STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 05127

SEFER NEVIIM AHARONIM

Permanent preservation of this book was made possible
by Abraham & Claire Tafler
in memory of
their parents, Harry & Celia Tafler

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ספר

נביאים אחרונים

מדויק היטב על פי המסורה

הוגהו בעיון נמרץ על ידי החכם המובהק מהור"ר

מאיר הלוי לעטערים.

איבערזעצט אין א ריינעם מאָדערנעם אידיש

לויט די נייע און אַלטע מפרשים.

צווייטע פערבעסערטע אויפלאגע

New York:
HEBREW PUBLISHING COMPANY
50-52 Eldridge Street
1914.

ספר
נביאים אחרונים

ישעיה	יונה
ירמיה	מיכה
יחזקאל	נחום
הושע	חבקוק
יואל	צפניה
עמוס	חגי
עובדיה	זכריה

מלאכי

THE HOLY BIBLE

Translated into Yiddish

by

Ch. Neuhausen, A. Hyman Charlap, and others.

Copyright 1912,
by the Hebrew Publishing Company, New York.

ישעיה

LIBER JESAIAE.

CAPUT I. א

חֲזוֹן יְשַֽׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם א
בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ שִׁמְעוּ שָׁמַיִם 2
וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם
פָּשְׁעוּ בִי׃ יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֵבוּס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל 3
לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן׃ הוֹי ׀ גּוֹי חֹטֵא עַם כֶּבֶד עָוֺן 4
זֶרַע מְרֵעִים בָּנִים מַשְׁחִיתִים עָזְבוּ אֶת־יְהוָה נִאֲצוּ אֶת־
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזֹרוּ אָחוֹר׃ עַל־מֶה תֻכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה ה
כָּל־רֹאשׁ לָחֳלִי וְכָל־לֵבָב דַּוָּי׃ מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ 6
אֵין־בּוֹ מְתֹם פֶּצַע וְחַבּוּרָה וּמַכָּה טְרִיָּה לֹא־זֹרוּ וְלֹא
חֻבָּשׁוּ וְלֹא רֻכְּכָה בַּשָּׁמֶן׃ אַרְצְכֶם שְׁמָמָה עָרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת 7
אֵשׁ אַדְמַתְכֶם לְנֶגְדְּכֶם זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה
כְּמַהְפֵּכַת זָרִים׃ וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֻכָּה בְכָרֶם כִּמְלוּנָה 8
בְמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה׃ לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ 9
שָׂרִיד כִּמְעָט כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃ שִׁמְעוּ י
דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי סְדֹם הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם עֲמֹרָה׃
לָמָּה לִּי רֹב־זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים 11
וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדַם פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי׃
כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי׃ 12
לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־שָׁוְא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי 13
חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא לֹא־אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה׃ חָדְשֵׁיכֶם 14

v. 1. הפטרת אלה הדברים

ומועדיכם

ישעיה

קאַפּיטעל א

1 די פּראָפעצייאונג פון ישעיהו, דעם זוהן פון אמוץ, וועלכע ער האָט גע־
זעהען איבער יהודה און ירושלים, אין די טעג פון עזיהו, יותם, אחז
און יחזקיהו, די קעניגע פון יהודה.
2 הערט, איהר הימלען, און פערנעהם, דו ערד, דען גאָט האָט גערעדט;
קינדער האָב איך אויפגעצויגען און ערהויבען, אָבער זיי האָבען פער־
בראָכען קעגען מיר.
3 דער אָקס קען זיין אייגענטהימער, און דער עזעל די קרופּע (קאָרעטע)
פון זיין הערר, ישראל אָבער, קען מיך ניט, מיין פאָלק בעמערקט מיך
ניט.
4 וועה! זינדיגעס פאָלק, נאַציאָן בעלאַדען מיט זינד, זאָמען וואָס טהוען
שלעכטס, פערדאָרבענע קינדער; פערלאָזען האָבען זיי גאָט, פער־
אַכטעט דעם הייליגען פון ישראל, זיי האָבען זיך אָבגעקעהרט צוריק.
5 וואָרום זאָלט איהר ווייטער געשלאָגען ווערען? אַז איהר טהוט
נאָך אַלץ מעהר אָבקעהרען, יעדער קאָפּ איז קראַנק, יעדעס האַרץ איז
שמערצליך.
6 פון דעם פוסטריט ביז דעם קאָפּשייטעל איז ניטאָ אין איהם אַ גאַנצע
שטעלע; נאָר אַ וואונד און אַ בייל, און א אייטערענדע וואונד, זיי
זיינען ניט אויסגעדריקט געוואָרען, און ניט פערבונדען געוואָרען און
ניט ערווייכט געוואָרען מיט אויל.
7 אייער לאַנד איז וויסט, אייערע שטעדט פערברענט מיט פייער, אייער
לאַנד פאר אייערע אויגען פרעמדע פערצעהרען זי, און עס איז פערוויסט
ווי דורך אַ איבערקעהרונג פון פרעמדע.
8 און בלויז די טאָכטער ציון איז נאָך איבערגעבליעבען, אָבער עלענד,
ווי אַ ביידעל אין אַ וויינגאָרטען, ווי אַ וואַכטהויז אין אַ קירבעס גאָרטען,
ווי אַ בעלאַגערטע שטאָדט.
9 ווען גאָט פון די הערשאַרען וואָלט אונז ניט איבערגעלאָזען אַ קליינעם
רעסט, וואָלטען מיר ווי סדום געוואָרען, צו עמרה וואָלטען מיר גלייך
געוועזן.
10 הערט דאָס וואָרט פון גאָט, איהר פירשטען פון סדום, פערנעהמט די
לעהרע פון אונזער גאָט, איהר פאָלק פון עמרה.
11 צו וואָס טויג מיר אייערע פיעל אָפּפער? זאָגט גאָט. איך בין זאַט!
גאַנץ־אָפּפער פון ווידערס, און פעטס פון געשטאָפּטע אָקסען, און
בלוט פון אָקסען און שאָף און בעק בעגעהר איך ניט.
12 ווען איהר קומט צו בעווייזען זיך פאַר מיר, ווער פערלאַנגט עס פון אייך,
דאָס איהר זאָלט צוטרעטען מיין הויף?
13 איהר זאָלט ניט מעהר ברענגען אומזיסטע אָפּפער, אייער רויכערונג
איז אַן עקעל צו מיר, ראש חדש און שבת ווען איהר פעררופט אַ
הייליגע פערזאַמלונג, איך לייד עס ניט; טהאָן אונרעכט — אין היי־
ליגע פערזאַמלונגען.
14 אייערע מאָנאַט־פעסטען און אייערע פייערטעג האַסט מיין זעעל, זיי
זיינען צו מיר צו לאַסט, איך בין מיעד געוואָרען זיי צו ערטראָגען.

וּמוֹעֲדֵיכֶם֙ שָׂנְאָה נַפְשִׁי הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃
טו וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְפִלָּה
16 אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מָלֵאוּ׃ רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ
17 מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ הָרֵעַ׃ לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ
מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה׃
18 לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים
19 כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ אִם־תֹּאבוּ
כ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ וְאִם־תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם
21 חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ אֵיכָה הָיְתָה
לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה
22 מְרַצְּחִים׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃
23 שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף
שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא־יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃
24 לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם
כה מִצָּרַי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ וְאֶצְרֹף כַּבֹּר
26 סִיגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל־בְּדִילָיִךְ׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה
וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה
27 28 נֶאֱמָנָה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ וְשֶׁבֶר
29 פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ כִּי יֵבֹשׁוּ
מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם׃
ל כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ וּכְגַנָּה אֲשֶׁר־מַיִם אֵין לָהּ׃
31 וְהָיָה הֶחָסֹן לִנְעֹרֶת וּפֹעֲלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
וְאֵין מְכַבֶּה׃

CAP. II. ב

ב

א הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃
2 וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
3 הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם׃ וְהָלְכוּ

עמים

v. 28 שר סק

15 און ווען איהר שפּרייט אויס אייערע הענד (תפלה צו טהאָן) פערבאָרג
איך מיינע אויגען פון אייך ; אויך ווען איהר פערמעהרט געבעט, הער
איך עס ניט, ווייל אייערע הענד זיינען פול מיט בלוט.
16 וואַשט זיך, רייניגט זיך, שאַפט אָב אייערע שלעכטע טהאַטען פון מיינע
17 אויגען, הערט אויף שלעכטס צו טהאָן, געוואָהנט זיך גוטס צו טהאָן,
שטרעבט נאָך גערעכטיגקייט, שטאַרקט דעם אונטערדריקטען, שאַפט
גערעכטיגקייט דעם יתום, נעהמט אָן די קלאַגען פון דער אַלמנה.
18 קומט. און לאָמיר זיך דורכרעדען, זאָגט גאָט, קענען אייערע זינד וועל־
כע זיינען רויט ווי פּורפּור, אויסזעהען ווייס ווי שנעע ? אויב זיי זיינען
רויט ווי קאַרמעזין פאַרב קענען זיי גלאַנצען ווי ווייסע וואָלל ?
19 ווען איהר וועט וועלען געהאָרכען, וועט איהר געניסען דאָס בעסטע פון
20 דעם לאַנד. אָבער אויב איהר וועט אייך ווייגערען, און איהר
וועט ווידערשפּעניגען, וועט איהר פערניכטעט ווערען דורך דעם שווערד,
דען גאָט'ס מויל האָט עס גערעדט.
21 אוי, ווי איז די טרייע שטאָדט געוואָרען ווי אַ בוהלערין, זי איז פול
געוועזן מיט גערעכטיגקייט, די אונשולדיגקייט אַליין פלעגט זיך אויפ־
האַלטען אין איהר, אָבער יעצט — מערדערס.
22 דיין זילבער איז געוואָרען אָבפאַל (שלאַקען), דיין געטראַנק איז גע־
מישט מיט וואַסער.
23 דיינע פירשטען זיינען אָפּטריניגע געוואָרען, און פריינד פון גנבים,
אַלע ליעבען צו נעהמען בעשטעכונג, אַלע יאָגען זיך נאָך בעצאָהלונגען,
דעם יתום שאַפט קיינער קיין גערעכטיגקייט, און די קלאַגע פון דער
אַלמנה קומט ניט פאַר זיי.
24 דאַרום, זאָגט דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען, דער שטאַרקער
גאָט פון ישראל : אָ, איך וועל זיך טרייסטען פון מיינע בעליידיגער ;
ראַכע וועל איך נעהמען פון מיינע פיינד.
25 און איך וועל אומקעהרען מיין האַנד איבער דיר, און איך וועל לייטערען
אַזוי ווי מיט לויג דיינע שלאַקען, און איך וועל אָבשאַפען דיין גאַנצעס צין.
26 און איך וועל צוריקקעהרען דיינע ריכטער ווי פאַרצייטען, און דיינע
ראטהגעבער ווי אין אָנהויב, דאַן וועסטו ווידער גערופען ווערען :
שטאָדט פון גערעכטיגקייט ; די בעגלויבטע רעזידענץ־שטאָדט.
27 יאַ, ציון וועט דורך גערעכטיגקייט אויסגעלייזט ווערען, און איהרע בע־
קעהרטע (בעלי תשובה) — דורך טוגענד.
28 אָבער די פערברעכער און זינדער וועלען צוזאַמען צובראָכען ווערען. און
די וואָס פערלאָזען גאָט וועלען אונטערגעהן.
29 דען אַ מאָל וועט מען זיך שעהמען וועגען די לינדענבוימער וואָס איהר
האָט אַזוי געגלוסט (פאַר עבודה זרה) און איהר וועט רויט ווערען פאַר
שאַנדע וועגען די גערטנער וואָס איהר האָט אייך אויסערוועהלט.
30 דען איהר וועט זיין אַזוי ווי אַ לינדענבוים וואָס זיינע בלעטער פער־
וועלקען, און ווי אַ גאָרטען וואָס האָט ניט קיין וואַסער.
31 און אייער שטאַרקער (אָבגאָט) וועט ווערען אַזוי ווי די אָבפאַל פון
פלאַקס, און דער וואָס האָט איהם געמאַכט, (וועט ווערען) אַ פונק, און
זיי וועלען צוזאַמען ברענען, און קיינער וועט זיי ניט אויסלעשען.

קאַפּיטעל ב

1 דאָס וואָרט וואָס ישעיהו דער זוהן פון אמוץ האָט געזעהען איבער יהודה
2 און ירושלים. און עס וועט געשעהען אין די צוקינפטיגע צייטען ;
פעסט אויפגעשטעלט וועט זיין דער באַרג פון גאָט'ס הויז, העכער פון
אַלע בערג, און ערהויבען וועט ער זיין איבער אַלע היגעלען, און אַלע
נאַציאָנען וועלען זיך ציהען (שטראָמען) צו איהם.

עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלָםִ׃ וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם 4
וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם
לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשָּׂא גוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד
מִלְחָמָה׃ בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה׃ כִּי ה 6
נָטַשְׁתָּה עַמְּךָ בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם וְעֹנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים
וּבְיַלְדֵי נָכְרִים יַשְׂפִּיקוּ׃ וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין 7
קֵצֶה לְאֹצְרֹתָיו וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ סוּסִים וְאֵין קֵצֶה לְמַרְכְּבֹתָיו׃
וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ לַאֲשֶׁר עָשׂוּ 8
אֶצְבְּעֹתָיו׃ וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל־אִישׁ וְאַל־תִּשָּׂא לָהֶם׃ 9
בּוֹא בַצּוּר וְהִטָּמֵן בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאֹנוֹ׃ י
עֵינֵי גַּבְהוּת אָדָם שָׁפֵל וְשַׁח רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה 11
לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל־ 12
גֵּאֶה וָרָם וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשָׁפֵל׃ וְעַל כָּל־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן 13
הָרָמִים וְהַנִּשָּׂאִים וְעַל כָּל־אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃ וְעַל כָּל־הֶהָרִים 14
הָרָמִים וְעַל כָּל־הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃ וְעַל כָּל־מִגְדָּל גָּבֹהַּ טו
וְעַל כָּל־חוֹמָה בְצוּרָה׃ וְעַל כָּל־אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל־ 16
שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה׃ וְשַׁח גַּבְהוּת הָאָדָם וְשָׁפֵל רוּם אֲנָשִׁים 17
וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף׃ 18
וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים וּבִמְחִלּוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה 19
וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִיךְ כ
הָאָדָם אֵת אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֵת אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ־לוֹ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחְפֹּר פֵּרוֹת וְלָעֲטַלֵּפִים׃ לָבוֹא בְּנִקְרוֹת 21
הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵי הַסְּלָעִים מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ
בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ חִדְלוּ לָכֶם מִן־הָאָדָם אֲשֶׁר נְשָׁמָה 22
בְּאַפּוֹ כִּי־בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא׃

3 און פֿיעל פֿעלקער וועלען אַהינגעהן און זיי וועלען זאָגען : קומט, און
מיר וועלען אַרויפֿגעהן צו דעם באַרג פֿון גאָט, צו דעם הויז פֿון דעם גאָט
פֿון יעקב, דאָס ער זאָל אונז לעהרנען זיינע וועגען, און מיר וועלען וואַנד־
לען אין זיינע שטעגען, דען פֿון ציון וועט אַרויסקומען די לעהרע און
גאָט׳ס וואָרט — פֿון ירושלים.
4 און ער וועט ריכטען צווישען די פֿעלקער, און ער וועט ענטשיידען צו
פֿיעל נאַציאָנען, (וועגען זייערע שטרייטען), און זיי וועלען אומשמיע־
דען זייערע שווערדען צו אַקער־אייזענס, און זייערע שפּיזען צו שנייד־
מעסערס, איין פֿאָלק וועט ניט מעהר אויפֿהויבען אַ שווערד קעגען אַן
אַנדער פֿאָלק, און זיי וועלען מעהר ניט לעהרנען קיין קריעג.
5 איהר הויז פֿון יעקב, קומט ! און לאָזען מיר געהן אין דעם ליכט פֿון גאָט.
6 אַך ! יעצט האָסטו פֿערלאָזען דיין פֿאָלק, דאָס הויזגעזינד פֿון יעקב,
דען זיי זיינען פֿול געוואָרען (מיט צויבעריי) מעהר אַלס (די פֿעלקער)
פֿון דעם מאָרגענלאַנד, און צויבערער זיינען זיי ווי די פּלשתים, און
מיט פֿרעמדע קינדער (זיטען) בענוגענען זיי זיך.
7 און זיין לאַנד איז פֿול געוואָרען מיט זילבער און גאָלד, און עס איז ניט
געווען קיין ענד צו זיינע שאַצען ; און זיין לאַנד איז פֿול געוואָרען מיט
פֿערד, און עס איז ניט געווען קיין ענד צו זיינע רייטוועגען.
8 זיין לאַנד איז פֿול געוואָרען מיט געטצען. צו די ווערק פֿון זייערע אייגענע
הענד בוקען זיי זיך, צו דעם וואָס זייערע אייגענע פֿינגער האָבען געמאַכט.
9 און אַזוי איינגעבויגען איז געוואָרען דער מענש, און אַזוי ערניעדעריגט
איז דער מאַן, אַז דו קענסט עס (כמעט) זיי ניט פֿערגעבען.
10 געה אין פֿעלזען און פֿערבאָרג זיך אין דעם שטויב, פֿאַר דעם שרעק
פֿון גאָט, און פֿאַר די פֿורכט פֿון זיין הויכע מאַיעסטעט.
11 די שטאָלצע בליקען פֿון דעם מענשען וועלען ערניעדעריגט ווערען, און
איינגעבויגען וועט ווערען די הויכקייט פֿון מענער, אָבער גאָט אַליין וועט
ערהויבען ווערען אין יענעם טאָג.
12 דען אַ שטראָף טאָג האָט גאָט פֿון די הערשאַרען איבער יעדען שטאָלצען
און הויכען, איבער יעדען ערהאַבענעם. אַלע וועלען ערניעדעריגט ווערען.
13 און איבער אַלע צעדערען פֿון לבנון, די הויכע און ערהאַבענע, און איבער
אַלע אייכען פֿון בשן.
14 און איבער אַלע הויכע בערג, און איבער אַלע ערהויבענע היגעלען.
15 און איבער יעדען הויכען טהורעם, און איבער יעדע שטאַרקע פֿעסטונג.
16 און איבער אַלע שיפֿען פֿון תרשיש, און איבער אַלע פּראַכטפֿאָלע בילדער.
17 און דער שטאָלץ פֿון דעם מענשען וועט ניעדערגעבויגען ווערען, און
די הויכקייט פֿון מענער וועט ערניעדעריגט ווערען. און ערהאַבען וועט
זיין נאָר גאָט אַליין אין יענעם טאָג.
18 און די געצען אין גאַנצען וועלען זיי פֿערשוואונדען ווערען.
19 און זיי (די דיענער פֿון די געצען) וועלען קומען אין הייהלען פֿון די פֿעל־
זען און אין די גריבער פֿון דער ערד, פֿאַר דעם שרעק פֿון גאָט, און פֿאַר די
פֿורכט פֿון זיין מאַיעסטעט, ווען ער וועט אויפֿשטעהן צו שרעקען די ערד.
20 און אין יענעם טאָג וועט דער מענש אַוועקוואַרפֿען זיינע געצען פֿון
גאָלד, וואָס ער האָט זיך געמאַכט, אום זיך צו בוקען צו זיי, צו די מויל־
וואורפֿען און צו די פֿלעדערמייז,
21 אום אַריינצוקומען אין די לעכער פֿון די פֿעלזען, און אין די שפּאַלטען פֿון
די שטיינער, פֿאַר דעם שרעק פֿון גאָט און פֿאַר די פֿורכט פֿון זיין
הויכע מאַיעסטעט, ווען ער וועט אויפֿשטעהען צו זעצען אין שרעק די ערד.
22 **הערט נאָר אויף (צו פֿירכטען) פֿון דעם מענש, וואָס זיין לעבען איז נאָר**
אַ קורצער אָטהעם, דען וואָס פֿאַר אַ ווערטה האָט ער ?

ג CAP. III. ג

א כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלִַם וּמִיהוּדָה
2 מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה כֹּל מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכֹל מִשְׁעַן־מָיִם׃ גִּבּוֹר
3 וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקֹסֵם וְזָקֵן׃ שַׂר־חֲמִשִּׁים
4 וּנְשׂוּא פָנִים וְיוֹעֵץ וַחֲכַם חֲרָשִׁים וּנְבוֹן לָחַשׁ׃ וְנָתַתִּי
ה נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ־בָם׃ וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ
בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃
6 כִּי־יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה לְכָה קָצִין
7 תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ יִשָּׂא בַיּוֹם
הַהוּא ׀ לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין
8 שִׂמְלָה לֹא תְשִׂימֻנִי קְצִין עָם׃ כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה
נָפָל כִּי־לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לַמְרוֹת עֵנֵי כְבוֹדוֹ׃
9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא
י כִחֵדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי־גָמְלוּ לָהֶם רָעָה׃ אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־
11 טוֹב כִּי־פְרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃ אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי־גְמוּל
12 יָדָיו יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בוֹ עַמִּי
13 מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים וְדֶרֶךְ אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ׃ נִצָּב לָרִיב
14 יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃ יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם־זִקְנֵי
עַמּוֹ וְשָׂרָיו וְאַתֶּם בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הֶעָנִי בְּבָתֵּיכֶם׃
טו מַלָּכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהֹוִה
16 צְבָאוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן
וַתֵּלַכְנָה נְטוּוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינָיִם הָלוֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה
17 וּבְרַגְלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה׃ וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קָדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה
18 פָּתְהֵן יְעָרֶה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֵת תִּפְאֶרֶת
19 הָעֲכָסִים וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃ הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁרוֹת
כ וְהָרְעָלוֹת׃ הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ
21 22 וְהַלְּחָשִׁים׃ הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃ הַמַּחֲלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת

והמטפחות

v. 8. חסר י v. 15. מה לכם קרי v. 16. נטויות קרי

קאַפּיטעל ג

1 דען זעה, דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען נעהמט אַוועק פון
ירושלים און פון יהודה שטיצע און הילף, יעדע שטיצע פון ברויט און
2 יעדע שטיצע פון וואַסער. דעם העלד און דעם קריעגסמאַן, דעם ריכטער
3 און דעם פּראָפעט, דעם וואַהרזאָגער און דעם אַלטען מאַן. דעם הויפּט־
מאַן איבער פופציג און דעם אנגעזעהענעם מאַן, און דעם ראַטהגעבער, און
און דעם קלוגען קינסטלער, און דעם פערשטענדיגען אין געהיימניסען.
4 און איך וועל זעצען איבער זיי אינגלאַך פאַר פירשטען, און אויסגעלאַ־
5 סענע יונגע לייט וועלען הערשען איבער זיי. און דאָס פאָלק וועט דריי־
קען איינער דעם אַנדערן, און יעדער זיין פריינד. זיי וועלען שטאָלצירען,
דער יונגער איבער דעם אַלטען, און דער פעראַכטעטער איבער דעם געאַכ־
6 טעטען. (דאַמאָלס) וועט אַ מאַן אָננעהמען זיין ברודער, אָדער אַ פער־
וואַנדטען פון זיין פאָטער'ס הויז (און ער וועט זאָגען:) דו זאָלסט טראָ־
גען דעם מאַנטעל פון אַ פיהרער; דו זאָלסט זיין אונזער פירשט, נאָר נעהם
7 דיעזע אונאָרדנונג אונטער דיין האַנד. וועט ער אויפהויבען אין יענעם
טאָג (זיין האַנד) און וועט שווערען: איך וועל ניט זיין אַ הערשער; און
אויך אַז אין מיין הויז זאָל ניט זיין קיין ברויט און קיין קלייד, זאָלט איהר
8 מיך ניט מאַכען צום פירשט איבער אַזאַ פאָלק. אַך! אַזוי איז געשטרוי־
כעלט געוואָרען ירושלים, און יהודה איז געפאַלען, דען זייער שפּראַך און
זייערע טהאַטען זיינען קעגען גאָט, צו ערצערנען זיינע געעהרטע אויגען.
9 זייערע פרעכהייט (עזות) האָט געצייגט קעגען זיי, און זייערע זינד וואָס
זיינען ווי די זינד פון סדום דערצעהלען זיי, זיי לייקענען ניט. וועה
צו זייער זעעל, דען זיי האָבען צייטיג געמאַכט איבער זיך דעם אונ־
10 גליק. זאָגט אַליין, נאָר דעם גערעכטען איז גוט! דען די פורכט פון
11 זייערע טהאַטען וועלען זיי געניסען. אָבער וועה איז צו דעם פערברע־
כער, אונגליק (איז זיין טהייל), דען נאָך דעם פערדיענסט פון זיינע הענד
12 וועט צו איהם געטהאָן ווערען. מיין פאָלק — זיינע אונטערדריקער
זיינען יונגע קינדער און ווייבער הערשען איבער זיי, מיין פאָלק! דיינע
פיהרער זיינען פערפיהרערס, און דיינע ריכטונגען, און דיינע אויסגעטראָ־
13 טענע וועגען האָבען זיי פערדאָרבען. גאָט שטעהט אָנגעגרייט צו קריעג,
14 און ער שטעהט אויף צו ריכטען פעלקער. גאָט געהט אין געריכט מיט די
עלטסטע פון זיין פאָלק, און מיט זיינע פירשטען: איהר זעלבסט האָט אויפ־
געפרעסען דעם ווייגאַרטען, דער רויב פון דעם אָרעמען איז אין אייערע
15 הייזער. וואָס (פאַר אַ רעכט) האָט איהר צו אונטערדריקען מיין פאָלק,
און דאָס געזיכט פון די אָרעמע צו צומאָלען? זאָגט דער הערר, דער גאָט
16 פון די הערשאַרען. און גאָט האָט (ווידער) געזאָגט: ווייל די טעכטער
פון ציון האַלטען זיך גרויס, און זיי געהן מיט אַן אויסגעשטרעקטען האַלז,
און ווינקען מיט די אויגען; טאַנצענדיג געהען זיי ארום, און מיט זייערע
פיס (קייטלאַך) קלינגען זיי.
17 דארום וועט גאָט מאַכען אויסזעטציג דעם שייטעל פון די טעכטער פון
ציון, און גאָט וועט זייער שאַנדע ענטבלויזען.
18 אין יענעם טאָג וועט גאָט אפּשאַפען די פּראַכט פון די פוסקייטלאַך,
די קליינע זינבילדער און די שטערן־בענדער, (האַלב־לבנות).
19 די פּערל, די בראַסלעטען און די שלייערס,
20 די היט, די אַרמרינגען, די גירטעלן, די פּאַרפום־פלעשלעך און די אויר־
רינגען.
21 די רינגען און די נאָז־רינגען.
22 די פּראַכטקליידער און די מאַנטלען, און די טיכער און די האַנד־בייטלען.

23 וְהַמַּחֲלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהָחֲרִיטִים׃ הַגִּלְיֹנִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת

24 וְהָרְדִידִים׃ וְהָיָה תַחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה

נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲגֹרֶת

כה שָׂק כִּי תַחַת יֹפִי׃ מְתַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וּגְבוּרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃

26 וְאָנוּ וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃

Cap. IV. ד

ד

א וְהֶחֱזִיקוּ שֶׁבַע נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

לַחְמֵנוּ נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֱסֹף

2 חֶרְפָּתֵנוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה לִצְבִי וּלְכָבוֹד

3 וּפְרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה ׀

הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלִַם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל־

4 הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלִָם׃ אִם ׀ רָחַץ אֲדֹנָי אֵת צֹאַת

בְּנוֹת־צִיּוֹן וְאֶת־דְּמֵי יְרוּשָׁלִַם יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט

ה וּבְרוּחַ בָּעֵר׃ וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל־

מִקְרָאֶהָ עָנָן ׀ יוֹמָם וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ לֶהָבָה לָיְלָה כִּי עַל־

6 כָּל־כָּבוֹד חֻפָּה׃ וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה

וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃

Cap. V. ה

ה

א אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי לְכַרְמוֹ כֶּרֶם הָיָה לִידִידִי

2 בְּקֶרֶן בֶּן־שָׁמֶן׃ וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ וַיִּטָּעֵהוּ שֹׂרֵק וַיִּבֶן

מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם־יֶקֶב חָצֵב בּוֹ וַיְקַו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ

3 בְּאֻשִׁים׃ וְעַתָּה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ־נָא

4 בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי׃ מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ

ה מַדּוּעַ קִוֵּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים׃ וְעַתָּה אוֹדִיעָה־

נָּא אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי הָסֵר מְשׂוּכָּתוֹ

6 וְהָיָה לְבָעֵר פָּרֹץ גְּדֵרוֹ וְהָיָה לְמִרְמָס׃ וַאֲשִׁיתֵהוּ בָתָה

לֹא יִזָּמֵר וְלֹא יֵעָדֵר וְעָלָה שָׁמִיר וָשָׁיִת וְעַל הֶעָבִים אֲצַוֶּה

23 און די טולקליידער און די העמדער, און די טורבאנען און די פֿלאָרען.
24 און עס וועט געשעהן, דאָס אנשטאט שמעקענדע געווירצען וועט זיין
פֿוילניש, און אנשטאט אַ גארטעל וועלען זיין צייכענס פֿון וואונדען, און
אנשטאָט די האָאר־פֿלעכטונג וועט זיין אויסקריכונג, און אנשטאט די
קליידער פֿון פוטץ וועט זיין אַן איינגער זאק. עקעל וועט זיין אנשטאט
25 שעהנקייט. דיינע מענער וועלען פֿאלען דורך דעם שווערד. און דיין
26 מאַכט — אין קריעג. און עס וועלען זיפֿצען און טרויערען איהרע
טויערען. און זי (די שטאָדט) וועט בלייבען ליידיג, און אויף דער ערד
וועט זי זיצען (און קלאגען).

קאַפּיטעל ד

1 און אין יענעם טאָג וועלען זיעבען ווייבער אָננעהמען איין מאַן און
זאָגען: אונזער (אייגענען) ברויט וועלען מיר עסען, און מיט אונזערע
אייגענע קליידער וועלען מיר זיך קליידען; נור דיין נאָמען זאָל אויף
2 אונז גערופֿען ווערען; נעהם אַוועק אונזער שאַנדע. אין יענעם טאָג
(ווען זיי וועלען תשובה טהאָן) וועט זיין די געטליכע שפּראָצונג (דאָס
פֿאָלק) אַ שעהנקייט און אַן עהרע, און די פרוכט פֿון דעם לאַנד (די אויפֿ־
פֿיהרונג) וועט זיין צום שטאָלץ און צו הערליכקייט פֿיר די איבערגעבליע־
3 בענע פֿון ישראל. און עס וועט געשעהן דאָס דער וואָס וועט איבער־
בלייבען אין ציון, און דער וואָס וועט צוריקגעלאָזען ווערען אין ירושלים
— „היילִיג" וועט ער אָנגערופֿען ווערען, יעדער וואָס איז אָנגעשריעבען
4 צו יענעם לעבען וועט זיין אין ירושלים. ווען גאָט וועט האָבען אָבגע־
וואַשען דעם שמוץ פֿון די טעכטער פֿון ציון, און דאָס בלוט פֿון ירושלים
וועט ער אפּשווייינקען פֿון איהר מיטען, מיט אַ גייסט פֿון גערעכטיגקייט
5 און מיט אַ גייסט פֿון פֿערניכטונג. און גאָט וועט בעשאַפֿען איבער יע־
דען פֿעסטען זיץ פֿון באַרג ציון, און איבער אַלע איהרע פֿערזאמלונג־פּלע־
צער אַ וואָלקען ביי טאָג, רויך און שיין פֿון פֿלאַמענדען פֿייער ביי נאַכט,
ווייל איבער אַלעם וועט זיין אַ בעדעקונג (פֿון גאָט'ס גלאַנץ).
6 און דיעזע בעדעקונג וועט זיין, פֿאר אַ שאָטען ביי טאָג פֿון היץ, און פֿאר
אַ שיצונג און פֿאר אַ פֿערבארגענים פֿון אונגעוויטער און פֿון רעגען.

קאַפּיטעל ה

1 איך וועל נון זינגען פֿאר מיין פֿריינד אַ ליעבעס־געזאַנג וועגען זיין וויינ־
גארטען; אַ וויינגארטען האָט מיין פֿריינד געהאַט אויף אַ פֿעטען באַרג.
2 און ער האָט איהם אַרומגעצאַמט, און ער האָט איהם גערייניגט פֿון שטיי־
נער, און ער האָט איהם בעפֿלאַנצט מיט איידעלע צווייגען, און ער
האָט געבויט אַ טהורעם אין איהם, און אויך אַ קעלטער האָט ער אויס־
געהאַקט אין איהם, און ער האָט געהאָפֿט דאָס ער וועט ברענגען גוטע
וויינטרויבען, אָבער ער האָט געטראָגען פֿערדאָרבענע טרויבען.
3 און יעצט, איהר איינוואָהנער פֿון ירושלים, און איהר מענער פֿון יהודה,
ריכט דאָך איהר צווישען מיר און מיין וויינגארטען.
4 וואָס איז נאָך געוועזן צו טהאָן פֿאר מיין וויינגארטען, וואָס איך האָב ניט
געטהאָן? טו ווארום, אנשטאט וואָס איך האָב געהאָפֿט דאָס ער וועט
ברענגען גוטע וויינטרויבען, האָט ער געבראַכט פֿערדאָרבענע?
5 און יעצט, וועל איך אײַך לאָזען וויסען וואָס איך טהו צו מיין וויינ־
גארטען; אַוועקנעהמען וועט מען זיין דערנער־צוים און ער וועט
ווערען אָפּגעפרעסען (פֿון בהמות), צוברעכען וועט מען זיין שטיינערנעם
צוים, און ער וועט ווערען צערטרעטען.
6 און איך וועל איהם מאַכען וויסט, ער וועט ניט בעשניטען ווערען און
וועט ניט אַרומגעגראָבען ווערען, און דערנער און דיסטלען וועלען

7 מֵהַמְטִיר עָלָיו מָטָר׃ כִּי כֶרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאִישׁ יְהוּדָה נְטַע שַׁעֲשׁוּעָיו וַיְקַו לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׂפָּח
8 לִצְדָקָה וְהִנֵּה צְעָקָה׃ הוֹי מַגִּיעֵי בַיִת בְּבַיִת שָׂדֶה
בְשָׂדֶה יַקְרִיבוּ עַד אֶפֶס מָקוֹם וְהוּשַׁבְתֶּם לְבַדְּכֶם בְּקֶרֶב
9 הָאָרֶץ׃ בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא בָּתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה
י יִהְיוּ גְּדֹלִים וְטוֹבִים מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ כִּי עֲשֶׂרֶת צִמְדֵּי־כֶרֶם
11 יַעֲשׂוּ בַּת אֶחָת וְזֶרַע חֹמֶר יַעֲשֶׂה אֵיפָה׃ הוֹי
מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם׃
12 וְהָיָה כִנּוֹר וָנֶבֶל תֹּף וְחָלִיל וָיַיִן מִשְׁתֵּיהֶם וְאֵת פֹּעַל יְהוָה
13 לֹא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו לֹא רָאוּ׃ לָכֵן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי־
14 דָעַת וּכְבוֹדוֹ מְתֵי רָעָב וַהֲמוֹנוֹ צִחֵה צָמָא׃ לָכֵן הִרְחִיבָה
שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפָעֲרָה פִיהָ לִבְלִי־חֹק וְיָרַד הֲדָרָהּ וַהֲמוֹנָהּ
טו וּשְׁאוֹנָהּ וְעָלֵז בָּהּ׃ וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל־אִישׁ וְעֵינֵי גְבֹהִים
16 תִּשְׁפַּלְנָה׃ וַיִּגְבַּה יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
17 נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ וְרָעוּ כְבָשִׂים כְּדָבְרָם וְחָרְבוֹת מֵחִים
18 גָּרִים יֹאכֵלוּ׃ הוֹי מֹשְׁכֵי הֶעָוֺן בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא
19 וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃ הָאֹמְרִים יְמַהֵר ׀ יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ
לְמַעַן נִרְאֶה וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃
כ הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ
לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק לְמָר׃
21 22 הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבֹנִים׃ הוֹי גִּבּוֹרִים
23 לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי־חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃ מַצְדִּיקֵי רָשָׁע עֵקֶב
24 שֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיקִים יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃ לָכֵן כֶּאֱכֹל קַשׁ
לְשׁוֹן אֵשׁ וַחֲשַׁשׁ לֶהָבָה יִרְפֶּה שָׁרְשָׁם כַּמָּק יִהְיֶה וּפִרְחָם
כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֵת תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאֵת
כה אִמְרַת קְדוֹשׁ־יִשְׂרָאֵל נִאֵצוּ׃ עַל־כֵּן חָרָה אַף־יְהוָה בְּעַמּוֹ
וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כַּסּוּחָה

בקרב

v. 9. קמץ בטרחא

אויף איהם וואקסען, און די וואָלקענס וועל איך בעפעהלען, איהם ניט
7 צו בעוואסערן מיט רעגען. ווייל דער וויינגארטען פון דעם גאָט פון די
הערשארען איז דאָס הויז פון ישראל, און די מענער פון יהודה זיין ליעבלי־
כע פלאַנצונג, און ער האָט געהאָפט אויף גערעכטיגקייט, ערשט, דאָ איז
8 גערעכטיגקייט, אויף טוגענד—און דאָ איז קלאָג־געשריי. וועה צו די
וואָס רוקען צוזאַמען אַ הויז צו אַ הויז, אַ פעלד צו אַ פעלד ברענגען זיי,
ביז עס בלייבט מעהר קיין אָרט ניט. און איהר אַליין וועט בלייבען די
9 בעזיצער פון לאנד? אין מיינע אויערן (האָט געזאָגט) דער גאָט פון די
הערשאַרען: אויב עס וועלען ניט פיעל הייזער ווערען וויסט, גרויסע און
10 שעהנע (הייזער) וועלען בלייבען אָהן איינוואָהנער. דען צעהן אַקערס
וויינגארטען וועלען ברענגען נור איין בת (אַ מאָס) וויין, און אַ חמר זאָמען
11 וועט ברענגען איין איפה. וועה צו די, וואָס שטעהען אויף אין פריה־
מאָרגען, אָבער נאָך שטאַרקע געטרענקע יאָגען זיי זיך. פערשפעטיגען זיך
12 אין אווענד, ביז דער וויין ברענט זיי דורך. און דאָרט האָבען זיי האַר־
פען און פיעדלען, פויקען און פלעטהען ביי די וויין פון זייערע מאהלצייי־
טען, און אויף די ווערק פון גאָט קוקען זיי ניט, און די ווערק פון זיינע
13 הענד זעהען זיי ניט. דארום איז מיין פאָלק פערטריבען געוואָרען, ווייל
זיי האָבען ניט קיין פערשטאַנד, און זיינע געעהרטע זיינען וועניג און
14 הונגעריג, און זיין פעבעל פערשמאַכטעט פון דאָרשט. דארום האָט די
גרוב ברייט געמאַכט איהר פרעס־באַגעהר, און האָט אויפגעעפענט איהר
מויל אָהן אַ מאָס, און אראָפּנידערן וועט איהר שעהנהייט, און איהר רייכ־
טהום און איהר גערויש, און דער פרעהליכער וואָס איז אין איהר.
15 און דער מענש וועט ווערען איינגעבויגען, און דער מאן וועט ערנידריגט
16 ווערען, און די אויגען פון די שטאָלצע וועלען זינקען. און גאָט פון די
הערשאַרען וועט ערהויבען ווערען דורך גערעכטיגקייט, און דער הייליגער
17 גאָט וועט געהייליגט ווערען דורך גנאַד. דאַן וועלען זיך די שאף ווידען
נאָך זייער געוואָהנהייט, און די טרימערן פון די פעטע וועלען דיעזע איינ־
18 וואָהנער פערצעהרען. וועה צו די וואָס ציהען די שולד מיט שטריק פון
19 בעטרוג, און אזוי ווי מיט גראָבע שטריק פון וואגען—די זינד. וואָס זאָ־
גען: זאָל ער אײלען, און געשווינד מאַכען זיין ווערק, דאָס מיר זאָלען עס
זעהען, און לאָז גענעהנען און אָנקומען דער ראטה־בעשלוס פון דעם היי־
20 ליגען פון ישראל, און מיר זאָלען עס ערפאהרען. וועה צו די וואָס זאָגען
אויף שלעכטס, עס איז גוט און אויף גוטס, עס איז שלעכט, די וואָס מאַכען
פינסטערניס פאַר ליכטיגקייט, און ליכטיגקייט פאַר פינסטערניס; זיי
21 מאַכען דאָס ביטערע זיס און דאָס זיסע ביטער. וועה צו די וואָס האַלטען
זיך קלוג אין זייערע אייגענע אויגען, און נאָך זייערע אנזיכטען זיינען זיי
22 פערשטענדיגע. וועה צו די, וואָס האַלטען זיך פאַר העלדען; אָבער —
נור וויין צו טרינקען, און מעכטיגע מענער — אָבער, נור אנצוגיסען די
23 שטאַרקע געטרענקע. די וועלכע מאַכען גערעכט דעם שולדיגען, פאַר דעם
לאָהן פון בעשטעכונג, און פון דעם גערעכטען נעהמען זיי אַוועק די גע־
24 רעכטיגקייט. דארום, אַזוי ווי די צונג פון פייער פערברענט די
שטרוי, און היי ווערט צו ניכטס פון דעם פלאַם, אזוי וועט זייער
וואָרצעל (די כהנים) ווערען ווי פוילניס, און זייער בליהונג (די נביאים)
וועט פעריאָגט ווערען ווי דער שטויב, ווייל זיי האָבען פעראַכטעט
די לעהרע פון דעם גאָט פון די הערשאַרען, און דעם בעפעהל פון דעם
הייליגען (גאָט) פון ישראל האָבען זיי פערוואָרפען.
25 דארום האָט געברענט דער צאָרן פון גאָט אויף זיין פאָלק, און ער האָט
אויסגעשטרעקט זיין האַנד איבער איהם און ער האָט איהם דערשלאַגען.
און די בערג (זייערע גרויסע לייט) האָבען געציטערט, און זייערע

בְּקֶרֶב חוּצוֹת בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
26 וְנָשָׂא־נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה
27 מְהֵרָה קַל יָבוֹא׃ אֵין־עָיֵף וְאֵין־כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא
יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אֵזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃
28 אֲשֶׁר חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל־קַשְּׁתֹתָיו דְּרֻכוֹת פַּרְסוֹת סוּסָיו
29 כַּצַּר נֶחְשָׁבוּ וְגַלְגִּלָּיו כַּסּוּפָה׃ שְׁאָגָה לוֹ כַּלָּבִיא וְשָׁאַג
ל כַּכְּפִירִים וְיִנְהֹם וְיֹאחֵז טֶרֶף וְיַפְלִיט וְאֵין מַצִּיל׃ וְיִנְהֹם
עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כְּנַהֲמַת־יָם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ צַר
וָאוֹר חָשַׁךְ בַּעֲרִיפֶיהָ׃

CAP. VI ו

ו

א בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
2 רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל׃ שְׂרָפִים עֹמְדִים ׀
מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם ׀ יְכַסֶּה
3 פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ וְקָרָא זֶה
אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא
4 כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא
ה וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ וָאֹמַר אוֹי־לִי כִי־נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא־
שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם־טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יֹשֵׁב כִּי אֶת־
6 הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים
7 וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקַחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּגַּע עַל־פִּי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֺנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר׃
8 וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֶךְ־לָנוּ
9 וָאֹמַר הִנְנִי שְׁלָחֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ
שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃ הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם
הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו
11 יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי
וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין

אדם

ה׳ כצ״ל v. 28. ibid. קמץ בז״ק v. 29. ישאג קרי v. 1. ו׳ הפטרת וישמע יתרו v. 10. קמץ טרחא

טויטע קערפּער וועלגערען זיך ווי מיסט אין מיטען פון די גאַסען. און
ביי אַלעם דעם לאָזט זיין צאָרן ניט אָפּ, און זיין האַנד איז נאָך מעהר
26 אויסגעשטרעקט. און ער וועט אויפהויבען אַ פאָהן צו די פעלקער פון
ווייטען, און ער וועט צו איהם פייפען (און איהם ברענגען) פון אַ ווייטען
עק פון דער ערד, און זעה, מיט האַסט און געשווינדיגקייט וועט ער אָנקור־
27 מען. קיין מיעדער און קיין אָבגעשוואַכטער איז ניטאָ ביי איהם, ער
וועט ניט שלומערן און ער וועט ניט שלאָפען, (אויפ׳ן וועג), דער גאַרטעל
פון זיינע לענדען וועט זיך ניט אָפּבינדען, און דאָס שנירעל פון זיינע
28 שיך וועט זיך ניט אָפּרייסען. (אַזאַ פאָלק וואָס) זיינע פיילען זיינען גע־
שאַרפט, און אַלע זיינע בויגענס געשפּאַנט, די קוילען פון זיינע פערד זיי־
נען געגליכען צו פעלזען, און זיינע רעדער זיינען ווי דער שטורם־ווינד.
29 אַ געבריל האָט ער ווי די לעווין, ער וועט ברילען ווי די יונגע לייבען, און
ער וועט ברומען, און ער וועט כאַפּען דעם רויב, און ער וועט (זיי) פער־
30 שליידערן, און קיינער וועט ניט רעטען. און ער וועט ברומען איבער
איהם אין יענעם טאָג דאָס ברומען פון מעער, און ווען מען וועט אויף דאָס
לאַנד (יהודה קוקען), ערשט עס איז אַ דריקענדע פינסטערניס, און די
ליכט (פון דער זונן) איז פינסטער געוואָרען דורך איהרע נעבעל.

קאַפּיטעל ו

1 אין דעם יאָהר פון קעניג עזיהו׳ס טויט האָב איך געזעהן (אין נבואה)
גאָט זיצט אויף אַ הויכען און ערהאַבענעם טהראָן, און זיינע מאַנטעל־
2 ברעגעס מאַכען פול דעם טעמפּעל. שרפים שטעהן איהם ביי דער זייט,
זעקס פליגלען, זעקס פליגלען האָט יעדערער; מיט צוויי בעדעקט ער זיין
געזיכט, און מיט צוויי בעדעקט ער זיינע פיס, און מיט צוויי פליהט ער.
3 און יעדער איינער רופט אויס צום צווייטען: און זאָגט: הייליג, הייליג,
הייליג, (איז) גאָט פון די הערשאַרען; זיין עהרע ערפילט די גאַנצע ערד.
4 און די זיילען פון די שוועלען האָבען געציטערט פון די שטימען פון די
רופענדע (שרפים), און דאָס הויז איז פול געוואָרען מיט רויך.
5 און איך האָב געזאָגט: וועה מיר, דען איך בין פערלאָרען, דען אַ מאַן
פון אונריינע ליפּען בין איך, און אין דעם מיטען פון אַ פאָלק פון אונ־
ריינע ליפּען וואָהן איך, דען דעם קעניג, דעם גאָט פון די הערשאַרען
האָבען מיינע אויגען געזעהן.
6 און איינער פון די שרפים איז צו מיר צוגעפלויגען, און אין זיין האַנד אַ
גליהענדע קאָהל, מיט אַ צוואַנג האָט ער (זי) פון אַלטאַר (מזבח) גענומען.
7 און ער האָט (דאמיט) אָנגעריהרט מיין מויל און ער האָט געזאָגט:
זעה, דאָס האָט דיינע ליפּען אָנגעריהרט, און דיין פערברעכען וועט
אָפּגעטהאָן ווערען און דיין זינד וועט פערגעבען ווערען.
8 און איך האָב געהערט די שטימע פון גאָט, ער זאָגט: וועמען זאָל איך
שיקען, און ווער וועט געהן פאַר אונז (נביאות זאָגען)? און איך האָב
געזאָגט: היער בין איך, שיק מיך.
9 און ער האָט געזאָגט: געה און זאָג צו דיעזעם פאָלק: שטענדיג הערט
איהר (די רייד פון די נביאים) אָבער איהר ווילט עס ניט פערשטעהן,
און זעהן זעהט איהר (גאָטס וואונדער) און איהר ווילט ניט וויסען.
10 פערשטאָפּ מיט פעטס דאָס האַרץ פון דיעזעם פאָלק, און מאַך שווער
זיינע אויערן און פערבלענד זיינע אויגען, דאָס ער זאָל ניט זעהן מיט
זיינע אויגען, און ניט הערען מיט זיינע אויערן, און זיין האַרץ זאָל ניט
פערשטעהן זיך צוריק צוקעהרען (צו גאָט) דאָס ער זאָל געהיילט ווערען.
11 און איך האָב געזאָגט: ביז ווי לאַנג, אָך גאָט? און ער האָט געזאָגט:
ביז די שטעדט וועלען פערוויסט ווערען אָהן איין איינוואָהנער, און די
הייזער אָהן מענשען, און דאָס לאַנד וועט אין גאַנצען ווערען וויסט.

12 אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה׃ וְרִחַק יְהוָה אֶת־הָאָדָם
13 וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה
וְהָיְתָה לְבָעֵר כָּאֵלָה וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלֶּכֶת מַצֶּבֶת בָּם
זֶרַע קֹדֶשׁ מַצַּבְתָּהּ׃

CAP. VII. ז

א וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן־יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין
מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ
2 לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד
לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ
3 עֲצֵי־יַעַר מִפְּנֵי־רוּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ צֵא־
נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל־קְצֵה תְּעָלַת
4 הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל־מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
הִשָּׁמֵר וְהַשְׁקֵט אַל־תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל־יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת
הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בָּחֳרִי־אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן־
ה רְמַלְיָהוּ׃ יַעַן כִּי־יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ
6 לֵאמֹר׃ נַעֲלֶה בִיהוּדָה וּנְקִיצֶנָּה וְנַבְקִעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ
7 מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֵת בֶּן־טָבְאַל׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
8 לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃ כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ
דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃
9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן־רְמַלְיָהוּ אִם לֹא
י תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃ וַיּוֹסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֶל־אָחָז
11 לֵאמֹר׃ שְׁאַל־לְךָ אוֹת מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה
12 אוֹ הַגְבֵּהַּ לְמָעְלָה׃ וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא־אֶשְׁאַל וְלֹא־אֲנַסֶּה
13 אֶת־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת
14 אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת־אֱלֹהָי׃ לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם
אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל׃
טו חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאוֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃

כי

ס v. 13. ע״כ   ק v. 2 מלעיל   ק v. 14. כ״א עמנואל

12 און גאָט וועט פערטרייבען ווייט די מענשען, און שטאַרק וועט זיין
די פערלאָזונג אין דער מיטען פון דעם לאַנד.
13 און אז אַ צעהנטער טהייל פון איהר וועט נאָך איבערבלייבען, וועט עס
אויך ווידער ווערען צו פערניכטונג, ווי א לינדען־בוים און ווי אן אייכען־
בוים דאָס ווען זיי וואַרפען אַראָפּ זייערע בלעטער, דער שטאַם פון זיי
בלייבט, אַזוי וועט איבערבלייבען פון די הייליגע זאָמען זייער שטאַם.

קאַפּיטעל ז

1 און עס איז געשעהען אין די טעג פון אחז, יותם׳ס זוהן, זוהן פון עזיהו, קע־
ניג פון יהודה, איז ארויפגעגאנגען רצין דער קעניג פון ארם און פקח, דער
זוהן פון רמליהו, דער קעניג פון ישראל, נאָך ירושלים קעגען איהר צו
שטרייטען, אָבער ער (רצין) האָט ניט געקענט שטרייטען קעגען איהר.
2 און עס איז אָנגעזאָגט געוואָרען צו דאָס הויז פון דוד: אַרם בעלאגערט
אפרים, האָט געציטערט זיין האַרץ און דאָס האַרץ פון זיין פאָלק אַזוי
ווי די בוימער פון וואלד שאָקלען זיך פון אַ שטורם־ווינד.
3 און גאָט האָט געזאָגט צו ישעיהו: געה דאָך ארויס ענטקעגען אחז,
דו און דיין זוהן שאר ישוב (דאָס איבערגעבליעבענע וועט זיך אומ־
קעהרן), צו דעם ברעג פון דעם קאנאל פון דעם אויבערשטען טייך, אויף
דעם וועג פון דעם וואַשער־פעלד.
4 און זאָלסט צו איהם זאָגען: זיי פאָרזיכטיג און זיי רוהיג, זאָלסט ניט
פירכטען, און דיין האַרץ זאָל זיך ניט שרעקען, פאַר דיעזע צוויי עקען
פון די רויכערדיגע פייערבראַנדען, פאַר דעם גרימצאָרן פון רצין און
ארם, און פון דעם זוהן פון רמליהו.
5 ווייל ארם האָט קעגען דיר שלעכטס בעשלאָסען, דאָס זעלבע אפרים
און דער זוהן פון רמליהו. זיי זאָגען:
6 מיר וועלען ציהען קעגען יהודה און מיר וועלען איהר ענג מאַכען, און
מיר וועלען איהר דורכברעכען פאַר אונז, און מיר וועלען ארויפזעצען
א קעניג אין איהר דעם זוהן פון טבאל.
7 דאַרויף האָט ראָס געזאָגט דער הערר, גאָט, דאָס וועט ניט בעשטעהן
און דאָס וועט ניט געשעהן.
8 דען די רעזידענץ (דער קאָפּ) פון ארם וועט נור דמשק פערבלייבען, און
נור דער קאָפּ פון דמשק וועט זיין רצין [און אין נאָך פינף און זעכציג
יאָהר וועט אפרים צובראָכען ווערען, און וועט ניט זיין מעהר אַ פאָלק].
9 און די רעזידענץ פון אפרים וועט נור שמרון זיין, און נור דער קאָפּ
פון שמרון וועט זיין דער זוהן פון רמליהו. אויב איהר גלויבט ניט,
דאָס איז ווייל איהר זייט אונגלויביג.
10 און גאָט האָט נאָך אַ מאָל גערעדט צו אחז׳׳ן (דורך ישעיה) און געזאָגט:
11 בעט פאַר דיר א צייכען פון גאָט דיין גאָט; בעט אַ צייכען פון דער
טיעפענים אָדער פון אויבען אין דער הויך.
12 אָבער אחז האָט געזאָגט: איך וויל ניט בעטען און איך וויל ניט פּרו־
בירען גאָט.
13 און ער (ישעיה) האָט געזאָגט: הערט דאָך, איהר הויזגעזינד פון דוד;
איז דאָס אייך צו ווייניג מיעד צו מאַכען מענשען, דאָס איהר ווילט
מיעד מאַכען אויך מיין גאָט?
14 דארום וועט אייך גאָט אַליין געבען אַ צייכען; זעה, די יונגע פרוי
(אחז פרוי) וועלכע איז שוואנגער געבערט יעצט אַ זוהן און זי גיעט
איהם אַ נאָמען עמנואל (מיט אונז איז גאָט).
15 פּוטער און האָניג וועט ער עסען, ווי גיך ער וועט נור וויסען צו פער־
אכטען שלעכטס, און אויסצואוועהלען גוטס.

כִּ֠י
16 בְּטֶ֙רֶם֙ יֵדַ֣ע הַנַּ֔עַר מָאֹ֥ס בְּרָ֖ע וּבָחֹ֣ר בַּטּ֑וֹב תֵּעָזֵ֤ב
17 הָֽאֲדָמָה֙ אֲשֶׁר־אַתָּ֣ה קָ֔ץ מִפְּנֵ֖י שְׁנֵ֥י מְלָכֶֽיהָ׃ יָבִ֨יא יְהוָ֜ה
עָלֶ֗יךָ וְעַֽל־עַמְּךָ֮ וְעַל־בֵּ֣ית אָבִיךָ֒ יָמִים֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־בָ֔אוּ
לְמִיּ֥וֹם סוּר־אֶפְרַ֖יִם מֵעַ֣ל יְהוּדָ֑ה אֵ֖ת מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
18 וְהָיָ֣ה ׀ בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יִשְׁרֹ֤ק יְהוָה֙ לַזְּב֔וּב אֲשֶׁ֥ר בִּקְצֵ֖ה יְאֹרֵ֣י
19 מִצְרָ֑יִם וְלַ֨דְּבוֹרָ֔ה אֲשֶׁ֖ר בְּאֶ֥רֶץ אַשּֽׁוּר׃ וּבָ֨אוּ וְנָח֤וּ כֻלָּם֙
בְּנַחֲלֵ֣י הַבַּתּ֔וֹת וּבִנְקִיקֵ֖י הַסְּלָעִ֑ים וּבְכֹל֙ הַנַּ֣עֲצוּצִ֔ים וּבְכֹ֖ל
כ הַנַּהֲלֹלִֽים׃ בַּיּ֣וֹם הַה֡וּא יְגַלַּ֣ח אֲדֹנָ֡י בְּתַעַר֩ הַשְּׂכִירָ֨ה
בְּעֶבְרֵ֥י נָהָ֛ר בְּמֶ֥לֶךְ אַשּׁ֖וּר אֶת־הָרֹ֣אשׁ וְשַׂ֣עַר הָרַגְלָ֑יִם וְגַ֥ם
21 אֶת־הַזָּקָ֖ן תִּסְפֶּֽה׃ וְהָיָ֖ה בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא יְחַיֶּה־אִ֛ישׁ עֶגְלַ֥ת
22 בָּקָ֖ר וּשְׁתֵּי־צֹֽאן׃ וְהָיָ֗ה מֵרֹ֛ב עֲשׂ֥וֹת חָלָ֖ב יֹאכַ֣ל חֶמְאָ֑ה
23 כִּֽי־חֶמְאָ֤ה וּדְבַשׁ֙ יֹאכֵ֔ל כָּל־הַנּוֹתָ֖ר בְּקֶ֥רֶב הָאָֽרֶץ׃ וְהָיָה֙
בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא יִהְיֶ֣ה כָל־מָק֗וֹם אֲשֶׁ֧ר יִֽהְיֶה־שָּׁ֛ם אֶ֥לֶף גֶּ֖פֶן
24 בְּאֶ֣לֶף כָּ֑סֶף לַשָּׁמִ֥יר וְלַשַּׁ֖יִת יִהְיֶֽה׃ בַּחִצִּ֥ים וּבַקֶּ֖שֶׁת יָ֣בוֹא
כה שָׁ֑מָּה כִּֽי־שָׁמִ֥יר וָשַׁ֖יִת תִּהְיֶ֥ה כָל־הָאָֽרֶץ׃ וְכֹ֣ל הֶהָרִ֗ים
אֲשֶׁ֨ר בַּמַּעְדֵּ֜ר יֵעָֽדֵר֗וּן לֹֽא־תָב֣וֹא שָׁ֔מָּה יִרְאַ֥ת שָׁמִ֖יר וָשָׁ֑יִת
וְהָיָה֙ לְמִשְׁלַ֣ח שׁ֔וֹר וּלְמִרְמַ֖ס שֶֽׂה׃

Cap. VIII. ח

ח
א וַיֹּ֣אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י קַח־לְךָ֖ גִּלָּי֣וֹן גָּד֑וֹל וּכְתֹ֤ב עָלָיו֙ בְּחֶ֣רֶט
2 אֱנ֔וֹשׁ לְמַהֵ֥ר שָׁלָ֖ל חָ֥שׁ בַּֽז׃ וְאָעִ֣ידָה לִּ֔י עֵדִ֖ים נֶאֱמָנִ֑ים
3 אֵ֚ת אוּרִיָּ֣ה הַכֹּהֵ֔ן וְאֶת־זְכַרְיָ֖הוּ בֶּן־יְבֶרֶכְיָֽהוּ׃ וָאֶקְרַב֙ אֶל־
הַנְּבִיאָ֔ה וַתַּ֖הַר וַתֵּ֣לֶד בֵּ֑ן וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י קְרָ֣א שְׁמ֔וֹ מַהֵ֥ר
4 שָׁלָ֖ל חָ֥שׁ בַּֽז׃ כִּ֗י בְּטֶ֙רֶם֙ יֵדַ֣ע הַנַּ֔עַר קְרֹ֖א אָבִ֣י וְאִמִּ֑י יִשָּׂ֣א ׀
אֶת־חֵ֣יל דַּמֶּ֗שֶׂק וְאֵת֙ שְׁלַ֣ל שֹׁמְר֔וֹן לִפְנֵ֖י מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
6 וַיֹּ֣סֶף יְהוָ֔ה דַּבֵּ֥ר אֵלַ֛י ע֖וֹד לֵאמֹֽר׃ יַ֗עַן כִּ֤י מָאַס֙ הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה ה
אֵ֚ת מֵ֣י הַשִּׁלֹ֔חַ הַהֹלְכִ֖ים לְאַ֑ט וּמְשׂ֥וֹשׂ אֶת־רְצִ֖ין וּבֶן־
7 רְמַלְיָֽהוּ׃ וְלָכֵ֡ן הִנֵּה֩ אֲדֹנָ֨י מַעֲלֶ֜ה עֲלֵיהֶ֗ם אֶת־מֵ֤י הַנָּהָר֙

הָעֲצוּמִים

ח׳ v. 6. פתח באתנח

16 דען איידער דער יונג וועט נאָך פערשטעהן צו פעראַכטען שלעכטס און
אויסצואוועהלען גוטס, וועט פערוויסטעט ווערען דאָס לאַנד (שמרון און
דמשק), וואָס דיר איז איבערדריסיג פאַר איהרע צוויי קעניגע.
17 גאָט וועט ברענגען אויף דיר און אויף דיין פאָלק און אויף דיין פאָטערס
הויזגעזינד טעג, וועלכע זיינען נאָך ניט געקומען פון דעם טאָג אָן וואָס
אפרים האָט זיך אָפּגעטהיילט פון יהודה, פון קעניג פון אשור.
18 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג וועט גאָט פייפען (צו די מדינות פון
אַשור) וועלכע זיינען פיעל ווי די פליגען ביי די ברעגעס פון די טייכען
פון מצרים, און ווי די ביהנען וועלכע זיינען אין דעם לאַנד פון אַשור.
19 און זיי וועלען קומען, און זיי אַלע וועלען לאַגערן אין די וויסטע טהאָלען
און אין די שפּאַלטען פון פעלזען, און אין אַלע דערנער און דיסטלען.
20 אָבער אין יענעם טאָג (נאָכדעם) וועט גאָט אָבגאָלען מיט אַ אָנגעגרייטען
גאָלמעסער די (מחנות) וועלכע זיינען געקומען פון יענער זייט טייך
(פּרת) ; דעם קעניג פון אשור, דעם קאָפּ (די גענעראַלען) און די האָאָר
פון די פיס (די זעלנער), און אויך דעם באָרד (דעם מלך) וועט ער (דער
גאָלמעסער) פערניכטען.
21 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג ; דאָס אַ מאַן וועט האָדעווען אַ
יונגע קאַלב און צוויי שאָף.
22 און עס וועט געשעהן דאָס צוליעב דאָס פיעל מילך וואָס זיי וועלען געבען,
וועט ער עסען פּוטער, דען פּוטער און האָניג וועט עסען יעדער וואָס
וועט איבערבלייבען אין דעם מיטען פון דעם לאַנד.
23 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג, וועט ווערען יעדער אָרט וואו עס
פלעגען דאָרטען זיין טויזענד ווייגשטאָקען ווערטה טויזענד זילבערשטיק,
אַ אָרט פון דערנער און דיסטלען.
24 מיט פיילען און מיט בויגען וועט מען מוזען אַהין קומען, ווייל דאָס
גאַנצע לאַנד וועט זיין דערנער און דיסטלען.
25 און אַלע בערג וועלכע פלעגען געגראַבען ווערען מיט אַ גראָב־אייזען,
(אויך) דאָרטען וועסטו ניט קענען קומען פאַר דעם שרעק פון די דער־
נער און דיסטלען, און זיי וועלען געהאַלטען ווערען פאַר אַן אָרט וואו
ארויסצושיקען די אָקסען און פאַר אַ צוטרעטונג פון די שעפּסען.

קאַפּיטעל ח

1 און גאָט האָט געזאָגט צו מיר : נעהם דיר אַ גרויסען טאָוועל, און
שרייב אויף איהם אויף מיט אַ גריפעל, דאָס עס וועט קומען שנעל די רויב,
עס וועט איילען די פּלינדערונג.
2 און איך האָב מיר בעשטעלט בעגלויבטע עדות : אוריה דעם כהן און
זכריהו דעם זוהן פון יברכיהו.
3 און איך האָב גענעהנט צו דער פּראָפעטין און זי איז שוואַנגער געוואָרען
און געבאָרען אַ זוהן, און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: רוף זיין נאָמען מהר
שלל חש בז, (קומען וועט שנעל די רויב, איילען וועט די פּלינדערונג).
4 דען איידער דער יונג וועט וויסען צו רופען : מיין פאָטער, און מיין
מוטער, וועט מען אַוועקטראָגען דאָס פערמעגען פון דמשק און דעם
רויב פון שמרון פאַר דעם קעניג פון אשור.
5 און גאָט האָט ווידער נאָך אַ מאָל צו מיר גערעדט, אַזוי צו זאָגען :
6 ווייל דאָס דאָזיגע פאָלק האָט פעראַכטעט די וואַסער פון שלח וואָס פליסט
לאַנגזאַם, און זיי פרעהען זיך מיט רצין און מיט דעם זוהן פון רמליהו.
7 און דארום זעה, ברענגט גאָט אויף זיי די וואַסער פון דעם שטראָם, די
שטאַרקע און די פיעלע, דעם קעניג פון אַשור און זיין גאַנצען עהרענ־
צוג, און ער וועט פערפלייצען זיינע אַלע טייכלאַך, און ער וועט פער־
שווימען זיינע אַלע ברעגעס.

הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעָלָה
8 עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃ וְחָלַף בִּיהוּדָה
שָׁטַף וְעָבַר עַד־צַוָּאר יַגִּיעַ וְהָיָה מֻטּוֹת כְּנָפָיו מְלֹא־רֹחַב
9 אַרְצְךָ עִמָּנוּ אֵל׃ רֹעוּ עַמִּים וָחֹתּוּ וְהַאֲזִינוּ כֹּל
י מֶרְחַקֵּי־אָרֶץ הִתְאַזְּרוּ וָחֹתּוּ הִתְאַזְּרוּ וָחֹתּוּ׃ עֻצוּ עֵצָה
11 וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃ כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כְּחֶזְקַת הַיָּד וְיִסְּרֵנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ
12 הָעָם־הַזֶּה לֵאמֹר׃ לֹא־תֹאמְרוּן קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמַר
הָעָם הַזֶּה קָשֶׁר וְאֶת־מוֹרָאוֹ לֹא־תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃
13 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא
14 מַעֲרִצְכֶם׃ וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי
טו בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִָם׃ וְכָשְׁלוּ בָם
16 רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ צוֹר תְּעוּדָה
17 חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמֻּדָי׃ וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית
18 יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי־לוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה
לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן
19 בְּהַר צִיּוֹן׃ וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־
הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַמַּהְגִּים הֲלוֹא־עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ
כ בְּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמֵּתִים׃ לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם־לֹא יֹאמְרוּ
21 כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר׃ וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב
וְהָיָה כִי־יִרְעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלֵּל בְּמַלְכּוֹ וּבֵאלֹהָיו וּפָנָה
22 לְמָעְלָה׃ וְאֶל־אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה
23 וַאֲפֵלָה מְנֻדָּח׃ כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוּצָק לָהּ כָּעֵת
הָרִאשׁוֹן הֵקַל אַרְצָה זְבֻלוּן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן
הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃

CAP. IX. ט ט

א הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת

אור

ח׳ v. 15. קמץ בז״ק

8 און ער וועט דורכגעהן (אויך) אין יהודה, ער וועט פלייצען אין שטראָ־
מען, ביז׳ן האַלדז וועט ער גרייכען, און די אויסשפּרייטונג פון זיינע
פליגלען (די מחנות) וועלען אָנפילען די גאַנצע ברייט פון דיין לאַנד.
9 אָבער דאַן—גאָט איז מיט אונז. געזעלט אַייך, איהר פעלקער, איהר
וועט אָבער צובראָכען ווערען! און פערנעהמט עס איהר אַלע פון די ווייַ־
טע לענדער! גירטעט אַייך, איהר וועט צובראָכען ווערען, גירטעט אַייך,
10 איהר וועט צובראָכען ווערען! האַלט ראַטה צוזאַמען, עס וועט אָבער
צובראָכען ווערען, רעדט אוים אורטהיילען, עס וועט קיין בעשטאַנד האָ־
11 בען, דען גאָט איז מיט אונז. דען אַזוי האָט גאָט צו מיר געזאָגט אין
(מיין) שטאַרקע בעגייסטערונג, און ער האָט מיר פערזאָגט ניט צו געהן
אין דעם וועג פון דעם דאָזיגען פאָלק, אַזוי צו זאָגען:
12 איהר זאָלט ניט זאָגען אַ בונד צו אַלעם וואָס דיעזע פאָלק זאָגט אַ בונד,
און איהר זאָלט ניט פירכטען, און זיך ניט שרעקען פאַרוואָס ער פירכטעט.
13 דעם גאָט פון די הערשאַרען, איהם זאָלט איהר פערהייליגען און ער זאָל
זיין אייער פורכט, און ער זאָל זיין אייער שרעק.
14 און פאַר אַייך וועט ער זיין אַ פעסטונג, און אַ שטיין צום שטרויכלען און
אַ פעלזען פון אָנשטויסונג פאַר די ביידע הייזער פון ישראל אַלס אַ נעץ
און אַ שלינגע פאַר די אַיינוואָהנער פון ירושלים.
15 און צוליעב זיי וועלען פיעלע געשטרויכעלט ווערען, און פאַלען און צו־
בראָכען ווערען, און וועלען אַריינפאַלען אין נעץ און געפאַנגען ווערען.
16 פערבינד דאָס צייגניס, פערזיעגעל די לעהרע צווישען מיינע שילער.
17 און איך האָף צו גאָט, יעדאָך ער פערבאַרגט יעצט זיין אַנגעזיכט פון
דעם הויזגעזינד פון יעקב, אָבער דאָך האָף איך צו איהם.
18 דען איך, און די קינדער וועלכע גאָט האָט מיר געגעבען, זיינען צייכענס
און בילדער פאַר ישראל, פון גאָט פון די הערשאַרען וועלכער רעגיערט
אויפ׳ן באַרג ציון.
19 און ווען זיי וועלען זאָגען צו אייך: פאָרשט צו די טויטען־בעשווערער
און די צויבערערס, וועלכע פּיפּצען און מורמלען, דען יעדעם פאָלק
פאָרשט דאָך צו זיינע געטער, (און יעדעם פאָלק) בעט פאַר די לעבעדיגע
צו די טויטע.
20 (ענטפערט זיי) מיר מוזען פאָרשען די תורה און (אונזער) בעשטימונג.
[וועלען זיי דען ניט זאָגען אַזעלכע ווערטער ווי די דאָזיגע, אין וועלכע
עס איז ניטאָ קיין קלאהרהייט.]
21 און דער וואָס געהט אין אַזאַ וועג, וועט ווערען געדריקט און הונגעריג.
און עס וועט געשעהן, אַז ווען ער וועט שטאַרק הונגעריג ווערען דאַן
וועט ער זיך דערצערנען און ער וועט פלוכען ביי זיין קעניג און ביי זיין
אָפּגאָט. און ער וועט זיך אַרומקעהרען צו דער הויך.
22 און ער וועט זיך אַרומקוקען צו דער ערד, אָבער זעה, נאָר אונגליק און
פינסטערניס, דיקע פינסטערניס, און אין דונקעלהייט פערשטויסען.
23 דען עס וועט קיין מידינקייט ניט זיין צו איהם, וואָס קומט איהר צו
אונטערדריקען; אין דער צייט וואָס דער ערשטער (קעניג פון אשור)
האָט לייכט געמאַכט (האָט אַוועקגענומען) נאָר דאָס לאַנד זבלון און
דאָס לאַנד נפתלי, האָט דער לעצטער אָבער זיין האַנד שווער אַרויפגע־
לייגט אויף דאָס גאַנצע לאַנד ביי דעם מעער, די אַנדערע זייט ירדן, די
פּראָווינצען פון די אַלע שטאַמען.

קאַפּיטעל ט

1 דאָס פאָלק וואָס האָט געוואַנדערט אין פינסטערניס האָט געזעהן אַ

אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃ הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה 2
שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
כִּי ׀ אֶת־עֹל סֻבֳּלוֹ וְאֵת מַטֵּה שִׁכְמוֹ שֵׁבֶט הַנֹּגֵשׂ בּוֹ הַחִתֹּתָ 3
כְּיוֹם מִדְיָן׃ כִּי כָל־סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה 4
בְדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֹלֶת אֵשׁ׃ כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ ה
בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא
יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר־שָׁלוֹם׃ לְםַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה 6
וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ
וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה
צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃ דָּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב 7
וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְיָדְעוּ הָעָם כֻּלּוֹ אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן 8
בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב לֵאמֹר׃ לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה 9
שִׁקְמִים גֻּדָּעוּ וַאֲרָזִים נַחֲלִיף׃ וַיְשַׂגֵּב יְהוָה אֶת־צָרֵי רְצִין י
עָלָיו וְאֶת־אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃ אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר 11
וַיֹּאכְלוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד
יָדוֹ נְטוּיָה׃ וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־הַמַּכֵּהוּ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת 12
לֹא דָרָשׁוּ׃ וַיַּכְרֵת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה 13
וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃ זָקֵן וּנְשׂוּא־פָנִים הוּא הָרֹאשׁ וְנָבִיא 14
מוֹרֶה־שֶּׁקֶר הוּא הַזָּנָב׃ וַיִּהְיוּ מְאַשְּׁרֵי הָעָם־הַזֶּה מַתְעִים טו
וּמְאֻשָּׁרָיו מְבֻלָּעִים׃ עַל־כֵּן עַל־בַּחוּרָיו לֹא־יִשְׂמַח ׀ אֲדֹנָי 16
וְאֶת־יְתֹמָיו וְאֶת־אַלְמְנֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמֵרַע
וְכָל־פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ
נְטוּיָה׃ כִּי־בָעֲרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וָשַׁיִת תֹּאכֵל וַתִּצַּת 17
בְּסִבְכֵי הַיַּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ גֵּאוּת עָשָׁן׃ בְּעֶבְרַת יְהוָה 18
צְבָאוֹת נֶעְתַּם אָרֶץ וַיְהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ אִישׁ אֶל־
אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃ וַיִּגְזֹר עַל־יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל־שְׂמֹאול 19
וְלֹא שָׂבֵעוּ אִישׁ בְּשַׂר־זְרֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃ מְנַשֶּׁה אֶת־אֶפְרַיִם כ

ואפרים

v. 2. לו קרי   v. 6. מ׳ סתומה באמצע תיבה   v. 9. קמץ בטרחא

גרויסע ליכטיגקייט. די איינוואוינער פון דעם לאַנד פון טויט־שאָטען,
2 אויף זיי האָט אַ ליכט געשיינט. דו האָסט גרויס געמאַכט דאָס פאָלק,
גרויס געמאַכט איהם די פרייד, זיי האָבען זיך געפרעהט ווי אין שניט־
צייט, ווי מען איז ענטציקט ביי׳ם צוטהיילען זיך מיט׳ן רויב (פון פיינד).
3 דען דעם יאָך פון זיין לאַסט, אין דעם שטאַנג פון זיין שולטער, די רוטה
פון זיין אונטערדריקער האָסטו צובראָכען, ווי אין דעם טאָג פון מדין.
4 דען יעדער קריעגס־ליאַרעם ליאַרעמט מיט שטורעם, און יעדעם קלייד איז
פערבלוטיגט, אָבער דאָ איז געוואָרען אַ בראַנד, אַ פערצעהרונג פון פייער.
5 דען אַ קינד איז צו אונז געבאָרען געוואָרען, אַ זוהן איז צו אונז געגעבען
געוואָרען, (חזקיהו) און די הערשאַפט איז געקומען אויף זיינע שול־
טערען, און זיין נאָמען האָט מען גערופען : וואונדערבאַרער ראטה־
געבער, שטאַרקע מאַכט, עוויגער פאָטער, פירשט פון פריעדען.
6 צו פערמעהרען די הערשאַפט און צו די פריעדען זאָל קיין ענד ניט זיין,
אויפ׳ן טהראָן פון דוד, און אויף זיין קעניגרייך : איהר צו גרינדען, און
צו בעפעסטיגען מיט גערעכטיגקייט און טוגענד פון יעצט אָן ביז אויף
אייביג ; די אויפרעגונג פון גאָט פון די הערשאַרען וועט דאָס מאַכען.
7 אַ וואָרט האָט גאָט געשיקט צו יעקב, און עס וועט אָנקומען צו ישראל.
8 און דאָס גאַנצע פאָלק וועט וויסען ; אפרים און די איינוואוינער פון
שמרון, וועלכע זאָגען מיט שטאָלץ און מיט האָכמוטהיגקייט :
9 אַיינגעפאַלען זיינען ציעגעל, אָבער אויפבויען וועלען מיר פון געהאַקטע
שטיינער, ווילדע פייגענבוימער זיינען אָבגעהאַקט געוואָרען, אָבער אויף
צעדערבוימער וועלען מיר זיי (יעצט) פאַרבייטען.
10 אָבער גאָט האָט געשטאַרקט די פיינד פון רצין קעגען איהם, (קעגען
אפרים) און זיינע (אַלע) וועט ער אויף איהם אָנרייצען.
11 ארם פון פאָרענט און די פלשתים פון הינטען, און זיי האָבען אויפגע־
געסען ישראל מיט׳ן פולען מויל, ביי דעם אַלעם איז נאָך זיין צאָרן ניט
אָבגעקעהרט, און נאָך, איז זיין האַנד אויסגעשטרעקט.
12 און ווייל דאָס פאָלק קעהרט זיך ניט צוריק צו דעם (גאָט) וואָס האָט
איהם געשלאָגען, און דעם גאָט פון די הערשאַרען זוכען זיי ניט.
13 דאַרום האָט גאָט אָבגעשניטען פון ישראל דעם קאָפּ און דעם עק, דעם
פאַלמענצווייג און ראָהר אין איין טאָג.
14 דער גרייז און דער אַנגעזעהענער, דאָס איז דער קאָפּ, און דער פּראָפעט,
דער פאַלשער לעהרער דאָס איז דער עק.
15 און ווייל די פיהרער פון דעם דאָזיגען פאָלק זיינען פערפיהרער, און
זיינע געפיהרטע זיינען פערדאָרבען.
16 דאַרום וועט זיך גאָט ניט פרעהען מיט זיינע אויסערוועהלטע, און אויף
זיינע יתומים און זיינע אלמנות וועט ער זיך ניט דערבאַרעמען ; דען
זיי זיינען אַלע אין גאַנצען פערדאָרבען און שלעכט, און יעדער מויל
רעדט שענדליכקייט. ביי דעם אַלעם איז נאָך זיין צאָרן ניט אָבגעקעהרט,
און נאָך, איז זיין האַנד אויסגעשטרעקט.
17 דען (זייער) שלעכטיגקייט ברענט ווי אַ פייער, (זיי אַליין) די דערנער
און די דיסטלען וועט זיי פערצעהרען, און זי האָט אָנגעצונדען די צוויי־
גען פון וואַלד, און עס האָבען זיך ערהויבען הויכע רויכזיילען.
18 דורך דעם צאָרן פון דעם גאָט פון די הערשאַרען איז דאָס לאַנד פער־
ברענט געוואָרען, און דאָס פאָלק איז געוואָרען ווי פערדאָרבענעס פייער,
דאָס זאָגאַר איינער דערבאַרעמט זיך ניט איבער דעם אַנדערען.
19 און ער שניידט אויף רעכטס און איז הונגעריג, און ער פערצעהרט אויף
לינקס און איז ניט זאַט. ביז יעדער עסט דאָס פלייש פון זיין אָרעם.
20 מנשה (עסט אויף) אפרים, און אפרים מנשה, זיי צוזאַמען קעגען יהודה.

וְאֶפְרַיִם אֶת־מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל־יְהוּדָה בְּכָל־זֹאת לֹא־
שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

CAP. X. י

י

2 א הוֹי הַחֹקְקִים חִקְקֵי־אָוֶן וּמְכַתְּבִים עָמָל כִּתֵּבוּ׃ לְהַטּוֹת
מִדִּין דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת
3 שְׁלָלָם וְאֶת־יְתוֹמִים יָבֹזּוּ׃ וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וּלְשׁוֹאָה
מִמֶּרְחָק תָּבוֹא עַל־מִי תָּנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כָרַע תַּחַת אַסִּיר וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל־זֹאת
ה לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט
6 אַפִּי וּמַטֶּה־הוּא בְיָדָם זַעְמִי׃ בְּגוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל־עַם
עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וּלְשׂימוֹ מִרְמָס כְּחֹמֶר
7 חוּצוֹת׃ וְהוּא לֹא־כֵן יְדַמֶּה וּלְבָבוֹ לֹא־כֵן יַחְשֹׁב כִּי
8 לְהַשְׁמִיד בִּלְבָבוֹ וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָט׃ כִּי יֹאמַר
9 הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכִים׃ הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כַּלְנוֹ אִם־לֹא
י כְאַרְפַּד חֲמָת אִם־לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃ כַּאֲשֶׁר מָצְאָה
יָדִי לְמַמְלְכֹת הָאֱלִיל וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלִַם וּמִשֹּׁמְרוֹן׃
11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלֶאֱלִילֶיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה
12 לִירוּשָׁלִַם וְלַעֲצַבֶּיהָ׃ וְהָיָה כִּי־יְבַצַּע אֲדֹנָי אֶת־כָּל־
מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִָם אֶפְקֹד עַל־פְּרִי־גֹדֶל לְבַב
13 מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְעַל־תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו׃ כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי
עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֻנוֹתִי וְאָסִיר ׀ גְּבֻלֹת עַמִּים וַעֲתִידֹתֵיהֶם
14 שׁוֹשֵׂתִי וְאוֹרִיד כַּאבִּיר יוֹשְׁבִים׃ וַתִּמְצָא כַקֵּן ׀ יָדִי לְחֵיל
הָעַמִּים וְכֶאֱסֹף בֵּיצִים עֲזֻבוֹת כָּל־הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְלֹא
טו הָיָה נֹדֵד כָּנָף וּפֹצֶה פֶה וּמְצַפְצֵף׃ הֲיִתְפָּאֵר הַגַּרְזֶן עַל
הַחֹצֵב בּוֹ אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר עַל־מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט
16 אֶת־מְרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא־עֵץ׃ לָכֵן יְשַׁלַּח הָאָדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבֹדוֹ יֵקַד יְקֹד כִּיקוֹד

אש

י v. 6. ולשומו ק׳ v. 13. ועתודתיהם קרי ibib. כביר קרי

בײ דעם אַלעם איז נאָך זײַן צאָרן ניט אָבגעקעהרט, און נאָך איז זײַן
האַנד אויסגעשטרעקט.

קאַפּיטעל י

1 וועה צו די געזעצגעבער וועלכע מאַכען אונרעכטע געזעצען, און די שרײַ־
בערס וועלכע שרײַבען אונרעכט.
2 אום צו דערווײַטערען פון גערעכטיגקייט די אָרעמע, און צו רויבען דאָס
רעכט פון די אָרעמע פון מײַן פאָלק, דאָס די אַלמנות זאָלען ווערען
זייער רויב, און די יתומים זאָלען זיי קענען בערויבען.
3 אָבער וואָס וועט איהר טהאָן אין דעם טאָג פון שטראָף, און צו דעם
געוויטער וועלכער קומט אָן פון ווייטען? צו וועמען וועט איהר לויפען
נאָך הילף, און וואוהין וועט איהר איבערלאָזען אייער רייכטהום?
4 ווער עס וועט זיך ניט קניען אונטער די געפאַנגענע, וועט פאַלען אונטער
די דערשלאָגענע, און בײ דעם אַלעם איז נאָך זײַן צאָרן ניט אָבגעקעהרט,
5 און נאָך איז זײַן האַנד אויסגעשטרעקט. אַך! אַשור, די רוטה פון מײַן
צאָרן! און ווי אַ שטעקען איז אין זייער (די אַשורים) האַנד מײַן גרים.
6 קעגען אַ פערדאָרבענעם פאָלק טהו איך איהם שיקען, און קעגען אַ פאָלק
פון מײַן גרים טהו איך איהם בעפעהלען, צו רויבען רויב און צו פּלינ־
דערען פּלינדערונג, צו מאַכען עס צו אַ צוטרעטונג ווי קויט פון די גאַסען.
7 אָבער ער דענקט ניט אַזוי און זײַן האַרץ טראַכט ניט אַזוי, דען אין גאַנצען
צו פערטיליגען איז זײַן געדאַנקען און אויסצוראָטען ניט ווייניג פעלקער.
8 דען ער ריהמט זיך: זײַנען ניט מײַנע פירשטען אַלע צוזאַמען קעניגע?
9 איז ניט אַזוי אויסגעגאַנגען צו כרכמוש ווי צו כלנו? אָדער איז ניט גע־
וואָרען ווי פון ארפד חמת, אָדער איז ניט ווי דמשק אויך פון
שמרון געוואָרען?
10 אַזוי ווי מײַן האַנד האָט געפונען די קעניגרייכען פון די געצען, וואָס זיי־
ערע געצענ־בילדער זײַנען נאָך מעהר פון ירושלים און שמרון.
11 איז דאָך געוויס, דאָס אַזוי ווי איך האָב געטהאָן צו שמרון און איהרע גע־
צען, אַזוי וועל איך אויך טהאָן צו ירושלים און צו איהרע געצענבילדער.
12 אָבער עס וועט געשעהען, דאָס ווען גאָט וועט האָבען געענדיגט זײַן גאַנ־
צע ווערק אויף דעם באַרג ציון און ירושלים, דאַן וועל איך בעשטראָפען
דעם קעניג פון אַשור, פאַר די פרוכט פון זײַן האָכמוטה (די גרויסקייט
פון זײַן האַרץ), און פאַר זײַנע ריהמערײַ, און זײַנע שטאָלצע אויגען.
13 דען ער האָט געזאָגט: מיט דער קראַפט פון מײַן האַנד האָב איך עס
געטהאָן, און מיט מײַן קלוגהייט, דען איך בין פערשטענדיג, און איך
האָב אָבגעשאַפט די גרענעצען פון פעלקער, און זייערע רייכטהימער האָב
איך בערויבט, און ווי אַ מעכטיגער העלד האָב איך אַראָבגעשליידערט
די וואָס זײַנען געזעסען (אויף די טהראָנען).
14 און מײַן האַנד האָט געפונען ווי אַ נעסט דאָס רייכטהום פון די פעלקער,
און אַזוי ווי מען זאַמעלט איין פערלאָזענע אייער, אַזוי האָב איך איינ־
געזאַמעלט אַלע לענדער, און עס איז ניט געווען קיינער וואָס בעוועגט אַ
פליגעל, אָדער עפענט אַ מויל און צוויטשערט.
15 קען זיך אָבער די האַק ריהמען קעגען איהם וועלכער האַקט מיט איהר?
אָדער קען די זעג שטאָלצירען קעגען דעם וועלכער ציהט זי? אַזוי ווי
די רוטה וואָלט אויפהויבען די יעניגע וואָס הויבען איהר אויף, אַזוי ווי
דער שטעקען וואָלט זיך אַליין אויפהויבען.
16 דאַרום וועט דער הערר דער גאָט פון די הערשאַרען אַרויפשיקען אויף
זײַנע דיק־בעלייבטע אַן אויסצעהרונג און אונטער זײַן שטאָלצע (מחנה)
וועט ברענען אַ בראַנד — ווי דער בראַנד פון אַ פייער.
17 און דאָס ליכט ישראל וועט ווערען אַ פייער, און זײַן הייליגער — אַ פלאַם,

17 אֵשׁ׃ וְהָיָה אוֹר־יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וּקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה
18 וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃ וּכְבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמִלּוֹ
19 מִנֶּפֶשׁ וְעַד־בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כִּמְסֹס נֹסֵס׃ וּשְׁאָר עֵץ
כ יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
לֹא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית־יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן
21 עַל־מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל־יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃ שְׁאָר
22 יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל־אֵל גִּבּוֹר׃ כִּי אִם־יִהְיֶה עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כִּלָּיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף
23 צְדָקָה׃ כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יֱהֹוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה
24 בְּקֶרֶב כָּל־הָאָרֶץ׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה
צְבָאוֹת אַל־תִּירָא עַמִּי יֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּכָּה
כה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ כִּי־עוֹד מְעַט
26 מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל־תַּבְלִיתָם׃ וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה
צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל־הַיָּם
27 וּנְשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבֳּלוֹ
מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי־שָׁמֶן׃
28 29 בָּא עַל־עַיַּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו׃ עָבְרוּ
מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ חָרְדָה הָרָמָה גִּבְעַת שָׁאוּל נָסָה׃
ל 31 צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת־גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃ נָדְדָה
32 מַדְמֵנָה יֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעִיזוּ׃ * עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד
33 יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בֵּית־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם׃ הִנֵּה הָאָדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדֻעִים
34 וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ׃ וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן
בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

Cap. XI. יא

יא

א 2 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃ וְנָחָה עָלָיו
רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת

* v. 32. הפטרת יום שמיני של פסח ibid. בת קרי

און זי וועט ברענען און פערצעהרען זיינע דערנער און דיסטלען אין א טאָג.
18 און די אויסערוועהלטע פון זיין וואַלד און זיין פרוכט לאַנד פון דער זעעל
ביז אויף דעם פלייש וועט ער פערניכטען, און ווי צופרעסען פון ווערעם
וועט ווערען יעדער וואָס האָט מיט שטאָלץ די פאָהן געטראָגען.
19 און דער רעסט פון די בוימען פון זיין וואַלד וועט זיין אַ (קליינער) צאָהל,
און אַ קליינער יונג וועט זיי קענען אויפשרייבען.
20 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג, דאָס דער רעסט פון ישראל און
די גערעטעטע פון דעם הויזגעזינד פון יעקב וועלען זיך ניט שטיצען
מעהר אויף איהם וואָס שלאָגט איהם, נאָר זיי וועלען זיך שטיצען אויף
גאָט, דעם הייליגען פון ישראל, מיט וואַהרהייט.
21 דער איבערעסט וועט צוריקקעהרען (צו זיין לאַנד) — דער איבעררעסט
פון יעקב, (צוריקקעהרען וועט ער) צו דעם מעכטיגען גאָט.
22 וואַהרליך, פאר געוויס וועט נאָך אַ מאָל ווערען דיין פאָלק ישראל,
ווי דאָס זאַמד פון מעער, און פון דעם איבעררעסט וואָס וועט זיך פון
איהם צוריקקעהרען, דען ווען אויך פערניכטונג איז בעשלאָסען, גע־
רעכטיגקייט פלייצט עס אַוועק.
23 און ווען אויך אַ פערניכטונג און אַ פעסט בעשלאָסענע מאַכט, דער גאָט
פון די הערשאַרען אין מיטען פון דער גאַנצען ערד.
24 דאַרום האָט אַזוי געזאָגט דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען:
פירכטע דיך ניט, מיין פאָלק, איינוואָהנער פון ציון, פאר אשור, וועל־
כער שלאָגט דיר מיט דעם רוטה, און וועלכער הויבט אויף אויף דיך
זיין שטעקען נאָך דעם שטייגער פון מצרים.
25 דען אין אַ גאַנץ קורצע צייט וועט דער גרים (אַשור) פערשוואונדען ווערען,
און מיין צאָרן (וועט זיך דערוועקען) אויף זייערע שענדליכקייטען.
26 און דער גאָט פון די הערשאַרען וועט דערוועקען איבער איהם (אַשור)
אַ רוטה, אַזוי ווי ביי דער שלאַכט פון מדין ביי דעם פעלזען פון עורב,
(און ער וועט דערוועקען) זיין שטעקען, וועלכען ער האָט געהאַלטען ביי
דעם ים. און ער וועט אויפהויבען אויף דעם שטייגער ווי אויף מצרים.
27 און עס וועט געשעהען, אין יענעם טאָג, דאָס זיין לאַסט וועט אָבגעטהאָן
ווערען פון דיין שולטער, און זיין יאָך פון דיין האַלז, דען דער יאָך וועט
28 צובראָכען ווערען צוליעב די פעטיגקייט (פון יהודה). ער האָט געמאַר־
שירט אויף עית, ער איז דורכגעגאַנגען מגרון, אין מכמש האָט ער אָבגע־
29 לעגט זיינע געפעק. זיי זיינען אַריבער דעם דורכגאַנג, אין גבע האָבען זיי
געהאַלטען נאַכט־קוואַרטיר, רמה האָט געציטערט, גבעת שאול איז אַנט־
30 לאָפען. מאַך קלינגען דיין שטים, טאָכטער פון גלים, האָרך צו ליש, (פון
31 דאָרטען קומט אַשור) און שריי שרעקליך ענתות. פערוואָגעלט געוואָרען
איז מדמנה, די איינוואָהנער פון גבעון האָבען איינגעזאַמעלט (זייער פער־
32 מעגען). דעם טאָג וועט ער נאָך זיך אויסרוהען אין נב, (פון דאנען) הויבט
ער זיין האַנד קעגען דעם באַרג פון דער טאָכטער פון ציון, קעגען דעם היגעל
33 פון ירושלים. אָבער זעה! דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען האַקט
אָב דעם שטאָלצען בוים מיט אַ שרעקליכען געוואַלט, און די הויכגעוואַק־
סענע ווערען אָבגעשניטען, און די שטאָלצע וועלען ערניעדעריגט ווערען.
34 און די געפלאָכטענע צווייגען פון וואַלד וועלען אָבגעהאַקט ווערען מיט
דעם אַייזען, און דער לבנון וועט פאַלען דורך אַ מעכטיגען.

קאַפיטעל יא

1 און עס וועט אַרויסקומען אַ צווייג פון ישי׳ס שטאַם, און אַ רוטה וועט
שפּראָצען פון זיינע וואָרצלען.
2 און עס וועט רוהען אויף איהם דער גייסט פון גאָט, אַ גייסט פון קלוג־
הייט און פערשטאַנד, אַ גייסט פון ראַטה און שטאַרקייט, אַ גייסט פון

3 וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹֽא־לְמַרְאֵה עֵינָיו
4 יִשְׁפּוֹט וְלֹֽא־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִֽיחַ׃ וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים
וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִֽכָּה־אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ
ה שְׂפָתָיו יָמִית רָשָֽׁע׃ וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה
6 אֵזוֹר חֲלָצָֽיו׃ וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל
7 וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּֽם׃ וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה
8 יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹֽאכַל־תֶּֽבֶן׃ וְשִֽׁעֲשַׁע
יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתֶן וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָֽה׃ לֹֽא־
9 יָרֵעוּ וְלֹֽא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּֽי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה
י אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּֽים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה
11 מְנֻחָתוֹ כָּבֽוֹד׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי ׀
שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר־יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת
12 וּמֵאִיֵּי הַיָּֽם׃ וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת
13 יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָֽרֶץ׃ וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם
וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹֽא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וִיהוּדָה
14 לֹֽא־יָצֹר אֶת־אֶפְרָֽיִם׃ וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו
יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
טו מִשְׁמַעְתָּֽם׃ וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת לְשׁוֹן יָם־מִצְרַיִם וְהֵנִיף
יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בַּעְיָם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ
16 בַּנְּעָלִֽים׃ וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָֽיִם׃

CAP. XII. יב יב

א וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ
2 וּתְנַחֲמֵֽנִי׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי
3 וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַֽיְהִי־לִי לִֽישׁוּעָֽה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם
4 בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָֽה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ
לַיהוה

3 וויסענשאַפט און די פּרוכט פון גאָט. און ער (גאָט)וועט איהם בעגייס־
טערען מיט גאָטעספאַרכטיגקייט, און ער וועט ניט ריכטען נאָך דעם זעהען
פון די אויגען, (זיינע אויגען), און ער וועט ניט ריכטען נאָך דעם הערען
4 פון די אויערען (זיינע אויערען). נאָר ער וועט ריכטען מיט גערעכטיגקייט
די אָרעמע, און ער וועט ענטשיידען מיט עהרליכקייט פאַר די עלענדע פון
לאַנד. און ער וועט שלאַגען (די טיראַנען פון) די ערד מיט דעם רוטה פון
זיין מויל, און מיט דעם הויך פון זיינע ליפּען וועט ער טוידטען דעם רשע.
5 און גערעכטיגקייט וועט זיין דער גאַרטעל פון זיינע לענדען און פריי־
6 הייט דער גאַרטעל פון זיינע זייטען (היפּען). און עס וועט וואָהנען דער
וואָלף מיט אַ שעפּס, און אַ טיגער וועט לאַגערען, מיט אַ ציגעלע, און אַ
קאַלב מיט און אַ יונגער לייב און א געשטאָפּטעס פיה וועלען זיין צוזאַמען,
7 און אַ קליינער יונג טרייבט זיי אָן. און א קוה און אַ בער וועלען זיך פי־
טערען, צוזאַמען וועלען לאַגערען זייערע יונגע. און דער לייב וועט אַזוי ווי
8 דער רינד פרעסען שטרוי. און אַ זייגענדיג קינד וועט זיך שפּיעלען ביי
דעם לאָך פון דעם בייזען שלאַנג, און אין די הייהל פון דעם באַזעליסק
9 וועט דאָס ענטוואָהנטע קינד זיין האַנד אויסשטרעקען. זיי וועלען קיין
שלעכטס טהאָן און וועלען ניט פערדארבען אויף מיין גאַנצען הייליגען
באַרג, דען פול איז געוואָרען די ערד מיט די וויסענשאַפט פון גאָט, ווי די
10 פיעל וואַסערען וואָס בעדעקען דעם ים. און עס וועט געשעהען אין יענעם
טאָג, דאָס דער וואָרצעל פון ישי וועלכער וועט שטעהען אַלס אַ פאָהן פאַר
פעלקער, צו איהם וועלען זיך נאַציאָנען ווענדען, און זיין רעזידענץ וועט
11 זיין — דער כבוד זעלבסט. און עס וועט געשעהען, אין יענעם טאָג וועט
גאָט ווידער אויסשטרעקען זיין האַנד צום צווייטען מאָל, צו אויסקויפען
דעם איבעררעסט פון זיין פאָלק, וועלכער וועט איבערבלייבען פון אַשור
און פון מצרים, פון פתרוס און פון כוש, פון עילם און פון שנער, פון חמת
12 און פון די אינזלען פון ים. און ער וועט אויפהויבען אַ פאָהן צו די נאַ־
ציאָנען, און ער וועט איינזאַמלען די פערשטויסענע פון ישראל, און די צו־
שפּרייטע פון יהודה וועט ער צוזאַמען נעהמען פון די פיער עקען פון דער
13 ערד. און די אייפערזוכט פון אפרים וועט וועיכען, און די פיינד־
שאַפט פון יהודה וועט פארטיליגט ווערען ; אפרים וועט ניט זיין
אייפערזיכטיג אויף יהודה, און יהודה וועט ניט אונטערדריקען אפרים
14 און זיי וועלען פליהען צוזאַמען, שולטער ביי שולטער, אויף די פלשתים
קעגען מערב זייט, צוזאַמען (וועלען זיי פליהען און) רויבען די קינדער
פון מאָרגענלאַנד ; אדום און מואָב וועלען ווארטען פאר דעם אויסשטרע־
קונג פון זייער האַנד, און די קינדער פון עמון וועלען זיי געהאָרכזאַם זיין.
15 און גאָט וועט אויסטריקענען די צונג פון דעם ים ביי מצרים, און ער וועט
אויפהויבען זיין האַנד איבער דעם שטראָם מיט זיין מעכטיגען שטורעם,
און ער וועט איהם צושלאָגען אויף זיעבען טייכלאַך, און ער וועט מאַכען
16 טרעטען (איבער זיי) מיט שיך. און עס וועט זיין אַן אויסגעטרעטענע
וועג פאר דעם איבעררעסט פון זיין פאָלק, וועלכע וועט איבערבלייבען
פון אַשור, אַזוי ווי עס איז געווען פאַר ישראל אין דעם טאָג ווען ער איז
ארויסגעצויגען פון לאַנד מצרים.

קאַפּיטעל יב

1 און דו וועסט זאָגען אין יענעם טאָג: איך דאנק דיר גאָט. דו האָסט געצאָ־
רענט אויף מיר. אָבער, דיין צאָרן איז אַוועק און דו האָסט מיך געטרייסט.
2 זעה, גאָט איז מיין הילף, איך בין זיכער און פירכטע זיך ניט, דען מיין
שטאַרקייט און מיין געזאַנג איז גאָט, און נאָר ער איז געווען מיר צו הילף.
3 און איהר וועט שעפּען וואַסער מיט פרייד, פון די קוואַלען פון דער הילף.
4 און איהר וועט זאָגען אין יענעם טאָג : לויבט גאָט, רופט זיין נאָמען,

לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי
ה נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מְידַּעַת זֹאת
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ 6
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

יג CAP. XIII. יג

א מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ׃ עַל הַר־נִשְׁפֶּה 2
שְׂאוּ־נֵס הָרִימוּ קוֹל לָהֶם הָנִיפוּ יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃
אֲנִי צִוֵּיתִי לִמְקֻדָּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבּוֹרַי לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַּאֲוָתִי׃ 3
קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים דְּמוּת עַם־רָב קוֹל שְׁאוֹן מַמְלְכוֹת 4
גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה׃
ה בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמָיִם יְהוָה וּכְלֵי זַעְמוֹ
לְחַבֵּל כָּל־הָאָרֶץ׃ הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כְּשֹׁד 6
מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ עַל־כֵּן כָּל־יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־לְבַב אֱנוֹשׁ 7
יִמָּס׃ וְנִבְהָלוּ ׀ צִירִים וַחֲבָלִים יֹאחֵזוּן כַּיּוֹלֵדָה יְחִילוּן אִישׁ 8
אֶל־רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ פְּנֵי לְהָבִים פְּנֵיהֶם׃ הִנֵּה יוֹם־יְהוָה בָּא 9
אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וַחֲרוֹן אָף לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה וְחַטָּאֶיהָ
י יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה׃ כִּי־כוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְסִילֵיהֶם לֹא יָהֵלּוּ
אוֹרָם חָשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ וְיָרֵחַ לֹא־יַגִּיהַּ אוֹרוֹ׃ וּפָקַדְתִּי 11
עַל־תֵּבֵל רָעָה וְעַל־רְשָׁעִים עֲוֺנָם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן זֵדִים
וְגַאֲוַת עָרִיצִים אַשְׁפִּיל׃ אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז וְאָדָם מִכֶּתֶם 12
אוֹפִיר׃ עַל־כֵּן שָׁמַיִם אַרְגִּיז וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ 13
בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃ וְהָיָה כִּצְבִי 14
מֻדָּח וּכְצֹאן וְאֵין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ
טו אֶל־אַרְצוֹ יָנוּסוּ׃ כָּל־הַנִּמְצָא יִדָּקֵר וְכָל־הַנִּסְפֶּה יִפּוֹל
בֶּחָרֶב׃ וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטְּשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשַּׁסּוּ בָּתֵּיהֶם וּנְשֵׁיהֶם 16
תִּשָּׁגַלְנָה׃ הִנְנִי מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־מָדָי אֲשֶׁר־כֶּסֶף לֹא 17
יַחְשֹׁבוּ וְזָהָב לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ וּקְשָׁתוֹת נְעָרִים תְּרַטַּשְׁנָה 18

וּפְרִי־

י״ב v. 5. מודעת קרי v. 6. ע״ב י״ג v. 8. קמץ בז״ק v. 16. תשכבנה קרי

מאַכט וויסען צווישען די פעלקער זיינע טהאַטען, ריהמט (גאָט), דען
5 ערהאַבען איז זיין נאָמען. זינגט צו גאָט, דען ערהאַבענע ווערק האָט
ער געטהאָן, בעוואוסט זאָל דאָס ווערען אויף דער גאַנצער ערד.
6 שריי אויס מיט פרייד און זינג, דו אײנוואָהנערין פון ציון, דען גרויס
איז אין דיין מיטען דער הייליגער פון ישראל.

קאַפּיטעל יג

1 די פּראָפּעצייהונג פון בבל איבער וועלכע עס האָט פּראָפּעצייהעט ישעיהו
2 דער זוהן פון אמוץ. אויף אַ הויכען באַרג הויבט אויף אַ פאָהן, רופט זיי
(פּרס) מיט אַ לויטער שטים, ווינקט זיי צו מיט דער האַנד, דאָס זיי זאָלען
3 אַריינקומען אין די פירשטליכע טהויערען. איך זעלבסט האָב בעפאָהלען
מיינע אויסערוועהלטע, איך זעלבסט האָב גערופען מיינע העלדען — צו
4 ראַכע! פרעהלאך זיינען זיי מיט מיין שטאָלץ. אַ גערויש איז אויף די
בערג, עס ערשיינט אַ פאָלק אָהן אַ צאָהל, אַ קלאַנג פון אַ געטומעל פון
קעניגרייכען פון פעלקער וועלכע פערזאמלען זיך, גאָט פון די הערשאַרען
5 אַליין מושטירט די אַרמעע צום שטרייט. זיי קומען פון אַ ווייטען לאַנד,
פון די ווייטעסטע גרענעצען פון הימעל. גאָט אַליין, מיט די ווערקצייג
6 פון זיין צאָרן (ערשיינט) דאָס גאַנצע לאַנד צו צושטערען. יאָמערט!
דען דער טאָג פון גאָט איז נאָהענט, ער קומט אָן (פּלוצלונג) ווי אַ פער־
7 וויסטונג פון גאָט. דארום וועלען אַלע הענד אָבגעשלאַפט ווערען, און
8 יעדער מענשענס האַרץ וועט צוגאַנגען ווערען. און זיי וועלען ווערען
בעשטירצט, שמערצען און וועהען וועלען אָננעהמען זיי, ווי אַ געווינערין
וועלען זיי ציטערען; יעדער וועט קוקען ערשטױנט אויף דעם אַנדערען,
9 פייער פלאַמען בעדעקט זייער אַנגעזיכט. זעה! דער טאָג פון גאָט קומט,
גרויזאַם און צאָרנדיג, און מיט ברענענדיגען גרימצאָרן, צו מאַכען דאָס
לאַנד פאר אַ וויסטעניס, און איהרע זינדער וועט ער פאַרטיליגען פון איהר.
10 דען די שטערען פון הימעל און זייערע פּלאַנעטען וועלען ניט לייכטען
זייער ליכט, די זונן איז פערפינסטערט אין איהר אויפגעהען, און די לבנה
11 וועט ניט לאָזען איהר ליכט שיינען. און איך וועל די וועלט (בבל)
בעשטראָפען פאר איהרע שלעכטיגקייט און די זינדער פאר זייערע זינד,
און איך וועל צושטערען דעם שטאָלץ פון די מוטהוויליגע, און דעם האָכ־
12 מוטה פון די טיראַנען וועל איך דערניעדעריגען. זעלטענער פון גאָלד
וועל איך מאַכען אַ מענשען (אין בבל), און אַ מאַן (זעלטענער) פון די
13 פיין גאָלד פון אופיר. דארום וועל איך מאַכען די הימלען ציטערען,
דאָס די ערד זאָל ציטערען פון איהר גרונד, דען גאָט פון די הערשאַרען
איז אין צאָרן, דער טאָג פון זיין ברענענדיגען צאָרן איז אָנגעקומען!
14 און עס וועט זיין, ווי אַ פעריאָגטער הירש, ווי אַ שאָף אָהן אַ הירט
(וועלכע קיינער זאַמעלט איין) וועט יעדער זיך ווענדען צו זיין פאָלק,
און אַנטלויפען וועט יעדער נאָך זיין לאַנד.
15 דער וועלכער וועט געפונען ווערען (אין בבל) וועט דערשטאָכען ווערען,
און דער וועלכער וואָס וועט ערגריפען ווערען וועט פאַלען דורכ'ן שווערד.
16 און זייערע זויגעדיגע קינדער וועלען צושמעטערט ווערען פאַר זייערע אױ־
גען, זייערע הייזער וועלען בערויבט ווערען, און זייערע פרויען גע־
שענדעט ווערען.
17 דען זעה! איך דערוועק קעגען זיי מדי, וועלכע אַכטען ניט קיין זילבער,
און גאָלד שעטצען זיי ניט.
18 און זייערע בויגענס וועלען צושמעטערען די יונגע לייט, אויף די ערעלע
פרוכט פון מוטערלייב האָבען זיי ניט קיין מיטלייד, אויף שוואַכע קינ־
דער האָט זייער אויג ניט קיין שאַנענדען בליק.

19 וּפְרִי־בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ עַל־בָּנִים לֹא־תָחוֹס עֵינָם׃ וְהָיְתָה
בָבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן כַּשְׂדִּים כְּמַהְפֵּכַת
כ אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה׃ לֹא־תֵשֵׁב לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן
עַד־דּוֹר וָדוֹר וְלֹא־יַהֵל שָׁם עֲרָבִי וְרֹעִים לֹא־יַרְבִּצוּ שָׁם׃
21 וְרָבְצוּ־שָׁם צִיִּים וּמָלְאוּ בָתֵּיהֶם אֹחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת
22 יַעֲנָה וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ־שָׁם׃ וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו וְתַנִּים
בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג וְקָרוֹב לָבוֹא עִתָּהּ וְיָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ׃

CAP. XIV. יד

יד

א כִּי יְרַחֵם יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם
עַל־אַדְמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב׃
2 וּלְקָחוּם עַמִּים וֶהֱבִיאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית־
יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמַת יְהוָה לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שֹׁבִים
3 לְשֹׁבֵיהֶם וְרָדוּ בְּנֹגְשֵׂיהֶם׃ וְהָיָה בְּיוֹם הָנִיחַ יְהוָה
לְךָ מֵעָצְבְּךָ וּמֵרָגְזֶךָ וּמִן־הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד־בָּךְ׃
4 וְנָשָׂאתָ הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאָמָרְתָּ אֵיךְ שָׁבַת
ה נֹגֵשׂ שָׁבְתָה מַדְהֵבָה׃ שָׁבַר יְהוָה מַטֵּה רְשָׁעִים שֵׁבֶט
6 מֹשְׁלִים׃ מַכֶּה עַמִּים בְּעֶבְרָה מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה רֹדֶה
7 בָאַף גּוֹיִם מֻרְדָּף בְּלִי חָשָׂךְ׃ נָחָה שָׁקְטָה כָּל־הָאָרֶץ
8 פָּצְחוּ רִנָּה׃ גַּם־בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ לְךָ אַרְזֵי לְבָנוֹן מֵאָז
9 שָׁכַבְתָּ לֹא־יַעֲלֶה הַכֹּרֵת עָלֵינוּ׃ שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ
לִקְרַאת בּוֹאֶךָ עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים כָּל־עַתּוּדֵי אָרֶץ הֵקִים
י מִכִּסְאוֹתָם כֹּל מַלְכֵי גוֹיִם׃ כֻּלָּם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־
11 אַתָּה חֻלֵּיתָ כָמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ׃ הוּרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ
12 הֶמְיַת נְבָלֶיךָ תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע רִמָּה וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה׃ אֵיךְ
נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר נִגְדַּעְתָּ לָאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־
13 גּוֹיִם׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם אֶעֱלֶה מִמַּעַל
לְכוֹכְבֵי־אֵל אָרִים כִּסְאִי וְאֵשֵׁב בְּהַר־מוֹעֵד בְּיַרְכְּתֵי

צפון

י״ד v. 3. הנ׳ בחירק v. 9. כמץ בז״ק

19 און דאָס וועט ווערען פון בבל, זי וואָס איז געוועזן די שענסטע פון
קעניגרייכען, דער שטאָלץ פון די איבערמוטהיגע כשדים, (זי וועט ווערען)
ווי די איבערקעהרענים פון גאָט, ווי ער האָט איבערגעקעהרט סדום און
20 עמורה. אייביג וועט זי בלייבען אונבעוואָהנט, וויסט, און ניט בעזעצט
פון דור צו דור; קיין אַראַבער וועט דאָרטען ניט אויפשטעלען זיין געצעלט,
און קיינע הירטען וועלען דאָרטען ניט מאַכען לאַגערען זייער שאָף.
21 נאָר ווילדע טהיערען וועלען זיך לאַגערען דאָרטען, און זייערע הייזער וועד
לען זיין פול מיט נאַכט־איילען, און שטרויס־פויגלען וועלען דאָרטען וואָה־
נען, און וואַלדטייפלען וועלען דאָרטען האַלטען זייערע טענץ.
22 ווילדע טהיערען וועלען קרעכצען אין זייערע פּאַלאַצען, און מאַנסטערס
אין די שלעסער פון פערגניגען; יא! איהר צייט איז נאָהענט
עס קומט אָן, און איהרע טעג וועלען זיך ניט לאַנג צעהלען.

קאַפּיטעל יד

1 דען גאָט וועט זיך דערבאַרעמען איבער יעקב, און ער וועט ווידער אויס־
ערוועהלען ישראל, און ער וועט זיי לאָזען רוהען אין זיין לאַנד. און די
פרעמדע וועלען זיך צו זיי בעהעפטען און זיי וועלען זיך אָנשליסען צו
2 דעם הויז פון יעקב. און פעלקער וועלען זיי נעהמען און וועלען זיי ברענ־
גען צו זייער אָרט, און דאָס הויז פון ישראל וועלען זיי מאַכען פאר זיך
פאר אַן אייגענטהום אלס קנעכט און דיענסטען, אויף דעם לאַנד פון גאָט.
און דאָרטען וועלען זיי זיין פאַנגערס (הערען) איבער די וואָס האָבען זיי
געפאַנגען, און זיי וועלען הערשען איבער די וואָס זיינען געוועזן זייערע
3 אונטערדריקערס. און עס וועט געשעהען אין דעם טאָג ווען גאָט וועט דיר
שענקען רוהע, פון זיין קומער און פון זיין פערדרוס און פון די שווערע אר־
בייט וועלכע עס איז געוועזן אויפגעלאַדען (געאַרבייטעט געוואָרן) אויף דיר.
4 דאַן זאָלסטו אויפהויבען דיעזען קלאָג־ליעד אויף דעם קעניג פון בבל
און זאָלסט זאָגען: וועה, ווי רוהט יעצט דער אונטערדריקער; וועה,
5 ווי רוהט פאָרט די אונטערדריקונג. יא, גאָט האָט צובראָכען דעם שטע־
6 קען פון די גאָטלאָזע, דעם צעפּטער פון די טיראַנען. ער, דער וואָס האָט
אין זיין גרים פעלקער געשלאָגען, געשלאָגען אָהן אַן אויפהער, ער, דער
וואָס האָט געהערשט מיט צאָרן איבער נאַציאָנען, מיט פערפאָלגונג אונ־
7 אויפהערליך. יעצט רוהעט זי, יעצט איז שטיל די גאַנצע ערד, יעצט
8 האָבען (אַלע) אויסגעבראָכען אין געזאַנג. אויך די טענענבוימער פרעהען
זיך אויף דיין פאַל, (אויך) די צעדערען פון לבנון: זייט דעם דו ליעגסט,
9 וועט דער אויסהאַקער ניט קומען איבער אונז. די אונטערוועלט אײלט
מיט שרעקען פון אונטען ענטקעגען דיר, ערוואַרטענדיג דיין אַריינצוג
(אָנקומען), די טוידטע זיינען וועגען דיר אויפגערעגט, די אַלע געוועזענע
שטאַרקע פון דער ערד, מען האָט אויפגעשטעלט פון זייערע טהראָנען די
10 אַלע (פאַרצייטיגע) קעניגע פון די נאַציאָנען. זיי אַלע וועלען אויסרופען
און זאָגען צו דיר: אויך דו ביזט שוואַך געוואָרען אַזוי ווי מיר, צו אונז
11 ביזטו געגליכען געוואָרען. עס איז געשטירצט געוואָרען אין דער אונטער־
וועלט דיין שטאָלץ, פערשטומט זיינען די טענער פון דיינע האַרפען, אונ־
טער דיר זיינען אונטערגעבעט ווערים, און דיין צודעק איז אויך פון ווערים.
12 ווי ביזטו אַראָבגעפאַלען פון הימעל, דו בעריהמטער מאָרגענשטערען, ווי
ביזטו אָבגעבראָכען געוואָרען און געשטירצט צו דער ערד, דו אונטער־
13 דריקער פון נאַציאָנען. און דו האָסט דיך געדאַכט אין דיין האַרצען:
צום הימעל וועל איך אַרויפגעהען, איבער די שטערען פון גאָט וועל איך
דערהויבען מיין זיטץ, און איך וועל זיצען אויף דעם פערזאַמלונגס־באַרג,
אין דער וויטעסטע זייט פון צפון.

14 טו צָפוֹן׃ אֶעֱלֶה עַל־בָּמֳתֵי עָב אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן׃ אַךְ אֶל־
16 שְׁאוֹל תּוּרָד אֶל־יַרְכְּתֵי־בוֹר׃ רֹאֶיךָ אֵלֶיךָ יַשְׁגִּיחוּ אֵלֶיךָ
יִתְבּוֹנָנוּ הֲזֶה הָאִישׁ מַרְגִּיז הָאָרֶץ מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת׃
17 שָׂם תֵּבֵל כַּמִּדְבָּר וְעָרָיו הָרָס אֲסִירָיו לֹא־פָתַח בָּיְתָה׃
18 19 כָּל־מַלְכֵי גוֹיִם כֻּלָּם שָׁכְבוּ בְכָבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ׃ וְאַתָּה
הָשְׁלַכְתָּ מִקִּבְרְךָ כְּנֵצֶר נִתְעָב לְבֻשׁ הֲרֻגִים מְטֹעֲנֵי חָרֶב
כ יוֹרְדֵי אֶל־אַבְנֵי־בוֹר כְּפֶגֶר מוּבָס׃ לֹא־תֵחַד אִתָּם בִּקְבוּרָה
כִּי־אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ הָרָגְתָּ לֹא־יִקָּרֵא לְעוֹלָם זֶרַע
21 מְרֵעִים׃ הָכִינוּ לְבָנָיו מַטְבֵּחַ בַּעֲוֺן אֲבוֹתָם בַּל־יָקֻמוּ
22 וְיָרְשׁוּ אָרֶץ וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל עָרִים׃ וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וְנִין וָנֶכֶד נְאֻם־
23 יְהוָה׃ וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי־מָיִם וְטֵאטֵאתִיהָ
24 בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִשְׁבַּע יְהוָה
צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי כֵּן הָיָתָה וְכַאֲשֶׁר
כה יָעַצְתִּי הִיא תָקוּם׃ לִשְׁבֹּר אַשּׁוּר בְּאַרְצִי וְעַל־הָרַי
אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עֻלּוֹ וְסֻבֳּלוֹ מֵעַל שִׁכְמוֹ יָסוּר׃
26 זֹאת הָעֵצָה הַיְּעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה
27 עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ וּמִי יָפֵר וְיָדוֹ
28 הַנְּטוּיָה וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ אָחָז
29 הָיָה הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃ אַל־תִּשְׂמְחִי פְלֶשֶׁת כֻּלֵּךְ כִּי נִשְׁבַּר
שֵׁבֶט מַכֵּךְ כִּי־מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ יֵצֵא צֶפַע וּפִרְיוֹ שָׂרָף
ל מְעוֹפֵף׃ וְרָעוּ בְּכוֹרֵי דַלִּים וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח יִרְבָּצוּ
31 וְהֵמַתִּי בָרָעָב שָׁרְשֵׁךְ וּשְׁאֵרִיתֵךְ יַהֲרֹג׃ הֵילִילִי שַׁעַר
זַעֲקִי־עִיר נָמוֹג פְּלֶשֶׁת כֻּלֵּךְ כִּי מִצָּפוֹן עָשָׁן בָּא וְאֵין בּוֹדֵד
32 בְּמוֹעָדָיו׃ וּמַה־יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי־גוֹי כִּי יְהוָה יִסַּד צִיּוֹן וּבָהּ
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ׃

משא

v. 21. קמץ בז״ק   v. 24. קמץ בז״ק   v. 27. קמץ בטרחא

14 איך וועל אַרויפשטייגען אויף די העכסטע פלעצער פון די וואָלקענס, איך
15 וועל גלייך זיין צו דעם העכסטען (גאָט). אָבער נאָר צו דער אונטערוועלט
וועסטו אַראָבגעבראַכט ווערען, אין די ווייטעסטע טיפעניסען פון דער גרוב.
16 די וועלכע וועלען דיך זעהען, (וועלען מיט ערשטוינען) קוקען אויף דיר,
זיי וועלען דיך גוט בעטראַכטען (און זאָגען) : איז דאָס דער וואָס האָט גע־
מאַכט ציטערען די ערד, וואָס האָט געמאַכט שטורעמען קעניגרייכען ?
17 ער, וואָס האָט געמאַכט די וועלט ווי אַ וויסטעניס, און איהרע שטעדט
האָט ער צושטערט, פאַר זיינע געבונדענע האָט ער קיינמאָל ניט אויפגע־
18 עפענט דאָס געפענגניס הויז. אַלע קעניגע פון די פעלקער, אַלע רוהען
19 עהרענפול יעדער אין זיין אייביגען הויז. אָבער דו ביזט אַרויסגעוואָרפען
געוואָרען פון דיין גרוב, ווי אַ פערפוילטער צווייג וואַלגערסטו זיך אין אַ
קלייד פון דערשלאָגענע, פון דערשטאָכענע דורך שווערד, ווי די וועל־
כע געהען אַרונטער צו די שטיינער פון גרוב ווי אַ צוטרעטענער פגר.
20 (נייו) אויך מיט זיי וועסטו ניט פעראייניגט ווערען אין בעערדיגונג,
דען דיין אייגענע לאַנד האָסטו פערוויסט, דיין אייגענע פאָלק האָסטו
געמאָרדעט. אויך די קינדער פון די פערברעכער זאָלען אויף אייביג ניט
21 דערמאָהנט ווערען. גרייט צו אַ שלאַכט פאַר זיינע קינדער, פאַר די זינד
פון זייערע עלטערען, ניט אויפקומען זאָלען זיי, און ניט זאָלען זיי בעהער־
שען די ערד, און דאַן וועט דאָס געזיכט פון דער וועלט פול ווערען מיט
22 שטעדט. און איך וועל אויפשטעהען קעגען זיי, זאָגט דער גאָט פון די
הערשאַרען, און איך וועל אויסראָטהען פון בבל אַ נאָמען און אַ שפור
23 א זוהן און אַן אייניקעל, זאָגט גאָט. און איך וועל איהר מאַכען
צום ערבטהייל פון איגעל, און וואַסער־זומפען, און איך וועל איהר אויס־
קעהרען מיט אַ בעזים פון פערניכטונג, זאָגט דער גאָט פון די הערשאַרען.
24 אַזוי האָט גאָט פון די הערשארען געשוואָרען : פיר וואהר ! ווי איך
האָב עס בעשלאָסען, אַזוי זאָל עס זיין, און אַזוי האָב איך מיך בעראַטהען
25 אַזוי וועט עס בעשטעהען. צו צוברעכען אַשור אין מיין לאַנד, און אויף
מיינע בערג וועל איך איהם צוטרעטען, און זיין יאָך זאָל פון זיי(די ישראל)
אָבגעטהאָן ווערען, און זיין לאַסט זאָל אָבגעטהאָן ווערען פון זיין שולטער.
26 דאָס איז דער בעשלוס וועלכער איז בעשלאָסען איבער די גאַנצע ערד,
און דאָס איז די האַנד וואָס איז אויסגעשטרעקט איבער די אַלע פעלקער.
27 דען דער גאָט פון די הערשארען האָט עס בעשלאָסען און ווער קען עס
צושטערען ? עס איז זיין האַנד, די וואָס איז אויסגעשטרעקט, און ווער
28 וועט איהר אָבווענדען ? אין דעם יאָהר פון קעניג אחז׳ם טוידט איז דיע־
29 זער פאָרטראָג געווען : דו זאָלסט דיך ניט פרעהען, גאַנץ פלשת, ווען
אויך עס איז צובראָכען געוואָרען דער שטעקען וואָס האָט דיר געשלאָגען
(אחז), אָבער פון דעם וואָרצעל פון אַ שלאַנג קומט אַרויס אַ נאָטער, און
30 זיין פרוכט איז אַ פליהענדער דראַכע. און די אַרעמע פון די ערשט־
געבאָרענע (ישראל) וועלען זיך ווייידען (און לאַגערען) אין זיכערהייט, און
די נויטה בעדערפטיגע וועלען (זיך ווייידען און) לאַגערען אין זיכערהייט,
אָבער דיין וואָרצעל וועל איך טוידטען דורך הונגער, און דיין איבער־
רעסט וועט ער (חזקיהו זוהן פון אחז) דערשלאַגען.
31 יאָמער, דו טהויער, שריי, דו שטאָדט, פון שרעק צוגאַנגען ביזטו גאַנץ
פלשת, דען פון צפון קומט אָן אַ רויך (די מחנה פון אַשור) און קיינער
פון זיי וועט ניט בלייבען אַיינזאַם ווען ער ציהט נאָך זיין בעשטימטען
אָרט.
32 אָבער וואָס וועט ער ענטפערען (חזקיהו) צו די געזאַנדטע פון די פעל־
קער : פירוואהר ! גאָט האָט געגרינדעט ציון, און אין איהר וועלען
זיך בעשיצען די אַרמע פון זיין פאָלק.

טו Cap. XV. טו

א מַשָּׂא מוֹאָב כִּי בְּלֵיל שֻׁדַּד עָר מוֹאָב נִדְמָה כִּי בְּלֵיל
2 שֻׁדַּד קִיר־מוֹאָב נִדְמָה׃ עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבָּמוֹת לְבֶכִי
עַל־נְבוֹ וְעַל מֵידְבָא מוֹאָב יְיֵלִיל בְּכָל־רֹאשָׁיו קָרְחָה כָּל־
3 זָקָן גְּרוּעָה׃ בְּחוּצֹתָיו חָגְרוּ שָׂק עַל־גַּגּוֹתֶיהָ וּבִרְחֹבֹתֶיהָ
4 כֻּלֹּה יְיֵלִיל יֹרֵד בַּבֶּכִי׃ וַתִּזְעַק חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ
נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלֻצֵי מוֹאָב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ יָרְעָה לּוֹ׃
ה לִבִּי לְמוֹאָב יִזְעָק בְּרִיחֶהָ עַד־צֹעַר עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי ׀
מַעֲלֵה הַלּוּחִית בִּבְכִי יַעֲלֶה־בּוֹ כִּי דֶּרֶךְ חוֹרֹנַיִם זַעֲקַת־
6 שֶׁבֶר יְעֹעֵרוּ׃ כִּי־מֵי נִמְרִים מְשַׁמּוֹת יִהְיוּ כִּי־יָבֵשׁ חָצִיר
7 כָּלָה דֶשֶׁא יֶרֶק לֹא הָיָה׃ עַל־כֵּן יִתְרָה עָשָׂה וּפְקֻדָּתָם
8 עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשָּׂאוּם׃ כִּי־הִקִּיפָה הַזְּעָקָה אֶת־גְּבוּל
9 מוֹאָב עַד־אֶגְלַיִם יִלְלָתָהּ וּבְאֵר אֵילִים יִלְלָתָהּ׃ כִּי מֵי
דִימוֹן מָלְאוּ דָם כִּי־אָשִׁית עַל־דִּימוֹן נוֹסָפוֹת לִפְלֵיטַת
מוֹאָב אַרְיֵה וְלִשְׁאֵרִית אֲדָמָה׃

טז Cap. XVI. טז

א שִׁלְחוּ־כַר מֹשֵׁל־אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּרָה אֶל־הַר בַּת־צִיּוֹן׃
2 וְהָיָה כְעוֹף־נוֹדֵד קֵן מְשֻׁלָּח תִּהְיֶינָה בְּנוֹת מוֹאָב מַעְבָּרוֹת
3 לְאַרְנוֹן׃ הָבִיאוּ עֵצָה עֲשִׂי פְלִילָה שִׁיתִי כַלַּיִל צִלֵּךְ
4 בְּתוֹךְ צָהֳרָיִם סַתְּרִי נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃ יָגוּרוּ בָךְ
נִדָּחַי מוֹאָב הֱוִי־סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי־אָפֵס הַמֵּץ
ה כָּלָה שֹׁד תַּמּוּ רֹמֵס מִן־הָאָרֶץ׃ וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא
וְיָשַׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט וּמְהִר
6 צֶדֶק׃ שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּא מְאֹד גַּאֲוָתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעֶבְרָתוֹ
7 לֹא־כֵן בַּדָּיו׃ לָכֵן יְיֵלִיל מוֹאָב לְמוֹאָב כֻּלֹּה יְיֵלִיל לַאֲשִׁישֵׁי
8 קִיר־חֲרֶשֶׂת תֶּהְגּוּ אַךְ־נְכָאִים׃ כִּי שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן אֻמְלָל
גֶּפֶן שִׂבְמָה בַּעֲלֵי גוֹיִם הָלְמוּ שְׂרוּקֶּיהָ עַד־יַעְזֵר נָגָעוּ תָּעוּ

מדבר

ט״ו v 2 ב״א גרועה .v 5 קמץ בז״ק ט״ז v 3 הביאי ק
ibid. עשו קרי v 8 דגש אחר ח״ג ibid קמץ בטרחא ibid מלעיל

קאַפּיטעל טו

1 די פּראָפעצייהונג איבער מואָב : אין איין נאַכט איז צורויבט געוואָרען
ער, מואָב איז אונטערגעגאַנגען, אין איין נאַכט איז צורויבט געוואָרען
2 קיר, מואָב איז אונטערגעגאַנגען. יעדער איז ארויפגעגאַנגען צו זיין געֿ־
צענטעמפּעל, און נאָך די הויכע געבעט הייזער פון דיבון לויפט מען צו וויי־
נען, אויף נבו און אויף מידבא יאָמערט מואָב, אין אלע זיינע קעפּ איז די
האָאר אויסגעפּליקט, יעדער באָרד איז אָבגעשניטען (אַ סימן פון טרויער).
3 אין זיינע גאַסען געהען אַלע אָנגעגורט מיט זעק, אויף איהרע דעכער און
אין איהרע שטראַסען יאָמערט אַלעס, יעדער צערפליסט אין געוויין.
4 און חשבון און אלעלה יאָמערען, ביז יהץ ווערט זייער שטים געהערט ;
דאַרום קלאָגען די קריעגערס העלדען פון מואָב, (אָבער) יעדערען איז
5 וועה נאָר פאַר זיין אייגען לעבען. מיין הערץ שרייט פאַר מואָב, איהרע
אַנטלאָפענע, אָט פון דער געשטאָפּטער קאַלב (האָבען זיי געלאָזט הערען אַ
געשריי) ביז צער, דען אויף דעם אַרויפגאַנג פון לוחית געהט יעדער אַרויף
מיט געוויין דען אויף דעם וועג פון חרנים דערהויבען זיי אַ יאָמער געשריי.
6 דען די וואַסערען פון נמרים וועלען וויסט ווערען, דען פערטריקענט איז
דאָס גראָז, אויסגעגאַנגען איז דאָס גרינס, קיין קרייטער איז מעהר ניטאָ.
7 דאַרום זייער פערמעגען וואָס זיי האָבען ערוואָרבען און זייער פער־
באָרגענעס גוט, וועלען זיי אַוועקטראָגען אויף דעם טייך פון די ווײדען
8 (ביים גרענעץ פון אדום). דען דער יאָמער געשריי האָט אַרומגערינגעלט
די גרענעצען פון מואָב, ביז אגלים (הערט זיך) איהר יאָמער, און ביז באַר
9 אלים איהר יאָמער. דען די וואַסערען פון דימון זיינען פול מיט בלוט,
דען איך וועל נאָך צולעגען אויף (די וואַסער) פון דימון אַ פערמעהרונג
(בלוט). אויף די אַנטרונענע פון מואָב — אַ לייב (דער שונא), און אויף
דעם איבערעסט פון דעם לאַנד (אַ לייב).

קאַפּיטעל טז

1 שיקט פעטע שעפּסען צו דעם הערשער פון לאַנד (יהודה), פון סלע נאָך דער
2 וויסטע, צו דעם באַרג פון דער טאָכטער פון ציון. און עס וועט געשעהען,
דאָס ווי אַ פערוואָגעלטע פויגעל, ווי אַ פערטריבענער (פויגעל) פון נעסט,
וועלען זיין די טעכטער פון מואב ביי די פּאַראמען(איבערגענגע)פון אַרנון.
3 (זאָגט צו יהודה) : „ברענג אַ ראַטה, טהו אַ זאָנדערבאַרע גנאַדע, מאַך
דיין שאָטען אין מיטען טאָג אַזוי ווי די נאַכט ; פערבאָרג די פערשטוי־
סענע, דעם פערוואָגעלטען זאָלסטו ניט אָפענבאַרען (אַרויסגעבען).
4 לאָזען מיינע פערשטויסענע, מואָב, ביי דיר וואָהנען, זיי פאַר זיי אַ
פערבערגונג פון דעם רויבער, ביז די דריקונג וועט אויפהערען, (ביז)
עס וועט נעהמען אַן ענדע צו די רויב (ביז) די צוטרעטער וועלען פער־
5 שווינדען פון דעם לאַנד. און פעסט געשטעלט אויף גנאַד איז דאָך דער
(אייער) טהראָן, אין דעם געצעלט פון דוד, און אויף איהם זיצט אַ הער־
שער פון וואהרהייט, אַ ריכטער, וועלכער זוכט רעכט, און איז געשיקט אין
6 גערעכטיגקייט". מיר האָבען אָבער געהערט דעם שטאָלץ פון מואָב, ער
איז זעהר שטאָלץ, זיין איבערמוטה, און זיין שטאָלצהייט און זיין צאָרן.
7 מיר האָבען געהערט זיינע פאַלשקייט און זיינע ליגענס. דאַרום וועט
מואָב יאָמערען, אויף מואָב וועט יעדער יאָמערען, וועגען (דעם חרבן פון)
די געטריקענטע וויינטרויבען פון קיר חרשת וועט איהר זיפצען, נאָר גיט
8 דערגעשלאָגען פון טרויער (וועט איהר זיין). דען די פעלדער פון חשבון
זיינען פערוועלקט, דער וויינשטאָק פון שבמה, [די הערשער פון די פעל־
קער, האָבען צושלאָגען איהרע צווייגען], זיי האָבען ביז יעזר געגרייכט,
זיין וויין איז געגאַנגען ווייט ביז'ן מדבר, איהרע אויסגעשטרעקטע צווייגען
האָבען זיך פערשפּרייט, און זיינען אַריבער די ימים (איהר וויינהאַנדעל).

9 מִדְבָּר שְׁלֻחוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ עָבְרוּ יָם׃ עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי
יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה אֲרַיָּוֶךְ דִּמְעָתִי חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי עַל־
י קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃ וְנֶאֱסַף שִׂמְחָה וָגִיל מִן־
הַכַּרְמֶל וּבַכְּרָמִים לֹא־יְרֻנָּן לֹא יְרֹעָע יַיִן בַּיְקָבִים לֹא־יִדְרֹךְ
11 הַדֹּרֵךְ הֵידָד הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כַּכִּנּוֹר יֶהֱמוּ
12 וְקִרְבִּי לְקִיר חָרֶשׂ׃ וְהָיָה כִי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה מוֹאָב עַל־
13 הַבָּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכָל׃ זֶה הַדָּבָר
14 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מוֹאָב מֵאָז׃ וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר
בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאָב בְּכֹל הֶהָמוֹן
הָרָב וּשְׁאָר מְעַט מִזְעָר לוֹא כַבִּיר׃

Cap. XVII. יז

רן

א מַשָּׂא דַּמָּשֶׂק הִנֵּה דַמֶּשֶׂק מוּסָר מֵעִיר וְהָיְתָה מְעִי
2 מַפָּלָה׃ עֲזֻבוֹת עָרֵי עֲרֹעֵר לַעֲדָרִים תִּהְיֶינָה וְרָבְצוּ וְאֵין
3 מַחֲרִיד׃ וְנִשְׁבַּת מִבְצָר מֵאֶפְרַיִם וּמַמְלָכָה מִדַּמֶּשֶׂק
וּשְׁאָר אֲרָם כִּכְבוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
4 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִדַּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמַן
ה בְּשָׂרוֹ יֵרָזֶה׃ וְהָיָה כֶּאֱסֹף קָצִיר קָמָה וּזְרֹעוֹ שִׁבֳּלִים
6 יִקְצוֹר וְהָיָה כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וְנִשְׁאַר־בּוֹ
עוֹלֵלֹת כְּנֹקֶף זַיִת שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גַּרְגְּרִים בְּרֹאשׁ אָמִיר
אַרְבָּעָה חֲמִשָּׁה בִּסְעִפֶיהָ פֹּרִיָּה נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי
7 יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁעֶה הָאָדָם עַל־עֹשֵׂהוּ וְעֵינָיו אֶל־
8 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה׃ וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל־הַמִּזְבְּחוֹת
מַעֲשֵׂה יָדָיו וַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים
9 וְהַחַמָּנִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ ׀ עָרֵי מָעֻזּוֹ כַּעֲזוּבַת
הַחֹרֶשׁ וְהָאָמִיר אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיְתָה
י שְׁמָמָה׃ כִּי שָׁכַחַתְּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵךְ וְצוּר מָעֻזֵּךְ לֹא זָכָרְתְּ
11 עַל־כֵּן תִּטְּעִי נִטְעֵי נַעֲמָנִים וּזְמֹרַת זָר תִּזְרָעֶנּוּ׃ בְּיוֹם

נטעך

ט״ז v. 9. מלעיל v. 10. פתח בס״פ

9 דאַרום וועל איך בעווײנען מיט אַ געוויין, אַך יעזר ! אַך ווײנשטאָק פון
שבמה ! איך וועל דיך זעטיגען מיט מײנע טרעהרען חשבון און אלעלה, דען
איבער דײנע זומער פרוכט און דײן ווײן־אײנזאַמלונג איז דער שלאַכט־
10 געשרײ געפאַלען. און פערניכטעט וועט ווערען פרייד און לוסט פון די
פרוכטפעלדער, און אין די ווײנגערטנער וועט ניט געזונגען ווערען, און
עס וועט ניט געליאַרעמט ווערען. ווײן אין די קעלערען וועט ניט אויס־
11 טרעטען דער טרעטער, דעם פײנד־געשרײ האָב איך צושטערט. דאַרום
זײנען מײנע אינגעווייד אויפגערעגט פאַר מואָב, ווי אַ פידעל ברומען זיי,
12 און מײן אינערליכעס מיטלייד פאַר קיר חרש. און עס וועט זײן, ווען עס
וועט זיך אַרויסצײגען דאָס מואָב איז מיעד געוואָרען אויף די הויכע געבעט
הײזער (עס האָט איהם ניט געהאָלפען), דאַן וועט ער געהען צו זײן גרעס־
טען טעמפעל צו בעטען, אָבער ער וועט ניט קענען בײקומען (דעם פײנד).
13 דאָס איז דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט וועגען מואָב פון אַ לאַנגע
14 צײט אָן. און יעצט האָט גאָט גערעדט, אַזוי צו זאָגען : אין דרײ יאָהר,
אַזוי ווי די יאָהרען פון אַ טאָג־לאָהנער (ריכטיג אויפ׳ן מינוט), וועט
גרינג געשעצט ווערען די עהרע פון מואָב, טראָטץ זײן צאָהלרײכע מאַססע,
און דער איבערגעבליבענער וועט זײן זעהר ווײניג, ניט פיעל.

קאַפּיטעל יז

1 די פּראָפּעצײהונג איבער דמשק, זעה, דמשק ווערט אָבגעשאַפט פון צו
2 זײן אַ שטאָדט, און זי וועט ווערען אַ הויפען טרימער. פערלאָזען ווע־
לען ווערען די שטעדט פון ערער, פאַר הערדען (סטאַדעס) וועלען
זיי זײן, און זיי וועלען דאָרטען לאַגערן און קײנער וועט זיי ניט דערשרע־
3 קען. און עס וועט פערשטערט ווערען אַ פעסטונג פון אפרים, און אַ קע־
ניגרײך פון דמשק ; דער איבערגעבליבענער פון דמשק וועט ווערען (ניעדעריג)
ווי די עהרע פון די קינדער פון ישראל, זאָגט גאָט פון די הערשאַרען.
4 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג וועט אָרעם ווערען די עהרע פון
יעקב, און די פעטיגקײט פון זײן פלײש וועט אָבגעמאָגערט ווערען.
5 און עס וועט זײן, אַזוי ווי דער שניטער זאַמעלט אײן דאָס שטעהענ־
דיגע קאָרן, און מיט זײן אָרעם שנײדט ער די זאַנגען, (אַזוי וועט גאָט
זיי אָבשנײדען). און עס וועט זײן, אַזוי ווי מען קלײבט אויף די זאַנגען
6 אין דעם טהאָל פון רפאים (אײנעם בײ אײנעם). דאָך וועלען איבער־
בלײבען פון איהם (אין יהודה) יונגע פרוכט, ווי בײ דעם אָבשאָקלען פון
אַן אוילבערטבוים, צוויי דרײ קערנער אויף דעם שפּיץ פון דעם אויבערש־
טען צווײג, פיער פינף אויף די צווײגען פון דעם פרוכטבאַרען ווײנשטאָק,
7 זאָגט גאָט דער הערר פון ישראל. אין יענעם טאָג וועט זיך דער מענש
קעהרען צו זײן בעשעפער, און זײנע אויגען וועלען קוקען צו דעם הײליגען
8 פון ישראל. און ער וועט זיך ניט מעהר קעהרען צו די אַלטאַרען (מזבחות),
וואָס ער האָט געמאַכט (פאַר די געצען) די ווערק פון זײנע אײגענע הענד.
און דאָס וואָס זײנע פינגער האָבען געמאַכט וועט ער ניט מעהר אָנזעהען,
9 און ניט די הײליגע בוימער, און ניט די זונן־בילדער. אין יענעם טאָג
וועלען זײנע בעפעסטיגטע שטעדט ווערען ווי די פערוויסטונג פון די
וועלדער און די באַרגשפּיטצען וועלכע זיי האָבען אַמאָל פערלאָזען צו־
ליעב די קינדער פון ישראל. און אַזוי וויסט וועט זי (דאָס לאַנד) ווערען,
10 ווייל דו האָסט פערגעסען דעם גאָט פון דײן הילף, און אָן דעם פעלז פון
דײן שטאַרקײט האָסטו ניט געדענקט, דאַרום דאָס וואָס דו האָסט אַ
מאָל געפלאַנצט ליעבליכע פלאַנצונגען, זײנען געוואָרען ווי זיי וואָלטען
געווען אײנגעזעצט פון עקלהאַפטע צווײגען.
11 אין דײן פלאַנצונגסטאָג האָסטו געוואַקסען וואונדערבאַר גרויס, און אין
יענעם פריה־מאָרגען איז געווען דײנע זאָמען אין פול בליהונג, אָבער פאַר־

נִטְעֵךְ תְּשַׂגְשֵׂגִי וּבַבֹּקֶר זַרְעֵךְ תַּפְרִיחִי נֵד קָצִיר בְּיוֹם
12 נַחֲלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ׃ הוֹי הֲמוֹן עַמִּים רַבִּים כַּהֲמוֹת
יַמִּים יֶהֱמָיוּן וּשְׁאוֹן לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם כַּבִּירִים יִשָּׁאוּן׃
13 לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם רַבִּים יִשָּׁאוּן וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחָק
14 וְרֻדַּף כְּמֹץ הָרִים לִפְנֵי־רוּחַ וּכְגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה׃ לְעֵת
עֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ
וְגוֹרָל לְבֹזְזֵינוּ׃

CAP. XVIII. יח

יח

א 2 הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ׃ הַשֹּׁלֵחַ
בַּיָּם צִירִים וּבִכְלֵי־גֹמֶא עַל־פְּנֵי־מַיִם לְכוּ ׀ מַלְאָכִים קַלִּים
אֶל־גּוֹי מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט אֶל־עַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי
3 קַו־קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר־בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ׃ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃
4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי אֶשְׁקוֹטָה וְאַבִּיטָה בִמְכוֹנִי
ה כְּחֹם צַח עֲלֵי־אוֹר כְּעָב טַל בְּחֹם קָצִיר׃ כִּי־לִפְנֵי קָצִיר
כְּתָם־פֶּרַח וּבֹסֶר גֹּמֵל יִהְיֶה נִצָּה וְכָרַת הַזַּלְזַלִּים
6 בַּמַּזְמֵרוֹת וְאֶת־הַנְּטִישׁוֹת הֵסִיר הֵתַז׃ יֵעָזְבוּ יַחְדָּו לְעֵיט
הָרִים וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְקָץ עָלָיו הָעַיִט וְכָל־בֶּהֱמַת הָאָרֶץ
7 עָלָיו תֶּחֱרָף׃ בָּעֵת הַהִיא יוּבַל־שַׁי לַיהוָה צְבָאוֹת
עַם מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט וּמֵעַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי ׀ קַו־
קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ אֶל־מְקוֹם שֵׁם־יְהוָה
צְבָאוֹת הַר־צִיּוֹן׃

CAP. XIX. יט

יט

א מַשָּׂא מִצְרָיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עָב קַל וּבָא מִצְרַיִם
וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפָּנָיו וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּס בְּקִרְבּוֹ׃
2 וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחֲמוּ אִישׁ בְּאָחִיו וְאִישׁ
3 בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃ וְנָבְקָה רוּחַ־

מצרים

יח. v. 4. ר יתיר v. 5. ה׳ רפה ibid. פתח בס״פ

שוואונדען זיינען די צווייגען פון די וויינטרויבען אין דעם טאָג פון דעם
12 ערבטהייל, און דער שמערץ איז געפעהרליך!— וועה, אַ גערויש פון פיעל
פעלקער, ווי דאָס רוישען פון ימים רוישען זיי, און אַ שטורעם פון נאַציאָ־
13 נען, ווי דער שטורעם פון געוואַלטיגע וואַסערען שטורמען זיי. לאָזען
די נאַציאָנען שטורמען ווי דער שטורעם פון די מעכטיגע וואַסערען, אָבער
ער (גאָט) וועט אויף איהם אָנשרייען, וועט ער מוזען אַנטלויפען צו אַ וויי־
טען אָרט, און ער וועט געיאָגט ווערען ווי דער שפּריי אויף די בערג פאַר׳ן
14 ווינד, און ווי דער דינער שטויב פאַר דעם שטורעם־ווינד. צו אַבענד צייט,
ערשט, שרעק (איז געווען),—אָבער איידער עס ווערט נאָך פריה־מאָרגען,
און ער (אַשור) איז מעהר ניטאָ. דאָס איז דער בעשטימטער טהייל פון
די וואָס רויבען אונז, און דאָס לאָאז פון די וואָס פּלינדערען אונז.

קאַפּיטעל יח

1 אך, לאַנד שאָטענרייך פון פליעגעל, וואָס איז פון יענער זייט פון די טייכען
2 פון כוש, וועלכע שיקט געזאַנדטע אויפ׳ן ים, און אין געפעס פון ראָהר
שיקט זי געזאַנדטע אויפ׳ן וואַסער (און זאָגט): געהט אַהין איהר שנעלע
באָטען צו דעם פאָלק וואָס איז צערשטרייט און געפליקט, צו דעם פאָלק,
וואונדערפול זייט דעם עס עקזיסטירט און ווייטער, אַ פאָלק וואָס האָפּט
און וואַרט ווען עס איז צערטרעטען, וואָס די שטראָמען (פעלקער) האָבען
3 זיין לאַנד צורויבט. איהר אַלע איינוואָהנער פון דער וועלט, און איהר
בירגער פון דער ערד! ווען מען וועט אויפהויבען די פאָהן אויף די בערג,
וועט איהר זעהען, און ווען מען וועט בלאָזען דעם שופר פון הילף וועט
4 איהר הערען. דען אַזוי האָט גאָט צו מיר געזאָגט: איך וועל רוהיג זיין,
און וועל קוקען אין מיין וואָהנאָרט, אַזוי ווי די ליעבליכע וואַרעמקייט
ביי דעם מאָרגענליכט, אַזוי ווי די וואָלקען פון טהוי אין די היטץ פון
5 שניט־צייט. דען בעפאָר די שניט־צייט, ווען די בליהונג ווערט שוין
פערטיג, און די אונצייטיגע פרוכט האַלט ביים צייטיג ווערען, און עס
ווייזט זיך שוין איין בלום, (ווען אשור וועט זיין ביים גרעסטען גליק),
דאַן וועט מען אָבשניידען די לאַנגע צווייגען מיט אַ שנייד־מעסער, און
די אויסגעשפּרייטע צווייגען וועט מען אַוועקנעהמען און אָבהאַקען.
6 זיי (די מחנה פון אַשור) וועלען אַלע צוזאַמען איבערגעלאָזען ווערען
פאַר די רויב־פויגלען פון די בערג, און פאַר די טהיערען פון דער ערד.
און די רויבפויגלען וועלען אויף זיי זומערען, און אַלע טהיערען פון דער
ערד וועלען אויף זיי ווינטערען. (אַ גאַנצען זומער און אַ גאַנצען ווינטער).
7 אין יענער צייט וועט געפיהרט ווערען אַ געשאַנק צו דעם גאָט פון די
הערשאַרען; דאָס פאָלק וואָס איז צושטרייט און געפליקט, און פון
דעם פאָלק וואָס איז וואונדערפול פון זייט דעם עס עקסעסטירט און וויי־
טער, דאָס פאָלק וואָס האָפּט און וואַרט, אויך ווען עס איז צערטרעטען,
וואָס די שטראָמען האָבען זיין לאַנד צורויבט, (צוריק וועלען זיי געבראַכט
ווערען) צו דעם אָרט פון דעם נאָמען פון דעם גאָט פון הערשאַרען, צו
דעם באַרג ציון.

קאַפּיטעל יט

1 די פּראָפעצייהונג איבער מצרים: זעה, גאָט רייט אויף אַ שנעלען וואָל־
קען, און ער קומט נאָך מצרים, און עס וועלען ציטערען די געצען פון
מצרים פאַר איהם, און דאָס האַרץ פון מצרים וועט צוגאַנגען ווערען
2 אין איהם. און איך וועל אויפרייצען מצרים קעגען מצרים, און זיי וועלען
שטרייטען איטליכער קעגען זיין ברודער און איטליכער קעגען זיין פריינד,
אַ שטאָדט קעגען אַ שטאָדט און אַ קעניגרייך קעגען אַ קעניגרייך.
3 און דער מוטה פון מצרים וועט אויסגעלעדיגט ווערען, אין זיין מיטען,

מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וַעֲצָתוֹ אֲבַלֵּעַ וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־
4 הָאִטִּים וְאֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים׃ וְסִכַּרְתִּי אֶת־מִצְרַיִם
בְּיַד אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז יִמְשָׁל־בָּם נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה
ה 6 צְבָאוֹת׃ וְנִשְּׁתוּ־מַיִם מֵהַיָּם וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ׃ וְהֶאֶזְנִיחוּ
7 נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר קָנֶה וָסוּף קָמֵלוּ׃ עָרוֹת
עַל־יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר וְכֹל מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף וְאֵינֶנּוּ׃
8 וְאָנוּ הַדַּיָּגִים וְאָבְלוּ כָּל־מַשְׁלִיכֵי בַיְאוֹר חַכָּה וּפֹרְשֵׂי
9 מִכְמֹרֶת עַל־פְּנֵי־מַיִם אֻמְלָלוּ׃ וּבֹשׁוּ עֹבְדֵי פִשְׁתִּים
י שְׂרִיקוֹת וְאֹרְגִים חוֹרָי׃ וְהָיוּ שָׁתֹתֶיהָ מְדֻכָּאִים כָּל־עֹשֵׂי
11 שֶׂכֶר אַגְמֵי־נָפֶשׁ׃ אַךְ־אֱוִלִים שָׂרֵי צֹעַן חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה
עֵצָה נִבְעָרָה אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה בֶּן־חֲכָמִים אֲנִי בֶּן־
12 מַלְכֵי־קֶדֶם׃ אַיָּם אֵפוֹא חֲכָמֶיךָ וְיַגִּידוּ נָא לָךְ וְיֵדְעוּ מַה־
13 יָּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־מִצְרָיִם׃ נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן נִשְּׁאוּ שָׂרֵי
14 נֹף הִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם פִּנַּת שְׁבָטֶיהָ׃ יְהוָה מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ
רוּחַ עִוְעִים וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כְּהִתָּעוֹת
טו שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ׃ וְלֹא־יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
16 רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם
כַּנָּשִׁים וְחָרַד ׀ וּפָחַד מִפְּנֵי תְּנוּפַת יַד־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
17 הוּא מֵנִיף עָלָיו׃ וְהָיְתָה אַדְמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחָגָּא
כֹּל אֲשֶׁר יַזְכִּיר אֹתָהּ אֵלָיו יִפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה
18 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ עָלָיו׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ
חָמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׂפַת כְּנַעַן וְנִשְׁבָּעוֹת
19 לַיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהֶרֶס יֵאָמֵר לְאֶחָת׃ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם וּמַצֵּבָה אֵצֶל־
כ גְּבוּלָהּ לַיהוָה׃ וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם כִּי־יִצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לֹחֲצִים וְיִשְׁלַח לָהֶם
21 מוֹשִׁיעַ וָרָב וְהִצִּילָם׃ וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וְיָדְעוּ מִצְרַיִם
אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעָבְדוּ זֶבַח וּמִנְחָה וְנָדְרוּ־נֵדֶר לַיהוָה

און זיין ראַטה וועל איך פערדאַרבען, און זיי וועלען פאָרשען ביי די גע־
צען און ביי די צויבערערס, און ביי די טודטענבעשווערערס און די בויכ־
4 רעדנערס. און איך וועל איבערגעבען מצרים אין די האַנד פון א האַרטען
הערר, און אַ שטרענגער קעניג וועט הערשען איבער זיי. דאָס איז דער
5 שפּרוך פון דעם הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען. און די וואַסערען ווע־
לען אויסגעטריקענט ווערען פון דעם ים (עס מיינט: דער נילוס), און יע־
6 דער טייך וועט פערוויסטעט און פערטריקענט ווערען. און זיי (די וואַ־
סערען) וועלען פערלאָזען די טייכען, אויסגעלעערט און אויסגעטריקענט
וועלען ווערען די קאַנאַלען פון מצרים, ראָהר און שילף וועלען פערוועלקען.
7 נאַקעטקייט איז ביים טייך (קיינע געוויקסען), ביי די ברעגעס פון טייך,
און אַלעס וואָס איז געזעעט ביים טייך איז פערטריקענט, פערוועלקט
8 און איז אוועק. און די פישער וועלען קלאָגען, און עס וועלען טרויערען
אַלע די וואָס וואַרפען אן אנגעל אין דעם טייך. און די וואָס פערשפּרייטען
9 אַ נעטץ אויפ'ן וואַסער וועלען פערשמאַכט ווערען. און שעהמען וועלען
זיך די וואָס אַרבייטען ביי די געקאַמטע פלאַקס, און די וואָס וועבען ווייסע
10 ליינוואַנד, און איהרע פונדאַמענטען (די גרויסע לייט) וועלען זיין ניע־
דערגעשלאָגען, אַלע לאָהנאַרבייטער וועלען האָבען בעטריבטע געמיטהען.
11 נאָר נאַרען זיינען (געוועזן) די פירשטען פון צען, די קלוגע ראַטהגעבער
פון פּרעה האָבען געגעבען אַ דומען ראַטה, ווי קענט איהר זאגען צו פּרעה:
דער זוהן פון די בעריהמטע קלוגע בין איך, דער זוהן פון די פאַרצייטיגע
12 קעניגע? וואו זיינען יעצט דיינע קלוגע, און לאָזען זיי דיר יעצט זאָגען,
און זאָלען זיי וויסען וואָס דער גאָט פון די הערשאַרען האָט בעשלאָסען
13 איבער מצרים. נאַריש זיינען געוואָרען די פירשטען פון צען, פערפיהרט
זיינען די פירשטען פון נוף, פערפיהרט האָבען די מצרים די עקשטיינער
14 (די גרויסע לייט) פון איהרע שטאַמען. גאָט האָט אַריינגעגאָסען אין
איהר (אין זיי) אַ גייסט פון פערריקטהייט, און זיי האָבען פערפיהרט די
מצרים אין זייער יעדעם ווערק, אַזוי ווי אַ שכור שאָקעלט זיך ווען ער
15 האַלט ביים ברעכען. און עס וועט ניט בלייבען אין מצרים קיינע רעכטע
ווערק, וועלכע עס וועט האָבען געמאַכט דער קאָפּ אָדער דער עק, דער
16 פּאַלמענצווייג אָדער דער ראָהר (גרויס אָדער קליין). אין יענעם טאָג
וועט מצרים ווערען (שוואַך) ווי די פרויען, און ער וועט ציטערען און
פירכטען פאר דער אויפהעבונג פון דער האַנד פון דעם גאָט פון די הער־
17 שאַרען, וועלכער הויבט אויף אויף איהם. און דאָס לאַנד פון יהודה
וועט ווערען צו מצרים אַ שרעקען. אין יעדער צייט ווען יעמאַנד וועט
איהר דערמאָהנען צו איהם, וועט ער ציטערען, צוליעב דעם ראטה פון
דעם גאָט פון די הערשאַרען, וואָס ער ראַטהעט קעגען איהם.
18 אין יענעם טאָג וועלען אין לאַנד מצרים זיין פינף שטעדט, וועלכע ריידען
די שפּראַך פון כנען, און שווערען ביי גאָט פון די הערשאַרען [די צער־
שטערטע שטאָדט, וועט איינע גערופען ווערען].
19 אין יענעם טאָג וועט זיין אַן אַלטאַר פאַר גאָט אין מיטען פון דעם לאַנד
מצרים, און אַ דענק־שטיין ביי איהר גרענעץ, צו גאָט.
20 און דאָס וועט זיין אַ צייכען און אַ צייגניס פאַר דעם גאָט פון די הער־
שאַרען אין דעם לאַנד פון מצרים, דען זיי וועלען שרייען צו גאָט
פון וועגען די בעדריקערס, און ער וועט שיקען צו זיי אַ העלפער און אַ
פערטהיידיגער, און ער וועט זיי רעטען.
21 און גאָט וועט בעוואוסט ווערען צו מצרים, און די מצרים וועלען אַנער־
קענען גאָט אין יענעם טאָג, און זיי וועלען (איהם) דיענען מיט שלאַכט־
אָפּפער און מעהל־אָפּפער, און זיי וועלען צוזאָגען צו גאָט אַ נדר און
זיי וועלען עס בעצאָהלען.

22 וְשִׁלֵּמוּ׃ וְנָגַף יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם נָגֹף וְרָפוֹא וְשָׁבוּ עַד־יְהוָה
23 וְנֶעְתַּר לָהֶם וּרְפָאָם׃ בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְסִלָּה
מִמִּצְרַיִם אַשּׁוּרָה וּבָא אַשּׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאַשּׁוּר
24 וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־אַשּׁוּר׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל
כה שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאַשּׁוּר בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ אֲשֶׁר
בֵּרְכוֹ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר בָּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יָדַי
אַשּׁוּר וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל׃

Cap. XX. כ

כ

א בִּשְׁנַת בֹּא תַרְתָּן אַשְׁדּוֹדָה בִּשְׁלֹחַ אֹתוֹ סַרְגוֹן מֶלֶךְ אַשּׁוּר
2 וַיִּלָּחֶם בְּאַשְׁדּוֹד וַיִּלְכְּדָהּ׃ בָּעֵת הַהִיא דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־
יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ לֵאמֹר לֵךְ וּפִתַּחְתָּ הַשַּׂק מֵעַל מָתְנֶיךָ
וְנַעַלְךָ תַחֲלֹץ מֵעַל רַגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הָלֹךְ עָרוֹם וְיָחֵף׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי יְשַׁעְיָהוּ עָרוֹם וְיָחֵף שָׁלֹשׁ
4 שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֵת עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כּוּשׁ׃ כֵּן יִנְהַג מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר אֶת־שְׁבִי מִצְרַיִם וְאֶת־גָּלוּת כּוּשׁ נְעָרִים וּזְקֵנִים עָרוֹם
ה וְיָחֵף וַחֲשׂוּפַי שֵׁת עֶרְוַת מִצְרָיִם׃ וְחַתּוּ וָבֹשׁוּ מִכּוּשׁ מַבָּטָם
6 וּמִן־מִצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם׃ וְאָמַר יֹשֵׁב הָאִי הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא
הִנֵּה־כֹה מַבָּטֵנוּ אֲשֶׁר נַסְנוּ שָׁם לְעֶזְרָה לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וְאֵיךְ נִמָּלֵט אֲנָחְנוּ׃

Cap. XXI. כא

כא

א מַשָּׂא מִדְבַּר־יָם כְּסוּפוֹת בַּנֶּגֶב לַחֲלוֹף מִמִּדְבָּר בָּא מֵאֶרֶץ
2 נוֹרָאָה׃ חָזוּת קָשָׁה הֻגַּד־לִי הַבּוֹגֵד ׀ בּוֹגֵד וְהַשּׁוֹדֵד ׀ שׁוֹדֵד
3 עֲלִי עֵילָם צוּרִי מָדַי כָּל־אַנְחָתָה הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מָלְאוּ
מָתְנַי חַלְחָלָה צִירִים אֲחָזוּנִי כְּצִירֵי יוֹלֵדָה נַעֲוֵיתִי מִשְּׁמֹעַ
4 נִבְהַלְתִּי מֵרְאוֹת׃ תָּעָה לְבָבִי פַּלָּצוּת בִּעֲתָתְנִי אֵת נֶשֶׁף
ה חִשְׁקִי שָׂם לִי לַחֲרָדָה׃ עָרֹךְ הַשֻּׁלְחָן צָפֹה הַצָּפִית אָכוֹל
6 שָׁתֹה קוּמוּ הַשָּׂרִים מִשְׁחוּ מָגֵן׃ כִּי כֹה אָמַר אֵלַי

אדני

כ v. 4. הפ׳ בפתח   כ״א v. 2. הה׳ רפה ibid. פתח בס״ס

22 און (פאַרדעם) וועט גאָט פּלאָגן די מצרים, פּלאָגן און היילן, און ווען
זיי וועלן (פאָלשטענדיג) צוריקקעהרען צו גאָט, דאַן וועט ער צו זיי
איבערגעבעטען ווערען און ער וועט זיי אין גאַנצען היילען.
23 אין יענעם טאָג וועט געהן איין (אויסגעטראָטענער) וועג פון מצרים נאָך
אשור. און אשור וועט קומען נאָך מצרים, און מצרים אין אשור, און
מצרים מיט אשור וועלען (צוזאַמען) דיענען (גאָט).
24 אין יענעם טאָג וועט ישראל זיין א דריטע קעניגרייך צו מצרים און צו
אשור, זי וועט זיין א זעגען אין מיטען פון דער ערד.
25 (ישראל וועט זיין א פאָלק) וועלכען דער גאָט פון די הערשארען האָט גע־
בענשט, מען וועט זאָגען: געבענשט איז מיין פאָלק מצרים, און דאָס
ווערק פון מיינע הענד, אשור, אָבער מיין ערבטהייל איז (נאָר) ישראל.

קאַפּיטעל כ

1 אין דעם יאָהר ווען תרתן איז געקומען נאָך אשדוד. ווען סרגון דער קעניג
פון אשור האָט איהם געשיקט, און ער האָט געשטריטען מיט אשדוד
און האָט זי איינגענומען.
2 אין יענער צייט האָט גאָט גערעדט דורך ישעיהו דעם זוהן פון אמוץ אַזוי
צו זאָגען: געה און בינד אָב דעם זאַק פון דיינע לענדען, און דיין שוך
זאָלסטו אראָבציהען פון דיין פוס; און ער האָט אַזוי געטהאָן, און ער
איז געגאַנגען נאַקעט (אָהן א אויבער קלייד) און באָרפוס.
3 און גאָט האָט געזאָגט: אַזוי ווי מיין קנעכט ישעיהו איז געגאַנגען נאַ־
קעט און באָרפוס פאַר דריי יאָהר איז דאָס א צייכען און א פאָר־
בילד פאַר מצרים און פאַר כוש.
4 אַזוי וועט דער קעניג פון אשור טרייבען די געפאַנגענע פון מצרים, און
די פאַרטריבענע פון כוש; יונגע און אַלטע, נאַקעט און באָרפוס, און
ענטבלעזט ביז אַם האַלבען קערפּער — צו דער שאַנדע פון מצרים.
5 און זיי (יהודה) וועלען דערשראָקען ווערען און וועלען זיך שעהמען מיט
כוש זייער אויסזיכט (אויף וועמען זיי האָבען געהאָפט), און מיט מצרים
זייער רוהם (זיי האָבען זיך געריהמט מיט איהר בונד).
6 און דער איינוואָהנער פון דיזען אינזעל (לאַנד. ד. ה. ארץ ישראל) וועט
זאָגען אין יענעם טאָג: זעה, אַזוי איז דאָס (אויסגעגאַנגען) צו אונזער
אויסזיכט, וואָס מיר זיינען דאָרט געלאָפען נאָך הילף, צו גערעטעט ווע־
רען פון דעם קעניג פון אשור. און ווי אַזוי דען וועלען מיר אַנטרונען ווערען.

קאַפּיטעל כא

1 די פּראָפעצייהונג איבער דער וויסטע ביים מעער (בבל): ווי די שטראָם
ווינדען וואָס קומען פון דרום זייט, אַזוי קומט ער (פרס) פון דער וויסטע,
2 פון א פורכטבאַרעם לאַנד. א שווערע פּראָפעצייהונג איז מיר געזאָגט
געוואָרען: דער פעררעטהער (געהט שוין) מיט פערראַטה (צו פרס) און
דער רויבער רויבט. קום אַרויף עילם! בעלאַגער מדי! די אַלע זיפצען
3 (וואָס בבל האָט פערשאַפט) האָב איך געמאַכט אויפהערען. דאָרום
זיינען מיינע לענדער פול געוואָרען מיט ציטערנים, וועהען האָבען מיך אָנ־
גענומען ווי די וועהען פון א געווינערין. איך האָב קראַמפּפען בעקומען,
איך קען מעהר ניט הערען, איך בין צושראָקען געוואָרען, איך קען מעהר
4 ניט זעהען. מיין הארץ אין מיר שווינדעלט, א גרויזאַמער שרעק
האָט מיך דערשראָקען (בבל זאָגט עס); דעם אָבענד פון מיינע פערגנע־
5 ניגען האָט ער מיר געמאַכט צו א ציטערנים. מען גרייט צום טיש, מען
לייכט די בעלייכטונגען, מען עסט און מען טרינקט, (מיט איין מאָל א גע־
שריי): שטעהט אויף איהר פירשטען, זאַלבט דעם שילד (צו מלחמה).
6 דען אַזוי האָט צו מיר גאָט געזאָגט: געה, שטעל א וועכטער (אין דער
נבואה) און וואָס ער וועט זעהען זאָל ער זאָגען.

7 אֲדֹנָי לֵךְ הַעֲמֵד הַֽמְצַפֶּה אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּֽיד׃ וְרָאָה רֶכֶב
צֶמֶד פָּֽרָשִׁים רֶכֶב חֲמוֹר רֶכֶב גָּמָל וְהִקְשִׁיב קֶשֶׁב רַב־
8 קָֽשֶׁב׃ וַיִּקְרָא אַרְיֵה עַל־מִצְפֶּה ׀ אֲדֹנָי אָנֹכִי עֹמֵד תָּמִיד
9 יוֹמָם וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אָנֹכִי נִצָּב כָּל־הַלֵּילֽוֹת׃ וְהִנֵּה־זֶה בָא
רֶכֶב אִישׁ צֶמֶד פָּֽרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נָֽפְלָה נָֽפְלָה בָּבֶל
י וְכָל־פְּסִילֵי אֱלֹהֶיהָ שִׁבַּר לָאָֽרֶץ׃ מְדֻשָׁתִי וּבֶן־גָּרְנִי אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶֽם׃
11 מַשָּׂא דּוּמָה אֵלַי קֹרֵא מִשֵּׂעִיר שֹׁמֵר מַה־מִּלַּיְלָה שֹׁמֵר
12 מַה־מִּלֵּֽיל׃ אָמַר שֹׁמֵר אָתָא בֹקֶר וְגַם־לָיְלָה אִם־תִּבְעָיוּן
13 בְּעָיוּ שֻׁבוּ אֵתָֽיוּ׃ מַשָּׂא בַּעְרָב בַּיַּעַר בַּעְרַב תָּלִינוּ
14 אֹרְחוֹת דְּדָנִֽים׃ לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ מָיִם יֹשְׁבֵי אֶרֶץ תֵּימָא
טו בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נֹדֵֽד׃ כִּֽי־מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדָדוּ מִפְּנֵי ׀ חֶרֶב
נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֹּבֶד מִלְחָמָֽה׃
16 כִּי־כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלָי בְּעוֹד שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל־
17 כְּבוֹד קֵדָֽר׃ וּשְׁאָר מִסְפַּר־קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְנֵי־קֵדָר יִמְעָטוּ
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵֽי־יִשְׂרָאֵל דִּבֵּֽר׃

כב Cap. XXII. כב

א מַשָּׂא גֵּיא חִזָּיוֹן מַה־לָּךְ אֵפוֹא כִּֽי־עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּֽוֹת׃
2 תְּשֻׁאוֹת ׀ מְלֵאָה עִיר הֽוֹמִיָּה קִרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיִךְ לֹא
3 חַלְלֵי־חֶרֶב וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָֽה׃ כָּל־קְצִינַיִךְ נָֽדְדוּ־יַחַד
מִקֶּשֶׁת אֻסָּרוּ כָּל־נִמְצָאַיִךְ אֻסְּרוּ יַחְדָּו מֵרָחוֹק בָּרָֽחוּ׃
4 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמָרֵר בַּבֶּכִי אַל־תָּאִיצוּ לְנַֽחֲמֵנִי
ה עַל־שֹׁד בַּת־עַמִּֽי׃ כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה
לַֽאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְקַרְקַר קִר וְשׁוֹעַ אֶל־
6 הָהָֽר׃ וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקִיר
7 עֵרָה מָגֵֽן׃ וַיְהִי מִבְחַר־עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רָכֶב וְהַפָּרָשִׁים
8 שֹׁת שָׁתוּ הַשָּֽׁעְרָה׃ וַיְגַל אֵת מָסַךְ יְהוּדָה וַתַּבֵּט בַּיּוֹם
9 הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַיָּֽעַר׃ וְאֵת בְּקִיעֵי עִיר־דָּוִד רְאִיתֶם

כִּי־

7 און ער האָט געזעהען איין רייטער, נאָכהער א פּאָאר רייטער, נאָכהער
רייטער אויף אייזלען און רייטער אויף קעמלען, און ער האָט פערנומען
8 אַ געררויש, אַ גרויסען גערויש. און ער האָט אויסגעשריען: דער לייב
(קומט)! מיין הער! אויף דער וואך שטעה איך נאָכאַנאַנד, טעג, און
9 אויף מיין היטונג שטעה איך אַלע נעכט. און זעה, ער (דער שונא) איז
פּאָרט געקומען, מענער, רייטער, געשפּאַנען רייטער, און ער (דער שונא)
האָט (צו מיר) אויסגעשריען און האָט געזאָגט: געפאַלען, געפאַלען
איז בבל, און אַלע איהרע בילדער האָט ער צושמעטערט צו דער ערד.
10 דו מיין געדראָשענעס (פאָלק ישראל)! קינד פון מיין שייער! וואָס
איך האָב געהערט פון דעם גאָט פון די הערשאַרען, דעם גאָט פון ישראל,
11 דאָס האָב איך צו אייך אָנגעזאָגט. די פּראָפעצייהונג איבער דומה. צו
מיר רופט מען פון שעיר: וועכטער, וואָס (וועט ווערען) פון דער נאַכט?
12 וועכטער, (וואָס הערט זיך) פון דער נאַכט? האָט דער וועכטער געזאָגט:
עס קומט אָן דער מאָרגען, עס וועט זיין אויך נאַכט, אויב איהר ווילט
13 בעטען, בעט, קעהרט צוריק, קומט ווידער. די פּראָפעצייהונג איבער
ערב: אין דעם וואַלד פון ערב וועט איהר נעכטיגען, איהר קאַראַוואַנען
14 פון דדנים. קעגען לאַנד פון תימא, מיט אייער ברויט בעגעגענט דעם
15 פערוואָגעלטען. דען, וועגען די שווערדען זיינען זיי פערוואָגעלט, וועגען
דעם געשאַרפטען שווערד, און וועגען דעם געשפּאַנטען בויגען, און וועגען
16 דעם שווערען קריעג. דען אזוי האָט גאָט צו מיר געזאָגט: נאָך אין איין
יאָהר, אַזוי ווי די יאָהרען פון אַ טאָגלאָהנער, וועט אויסגעהען די גאַנצע
17 עהרע פון קדר (ערב). און עס וועט איבערבלייבען (אַ קליינע) צאָהל
פון די בויגענס; העלדען פון די זיהן פון קדר וועלען ווינציג ווערען, דען
גאָט דער הערר פון ישראל האָט (עס) גערעדט.

קאַפּיטעל כב

1 אַ פּראָפעצייהונג איבער דעם טהאָל פון ערשיינונג (ירושלים): וואָס
איז דיר דען יעצט געשעהען, וואָס דו ביזט אין גאַנצען אַרויפגעשטיגען
2 אויף די דעכער? דו גערוישפולע, ברומענדע שטאָדט, לוסטיגע פעסטונג,
דיינע דערשלאָגענע זיינען ניט דערשלאָגענע פון שווערד, אויך ניט גע־
3 שטאָרבענע אין שלאַכט. און דיינע פירשטען זיינען צוזאַמען אַנטלאָפען,
אָהן בויגענס, זיי זיינען געבונדען געוואָרען און אַלע וואָס האָבען זיך אין
דיר געפונען זיינען ווי זיי וואָלטען געוועזען צוזאַמענגעבונדען, צו אַנטלוי־
4 פען וויט שטרעבען זיי. דארום האָב איך געזאָגט: קעהרט זיך אָב
פון מיר, איך וועל ביטערליך וויינען, דרינגט ניט מיך צו טרייסטען
5 וועגען די צערשטערונג פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק. דען אַ טאָג
פון געטומעל, און צוטרעטונג און פערוויסטונג האָט דער הערר, דער
גאָט פון די הערשאַרען (געמאַכט) אין דעם טהאָל פון ערשיינונג.
מען ברעכט די מויערען און דער קריעגסגעשריי (קלינגט) ביז'ן באַרג.
6 און עילם האָט אויפגעהויבען די פיילענטאַש, (ער קומט) מיט רייטוועגען
בעזעצט מיט מענער, און רייטער, און קיר האָט אָבגעדעקט דאָס שילד.
7 און דיינע אויסערוועהלטע טהאָלען זיינען פול געוואָרען מיט רייטוועג־
גען, און די רייטער האָבען זיך געווענדעט צו דעם טהויער.
8 און ער (דער שונא) האָט אויפגעדעקט דעם פאָרהאַנג פון יהודה, און דו
האָסט אין יענעם טאָג געקוקט צו די געוועהר וואָס געפינט זיך אין דעם
הויז פון וואַלד.
9 און די שפּאַלטען פון דער שטאָדט פון דוד האָט איהר נאָכגעזעהן. און
לײדער זיי זיינען פיעל, און איהר האָט אַיינגעזאַמעלט די וואַסער פון
דעם טייך (אין שטאָדט אַריין).

י כִּי־רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת־מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃ וְאֶת־בָּתֵּי
11 יְרוּשָׁלַ͏ִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְצוּ הַבָּתִּים לְבַצֵּר הַחוֹמָה׃ וּמִקְוָה
עֲשִׂיתֶם בֵּין הַחֹמֹתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם
12 אֶל־עֹשֶׂיהָ וְיֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃ וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה
צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק׃
13 וְהִנֵּה ׀ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג ׀ בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אָכֹל בָּשָׂר
14 וְשָׁתוֹת יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת׃ וְנִגְלָה בְאָזְנָי יְהוָה
צְבָאוֹת אִם־יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד־תְּמֻתוּן אָמַר אֲדֹנָי
טו יְהוִה צְבָאוֹת׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֶךְ־בֹּא
16 אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה עַל־שֶׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת׃ מַה־לְּךָ פֹה
וּמִי־לְךָ פֹה כִּי־חָצַבְתָּ לְּךָ פֹּה קָבֶר חֹצְבִי מָרוֹם קִבְרוֹ
17 חֹקְקִי בַסֶּלַע מִשְׁכָּן לוֹ׃ הִנֵּה יְהוָה מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה
18 גָּבֶר וְעֹטְךָ עָטֹה׃ צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה כַּדּוּר אֶל־אֶרֶץ
רַחֲבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן
19 בֵּית אֲדֹנֶיךָ׃ וַהֲדַפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָ׃
כ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ׃
21 וְהִלְבַּשְׁתִּיו כֻּתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַ͏ִם וּלְבֵית יְהוּדָה׃
22 וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית־דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וּפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר
23 וְאֵין פֹּתֵחַ׃ וּתְקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד
24 לְבֵית אָבִיו׃ וְתָלוּ עָלָיו כֹּל ׀ כְּבוֹד בֵּית־אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים
וְהַצְּפִעוֹת כֹּל כְּלֵי הַקָּטָן מִכְּלֵי הָאַגָּנוֹת וְעַד כָּל־כְּלֵי
כה הַנְּבָלִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּמוּשׁ הַיָּתֵד
הַתְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר־
עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

CAP. XXIII. כג

כג

א מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ ׀ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי־שֻׁדַּד מִבַּיִת מִבּוֹא

מארץ

כ״ב v. 11. דת רפה v. 14. קמץ בטרחא

10 און די הייזער פֿון ירושלים האָט איהר געצעהלט, און איהר האָט צושטויר־
סען די (ניט נעטהיגע) הייזער צו בעפֿעסטיגען די מויער.
11 און אַ וואַסער פֿערזאַמלונג האָט איהר געמאַכט צווישען די צוויי מויערען,
פֿאַר די וואַסער פֿון דעם אַלטען טייך, אָבער צו איהם וואָס ער האָט איהר
(די גזרה) געמאַכט האָט איהר ניט געקוקט, און דעם, וואָס האָט איהר
בעשאַפֿען פֿון אַ לאַנגע צייט אָן, האָט איהר ניט געזעהען.
12 און דער הערר, דער גאָט פֿון די הערשאַרען האָט אויסגערופֿען אין יענעם
טאָג, פֿאַר געוויין און פֿאַר קלאָג, און פֿאַר רייסונג די האָאר, און זיך
13 אָנצוגורטען זאַק־קליידער. אָבער זעה, דאָ איז לוסט און פֿרייד, מען
דערשלאָגט אָקס רינדער, און מען שלאַכט שאָף, מען עסט פֿלייש און מען
טרינקט וויין (מען זאָגט:) לאָמיר עסען און טרינקען, דען מאָרגען ווע־
14 לען מיר שטאַרבען [אָדער פֿערטריעבען ווערען]. און עס איז אָפֿענבאַרט
(געוואָרען) אין מיינע אויערען (האָט געזאגט) דער גאָט פֿון די הערשאַרען,
דאָס די דאָזיגע זינד וועט אייך ניט פֿערגעבען ווערען, ביז איהר וועט
געוויס שטאַרבען, זאָגט דער הערר, דער גאָט פֿון די הערשאַרען.
15 אַזוי האָט געזאָגט דער הערר, דער גאָט פֿון די הערשארען: געה, קום,
צו דעם דאָזיגען שאַצמייסטער, צו שבנא וואָס איז איבער דעם (קעניג־
16 ליכען) הויז. וואָס האָסטו דאָ צו מאַכען, און וועמען האָסטו דאָ, וואָס דו
האָסט זיך דאָ אויסגעהאַקט אַ קבר? אויך ער האַקט זיך אויס אין דער
הויך זיין קבר! ער גראָבט אויס אין דעם פֿעלז אַ וואָהנונג פֿיר זיך!
17 זעה, גאָט וועט דיר שליידערען אַ שטאַרקע שליידערונג, דו מאַן, און ער
18 וועט דיך פֿאַרוואָגלען און ארומטרייבען. ער וועט דיך צוזאַמענוויקלען
ווי אַ קנויל, ווי אַ באָלל, און וועט דיך אַרונטער־שליידערען אין אַ לאַנד
געראַוים אין אַלע זייטען, דאָרטען וועסטו שטאַרבען, און דאָרטען וועלען
בלייבען דיינע פּראַכטגעשפּאַנען, צו שאַנד פֿון דעם הויז פֿון דיין הערר!
19 און איך וועל דיך אַראָבשטויסען פֿון דיין שטאַנד, און פֿון דיין שטעללע
20 וועל איך (וועט ער) דיך אַרונטערוואַרפֿען. און עס וועט געשעהען אין
יענעם טאָג, דאָס איך וועל רופֿען מיין קנעכט, אליקים דעם זוהן פֿון
21 חלקיהו. און איך וועל איהם בעקליידען מיט דיין העמד (אַמט), און דיין
גאַרטעל וועל איך אויף איהם בעפֿעסטיגען, און דיין הערשאַפֿט וועל איך
אין זיין האַנד געבען. און ער וועט זיין אַ פֿאָטער צו די איינוואָהנער פֿון
ירושלים און צו דאָס הויז פֿון יהודה.
22 און איך וועל לעגען דעם שליסעל פֿון דעם הויז פֿון דוד אויף זיין שול־
טער, און וואָס ער וועט עפֿענען וועט קיינער ניט צושליסען, און וואָס
ער וועט צושליסען וועט קיינער ניט עפֿענען.
23 און איך וועל איהם אַריינשלאָגען ווי איין נאָגעל אין אַ זיכערען אָרט,
און ער וועט גילטען אַלס אַ טהראָן פֿון עהרע פֿאַר זיין פֿאָטער׳ס הויז.
24 און זיי וועלען אויף איהם אויפֿהענגען די גאַנצע עהרע פֿון זיין פֿאָטער׳ס
הויזגעזינד, די קינדער און קינדערס קינדער, אַלע קליינע געפֿעס, פֿון
די בעקענס (אין וואָס מען קנעט טייג) ביז די אַלע געפֿעס פֿון די פֿלעשער.
25 אין יענעם טאָג, זאָגט דער גאָט פֿון די הערשארען, וועט אָבער וויכען
דער יעצטיגער נאָגעל (שבנא) וואָס איז אין אַ זיכערען אָרט, און ער וועט
אָבגעהאַקט ווערען, און וועט אַרונטערפֿאַלען, און די לאַסט וואָס איז אויף
איהם וועט אָבגעשניטען ווערען, דען גאָט האָט גערעדט.

קאַפּיטעל כג

1 די פּראָפֿעצייהונג איבער צר. יאָמערט, איהר שיפֿען פֿון תרשיש, דען
ער איז בערויבט, עס איז ניטאָ מעהר אַ הויז, ניטאָ אַן איינפֿאָהר (פֿאַר
שיפֿען). (ווען זיי זיינען געקומען) פֿון דעם לאַנד פֿון כתים איז דאָס צו
זיי אָפֿענבאַרט געוואָרען.

2 מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה־לָמוֹ׃ דֹּמּוּ יֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבֵר
3 יָם מִלְאוּךְ׃ וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁחֹר קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ
4 וַתְּהִי סְחַר גּוֹיִם׃ בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר
לֹא־חַלְתִּי וְלֹא־יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַחוּרִים רוֹמַמְתִּי
ה 6 בְתוּלוֹת׃ כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע לְמִצְרָיִם יָחִילוּ כְּשֵׁמַע צֹר׃ עִבְרוּ
7 תַּרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יֹשְׁבֵי אִי׃ הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִימֵי־קֶדֶם
8 קַדְמָתָהּ יֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר׃ מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר
9 הַמַּעֲטִירָה אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כִּנְעָנֶיהָ נִכְבַּדֵּי־אָרֶץ׃ יְהוָה
צְבָאוֹת יְעָצָהּ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל־צְבִי לְהָקֵל כָּל־נִכְבַּדֵּי־
אָרֶץ׃ עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ אֵין מֵזַח י
11 עוֹד׃ יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל־
12 כְּנַעַן לַשְׁמִד מָעֻזְנֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלוֹז
הַמְעֻשָּׁקָה בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּיִּים קוּמִי עֲבֹרִי גַּם־שָׁם
13 לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃ הֵן ׀ אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֶה הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר
יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ בַחוּנָיו עֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ
14 לְמַפֵּלָה׃ הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶן׃
טו וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ
16 אֶחָד מִקֵּץ שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃ קְחִי
כִנּוֹר סֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי־שִׁיר לְמַעַן
17 תִּזָּכֵרִי׃ וְהָיָה מִקֵּץ ׀ שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת־צֹר
וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּה וְזָנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי
18 הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר
וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָהּ לֶאֱכֹל
לְשָׂבְעָה וְלִמְכַסֶּה עָתִיק׃

כד CAP. XXIV. כד

א הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ
2 יֹשְׁבֶיהָ׃ וְהָיָה כָעָם כַּכֹּהֵן כַּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ

כַּקּוֹנֶה

יב״ד v. 12. כתים קרי v. 13. בחוניו קרי v. 17. לא מפיק ה v. 18. מפיק ה

2 זייט שטיל, איהר איינוואָהנער פון דעם אינזעל ; די קויפלייט פון צידון,
די ים־רייזענדער האָבען דיך פול געמאַכט (מיט רייכטהום).
3 און אויף די גרויסע וואַסערען (פלעגט קומען) דער זאָמען פון שחור ;
דער געטריי̤ד־שניט פון טייך (נילוס) איז געווען איהר איינקונפט, און
דער האַנדעל פון די נאַציאָנען איז געוואָרען איהר איינקונפט.
4 שעהם זיך, צידון ; דער ים קלאָגט איבער די פעסטונג פון ים (צר)
און זאָגט : אַזוי ווי איך וואָלט קיינע וועהען געהאַט, און וואָלט ניט
געבאָרען, און וואָלט ניט אויפגעצויגען יונגע לייט, און ניט אויפגעבראַכט
5 יונגפרויען. אַזוי ווי פון דער נאַכריכט פון (דער מפלה פון) מצרים האָ־
בען אַלע געציטערט, אַזוי וועט מען ציטערען פון דער נאַכריכט פון צר.
6 געהט אַריבער נאָך תרשיש, יאָמערט, איהר איינוואָהנער פון דעם אינזעל.
7 איז דאָס די לוסטיגע שטאָדט , וואָס איהר אָנהויב איז נאָך עלטער ווי די
אוראַלטע צייטען ? אַך, יעצט פיהרען איהרע פיס איהר אַוועק צו וואָהנען
8 אין ווייטע לענדער. ווער האָט דאָס בעשלאָסען איבער צר, די געקרוינטע
שטאָדט, וואָס איהרע קויפלייטע זיינען געווען פירשטען, איהרע האַנ־
9 דעלס־לייטע די געעהרטע פון דער ערד ? דער גאָט פון די הערשאַרען
האָט דאָס בעשלאָסען צו שענדען דעם שטאָלץ פון די אַלע פּראַכט, צו ער־
10 ניעדעריגען די געעהרטע פון דעם לאַנד. געה אַוועק, דיין לאַנד איז ווי אַ
טייך, טאָכטער פון תרשיש, עס איז מעהר ניטאָ דער האַנדעלס־פערקעהר.
11 זיין האַנד האָט ער (גאָט) אויסגעשטרעקט איבער׳ן ים, ער האָט געמאַכט
ציטערן די קעניגרייכען. גאָט האָט בעפוילען וועגען כנען צו פערטיליגען
12 איהרע פעסטונגען, און ער האָט געזאגט: דו וועסט שוין מעהר ניט פרעה־
ליך זיין, דו בערויבטע, יונגפרוי פון דער טאָכטער פון צידון, שטעה אויף
און געה אַריבער נאָך כתים, אויך דאָרטען וועסטו קיין רוה ניט האָבען.
13 זעה, דאָס לאַנד פון כשדים — דאָס דאָזיגע פאָלק וואָס איז אַ מאָל גאָר
ניט געאַכטעט געווען, אשור האָט איהר געגרינדעט פאַר די איינוואָהנער
פון דער וויסטע, זיי (אשור) האָבען דאָרטען אויפגעשטעלט וואַך־טהור־
רעמס, און יעצט האָבען זיי צערשטערט איהרע פּאַלאַצען (פון צר), ער
14 האט איהר פאר אַ רואינע געמאַכט. יאמערט, איהר שיפען פון תרשיש,
15 דען אייער שטאַרקייט איז צורויבט געוואָרען. און עס וועט געשעהען
אין יענעם טאָג, און צר וועט זיין אַ פערגעסענע זיעבציג יאָהר לאַנג, ווי די
טעג פון איין קעניג. נאָך דעם פערלויף פון זיעבציג יאָהר וועט עס געהען
16 מיט צר ווי מען זינגט פון דער זונה. נעהם די האַרף, רינגעל ארום די
שטאָדט, דו פערגעסענע זונה, שפּיעל שעהן, זינג פיעל, אום דו זאָלסט
17 דערמאָהנט ווערען. און עס וועט געשעהען, נאָך דעם פערלויף פון זיעבציג
יאָהר וועט גאָט געדענקען אָן צר, און זי וועט צוריקקומען צו איהר האַנ־
דעל, און זי וועט האַנדלען מיט אַלע קעניגרייכען פון׳ם לאנד אויף דער
18 גאַנצער ערד. און איהר האַנדעל און איהר ערווערב וועט זיין הייליג צו
גאָט, ער וועט ניט בעהאַלטען ווערען אין אַ שאַץ און ער וועט ניט פער־
שלאָסען ווערען. נור פאר די וועלכע זיצען פאר גאָט וועט איהר האַנדעל
געהערען, צו עסען צו זעטיגונג, און פאר פּראַכטפולע בעקליידונג.

קאַפּיטעל כד

1 זעה, גאָט לעדיגט אויס דאָס לאנד און פערדערבט עס, און ער וועט
פערקרימען איהר געזיכט און ער וועט צושפּרייטען איהרע איינוואָהנער.
2 און גלייך וועלען ווערען (אין צרות) דאָס פאָלק און דער פּריסטער. (און
דער פּריעסטער און דאָס פאָלק), דער העדר ווי דער קנעכט, (דער קנעכט
ווי זיין העדר), די דיענסט ווי איהר הארינטע, דער קויפער ווי דער
פערקויפער, דער פערלייהער ווי דער לייהער, דער מאהנער ווי דער וואָס
מען מאָהנט ביי איהם.

כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כַּלֹּוֶה כַּנֹּשֶׁה כַּאֲשֶׁר נֹשֶׁא בוֹ׃
3 הִבּוֹק ׀ תִּבּוֹק הָאָרֶץ וְהִבּוֹז ׀ תִּבּוֹז כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־
4 הַדָּבָר הַזֶּה׃ אָבְלָה נָבְלָה הָאָרֶץ אֻמְלְלָה נָבְלָה תֵּבֵל
ה אֻמְלָלוּ מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יֹשְׁבֶיהָ
6 כִּי־עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ עַל־כֵּן אָלָה
אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יֹשְׁבֵי בָהּ עַל־כֵּן חָרוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ
7 וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלְלָה־גָפֶן נֶאֶנְחוּ
8 כָּל־שִׂמְחֵי־לֵב׃ שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים חָדַל שְׁאוֹן עַלִּיזִים
9 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃ בַּשִּׁיר לֹא יִשְׁתּוּ־יָיִן יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃
י 11 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת־תֹּהוּ סֻגַּר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא׃ צְוָחָה עַל־הַיַּיִן
12 בַּחוּצוֹת עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה גָּלָה מְשׂוֹשׂ הָאָרֶץ׃ נִשְׁאַר
13 בָּעִיר שַׁמָּה וּשְׁאִיָּה יֻכַּת־שָׁעַר׃ כִּי־כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֶף זַיִת כְּעוֹלֵלֹת אִם־כָּלָה בָצִיר׃
14 טו הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם יָרֹנּוּ בִּגְאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מִיָּם׃ עַל־כֵּן
בָּאֻרִים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וָאֹמַר
רָזִי־לִי רָזִי־לִי אוֹי לִי בֹּגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃
17 18 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל
הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפַּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח
19 כִּי־אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתָּחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ רֹעָה
הִתְרֹעֲעָה הָאָרֶץ פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ מוֹט הִתְמוֹטְטָה
כ אָרֶץ׃ נוֹעַ תָּנוּעַ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְהִתְנוֹדְדָה כַּמְּלוּנָה וְכָבַד
21 עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא־תֹסִיף קוּם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה
22 עַל־הָאֲדָמָה׃ וְאֻסְּפוּ אֲסֵפָה אַסִּיר עַל־בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל־
23 מַסְגֵּר וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקֵדוּ׃ וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה

הַחַמָּה

v. 2. כצ״ל v. 16. v. 18. קמץ בז״ק

3 שטאַרק אויסגעליידיגט וועט ווערען דאָס לאַנד, און אין גאַנצען וועט זי
בערויבט ווערען, דען גאָט האָט גערעדט דאָס דאָזיגע וואָרט.
4 עס טרויערט, פערוועלקט איז די ערד ; עס שמאַכטעט און עס איז פער־
וועלקט די וועלט, עס שמאַכטען די העכסטע פון דעם פאָלק פון לאַנד.
5 און די ערד איז פערדאָרבען געוואָרען אונטער איהרע איינוואָהנער, דען
זיי האָבען איבערגעטרעטען די לעהרען, זיי האָבען פערביטען דאָס גע־
6 זעץ, זיי האָבען צושטערט דעם אייביגען בונד. דאַרום פערצעהרט אַ
פלוך דאָס לאַנד, און בעשטראָפט זיינען געוואָרען די וואָס וואָהנען אין
איהם. דאַרום זיינען פערדאַרט געוואָרען די איינוואָהנער פון דעם לאַנד,
7 און איבערגעבליעבען זיינען מענשען גאַנץ ווייניג. דער פרישער וויין
טרויערט, דער ווייןשטאָק איז פערשמאַכט, אַלע פרעהליכע הערצער זיפ־
8 צען. עס האָט אויפגעהערט די פרייד פון די פויקען, אויפגעהערט האָט
דאס רוישען פון די לוסטיגע, פערשטערט געוואָרען איז די פרייד פון דער
9 האַרפע. מיט געזאַנג וועט מען ניט טרינקען מעהר וויין, פערביטערט
10 וועט ווערען דער שטאַרקער געטראַנק צו זיינע טרינקערס. זי איז צו־
בראָכען געוואָרען, (זי איז יעצט) אַ וויסטע שטאַנד, יעדע הויז איז פער־
11 שלאָסען געוואָרען, ניטאָ קיין אַריינגאַנג. אַ יאָמער געשריי איז אין די
גאַסען, אונטערגעגאַנגען איז יעדע פרייד, עס איז פערטריעבען געוואָרען
12 די לוסט פון דעם לאַנד. איבערגעבליעבען איז אין דער שטאָדט וויסטיג־
13 קייט, און צו אַ פערוויסטונג איז דער טהויער צושלאָגען. דען אַזוי וועט
עס זיין אין מיטען פון דעם לאַנד, צווישען די פעלקער : ווי ביי דעם אָב־
שאָקלען פון אַן אייל־בערט־בוים, ווי די איבערגעבליעבענע וויינטרויבען
נאָכדעם ווי די טרויבענזאַמלונג ענדיגט זיך (וועלען נור ווייניג איבערבליי־
14 בען). אָבער זיי וועלען אויפהויבען זייער שטים, זיי וועלען זינגען ;
15 מיט די גרויסקייט פון גאָט וועלען זיי שאַלען פון איבער די ימים. דאַרום
פערעהרט גאָט מיט בעלייכטונגען, (איהר וואָס געפינט זיך) אין די אינז־
16 לען פון ים, פערעהרט דעם נאָמען פון גאָט דעם גאָט פון ישראל. פון די
עקען פון דער ערד הערען מיר געזאַנגען, צו דעם גערעכטען (חזקיהו) הער־
ליכקייט. און איך האָב געזאָגט : אָבער פאָרלויפיג איז אַ געהיימניס צו
מיר, פעררעטהער פערראַטהען, מיט איהם וואָס טראָגען דעם מאַנטעל האָ־
17 בען די פעררעטהער פערראַטהען. אַ שרעק און אַ גרוב און אַ נעץ איז
18 קעגען דיר, דו בעוואָהנער פון דעם לאַנד. און עס וועט געשעהען, דאס
דער וואס וועט ענטרינען פון דעם ליאַרעם פון דעם שרעק, וועט פאַלען אין
די גרוב, און דער וואָס וועט ארויפגעהען פון דער גרוב וועט ווערען געפאַנ־
מען געפאַנגען אין דעם נעץ. פירוואהר, די פענסטער פון דער הויך זיינען
געעפענט געוואָרען, און די פונדאַמענטער פון דער ערד ציטערען.
19 די ערד איז שטאַרק צושמעטערט געוואָרען, די ערד איז אין גאַנצען
20 צוברעקעלט געוואָרען, די ערד וואַנקט און וואַנקט. די ערד שאָקעלט
זיך, אַזוי ווי אַ שכור, און זי וואַנקט הין און הער ווי אַ וואַכטהויז, דען
איהר פערברעכען איז אויף איהר אנגעלאדען שווער, און זי וועט פאַלען און
21 וועט ניט מעהר אויפשטעהען. און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג,
דאָס גאָט וועט בעשטראָפען די שאַארען (מחנות) פון דער הויך, אין דער
הויך, און די קעניגע פון דער ערד אויף דער ערד.
22 און זיי (די קעניגע) וועלען איינגעזאמעלט ווערען, הויפענווייז געפאַנ־
גען אין דער געפענגניס־גרוב, און זיי וועלען פערשלאָסען ווערען מיט אַ
שלאָס, אָבער נאָך דעם פערלויף פון פיעל צייטען וועלען זיי ווידער
דערמאָהנט ווערען (צום גוטען).
23 און עס וועט פערשעהמט ווערען די לבנה, און די זונן וועט זיך שעהמען,
ווען דער גאָט פון די הערשאַרען וועט רעגיערען אויף דעם באַרג ציון

הַחַמָּה כִּֽי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַ͏ִם וְנֶגֶד
זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

כה CAP. XXV. כה

א יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא
2 עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֹמֶן׃ כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לַגָּל קִרְיָה
3 בְצוּרָה לְמַפֵּלָה אַרְמוֹן זָרִים מֵעִיר לְעוֹלָם לֹא יִבָּנֶה׃ עַל־
4 כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם־עָז קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים יִירָאוּךָ׃ כִּי־הָיִיתָ
מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר־לוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב
ה כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃ כְּחֹרֶב בְּצָיוֹן שְׁאוֹן זָרִים
6 תַּכְנִיעַ חֹרֶב בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃ וְעָשָׂה
יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים
7 מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחָיִם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃ וּבִלַּע
בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי־הַלּוֹט ׀ הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה
8 הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי
יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־
9 הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה
אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה
י וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ כִּי־תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ
11 מוֹאָב תַּחְתָּיו כְּהִדּוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ וּפֵרַשׂ יָדָיו
בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יְפָרֵשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם
12 אָרְבּוֹת יָדָיו׃ וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ הֵשַׁח הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ
לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

כו CAP. XXVI. כו

א בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר־הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז־לָנוּ
2 יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃ פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גוֹי־צַדִּיק
3 שֹׁמֵר אֱמֻנִים׃ יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃
4 ה בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי־עַד כִּי בְּיָהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים׃ כִּי

השת

כ״ה v. 10. במו קרי

און אין ירושלים, און פאר זיינע עלטסטע (די צדיקים) איז אַנגעגרייט
פיעל עהרע.

קאַפּיטעל כה

1 אָ, גאָט ! דו ביזט מיין גאָט, איך וועל דיך ערהויבען, איך וועל לויבען
דיין נאָמען, דען וואונדער האָסטו געטהאָן, דיינע בעשליסע פון לאנג אָן
2 מיט געטריישהייט און וואַהרהייט. דען דו האָסט געמאַכט די שטעדט (פון
שונא) אַ שטיינהויפען, אַ פעסטע שטאָדט פאַר אַן איינגעפאַלענע רואי־
נע, דעם פּאַלאַץ פון די באַרבאַרען פאַר אַ שטאָדט וואָס זאָל קיינמאָל ניט
3 אויפגעבויט ווערען. דאַרום וועט דיר אָבגעבען עהרע יעדעס שטאַרקע
פאָלק, די שטאָדט פון די מעכטיגע נאַציאָנען, (זיי) וועלען פאַר דיר פירכ־
4 טען. דען דו ביזט געוואָרען אַ פעסטונג פאַר דעם אָרעמען, אַ שטאַרקייט
פאַר דעם נויטבעדירפטיגען, ווען ער איז אין נויט, אַ שוץ קעגען שטראָם,
אַ שאָטען קעגען היץ, דען דער צאָרן פון די טיראַנען איז ווי אַ וואַסער־
5 פאַל קעגען אַ וואַנד. ווי די היץ אין דער וויסטע, אַזוי וועסטו דאָס גע־
רויש פון די באַרבאַרען אונטערטהעניג מאַכען, אַזוי ווי די היץ אונטער
אַ דיקען שאָטען, אַזוי וועט ער (גאָט) דעם געזאַנג פון די טיראַנען אונ־
6 טערדריקען. און דער גאָט פון די הערשאַרען וועט מאַכען פאַר די אַלע
פעלקער וואָס זיינען געקומען קעגען דעם דאָזיגען באַרג (ירושלים) אַנ־
שטאָט פעטע שפּייזען מיט מאַרך, הייוועז געלייטערטע.
7 און ער וועט פערניכטען אויף דעם דאָזיגען באַרג, דעם שלייער, וועלכער
פערדעקט אַלע פעלקער, און די דעקע וואָס בעדעקט אַלע נאַציאָנען.
8 ער וועט פערניכטען דעם טויט אויף אייביג, און דער הערר גאָט וועט
אָפּווישען טרעהרען פון יעדען געזיכט, און די שאַנד פון זיין פאָלק וועט
ער אָפּטהאָן פון דער גאַנצער ערד ; דען גאָט האָט גערעדט.
9 און מען וועט אין יענעם טאָג זאָגען : זעה, דאָס איז אונזער גאָט, מיר
האָבען געהאָפט אויף איהם און ער וועט אונז העלפען, דאָס איז דער גאָט
וואָס מיר האָבען געהאָפט אויף איהם, לאָזען מיר זיין לוסטיג און מיר
10 וועלען זיך פרעהען מיט זיין הילף. דען די האַנד פון גאָט וועט רוהען אויף
דעם דאָזיגען באַרג (ארץ ישראל), אָבער מואָב וועט צודראָשען ווערען אויף
זיין אָרט, ווי אַ בונד שטרוי ווערט צודראָשען אין אַ מיסטהויפען.
11 און ער (מואָב) וועט אויסשפּרייטען זיינע הענד, אַזוי ווי דער שווימער
שפּרייט אויס (די הענד) צום שווימען, אָבער ער (גאָט) וועט ניעדעריג
מאַכען זיין שטאָלץ מיט די געלענקען פון זיינע הענד.
12 און דיינע מויערען (פון מואב) וואָס זיינען דיר געווען פעסטונגען און
טהורמען האָט ער איינגעבויגען, ניעדריג געמאַכט, ער האָט זיי געמאַכט
גרייכען צו דער ערד, צו דעם שטויב.

קאַפּיטעל כו

1 אין יענעם טאָג וועט דיעזער געזאַנג געזונגען ווערען אין לאַנד יהודה :
די שטאָדט (ירושלים) איז אַ שטאַרקהייט פאַר אונז, (זיין) הילף וועט ער
2 מאַכען פאַר מויערען און פעסטונג. עפענט די טהויערען, און עס זאָל
אריינקומען דאָס גערעכטע פאָלק, וואָס היט די טרייהייט (צו גאָט).
3 דעם (מאַן וואָס זיין) געדאַנקען פערטרויט זיך אויף דיר זאָלסטו היטען
מיט פריעדען. פריעדען (קומט איהם) דען אין דיר איז ער פערזיכערט.
4 פערזיכערט אייך אין גאָט אויף אייביג, דען נור אין דעם הערר גאָט (קען
מען זיך פערזיכערן), ווייל ער איז אַן אייביגער פעלז.
5 דען ער האָט איינגעבויגען די וואָס וואָהנען אין דער הויך, די דערהויי־
בענע שטאָדט מאַכט ער גידעריג. ער מאַכט זי נידעריג ביז צו דער
ערד ; ער מאַכט איהר גרייכען צו דעם שטויב.

הֵשַׁח יֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילָהּ עַד־
6 אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃ תִּרְמְסֶנָּה רָגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי
7 דַלִּים׃ אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים יָשָׁר מַעְגַּל צַדִּיק תְּפַלֵּס׃
8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת־
9 נָפֶשׁ׃ נַפְשִׁי אִוִּיתִךָ בַּלַּיְלָה אַף־רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ
י כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ יֻחַן
רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גֵּאוּת
11 יְהוָה׃ יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל־יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת־
12 עָם אַף־אֵשׁ צָרֶיךָ תֹאכְלֵם׃ יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם
13 לָנוּ כִּי גַּם־כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
14 בְּעָלוּנוּ אֲדֹנִים זוּלָתֶךָ לְבַד־בְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃ מֵתִים בַּל־
יִחְיוּ רְפָאִים בַּל־יָקֻמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־
טו זֵכֶר לָמוֹ׃ יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ
16 כָּל־קַצְוֵי־אָרֶץ׃ יְהוָה בַּצַּר פְּקָדוּךָ צָקוּן לַחַשׁ
17 מוּסָרְךָ לָמוֹ׃ כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק
18 בַּחֲבָלֶיהָ כֵּן הָיִינוּ מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃ הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ
19 רוּחַ יְשׁוּעֹת בַּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ יִחְיוּ
מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרֹת
כ טַלֶּךָ וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃ לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ
וּסְגֹר דְּלָתְךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט־רֶגַע עַד־יַעֲבָור־זָעַם׃
21 כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יֹשֵׁב־הָאָרֶץ עָלָיו
וְגִלְּתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא־תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

Cap. XXVII. כז

כז
א בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה
עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־
2 הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃ בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶר עַנּוּ־לָהּ׃
3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לִרְגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה

ויום

כ״ו v. 20. יתיד י׳ ibid. יתיד ק׳

6 צוטרעטען וועט זי דער פוס ; די פיס פון די אָרעמע, די טריט פון די
7 נויטבעדירפטיגע. דער וועג פון דעם גערעכטען איז גראדהייט. דו גע־
8 רעכטער (גאָט !) דעם שטעג פון דעם גערעכטען וועגסטו. אויך ווען דו
געהסט מיט אונז מיט דעם וועג פון דיין שטראָף, אָ גאָט, דאָך האָפען מיר
צו דיר, צו דיין נאָמען און צו דיין אַנדענקען איז די געלוסטיגקייט פון דער
9 זעעלע. דו מיין לעבען (גאָט), איך גלוסט נאָך דיר אין דער נאַכט און
אויך ווי לאַנג מיין גייסט איז אין מיר וועל איך דיך זוכען, דען ווען דיין
שטראָפגעריכט קומט אויף דער ערד, לעהרנען די איינוואָהנער פון דער
10 וועלט צו טהאָן גערעכטיגקייט. אָבער אויב דער רשע וועט בעגנאַדיגט
ווערען, וועט ער ניט לעהרנען קיין גערעכטיגקייט, אין דעם לאַנד פון גע־
רעכטיגקייט וועט ער טהאָן אונרעכט, און ער וויל ניט איינזעהען די גרויס־
11 קייט פון גאָט. אָ, גאָט ! דיין האַנד איז ערהאַבען, אָבער זיי זעהען עס
ניט ; זאָלען זיי זעהען און פערשעהמט ווערען, (זאָלען זיי זעהען) דיין
אייפערזיכטיגקייט פאַר דיין פאָלק, דער צאָרן פון דיינע פיינד זאָל ווערען
12 אַ פייער און עס זאָל זיי פערצעהרען. אָ, גאָט, פאַר אונז אָבער זאָלסטו
בעשטעלען פריעדען, דען דאָך אויך אַלע אונזערע ווערק, האָסטו פאַר
13 אונז געמאַכט. גאָט, אונזער העדר ! עס האָבען אונז בעהערשט הערען
אויסער דיך, אָבער נאָר דיר, נאָר דיין נאָמען דערמאָהנען מיר.
14 זיי (די געצען) זיינען טויט, און זיי וועלען אויך קיינמאָל ניט לעבען,
זיי זיינען געשטאָרבען, זיי וועלען קיינמאָל ניט אויפשטעהען, וואהרליך,
דו האָסט זיי אויפגעזוכט און האָסט זיי פערטיליגט, און דו האָסט פער־
ניכטעט יעדען אנדענקען פון זיי.
15 דו האָסט איינגעזאמעלט דאָס פאָלק (יהודה) אָ, גאָט, דו האָסט איינ־
געזאמעלט דאָס פאָלק וואָס דורך איהם ווערסט דו געעהרט, (דאָס פאָלק)
וואָס דו האָסט געהאַט דערווייטערט אין די אלע עקען פון דער ערד.
16 אָ, גאָט, אין נויטה האָבען זיי דיך דערמאהנט, זיי גיעסען אויס זייער גע־
17 בעט, ווען דיין שטראָף קומט אויף זיי. אַזוי ווי אַ שוואַנגערע, וואָס די
צייט ברענגט איהר נאָהענט צו געווינען, זי האָט וועהען, זי שרייט אין
איהרע שמערצען, אַזוי זיינען מיר געווען פאַר דיר, אָ,גאָט.
18 מיר האָבען געשוואנגערט, מיר האָבען געהאַט וועהען — אָבער אַזוי ווי
מיר וואָלטען ווינד געבאָרען ; קיינע הילף איז ניט געשעהען אויף דער
ערד, און די בעזיצער פון דער וועלט (די רשעים) פאלען ניט.
19 לאָזען אויפלעבען דיינע טויטע, מיינע געפאלענע טויטע קערפערס זאָלען
אויפשטעהען. ערוואכט, און זינגט, איהר וואָס רוהט אין דעם שטויב,
דען א טהוי פון לעבענסליכט איז דיין טהוי, און די ערד וועט איהרע
20 טויטע אַרויסברענגען. געה מיין פאָלק, קום אַריין אין דיינע צימערען,
און פערשליעם דיינע טהירען הינטער דיר, פערבארג זיך אַ קורצען אוי־
גענבליק, ביז דער צאָרן (פון גאָט) וועט פאראיבערגעהען.
21 דען זעה, גאָט קומט ארויס פון זיין אָרט, צו בעשטראפען די זינד פון
דעם בעוואָהנער פון דער ערד (אויף איהם), און די ערד וועט אויפדעקען
איהר בלוט, און זי וועט ניט מעהר פערדעקען אויף איהרע דערשלאַגענע.

קאַפּיטעל כז

1 אין יענעם טאָג וועט גאָט בעשטראפען מיט זיין שווערד דעם האַרטען,
דעם גרויסען און דעם שטאַרקען דעם לויתן דעם ריגעל שלאַנג (אשור),
און דעם לויתן דעם געקרימטען שלאַנג (בבל), און ער וועט טויטען דעם
2 קראָקאָדיל וואָס איז אין ים (מצרים). אין יענעם טאָג זינגט צו איהר
(צו יהודה) : וויינגאָרטען פון דעם רויטען וויין.
3 איך גאָט היט איהר (ציון) יעדע ווייַלע וועל איך איהר אנטרינקען ;
איהרע בלעטער זאָלען ניט געפעהלט ווערען, נאַכט און טאָג וועל איך

4 וְיוֹם אֶצְּרֶנָּה׃ חֵמָה אֵין לִי מִי־יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה
ה אֶפְשְׂעָה בָהּ אֲצִיתֶנָּה יָּחַד׃ אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעֻזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
6 לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה־לִּי׃ הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח
7 יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל תְּנוּבָה׃ הַכְּמַכַּת מַכֵּהוּ
8 הִכָּהוּ אִם־כְּהֶרֶג הֲרֻגָיו הֹרָג׃ בְּסַאסְּאָה בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה
9 הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן־
יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ ׀ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ
י כְּאַבְנֵי־גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ כִּי עִיר
בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה מְשֻׁלָּח וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל
11 וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶיהָ׃ בִּיבֹשׁ קְצִירָהּ תִּשָּׁבַרְנָה
נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן
12 לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרָיִם וְאַתֶּם
13 תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָםִ׃

כח

CAP. XXVIII. כח

א הוֹי עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכֹּרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ
2 אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים הֲלוּמֵי יָיִן׃ הִנֵּה חָזָק וְאַמִּץ
לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שַׂעַר קָטֶב כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים
3 הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃ בְּרַגְלַיִם תֵּרָמַסְנָה עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכּוֹרֵי
4 אֶפְרָיִם׃ וְהָיְתָה צִיצַת נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוּרָהּ בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרֹאֶה
ה אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאָר
6 עַמּוֹ׃ וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה
7 מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעְרָה׃ וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ

כהן

כ״ז v. 3. הצ׳ בז״ק v. 4. הש׳ בז״ק v. 10. קָמֶץ בטרחא

4 איהר היטען. איך האָב ניט מעהר קיין צאָרן (אויף מיין ווייגאַרטען),
אַז איינער וואָלט מיר אָנצייגען דערנער און דיסטלען, אין דער צייט פֿון
שטרייט וואָלט איך זיי צוטרעטען אָדער איך וואָלט אָנצינדען אַלעמען צו־
5 זאַמען. אַך! הלואי זאָל נור יעדער אָנהאַלטען אָן מיין שטאַרקייט, און
זאָל מאַכען פֿריעדען מיט מיר, פֿריעדען וועט ער מיט מיר מאַכען.
6 אין די קומענדע טעג וועט יעקב איינוואָרצלען, שפּראָצען און בליהען וועט
ישראל, און די אַנגעזיכט פֿון דער וועלט וועט פֿול ווערען מיט זייער פֿרוכט.
7 האָט ער (גאָט) דען איהם (ישראל) אַזוי שטאַרק געשלאָגען ווי ער האָט
געשלאַגען זיינע שלעגער (אשור אין בבל)? אָדער איז ער אַזוי געמער־
דערט געוואָרען ווי עס זיינען געמאָרדעט געוואָרען זיינע מערדער?
8 מיט אַ גאַנץ קליינע מאָס, אין דעם וואָס דו האָסט איהר אוועקגעשיקט
(אין גלות), האָסטו זיך מיט איהר געקריעגט, ער האָט איהר געלייטערט
9 מיט זיין שטאַרקען ווינד, אין דעם טאָג פֿון דעם מזרח ווינד. פֿירוואַהר!
אָבער דורך דעם וועט פֿערגעבען ווערען די זינד פֿון יעקב, און דאָס וועט
זיין דער בעסטער היילמיטעל פֿון אַלעס, דאָס אָבשאַפֿען פֿון זיינע זינד,
דען יעצט וועט ער מאַכען די אַלע שטיינער פֿון דעם אַלטאַר ווי צוהאַקטע
קאַלך־שטיינער; עס ווערען שוין מעהר ניט אויפשטעהען די געצען־בוימער
10 און די זונבילדער. אָבער די בעפֿעסטיגטע שטאָדט וועט בלייבען איינ־
זאַם, די פּראַכטיגע וואָהנונגען פֿערלאָזען, און פֿערוויסטעט ווי אַ וויסטע,
דאָרט וועט זיך פֿיטערען אַ קאַלב, און דאָרט וועט עס זיך לאַגערען, און
11 וועט פֿערניכטען איהרע צווייגען. ווען איהרע צווייגען ווערען פֿערטרי־
קענט ווערען, ווערען זיי צובראָכען ווערען; פֿרויען ווערען קומען און ווע־
לען זיי אָנצינדען, דען אַ פֿאָלק אָהן פֿערשטאַנד איז עס (בבל), דאַרום
וועט זיין בעשעפֿער זיך ניט דערבאַרעמען אויף איהם, און זיין בלינדער
12 (גאָט) וועט ניט זיין גנעדיג צו איהם. און עס וועט געשעהען אין יענעם
טאָג וועט גאָט אַראָבשאָקלען (די פֿרוכט) פֿון דעם שטראָם פֿון טייך (פּרת)
אָן, ביז צו דעם טייך מצרים, און איהר וועט צוזאַמענגעקליעבען ווערען
איינער ביי איינעם, איהר קינדער פֿון ישראל.
13 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג; עס וועט געבלאָזען ווערען מיט
אַ גרויסען שופֿר, און עס ווערען צוריקקומען די פֿערלאָרענע (ישראל)
פֿון לאַנד אשור, און די פֿערשטויסענע פֿון לאַנד מצרים, און זיי ווערען
זיך בוקען צו גאָט אויף דעם הייליגען בארג, אין ירושלים.

קאַפּיטעל כח

1 וועה צו דער שטאָלצער קרוין פֿון די בעטרונקענע פֿון אפרים, צו דער וועל־
קענדער בלום פֿון זיין שעהנער פּראַכט, און צו די בערוישטע וועלכע זיינען
2 אויף דעם שפּיטץ פֿון דעם פֿעטען טהאָל. זעה, אַ שטאַרקער און אַ מעכ־
טיגער איז געשיקט פֿון גאָט, ווי אַ האָגעל־שטורעם, ווי אַ געוויטער, ווי אַ
שטראָם פֿון שטאַרקע וואַסערען, מיט קראַפֿט וועט ער זיי וואַרפֿען צו דער
3 ערד. מיט די פֿיס ווערען זיי צוטרעטען ווערען, די קרוין און די שטאָלץ
4 פֿון די בעטרונקענע פֿון אפרים. און אַ פֿערוועלקטע בלום וועט ווערען
זיין שעהנע פּראַכט אויף דעם שפּיטץ פֿון דעם פֿעטען טהאָל. אַ פֿריהצייי־
טיגע פֿרוכט איידער דער זומער קומט, דאָס ווען דער זעהער דערזעהט
5 איהר, קוים איז זי אין זיין האַנד פֿערשלינגט ער איהר. אין יענעם טאָג
וועט דער גאָט פֿון די הערשאַרען זיין אַ קרוין פֿון שעהנהייט, און אַ קאָפּ־
6 ציערונג פֿון פּראַכט פֿאַר דעם איבערעסט פֿון זיין פֿאָלק. און אַ גייסט
פֿון גערעכטיגקייט פֿאַר איהם וואָס זיצט אויף דעם ריכטער־שטוהל, און
שטאַרקייט צו די וואָס טרייבען אוועק דעם שטרייט פֿון דעם טהויער.
7 און אויך דיעזע (די גרויסע לייט פֿון ירושלים) האָבען זיך אַריינגעלאָזען

כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ
8 בָּרֹאֶה פָּקוּ פְּלִילִיָּה׃ כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה
9 בְּלִי מָקוֹם׃ אֶת־מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה
י גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃ כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו
11 לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם׃ כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן
12 אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ אֲשֶׁר ׀ אָמַר אֲלֵיהֶם זֹאת
הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לֶעָיֵף וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּא שְׁמוֹעַ׃
13 וְהָיָה לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו
זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ
14 וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לָצוֹן
טו מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ
בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חֹזֶה שִׁיט שׁוֹטֵף כִּי־
יַעֲבֹר לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אָבֶן אֶבֶן
17 בֹּחַן פִּנַּת יִקְרַת מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ וְשַׂמְתִּי
מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקָלֶת וְיָעָה בָרָד מַחְסֵה כָזָב
18 וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם
אֶת־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וִהְיִיתֶם לוֹ
19 לְמִרְמָס׃ מִדֵּי עָבְרוֹ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי־בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר
כ בַּיּוֹם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק־זְוָעָה הָבִין שְׁמוּעָה׃ כִּי־קָצַר
21 הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה צָרָה כְּהִתְכַּנֵּס׃ כִּי כְהַר־
פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ
22 זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלַעֲבֹד עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ וְעַתָּה אַל־
תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם כִּי־כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי
23 מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ הַאֲזִינוּ
24 וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ הֲכֹל הַיּוֹם יַחֲרֹשׁ
כה הַחֹרֵשׁ לִזְרֹעַ יְפַתַּח וִישַׂדֵּד אַדְמָתוֹ׃ הֲלוֹא אִם־שִׁוָּה

פניה

v. 12. כצ׳ל v. 13. קמץ בז״ק v. 15. שוט ק׳ ibid. יעבור ק׳ v. 16 דגש אחר שורק v. 22. קמץ בז״ק

אין טרינקען וויין, און דורך די שטאַרקע געטרענקע זיינען זיי פֿעראירט
געוואָרען, דער פּריעסטער און דער פּראָפֿעט האָבען געאירט דורך שטאַר־
קע געטרענקע, זיי זיינען פֿערשלונגען געוואָרען פֿון דעם וויין, זיי זיינען
פֿעראירט דורך שטאַרקע געטרענקע, זיי האָבען פֿאַרזעהען אין זייערע אור־
8 טהיילען, זיי שטרויכלען אין געזעץ. דען אַלע טישען זיינען פֿול מיט
9 עקעלהאַפֿטע שמוטץ, עס איז ניטאָ אַ (ריינער) אָרט. (זיי זאָגען) וועמען
וויל ער לערנען וויסענשאַפֿט, און וועמען גיט ער צו פֿערשטעהען די לעה־
רע ? זיינען מיר דען יעצט ענטוועהנטע פֿון דעם מילך, צוריקגעצויגענע פֿון
10 דער ברוסט ? דען ער גיט אונז אַ געבאָט צו אַ געבאָט, אַ געבאָט צו אַ
געבאָט, אַ פֿערזאַמלונג פֿון (דינים) נאָך אַ פֿערזאַמלונג, אַ פֿערזאַמלונג נאָך
11 אַ פֿערזאַמלונג, איין ווייניג דאָ, איין ווייניג דאָרט. וואַהרליך, ווי מיט אַ
שטאַמעלדיגע שפּראַך, און ווי מיט אַ פֿרעמדע שפּראַך רעדט ער (דער
12 נביא) צו דעם דאָזיגען פֿאָלק. ווען ער זאָגט צו זיי : דאָס איז אַ רוה ;
לאָזט דעם פֿערמאַטערטען רוהען, און דאָס איז די ערהאַלטונג, אָבער זיי
13 ווילען ניט הערען. און גאָט'ס וואָרט איז צו זיי געוואָרען (אַ געלעכ־
טער) : „אַ געבאָט צו אַ געבאָט, אַ געבאָט צו אַ געבאָט, אַ פֿערזאַמלונג
נאָך אַ פֿערזאַמלונג, אַ פֿערזאַמלונג נאָך אַ פֿערזאַמלונג, איין ווייניג דאָ,
איין ווייניג דאָרט", אום זיי זאָלען געהען און געשטרויכעלט ווערען
ריקווערטס, און זיי וועלען צובראָכען ווערען, און זיי וועלען אריינפֿאַלען
14 אין נעץ און וועלען געפֿאַנגען ווערען. דאַרום הערט דאָס וואָרט פֿון גאָט,
איהר שפּאָסמאַכער, איהר הערשער פֿון דעם דאָזיגען פֿאָלק וואָס איז אין
15 ירושלים. דען איהר האָט געזאָגט : מיר האָבען געשלאָסען מיט דעם
טוידט אַ בונד, און מיט דער גרוב האָבען מיר אַן אָבמאַך געמאַכט, אַ פֿליי־
צענדער שטראָף ווען ער וועט דורכגעהען וועט ער אויף אונז ניט קומען,
דען מיר האָבען געמאַכט דעם ליגען פֿאַר אונזער שוטץ, און אין פֿאַלש־
16 קייט האָבען מיר זיך פֿערבאָרגען. דאַרום זאָגט דער הערר גאָט, זעהט, איך
וועל גרינדען אין ציון אַ שטיין, אַ פֿעסטען שטיין, אַ ווינקעל שטיין פֿון
עהרע (חזקיה), אַ פֿעסט געגרינדעטען פֿונדאַמענט, דער וואָס וועט זיין צו
17 איהם געטריי זאָל ניט אַיילען. און איך וועל מאַכען גערעכטיגקייט פֿאַר
אַ מעסט־שנור, און טוגענד פֿאַר אַ בוי־געוויכט ; און אַ האָגעל וועט אַוועק־
קעהרען דעם שוטץ פֿון ליגען, אין דאָס פֿערבאָרגענים וועלען די וואַסערען
18 פֿערפֿלייצטען. און עס וועט צושטערט ווערען אייער בונד מיט דעם
טוידט, און אייער אבמאַך מיט דעם גרוב וועט קיין בעשטאַנד ניט האבען.
אַ פֿלייצענדער שטראָף ווען ער וועט דורכגעהן, וועט איהר פֿון איהם צו־
19 טראָטען ווערען. ווען ער וועט נור דורכגעהן וועט ער אייך צונעהמען,
דען יעדען פֿריה־מאָרגען וועט ער דורכגעהן, ביי טאָג און ביי נאַכט, און עס
20 וועט זיין שרעקען נאָר צו פֿערנעהמען די נאַכריכט. דען דער געלעגער
וועט זיין קורץ אויסצוציהען זיך, און דער צודעק צו ענג אום זיך איינצו־
21 הילען, וואהרליך, אַזוי ווי אויף דעם באַרג פּרצים וועט גאָט ווידער
אויפֿשטעהען, אַזוי ווי אין דעם טהאָל פֿון גבעון וועט ער צערנען, צו טהאָן
זיין ראַכע ווערק, זיין אוננאַטירליכע ווערק, און צו אַרבייטען זיין אַרבייט
22 (אויף אשור), זיין זעלטענע אַרבייט. און יעצט, איהר זאָלט ניט שפּאָ־
טען, אום זייערע באַנדשטריק זאָלען ניט שטאַרק ווערען, דען אַ פֿאַלענדונג
און אַ פֿעסטע בעשלאָסענע זאַך האָב איך געהערט פֿון גאָט, דער הערר פֿון
23 הערשאַרען איבער דער גאַנצער ערד. האָרכט און הערט מיין שטים,
24 פֿאַרנעהמט און הערט צו מיינע רייד. אַקערט דען דער אַקערמאַן דעם גאַנ־
צען טאָג אום צו זעען, שפּאַלט ער דען די ערד און מאַכט גלייך די בייטען?
25 איז עס ניט אַזוי, ווען ער האָט שוין איהר אויבערפֿלעכע גלייך געמאַכט,
דאַן שפּרייט ער שוואַרץ־קימעל, און וואַרפֿט (די זאָמען פֿון) קימעל,

פָנֶיהָ וְהֵפִיץ קֶצַח וְכַמֹּן יִזְרֹק וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה
נִסְמָן וְכֻסֶּמֶת גְּבֻלָתוֹ׃ וְיִסְּרוֹ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ 26
כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קֶצַח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמֹּן יוּסָּב כִּי 27
בַמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח וְכַמֹּן בַּשָּׁבֶט׃ לֶחֶם יוּדָק כִּי לֹא 28
לָנֶצַח אָדוֹשׁ יְדוּשֶׁנּוּ וְהָמַם גִּלְגַּל עֶגְלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא
יְדֻקֶּנּוּ׃ גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָאָה הִפְלָא עֵצָה 29
הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

כט Cap. XXIX. כט

הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חָנָה דָוִד סְפוּ שָׁנָה עַל־שָׁנָה א
חַגִּים יִנְקֹפוּ׃ וַהֲצִיקוֹתִי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה 2
וְהָיְתָה לִּי כַּאֲרִיאֵל׃ וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ 3
מֻצָּב וַהֲקִמֹתִי עָלַיִךְ מְצֻרֹת׃ וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי 4
וּמֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמֵעָפָר
אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃ וְהָיָה כְּאָבָק דַּק הֲמוֹן זָרָיִךְ וּכְמֹץ ה
עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לְפֶתַע פִּתְאֹם׃ מֵעִם יְהוָה 6
צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וּסְעָרָה
וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃ וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־ 7
הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצֹדָתָהּ וְהַמְּצִיקִים
לָהּ׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ 8
וְרֵיקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שֹׁתֶה וְהֵקִיץ
וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים
עַל־הַר צִיּוֹן׃ הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעַשְׁעוּ וָשֹׁעוּ 9
שָׁכְרוּ וְלֹא־יַיִן נָעוּ וְלֹא שֵׁכָר׃ כִּי־נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ י
תַּרְדֵּמָה וַיְעַצֵּם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם
הַחֹזִים כִּסָּה׃ וַתְּהִי לָכֶם חָזוּת הַכֹּל כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר 11
הֶחָתוּם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא
זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ וְנִתַּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר 12
לֹא־

כח v. 27. דגש אחר שורק v. 28. קמץ בז״ק כט v. 11. ספר קרי

און ער מאַכט רייהען פון ווייץ, און גערשטען אין אַ בעצייכענטען אָרט,
26 און דונקעלווייץ אין זיין בעשטימטען גרענעץ. און ווען ער האָט עס בע־
אַרבייטעט אין גוטען אָרדענונג, דאַן וועט זיין גאָט איהם געבען די פרוכט.
27 פירוואָהר ! ניט מיט אַ דרעשפליעגעל ווערט גערדראָשען שוואַרצקימעל,
און אַ ראָד פון אַ וואָגען ווערט ניט גערדרעהט אויפ'ן קימעל, דען מיט
אַ שטעקען ווערט שוואַרצקימעל אויסגעקלאַפּט, און קימעל מיט אַ ראָהר.
28 ברויט־קאָרן מוז דין געשטויסען ווערען, אָבער פון דעסטוועגען דאַרף מען
עס ניט דרעשען אָהן אַן אויפהער, און ער טרייבט נאָר אי־
בער איהם דעם וואַלץ פון זיין וואָגען, אָבער זיינע שטאַרקע פערד צו
מאָהלען עס ניט .
29 אַזוי איז עס אויך אַרויסגעגאַנגען פון דעם גאָט פון די הערשאַרען, ער
האָט וואונדערבאַר געראַטהען, ער האָט גרויס געמאַכט די קלוגהייט.

קאַפּיטעל כט

1 וועה, מעכטיגער לייב, מעכטיגער לייב, (ירושלים), שטאָדט וואו דוד
האָט גערוהט, פערמעהרט אַ יאָהר אויף אַ יאָהר, לאָזען די פייערטעג זיך
2 אַרומרינגלען. און איך וועל בעדריקען דעם מעכטיגען לייב, און עס
וועט זיין קלאָג און יאמער, און זי (די שטאדט) וועט ווערען צו מיר ווי אַ
3 מעכטיגער לייב (געיאָגט פון יעגערס). און איך וועל לאַגערען ווי אַ
באָלל ארום דיך, און איך וועל דיך בעלאַגערען מיט אַ בעלאַגערונגס־
אַרמעע, און איך וועל קעגען דיר אויפריכטען (פעסטונגען).
4 און דו וועסט ניעדעריג ווערען ; פון דער ערד וועסטו ריידען, און טיעף
פון שטויב וועט זיך הערען דיין שפּראַך, און אַזוי ווי פון טוידטענבע־
שווערערס גייסט וועט דיין שטים זיין פון דער ערד, און פון'ם שטויב
וועט פּיפּצען דיין שפּראַך.
5 אָבער דאַן וועט ווערען ווי אַ דינער שטויב די מענגע פון דיינע פיינד,
און ווי אַ שפּריי וואָס ווערט פאַרבייגעיאָגט — די מענגע פון די טיראַנען
(אַשור), און עס וועט געשעהען מיט אַ איבעררא‎שונג, פּלוצלונג.
6 פון דעם גאָט פון די הערשאַרען וועט דאס בעפאָהלען ווערען, מיט
דונער און מיט ערד־ציטערנעס, און מיט גרויס גערויש, שטורעם און
געוויטער, און אַ פערצעהרענדער פייערפלאַם.
7 און עס וועט ווערען ווי פון אַ טרוים, אַ נאַכגעזיכט, פון דער מענגע פון
די אַלע פעלקער וועלכע פערזאַמלען זיך צום קריעג קעגען דעם מעכטיגען
לייב, און די אַלע וואָס בעלאַגערען איהר, און די וואָס בויען די פעס־
טונגען קעגען איהר, און די וואָס בעדריקען זי.
8 און עס וועט זיין, אַזוי ווי אַ הונגעריגער טרוימט דאָס ער עסט, און ער
כאַפּט זיך אויף, און זיין זעעלע איז לעדיג, און אַזוי ווי אַ דורשטיגער
טרוימט דאָס ער טרינקט, און ער כאַפּט זיך אויף און ער איז מיעד און
זיין זעעלע איז פערשמאַכט, אַזוי וועט עס זיין מיט דער מענגע פון די
אַלע פעלקער, וועלכע פערזאַמלען זיך צום קריעג קעגען באַרג ציון.
9 פאַרזוימט אייך און איהר וועט שטוינען, קעהרט זיך אָב, און איהר וועט
(מיט פרייד) שרייען : זיי (די אַשור) זיינען בעטרונקען געוואָרען און
ניט פון ויין, זיי וואַנקען, און ניט פון שטאַרקען געטראַנק.
10 פירוואָהר, גאָט האָט אויף אייך אַרויפגעגאָסען אַ גייסט פון שלומער,
און ער האָט געשלאָסען אייערע אויגען, די פּראָפּעטען, און אייערע קעפּ,
די זעהער האָט ער פערדעקט.
11 און יעדע פּראָפעצייהונג איז צו אייך געוואָרען ווי די רייד פון אַ פער־
זיגעלטען בוך, וואָס ווען מען גיט עס צו דעם וואָס קען לעזען אַ בוך
זאָגענדיג : לעז דאָך דאָס, זאָגט ער : איך קען ניט, דען עס איז פערזיגעלט.
12 און ווען דער בוך וועט געגעבען ווערען צו דעם וועלכער קען ניט לעזען זאָ־

לֹא־יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃
13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו
כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים
14 מְלֻמָּדָה׃ לָכֵן הִנְנִי יוֹסִף לְהַפְלִיא אֶת־הָעָם־הַזֶּה הַפְלֵא
וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃
טו הוֹי הַמַּעֲמִיקִים מֵיהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ
16 מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יֹדְעֵנוּ׃ הַפְכְּכֶם אִם־
כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי־יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי
17 וְיֵצֶר אָמַר לְיֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ הֲלוֹא־עוֹד מְעַט מִזְעָר וְשָׁב
18 לְבָנוֹן לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם־
הַהוּא הַחֵרְשִׁים דִּבְרֵי־סֵפֶר וּמֵאֹפֶל וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים
19 תִּרְאֶינָה׃ וְיָסְפוּ עֲנָוִים בַּיהוָה שִׂמְחָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם
בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ כִּי־אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ
21 כָּל־שֹׁקְדֵי אָוֶן׃ מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְלַמּוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר
22 יְקֹשׁוּן וַיַּטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־
בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא־עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב
23 וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃ כִּי בִרְאֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי
בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־
24 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ וְיָדְעוּ תֹעֵי־רוּחַ בִּינָה וְרוֹגְנִים
יִלְמְדוּ־לֶקַח׃

CAP. XXX. ל

ל

א הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ
מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃
2 הַהֹלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעוֹז בְּמָעוֹז
3 פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרָיִם׃ וְהָיָה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה
4 לְבֹשֶׁת וְהֶחָסוּת בְּצֵל־מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ כִּי־הָיוּ בְצֹעַן
ה שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ כֹּל הִבְאִישׁ עַל־עַם לֹא־

יועילו

ל v. 5. א׳ נחה

גענדיג, לעז דאָך דאָס, זאָגט ער : איך פערשטעה ניט (צו לעזען) א בוך.
13 און גאָט האָט געזאָגט : ווייל ווען דאָס דאָזיגע פאָלק גענעהנט (צו מיר),
נאָר מיט זיין מויל און מיט זיינע ליפּען גיעבען זיי מיר עהרע, אָבער זיין
הארץ איז ווייט פון מיר, און זייער פורכט פאר מיר איז נאָר ווי איין
אויסגעלעהרענטע געבאָט פון מענשען.
14 דארום, זעה, וועל איך נאָך אויך ווייטער צייגען וואונדער פאר דאָס דאָ־
זיגע פאָלק, זעלטענע וואונדער, און עס וועט פערלאָרען ווערען די
קלוגהייט פון זיינע קלוגע, און דער פערשטאנד פון זיינע פערשטענדיגע
וועט צערשטערט ווערען. (זיי וועלען זעהען דאָס אלעס קומט פון מיר).
15 וועה, די וואָס פארטיעפען זיך פון גאָט, צו פערבאָרגען די ראטה, און
זייער ווערק ווערט געשעהען אין דער פינסטערניס, און זיי זאָגען : ווער
זעהט אונז, און ווער ווייס אונז ?
16 אָ אייער פערקעהרטהייט ! איז דען דער טעפּער געאכטעט אזוי ווי דער
ליים ? קען דאָס ווערק זאָגען וועגען זיין מייסטער ער האָט מיך ניט גע־
מאכט, און דער בעשאפענער זאָל זאָגען וועגען זיין בעשעפּער, ער
פערשטעהט ניט ?
17 זעה, אין א גאנץ קליינע צייט, א ווינציגע (צייט), און דער לבנון וועט
ווערען פערוואנדעלט אין א פרוכטפעלד, און דאָס פרוכטפעלד וועט ווע־
רען געאכטעט (די פלאנצונגען וועלען זיין גרוים) ווי דער וואלד.
18 און די טויבע וועלען שוין הערען אין יענעם טאָג די רייד פון א בוך,
און פון דער דונקעלהייט און פון דער פינסטערניס וועלען די אויגען
פון בלינדע זעהען.
19 און דעמיטהיגע וועלען פערמעהרען זייער פרייד אין גאָט, און די נויטה־
בעדירפטיגע מענשען וועלען זיך פרעהען מיט דעם הייליגען פון ישראל.
20 דען דער טיראן איז פערשוואונדען, און פערטיליגט איז דער שפּאָטער,
און אויסגעראטה זיינען געוואָרען אלע וועלכע איילען צו טהאָן אונרעכט.
21 די וואָס בעשולדיגען (אונשולדיג) מענשען מיט זייערע רייד, און פאר דעם
וואָס שטראָפט זיי אין דעם טהויער, (די ריכטער), לייגען זיי שטרויכ־
לונגען, און מיט פאלשע רייד מאכען זיי אונטערטהעניג דעם גערעכטען.
22 דארום האָט דאָס געזאָגט גאָט צו דעם הויז פון יעקב, ער וואָס האָט
אויסגעלייזט (דאָס הויז פון) אברהם, ניט מעהר וועט זיך יעקב שעה־
מען, און ניט מעהר וועט זיין געזיכט בלייך ווערען.
23 דען ווען ער וועט זעהען, און זיינע קינדער (וועלען זעהן), דאָס ווערק פון
מיינע הענד אין זיין מיטען, וועלען זיי הייליגען מיין נאָמען, און זיי ווע־
לען פערהייליגען דעם געהייליגטען (גאָט) פון יעקב, און דעם גאָט פון
ישראל וועלען זיי פערעהרליכען.
24 און די וואָס זיינען פעראירט געוועזן אין גייסט, וועלען וויסען פערשטאנד,
און די וואנקענדע וועלען לעהרנען די לעהרע.

קאפּיטעל ל

1 וועה, ווידערשפּענסטיגע קינדער, זאָגט גאָט, צו מאכען א ראטה אָבער
אָהן מיר, און צו ערפינדען פּלאנען ניט נאָך מיין גייסט, אום צו פער־
מעהרען זינד אויף זינד.
2 די וואָס געהען אראָבצוניעדערען נאָך מצרים, און מיין מויל פרעגען זיי
ניט, צו פערשטארקען זיך מיט דער שטארקהייט פון פרעה, און זיך צו
שיצען אין דעם שאָטען פון מצרים.
3 אָבער די שטארקהייט פון פרעה וועט ווערען פאר אייך א שאנד, און
די בעשיצונג אין דעם שאָטען פון מצרים — א שמאך.
4 דען זיינע (יהודה'ס) פירשטען זיינען געוועזן אין צען, און זיינע געזאנ־
5 דטע האָבען געגרייכט ביז חנס. זיי זיינען אלע פערשעהמט געוואָרען ;

יוֹעִילוּ לָמוֹ לֹא לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם־לְחֶרְפָּה׃
6 מַשָּׂא בַּהֲמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לָבִיא וָלַיִשׁ
מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל־כֶּתֶף עֲוָרִים חֵילֵהֶם
7 וְעַל־דַּבֶּשֶׁת גְּמַלִּים אוֹצְרוֹתָם עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ׃ וּמִצְרַיִם
הֶבֶל וָרִיק יַעְזֹרוּ לָכֵן קָרָאתִי לָזֹאת רַהַב הֵם שָׁבֶת׃
8 עַתָּה בּוֹא כָתְבָהּ עַל־לוּחַ אִתָּם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּהּ וּתְהִי
9 לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃ כִּי עַם מְרִי הוּא בָּנִים כֶּחָשִׁים
י בָּנִים לֹא־אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ לָרֹאִים
לֹא תִרְאוּ וְלַחֹזִים לֹא תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲלָקוֹת
11 חֲזוּ מַהֲתַלּוֹת׃ סוּרוּ מִנֵּי־דֶרֶךְ הַטּוּ מִנֵּי־אֹרַח הַשְׁבִּיתוּ
12 מִפָּנֵינוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
יַעַן מָאָסְכֶם בַּדָּבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְּעֹשֶׁק וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ
13 עָלָיו׃ לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הֶעָוֺן הַזֶּה כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה בְּחוֹמָה
14 נִשְׂגָּבָה אֲשֶׁר־פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃ וּשְׁבָרָהּ כְּשֵׁבֶר
נֵבֶל יוֹצְרִים כָּתוּת לֹא יַחְמֹל וְלֹא־יִמָּצֵא בִמְכִתָּתוֹ חֶרֶשׂ
טו לַחְתּוֹת אֵשׁ מִיָּקוּד וְלַחְשֹׂף מַיִם מִגֶּבֶא׃ כִּי כֹה־
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשֵׁעוּן
16 בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְּבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם׃ וַתֹּאמְרוּ
לֹא־כִי עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תְּנוּסוּן וְעַל־קַל נִרְכָּב עַל־כֵּן
17 יִקַּלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃ אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת
חֲמִשָּׁה תָּנֻסוּ עַד אִם־נוֹתַרְתֶּם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּס
18 עַל־הַגִּבְעָה׃ וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהוָה לַחֲנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם
לְרַחֶמְכֶם כִּי־אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט יְהוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃
19 כִּי־עַם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם בָּכוֹ לֹא־תִבְכֶּה חָנוֹן
כ יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעָתוֹ עָנָךְ׃ וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם
צָר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת
21 אֶת־מוֹרֶיךָ׃ וְאָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה דָבָר מֵאַחֲרֶיךָ לֵאמֹר זֶה

הדרך

v. 6 עירים קרי   v. 11 בי נוין בצרי   v. 16 קמץ בז״ק

זיי האָבען זיך פערלאָזען אויף אַ פאָלק וואָס וועט זיי גאָר ניט העלפען, ניט
צו הילף און ניט צו נוצען, נאָר צו שאַנד און אויך צו שמאַך (ברענגען זיי).
6 שווערע לאַסט טראָגען זיי אויף די פיה נאָך דרום לאַנד (מצרים), דורך
דעם לאַנד פון נויטה און בעדריקונג (דעם מדבר), וואָס פון דאָרט קומט
דער לייב און דער לעאפּארד, די גיפטיגע שלאַנג און די פליהענדע שלאַנג,
זיי טראָגען אויף דעם רוקען פון מויל־אייזלען זייער רייכטהום, און אויף
דעם הויקער פון קעמלען זייערע שאַצען, פאַר אַ פאָלק וואָס וועט זיי
7 גאָר ניט העלפען, און מצרים, אַ הויך און נישט איז זייער הילף, דאַרום
האָב איך דאָס דאָזיגע (מצרים) גערופען: זייער שטאָלץ איז נאָר ווען זיי
8 זיצען אין הויז. דאַרום געה, און שרייב עס אויף פאַר זיי אויף אַ טאָוועל,
און פאַרצייכען עס אויף אַ בוך, און עס זאָל פערבלייבען ביז דעם שפּע־
9 טעסטען טאָג, אַ דענקמאַל אויף אייביג. דען אַ ווידערשפּענסטיגעס פאָלק
איז עס, פאַלשע קינדער, קינדער וואָס ווילען ניט הערען די לעהרע פון גאָט.
10 וועלכע האָבען געזאָגט צו די זעהערס: „איהר זאָלט ניט זעהען", און
צו די פּראָפעטען: „פּראָפעצייעט אונז ניט ריכטיגקייט, רעדט צו אונז
שמייכלערייען, פּראָפעצייהעט שפּאָטרייד".
11 קעהרט זיך אָב פון וועג, נייגט אָב פון שטעג, פערניכטעט פון אונזער אַנ־
12 געזיכט דעם הייליגען פון ישראל". דאַרום האָט אַזוי געזאָגט דער היי־
ליגער פון ישראל: ווייל איהר האָט פעראַכטעט דאָס דאָזיגע וואָרט,
(פון גאָט) און איהר האָט זיך פערזיכערט אויף דעם פערקרימטען און
דעם פערדרעהטען (פּרעה), און איהר האָט זיך געשטיצט אויף איהם.
13 דאַרום וועט אייך די דאָזיגע זינד בעשטראָפען, ווי אַ וואַסערפאַל וואָס
שטראָמט מיט אַ שאַם פון אַ הויכען מויער, וואָס גאָר פּלוצלונג און אי־
14 בערראַשענד קומט איהר ברוך. און ער וועט זיי צוברעכען אַזוי ווי מען
צוברעכט איין טעפּערס געשיר, צושטויסען דין און ניט שוינען, און עס
וועט זיך ניט געפינען אין זיינע צובראָכענע שטיקער אַ שאַרבען, צו שאַרען
15 פייער פון אַ בראַנד, און צו שעפּען וואַסער פון אַ גרוב. דען אַזוי האָט
דער הערר גאָט, דער הייליגער פון ישראל געזאָגט: „מיט געדולד און רוה
וועט איהר געהאָלפען ווערען, אין רוהיגקייט און פערטרויען זאָל אייער
16 העלדענמוטה בעשטעהען", אָבער איהר האָט ניט געוואָלט. און איהר האָט
געזאָגט: „ניט אַזוי, נאָר אויף פערד וועלען מיר לויפען (נאָך מצרים)" דאַ־
רום וועט איהר אין דער ווירקליכקייט לויפען, „און אויף שנעל לויפענדע
פערד וועלען מיר רייטען" דאַרום וועלען זיין שנעל אייערע נאָכיאָגער.
17 אַ גאַנצער טויזענד וועלען פאַר דעם געשריי פון איינעם (אַנטלויפען),
פאַר דעם געשריי פון פינף וועט איהר אַלע אַנטלויפען, ביז איהר וועט
איבערבלייבען ווי אַ שטאַנג אויף דעם שפּיטץ פון אַ באַרג, און ווי אַ
18 פאָהן אויף דעם היגעל, אָבער פון דעסטוועגען וואַרט גאָט אייך צו בעגנע־
דיגען און פון דעסטוועגען ערהויבט ער זיך אייך צו דערבאַרעמען, דען אַ
גאָט פון גערעכטיגקייט איז גאָט, גליקליך זיינען אַלע וואָס האָפען אויף
19 **איהם. דען דו פאָלק פון ציון, דו איינוואָהנער פון ירושלים! דו וועסט**
ניט (מעהר) וויינען, ער וועט דיך בעגנאַדיגען, ביי דער שטים פון דיין
20 געשריי; ווי גיך ער הערט דיך וועט ער דיר ענטפערען. און גאָט וועט
אייך געבען ברויט אין נויטה און וואַסער אין דער בעדריקונג, און דיינע
אַנפיהרערס וועלען זיך ניט מעהר פערבאָרגען, און דיינע אויגען וועלען
זעהען דיינע אַנפיהרערס.
21 און דיינע אויערען וועלען הערען דאָס וואָרט פון (דיינע הירטען) די וואָס
געהען הינטער דיר, זאָגענדיג: „דאָס איז דער גראַדער וועג, געהט אויף
איהם" און אַזוי וועט איהר געהן רעכטס, און אַזוי וועט איהר געהן לינקס.

22 הַדֶּרֶךְ לְכוּ בוֹ כִּי תַאֲמִינוּ וְכִי תַשְׂמְאִילוּ׃ וְטִמֵּאתֶם אֶת־
צִפּוּי פְּסִילֵי כַסְפֶּךָ וְאֶת־אֲפֻדַּת מַסֵּכַת זְהָבֶךָ תִּזְרֵם כְּמוֹ
23 דָוָה צֵא תֹּאמַר לוֹ׃ וְנָתַן מְטַר זַרְעֲךָ אֲשֶׁר־תִּזְרַע אֶת־
הָאֲדָמָה וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׁמֵן יִרְעֶה
24 מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא כַּר נִרְחָב׃ וְהָאֲלָפִים וְהָעֲיָרִים עֹבְדֵי
הָאֲדָמָה בְּלִיל חָמִיץ יֹאכֵלוּ אֲשֶׁר־זֹרֶה בָרַחַת וּבַמִּזְרֶה׃
כה וְהָיָה ׀ עַל־כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־גִּבְעָה נִשָּׂאָה פְּלָגִים
26 יִבְלֵי־מָיִם בְּיוֹם הֶרֶג רָב בִּנְפֹל מִגְדָּלִים׃ וְהָיָה אוֹר־
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר
שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ
27 מַכָּתוֹ יִרְפָּא׃ הִנֵּה שֵׁם־יְהוָה בָּא מִמֶּרְחָק בֹּעֵר
אַפּוֹ וְכֹבֶד מַשָּׂאָה שְׂפָתָיו מָלְאוּ זַעַם וּלְשׁוֹנוֹ כְּאֵשׁ אֹכָלֶת׃
28 וְרוּחוֹ כְּנַחַל שׁוֹטֵף עַד־צַוָּאר יֶחֱצֶה לַהֲנָפָה גוֹיִם בְּנָפַת
29 שָׁוְא וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי עַמִּים׃ הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם
כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ־חָג וְשִׂמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בֶּחָלִיל לָבוֹא
ל בְהַר־יְהוָה אֶל־צוּר יִשְׂרָאֵל׃ וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה אֶת־הוֹד
קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוֹעוֹ יַרְאֶה בְּזַעַף אַף וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה נֶפֶץ
31 וָזֶרֶם וְאֶבֶן בָּרָד׃ כִּי־מִקּוֹל יְהוָה יֵחַת אַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה׃
32 וְהָיָה כֹּל מַעֲבַר מַטֵּה מוּסָדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו
33 בְּתֻפִּים וּבְכִנֹּרוֹת וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלְחַם־בָּהּ׃ כִּי־
עָרוּךְ מֵאֶתְמוּל תָּפְתֶּה גַּם־הוּא לַמֶּלֶךְ הוּכָן הֶעְמִיק הִרְחִב
מְדֻרָתָהּ אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה כְּנַחַל גָּפְרִית
בֹּעֲרָה בָּהּ׃

CAP. XXXI. לא

לא

א הוֹי הַיֹּרְדִים מִצְרַיִם לְעֶזְרָה וְעַל־סוּסִים יִשָּׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל־
רֶכֶב כִּי רָב וְעַל פָּרָשִׁים כִּי־עָצְמוּ מְאֹד וְלֹא שָׁעוּ עַל־
2 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ׃ וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא

ל׳ v. 32. בם קרי v. 33. הרחיב קרי

22 און איהר וועט פאַראונריינינגען די בעדעקונג פון דיינע זילבערנע
געצען, און די בעקליידונג פון דיינע געגאָסענע גאָלדענע בילדער. דו וועסט
זיי פאַרוואַרפען אַזוי ווי עטוואָס שמוציגעס, „געה פאָרט״ וועסטו זאָגען
23 צו זיי. און ער (גאָט) וועט געבען רעגען פאַר דיינע זאָמען, וואָס דו וועסט
זעען אין דער ערד, און רעגען פאַר דעם ברויט און די געטריידע פון דער
ערד. און דאָס לאַנד וועט זיין פעט און נאַהרהאַפט, דיינע פיה וועלען זיך
פיטערען אין יענעם טאָג אויף אַ ברייטען ווידע־פּלאַץ.
24 און די רינדער און די מויל־אייזלען, וואָס בעאַרבייטען די ערד וועלען
עסען געמישטע שטאַרקע פוטער וואָס איז גערייניגט געוואָרען מיט
אַ שויפעל און מיט אַ זיפּ.
25 און עס וועט געשעהען, דאָס אויף יעדען הויכען באַרג און אויף יעדען ער־
האַבענעם הויגעל וועלען זיין טייכען, וואַסער־שטראָמען, אין דעם טאָג פון
דעם גרויסען שלאַכט, ווען די טהורעמס וועלען פאַלען.
26 און דאָס ליכט פון דער לבנה וועט זיין אַזוי ווי דאָס ליכט פון דער זונן,
און דאָס ליכט פון דער זונן וועט זיין זיעבענפאַכיג, ווי דאָס ליכט פון
זיעבען טעג צוזאַמען, אין דעם טאָג ווען גאָט וועט פאַרבינדען דעם
בראָך פון זיין פאָלק, און די וואונדען וואָס ער האָט איהם געשלאָגען
וועט ער היילען.
27 זעה, דער נאָמען פון גאָט קומט אָן פון ווייטען, זיין צאָרן ברענט און
דיקע רויך־זיילען הויבען זיך, זיינע ליפּען זיינען פול גרים, און זיין צונג
ווי אַ פערצעהרענדער פייער.
28 און זיין אָטהעם ווי אַ פליצענדער טייך, ביז'ן האַלז וועט ער גרייכען,
צו זיפּען די פעלקער (אַשור), מיט אַ זיפּ פון פערניכטונג, און אַ צוים
פון פעראירונג (וועט ער לייגען) אויף די קינבאַקען פון די פעלקער.
29 אַ געזאַנג וועט איהר דאַן האָבען ווי אין דער נאַכט ווען עס ווערט גע־
הייליגט אַ פייערטאָג, און אַ פרעהליכע האַרץ, ווי דער וואָס געהט מיט
אַ פלייט, צו קומען אויף דעם באַרג פון גאָט, צום פעלזען פון ישראל.
30 און גאָט וועט לאָזען הערען די מאַכט פון זיין שטים, און דאָס אַראָפּ־
לאָזען פון זיין אָרעם וועט ער ווייזען, מיט אַ שטאַרקען צאָרן, און
אַ פערצעהרענדען פלאַם־פייער, מיט צערשמעטערונג און אַ געוויטער און
האָגעלשטיינער.
31 דען דורך דער שטים פון גאָט וועט אַשור צובראָכען ווערען, ער פלעגט
אַלעמען שלאָגען מיט דעם רוטה.
32 און עס וועט געשעהען, דאָס אין יעדען אָרט אַוואו דיעזער בעשטימטער
שטעקען (אַשור) איז דורכגעגאַנגען, פון וועלכען גאָט וועט יעצט בערו־
היגען, וועט דאָרט זיין פויקען און האַרפען, און אויך אין אַלע ערטער
אַוואו ער פלעגט שטרייטען מיט שטאַרקע קריעג.
33 דען שוין פון לאַנג אַהער (פון נעכטען) איז אָנגעברייט די העללע (גיהנם),
זי איז אויך פאַר דעם קעניג אָנגעברייט געוואָרען, מען האָט איהר טיעף
געמאַכט, ברייט געמאַכט, איהר בראַנד האָט פיעלע פייער און האָלץ, דער
אָטהעם פון גאָט ווי אַ שטראָם פון שוועבעל וועט ברענען אין איהר.

קאַפּיטעל לא

1 וועה, די וואָס ניעדערען אַראָב נאָך מצרים פאַר הילף, און שטיצען זיך
אויף פערד, און אויף רייטוועגען האָבען זיי זיך פאַרזיכערט, ווייל זיי
זיינען פיעל, און אויף רייטער ווייל זיי זיינען זעהר צאָהלרייך, אָבער
זיי האָבען זיך ניט געווענדעט צו דעם הייליגען פון ישראל, און גאָט האָ־
בען זיי ניט געפאָרשט.
2 אָבער אויך ער (גאָט) איז קלוג, און ער האָט געבראַכט דאָס אונגליק,
און זיין וואָרט האָט ער ניט גענומען צוריק, און ער שטעהט אויף איבער

רָע וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא הֵסִיר וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים וְעַל־עֶזְרַת
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא־אֵל וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא־ 3
רוּחַ וַיהוָה יַטֶּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזֻר וְיַחְדָּו כֻּלָּם
יִכְלָיוּן׃ כִּי־כֹה אָמַר־יְהוָה ׀ אֵלַי כַּאֲשֶׁר יֶהְגֶּה הָאַרְיֵה 4
וְהַכְּפִיר עַל־טַרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקָּרֵא עָלָיו מְלֹא רֹעִים מִקּוֹלָם
לֹא יֵחָת וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת לִצְבֹּא
עַל־הַר־צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעָתָהּ׃ כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָה ה
צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלִָם גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט׃ שׁוּבוּ 6
לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי בַּיּוֹם הַהוּא יִמְאָסוּן 7
אִישׁ אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וֶאֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יְדֵיכֶם
חֵטְא׃ וְנָפַל אַשּׁוּר בְּחֶרֶב לֹא־אִישׁ וְחֶרֶב לֹא־אָדָם תֹּאכְלֶנּוּ 8
וְנָס לוֹ מִפְּנֵי־חֶרֶב וּבַחוּרָיו לָמַס יִהְיוּ׃ וְסַלְעוֹ מִמָּגוֹר 9
יַעֲבוֹר וְחַתּוּ מִנֵּס שָׂרָיו נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר־אוּר לוֹ בְּצִיּוֹן
וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלִָם׃

לב Cap. XXXII. לב

הֵן לְצֶדֶק יִמְלָךְ־מֶלֶךְ וּלְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט יָשֹׂרוּ׃ וְהָיָה־אִישׁ א 2
כְּמַחֲבֵא־רוּחַ וְסֵתֶר זָרֶם כְּפַלְגֵי־מַיִם בְּצָיוֹן כְּצֵל סֶלַע־
כָּבֵד בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה׃ וְלֹא תִשְׁעֶינָה עֵינֵי רֹאִים וְאָזְנֵי שֹׁמְעִים 3
תִּקְשַׁבְנָה׃ וּלְבַב נִמְהָרִים יָבִין לָדָעַת וּלְשׁוֹן עִלְּגִים תְּמַהֵר 4
לְדַבֵּר צָחוֹת׃ לֹא־יִקָּרֵא עוֹד לְנָבָל נָדִיב וּלְכִילַי לֹא ה
יֵאָמֵר שׁוֹעַ׃ כִּי נָבָל נְבָלָה יְדַבֵּר וְלִבּוֹ יַעֲשֶׂה־אָוֶן לַעֲשׂוֹת 6
חֹנֶף וּלְדַבֵּר אֶל־יְהוָה תּוֹעָה לְהָרִיק נֶפֶשׁ רָעֵב וּמַשְׁקֶה
צָמֵא יַחְסִיר׃ וְכֵלַי כֵּלָיו רָעִים הוּא זִמּוֹת יָעָץ לְחַבֵּל 7
עֲנִוִּים בְּאִמְרֵי שֶׁקֶר וּבְדַבֵּר אֶבְיוֹן מִשְׁפָּט׃ וְנָדִיב נְדִיבוֹת 8
יָעָץ וְהוּא עַל־נְדִיבוֹת יָקוּם׃ נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת קֹמְנָה 9
שְׁמַעְנָה קוֹלִי בָּנוֹת בֹּטְחוֹת הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי׃ יָמִים עַל־ י
שָׁנָה תִּרְגַּזְנָה בֹּטְחוֹת כִּי כָּלָה בָצִיר אֹסֶף בְּלִי יָבוֹא׃

חרדו

ל״א v. 4. קמץ בז״ק ל״ב v. 7. קמץ בז״ק ibid. עניים קרי 9 v א׳ נחה

דאָס הויז פֿון די גאָטלאָזע, און קעגען די הילף פֿון די וואָס טהוען אונ־
3 רעכט. און מצרים איז נאָר אַ מענש און ניט קיין גאָט, און זייערע פֿערד
זיינען פֿלייש און ניט קיין גייסט, און גאָט וועט אויסשטרעקען זיין האַנד,
און עס וועט געשטרויכעלט ווערען דער העלפֿער, און עס וועט פֿאַלען דער
4 געהאָלפֿענער און צוזאַמען וועלען זיי אונטערגעהען. דען אַזוי האָט גאָט
געזאָגט צו מיר: אַזוי ווי עס ברילט דער לייב און דער יונגער לייב איבער
זיין רויב, אויך ווען עס פֿערזאַמעלט זיך קעגען איהם אַ פֿערזאַמלונג פֿון
הירטען, פֿאַר זייער געשריי דערשרעקט ער זיך ניט, און פֿאַר זייער גע־
טומעל ווערט ער ניט אונטערטהעניג, אַזוי וועט אַראָבניעדערען דער גאָט
פֿון די הערשאַרען צו פֿערטהיידיגען דעם באַרג ציון און איהרע היגלען.
5 ווי פֿויגעלאַך וואָס פֿליהען און בעשיצען זייערע יונגע, אַזוי וועט דער
גאָט פֿון די הערשאַרען בעשיצען ירושלים, בעשיצען און רעטען, איבער־
6 היפּען (די אידישע הייזער) און זיי בעפֿרייען. דארום קעהרט צוריק צו
דעם (גאָט) קעגען וועמען איהר האָט טיעף ווידערשפּעניגט, איהר קינדער
7 פֿון ישראל! דען אין יענעם טאָג וועלען זיי, יעדער פֿערניכטען זיינע
געצען פֿון זילבער און זיינע געצען פֿון גאָלד, וואָס אייערע אייגענע
הענד האָבען געמאַכט פֿאַר אייך, פֿאַר אייער אייגענעם אונגליק.
8 און אַשור וועט פֿאַלען דורך דעם שווערד פֿון איהם וואָס איז ניט קיין
מענש, (דער מלאך), און דער שווערד פֿון איהם וואָס איז ניט קיין מענש
וועט איהם פֿערצעהרען, און ער זעלבסט (סנחריב) וועט אַנטרינען פֿון
דעם שווערד, אָבער זיינע אויסערוועהלטע העלדען וועלען צושמאָלצען
9 ווערען (פֿון דעם פֿייער פֿון מלאך). און זיין פֿעלזען־מאַכט (זיין מחנה)
וועט פֿון שרעק פֿערשווינדען, און זיינע פֿירשטען וועלען צובראָכען
ווערען (ביי דעם אָנזעהן) פֿון (גאָט'ס) פֿאָהן, זאָגט דער גאָט, וואָס ער
האָט אַ פֿייער אין ציון, און אַ ברענענדיגען אויווען אין ירושלים.

קאַפּיטעל לב

1 זעה, מיט גערעכטיגקייט וועט רעגיערען דער קעניג (חזקיה), און די פֿיר־
2 שטען וועלען הערשען מיט רעכטפֿערטיגקייט. און יעדער מענש וועט
זיין ווי אין אַ פֿערבאָרגעניס פֿון ווינד, און ווי אין אַ שוץ קעגען געוויטער,
ווי טייכען וואַסער אין דער וויסטע, ווי דער שאָטען פֿון אַ גרויסען פֿעלזען
3 אין אַ דורשטיגע לאַנד. און די אויגען פֿון די וואָס זעהען וועלען
זיך ניט אָבקעהרען, און די אויערען פֿון די וואָס הערען וועלען האָרכען.
4 און דאָס האַרץ פֿון די לייכטזיניגע, וועט פֿערשטעהען וויסענשאַפֿט, און
די צונג פֿון די שטאַמעלדיגע וועט רעדען געפֿליסיג קלאָהרע רייד.
5 דער ניעדערטרעכטיגער וועט מעהר ניט גערופֿען ווערען פֿרייגיעביגער,
און אויף דעם קאַרגען וועט ניט געזאָגט ווערען גראָסמיטיגער.
6 דען דער ניעדערטרעכטיגער רעדט ניעדערטרעכטיגקייט, און זיין האַרץ
דענקט שלעכטעס, צו טהאָן פֿאַלשקייט, און צו רעדען קעגען גאָט לעסטע־
רונג, לעדיג צו מאַכען די זעלע פֿון דעם הונגעריגען, און צו מאַכען פֿעה־
7 לען דאָס געטראַנק פֿון דעם דורשטיגען. און דער קאַרגער, זיינע פֿלענער
זיינען שלעכט, ער בעשליסט שענדליכע געדאַנקען, צו פֿערדאַרבען די
אָרעמע מיט פֿאַלשע רייד, און צו פֿערדאַרבען דעם נאָטהבעדירפֿטיגען ווען
8 ער בעט גערעכטיגקייט. אָבער דער פֿרייגעביגער ער ראַטהעט פֿרייגע־
9 ביגקייט, און פֿאַר די פֿרייגעביגקייט שטעהט ער (פֿעסט). איהר זאָרג־
לאָזע פֿרויען! שטעהט אויף, הערט מיין שטים; איהר רוהיגע טעכטער,
10 פֿערנעהמט מיין רעדע. נאָך דעם פֿערלויף פֿון אַ יאָהר מיט געוויסע
טעג וועט איהר, רוהיגע טעכטער, ציטערען, דען די טרויבען־זאַמלונג האָט
זיך געענדיגט, די איינזאַמלונג (פֿון געטריידע) וועט ניט קומען.

11 חִרְדוּ שַׁאֲנַנּוֹת רְגָזָה בֹּטְחוֹת פְּשֹׁטָה וְעֹרָה וַחֲגוֹרָה עַל־
12 חֲלָצָיִם׃ עַל־שָׁדַיִם סֹפְדִים עַל־שְׂדֵי־חֶמֶד עַל־גֶּפֶן פֹּרִיָּה׃
13 עַל אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי עַל־כָּל־בָּתֵּי מָשׂוֹשׂ
14 קִרְיָה עַלִּיזָה׃ כִּי־אַרְמוֹן נֻטָּשׁ הֲמוֹן עִיר עֻזָּב עֹפֶל וָבַחַן
הָיָה בְעַד מְעָרוֹת עַד־עוֹלָם מְשׂוֹשׂ פְּרָאִים מִרְעֵה עֲדָרִים׃
טו עַד־יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם וְהָיָה מִדְבָּר לַכַּרְמֶל וְ־כַּרְמֶל
16 לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּכַּרְמֶל
17 תֵּשֵׁב׃ וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט
18 וָבֶטַח עַד־עוֹלָם׃ וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
19 מִבְטַחִים וּבִמְנוּחֹת שַׁאֲנַנּוֹת׃ וּבָרַד בְּרֶדֶת הַיָּעַר וּבַשִּׁפְלָה
כ תִּשְׁפַּל הָעִיר׃ אַשְׁרֵיכֶם זֹרְעֵי עַל־כָּל־מָיִם מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל־
הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר׃

Cap. XXXIII. לג

לג

א הוֹי שׁוֹדֵד וְאַתָּה לֹא שָׁדוּד וּבוֹגֵד וְלֹא־בָגְדוּ בוֹ כַּהֲתִמְךָ
2 שׁוֹדֵד תּוּשַּׁד כַּנְּלֹתְךָ לִבְגֹּד יִבְגְּדוּ־בָךְ׃ יְהוָה חָנֵּנוּ
לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃
3 4 מִקּוֹל הָמוֹן נָדְדוּ עַמִּים מֵרוֹמְמֻתֶךָ נָפְצוּ גּוֹיִם׃ וְאֻסַּף
ה שְׁלַלְכֶם אֹסֶף הֶחָסִיל כְּמַשַּׁק גֵּבִים שֹׁקֵק בּוֹ׃ נִשְׂגָּב
6 יְהוָה כִּי שֹׁכֵן מָרוֹם מִלֵּא צִיּוֹן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ וְהָיָה
אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְהוָה הִיא
7 אוֹצָרוֹ׃ הֵן אֶרְאֶלָּם צָעֲקוּ חֻצָה מַלְאֲכֵי שָׁלוֹם
8 מַר יִבְכָּיוּן׃ נָשַׁמּוּ מְסִלּוֹת שָׁבַת עֹבֵר אֹרַח הֵפֵר בְּרִית
9 מָאַס עָרִים לֹא חָשַׁב אֱנוֹשׁ׃ אָבַל אֻמְלְלָה אָרֶץ הֶחְפִּיר
לְבָנוֹן קָמַל הָיָה הַשָּׁרוֹן כָּעֲרָבָה וְנֹעֵר בָּשָׁן וְכַרְמֶל׃
11 עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה עַתָּה אֵרוֹמָם עַתָּה אֶנָּשֵׂא׃ תַּהֲרוּ
12 חֲשַׁשׁ תֵּלְדוּ קַשׁ רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכַלְכֶם׃ וְהָיוּ עַמִּים

מִשְׂרְפוֹת

ל״ב v. 14. קמץ בז״ק v. 15. והכרמל קרי ל״ג v. 1. דגש אחר שורק
v. 9. קמץ בז״ק ibid. פתח באתנח v. 10. קמץ בז״ק v. 11. פתח באתנח

11 ציטערט, איהר זאָרגלאָזע, שרעקט אײַך איהר רוהיגע, ענטקליידעט וועט
איהר בלייבען און נאַקעט, און נאָר אַ גאַרטעל אויף די לענדען ·[און אויף
12 די בריסט]. איהר קלעגער! קלאָגט וועגען די שעהנע פעלדער, וועגען
13 דעם פרוכטבאַרען ווײַנשטאָק. קלאָגט וועגען די לאַנד פון מיין פאָלק
וועלכע וועט אַרויסברענגען דערנער און דיסטלען, פירוואהר, וועגען די
14 אַלע פרעהליכע הייזער, קלאָגט אויף דער פרעהליכער שטאָדט. דען דער
פּאַלאַץ איז פערלאָזען, דער געטומעל פון שטאָדט איז לעדיג, די פעסטונג
און וואַכטהורעמס זיינען געוואָרען הייהלען אויף אייביג, אַ פרעהליכע אָרט
פאר די ווילדע אייזלען, א ווײַדונגס־פּלאַץ פאַר די הערדען (סטאַדעס
15 בהמות). ביז עס וועט אַרויפגעגאָסען ווערען אויף אונז אַ גייסט פון דער
הויך, דאן וועט ווערען די וויסטע אַ פרוכטפעלד, און די פרוכטפעלד וועט
16 ווערען (גערי͏כט) ווי אַ וואַלד. און אין דער געוועזענער וויסטע (יהודה
וועט רוהען גערעכטיגקייט, און טוגענד וועט זיין וואָהנהאַפט אין דעם
17 פרוכטפעלד (ארץ ישראל). און דאָס ווערק פון טוגענד וועט זיין פריע־
דען, און די ארבייט פון גערעכטיגקייט וועט פיהרען צו רוהיגקייט און צו־
18 פריעדענהייט אויף אייביג. און מיין פאָלק וועט וואָהנען אין א וואָהנונג
פון פריעדען, און אין די וואָהנונג־פּלעצער פון זיכערהייט, און אין רוהיגע,
19 שטילע ערטער. און די שטאָדט וועט זיך אויסברייטען אין טהאָל ביז צום
וואַלד, און ביז צו דער ניעדערלאנד וועט זיך די שטאָדט ניעדעריג אַוועק־
20 ציהען. וואויל איז אייך, דען יעצט קענט איהר זעען ביי אַלע וואַסערען.
איהר קענט לאָזען פרייגעהען די פיס פון דעם אָקס און דעם אייזעל.

קאַפּיטעל לג

1 וועה דיר, רויבער (אַשור) און דו ביזט ניט בערויבט, און דו טריילאָזער
(שבנא) און קעגען דיר האָט מען ניט געהאַנדעלט טריילאָז, ווען דו וועסט
ענדיגען צו רויבען וועסטו צורויבט ווערען, ווען דו וועסט פאַרלענדען
דיינע טריילאָזיגקייט, וועסטו טריילאָז בעהאַנדעלט ווערען.
2 אָ גאָט! זיי אונז גנעדיג, אויף דיר האָפען מיר, זיי דו זייער שטאַרקייט
יעדען פריה־מאָרגען, אויך (זיי) אונזער הילף אין דער צייט פון נויטה.
3 פון דער שטים פון דעם גערויש זיינען די פעלקער פערוואָגעלט געוואָרען,
פון דיין ערהאַבענהייט זיינען די נאַציאָנען צושפּרייט געוואָרען.
4 און אייער רויב וועט איינגעזאמעלט ווערען אַזוי ווי מען זאַמעלט איין היי־
שעריקען, אַזוי ווי די רוישונג פון היישעריקען וועט עס רוישען דאָרט.
5 ערהאַבען איז גאָט, וואַהרליך, ער רעגיערט אין דער הויך, ער האָט אָנ־
6 געפילט ציון מיט רעכט און גערעכטיגקייט. און ער וועט דיר געבען ציי־
טען פון זיכערהייט, שטאַרקייט און הילף, קלוגהייט און וויסענשאַפט;
7 דיין הויפּט־שאַץ וועט זיין גאָטעספאָרכטיגקייט. (אָבער פאָרלויפיג) זעה,
זייערע העלדען קלאָגען אין די גאַסען, די געזאַנדטע פון פריעדען וויינען
8 ביטער. די וועגען זיינען פערוויסטעט געוואָרען, אויפגעהערט (צו ריי־
זען) האָט אַ רייזענדער, ער (אַשור) האָט צושטערט דעם בונד, ער האָט
9 פעראַכטעט די שטעדט, ער שעצט ניט קיין מענשען. עס טרויערט (די
וועלט), אונגליקליך איז די ערד, פערשעהמט איז דער לבנון און איז פער־
וועלקט, דער שרון איז געוואָרען ווי אַ וויסטעניס, און אָבגעשאָקעלט זייער
10 פרוכט האָבען דער בשן און דער כרמל. יעצט וועל איך אויפשטעהן, זאָגט
גאָט, יעצט וועל איך זיך דערהויבען, יעצט וועל איך דערהויבען ווערען.
11 איהר וועט שוואַנגערען מיט היי, איהר וועט געבערען שטרוי, אייער צאָרן
(קעגען ירושלים) וועט ווערען צו אַ פייער וואָס וועט אייך זעלבסט פער־
צעהרען.
12 און די פעלקער (פון אַשור) וועלען ווערען ווי פערברענטע קאַלך, ווי אָב־
געהאַקטע דערנער וועלען זיי אָנגעצונדען ווערען אין דעם פייער.

מִשְׂרְפוֹת שִׂיד קוֹצִים כְּסוּחִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ׃ שִׁמְעוּ 13
רְחוֹקִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וּדְעוּ קְרוֹבִים גְּבֻרָתִי׃ פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן 14
חַטָּאִים אָחֲזָה רְעָדָה חֲנֵפִים מִי ׀ יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֵלָה
מִי־יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם׃ הֹלֵךְ צְדָקוֹת וְדֹבֵר מֵישָׁרִים טו
מֹאֵס בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת נֹעֵר כַּפָּיו מִתְּמֹךְ בַּשֹּׁחַד אֹטֵם אָזְנוֹ
מִשְּׁמֹעַ דָּמִים וְעֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרָע׃ הוּא מְרוֹמִים 16
יִשְׁכֹּן מְצָדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ לַחְמוֹ נִתָּן מֵימָיו נֶאֱמָנִים׃
מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ תֶּחֱזֶינָה עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מַרְחַקִּים׃ לִבְּךָ 17 18
יֶהְגֶּה אֵימָה אַיֵּה סֹפֵר אַיֵּה שֹׁקֵל אַיֵּה סֹפֵר אֶת־הַמִּגְדָּלִים׃
אֶת־עַם נוֹעָז לֹא תִרְאֶה עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ נִלְעַג 19
לָשׁוֹן אֵין בִּינָה׃ חֲזֵה צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ עֵינֶיךָ תִרְאֶינָה כ
יְרוּשָׁלִַם נָוֶה שַׁאֲנָן אֹהֶל בַּל־יִצְעָן בַּל־יִסַּע יְתֵדֹתָיו לָנֶצַח
וְכָל־חֲבָלָיו בַּל־יִנָּתֵקוּ׃ כִּי אִם־שָׁם אַדִּיר יְהוָה לָנוּ 21
מְקוֹם־נְהָרִים יְאֹרִים רַחֲבֵי יָדָיִם בַּל־תֵּלֶךְ בּוֹ אֳנִי־שַׁיִט
וְצִי אַדִּיר לֹא יַעַבְרֶנּוּ׃ כִּי יְהוָה שֹׁפְטֵנוּ יְהוָה מְחֹקְקֵנוּ 22
יְהוָה מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ׃ נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ בַּל־יְחַזְּקוּ כֵן 23
תָּרְנָם בַּל־פָּרְשׂוּ נֵס אָז חֻלַּק עַד־שָׁלָל מַרְבֶּה פִּסְחִים בָּזְזוּ
בַז׃ וּבַל־יֹאמַר שָׁכֵן חָלִיתִי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נְשֻׂא עָוֹן׃ 24

Cap. XXXIV לד

לד

קִרְבוּ גוֹיִם לִשְׁמֹעַ וּלְאֻמִּים הַקְשִׁיבוּ תִּשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ א
תֵּבֵל וְכָל־צֶאֱצָאֶיהָ׃ כִּי קֶצֶף לַיהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וְחֵמָה 2
עַל־כָּל־צְבָאָם הֶחֱרִימָם נְתָנָם לַטָּבַח׃ וְחַלְלֵיהֶם יֻשְׁלָכוּ 3
וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בָאְשָׁם וְנָמַסּוּ הָרִים מִדָּמָם׃ וְנָמַקּוּ כָּל־ 4
צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם וְכָל־צְבָאָם יִבּוֹל כִּנְבֹל
עָלֶה מִגֶּפֶן וּכְנֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה׃ כִּי־רִוְּתָה בַשָּׁמַיִם חַרְבִּי ה
הִנֵּה עַל־אֱדוֹם תֵּרֵד וְעַל־עַם חֶרְמִי לְמִשְׁפָּט׃ חֶרֶב 6
לַיהוָה מָלְאָה דָם הֻדַּשְּׁנָה מֵחֵלֶב מִדַּם כָּרִים וְעַתּוּדִים

מחלב

ל״ג v. 13. פתח בס״פ   v. 21. העי בקמץ   v. 21 חצי הספר בפסוקים
v. 23. הבי בסגול   ל״ד v. 3. קמץ בז״ק

13 הערט איהר ווייטע וואָס איך האָב געטהאָן, און ווייסט איהר נאָהענטע,
14 מיין שטאַרקייט. עס האָבען געציטערט אין ציון די זינדיגע, אַ ציטערניס
האָט אָנגענומען די שמייכלער: ווער פון אונז קען דאָ וואָהנען ביי דעם
פערצעהרענדען פייער? ווער פון אונז קען דאָ וואָהנען ביי די אייביגע
15 בראַנדען? ער, דער וואָס געהט אין גערעכטיגקייט און רעדט רעכט־
פאַרטיגקייט, דער וואָס פעראַכטעט גערויבטעס געלד, דער וואָס שאָקעלט
אָב זיינע הענד ניט אָנצונעהמען די בעשטעכונג (שוחד), דער וואָס
פערשטאָפּט זיינע אויערען ניט צו הערען (פּלאַנען) וועגען בלוט־פער־
גיסונג, און ער פערמאַכט זיינע אויגען, ניט צו קוקען אויף שלעכטס.
16 דער וועט וואָהנען אין דער הויך, אַזוי ווי פעלזען־פעסטונגען זיינען
זיין שוטץ, זיין ברויט איז איהם געגעבען, זיין וואַסער איז זיכער.
17 דעם קעניג (חזקיה) אין זיין שענהייט וועלען דיינע אויגען זעהען; זיי
18 וועלען זעהען אַ ברייטע לאַנד. דיין האַרץ וועט טראַכטען וועגען די
שרעק פון אַמאָל: וואו איז דער שרייבער? וואו איז דער געלד־אָבגעהע־
19 מער? וואו איז דער וואָס האָט געצעהלט די טהורעמס? דאָס פרעכע
פאָלק (אַשור) וועסטו מעהר ניט זעהען, דאָס פאָלק וואָס רעדט אַ פער־
קרימטע שפּראַך, אונפערשטענדליך, וואָס האָט אַ שטאַמעלדיגען צונג,
20 מען קען איהם ניט פערשטעהען. זעה ציון, די שטאָדט פון אונזער פער־
זאַמלונג, דיינע אויגען וועלען זעהען ירושלים, אַ רוהיגע וואָהנונג אַ גע־
צעלט וואָס וועט ניט אַרויסגעריסען ווערען, זיינע פלעקלאַך וועט מען איי־
ביג ניט אַרויסציהען, און אַלע זיינע שטריק וועלען ניט צוריסען ווערען.
21 דען ווען דאָרטען האָבען מיר דעם שטאַרקען גאָט, זיינען מיר בעפעסטיגט
ווי אין אַן אָרט פון שטראָמען טייכען ברייטע אָהן אַ מאָס, אָבער
טראָטצדעם וועט ניט געהען אויף זיי אַ פיינדליכע רודערשיף און אַ מעכ־
22 טיגעס שיף וועט איהם ניט אַריבערפאָהרען. דען גאָט איז אונזער ריכ־
טער, גאָט איז אונזער געזעצגעבער, גאָט איז אונזער קעניג, ער וועט אונז
23 העלפען. אָבער דיינע (אַשור) שטריק זיינען שוואַך געוואָרען, מען קען ניט
שטאַרק מאַכען דאָס געשטעל פון זייער מאַסטבוים, זיי קענען ניט אויס־
שפּרייטען אַ זעגעל, דאַן איז געטהיילט געוואָרען רויב און זאַק־רויב זעהר
24 פיעל, און הינקעדיגע האָבען גערויבט דעם רויב. און דער איינוואָהנער
(פון ירושלים) זאָל ניט זאָגען: איך בין שוואַך דען דאָס פאָלק וואָס
וואָהנט דאָרט, זיין זינד איז פערגעבען.

קאַפּיטעל לד

1 גענעהנט איהר נאַציאָנען צו הערען, און איהר פעלקער פערנעהמט, זאָל
הערען די ערד און איהר פילונג, די וועלט און אַלעס וואָס געפינט זיך
2 אויף איהר. דען גאָט האָט אַ צאָרן איבער די אַלע נאַציאָנען, און אַ גרים
איבער זייער גאַנצער מענגע, ער האָט זיי פערניכטעט, ער האָט זיי אָפּגע־
3 געבען צום שלאַכט. און זייערע דערשלאַגענע וועלען ארומגעשליידערט
ווערען, און פון זייערע טויטע קערפּערס וועט אַרויפשטייגען אַ שלעכטער
4 גערוך, און די בערג וועלען צוגאַנגען ווערען פון זייער בלוט. און עס
וועלען צופאַלען ווי צופוילטע זאַכען די אַלע הערשאַפטען פון הימעל, און
די הימלען וועלען צוזאַמענגעראָלט ווערען ווי אַ בוך, און זייערע גאַנצע
הערשאַפטען וועלען פערוועלקט ווערען ווי עס פערוועלקט אַ בלאַט פון
5 וויינשטאָק און ווי אַ וועלקענדע פרוכט פון פייגענבוים. דען מיין שווערד
האָט זיך געזעטיגט אין הימעל, זעה, אויף אדום וועט ער אַראָפּנידערן, און
אויף דאָס פאָלק וואָס איך האַלט פאַר מיין פערוויסטונג, צום שטראָפגע־
6 ריכט. דער שווערד פון גאָט איז פיל מיט בלוט, ער איז פעט געוואָרען
מיט פעטס, מיט דעם בלוט פון פעטע שאָף און בעק, מיט די פעטס פון די

מֵחֵלֶב כִּלְיוֹת אֵילִים כִּי זֶבַח לַיהוָה בְּבָצְרָה וְטֶבַח גָּדוֹל
7 בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וְיָרְדוּ רְאֵמִים עִמָּם וּפָרִים עִם־אַבִּירִים
8 וְרִוְּתָה אַרְצָם מִדָּם וַעֲפָרָם מֵחֵלֶב יְדֻשָּׁן׃ כִּי יוֹם נָקָם
9 לַיהוָה שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן׃ וְנֶהֶפְכוּ נְחָלֶיהָ לְזֶפֶת
י וַעֲפָרָהּ לְגָפְרִית וְהָיְתָה אַרְצָהּ לְזֶפֶת בֹּעֵרָה׃ לַיְלָה וְיוֹמָם
לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׁנָהּ מִדּוֹר לָדוֹר תֶּחֱרַב לְנֵצַח
11 נְצָחִים אֵין עֹבֵר בָּהּ׃ וִירֵשׁוּהָ קָאַת וְקִפּוֹד וְיַנְשׁוֹף וְעֹרֵב
12 יִשְׁכְּנוּ־בָהּ וְנָטָה עָלֶיהָ קַו־תֹהוּ וְאַבְנֵי־בֹהוּ׃ חֹרֶיהָ וְאֵין־
13 שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ וְכָל־שָׂרֶיהָ יִהְיוּ אָפֶס׃ וְעָלְתָה אַרְמְנֹתֶיהָ
סִירִים קִמּוֹשׂ וָחוֹחַ בְּמִבְצָרֶיהָ וְהָיְתָה נְוֵה תַנִּים חָצִיר
14 לִבְנוֹת יַעֲנָה׃ וּפָגְשׁוּ צִיִּים אֶת־אִיִּים וְשָׂעִיר עַל־רֵעֵהוּ
טו יִקְרָא אַךְ־שָׁם הִרְגִּיעָה לִּילִית וּמָצְאָה לָהּ מָנוֹחַ׃ שָׁמָּה
קִנְּנָה קִפּוֹז וַתְּמַלֵּט וּבָקְעָה וְדָגְרָה בְצִלָּהּ אַךְ־שָׁם נִקְבְּצוּ
16 דַיּוֹת אִשָּׁה רְעוּתָהּ׃ דִּרְשׁוּ מֵעַל־סֵפֶר יְהוָה וּקְרָאוּ
אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדָּרָה אִשָּׁה רְעוּתָהּ לֹא פָקָדוּ כִּי־פִי
17 הוּא צִוָּה וְרוּחוֹ הוּא קִבְּצָן׃ וְהוּא־הִפִּיל לָהֶן גּוֹרָל
וְיָדוֹ חִלְּקַתָּה לָהֶם בַּקָּו עַד־עוֹלָם יִירָשׁוּהָ לְדוֹר וָדוֹר
יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃

CAP. XXXV. לה

לה

א יְשֻׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת׃
2 פָּרֹחַ תִּפְרַח וְתָגֵל אַף גִּילַת וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן־לָהּ
הֲדַר הַכַּרְמֶל וְהַשָּׁרוֹן הֵמָּה יִרְאוּ כְבוֹד־יְהוָה הֲדַר אֱלֹהֵינוּ׃
3 4 חַזְּקוּ יָדַיִם רָפוֹת וּבִרְכַּיִם כֹּשְׁלוֹת אַמֵּצוּ׃ אִמְרוּ
לְנִמְהֲרֵי־לֵב חִזְקוּ אַל־תִּירָאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבוֹא
ה גְּמוּל אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא וְיֹשַׁעֲכֶם׃ אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים
6 וְאָזְנֵי חֵרְשִׁים תִּפָּתַחְנָה׃ אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ וְתָרֹן לְשׁוֹן
7 אִלֵּם כִּי־נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר מַיִם וּנְחָלִים בָּעֲרָבָה׃ וְהָיָה

השרב

ל״ד v. 10. קמץ בז״ק [3] v. 11. ת׳ רפה

גירען פון די ווידערס, דען אַ מאהלצייט האַלט גאָט אין בצרה, און אַ
7 גרויסע שעכטונג אין דעם לאַנד פון אדום. און ווילדע אָקסען וועלען
אַראָפּנידערן מיט זיי צוזאַמען (צום שעכטונג) און שטירען, און שטאַרקע
פעטע פיה, און זייער לאַנד וועט זיך זעטיגען מיט זייער בלוט, און זייער
8 שטויב וועט פעט ווערען פון זייער פעטס. דען גאָט האַלט אַ טאָג
פון ראַכע, אַ יאָהר פון בעצאהלונג, צו שטרייטען אַ שטרייט פאַר ציון.
9 און איהרע שטראָמען וועלען פערוואַנדעלט ווערען אין פעך, און איהר
שטויב אין שוועבעל, און איהר לאַנד וועט ווערען ברענענדיגע פעך.
10 נאַכט און טאָג וועט עס ניט פערלאשען ווערען, אויף אייביג וועט אויפ־
שטייגען איהר רויך, אויף אייביג וועט זי בלייבען וויסט, אויף אימער
11 און אייביג וועט קיינער ניט דורכפאָהרען אין איהר. און דער פעליקאַן
און דער איגעל וועלען איהר ערבען, און די איילע און דער ראָב וועלען
אין איהר וואָהנען, און ער וועט אויסציהען איבער איהר אַ מעסט־שנור
12 פון פערוויסטונג און געוויכט־שטיינער פון צערשטערונג. זיי וועלען זיין
איהרע אדעל־לייט, אָבער אויסער זיי וועט ניט זיין דאָרטען ווער עס זאָל
גרינדען אַ קעניגרייך, און איהרע אַלע פירסטען וועלען זיין גאָרנישט.
13 און דערנער וועלען וואַקסען אין איהרע פאַלאַצען, און נעסעלן און דיסט־
לען אין איהרע פעסטונגען, און זי וועט ווערען אַ פריעדליכע וואָהנונג
14 פאַר שלאַנגען, אַ הויף פאַר שטרויס־פויגלען. און דאָרטען וועלען זיך
בעגעגענען ווילדע קעטץ מיט ווילדע טהיערען, און איין טייפעל וועט
צורופען צו דעם צווייטען, נור דאָרט וועט רוהען די נאַכטאיילע, און דאָרט
15 וועט זי געפינען פיר זיך אַ שטענדיגען רוהעפּלאַץ. דאָרט וועט מאַכען
אַ נעסט די פייל־שלאַנגע, און וועט לעגען אייער, און וועט זיי בריהען
און וועט זיי דורכשטעכען אין איהר שאָטען. נור גייערס פערזאַמלען זיך
16 דאָרט איינער צום צווייטען. פאָרשט נאָך אין דעם בוך פון גאָט און
לייענט; אויך איינע פון די דאָזיגע (חיות) וועט ניט פעהלען. איינע וועט
ניט פערלירען די אַנדערע, דען זיין מויל האָט עס בעפוילען און זיין גייסט
האָט זיי איינגעזאַמעלט.
17 און ער האָט עס (די לאַנד אדום) פאַר זיי געוואָרפען אַלס זייער לאָאָז,
און זיין האַנד האָט זי צוטהיילט פאַר זיי מיט אַ מעסט־שנור, אויף אייביג
וועלען זיי עס ערבען, אויף דור דורות וועלען זיי רוהען אין איהר.

קאַפּיטעל לה

1 עס וועלען זיך פרעהען די וויסטע און די טרוקענע לאַנד, און פרעהליך
וועט זיין די ווילדערניס און זי וועט בליהען ווי אַ ליליע.
2 זי וועט פראַכטפול בליהען און פרעהליך זיין; די פרייד פון דעם לבנון,
די געזאַנג און די פראַכטיגקייט (פון דעם לבנון) וועט איהר געגעבען
ווערען, די צירונג פון דעם כרמל און שרון וועט איהר געגעבען ווערען,
זיי וועלען זעהן די עהרע פון גאָט, די מאַיעסטעט פון אונזער גאָט.
3 שטאַרקט די שלאַפע הענד, און די וואַנקענדע קניע קרעפטיגט.
4 זאָגט צו די אונגעדולדיגע הערצער: שטאַרקט זיך, איהר זאָלט ניט
פירכטען, זעהט דאָ איז אייער גאָט, מיט ראַכע קומט ער, מיט אַ מעכטיגע
פערגעלטונג, ער זעלבסט קומט און ער וועט אייך העלפען.
5 דאַן וועלען אויפגעעפענט ווערען די אויגען פון די בלינדע, און די אויערן
פון די טויבע וועלען אויפגעמאַכט ווערען.
6 דאַן וועט שפּרינגען ווי אַ הירש דער הינקעדיגער, און עס וועט זינגען
די צונג פון דעם שטומען, דען עס זיינען אויפגעשפּאַלטען געוואָרען אין
דער וויסטע וואַסער, און טייכען אין דער ווילדערניס.
7 און דער זאַמדיגער אָרט וועט ווערען אַ טייך, און דאָס דורשטיגע לאַנד—

הַשָּׁרָב לַאֲגַם וְצִמָּאוֹן לְמַבּוּעֵי מָיִם בִּנְוֵה תַנִּים רִבְצָהּ
חָצִיר לְקָנֶה וָגֹמֶא׃ וְהָיָה־שָׁם מַסְלוּל וָדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ 8
יִקָּרֵא לָהּ לֹא־יַעַבְרֶנּוּ טָמֵא וְהוּא־לָמוֹ הֹלֵךְ דֶּרֶךְ וֶאֱוִילִים
לֹא יִתְעוּ׃ לֹא־יִהְיֶה שָׁם אַרְיֵה וּפְרִיץ חַיּוֹת בַּל־יַעֲלֶנָּה 9
לֹא תִמָּצֵא שָׁם וְהָלְכוּ גְּאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ י
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ
וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃

לו CAP. XXXVI. לו

וַיְהִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב א
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם׃ וַיִּשְׁלַח 2
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֶת־רַבְשָׁקֵה מִלָּכִישׁ יְרוּשָׁלְַמָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד וַיַּעֲמֹד בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה
בִּמְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וַיֵּצֵא אֵלָיו אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר 3
עַל־הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר׃ וַיֹּאמֶר 4
אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃
אָמַרְתִּי אַךְ־דְּבַר־שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה עַתָּה ה
עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ בִּי׃ הִנֵּה בָטַחְתָּ עַל־מִשְׁעֶנֶת 6
הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא
בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־הַבֹּטְחִים עָלָיו׃
וְכִי־תֹאמַר אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּטָחְנוּ הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר 7
הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה
וְלִירוּשָׁלַםִ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ׃ וְעַתָּה הִתְעָרֶב 8
נָא אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים אִם־
תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃ וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי 9
פַחַת אַחַד עַבְדֵי אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח לְךָ עַל־מִצְרַיִם
לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ וְעַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי יְהוָה עָלִיתִי עַל־ י
הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה אֶל־הָאָרֶץ

הזאת

וואַסער־קוואַלען, אין דעם וואָהנונג פון די שלאַנגען וועט (יעצט) ווערען אַ לאַגער אָרט (פאַר מענשען), דאָס גראָז וועט ווערען גרויס ווי ראָהר און שילף.

8 און דאָרט וועט זיין איין אויסגעטראָטענער וועג, און דער הייליגער וועג וועט ער אָנגערופען ווערען. קיין אונריינער וועט אויף איהם ניט איבער־פאָהרען. און ער (גאָט) געהט פאַר זיי פאָראויס אויף דעם וועג, דארום (אפילו) די אונערפאהרענע וועלען ניט איררען.

9 דאָרט וועט ניט זיין קיין לייב, און אויך די ווילדעסטע פון אלע טהיערען וועט איהם (דעם וועג) ניט בעטרעטען, זי וועט דאָרט ניט געפונען ווערען, אָבער אויף דעם וועג וועלען געהען די אויסגעלייזטע.

10 און די אויסגעלייזטע פון גאָט וועלען זיך צוריקקעהרען און וועלען קומען אין ציון מיט געזאנג, זייער קאָפּ וועט זיין בעציערט מיט אן אייביגע פרייד. פרייד און לוסט וועלען זיי אנטרעפען, און טרויער און זיפץ וועלען ענטלויפען.

קאַפּיטעל לו

1 און עס איז געשעהען, אין דעם פערצעהנטען יאָהר פון קעניג חזקיהו (פון זיין רעגיערונג), איז ארויפגעצויגען סנחריב דער קעניג פון אשור קעגען אלע פעסטע שטעדט פון יהודה און ער האָט זיי איינגענומען.

2 און דער קעניג פון אשור האָט געשיקט רבשקה'ן פון לכיש נאָך ירושלים צו דעם קעניג חזקיהו מיט אַ גרויסע ארמעע, און ער האָט זיך אָפּגע־שטעלט ביי דעם גראבען פון דעם אויבערשטען טייך, אין דעם וועג פון דעם וואשער־פעלד.

3 און עס זיינען ארויסגעקומען צו איהם אליקים דער זוהן פון חלקיהו, דער אויפזעהער איבער'ן (קעניגס) הויז, און שבנא דער שרייבער, און יואח דער זוהן פון אסף דער סעקרעטאר.

4 און רבשקה האָט צו זיי געזאָגט : זאָגט דאָך צו חזקיהו : אַזוי האָט געזאָגט דער גרויסער קעניג, דער קעניג פון אשור : וואָס איז די דאָ־זיגע פערזיכערונג אין וואָס דו פערזיכערסט זיך ?

5 דו דענקסט (איך דענק) דאָס נור מיט די רייד פון ליפּען ווערען געפיהרט די פּלאַנען און די שטאַרקהייט פון א מלחמה. און יעצט אויף וועמען פערזיכערסט דו זיך, דען דו האָסט ווידער־שפּעניגט קעגען מיך ?

6 זעה, דו האָסט זיך פערזיכערט אויף די שטיצונג פון דעם דאָזיגען צו־בראָכענעם שטעקען — אויף מצרים, — דאָס ווען א מענש שפּארט זיך אָן אויף איהם, שפּרינגט ער אָפּ אין זיין האַנד און בויערט זי דורך. אַזוי איז פּרעה, דער קעניג פון מצרים, פאַר אַלע די וואָס פערזיכערן זיך אויף איהם.

7 און אויב דו וועסט זאָגען צו מיר : מיר פערזיכערן זיך אויף דעם העךר אונזער גאָט, איז דאָס ניט דער (גאָט) וואָס חזקיהו האָט אָפּגעשאַפט זיינע הויכע ערטער און זיינע אַלטאַרען, און ער האָט געזאָגט צו יהודה און צו מצרים : נור פאַר דעם דאָזיגען אַלטאַר זאָלט איהר זיך בוקען ?

8 און יעצט וועט זיך דאָך מיט מיין העךר, דעם קעניג פון אשור, און איך וועל דיר געבען צוויי טויזענד פערד, אויב דו וועסט זיין אין שטאַנד דיר צו שאפען פאר זיי רייטער.

9 און ווי קענסטו דיך שטעלען אפילו קעגען איין פירסט, איינעם פון די קלענסטע קנעכט פון מיין העךר, און דו פערזיכערסט זיך אויף מצרים, אויף רייטוועגען און רייטער.

10 און יעצט, צו דען אָהן דעם ווילען פון גאָט בין איך ארויפגעגאַנגען אויף דאָס דאָזיגע לאַנד, אום עס צוצושטערען ? גאָט האָט געזאָגט צו מיר : געה ארויף אויף דאָס דאָזיגע לאַנד און צושטער עס.

11 הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ׃ וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל־
רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ
וְאַל־תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה׃
12 וַיֹּאמֶר רַבְשָׁקֵה הַאֶל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חוֹרָ*איהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־שֵׁי*נֵיהֶם עִמָּכֶם׃
13 וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה וַיִּקְרָא בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ
14 אֶת־דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
טו אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא־יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם׃ וְאַל־
יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה
16 לֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ אַל־תִּשְׁמְעוּ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה
וּצְאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ־גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וּשְׁתוּ אִישׁ מֵי־
17 בוֹרוֹ׃ עַד־בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם אֶרֶץ
18 דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים׃ פֶּן־יַסִּית אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ
לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ הַהִצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אַרְצוֹ
19 מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה אֱלֹהֵי
כ סְפַרְוָיִם וְכִי־הִצִּילוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן מִיָּדִי׃ מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי
הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי כִּי־יַצִּיל
21 יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלִַם מִיָּדִי׃ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא־עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר
22 כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֻהוּ׃ וַיָּבֹא אֶלְיָקִים
בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשֶׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְיוֹאָח בֶּן־
אָסָף הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת
דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה׃

Cap. XXXVII. לז

לז
א וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק
2 וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת

ואת

ל״ו v. 12. צואתם קרי ibid. מימי רגליהם קרי ל״ז v. 1. קמץ בז״ק

21 און אליקים האָט געזאָגט און שבנא און יואח צו רבשקה'ן: רעד דאָך צו דײַנע קנעכט אין אַראַמיש, דען מיר פערשטעהען, און רעד ניט צו אונז אידיש פאַר די אויערן פון דעם פאָלק וואָס זײַנען אויף די מויער.
12 און רבשקה האָט געזאָגט: אויב צו דײַן הערן און צו דיר, האָט מײַן הערר מיך געשיקט צו רעדען די דאָזיגע ווערטער? געוויס, דאָך נור צו די מענער וואָס זיצען אויף דעם מויער, דאָס זיי וועלען מוזען עסען זייער אויסוואורף און טרינקען זייער אורין, אויב זיי וועלען האַלטען מיט אײַך.
13 און רבשקה האָט זיך געשטעלט און ער האָט גערופען מיט אַן הויכען שטים אויף אידיש און ער האָט געזאָגט: הערט די רייד פון דעם גרויסען קעניג, דעם קעניג פון אשור.
14 אַזוי האָט געזאָגט דער קעניג: לאָז אײַך ניט אײַנרעדען חזקיהו, דען ער וועט אײַך ניט קענען רעטען.
15 און זאָל אײַך ניט חזקיהו פערזיכערען אויף גאָט, זאָגענדיג: גאָט וועט אונז געוויס רעטען, און די דאָזיגע שטאָדט וועט ניט איבערגעגעבען ווערען אין די האַנד פון דעם קעניג פון אשור.
16 איהר זאָלט ניט הערען צו חזקיהו, דען אַזוי האָט געזאָגט דער קעניג פון אשור: בייגט די קניע פאַר מיר, און קומט אַרויס צו מיר, און עסט יעדער איינער פון זײַן ווײַנשטאָק, און יעדער פון זײַן פייגענבוים, און טרינקט יעדער דאָס וואַסער פון זײַן ברונען,
17 ביז איך וועל קומען און איך וועל אײַך נעהמען אין אַזאַ לאַנד ווי אייער לאַנד, אַ לאַנד פון קאָרן און פון פרישען ווײַן, אַ לאַנד פון ברויט און ווײַנגערטנער.
18 זאָל אײַך ניט חזקיהו איבעררעדען זאָגענדיג: אונזער גאָט וועט אונז רעטען, האָבען דען געראַטעוועט די געטער פון די פעלקער יעדער זײַן לאַנד, פון דער האַנד פון דעם קעניג פון אשור?
19 וואו זײַנען די געטער פון חמת און ארפד, וואו זײַנען די געטער פון ספרוים, און האָבען זיי דען (אַלע צוזאַמען) געראַטעוועט שמרון פון מײַן האַנד?
20 ווער זײַנען צווישען די אַלע געטער פון די דאָזיגע לענדער וועלכע האָבען געראַטעוועט זייער לאַנד פון מײַן האַנד, דאָס גאָט זאָל רעטען ירושלים פון מײַן האַנד?
21 און זיי האָבען שטיל געשוויגען און זיי האָבען איהם ניט געענטפערט אַ וואָרט, דען דאָס איז געוועזען אַ געבאָט פון דעם קעניג, זאָגענדיג: איהר זאָלט איהם ניט ענטפערען.
22 און אליקים דער זוהן פון חלקיהו דער אויפזעהער איבער'ן (קעניגס) הויז איז געקומען און שבנא דער שרייבער און יואח דער זוהן פון אסף דער סעקרעטאַר, צו חזקיהו מיט צוריסענע קליידער, און זיי האָבען איהם בעריכטעט די רייד פון רבשקה.

קאַפּיטעל לז

1 און עס איז געשעהען, ווי דער קעניג חזקיהו האָט דאָס געהערט האָט ער צוריסען זײַנע קליידער, און ער האָט זיך צוגעדעקט מיט אַ זאַק, און ער איז געגאַנגען אין דאָס הויז פון גאָט.
2 און ער האָט געשיקט אליקים דעם אויפזעהער איבער'ן הויז און שבנא דעם שרייבער, און די עלטעסטע פון די כהנים בעדעקט מיט זעק צו ישעיהו דעם זוהן פון אמוץ דעם פּראָפעט.

וְאֵת ׀ שֶׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בַּשַּׂקִּים
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר 3
חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים
עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלֵדָה׃ אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 4
אֵת ׀ דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֲדֹנָיו לְחָרֵף
אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי ה
הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשַׁעְיָהוּ כֹּה 6
תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אוֹתִי׃
הִנְנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל־אַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו 7
בַּחֶרֶב בְּאַרְצוֹ׃ וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר 8
נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃ וַיִּשְׁמַע עַל־ 9
תִּרְהָקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ י
מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אַל־יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטֵחַ
בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַםִ בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ הִנֵּה ׀ 11
אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת
לְהַחֲרִימָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם 12
אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי־עֶדֶן
אֲשֶׁר בִּתְלַשָּׂר׃ אַיֵּה מֶלֶךְ־חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לָעִיר 13
סְפַרְוָיִם הֵנַע וְעִוָּה׃ וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד 14
הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ יְהוָה טו 16
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ׃ הַטֵּה יְהוָה ׀ אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶךָ 17

וראה

v. 9. למדנחאי אֶל v. 17. קמץ בז״ק

3 און זיי האָבען געזאָגט צו איהם : אזוי האָט געזאָגט חזקיהו : אַ טאָג פון נויטה, און שטראָף און לעסטערונג איז דיעזער טאָג, דען די קינדער זיינען געקומען ביז צו דעם געבער־שטוהל אָבער עס איז ניטאָ קיין קראַפט צו געבערען.

4 פיעלייכט וועט דיין הערר גאָט הערען די רייד פון רבשקה, וואָס זיין הערר דער קעניג פון אשור האָט איהם געשיקט צו שימפּפען דעם לעבעדיגען גאָט, און ער האָט געלעסטערט מיט די רייד וואָס דער הערר דיין גאָט האָט געהערט, און דו זאָלסט אויפהעבען אַ געבעט פאר דעם איבערעסט (פון יהודה) וואָס איז נאָך געפונען דאָ.

5 און די דיענער פון דעם קעניג חזקיהו זיינען געקומען צו ישעיהו.

6 און ישעיהו האָט געזאָגט צו זיי : אזוי זאָלט איהר זאָגען צו אייער הערר : אַזוי האָט גאָט געזאָגט : דו זאָלסט ניט פירכטען פאר די רייד וואָס דו האָסט געהערט, וואָס די יונגען פון דעם קעניג פון אשור האָבען מיך געלעסטערט.

7 זעה, איך וועל אַריינגעבען אין איהם אַנאַנדער זינען און ער וועט הערען אַ נאַכריכט, און אם ענד וועט ער צוריקקעהרען נאָך זיין לאַנד, און דאָרט אין זיין לאנד וועל איך איהם מאַכען פאַלען דורך דעם שווערד.

8 און רבשקה האָט צוריקגעקעהרט (צו סנחריב) און ער האָט געפונען דעם קעניג פון אשור שטרייטענדיג קעגען לבנה, דען ער (רבשקה) האָט געהערט דאָס ער (סנחריב) האָט אָפּגעצויגען פון לכיש.

9 און דערווייל האָט ער (סנחריב) געהערט וועגען תרהקה דעם קעניג פון כוש, אַזוי צו זאָגען : ער (תרהקה) איז ארויסגעגאנגען צו שטרייטען מיט דיר ; און ווען ער האָט דאָס געהערט האָט ער געשיקט שלוחים צו חזקיהו, אַזוי צו זאָגען :

10 אַזוי זאָלט איהר זאָגען צו חזקיהו דעם קעניג פון יהודה : עס זאָל דיך ניט איינרעדען דיין גאָט וואָס דו פערזיכערסט דיך אויף איהם, אַזוי צו זאָגען : ירושלים וועט ניט איבערגעגעבען ווערען אין די האַנד פון דעם קעניג פון אשור.

11 זעה, דו האָסט געהערט וואָס די קעניגע פון אשור האָבען געטהאָן צו אַלע לענדער, צו פערוויסטען זיי, און דו וועסט גערעטעט ווערען ?

12 האָבען דען די געטער פון די פעלקער גערעטעט די יעניגע וועלכע מיינע עלטערן האָבען צושטערט : גוזן און חרן, און רצף און די קינדער פון עדן וואָס אין תלשר ?

13 וואו איז דער קעניג פון חמת און דער קעניג פון ארפּד, און דער קעניג פון דער שטאָדט ספרוים, הנע און עוה ?

14 און חזקיהו האָט גענומען די בריעף פון דער האַנד פון די שלוחים און ער האָט עס געלעזען, און ער איז אַרויפגעגאנגען אין דעם הויז פון גאָט, און חזקיהו האָט עס אויסגעשפּרייט פאר גאָט.

15 און חזקיהו האָט געבעטען צו גאָט, און ער האָט געזאָגט :

16 גאָט פון די הערשאַרען, גאָט פון ישראל, וואָס דו טהראָנסט איבער כרבים, דו אַליין ביזט דער גאָט איבער אַלע קעניגרייכען פון דער ערד, דו האָסט געמאַכט די הימלען און די ערד.

17 נייג, אָ גאָט, דיין אויער און הער, עפען, אָ גאָט, דיין אויג זעה, און הער די אַלע ווערטער פון סנחריב, וואָס ער האָט געשיקט, צו לעסטערן דעם לעבעדיגען גאָט.

וּרְאֵה וּשְׁמַע אֵת כָּל־דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחָרֵף
18 אֱלֹהִים חָי׃ אָמְנָם יְהוָה הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־כָּל־
19 הָאֲרָצוֹת וְאֶת־אַרְצָם׃ וְנָתֹן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא
אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃
כ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־מַמְלְכוֹת
21 הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ׃ וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
22 הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת בַּת־צִיּוֹן
23 אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלִָם׃ אֶת־מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ
וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָה קּוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ אֶל־קְדוֹשׁ
24 יִשְׂרָאֵל׃ בְּיַד עֲבָדֶיךָ חֵרַפְתָּ ׀ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר בְּרֹב רִכְבִּי
אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת קוֹמַת אֲרָזָיו
כה מִבְחַר בְּרֹשָׁיו וְאָבוֹא מְרוֹם קִצּוֹ יַעַר כַּרְמִלּוֹ׃ אֲנִי
קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם וְאַחְרִב בְּכַף־פְּעָמַי כֹּל יְאֹרֵי מָצוֹר׃
26 הֲלוֹא־שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק אוֹתָהּ עָשִׂיתִי מִימֵי קֶדֶם וִיצַרְתִּיהָ
עַתָּה הֲבֵאתִיהָ וּתְהִי לְהַשְׁאוֹת גַּלִּים נִצִּים עָרִים בְּצֻרוֹת׃
27 וְיֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי־יָד חַתּוּ וָבֹשׁוּ הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וִירַק דֶּשֶׁא
28 חֲצִיר גַּגּוֹת וּשְׁדֵמָה לִפְנֵי קָמָה׃ וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּבוֹאֲךָ
29 יָדָעְתִּי וְאֵת הִתְרַגֶּזְךָ אֵלָי׃ יַעַן הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ
עָלָה בְאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ וּמִתְגִּי בִּשְׂפָתֶיךָ וַהֲשִׁיבֹתִיךָ
ל בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ׃ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ
וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית שָׁחִיס וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ
31 וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאָכוֹל פִּרְיָם׃ וְיָסְפָה פְּלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה
32 הַנִּשְׁאָרָה שֹׁרֶשׁ לְמָטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמָעְלָה׃ כִּי מִירוּשָׁלִַם
תֵּצֵא שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת
33 תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר

לא

v. 30. ואכל קרי v. 31. ס״א בת־

18 עס איז וואהר אָ גאָט, פערוויסט האָבען די קעניגע פון אשור די אַלע
איינוואָהנער פון די לענדער און זייערע לענדער.
19 און זייערע געטער האָבען זיי געוואָרפען אין דאָס פייער ; דען זיי זיי־
נען דאָך ניט קיין געטער, נור ווערק פון מענשענס הענד, האָלץ און שטיין,
דאָרום האָבען זיי זיי פערניכטעט.
20 און יעצט, אָ הערר אונזער גאָט, העלף אונז דאָך פון זיין האַנד, און לאָ־
זען אַלע קעניגרייכע פון דער ערד וויסען, דאָס דו אַליין ביזט גאָט.
21 און ישעיהו דער זוהן אמוץ האָט געשיקט צו חזקיהו'ן אַזוי צו זאָגען :
אַזוי האָט געזאָגט דער הערר דער גאָט פון ישראל : דאָס וואָס דו האָסט
געבעטען צו מיר וועגען סנחריב דעם קעניג פון אשור (האָב איך גע־
הערט).
22 דאָס איז דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט קעגען איהם : זי פער־
אַכטעט דיך, זי שפּאָטעט פון דיר, די יונגפרוי, די טאָכטער פון ציון,
הינטער דיר שאָקעלט זי דעם קאָפּ, די טאָכטער פון ירושלים.
23 וועמען האָסטו געשימפּפט און געלעסטערט, און קעגען וועמען האָסטו
אויפגעהויבען דיין שטים, און קעגען וועמען האָסטו דיינע אויגען אין
דער הויך אויפגעהויבען, קעגען דעם הייליגען פון ישראל ?
24 דורך דיינע קנעכט האָסטו געלעסטערט, און דו האָסט געזאָגט: מיט מיינע
פיעלע רייטוועגען, בין איך ארויפגעגאַנגען אויף די הויך פון די בערג,
אויף די העכסטע שפּיטצען פון דעם לבנון. און איך וועל אָפּשניידען זיינע
הויכע צעדערן, די בעסטע פון זיינע ציפּרעסען, און אצונד קום איך אין די
העכסטע פון זיינע וואָהנונגען, אין דעם וואלד פון זיין פיינעם גאָרטען.
25 איך האָב געגראַבען און האָב געטרונקען וואסער, און איך וועל טרוקען
מאַכען מיט די טריט פון מיינע פיס־זוילען די אַלע טייכען פון מצרים.
26 האָסטו דען ניט געהערט ? (זאָגט גאָט), פון לאַנגע צייטען אָן האָב איך
עס געמאַכט, פון אוראַלטע צייטען האָב איך עס בעשאַפען, יעצט האָב
איך עס געבראַכט און עס איז געשעהען, אום (דורך דיר) צו פערוויסטען
די פעסטע שטעדט אויף וויסטע שטיינהויפענס.
27 און זייערע איינוואָהנער (זאָלען ווערען) קראַפטלאָז, זיי זיינען ערשראָקען
און זיינען פערשעהמט, זיי זיינען געוואָרען ווי קרויט פון דעם פעלד,
און ווי גרינע גראָז, ווי דער מאָך פון די דעכער, און ווי פערברענטע
תבואה בעפאָר עס איז צייטיג געוואָרען.
28 און דיין זיצען און דיין געהען און דיין קומען ווייס איך, און אויך דיין
שטורמענען קעגען מיר.
29 ווייל דו האָסט געשטורעמט קעגען מיר און דיין רוישען איז ארויפגע־
שטיגען צו מיינע אויערן, דארום וועל איך לעגען מיין רינג אין דיין נאָז
און מיין צוים אויף דיינע ליפּען, און איך וועל דיך אומקעהרען אויף דעם
וועג, וואָס דו ביזט אויף איהם געקומען.
30 און דאָס זאָל צו דיר (יחזקיהו) זיין דער צייכען ; דעם יאָהר וועט עס
געבען צו עסען פון דעם נאכוואוקס, (פון פאָהריגען יאָהר), און אין
צווייטען יאָהר דעם צווייטען נאָכוואוקס, און אין דריטען יאָהר זעעהט
און שניידט און פלאַנצט וויינגערטנער און עסט זייער פרוכט.
31 און דער געךעטעטער איבערגעבליבענער פון דעם הויז פון יהודה וועט פער־
מעהרען זיינע וואָרצלען אונטען, און ער וועט טראָגען פרוכט אויבען.
32 דען פון ירושלים וועט ארויסקומען אַן איבעררעסט, און אַ רעטונג פון
באַרג ציון ; דער אייפער פון דעם גאָט פון די הערשאַרען וועט דאָס
מאַכען.
33 דארום אַזוי האָט געזאָגט גאָט אויף דעם קעניג פון אשור : ער וועט
ניט אריינקומען אין די דאָזיגע שטאָדט, און ער וועט אפילו אַ פייל ניט

לֹ֤א יָבוֹא֙ אֶל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְלֹֽא־יוֹרֶ֥ה שָׁ֖ם חֵ֑ץ וְלֹֽא־יְקַדְּמֶ֣נָּה
מָגֵ֔ן וְלֹֽא־יִשְׁפֹּ֥ךְ עָלֶ֖יהָ סֹלְלָֽה׃ בַּדֶּ֥רֶךְ אֲשֶׁר־בָּ֖א בָּ֣הּ יָשׁ֑וּב 34
וְאֶל־הָעִ֥יר הַזֹּ֛את לֹ֥א יָב֖וֹא נְאֻם־יְהוָֽה׃ וְגַנּוֹתִ֖י עַל־הָעִ֥יר לה
הַזֹּ֖את לְהוֹשִׁיעָ֑הּ לְמַֽעֲנִ֔י וּלְמַ֖עַן דָּוִ֥ד עַבְדִּֽי׃ וַיֵּצֵ֣א ׀ מַלְאַ֣ךְ 36
יְהוָ֗ה וַיַּכֶּה֙ בְּמַחֲנֵ֣ה אַשּׁ֔וּר מֵאָ֛ה וּשְׁמֹנִ֥ים וַחֲמִשָּׁ֖ה אָ֑לֶף
וַיַּשְׁכִּ֣ימוּ בַבֹּ֔קֶר וְהִנֵּ֥ה כֻלָּ֖ם פְּגָרִ֥ים מֵתִֽים׃ וַיִּסַּ֣ע וַיֵּ֔לֶךְ 37
וַיָּ֖שָׁב סַנְחֵרִ֣יב מֶֽלֶךְ־אַשּׁ֑וּר וַיֵּ֖שֶׁב בְּנִֽינְוֵֽה׃ וַיְהִי֩ ה֨וּא 38
מִשְׁתַּחֲוֶ֜ה בֵּ֣ית ׀ נִסְרֹ֣ךְ אֱלֹהָ֗יו וְאַדְרַמֶּ֨לֶךְ וְשַׂרְאֶ֤צֶר בָּנָיו֙
הִכֻּ֣הוּ בַחֶ֔רֶב וְהֵ֥מָּה נִמְלְט֖וּ אֶ֣רֶץ אֲרָרָ֑ט וַיִּמְלֹ֛ךְ אֵסַר־חַדֹּ֥ן
בְּנ֖וֹ תַּחְתָּֽיו׃

לח Cap. XXXVIII. לח

בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם חָלָ֥ה חִזְקִיָּ֖הוּ לָמ֑וּת וַיָּב֣וֹא אֵ֠לָיו יְשַֽׁעְיָ֨הוּ א
בֶן־אָמ֜וֹץ הַנָּבִ֗יא וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו כֹּה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ צַ֣ו לְבֵיתֶ֔ךָ
כִּ֛י מֵ֥ת אַתָּ֖ה וְלֹ֥א תִֽחְיֶֽה׃ וַיַּסֵּ֧ב חִזְקִיָּ֛הוּ פָּנָ֖יו אֶל־הַקִּ֑יר 2
וַיִּתְפַּלֵּ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃ וַיֹּאמַ֗ר אָנָּ֤ה יְהוָה֙ זְכָר־נָ֞א אֵ֧ת אֲשֶׁ֣ר 3
הִתְהַלַּ֣כְתִּי לְפָנֶ֗יךָ בֶּאֱמֶת֙ וּבְלֵ֣ב שָׁלֵ֔ם וְהַטּ֥וֹב בְּעֵינֶ֖יךָ עָשִׂ֑יתִי
וַיֵּ֥בְךְּ חִזְקִיָּ֖הוּ בְּכִ֥י גָדֽוֹל׃ וַיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶֽל־יְשַׁעְיָ֖הוּ 4
לֵאמֹֽר׃ הָל֞וֹךְ וְאָמַרְתָּ֣ אֶל־חִזְקִיָּ֗הוּ כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵי֙ ה
דָּוִ֣ד אָבִ֔יךָ שָׁמַ֙עְתִּי֙ אֶת־תְּפִלָּתֶ֔ךָ רָאִ֖יתִי אֶת־דִּמְעָתֶ֑ךָ הִנְנִי֙
יוֹסִ֣ף עַל־יָמֶ֔יךָ חֲמֵ֥שׁ עֶשְׂרֵ֖ה שָׁנָֽה׃ וּמִכַּ֤ף מֶֽלֶךְ־אַשּׁוּר֙ 6
אַצִּ֣ילְךָ֔ וְאֵ֖ת הָעִ֣יר הַזֹּ֑את וְגַנּוֹתִ֖י עַל־הָעִ֥יר הַזֹּֽאת׃ וְזֶה־ 7
לְּךָ֥ הָא֖וֹת מֵאֵ֣ת יְהוָ֑ה אֲשֶׁר֙ יַעֲשֶׂ֣ה יְהוָ֔ה אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֖ה
אֲשֶׁ֥ר דִּבֵּֽר׃ הִנְנִ֣י מֵשִׁ֣יב אֶת־צֵ֣ל הַ֠מַּעֲלוֹת אֲשֶׁ֨ר יָרְדָ֜ה 8
בְמַעֲל֨וֹת אָחָ֥ז בַּשֶּׁ֛מֶשׁ אֲחֹרַנִּ֖ית עֶ֣שֶׂר מַעֲל֑וֹת וַתָּ֤שָׁב הַשֶּׁ֙מֶשׁ֙
עֶ֣שֶׂר מַעֲל֔וֹת בַּֽמַּעֲל֖וֹת אֲשֶׁ֥ר יָרָֽדָה׃ מִכְתָּ֖ב לְחִזְקִיָּ֣הוּ 9
מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה בַּחֲלֹת֕וֹ וַיְחִ֖י מֵחָלְיֽוֹ׃ אֲנִ֣י אָמַ֗רְתִּי בִּדְמִ֥י יָמַ֛י י
אֵלֵ֖כָה בְּשַׁעֲרֵ֣י שְׁא֑וֹל פֻּקַּ֖דְתִּי יֶ֥תֶר שְׁנוֹתָֽי׃ אָמַ֙רְתִּי֙ לֹֽא־ 11
אֶרְאֶ֣ה יָ֔הּ יָ֖הּ בְּאֶ֣רֶץ הַחַיִּ֑ים לֹֽא־אַבִּ֥יט אָדָ֛ם ע֖וֹד עִם־י֥וֹשְׁבֵי

שיסען דאָרט, און ער וועט ניט קומען קעגען איהר מיט שילדען, און ער
וועט ניט אויפשיטען ארום איהר איין שאנץ (באַרג־ערד).
34 אין דעם וועג וואָס ער איז געקומען, אויף איהם וועט ער זיך צוריקקעהרען,
און אין דער דאָזיגע שטאָדט וועט ער ניט אַריינקומען, זאָגט גאָט.
35 און איך וועל בעשיצען די דאָזיגע שטאָדט, איהר צו העלפען, פון מיינעט־
וועגען, און פון וועגען דוד מיין קנעכט.
36 און א מלאך פון גאָט איז ארויסגעגאנגען, און ער האָט געשלאגען אים
לאַגער פון אשור הונדערט פינף און אכציג טויזענד, און אלס זיי
(יהודה) זיינען אויפגעשטאַנען אין דער פריה, און ערשט, אלע זיינען זיי
(אשור) געווען טויטע קערפערס.
37 און סנחריב דער קעניג פון אשור איז אַוועקגעצויגען און ער איז געגאנגען,
און ער האָט זיך צוריקגעקעהרט, און ער האָט זיך בעזעצט אין נינוה.
38 און עס איז געשעהען אַלס ער האָט זיך געבוקט אין דעם הויז פון זיין
גאָט נסרך, האָבען אדרמלך און שראצר זיינע זיהן איהם דערשלאגען
מיט דעם שווערד, און זיי זיינען אנטרונען געוואָרען אין דעם לאנד אררט,
און זיין זוהן אסר־חדן האָט רעגיערט אנשטאט איהם.

קאַפּיטעל לח

1 אין יענע טעג איז חזקיהו קראנק געוואָרען צו שטאַרבען, און דער פּראָ־
פעט ישעיהו דער זוהן פון אמוץ איז געקומען צו איהם, און ער האָט גע־
זאָגט צו איהם : אַזוי האָט געזאָגט גאָט : גיעב אַ בעפעהל צו דיין
הויז, דען דו שטאַרבסט און וועסט ניט בלייבען לעבען,
2 און חזקיהו האָט אומגעקעהרט זיין געזיכט צום וואנד צו און האָט גע־
בעטען צו גאָט :
3 און ער האָט געזאָגט : אָ גאָט, געדענק דאָך, דאָס איך האָב געפיהרט
(פאר דיר) אין אויפריכטיגען וועג, און מיט אַ גאַנצען הערצען, און דאָס
וואָס איז גוט אין דיינע אויגען האָב איך געטהאָן. און חזקיהו האָט גע־
וויינט אַ גרויס געוויין.
4 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געקומען צו ישעיהו אַזוי צו זאָגען :
5 געה אַהין צו יחזקיהו און זאָג איהם : אזוי האָט געזאָגט גאָט, דער גאָט
פון דיין פאטער דוד : איך האָב געהערט דיין געבעט, איך האָב געזעהען
דיינע טרעהרען, זעה, איך וועל צולעגען צו דיינע (אָפּגעלעבטע) טעג נאָך
פופצעהן יאָהר.
6 און פון דער האַנד פון דעם קעניג פון אשור וועל איך דיך רעטען, און אויך
די דאָזיגע שטאָדט, דען איך וועל נעהמען אונטער מיין שוץ די דאָזיגע
שטאָדט.
7 און דאָס גאָט וועט טהון די דאָזיגע זאך וואָס ער האָט גערעדט, וועט
דאָס זיין צו דיר דער צייכען פון גאָט.
8 זעה, איך וועל אומקעהרען (—זאָגט גאָט—) דעם שאטען פון די גראדען,
וואָס האָט אַרונטערגענידערט אויף דעם זונן־זייגער פון אחז, דורך דער
זונן, צעהן גראד צוריק. און די זונן האָט צוריקגעקעהרט צעהן גראד,
אויף די גראדען וועלכע זי האָט ארונטערגענידערט.
9 די שריפט פון חזקיהו דעם קעניג פון יהודה, ווען ער איז קראנק געווען
און איז געזונד געוואָרען פון זיין קראנקהייט.
10 איך האָב געדאכט : אין דעם מיטאג פון מיינע טעג וועל איך געהן
אין די טהויערען פון דעם גרוב ; איך בין בערויבט געוואָרען פון דעם
רעסט פון מיינע יאָהרען.
11 איך האָב געטראכט : איך וועל ניט מעהר ערשיינען פאר גאָט, פאר גאָט
אין דעם לאנד פון די לעבעדיגע : איך וועל ניט מעהר אנקוקען אַ מענש,
צווישען די איינוואָהנער פון דער וועלט.

12 חָֽדֶל׃ דּוֹרִי נִסַּע וְנִגְלָה מִנִּי כְּאֹהֶל רֹעִי קִפַּדְתִּי כָאֹרֵג
13 חַיַּי מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי מִיּוֹם עַד־לַיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי׃ שִׁוִּיתִי עַד־
בֹּקֶר כָּאֲרִי כֵּן יְשַׁבֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי מִיּוֹם עַד־לַיְלָה
14 תַּשְׁלִימֵנִי׃ כְּסוּס עָגוּר כֵּן אֲצַפְצֵף אֶהְגֶּה כַּיּוֹנָה דַּלּוּ עֵינַי
טו לַמָּרוֹם יְהוָה עָשְׁקָה־לִּי עָרְבֵנִי׃ מָה־אֲדַבֵּר וְאָמַר־לִי
16 וְהוּא עָשָׂה אֶדַּדֶּה כָל־שְׁנוֹתַי עַל־מַר נַפְשִׁי׃ אֲדֹנָי עֲלֵיהֶם
17 יִחְיוּ וּלְכָל־בָּהֶן חַיֵּי רוּחִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי׃ הִנֵּה לְשָׁלוֹם
מַר־לִי מָר וְאַתָּה חָשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בְּלִי כִּי־הִשְׁלַכְתָּ
18 אַחֲרֵי גֵוְךָ כָּל־חֲטָאָי׃ כִּי־לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֶךָּ מָוֶת יְהַלְלֶךָּ
19 לֹא־יְשַׂבְּרוּ יוֹרְדֵי־בוֹר אֶל־אֲמִתֶּךָ׃ חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ כָּמֹנִי
כ הַיּוֹם אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל־אֲמִתֶּךָ׃ יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִנוֹתַי
21 נְנַגֵּן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל־בֵּית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ יִשְׂאוּ
22 דְּבֶלֶת תְּאֵנִים וְיִמְרְחוּ עַל־הַשְּׁחִין וְיֶחִי׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
מָה אוֹת כִּי אֶעֱלֶה בֵּית יְהוָה׃

לט CAP. XXXIX. לט

א בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל
סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל־חִזְקִיָּהוּ וַיִּשְׁמַע כִּי חָלָה וַיֶּחֱזָק׃
2 וַיִּשְׂמַח עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת־בֵּית נְכֹתֹה אֶת־הַכֶּסֶף
וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים וְאֵת ׀ הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־
בֵּית כֵּלָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֹצְרֹתָיו לֹא־הָיָה דָבָר
3 אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וַיָּבֹא
יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה־אָמְרוּ ׀
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ
4 רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִבָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר
ה לֹא־הִרְאִיתִים בְּאוֹצְרֹתָי׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע
6 דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא ׀ כָּל־אֲשֶׁר

בביתך

ל״ח v. 13. הכי בקמץ

12 מיין לעבענסצייט איז אָבגעבראָכען און איז פון מיר פערשוואונדען, ווי
עס ווערט פערשוואונדען אַן הירטענגעצעלט. צוליעב מיינע זינד האָב איך
אָפּגעשניטען מיין לעבען ווי אַ וועבער שניידט אָפּ דאָס געוועב, מיט
איין שלאַג וועט ער מיינע ליידען ענדיגען, פון טאָג ביז נאַכט וועסטו פון
13 מיר אַן ענד מאַכען. איך האָב זיך פאַרגעשטעלט אַז ביז דעם פריהמאָרגען
ווי אַ לייב, אַזוי צוברעכט ער אַלע מיינע ביינער; פון טאָג ביז נאַכט
14 וועסטו פון מיר איין ענד מאַכען. ווי אַ שוואַלב ווי אַ קראַניך אַזוי האָב
איך געקרעכצט, איך האָב געברומט ווי אַ טויב ; מיינע אויגען האָבען זיך
אויפגעהויבען צו דעם וואָס איז אין דער הויך : אָ, אייביגער, נעהם צו
15 מיין זעעלע, נור מאַך מיר גרינג מיינע ליידען. וואָס קען איך רעדען,
און ער (גאָט) האָט עס בעפוילען אויף מיר, און ער האָט עס אויך געטהאָן,
אין מיין ביטערען געמיטה געהט דורך טריט ביי טריט די געשיכטע פון
16 מיינע אַלע יאָהרען. אָך גאָט, מאַך דאָס זייערע בלעטער (פון מיינע
יאָהרען) זאָלען ווידער אויפלעבען, און שטאַרק מיך און גיעב מיר נייע
17 לעבענסקראַפט. זעה דאָך, צו פריעדען האָט ער מיר איבערגעביטען די
ביטערנים, און דו האָסט געגלוסט אין מיין זעעלע, עס זאָל ניט געהן אין
דעם גרוב פון פוילנים, דען דו האָסט אַוועקגעוואָרפען הינטער דיין רוקען
18 אַלע מיינע זינד. דען די גרוב דאַנקט דיר ניט, דער טויט פרייזט דיך
19 ניט, די וואָס זינקען אין גרוב האָפען ניט אויף דיין וואַרהייט. דער לע־
בעדיגער, נור דער לעבעדיגער, ער דאַנקט דיר, ווי איך דאַנק דיר היינט.
אַ פאַטער (לערנט) לאָזט וויסען זיינע קינדער וועגען דיין וואַהרהייט.
20 גאָט איז געקומען צו מיין הילף. און ווי לאַנג מיר לעבען וועלען מיר
אונזערע דאַנק־ליעדער זינגען אין דעם הויז פון גאָט.
21 און ישעיהו האָט געזאָגט : מען זאָל נעהמען אַ פייגענקוכען און מען
זאָל אויסדריקען אויף די געשווילעכטס, און ער וועט געזונד ווערען.
22 און חזקיהו האָט געזאָגט : וואָס פאַר אַ וואונדערבאַרער צייכען ! גע־
ווים וועל איך נאָך אויך ווידער ארויפגעהען צו דעם הויז פון גאָט.

קאַפּיטעל־לט

1 אין יענער צייט האָט געשיקט מראדך בלאדן, דער זוהן פון בלאדן, דער
קעניג פון בבל בריעף און אַ געשענק צו חזקיהו, דען ער האָט געהערט,
אַז חזקיהו איז קראַנק געוועזן און איז געזונד געוואָרען.
2 און חזקיהו האָט זיך מיט זיי געפרעהט און ער האָט זיי געוויזען זיין
שאַצהויז, דאָס זילבער און דאָס גאָלד, און די געווירץ און דעם גוטען
אויל, און דאָס גאַנצע הויז פון זיינע געפעס, און אַלעס וואָס האָט זיך
געפונען אין זיינע שאַצקאַמערען. עס איז ניט געוועזן אַ זאַך וואָס חזקיהו
האָט זיי ניט געוויעזען אין זיין הויז און אין זיין גאַנצע הערשאַפט.
3 און ישעיהו דער פּראָפעט איז געקומען צו דעם קעניג חזקיהו, און ער
האָט צו איהם געזאָגט : וואָס האָבען דיר די דאָזיגע מענשען געזאָגט
און פון וואַנען קומען זיי צו דיר ? און חזקיהו האָט געזאָגט : פון
אַ ווייטען לאַנד זיינען זיי געקומען צו מיר, פון בבל.
4 און ער האָט געזאָגט : וואָס האָבען זיי געזעהען אין דיין הויז ? און
חזקיהו האָט געזאָגט : אַלעס וואָס איז אין מיין הויז האָבען זיי געזעהען ;
עס איז ניט געוועזן אַ זאַך וואָס איך האָב זיי ניט געוויעזען אין מיינע
שאַצקאַמערן.
5 און ישעיהו האָט געזאָגט צו חזקיהו : הער דאָס וואָרט פון דעם גאָט
פון די הערשארען :
6 זעה, עס וועלען קומען טעג, און עס וועט אַוועקגעטראַגען ווערען אַלעס
וואָס איז אין דיין הויז, און וואָס דיינע עלטערן האָבען געזאַמעלט, ביז

בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶל לֹא־יִוָּתֵר
7 דָּבָר אָמַר יְהוָה׃ וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד
8 יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה
שָׁלוֹם וֶאֱמֶת בְּיָמָי׃

Cap. XL. מ

א 2 נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם׃ דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלִַם
וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֺנָהּ כִּי לָקְחָה
3 מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ׃ קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר
4 פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ כָּל־גֶּיא
יִנָּשֵׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר
ה וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה׃ וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר
6 יַחְדָּו כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה
7 אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל־חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃ יָבֵשׁ
חָצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר הָעָם׃
8 יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃
9 עַל הַר־גָּבֹהַּ עֲלִי־לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בַכֹּחַ קוֹלֵךְ
מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִָם הָרִימִי אַל־תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה
י הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃ הִנֵּה אֲדֹנָי יֱהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה
11 לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה
12 בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל׃ מִי־
מָדַד בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן וְכָל בַּשָּׁלִשׁ עֲפַר
13 הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֹאזְנָיִם׃ מִי־תִכֵּן
14 אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ׃ אֶת־מִי נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ
וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט וַיְלַמְּדֵהוּ דַעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת
טו יוֹדִיעֶנּוּ׃ הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן
16 אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃ וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בָּעֵר וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי

עולה

לט v. 8. פתח באתנח   מ׳ v. 1. הפטרה ואתחנן

צו דעם היינטיגען טאָג, קיין בבל ; עס וועט ניט איבערבלייבען קיין
7 זאַך. דאָס האָט גאָט געזאָגט. און פון דיינע זיהן, וועלכע וועלען ארויס־
קומען פון דיר, וועלכע דו וועסט געווינען וועלען זיי נעהמען ; און זיי
וועלען זיין הויפדיענער אין דעם פּאַלאַץ פון דעם קעניג פון בבל.
8 און חזקיהו האָט געזאָגט צו ישעיהו'ן : עס איז גוט דאָס וואָרט פון גאָט
וואָס דו האָסט גערעדט. און ער האָט (ווידער) געזאָגט : לאָז דאָך נור
זיין פריעדען און זיכערהייט אין מיינע צייטען.

קאַפּיטעל מ

1 טרייסטעט, טרייסטעט, מיין פאָלק, זאָגט גאָט.
2 רעדט (גיעט מוטה) צו דעם הערצען פון ירושלים און זאָגט אָן : געענ־
דיגט איז איהר ליידענסצייט איהרע זינד זיינען פערגעבען, דען זי האט
גענומען (געליטען) פון גאָט'ס האַנד דאָפּעלט פאַר אַלע איהרע זינד.
3 אַ שטים רופט אין דער וויסטע : ראַמט אָפּ דעם וועג פון גאָט ; מאַכט
גלייך אין דער ווילדערנעס אַ שטעג פאר אונזער העדר.
4 יעדעס טהאל זאָל אויפגעהויבען ווערען, און יעדער בארג און היגעל זאָ־
לען ווערען ניעדריג ; און דער קרומער פּלאַץ זאָל ווערען אַ גלייכער
אָרט און די בארג־קעטען — אַ טהאָל.
5 און גאָטס מאַיעסטעט וועט אָפּענבאַרט ווערען, און אַלע בעשעפּעניסען
צוזאַמען וועלען עס זעהען, דען דאָס מויל פון גאָט האָט עס גערעדט.
6 אַ שטים זאָגט : רוף אויס, און ער (דער נביא) זאָגט: וואָס זאָל איך אויס־
רופען ? יעדעס פליייש איז (ווי) גראָז, און אַלע זיינע גנאַדען ווי די בלום
7 פון פעלד. פערטריקענט ווערט דאָס גראָז, פערוועלקט ווערט די בלום,
ווען דער ווינד פון גאָט האָט געבלאָזען אויף איהם. פירוואהר, דאָס פאָלק
8 איז גראָז. זאָל גראָז טריקענען, זאָלען בלומען פערוועלקען, אָבער דאָס
9 וואָרט פון אונזער גאָט בעשטעהט אויף אייביג. אויף אַ הויכען באַרג
שטייג דיר ארויף, דו גליק־אָנזאָגערין פון ציון ; הייב אויף מיט מאַכט
דיין שטים דו גליק־אָנזאָגערין פון ירושלים. הייב אויף, זאָלסט ניט
פירכטען, זאָג צו די שטעדט פון יהודה : זעהט, (דאָ איז) אייער גאָט.
10 זעהט, דער העדר גאָט קומט מיט מאַכט, און זיין ארעם געוועלטיגט פאר
איהם, זעהט, זיין לוין קומט מיט איהם, און זיין פערגעלטונג געהט פאר
11 איהם. ווי א וואהרער הירט וועט ער זיין העדרע ווידען, מיט זיין
ארעם וועט ער איינזאמלען די יונגע שאָף, און וועט זיי טראגען אין זיין
בוזעם, די זייגענדע וועט ער פיהרען לאנגזאם.
12 ווער האָט געמאסטען מיט זיין הויפען די וואסערן, און די הימלען האָט
ער רעגולירט מיט אַ שפּאַן (פון זיין האַנד), און ער האָט געמאָסטען
מיט אַ מאָס דעם שטויב פון דער ערד, און געוואויגען מיט אַ שנעלוואג די
בערג, און די היגלען אויף וואגשאלען ?
13 ווער האָט פעסטגעשטעלט גאָטס גייסט ? און ווער איז דער מאַן וואָס
האָט איהם (גאָט) געגעבען זיין ראטה ?
14 מיט וועמען האָט ער זיך בעראַטהען, און (יענער) האָט איהם געמאַכט
פערשטענדיג, און (יענער) האָט איהם געוויזען נאָכצוגעהען אין זיין גע־
רעכטע וועג, און ער האָט איהם געלערענט וויסענשאַפט, און דעם וועג פון
פערשטאַנד האָט ער איהם געמאַכט וויסען ?
15 זעה, די פעלקער זיינען (קעגען איהם) ווי אַ טראָפּען פון דעם עמער,
און ווי דער שטויב פון דער וואגשאל זיינען זיי גערעכענט ; זעה, די
אינזלען ווארפט ער ווי אַ לייכטען שטויב.
16 און דער (וואלד) לבנון איז ניט גענוג פאר אַ בראַנד (פאר זיין מזבח),
און זיינע טהיערען (חיות) ניט גענוג פאר אַ בראַנד־אָפּפער.

17 עוֹלָה׃ כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־
18 19 לוֹ׃ וְאֶל־מִי תְּדַמְּיוּן אֵל וּמַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ־לוֹ׃ הַפֶּסֶל
נָסַךְ חָרָשׁ וְצֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף׃
כ הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחָר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־
21 לוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃ הֲלוֹא תֵדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמָעוּ
הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם הֲלוֹא הֲבִינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ׃
22 הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַדֹּק
23 שָׁמַיִם וַיִּמְתָּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃ הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי
24 אֶרֶץ כַּתֹּהוּ עָשָׂה׃ אַף בַּל־נִטָּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־
שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם וְגַם נָשַׁף בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ
כה 26 תִּשָּׂאֵם׃ וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קָדוֹשׁ׃ שְׂאוּ־
מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם
לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא
27 נֶעְדָּר׃ לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה
28 דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃ הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־
לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא
29 יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין
ל אוֹנִים עָצְמָה יַרְבֶּה׃ וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגָעוּ וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל
31 יִכָּשֵׁלוּ׃ וְקוֹיֵ יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ
וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃

CAP. XLI. מא

מא

א הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ
2 יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדְּ יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ
3 נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ יִרְדְּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃
4 מִי־פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן
ה וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃ רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ

יחרדו

ס v. 24. קמץ בז״ק   v. 26. עד כאן   v. 27. הפטרת לך לך

17 אַלע פֿעלקער זיינען ווי נישט קעגען איהם ; נאָך וועניגער פֿון גאָרנישט
18 און ניכטס זיינען זיי אין פֿערגלייך צו איהם. און צו וועמען קענט
איהר פֿערגלייכען גאָט ? און וואָס פֿאַר אַ געשטאַלט וועט איהר צופּאַסען
19 צו איהם ? (איז ער גלייך) צו דעם בילד וואָס דער קינסטלער האָט
אויסגעגאָסען און דער גאָלדשמיד האָט איהם מיט גאָלד איבערגעצויגען,
20 אויף זילבערנע קייטלאָך גיעט איהם צו דער גאָלדשמיד. דער ערפּאָה־
רענער ערוועהלט פֿאַר זיין געשענק אַ האָלץ וואָס זאָל ניט פֿוילען, אַ קלו־
גען קינסטלער זוכט ער זיך אויס, פֿעסטצושטעלען אַ געצענבילד וואָס זאָל
21 ניט וואַנקען. ווייסט איהר עס דען ניט? האָט איהר דען ניט געהערט ?
איז עס אייך ניט אָנגעזאָגט געוואָרען פֿון לאַנג אָן ? האָט איהר עס דען
22 ניט בעמערקט פֿון די פֿונדאַמענטען פֿון דער ערד ? דאָס ער (גאָט)
טהראָנט איבער דעם קרייז פֿון דער ערד און איבער איהרע איינוואָהנער
וואָס זיינען ווי היישעריקען, דאָס ער האָט אויסגעשפּרייט די הימלען ווי אַ
דינעם פֿאָרהאַנג, און ער האָט זיי אָנגעצויגען ווי אַ געצעלט צום וואָה־
23 נען. דאָס ער פֿערוואַנדעלט די פֿירסטען צו נישט, די ריכטער פֿון לאַנד
24 מאַכט ער צו גאָר ניט. אַזוי ווי זיי וואָלטען גאָר ניט געוועזן געפּלאַנצט,
אויך אַזוי ווי זיי וואָלטען ניט געווען געזעעהט, אויך אַזוי ווי זייער
שטאַם וואָלט ניט געווען איינגעוואָרצעלט אין דער ערד, און ווי ער גיט
נור אַ הויך אויף זיי ווערען זיי טרוקען, און דער שטורעם טראָגט זיי ווי
25 די שטיקלאָך פֿון די שטרוי אַוועק. און צו וועמען וועט איהר מיך פֿער־
גלייכען, דאָס איך זאָל צו איהם עהנליך זיין ? זאָגט דער הייליגער.
26 הויבט אויף צו דער הויך אייערע אויגען, און זעהט, ווער האָט בעשאַפֿען
אָט דיזע? ער, וואָס ער פֿיהרט אַרויס מיט אַ צאָהל זייערע הערשאַפֿטען,
זיי אַלעמען רופֿט ער אָן מיט אַ נאָמען, פֿון איהם וואָס איז דער שטאַרקס־
טער אין קראַפֿט, און דער מעכטיגסטער פֿון אַלע מאַכטען, ווערט קיינער
27 פֿון זיי ניט פֿערלאָרען. וואָרום דען זאָלסטו זאָגען, יעקב, און זאָלסטו
רעדען, ישראל : מיין וועג איז פֿערבאָרגען פֿון דעם אייביגען, און פֿון מיין
28 גאָט געהט מיין גערעכטיגקייט אַוועק ? ווייסטו דען ניט ? האָסטו דען
ניט געהערט, דאָס דער הערר פֿון אַלע וועלטען איז גאָט, דער בעשעפֿער
פֿון די אַלע גרענעצען פֿון דער ערד, ער ווערט ניט שלאָף און ער ווערט
29 ניט פֿערמאַטערט, און ניט אויסצופֿאָרשען איז זיין קלוגהייט. ער גיט
דעם מיעדען קראַפֿט, ער פֿערמעהרט דעם אָהנמעכטיגען נייע שטאַרקייט.
30 און עס ווערען מיעד און פֿערמאַטערט אויך אינגלאָך, און יונגע לייט
31 ווערען געשטרויכעלט. אָבער די וואָס האָפֿען אויף גאָט בענייען זייער
קראַפֿט, זיי דערהויבען זיך (צו גאָט) מיט פֿליגלען ווי די אדלערס, זיי לוי־
פֿען און פֿערמאַטערען זיך ניט, זיי געהען — און ווערען ניט מיעד.

קאַפּיטעל מא

1 שווייגט שטיל פֿאַר מיר, איהר אינזלען־בעוואָהנער, און לאָזען די פֿעל־
קער בענייען קראַפֿט, לאָזען זיי גענעהנען, און דאַן זאָלען זיי רעדען, צו
2 אַ געריכט וועלען מיר גענעהנען צוזאַמען. ווער האָט איהם אויפֿגעוועקט
פֿון מאָר־ענלאַנד (כורש'ן) ? די גערעכטיגקייט טרעפֿט איהם, אויף זיין
יעדען טריט ? ער האָט געגעבען פֿאַר איהם די פֿעלקער, און די קעניגע
האָט ער געמאַכט אונטערטעניג, ער האָט זיי געמאַכט ווי שטויב פֿאַר
זיין שווערד, ווי פֿערשטויסענע שטרוי פֿאַר זיין בויגען.
3 ער האָט זיי נאָכגעיאָגט און איז אַריבער אין פֿריעדען, אין אַזאַ שטעג וואו
4 ער איז קיינמאָל ניט געקומען מיט זיינע פֿיס. ווער האָט עס געווירקט
און געטהאָן ? (איך גאָט) וואָס בעשטימט די דורות פֿון אָנפֿאַנג אָן, איך
5 גאָט, וועלכער בין דער ערשטער, און מיט די לעצטע בין איך. די אינז־
לען האָבען געפֿירכטעט, די אַלע גרענעצען פֿון דער ערד האָבען גע־

יֶחֱרְדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר 6
חֲזָק׃ וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם 7
פָּעַם אֹמֵר לַדֶּבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְמַסְמְרִים לֹא יִמּוֹט׃
וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע 8
אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ 9
קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי־אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃
אַל־תִּירָא כִּי־עִמְּךָ אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ י
אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ 11
כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃
תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס 12
אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ 13
הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת 14
יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת טו
תָּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃ תִּזְרֵם וְרוּחַ 16
תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃ הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים 17
מַיִם וָאַיִן לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם׃ אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיִים נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ 18
בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי
מָיִם׃ אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וַהֲדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים 19
בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו׃ לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ כ
וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ קָרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמַר יְהוָה הַגִּישׁוּ 21
עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃ יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר 22
תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת ׀ מָה הֵנָּה הַגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה
אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת הַשְׁמִיעֻנוּ׃ הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר 23

ונדעה

v. 7. כצ״ל   v. 16. עד כאן

ציטערט, זיי האָבען זיך גענעהענט און זיי זיינען צוזאַמענגעקומען.
6 איינער העלפט דעם אַנדערען; און יעדער זאָגט צו זיין ברודער:
7 שטאַרק זיך. און דער שמיד שטאַרקט דעם גאָלדשמיד, דער וואָס גלע־
טעט מיט'ן האַמער דעם וואָס שלאָגט דעם אַמבאָס. און דער זאָגט אויף די
צוזאַמענלעטהונג: עס איז גוט געראַטהען, און ער פערפעסטיגט איהם
8 (דעם געץ) מיט נעגעל דאָס ער זאָל ניט וואַנקען. אָבער דו, ישראל, דו
ביזט מיין קנעכט. יעקב, דו ביזט וועמען איך האָב אויסערוועהלט, דער
9 זאָמען פון אברהם מיין פריינד. דו, וואָס איך האָב דיך אַרויסגענומען
פון די עקען פון דער ערד, און פון איהרע ווייטע ענדען האָב איך דיך גע־
רופען, און איך האָב געזאָגט צו דיר: מיין קנעכט ביזטו. איך האָב דיך
10 אויסערוועהלט און איך האָב דיך ניט פעראַכטעט. דו זאָלסט ניט פירכ־
טען, דען מיט דיר בין איך, דו זאָלסט ניט זיין פערצווייפעלט, דען איך בין
דיין גאָט; איך האָב דיר מוטה געגעבען אויך האָב איך דיר געהאָלפען; איך
האָב דיך אויך געשטיצט מיט דער רעכטער האַנד פון מיין גערעכטיגקייט.
11 זעה, זיי וועלען זיך שעהמען און צו שאַנד ווערען אַלע וועלכע
זייער צאָרן ברענט אויף דיר, זיי וועלען ווערען ווי נישט און וועלען פער־
12 לאָרען ווערען די מענשען וואָס שטרייטען מיט דיר. דו וועסט זיי זוכען
און וועסט זיי ניט געפינען, די מענשען וועלכע קריגען זיך מיט דיר, זיי
וועלען ווערען ווי נישט און גאָרניט די מענשען וואָס האַלטען שטרייט
13 מיט דיר. דען איך גאָט דיין הערר, האַלט דיך שטאַרק ביי דיין רעכ־
טער האַנד, איך בין עס דער וואָס זאָגט צו דיר: דו זאָלסט ניט פירכטען,
14 איך זעלבסט האָב דיר געהאָלפען. דו זאָלסט ניט פירכטען, אָ וואָ־
רעם יעקב, איהר קליינער צאָהל פון ישראל, איך האָב דיר געהאָלפען,
— זאָגט גאָט, — און דיין אויסלעזער איז דער הייליגער פון ישראל.
15 זעה, איך האָב דיך געמאַכט פאַר אַ שאַרפעם דרעשהאָלץ, אַ נייעס, מיט
פיעל שאַרפע שפּיצען, דו וועסט צודרעשען בערג און וועסט זיי דין צער־
16 מאָלען, און די היגעלען וועסטו ווי שפּריי מאַכען. דו וועסט זיי וואָר־
פען, און דער ווינד וועט זיי אַוועקטראָגען, און דער שטורעם וועט זיי צו־
שפּרייטען אָבער דו וועסט זיך פרעהען מיט גאָט; מיט דעם הייליגען פון
17 ישראל וועסטו זיך ריהמען. די אָרעמע און די נויטהבעדירפטיגע זוכען
וואַסער און ס'איז ניטאָ; זייער צונג איז פערדאַרט פון דורשט, איך, גאָט,
וועל זיי ענטפערן, (איך) דער הערר פון ישראל וועל זיי ניט פערלאָזען.
18 איך וועל עפענען אויף די באַרגשפּיצען טייכען, און אין מיטען פון די
טהאָלען קוואַלען, איך וועל מאַכען די וויסטע צו איין זאַמלונג פון וואַ־
סער, און די דאַרע לאַנד צו וואַסער־אויסגוסען.
19 איך וועל געבען אין דער וויסטע דעם צעדערבוים, דעם אַקאַציענבוים,
און דעם מירטענבוים און דעם אוילבוים; איך וועל פלאַנצען אין דער
סטעפּע דעם ציפּרעסבוים, דעם טענענבוים און דעם בוקסבוים צוזאַמען.
20 אום זיי זאָלען זעהען און וויסען און זיי זאָלען זיך איבערלעגען (אין
הערץ), און צוזאַמען זאָלען זיי בעגרייפען, אַז גאָטס האַנד האָט דאָס גע־
מאַכט, און דער הייליגער פון ישראל האָט עס בעשאַפען.
21 ברענגט אַהער אייער שטרייט, זאָגט גאָט, דערלאַנגט אייערע שטאַרקע
איינוועַנדונגען, זאָגט דער קעניג פון יעקב.
22 זאָלען זיי ברענגען און זאָלען זיי אונז זאָגען וואָס עס וועט אין די צו־
קונפט טרעפען, וואָס זיינען די ערשטע (פון אייערע נבואות) געוועזען?
זאָגט אונז, און מיר וועלען אונזער הערץ צולייגען צו זיי, און מיר וועלען
בעטראַכטען וואָס איז זייער ענד געוואָרען; אָדער לאָזט אונז הערען
די צוקונפטיגע זאַכען.
23 דערצעהלט אונז וואָס עס וועט שפּעטער זיין, אום מיר זאָלען וויסען,

וְנֵדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַף־תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶ
24 יַחְדָּו׃ הֵן־אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעָלְכֶם מֵאָפַע תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם׃
כה הַעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיַּאת מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בִשְׁמִי
26 וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט׃ מִי־הִגִּיד
מֵרֹאשׁ וְנֵדָעָה וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק אַף אֵין־מַגִּיד אַף
27 אֵין מַשְׁמִיעַ אַף אֵין־שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה
28 הִנָּם וְלִירוּשָׁלִַם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ וְאֵרֶא וְאֵין אִישׁ וּמֵאֵלֶּה
29 וְאֵין יוֹעֵץ וְאֶשְׁאָלֵם וְיָשִׁיבוּ דָבָר׃ הֵן כֻּלָּם אָוֶן אֶפֶס
מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וָתֹהוּ נִסְכֵּיהֶם׃

מב CAP. XLII. מב

א הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו
2 מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא׃ לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יַשְׁמִיעַ
3 בַּחוּץ קוֹלוֹ׃ קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא
4 יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ לֹא יִכְהֶה וְלֹא יָרוּץ עַד־
ה יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט וּלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵילוּ׃ * כֹּה־אָמַר
הָאֵל ׀ יְהֹוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ
6 נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃ אֲנִי יְהֹוָה
קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאַחְזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם
7 לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אַסִּיר
8 מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃ אֲנִי יְהֹוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי
9 לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים׃ הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ
וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם׃
י שִׁירוּ לַיהֹוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם
11 וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם׃ יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב
12 קֵדָר יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוָחוּ׃ יָשִׂימוּ לַיהֹוָה
13 כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים יַגִּידוּ׃ יְהֹוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ
מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃

החשיתי

מ״א v 23 ונראה קרי. v 26 קמץ בז״ק. מ״ב v 5 הפטרת בראשית

דאָס איהר זייט געטער, און אַז אויך איהר קענט גוטעס און שלעכטעס
טהאָן, און מיר וועלען זיך דורכריידען און מיר וועלען אַלעס צוזאַמען
24 דורכקוקען. אָבער זעהט, איהר זייט פון נישט און אייערע ווערק איז פון
גאָרניט, דער וואָס וועהלט אייך אויס, וועהלט אויס אן אונווירדיגקייט.
25 איך האָב איהם (כרש'ן) דערוועקט פון צפון־זייט און ער קומט ; פון דעם
אויפגאַנג פון דער זונן קומט דער וואָס רופט מיין נאָמען, און ער וועט
צוטרעטען די פירסטען ווי דעם לעהם, און ווי דער טעפּער צוטרעט דעם
26 לעהם. ווער האָט דאָס אָנגעזאָגט פאָראויס (וועגען כרש) אום מיר
זאָלען וויסען ? און פון פריהער — אום מיר זאָלען זאָגען : ער איז
גערעכט ? אָבער (ביי אייך) איז ניטאָ קיין אנזאַגער, אויך קיינער וואָס
זאָל מאַכען עטוואָס הערען. אויך קיינער הערט גאָר ניט אייערע
27 ווערטער. איך בין דער ערשטער וואָס זאָגט אָן צו ציון : זעה, אָט דאָ
זיינען זיי (זיינע קינדער), און צו ירושלים ברייננ איך דעם גוטען אנזאַגער.
28 און איך זעה, און עס איז קיינער ניטאָ, און פון די דאָזיגע (די געצענ־
דיענער) איז קיין ראַטהגעבער ניטאָ, אַז איך זאָל זיי פרעגען און זיי
29 זאָלען קענען ענטפערן אַ וואָרט. זעה, זיי זיינען אַלע נישט, ניכטס זיי־
נען זייערע ווערק, ווינד און וויסט זיינען זייערע געגאָסענע געצען.

קאַפּיטעל מב

1 זעה, מיין קנעכט, וועלכען איך שטיץ, מיין אויסערוועהלטער וועלכען
מיין זעעלע בעגעהרט, איך האָב געגעבען מיין גייסט אויף איהם, גערעכ־
2 טע אויפפיהרונגען וועט ער פאַר די פעלקער ארויסגעבען. ער וועט ניט
שרייען, און ער וועט ניט אויפהויבען (קיין שטים), און ער וועט ניט לאָ־
3 זען הערען דרויסען זיין שטים. דעם שטעקעל וואָס האַלט ביים צובראָ־
כען ווערען וועט ער ניט צוברעכען ; און דעם דונקעלען פלאַקס־קנויל וועט
ער ניט פערלעשען, נאָך דער וואַרהייט נאָך וועט ער אן אורטהייל ארויס־
4 געבען. ער וועט ניט שוואַך ווערען און ער וועט ניט צובראָכען ווערען
ביז ער וועט פעסטשטעלען אויף דער ערד גערעכטיגקייט, און אויף זיין
5 לעהרע וועלען האָפען די אינזעל־בעוואָהנער. אַזוי האָט געזאָגט דער
גאָט דער הערר, דער וואָס האָט בעשאַפען די הימלען און האָט זיי אויס־
געצויגען, דער וואָס האָט אויסגעשפּרייט די ערד און איהרע שפּראָצונגען,
דער וואָס גיט אַ זעעלע צו דעם פאָלק וואָס אויף איהר און אַ געפיהל צו די
6 וואָס געהען אויף איהר. איך, גאָט, האָב דיך גערופען צו טהאָן גערעכ־
טיגקייט, און איך האָב (דיך) אָנגענומען ביי דיין האַנד, און איך היט
דיך און איך האָב דיך בעשטימט צו זיין אַ פאָלק פון אַ בונד, אַ ליכט
7 פאַר נאַציאָנען. צו עפענען די בלינדע אויגען, ארויסצוציהען פון גע־
פענגניס דעם געבונדענעם, פון דעם הויז וואו זיי זיינען איינגעשפּאַרט
8 די וואָס זיצען אין דער פינסטערניס. איך, דער אייביגער, דאָס איז מיין
נאָמען ; און מיין עהרע וועל איך ניט אָפּגעבען צו קיין אנדערען, און מיין
9 לויב צו די געצען. די ערשטע (נבואות) זיינען שוין אָנגעקומען, און
נייע זאָג איך יעצט אָן, איידער זיי וועלען ארויסשפּראַצען וועל איך (זיי)
10 אייך לאָזען הערען. זינגט צו גאָט אַ נייעס ליעד, זיין לויב (זינגט) איהר
איינוואָהנער פון אַלע גרענעצען פון דער ערד, איהר וואָס נידערט אויפ'ן
ים, און אַלץ וואָס פילט איהם אָן, די אינזלען און זייערע איינוואָהנער.
11 אויפהויבען אַ געזאַנג וועט די וויסטע און איהרע שטעדט, די דערפער
וואָס קדר בעוואָהנט, זינגען וועלען די איינוואָהנער פון די פעלזענס, פון
12 דעם שפּיץ פון די בערג וועלען זיי שרייען. זיי וועלען אָפּגעבען צו גאָט
13 עהרע, און זיין לויב וועלען זיי אָנזאָגען אין די אינזלען : „גאָט קומט
ארויס ווי אַ העלד, ווי אַ קריעגסמאַן ערוועקט ער זיין צאָרן, ער לאַרמט,
אויך ער שרייט (שרעקליך), איבער זיינע פיינד שטאַרקט ער זיך״.

14 הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם
טו וְאֶשְׁאַף יָחַד׃ אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל־עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ
16 וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים
בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם אָשִׂים מַחְשָׁךְ
לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם
17 וְלֹא עֲזַבְתִּים׃ נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפָּסֶל
18 הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ הַחֵרְשִׁים שְׁמָעוּ
19 וְהַעִוְרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת׃ מִי עִוֵּר כִּי אִם־עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ
כְּמַלְאָכִי אֶשְׁלָח מִי עִוֵּר כִּמְשֻׁלָּם וְעִוֵּר כְּעֶבֶד יְהוָה׃
כ 21 רָאִית רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר פָּקוֹחַ אָזְנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע׃ יְהוָה
22 חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ וְהוּא עַם־בָּזוּז
וְשָׁסוּי הָפֵחַ בַּחוּרִים כֻּלָּם וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ הָיוּ לָבַז
23 וְאֵין מַצִּיל מְשִׁסָּה וְאֵין־אֹמֵר הָשַׁב׃ מִי בָכֶם יַאֲזִין זֹאת
24 יַקְשִׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר׃ מִי־נָתַן לִמְשׁוֹסֶה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
לְבֹזְזִים הֲלוֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אָבוּ בִדְרָכָיו הָלוֹךְ
כה וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ׃ וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֵמָה אַפּוֹ וֶעֱזוּז
מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר־בּוֹ וְלֹא־
יָשִׂים עַל־לֵב׃

מג Cap. XLIII. מג

א וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־
2 תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ כִּי־תַעֲבֹר
בַּמַּיִם אִתְּךָ־אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ
3 לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר־בָּךְ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא
4 תַּחְתֶּיךָ׃ מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן
ה אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ
6 אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָּ׃ אֹמַר לַצָּפוֹן

תְּנִי

מ״ב v. 16. קמץ בז״ק v. 20 ראות קרי v. 21 עד כא v. 24 למשוסה קרי v. 25 קמץ בז״ק

14 איך האָב אַ לאַנגע צייט געשוויגען ; איך בין געווען שטיל, איך האָב
זיך צוריקגעהאַלטען, (יעצט) וועל איך ווי אַ געווינערין שרייען ; איך וועל
15 אויסאָטהעמען און ציהען אטהעם צוזאַמען (אין מיין צאָרן). איך וועל
פערוויסטען בערג און היגלען, און אַלע זייערע גראזען וועל איך פערטרי־
קענען, און איך וועל מאַכען פון שטראָמען אינזלען, און די טייכען וועל
16 איך אויסטריקענען. און איך וועל פיהרען די בלינדע אויף אַ וועג וועלכע
זיי האָבען ניט געוואוסט, און שטעגען וועלכע זיי האָבען ניט געקענט וועל
איך זיי מאַכען טרעטען. איך וועל פאר זיי מאַכען די פינסטערניס צו ליכט,
און די קרימונגען צו אַ גלייכען פּלאַץ, אָט די דאָזיגע וואונדער האָב איך
שוין פון לאנג אויך געטהאָן, און איך וועל ניט אויפהערען זיי צו טהאָן.
17 אָבער אָפּגעטרעטען צוריק און זיי זיינען שטאַרק פערשעהמט די וואָס
פערזיכערען זיך אויף אַ געצענבילד, די וואָס זאָגען צו אַ געגאָסענעם
18 בלינד : „איהר זייט אונזערע געטער. (זיי זאָגען) איהר טויבע (בילדער),
19 הערט ! און איהר בלינדע, קוקט און זעהט.” ווער איז בלינד, אויב ניט
מיין קנעכט, און טויב, ווי מיין געזאנדעטער (ישראל) וואָס איך שיק, ווער
איז נאָך אַזוי בלינד ווי דער פאָלקאָמענער (ישראל), און בלינד ווי דער
20 קנעכט פון גאָט ? דו זעהסט דאָך פיעל זאכען אָבער דו היטסט ניט ;
21 די אויערען זיינען געעפענט, אָבער ער הערט ניט. גאָט האָט איהם
(ישראל) בעגעהרט, אום ער זאָל גרויס מאַכען זיינע גערעכטיגקייט, ער זאָל
22 גרויס מאַכען זיין לעהרע און זאָל איהר פערהערליכען. אָבער ער איז
געוואָרען אַ בערויבט און צופּלינדערט פאָלק, אויסגעהויכט זייערע זעלען
אין די לעכער האָבען זיי אַלע, און אין די געפענגנים־הייזער זיינען זיי
פערשפּאַרט געוואָרען, זיי זיינען געוואָרען צו רויב און קיינער רעטעט זיי
23 ניט, צו פּלינדערונג — און קיינער זאָגט : האַלט אָפּ. ווער איז צווישען
אייך אַז ער זאָל דאָס דאָזיגע צוהערען ? ווער וועט פערנעהמען און וועט
24 הערען וואָס עס וועט זיין אַם ענדע ? ווער האָט עס אָפּגעגעבען צו פּלינ־
דערונג יעקב'ן און ישראל'ן צו די רויבערס, איז עס ניט גאָט ? אָבער דאָס
איז דאָך ווייל מיר האָבען געזינדיגט קעגען איהם, און מען האָט ניט גע־
וואָלט געהן אין זיינע וועגען, און מען האָט ניט געהאָרכט צו זיין לעהרע.
25 דארום האָט ער אויסגעגאָסען אויף איהם זיין שטאַרקען צאָרן, און די
שטאַרקהייט פון אַ מלחמה, און זי האָט איהם אַרומגעפלאַמט רינגס
ארום און ער האָט זיך געמאַכט ניט וויסענדיג, און זי האָט שוין געברענט
זיין קערפּער זעלבסט, און ער האָט עס צום הערצען ניט גענומען.

קאַפּיטעל מג

1 אָבער יעצט, אַזוי זאָגט גאָט, דיין בעשעפער, יעקב, און דער וואָס האָט
דיך געפורעמט, ישראל : דו זאָלסט ניט פירכטען, דען איך האָב דיך
אויסגעלייזט, איך האָב דיך אויסגעצייכענט מיט דיין נאָמען : דו
2 ביזט מיינער. ווען דו וועסט געהן דורך וואַסערען, בין איך מיט דיר, און
אין די שטראָמען—וועלען זיי דיך ניט פערפלייצען; ווען דו וועסט וואַנ־
דלען אין דעם פייער וועסטו ניט פערברענט ווערען, און די פלאַם וועט
3 דיך ניט ברענען. דען איך דער אייביגער, וואָס איך בין דיין גאָט, איך
דער הייליגער פון ישראל וואָס איך בין דיין העלפער, איך האָב געמאַכט
דאָס מצרים זאָל זיין דיין פערבייטונג (כפרה), כוש און סבא זאָלען פער־
4 לאָרען געהן אנשטאט דיך, ווייל דו ביזט טהייער אין מיינע אויגען, גע־
אַכטעט, און איך ליעב דיך; דארום וועל איך אויפגעבען אַנדערע מענשען
5 אנשטאט דיך, און נאַציאָנען אנשטאט דיין זעעל. דו זאָלסט ניט פירכ־
טען, דען איך בין מיט דיר; פון מזרח וועל איך דיין זאָמען ברענגען, און
6 פון מערב וועל איך דיך איינזאמלען. איך וועל זאָגען צום צפון: גיעב אָב,
און צום דרום: האַלט ניט צוריק, ברענג מיינע זיהן פון די ווייטע ער־

תְּנִי וּלְתֵימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה
7 הָאָרֶץ׃ כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־
8 עֲשִׂיתִיו׃ הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחֵרְשִׁים וְאָזְנַיִם לָמוֹ׃
9 כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת
וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ
י אֱמֶת׃ אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן
תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל
11 וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃ אָנֹכִי אָנֹכִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי
12 מוֹשִׁיעַ׃ אָנֹכִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר
13 וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃ גַּם־מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין
14 מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְכֶם
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִיחִים
טו כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיּוֹת רִנָּתָם׃ אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא
16 יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ
17 וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ הַמּוֹצִיא רֶכֶב־וָסוּס חַיִל וְעִזּוּז יַחְדָּו
18 יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ׃ אַל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת
19 וְקַדְמֹנִיּוֹת אַל־תִּתְבֹּנָנוּ׃ הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה תִצְמָח
הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף אָשִׂים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בִּישִׁמֹן נְהָרוֹת׃
כ תְּכַבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה כִּי־נָתַתִּי בַמִּדְבָּר
21 מַיִם נְהָרוֹת בִּישִׁימֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְחִירִי׃ ׳עַם־זוּ יָצַרְתִּי
22 לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃ וְלֹא־אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי־יָגַעְתָּ בִּי
23 יִשְׂרָאֵל׃ לֹא־הֵבֵיאתָ לִּי שֵׂה עֹלֹתֶיךָ וּזְבָחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי
24 לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה׃ לֹא־קָנִיתָ
לִי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זְבָחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ הֶעֱבַדְתַּנִי
כה בְּחַטֹּאותֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֺנֹתֶיךָ׃ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
26 פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה
27 יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא

ומליציך

v. 9. 19. קמץ בז״ק   v. 21. הפטרת ויקרא   v. 24. מלא ו

טער, און מיינע טעכטער פון די ווייטעסטע געגענדען פון דער ערד.
7 ברענגט יעדען וואָס ווערט מיט מיין נאָמען גערופען, און וואָס צו מיין
8 עהרע האָב איך איהם בעשאַפען, געפורעמט און געמאַכט. ברענג אַרויס
דאָס בלינדע פאָלק און דאָך האָט עס אויגען, און די טויבע וואָס האָבען
9 אויערען. לאָזען זיך אַלע פעלקער צוזאַמען פערזאַמלען, און לאָזען צוזאַ־
מענקומען די נאַציאָנען, ווער פון זיי קען דאָס דאָזיגע פאָראויסזאָגען?
און אַזעלכע זאכען ווי די פאָריגעס זאָלען זיי אונז מאַכען הערען, זאָלען
זייערע עדות ענטפערען, דאָס זיי זאָלען גערעכט בלייבען, און אלע וועלען
10 עס הערען און וועלען זאָגען: עס איז וואהר. אָבער מיינע עדות זייט
איהר, זאָגט גאָט, און איהר זייט מיין קנעכט וועלכען איך האָב אויסגע־
וועהלט, אום איהר זאָלט וויסען, און איהר זאָלט מיר גלויבען און פער־
שטעהען דאָס איך בין אַלץ פאַר מיר איז קיין מאַכט ניט בעשאַפען געוואָ־
11 רען, און נאָך מיר וועט קיינער ניט זיין. איך, נאָר איך אַליין בין דער
12 אייביגער, און אויסער מיר איז ניטאָ קיין רעטער. איך האָב עס פאָר־
אויסגעזאָגט, און איך האָב געהאָלפען, און איך האָב עס געלאָזט הערען,
און איהר זייט מיינע עדות, זאָגט גאָט. און נאָר איך אַליין בין מעכטיג.
13 און פון צייט איך האָב בעשאַפען אַ טאָג, בין איך עס, און עס איז קיין
רעטער פון מיין האַנד ניטאָ. וואָס איך טהו, ווער קען איהר צוריק האַל־
14 טען? אַזוי האָט געזאָגט גאָט אייער אויסלייזער, דער הייליגער פון
ישראל: פון אייערעטוועגען האָב איך געשיקט קיין בבל. און איך האָב גע־
מאַכט זינקען די כשדים און זייערע אַלע אַנטרונענע אין זייערע פרעהליכע
15 שיפען. איך גאָט, אייער הייליגער, איך דער בעשעפער פון ישראל, אייער
16 קעניג (האָב עס געטהאָן). אַזוי האָט געזאָגט גאָט: דער וואָס מאַכט אין
17 ים אַ וועג, און דורך די שטאַרקע וואַסערען אַ שטעג. ער וואָס האָט פער־
אורזאכט אַרויסצוברענגען רייטוועגען און פערד (פּרעה'ן), אַן ארמעע און
א גרויסע מאַכט, דאָס צוזאמען זאָלען זיי ליגען און זאָלען ניט אויפשטע־
הען, זיי זיינען אויסגעלאָשען געוואָרען ווי אַ פלאַם קנויט, זיי זיינען אין
18 גאַנצען פערלאָשען געוואָרען. איהר וועט ניט דאַרפען דערמאַנען די ערש־
טע זאַכען, און די פערגאַנגענהייטען וועט איהר ניט דאַרפען בעטראַכטען.
19 דען זעה, איך מאַך נייעס, גלייך וועט עס אַרויסשפּראָצען, געוויס וועט
איהר עס באַלד וויסען; אויך יעצט וועל איך מאַכען אַ וועג — אין דער
20 וויסטע. אין דער ווילדערניס וועל איך מאַכען טייכען. עהרע וועט מיר
אָבגעגעבען אויך דאָס טהיער פון פעלד, די דראַכען און שטרויס־פויגלען,
ווייל איך האָב געגעבען וואַסער אין דער וויסטע, און טייכען אין דער
21 ווילדערניס, אום אָנצוטרינקען מיין פאָלק, מיין אויסערוועלטעס. דאָס
דאָזיגע פאָלק וואָס איך האָב בעשאַפען פיר מיר, זיי זאָלען דערצעהלען
22 מיין לויב. אָבער ניט מיך האָסטו גערופען יעקב, דען דו ביזט מיט מיר
23 מיעד געוואָרען, אָ ישראל. דו האָסט מיר ניט געדאַרפט ברענגען דעם
לאַם פון דיינע בראַנד־אָפּפער, און מיט דיינע שלאַכט־אָפּפער האָסטו מיר
ניט בעדאַרפט בעעהרען. איך האָב דיך ניט בעלעסטיגט מיט שפּייז־אָפּ־
24 פער, און איך האָב דיך ניט געמאַכט מיעד מיט ווייהרויך. דו האָסט מיר
ניט געדאַרפט קויפען פאַר געלד געווירץ־ראָהר, און מיט דער פעטס פון
דיינע שלאַכט־אָפּפער האָסטו מיר ניט געדאַרפט זעטיגען. אָבער דו
האָסט מיך יא בעלעסטיגט—מיט דיינע זינד, דו האָסט מיך יא מיעד גע־
25 מאַכט—מיט דיינע פערברעכען. אָבער איך, איך אַליין מעק אויס דיינע
פערברעכען פון מיינעטוועגען, און דיינע זינד וועל איך ניט געדענקען.
26 דערמאָהן מיך, זאָלען מיר זיך צוזאַמען דורכרעדען, דערצעהל דו, אום דו
27 זאָלסט גערעכט בלייבען. אָבער שוין דיין ערשטער פאָטער האָט געזינ־
דיגט, און דיינע פאָרשטעהער האָבען פערבראָכען געגען מיר.

וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ וַאֲחַלֵּל שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְאֶתְּנָה לַחֵרֶם 28
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים׃

Cap. XLIV. מד

מד

וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כֹּה־אָמַר א 2
יְהוָה עֹשֶׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כִּי אֶצָּק־מַיִם עַל־צָמֵא וְנֹזְלִים עַל־ 3
יַבָּשָׁה אֶצֹּק רוּחִי עַל־זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל־צֶאֱצָאֶיךָ׃ וְצָמְחוּ 4
בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל־יִבְלֵי־מָיִם׃ זֶה יֹאמַר לַיהוָה ה
אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם־יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם
יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ 6
יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃
וּמִי־כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידֶהָ וְיַעְרְכֶהָ לִי מִשּׂוּמִי עַם־עוֹלָם 7
וְאֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ לָמוֹ׃ אַל־תִּפְחֲדוּ וְאַל־ 8
תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ
אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדַי וְאֵין צוּר בַּל־יָדָעְתִּי׃ יֹצְרֵי־פֶסֶל כֻּלָּם 9
תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה בַּל־יִרְאוּ וּבַל־
יֵדְעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ מִי־יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסָךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ י
הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים הֵמָּה מֵאָדָם יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם 11
יַעֲמֹדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ חָרַשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל 12
בַּפֶּחָם וּבַמַּקָּבוֹת יִצְּרֵהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם־רָעֵב
וְאֵין כֹּחַ לֹא־שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃ חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו 13
יְתָאֲרֵהוּ בַשֶּׂרֶד יַעֲשֵׂהוּ בַּמַּקְצֻעוֹת וּבַמְּחוּגָה יְתָאֳרֵהוּ
וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בָּיִת׃
לִכְרָת־לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וַיְאַמֶּץ־לוֹ בַּעֲצֵי־יָעַר 14
נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ וְהָיָה לְאָדָם לְבָעֵר וַיִּקַּח מֵהֶם טו
וַיָּחָם אַף־יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם אַף־יִפְעַל־אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ
פֶסֶל וַיִּסְגָּד־לָמוֹ׃ חֶצְיוֹ שָׂרַף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ בָּשָׂר 16
יאכל

מ״ד v. 9. נקוד על   v. 14. נון זעירא   v. 15. קמץ בז״ק

28 דארום האָב איך פערשוועכט די הייליגע פירשטען, און איך האָב אָב־
געגעבען יעקב'ן צום פלוך, און ישראל'ן צו לעסטערונג.

קאַפּיטעל מד

1 און יעצט הער, יעקב מיין קנעכט, און ישראל, וועלכען איך האָב אויסער־
2 וועהלט. אַזוי האָט געזאָגט גאָט דיין בעשעפער, און ער וואָס פורעמט
דיך פון מוטערלייב אָן, און העלפט דיך; זאָלסט ניט פירכטען מיין קנעכט,
3 יעקב, און דו ישרון, וועלכען איך האָב אויסגעוועהלט. דען אַזוי ווי איך
גיעס וואסער אויף אַ דאָרשטיגען אָרט, און פליעסענדע אויף דאָס טריקע־
נעס, אַזוי וועל איך גיעסען מיין גייסט אויף דיין זאָמען, און מיין זעגען
4 אויף דיינע קינדער. און זיי וועלען וואַקסען ווי צווישען גראָז, ווי די ווייד־
5 דען ביי די וואַסער־טייכען. דער וועט זאָגען: איך געהער צו גאָט, און
דער וועט זיך רופען מיט דעם נאָמען פון יעקב; דער וועט שרייבען מיט
זיין האַנד: „איך געהער צו גאָט", און דער וועט זיך אָנרופען מיט דעם
6 נאָמען ישראל. אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער, דער קעניג פון ישראל
און זיין אויסלייזער, דער גאָט פון די הערשאַרען: איך בין דער ערשטער
7 און איך בין דער לעצטער און אויסער מיר איז קיינער ניטאָ. און ווער
איז ווי איך וואָס זאָל אויסרופען (די צוקונפט), (אויב עס איז דאָ איינער)
טו זאָל ער זאָגען, און זאָל ער עס פאָרלעגען פאַר מיר, צייט איך האָב בע־
שאַפען פעלקער אין די אַלטע צייטען. און די צוקונפטיגע בעגעבענהייטען
און וואָס עס וועט באַלד קומען, זאָלען זיי (די געטער) צו זיי זאָגען.
8 שרעקט אייך ניט (ישראל), און ציטערט ניט; האָב איך עס דיך ניט
פון לאַנג אָן געלאָזט הערען און אָנגעזאָגט? און איהר זעלבסט זייט
מיינע עדות. איז דען פאַראַן אַ גאָט אויסער מיר, און אַוואו איז דאָ אַ
9 שטאַרקער פעלזען וואָס איך זאָל ניט ויסען. די וואָס פורמענען די געצען
זיינען אַלע גאָר ניט, און זייערע ליעבליכע בילדער קענען ניט ברענגען קיין
נוצען, און זיי אַליין זיינען זייערע עדות, אַז זיי זעהען ניט און זיי ווייסען
10 ניט, און דארום וועלען זיי פערשעהמט ווערען. ווער איז דאָס וואָס פור־
רעמט אַ גאָט און גיסט אויס אַ געטץ, וואָס קען ניט ברענ־
11 גען קיין נוצען. זעה, אַלע זיינע אַנהענגער שעהמען זיך דאָך אַליין,
און די מייסטערס, זיי שעהמען זיך נאָך מעהר ווי אַנדערע מענשען. זאָלען
זיי זיך אַלע פערזאַמלען, זאָלען זיי שטעהען (פאַר מיר), זיי וועלען צו־
12 ציטערט ווערען און פערשעהמט ווערען צוזאַמען. דער שמידט אַרבייט
אויס אן אייזען מיט אַ האַק, און אַרבייט מיט קויהלען, און מיט האַמערס
בילדעט ער איהם (דעם געטץ), און ער אַרבייט איהם מיט זיין שטאַרקען
אָרעם, אָבער (אין מיטען דער אַרבייט) ווי ער ווערט נאָר הונגעריג, האָט
ער שוין קיין קראַפט ניט מעהר, אז ער טרינקט נאָר קיין וואַסער ווערט
13 ער מיעד. דער צימערמאַן ציהט אויס די מעסט־שנור, ער צייכענט איהם
(דעם האָלץ) מיט אַ שטיפעל, ער בעאַרבייט איהם מיט הובלען, און מיט אַ
צירקעל צירקעלט ער איהם אויס, און ער מאַכט איהם ווי אַ געשטאַלט
פון א מאַן, אַ פיגור פון א מאַן מיט פּראַכט וואָס זיצט אין אַ הייזעלע.
14 (אַנאַנדערער) געהט זיך אַליין שניידען די צעדערען, און ער נעהמט
די שטיינאייכע און די אייכע, און (די בעסטע) וואָס דער וואַלד האָט
איהם פערזאָרגט פון זיינע בוימער. (אַנאַנדערער) פלאַנצט אַליין אַ
פיכטע־בוים (צו מאַכען אַ געטץ) און (גאָט'ס) רעגען מוז דאָס מאַכען
15 וואַקסען. און (דיזעלבע האָלץ) עס נוצט דעם מענשען אויך צו ברענען,
און ער נעהמט דערפון און ער וואַרעמט זיך, אויך הייצט ער דאמיט און
באַקט ברויט; אויך מאַכט ער דערפון אַ גאָט און בוקט זיך, ער האָט אַ
16 געצענבילד געמאַכט דערפון און קניעט זיך צו זיי. אַ העלפט דערפון
האָט ער פערברענט אין פייער; אָט אויף די העלפט עסט ער פלייש, ער
בראָט אַ בראַטען און זעטיגט זיך; אויך וואַרעמט ער זיך און זאָגט: הא,

יֹאכֵל יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף־יָחֹם וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי
17 רָאִיתִי אוּר׃ וּשְׁאֵרִיתוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגּוֹד־לוֹ
18 וְיִשְׁתַּחוּ וְיִתְפַּלֵּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ לֹא
יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ כִּי טַח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבֹּתָם׃
19 וְלֹא־יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה לֵאמֹר חֶצְיוֹ
שָׂרַפְתִּי בְמוֹ־אֵשׁ וְאַף אָפִיתִי עַל־גֶּחָלָיו לֶחֶם אֶצְלֶה
בָשָׂר וְאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבוּל עֵץ אֶסְגּוֹד׃
כ רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוּתַל הִטָּהוּ וְלֹא־יַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא
21 יֹאמַר הֲלוֹא־שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ זְכָר־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
כִּי עַבְדִּי־אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד־לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֵׁנִי׃
22 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃
23 רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָֹה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ
הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְהוָֹה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל
24 יִתְפָּאָר׃ * כֹּה־אָמַר יְהוָֹה גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבָּטֶן אָנֹכִי יְהוָֹה
כה עֹשֶׂה כֹּל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מֵאִתִּי׃ מֵפֵר
אֹתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר
26 וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים
הָאֹמֵר לִירוּשָׁלִַם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיהָ
27 28 אֲקוֹמֵם׃ הָאֹמֵר לַצּוּלָה חֳרָבִי וְנַהֲרֹתַיִךְ אוֹבִישׁ׃ הָאֹמֵר
לְכוֹרֶשׁ רֹעִי וְכָל־חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלִַם תִּבָּנֶה
וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

CAP. XLV. מה

מה
א כֹּה־אָמַר יְהוָֹה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר־הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ
לְרַד לְפָנָיו גּוֹיִם וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו
2 דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ׃ אֲנִי לְפָנֶיךָ אֵלֵךְ וַהֲדוּרִים
3 אוֹשֵׁר דְּלָתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ׃ וְנָתַתִּי
לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמַטְמֻנֵי מִסְתָּרִים לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי

יהוה

מ״ד v. 17. יחד ר v. 23. קמץ בז״ק idib. עד כאן v. 24. מאתי ק v. 26. קמץ ברביע מה v. 2. אושר

17 איך האָב זיך אָנגעוואַרעמט, איך פיהל דעם פייער. און פון די איבער־
געבליעבענע מאַכט ער א גאָט פאַר א געץ, ער קניעט זיך צו איהם און
בוקט זיך, און בעט צו איהם און זאָגט: רעטע מיך, דען דו ביזט מיין גאָט.
18 זיי ווייסען ניט און זיי פערשטעהען ניט; דען זייערע אויגען זיינען
פערקלעפּט, זיי קענען ניט זעהען, זייערע הערצער — ניט זיך צו קליגען.
19 און ער לעגט זיך ניט איבער אין זיין הערץ, און האָט קיין וויסענשאַפט
און קיין פערשטאַנד צו זאָגען: א העלפט דערפון האָב איך פערברענט
אין פייער, אויך האָב איך געבאַקען אויף זיינע קויהלען ברויט, איך
האָב געבראָטען פלייש און האָב געגעסען, און פון דאָס איבעריגע זאָל
איך מאַכען אַן אומווירדיגקייט, צו א שטיק האָלץ זאָל איך זיך קניען?
20 ער געזעלט זיך מיט אַש, א פערפיהרטעס הערץ האָט איהם פערפיהרט,
און ער וועט ניט רעטען זיין זעעלע, און ער זאָגט ניט: איז דען ניט ליי־
21 גען (דער געץ) אין מיין רעכטע האַנד? געדענק דיעזע זאַכען, יעקב
און ישראל, דען דו ביזט מיין קנעכט, איך האָב דיך געפורעמט דאָס דו
זאָלסט זיין מיין קנעכט, ישראל, דו זאָלסט מיך ניט פערגעסען.
22 איך האָב אָבגעמעקט ווי א דונסט דיינע פערברעכען, און ווי א
וואָלקען — דיינע זינד; קעהר דיך דאָך צוריק צו מיר, דען איך האָב
23 דיך אויסגעלייזט. זינגט, איהר הימלען, דען גאָט האָט (וואונדער) גע־
טהאָן, שאַלט איהר טיעפע אָבגרונדען פון דער ערד; ברעכט אויס, איהר
בערג, א געזאַנג, דער וואַלד און יעדער בוים אין איהם, דען גאָט האָט
אויסגעלייזט יעקב'ן, און מיט ישראל'ן ריהמט ער זיך.
24 אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער דיין אויסלייזער, און דער וואָס האָט
דיך געפורעמט פון מוטער־לייב: איך בין דער גאָט וואָס האָט אויסגע־
צויגען די הימלען נאָך מיין אייגענעם מאָאס־שטעקען, וואָס האָט אויס־
געשפּרייט די ערד נאָך מיין אייגענעם ווילען.
25 וואָס צושטערט די צייכענס פון די ליגנער, און די צויבערער מאַכט ער
צום נאַרען, וואָס ער מאַכט די קלוגע צוריקטרעטען הינטען, און זייער
פערשטאַנד פערנאַרעשט ער.
26 וואָס ער שטעלט אויף דאָס וואָרט (וואָס איז גערעדט געוואָרען) פון זיין
קנעכט, און דעם ראַטה פון זיינע געזאַנדטע ערפילט ער, דער וואָס זאָגט
אויף ירושלים: זי זאָל בעזעצט ווערען, און אויף די שטעדט פון יהודה:
זיי זאָלען אויפגעבויט ווערען, און איהרע רואינען וועל איך אויפשטעלען.
27 דער וואָס זאָגט צו דער טיעפענים: ווער טרוקען, און דיינע שטראָמען
וועל איך אויסטריקענען.
28 דער וואָס זאָגט צו כרש: ער איז מיין הירט, און מיין יעדען פערלאַנג
וועט ער ערפילען, און ער וועט זאָגען צו ירושלים עס זאָל אויפגעבויט
ווערען, און דו טעמפעל, וועסט געגרינדעט ווערען.

קאַפּיטעל מה

1 אַזוי האָט געזאָגט גאָט צו זיין געזאַלבטען, צו כרש'ן, וואָס איך האַלט
איהם ביי זיין רעכטע האַנד, צו מאַכען אונטערטעהניג פאַר איהם פעל־
קער, און די (שווערדען פון די) לענדען פון די קעניגע וועל איך אָב־
בינדען, צו עפענען פאַר איהם די טהירען פון די פעסטונגען, און די טהוי־
ערען זאָלען ניט פערשלאָסען ווערען.
2 איך זעלבסט וועל געהן פאַראויס דיר, און די קרימונגען וועל איך גלייך
מאַכען; די טהיערען פון קופּער וועל איך צוברעכען און די ריגלען פון
אייזען וועל איך איבערהאַקען.
3 און איך וועל דיר געבען שאַצען פון דער פינסטערניס, און פער־
באָרגענע רייכטהימער, אום דו זאָלסט וויסען דאָס איך בין גאָט, דער
וואָס האָט דיך אויסגעצייכענט מיט א נאָמען איז דער גאָט פון ישראל.

4 יְהוָה הַקּוֹרֵא בְשִׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ לְמַעַן עַבְדִּי יַעֲקֹב
וְיִשְׂרָאֵל בְּחִירִי וָאֶקְרָא לְךָ בִּשְׁמֶךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃
ה אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃
6 לְמַעַן יֵדְעוּ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָה כִּי־אֶפֶס בִּלְעָדָי
7 אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
8 וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָל־אֵלֶּה׃ הַרְעִיפוּ
שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחָקִים יִזְּלוּ־צֶדֶק תִּפְתַּח־אֶרֶץ וְיִפְרוּ־יֶשַׁע
9 וּצְדָקָה תַצְמִיחַ יַחַד אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃ הוֹי רָב
אֶת־יֹצְרוֹ חֶרֶשׂ אֶת־חַרְשֵׂי אֲדָמָה הֲיֹאמַר חֹמֶר לְיֹצְרוֹ
י מַה־תַּעֲשֶׂה וּפָעָלְךָ אֵין־יָדַיִם לוֹ׃ הוֹי אֹמֵר לְאָב
11 מַה־תּוֹלִיד וּלְאִשָּׁה מַה־תְּחִילִין׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הָאֹתִיּוֹת שְׁאָלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי
12 תְּצַוֻּנִי׃ אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָרָאתִי אֲנִי יָדַי
13 נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִוֵּיתִי׃ אָנֹכִי הַעִירֹתִהוּ בְצֶדֶק וְכָל־
דְּרָכָיו אֲיַשֵּׁר הוּא־יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלֵּחַ לֹא בִמְחִיר
14 וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
יְגִיעַ מִצְרַיִם וּסְחַר־כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ
וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ יֵלֵכוּ בַּזִּקִּים יַעֲבֹרוּ וְאֵלַיִךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ
טו יִתְפַּלָּלוּ אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃ אָכֵן אַתָּה אֵל
16 מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ׃ בּוֹשׁוּ וְגַם־נִכְלְמוּ כֻּלָּם
17 יַחְדָּו הָלְכוּ בַכְּלִמָּה חָרָשֵׁי צִירִים׃ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה
תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד׃
18 כִּי כֹה אָמַר־יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים
יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשָׂהּ הוּא כוֹנְנָהּ לֹא־תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת
19 יְצָרָהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם
אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ בַקְּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה
כ דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃ הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ הִתְנַגְּשׁוּ יַחְדָּו
פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הַנֹּשְׂאִים אֶת־עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים

אל־

4 פון וועגען מיין קנעכט יעקב, און ישראל מיין אויסערוועהלטען. און
איך האָב דיך גערופען מיט דיין נאָמען, איך האָב דיך אָנגערופען ווען
5 אויך דו האָסט מיך ניט געקענט. איך בין גאָט און קיינער מעהר איז
ניטאָ, אויסער מיר איז קיין גאָט ניט פאַראַנען, איך האָב דיך אָנגעגורט
6 (מיט קראַפט) ווען אויך דו האָסט מיך ניט געקענט. אום מען זאָל עס
וויסען פון דעם זונענאויפגאַנג און פון דעם זונענאונטערגאַנג דאָס אויסער
מיר איז קיינער ניטאָ; איך בין גאָט, און קיינער מעהר איז ניטאָ.
7 (איך) בעשאַף ליכט און (איך) בעשאַף פינסטערניס, איך מאַך פריעדען
און (איך) בעשאַף אונגליק, איך דער אייביגער טהו די אַלע זאַכען.
8 טריפט, איהר הימלען, פון אויבען, און די וואָלקענס זאָלען פליעסען גע־
רעכטיגקייט (אויף כרש'ן), די ערד זאָל זיך עפענען, און (צוזאַמען
הימעל און ערד) זאָלען זיי מאַכען וואַקסען הילף, און גערעכטיגקייט, זאָל
זי מאַכען שפּראָצען צוזאַמען, איך גאָט, האָב עס בעשאַפען.
9 וועה, צו דעם וואָס קריעגט זיך מיט זיין בעשעפער, אַ שערבעל פון די
שערבלאַך פון דער ערד. קען דער לעהם זאָגען צו איהם וואָס פורעמט
איהם: וואָס טהוסט דו? און דיין ווערק — האָט ניט קיין הענד?
10 וועה צו דעם וואָס זאָגט צום פאָטער: צו וואָס האָסטו בעשאַפען, און צו
11 דער מוטער: צו וואָס האָסטו געבאָרען. אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער
הייליגער פון ישראל און דער וואָס האָט איהם געפורעמט: וועגען די
צוקונפטיגע פּאַסירונגען מעגט איהר מיר פרעגען, וועגען מיינע קינדער
און וועגען די ווערק פון מיינע הענד מעגט איהר מיר בעפעהלען.
12 איך זעלבסט האָב דאָך געמאַכט די ערד, און די מענשען אויף איהר
האָב איך בעשאַפען, איך — מיינע הענד האָבען אויסגעשפּרייט די הימ־
לען, און זייערע אַלע שאַארען האָבען איך געבאָטען (צו זיין).
13 איך האָב איהם (כורש'ן), ערוועקט פאַר די גערעכטיגקייט, און אַלע
זיינע וועגען וועל איך גלייך מאַכען; ער וועט בויען א שטאָדט, און
מיינע פערטריעבענע וועט ער אַרויסשיקען (פון בבל) פריי, ניט פאַר
קויפגעלד און ניט פאַר געשאַנקען, זאָגט דער גאָט פון די הערשאַרען.
14 אַזוי האָט געזאָגט גאָט: דאָס פערמעגען פון מצרים און דער האַנדעל
פון כוש און סבאים, מענער גרויס־געוויקסיגע וועלען צו דיר (יהודה)
אריבערגעהען און צו דיר וועלען זיי געהערען, הינטער דיר וועלען זיי
געהען אין קייטען וועלען זיי פאַראיבערגעהען און צו דיר וועלען זיי זיך
בוקען, צו דיר וועלען זיי בעטען, (זיי וועלען זאָגען): נאָר ביי דיר איז גאָט,
15 און קיינער מעהר איז ניטאָ. עס איז ניטאָ אַנאַנדער גאָט. פירוואָהר, דו
ביזט אַן אונזיכטבאַרער גאָט, אָבער אַ העלפער ביזטו, אָ גאָט פון ישראל.
16 זיי זיינען אַלע פערשעהמט און צו שאַנד געוואָרען, צוזאַמען זיינען זיי
אַלע אַוועקגעגאַנגען מיט שמאַך די בילדער שניצער.
17 ישראל ווערט געהאָלפען פון גאָט מיט אַן אייביגער הילף, איהר וועט ניט
פערשעהמט און ניט צו שאַנד ווערען אויף אימער און אייביג.
18 דען אַזוי זאָגט גאָט וואָס האָט בעשאַפען די הימלען, ער איז דער גאָט
וואָס האָט געפורעמט די ערד און האָט זי געמאַכט, ער האָט איהר געגרינ־
דעט. ניט צו וויסט זיין האָט ער זי בעשאַפען, נאָר צו בעוואָהנען איהר
האָט ער זי געפורעמט. איך בין גאָט און קיינער מעהר איז ניטאָ.
19 ניט אין פערבערגענים האָב איך גערעדט, ניט אין דעם אָרט פון אַ פינס־
טערע לאַנד, איך האָב ניט געזאָגט צו דעם זאָמען פון יעקב: זוכט מיך
אין דער וויסטעניס, איך גאָט רעד גערעכטיגקייט, זאָג אָן וואָהרהייט.
20 פערזאַמעלט אייך, און קומט, גענעהנט אייך צוזאַמען איהר אַנטרונענע
פון די פעלקער, די אונוויסענדע, די וואָס טראָגען זייער הילצערנער
בילד און בעטען אַ גאָט וואָס קען ניט העלפען.

21 אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ הַגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחְדָּו מִי
הִשְׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאָז הִגִּידָהּ הֲלוֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין
22 עוֹד אֱלֹהִים מִבַּלְעָדַי אֵל־צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אַיִן זוּלָתִי׃ פְּנוּ
23 אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ כִּי אֲנִי־אֵל וְאֵין עוֹד׃ בִּי
נִשְׁבַּעְתִּי יָצָא מִפִּי צְדָקָה דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי תִּכְרַע
24 כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ אַךְ בַּיהוָה לִי אָמַר צְדָקוֹת
כה וָעֹז עָדָיו יָבוֹא וְיֵבֹשׁוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ׃ בַּיהוָה יִצְדְּקוּ
וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XLVI. מו

מו

א כָּרַע בֵּל קֹרֵס נְבוֹ הָיוּ עֲצַבֵּיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה
2 נְשֻׂאֹתֵיכֶם עֲמוּסוֹת מַשָּׂא לַעֲיֵפָה׃ קָרְסוּ כָרְעוּ יַחְדָּו לֹא
3 יָכְלוּ מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם בַּשְּׁבִי הָלָכָה׃ שִׁמְעוּ
אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הָעֲמֻסִים מִנִּי־
4 בֶטֶן הַנְּשֻׂאִים מִנִּי־רָחַם׃ וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שֵׂיבָה
אֲנִי אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל וַאֲמַלֵּט׃
ה 6 לְמִי תְדַמְּיוּנִי וְתַשְׁווּ וְתַמְשִׁלוּנִי וְנִדְמֶה׃ הַזָּלִים
זָהָב מִכִּיס וְכֶסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ יִשְׂכְּרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׂהוּ
7 אֵל יִסְגְּדוּ אַף־יִשְׁתַּחֲווּ׃ יִשָּׂאֻהוּ עַל־כָּתֵף יִסְבְּלֻהוּ וְיַנִּיחֻהוּ
תַחְתָּיו וְיַעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָמִישׁ אַף־יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא
8 יַעֲנֶה מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעֶנּוּ׃ זִכְרוּ־זֹאת וְהִתְאֹשָׁשׁוּ
9 הָשִׁיבוּ פוֹשְׁעִים עַל־לֵב׃ זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי אָנֹכִי
י אֵל וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֶפֶס כָּמוֹנִי׃ מַגִּיד מֵרֵאשִׁית
אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשׂוּ אֹמֵר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל־
11 חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃ קֹרֵא מִמִּזְרָח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ
עֲצָתוֹ אַף־דִּבַּרְתִּי אַף־אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף־אֶעֱשֶׂנָּה׃
12 13 שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים מִצְּדָקָה׃ קֵרַבְתִּי צִדְקָתִי
לֹא תִרְחָק וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה
לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃

v עצתי ק v. 13. קמץ בז״ק

21 זאָגט אָן און ברענגט זיי אַהער, אויך זאָלען זיי זיך צוזאַמען בעראַטהען,
וועך האָט דאָס געלאָזט הערען פאָראויס, פון לאַנג אָן ווער האָט דאָס
אָנגעזאָגט? ניט דען איך דער אייביגער? און אויסער מיר איז קיין
גאָט ניטאָ. אַ גערעכטער גאָט און אַ רעטער איז ניטאָ אויסער מיר.
22 ווענדעט זיך צו מיר און ווערט געהאָלפען, איהר אַלע גרענעצען פון דער
23 ערד, דען איך בין אַ גאָט און קיינער מעהר איז ניטאָ. ביי מיר זעלבסט
האָב איך געשוואָרען, פון מיין מויל איז אַרויסגעגאַנגען אַ גערעכטיגקייט,
אַ וואָרט איז פון מיין מויל אַרויסגעגאַנגען און עס וועט ניט אָבגעהאַלטען
ווערען, דאָס צו מיר וועט זיך קניען יעדער קניע, (צו מיר) וועט שווערען
24 יעדער צונג. „נאָר דורך גאָט" וועט יעדער זאָגען—„האָב איך גערעכטיג־
קייט און שטאַרקייט", צו איהם וועלען אַלע קומען. און פערשעהמט ווע־
25 לען ווערען אַלע וואָס ערצערנען זיך קעגען איהם. דורך גאָט וועלען
געהאָלפען ווערען און וועלען זיך ריהמען אַלע קינדער פון ישראל.

קאַפּיטעל מו

1 בל קניעט זיך, נבו קרימט זיך, (בל און נבו געצען פון בבל), זייערע געצענ־
בילדער זיינען (אויפגעלאַדען) אויף טהיערען און אויף פיה. אייערע
געטראָגענע געטער זיינען אויפגעלאַדען אַלס לאַסט אויף די מידע פיה.
2 זיי קרימען זיך, זיי קניען זיך (די געטער) צוזאַמען, זיי קענען ניט רעטען
די לאַסט, דען זיי (די געטער) זעלבסט געהען אין דער געפאַנגענשאַפט.
3 הערט מיר צו, איהר הויז פון יעקב, און דאָס גאַנצע רעסט פון דעם הויז
פון ישראל, איהר וואָס זייט אויף מיר אויפגעלאַדען פון (אייער) מוטער־
לייב אָן, וואָס איהר ווערט פון מיר געטראָגען פון געבער מוטער אָן.
4 און ביז צו אייער עלטער בין איך דערזעלביגער (וואָס פּאַסט אייך
אויף), און ביז גראָען עלטער וועל איך אייך אויפלאַדען, איך האָב בע־
שאַפען און איך טראָג, און איך וועל אויפלאַדען (אויף מיר) און איך וועל
5 רעטען. צו וועמען וועט איהר מיך פערגלייכען און וועט מיך עהנליך
מאַכען און וועט מיר גלייך שטעלען דאָס מיר זאָלען גלייך זיין?
6 וועלכע שיטען גאָלד פון דעם ביימעל, און וועגען זילבער אויפ'ן וואָג,
זיי דינגען אַ גאָלדשמיד, און ער מאַכט דערפון אַ גאָט, און זיי קניען
7 זיך און בוקען זיך. זיי טראָגען איהם, אויפ'ן שולטער לאַדען זיי איהם
אויף, און זיי לעגען איהם אַוועק אויף זיין אָרט און ער בלייבט שטעהען,
פון זיין אָרט ריהרט ער זיך ניט, אויב איינער שרייט צו איהם, אָבער ער
8 ענטפערט ניט, פון זיין נויטה העלפט ער איהם ניט. געדענקט דאָך
דאָס און שטאַרקט אייך, נעהמט עס, איהר פערברעכער, צום האַרצען.
9 געדענקט דאָך די ערשטע וואונדער פון אַלטע צייטען. דען איך בין גאָט,
און עס איז ניטאָ קיינער מעהר. איך בין גאָט, און קיינער איז ניט גלייך
צו מיר.
10 (איך) זאָג פון אָנהויב (פון אַ זאַך) דאָס ענד. און פון פאָראויס, די
זאַכען וועלכע זיינען נאָך ניט געשעהען; אַז איך זאָג, וועט מיין בע־
שלוס בעשטעהען, און מיין יעדען פערלאַנג פיהר איך אויס.
11 (איך בין) וואָס רוף פון מאָרגענלאַנד דעם רויב־פויגעל (כורש'ן), פון אַ
ווייטען לאַנד — (דעם מאַן) מיין ראַטהגעבער; געוויס, איך האָב עס
גערעדט, און איך וועל עס אויך ברענגען, איך האָב עס בעשלאָסען און
איך וועל עס אויך טהאָן.
12 הערט מיר צו איהר האַרטהערציגע, (די שונאים פון ישראל), וואָס איהר
זייט ווייט פון צו טהאָן גערעכטיגקייט.
13 איך האָב דערנעהענט מיין גערעכטיגקייט (פאַר ישראל), עס וועט ניט
זיין ווייט, און מיין הילף וועט זיך ניט פערשפּעטיגען, דען איך וועל
געבען אין ציון אַ הילף, צו ישראל וועל איך געבען מיין פּראַכט.

מז CAP. XLVII. מז

א רְדִי ׀ וּשְׁבִי עַל־עָפָר בְּתוּלַת בַּת־בָּבֶל שְׁבִי־לָאָרֶץ אֵין
כִּסֵּא בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ רַכָּה וַעֲנֻגָּה׃
2 קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי־שֹׁבֶל גַּלִּי־שׁוֹק
3 עִבְרִי נְהָרוֹת׃ תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ גַּם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח
4 וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם׃ גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
ה יִשְׂרָאֵל׃ שְׁבִי דוּמָם וּבֹאִי בַחֹשֶׁךְ בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא
6 תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת׃ קָצַפְתִּי עַל־עַמִּי
חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא־שַׂמְתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל־
7 זָקֵן הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד׃ וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְבָרֶת
עַד לֹא־שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל־לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ׃
8 וְעַתָּה שִׁמְעִי־זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמְרָה בִּלְבָבָהּ
אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד לֹא אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא אֵדַע שְׁכוֹל׃
9 וְתָבֹאנָה לָּךְ שְׁתֵּי־אֵלֶּה רֶגַע בְּיוֹם אֶחָד שְׁכוֹל וְאַלְמֹן
כְּתֻמָּם בָּאוּ עָלַיִךְ בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ בְּעָצְמַת חֲבָרַיִךְ מְאֹד׃
י וַתִּבְטְחִי בְרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתֵךְ וְדַעְתֵּךְ הִיא
11 שׁוֹבְבָתֶךְ וַתֹּאמְרִי בְלִבֵּךְ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד׃ וּבָא עָלַיִךְ
רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחְרָהּ וְתִפֹּל עָלַיִךְ הֹוָה לֹא תוּכְלִי כַּפְּרָהּ
12 וְתָבֹא עָלַיִךְ פִּתְאֹם שֹׁאָה לֹא תֵדָעִי׃ עִמְדִי־נָא בַחֲבָרַיִךְ
וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ בַּאֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרָיִךְ אוּלַי תּוּכְלִי הוֹעִיל
13 אוּלַי תַּעֲרוֹצִי׃ נִלְאֵית בְּרֹב עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ־נָא וְיוֹשִׁיעֻךְ
הֹבְרֵו שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים מוֹדִיעִם לֶחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר
14 יָבֹאוּ עָלָיִךְ׃ הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שְׂרָפָתַם לֹא־יַצִּילוּ אֶת־
נַפְשָׁם מִיַּד לֶהָבָה אֵין־גַּחֶלֶת לַחְמָם אוּר לָשֶׁבֶת נֶגְדּוֹ׃
טו כֵּן הָיוּ־לָךְ אֲשֶׁר יָגָעַתְּ סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ לְעֶבְרוֹ
תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעֵךְ׃

שמעו

מ״ו v. 1 מלרע v. 3 קמץ בז״ק v. 5 מלרע v. 13 הברי ק

קאַפּיטעל מז

1 ניעדער אַרונטער און זעץ דיך אויף דעם שטויב, דו יונגפרוי טאָכטער פון
בבל, זיץ אויף דער ערד, ניטאָ מעהר קיין טהראָן, דו טאָכטער פון כשדים,
2 דען ניט מעהר וועט מען דיך רופען איידעלע און צערטליכע. נעהם אַ
האַנדמיהל און מאָהל מעהל. דעק אויף דיין שלייער, הויב אויף די שלעפּפּע,
3 ענטפּלעק די היפּט, געה אַריבער די טייכען. דיין שאַנד וועט אויפגע־
דעקט ווערען, אויך וועט געזעהען ווערען דיין שאַם, ראַכע וועל איך נעה־
מען און איך וועל ניט טרעפען קיין מענשען (ווער עס זאָל דיך רעטען).
4 (דאָס זאָגט) אונזער אויסלייזער, דער גאָט פון די הערשאַרען איז זיין
נאָמען, דער הייליגער פון ישראל.
5 זיץ טרויעריג און קום אין דער פינסטערניס, דו טאָכטער פון כשדים,
דען מען וועט דיך ניט מעהר רופען די הערשערין פון די קעניגרייכען.
6 איך האָב געצאָרנט אויף מיין פאָלק, איך האָב פערשוועכט מיין ערב־
טהייל, און איך האָב זיי איבערגעגעבען אין דיין האַנד; אָבער דו האָסט
זיי ניט געוויעזען קיין בארעמהערציגקייט, אויך אויף דעם אַלטען מאַן
האָסטו דיין יאָך זעהר שווער געמאַכט.
7 און דו האָסט געזאָגט: אויף אייביג וועל איך זיין אַ הערשערין, אַזוי
ווייט האָסטו געגרייכט, דאָס דו האָסט דיזע אַלע פּאַסירונגען ניט
גענומען צום האַרצען; דו האָסט ניט געדענקט דעם שלעכטען ענד
דערפון, (פון דיינע רשעות).
8 אָבער יעצט הער דאָס, דו איידעלע וואָס וואָהנט אין זיכערהייט, וואָס
זאָגט אין איהר האַרץ: איך, און אויסער מיר איז ניטאָ, איך וועל ניט
בלייבען איין אַלמנה, און איך וועל ניט וויסען פון קינדערלאָזיגקייט.
9 אָבער די דאָזיגע צוויי זאַכען וועלען אויף דיך קומען אין אַן אויגענבליק אין
איין טאָג: קינדערלאָזיגקייט און וויטווענשטאַנד; מיט זייער גאַנצע
שטרענגקייט וועלען זיי קומען אויף דיך, טראָטץ דיינע פיעל צויבערייען,
טראָטץ דעם זעהר שטאַרקען צאָהל פון דיינע שוואַרצקינסטלער.
10 און דו האָסט זיך פערזיכערט אויף דיין שלעכטסקייט, דו האָסט גע־
דאַכט: קיינער זעהעט מיך ניט; דיין קלוגהייט און דיין וויסענ־
שאַפט — דאָס האָט דיך פערווילדערט, און דו האָסט געזאָגט אין דיין
האַרץ: איך, און אויסער מיר איז ניטאָ.
11 און עס וועט קומען אויף דיר אַן אונגליק, וואָס דו וועסט ניט וויסען
ווי זיך אָבצובעטען, און עס וועט פאַלען אויף דיך אַ בראָך וואָס דו
וועסט עס ניט קענען אָבשאַפען, און עס וועט קומען אויף דיך פּלוצלונג אַ
דונערשלאַג, איידער דו וועסט נאָך וויסען.
12 שטעל זיך נאָר מיט דיינע שוואַרצקונצען און מיט דיינע פיעל צויבערייען,
מיט וועלכע דו האָסט דיך בעמיהט פון דיין יוגענד אָן. פיעלייכט
וועסטו קענען זיך העלפען, פיעלייכט וועסטו זיך שטאַרקען.
13 אָבער מיט דיינע פיעל פּלענער ביזטו דאָך מיעד געוואָרען; (אויב אַזוי)
זאָלען זיך דאָך שטעלען און דיך העלפען די וואָס צושניידען די הימלען,
די שטערען־זעהער, וואָס מאַכען וויסען די פּאַסירונגען פון יעדען מאָנאַט
(זאָלען זיי דיך העלפען) פון די צרות וועלכע וועלען קומען אויף דיר.
14 אָבער זעה, זיי זיינען געוואָרען ווי שטרוי; אַ פייער האָט זיי פערצעהרט,
זיי קענען זיך אַליין ניט רעטען פון דער האַנד פון דעם פלאַם; עס
וועט פון זיי ניט בלייבען קיין קויהל זיך אָנצוואַרעמען, קיין פייער —
צו זיצען דערביי.
15 אַזוי זיינען צו דיר געוואָרן די, פאַר וועלכע דו האָסט שווער געאַרבייט וואָס
פון דיין יוגענד אָן האָבען זיי דיך פערהאַנדעלט. איטליכער איז אַנטלאָפען
פעראירט אין אַן אַנדער זייט, ס'איז ניטאָ קיינער וואָס זאָל דיר העלפען.

מח CAP. XLVIII. מח

א שִׁמְעוּ־זֹאת בֵּית־יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי
יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים ׀ בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
2 יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה׃ כִּי־מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ
וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
3 הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם
4 עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה׃ מִדַּעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ
ה וּמִצְחֲךָ נְחוּשָׁה׃ וָאַגִּיד לְךָ מֵאָז בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ
6 פֶּן־תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צִוָּם׃ שָׁמַעְתָּ חֲזֵה
כֻּלָּהּ וְאַתֶּם הֲלוֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת
7 וְלֹא יְדַעְתָּם׃ עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי־יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם
8 פֶּן־תֹּאמַר הִנֵּה יְדַעְתִּין׃ גַּם לֹא־שָׁמַעְתָּ גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם
מֵאָז לֹא־פִתְּחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָּגוֹד תִּבְגּוֹד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן
9 קֹרָא לָךְ׃ לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ
י לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃ הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכָסֶף בְּחַרְתִּיךָ
11 בְּכוּר עֹנִי׃ לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי־אֵיךְ יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר
12 לֹא־אֶתֵּן׃ שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי־הוּא
13 אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן׃ אַף־יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי
14 טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃ הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם
וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֶת־אֵלֶּה יְהוָה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ
טו בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי דִּבַּרְתִּי אַף־קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו
16 וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃ קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר
דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי
17 וְרוּחוֹ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
18 אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכֲךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃ לוּא
הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃
19 וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כִּמְעֹתָיו לֹא־יִכָּרֵת וְלֹא־

ישמד

v. 2. קמץ בז״ק

קאַפּיטעל מח

1 הערט דאָס, איהר הויז פון יעקב, די וואָס זיינען גערופען מיט דעם נאָמען
ישראל, און די וואָס קומען אַרויס פון דעם קוואַל פון יהודה, די וואָס
שווערען ביי דעם נאָמען פון דעם אייביגען, און זיי דערמאָהנען דעם גאָט
פון ישראל, אָבער ניט מיט וואַרהייט און ניט מיט גערעכטיגקייט.
2 דען פון דער הייליגער שטאָדט זיינען זיי גערופען, און אויף דעם גאָט פון
ישראל זיינען זיי אָנגעשטיצט, דער גאָט פון די הערשאַרען איז זיין נאָמען.
3 **די ערשטע וואונדער האָב איך שוין פון לאַנג אָנגעזאָגט, און פון מיין מויל**
זיינען זיי אַרויסגעגאַנגען און איך האָב זיי געמאַכט הערען, פּלוצלונג האָב
4 איך זיי אויסגעפיהרט און זיי זיינען אָנגעקומען. ווייל איך ווייס אַז דו
ביזט האַרט, און דער אָדער פון דיין נאַקען איז אַן אייזען און דיין שטערען
5 קופּער. דארום האָב איך דיר אָנגעזאָגט פון לאַנג בעפאָר, איידער עס איז
געקומען האָב איך עס דיך געמאַכט הערען, אום דו זאָלסט ניט זאָגען: מיין
אבגאָט האָט עס געטהאָן, און מיין אויסגעהאַקטעס און מיין געגאָסענעס
6 בילד האָט עס בעפאָהלען. דו האָסט עס געהערט, יעצט זעה דאָס אין
גאַנצען, און איהר אַליין קענט דאָך דאָס זאָגען, איך האָב דיך געלאָזט
הערען די נייע וואונדער וואָס האָבען יעצט געטראָפען, און די פערבאָרגענע
7 זאַכען, וועלכע דו האָסט פריהער ניט געוואוסט. יעצט זיינען זיי בע־
שאַפען געוואָרען אָבער ניט פון לאַנג אָן, און מיט אַ טאָג צוריק האָסטו
זיי ניט געהערט, דו זאָלסט ניט זאָגען: זעה, איך האָב זיי געוואוסט.
8 ניט האָסטו עס געהאַט געהערט, ניט האָסטו עס געהאַט געוואוסט, ניט
האָט פריהער דיין אויער זיך געעפענט דאָס צו הערען, דען איך האָב גע־
וואוסט אַז דו טהוסט פעלשען, און אַ פערברעכער פון מוטערלייב אָן ביזטו
9 אָנגערופען. וועגען מיין נאָמען׳ס ווילען וועל איך ערלענגערען מיין צאָרן,
און צוליעב מיין לויב וועל איך צוריק האַלטען מיין צאָרן קעגען דיר, אום
10 דיך ניט אויסצוראָטהען. זעה, איך האָב דיך געלייטערט, אָבער ניט
ווי זילבער; איך האָב דיך געפּרובט אין דעם שמעלץ־טיגעל פון נויטה.
11 פון מיינעטוועגען, נאָר פון מיינעטוועגען וועל איך עס טהאָן, דען ווי
זאָל ענטהייליגט ווערען (מיין עהרע)? און מיין עהרע וועל איך קיין
12 אַנדערע ניט אָבגעבען. הער מיר צו, יעקב, און ישראל מיין גערופענער,
איך בין עס, איך בין דער ערשטער און איך בין אויך דער לעצטער.
13 אויך האָט מיין האַנד געגרינדעט די ערד, און מיין רעכטע האַנד האָט
געמאַכט דעם געוועלב פון דעם הימעל. איך רוף זיי מיט אַ בעפעהל און
14 זיי שטעהען פעסט צוזאַמען. זאַמעלט זיך צוזאַמען איהר אַלע און הערט,
ווער פון זיי האָט די דאָזיגע זאַכען פאָראויסגעזאָגט? דאָס ער (כורש) וואָס
גאָט ליעבט איהם וועט אויספיהרען זיין ווילען קעגען בבל, און ער וועט
15 לייגען זיין שטאַרקען אָרעם אויף די כשדים. איך, נאָר איך האָב עס גע־
רעדט, אויך איך האָב איהם גערופען, איהם געבראַכט, און איהם געמאַכט
16 בעגליקען זיין וועג. גענעהענט אַהער צו מיר, און הערט דאָס; פון אָנ־
הויב אָן האָב איך ניט גערעדט אין פערבאָרגענהייט, צייט עטוואָס ווערט
נאָר געשעהען בין איך דאָ דערביי. און יעצט האָט מיך געשיקט גאָט דער
17 הערר, און זיין גייסט. אַזוי האָט געזאָגט גאָט, דיין אויסלייזער, דער
הייליגער פון ישראל: איך גאָט דער־הערר, לעהרען דיך וואָס עס איז פאַר
דיינע נוצען, איך פיהר דיך אויף דעם וועג וואָס דו זאָלסט געהען.
18 ווען דו וואָלסט געהאָרכט צו מיינע בעפעהלען, וואָלט דיין פריעדען גע־
וועזען ווי אַ שטראָם און דיין הילף — אַזוי ווי די אינדען פון ים.
19 און דיין זאָמען וואָלט געוועזען אַזוי ווי די זאַמד, און דיינע נאָכקאָמען
ווי זיין (דעם ים׳ס) זאַמד־קערנער, זיין נאָמען וואָלט ניט אויסגעראָטהען
געוואָרען און וואָלט ניט פערטיליגט געוואָרען פון מיין געזיכט.

כ יִשְׁמַד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃ צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים
בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ
אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃ וְלֹא צָמְאוּ בֶּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם 21
מַיִם מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע־צוּר וַיָּזֻבוּ מָיִם׃ אֵין שָׁלוֹם 22
אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃

CAP. XLIX. מט

מט

א שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן
קְרָאָנִי מִמְּעֵי אִמִּי הִזְכִּיר שְׁמִי׃ וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה 2
בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי וַיְשִׂימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי׃
וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ וַאֲנִי 3 4
אָמַרְתִּי לְרִיק יָגַעְתִּי לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִלֵּיתִי אָכֵן מִשְׁפָּטִי
אֶת־יְהוָה וּפְעֻלָּתִי אֶת־אֱלֹהָי׃ וְעַתָּה ׀ אָמַר יְהוָה ה
יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא
יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי׃ וַיֹּאמֶר נָקֵל 6
מִהְיוֹתְךָ לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וּנְצִירֵי יִשְׂרָאֵל
לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי עַד־קְצֵה
הָאָרֶץ׃ כֹּה אָמַר־יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֹה־ 7
נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ וָקָמוּ שָׂרִים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ׃
כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה 8
עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל
נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת׃ לֵאמֹר לַאֲסוּרִים צֵאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ 9
הִגָּלוּ עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם׃ לֹא יִרְעָבוּ ·
וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא־יַכֵּם שָׁרָב וָשָׁמֶשׁ כִּי־מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם
וְעַל־מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם׃ וְשַׂמְתִּי כָל־הָרַי לַדָּרֶךְ וּמְסִלֹּתַי 11
יְרֻמוּן׃ הִנֵּה־אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וְהִנֵּה־אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִיָּם 12
וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים׃ רָנּוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אֶרֶץ יִפְצְחוּ הָרִים 13

רנה

מט v. 5. לו קרי v. 6. ונצורי ק׳ v. 7. כצ״ל v. 10. קמץ בז״ק v. 13. קָמֵץ בז״ק ibid. ופצחו קרי

20 געהט אַרויס פון בבל, אַנטלויפט פון כשדים מיט אַ שטים פון געזאַנג,
זאָגט עס אָן, מאַכט עס הערען, פערברייטעט עס אין די אַלע גרענעצען
פון דער ערד, זאָגט : גאָט האָט אויסגעלייזט זיין קנעכט יעקב.
21 און זיי זיינען ניט דורשטיג געווען ווען ער האָט זיי געפיהרט דורך וויס־
טעניס, וואַסער פון דעם פעלז האָט ער געמאַכט פליעסען פאַר זיי.
און ער האָט געשפּאָלטען דעם פעלזען און דאָס וואַסער האָט גערונען.
22 קיין פריעדען איז ניטאָ, — זאָגט גאָט. — פאַר די גאָטלאָזע.

קאַפּיטעל מט

1 הערט מיר צו איהר אינזעל־בעוואָהנער, און פערנעהמט עס איהר פעלקער
פון ווייטען. גאָט האָט מיך (ישראל) פון געבורט אָן גערופען, פון מיין
מוטערס לייב אָן האָט ער דערמאָהנט מיין נאָמען.
2 און ער האָט געמאַכט מיין מויל ווי אַ שאַרפעס שווערד, אין דעם שאָטען
פון זיין האַנד האָט ער מיך בעהאַלטען, און ער האָט מיך געמאַכט פאַר
אַ געשליעפענעם פייל, אין זיין פייל־שייד האָט ער מיך פערבאָרגען.
3 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מיין קנעכט ביזטו, ישראל, מיט וועלכען
4 איך ריהם זיך. און איך האָב געזאָגט: אומזיסט האָב איך זיך געמיהט, פאַר
וויסטיגקייט און גאָרנישט האָב איך מיין קראַפט פערבראַכט, אָבער מיין
גערעכטיגקייט איז ביי גאָט, און מיין ווערק־לאָהן איז ביי מיין גאָט.
5 און יעצט זאָגט גאָט, דער וואָס האָט מיך געפורעמט פון מוטער לייב
אָן צו זיין קנעכט, צוריק צוקעהרען יעקב'ן צו איהם און אז ישראל
זאָל צו איהם איינגעזאַמעלט ווערען, און איך בין געשעצט געוואָרען
אין די אויגען פון גאָט, און מיין גאָט איז געווען מיין שטאַרקייט.
6 און ער האָט געזאָגט : עס איז ווייניג דאָס דו זאָלסט זיין מיין קנעכט,
אום אויפצושטעלען די שטאַמען פון יעקב און די אָבגעבראָכענע צווייגען
פון ישראל צוריק צו ברענגען, איך וועל דיך מאַכען פאַר אַ ליכט פון נאַ־
ציאָנען, דאָס מיין הילף זאָל בעוואוסט ווערען ביז צו דעם עק פון דער
7 וועלט. אַזוי האָט געזאָגט גאָט, דער אויסלייזער פון ישראל און זיין היי־
ליגער: צום פעראַכטעטען פון מענשען, צו דעם וואָס איז פעראונוויר־
דיגט ביי די פעלקער, צו דעם קנעכט פון די הערשער : (אַ צייט וועט
קומען), דאָס קעניגע וועלען זעהען און וועלען זיך פאַר איהם אויפ־
שטעלען, פירשטען — וועלען זיך בוקען פון וועגען גאָט, וועלכער איז
טריי דעם הייליגען פון ישראל וועלכער האָט דיר אויסגעוועהלט.
8 אַזוי האָט געזאָגט גאָט : אין דער צייט פון גנאָד האָב איך דיר געענט־
פערט, און אין דעם טאָג פון דיין הילף האָב איך דיך געהאָלפען, און איך
האָב דיך געהיט, און איך האָב דיך געמאַכט פאַר אַ פאָלק פון (מיין)
בונד, אויפצוריכטען דאָס לאַנד, צו בעזעצען פערוויסטעטע ערבטיילען.
9 צו זאָגען צו די געפאַנגענע : געהט אַרויס, און צו די וואָס זיינען אין
דער פינסטער : ווערט ענטפּלעקט, אויף אַלע וועגען וועלען זיי זיך
ווידען און אויף אַלע בערג־שפּיטצען וועט זיין זייער ווידונגס פּלאַץ.
10 זיי וועלען ניט הונגערען און זיי וועלען ניט דורשטען, און די היץ און
די זונן וועט זיי ניט שלאָגען, דען זייער דערבאַרעמער וועט זיי פיהרען,
11 און צו די וואַסערקוואַלען וועט ער זיי צערטליך טרייבען. און איך וועל
מאַכען מיינע אַלע בערג פאַר אַן אויסגעטראָטענעם וועג, און מיינע שטע־
12 גען וועלען זיך ערהויבען. זעה, די וועלען קומען פון ווייטען, און זעה, די
13 —פון צפון און פון מערב, און די פון דעם לאַנד פון די סינים. זינגט,
איהר הימלען, און פרעה זיך, דו ערד, און ברעכט אויס איהר בערג אַ גע־
זאַנג, דען גאָט טרייסטעט זיין פאָלק, און איבער זיינע אָרעמע דערבאַרמט

14 רִנָּה כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּו יְרַחֵם׃ * וַתֹּאמֶר צִיּוֹן
טו עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃ הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם
16 בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃ הֵן עַל־
17 כַּפַּיִם חַקֹּתִיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָּמִיד׃ מִהֲרוּ בָּנָיִךְ מְהָרְסַיִךְ
18 וּמַחֲרִבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃ שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם
נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי
19 וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה׃ כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשֹׁמְמֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֲרִסֻתֵךְ
כ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ מְבַלְּעָיִךְ׃ עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ
21 בְּנֵי שִׁכֻּלָיִךְ צַר־לִי הַמָּקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאֵשֵׁבָה׃ וְאָמַרְתְּ
בִּלְבָבֵךְ מִי יָלַד־לִי אֶת־אֵלֶּה וַאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה גֹּלָה ׀
וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי אֵלֶּה אֵיפֹה
22 הֵם׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל־גּוֹיִם יָדִי
וְאֶל־עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ עַל־כָּתֵף
23 תִּנָּשֶׂאנָה׃ וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנַיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִיקֹתַיִךְ אַפַּיִם
אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ־לָךְ וַעֲפַר רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
24 אֲשֶׁר לֹא־יֵבֹשׁוּ קֹוָי׃ הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־שְׁבִי
כה צַדִּיק יִמָּלֵט׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח
וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ
26 אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ׃ וְהַאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם וְכֶעָסִיס
דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ
אֲבִיר יַעֲקֹב׃

CAP. L. נ

נ

א כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ
אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי אֲשֶׁר־מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֺנֹתֵיכֶם
2 נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין
אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם־
אֵין־בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים נְהָרוֹת

מדבר

מ״ט v. 14. הפטרת עקב v. 18. v. 25. קמץ בז״ק

14 ער זיך. און ציון האָט געזאָגט: דען דער אייביגער האָט מיך פערלאָזען,
15 און גאָט האָט מיך פערגעסען. קען דען אַ פרוי פערגעסען איהר זויגענדיגען
קינד, זיך ניט צו ערבארעמען אויף דאָס קינד פון איהר לייב? ווען אויך
16 די דאָזיגע זאָלען יא פערגעסען, אָבער איך וועל דיך ניט פערגעסען. זעה,
אויף די הענד האָב איך דיך אויסגעקריצט, דיינע מויערען שטעהען שטענ־
17 דיג פאר מיינע אויגען. דיינע קינדער, דיינע אויפבויער, איילען צו קו־
מען; דיינע צערשטערער און דיינע פערוויסטער וועלען פון דיר ארויס־
18 געהען. הויב אויף דיינע אויגען ריגגס ארום און זעה; זיי וועלען האָ־
בען זיך פערזאַמעלט און זיינען געקומען צו דיר; ווי איך לעב — זאָגט
גאָט — דאָס דו וועסט זיך מיט זיי אַלעמען בעציערען ווי מיט אַ ציערונג,
19 און דו וועסט זיי אויף זיך אָנבינדען ווי אַ כלה, אויך דיינע רואינען און
דיינע וויסטע ערטער און דיין צושטערטעס לאַנד, דען יעצט וועסטו ענג
זיין צוליעב די פיעל איינוואָהנער, און דיינע פערדערבער וועלען זיך דער־
20 ווייטערען. עס וועט נאָך קומען אַ צייט דאָס דיינע פערלאָרענע קינ־
דער וועלען זאָגען אין דיינע אויערען: דער אָרט איז פאר מיר צו ענג,
21 רוק זיך אָב פון מיינעטוועגען, דאָס איך זאָל קענען זיצען. און דו
וועסט זאָגען אין דיין האַרצען: ווער האָט מיר די געבאָרען? און איך
בין דאָך געווען קינדערלאָז און איינזאם, פערטריעבען און פערשטויסען,
און די ווער האָט אויפגעהאָדעוועט? זעה, איך בין דאָך איבערגעבליעבען
22 אַליין, אָט די פון וואַנען זיינען זיי? אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערר:
זעה, איך וועל אויפהויבען צו די נאַציאָנען מיין האַנד, צו די פעלקער וועל
איך אויפהויבען מיין פאָהן און זיי וועלען ברענגען דיינע זיהן אין (זייער)
בוזעם, און דיינע טעכטער וועלען אויף דעם שולטער געטראגען ווערען.
23 און קעניגע וועלען זיין דיינע ערציהערס, און זייערע פירשטינעס—דיינע
אַמען; מיט דעם אנגעזיכט צו דער ערד וועלען זיי זיך בוקען צו דיר, און
דעם שטויב פון דיינע פיס וועלען זיי לעקען, און דו וועסט וויסען דאָס איך
בין גאָט, און די וואָס האָפען אויף מיר וועלען ניט פערשעהמט ווערען.
24 קען דען פון דעם שטאַרקען דער רויב אַוועקגענומען ווערען? אָדער
קען דער פאַנג פון איהם וואָס האַלט זיך גערעכט ענטרונען ווערען?
25 דען אזוי האָט גאָט געזאָגט: אויך דער פאַנג פון דעם שטאַרקען וועט
אַוועקגענומען ווערען, און דער רויב פון דעם טיראַן וועט ענטרונען
ווערען, און מיט די וואָס קריגען זיך מיט דיר וועל איך זיך קריגען, און
דיינע קינדער וועל איך זעלבסט העלפען.
26 און איך וועל מאַכען עסען דיינע בעדריקערס זייער אייגען פלייש,
און ווי פון פרישען וויין וועלען זיי בעטרונקען ווערען פון זייער אייגענעם
בלוט, און יעדעס בעשעפעניס זאָל וויסען דאָס איך גאָט בין דיין העל־
פער, און דיין אויסלעזער איז דער שטאַרקער גאָט פון יעקב.

קאַפּיטעל נ

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: וואו איז דער שייד־בריעף פון אייער מוטער
מיט וועלכען איך האָב זי אַוועקגעשיקט? אָדער ווער פון מיינע מאָה־
נערס (קען האָבען אַ טענה) דאָס איך האָב איך פערקויפט צו איהם?
זעהט, נור פאר אייערע זינד זייט איהר פערקויפט געוואָרען, און פאר
אייערע פערברעכען איז אייער מוטער אַוועקגעשיקט געוואָרען.
2 ווארום בין איך געקומען (צו אייך אין בבל) און עס איז קיינער ניט
געווען, איך האָב גערופען, און קיינער האָט ניט געענטפערט? איז
דען מיין האַנד ווירקליך צו קורץ אויסצולעזען, אָדער איז דען אין מיר
קיין קראַפט ניטאָ צו רעטען? זעהט, מיט מיין געשריי טריקען איך
דאָך אויס דעם ים, איך מאַך די טייכען אַ וויסטעניס; זייער פיש
פוילט, ווייל ס'איז ניטאָ קיין וואַסער, און זיי שטאַרבען פון דורשט.

מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת בַּצָּמָא׃ אַלְבִּישׁ 3
שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ אֲדֹנָי יֱהוִה נָתַן 4
לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לָעוּת אֶת־יָעֵף דָּבָר יָעִיר ׀ בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ אֲדֹנָי יֱהוִה פָּתַח ה
לִי אֹזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נְסוּגֹתִי׃ גֵּוִי נָתַתִּי 6
לְמַכִּים וּלְחָיַי לְמֹרְטִים פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וָרֹק׃
וַאדֹנָי יֱהוִה יַעֲזָר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל־כֵּן שַׂמְתִּי 7
פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי־לֹא אֵבוֹשׁ׃ קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי־ 8
יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָּחַד מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ הֵן 9
אֲדֹנָי יֱהוִה יַעֲזָר־לִי מִי־הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ
עָשׁ יֹאכְלֵם׃ מִי בָכֶם יְרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ י
אֲשֶׁר ׀ הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן
בֵּאלֹהָיו׃ הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִיקוֹת לְכוּ ׀ 11
בְּאוּר אֶשְׁכֶם וּבְזִיקוֹת בִּעַרְתֶּם מִיָּדִי הָיְתָה־זֹּאת לָכֶם
לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן׃

נא

Cap. LI. נא

שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל־צוּר א
חֻצַּבְתֶּם וְאֶל־מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם׃ הַבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם 2
אֲבִיכֶם וְאֶל־שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם כִּי־אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ
וְאַרְבֵּהוּ׃ כִּי־נִחַם יְהוָה צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם 3
מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְהוָה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא
בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאוּמִּי 4
אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים
אַרְגִּיעַ׃ קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יִשְׁעִי וּזְרֹעַי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי ה
אִיִּים יְקַוּוּ וְאֶל־זְרֹעִי יְיַחֵלוּן׃ שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם 6
וְהַבִּיטוּ אֶל־הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ
כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ־כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם

תהיה

כא v. 3. עד כאן   v. 4. דגש אחר שורק   v. 6. קמץ בפשטא

3 איך בעקלייד די הימלען מיט פינסטערניס, און מאַך אַ זאַק־קלייד זייער
בעדעקונג.
4 דער הערר גאָט האָט מיר געגעבען אַ צונג פון די געלערענטע, צו וויסען
אנצואוועגדען פאסענדע ווערטער צו דעם מיעדען. ער ערוועקט (מיר) אין
פריה־מאָרגען, ער ערוועקט מיר דאָס אויער, צו הערען ווי די געלערנטע.
5 דער הערר גאָט האָט אויפגעמאַכט מיין אויער, און איך האָב ניט איבער־
טרעטען, צוריק האָב איך ניט אָפּגעטרעטען.
6 מיין רוקען האָב איך געגעבען צו די שלאָגערס און מיינע באקען צו די
פליקערס, מיין אנגעזיכט האָב איך ניט פערבאָרגען פון שאַנד און שפייען.
7 אָבער דער הערר גאָט העלפט מיר, דארום בין איך ניט פערשעהמט געוואָ־
רען, דארום האָב איך געמאַכט מיין אנגעזיכט ווי אַ קיזעלשטיין, דען
איך האָב געוואוסט אַז איך וועל ניט פערשעהמט ווערען.
8 נאָהענט איז מיין פערטהיידיגער; ווער וויל מיט מיר שטרייטען?
לאָמיר זיך שטעלען צוזאַמען, ווער איז מיין געגנער? זאָל ער נור גע־
נעהנען צו מיר.
9 זעה, דער הערר גאָט וועט מיר העלפען; ווער איז דאָס, וואָס קען מיר
בעשולדיגען? זעה, זיי וועלען אַלע ווי אַ קלייד צערפאלען, די מאָיל
וועט זיי אויפעסען.
10 ווער איז צווישען אייך וואָס פירכטעט פאר גאָט און הערט צו דער שטים
פון זיין קנעכט (דעם נביא)? (ווער איז צווישען אייך) וואָס איז גע־
גאנגען אין דער פינסטערניס און האָט ניט קיין ליכט־שיין? לאָז ער
זיך פערזיכערן אין דעם נאָמען פון גאָט, און זיך שטיצען אויף זיין גאָט.
11 זעהט, איהר אַלע (וואָס הערט ניט צום נביא) צינדט אָן אַ פייער, איהר
פערשפרייט פונקען, (דארום) געהט אין די גלות פון אייער פייער, און
אין די פונקען וועלכע איהר האָט אָנגעצונדען; פון מיין האַנד איז דאָס
געשעהען צו אייך. אין אַ פלאַץ פון טרויער וועט איהר ליעגען.

קאַפּיטעל נא

1 הערט מיר צו, איהר וואָס יאָגט נאָך גערעכטיגקייט, וואָס זוכט גאָט;
קוקט צו דעם פעלזען פון וועלכען איהר זייט אויסגעהאַקט געוואָרען, און
אויף די עפענונג פון דעם ברונען פון וועלכען איהר זייט אויסגעגראָבען
געוואָרען.
2 קוקט אויף אברהם אייער פאטער, און אויף שרה'ן וועלכע האָט אייך
געבאָרען, דען איינער נור איז ער געוועזן ווען איך האָב איהם גערופען,
און איך האָב איהם געבענשט און האָב איהם פערמעהרט.
3 דען גאָט האָט געטרייסט ציון; ער האָט געטרייסט אַלע איהרע רואינען,
און ער האָט געמאַכט איהר ווילדערניס אַזוי ווי דעם (גאָרטען פון) עדן,
און איהר וויסטע אַזוי ווי דעם גאָרטען פון גאָט. פרייד און לוסט וועלען
אין איהר געפונען ווערען, דאנק־ליעד און שטים פון געזאַנג.
4 האָרכט צו מיר, מיין פאָלק, און דו מיין נאַציאָן, הערט מיר צו, דען אַ
לעהרע וועט פון מיר ארויסגעהן, און מיין רעכט וועל איך אַלס אַ ליכט
פאר די פעלקער אויסשפרייטען.
5 נאָהענט איז מיין גערעכטיגקייט, עס איז ארויסגעקומען מיין הילף, און
מיינע ארעמס וועלען ריכטען די פעלקער, צו מיר וועלען די אינזלען
האָפען, און אויף מיין ארעם (שטאַרקהייט) וועלען זיי ווארטען.
6 הויבט אויף צו די הימלען אייערע אויגען, און קוקט אויף די ערד פון
אונטען, דען אויב (אפילו) די הימלען זאָלען ווי רויך פערגעהען, און
די ערד זאָל ווי אַ קלייד צערפאלען, און איהרע איינוואָהנער זאָלען ווי
די מוקען אויסשטאַרבען, אָבער מיין הילף וועט אייביג בלייבען, און מיין
גערעכטיגקייט וועט ניט ארונטערגעהן.

7 תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ שִׁמְעוּ אֵלַי יֹדְעֵי צֶדֶק
עַם תּוֹרָתִי בְלִבָּם אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל־
8 תֵּחָתּוּ׃ כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי
9 לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים׃ עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי־
עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ־
י הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ הֲלוֹא אַתְּ־הִיא
הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי־יָם דֶּרֶךְ
11 לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן
12 וַאֲנָחָה׃ * אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֶמְכֶם מִי־אַתְּ וַתִּירְאִי
13 מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ
נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וַתְּפַחֵד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת
14 הַמֵּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃ מִהַר
טו צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ וְאָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
16 וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד
17 אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה׃ הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי
קוּמִי יְרוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ
18 אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃ אֵין־מְנַהֵל לָהּ
מִכָּל־בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדֵּלָה׃
19 שְׁתַּיִם הֵנָּה קֹרְאֹתַיִךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב
כ וְהַחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ׃ בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת
21 כְּתוֹא מִכְמָר הַמְלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גַּעֲרַת אֱלֹהָיִךְ׃ לָכֵן
22 שִׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנַיִךְ
יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס
הַתַּרְעֵלָה אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ

עוד

v. 9. מלרע v. 12. הפטורת שופטים v. 13. קמץ בסגולתא v. 16. קמץ בז״ק

7 הערט מיר צו, איהר וואָס איהר ליעבט גערעכטיגקייט, דאָס פאָלק וואָס
מיין לעהרע איז אין זייער הארץ: איהר זאָלט זיך ניט פירכטען פאַר די
שאַנד פון מענשען, און פון זייערע לעסטערונגען זאָלט איהר ניט פאַלען
8 ביי זיך. דען אזוי ווי אַ קלייד וועט זיי די מאָיל אויפעסען, און אַזוי
ווי וואָלל וועט זיי דער ווארעם צופרעסען, אָבער מיין גערעכטיגקייט וועט
אייביג בלייבען, און מיין הילף אין אלע געשלעכטען (דור־דורות).
9 ערוואַך, ערוואַך, קלייד זיך אָן מיט מאַכט, דו ארעם פון גאָט, ערוואַך
אזוי ווי אין די פריהעריגע טעג, ווי אין די אוראלטע צייטען, ביזטו
עס ניט דען די (האַנד), וואָס האָט פערוואונדעט דעם שטאָלצען (מצרים)?
10 וואָס האָט ערשלאָגען דעם קראָקאדיל? ביזטו עס ניט דען די, וואָס האָט
אויסגעטריקענט דעם ים, די וואסערן פון דעם גרויסען אבגרונד? די, וואָס
האָט געמאַכט אין די טיעפענים פון ים א וועג פאַר די אויסגעלעזטע אי־
11 בערצופאָהרען? און די אויסגעלעזטע פון גאָט וועלען זיך צוריקקעהרען,
און וועלען קומען אין ציון מיט געזאַנג, און זייער קאָפּ וועט זיין בעציערט
מיט אן אייביגע פרייד. פרייד און לוסט וועלען זיי אנטרעפען, און טרויער
12 און זיפץ וועלען ענטלויפען. איך, איך בין עס דער וואָס טרייסטעט
אייך; ווער ביזטו, וואָס דו פירכטעסט פאַר אַ מענשען וואָס טהוט
שטאַרבען, און פאַר אַ מענשען־זוהן וואָס איז גערעכענט ווי אַ גראָז?
13 און דו האָסט פערגעסען דעם גאָט דיין בעשעפער, דער וואָס שפּרייט
אויס די הימלען און גרינדעט די ערד, און דו שרעקסט זיך שטענדיג,
דעם גאַנצען טאָג, פאַר צאָרן פון דעם בעדריקער, וועלכער בערייט זיך
אן צו פערדארבען. אָבער וואו איז דער צאָרן פון דעם בעדריקער?
14 געשווינד וועט דער אונטערדריקטער (ישראל) בעפרייט ווערען, און ער
וועט ניט שטאַרבען אין גרוב פון (גופענגנים), און זיין שפּייז וועט איהם
15 ניט פעהלען. און איך גאָט דיין הערר, טהו עס, איך וואָס שריי אן
אויף דעם ים, און זיינע וועללען יאָמערן, דער גאָט פון די הערשארען איז
16 זיין (מיין) נאָמען. און איך האָב געלעגט מיינע ווערטער אין דיין
מויל, און מיט דעם שאטען פון מיינע הענד האָב איך דיך בעדעקט,
אויסצושפּרייטען פאַר אייך נייע (גליקס־) הימלען און צו גרינדען אַ נייע
ערד, און צו זאָגען צו ציון: מיין פאָלק ביזטו.
17 ערמונטער זיך, ערמונטער זיך, שטעה אויף, ירושלים, דו, וועלכע
האָסט געטרונקען פון גאָטס האַנד דעם בעכער פון זיין צאָרן, דעם טיע־
פען גיפט־בעכער האָסטו אויסגעטרונקען און אויסגעזויגען.
18 זי האָט קיין פיהרער ניט פון די אלע קינדער וואָס זי האָט געבאָרען, און
עס איז ניטאָ ווער עס זאָל זי ביי דער האַנד אָנהאַלטען, פון די אַלע קינ־
דער וואָס זי האָט דערצויגען.
19 צוויי אומגליקען האָבען דיך געטראָפען — ווער קען דיר בעדויערן? —
פערדארבונג און אונטערגאַנג, און הונגער און שווערד, — מיט וועמען
קען איך דיך טרייסטען?
20 דיינע קינדער זיינען פערשמאַכט, זיי ליעגען אן דער שפּיץ פון אלע
גאַסען, אזוי ווי אן אָקס אין נעץ; זיי זיינען אָנגעפילט מיט דעם צאָרן
פון גאָט, מיט דעם געשריי פון דיין גאָט.
21 דארום הער נאָר דאָס, דו עלענדע, און דו בעטרונקענע, אָבער ניט
פון וויין.
22 אַזוי האָט געזאָגט דיין הערר דער אייביגער, און דיין גאָט וועלכער
וועט שטרייטען דעם שטרייט פון זיין פאָלק, זעה, איך האָב אווקגע־
נומען פון דיין האַנד דעם גיפט־בעכער, דעם טיעפען בעכער פון מיין
צאָרן, דו זאָלסט איהם ניט מעהר טרינקען.

23 עוֹד׃ וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעֲבֹרָה
וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גֵּוֵךְ וְכַחוּץ לַעֹבְרִים׃

נב Cap. LII. נב

א עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי ׀ בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלִַם
2 עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא־בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃ הִתְנַעֲרִי
מֵעָפָר קוּמִי שְּׁבִי יְרוּשָׁלִָם הִתְפַּתְּחוּ מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה
3 בַּת־צִיּוֹן׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא
4 בְכֶסֶף תִּגָּאֵלוּ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה מִצְרַיִם יָרַד־
ה עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ׃ וְעַתָּה מַה־
לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ נְאֻם־
6 יְהוָה וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ׃ לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן
7 בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ מַה־נָּאווּ עַל־
הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ
8 יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל
9 יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ פִּצְחוּ רַנְּנוּ
יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלִָם כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלִָם׃
י חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־
11 אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם
12 טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה׃ כִּי לֹא
בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי־הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה
13 וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם
14 וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן־מִשְׁחַת
טו מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹאֲרוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃ כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו
יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר
לֹא־שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃

נג Cap. LIII. נג

א 2 מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה׃ וַיַּעַל

כיונק

כ״ב v. 1. מלרע v. 2. התפתחי קרי v. 5. משלו ק׳ v. 10. קמץ בז״ק

23 און איך וועל איהם געבען אין די האַנד פון דיינע בעדריקער, וועלכע
האָבען געזאָגט צו דיין זעעלע : בייג זיך איין און מיר וועלען אריבער־
געהען, און דו האָסט געמאַכט ווי די ערד דיין רוקען, און ווי א גאס
פאר די אריבערגעהער.

קאַפּיטעל נב

1 ערוואַך, ערוואַך, בעקלייד זיך מיט דיין מאַכט, ציון ; קלייד אָן דיינע
פּרעכטיגע קליידער, ירושלים, דו הייליגע שטאָדט ; דען מעהר וועט
שוין צו דיר ניט קומען קיין אונבעשניטענער און קיין אונריינער.
2 שאָקעל זיך אָפּ פון דעם שטויב, שטעה אויף, דו געפאנגענשאַפט פון
ירושלים, בינד אָפּ די באנד־שטריק פון דיין האַלז, דו געפאנגענע טאָכ־
3 טער פון ציון. דען אזוי האָט גאָט געזאָגט : אומזיסט זייט איהר פער־
4 קויפט געוואָרען, און אָהן געלד וועט איהר אויסגעלעזט ווערען. דען אַזוי
האָט געזאָגט גאָט, דער הערר, אין מצרים האָט מיין פאָלק אַראָפּגענידערט
אין אָנפאנג, אום צו וואָהנען דאָרט, אָבער אשור האָט איהם גאָר אומזיסט
5 אונטערדריקט. און יעצט, וואָס האָב איך דאָ (אין בבל) צו מאַכען
זאָגט גאָט, זיינע הערשער ריהמען זיך, און שטענדיג, אַ גאַנצען טאָג, איז
6 מיין נאָמען געלעסטערט. דארום וועט מיין פאָלק (באַלד אין גיכען)
וויסען מיין נאָמען ; דארום אין יענעם טאָג (וועלען זיי וויסען), אַז איך
7 בין עס דער וואָס רעדט (דאָס), אָט דאָ בין איך. ווי שעהן זיינען אויף
די בערג די פיס פון דעם אָנזאָגער; דער וואָס מאַכט הערען פריעדען, ער
זאָגט אָן גוטעס, ער מאַכט הערען הילף, ער זאָגט אָן צו ציון : עס קעניגט
8 דיין גאָט. (ווי שעהן איז) דער שטים פון דיינע וועכטער ; זיי הייבען
אויף זייער שטים, צוזאַמען זינגען זיי, דען די אויג פון די (פון די צוריק־
קומענדע) ווי די אויג פון די (די וועכטער) זעהען, ווי גאָט קעהרט צוריק
9 די געפאנגענע פון ציון. ברעכט אויס אין געזאנג, זינגט צוזאַמען, איהר
רואינען פון ירושלים, דען גאָט האָט געטרייסט זיין פאָלק, ער האָט אויס־
10 געלייזט ירושלים. גאָט האָט ענטדעקט זיין הייליגען ארעם פאר די
אויגען פון די אלע פעלקער, און די אלע ענדען פון דער ערד וועלען זעהן
11 די הילף פון אונזער גאָט. קעהרט זיך אָפּ, קעהרט זיך אָפּ, געהט ארויס
פון דאָרט (בבל), זיי זיינען אונריין, ריהרט זיך ניט אָן אן זיי, רייניגט
12 איך, איהר וואָס טראָגט די געפעס פון גאָט. דען ניט מיט האַסט וועט
איהר ארויסגעהען, ניט מיט געלאָף וועט איהר געהן, דען אייך פאָראויס
געהט דער אייביגער, און אייער איינזאמלער איז דער גאָט פון ישראל.
13 זעה, מיין קנעכט (ישראל) וועט בעגליקען, ער וועט ווערען הויך און ער־
14 הויבען, און ער וועט זעהר דערהויבט ווערען. אַזוי ווי עס האָבען זיך
געוואונדערט אויף דיך פיעלע, זיי האָבען געזאָגט : פירוואהר, זיין אויס־
זעהען איז פערדאָרבען, גאָר ניט קיין מענש, און זיין געשטאַלט איז פער־
15 דאָרבען מעהר פון אַלע מענשען־קינדער. אַזוי וועט ער פערוואונדערן
פיעל פעלקער, קעניגע וועלען פערשליסען פאר איהם זייער מויל, דען וואָס
עס איז צו זיי ניט דערצעהלט געוואָרען (פאָרהער), האָבען זיי געזעהען,
און וואָס זיי האָבען (קיינמאָל) ניט געהערט, האָבען זיי יעצט בעמערקט.

קאפּיטעל נג

1 (זיי וועלען זאָגען :) ווער האָט עס געגלויבט צו אונזער נאַכריכט וואָס
מיר הערען ? און דער ארעם פון גאָט, אויף וועמען האָט ער זיך ענט־
פּלעקט ?
2 און ער איז אויפגעוואקסען ווי אַ יונגער צווייגעלע פאר איהם (פאר גאָט),
און ווי אַ וואָרצעל פון אַ וויסטע לאנד ; ער האָט ניט קיין געשטאַלט
און קיין שעהנקייט געהאַט, דאָס מיר זאָלען איהם וועלען זעהען, און ניט
קיין אנזעהען, אום מיר זאָלען איהם בעגעהרען.

כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא־תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר
3 וְנִרְאֵהוּ וְלֹא־מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ׃ נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים אִישׁ
מַכְאֹבוֹת וִידוּעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא
4 חֲשַׁבְנֻהוּ׃ אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם וַאֲנַחְנוּ
ה חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה׃ וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ
מְדֻכָּא מֵעֲוֺנֹתֵינוּ מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא־
6 לָנוּ׃ כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ
7 בּוֹ אֵת עֲוֺן כֻּלָּנוּ׃ נִגַּשׂ וְהוּא נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו כַּשֶּׂה
לַטֶּבַח יוּבָל וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃
8 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ
9 חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃ וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־
י עָשִׁיר בְּמֹתָיו עַל לֹא־חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו׃ וַיהוָה
חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם־תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ
11 יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃ מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׂבָּע
בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֺנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃
12 לָכֵן אֲחַלֶּק־לוֹ בָרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל תַּחַת
אֲשֶׁר הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת־פֹּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֵטְא־
רַבִּים נָשָׂא וְלַפֹּשְׁעִים יַפְגִּיעַ׃

CAP. LIV. נד

נד

א רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא־חָלָה כִּי־
2 רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ הַרְחִיבִי
מְקוֹם אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי
3 מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ חַזֵּקִי׃ כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ
4 גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ אַל־תִּירְאִי כִּי־לֹא
תֵבוֹשִׁי וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי־לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ
ה תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ כִּי בֹעֲלַיִךְ
עֹשַׂיִךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־

הארץ

כ״ג v. 7. 8. 11. קמץ בז״ק כ״ד v. 1. הפטרת נח וגם הפטרת
כי תצא v. 3. מלא ו׳ ibid. קמץ בז״ק v. 4. קמץ בז״ק

3 ער איז געווען פעראכטעט, און אויסגעשלאָסען פון מענשען, אַ מאַן פון
שמערצען, און געפּלאָגט פון קראַנקהייט, און מיט פערבאָרגען דעם אַנ־
געזיכט פון איהם האָבען מיר איהם פעראַכטעט, און מיר האָבען איהם גאָר־
4 ניט געאַכט. אָבער נור אונזער קראַנקהייט האָט ער געטראָגען, און
אונזערע וועהטאָגען זיי האָט ער געליטען, און מיר האָבען איהם פעררע־
כענט ווי ער וואָלט געווען בעשטימט פון גאָט צו זיין געמאַרטערט און
5 געקוועלט. אָבער וואָס ער איז געווען פערוואונדעט (דאָס איז געווען)
דורך אונזערע פערברעכען, וואָס ער איז געווען צושטויסען, דאָס איז גע־
ווען דורך אונזערע אונגערעכטיגקייטען; אַזוי ווי דורך זיינע שטראָף
האָט ער געבראַכט שלום (אוּנז)
6 מיר געהיילט געוואָרען. מיר אַלע (פעלקער) זיינען געווען פאַריאָגט ווי
שאָף, איטליכער צו זיין אייגען וועג האָבען מיר זיך געקעהרט (געדיענט
אַנדערע געצען), אָבער גאָט האָט געצילט אויף איהם די זינד פון אונז
7 אַלעמען. ער איז געווען געדריקט, ער האָט אָבער מיט געדולד געליטען,
און ער האָט זיין מויל ניט געעפענט, אַזוי ווי אַ לאַם וואָס ווערט געפיהרט
צו דער שלאַכטונג, און ווי אַ שעפּס וועלכע איז שטום פאַר איהרע שע־
8 רערס, אַזוי האָט ער ניט געעפענט זיין מויל. פון הערשאַפט און פון
געזעץ איז ער געווען אויסגעשלאָסען, און וואָס ער האָט אויסגעליטען
אין זיין לעבענסלויף, ווער קען עס אויסדערצעהלען? דען ער איז פער־
שניטען געוואָרען פון דעם לאַנד פון לעבען. אָבער צוליעב דעם פערברע־
9 כען פון מיין פאָלק איז געקומען אָט דער פּלאָג אויף זיי. און צווישען
פערברעכער האָט מען איהם געגעבען אַ קבר, און צווישען די טיראַנען
זיינע בערגלאָך ערד, אָבוואָהל ער האָט קיין אונרעכט ניט געטהאָן, און
10 עס איז ניט געווען קיין בעטרוג אין זיין מויל. אָבער אַז גאָט האָט איהם
געוואָלט צושטויסען, איהם קראַנק מאַכען, קענסטו דען לעגען דעם שולד
אויף זיין זעעלע? ער זעעט דאָך זאָמען (קינדער), ער לעבט דאָך אַזוי
לאַנג, און ווייל גאָטס בעגעהר ווערט דורך איהם אויסגעפיהרט דארום
11 וועט ער בעגליקען. (זאָגט גאָט) אנשטאט דעם קומער פון זיין זעעלע וועט
ער זעהען (גוטעס) ער וועט זאט ווערען, מיט זיין וויסענשאַפט וועט ער,
מיין גערעכטער קנעכט, לערנען גערעכטיגקייט צו פיעל, און זייערע זינד
12 קעגען איהם וועט ער פערגעבען. דארום וועל איך איהם געבען אַ טהייל
צווישען די גרויסע, און מיט די שטאַרקע זאָל ער טהיילען דעם רויב, ווייל
ער האָט אויסגעגאָסען זיין לעבען צום טויט, און איז געצעהלט געוואָרען
מיט די פערברעכער, און ער — די זינד פון די פיעל (בעדריקערס) האָט
ער פערגעבען, און פאר די פערברעכערס (קעגען איהם) פלעגט ער בעטען.

קאַפּיטעל נד

1 זינג דו קינדערלאָזע (ציון) וועלכע האָט ניט געבאָרען; ברעך אויס
אַ געזאַנג און פרעה זיך, דו, וואָס דו ביזט געווען ווי איינע וואָס האָט
ניט געהאַט קיין וועהען, דען עס וועלען זיין מעהר די קינדער פון דער
2 פערוויסטע ווי די קינדער פון דער בעמאַנטע (בבל), זאָגט גאָט. מאַך
ברייט דעם אָרט פון דיין געצעלט, און די פאָרהאַנגען פון דיינע וואָהנונגען
זאָל מען פערשפּרייטען, האַלט ניט אָפּ, מאַך לאַנג דיינע שטריק, און דיינע
3 פּלעקעלאָך מאַך שטאַרק. דען רעכטס און לינקס וועסטו זיך אויסברייט־
טען, און דיינע זאָמען וועלען ערבען די פעלקער, און וויסטע שטעדט
4 וועלען זיי בעזעצען. זאָלסט ניט פירכטען, דען דו וועסט ניט מעהר
ווערען צו שאַנד, און זיי ניט פערשעהמט, דען דו וועסט ניט דאַרפען
מעהר רויט ווערען; דען די שאַנד פון דיין יוגענד וועסטו פערגעסען,
און דעם שמאַך פון דיין וויטוועןשאַפט וועסטו ניט מעהר געדענקען.
5 **דען דיין הערשער איז דיין בעשעפער,** דער גאָט פון די הערשאַרען איז

הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ 6
יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ בְּרֶגַע קָטֹן 7
עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי 8
פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃
כִּי־מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד 9
עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ׃ כִּי הֶהָרִים י
יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית
שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃ עֲנִיָּה סֹעֲרָה 11
לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אָנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ
בַּסַּפִּירִים׃ וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח 12
וְכָל־גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי־חֵפֶץ׃ וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב 13
שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃ בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רַחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי־לֹא תִירָאִי 14
וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי טו
מִי־גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפּוֹל׃ הֵן אָנֹכִי בָּרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ 16
בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאָנֹכִי בָּרָאתִי מַשְׁחִית
לְחַבֵּל׃ כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־ 17
אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם
מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה׃

Cap. LV. נה

נה

הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כָּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ א
וֶאֱכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃
לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה 2
שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ־טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם׃
הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה 3
לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים׃ הֵן עֵד לְאוּמִּים 4
נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים׃ הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי ה
לֹא־יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

כִּי

v. 8. כ״ד כ״א כימי v. 10. עד כאן v. 11. הפטרת ראה
v. 16. הנה ק v. 17. קמץ בז״ק v. 4. כ״ה דגש אחר שור״ק

זיין נאָמען ; און דיין אויסלעזער איז דער הייליגער פון ישראל, דער
6 גאָט פון דער גאַנצער ערד וועט ער גערופען ווערען. דען ווי אַ פרוי,
פערלאָזען און בעטריבט אין געמיטה האָט דיך גאָט אָנגעטראָפען (אין
בבל), און ווי אַ יוגענד־פרוי וועלכע איז פעראכטעט געוואָרען, זאָגט דיין
7 גאָט. אויף אַ קליינע ווײַלע האָב איך דיך פערלאָזען, אָבער מיט גרויס
8 באַרמהערציגקייט וועל איך דיך ווידער אַריינגעהמען. מיט אַ פערפליי־
צונג פון צאָרן האָב איך פאַר אַ ווײַלע פערבאָרגען מיין געזיכט פון דיר,
אָבער מיט אייביגע ליעבע האָב איך זיך דערבארעמט איבער דיר, זאָגט
9 דיין אויסלעזער, גאָט. דען אַזוי ווי די וואַסערן פון נח איז דאָס צו מיר;
אַזוי ווי איך האָב געשוואָרען אַז די וואַסערן פון נח זאָלען ניט מעהר
פערשווימען די ערד, אַזוי האָב איך געשוואָרען, ניט צו צאָרנען מעהר
10 אויף דיר און ניט שרייען אויף דיר. דען די בערג קענען ווייכען, און די
היגלען קענען וואנקען, אָבער מיין גנאד וועט פון דיר ניט ווייכען, און
דער בונד פון מיין פריעדען וועט ניט וואַנקען, זאָגט ער, וואָס דערבארמט
11 זיך איבער דיר, גאָט. אָ, עלענדע, געוואָרפענע פון שטורם, אונגע־
טרייסטע, זעה, איך לעג אויס דיינע שטיינער פון קארפונקעל און דיין
12 פונדאמענט וועל איך גרינדען פון ספיר־שטיינער. און דיינע שויבען
וועל איך מאַכען פון רובינען, און דיינע טהויערען פון פייער־גלאַנצענדע
13 שטיינער, און דיין גאַנצען גרענעץ — עדעלשטיינער. און אַלע דיינע
קינדער וועלען זיין געלערנט פון גאָט, און גרויס וועט זיין דער פריעדען
14 פון דיינע אויפבויערס. דורך גערעכטיגקייט וועסטו בעפעסטיגט זיין ;
פון בעדריקונג וועסטו זיין ווייט, דען דו דאַרפסט ניט פירכטען, און פון
שרעק (וועסטו זיין ווייט), דען עס וועט צו דיר ניט קומען נאָהענט.
15 זעה, וועט זיך דען ווער פערזאמלען (קעגען דיר) אָהן מיר ? ווער עס האָט
16 אַ מאָל געפיהרט קריעג מיט דיר, וועט זיך צו דיר אונטערגעבען. זעה,
איך האָב בעשאַפען דעם שמיד וואָס בלאָזט דעם קויהלען־פייער און
ברענגט אַרויס אַ ווערקצייג פאַר זיין ארבייט, אָבער אויך איך האָב בע־
17 שאַפען אַ פערדארבער צו פערדארבען, יעדעס ווערקצייג, וואָס וועט
געפורעמט ווערען קעגען דיר, וועט ניט געלינגען, און יעדע צונג וואָס
וועט אויפשטעהן קעגען דיר אין געריכט וועסטו בייקומען. דאָס איז דער
ערבטהייל פון די קנעכט פון גאָט, און דער לוין פאַר זייערע גערעכטיג־
קייט פון מיר, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל נה

1 אך ! יעדער וואָס איז דורשטיג, געהט נאָך וואסער, און אויך דער וואָס
האָט קיין געלט ניט ; געהט שאַפט זיך שפייז און עסט, און געהט
שאַפט זיך שפייז אָהן געלט, און אָהן אַ פרייז, וויין און מילך.
2 ווארום זאָלט איהר צאהלען געלט פאַר דאָס וואָס איז ניט קיין ברויט,
און אייער פערמעגען פאַר דאָס, וואָס עס זעטיגט ניט ; הערט מיר צו,
און איהר וועט געניסען גוטעס, און אייער זעעלע וועט זיך לאבען מיט
פעטס,
3 נייגט צו אייער אויער, און געהט ארויס (פון בבל) און קומט צו מיר ;
הערט, און אייער זעעלע וועט אויפלעבען ; און איך וועל פאַר אייערט־
וועגען מאַכען אַן אייביגען בונד ; די אייביגע גנאדען וואָס איך האָב
פערשפּראָכען צו דוד'ן (וועל איך אייך געבען).
4 זעה, צו זיין אַ שטראפער פון פעלקער האָב איך דיך (איהם) בעשטימט,
אַ פירשט און אַ בעפעהלער פון נאַציאָנען.
5 זעה, אַ נאַציאָן וואָס דו האָסט גאָר ניט געקענט וועסטו צורופען צו דיר,
און אַ נאַציאָן וואָס האָט דיך ניט געקענט וועט לויפען צו דיר, צוליעב גאָט
דיין העד ; צוליעב דעם הייליגען פון ישראל וועלכער האָט דיך בעצירט.

6 כִּי פֵאֲרָךְ׃ * דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ
7 קָרוֹב׃ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־
8 יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ כִּי לֹא
מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם יְהוָה׃
9 כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם
י וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם׃ כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג
מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ
11 וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֹּרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֵל׃ כֵּן יִהְיֶה
דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה
12 אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו׃ כִּי־בְשִׂמְחָה
תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
13 רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה
בְרוֹשׁ *תַּחַת הַסִּרְפַּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת
עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

נו CAP. LVI. נו

א כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה
2 יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת׃ אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־
זֹּאת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ
3 מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃ וְאַל־יֹאמַר בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוָה אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר הַסָּרִיס
4 הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר
יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים
ה בִּבְרִיתִי׃ וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב
מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃
6 וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם
יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים
7 בִּבְרִיתִי׃ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית

תפלתי

כ״ה v. 5. עד כאן v. 6. הפטרת ויחל כמנהג האשכנזים v. 13. ותחת ק׳ ibid. פתח באתנח

6 זוכט גאָט ווען ער לאָזט זיך געפינען, רופט איהם ווען ער איז נאָהענט.
7 זאָל דער שלעכטער פערלאָזען זיין שלעכטע וועג, און דער מאַן פון אונ־
רעכט זיינע בייזע געדאנקען; און זאָל ער זיך אומקעהרען צו גאָט, און ער
וועט זיך איבער איהם דערבאַרעמען, און צו אונזער גאָט, דען זעהר פיעל
פערצייהעט ער.
8 דען מיינע געדאנקען זיינען ניט ווי אייערע געדאנקען, און ניט ווי אייע־
רע וועגען זיינען מיינע וועגען, זאָגט גאָט.
9 דען אזוי ווי די הימלען זיינען העכער איבער דער ערד, אזוי זיינען הע־
כער מיינע וועגען איבער אייערע וועגען, און מיינע געדאנקען איבער
אייערע געדאנקען.
10 דען אַזוי ווי עס נידערט דער רעגען און דער שנעע אַראָפּ פון די הימלען,
און דאָרט קעהרט ניט מעהר צוריק, סיידען ער האָט געזעטיגט די ערד,
און מאַכט זי פרוכטבאַר און מאַכט זי שפּראָצען, און ער גיט זאמען פאר
דעם זעעהער און ברויט פאר דעם עסער.
11 אַזוי וועט זיין מיין וואָרט וואָס געהט ארויס פון מיין מויל, עס וועט זיך
ניט אומקעהרען צו מיר ליידיג, סיידען עס האָט אויסגעפיהרט דאָס
וואָס איך האָב פערלאנגט, און עס האָט בעגליקט ביי דאָס וואָס איך האָב
עס געשיקט.
12 דען מיט פרייד וועט איהר ארויסגעהען (פון בבל), און אין פריעדען וועט
איהר געפיהרט ווערען. די בערג און די היגלען וועלען אויסברעכען פאר
אייך א געזאנג, און אלע בוימער פון פעלד וועלען קלאַפּען די הענד.
13 אנשטאט דעם דאָרן וועט ארויסוואקסען אַ ציפּרעס, און אנשטאט דעם
שטעכעדיגען נעסעל וועט זיך אויפהויבען אַ מירטענבוים; און עס וועט זיין
א רוהם פאר גאָט, אן אייביגער צייכען, עס וועט ניט פערטיליגט ווערען.

קאַפּיטעל נו

1 אַזוי האָט געזאָגט גאָט: היט אָפּ דאָס רעכט, און טהוט גערעכטיגקייט,
דען מיין הילף איז נאָהענט צו קומען, און מיין גערעכטיגקייט ענטדעקט
צו ווערען.
2 וואויל איז דעם מענש וואָס טהוט דאָס, און דעם מענשען־זוהן וואָס
נעהמט דאָס אָן, דער וואָס היט דעם שבת, איהם ניט צו ענטהייליגען,
און איהם האַלט צוריק זיין האַנד ניט צו טהאָן קיין שלעכטס.
3 און עס זאָל ניט זאגען דער פרעמדער וועלכער האָט זיך אָנגעשלאָסען
צו גאָט, אַזוי: גאָט וועט מיך פיעלייכט אָפּזונדערן פון זיין פאָלק,
און עס זאָל ניט זאָגען דער קינדערלאָזער: זעה, איך בין א טרוקענער בוים.
4 דען אַזוי האָט געזאָגט גאָט וועגען די קינדערלאָזע וואָס וועלען היטען
מיינע שבתים, און זיי וועלען אויסוועהלען דאָס וואָס איך פערלאנג, און
וועלכע האַלטען אָן פעסט מיין בונד.
5 איך וועל זיי געבען אין מיין הויז און אין מיינע מויערן א דענקמאַל און
אַ נאָמען, בעסער פון זיהן און טעכטער; אן אייביגען נאָמען וועל איך
איהם געבען וועלכער וועט ניט פערטיליגט ווערען.
6 און די זיהן פון די פרעמדע פעלקער וועלכע שליסען זיך אָן צו גאָט,
איהם צו דיענען און צו ליעבען דעם נאָמען פון גאָט, צו זיין זיינע
קנעכט, יעדער וואָס היט דעם שבת איהם ניט צו ענטהייליגען, און זיי
האַלטען פעסט מיין בונד.
7 זיי, וועל איך ברענגען צו מיין הייליגען באַרג, און זיי וועל איך דער־
פרעהען אין מיין געבעט־הויז; זייערע גאַנץ־אָפּפער און זייערע שלאַכט־
אָפּפער וועלען מיט צופריעדענהייט אָנגענומען ווערען אויף מיין מזבח,
דען מיין הויז וועט אָנגערופען ווערען אַ געבעט־הויז פאר אלע פעלקער.

תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי
בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה מְקַבֵּץ 8
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃ * כֹּל חַיְתוֹ שָׂדָי 9
אֵתָיוּ לֶאֱכֹל כָּל־חַיְתוֹ בַּיָּעַר׃ צֹפָו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא י
יָדָעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ הֹזִים שֹׁכְבִים
אֹהֲבֵי לָנוּם׃ וְהַכְּלָבִים עַזֵּי־נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה 11
רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ
מִקָּצֵהוּ׃ אֵתָיוּ אֶקְחָה־יַיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְהָיָה כָזֶה יוֹם 12
מָחָר גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד׃

נז CAP. LVII. נז

הַצַּדִּיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב וְאַנְשֵׁי־חֶסֶד נֶאֱסָפִים א
בְּאֵין מֵבִין כִּי־מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק׃ יָבוֹא שָׁלוֹם 2
יָנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם הֹלֵךְ נְכֹחוֹ׃ וְאַתֶּם קִרְבוּ־הֵנָּה 3
בְּנֵי עֹנְנָה זֶרַע מְנָאֵף וַתִּזְנֶה׃ עַל־מִי תִּתְעַנָּגוּ עַל־מִי 4
תַּרְחִיבוּ פֶה תַּאֲרִיכוּ לָשׁוֹן הֲלוֹא־אַתֶּם יִלְדֵי־פֶשַׁע זֶרַע
שָׁקֶר׃ הַנֵּחָמִים בָּאֵלִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים ה
בַּנְּחָלִים תַּחַת סְעִפֵי הַסְּלָעִים׃ בְּחַלְּקֵי־נַחַל חֶלְקֵךְ הֵם 6
הֵם גּוֹרָלֵךְ גַּם־לָהֶם שָׁפַכְתְּ נֶסֶךְ הֶעֱלִית מִנְחָה הַעַל
אֵלֶּה אֶנָּחֵם׃ עַל הַר־גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא שַׂמְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ גַּם־ 7
שָׁם עָלִית לִזְבֹּחַ זָבַח׃ וְאַחַר הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה שַׂמְתְּ 8
זִכְרוֹנֵךְ כִּי מֵאִתִּי גִּלִּית וַתַּעֲלִי הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וַתִּכְרָת־
לָךְ מֵהֶם אָהַבְתְּ מִשְׁכָּבָם יָד חָזִית׃ וַתָּשֻׁרִי לַמֶּלֶךְ 9
בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבִּי רִקֻּחָיִךְ וַתְּשַׁלְּחִי צִרַיִךְ עַד־מֵרָחֹק וַתַּשְׁפִּילִי
עַד־שְׁאוֹל׃ בְּרֹב דַּרְכֵּךְ יָגַעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ חַיַּת י
יָדֵךְ מָצָאת עַל־כֵּן לֹא חָלִית׃ וְאֶת־מִי דָּאַגְתְּ וַתִּירְאִי כִּי 11
תְכַזֵּבִי וְאוֹתִי לֹא זָכַרְתְּ לֹא־שַׂמְתְּ עַל־לִבֵּךְ הֲלֹא אֲנִי
מַחְשֶׁה וּמֵעֹלָם וְאוֹתִי לֹא תִירָאִי׃ אֲנִי אַגִּיד צִדְקָתֵךְ 12

וְאֶת־

כ״ו v. 8 עד כאן v. 10 צ׳ רבתי צופיו קרי ibid. קמץ בז״ק כ״ו v. 1. קמץ בז״ק v. 9. חסר י׳

8 דאָס זאָגט דער הערר גאָט, דער וואָס זאַמעלט איין די פערשטויסענע
פון ישראל : נאָך מעהר וועל איך איינזאַמלען צו איהם, צו זיינע אייגענע
9 איינגעזאַמעלטע. איהר אַלע טהיערען פון פעלד, קומט אַהער צו עסען ;
10 איהר אַלע טהיערען פון וואַלד (קומט אַהער). דען זיינע וועכטער זיי־
נען אַלע בלינד, זיי האָבען קיין וויסענשאַפט ניט, די הינד זיינען אַלע
שטומע, זיי קענען ניט בילען, זיי ליגען און דרעמלען, זיי האָבען ליעב
11 צו שלאָפען. און די דאָזיגע הינד זיינען שטאַרקע פרעסערס, זיי וויסען
ניט פון קיין זאַטקייט, און זיי, די הירטען זיי וויסען ניט און גיעבען
ניט אַכטונג ; אַלע קעהרען זיי זיך צו זייער אייגענעם וועג, יעדער נאָך
12 זיין אייגענניץ, פון ברעג צו ברעג. (זיי זאָגען :) קומט, מיר וועלען ברענ־
גען וויין, און לאָמיר זויפען שטאַרקע געטרענקע, און אַזוי ווי דער טאָג,
וועט אויך זיין דער מאָרגענדיגער, און נאָך גרעסער און נאָך פיעל מעהר.

קאַפּיטעל נז

1 דער גערעכטער געהט אונטער, און קיין מענש נעהמט עס ניט צום הער־
צען ; און די פרומע לייט קומען אום, און קיינער פערשטעהט ניט,
2 דאָס צוליעב די שלעכטס קומט דער גערעכטער אום. ער קומט צו דעם
אָרט פון פריעדען ; זיי רוהען אויף זייער אייביגען געלעגער, יעדער וואָס
3 געהט אין זיין גלייכען וועג. אָבער איהר, גענעהנט דאָ אַהער, איהר
קינדער פון דער צויבערין, זאָמען פון א עהע־ברעכער און וואָס זי (די
4 מוטער) האָט אָפּגעקעהרט. איבער וועמען מאַכט איהר זיך לוסטיג ?
קעגען וועמען מאַכט איהר ברייט דאָס מויל, און מאַכט לאַנג די צונג ?
5 זייט איהר דען ניט, קינדער פון פערברעכען, פאַלשע זאָמען ? וועלכע
ערהיצט זיך אונטער די אייכענבוימער, אונטער יעדען גרינעם בוים, וועלכע
שלאַכטען די קינדער אין די טהאַלען, אונטער די שפּאַלטען פון די פעלזען.
6 ביי די גלאַטע שטיינער פון טהאָל איז דיין טהייל, זיי, זיי זיינען דיין
לאָאָס ; צו זיי האָסטו אויסגעגאָסען אויך טראַנק־אָפּפער, און (אויך)
געאָפּפערט שפּייז־אָפּפער. קען איך איבער אַזעלכע זאַכען זיך בערו־
7 היגען ? אויף אַ הויכען און דערהויבענעם באַרג האָסטו געמאַכט דיין
געלעגער, אויך דאָרט ביזטו ארויפגעגאַנגען צו שלאַכטען שלאַכט־אָפּפער.
8 און הינטער דער טהיר און דעם ביישטעדטעל האָסטו געמאַכט ערזינע־
רונגס־צייכען, דען פון מיר האָסטו אָפּגעקעהרט און דו האָסט אויפגע־
דעקט (דיין שאַנדע) און ביזט ארויפגעגאַנגען ; דו האָסט ברייט געמאַכט
דיין געלעגער, און האָסט זיך אַ בונד געשלאָסען מיט פיעלע פון זיי ;
דו האָסט געליעבט זייער אויסגעלאַסענהייט אין יעדען בעקוועמען אָרט
וואו דו האָסט נור דערזעהען.
9 און דו האָסט זיך געזאַלבט מיט אויל צו די עהרע פון דעם (געץ) מלך,
און דו האָסט פערמעהרט דיינע זאַלבונגען, און דו האָסט געשיקט דיינע
געזאַנדטע ביז אין דער ווייט (צו זוכען נייע געצען), און אַזוי האָסטו
זיך ערנידעריגט ביז אין די אונטער־וועלט.
10 פון דיינע פיעל וועגען ביזטו ערמיעדעט געוואָרען, אָבער דאָך האָסטו
ניט געזאָגט : עס איז נוצלאָז, דיין האַנד האָט געפונען דעם לעבען,
דארום האָסטו גאָר ניט געזאָרגט.
11 און פאר וועמען האָסטו דען געדאַרפט זאָרגען און פירכטען, דאָס דו
זאָלסט אויפהערען ? אַז אן מיר האָסטו ניט געדענקט, און ניט גענומען
האָסטו זיך צום הערצען (דעם ענד פון דיינע מעשים), און — דו האָסט
געדאַכט — איך שווייג דאָך, און פון אייביג אָן (שווייג איך), דארום
האָסטו ניט וואָס צו פירכטען פאר מיר.
12 קען איך זאָגען דיינע גערעכטיגקייט ? ווען דאָ זיינען דאָ דיינע ווערק,
וועלכע קענען דיר ניט העלפען.

13 וְאֶת־מַעֲשַׂיִךְ וְלֹא יוֹעִילוּךְ׃ בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילֻךְ קִבּוּצַיִךְ וְאֶת־
כֻּלָּם יִשָּׂא־רוּחַ יִקַּח־הָבֶל וְהַחוֹסֶה בִי יִנְחַל־אֶרֶץ וְיִירַשׁ
14 הַר־קָדְשִׁי׃ * וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל
טו מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃ כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת
16 רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב
וְלֹא לָנֶצַח אֶקְּצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי
17 עָשִׂיתִי׃ בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ
18 שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם
19 נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ בּוֹרֵא נִוב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם
כ לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃ וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם
21 נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ אֵין
שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃

CAP. LVIII. נח

נח

א קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי
2 פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ וְאוֹתִי יוֹם ׀ יוֹם יִדְרֹשׁוּן
וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט
אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים
3 יֶחְפָּצוּן׃ לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע
4 הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן
לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ
ה כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר
6 יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ הֲלוֹא זֶה
צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה
7 וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ הֲלוֹא פָרֹס
לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם

וכסיתו

כ״ז v. 14. הפטרה יום כפור v. 19. ניב קרי v. 20. קמץ בז״ק כ״ח v. 2. קמץ בזק׳ v. 3. דצ׳ בדגש

13 ווען דו שרייסט זאָלען דיך דיינע געזאַמעלטע אָפּגעטער רעטען ; אָבער
זיי אַלעמען וועט דער ווינד אַוועקטראָגען, אַ הויך וועט זיי אַוועקנעהמען,
אָבער דער וואָס פערזיכערט זיך אויף מיר וועט בעזיצען דאָס לאַנד און
14 וועט ערבען מיין היילִיגען באַרג. און גאָט האָט געזאָגט: באַהנט אַ וועג,
באַהנט אַ וועג, ראַמט אָפּ דעם וועג, הויבט אויף די שטרויכלונג פון דעם
15 וועג פון מיין פאָלק. דען אַזוי האָט געזאָגט דער הויכער און דערהויבע־
נער, דער וואָס לעבט אייביג, און הייליגער איז זיין נאָמען: אין דער הויך
וואָהן איך ווייל איך בין הייליג, אָבער דאָך וואָהן איך אויך מיט דעם
ניעדערגעשלאַגענעם און מיט דעם געבראָכענעם געמיטה, אום אויפצו־
לעבען דעם געמיטה פון די נִידעריגע, און אויפצולעבען דאָס האַרץ פון די
16 ניעדערגעשלאַגענע. דען ניט אייביג שטרייט איך, און ניט שטענדיג
צאָרן איך ; דען עס איז דאָך מיין גייסט וועלכער איז איינגעוויקעלט, און
17 די זעעלען האָב איך אַליין דאָך בעשאַפען. פאַר די זינד פון זיינע רוי־
בעריי האָב איך געצאָרנט און האָב איהם געשלאָגען, פערבאַרגענדיג מיין
געזיכט ווען איך האָב געצאָרנט, ווייל ער איז געגאַנגען ווילד אין דעם
18 וועג פון זיין הערץ. זיינע וועגען האָב איך געזעהען, איך וועל איהם
הייהלען, און איך וועל איהם פיהרען, און איך וועל פערגעלטען טרייסטונ־
19 גען צו איהם און צו די וואָס טרויערען אויף איהם. איך בעשאַף איהם
אַ שפּראַך אין די ליפּען, איך בעשאַף פריעדען פאַר ישראל. פריעדען צו
דעם ווייטען (אין בבל) און צו דעם נאָהענטען, (וואָס איז שוין אין
20 ירושלים), זאָגט גאָט, און איך וועל אים היילען. אָבער די פערברעכער
זיינען ווי דער שטורמדיגער ים, וועלכער קען ניט רוהען, און זיינע וואַ־
21 סערען שליידערען קויט און לעהם. עס איז ניטאָ קיין פריעדען, זאָגט
מיין גאָט, פאַר די פערברעכער.

קאַפּיטעל נח

1 רוף אויס פון פולער קעהל, האַלט ניט אָב, ווי אַ שופר הויב אויף דיין
שטים, און זאָג צו מיין פאָלק זיין פערברעכען, און דעם הויז פון יעקב
2 זיין זינד. דאָך זוכען זיי מיך טאָג פאַר טאָג, און צו וויסען מיינע וועּ־
גען פערלאַנגען זיי, ווי אַ פאָלק וואָס טהוט גערעכטיגקייט, און וואָס האָט
ניט פאַרלאָזען דאָס געבאָט פון זיין גאָט, זיי פרעגען מיך וועגען די גע־
רעכטע אויפפיהרונג. אַזוי ווי זיי וואָלטען האָבען לוסט צו זיין נאָהענט
3 צו גאָט. (זיי זאָגען) : ווארום פאַסטען מיר און דו זעהסט ניט, מיר
פּייניגען אונזער זעעל און דו ווייסט ניט ? (ענטפערט גאָט) : זעה, אין
דעם טאָג פון אייער פאַסטען זוכט איהר דאָך אייערע אייגענע נוצען,
4 און אַלע אייערע געשעפטען טרייבט איהר. זעה, נאָך שטרייטען און
קריגערייען פאַסט איהר און איהר קלאַפּט זיך מיט׳ן פויסט אין הערצען,
און אין האַנד איז די שלעכטס, איהר פאַסט ניט, עס איז קלאָהר ווי דער
טאָג, אום צו מאַכען הערען אין הימעל אייער שטים.
5 זאָל דען אַזאַ (פאַסט־טאָג) זיין אַ פאַסט־טאָג וואָס איך ערוועהל איהם ?
אַ טאָג וואָס דער מענש פּייניגט זיין זעעל ? צו נאָר אַיינצובויגען ווי
אַ שילפראָהר זיין קאָפּ, און זיך אונטערצובעטען מיט אַ זאַק און אַש ?
ווילסטו דאָס אָנרופען אַ פאַסט־טאָג, און אַ טאָג פון געפעלִיגקייט ביי גאָט?
6 פירוואהר, דאָס איז דער פאַסט־טאָג, וואָס איך ערוועהל איהם, צו אָבבינ־
דען די קייטען פון שלעכטס, לויז צו מאַכען די בינדען פון יאָך, און
אַרויסלאָזען די געדריקטע פריי, און יעדען יאָך זאָלט איהר אַראָברייסען.
7 פירוואהר, צו אָבברעכען דיין ברויט פאַר דעם הונגעריגען, און די אַרעמע
פאַרוואָגעלטע זאָלסטו אַריינברענגען אין דיין הויז, אַז דו וועסט זעהען
אַ נאַקעטען זאָלסטו איהם בעדעקען, און פון דיין פלייש (פון יעדען מענ־
שען) זאָלסטו זיך ניט פאַרהוילען.

וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ 8
וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה
יַאַסְפֶךָ׃ אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־ 9
תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃ וְתָפֵק י
לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ
וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת 11
נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר
לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־ 12
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃
אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ 13
לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ
מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ 14
עַל־בָּמוֹתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי
יְהוָה דִּבֵּר׃

נט Cap. LIX. נט

הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כָבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃ א
כִּי אִם־עֲוֺנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם 2
וְחַטֹּאותֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי כַפֵּיכֶם 3
נְגֹאֲלוּ בַדָּם וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם בֶּעָוֺן שִׂפְתוֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ־שֶׁקֶר
לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָה תֶהְגֶּה׃ אֵין־קֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט 4
בֶּאֱמוּנָה בָּטוֹחַ עַל־תֹּהוּ וְדַבֶּר־שָׁוְא הָרוֹ עָמָל וְהוֹלֵיד אָוֶן׃
בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יֶאֱרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם ה
יָמוּת וְהַזּוּרֶה תִּבָּקַע אֶפְעֶה׃ קוּרֵיהֶם לֹא־יִהְיוּ לְבֶגֶד וְלֹא 6
יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי־אָוֶן וּפֹעַל חָמָס
בְּכַפֵּיהֶם׃ רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרֻצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי 7
מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּמְסִלּוֹתָם׃ דֶּרֶךְ 8
שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלֹתָם נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ
להם

נ״ח v. 14. יתיר ו׳ ibid. עד כאן נ״ט v. 2. מלא ו׳ v. 8. קמץ בז״ק

8 דאַן וועט ווי דער מאָרגען־שטערען אויפברעכען דיין ליכט, דיין היילונג
וועט געשווינד אַרויסשפּראָצען, און דיין גערעכטיגקייט וועט געהען פֿאַר
9 דיר, און די עהרע פֿון גאָט וועט דיר פֿון הינטען לייכטען. דאַן וועסטו
רופֿען און גאָט וועט ענטפֿערען, דו וועסט שרייען און ער וועט זאָגען :
היער בין איך. אויב דו וועסט אָבשאַפֿען פֿון דיין מיטען פֿעריאָכונג, ניט
אויסשטרעקען אַ פֿינגער (יענעם צו שרעקען) און ניט רעדען אונרעכט.
10 און דו וועסט הינרייכען צו דעם הונגעריגען דיין ברויט מיט צופֿריעדענ־
הייט, און די אונטערדריקטע זעעל וועסטו זאט מאַכען ; דאַן וועט אויפֿ־
שיינען דיין ליכט אין דער פֿינסטערניס, און דיין דונקעלהייט וועט זיין
11 ווי די מיטאָגס־ליכטיגקייט. און גאָט וועט דיך שטענדיג פֿיהרען, און
ער וועט זעטיגען מיט העלע ליכטיגקייט דיין זעעל, און דיינע ביינער וועט
ער שטאַרקען, און דו וועסט זיין ווי אַ געוואַסערטער גאָרטען, און ווי
אַ וואַסער־קוואַל וואָס זיינע וואַסערען הערען ניט אויף (צו קוועלען).
12 און די וואָס קומען אַרויס פֿון דיר וועלען אויפֿבויען די אַלטע רואינען
(פֿון ירושלים), די פֿונדאַמענטען פֿון די פֿערגאַנגענע דורות וועסטו אויפֿ־
שטעלען ; און דו וועסט גערופֿען ווערען : דער פֿערצאַמער פֿון די
צובראָכענע מויערען, דער וואָס בעזעצט די וועגען צו וואָהנען.
13 אויב דו וועסט דיין פֿוס צוריקהאַלטען פֿון וועגען שבת, ניט צו טהאָן
דיינע געשעפֿטען אין מיין היילינגען טאָג, און דו וועסט רופֿען דעם
שבת : „פֿערגעניגען", און צו דעם היילינגען טאָג פֿון גאָט : „גע־
אַכטעטער" ; און דו וועסט איהם אַכטען ניט צו טרייבען אין איהם
דיינע בעשעפֿטיגונגען, ניט צו געפֿינען געשעפֿטען, און ניט צו ריידען
14 איבעריגע רייד. דאַן וועט דיין העכסטע צופֿריעדענהייט זיין אין גאָט ;
און איך וועל דיך זעצען אויף די העכסטע ערטער פֿון דער ערד, און איך
וועל דיך מאַכען געניסען דאָס ערבטהייל פֿון יעקב'ן דיין פֿאָטער. דען
דאָס מויל פֿון גאָט האָט גערעדט.

קאַפּיטעל נט

1 זעה, די האַנד פֿון גאָט איז ניט קורץ צו העלפֿען, און זיין אויער איז
2 ניט שווער צו הערען. נאָר אייערע זינד פֿלעגען אָבשניידען צוויי־
שען אייך און אייער גאָט, און אייערע פֿערברעכען האָבען געמאַכט
פֿערבאָרגען (מיין) אנגעזיכט פֿון אייך, אום ניט צו הערען.
3 דען אייערע הענד זיינען בעשמוצט מיט בלוט, און אייערע פֿינגער מיט
זינד ; אייערע ליפּען רעדען פֿאַלשקייט, אייער צונג רעדט בעטרוג.
4 קיינער רופֿט ניט (דעם צווייטען צום געריכט) מיט גערעכטיגקייט, און
קיינער ווערט ניט פֿעראורטהיילט מיט רעכט, ווען מען פֿערזיכערט זיך
אויף איינעם — איז דאָס אויף גאָר נישט, און וואָס זיי ריידען — איז
ליגען ; מען טהוט טראַכטען שלעכטעס, און מען געווינט אונרעכט.
5 די אייער פֿון בעזעליסקען (בייזע שלאַנגען) בריהען זיי אויס, און שפּינ־
וועבס וועבען זיי ; דער וואָס עסט פֿון זייערע אייער מוז שטאַרבען,
און פֿון די צודריקטע ווערט אויסגעבריהט אַן אָטער־שלאַנג.
6 זייערע שפּינוועבס קענען ניט גענוצט ווערען פֿאַר אַ קלייד ; און מען
קען זיך ניט צודעקען מיט זייערע ווערק ! זייערע ווערק זיינען ווערק
פֿון אונרעכט, און אַרבייט פֿון בלוט־רויב איז אין זייערע הענד.
7 זייערע פֿיס לויפֿען צו שלעכטס, און זיי איילען צו פֿערגיסען אונשולדיג
בלוט. זייערע געדאַנקען זיינען געדאַנקען פֿון אונרעכט, צושטערונג און
ברעכענים איז אין זייערע שטעגען.
8 דעם וועג פֿון פֿרידען ווייסען זיי ניט, און עס איז ניטאָ גערעכטיגקייט אין
זייערע וועגען ; זייערע שטעגען האָבען זיי פֿאַר זיך אַליין פֿאַרקרימט ;
דער וואָס טרעט אין (איהר) איינע פֿון זיי ווייסט ניט פֿון קיין פֿריעדען.

9 לָהֶם כֹּל דֹּרֵךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃ עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט
מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה לָאוֹר וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת
י בָּאֲפֵלוֹת נְהַלֵּךְ׃ נְגַשְׁשָׁה כַעִוְרִים קִיר וּכְאֵין עֵינַיִם
נְגַשֵּׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַצָּהֳרַיִם כַּנֶּשֶׁף בָּאַשְׁמַנִּים כַּמֵּתִים׃
11 נֶהֱמֶה כַדֻּבִּים כֻּלָּנוּ וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה נְקַוֶּה לַמִּשְׁפָּט
12 וָאַיִן לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃ כִּי־רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאותֵינוּ
13 עָנְתָה בָּנוּ כִּי־פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֺנֹתֵינוּ יְדַעֲנוּם׃ פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ
בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר־עֹשֶׁק וְסָרָה הֹרוֹ וְהֹגוֹ
14 מִלֵּב דִּבְרֵי־שָׁקֶר׃ וְהֻסַּג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מֵרָחוֹק
תַּעֲמֹד כִּי־כָשְׁלָה בָרְחוֹב אֱמֶת וּנְכֹחָה לֹא־תוּכַל לָבוֹא׃
טו וַתְּהִי הָאֱמֶת נֶעְדֶּרֶת וְסָר מֵרָע מִשְׁתּוֹלֵל וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע
16 בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפָּט׃ וַיַּרְא כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי
17 אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ
צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם
18 תִּלְבֹּשֶׁת וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְאָה׃ כְּעַל גְּמֻלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם
19 חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם׃ וְיִירְאוּ
מִמַּעֲרָב אֶת־שֵׁם יְהוָה וּמִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי־יָבוֹא
כ כַנָּהָר צָר רוּחַ יְהוָה נֹסְסָה בוֹ׃ וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי
21 פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר
יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־
יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

ס CAP. LX. ס

א 2 קוּמִי אוֹרִי כִּי־בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח׃ כִּי־
הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה
3 וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ
4 זַרְחֵךְ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ

בניך

כ״ט v. 12 מלא ו׳ v. 16. כצ״ל v. 17. המ׳ רפה ס׳ v. 1. הפטרות כי תבא

9 דאַרום איז גערעכטיגקייט דערווייטערט פון אונז, און גנאָד דערגרייכט
אונז ניט, מיר האָפען אויף ליכט און זעה, עס איז פינסטערניס, מיר האָ־
פען אויף אַ העלען שיין, אָבער מיר מוזען וואַנדערען אין שטאָק־פינס־
10 טערניס. מיר טאַפּען אַזוי ווי בלינדע אויף אַ וואַנד, און אַזוי ווי ער,
דער וואָס האָט ניט קיין אויגען טאַפּען מיר ; מיר ווערען געשטרויכעלט
אין מיטען טאָג ווי אין אבענד, אין פינסטערניס (ליגען מיר) ווי די טויטע.
11 מיר ברומען ווי די בערען, מיר אַלע, און ווי די טויבען קרעכצען מיר ;
מיר האָפען אויף גערעכטיגקייט און עס איז ניטאָ, אויף הילף, אָבער
12 עס איז ווייט פון אונז. דען אונזערע פערברעכען קעגען דיר זייי־
נען פיעל, און אונזערע זינד זאָגען עדות קעגען אונז ; דען אונזערע
פערברעכען זיינען נאָך ביי אונז, און אונזערע זינד — מיר ווייסען זיי.
13 מען טהוט פערברעכען און לייקענען אָן גאָט, און אָבקעהרען פון אונזער
גאָט, מען רעדט וועגען בעדריקונג און אָבפאַל, עס ווערט געפלאַנט אין
הערצען און ארויסגעבראַכט (פון הערצען), זאַכען פון פאַלשקייט.
14 און אָבגעשטויסען אַהינטער איז דאָס רעכט, און די גערעכטיגקייט
שטעהט פון דער ווייט ; דען די וואַרהייט איז געשטרויכעלט געוואָרען
אין גאַס, און די גערעכטיגקייט איז ניט ערלויבט אַריינצוקומען (אין
15 שטאָדט). און די וואהרהייט איז געמינערט געוואָרען, און דער וואָס
16 קעהרט אָב פון שלעכטס(ווערט גערעכענט)ווי וואַהנזיניג; און גאָט האָט
עס געזעהען אַז עס איז ניטאָ קיין (רעכטער) מענש, און ער האָט זיך גע־
וואונדערט אַז עס איז ניטאָ קיין פאַרטהיידיגער; און זיין אייגענער אָרעם
האָט איהם געהאָלפען, און זיין גערעכטיגקייט—זי האָט איהם געשטיצט.
17 און ער האָט אָנגעטהאָן גערעכטיגקייט ווי אַ פּאַנצער, און אַ העלם פון
הילף אויף זיין קאָפּ, און ער האָט אָנגעקליידט די קליידער פון ראַכע פאַר
אַ קליידונג, און ער האָט זיך אומגעהילט מיט אייפער ווי מיט אַ מאַנטעל.
18 ווען דער העכסטער וועט קומען צו פערגעלטען, ווען דער העכסטער וועט
באַצאָהלען, דאַן וועט זיין גרימצאָרן קומען אויף זיינע פיינד, אַ פּערגעל־
טונג צו זיינע געגנערס, צו די אינזעל־בעוואָהנער וועט ער אַ פערגעלטונג
19 באַצאָהלען. און די איינוואָהנער פון מערב וועלען פירכטען פאַר דעם
נאָמען פון גאָט, און די, פון מזרח זייט פון דער זונן — פאַר זיין עהרע ;
דען אַפילו ווי אַ שטראָם זאָל קומען דער פיינד, דער גייסט פון גאָט וועט
20 איהם צופלאַקערען. אָבער פאַר ציון וועט קומען אַ דערלייזער, און
פאַר די, וואָס קעהרען צוריק פון זינד אין יעקב, זאָגט גאָט.
21 און איך, דאָס איז מיין בונד מיט זיי, זאָגט גאָט. מיין גייסט וואָס איז
אויף דיר, און מיינע ווערטער וואָס איך האָב אַריינגעטהאָן אין דיין מויל,
וועלען ניט ווייכען פון דיין מויל, און פון דעם מויל פון דיינע קינדער,
און פון דעם מויל פון דיינע קינדס־קינדער, זאָגט גאָט, פון יעצט אָן ביז
אויף אייביג.

קאַפּיטעל ס

1 שטעה אויף, לייכט, דען דיין ליכט קומט אָן, און די עהרע פון גאָט
טהוט דיך בעשטראַהלען.
2 דען זעה, פינסטערניס בעדעקט די ערד, און אַ דיקער נעבעל די פעלקער,
אָבער איבער דיר וועט גאָט שיינען, און זיין עהרע וועט אויף דיר געזעהען
ווערען.
3 און פעלקער וועלען געהן פאַר דיין ליכטיגקייט, און קעניגע — פאַר דעם
גלאַנץ פון דיין שיין.
4 הויב אויף דיינע אויגען רינגס־אַרום און זעה : זיי אַלע קלייבען זיך
פערזאַמעלט, זיי קומען צו דיר ; דיינע זיהן וועלען קומען פון דער
ווייטען, און דיינע טעכטער וועלען אויף'ן אָרעם געטראָגען ווערען.

בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָה׃ אָז תִּרְאִי ה
וְנָהַרְתְּ וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי־יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל
גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ׃ שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה 6
כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלֹּת יְהוָה
יְבַשֵּׂרוּ׃ כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֶךְ 7
יַעֲלוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחִי וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר׃ מִי־אֵלֶּה 8
כָּעָב תְּעוּפֶינָה וְכַיּוֹנִים אֶל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם׃ כִּי־לִי ׀ אִיִּים יְקַוּוּ 9
וָאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה לְהָבִיא בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם
וּזְהָבָם אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהַיִךְ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי
פֵאֲרָךְ׃ וּבָנוּ בְנֵי־נֵכָר חֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֶךְ כִּי י
בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ וּבִרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ׃ וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד 11
יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם
נְהוּגִים׃ כִּי־הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ 12
וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ׃ כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא בְּרוֹשׁ 13
תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי
אֲכַבֵּד׃ וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל־ 14
כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל־מְנַאֲצָיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ טו
לִגְאוֹן עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר׃ וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְשֹׁד 16
מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר
יַעֲקֹב׃ תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבַּרְזֶל אָבִיא 17
כֶסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל וְשַׂמְתִּי
פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה׃ לֹא־יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס 18
בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ וְקָרָאת יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ
וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה׃ לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם 19
וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא־יָאִיר לָךְ וְהָיָה־לָךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם
וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ׃ לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וִירֵחֵךְ לֹא כ

יאסף

v. 4. הס׳ בפתח

5 דאָן וועסטו זעהען און דו וועסט שיינען ; און דיין הערץ וועט זיך
שרעקען און ברייט ווערען, דער רייכטהום פון דעם ים וועט איבערגעהען
6 צו דיר, דער פערמעגען פון די פעלקער וועט קומען צו דיר. אַ מענגע
פון קעמלען וועלען דיך בעדעקען : די יונגע קעמלען פון מדין און עיפה ;
זיי אַלע וועלען פון שבא קומען, גאָלד און ווייהרויך וועלען זיי טראָגען,
7 און דעם לויב פון גאָט וועלען זיי דערצעהלען. אַלע שאָף פון קדר
וועלען איינגעזאַמעלט ווערען צו דיר, די ווירדע פון נביות וועלען דיך
בעדיענען ; זיי וועלען אויפגעבראכט ווערען אויף מיין אַלטאַר פאַר
אַ בעוויליגונג, און דאָס הויז פון מיין ציערונג וועל איך בעשעהנען.
8 ווער זיינען די דאָזיגע וואָס פליהען ווי אַ וואָלקען און ווי די טויבען
צו זייערע טויבען־שלאַגען ?
9 דען צו מיר וועלען שטראָמען די אינזלען (די בעוואָהנער), און די שיפען
פון תרשיש צו ערשט, צו ברענגען דיינע קינדער פון ווייטען ; זייער
זילבער און זייער גאָלד (ברענגען זיי) מיט זיי, צו דעם נאָמען פון גאָט
דיין הערר, און צו דעם הייליגען פון ישראל וועלכער האָט דיך בעשעהנט.
10 און די זיהן פון פרעמדע וועלען בויען דיינע מויערען, און זייערע קעניגע
וועלען דיך בעדיענען ; דען אין מיין צאָרן האָב איך דיך געשלאָגען,
און אין מיין גנאָד האָב איך זיך דערבאַרעמט אויף דיך.
11 און דיינע טהויערען וועלען זיין אָפען שטענדיג, טאָג און נאַכט וועלען
זיי ניט פאַרשלאָסען ווערען, צו ברענגען צו דיר דאָס פערמעגען פון די
פעלקער, און זייערע קעניגע וועלען געפיהרט ווערען (נאָך ירושלים).
12 דען דאָס פאָלק און דאָס קעניגרייך וואָס וועלען דיר ניט דיענען, וועלען
פערלאָרען ווערען, און די נאַציאָנען וועלען אין גאַנצען פערוויסט ווערען.
13 די עהרע פון לבנון וועט קומען צו דיר; דער ציפּרעסבוים, דער טענענבוים
און דער בוקסענבוים צוזאַמען, צו בעשעהנערען דעם אָרט פון מיין היי־
ליגטום, און דעם אָרט פון מיינע פיס(בית המדרש)וועל איך פערהערליכען.
14 און איינגעבויגען וועלען געהן צו דיר די זיהן פון דיינע פייניגער, און
זיי וועלען זיך בוקען צו דיינע פיס־זויהלען אַלע דיינע לעסטערער ; און
זיי וועלען דיך רופען : די שטאָדט פון גאָט, ציון, (וואָהנונג) פון דעם
הייליגען פון ישראל.
15 אָנשטאָט וואָס דו ביזט געווען פערלאָזען און פערהאַסט, אָהן אַ דורכ־
פאָהרער — וועל איך דיך מאַכען פאַר אַן אייביגען פראַכט, אַ פרייד פון
אַלע דורות.
16 און דו וועסט זויגען די מילך פון די פעלקער, און די זאַפט פון קעניגע
וועסטו זויגען, און דו וועסט וויסען אַז איך גאָט, בין דיין העלפער,
און דיין אויסלייזער איז דער שטאַרקער פון יעקב.
17 שטאָט קופער וועל איך ברענגען גאָלד, און שטאָט אַייזען וועל איך ברענ־
גען זילבער, און שטאָט האָלץ, קופער, און שטאָט שטיינער, אַייזען, און
איך וועל מאַכען דיינע בעאַמטע — (דעם שלום) פריעדען, און דיינע
הערשער — די גערעכטיגקייט.
18 ניט מעהר זאָל בלוט־רויב געהערט ווערען אין דיין לאַנד, פערוויסטונג
און בראָך אין דיינע גרענעצען. און דו וועסט רופען דיינע מויערען :
הילף, און דיינע טהויערען : לויב.
19 די זונן וועט ניט מעהר זיין פאַר אַ ליכט ביי טאָג, און פאַר אַ העללען
שיין וועט דיר די לבנה מעהר ניט שיינען ; נאָר גאָט וועט צו דיר זיין
אַן אייביגעם ליכט, און דיין גאָט — פאַר דיין פראַכט.
20 דיין זונן וועט מעהר ניט אונטערגעהן, און דיין לבנה וועט ניט פערגעהן,
דען גאָט וועט זיין צו דיר פאַר אַן אייביגעם ליכט, און געענדיגט וועלען
ווערען די טעג פון דיין טרויער.

יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יִהְיֶה־לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ׃
21 וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעוֹ מַעֲשֵׂה
22 יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃ הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי
יְהוָה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה׃

Cap. LXI. סא

סא

א רוּחַ אֲדֹנָי יֱהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבַשֵּׂר עֲנָוִים
שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר
2 וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ׃ לִקְרֹא שְׁנַת־רָצוֹן לַיהוָה וְיוֹם נָקָם
3 לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבֵלִים׃ לָשׂוּם ׀ לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת
לָהֶם פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת אֵבֶל מַעֲטֵה
תְהִלָּה תַּחַת רוּחַ כֵּהָה וְקֹרָא לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק מַטַּע
4 יְהוָה לְהִתְפָּאֵר׃ וּבָנוּ חָרְבוֹת עוֹלָם שֹׁמְמוֹת רִאשֹׁנִים
ה יְקוֹמֵמוּ וְחִדְּשׁוּ עָרֵי חֹרֶב שֹׁמְמוֹת דּוֹר וָדוֹר׃ וְעָמְדוּ
6 זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם וּבְנֵי נֵכָר אִכָּרֵיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם׃ וְאַתֶּם
כֹּהֲנֵי יְהוָה תִּקָּרֵאוּ מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֵאָמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם
7 תֹּאכֵלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ׃ תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וּכְלִמָּה
יָרֹנּוּ חֶלְקָם לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה
8 לָהֶם׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט שֹׂנֵא גָזֵל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי
9 פְעֻלָּתָם בֶּאֱמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרוֹת לָהֶם׃ וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם
זַרְעָם וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי
י הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְהוָה׃ שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי
בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן
11 יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ׃ כִּי כָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ
וּכְגַנָּה זֵרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ כֵּן ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה
נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם׃

Cap. LXII. סב

סב

א לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַםִ לֹא אֶשְׁקוֹט עַד־

יצא

ק׳ v. 21. מטעי קרי 22. v עד כאן ס״א 7. v קמץ בז״ק ׃ הפטרת נצבים

21 און דיין פֿאָלק, זיי אַלע וועלען זיין גערעכטע, אייביג וועלען זיי בעזיצען
דאָס לאַנד, אַ צווייג פֿון מיינע פֿלאַנצונגען, דאָס ווערק פֿון מיינע הענד,
צו ריהמען זיך.
22 דער קלענסטער וועט ווערען אַ טויזענד, און דער אינגסטער אַ מעכטיגעס
פֿאָלק. איך גאָט וועל עס איילען, אין איהר צייט.

קאַפּיטעל סא

1 דער גייסט פֿון דעם הערר גאָט איז אויף מיר, ווייל גאָט האָט מיך
געזאַלבט, (פֿאַר אַ נביא), (ער האָט מיך געשיקט) אָנצוזאָגען די געדריק־
טע, ער האָט מיך געשיקט צו היילען די צובראָכענע הערצער, אויסצו־
רופֿען צו די געפֿאַנגענע פֿרייהייט, און צו די געבונדענע — בעפֿרייאונג
2 אויסצורופֿען אַ יאָהר פֿון גנאָד פֿון גאָט, און אַ טאָג פֿון ראַכע פֿון אונ־
זער גאָט, צו טרייסטען אַלע טרויעריגע.
3 צו בעצאָהלען צו די טרויערערס פֿון ציון, צו געבען צו זיי שעהנהייט אָנ־
שטאָט אַש, אויל פֿון פֿרייד שטאָט טרויער, אַ היללע (מאַנטעל) פֿון
לויב שטאָט אַ בעטריבט געמיטה, און גערופֿען וועלען זיי ווערען :
די בוימער פֿון גערעכטיגקייט, די פֿלאַנצונג פֿון גאָט, צו ריהמען זיך.
4 און זיי וועלען אויפֿבויען די אַלטע רואינען, די פֿערוויסטע ערטער פֿון
די פֿאָהריגע טעג וועלען זיי אויפֿשטעלען, און זיי וועלען בענייען די
וויסטע שטעדט, די פֿערוויסטונגען פֿון אַלע צייטען (דורות).
5 און פֿרעמדע וועלען זיך שטעלען און פֿיטערען אייער שאָף, און די זיהן
פֿון די פֿרעמדע (וועלען זיין) אייערע ערד־אַרבייטער און אייערע אַר־
בייטער אין וויינגערטנער.
6 און איהר, די פּריעסטער פֿון גאָט, וועט איהר גערופֿען ווערען, די דינע־
נער פֿון גאָט וועט מען אייך אָנרופֿען ; דאָס רייכטהום פֿון נאַציאָנען
וועט איהר עסען, און מיט זייער פּראַכט וועט איהר זיך בעציערען.
7 שטאַט אייער שאַנד, אַ דאָפּעלטע בעלאָהנונג (וועט איהר קריעגען), און
שטאַט שמאַך, וועלען זיי (ישראל) זינגען אויף זייער טהייל, פֿירוואַהר !
אין זייער לאַנד וועלען זיי דאָפּעלט גוטס ערבען ; אייביגע פֿרייד וועט
זיין צו זיי.
8 דען איך, גאָט, ליעב גערעכטיגקייט, און האַס רויבעריי און אונרעכט ;
און איך וועל געבען דעם לוין פֿאַר זייערע ווערק מיט וואַהרהייט, און
אַן אייביגען בונד וועל איך שליעסען מיט זיי.
9 און זייערע זאָמען וועלען בעוואוסט ווערען צווישען די נאַציאָנען, און
זייערע נאָכקאָמען צווישען די פֿעלקער ; אַלע וואָס וועלען זיי זעהען
וועלען זיי דערקענען, אַז זיי זיינען דער זאָמען וואָס גאָט האָט געבענשט.
10 איך וועל מיך זעהר פֿרעהען אין גאָט, מיין זעעל וועט פֿרעהליך זיין
אין מיין גאָט, דען ער האָט מיך אָנגעקליידעט מיט קליידער פֿון הילף,
מיט אַ מאַנטעל פֿון גערעכטיגקייט האָט ער מיך אָנגעהילט ; אַזוי ווי
אַ חתן ערשיינט אין זיינע פּראַכטפֿאָלע קליידער, און ווי אַ כלה ציערט
זיך אָן מיט איהרע ציערונגען.
11 דען אַזוי ווי די ערד ברענגט אַרויס איהר שפּראָצונג, און אַזוי ווי א
גאָרטען מאַכט שפּראָצען זיינע זאָמען, אַזוי וועט גאָט, דער הערר, מאַכען
שפּראָצען (פֿאַר ישראל) גערעכטיגקייט און לויב, אין געגענוואַרט פֿון
אַלע פֿעלקער.

קאַפּיטעל סב

1 פֿון ציון׳ס וועגען וועל איך ניט שווייגען און פֿון ירושלים׳ס וועגען
וועל איך ניט רוהיג בלייבען, ביז איהר גערעכטיגקייט וועט אַרויסגעהען
ווי אַ העללעס ליכט, און איהר הילף וועט ווי אַ פֿלאַם ברענען.

יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר׃ וְרָאוּ גוֹיִם 2
צִדְקֵךְ וְכָל־מְלָכִים כְּבוֹדֵךְ וְקֹרָא לָךְ שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי
יְהוָה יִקֳּבֶנּוּ׃ וְהָיִית עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּיַד־יְהוָה וּצְנוֹף 3
מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהָיִךְ׃ לֹא־יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֵךְ 4
לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לָךְ יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ וּלְאַרְצֵךְ
בְּעוּלָה כִּי־חָפֵץ יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֵךְ תִּבָּעֵל׃ כִּי־יִבְעַל בָּחוּר ה
בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ וּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ׃ עַל־חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלִַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל־הַיּוֹם 6
וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת־יְהוָה אַל־דֳּמִי
לָכֶם׃ וְאַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד־יְכוֹנֵן וְעַד־יָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלִַם 7
תְּהִלָּה בָּאָרֶץ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם־אֶתֵּן 8
אֶת־דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבַיִךְ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ
אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ׃ כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה 9
וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי׃ עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים י
פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְּלוּ מֵאֶבֶן הָרִימוּ נֵס
עַל־הָעַמִּים׃ הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ 11
לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃
וְקָרְאוּ לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה 12
עִיר לֹא נֶעֱזָבָה׃

סג Cap. LXIII. סג

מִי־זֶה ׀ בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה זֶה הָדוּר א
בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ בְּגַת׃ פּוּרָה ׀ דָּרַכְתִּי 2 3
לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין־אִישׁ אִתִּי וְאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי וְאֶרְמְסֵם
בַּחֲמָתִי וְיֵז נִצְחָם עַל־בְּגָדַי וְכָל־מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי׃ כִּי 4
יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה׃ וְאַבִּיט וְאֵין עֹזֵר ה
וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע לִי זְרֹעִי וַחֲמָתִי הִיא

סמכתני

סב v. 3. וצניף קרי. ס״ג v. 2. פתח בס״פ

2 און די פעלקער וועלען זעהען דיין גערעכטיגקייט, און אלע קעניגע — דיין עהרע, און דו וועסט אָנגערופען ווערען מיט אַ נייעם נאָמען, וואָס דאָס מויל פון גאָט וועט בעשטימען.

3 און דו וועסט זיין אַ פּראַכטפאָלע קרוין אין דער האַנד פון גאָט, און אַ קעניגליכער קאָפּ־באַנד (וועסטו ווערען) דורך די האַנד פון דיין גאָט.

4 עס וועט ניט מעהר צו דיר געזאָגט ווערען : פערלאָזענע ; און צו דיין לאַנד וועט ניט מעהר געזאָגט ווערען : פערוויסטעט. דען דו וועסט גערופען ווערען : חפצי־בה (מיין פערלאַנג איז אין איהר), און דיין לאַנד : פערהייראַטהעטע ; דען זיין לוסט האָט גאָט אין דיר, און דיין לאַנד וועט ווידער בעמאַנט ווערען.

5 דען אַזוי ווי אַ יונגער מאַן פערהייראַטהעט מיט אַ יונגפרוי, אַזוי וועלען דיינע קינדער זיך פערהייראַטהען מיט דיר ; און ווי די פרייד פון דעם חתן מיט דער כלה, אַזוי וועט זיך פרעהען מיט דיר דיין גאָט.

6 אויף דיינע מויערען, ירושלים, האָב איך אויפגעשטעלט וועכטער, דעם גאַנצען טאָג און די גאַנצע נאַכט, שטענדיג, זיי וועלען ניט שוויי־גען ; איהר, די וואָס דערמאָהנט גאָט, נעהמט זיך ניט קיין רוה.

7 און איהר זאָלט איהם קיין רוה ניט געבען, ביז ער וועט גרינדען און ביז ער וועט מאַכען ירושלים צו אַ רוהם אויף דער ערד.

8 גאָט האָט געשוואָרען ביי זיין רעכטער האַנד, און ביי דעם אָרעם פון זיין שטאַרקייט : איך וועל שוין מעהר ניט געבען דיין געטרייד אַ שפּייז צו דיינע פיינד, און עס וועלען מעהר ניט טרינקען די זיהן פון די פרעמדע דיין פרישען וויין, אויף וועלכע דו האָסט זיך געמיהט.

9 נאָר זיינע זאַמלערס וועלען עס עסען, און זיי וועלען לויבען גאָט ; און זיינע איינזאַמלערס וועלען איהם טרינקען אין די הויפען פון מיין היי־ליגטהום.

10 פאָהרט, פאָהרט דורך אין די טהויערען (פון אַלע שטעדט), רוימט אָב דעם וועג פאַר דעם פאָלק, באהנט, באהנט אַ שטעג, רייניגט עס פון שטיינער, הויבט אויף אַ פאָהן פאַר די פעלקער.

11 זעה, גאָט האָט געלאָזט הערען ביז צו דעם עק פון דער ערד : זאָגט צו דער טאָכטער פון ציון : זעה, דיין הילף קומט, זעה, זיין לוין איז מיט איהם, און זיין פערגעלטונג געהט איהם פאָראויס.

12 און מען וועט זיי רופען : דאָס הייליגע פאָלק, די אויסגעלייזטע פון גאָט, און דו וועסט גערופען ווערען: די געזוכטע, די ניט פערלאָזענע שטאָדט.

קאַפּיטעל סג

1 ווער איז דאָס, דער וואָס קומט פון אדום, מיט רויט געפאַרבטע קליי־דער — פון בצרה ? ער, דער וואָס איז (שטענדיג) פּראַכטיג אין זיין קליידונג, ער וואַנדערט מיט זיין פולען קראַפט ? — איך, וועלכער רייד, און עס ווערט פערווירקליכט, (איך) וואָס האָב מאַכט צו העלפען.

2 וואָרום דען איז די רויטקייט אויף דיינע קליידונג, און דיינע קליידער זיינען ווי פון דעם וואָס טרעט אין אַ וויין־קעלטער ?

3 אַ קעלטער האָב איך געטרעטען, איך אַליין, און פון די פעלקער איז קיינער מיט מיר ניט געווען ; און איך האָב זיי געטרעטען אין מיין צאָרן, און איך האָב זיי צוטרעטען אין מיין גרים, און זייער לעבענס־זאַפט האָט געשפּריצט אויף מיינע קליידער, און מיין גאַנצע קליידונג האָב איך בעשמוצט.

4 דען אַ טאָג פון ראַכע איז אין מיין הערצען, און דאָס יאָהר פון מיינע אויסגעלייזטע איז געקומען ;

5 און איך האָב געקוקט, און עס איז ניטאָ קיין העלפער ; און איך האָב זיך פאַרוואונדערט, און עס איז ניטאָ קיין שטיצער ; דאַן האָט מיר מיין אייגענער אָרעם געהאָלפען, און מיין גרימצאָרן האָט מיך געשטיצט.

6 סְמָכָתְנִי׃ וְאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וַאֲשַׁכְּרֵם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד
7 לָאָרֶץ נִצְחָם׃ חַסְדֵי יְהוָה ׀ אַזְכִּיר תְּהִלֹּת יְהוָה
כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר־גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
8 גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב חֲסָדָיו׃ וַיֹּאמֶר אַךְ־עַמִּי הֵמָּה
9 בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ׃ בְּכָל־צָרָתָם ׀ לֹא
צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם
י וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם׃ וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת־
11 רוּחַ קָדְשׁוֹ וַיֵּהָפֵךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם־בָּם׃ וַיִּזְכֹּר
יְמֵי־עוֹלָם מֹשֶׁה עַמּוֹ אַיֵּה ׀ הַמַּעֲלֵם מִיָּם אֵת רֹעֵה צֹאנוֹ
12 אַיֵּה הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ׃ מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה
זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם׃
13 14 מוֹלִיכָם בַּתְּהֹמוֹת כַּסּוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכָּשֵׁלוּ׃ כַּבְּהֵמָה
בַּבִּקְעָה תֵרֵד רוּחַ יְהוָה תְּנִיחֶנּוּ כֵּן נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת
טו לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת׃ הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְּבֻל קָדְשְׁךָ
וְתִפְאַרְתֶּךָ אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הֲמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ
16 אֵלַי הִתְאַפָּקוּ׃ כִּי־אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירָנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם
17 שְׁמֶךָ׃ לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ
18 שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃ לַמִּצְעָר יָרְשׁוּ עַם־
19 קָדְשֶׁךָ צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ׃ הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא־מָשַׁלְתָּ
בָּם לֹא־נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם לוּא־קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ
מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלּוּ׃

CAP. LXIV. סד

סד

א כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים מַיִם תִּבְעֶה־אֵשׁ לְהוֹדִיעַ שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ
2 מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ׃ בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה יָרַדְתָּ
3 מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלּוּ׃ וּמֵעוֹלָם לֹא־שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עַיִן
4 לֹא־רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ׃ פָּגַעְתָּ אֶת־

ס״ג v. 9. לו קרי ibid. עד כאן v. 11. כ״א רעי ס״ד v. 3. קמץ ברביע

6 און איך האָב צוטרעטען די פעלקער אין מיין צאָרן, און איך האָב זיי
בערוישט מיט מיין גרים, און איך האָב אַרונטערגעבראַכט צו דער ערד
7 זייער שטאַרקייט. די גנאָדען פון גאָט וועל איך דערמאָהנען, די
לויבען פון גאָט, פאַר אַלץ וואָס גאָט האָט אונז פערגאָלטען,
און פאַר די פיעל גוטס פאַר דאָס הויז ישראל, וואָס ער האָט זיי פער־
גאָלטען נאָך זיינע בארעמהערציגקייט נאָך, און נאָך זיינען פיעל גנאָדען.
8 דען ער האָט געזאָגט: זיי זיינען דאָך מיין פאָלק, קינדער וועלכע ווע־
לען ניט זיין טריילאָז, און ער איז געוואָרען פאַר זיי אַ העלפער.
9 אין אַלע זייערע נויטהען — האָט ער געפיהלט נויטה, און אַן ענגעל
געשיקט פון איהם האָט זיי געהאָלפען, מיט זיין ליעבשאַפט און מיט זיין
דערבאַרעמונג האָט ער זיי אויסגעלייזט; און ער האָט זיי ערהויבען,
10 און ער האָט זיי געטראָגען אין אלע אוראַלטע צייטען. אָבער זיי האָבען
ווידערשפעניגט און האָבען געמאַכט פערדרוס צו זיין הייליגען גייסט, דא־
רום איז ער אומגעביטען געוואָרען צו זיין זייערער אַ פיינד; ער האָט גע־
11 שטריטען קעגען זיי. און אַז זיין פאָלק דערמאָהנט זיך אָן די פאַרצייי־
טיגע טעג, אָן די טעג פון משה'ן, (זאָגען זיי:) וואו איז ער, דער וואָס
האָט זיי אַרויפגעבראַכט פון ים? וואו איז דער הירט פון זיינע שאָף?
וואו איז דער וואָס האָט אַריינגעגעבען אין איהם זיין הייליגען גייסט?
12 ער, וואָס האָט געפיהרט מיט דעם אָרעם פון זיין פראַכט משה'ן ביי זיין
רעכטע האַנד, וואָס האָט צושפאָלטען פאַר זיי די וואַסערען, אום צו מאַ־
13 כען אַן אייביגען נאָמען צו איהם (ישראל). ער, וואָס האָט זיי געפיהרט
אין די אַבגרונדען, אַזוי ווי (מען פיהרט) אַ פערד אין דער וויסטע, און זיי
14 זיינען ניט געשטרויכעלט געוואָרען? ווי דאָס פיה ניעדערט אַרונטער צום
טהאָל, אַזוי האָט איהם דער גייסט פון גאָט געבראַכט צו זיין רוה. אַזוי
האָסטו אַ מאָל געפיהרט דיין פאָלק, צו מאַכען זיך אַ פּרעכטיגען נאָמען.
15 קוק אַרונטער פון די הימלען און זעה, (קוק) פון דער וואָהנונג פון דיין
הייליגקייט און דיין פראַכט. וואו איז דיין ראַכע און דיינע שטאַרקיי־
טען? האָט זיך דען די בעוועגונג פון דיינע אינגעווייד און דיינע באַ־
16 רעמהערציגקייט קעגען מיר צוריקגעהאַלטען? דען דו ביזט דאָך אונזער
פאָטער; דען אברהם וויל אונז ניט וויסען, און ישראל וויל אונז ניט קענען,
אָבער דו, גאָט, ביזט אונזער פאָטער; אונזער אויסלייזער פון אייביג אָן,
17 דאָס איז דיין נאָמען. ווארום לאָזטו אונז אירּרען, אָ גאָט, פון דיינע
וועגען? דו מאַכסט האַרט אונזער הערץ, מיר זיינען אַוועק פון דיין
פורכט, קעהר זיך אום אום דיינע קנעכט'ס ווילען, די שטאַמען פון דיין
18 ערבטהייל. נאָר אַ קורצע צייט האָט דיין הייליגע פאָלק בעזעסען
(דאָס לאַנד), אונזערע פיינד האָבען צוטרעטען דיין הייליגטהום.
19 מיר זיינען געוואָרען, (ווי אַ פאָלק) וואָס דו האָסט קיינמאָל ניט געהערשט
איבער זיי, וואָס דיין נאָמען איז ניט גערופען געוואָרען אויף זיי. אָ,
ווען דו וואָלסט צורייסען די הימלען און אַראָבגעיעדערען; פון דיין
צאָרן וואָלטען די בערג צערפליעסען.

קאַפּיטעל סד

1 אַזוי ווי פייער צוברענט שמעלצעדיגע זאַכען, און ווי פייער מאַכט זידען
וואַסער (אַזוי וועט זיין), ווען דו וועסט קומען לאָזען וויסען דיין נאָמען
2 צו דיינע פיינד, פאַר דיין געזיכט וועלען די פעלקער ציטערען. אַזוי ווי
דו האָסט אַ מאָל געטהאָן וואונדערבאַרע זאַכען, וועלכע מיר האָבען ניט
ערוואַרט, דו האָסט אַרונטערגעניעדערט, און פון דיין געזיכט זיינען די
3 בערג צופלאָסען. און פון אייביג אָן האָט מען ניט געהערט, ניט פערנו־
מען; קיין אויג האָט ניט געזעהען, אַז אַ גאָט אויסער דיר, זאָל אַזוי וואָס
4 טהאָן צו דעם וועלכער האָפט צו איהם. אָבער יעצט האָסטו דערשלאָגען

שָׂשׂ וְעֹשֵׂה צֶדֶק בִּדְרָכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֶן־אַתָּה קָצַפְתָּ וַנֶּחֱטָא
בָּהֶם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ׃ וַנְּהִי כַטָּמֵא כֻּלָּנוּ וּכְבֶגֶד עִדִּים כָּל־
צִדְקֹתֵינוּ וַנָּבֶל כֶּעָלֶה כֻּלָּנוּ וַעֲוֺנֵנוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאֻנוּ׃ וְאֵין 6
קוֹרֵא בְשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי־הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ
וַתְּמוּגֵנוּ בְּיַד־עֲוֺנֵנוּ׃ וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר 7
וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ׃ אַל־תִּקְצֹף יְהוָה עַד־מְאֹד 8
וְאַל־לָעַד תִּזְכֹּר עָוֺן הֵן הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ׃ עָרֵי קָדְשְׁךָ 9
הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיָתָה יְרוּשָׁלַםִ שְׁמָמָה׃ בֵּית י
קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת
אֵשׁ וְכָל־מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה׃ הַעַל־אֵלֶּה תִתְאַפַּק 11
יְהוָה תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ עַד־מְאֹד׃

CAP. LXV. סה

סה

נִדְרַשְׁתִּי לְלוֹא שָׁאָלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשֻׁנִי אָמַרְתִּי הִנֵּנִי א
הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא־קֹרָא בִשְׁמִי׃ פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־ 2
עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים הַדֶּרֶךְ לֹא־טוֹב אַחַר מַחְשְׁבֹתֵיהֶם׃
הָעָם הַמַּכְעִיסִים אוֹתִי עַל־פָּנַי תָּמִיד זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים 3
עַל־הַלְּבֵנִים׃ הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים וּבַנְּצוּרִים יָלִינוּ הָאֹכְלִים 4
בְּשַׂר הַחֲזִיר וּפְרַק פִּגֻּלִים כְּלֵיהֶם׃ הָאֹמְרִים קְרַב אֵלֶיךָ ה
אַל־תִּגַּשׁ־בִּי כִּי קְדַשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת
כָּל־הַיּוֹם׃ הִנֵּה כְתוּבָה לְפָנָי לֹא אֶחֱשֶׁה כִּי אִם־שִׁלַּמְתִּי 6
וְשִׁלַּמְתִּי עַל־חֵיקָם׃ עֲוֺנֹתֵיכֶם וַעֲוֺנֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר 7
יְהוָה אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־הֶהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמַדֹּתִי
פְעֻלָּתָם רִאשֹׁנָה עַל־חֵיקָם׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר 8
יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכּוֹל וְאָמַר אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה
בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל׃ וְהוֹצֵאתִי 9
מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרָי וִירֵשׁוּהָ בְחִירַי וַעֲבָדַי
יִשְׁכְּנוּ־שָׁמָּה׃ וְהָיָה הַשָּׁרוֹן לִנְוֵה־צֹאן וְעֵמֶק עָכוֹר לְרֵבֶץ י

בָּקָר

ס״ד v. 9. קמץ בז״ק ס״ה v. 1 קמץ בז״ק v. 4. ומרק קרי v. 7. אל קרי

דעם וואָס פרעהט זיך, און דעם וואָס טהוט גערעכטיגקייט, די וועלכע
דערמאָהנען דיך אין דיינע וועגען. זעה, דו האָסט געצאָרנט ווייל מיר האָ־
בען געזינדיגט, אָבער מיט זיי (דיינע וועגען) פלעגען מיר דאָך פון אייביג
5 אָן געהאָלפען ווערען. ווארום זיינען מיר יעצט געוואָרען ווי אַן אונריי־
נער, מיר אַלע, און ווי אַ שמוציגעס קלייד—אונזערע אַלע גערעכטיגקיי־
טען ; און מיר וועלקען ווי אַ בלאַט, מיר אַלע, און אונזערע זינד טראָגען
6 אונז אַוועק ווי אַ ווינד. און קיינער רופט ניט דיין נאָמען, קיינער ער־
וועקט זיך ניט, זיך אָנצוהאַלטען אָן דיר, דען דו האָסט פערבאָרגען דיין
געזיכט פון אונז, און דו האָסט אונז געמאַכט צוגעהן דורך אונזער זינד.
7 און יעצט גאָט, אונזער פאָטער ביזטו ; מיר זיינען דער לעהם און דו
ביזט אונזער שעפער, און די ווערק פון דיינע הענד זיינען מיר אַלע.
8 דו זאָלסט ניט צאָרנען, אָ גאָט, צו שטאַרק, און דו זאָלסט ניט אויף אייביג
געדענקען די זינד, זעה, קוק דאָך, מיר אַלע זיינען דאָך דיין פאָלק.
9 דיינע הייליגע שטעדט זיינען געוואָרען אַ וויסטע, ציון איז אַ וויסטע גע־
10 וואָרען, ירושלים אַ וויסטעניש. דאָס הויז פון אונזער הייליגטהום און
פון אונזער פראַכט, וואו אונזערע עלטערען האָבען דיך געלויבט איז גע־
וואָרען אַ בראַנד־פייער, און אלע אונזערע קאָסטבאַרע זאַכען זיינען פער־
11 וויסט געוואָרען. וועסטו נאָך אַלע דיזע זאַכען צוריקהאַלטען, אָ גאָט ?
ווערסטו שווייגען און אונז פייניגען גאָר אָן אַן אויפהערונג ?

קאַפּיטעל סה

1 איך האָב זיך געלאָזט אויפזוכען צו די וועלכע האָבען ניט געפרעגט, איך
בין געפונען געוואָרען צו די וואָס האָבען מיך ניט געזוכט ; איך האָב
געזאָגט : דאָ בין איך, דאָ בין איך, צו אַ פאָלק וואָס איז ניט אָנגערו־
2 פען ביי מיין נאָמען. איך האָב אויסגעשפּרייט מיינע הענד דעם גאַנ־
צען טאָג, צו אַ פאָלק וואָס קעהרט אָב, וועלכע געהען אויף אַ וועג וואָס
איז ניט גוט, נאָך זייערע אייגענע געדאַנקען.
3 דאָס פאָלק וואָס דערצאַרענט מיך שטענדיג, אין מיין געזיכט, וואָס אָפּ־
פערען אין די גערטנער און רויכערען אויף די ציעגעל.
4 די וואָס זיצען צווישען די גרעבער און נעכטיגען אין די רואינען, וואָס
עסען דאָס פלייש פון דעם שווין, און אונריינע זופּ איז אין זייערע געפעס.
5 די וואָס זאָגען : געה דיר דיין וועג, קום ניט נאָהענט צו מיר, דען איך
בין הייליגער פון דיר. די דאָזיגע רייך זיינען ווי רויך אין מיין נאָז, אַ
פייער וואָס ברענט דעם גאַנצען טאָג.
6 זעה, דאָס איז אויפגעשריעבען פאַר מיין געזיכט, איך וועל ניט שטיל
שווייגען, ביז איך וועל האָבען באַצאָהלט, און איך וועל עס באַצאָהלען אין
זייער בוזים.
7 אייערע זינד און די זינד פון אייערע עלטערען צוזאַמען, זאָגט גאָט, וואָס
זיי האָבען גערויכערט אויף די בערג (פאַר די געצען) און אויף די היג־
לען האָבען זיי מיך געלעסטערט, און איך וועל אָבמעסטען זייער לוין
צום ערשטען אין זייער בוזעם.
8 אַזוי האָט געזאָגט גאָט : אַזוי ווי ווען עס ווערט געפונען דער טרויּ־
בענזאַפט אין בינטעל טרויבען, און מען זאָגט : דו זאָלסט עס (דעם
בינטעל) ניט פערדאַרבען, דען אַ זעגען איז אין איהם (די וויין), אַזוי
וועל איך טהאָן פון וועגען מיינע קנעכט, ניט צו פערדאַרבען אַלעמען.
9 און איך וועל אַרויסנעהמען פון יעקב די גוטע זאָמען, און פון יהודה
די גוטע זאָמען וועלכע ערבען מיינע בערג, און מיינע אויסערוועהלטע
וועלען עס ערבען, און מיינע קנעכט וועלען דאָרטען וואָהנען.
10 און דער שרון וועט זיין אַ וואָהנונג פאַר שאָף, און דאָס טהאָל פון עכור
אַ לאַגעראָרט פון רינדער, פאַר מיין פאָלק וואָס האָט מיך געזוכט.

11 בָּקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דְּרָשׁוּנִי׃ וְאַתֶּם עֹזְבֵי יְהוָה הַשְּׁכֵחִים
אֶת־הַר קָדְשִׁי הָעֹרְכִים לַגַּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לַמְנִי
12 מִמְסָךְ׃ וּמָנִיתִי אֶתְכֶם לַחֶרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ
יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע
13 בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בְּחַרְתֶּם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה עֲבָדַי ׀ יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי
יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃
14 הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב לֵב וְאַתֶּם תִּצְעֲקוּ מִכְּאֵב לֵב
טו וּמִשֵּׁבֶר רוּחַ תְּיֵלִילוּ׃ וְהִנַּחְתֶּם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי
16 וֶהֱמִיתְךָ אֲדֹנָי יֱהוִה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר׃ אֲשֶׁר
הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרֵךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵן וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָרֶץ
יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי
17 נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי׃ כִּי־הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה
18 וְלֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל־לֵב׃ כִּי־אִם־
שִׂישׂוּ וְגִילוּ עֲדֵי־עַד אֲשֶׁר אֲנִי בוֹרֵא כִּי הִנְנִי בוֹרֵא אֶת־
19 יְרוּשָׁלַםִ גִּילָה וְעַמָּהּ מָשׂוֹשׂ׃ וְגַלְתִּי בִירוּשָׁלַםִ וְשַׂשְׂתִּי
כ בְעַמִּי וְלֹא־יִשָּׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה׃ לֹא־
יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא־יְמַלֵּא אֶת־יָמָיו
כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחוֹטֶא בֶּן־מֵאָה שָׁנָה
21 יְקֻלָּל׃ וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פִּרְיָם׃
22 לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יֵשֵׁב לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל כִּי־כִימֵי הָעֵץ
23 יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יְבַלּוּ בְחִירָי׃ לֹא יִיגְעוּ לָרִיק
וְלֹא יֵלְדוּ לַבֶּהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם
24 אִתָּם׃ וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים
כה וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃ זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־
תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר
קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה׃

כה

v. 13. קָמֵץ בז״ק v. 13. קמץ בס״ק ibid. קמץ בטרחא v. 24. קמץ בטרחא

11 אָבער איהר וועלכע פערלאָזט גאָט, וואָס איהר פערגעסט מיין הייליגען
באַרג, וועלכע גרייטען אַ טיש צו גד (אַ געץ), און פילען אָן פאַר מני
12 (אַ געץ) אָפּפער־געטראַנק. איך וועל איך בעשטימען צו דעם שווערד.
און איהר וועט אייך אַלע קניען צו דער שלאַכטונג, ווייל איך האָב גערופען
און איהר האָט ניט געענטפערט, איך האָב גערעדט און איהר האָט ניט
געהערט. און איהר האָט געטהאָן דאָס וואָס איז שלעכט אין מיינע אויי־
גען, און דאָס וואָס איך האָב ניט פאַרזאָגט האָט איהר אויסערוועהלט.
13 דאַרום, האָט אַזוי געזאָגט גאָט דער הערר, זעה, מיינע קנעכט וועלען
עסען. און איהר וועט הונגערען; זעה, מיינע קנעכט וועלען טרינקען
און איהר וועט דאָרשטיג זיין. זעה, מיינע קנעכט וועלען זיך פרעהען און
14 איהר וועט פערשעהמט ווערען. זעה, מיינע קנעכט וועלען זינגען לוסטיג
פון הערצען, און איהר וועט שרייען פון הערצענסלייד, און פון אַ צוברא־
15 כענעם געמיטה וועט איהר יאָמערען. און איהר וועט איבערלאָזען
אייער נאָמען אַלס פלוך־וואָרט פאַר מיינע אויסערוועהלטע: (מען וועט
זאָגען) „דער הערר גאָט זאָל דיך טוידטען" (ווי ער האָט זיי געטוידט),
אָבער זיינע קנעכט וועט ער רופען מיט אַ נייעם נאָמען.
16 דער וואָס וועט זיך בענשען אויף דער ערד, וועט זיך בענשען מיט דעם
וואַהרען גאָט; און דער וואָס וועט שווערען אויף דער ערד, וועט שווערען
ביי דעם וואַהרען גאָט; פירוואַהר, פערגעסען זיינען געוואָרען די ער־
שטע ליידען, און געוויס, זיי זיינען פערבאָרגען פון מיינע אויגען.
17 דען זעה, איך בעשאַף נייע הימלען און אַ נייע ערד; און די פריהער־
דיגע (ליידען) וועלען ניט דערמאָהנט ווערען, און זיי וועלען ניט מעהר
קומען אין זינען.
18 נאָר, פרעהט זיך און זייט לוסטיג אויף אימער און אייביג און די (נייע
הימעל און ערד) וואָס איך בעשאַף. דען איך בעשאַף ירושלים פאַר אַ
לוסטיגקייט, און איהר פאָלק פאַר אַ פרייד.
19 און איך וועל זיך פרעהען מיט ירושלים, און איך וועל פרעהליך זיין מיט
מיין פאָלק, און עס וועט ניט מעהר געהערט ווערען אין איהר אַ שטים
פון געוויין, און אַ שטים פון יאָמער־געשריי.
20 עס וועט ניט מעהר זיין ביי זיי דאָרט אַ יונג קינד פון (עטליכע) טעג,
אָדער אַ גרייז וואָס וועט ניט אויספילען זיינע לעבענסטעג; דען אַ
יונגער מאַן וועט הייסען, דער וואָס וועט שטאַרבען הונדערט יאָהר אַלט.
און אַלס אַ זינדיגער וועט געשאָלטען ווערען, דער וואָס וועט שטאַרבען
אַ הונדערט יאָהר אַלט.
21 און זיי וועלען בויען הייזער און וועלען וואָהנען, און זיי וועלען פלאַנצען
וויינגערטנער און זיי וועלען עסען זייער פרוכט.
22 זיי וועלען ניט בויען און אַן אַנדערער זאָל וואָהנען, זיי וועלען ניט פלאַנ־
צען און אַנדערער זאָל עסען; דען אַזוי ווי די טעג פון דעם בוים (עץ
החיים) וועלען זיין די טעג פון מיין פאָלק, און מיינע אויערוועהלטע
וועלען איבערלעבען דאָס ווערק פון זייערע הענד.
23 זיי וועלען זיך ניט מיהען אומזיסט, און זיי וועלען ניט געבערען צום
אונטערגאַנג, דען דער זאָמען פון די געבענשטע פון גאָט זיינען זיי,
און זייערע נאָכקאָמען צוזאַמען מיט זיי.
24 און עס וועט געשעהען, אַז איידער זיי וועלען רופען, וועל איך ענטפערען,
ווען זיי האַלטען נאָך אין ריידען, וועל איך עס הערען.
25 אַ וואָלף און אַ שעפּס וועלען זיך ווײדען צוזאַמען, און דער לייב וועט
ווי דער רינד, עסען שטרוי, און דער שלאַנג — שטויב וועט זיין זיין
ברויט; זיי וועלען ניט טהאָן שלעכטס און זיי וועלען ניט פערדאַרבען
אין מיין גאַנצען הייליגען באַרג, זאָגט גאָט.

סו

Cap. LXVI. סו

א כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה
2 בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה
יָדִי עָשָׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־
3 עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה־אִישׁ
זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם־חֲזִיר מַזְכִּיר
לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
4 נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא
לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
ה בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה
הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן
6 שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל
שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃
7 בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל לָהּ וְהִמְלִיטָה
8 זָכָר׃ מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָּאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם
אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי־חָלָה גַּם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־
9 בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר יְהוָה אִם־אֲנִי
י הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ
וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים
11 עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ
12 וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי
נֹטֶה־אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וִינַקְתֶּם
13 עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ
14 תְּנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַםִ תְּנֻחָמוּ׃ וּרְאִיתֶם
וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה
טו אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא
וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי־

אש

v. 1. הפטרת שבת וראש חדש v. 2. קמץ בז״ק ibid. למדנחאי אל־ v. 3. 8. כצ״ל

קאַפּיטעל סו

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : דער הימעל איז מיין טהראָן, און די ערד איז
מיין פוס־בענקעל, וואָס פאַר אַ הויז קענט איהר דען בויען פאַר מיר ?
2 און וואו איז דער אָרט פאַר מיין רוה־פּלאַטץ ? און די אַלע האָט מיין
אייגענע האַנד בעשאַפען, און די אַלע זיינען פערבליעבען, זאָגט גאָט, (פונ־
דעסטוועגען) אויף אַזעלכען קוק איך; אויף אַן אָרעמען און אויף אַ ניעדער־
געשלאַגענעם געמיטה, און אויף דעם וואָס איילט צו טהאָן מיין וואָרט.
3 דער וואָס שלאַכט אַן אָקס, (פאַר אַ קרבן, און טהוט אומרעכט) איז
אַזוי ווי ער וואָלט דערשלאָגען אַ מאַן, דער וואָס אָפּפערט אַ שעפּס, איז
אַזוי ווי ער וואָלט אָבגעהאַקט דעם געניק פון אַ הונד ; דער וואָס ברענגט
אַ שפּייז־אָפּפער, איז אַזוי ווי ער וואָלט אויפברענגען דאָס בלוט פון
אַ שוויין, דער וואָס רויכערט ווייהרויך, איז אַזוי ווי ער וואָלט זיך בענ־
שען מיט דאָס אונרעכט. און ווייל אויך זיי האָבען אויסערוועהלט אין
אַזעלכע וועגען, און אין זייערע שענדליכע טהאַטען האָט זייער זעעל גע־
4 לוסט, דארום וועל איך אויך אויסערוועהלען (שפּאָט) זיי צו פערשפּאָטען
און זייער פורכט וועל איך ברענגען אויף זיי, ווייל איך האָב גערופען און
קיינער האָט ניט געענטפערט, איך האָב גערעדט און זיי האָבען ניט גע־
הערט, און זיי האָבען געטהאָן דאָס וואָס איז שלעכט אין מיינע אויגען,
און דאָס וואָס איך האָב ניט פערלאַנגט האָבען זיי אויסערוועהלט.
5 הערט צו דאָס וואָרט פון גאָט, איהר וואָס ציטערט פאַר זיין וואָרט :
אייערע ברידער, די וואָס האַסען אייך, די וואָס האַלטען אייך פאַר אונ־
ריין, זאָגען : „וועגען זיין (מיין) נאָמענס וועגען לאָז דאָך גאָט אייך
ווייזען זיין עהרע און לאָמיר דאָך זעהען אייער פרייד”. אָך, זאָלען זיי
6 דאָך פערשעהמט ווערען. אַ שטים פון גערויש (הערט זיך) פון שטאָדט;
אַ שטים פון טעמפּעל, די שטים פון גאָט, ער בעצאָהלט אַ פערגעלטונג
7 צו זיינע פיינד. איידער זי (ירושלים) וועט קינד־וועהען האָבען, האָט
זי געבאָרען. איידער אַ שמערץ איז געקומען צו איהר, האָט זי געבאָרען אַ
8 זוהן. ווער האָט אַזוי וואָס געהערט ? ווער האָט אַזעלכע זאַכען געזע־
הען ? קען דען געבאָרען ווערען אַ לאַנד אין איין טאָג ? אָדער קען גע־
באָרען ווערען אַ פאָלק מיט איין מאָל ? דען מיט איין מאָל האָט ציון
9 וועהען געקריעגען און האָט אויך גלייך געבאָרען איהרע קינדער. וועל איך
דען ברענגען צו דעם געבער־שטוהל, און ניט מאַכען געבאָרען ? זאָגט גאָט;
אָדער זאָל איך דער וואָס געבערט, יעצט פערשליעסען (דאָס מוטערלייב)?
10 זאָגט דיין גאָט. פרעהט זיך מיט ירושלים, און זייט פרעהליך מיט איהר,
אַלע איהרע ליעבהאָבערס, פרעהט זיך מיט איהר מיט גרויס פרייד,
11 איהר אַלע, וואָס איהר טרויערט אויף איהר. אום איהר זאָלט זויגען און
אייך אָנזעטיגען פון די ברוסט פון איהרע טרייסטונגען ; אום איהר
זאָלט אויסזויגען און זיך לאָבען מיט דעם איבערפלוס פון איהר עהרע.
12 דען אַזוי האָט געזאָגט גאָט : זעה, איך וועל נייגען צו איהר פריעדען
אַזוי ווי אַ טייך, און ווי אַ פלייצענדען שטראָם דעם רייכטהום פון די
פעלקער, און איהר וועט זויגען, אויפ'ן אָרעם וועט איהר געטראָגען ווע־
רען, און אויף די קניע וועט מען אייך לוסטיג מאַכען.
13 ווי אַ מאַן וואָס זיין מוטער טרייסט איהם, אַזוי וועל איך אייך טרייס־
טען ; און מיט ירושלים וועט איהר געטרייסט ווערען.
14 און איהר וועט זעהען, און אייער הערץ וועט זיך פרעהען, און אייערע
ביינער וועלען אויפבליהען ווי דאָס גרינס, און גאָט'ס האַנד וועט מיט
ליעבשאַפט בעוואוסט ווערען אויף זיינע קנעכט, אָבער ער וועט צאָרנען
אויף זיינע פיינד.
15 דען זעה, מיט דעם פייער וועט גאָט קומען, און ווי דער שטורעם־ווינד

16 אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ
17 חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר
אַחַד בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו
18 יָסֻפוּ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה
לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃
19 וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם ׀ פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם
תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תֻּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ
כ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם ׀
מִנְחָה ׀ לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים
וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלִַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
21 בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם־
22 מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי
23 נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְפָנַי אָמַר
24 יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

v. 17. אחת קרי   v. 23. סבירין יבואו

והיה מדי חדש

י'ת'ק'ק סימן

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים וחמשה. בריח גיחח ארצה אתכם סימן. וחציו. כי אם שם אדיר יי לנו. וסדריו. כ"ו. והיה יי למלך על כל הארץ סימן:

וועלען זיין זיינע רייטוועגען, אום צו באצאהלען מיט גרים זיין ראכע,
און זיין געשריי — מיט פלאמען פייער.
16 דען מיט פייער וועט גאט ריכטען, און מיט זיין שווערד — **קעגען יעדען**
פלייש, און פיעל וועלען זיין די דערשלאגענע פון גאט.
17 (אט פון די) וועלכע גרייטען זיך אן און רייניגען זיך און די גערטנער
(פאר די געצען), הינטער איין בעטריגערישען געץ אין מיטען, און דארט
עסען זיי די פלייש פון דעם שוויין ; פון די אונווירדיגע (בעשעפעני־
סען), און פון די מייז, צוזאמען וועלען זיי פערניכטעט ווערען. דאס
איז דער שפרוך פון גאט.
18 און איך (וויים אלעם), זייערע ווערק און זייערע געדאנקען זיינען פאר
מיר אנגעקומען. (דארום) וועל איך איינזאמלען אלע נאציאנען און שפרא־
כען, און זיי וועלען קומען און זיי וועלען זעהען מיין עהרע, (און זיי וועלען
בעשטראפט ווערען).
19 אבער אויף אייך (זיי) וועל איך מאכען א צייכען, און פון אייך (זיי)
וועל איך אוועקלאזען גערעטעטע, (און זיי וועלען געהען) צו די פעלקער
תרשיש, פול און לוד, די וואס ציהען דעם בויגען, צו תובל און יון,
די ווייטע אינזלען וועלכע האבען נאך ניט געהערט פון מיין רוהם, און
האבען ניט געזעהען מיין עהרע, און זיי וועלען אנזאגען מיין עהרע צו
די אלע פעלקער.
20 און זיי (די פעלקער) וועלען ברענגען אלע אייערע ברידער פון **צווישען די**
פעלקער איין געשאנק פאר גאט, אויף פערד און אויף רייטוועגען, **און אין**
קארעטעס, און אויף מוילעזלען און אויף קעמלען, צו מיין הייליגען בארג
נאך ירושלים, זאגט גאט, אזוי ווי די קינדער פון ישראל ברענגען דעם
שפייז־אפפער אין א ריינעם געפעס, צו דעם הויז פון גאט.
21 און אויך פון זיי (די געבראכטע) וועל איך אויסערוועהלען פריעסטער
און לוים, זאגט גאט.
22 דען אזוי ווי די נייע הימלען און די נייע ערד וואס איך טהו בעשאפען,
וועלכע בעשטעהען פאר מיר (שטענדיג), זאגט גאט, אזוי וועלען (אייביג)
האבען א בעשטאנד אייער זאמען און אייער נאמען.
23 און עס וועט געשעהען, דאס אין יעדער ניי־מאנאט (ראש חדש) און אין
יעדער שבת, וועט קומען יעדעם פלייש (בעשעפענים), זיך צו בוקען פאר
מיר, זאגט גאט.
24 און זיי וועלען ארויסגעהען און קוקען מיט פעראכטונג אויף די טוידטע
קערפערם פון די מענשען וועלכע האבען פערבראכען קעגען מיר ; דען
זייערע ווערים וועלען ניט אויסשטארבען, און זייער פייער וועט ניט פער־
לאשען ווערען, און זיי וועלען זיין אן עקעל פאר יעדעם פלייש, (בעשע־
פענים).
און עס וועט געשעהען, דאס אין יעדער ניי־מאנאט (ראש חדש) און יע־
דער שבת וועט קומען יעדעם פלייש, זיך צו בוקען פאר מיר, זאגט גאט.

ח ז ק

יתק״ק איז דער סימן, דאס הייסט : אין ישעיה, תרי עשר, קהלת, און קינות, זאגט מען איבער דעם פסוק וועלכער איז פאר דעם לעצטען נאך א מאל, ווייל דער לעצטער פסוק ענדיגט זיך מיט א שלעכטען ווארט. דארום דא אין ישעיה זאגט מען איבער דעם פסוק 23 נאך א מאל.

דער צאהל פון די פסוקים פון ספר ישעיה איז : **איין טויזענד צוויי הונדערט פינף און ניינציג.**

ירמיה

LIBER JEREMIÆ.

CAPUT I. א

דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת א
בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ 2
בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ׃ וַיְהִי 3
בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת
יְרוּשָׁלַםִ בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי 4
לֵאמֹר׃ בְּטֶרֶם אֶצָּורְךָ בַבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא ה
מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ 6
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי־נַעַר אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר 7
יְהוָה אֵלַי אַל־תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֲךָ
תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ תְּדַבֵּר׃ אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם 8
כִּי־אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ 9
וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ׃
רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ ׀ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת
לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר 11
מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת 12
כִּי־שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשֹׂתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ 13
אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי
רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח 14

הרעה

v. 1. הפטרות ואלה שמות וגם הפטרות ראשי המטות. v. 5. ו יתירה

ירמיה

קאַפּיטעל א

1 די ווערטער פון ירמיהו, דער זוהן פון חלקיהו, פון די פּריסטער וואָס אין
ענתות, אין דעם לאַנד בנימין.

2 צו וועמען דאָס וואָרט פון גאָט איז געווען אין די טעג פון יאשיהו,
דער זוהן פון אמון קעניג פון יהודה, אין דעם דרייצעהנטען יאָהר פון
זיין רעגיערונג.

3 און עס איז געשעהען אין דער צייט פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו
קעניג פון יהודה ביז צור ענדע פון דעם עלפטען יאָהר פון צדקיהו, דער
זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, ביז צו דער פערטרייבונג פון ירושלים
אין דעם פינפטען מאָנאַט.

4 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :

5 איידער איך האָב דיך בעשאַפען אין בויך האָב איך דיך געקענט און איי־
דער דו ביזט אַרויס פון דיין מוטער'ס לייב האָב איך דיך געהייליגט,
אַלס פּראָפעט צו די פעלקער האָב איך דיך בעשטימט.

6 און איך האָב געזאָגט : אָה, הערר גאָט, איך וויים דאָך ניט ווי צו רעדען
ווייל איך בין יונג.

7 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : דו זאָלסט ניט זאָגען איך בין יונג, נאָר
אומעטום וואו איך וועל דיך שיקען זאָלסטו געהן און אלעס וואָס איך
וועל דיר הייסען זאָלסטו רעדען.

8 האָב קיין מורא ניט פאר זיי, ווייל איך בין מיט דיר דיך צו רעטען, זאָגט
גאָט.

9 און גאָט האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנד און בעריהרט מיין מויל, און
גאָט האָט צו מיר געזאָגט, נון איך לייג מיין וואָרט אין דיין מויל.

10 זעה, איך בעשטים דיך הייטע איבער פעלקער און איבער קעניגרייכע,
אום אויסצוררייסען און צוברעכען, צושטערען און פערדארבען, צו בויען
און צו פּלאַנצען.

11 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען : וואָס זעהסטו
ירמיהו ? און איך האָב געזאָגט : אַ שטעקען פון אַ מאַנדעל־בוים זעה איך.

12 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: דו האָסט ריכטיג געזעהען, דען איך
וואך איבער מיין וואָרט עס צו טהאָן.

13 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געווען צו מיר אַ צווייטען מאָל אַזוי צו זאָגען:
וואָס זעהסטו ? און איך האָב געזאָגט אַ זידענדען טאָפּ זעה איך און
זיין פאָדערזייט איז פון נאָרד זייט.

טו הָרָעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי ׀ הִנְנִי קֹרֵא לְכָל־
מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ
כִּסְאוֹ פֶּתַח ׀ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַםִ וְעַל כָּל־חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל
16 כָּל־עָרֵי יְהוּדָה׃ וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל־רָעָתָם
אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
17 יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה תֶּאְזֹר מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךָּ אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אֲחִתְּךָ
18 לִפְנֵיהֶם׃ וַאֲנִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד
בַּרְזֶל וּלְחֹמוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ
19 לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־
אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃

CAP. II. ב

ב

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַםִ
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת
3 כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתֹה כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה
4 תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית
ה יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה מַה־
מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי
6 הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה
בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא־עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יָשַׁב
7 אָדָם שָׁם׃ וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ
וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃
8 הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי
וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־
9 יוֹעִלוּ הָלָכוּ׃ לָכֵן עֹד אָרִיב אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי

בניכם

ב׳ v. 3. קמץ בז״ק ibid. ע״ב v. 4 הפטרת מסעי

14 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : פון נאָרד זייט וועט זיך אָנפאַנגען דאָס אונגליק אויף אַלע איינוואָהנער פון לאַנד.

15 דען איך רוף גלייך צו אַלע פאַמיליען פון די קעניגרייכען פון נאָרד זייט, זאָגט גאָט, און זיי וועלען קומען, און יעדערער וועט שטעלען זיין שטוהל אין דעם אַריינגאַנג פון די טהויערען פון ירושלים, און איבער אַלע איהרע מויערן ארום און איבער אַלע שטעדט פון יהודה.

16 און איך וועל אויסשפּרעכען מיינע אורטהיילע געגען זיי פאַר זייער גאַנצע שלעכטס, ווייל זיי האָבען מיך פערלאָזען און גערויכערט צו אַנדערע געטער, און געבוקט זיך צו די ווערקע פון זייערע הענד.

17 און דו, גורט אָן דיינע לענדען, שטעה אויף און רייד צו זיי וואָס איך וועל דיר הייסען, שרעק זיך ניט פאַר זיי, דען לאָזען וועל איך דיך דערשרעקען פאַר זיי ?

18 און נון איך מאַך דיך הייטע צו אַ פעסטע שטאָדט און צו איין אַייזערנע זייל און צו אַ מויער פון קופּער איבער'ן גאַנצען לאַנד, פאַר די קעניגע פון יהודה, פאַר איהרע פירשטען, פאַר איהרע פּריעסטער און פאַר דאָס פאָלק פון לאַנד.

19 און זיי וועלען שטרייטען געגען דיר און דיך ניט בייקומען, ווייל איך בין מיט דיר, זאָגט גאָט, דיך צו רעטען.

קאַפּיטעל ב

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 געה און רוף אין די אויערען פון ירושלים און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט : איך געדענק דיר די פריינדליכקייט פון דיין יוגענד, די ליעבע פון דיין פערלאָבונגס צייט, ווען דו ביזט מיר נאָכגעגאַנגען אין דער וויסטע, אין אַ לאַנד וואָס איז ניט געזעעט געווען.

3 ישראל איז הייליג צו גאָט, דאָס ערשטע פון זיין פרוכט, אַלע וואָס עסען איהם וועלען זיין שולדיג, אונגליק וועט קומען צו זיי, זאָגט גאָט.

4 הערט דאָס וואָרט פון גאָט, הויזגעזינד פון יעקב, און אַלע פאַמיליען פון הויזגעזינד פון ישראל.

5 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : וואָס פאַר אונרעכט האָבען אַייערע עלטערען אין מיר געפונען וואָס זיי האָבען זיך פון מיר דערווייטערט ? און זיי זיינען געגאַנגען נאָך נאַרישקייט און זיינען פערנאַרישט געוואָרען.״

6 און האָבען ניט געזאָגט : וואו איז גאָט וואָס האָט אונז אַרויסגעבראַכט פון לאַנד מצרים, וואָס האָט אונז געפיהרט אין דער וויסטע אין איין אונפרוכטבאַר לאַנד און גריבער, אין אַ טרוקען לאַנד, אין שאָטען פון טוידט, אין אַ לאַנד וואָס קיינער איז ניט דורכגעגאַנגען און קיין מענש האָט דאָרט געוואָהנט.

7 און איך האָב אייך געבראַכט אין אַ גאָרטען־לאַנד, אום צו עסען איהרע פרוכט און איהר גוטס און איהר זייט געקומען און פעראונריינינגט מיין לאַנד, און מיין ערבטהייל האָט איהר געמאַכט צו אבשייליכקייט.

8 די פּריסטער האָבען ניט געזאָגט וואו איז גאָט ? און די וואָס האַלטען די לעהרע קענען מיך ניט, און די הירטען האָבען וויעדערשפּעניגט געגען מיר און די פּראָפעטען האָבען פּראָפעצייהעט דורך בעל, און נאָך די וואָס קענען זיי ניט ניטצען זיינען זיי נאָכגעגאַנגען.

9 דארום וועל איך זיך נאָך קריעגען מיט אייך, זאָגט גאָט, און מיט אייערע קינדס קינדער וועל איך זיך קריעגען.

בְּנֵיכֶם אָרִיב׃ כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ י
וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת׃ הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים 11
וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל׃ שֹׁמּוּ 12
שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־שְׁתַּיִם 13
רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר ׀ מַיִם חַיִּים לַחְצֹב
לָהֶם בֹּארוֹת בֹּארֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכִלוּ הַמָּיִם׃
הַעֶבֶד יִשְׂרָאֵל אִם־יְלִיד בַּיִת הוּא מַדּוּעַ הָיָה לָבַז׃ 14
עָלָיו יִשְׁאֲגוּ כְפִרִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיָּשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה עָרָיו טו
נִצְּתָה מִבְּלִי יֹשֵׁב׃ גַּם־בְּנֵי־נֹף וְתַחְפַּנֵס יִרְעוּךְ קָדְקֹד׃ 16
הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת 17
מוֹלִכֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וְעַתָּה מַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת 18
מֵי שִׁחוֹר וּמַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אַשּׁוּר לִשְׁתּוֹת מֵי נָהָר׃ תְּיַסְּרֵךְ 19
רָעָתֵךְ וּמְשֻׁבוֹתַיִךְ תּוֹכִחֻךְ וּדְעִי וּרְאִי כִּי־רַע וָמָר עָזְבֵךְ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלֹא פַחְדָּתִי אֵלַיִךְ נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִה
צְבָאוֹת׃ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ נִתַּקְתִּי מוֹסְרוֹתַיִךְ כ
וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבוֹר כִּי עַל־כָּל־גִּבְעָה גְּבֹהָה וְתַחַת כָּל־
עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה׃ וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ שֹׂרֵק כֻּלֹּה זֶרַע 21
אֱמֶת וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה׃ כִּי אִם־תְּכַבְּסִי 22
בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֺנֵךְ לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא 23
הָלַכְתִּי רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא דְּעִי מֶה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה
מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ׃ פֶּרֶא ׀ לִמֻּד מִדְבָּר בְּאַוַּת נַפְשׁוֹ שָׁאֲפָה 24
רוּחַ תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ בְּחָדְשָׁהּ
יִמְצָאוּנְהָ׃ מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף וּגוֹרְנֵךְ מִצִּמְאָה וַתֹּאמְרִי כה
נוֹאָשׁ לוֹא כִּי־אָהַבְתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ׃ כְּבֹשֶׁת גַּנָּב 26
כִּי יִמָּצֵא כֵּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם
וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם׃ אֹמְרִים לָעֵץ אָבִי אַתָּה וְלָאֶבֶן אַתְּ 27

ילדתני

v. 14. פתח בס"פ   v. 15. נצתו קרי   v. 16. ותחפנחס קרי   v. 19. קמץ בז"ק
v. 20. אעבד קרי   v. 24. נפשה קרי   v. 25. וגרונך קרי

10 דען פֿאָהרט דורך אינזלען פֿון די כּתּים און זעהט, און שיקט נאָך קדר
און בעטראַכט גוט און זעהט, אויב אַזעלכעס איז געשעהען.
11 האָט אַ פֿאָלק פֿערביטען זיינע געטער [אויף אַזעלכע] וואָס זיינען קיינע
געטער? און מיין פֿאָלק האָט פֿערביטען זיין עהרע פֿאַר אונניצליכעס.
12 שטוינט, הימלען, דעריבער און שטורעמט, ווערט זעהר וויסט, זאָגט גאָט.
13 דען צווייפֿאַכע שלעכטעס האָט מיין פֿאָלק געטהאָן. מיך האָבען זיי פֿערלאָ־
זען, די קוועלע פֿון לעבעדיגעס וואַסער אום זיך אויסצוגראָבען בריגימער,
צובראָכענע בריגימער, וואָס קענען ניט האַלטען דאָס וואַסער.
14 איז דען ישראל אַ קנעכט אָדער אַ הויזגעבאָרענער? וואָרום איז ער גע־
וואָרען צו רויב?
15 אויף איהם שרייען לייבען, הויבען זייערע שטימען און זיי האָבען געמאַכט
זיין לאַנד צו וויסט, זיינע שטעדט זיינען צושטערט געוואָרען אָהן איי־
וואָהנער.
16 אויך די קינדער פֿון נף און תחפנס וועלען דיך צוברעכען דעם שאַרבען.
17 עס ווערט דאָך דיעזעס געטהאָן ווייל דו האָסט פֿערלאָזען דעם עווי־
גען דיין גאָט, אין דער צייט ווען ער האָט דיך געפֿיהרט אויף דעם וועג?
18 און יעצט, וואָס האָסטו צו טהאָן מיט דעם וועג נאָך מצרים, צו טרינקען
דאָס וואַסער פֿון שחור? און וואָס האָסטו צו טהאָן מיט דעם וועג נאָך
אַשור, צו טרינקען דאָס וואַסער פֿונ׳ם טייך?
19 דיינע שלעכטיגקייט וועט דיך שטראָפֿען און דיין ווילדקייט וועט דיך
איבערצייגען, וועסט וויסען און זעהען ווי עס איז שלעכט און ביטער
וואָס דו האָסט פֿערלאָזען דעם עוויגען דיין גאָט, אָבער מיין פֿורכט איז
ניט ביי דיר, זאָגט דער עוויגער גאָט דער הערשאַפֿט.
20 פֿון אימער, ווען איך האָב צובראָכען דיין יאָך, צוריסען דיינע בענדער,
האָסטו געזאָגט: איך וועל ניט איבערטרעטען, און דאָך אויף יעדען הוי־
כען באַרג און אונטער יעדען גרינעם בוים וואַנדערסטו אום אַלס אויס־
געלאַסענע.
21 און איך האָב דיך געפֿלאַנצט אַלס צווייג פֿון גאַנץ ריכטיגע זוימען, און
ווי אַזוי ביזטו מיר פֿערקעהרט געוואָרען צו ווילדע צווייגען פֿון אַ פֿרעמ־
דען וויינשטאָק?
22 דען ווען דו וועסט זיך וואַשען מיט לויג און געברויכען פֿיעל זייף, דאָך
איז דיין זינד בעפֿלעקט פֿאַר מיר, זאָגט דער עוויגער גאָט.
23 ווי אַזוי קענסטו זאָגען: איך בין ניט אונריין געוואָרען, איך בין ניט נאָכ־
געגאַנגען נאָך די בעלים? זעה דיין אויפֿפֿיהרונג אין טהאָל, דערקען וואָס
דו האָסט געטהאָן, ווי אַ גרינגפֿיסיגער קעמעל, וואָס לויפֿט אַרום אויף
איהרע וועגען.
24 ווי אַ ווילדער אייזעל וואָס איז ערצויגען אין דער וויסטע, מיט דעם
באַגעהר פֿון איהר זעעלע אָטהעמט זי די לופֿט; ווער קען זי צוריקהאַל־
טען פֿון איהרע פֿערלאַנגען? אַלע וואָס זוכען זי, וועלען ניט מיעד ווע־
רען, אין איהר מאָנאַט וועלען זיי איהר געפֿינען.
25 האַלט אָב דיין פֿוס פֿון זיין באָרפֿוס און דיין האַלדז פֿון דורשט, אָבער
דו זאָגסט: עס איז פֿאַרפֿאַלען, ניין! דען איך ליעב די פֿרעמדע און וועל
זיי נאָכגעהן.
26 ווי די שאַנד פֿון אַ גנב ווען ער ווערט געחאַפּט, אַזוי וועט זיך שעהמען
דאָס הויזגעזינד פֿון ישראל, זיי, זייערע קינדער, זייערע פֿירשטען, און
זייערע פּריסטער און זייערע פּראָפֿעטען.
27 זיי זאָגען צו האָלץ: „דו ביזט מיין פֿאָטער“, און צו שטיין: „דו האָסט

יְלִדְתָּנִי כִּי־פָנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וּבְעֵת רָעָתָם יֹאמְרוּ
28 קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ יָקוּמוּ
אִם־יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת רָעָתֶךָ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה׃
29 ל לָמָּה תָרִיבוּ אֵלָי כֻּלְּכֶם פְּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֻם־יְהוָה׃ לַשָּׁוְא
הִכֵּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוּסָר לֹא לָקָחוּ אָכְלָה חַרְבְּכֶם
31 נְבִיאֵיכֶם כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית׃ הַדּוֹר אַתֶּם רְאוּ דְבַר־יְהוָה
הֲמִדְבָּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מַאְפֵּלְיָה מַדּוּעַ אָמְרוּ
32 עַמִּי רַדְנוּ לוֹא־נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ׃ הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ
33 כַּלָּה קִשֻּׁרֶיהָ וְעַמִּי שְׁכֵחוּנִי יָמִים אֵין מִסְפָּר׃ מַה־תֵּיטִבִי
דַּרְכֵּךְ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה לָכֵן גַּם אֶת־הָרָעוֹת לִמַּדְתִּי אֶת־
34 דְּרָכָיִךְ׃ גַּם בִּכְנָפַיִךְ נִמְצְאוּ דַּם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים נְקִיִּים
לה לֹא־בַמַּחְתֶּרֶת מְצָאתִים כִּי עַל־כָּל־אֵלֶּה׃ וַתֹּאמְרִי כִּי
נִקֵּיתִי אַךְ שָׁב אַפּוֹ מִמֶּנִּי הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל־אָמְרֵךְ
36 לֹא חָטָאתִי׃ מַה־תֵּזְלִי מְאֹד לְשַׁנּוֹת אֶת־דַּרְכֵּךְ גַּם מִמִּצְרַיִם
37 תֵּבֹשִׁי כַּאֲשֶׁר בֹּשְׁתְּ מֵאַשּׁוּר׃ גַּם מֵאֵת זֶה תֵּצְאִי וְיָדַיִךְ
עַל־רֹאשֵׁךְ כִּי־מָאַס יְהוָה בְּמִבְטַחַיִךְ וְלֹא תַצְלִיחִי לָהֶם׃

CAP. III. ג

ג
א לֵאמֹר הֵן יְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָלְכָה מֵאִתּוֹ וְהָיְתָה
לְאִישׁ־אַחֵר הֲיָשׁוּב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חָנוֹף תֶּחֱנַף הָאָרֶץ
2 הַהִיא וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ שְׂאִי
עֵינַיִךְ עַל־שְׁפָיִם וּרְאִי אֵיפֹה לֹא שֻׁגַּלְתְּ עַל־דְּרָכִים יָשַׁבְתְּ
לָהֶם כַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתַּחֲנִיפִי אֶרֶץ בִּזְנוּתַיִךְ וּבְרָעָתֵךְ׃
3 וַיִּמָּנְעוּ רְבִבִים וּמַלְקוֹשׁ לוֹא הָיָה וּמֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה
4 לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם׃ הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאתִי לִי אָבִי אַלּוּף
ה נְעֻרַי אָתָּה׃ הֲיִנְטֹר לְעוֹלָם אִם־יִשְׁמֹר לָנֶצַח הִנֵּה דִבַּרְתְּ
6 וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בִּימֵי
יֹאשִׁיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הַרָאִיתָ אֲשֶׁר עָשְׂתָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל

הלכה

ב v. 27. ילדתנו ק׳ v. 31. ב׳ טעמים v. 33. למדת ק׳ ג׳ v. 2. שכבת ק׳ v. 4. יתיר י׳

מיך געבאָרען״, דען זיי קעהרען צו מיר דעם נאַקען און ניט דאָס געזיכט,
און אין דער צייט פון זייער אונגליק זאָגען זיי : שטעה אויף און העלף
אונז.
28 און וואו זיינען דיינע געטער וואָס דו האָסט זיך געמאַכט ? זאָלען זיי
אויפשטעהן, אויב זיי קענען דיר העלפען אין דער צייט פון דיין אונ־
גליק, דען וויפיעל שטעדט אזוי פיעל געטער האָסטו יהודה.
29 וואָרום קלאָגט איהר זיך אויף מיר ? איהר אַלע האָט פערבראָכען געגען
מיר, זאָגט דער עוויגער גאָט.
30 אומזיסט האָב איך געשלאָגען אייערע קינדער, די שטראָף־לעהרע האָבען
זיי ניט אָנגענומען, אייער שווערד האָט פערצעהרט אייערע פּראָפעטען
אַזוי ווי אַ פערדארבענדער לייב.
31 אָ, די געבעהרונג ! זעהט דאָס וואָרט פון דעם עוויגען, בין איך דען
געווען אַ וויסטע צו ישראל אָדער אַ פינסטער לאַנד ? וואָרום זאָגט
מיין פאָלק מיר זיינען געשיידעט, מיר קומען ניט מעהר צו דיר ?
32 וועט אַ יונג־פרוי פערגעסען איהר ציערונג, אָדער אַ כלה איהרע בענדער?
אָבער מיין פאָלק האָט מיך פערגעסען טעג אָהן צאָהל.
33 וואָס בעגיטיגסטו דיין וועג, אום ליעבע צו זוכען ? אין דער ווירקליכ־
קייט לעהרענסטו אויך די שלעכטע דיינע וועגען.
34 אויך אין די ברעגען פון דיינע קליידער ווערט געפונען בלוט פון אָרימע
ריינע זעעלען, ניט אין אַן אונטערגראבונג האָב איך זיי געפונען, נאָר
אויף דיעזע אַלע.
35 און דו זאָגסט נאָך : איך בין ריין, זיין צאָרן זאָל אָבגעקעהרט ווערען
פון מיר. איך אורטהייל דיך דערפאַר וואָס דו זאָגסט איך האָב ניט
געזינדיגט.
36 ווי זעהר ביליג דו מאַכסט זיך צו ענדערען דיין וועג, אויך פון מצרים
וועסטו פערשעהמט ווערען, ווי דו ביסט צו שאַנדע געוואָרען פון אשור.
37 אויך פון דיעזען וועסטו אַרויסגעהן מיט דיינע הענד אויף דיין קאָפּ,
דען דער עוויגער פערהאַסט די אויף וועלכע דו פערטרויעסט זיך, דו
וועסט דורך זיי ניט בעגליקען.

קאַפּיטעל ג

1 (צום ביישפּיעל) צו זאָגען : ווען אַ מאַן שיקט אַוועק זיין ווייב און
זי געהט אַוועק פון איהם און ווערט פערהייראַטעט צו איין אַנדער מאַן,
וועט ער דען צוריקקעהרען זיך צו איהר ? וועט דען ניט דאָס לאַנד
געשענדעט ווערען ? אָבער דו האָסט געטריעבען אונצוכט מיט פיעלע
פריינד, דאָך קעהר דיך צוריק צו מיר, זאָגט דער עוויגער.
2 הויב אויף דיינע אויגען צו די בערג און זעה, וואו ביזטו ניט בעשלאָפען
געוואָרען. אויף די וועגען ביזטו געזעסען פאַר זיי, ווי דער אַראבער אין
דער וויסטע, און דו האָסט געשענדעט דאָס לאַנד מיט דיין אויסגעלאַ־
סענהייט און מיט דיינע שלעכטיגקייט.
3 און פריה־רעגען איז פערהאַלטען געוואָרען און שפּעט־רעגען איז ניט גע־
ווען, און דאָך האָסטו געהאַט אַ שטערען פון איין אויסגעלאַסענער, דו
האָסט זיך ניט געוואָלט שעהמען.
4 וועסטו דען ניט פון יעצט אָן צו מיר רופען : מיין פאָטער, דו ביסט
דער האַר פון מיין יוגענד ?
5 וועט ער דען אימער האַס טראָגען, היטען דעם צאָרן אויף עוויג ? זעה,
דו האָסט גערעדט, און דאָך האָכטו געטהאָן שלעכטס וויפיעל דו האָסט
געקענט.
6 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט אין די טעג פון יאשיהו דעם קעניג, האָסטו

הָֽלְכָה הִיא עַל־כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַתִּֽזְנִי־
שָֽׁם׃ וָאֹמַר אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֵלַי תָּשׁוּב וְלֹא־ 7
שָׁבָה וַתִּרְאֶה בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה׃ וָאֵרֶא כִּי עַל־כָּל־ 8
אֹדוֹת אֲשֶׁר נִֽאֲפָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ וָאֶתֵּן אֶת־
סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָֽרְאָה בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ
וַתֵּלֶךְ וַתִּזֶן גַּם־הִיא׃ וְהָיָה מִקֹּל זְנוּתָהּ וַתֶּחֱנַף אֶת־הָאָרֶץ 9
וַתִּנְאַף אֶת־הָאֶבֶן וְאֶת־הָעֵץ׃ וְגַם־בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי י
בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשֶׁקֶר נְאֻם־
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צִדְּקָה נַפְשָׁהּ מְשֻׁבָה 11
יִשְׂרָאֵל מִבֹּגֵדָה יְהוּדָה׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה 12
צָפוֹנָה וְאָמַרְתָּ שׁוּבָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה לוֹא־אַפִּיל
פָּנַי בָּכֶם כִּי־חָסִיד אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לֹא אֶטּוֹר לְעוֹלָם׃ אַךְ 13
דְּעִי עֲוֹנֵךְ כִּי בַּיהוָה אֱלֹהַיִךְ פָּשָׁעַתְּ וַתְּפַזְּרִי אֶת־דְּרָכַיִךְ
לַזָּרִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וּבְקוֹלִי לֹא־שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהוָה׃
שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם־יְהוָה כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם 14
וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם צִיּוֹן׃ וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כְּלִבִּי וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה טו
וְהַשְׂכֵּיל׃ וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵמָּה 16
נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־
לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ־בוֹ וְלֹא יִפְקֹדוּ וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד׃ בָּעֵת הַהִיא 17
יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַםִ כִּסֵּא יְהוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם
יְהוָה לִירוּשָׁלָםִ וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע׃
בַּיָּמִים הָהֵמָּה יֵלְכוּ בֵית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ 18
יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־
אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אֲשִׁיתֵךְ בַּבָּנִים וְאֶתֶּן־לָךְ 19
אֶרֶץ חֶמְדָּה נַחֲלַת צְבִי צִבְאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תִּקְרְאוּ־
לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבוּ׃ אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם כ

בי

v. 7 ותרא ק׳ v. 19. תקראי ק׳ ibid. תשובי ק׳

גזעהען וואָס די אבטריניגע ישראל האָט געטהאָן ? זי איז געגאנגען
אויף אַלע הויכע בערג און אונטער אַלע גרינע בוימער און האָט דאָרט בע־
גאַנגען שאַנדטהאַטען.
7 האָב איך געזאָגט נאָכדעם ווי זי האָט אַלעס געטהאָן, זאָל זי זיך צוריק־
קעהרען צו מיר, אָבער זי האָט זיך ניט צוריקגעקעהרט. און דאָס האָט
געזעהען איהר טריילאָזע שוועסטער יהודה.
8 און איך האָב געזעהען דאָס וועגען דעם אַלעם ווייל די אבטריניגע ישראל
האָט שאַנדטהאַטען בעגאַנגען, האָב איך זי פערשטויסען און האָב איהר
געגעבען אַ שיידע שריפט, און דאָך האָט זיך איהר טריילאָזע שוועסטער
יהודה ניט דערשראָקען און איז אויך בעגאַנגען שאַנדטהאַטען.
9 און עס איז געווען ווען דורך די געשרייען פון איהר אויסגעלאסענהייט
איז דאָס לאַנד געשענדעט געוואָרען, און זי האָט געטריעבען אונצוכט
מיט דעם שטיין און מיט דעם האָלץ.
10 און אויך ביי דעם אַלעם האָט זיך צו מיר ניט צוריק געקעהרט איהר טריי־
לאָזע שוועסטער יהודה מיט איהר גאַנצען האַרצען, נאָר מיט פאַלש־
קייט, זאָגט גאָט.
11 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : די אבטריניגע ישראל איז גערעכטער,
אַלס די טריילאָזע יהודה.
12 געה און רוף אויס דיעזע ווערטער געגען נאָרד זייט און זאָלסט זאָגען :
קעהר זיך צוריק, אבטריניגע ישראל, זאָגט גאָט. איך וועל ניט צערע־
נען מעהר אויף אייך, ווייל איך בין גוט, זאָגט גאָט, ניט אימער וועל איך
טראָגען דעם האַס.
13 נאָר דו זאָלסט אַנערקענען דיין שולד, דען געגען דעם עוויגען דיין גאָט
האָסטו אַ פערברעכען בעגאַנגען, און האָסט אויסגעשפרייט דיינע וועגען
צו די פרעמדע אונטער יעדען גרינעם בוים, און אין מיין שטימע האָט
איהר ניט געהערט, זאָגט גאָט.
14 קעהרט אייך צוריק איהר אבטרינענע קינדער, זאָגט גאָט, דען איך האָב
מיט אייך געהייראטעט און איך וועל אייך נעהמען איינעם פון א
שטאָדט און צוויי פון אַ פאַמיליע און וועל אייך ברענגען נאָך ציון.
15 און איך וועל אייך געבען הירטען נאָך מיין האַרץ, און זיי וועלען אייך
פיהרען מיט וויסענשאַפט און קלוגהייט.
16 און עס וועט זיין, ווען איהר וועט זיך מעהרען און זיין פרוכטבאַר אין
דעם לאַנד אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועט מען מעהר ניט רעדען
גאָטעס בונדעס קאַסטען, קיינעם וועט עס אין זינן ניט קומען און מען
וועט ניט דענקען וועגען דעם און ניט פרעגען, און קיין אַנדערער וועט
ניט געמאַכט ווערען.
17 אין יענער צייט וועט מען רופען, ירושלים גאָטעס טהראָן און צו איהר
וועלען זיך זאַמלען אַלע פעלקער אין גאָט׳ס נאָמען נאָך ירושלים, און
זיי וועלען מעהר ניט געהען נאָך די שטרעבונגען פון זייער שלעכטעס
האַרץ.
18 אין יענער צייט וועלען געהען דאָס הויז יהודה מיט דאָס הויז ישראל און
קומען צוזאַמען פון נאָרד־לאַנד אין דעם לאַנד וואָס איך האָב אַייערע
עלטערען געמאַכט ערבען.
19 און איך האָב געטראכט : ווי זאָל איך דיך שטעלען צווישען די זיהן ?
האָב איך דיר געגעבען איין ווינשענסווערטהעס־לאַנד, די הערליכסטע ערב־
טהייל פון די הערשאַפטען פון די פעלקער און איך האָב געדענקט דו
וועסט מיך רופען, מיין פאָטער, און מיר ניט אָבווייכען.
20 אָבער ווי אַ פרוי איז אונטריי איהר געליעבטען, אַזוי זייט איהר געווען
מיר אונטריי, ישראל׳ס הויז, זאָגט גאָט.

21 בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל עַל־שְׁפָיִים נִשְׁמָע בְּכִי
תַּחֲנוּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֶעֱווּ אֶת־דַּרְכָּם שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה
22 אֱלֹהֵיהֶם׃ שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנְנוּ
23 אָתָנוּ לָךְ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אָכֵן לַשֶּׁקֶר מִגְּבָעוֹת
הָמוֹן הָרִים אָכֵן בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃
24 וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם
כה וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ
וּתְכַסֵּנוּ כְּלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

ד CAP. IV. ד

א אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל ׀ נְאֻם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר
2 שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא תָנוּד׃ וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בֶּאֱמֶת
בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בוֹ גּוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃
3 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלַםִ נִירוּ לָכֶם
4 נִיר וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קֹצִים׃ הִמֹּלוּ לַיהוָה וְהָסִרוּ עָרְלוֹת
לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ
ה חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם׃ הַגִּידוּ
בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַםִ הַשְׁמִיעוּ וְאִמְרוּ וְתִקְעוּ שׁוֹפָר בָּאָרֶץ
קִרְאוּ מַלְאוּ וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר׃
6 שְׂאוּ־נֵס צִיּוֹנָה הָעִיזוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ כִּי רָעָה אָנֹכִי מֵבִיא
7 מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ עָלָה אַרְיֵה מִסֻּבְּכוֹ וּמַשְׁחִית גּוֹיִם
נָסַע יָצָא מִמְּקֹמוֹ לָשׂוּם אַרְצֵךְ לְשַׁמָּה עָרַיִךְ תִּצֶּינָה
8 מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ עַל־זֹאת חִגְרוּ שַׂקִּים סִפְדוּ וְהֵילִילוּ כִּי לֹא־
9 שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
יֹאבַד לֵב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנָשַׁמּוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים
י יִתְמָהוּ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אָכֵן הַשֵּׁא הִשֵּׁאתָ לָעָם

הזה

ג׳ v. 21 קמץ בז״ק v. 22. כצ״ל ד׳ v. 5. חקעו ק׳ ibid. המ׳ בפתח

21 א שטימע הערט זיך אויף די בערג, דאָס וויינען פון געבעט פון די קינ־
דער ישראל, ווייל זיי האָבען פערקרימט זייער וועג, האָבען פערגעסען
דעם עוויגען, זייער גאָט.
22 קעהרט זיך צוריק, אבטריניגע קינדער, איך וועל היילען אייער ווילד־
קייט ; מיר זיינען געקומען צו דיר, ווייל דו ביסט דער עוויגער, אונזער
גאָט.
23 עס איז וואהר, פאַלשקייט ערוואַרטעט מען פון די בערגלאַך, דאָס גע־
טומעל פון די בערג, עס איז וואהר אין דעם עוויגען אונזער גאָט
איז די הילף פון ישראל.
24 אָבער די שאַנדע האָט אויפגעגעסען וואָס אונזערע עלטערען האָבען
ערוואָרבען זייט אונזער יוגענד, זייער שאָף און זייערע רינדער, זייערע
זיהן און זייערע טעכטער.
25 מיר ליעגען און אונזער שאַנדע און אונזער שמאַך דעקט אונז צו, ווייל
צום עוויגען, אונזער גאָט, האָבען מיר געזינדיגט, מיר און אונזערע על־
טערען, פון אונזער יוגענד אן ביז דיעזען טאָג. און מיר האָבען
ניט געהערט אין דער שטימע פון דעם עוויגען, אונזער גאָט.

קאַפּיטעל ד

1 ווען דו ישראל ווילסט זיך צוריקקעהרען, זאָגט גאָט, קעהר זיך אום צו
מיר, און ווען דו ועסט אָבשאַפען דיינע אומווירדיגקייטען פאַר מיין גע־
זיכט, וועסטו דאַן ניט מעהר פערוואָגעלט ווערען.
2 און דו וועסט שווערען ביי דעם לעבעדיגען גאָט מיט וואהרהייט, מיט
רעכט און מיט גערעכטיגקייט, דאַן וועלען זיך פעלקער מיט איהם בענ־
שען און ריהמען מיט איהם.
3 דען אזוי זאָגט גאָט צו די מענער פון יהודה און ירושלים : אַקערט אייך
דעם אַקער און זעעט ניט אויף דערנער.
4 בעשניידט אייך פאַר גאָט און שאַפט אָב די פאָרהויט פון אייערע הער־
צער, איהר מענער פון יהודה און איינוואָהנער פון ירושלים, זאָנסט וועט
אויסברעכען ווי א פּייער מיין צאָרן און וועט ברענען אז קיינער וועט ניט
קענען לעשען צוליעב די שווערע שלעכטע טהאַטען.
5 זאָגט־אָן אין יהודה און מאַכט הערען אין ירושלים, און זאָגט, און
בלאָזט שופר אין דעם לאַנד, רופט א פערזאַמלונג, און זאָגט : פער־
זאַמעלט אייך, לאָמיר אריינקומען אין די פעסטע שטעדט.
6 הויבט אויף די פאָהן צו ציון, פערזאַמעלט אייך, שטעהט ניט שטיל,
ווייל איך ברענג אונגליק פון נאָרד זייט און א גרויסען בראָך.
7 עס שטייגט דער לייב פון זיין דיקען וואַלד און א פערדערבער פון פעל־
קער האָט ארויסגעצויגען און פאַרלאָזען זיין אָרט וויסט צו מאַכען דיין
לאַנד, דיינע שטעדט וועלען פערוויסט ווערען, קיינער וועט דאָרט וואָהנען.
8 דאָרום גורט אייך אָן אין זעק, קלאָגט און יאָמערט, ווייל דער צאָרן פון
גאָט האָט זיך ניט אָבגעקעהרט פון אונז.
9 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט, עס וועט מוטהלאָז ווע־
רען דאָס הארץ פון דעם קעניג און דאָס הארץ פון די פירשטען, און
די פּריסטער וועלען שטוינען און די פּראָפעטען וועלען זיך וואונדערען.
10 און איך האָב געזאָגט : אָה, עוויגער גאָט, אין דער וואהרהייט האָסטו
פערפיהרט דיעזען פאָלק אין ירושלים, זאָגענדיג : עס וועט זיין פריעדען צו
אייך, און יעצט גרייכט דאָס שווערד ביז דער זעעלע.

הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְנָגְעָה חֶרֶב עַד־
הַנָּפֶשׁ׃ בָּעֵת הַהִיא יֵאָמֵר לָעָם־הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם רוּחַ צַח 11
שְׁפָיִים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בַּת־עַמִּי לוֹא לִזְרוֹת וְלוֹא לְהָבַר׃
רוּחַ מָלֵא מֵאֵלֶּה יָבוֹא לִי עַתָּה גַּם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים 12
אוֹתָם׃ הִנֵּה ׀ כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וְכַסּוּפָה מַרְכְּבוֹתָיו קַלּוּ 13
מִנְּשָׁרִים סוּסָיו אוֹי לָנוּ כִּי שֻׁדָּדְנוּ׃ כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ 14
יְרוּשָׁלַ͏ִם לְמַעַן תִּוָּשֵׁעִי עַד־מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת
אוֹנֵךְ׃ כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן וּמַשְׁמִיעַ אָוֶן מֵהַר אֶפְרָיִם׃ טו
הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם נֹצְרִים בָּאִים 16
מֵאֶרֶץ הַמֶּרְחָק וַיִּתְּנוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם׃ כְּשֹׁמְרֵי שָׂדַי 17
הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב כִּי־אֹתִי מָרָתָה נְאֻם יְהוָה׃ דַּרְכֵּךְ 18
וּמַעֲלָלַיִךְ עָשׂוֹ אֵלֶּה לָךְ זֹאת רָעָתֵךְ כִּי מָר כִּי נָגַע עַד־
לִבֵּךְ׃ מֵעַי ׀ מֵעַי אוֹחוּלָה קִירוֹת לִבִּי הוֹמֶה־לִּי 19
לִבִּי לֹא אַחֲרִישׁ כִּי קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעַתְּ נַפְשִׁי תְּרוּעַת
מִלְחָמָה׃ שֶׁבֶר עַל־שֶׁבֶר נִקְרָא כִּי־שֻׁדְּדָה כָּל־הָאָרֶץ כ
פִּתְאֹם שֻׁדְּדוּ אֹהָלַי רֶגַע יְרִיעֹתָי׃ עַד־מָתַי אֶרְאֶה־נֵּס 21
אֶשְׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר׃ כִּי ׀ אֱוִיל עַמִּי אוֹתִי לֹא יָדָעוּ 22
בָּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הֵמָּה חֲכָמִים הֵמָּה לְהָרַע
וּלְהֵיטִיב לֹא יָדָעוּ׃ רָאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה־תֹהוּ וָבֹהוּ 23
וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם׃ רָאִיתִי הֶהָרִים וְהִנֵּה רֹעֲשִׁים 24
וְכָל־הַגְּבָעוֹת הִתְקַלְקָלוּ׃ רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל־ כה
עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדָדוּ׃ רָאִיתִי וְהִנֵּה הַכַּרְמֶל הַמִּדְבָּר וְכָל־ 26
עָרָיו נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃ כִּי־כֹה אָמַר 27
יְהוָה שְׁמָמָה תִהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אֶעֱשֶׂה׃
עַל־זֹאת תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְקָדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמָּעַל עַל כִּי־ 28
דִבַּרְתִּי זַמֹּתִי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא־אָשׁוּב מִמֶּנָּה׃ מִקּוֹל 29
פָּרָשׁ וְרֹמֵה קֶשֶׁת בֹּרַחַת כָּל־הָעִיר בָּאוּ בֶּעָבִים וּבַכֵּפִים

עלו

v. 18. כצ״ל ibid. קמץ בז״ק v. 19. אוחילה קרי ibid. שמעת קרי v. 22. קמץ בז״ק

11 אין יענער צייט וועט געזאָגט ווערען צו דיעזען פאָלק און צו ירושלים,
ס'קומט אַ טרוקענער ווינד פון דעם באַרג אין דער וויסטע אויף דעם וועג
פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק ניט צו צערשטרייען און ניט צו רייניגען.
12 אַ פולער ווינד פון דיעזע וועט קומען צו מיר ; יעצט וועל איך אויך
ריידען רעכטזאַכען צו זיי.
13 נון, ווי וואָלקענס קומט ער אַרויף ווי דער שטורעם ווינד זיינען זיינע
רייטוועגען, שנעלער אַלס אָדלער זיינען זיינע פערד. וועה צו אונז, דען
מיר זיינען גערויבט געוואָרען.
14 וואַש דיין האַרץ פון שלעכטעס, ירושלים, אום דו זאָלסט געהאָלפען ווע־
רען. ווי לאַנג נאָך וועסטו לאָזען נעכטיגען אין דיר דיינע אונרעכטע
געדאַנקען.
15 דען אַ שטימע זאָגט אָן פון דן, און לאָזט הערען עלענד פון אפרים.
16 מעלדעט עס צו די פעלקער, זעהט, לאָזט עס וויסען אין ירושלים : בע־
לאַגערער קומען אָן פון אַ ווייט לאַנד, און זיי האָבען אויפגעהויבען
זייער געשריי אויף די שטעדט פון יהודה.
17 ווי פעלד־וועכטער זיינען זיי אַרום איהר, ווייל זי האָט ווידערגעשפע־
ניגט געגען מיר, זאָגט גאָט.
18 דיין וועג און דיין האַנדלונג האָבען עס דיר דיעזעס געמאַכט, דאָס
איז דיין שלעכטסקייט, דען עס איז ביטער, ווייל עס האָט געגרייכט ביז
דיין האַרץ.
19 מיינע אינגעווייד, מיינע אינגעווייד ! עס וועטהאָגט מיר אין די אינ־
וועניגסטע פון מיין האַרץ, עס ברומט מיין האַרץ, איך קען ניט שווייגען,
דען די שטימע פון שופר האָסטו, מיין זעעלע, געהערט, דאָס ברומען פון
קריעג.
20 אַ בראָך נאָך אַ בראָך ווערט גערופען, דען דאָס גאַנצע לאַנד איז צורויבט ;
פלוצלונג זיינען גערויבט געוואָרען מיינע געצעלטען, אין איין אויגענ־
בליק — מיינע פאָרהאַנגען.
21 ווי לאַנג נאָך וועל איך זעהען די פאָהן און הערען די שטימע פון שופר ?
22 דען מיין פאָלק איז נאַריש, זיי ווילען מיך ניט קענען, נאַרישע קינדער
זיינען זיי, און ניט פערשטענדיגע זיינען זיי, זיי זיינען קלוג צו שלעכ־
טעס טהאָן, און צו טהאָן גוטעס ווייסען זיי ניט.
23 איך האָב געזעהען די ערד און זי איז וויסט און לעער, און איך קוק צו
די הימלען און זייער ליכט איז ניטאָ.
24 איך האָב געזעהען די בערג און זיי ציטערען און אַלע הויכע בערג זיי־
נען פערדאָרבען.
25 איך האָב געזעהען אַז קיין מענש איז ניטאָ, און אַלע פויגלען פון הימעל
זיינען אַוועק געוואַנדערט.
26 איך האָב געזעהען דאָס פרוכטבאַרע פעלד איז געוואָרען אַ וויסטע און
אַלע שטעדט זיינען צובראָכען פאַר גאָט דורך זיין ברענענדען צאָרן.
27 דען אַזוי זאָגט גאָט, וויסט וועט זיין דאָס גאַנצע לאַנד, אָבער אין גאַנצען
פערניכטען וועל איך עס ניט טהאָן.
28 אויף דיעזעס טרויערט די ערד און די הימלען פון אויבען זיינען פערדונ־
קעלט געוואָרען, ווייל איך האָב גערעדט און בעשלאָסען און וועל ניט
בערייהען און וועל מיך ניט צוריקציהען פון דיעזעס.
29 פון דער שטימע פון די רייטער און בויגענשיסער לויפט אַוועק די גאַנ־
צע שטאָדט. זיי קומען אין די געדיכטע וועלדער און שטייגען אויף די
פעלזען, די גאַנצע שטאָדט איז פערלאָזען, און קיין מענש וואָהנט אין זיי.

ל עָלוּ כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה וְאֵין־יוֹשֵׁב בָּהֵן אִישׁ׃ וְאַתְּי שָׁדוּד
מַה־תַּעֲשִׂי כִּי־תִלְבְּשִׁי שָׁנִי כִּי־תַעְדִּי עֲדִי־זָהָב כִּי־תִקְרְעִי
בַפּוּךְ עֵינַיִךְ לַשָּׁוְא תִּתְיַפִּי מָאֲסוּ־בָךְ עֹגְבִים נַפְשֵׁךְ יְבַקֵּשׁוּ׃
31 כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כְּמַבְכִּירָה קוֹל בַּת־צִיּוֹן
תִּתְיַפֵּחַ תְּפָרֵשׂ כַּפֶּיהָ אוֹי־נָא לִי כִּי־עָיְפָה נַפְשִׁי לְהֹרְגִים׃

CAP. V. ה

ה

א שׁוֹטְטוּ בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַםִ וּרְאוּ־נָא וּדְעוּ וּבַקְשׁוּ בִרְחוֹבוֹתֶיהָ
אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ אִם־יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מְבַקֵּשׁ אֱמוּנָה
2 וְאֶסְלַח לָהּ׃ וְאִם חַי־יְהוָה יֹאמֵרוּ לָכֵן לַשֶּׁקֶר יִשָּׁבֵעוּ׃
3 יְהוָה עֵינֶיךָ הֲלוֹא לֶאֱמוּנָה הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא־חָלוּ כִּלִּיתָם
4 מֵאֲנוּ קַחַת מוּסָר חִזְּקוּ פְנֵיהֶם מִסֶּלַע מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי אַךְ דַּלִּים הֵם נוֹאֲלוּ כִּי לֹא יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה
ה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם׃ אֵלְכָה־לִּי אֶל־הַגְּדֹלִים וַאֲדַבְּרָה אוֹתָם
כִּי הֵמָּה יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם אַךְ הֵמָּה יַחְדָּו
6 שָׁבְרוּ עֹל נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת׃ עַל־כֵּן הִכָּם אַרְיֵה מִיַּעַר זְאֵב
עֲרָבוֹת יְשָׁדְדֵם נָמֵר שֹׁקֵד עַל־עָרֵיהֶם כָּל־הַיּוֹצֵא מֵהֵנָּה
7 יִטָּרֵף כִּי רַבּוּ פִּשְׁעֵיהֶם עָצְמוּ מְשֻׁבוֹתֵיהֶם׃ אֵי לָזֹאת
אֶסְלוֹחַ־לָךְ בָּנַיִךְ עֲזָבוּנִי וַיִּשָּׁבְעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וָאַשְׂבִּעַ
8 אוֹתָם וַיִּנְאָפוּ וּבֵית זוֹנָה יִתְגּוֹדָדוּ׃ סוּסִים מְוֻזָּנִים מַשְׁכִּים
9 הָיוּ אִישׁ אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ׃ הַעַל־אֵלֶּה לוֹא־אֶפְקֹד
נְאֻם־יְהוָה וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃
י עֲלוּ בְשָׁרוֹתֶיהָ וְשַׁחֵתוּ וְכָלָה אַל־תַּעֲשׂוּ הָסִירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ
11 כִּי לוֹא לַיהוָה הֵמָּה׃ כִּי בָּגוֹד בָּגְדוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
12 וּבֵית יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה׃ כִּחֲשׁוּ בַּיהוָה וַיֹּאמְרוּ לוֹא־הוּא
13 וְלֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה וְחֶרֶב וְרָעָב לוֹא נִרְאֶה׃ וְהַנְּבִיאִים
14 יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדִּבֵּר אֵין בָּהֶם כֹּה יֵעָשֶׂה לָהֶם׃ לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יַעַן דַּבֶּרְכֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה

הנני

ד׳ v. 30. ואתי קרי ה׳ v. 2 סבירין אכן v. 7. אסלח קרי
ibid. כ״א ואשבע ibid. קמץ בז״ק v. 8. מיוזנים קרי

30 און דו גערויבטע, וואס טהוסטו וואס דו קליידעסט זיך אין פורפור ?
וואס דו ציערסט זיך אין גאלד־שמוק, וואס דו בעדעקסט דיינע אויגען
מיט פוידער ? אומזיסט פוצסטו זיך, דיינע ליעבהאבער פעראכטען דיך
דיין לעבען זוכען זיי.
31 דען איך הער א שטימע ווי פון א קראנקע, אנגסט געשריי ווי ביי דער
ערשטער קינד געבורט, די שטימע פון דער טאכטער פון ציון, זי זיפצט,
ברעכט די הענד, וועה צו מיר, דען מיין זעלע איז מיעד פון די מערדער.

קאפיטעל ה

1 לויפט דורך די גאסען פון ירושלים, און זעהט נאר, און ווייסט, און
זוכט אין איהרע שטראסען אויב איהר וועט געפינען איין מאן, אויב
עס איז פאראן איינער וואס טהוט גערעכטיגקייט און זוכט די
וואהרהייט, דאן פערצייהע איך איהר.
2 און אויב זיי זאגען : זא וואהר ווי גאט לעבט, איז עס ריכטיג אז זיי
שווערען פאלש.
3 אה, גאט ! דיינע אויגען זיינען דאך צו וואהרהייט [געוועגדעט], דו
האסט זיי געשלאגען און עס קריינקט זיי ניט, דו האסט זיי פערטיליגט
און זיי האבען ניט געוואלט נעהמען א מוסר, זיי האבען הארטער געמאכט
זייערע געזיכטער אלס א פעלז, זיי האבען זיך ענטזאגט פון צוריקצו־
קעהרען.
4 און איך האב געדאכט זיי זיינען נאר ארעם, זיי זיינען פערנארישט, ווייל
זיי ווייסען ניט דעם וועג פון דעם עוויגען, דאס געריכט פון זייער גאט.
5 וועל איך מיר געהן צו די גרויסע און רעדען מיט זיי, ווייל זיי ווייסען
דאך דעם עוויגענס וועג, גאטעס געריכט, אבער זיי האבען אלע צוזאמען
צובראכען דעם יאך, צוריסען די שטריק.
6 דארום האט זיי דער לייב פון וואלד געשלאגען, דער וואלף פון דער וויס־
טע וועט זיי רויבען, דער טיעגער לויערט אויף זייערע שטעדט, ווער
עס וועט ארויס פון זיי וועט צוריסען ווערען, ווייל זייערע פערברעכענס
זיינען פיעל, שטארק אין צאהל זייערע ווילדקייטען.
7 ווי זאל איך דיר פאר דיעזעס פערצייהען ? דיינע קינדער האבען מיך
פערלאזען, און זיי האבען געשווארען און שווערען ביי דעם וואס איז
קיין גאט ניט. און איך זעטיג זיי און זיי טרייבען אונצוכט און פערזאמ־
לען זיך אין שאנד־הייזער.
8 ווי געשפייזטע פערד אם פריה־מארגען זיינען זיי געגליכען, איינער
צום צווייטענס פרוי הירזשען [רופען] זיי.
9 זאל איך פאר דיעזעס ניט שטראפען ? זאגט גאט, אדער זאל איך ניט
נעהמען ראכע פון אזא פאלק ?
10 געהט ארויף אויף איהרע מויערן און צושטערט זיי, אבער גאר פארניכטען
זאלט איהר ניט טהאן, רייסט ארום איהרע צווייגען ווייל זיי געהערען
ניט צו גאט.
11 ווייל אונטריי זיינען מיר געווארען דאס הויז ישראל און דאס הויז
יהודה, זאגט גאט.
12 זיי האבען געלייקענט אין גאט און געזאגט ער איז ניטא, און עס וועט
איבער אונז קיין שלעכטס קומען און שווערד און הונגער וועלען
מיר ניט זעהן.
13 און די פראפעטען וועלען זיין צו ווינד, דאס ווארט פון גאט איז ניט
ביי זיי ; — אזוי זאל זיי געטהאן ווערען.
14 דארום, אזוי זאגט דער עוויגער גאט פון הערשאפט : ווייל איהר האט

הִנְנִ֨י נֹתֵ֧ן דְּבָרַ֛י בְּפִ֖יךָ לְאֵ֑שׁ וְהָעָ֥ם הַזֶּ֛ה עֵצִ֖ים וַאֲכָלָֽתַם׃
טו הִנְנִי֩ מֵבִ֨יא עֲלֵיכֶ֥ם גּ֛וֹי מִמֶּרְחָ֖ק בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל נְאֻם־יְהוָ֗ה
גּ֣וֹי ׀ אֵיתָ֣ן ה֗וּא גּ֤וֹי מֵעוֹלָם֙ ה֔וּא גּ֕וֹי לֹא־תֵדַ֣ע לְשֹׁנ֔וֹ וְלֹ֥א
16 תִשְׁמַ֖ע מַה־יְדַבֵּֽר׃ אַשְׁפָּת֖וֹ כְּקֶ֣בֶר פָּת֑וּחַ כֻּלָּ֖ם גִּבּוֹרִֽים׃
17 וְאָכַ֨ל קְצִֽירְךָ֜ וְלַחְמֶ֗ךָ יֹאכְל֞וּ בָּנֶ֣יךָ וּבְנוֹתֶ֗יךָ יֹאכַ֤ל צֹאנְךָ֙
וּבְקָרֶ֔ךָ יֹאכַ֥ל גַּפְנְךָ֖ וּתְאֵנָתֶ֑ךָ יְרֹשֵׁ֞שׁ עָרֵ֣י מִבְצָרֶ֗יךָ אֲשֶׁ֨ר
18 אַתָּ֛ה בֹּטֵ֥חַ בָּהֵ֖נָּה בֶּחָֽרֶב׃ וְגַ֛ם בַּיָּמִ֥ים הָהֵ֖מָּה נְאֻם־יְהוָ֑ה
19 לֹֽא־אֶעֱשֶׂ֥ה אִתְּכֶ֖ם כָּלָֽה׃ וְהָיָה֙ כִּ֣י תֹאמְר֔וּ תַּ֣חַת מֶ֗ה עָשָׂ֨ה
יְהוָ֧ה אֱלֹהֵ֛ינוּ לָ֖נוּ אֶת־כָּל־אֵ֑לֶּה וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֗ם כַּאֲשֶׁ֨ר
עֲזַבְתֶּ֤ם אוֹתִי֙ וַתַּעַבְד֞וּ אֱלֹהֵ֤י נֵכָר֙ בְּאַרְצְכֶ֔ם כֵּ֚ן תַּעַבְד֣וּ
כ זָרִ֔ים בְּאֶ֖רֶץ לֹ֥א לָכֶֽם׃ הַגִּ֥ידוּ זֹ֖את בְּבֵ֣ית יַעֲקֹ֑ב
21 וְהַשְׁמִיע֥וּהָ בִיהוּדָ֖ה לֵאמֹֽר׃ שִׁמְעוּ־נָ֣א זֹ֔את עַ֥ם סָכָ֖ל
וְאֵ֣ין לֵ֑ב עֵינַ֤יִם לָהֶם֙ וְלֹ֣א יִרְא֔וּ אָזְנַ֥יִם לָהֶ֖ם וְלֹ֥א יִשְׁמָֽעוּ׃
22 הַאוֹתִ֨י לֹא־תִירָ֜אוּ נְאֻם־יְהוָ֗ה אִ֤ם מִפָּנַי֙ לֹ֣א תָחִ֔ילוּ אֲשֶׁר־
שַׂ֤מְתִּי חוֹל֙ גְּב֣וּל לַיָּ֔ם חָק־עוֹלָ֖ם וְלֹ֣א יַעַבְרֶ֑נְהוּ וַיִּֽתְגָּעֲשׁוּ֙
23 וְלֹ֣א יוּכָ֔לוּ וְהָמ֥וּ גַלָּ֖יו וְלֹ֥א יַעַבְרֻֽנְהוּ׃ וְלָעָ֤ם הַזֶּה֙ הָיָ֔ה
24 לֵ֖ב סוֹרֵ֣ר וּמוֹרֶ֑ה סָ֖רוּ וַיֵּלֵֽכוּ׃ וְלֽוֹא־אָמְר֣וּ בִלְבָבָ֗ם נִ֤ירָא
נָא֙ אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ הַנֹּתֵ֗ן גֶּ֛שֶׁם וֹרֶ֥ה וּמַלְק֖וֹשׁ בְּעִתּ֑וֹ
כה שְׁבֻעֹ֛ת חֻקּ֥וֹת קָצִ֖יר יִשְׁמָר־לָֽנוּ׃ עֲוֺנוֹתֵיכֶ֖ם הִטּוּ־אֵ֑לֶּה
26 וְחַטֹּ֣אותֵיכֶ֔ם מָנְע֥וּ הַטּ֖וֹב מִכֶּֽם׃ כִּֽי־נִמְצְא֥וּ בְעַמִּ֖י רְשָׁעִ֑ים
יָשׁוּר֙ כְּשַׁ֣ךְ יְקוּשִׁ֔ים הִצִּ֥יבוּ מַשְׁחִ֖ית אֲנָשִׁ֥ים יִלְכֹּֽדוּ׃
27 כִּכְלוּב֙ מָ֣לֵא ע֔וֹף כֵּ֥ן בָּתֵּיהֶ֖ם מְלֵאִ֣ים מִרְמָ֑ה עַל־כֵּ֥ן גָּדְל֖וּ
28 וַֽיַּעֲשִֽׁירוּ׃ שָׁמְנ֣וּ עָשְׁת֗וּ גַּ֚ם עָבְר֣וּ דִבְרֵי־רָ֔ע דִּ֣ין לֹא־דָ֔נוּ
29 דִּ֥ין יָת֖וֹם וְיַצְלִ֑יחוּ וּמִשְׁפַּ֥ט אֶבְיוֹנִ֖ים לֹ֥א שָׁפָֽטוּ׃ הַעַל־
אֵ֥לֶּה לֹא־אֶפְקֹ֖ד נְאֻם־יְהוָ֑ה אִ֚ם בְּג֣וֹי אֲשֶׁר־כָּזֶ֔ה לֹ֥א תִתְנַקֵּ֖ם
ל 31 נַפְשִֽׁי׃ שַׁמָּה֙ וְשַׁ֣עֲרוּרָ֔ה נִהְיְתָ֖ה בָּאָֽרֶץ׃ הַנְּבִאִ֞ים

נִבְּא֣וּ

v. 22. קמץ בז״ק   v. 24. יורה קרי   v. 25. ו׳ יתיר

גערעדט דיעזעס וואָרט, וועל איך אריינגעבען מיינע ווערטער אין דיין
מויל ווי פייער, און דיעזעס פאָלק וועט זיין ווי האָלץ און עס וועט זיי
פערברענען.
15 איך וועל ברענגען אויף אייך א פאָלק פון אַ ווייטען אָרט, אָה, הויז
ישראל, זאָגט גאָט, אַ שטאַרק פאָלק איז עס, איין אַלטעס פאָלק איז
עס, אַ פאָלק וואָס דו קענסט ניט זיין שפּראַך און פערשטעהסט ניט
וואָס עס רעדט.
16 זיין פיילענשייד איז ווי איין אָפענער קבר, אַלע זיינען זיי העלדען.
17 און ער וועט אויפעסען דיין שניט און דיין ברויט, זיי וועלען עסען
דיינע זיהן און דיינע טעכטער, ער וועט עסען דיינע שאָף און דיינע
רינדער, ער וועט עסען דיין וויינשטאָק און דיין פייגענבוים, ער וועט
ארעם מאַכען דיינע פעסטע שטעדט, אויף וועלכע דו פערלאָזט זיך, מיט
דעם שווערד.
18 און אויך אין יענע טעג, זאָגט גאָט, וועל איך אייך אין גאַנצען ניט פער־
ניכטען.
19 און ווען איהר וועט זאָגען, פאַרוואָס האָט אונז דער עוויגער גאָט דיעזעס
אַלעס געטהאָן ? זאָלסטו זיי זאָגען : אַזוי ווי איהר האָט מיך פער־
לאָזען און איהר האָט געדיענט פרעמדע געטער אין אייער לאַנד, אַזוי
וועט איהר דיענען פרעמדע אין אַ לאַנד וואָס געהערט ניט צו אייך.
20 זאָגט דאָס אַן אין הויז פון יעקב און מאַכט עס הערען אין הויז פון יהודה
אַזוי צו זאָגען :
21 הערט נור דיעזעס, נאַרישעס, האַרצלאָזעס פאָלק, זיי האָבען אויגען און
זעהען ניט, האָבען אויערן און הערען ניט.
22 האָט איהר קיין פורכט פאַר מיר ? זאָגט גאָט, אָדער איהר ציטערט
ניט פאַר מיין געזיכט ? איך האָב געמאַכט דאָס זאַמד אַלס אַ
גרענעץ צום ים, איין אייביגעס געזעטץ ער זאָל איהם ניט איבערטרע־
טען, זיי שטורמען און קענען ניט טהאָן, און די וועללען רוישען און
קענען איהם ניט איבערטרעטען.
23 אָבער דיעזעס פאָלק האָט איין אָבגעקעהרטעס ווידערשפּעניג האַרץ, זיי
האָבען אָבגעקעהרט און אַוועק.
24 און זיי האָבען ניט געזאָגט אין זייער האַרץ : לאָמיר פירכטען פאַר דעם
עוויגען אונזער גאָט, וועלכער גיט רעגען, פריה־ און שפּעט־רעגען, אין
זיין צייט, די בעשטימטע וואָכען פון שניט היט ער פאַר אונז.
25 אייערע שולדען האָבען דיעזעס אָבגעווענדעט, און אייערע זינד האָבען
אָבגעהאַלטען דאָס גוטעס פון אייך.
26 דען עס געפינען זיך אונטער מיין פאָלק גאָטלאָזע, לויערן ווי פויגעל כאַ־
פּער, שטעלען אַוועק דעם נעץ און פאַנגען מענשען.
27 ווי אַ שטייג פול מיט פויגלען זיינען זייערע הייזער, פול מיט בעטרוג ;
דעריבער זיינען זיי גרויס און רייך געוואָרען.
28 זיי זיינען פעט און גלענצען, און איבערטרעטען דאָס מאָס פון שלעכטעס,
אורטהיילען ניט ריכטיג דאָס רעכט פון יתום, און בעגליקען, דאָס רעכט
פון בעדירפטיגע ריכטען זיי ניט.
29 זאָל איך פאַר דיעזעס ניט שטראָפען ? זאָגט גאָט, אָדער זאָל איך ניט
נעהמען קיין ראַכע פון אַזא פאָלק ?
30 גרויל און שוידער איז געשעהן אין לאַנד !
31 די פּראָפעטען פּראָפעצייהען פאַלשקייט און די פּריעסטער הערשען דורך

נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר וְהַכֹּהֲנִים יִרְדּוּ עַל־יְדֵיהֶם וְעַמִּי אָהֲבוּ כֵן
וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרִיתָהּ׃

Cap. VI. ו

א הָעִזוּ ׀ בְּנֵי בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלִַם וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר
וְעַל־בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ מַשְׂאֵת כִּי רָעָה נִשְׁקְפָה מִצָּפוֹן
2 3 וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ הַנָּוָה וְהַמְּעֻנָּגָה דָּמִיתִי בַּת־צִיּוֹן׃ אֵלֶיהָ
יָבֹאוּ רֹעִים וְעֶדְרֵיהֶם תָּקְעוּ עָלֶיהָ אֹהָלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ
4 אֶת־יָדוֹ׃ קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַצָּהֳרָיִם אוֹי
ה לָנוּ כִּי־פָנָה הַיּוֹם כִּי־יִנָּטוּ צִלְלֵי־עָרֶב׃ קוּמוּ וְנַעֲלֶה
6 בַלָּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּרְתוּ עֵצָה וְשִׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלִַם סֹלְלָה הִיא הָעִיר
7 הָפְקַד כֻּלָּהּ עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ׃ כְּהָקִיר בּוֹר מֵימֶיהָ כֵּן הֵקֵרָה
רָעָתָהּ חָמָס וָשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל־פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה׃
8 הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלִַם פֶּן־תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן־אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה
9 אֶרֶץ לוֹא נוֹשָׁבָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל
יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־
י סַלְסִלּוֹת׃ עַל־מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה
אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם
יא לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ וְאֵת חֲמַת יְהוָה ׀ מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי
הָכִיל שְׁפֹךְ עַל־עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי־
12 גַם־אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מְלֵא יָמִים׃ וְנָסַבּוּ
בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו כִּי־אַטֶּה אֶת־יָדִי
13 עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי מִקְּטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם
כֻּלּוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃
14 וַיְרַפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר עַמִּי עַל־נְקַלָּה לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם
טו וְאֵין שָׁלוֹם׃ הֹבִישׁוּ כִּי־תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבוֹשׁוּ
גַּם־הַכְלִים לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים בְּעֵת־פְּקַדְתִּים
יכשלו

ף 6. v הה׳ רפה v. 7. בור קרי v. 10. 15. קמץ בז״ק

זייער מאַכט, און מיין פאָלק געפעהלט עס אזוי, אָבער וואָס וועט איהר
טהאָן אם ענדע.

קאפיטעל ו

1 אנטלויפט צוזאמען, בנימין'ס קינדער, פון ירושלים ! און אין תקוע
בלאָזט שופר און אויף בית־הכרם הויבט אויף פייער־צייכענס, ווייל אונ־
גליק ערוואַרטעט פון נאָרד זייט און אַ גרויסער בראָך.
2 צו שעהנע און פערצערטעלטע האָב איך דיך געגליכען, טאָכטער פון ציון !
3 צו איהר קומען הירטען מיט זייערע הערדען, שטעלען ארום איהר גע־
צעלטען, יעדערער פיטערער אויף זיין אָרט.
4 גרייט אָן אויף איהר אַ קריעג ! שטעהט אויף און לאָמיר שטייגען אין
מיטאג צייט ! וועה אונז ! דער טאָג געהט אויס, די אבענד־שאטענס
פערשפרייטען זיך שוין.
5 שטעהט אויף און לאָמיר שטייגען ביי נאַכט, און לאָמיר פערדארבען
איהרע פאלאצען,
6 דען אַזוי זאָגט גאָט דער הערשאַפט : שניידט בוימער און שיט אויף
אַ וואַל אויף ירושלים, דאָס איז די שטאָדט וואָס וועט ווערען בעזוכט, אין
איהר איז דורכאויס אונטערדריקונג.
7 ווי אַ ברונען לאָזט קוועלען זיין וואסער אזוי קוועלט איהר שלעכטיגקייט,
געוואלט און רויב ווערט געהערט אין איהר שטענדיג, פאר מיר זיינע
אימער קראנקהייט און פלאג.
8 בעסער זיך, ירושלים ! זאָנסט קעהרט זיך מיין זעעלע אָב פון דיר,
זאָנסט וועל איך דיך מאַכען וויסט, ווי אַ לאַנד וואָס איז אונבעוואָהנט.
9 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפט, מען וועט אַרומרייסען ווי אַ וויינ־
שטאָק די איבערגעבליעבענע ישראל, קעהר צוריק דיין האַנד ווי אַ טרוי־
בען שניידער אויף די קערב.
10 צו וועמען זאָל איך רעדען און וואַרנען דאָס זיי זאָלען הערען ? זייער
אויער איז פערשטאָפט, זיי קענען ניט פערנעהמען, גאָטעס וואָרט איז
זיי געוואָרען צו שפאָט, זיי ווילען עס ניט.
11 און איך בין פול מיט גאָטעס צאָרן, בין שוין מיעד איינצוהאַלטען, זאָגט
גאָט, גיס איהם אויס איבער ראָס קינד אויף'ן גאַס און אויף דער פער־
זאַמלונג פון יונגע לייט צוזאַמען, דען אויך דער מאַן מיט דער פרוי ווע־
לען געצוואונגען ווערען, דער אַלטער מיט דעם בעטאָגטען.
12 און זייערע הייזער וועלען איבערגעהן צו אַנדערע, פעלדער און פרויען
צוזאַמען, ווייל איך וועל אויסשטרעקען מיין האַנד אויף די איינוואָהנער
פון לאַנד, זאָגט גאָט.
13 דען פון זייער קלענסטען ביז זייער גרעסטען, אַלע זוכען רויב־געלד, און
פון דעם פראָפעט ביז דעם פריעסטער אַלע טהוען פאַלשקייט.
14 און זיי היילען דעם בראָך פון מיין פאָלק גאַנץ לייכט, זאָגענדיג : פריע־
דען, פריעדען ! — אָבער פריעדען איז דאָך ניטאָ !
15 זיי דאַרפען זיך שעהמען, ווייל זיי האָבען אבשייליכעס געטהאָן, אָבער
ניט זיי שעהמען זיך, ניט זיי ווייסען ווי זיך צו שעהמען, דעריבער וועלען

יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל־דְּרָכִים 16
וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ ׀ לִנְתִבוֹת עוֹלָם אֵי־זֶה דֶרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ־בָהּ
וּמִצְאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ׃ וַהֲקִמֹתִי 17
עֲלֵיכֶם צֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב׃
לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וּדְעִי עֵדָה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם׃ שִׁמְעִי הָאָרֶץ 18 19
הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי
עַל־דְּבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאֲסוּ־בָהּ׃ לָמָּה־זֶּה לִי כ
לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָבוֹא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק עֹלוֹתֵיכֶם
לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה 21
הִנְנִי נֹתֵן אֶל־הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָם אָבוֹת וּבָנִים
יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעוֹ יֹאבֵדוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם 22
בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ קֶשֶׁת 23
וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה
וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־
צִיּוֹן׃ שָׁמַעְנוּ אֶת־שָׁמְעוֹ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל 24
כַּיּוֹלֵדָה׃ אַל־תֵּצְאִי הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל־תֵּלֵכִי כִּי חֶרֶב כה
לְאֹיֵב מָגוֹר מִסָּבִיב׃ בַּת־עַמִּי חִגְרִי־שָׂק וְהִתְפַּלְשִׁי בָאֵפֶר 26
אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי־לָךְ מִסְפַּד תַּמְרוּרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא
הַשֹּׁדֵד עָלֵינוּ׃ בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וּבָחַנְתָּ 27
אֶת־דַּרְכָּם׃ כֻּלָּם סָרֵי סוֹרְרִים הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל 28
כֻּלָּם מַשְׁחִיתִים הֵמָּה׃ נָחַר מַפֻּחַ מֵאֵשְׁתַּם עֹפָרֶת לַשָּׁוְא 29
צָרַף צָרוֹף וְרָעִים לֹא נִתָּקוּ׃ כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם כִּי־ ל
מָאַס יְהוָה בָּהֶם׃

ז CAP. VII. ז

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ עֲמֹד א 2
בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וְקָרָאתָ שָּׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ
שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה

להשתחות

ו v. 21. ואבדו קרי v. 25. תצאו קרי ibid. תלכו קרי v. 26. קמץ בפשטא v. 29. מאש תם קרי

זיי פאַלען מיט די פאַלענדע, אין דער צייט ווען איך וועל זיי אונטערזוכען
וועלען זיי געשטרויכעלט ווערען, זאָגט גאָט.
16 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : שטעהט אויף די וועגען און זעהט, און פרעגט
נאָך די אייביגע שטעגען, וועלכער איז דער גוטער וועג און געהט אין איהם,
און איהר וועט געפינען רוהע צו אייער זעעלע, — אָבער זיי האָבען
געזאָגט, מיר וועלען ניט געהן !
17 און איך האָב אַנגעשטעלט אויף אייך וועכטער, פערנעהמט די שטימע
פון שופר, און זיי האָבען געזאָגט, מיר וועלען ניט פערנעהמען.
18 דארום הערט פעלקער, און וויס פערזאמלונג, וואָס עס געהט פאָר ביי זיי.
19 הער צו — ערד ! איך ברענג נון אונגליק צו דיעזען פאָלק, די פרוכט
פון זייערע געדאנקען, ווייל זיי האָבען מיינע ווערטער ניט פערנומען און
מיין לעהרע האָבען זיי פערהאַסט.
20 וואָס דארף איך די וויירויך וואָס קומט פון שבא, און דעם גוטען גע־
ווירצראהר — פון א וויט לאַנד ? אייערע בראַנד־אָפּפער זיינען מיר ניט
געפעליג, און אייערע שלאַכט־אָפּפער זיינען מיר ניט אנגענעהם.
21 דארום האָט גאָט אַזוי געזאָגט : איך מאַך שטרויכלונגען פאַר דיעזען
פאָלק, און עס וועלען שטרויכלען עלטערן און זיהן צוזאמען, דער נאכבאר
און זיין פריינד וועלען פערלאָרען געהן.
22 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, אַ פאָלק קומט פון נאָרד לאַנד און אַ גרויסע
נאַציאָן ערוואכט זיך פון די וויטעסטע געגענדען פון דער ערד.
23 זיי וועלען האלטען בויגען און שפּיזען, ער איז גרויזאם, זיי ערבארמען
זיך ניט, זייער שטימע רוישט ווי דער ים, זיי וועלען רייטען אויף פערד,
גרייט צום קריעג ווי איין מאַן, געגען דיר, טאָכטער פון ציון.
24 מיר האָבען געהערט די שלעכטע נאַכריכט, אונזערע הענד זיינען אָבגע־
לאָזען געוואָרען, אנגסט האָט אונז אָנגענומען, און שמערץ ווי אַ געווי־
נערין.
25 געהט ניט אַרויס צום פעלד און געהט ניט אויף דעם וועג, ווייל דאָס
שווערד פון פיינד איז שרעקליך אַרום און אַרום.
26 טאָכטער פון מיין פאָלק ! גורט אָן אַ זאַק, בעדעק זיך מיט אַש, מאַך אַ
טרויער ווי נאָך איין איינציגען, (זוהן), אַ ביטערען קלאַג, ווייל פּלוצלונג
בעפאַלט אונז דער רויבער.
27 אַלס וואכטהורעם האָב איך דיך געמאַכט אונטער מיין פאָלק, ווי אַ פעסט־
טונג, זאָלסט וויסען און אויספּרובירען זייער וועג.
28 אַלע זיינען גרויסע אפּקעהרער, פערליימדער, קופּער און אייזען, אַלע זיינען
פערדערבער.
29 דער בלאָז־זאַק איז אנגעברענט, פון פייער איז פערצעהרט דאָס בליי,
אומזיסט לייטערט מען עס אימער, די שלעכטע ווערען ניט אָבגעריסען.
30 פערהאַסטעס זילבער רופט מען זיי, דען גאָט האָט זיי פערהאַסט.

קאַפּיטעל ז

1 דאָס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו פון גאָט אַזוי צו זאָגען :
2 שטעל זיך אין טויער פון גאָטס־הויז און רוף דאָרט דיעזען וואָרט, און
זאָלסט זאָגען : הערט צו גאָטעס וואָרט, גאַנץ יהודה, וועלכע קומען
אין דיעזע טויערן צו בוקען זיך צו גאָט.

3 לְהִשְׁתַּחֲוֺת לַיהוָה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וַאֲשַׁכְּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם
4 הַזֶּה׃ אַל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל
ה יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵמָּה׃ כִּי אִם־הֵיטֵיב
תֵּיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוֹ תַעֲשׂוּ
6 מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ׃ גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשֹׁקוּ
וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
7 לֹא תֵלְכוּ לְרַע לָכֶם׃ וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃
8 הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם עַל־דִּבְרֵי הַשָּׁקֶר לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃
9 הֲגָנֹב ׀ רָצֹחַ וְנָאֹף וְהִשָּׁבֵעַ לַשֶּׁקֶר וְקַטֵּר לַבָּעַל וְהָלֹךְ
י אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם
לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ
11 לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה׃ הַמְעָרַת פָּרִצִים
הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אָנֹכִי
12 הִנֵּה רָאִיתִי נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי לְכוּ־נָא אֶל־מְקוֹמִי אֲשֶׁר
בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בָּרִאשׁוֹנָה וּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר־
13 עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם
14 וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וָאֶקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם׃ וְעָשִׂיתִי
לַבַּיִת ׀ אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ
וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
טו לְשִׁלוֹ׃ וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פָּנָי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־
16 כָּל־אֲחֵיכֶם אֵת כָּל־זֶרַע אֶפְרָיִם׃ וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל ׀
בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה וְאַל־תִּפְגַּע־
17 בִּי כִּי־אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ׃ הַאֵינְךָ רֹאֶה מָה הֵמָּה עֹשִׂים
18 בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים

והאבות

v. 10. פתח באתנח

3 אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון די הערשאַפטען, דער גאָט פון ישראל:
בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאַטען און דאַן וועל איך
אייך לאָזען וואָהנען אין דיעזען אָרט.
4 פערלאָזט זיך ניט אויף פאַלשע ווערטער אַזוי צו זאָגען: גאָטס טעמפעל,
גאָטס טעמפעל, גאָטס טעמפעל (בעשיצט) זיי.
5 נור ווען איהר בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאַטען, אויב
איהר וועט נור טהאָן גערעכטיגקייט צווישען איינעם און דעם אנדערן.
6 דעם פרעמדען, דעם יתום און אלמנה וועט איהר ניט אונטערדריקען,
און אונשולדיגעם בלוט וועט איהר ניט פערגיסען אין דיעזען אָרט,
און נאָך פרעמדע געטער וועט איהר ניט געהען אַליין זיך אונגליקליך
צו מאַכען.
7 דאַן וועל איך אייך לאָזען וואָהנען אין דיעזען אָרט, אין דעם לאַנד וואָס
איך האָב געגעבען צו אייערע עלטערן פון אייביג ביז אייביג.
8 אָבער איהר פערלאָזט זיך אויף פאַלשע ווערטער וואָס קענען ניט ניטצען.
9 אויב דען (דאָס איז רעכט) גנב'ענען, מערדערען און טרייבען אונצוכט,
און שווערען פאַלש, און רויכערען צום בעל און געהן נאָך אַנדערע געטער,
וועלכע איהר קענט גאָר ניט.
10 און דאַן קומט איהר נאָך און שטעלט זיך פאַר מיר אין דיעזען הויז,
אויף וועלכען מיין נאָמען איז גערופען, און רעדט זיך איין, אַז מיר
זיינען גערעטעט — אום אַלע דיעזע אַבשייליכקייטען ווידער צו טהאָן.
11 איז דען דיעזעס הויז, אויף וועלכער מיין נאָמען איז גערופען געוואָרען
אַ הייל פון רויבער געוואָרען אין אייערע אויגען? אויך איך האָב עס גע־
זעהן, זאָגט גאָט.
12 דען געהט נאָר צו מיין אָרט, וואָס איז (געווען) אין שילו, וואָס איך
האָב צום ערשטען דאָרט מיין נאָמען געלאָזט וואָהנען, און זעהט, וואָס איך
האָב פון איהם געמאַכט צוליעב די שלעכטקייט פון מיין פאָלק ישראל.
13 און יעצט, ווייל איהר האָט אַלע דיעזע טהאַטען געטהאָן, זאָגט
גאָט, און איך האָב גערעדט צו אייך פון פריה־מאָרגען אָן, און איהר
האָט ניט געהערט, און איך האָב אייך גערופען און איהר האָט ניט
געענטפערט.
14 דעריבער וועל איך טהאָן צו דעם הויז, וואָס מיין נאָמען איז אויף
איהם גערופען, אויף וועלכען איהר פערלאָזט זיך, און צו דעם אָרט
וואָס איך האָב געגעבען אייך און אייערע עלטערן, אַזוי ווי איך האָב
געטהאָן אין שלו.
15 און איך וועל אייך פערוואַרפען פון מיין געזיכט, אַזוי ווי איך האָב
פערוואָרפען אַלע אייערע ברידער, אַלע קינדער פון אפרים.
16 און דו זאָלסט ניט בעטען פאַר דיעזען פאָלק און הויב ניט פאַר זיי
קלאַגען און געבעט און דרינג מיך ניט, ווייל איך הער דיך ניט.
17 זעהסטו דען ניט וואָס זיי טהוען אין די שטעדט פון יהודה און אין די
גאַסען פון ירושלים?
18 די קינדער קלייבען האָלץ און די עלטערן ברענגען פייער און די ווייבער

וְהָאָבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת בָּצֵק לַעֲשׂוֹת
כַּוָּנִים לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
19 לְמַעַן הַכְעִסֵנִי׃ הַאֹתִי הֵם מַכְעִסִים נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא
כ אֹתָם לְמַעַן בֹּשֶׁת פְּנֵיהֶם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי
יֱהוִה הִנֵּה אַפִּי וַחֲמָתִי נִתֶּכֶת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל־הָאָדָם
וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל־פְּרִי הָאֲדָמָה וּבָעֲרָה
21 וְלֹא תִכְבֶּה׃ *כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
22 עֹלוֹתֵיכֶם סְפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ בָשָׂר׃ כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיא° אוֹתָם מֵאֶרֶץ
23 מִצְרָיִם עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח׃ כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם וַהֲלַכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
24 אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטַב לָכֶם׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם
וַיֵּלְכוּ בְּמֹעֵצוֹת בִּשְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא
כה לְפָנִים׃ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
26 יוֹם הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ׃ וְלוֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם
27 וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם׃ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ אֲלֵיהֶם
28 וְלֹא יַעֲנוּכָה׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לוֹא־שָׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה
29 וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם׃ גָּזִּי נִזְרֵךְ וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־
ל שְׁפָיִם קִינָה כִּי מָאַס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת־דּוֹר עֶבְרָתוֹ׃ כִּי־
עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי נְאֻם־יְהוָה שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם
31 בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי־עָלָיו לְטַמְּאוֹ׃ וּבָנוּ בָּמוֹת הַתֹּפֶת
אֲשֶׁר בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ
32 אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי׃ לָכֵן הִנֵּה יָמִים

v. 21 הפטרה צו v. 22. הוציאי קרי

קנעטען טייג, אום צו מאכען קוכען פאר דער קעניגין פון הימעל און גיע־
סען טראנק־אפפער צו אנדערע געטער, אום מיר פערדרוס צו מאכען.
19 מאכען זיי דען מיר פערדרוס ? זאגט גאט, זיך זעלבסט דאך ! צו
דער שאנדע פון זייערע געזיכטער !
20 דארום האט אזוי געזאגט דער עוויגער גאט, מיין צארן און גרים־צארן איז
אויסגעגאסען אויף דיעזען ארט, אויף מענשען און אויף פיה און אויף
די בוימער פון פעלד און אויף די פרוכט פון דער ערד, און עס וועט
ברענען און ניט פערלאשען ווערען.
21 אזוי האט געזאגט דער עוויגער פון הערשאפטען, דער גאט פון ישראל,
לעגט צו אייערע בראנד־אפפער צו די שלאכט־אפפער און עסט (אליין)
דאס פלייש.
22 דען איך האב ניט גערעדט צו אייערע עלטערען און האב זיי ניט פער־
זאגט — אין דער צייט ווען איך האב זיי ארויסגעפיהרט פון מצרים —
וועגען בראנד־אפפער און שלאכט־אפפער.
23 זאנדערען דיעזעס ווארט האב איך זיי געבאטען אזוי צו זאגען : הערט
מיין שטימע און איך וועל זיין אייער גאט און איהר וועט זיין מיין
פאלק, אין איהר זאלט געהן אין דעם גאנצען וועג וואס איך וועל אייך
פערזאגען, אום עס זאל אייך זיין גוט.
24 אבער זיי האבען ניט געהערט און האבען ניט גענייגט זייער אויער,
און זיי זיינען געגאנגען נאך די ראטהען און שטרעבונגען פון זייער שלעכט
הארץ און זיינען געווארען ריקווערטס און ניט פארווערטס.
25 פון טאג אן וואס אייערע עלטערן זיינען ארויס פון מצרים ביז דיעזען
טאג, און איך האב געשיקט צו אייך אלע מיינע קנעכט — די פראפעטען,
טעגליך פון פריה־מארגען געשיקט.
26 און זיי האבען מיך ניט געהערט און האבען זייער אויער ניט גענייגט,
און האבען הארט געמאכט זייער נאקען, נאך ערגער האבען זיי געטהאן
ווי זייערע עלטערן.
27 און דו וועסט צו זיי רעדען אלע דיעזע ווערטער און זיי וועלען דיך ניט
הערען, און דו וועסט זיי רופען און זיי וועלען דיר ניט ענטפערען.
28 און דו זאלסט זאגען צו זיי : דאס איז דאס פאלק, וואס האבען ניט
געוואלט הערען גאטס שטימע און האבען קיין ווארנונג ניט גענומען,
עס איז פערלארען די וואהרהייט און אבגעשניטען פון זייער מויל.
29 שער אפ דיינע האאר און ווארף אוועק, און הויב אויף אויף די הויכע
בערג א קלאג, דען גאט האט פערהאסט און פערלאזען די געבעהרונג
פון זיין צארן.
30 ווייל די קינדער פון יהודה האבען געטהאן שלעכטעס אין מיינע אויגען,
זאגט גאט, זיי האבען אריינגעשטעלט זייער אבשייליכקייט אין דעם
הויז אויף וועלכען מיין נאמען איז גערופען, צו פעראונרייניגען עס.
31 און זיי האבען געבויט הויכע פלעצער פון תפת, וואס אין טהאל בן־הנם,
אום צו פערברענען זייערע זיהן און זייערע טעכטער אין דעם פייער, וואס
איך האב ניט געהייסען און עס איז ניט ארויף אויף מיינע געדאנקען.
32 דארום וועלען קומען טעג, זאגט גאט, וואס מען וועט מעהר ניט זאגען

בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא בֶן־הִנֹּם
33 כִּי אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם׃ וְהָיְתָה
נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ
34 וְאֵין מַחֲרִיד׃ וְהִשְׁבַּתִּי ׀ מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמֵחֻצוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי לְחָרְבָּה
תִּהְיֶה הָאָרֶץ׃

ח CAP. VIII. ח

א בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה וְיוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה
וְאֶת־עַצְמוֹת שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֵת ׀ עַצְמוֹת
2 הַנְּבִיאִים וְאֵת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלָ͏ִם מִקִּבְרֵיהֶם׃ וּשְׁטָחוּם
לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכֹל ׀ צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֲהֵבוּם וַאֲשֶׁר
עֲבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דְּרָשׁוּם וַאֲשֶׁר
הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
3 יִהְיוּ׃ וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־
הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
4 הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
ה אָמַר יְהוָה הֲיִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב׃ מַדּוּעַ
שׁוֹבְבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלַ͏ִם מְשֻׁבָה נִצַּחַת הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית
6 מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ הִקְשַׁבְתִּי וָאֶשְׁמָע לוֹא־כֵן יְדַבֵּרוּ אֵין אִישׁ
נִחָם עַל־רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי כֻּלֹּה שָׁב בִּמְרֻצוֹתָם
7 כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה׃ גַּם־חֲסִידָה בַשָּׁמַיִם יָדְעָה
מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסוּס וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי
8 לֹא יָדְעוּ אֵת מִשְׁפַּט יְהוָה׃ אֵיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ
וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר
9 סֹפְרִים׃ הֹבִשׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וַיִּלָּכֵדוּ הִנֵּה בִדְבַר־יְהוָה
י מָאָסוּ וְחָכְמַת־מֶה לָהֶם׃ לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים
שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל כֻּלֹּה בֹּצֵעַ בָּצַע

מִנָּבִיא

ח׳ v 1 ויוציאו קרי ibid. קמץ בטרחא v 5. פתח באתנח
6 v קמץ בפשטא ibid. במרוצתם ק׳ v 7 וסיס ק׳ v 9. קמץ בז״ק

דער תפת אין דעם טהאָל בן־הנם, זאָנדערן דאָס טהאָל פון טוידט־שלאַכט
און מען וועט בעגראבען אין תפת אויס מאַנגעל אין פּלאַץ.

33 און טויטע קערפּער פון דיעזען פאָלק וועלען זיין אַ שפּייז פאר די פויגעל
פון הימעל און פאר די פיה פון לאַנד און קיינער וועט זיי ניט פערטרייבען.

34 און איך וועל פערהינדערען פון די שטעדט פון יהודה און פון די גאַסען
פון ירושלים די שטימע פון פרייד און די שטימע פון פרעהליכקייט, די
שטימע פון חתן און די שטימע פון כלה, דען צו אַ פערוויסטונג וועט
זיין דאָס לאַנד.

קאַפּיטעל ח

1 אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועט מען ארויסנעהמען די ביינער פון
די קעניגע פון יהודה, און די ביינער פון זייערע הארען, און די ביינער
פון די פריעסטער, און די ביינער פון די פראָפעטען, און די ביינער פון
די איינוואָהנער פון ירושלים פון זייערע קברים.

2 און מען וועט זיי פערשפּרייטען פאר דער זונן און פאר דער לבנה און
פאר אַלע הערשאַפטען פון דעם הימעל, וועלכע זיי האָבען געליעבט
און וועלכע זיי האָבען געפאָרשט, און צו וועלכע זיי האָבען זיך געבוקט,
זיי וועלען ניט אויפגעזאַמעלט ווערען און ניט בעגראבען ווערען, צו
מיסט אויף דער ערד וועלען זיי ווערען.

3 און דער טוידט וועט געווינשטער זיין אַלס דאָס לעבען פאר דער גאַנצער
איבערבלייבונג, וואָס וועלען פערבלייבען פון דיעזער שלעכטער פאַמיליע,
אין אַלע ערטער פון די איבערגעבליעבענע, וועלכע איך האָב פער־
שטויסען אהין, זאָגט גאָט דער הערשאַפטען.

4 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט געזאָגט גאָט: וועלען זיי דען
פאַלען און וועלען ניט ווידער אויפשטעהען? אָדער זיך אָבקעהרען און
ניט צוריקקעהרען?

5 ווארום האָט זיך אָבגעקעהרט דיעזעס פאָלק — ירושלים איין עוויגע אָב־
קעהרונג? ווארום האַלטען זיי זיך פעסט אין בעטרוג און ווילען ניט
צוריקקעהרען?

6 איך האָב בעאָבאַכטעט און געהערט, וואָס ניט רעכט איז רעדען זיי,
קיינער בערייהעט ניט זיין שלעכטעס, צו זאָגען: וואָס האָב איך גע־
טהאָן? אַלע װענדען זיך אָב אין זייער לויפען, ווי איין שטורעם־לוי
פענדער פערד אין קריעג.

7 אויך דער שטאָרך אין דער לופט וויים זיין צייט, די טירטעל־טויב, און
די שוואַלב און דער קראַניך ערוואַרטען די צייט פון זייער קומען, אָבער
מיין פאָלק וויים ניט דאָס רעכט פון גאָט.

8 ווי קענט איהר זאָגען מיר זיינען קלוג און מיט אונז איז די לעהרע פון
גאָט, ווען צו פאַלשקייט האָט די פאַלשע פעדער פון שרייבער געאַרבייט.

9 זיי זיינען פערשעהמט געוואָרען די קלוגע, דערשראָקען און בעצוואונגען,
גאָטעס וואָרט האָבען זיי פערהאַסט, וועלכע קלוגשאַפט האָבען זיי?

10 דערפאַר וועל איך זייערע ווייבער געבען צו אַנדערע, זייערע פעלדער
צו פערמדע בעזיצער, וויל פון קליין ביז גרויס אַלע זוכען רויב־
געלד, פון פראָפעט ביז'ן פריסטער אַלע טהוען פאַלשקייט.

מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלֹּה עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃ וַיְרַפּוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־ 11
12 עַמִּי עַל־נְקַלָּה לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ הֹבִשׁוּ
כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבֹשׁוּ וְהִכָּלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן
יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃
13 אָסֹף אֲסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים
14 בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם׃ עַל־מָה אֲנַחְנוּ
יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹא אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה
טו אֱלֹהֵינוּ הֲדִמָּנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי־רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה׃ קַוֵּה
16 לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּה וְהִנֵּה בְעָתָה׃ מִדָּן נִשְׁמַע
נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו רָעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ
17 וַיָּבוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ
בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ אֶתְכֶם
18 19 נְאֻם־יְהוָה׃ מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי יָגוֹן עָלַי לִבִּי דַוָּי׃ הִנֵּה־
קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים הַיהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־
מַלְכָּהּ אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר׃
כ 21 עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לוֹא נוֹשָׁעְנוּ׃ עַל־שֶׁבֶר בַּת־
22 עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה הֶחֱזִקָתְנִי׃ הַצֳרִי אֵין בְּגִלְעָד
אִם־רֹפֵא אֵין שָׁם כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַת בַּת־עַמִּי׃
23 מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה
אֵת חַלְלֵי בַת־עַמִּי׃

Cap. IX. ט

ט

א מִי־יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֹרְחִים וְאֶעֶזְבָה אֶת־עַמִּי וְאֵלְכָה
2 מֵאִתָּם כִּי כֻלָּם מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים׃ וַיַּדְרְכוּ אֶת־
לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה
3 אֶל־רָעָה ׀ יָצָאוּ וְאֹתִי לֹא־יָדָעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ אִישׁ
מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אַל־תִּבְטָחוּ כִּי כָל־אָח עָקוֹב

יעקב

ח v. 11. חסר א׳ v. 12. קמץ בז״ק v. 13. הפטרות ט׳ באב v. 15. ה׳ במקום א׳
v. 21. פתח באתנח ט׳ v. 2. קמץ בתביר ibid. קמץ בטרחא

11 און זיי היילען דעם בראָך פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק גאַנץ לייכט,
זאָגענדיג פריעדען, פריעדען, אָבער פריעדען איז דאָך ניטאָ !
12 זיי דארפען זיך שעהמען, ווייל זיי האָבען אבשייליכעס געטהאָן, אָבער
ניט זיי שעהמען זיך, ניט זיי ווייסען ווי זיך צו שעהמען, דעריבער
וועלען זיי פאלען מיט די פאלענדע אין דער צייט פון זייער אונטערזוכונג
וועלען זיי געשטרויכעלט ווערען, זאָגט גאָט.
13 איך וועל זיי גענצליך פערניכטען, זאָגט גאָט, קיינע טרויבען אין דעם
וויינשטאָק, קיינע פייגען אין דעם פייגענבוים, דאָס בלאט — פער־
וועלקט, און איך וועל זיי מאַכען מען זאָל זיי אַוועקפיהרען.
14 ווארום זיטצען מיר ? פערזאמעלט זיך און לאָמיר אַריינקומען אין די
פעסטע שטאָדט און דאָרט אומקומען, דען דער עוויגער אונזער גאָט
האָט בעשלאָסען מיר זאָלען אומקומען, ער האָט אונז אָנגעטרונקען מיט
גיפט־וואסער, ווייל מיר האָבען געזינדיגט פאר גאָט.
15 מען האָפט אויף פריעדען און גוטעס איז ניטאָ, אויף אַ צייט פון
היילונג און עס איז גאָר שרעק.
16 פון דן ווערט געהערט דאָס שנאַרכען פון זיינע פערד, פון דער שטימע
פון די הירזשעריי פון זיינע קרעפטיגע פערד ציטערט דאָס גאַנצע לאַנד,
און זיי וועלען קומען און זיי וועלען פערצעהרען דאָס לאַנד און וואָס
דאָרטען איז, די שטאָדט און איהרע איינוואָהנער.
17 דען איך שיק אויף אַייך אַ שלאַנגען־אַטערן, וועלכע מען קען ניט
בעשווערען, און זיי וועלען אייך בייסען, זאָגט גאָט.
18 איך שטאַרק מיך איבער דעם שמערץ אָבער עס ווייטאָגט אין מיר מיין
האַרץ.
19 אָט הערט מען די שטימע פון דער טאָכטער פון פאָלק פון אַ ווייט לאַנד,
איז דען גאָט ניטאָ אין ציון ? אָדער איהר קעניג איז ניט אין איהר ?
וואָרום האָבען זיי מיך דערצערענט מיט זייערע געטצענבילדער, דורך
די נאַרישקייט פון די פרעמדע ?
20 עס איז פאריבער די שניט־צייט, דער זומער האָט זיך געענדיגט אָבער
מיר זיינען נאָך אַלץ ניט געהאָלפען געוואָרען.
21 איבער דעם בראָך פון דער טאָכטער פון פאָלק בין איך צובראָכען גע־
וואָרען, איך בין פערשווארצט געוואָרען, אַ שרעקליכע שטוינונג האָט
מיך אָנגעגריפען.
22 איז דען קיין באלזאם ניטאָ אין גלעד ? קיין דאָקטאָר איז דאָרט ניטאָ ?
ווארום איז ניט ארויפגעבראכט געוואָרען אַ היילונג צו דער טאָכטער
פון מיין פאָלק ?
23 ווער וואָלט מאַכען מיין קאָפּ פול מיט וואסער, מיינע אויגען אַ קוואַל
טרעהרען, איך זאָל קענען בעוויינען טאָג און נאַכט די דערשלאַגענע
פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק.

קאפּיטעל ט

1 ווער וואָלט מיר געבען אין דער וויסטע אַ נאכטלעגער פאר דורכפאהרער !
איך וואָלט פערלאָזען מיין פאָלק און אוועק פון זיי, ווייל זיי זיינען אַלע
אויסגעלאַסענע, אַ פערזאַמלונג פון טריילאָזע.
2 זיי טרעטען אויס ווי אַ בויגען זייער צונג מיט פאַלשקייט, ניט דורך
וואַהרהייט זיינען זיי מעכטיג אין לאַנד. נור פון שלעכטס צו שלעכטס
געהען זיי אַרויס, און ווילען מיר ניט וויסען, זאָגט גאָט.
3 היט אייך איינער פון צווייטען, און פערטרויעט זיך ניט זאָגאר אויף

4 יַעְקֹב וְכָל־רֵעַ רָכִיל יַהֲלֹךְ׃ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ וֶאֱמֶת
ה לֹא יְדַבֵּרוּ לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר־שֶׁקֶר הַעֲוֵה נִלְאוּ׃ שִׁבְתְּךָ
בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת־אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה׃
6 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרְפָם וּבְחַנְתִּים כִּי־
7 אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת־עַמִּי׃ חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם מִרְמָה
דִבֵּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת־רֵעֵהוּ יְדַבֵּר וּבְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ׃
8 הַעַל־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקָד־בָּם נְאֻם־יְהוָה אִם־בְּגוֹי אֲשֶׁר כָּזֶה
9 לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃ עַל־הֶהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וָנֶהִי וְעַל־
נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי־אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ
י קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ׃ וְנָתַתִּי
אֶת־יְרוּשָׁלִַם לְגַלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן
11 שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב׃ מִי־הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֵן אֶת־
זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּדָהּ עַל־מָה אָבְדָה הָאָרֶץ
12 נִצְּתָה כַמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עָזְבָם
אֶת־תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא־
13 הָלְכוּ בָהּ׃ וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים
14 אֲשֶׁר לִמְּדוּם אֲבוֹתָם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַאֲכִילָם אֶת־הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה
טו וְהִשְׁקִיתִים מֵי־רֹאשׁ׃ וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
הֵמָּה וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי
16 אוֹתָם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ
לַמְקוֹנְנוֹת וּתְבוֹאֶינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹאנָה׃
17 וּתְמַהֵרְנָה וְתִשֶּׂנָה עָלֵינוּ נֶהִי וְתֵרַדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה
18 וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְּלוּ־מָיִם׃ כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שֻׁדָּדְנוּ
19 בֹּשְׁנוּ מְאֹד כִּי־עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ׃ כִּי־
שְׁמַעְנָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אָזְנְכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמֵּדְנָה
כ בְנוֹתֵיכֶם נֶהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה׃ כִּי־עָלָה מָוֶת בְּחַלּוֹנֵינוּ

בא

v. 4. הל׳ דגושה   v. 7. שחוט ק׳   v. 12. חסר א׳   v. 18. קמץ חט״ף

אַ ברודער, ווייל יעדער ברודער בעטריגט אימער און יעדער פריינד געהט
אום מיט פערליימדונג.
4 איינער מאַכט שפּאס איבער דעם אנדערן, קיין וואהרהייט רעדען זיי
ניט, זיי האָבען געוועהנט זייער צונג צו רעדען פאַלש און מיהען זיך
פערקעהרט צו האַנדלען.
5 דו וואָהנסט צווישען בעטרוג, אוים בעטרוג ווילען זיי מיך ניט קענען,
זאָגט גאָט.
6 דעריבער, זאָגט גאָט דער הערשאַפטען, איך וועל זיי לייטערן און פּרוּ־
בירען, דען ווי דען זאָל איך טהאָן פאר די זינד פון מיין פאָלק ?
7 אַ טויטענדער פייל איז זייער צונג, עס רעדט בעטרוג, מיט זיין מויל
רעדט ער פריעדען מיט זיין פריינד, און אין האַרצען לויערט ער פאר
איהם.
8 זאָל איך פאר דיעזע ניט בעשטראָפען זיי ? זאָגט גאָט, אָדער זאָל איך
ניט נעהמען קיין ראַכע פון אזא פאָלק ?
9 אויף די בערג וועל איך אויפהויבען אַ געוויין און אַ יאָמער, און אויף
די ווידע־פּלעצער פון דער וויסטע — אַ טרויער־ליעד, ווייל זיי זיינען
פערוויסט געוואָרען, קיין מענש געהט ניט דורך דאָרט, מען הערט
מעהר ניט די שטימע פון פיה, ווייל די פויגעל פון הימעל אַזוי אויך די
פיה זיינען אַוועקגעוואַנדערט און אַוועקגעגאַנגען.
10 און אויך פון ירושלים וועל איך מאַכען אַ שטיין־הויפען, אַ וואָהנונג
פון שלאַנגען, און די שטאָדט פון יהודה וועל איך מאַכען וויסט אָהנע
איינוואָהנער.
11 ווער איז דער קלוגער מאַן, וואָס זאָל דאָס פערשטעהן ? און צו וועמען
האָט גאָטעס מויל גערעדט — און ער זאָל עס זאָגען ? ווארום געהט
דאָס לאַנד צוגרונד, צושטערט ווי אַ וויסטע אָהנע דורכגעהער.
12 און גאָט האָט געזאָגט, ווייל זיי האָבען פערלאָזען מיין לעהרע, וועלכע
איך האָב פאר זיי געגעבען און מיין שטימע האָבען זיי ניט געהערט,
און זיי זיינען ניט געגאַנגען אין איהר (אין מיין לעהרע).
13 און זיינען געגאַנגען נאָך דער שטרעבונג פון זייער האַרצען און נאָך די
בעלים, וואָס זייערע עלטערן האָבען זיי געלערענט.
14 דעריבער האָט אַזוי געזאָגט דער עוויגער פון די הערשאַפטען, דער גאָט
פון ישראל : איך וועל זיי, דיעזעס פאָלק, מאַכען צו עסען ביטער גראָז
און וועל זיי מאַכען צו טרינקען גיפטיג וואַסער.
15 און וועל זיי פערשפּרייטען צווישען די פעלקער וואָס ניט זיי און ניט
זייערע עלטערן האָבען געקענט, און וועל שיקען דאָס שווערד נאָך זיי
ביז איך וועל זיי פערניכטען.
16 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפטען : בעאָבאַכטעט און רופט די
קלאָגערינס זיי זאָלען קומען און נאָך די קלוגע [פרויען] שיקט און זיי
זאָלען קומען.
17 און זיי זאָלען זיך איילען און אויפהויבען אויף אונז אַ קלאָג־ליעד, אַז
אונזערע אויגען זאָלען פליסען טרעהרען און אונזערע ברעמען זאָלען רינען
וואַסער.
18 דען א קלאַג שטימע ווערט געהערט פון ציון : ווי צורויבט זיינען מיר
געוואָרען ! מיר זיינען זעהר פערשעהמט געוואָרען, דען מיר האָבען
פערלאָזען דאָס לאַנד, זיי האָבען אונזערע וואָהנונגען ניעדערגע־
וואָרפען.
19 דען הערט, איהר פרויען, גאָטעס וואָרט, און אייערע אויערן זאָלען אויפ־
נעהמען דאָס וואָרט פון זיין מויל. און לערנט אייערע טעכטער אַ
קלאָג־ליעד, און איינע דער צווייטער — אַ טרויער־געזאַנג.

בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת׃
21 דַּבֵּר כֹּה נְאֻם־יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי
22 הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֹּצֵר וְאֵין מְאַסֵּף׃ כֹּה | אָמַר
יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
23 בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ׃ כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט
24 וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־כָּל־מוּל בְּעָרְלָה׃ עַל־ כה
מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֱדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב
וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים
וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עַרְלֵי־לֵב׃

פ Cap. X. י

א שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
2 כֹּה | אָמַר יְהוָה אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת
3 הַשָּׁמַיִם אַל־תֵּחָתּוּ כִּי־יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה׃ כִּי־חֻקּוֹת
הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי־עֵץ מִיַּעַר כְּרָתוֹ מַעֲשֵׂה יְדֵי־חָרָשׁ
4 בַּמַּעֲצָד׃ בְּכֶסֶף וּבְזָהָב יְיַפֵּהוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת
ה יְחַזְּקוּם וְלוֹא יָפִיק׃ כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה וְלֹא יְדַבֵּרוּ
נָשׂוֹא יִנָּשׂוּא כִּי־לֹא יִצְעָדוּ אַל־תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי־לֹא יָרֵעוּ
6 וְגַם־הֵיטֵיב אֵין אוֹתָם׃ מֵאֵין כָּמוֹךָ יְהוָה גָּדוֹל
7 אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה׃ מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם
כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין
8 כָּמוֹךָ׃ וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִכְסָלוּ מוּסַר הֲבָלִים עֵץ הוּא׃
9 כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה חָרָשׁ
וִידֵי צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כֻּלָּם׃
וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקִּצְפּוֹ י
11 תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יָכִלוּ גוֹיִם זַעְמוֹ׃ כִּדְנָה תֵּאמְרוּן

לְהוֹם

ט׳ v. 23. למדנחאי ומשפט ibid. עד כאן י׳ v. 2. קמץ בז״ק v. 5. כצ״ל

20 דען דער טויט איז געשטיגען אין אונזערע פענסטער, אריינגעקומען אין
אונזערע פאַלאַצען, צו צושניידען דאָס קינד פון גאַס, די יונגע לייט
פון די שטראַסען.
21 רייד, אַזוי זאָגט גאָט, עס וועט פאַלען טוידט דער מענשען־קערפּער ווי
מיסט אויפ'ן פעלד, ווי אַ גארב הינטער דעם שניטער, און קיינער וועט
ניט אויפזאַמלען.
22 אַזוי האָט געזאָגט גאָט, דער קלוגער זאָל זיך ניט ריהמען מיט זיין קלוג־
שאַפט און דער שטאַרקער זאָל זיך ניט ריהמען מיט זיין שטאַרקייט, און
דער רייכער זאָל זיך ניט ריהמען מיט זיין רייכקייט.
23 זאָנדערען דערמיט זאָל זיך ריהמען דער וואָס וויל זיך ריהמען, וואָס ער
פערשטעהט און קען מיך אַז איך בין גאָט, וועלכער טהוט גנאַדע, רעכט
און גערעכטיגקייט אויף דער ערד, ווייל נור דיעזעס איז מיין בעגעהר,
זאָגט גאָט.
24 נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל בעזוכען די בעשניטענע ווי
די אונבעשניטענע.
25 אויף מצרים, יהודה, אדם און אויף די זיהן פון עמון און מואָב און אויף
אַלע געשאָרענע לאָקען, וועלכע וואָהנען אין דער וויסטע, דען דיעזע אַלע
פעלקער זיינען אונבעשניטענע און דאָס גאַנצע הויז ישראל איז מיט
איין אונבעשניטען הארץ.

קאַפּיטעל י

1 הערט צו דאָס וואָרט, וואָס גאָט האָט גערעדט וועגען אייך, הויז־
ישראל.
2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: לערענט ניט דעם וועג פון די פעלקער, שרעקט
זיך ניט פאַר די הימעלס־צייכענס, דען נאָר די פעלקער שרעקען זיך
פאַר זיי.
3 דען די געזעצע פון די פעלקער זיינען נאַרישקייט, דען האָלץ אויסגע־
האַקט פון וואַלד איז עס, עס איז די ארבייט פון דעם מייסטערס הענד
מיט אַ האַק.
4 מיט זילבער און מיט גאָלד פערציערט מען עס, מיט נעגעל און מיט אַ
האַמער בעפעסטיגט מען עס, עס זאָל זיך ניט שאָקלען.
5 ווי אַ געהאַמערטער זייל זיינען זיי, זיי קענען ניט רעדען, מען דאַרף זיי
אימער טראָגען, ווייל זיי קענען אַליין ניט טרעטען, פירכטעט ניט פאַר
זיי, ווייל זיי קענען ניט שאַדען און אויך גוטעס טהאָן זיינען זיי ניט
אין שטאַנד.
6 קיינער איז גלייך צו דיר, גאָט! דו ביזט גרויס און גרויס איז דיין נאָ־
מען דורך מאַכט.
7 ווער זאָל זיך ניט פירכטען פאַר דיר, קעניג פון די פעלקער, דען דיר
געהערט עס, דען צווישען אַלע קלוגע פון די פעלקער און אין אַלע קע־
ניגרייכען איז קיינער דיר גלייך.
8 שוין אין דעם איינציגען זיינען זיי נאַריש און דום, עס איז אַ נאַרישע
לעהרע, עס איז דאָך נאָר האָלץ!
9 אויסגעצווייגענער זילבער ווערט געבראַכט פון תרשיש און גאָלד פון
אופז, קינסטלער ארבייט פון די הענד פון גאָלד־שמיעד, הימעל־בלויו און
פורפור איז זייער קלייד, ווערק פון קלוגע זיינען זיי אַלע.
10 אָבער דער עוויגער איז אַ גאָט פון וואהרהייט, ער איז אַ לעבעדיגער
גאָט און אַ קעניג דער עוויגקייט, פאַר זיין צאָרן ציטערט די ערד, און
פעלקער קענען ניט פערטראָגען זיין גרימצאָרן.

לְהוֹם אֱלָהַיָּא דִּי־שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבַדוּ יֵאבַדוּ מֵאַרְעָא
12 וּמִן־תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֵלֶּה׃ עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין
13 תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃ לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן
מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה ° אֶרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
14 עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃ נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת
הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־רוּחַ בָּם׃
טו 16 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ לֹא־
כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקוֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל שֵׁבֶט
17 נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ
18 יוֹשֶׁבֶתי* בַּמָּצוֹר׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ
אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפַּעַם הַזֹּאת וַהֲצֵרוֹתִי לָהֶם לְמַעַן יִמְצָאוּ׃
19 אוֹי לִי עַל־שִׁבְרִי נַחְלָה מַכָּתִי וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ
כ זֶה חֳלִי וְאֶשָּׂאֶנּוּ׃ אָהֳלִי שֻׁדָּד וְכָל־מֵיתָרַי נִתָּקוּ בָּנַי יְצָאֻנִי
21 וְאֵינָם אֵין־נֹטֶה עוֹד אָהֳלִי וּמֵקִים יְרִיעוֹתָי׃ כִּי נִבְעֲרוּ
הָרֹעִים וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ עַל־כֵּן לֹא הִשְׂכִּילוּ וְכָל־
22 מַרְעִיתָם נְפוֹצָה׃ קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל
מֵאֶרֶץ צָפוֹן לָשׂוּם אֶת־עָרֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה מְעוֹן תַּנִּים׃
23 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאָדָם דַּרְכּוֹ לֹא־לְאִישׁ הֹלֵךְ וְהָכִין
24 אֶת־צַעֲדוֹ׃ יַסְּרֵנִי יְהוָה אַךְ־בְּמִשְׁפָּט אַל־בְּאַפְּךָ פֶּן־
כה תַּמְעִטֵנִי׃ שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ עַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל
מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ כִּי־אָכְלוּ אֶת־יַעֲקֹב
וַאֲכָלֻהוּ וַיְכַלֻּהוּ וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃

Cap. XI. יא

יא

א 2 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ שִׁמְעוּ
אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדִבַּרְתָּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־
3 יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית

הזאת

° v. 11. פתח באתנח   v. 13. הארץ ק   v. 17. יושבת ק   v. 18. מלעיל   v. 20. קמץ בו״ק

11 זאגט צו זיי אזוי : די געטער וועלכע האבען הימעל און ערד ניט בע־
שאפען, וועלען פערלארען ווערען פון דער ערד און פון אונטער דיעזע
הימלען.
12 ער האט געמאכט די ערד מיט זיין קראפט, בעפעסטיגט די וועלט מיט
זיין קלוגהייט און אויסגעשפרייט די הימלען מיט זיין פערשטאנד.
13 ביי זיין געבען די דונער־שטימע, ווערט א גערויש פון וואסער ביז'ן
הימעל, ער ברענגט ארויף די וואלקענס פון עק וועלט, מאכט
בליטצען צום רעגען, לאזט ארויס דעם ווינד פון זיינע בעהעלטעניסען.
14 נאריש איז געווארען יעדער מענש פון [אזא] וויסענשאפט, יעדער גאלד־
שמיעד איז צו שאנדע געווארען דורך דעם געשניצטען בילד, דען פאלש
איז זיין געגאסען־געטץ, עס איז אין זיי קיין גייסט ניטא.
15 זיי זיינען גארניט, א ווערק פון בעטרוג, אין דער צייט פון זייער אונ־
טערזוכונג וועלען זיי פערלאהרען געהן.
16 ניט ווי דיעזע איז יעקב'ס טהייל, דען ער איז דער בעשעפער פון אלעס
און ישראל איז דער שטאם פון זיין ערבטהייל, גאט דער הערשאפטען
איז זיין נאמען.
17 ברייננ צוזאמען דיינע געפעק פון לאנד, דו בעוואהנערין פון פעסטונג.
18 דען אזוי האט גאט געזאגט, איך וועל פערווארפען די איינוואהנער פון
דעם לאנד דיעזען מאל, איך וועל זיי ענג מאכען, אום זיי זאלען עס אויס
געפינען.
19 וועה צו מיר אויף מיין בראך, שמערצליך איז מיין וואונד, און איך האב
געדענקט אז דאס איז נאר איין (איבערגאנגס) קראנקהייט, איך וועל עס
אויסהאלטען.
20 מיין געצעלט איז בערויבט, אלע מיינע געצעלט־שטריק זיינען אבגערי־
סען, מיינע קינדער זיינען אוועק פון מיר און זיינען ניטא, קיינער שפרייט
מעהר ניט אויס מיין געצעלט, און שטעלט ניט אויף מיינע פארהאנגען.
21 דען די הירטען זיינען געוועזן פערנארישט, האבען ניט געפארשט גאט,
דארום האבען זיי ניט קלוג געהאנדעלט און זייער גאנצע הערדע איז
צושפרייט.
22 א שטימע לאזט זיך הערען, זעה עס קומט אן א גרויסער טומעל פון דעם
לאנד פון נארד זייט, אום וויסט צו מאכען די שטעדט פון יהודה אין
א וואהנונג פון שלאנגען.
23 איך וויים, א גאט, אז ניט פאר א מענשען איז [צו פערשטעהן]
זיין וועג, ניט פאר א מענשען איז צו געהן און בעפעסטיגען זיינע טריט.
24 שטראף מיך גאט אבער נאר דורך געריכט, ניט מיט דיין צארן, אום
דו זאלסט מיך ניט מאכען גאר קליין.
25 גיס אויס דיין צארן אויף די נאציאנען וואס ווילען דיך ניט קענען און
אויף די פאמיליען, וואס רופען זיך ניט אין דיין נאמען, דען זיי האבען
דערשלאגען יעקב'ן, זיי האבען איהם דערשלאגען, פערניכטעט און צו־
שטערט זיינע וואהנונגען.

קאפיטעל יא

1 דאס ווארט, וואס איז געוועזן צו ירמיהו פון גאט אזוי צו זאגען :
2 הערט די ווערטער פון דיעזען בונד און איהר זאלט רעדען צו די מענער
פון יהודה און צו די איינוואהנער פון ירושלים.
3 און דו זאלסט זאגען צו זיי, אזוי האט געזאגט דער עוויגער, דער גאט פון
ישראל : פערפלוכט וועט זיין דער מענש וואס וועט ניט הערען די
ווערטער פון דיעזען בונד.

4 הַזֹּאת׃ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִי־אוֹתָם
מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם מִכּוּר הַבַּרְזֶל לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם
אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲצַוֶּה אֶתְכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי
ה אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ לְמַעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ
6 כַּיּוֹם הַזֶּה וָאַעַן וָאֹמַר אָמֵן ׀ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי קְרָא אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר שִׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם
7 אוֹתָם׃ כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי בַּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַשְׁכֵּם וְהָעֵד לֵאמֹר שִׁמְעוּ
8 בְּקוֹלִי׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ אִישׁ
בִּשְׁרִירוּת לִבָּם הָרָע וָאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַבְּרִית־
9 הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
י אֵלָי נִמְצָא־קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ שָׁבוּ
עַל־עֲוֺנֹת אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ אֶת־
דְּבָרַי וְהֵמָּה הָלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם הֵפֵרוּ
בֵית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־
11 אֲבוֹתָם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם
רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יוּכְלוּ לָצֵאת מִמֶּנָּה וְזָעֲקוּ אֵלַי וְלֹא
12 אֶשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וְהָלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
וְזָעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מְקַטְּרִים לָהֶם וְהוֹשֵׁעַ לֹא־
13 יוֹשִׁיעוּ לָהֶם בְּעֵת רָעָתָם׃ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ
יְהוּדָה וּמִסְפַּר חֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם שַׂמְתֶּם מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת
14 מִזְבְּחוֹת לְקַטֵּר לַבָּעַל׃ וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־
הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה כִּי ׀ אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ
טו בְּעֵת קָרְאָם אֵלַי בְּעַד רָעָתָם׃ מֶה לִידִידִי בְּבֵיתִי
עֲשׂוֹתָהּ הַמְזִמָּתָה הָרַבִּים וּבְשַׂר־קֹדֶשׁ יַעַבְרוּ מֵעָלָיִךְ כִּי

רעתכי

מלעיל v. 10.

4 וואָס איך האָב אײַערע עלטערן פֿאַרזאָגט אין דעם טאָג, ווען איך האָב
זיי אַרויסגעפֿיהרט פֿון לאַנד מצרים, פֿון אײַזערנעם גיס־אויווען, זאָגענ־
דיג : הערט צו מײַן שטימע און טהוט אַלעס וואָס איך וועל אײַך הייסען
און דאַן וועט איהר זײַן מײַן פֿאָלק און איך וועל זײַן אײַער גאָט.

5 אום איך זאָל ערפֿילען די שבועה וואָס איך האָב געשוואָרען צו אײַערע
עלטערן, צו געבען זיי אַ לאַנד וואָס פֿליעסט מילך און האָניג, ווי עס איז
נאָך היינטיגען טאָג, און איך האָב געענטפֿערט און געזאָגט אמן,
אָה, גאָט !

6 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : רוף אויס אַלע דיעזע ווערטער אין די
שטעדט פֿון יהודה און אין די גאַסען פֿון ירושלים אַזוי צו זאָגען : הערט
צו די ווערטער פֿון דיעזען בונד און איהר זאָלט זיי טהאָן.

7 דען איך האָב שטאַרק געוואַרענט אײַערע עלטערן אין דעם טאָג וואָס
איך האָב זיי אַרויסגעפֿיהרט פֿון לאַנד מצרים ביז אויף דיעזען טאָג, איך
האָב יעדען פֿריה מאָרגען געוואַרענט זאָגענדיג: „הערט צו מײַן שטימע!”

8 אָבער זיי האָבען ניט געהערט און האָבען ניט גענייגט זייער אויער, און
יעדערער איז געגאַנגען נאָך דער שטרעבונג פֿון זייער שלעכט האַרץ, און
דאַרום וועל איך ברענגען אויף זיי אַלע ווערטער פֿון דיעזען בונד, וועל־
כען איך האָב געהייסען האַלטען און זיי האָבען ניט געהאַלטען.

9 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : אַ פֿערשווערונג געפֿינט זיך אונטער די
מענשען פֿון יהודה און די אײַנוואָהנער פֿון ירושלים.

10 זיי האָבען זיך צוריקגעקעהרט צו די אַמאָליגע זינד פֿון זייערע עלטערן,
וועלכע האָבען ניט געוואָלט הערען מײַנע רייד, און זיי זײַנען געגאַנ־
גען נאָך אַנדערע געטער אום זיי צו דיענען, דאָס הויז ישראל און הויז
יהודה האָבען צושטערט מײַן בונד [אָבמאַך] וואָס איך האָב אָבגע־
מאַכט מיט זייערע עלטערן.

11 דאַרום, האָט אַזוי געזאָגט גאָט, איך וועל ברענגען אויף זיי אונגליק, וואָס
זיי וועלען ניט קענען פֿון איהר אַרויס, און זיי וועלען שרייען צו מיר,
אָבער איך וועל זיי ניט הערען.

12 און דאַן וועלען געהען די שטעדט פֿון יהודה און די אײַנוואָהנער פֿון
ירושלים שרייען צו די געטער צו וועלכע זיי רייכערן, אָבער זיי וועלען
זיי ניט קענען העלפֿען אין דער צײַט פֿון זייער אונגליק.

13 דען וויפֿיעל שטעדט, אַזוי פֿיעל געטער זײַנען אין יהודה, וויפֿיעל גאַסען
ירושלים האָט, אַזוי פֿיעל אַלטאַרען האָט איהר געמאַכט צו די שענדליכע
געצען, אַלטאַרען צו רויכערען צו בעל.

14 און דו זאָלסט ניט בעטען פֿאַר דיעזען פֿאָלק, און זאָלסט ניט אויפֿהוי־
בען פֿאַר זיי אַ געשריי און געבעט, ווייל איך הער זיך ניט צו, ווען זיי
רופֿען צו מיר וועגען זייער אונגליק.

15 וואָס האָט מײַן ליעבלינג אין מײַן הויז צו טהאָן, ווען זי פֿיהרט אויס
איהרע פֿיעלע שענדליכע געדאַנקען ? דאָס הייליג פֿלייש איז אַוועק פֿון
דיר, נאָר ווען דו טהוסט שלעכטס דאַן פֿרעהסטו זיך.

16 רָעָתֵכִי אָז תַּעֲלֹזִי׃ זַיִת רַעֲנָן יְפֵה פְרִי־תֹאַר קָרָא יְהוָה
שְׁמֵךְ לְקוֹל ׀ הֲמוּלָּה גְדֹלָה הִצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ וְרָעוּ דָּלִיּוֹתָיו׃
17 וַיהוָה צְבָאוֹת הַנּוֹטֵעַ אוֹתָךְ דִּבֶּר עָלַיִךְ רָעָה בִּגְלַל רָעַת
בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִסֵנִי לְקַטֵּר
18 לַבָּעַל׃ וַיהוָה הוֹדִיעַנִי וָאֵדָעָה אָז הִרְאִיתַנִי מַעַלְלֵיהֶם׃
19 וַאֲנִי כְּכֶבֶשׂ אַלּוּף יוּבַל לִטְבוֹחַ וְלֹא־יָדַעְתִּי כִּי־עָלַי ׀
חָשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת נַשְׁחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ וְנִכְרְתֶנּוּ מֵאֶרֶץ
כ חַיִּים וּשְׁמוֹ לֹא־יִזָּכֵר עוֹד׃ וַיהוָה צְבָאוֹת שֹׁפֵט
צֶדֶק בֹּחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי
21 אֶת־רִיבִי׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ לֵאמֹר לֹא תִנָּבֵא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא
22 תָמוּת בְּיָדֵנוּ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי פֹקֵד
עֲלֵיהֶם הַבַּחוּרִים יָמֻתוּ בַחֶרֶב בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יָמֻתוּ
23 בָּרָעָב׃ וּשְׁאֵרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיא רָעָה אֶל־אַנְשֵׁי
עֲנָתוֹת שְׁנַת פְּקֻדָּתָם׃

יב CAP. XII. יב

א צַדִּיק אַתָּה יְהוָה כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ אַךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר
אוֹתָךְ מַדּוּעַ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים צָלֵחָה שָׁלוּ כָּל־בֹּגְדֵי בָגֶד׃
2 נְטַעְתָּם גַּם־שֹׁרָשׁוּ יֵלְכוּ גַּם־עָשׂוּ פֶרִי קָרוֹב אַתָּה בְּפִיהֶם
3 וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתֵיהֶם׃ וְאַתָּה יְהוָה יְדַעְתָּנִי תִּרְאֵנִי וּבָחַנְתָּ
לִבִּי אִתָּךְ הַתִּקֵם כְּצֹאן לְטִבְחָה וְהַקְדִּשֵׁם לְיוֹם הֲרֵגָה׃
4 עַד־מָתַי תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְעֵשֶׂב כָּל־הַשָּׂדֶה יִיבָשׁ
מֵרָעַת יֹשְׁבֵי־בָהּ סָפְתָה בְהֵמוֹת וָעוֹף כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה
ה אֶת־אַחֲרִיתֵנוּ׃ כִּי אֶת־רַגְלִים ׀ רַצְתָּה וַיַּלְאוּךָ וְאֵיךְ תְּתַחֲרֶה
אֶת־הַסּוּסִים וּבְאֶרֶץ שָׁלוֹם אַתָּה בוֹטֵחַ וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה
6 בִּגְאוֹן הַיַּרְדֵּן׃ כִּי גַם־אַחֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ גַּם־הֵמָּה בָּגְדוּ
בָךְ גַּם־הֵמָּה קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ מָלֵא אַל־תַּאֲמֵן בָּם כִּי־יְדַבְּרוּ
אליך

יא v. 16. דגש אחר שורק

16 אַ גרינער איילבערט בוים מיט שעהנע פיינע פרוכט האָט גאָט דיין נאָ־
מען גערופען, אָבער מיט אַ דונער־שטימע און גרויס טומעל, האָט ער
אָנגעצונדען אויף איהם אַ פייער, און זיינע צווייגען זיינען צובראָכען
געוואָרען.
17 און גאָט דער הערשאַפטען, וואָס האָט דיך געפּלאַנצט, האָט גערעדט
שלעכטס אויף דיר, צוליעב דער שלעכטסקייט פון הויז ישראל און
הויז יהודה וואָס זיי האָבען געטהאָן אום מיך צו ערגערען,
מיט דעם וואָס זיי האָבען גערויכערט צום בעל.
18 און גאָט האָט עס מיך געלאָזט וויסען און איך וויים עס, דאַן האָסטו
מיר געצייגט זייערע טהאַטען.
19 און איך ווי אַ לאַם, אַן אָקס, וואָס ווערט געפיהרט צום שלאַכט, האָב
גאָר ניט געוואוסט, אַז זיי טראַכטען אויף מיר פלענער : לאָמיר פער־
דאַרבען דעם בוים און זיין ברויט, און לאָמיר איהם אָבשניידען פון דאָס
לאַנד פון לעבען, און זיין נאָמען זאָל מעהר ניט דערמאָהנט ווערען.
20 אָבער גאָט דער הערשאַפטען, וואָס ריכטעט מיט גערעכטיגקייט, עקזאַ־
מענירט די נירען און דאָס הארץ, איך וועל זעהען ווי דו וועסט פון זיי
דיין ראַכע נעהמען, וויל צו דיר האָב איך ענטדעקט מיין קלאַגע.
21 דאַרום אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפטען : איבער די לייטע פון
ענתות, וועלכע זוכען דיין לעבען, זאָגענדיג : „פּראָפעצייהע ניט אין
גאָט'ס נאָמען, וועסטו ניט שטאַרבען פון אונזערע הענד".
22 דאַרום אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפטען, איך וועל זיי בעזוכען,
די יונגע לייט וועלען שטאַרבען דורכ'ן שווערד און זייערע טעכטער פון
הונגער.
23 און קיין איבערבלייבונג זאָל צו זיי זיין, דען איך וועל ברענגען אונ־
גליק צו די לייטע פון ענתות אין דעם יאָהר ווען זיי וועלען אונטערזוכט
ווערען.

קאַפּיטעל יב

1 דו גאָט ביזט גערעכט, ווען איך זאָל זיך בעקלאָגען אויף דיר, נאָר דאָך
וויל איך האָבען דאָס רעכט ריידען מיט דיר : וואָרום בעגליקט דער וועג
פון די גאַטלאָזע ? אַלע וואָס זיינען טרייבלאָז לעבען רוהיג ?
2 דו האָסט זיי געפּלאַנצט, זיי זיינען אויך איינגעוואָרצעלט, זיי געהען
אויף און ברענגען פרוכט, דו ביזט נאָהענט אין זייער מויל אָבער וויים
פון זייערע נירען.
3 **און דו גאָט, קענסט מיך דאָך, דו זעהסט מיך און פּרובירסט מיין הארץ,**
וועלכעס עס איז מיט דיר ; — רייס זיי אַוועק ווי שאָף צו שלאַכטען און
גרייט זיי אָן צום טאָג פון אומברענגונג.
4 ווי לאַנג נאָך זאָל די ערד טרויערען און די גראָז פון גאַנצען פעלד זאָל
פערטריקענען ? צוליעב די שלעכטס פון די וואָס וואָהנען אויף איהר,
עם זיינען אומגעקומען פיה און פויגעל, דען זיי זאָגען : אונזער ענדע
וועט ער ניט זעהען.
5 ווען דו ביזט געלאָפען מיט פוסגעהער און זיי האָבען דיך מיעד געמאַכט,
ווי ווילסטו זיך ערהיצען [צו לויפען] מיט פערד ? — און אין פריעדען
לאַנד ביזטו זיכער ? וואָס וועסטו טהאָן אין דעם גרויסען פערפלייצונג
פונ'ם ירדן ?
6 דען אויך דיינע ברידער אין דיין פאָטער'ס הויז, אויך זיי זיינען דיר אונ־
טריי געוואָרען, אויך זיי האָבען הינטער דיר גערופען מיט'ן פולען
[מויל] — גלויב זיי ניט ווען זיי רעדען גוטעס מיט דיר.

אֵלֶ֖יךָ טוֹבֽוֹת׃ עָזַ֙בְתִּי֙ אֶת־בֵּיתִ֔י נָטַ֖שְׁתִּי אֶת־נַחֲלָתִ֑י 7
נָתַ֛תִּי אֶת־יְדִד֥וּת נַפְשִׁ֖י בְּכַ֥ף אֹיְבֶֽיהָ׃ הָיְתָה־לִּ֥י נַחֲלָתִ֖י 8
כְּאַרְיֵ֣ה בַיָּ֑עַר נָתְנָ֥ה עָלַ֛י בְּקוֹלָ֖הּ עַל־כֵּ֥ן שְׂנֵאתִֽיהָ׃ הַעַ֨יִט 9
צָב֤וּעַ נַחֲלָתִי֙ לִ֔י הַעַ֖יִט סָבִ֣יב עָלֶ֑יהָ לְכ֗וּ אִסְפ֛וּ כָּל־חַיַּ֥ת
הַשָּׂדֶ֖ה הֵתָ֥יוּ לְאָכְלָֽה׃ רֹעִ֤ים רַבִּים֙ שִׁחֲת֣וּ כַרְמִ֔י בֹּסְס֖וּ י
אֶת־חֶלְקָתִ֑י נָתְנ֛וּ אֶת־חֶלְקַ֥ת חֶמְדָּתִ֖י לְמִדְבַּ֥ר שְׁמָמָֽה׃
שָׂמָהּ֙ לִשְׁמָמָ֔ה אָבְלָ֥ה עָלַ֖י שְׁמֵמָ֑ה נָשַׁ֙מָּה֙ כָּל־הָאָ֔רֶץ כִּ֛י 11
אֵ֥ין אִ֖ישׁ שָׂ֥ם עַל־לֵֽב׃ עַֽל־כָּל־שְׁפָיִ֣ם בַּמִּדְבָּ֗ר בָּ֚אוּ שֹֽׁדְדִ֔ים 12
כִּ֣י חֶ֤רֶב לַֽיהוָה֙ אֹֽכְלָ֔ה מִקְצֵה אֶ֖רֶץ וְעַד־קְצֵ֣ה הָאָ֑רֶץ אֵ֥ין
שָׁל֖וֹם לְכָל־בָּשָֽׂר׃ זָרְע֤וּ חִטִּים֙ וְקֹצִ֣ים קָצָ֔רוּ נֶחְל֖וּ 13
לֹ֣א יוֹעִ֑לוּ וּבֹ֙שׁוּ֙ מִתְּב֣וּאֹֽתֵיכֶ֔ם מֵחֲר֖וֹן אַף־יְהוָֽה׃ ס
כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עַל־כָּל־שְׁכֵנַי֙ הָֽרָעִ֔ים הַנֹּֽגְעִים֙ בַּנַּחֲלָ֔ה 14
אֲשֶׁר־הִנְחַ֥לְתִּי אֶת־עַמִּ֖י אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל הִנְנִ֤י נֹֽתְשָׁם֙ מֵעַ֣ל
אַדְמָתָ֔ם וְאֶת־בֵּ֥ית יְהוּדָ֖ה אֶתּ֥וֹשׁ מִתּוֹכָֽם׃ וְהָיָ֗ה אַֽחֲרֵי֙ טו
נָתְשִׁ֣י אוֹתָ֔ם אָשׁ֖וּב וְרִחַמְתִּ֑ים וַהֲשִׁבֹתִ֛ים אִ֥ישׁ לְנַחֲלָת֖וֹ
וְאִ֥ישׁ לְאַרְצֽוֹ׃ וְהָיָ֡ה אִם־לָמֹ֣ד יִלְמְדוּ֩ אֶת־דַּרְכֵ֨י עַמִּ֜י לְהִשָּׁבֵ֤עַ 16
בִּשְׁמִי֙ חַי־יְהוָ֔ה כַּאֲשֶׁ֤ר לִמְּדוּ֙ אֶת־עַמִּ֔י לְהִשָּׁבֵ֖עַ בַּבָּ֑עַל וְנִבְנ֖וּ
בְּת֥וֹךְ עַמִּֽי׃ וְאִ֖ם לֹ֣א יִשְׁמָ֑עוּ וְנָ֨תַשְׁתִּ֜י אֶת־הַגּ֥וֹי הַה֛וּא נָת֥וֹשׁ 17
וְאַבֵּ֖ד נְאֻם־יְהוָֽה׃

CAP. XIII. יג

יג
כֹּה־אָמַ֨ר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י הָל֞וֹךְ וְקָנִ֤יתָ לְּךָ֙ א֣וֹר פִּשְׁתִּ֔ים וְשַׂמְתּ֖וֹ א
עַל־מָתְנֶ֑יךָ וּבַמַּ֖יִם לֹ֥א תְבִאֵֽהוּ׃ וָאֶקְנֶ֥ה אֶת־הָאֵז֖וֹר כִּדְבַ֣ר 2
יְהוָ֑ה וָאָשִׂ֖ם עַל־מָתְנָֽי׃ וַיְהִ֧י דְבַר־יְהוָ֛ה אֵלַ֖י שֵׁנִ֥ית 3
לֵאמֹֽר׃ קַ֤ח אֶת־הָאֵזוֹר֙ אֲשֶׁ֣ר קָנִ֔יתָ אֲשֶׁ֖ר עַל־מָתְנֶ֑יךָ 4
וְק֞וּם לֵ֤ךְ פְּרָ֙תָה֙ וְטָמְנֵ֥הוּ שָׁ֖ם בִּנְקִ֥יק הַסָּֽלַע׃ וָאֵלֵ֕ךְ ה
וָאֶטְמְנֵ֖הוּ בִּפְרָ֑ת כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אוֹתִֽי׃ וַיְהִ֕י 6
מִקֵּ֖ץ יָמִ֣ים רַבִּ֑ים וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י ק֚וּם לֵ֣ךְ פְּרָ֔תָה וְקַ֤ח

משם

י״ב v. 11. המ׳ בצרי v. 13. קמץ בו׳

7 איך האָב פערלאָזען מיין הויז, פערוואָרפען מיין אייגענטהום, האָב אוועק־
געגעבען די ליעבסטע פון מיין זעעלע אין דער האַנד פון איהר פיינד.

8 מיין אייגענטהום איז צו מיר געוואָרען ווי אַ לייב אין וואַלד, זי האָט
אויפגעהויבען אויף מיר איהר שטימע, דעריבער האָב איך זי פערהאַסט.

9 איז מיין ערבטהייל אַ בלוט געפּאַרבטע רויב פויגעל צו מיר ? ווארום איז
דער רויב־פויגעל ארום איהר ? — געהט פערזאַמעלט אַלע טהיערע פון
פעלד, קומט איהר אויפצופרעסען.

10 פיעלע הירטען האָבען פערדאָרבען מיין וויינגאָרטען, צוטראָטען מיין
טהייל, זיי האָבען געמאַכט מיין ווינשענסווערטען טהייל צו וויסט לאַנד.

11 זיי האָבען עס געמאַכט צו וויסט, עס טרויערט איינזאַם צו מיר, דאָס
גאַנצע לאַנד איז פערוויסט געוואָרען, ווייל קיינער נעהמט זיך ניט
צום האַרצען.

12 אויף אַלע הויכע ערטער אין דער וויסטע זיינען געקומען צושטערער,
דען גאָטעס שווערד פערצעהרט פון איין עק־לאַנד ביז דעם אַנדערן, עס
איז ניטאָ קיין פריעדען פאַר קיינעם.

13 זיי האָבען געזעעט ווייץ און געשניטען דערנער, האָבען זיך געפּלאָגט
און האָבען קיין נוטצען געהאַט, זיי וועלען זיך שעהמען פון זייער גע־
טריידע [וואָס וועט ווערען פערדאָרבען] דורך גאָט'ס גרימצאָרן.

14 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : אויף אַלע מיינע נאַכבאַרען, וואָס ריהרען אָן
דאָס אייגענטהום וואָס איך האָב געלאָזט ערבען מיין פאָלק ישראל. איך
וועל זיי אויסרייסען פון זייער ערד און וועל ארויסנעהמען דאָס הויז
יהודה פון צווישען זיי.

15 נאָכהער ווען איך וועל זיי אויסרייסען, וועל איך זיך צוריק דערבאַרמען
איבער זיי, און וועל זיי צוריקקעהרען יעדען איינעם צו זיין אייגענטהום
און זיין לאַנד.

16 און עס וועט געשעהען, ווען זיי וועלען גוט לערנען די וועגען פון מיין
פאָלק, צו שווערען ביי מיין נאָמען, ווי גאָט לעבט, אַזוי ווי זיי האָבען
מיין פאָלק געלעהרענט צו שווערען ביי דעם בעל, דאַן וועלען זיי אויפ־
געבויעט ווערען צווישען מיין פאָלק.

17 ווען זיי וועלען אָבער ניט הערען, וועל איך יענעם פאָלק אויסרייסען און
פערטיליגען, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל יג

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו מיר : געה און קויף דיר אַ פלאַקסענעם גאַר־
טעל און טהו אָן אויף דיינע לענדען, אָבער זאָלסט איהם אין וואַסער ניט
ברענגען.

2 און איך האָב געקויפט דעם גאַרטעל, נאָך דעם בעפעהל פון גאָט, און
האָב איהם אָנגעטהאָן אויף מיינע לענדען.

3 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזען צו מיר אַ צווייטען מאָל, אַזוי צו זאָגען:

4 נעהם דעם גאַרטעל וואָס דו האָסט געקויפט, וועלכער איז אויף דיינע
לענדען, און שטעה אויף און געה נאָך פרת, און בעהאַלט איהם דאָרט
אין אַ פעלזען־שפּאַלט.

5 און איך בין געגאַנגען און איהם בעהאַלטען אין פרת אַזוי ווי גאָט האָט
מיר געהייסען.

6 און עס איז געוועזען נאָך פיעלע טעג האָט גאָט צו מיר געזאָגט : שטעה

7 משם את־האזור אשר צויתיך לטמנו־שם: ואלך פרתה
ואחפר ואקח את־האזור מן־המקום אשר־טמנתיו שמה
8 והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר־
9 יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את־
י גאון יהודה ואת־גאון ירושלם הרב: העם הזה הרע
המאנים | לשמוע את־דברי ההלכים בשררות לבם
וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם
11 ויהי כאזור הזה אשר לא־יצלח לכל: כי כאשר ידבק
האזור אל־מתני איש כן הדבקתי אלי את־כל־בית
ישראל ואת־כל־בית יהודה נאם־יהוה להיות לי לעם
12 ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם
את־הדבר הזה כה־אמר יהוה אלהי ישראל כל־נבל
ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי־כל־נבל ימלא
13 יין: ואמרת אליהם כה־אמר יהוה הנני ממלא
את־כל־ישבי הארץ הזאת ואת־המלכים הישבים לדוד
על־כסאו ואת־הכהנים ואת־הנביאים ואת כל־ישבי
14 ירושלם שכרון: ונפצתים איש אל־אחיו והאבות והבנים
יחדו נאם־יהוה לא־אחמול ולא־אחוס ולא ארחם
טו מהשחיתם: שמעו והאזינו אל־תגבהו כי יהוה דבר:
16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על־הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות
17 ישית לערפל: ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה־
נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה
18 עדר יהוה: אמר למלך ולגבירה השפילו שבו
19 כי ירד מראשתיכם עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו
ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים:
כ שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן־לך צאן

תפארתך

v. 18 קמץ בטרחא v. 16. ושית ק v. 20. שאו ק ibid. וראו ק

אויף און געה נאָך פּרת, און נעהם צו פון דאָרט דעם גאַרטעל, וועלכען איך האָב דיר געהייסען בעהאַלטען.

7 און איך בין געגאַנגען נאָך פּרת און האָב אויפגעגראָבען, און ארויסגענומען דעם גאַרטעל פון דעם אָרט וואו איך האָב איהם דאָרט בעהאַלטען, ערשט דער גאַרטעל איז פערדאָרבען און טויג צו קיין זאַך ניט.

8 און גאָטעס וואָרט איז צו מיר געוועזן אַזוי צו זאָגען:

9 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: אַזוי וועל איך פערדארבען דעם שטאָלץ פון יהודה און דעם גרויסען שטאָלץ פון ירושלים.

10 דיעזעס שלעכטעס פאָלק, וועלכע ווילען ניט הערען מיינע ווערטער, וועלכע געהען נאָך די שטרעבונגען פון זייער הארצען, און זיי זיינען געגאַנגען נאָך אַנדערע געטער צו דיענען זיי, און צו בוקען זיך צו זיי, וועט ווערען, ווי דיעזער גאַרטעל וואָס נוצט צו קיין זאַך ניט.

11 ווייל ווי דער גארטעל בעהעפט זיך צו אַ מענשענס לענדען, אַזוי האָב איך בעהעפט צו מיר דאָס גאַנצע הויז ישראל און דאָס גאַנצע הויז יהודה, זאָגט גאָט, אום צו זיין צו מיר אַ פאָלק מיט אַ נאָמען פון לויב און גלאַנץ, אָבער זיי האָבען ניט געוואָלט הערען.

12 און דו זאָלסט צו זיי זאָגען דיעזעס וואָרט: אַזוי האָט גאָט, דער גאָט פון ישראל, געזאָגט: „יעדער קרוג ווערט אָנגעפיהלט מיט וויין”, און זיי וועלען זאָגען צו דיר: „ווייסען מיר דען ניט אַז יעדער קרוג ווערט אָנגעפיהלט מיט וויין?”

13 און דו זאָלסט צו זיי זאָגען: אַזוי, האָט גאָט געזאָגט, וועל איך אָנפילען אַלע איינוואָהנער פון דיעזען לאַנד און די קעניגע וואָס זיצען אויף דוד'ס טראָהן, און די פּריסטער, און די פּראָפעטען, און אַלע איינוואָהנער פון ירושלים מיט בעזויפענעם געטראַנק.

14 און איך וועל צושטערען איינעם געגען דעם אַנדערן, און די עלטערן מיט די קינדער צוזאַמען, זאָגט גאָט, איך וועל ניט שוינען און ניט מיטלייד האָבען, און ניט ערבאַרעמען זיך זיי צו פערדארבען.

15 הערט און פערנעהמט, זייט ניט הויכמוטהיג, ווייל גאָט האָט גערעדט.

16 גיט עהרע צו דעם עוויגען אייער גאָט, איידער ער וועט מאַכען פינסטער, און איידער אייערע פיס וועלען זיך אָבשלאָגען אויף די בערג פון פינסטערניס, איהר וועט האָפען אויף ליכט און ער וועט איהר מאַכען צום טוידט־שאָטען, ער וועט עס פערוואַנדלען צור דונקעלהייט.

17 און אַז איהר וועט עס ניט הערען, וועט מיין זעעלע וויינען אין פערבאָרגענים צוליעב (אייער נאַרישען) שטאָלץ, און עס וועט רינען און פליסען אָהן אָן אויפהער טרעהרען פון מיין אויג, ווייל עס איז געפאַנגען געוואָרען גאָט'ס הערדע.

18 זאָג צום קעניג און צו דער פירשטין: ערניעדעריגט זיך, זעצט זיך, ווייל עס איז אַרונטער פון אייער קאָפּ די קרוין, אייער ציערונג.

19 די שטעדט פון זיד זייט זיינען פערשלאָסען געוואָרען און קיינער עפענט זיי ניט, יהודה איז גענצליך פערטריבען געוואָרען, פערטריבען גאָר אין גאַנצען.

20 הויבט אויף אייערע אויגען און זעהט די וואָס קומען פון נאָרד זייט, וואו איז די הערדע, וואָס איז דיר געגעבען געוואָרען, דיינע פּרעכטיגע שאָף?

21 תִּפְאַרְתֵּךְ׃ מַה־תֹּאמְרִי כִּי־יִפְקֹד עָלַיִךְ וְאַתְּ לִמַּדְתְּ אֹתָם
עָלַיִךְ אַלֻּפִים לְרֹאשׁ הֲלוֹא חֲבָלִים יֹאחֱזוּךְ כְּמוֹ אֵשֶׁת לֵדָה׃
22 וְכִי תֹאמְרִי בִּלְבָבֵךְ מַדּוּעַ קְרָאֻנִי אֵלֶּה בְּרֹב עֲוֺנֵךְ נִגְלוּ
23 שׁוּלַיִךְ נֶחְמְסוּ עֲקֵבָיִךְ׃ הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ וְנָמֵר חֲבַרְבֻּרֹתָיו
24 גַּם־אַתֶּם תּוּכְלוּ לְהֵיטִיב לִמֻּדֵי הָרֵעַ׃ וַאֲפִיצֵם כְּקַשׁ עוֹבֵר
כה לְרוּחַ מִדְבָּר׃ זֶה גוֹרָלֵךְ מְנָת־מִדַּיִךְ מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר
26 שָׁכַחַתְּ אוֹתִי וַתִּבְטְחִי בַּשָּׁקֶר׃ וְגַם־אֲנִי חָשַׂפְתִּי שׁוּלַיִךְ עַל־
27 פָּנָיִךְ וְנִרְאָה קְלוֹנֵךְ׃ נִאֻפַיִךְ וּמִצְהֲלוֹתַיִךְ זִמַּת זְנוּתֵךְ עַל־
גְּבָעוֹת בַּשָּׂדֶה רָאִיתִי שִׁקּוּצָיִךְ אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַםִ לֹא תִטְהֲרִי
אַחֲרֵי מָתַי עֹד׃

CAP. XIV. יד

יד
א אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ עַל־דִּבְרֵי הַבַּצָּרוֹת׃
2 אָבְלָה יְהוּדָה וּשְׁעָרֶיהָ אֻמְלְלוּ קָדְרוּ לָאָרֶץ וְצִוְחַת
3 יְרוּשָׁלַםִ עָלָתָה׃ וְאַדִּרֵיהֶם שָׁלְחוּ צְעוֹרֵיהֶם לַמָּיִם בָּאוּ
עַל־גֵּבִים לֹא־מָצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְלֵיהֶם רֵיקָם בֹּשׁוּ וְהָכְלְמוּ
4 וְחָפוּ רֹאשָׁם׃ בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חַתָּה כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם
ה בָּאָרֶץ בֹּשׁוּ אִכָּרִים חָפוּ רֹאשָׁם׃ כִּי גַם־אַיֶּלֶת בַּשָּׂדֶה
6 יָלְדָה וְעָזוֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶּשֶׁא׃ וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל־שְׁפָיִם
7 שָׁאֲפוּ רוּחַ כַּתַּנִּים כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי־אֵין עֵשֶׂב׃ אִם־עֲוֺנֵינוּ
עָנוּ בָנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי־רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ לְךָ
8 חָטָאנוּ׃ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה לָמָּה תִהְיֶה
9 כְּגֵר בָּאָרֶץ וּכְאֹרֵחַ נָטָה לָלוּן׃ לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם
כְּגִבּוֹר לֹא־יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְקִרְבֵּנוּ יְהוָה וְשִׁמְךָ
י עָלֵינוּ נִקְרָא אַל־תַּנִּחֵנוּ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה לָעָם הַזֶּה
כֵּן אָהֲבוּ לָנוּעַ רַגְלֵיהֶם לֹא חָשָׂכוּ וַיהוָה לֹא רָצָם עַתָּה
11 יִזְכֹּר עֲוֺנָם וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
12 אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה לְטוֹבָה׃ כִּי יָצֻמוּ אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ

אל

יד v. 2. צ׳ זעירא v. 3. צעיריהם קרי

21 וואָס וועסטו זאָגען ווען ער וועט דיך בעזוכען? דו האָסט זיי אַליין גע־
לעהרענט זיי זאָלען זיין הערשער איבער דיר אַלס הויפּט־לייט, וועהען
וועלען דיך אָנגרייפען, ווי אַ פרוי, אַ געווינערין.
22 און ווען דו וועסט טראַכטען וואָרום האָט מיך דיזעס געטראָפען? —
צוליעב דיינע גרויסע זינד זיינען אויפגעדעקט געוואָרען דיינע ברעג־
פּאָלעס, ענטפּלעקט געוואָרען דיינע טריט.
23 קען אַ כושי [שוואַרצער] איבערקעהרען זיין הויט און אַ לעמפּערט —
זיינע פלעקען? אַזוי קענט איהר גוטעס טהאָן, ווען איהר זייט געוואָהנט
אַלץ צו שלעכטעס טהאָן.
24 און איך וועל זיי פערשפּרייטען ווי שטרוי וואָס ווערט אוועקגעיאָגט פון
דעם ווינד אין דער וויסטע.
25 דאָס איז דיין שיקזאַל, דיין צוגעמאָסטענער טהייל פון מיר, זאָגט גאָט,
ווייל דו האָסט מיך פערגעסען און זיך פערטרויט אויף פאַלשקייט.
26 און איך וועל אויך אויפדעקען דיינע ברעג־פּאָלעס איבער דיין געזיכט,
אום דיין שאַנדע זאָל געזעהען ווערען.
27 דיינע שאַנדטהאַטען און דיין הירזשעריי, דיין שענדליכע אויסגעלאַסענ־
הייט אויף די הויכע בערג, איך האָב געזעהען דיין אונווירדיגקייט, וועה
צו דיר, ירושלים, ווילסט נאָך אַלץ ניט ריין ווערען? ביז וואַנען נאָך?!

קאַפּיטעל יד

1 דאָס וואָרט פון גאָט, וואָס איז געוועזן צו ירמיהו וועגען דעם רעגען
אויפהאַלטונג.
2 יהודה טרויערט און אין איהרע טהויערען זיינען זיי פערשמאַכט, זיי
זיינען שוואַרץ ווי די ערד, און דאָס געשריי פון ירושלים שטייגט ביז
אַרויף.
3 און זייערע מעכטיגע [לייטע] האָבען געשיקט זייערע יונגע [לייטע]
נאָך וואַסער, זיינען זיי געקומען צו די ברונימער און קיין וואַסער געפונ־
נען, האָבען זיי צוריק געבראַכט זייערע געפעס לעדיג, זיי זיינען פער־
שעהמט און מיט שאַנדע בעדעקט זייערע קעפּ.
4 צוליעב דער ערד וואָס איז טרוקען, ווייל קיין רעגען איז ניט געוועזן
אויפ'ן לאַנד, שעהמען זיך די אַקער־לייט און דעקען צו זייערע קעפּ.
5 דען אויך די הירש־קוה אויפ'ן פעלד האָט געבאָרען און פערלאָזען (איהר
קינד) ווייל קיין גראָז איז ניטאָ.
6 און די ווילדע אייזלען האָבען זיך געשטעלט אויף די הויכע בערג, שע־
פּען לופט ווי קראָקאָדילען, זייערע אויגען געהען אוים ווייל קיין גראָז
וואַקסט ניט.
7 ווען אונזערע זינד צייגען געגען אונז, טהו, אָה גאָט, וועגען דיין נאָמען,
ווען גרויס איז אונזער אָפּקעהרונג, מיר האָבען געזינדיגט געגען דיר.
8 דו, האָפנונג פון ישראל, זיין העלפער אין צייט פון נויטה! וואָרום
זאָלסטו זיין ווי אַ פרעמדער אין לאַנד, און ווי אַ דורכרייזענדער, וואָס
פערקעהרט אום איבערצונעכטיגען?
9 וואָרום זאָלסטו זיין ווי אַ צומישטער מאַן, ווי אַ העלד וואָס קען ניט
העלפען, און דו ביזט דאָך צווישען אונז, אָה גאָט, און דיין נאָמען ווערט
אויף אונז גערופען — פערלאָז אונז ניט!
10 אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו דיזען פאָלק: אַזוי האָבען זיי ליעב געהאַט
צו וואַנדערען, זייערע פיס האָבען זיי ניט צוריקגעהאַלטען, און גאָט וויל
זיי שוין ניט, יעצט וועט ער דערמאָהנען זייערע זינד און בעשטראָפען
פאַר זייערע פעהלערען.
11 און גאָט האָט געזאָגט צו מיר: זאָלסט נאָר ניט בעטען פאַר דיזען
פאָלק צום גוטען,

אֶל־רִנָּתָ֔ם וְכִ֧י יַעֲל֛וּ עֹלָ֥ה וּמִנְחָ֖ה אֵינֶ֣נִּי רֹצָ֑ם כִּ֠י בַּחֶ֤רֶב
13 וּבָֽרָעָב֙ וּבַדֶּ֔בֶר אָנֹכִ֖י מְכַלֶּ֥ה אוֹתָֽם׃ וָאֹמַ֞ר אֲהָ֣הּ ׀ אֲדֹנָ֣י
יֱהוִ֗ה הִנֵּ֨ה הַנְּבִאִ֜ים אֹמְרִ֤ים לָהֶם֙ לֹֽא־תִרְא֣וּ חֶ֔רֶב וְרָעָ֖ב
לֹא־יִהְיֶ֣ה לָכֶ֑ם כִּֽי־שְׁל֤וֹם אֱמֶת֙ אֶתֵּ֣ן לָכֶ֔ם בַּמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃
14 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י שֶׁ֚קֶר הַנְּבִאִ֣ים נִבְּאִ֣ים בִּשְׁמִ֔י
לֹ֤א שְׁלַחְתִּים֙ וְלֹ֣א צִוִּיתִ֔ים וְלֹ֥א דִבַּ֖רְתִּי אֲלֵיהֶ֑ם חֲז֨וֹן שֶׁ֜קֶר
וְקֶ֤סֶם וֶֽאֱלוּל֙ וְתַרְמוּת לִבָּ֔ם הֵ֖מָּה מִֽתְנַבְּאִ֥ים לָכֶֽם׃
טו לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עַל־הַנְּבִאִ֞ים הַנִּבְּאִ֣ים בִּשְׁמִי֮ וַאֲנִ֣י לֹֽא־
שְׁלַחְתִּים֒ וְהֵ֙מָּה֙ אֹֽמְרִ֔ים חֶ֣רֶב וְרָעָ֔ב לֹ֥א יִהְיֶ֖ה בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֑את
16 בַּחֶ֤רֶב וּבָֽרָעָב֙ יִתַּ֔מּוּ הַנְּבִאִ֖ים הָהֵֽמָּה׃ וְהָעָ֣ם אֲשֶׁר־הֵ֣מָּה
נִבְּאִ֣ים לָהֶ֡ם יִֽהְי֣וּ מֻשְׁלָכִים֩ בְּחֻצ֨וֹת יְרוּשָׁלִַ֜ם מִפְּנֵ֣י ׀ הָרָעָ֣ב
וְהַחֶ֗רֶב וְאֵ֤ין מְקַבֵּר֙ לָהֵ֔מָּה הֵ֥מָּה נְשֵׁיהֶ֖ם וּבְנֵיהֶ֣ם וּבְנֹתֵיהֶ֑ם
17 וְשָׁפַכְתִּ֥י עֲלֵיהֶ֖ם אֶת־רָעָתָֽם׃ וְאָמַרְתָּ֤ אֲלֵיהֶם֙ אֶת־הַדָּבָ֣ר
הַזֶּ֔ה תֵּרַ֧דְנָה עֵינַ֛י דִּמְעָ֖ה לַ֣יְלָה וְיוֹמָ֑ם וְאַל־תִּדְמֶ֔ינָה כִּ֡י
שֶׁ֣בֶר גָּד֩וֹל נִשְׁבְּרָ֨ה בְּתוּלַ֜ת בַּת־עַמִּ֗י מַכָּ֥ה נַחְלָ֖ה מְאֹֽד׃
18 אִם־יָצָ֣אתִי הַשָּׂדֶ֗ה וְהִנֵּה֙ חַלְלֵי־חֶ֔רֶב וְאִם֙ בָּ֣אתִי הָעִ֔יר
וְהִנֵּ֖ה תַּחֲלוּאֵ֣י רָעָ֑ב כִּֽי־גַם־נָבִ֧יא גַם־כֹּהֵ֛ן סָחֲר֥וּ אֶל־אֶ֖רֶץ
19 וְלֹ֥א יָדָֽעוּ׃ הֲמָאֹ֨ס מָאַ֜סְתָּ אֶת־יְהוּדָ֗ה אִם־בְּצִיּוֹן֙
גָּעֲלָ֣ה נַפְשֶׁ֔ךָ מַדּ֙וּעַ֙ הִכִּיתָ֔נוּ וְאֵ֥ין לָ֖נוּ מַרְפֵּ֑א קַוֵּ֤ה לְשָׁלוֹם֙
כ וְאֵ֣ין ט֔וֹב וּלְעֵ֥ת מַרְפֵּ֖א וְהִנֵּ֥ה בְעָתָֽה׃ יָדַ֧עְנוּ יְהוָ֛ה רִשְׁעֵ֖נוּ
21 עֲוֺ֣ן אֲבוֹתֵ֑ינוּ כִּ֥י חָטָ֖אנוּ לָֽךְ׃ אַל־תִּנְאַץ֙ לְמַ֣עַן שִׁמְךָ֔
אַל־תְּנַבֵּ֖ל כִּסֵּ֣א כְבוֹדֶ֑ךָ זְכֹ֕ר אַל־תָּפֵ֥ר בְּרִיתְךָ֖ אִתָּֽנוּ׃
22 הֲיֵ֨שׁ בְּהַבְלֵ֤י הַגּוֹיִם֙ מַגְשִׁמִ֔ים וְאִם־הַשָּׁמַ֖יִם יִתְּנ֣וּ רְבִבִ֑ים
הֲלֹ֨א אַתָּה־ה֜וּא יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֗ינוּ וּנְקַוֶּה־לָּ֔ךְ כִּֽי־אַתָּ֥ה עָשִׂ֖יתָ
אֶת־כָּל־אֵֽלֶּה׃

טו CAP. XV. טו

א וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֵלַ֔י אִם־יַעֲמֹ֨ד מֹשֶׁ֤ה וּשְׁמוּאֵל֙ לְפָנַ֔י אֵ֥ין

נפשי

יד v. 14. ואליל קרי ibid. ותרמית קרי

12 ווען זיי פֿאַסטען הער איך ניט זייערע געזאַנגס־געבעט, און אַז זיי וועלען
ברענגען אַ בראַנד־אָפּפֿער און אַ שפּייז־אָפּפֿער בעוויליג איך זיי ניט, זאָנ־
דערען מיט׳ן שווערד, הונגער און פּעסט וועל איך זיי פֿערניכטען.
13 און איך האָב געזאָגט: אָה וועה, עוויגער גאָט, די פּראָפֿעטען זאָגען
דאָך זיי: „איהר וועט קיין שווערד ניט זעהען און הונגער וועט ניט
זיין ביי אייך, נאָר וואָהרע פֿריעדען וועל איך אייך געבען אין דיעזען
אָרט".
14 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: די פּראָפֿעטען פּראָפֿעצייהען פֿאַלש אין
מיין נאָמען, איך האָב זיי ניט געשיקט און ניט געהייסען און ניט גערעדט
צו זיי, פֿאַלשע פּראָפֿעצייהונג און צויבער און געצענדיענסט און בע־
טרוג פֿון זייער האַרץ פּראָפֿעצייהען זיי אייך.
15 דעריבער האָט גאָט צו מיר אַזוי געזאָגט: אויף די פּראָפֿעטען וואָס
פּראָפֿעצייהען אין מיין נאָמען און איך האָב זיי גאָר ניט געשיקט,
און זיי זאָגען אַז שווערד און הונגער וועלען ניט זיין אין דיעזען לאַנד—
דורך שווערד און דורך הונגער וועלען דיעזע פּראָפֿעטען אומגעבראַכט
ווערען!
16 און דאָס פֿאָלק, צו וועמען זיי פּראָפֿעצייהען, וועלען געוואָרפֿען ווערען
אין די גאַסען פֿון ירושלים פֿאַר הונגער און פֿאַר שווערד, און עס וועט
ניט זיין ווער עס זאָל זיי בעגראָבען — זיי, זייערע פֿרויען און זייערע זיהן
און זייערע טעכטער, און איך וועל איבער זיי אויסגיעסען זייער שלעכטס־
קייט.
17 און דו זאָלסט צו זיי זאָגען דיעזעס וואָרט! מיינע אויגען רינען טרעה־
רען ביי טאָג און ביי נאַכט און הערען ניט אויף, דען די יונגפֿרוי, די
טאָכטער פֿון מיין פֿאָלק איז צובראָכען אַ גרויסען בראָך, מיט זעהר אַ
שמערצליכעם וואונד.
18 ווען איך געה ארויס אין פֿעלד (זעה איך) די דערשלאָגענע פֿון שווערד,
און ווען איך קום אין שטאָדט (זעה איך) די קראַנקע פֿון הונגער, דען
ווי דער פּראָפֿעט, אַזוי דער פּריעסטער וואַנדערען אין לאַנד און ווייסען
ניט [וואָס צו טהאָן].
19 האָסטו שוין אין גאַנצען פֿערהאַסט יהודה? האָט דיין זעעלע פֿעראַכטעט
ציון? וואָרום שלאָגסטו אונז, אַז מען קען גאָר ניט היילען? מיר האָפֿען
אויף פֿריעדען און ס׳איז קיין גוטס ניטאָ, אויף דער צייט פֿון היי־
לונג — און ס׳איז גאָר אַ שרעק.
20 מיר ווייסען, אָה גאָט, אונזער גאָט־לאָזיגקייט, די זינד פֿון אונזערע על־
טערען, דען מיר האָבען געזינדיגט געגען דיר.
21 פֿעראַכט אונז ניט פֿון דיין נאָמענס וועגען, פֿערשעהם ניט דיין עהרען
טהראָן, געדיינק, ברעך ניט דיין בונד מיט אונז.
22 איז דען פֿאַרהאַן צווישען די ניכטיגקייטען פֿון די פֿעלקער אַזעלכע, וואָס
קענען מאַכען רעגנען? וועלען די הימלען (דורך זייער בעפֿעהל) געבען
שפּריי רעגען? דו ביסט דאָך נאָר דער עוויגער, אונזער גאָט, און צו
דיר האָפֿען מיר, ווייל דו האָסט דאָס אַלעס געמאַכט.

קאַפּיטעל טו

1 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: ווען זאָגאַר משה און שמואל וועלען זיך

נַפְשִׁי אֶל־הָעָם הַזֶּה שַׁלַּח מֵעַל־פָּנַי וְיֵצֵאוּ׃ וְהָיָה כִּי־ 2
יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָה נֵצֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב וַאֲשֶׁר לָרָעָב
3 לָרָעָב וַאֲשֶׁר לַשְּׁבִי לַשֶּׁבִי׃ וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע
מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶרֶב לַהֲרֹג וְאֶת־הַכְּלָבִים
לִסְחֹב וְאֶת־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת־בֶּהֱמַת הָאָרֶץ לֶאֱכֹל
4 וּלְהַשְׁחִית׃ וּנְתַתִּים לְזַוֲעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ בִּגְלַל
מְנַשֶּׁה בֶן־יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר־עָשָׂה בִּירוּשָׁלִָם׃
5 כִּי מִי־יַחְמֹל עָלַיִךְ יְרוּשָׁלִַם וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יָסוּר
6 לִשְׁאֹל לְשָׁלֹם לָךְ׃ אַתְּ נָטַשְׁתְּ אֹתִי נְאֻם־יְהוָה אָחוֹר
תֵּלֵכִי וָאַט אֶת־יָדִי עָלַיִךְ וָאַשְׁחִיתֵךְ נִלְאֵיתִי הִנָּחֵם׃
7 וָאֶזְרֵם בְּמִזְרֶה בְּשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ שִׁכַּלְתִּי אִבַּדְתִּי אֶת־עַמִּי
8 מִדַּרְכֵיהֶם לוֹא שָׁבוּ׃ עָצְמוּ־לִי אַלְמְנוֹתָו מֵחוֹל יַמִּים
הֵבֵאתִי לָהֶם עַל־אֵם בָּחוּר שֹׁדֵד בַּצָּהֳרָיִם הִפַּלְתִּי עָלֶיהָ
9 פִּתְאֹם עִיר וּבֶהָלוֹת׃ אֻמְלְלָה יֹלֶדֶת הַשִּׁבְעָה נָפְחָה נַפְשָׁהּ
בָּאה שִׁמְשָׁהּ בְּעֹד יוֹמָם בּוֹשָׁה וְחָפֵרָה וּשְׁאֵרִיתָם לַחֶרֶב
10 אֶתֵּן לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ אוֹי־לִי אִמִּי כִּי
יְלִדְתִּנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מָדוֹן לְכָל־הָאָרֶץ לֹא־נָשִׁיתִי וְלֹא־
11 נָשׁוּ־בִי כֻּלֹּה מְקַלְלַוְנִי׃ אָמַר יְהוָה אִם־לֹא שֵׁרוֹתִךָ לְטוֹב
אִם־לוֹא ׀ הִפְגַּעְתִּי בְךָ בְּעֵת רָעָה וּבְעֵת צָרָה אֶת־הָאֹיֵב׃
12 13 הֲיָרֹעַ בַּרְזֶל ׀ בַּרְזֶל מִצָּפוֹן וּנְחֹשֶׁת׃ חֵילְךָ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ
לָבַז אֶתֵּן לֹא בִמְחִיר וּבְכָל־חַטֹּאותֶיךָ וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ׃
14 וְהַעֲבַרְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ בְּאֶרֶץ לֹא יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ קָדְחָה
טו בְאַפִּי עֲלֵיכֶם תּוּקָד׃ אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה זָכְרֵנִי
וּפָקְדֵנִי וְהִנָּקֶם לִי מֵרֹדְפַי אַל־לְאֶרֶךְ אַפְּךָ תִּקָּחֵנִי דַּע
16 שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חֶרְפָּה׃ נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאֹכְלֵם וַיְהִי דְבָרְיךָ
לִי לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחַת לְבָבִי כִּי־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה

אלהי

v. 4. לזועה קרי v. 8. אלמנותיו ק׳ v. 9. באה ק׳ v. 11. שריתך ק׳
v. 13. מלא ו v. 14. כ״א והעבדתי ibid. למדנחאי תיקד ibid. v. 16. דברך ק׳

פאַר מיר שטעלען, וועט מיין זעעלע ניט זיין גערן צו דיעזען פאָלק,
שיק זיי אַוועק פון מיין געזיכט און זאָלען זיי אַוועקגעהן !
2 און עס וועט זיין, ווען זיי וועלען זאָגען צו דיר : וואוהין זאָלען מיר
געהן ? — זאָלסטו זאָגען צו זיי : אַזוי האָט גאָט געזאָגט, ווער (ס'איז
בעשטימט) צום טוידט [וועט פאלען] צום טוידט, און ווער צום שווערד—
צום שווערד, און ווער צום הונגער — צום הונגער און ווער צו דער גע־
פאנגענשאַפט — צו געפאנגענשאַפט.
3 און איך וועל בעשטעלען אויף זיי פיער פאמיליען, זאָגט גאָט, דעם
שווערד צו טוידטען, און די הינד אַוועקצושלעפּען, און די פויגעל פון
הימעל און די טהיערע פון פעלד צו פרעסען און צו פערדארבען.
4 און איך וועל זיי מאַכען פאַר אַ ציטערניש פאַר אַלע קעניגרייכען פון
דער ערד צוליעב מנשה'ן, דעם זוהן פון יחזקיהו, קעניג פון יהודה, פאר
אַלעם וואָס ער האָט געטהאָן אין ירושלים.
5 דען ווער וועט זיך דערבאַרעמען אויף דיר ירושלים, און ווער וועט דיך
בעדויערען, און ווער וועט זיך ווענדען נאָכצופרעגען וואָס דו מאַכסט ?
6 דו האָסט מיך פערלאָזען, זאָגט גאָט, ריקווערטס געהסטו, און דאַרום
שטרעק איך אויס מיין האַנד אויף דיר און וועל דיר פערדאַרבען, כ'בין
שוין מיעד מיך צו בעדענקען.
7 און איך וועל זיי וואַרפען מיט דער וואַרף־שויפעל אין די טהויערען פון
לאַנד, כ'האָב זיי געמאַכט קינדער־לאָז, כ'האָב מיין פאָלק פערניכטעט—
דאָך האָבען זיי זיך ניט צוריק געקעהרט פון זייערע וועגען.
8 די צאָהל פון אלמנות איז מעהר ווי זאַמד פון ים, כ'האָב אויף זיי
געבראַכט, אויף דער מוטער פון דעם אויסערוועהלטען (פאָלק) דעם פער־
וויסטער אין מיטען טאָג, כ'האָב איהם געמאַכט פלוצלונג איבערפאלען
אויף איהר מיט אַנגסט און שרעקעניש.
9 אונגליקליך איז די וואָס האָט געבאָרען זיעבען, זי הויכט אויס איהר זעעלע,
איהר זונן איז אונטערגעגאַנגען ווען ס'איז נאָך טאָג געווען, זי איז
פערשעהמט און בלאַס — און די איבעריגע זייערע וועל איך איבערגעבען
צום שווערד פאַר זייערע פיינד, זאָגט גאָט.
10 וועה מיר, מיין מוטער וואָס דו האָסט מיך געבאָרען צו זיין אַ מאַן פון
קריעג, און אַ מאַן פון צאַנקעריי פאר דאָס גאַנצע לאַנד, איך מאָהן ביי
קיינעם, קיינער מאָהנט ביי מיר ניט און דאָך שעלטען מיך אַלע.
11 גאָט האָט געזאָגט : (ווערסט זעהען) האָב איך דען דיך ניט איבערגעלאָ־
זען צום גוטען, האָב איך דיך ניט געמאַכט בעגעגענען דיין פיינד אין
[זיין] שלעכטער צייט אין דער צייט פון אונגליק ?
12 קען דען אייזען צוברעכען אייזען און קופער פון נאָרד זייט ?
13 דיין פערמעגען און דיינע שאַטצען וועל איך אַוועקגעבען צום רויב אָהן
פרייז, (דאָס איז) פאַר אַלע דיינע זינד, אין אַלע דיינע גרענעצען.
14 און איך וועל דיך אַוועקפיהרען צו דיינע פיינד אין א לאַנד וואָס דו
קענסט ניט, דען פייער, געצונדען אין מיין צאָרן, וועט ברענען אויף אײַך.
15 דו ווייסט עס, גאָט ! געדענק מיך, און בעזוך מיר און נעהם ראַכע פון
מיינע פערפאָלגער, דערלענגער ניט דיין צאָרן, נעהם מיך ניט צו פון
דער וועלט, וויס אַז איך טראָג שאַנדע פון דיינעט וועגען.
16 ווי נאָר עס זיינען דיינע ווערטער געפונען געוואָרען, האָב איך זיי פער־
שלונגען, דיינע ווערטער זיינען צו מיר געווען אַלס פרייד און אַלס
פרעהליכקייט פון מיין האַרצען, דען דיין נאָמען איז אויף מיר גערופען
געוואָרען, עווינער, גאָט דער הערשאַפטען.

17 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃ לֹא־יָשַׁבְתִּי בְסוֹד־מְשַׂחֲקִים וָאֶעְלֹז מִפְּנֵי
18 יָדְךָ בָּדָד יָשַׁבְתִּי כִּי־זַעַם מִלֵּאתָנִי׃ לָמָּה הָיָה כְאֵבִי נֶצַח
וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה מֵאֲנָה הֵרָפֵא הָיוֹ תִהְיֶה לִי כְּמוֹ אַכְזָב מַיִם
19 לֹא נֶאֱמָנוּ׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אִם־תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבְךָ
לְפָנַי תַּעֲמֹד וְאִם־תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל כְּפִי תִהְיֶה יָשֻׁבוּ הֵמָּה
כ אֵלֶיךָ וְאַתָּה לֹא־תָשׁוּב אֲלֵיהֶם׃ וּנְתַתִּיךָ לָעָם הַזֶּה לְחוֹמַת
נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־אִתְּךָ אֲנִי
21 לְהוֹשִׁיעֲךָ וּלְהַצִּילֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים
וּפְדִתִיךָ מִכַּף עָרִצִים׃

טז CAP. XVI. טז

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ לֹא־תִקַּח לְךָ אִשָּׁה וְלֹא־
3 יִהְיוּ לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר
יְהוָה עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיִּלּוֹדִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־
אִמֹּתָם הַיֹּלְדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמּוֹלִדִים אוֹתָם בָּאָרֶץ
4 הַזֹּאת׃ מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים יָמֻתוּ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ
לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב יִכְלוּ וְהָיְתָה
נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃
ה כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תָּבוֹא בֵּית מַרְזֵחַ וְאַל־תֵּלֵךְ
לִסְפּוֹד וְאַל־תָּנֹד לָהֶם כִּי־אָסַפְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָעָם
6 הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הָרַחֲמִים׃ וּמֵתוּ גְדֹלִים
וּקְטַנִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקָּבֵרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ לָהֶם וְלֹא
7 יִתְגֹּדַד וְלֹא יִקָּרֵחַ לָהֶם׃ וְלֹא־יִפְרְסוּ לָהֶם עַל־אֵבֶל
לְנַחֲמוֹ עַל־מֵת וְלֹא־יַשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תַּנְחוּמִים עַל־אָבִיו
8 וְעַל־אִמּוֹ׃ וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תָבוֹא לָשֶׁבֶת אוֹתָם לֶאֱכֹל
9 וְלִשְׁתּוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מַשְׁבִּית מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם קוֹל
י שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה׃ וְהָיָה כִּי תַגִּיד
לָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־

17 איך בין ניט געזעסען אין דעם קרייז פון שפּיעלער און געפרעהט זיך,
פאר דיין שטראַף בין איך איינזאַם געזעסען, דען מיט צאָרן האָסטו מיך
אָנגעפּיהלט.
18 וואָרום איז מיין וועהטאָג אזוי דויערענד, און מיין וואונד אזוי שמערצ־
ליך, עס וויל ניט געהיילט ווערען, ביזט מיר געוואָרען ווי א פאלשער
קוואל, ווי אונטריי וואסער.
19 דעריבער האָט גאָט געזאָגט, ווען דו וועסט זיך צוריקקעהרען וועל איך
דיך צוריקקעהרען (צום פאָריגען שטאַנד), וועסט דו פאר מיר שטעהן,
און ווען דו וועסט אַרויסברענגען טהייערע פון'ם שלעכטען — וועסטו
זיין ווי מיין מויל, זיי וועלען זיך צוריקקעהרען צו דיר און דו וועסט זיך
ניט צוריקקעהרען צו זיי.
20 און איך וועל דיך מאַכען פאר דיעזען פאָלק ווי א קופּפערנעם פעסטען
מויער, און זיי וועלען שטרייטען געגען דיר און וועלען דיך ניט ביי־
קומען, דען איך בין מיט דיר צו העלפען דיר און צו רעטען דיך, זאָגט
21 גאָט. און איך וועל דיך רעטען פון דער האַנד פון שלעכטע, און וועל
דיך אויסלייזען פון דעם פויסט פון די געוואַלדטהעטיגע.

קאַפּיטעל טז

1 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזען צו מיר אזוי:
2 זאָלסט ניט נעהמען קיין פרוי און ניט האָבען קיין זיהן און טעכטער אין
דיעזען אָרט.
3 דען אזוי זאָגט גאָט, וועגען די זיהן און די טעכטער, וואָס זיינען גע־
באָרען אין דיעזען לאַנד, און וועגען זייערע מוטער'ס, וואָס האָבען זיי
געבאָרען, און וועגען זייערע פאָטערס וואָס זיי מאַכען זיי געבאָרען אין
דיעזען לאַנד.
4 א טוידטליכע קראַנקהייט זאָלען זיי שטאַרבען, זיי וועלען ניט בעקלאָגט
ווערען און ניט בעגראָבען ווערען, צו מיסט אויפ'ן פעלד זאָלען זיי ווערען,
און דורך שווערד און הונגער זאָלען זיי אומקומען, און זייער טויד־
טער קערפּער וועט זיין א שפּייז פאר די פויגלען פון הימעל און די טהיערע
פון לאַנד.
5 אזוי האָט גאָט געזאָגט: דו געה ניט אין טרויער־הויז און געה ניט בע־
קלאָגען, און האָב קיין מיטלייד ניט אויף זיי. דען איך האָב אָוועקגענו־
מען מיין פריעדען פון דיעזען פאָלק, זאָגט גאָט, די גנאָד און דערבאַ־
רעמקייט.
6 און עס וועלען שטאַרבען גרויסע און קליינע אין דיעזען לאַנד, זיי
וועלען ניט בעגראָבען ווערען, און מען וועט זיי ניט בעקלאָגען, און
מען וועט זיך די הויט ניט רייסען פאר זיי און די האָאר ניט פליקען
פאר זיי.
7 און מען וועט ניט ברויט ברעכען צו זיי צו טרייסטען נאָך א טוידטען,
און מען וועט זיי ניט געבען טרינקען פון טרויסט בעכער נאָך זיין פאָטער
און נאָך זיין מוטער.
8 און אין שענק הויז זאָלסטו ניט קומען צו זיטצען מיט זיי, צו עסען און
צו טרינקען.
9 דען אזוי זאָגט דער עוויגער פון ישראל, איך מאַך פערשטערען פון
דיעזען אָרט פאר אייערע אויגען און אין אייערע טעג, די שטימע פון
פרעהליכקייט און די שטימע פון פרייד, די שטימע פון חתן און די שטי־
מע פון כלה.
10 און עס וועט זיין, ווען דו וועסט אָנזאָגען צו דיעזען פאָלק דיעזע אַלע
ווערטער, און זיי וועלען צו דיר זאָגען, פאר וואָס האָט דאָס גאָט גערעדט

מֶה דִבֶּר יְהוָה עָלֵינוּ אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמֶה
עֲוֹנֵנוּ וּמֶה חַטָּאתֵנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וְאָמַרְתָּ 11
אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר־עָזְבוּ אֲבוֹתֵיכֶם אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעַבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְאֹתִי עָזָבוּ
וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ׃ וְאַתֶּם הֲרֵעֹתֶם לַעֲשׂוֹת מֵאֲבוֹתֵיכֶם 12
וְהִנְּכֶם הֹלְכִים אִישׁ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבּוֹ־הָרָע לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ אֵלָי׃ וְהֵטַלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־ 13
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם
אֶת־אֱלֹהִים אֲחֵרִים יוֹמָם וָלַיְלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶתֵּן לָכֶם
חֲנִינָה׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר 14
עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן טו
וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדִּיחָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִים עַל־
אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם׃ הִנְנִי שֹׁלֵחַ 16
לְדַוָּגִים רַבִּים נְאֻם־יְהוָה וְדִיגוּם וְאַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁלַח לְרַבִּים
צַיָּדִים וְצָדוּם מֵעַל כָּל־הַר וּמֵעַל כָּל־גִּבְעָה וּמִנְּקִיקֵי
הַסְּלָעִים׃ כִּי עֵינַי עַל־כָּל־דַּרְכֵיהֶם לֹא נִסְתְּרוּ מִלְּפָנָי 17
וְלֹא־נִצְפַּן עֲוֹנָם מִנֶּגֶד עֵינָי׃ וְשִׁלַּמְתִּי רִאשׁוֹנָה מִשְׁנֵה 18
עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם עַל חַלְּלָם אֶת־אַרְצִי בְּנִבְלַת שִׁקּוּצֵיהֶם
וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם מָלְאוּ אֶת־נַחֲלָתִי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָעֻזִּי 19
וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי־אָרֶץ וְיֹאמְרוּ
אַךְ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל׃ הֲיַעֲשֶׂה
לּוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים׃ לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעָם 21
בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת־יָדִי וְאֶת־גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי־
שְׁמִי יְהוָה׃

CAP. XVII. יז

יז
חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה א

עַל־

טז v. 11. קמץ בז״ק v. 16. לדיגים ק׳ v. 19. הפטרת בחקותי ibid. קמץ בז״ק

וועגען אונז אַלע דיזע שלעכטס ? און וואָס איז אונזער זינד און וואָס איז אונזער פעהלער, וואָס מיר האָבען געזינדיגט צום עוויגען, אונזער גאָט ?

11 זאָלסטו זיי זאָגען, ווייל אייערע עלטערען האָבען מיך פערלאָזען, זאָגט גאָט, און זיי זיינען געגאַנגען נאָך פרעמדע געטער און האָבען געדיענט צו זיי און געבוקט זיך צו זיי, און מיך האָבען זיי פערלאָזען און מיין לעהרע האָבען זיי ניט געהיט.

12 און איהר האָט נאָך ערגער געטהאָן פון אייערע עלטערען, און איהר געהט יעטוועדערער נאָך דעם אויסקוק פון זיין שלעכט הארץ, אום מיך ניט צו פאָלגען.

13 און איך וועל אייך פערוואַרפען פון דיזער לאַנד אין אַ לאַנד וואָס ניט איהר און ניט אייערע עלטערען האָבען געקענט, און דאָרט וועט איהר (שוין מוזען) דיענען פרעמדע געטער טאָג און נאַכט, ווייל איך וועל אויף אייך ניט ערבאַרעמען.

14 דאַרום נון עס וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס מען וועט מעהר ניט זאָגען זאָ וואָהר ווי גאָט לעבט, וועלכער האָט די קינדער ישראל אַרויס־געפיהרט פונ'ם לאַנד מצרים.

15 זאָנדערן זאָ וואָהר ווי גאָט לעבט וועלכער האָט אַרויסגעפיהרט די קינ־דער פון ישראל פון לאַנד פון נאָרד זייט און פון אַלע לענדער וואו ער האָט זיי פערשטויסען, און איך וועל זיי צוריק ברענגען אויף זייער לאַנד, וואָס איך האָב געגעבען צו זייערע עלטערען.

16 איך שיק פיעלע פישער, זאָגט גאָט, און זיי וועלען זיי פישען און נאָכ־הער וועל איך שיקען פיעלע יעגער און זיי וועלען זיי אָראָביאָגען פון יעדען באַרג און פון יעדען הויכען באַרג און פון די פעלזען שפּאַלטען.

17 ווייל מיינע אויגען (גיעבען אכטונג) אויף אַלע זייערע וועגען, זיי זיינען ניט פאַרבאָרגען פון מיר, זייערע זינד איז ניט בעהאַלטען פון מיינע אוי־גען.

18 און איך וועל צוערשט באַצאָהלען זייערע דאָפּעלטען זינד און שולד, ווייל זיי האָבען פערשוועכט מיין לאַנד, אָנגעפיהלט מיין אייגענטהום מיט די שמוץ פון זייער אונווירדיגקייט און אבשייליכקייט.

19 גאָט, מיין שטאַרקייט און מיין פעסטונג און מיין רעטונג אין צייט פון אונגליק, צו דיר וועלען קומען פעלקער פון עק וועלט און זיי וועלען זאָ־גען : אונזערע עלטערען האָבען געערבט נאָר פאַלשקייט, נאַרישקייט, אין זיי איז קיין נוטצען ניטאָ.

20 קענען דען מענשען מאַכען געטער, אַז זיי זעלבסט זיינען קיין געטער ניט ?

21 דאַרום, איך לאָז זיי דיעזעס מאָל וויסען, איך וועל זיי לאָזען וויסען מיין האַנד און מיין שטאַרקייט און זיי וועלען וויסען אַז מיין נאָמען איז גאָט.

קאַפּיטעל יז

1 די זינד פון יהודה איז פערשריעבען מיט זיין אייגענער פען, מיט אַ

2 עַל־לוּחַ לִבָּם וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ כִּזְכֹּר בְּנֵיהֶם
מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבָעוֹת הַגְּבֹהוֹת׃
3 הֲרָרִי בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמֹתֶיךָ
4 בְּחַטָּאת בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ וְשָׁמַטְתָּה וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ
ה כִּי־אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ
6 וּמִן־יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה
כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא
7 תֵשֵׁב׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה
8 יְהוָה מִבְטַחוֹ׃ וְהָיָה כְּעֵץ ׀ שָׁתוּל עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל
יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְא* כִּי־יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן
9 וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃ עָקֹב
י הַלֵּב מִכֹּל וְאָנֻשׁ הוּא מִי יֵדָעֶנּוּ׃ אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בֹּחֵן
11 כְּלָיוֹת וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכוֹ* כִּפְרִי מַעֲלָלָיו׃ קֹרֵא
דָגַר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמָו* יַעַזְבֶנּוּ
12 וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל׃ כִּסֵּא כָבוֹד מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן מְקוֹם
13 מִקְדָּשֵׁנוּ׃ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל־עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ יְסוּרַי*
בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם־חַיִּים אֶת־יְהוָה׃
14 רְפָאֵנִי יְהוָה וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃ *
טו 16 הִנֵּה־הֵמָּה אֹמְרִים אֵלַי אַיֵּה דְבַר־יְהוָה יָבוֹא נָא׃ וַאֲנִי
לֹא־אַצְתִּי ׀ מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ וְיוֹם אָנוּשׁ לֹא הִתְאַוֵּיתִי אַתָּה
17 יָדַעְתָּ מוֹצָא שְׂפָתַי נֹכַח פָּנֶיךָ הָיָה׃ אַל־תִּהְיֵה־לִי לִמְחִתָּה
18 מַחֲסִי־אַתָּה בְּיוֹם רָעָה׃ יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי וְאַל־אֵבֹשָׁה אָנִי
יֵחַתּוּ הֵמָּה וְאַל־אֵחַתָּה אָנִי הָבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֶה
19 שִׁבָּרוֹן שָׁבְרֵם׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי הָלֹךְ וְעָמַדְתָּ

בשער

v 8. יראה קרי ibid. קמץ בז״ק v. 10. כדרכיו קרי v. 11. קמץ בז״ק
ibid. ימיו קרי v 13. וסורי קרי v. 14. עד כאן v. 17 הזו״ד בצרי

נאָגעל געמאַכט פון „שמיר” אויסגעקריצט אויף דעם טאַוועל פון זייער
2 האַרץ, אויף די ווינקלען פון אייערע אַלטאַרען. אַזוי ווי זייערע קינדער
אַזוי געדענקען זיי זייערע מזבחות, און זייערע לינדען־ביימער ביי די
3 גרינע ביימער אויף די הויכע בערג. אָה, דו בערג־בעוואָהנער אויף דעם
פעלד ! דיין פערמעגען, אַלע דיינע שאַטצען וועל איך אַוועקגעבען צום
רויב, פאַר די זינד פון דיינע במות אין אַלע דיינע גרענעצען.
4 און אין דיר איז די שולד, וואָס דו וועסט מוזען אָפּלאָזען דיין אייגענ־
טהום, וואָס איך האָב דיר געגעבען און איך וועל דיך מאַכען דיענען
דיינע פיינד אין אַ לאַנד, וואָס דו האָסט ניט געוואוסט, ווייל איהר האָט
אָנגעצונדען אַ פייער אין מיין צאָרן, אייביג וועט עס ברענען.
5 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : פערפלוכט איז דער מאַן וואָס פערלאָזט זיך
אויף אַ מענשען, און מאַכט פלייש זיין שטיצע און פון גאָט קעהרט
זיין האַרץ אָב.
6 און ער וועט זיין ווי אַ נאַקעטער בוים אין דער וויסטע, און וועט ניט
זעהען ווען עס קומט גוטעס, ער וועט וואָהנען (צווישען) דערנער אין
דער וויסטע, אין אַ געזאַלצען לאַנד, וואו קיינער וואָהנט ניט.
7 געבענשט איז דער מאַן וואָס פערלאָזט זיך אויף גאָט, און גאָט איז
זיין פערזיכערונג.
8 און ער וועט זיין ווי אַ בוים וואָס איז געפּפלאַנצט ביים וואַסער, און
פערשפּרייט זיינע וואָרצלען אין שטראָם, ווען די היטץ קומט, זיין בלאַט
וועט זיין גרין, און אין אַ טרוקענעם יאָהר וועט ער ניט זאָרגען, און
וועט ניט אויפהערען צו ברענגען פרוכט.
9 מעהר פון אַלעם איז דאָס האַרץ פערקרימט, עס איז אַ וועהטאָג אָבער
ווער ווייס עס ?
10 איך גאָט, פאָרש דאָס האַרץ, פּרוף די ניערען, און גיעב יעדען מענשען
נאָך זיינע וועגען, נאָך די פרוכט פון זיינע טהאַטען.
11 אַ רעבהון (סאָראָקע) בריט אויס אייער וועלכע זי האָט ניט געלעגט,
אַזוי איז דער וואָס ערווערבט רייכטהום און ניט מיט רעכט ; אין דער
העלפט פון זיינע לעבענס יאָהרען מוז ער איהם פערלאָזען און ענדליך
בלייבט ער איין אויסוואורף.
12 טהראָן פון עהרע, ערהויבען פון אַ מאָל איז דער אָרט פון אונזער הייליג־
קייט.
13 ישראל׳ס האָפענונג, אָה גאָט ! אַלע וואָס פערלאָזען דיך וועלען פער־
שעהמט ווערען, די וואָס קעהרען אָב פון מיר אין לאַנד — וועלען פער־
שריעבען ווערען (צו שאַנד), ווייל זיי האָבען פערלאָזען דעם קוואַל
פון פרישע וואַסער — גאָט.
14 הייל מיך גאָט איך זאָל געהיילט ווערען, העלף מיר און איך זאָל געהאָל־
פען ווערען, ווייל דו ביזט מיין לויב.
15 זיי זאָגען צו מיר : וואו איז דאָס וואָרט פון גאָט ? זאָל עס שוין גע־
שעהען !
16 און איך האָב ניט געאיילט פון מיין זיין אַלס הירט דיר נאָכצוגעהען,
און דעם אונגליקס טאָג האָב איך ניט געוואָונשען, דו ווייסט עס, וואָס
עס איז אַרויס פון מיינע ליפּען איז געווען פאַר דיין געזיכט.
17 זיי מיר ניט צו אַ שרעק, דו ביזט מיין שוטץ אין טאָג פון אונגליק.
18 זאָלען מיינע פערפאָלגער צו שאַנדע ווערען און איך זאָל ניט צו שאַנדע
זיין, זאָלען זיי דערשראָקען ווערען און איך זאָל מיך ניט שרעקען, ברענג
אויף זיי דעם טאָג פון אונגליק און מיט אַ צווייפאַכען בראָך צוברעך זיי.
19 אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו מיר : געה און שטעל זיך אין טהויער פון

בְּשַׁעַר בְּנֵי־עָם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר
יֵצְאוּ בוֹ וּבְכֹל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ
כ דְּבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכֹל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִשָּׁמְרוּ
21 בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל־תִּשְׂאוּ מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וַהֲבֵאתֶם
בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וְלֹא־תוֹצִיאוּ מַשָּׂא מִבָּתֵּיכֶם בְּיוֹם
22 הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת־
23 אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם לְבִלְתִּי שׁוֹמֵעַ וּלְבִלְתִּי קַחַת
מוּסָר׃ וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְבִלְתִּי ׀
24 הָבִיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת־בָּה כָּל־מְלָאכָה׃ וּבָאוּ
כה בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים ׀ וְשָׂרִים יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא
דָוִד רֹכְבִים ׀ בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה
וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם וְיָשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעָרֵי־
26 יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם וּמֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמִן־הַשְּׁפֵלָה
וּמִן־הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב מְבִאִים עֹלָה וְזֶבַח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה
וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת־
27 יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבִלְתִּי ׀ שְׂאֵת מַשָּׂא וּבֹא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בִּשְׁעָרֶיהָ וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִָם
וְלֹא תִכְבֶּה׃

Cap. XVIII. יח

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קוּם יח
2 א וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבָרָי׃ וָאֵרֵד
3 בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנֵּהוּ עֹשֶׂה מְלָאכָה עַל־הָאָבְנָיִם׃ וְנִשְׁחַת
4 הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ
כְּלִי אַחֵר כַּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃ וַיְהִי
ה

דבר־

v. 19. יז העם ק v. 23. שמוע קרי v. 24. בו קרי v. 3. יח והנה הוא קרי

די קינדער פון פאָלק דורך וועלכען די קעניגע פון יהודה קומען אריין
און געהן ארויס, און אין אַלע טהויערען פון ירושלים.

20 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי: הערט דאָס וואָרט פון גאָט איהר קע־
ניגע פון יהודה און גאַנץ יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים וועל־
כען קומען ארויס דורך די טהויערען.

21 אזוי האָט גאָט געזאָגט: פערהיט אייערע זעלען און איהר זאָלט ניט
טראָגען קיין לאַסט אום שבת טאָג און ברענגט זיי ניט אין טהויערען
פון ירושלים.

22 און איהר זאָלט ניט ארויסטראָגען קיין לאַסט פון אייערע הייזער אין
טאָג פון שבת און איהר זאָלט ניט טהאָן קיינע ארבייט, נאָר הייליגען
זאָלט איהר דעם שבת טאָג אזוי ווי איך האָב געבאָטען אייערע עלטערען,

23 און זיי האָבען ניט געהערט און ניט געניייגט זייער אויער, האָבען האַרט
געמאַכט זייער נאַקען ניט אָנצונעהמען קיינע לעהרע.

24 און עס וועט זיין, ווען איהר וועט מיך נאָר צוהערען, ניט אריינצו־
ברענגען קיין לאַסט אין די טהויערען פון דיעזער שטאָדט אין דעם טאָג
פון שבת, און הייליגען דעם שבת טאָג ניט צו טהאָן אין איהם קיינע
ארבייט.

25 דאַן וועלען אריינקומען דורך די טהויערען פון דיעזער שטאָדט קעניגע
און פירשטען, וועלכע זיצען אויף דעם טהראָן פון דוד, רייטענדיג אויף
וועגען און פערד, זיי און זייערע פירשטען די מענער פון יהודה און
די איינוואָהנער פון ירושלים, און דיעזע שטאָדט וועט בעוואָהנט ווערען
אויף אייביג.

26 און זיי וועלען קומען פון די שטעדט יהודה און פון ארום ירושלים און
פון דעם לאַנד בנימין פון טהאָל און פון באַרג און פון זיד זייט, ברענ־
גען בראַנד־אָפּפער און שלאַכט־אָפּפער און שפייז־אָפּפער און ווייהרויך
און וועלען ברענגען דאַנק־אָפּפער אין דעם הויז פון גאָט.

27 אָבער ווען איהר וועט מיך ניט הערען צו הייליגען דעם טאָג פון שבת
און ניט צו טראָגען קיין לאַסט און אריינצוקומען אין די טהויערען פון
ירושלים אין דעם שבת טאָג, וועל איך אָנצינדען אַ פייער אין איהרע
טהויערען און עס וועט פאַרברענען די פּאַלאַצען פון ירושלים און עס
וועט ניט פאַרלאָשען ווערען.

קאַפּיטעל יח

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזען צו ירמיהו פון גאָט אזוי:

2 שטעה אויף און געה ארונטער אין דעם טעפּערס הויז און דאָרט וועל
איך דיר מאַכען הערען מיינע רייד.

3 און איך בין ארונטערגעגאַנגען אין דעם טעפּערס הויז, ערשט ער ארבייט
אויפ'ן ווערק־שטוהל.

4 און דאָס געפעס וואָס ער האָט געמאַכט האָט ניט געטויגט, ווי (גע־
וועהנליך) ליים אין דער האַנד פון טעפּער, האָט ער דערפון ווידער גע־
מאַכט אַן אַנדער געפעס, ווי עס איז אין דעם טעפּערס אויגען געפעהלען
געוועזען צו מאַכען.

6 דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמוֹר׃ הֲכַיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא־אוּכַל לַעֲשׂוֹת
לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הִנֵּה כַחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר
7 כֵּן־אַתֶּם בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ רֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי
8 וְעַל־מַמְלָכָה לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד׃ וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא
מֵרָעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר
9 חָשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ׃ וְרֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־
י מַמְלָכָה לִבְנֹת וְלִנְטֹעַ׃ וְעָשָׂה הָרָעָה בְּעֵינַי לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהֵיטִיב
11 אוֹתוֹ׃ וְעַתָּה אֱמָר־נָא אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה
וְחֹשֵׁב עֲלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה
12 וְהֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם׃ וְאָמְרוּ נוֹאָשׁ כִּי־אַחֲרֵי
מַחְשְׁבוֹתֵינוּ נֵלֵךְ וְאִישׁ שְׁרִרוּת לִבּוֹ־הָרָע נַעֲשֶׂה׃
13 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁאֲלוּ־נָא בַּגּוֹיִם מִי שָׁמַע כָּאֵלֶּה
14 שַׁעֲרֻרִת עָשְׂתָה מְאֹד בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל׃ הֲיַעֲזֹב מִצּוּר שָׂדַי
טו שֶׁלֶג לְבָנוֹן אִם־יִנָּתְשׁוּ מַיִם זָרִים קָרִים נוֹזְלִים׃ כִּי־
שְׁכֵחֻנִי עַמִּי לַשָּׁוְא יְקַטֵּרוּ וַיַּכְשִׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבוּלֵי
16 עוֹלָם לָלֶכֶת נְתִיבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה׃ לָשׂוּם אַרְצָם
לְשַׁמָּה שְׁרוּקֹת עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיָנִיד בְּרֹאשׁוֹ׃
17 כְּרוּחַ־קָדִים אֲפִיצֵם לִפְנֵי אוֹיֵב עֹרֶף וְלֹא־פָנִים אֶרְאֵם
18 בְּיוֹם אֵידָם׃ וַיֹּאמְרוּ לְכוּ וְנַחְשְׁבָה עַל־יִרְמְיָהוּ
מַחֲשָׁבוֹת כִּי לֹא־תֹאבַד תּוֹרָה מִכֹּהֵן וְעֵצָה מֵחָכָם וְדָבָר
מִנָּבִיא לְכוּ וְנַכֵּהוּ בַלָּשׁוֹן וְאַל־נַקְשִׁיבָה אֶל־כָּל־דְּבָרָיו׃
19 כ הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלָי וּשְׁמַע לְקוֹל יְרִיבָי׃ הַיְשֻׁלַּם תַּחַת־
טוֹבָה רָעָה כִּי־כָרוּ שׁוּחָה לְנַפְשִׁי זְכֹר ׀ עָמְדִי לְפָנֶיךָ
לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהָשִׁיב אֶת־חֲמָתְךָ מֵהֶם׃
21 לָכֵן תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם לָרָעָב וְהַגִּרֵם עַל־יְדֵי־חֶרֶב וְתִהְיֶנָה

נשיהם

v. 5 מלא ו · v. 10 הרע קרי · v. 15 שבילי ק · v. 16 שריקת ק

5 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי :
6 קען איך אײַך דען ניט מאַכען, בית ישראל, ווי דיזער טעפּער ? זאָגט
גאָט, אַזוי ווי די לעהם אין האַנד פון דעם טעפּער אַזוי זייט איהר אין
מיין האַנד, בית ישראל.
7 איין ווײלע רייד איך וועגען אַ פאָלק און וועגען אַ קעניגרייך עס אויס־
צורייסען, צוברעכען און פערניכטען.
8 און ווען דאָס זעלבע פאָלק קעהרט זיך צוריק פון זיין שלעכטיגקייט,
וועגען וועלכע איך האָב גערעדט, דאַן גיעב איך אויף דאָס שלעכטעס,
וואָס איך האָב געדענקט איהם צו טהאָן.
9 און איין ווײלע רייד איך וועגען אַ פאָלק און וועגען אַ קעניגרייך עס
צו בויען און צו פּלאַנצען.
10 און עס טהוט וואָס עס איז שלעכט אין מיינע אויגען, און הערט מיין
שטימע ניט דאַן גיעב איך אויף די גוטעס, וואָס איך האָב געדענקט איהם
צו טהאָן.
11 און יעצט זאָג נאָר צו די מענער פון יהודה און די איינוואָהנער פון
ירושלים, אַזוי : גאָט האָט אַזוי געזאָגט איך בעשאַף פאַר אײַך אַן
אונגליק, און דענק וועגען אײַך אַ געדאַנק ! — קעהרט זיך צוריק יעדערער
פון זיין שלעכטען וועג און בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע
טהאַטען.
12 און זיי זאָגען : עס איז שוין פערפאַלען ! ווייל מיר וועלען געהען נאָך
אונזער געדאַנקען און מיר וועלען טהאָן יעדער איינער וואָס זיין שלעכ־
טעס הארץ געלוסט.
13 דאַרום זאָגט גאָט אַזוי : פרעג נאָר צווישען די פעלקער, ווער האָט זעל־
כעס געהערט ? זעהר גרויל האָט די יונגפרוי פון ישראל געטהאָן.
14 וועט דען דער שנעע פון לבנון ווייכען פון דעם שטיין פון פעלד ?
וועט דען אויסגעטריקענט ווערען רוישענדע, קאַלטע, פליעסענדע וואַסער?
15 נאָר מיין פאָלק האָט מיך פערגעסען, זיי רויכערען צו פאַלשע געטער
און האָבען זיי געמאַכט שטרויכלערס אין זייערע וועגען — די אויביגע
שטעגען, צו געהען אויף שטעגען פון ניט קיין אויסגעטראָטענעם וועג.
16 צו מאַכען זייער לאַנד פאַר אַ וויסטעניס, אייביגען שפּאָט (פייפען),
ווער עס געהט פארביי איהר שטוינט און שאָקעלט מיט'ן קאָפּ.
17 ווי איין אָסט (מזרח) ווינד וועל איך זיי פערשפּרייטען פאַר דעם פיינד,
דעם נאַקען ניט דעם געזיכט וועל איך זיי צייגען אין דעם טאָג פון זייער
בראָך.
18 און זיי האָבען געזאָגט : קומט לאָמיר דענקען וועגען ירמיהו'ס פּלענער,
ווייל די לעהרע וועט ניט פערלאָרען געהען פון פּירשט, דער ראַטה פון
קלוגען און דאָס וואָרט פון פּראָפעט, קומט לאָמיר איהם שלאָגען מיט'ן
צונג (טוידטען דורך פערליימדונג), מיר דאַרפען ניט הערען אַלעס וואָס
ער רעדט.
19 פערנעהם גאָט מיין געבעט און הער וואָס מיינע קריעגער ריידען.
20 זאָל דען פאַר גוטעס בעצאָהלט ווערען מיט שלעכטעס ? זיי האָבען גע־
גראָבען אַ גרוב פאַר מיר, געדענק ווי איך בין געשטאַנען פאַר דיר און
גערעדט אויף זיי גוטעס, זאָלסט אָבקעהרען דיין צאָרן פון זיי.
21 דאַרום גיעב זייערע קענדער איבער צו הונגער, מאַך זייער בלוט רינען

נְשֵׁיהֶם שַׁכֻּלוֹת וְאַלְמָנוֹת וְאַנְשֵׁיהֶם יִהְיוּ הֲרֻגֵי מָוֶת
22 בַּחוּרֵיהֶם מֻכֵּי־חֶרֶב בַּמִּלְחָמָה׃ תִּשָּׁמַע זְעָקָה מִבָּתֵּיהֶם
כִּי־תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פִּתְאֹם כִּי־כָרוּ שִׁיחָה לְלָכְדֵנִי
23 וּפַחִים טָמְנוּ לְרַגְלָי׃ וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ אֶת־כָּל־עֲצָתָם
עָלַי לַמָּוֶת אַל־תְּכַפֵּר עַל־עֲוֺנָם וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל־
תֶּמְחִי וְהָיוּ מֻכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעֵת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם׃

יט Cap. XIX. יט

א כֹּה אָמַר יְהוָה הָלֹךְ וְקָנִיתָ בַקְבֻּק יוֹצֵר חָרֶשׂ וּמִזִּקְנֵי הָעָם
2 וּמִזִּקְנֵי הַכֹּהֲנִים׃ וְיָצָאתָ אֶל־גֵּיא בֶן־הִנֹּם אֲשֶׁר פֶּתַח שַׁעַר
הַחַרְסוֹת וְקָרָאתָ שָּׁם אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ׃
3 וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה
4 עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל־שֹׁמְעָהּ תִּצַּלְנָה אָזְנָיו׃ יַעַן ׀
אֲשֶׁר עֲזָבֻנִי וַיְנַכְּרוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְקַטְּרוּ־בוֹ לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם הֵמָּה וַאֲבוֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי יְהוּדָה
ה וּמָלְאוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה דַּם נְקִיִּם׃ וּבָנוּ אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל
לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ עֹלוֹת לַבָּעַל אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי
6 וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יִקָּרֵא לַמָּקוֹם הַזֶּה עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא
7 בֶן־הִנֹּם כִּי אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה׃ וּבַקֹּתִי אֶת־עֲצַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִַם בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִפַּלְתִּים בַּחֶרֶב לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת־נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף
8 הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־
9 מַכֹּתֶהָ׃ וְהַאֲכַלְתִּים אֶת־בְּשַׂר בְּנֵיהֶם וְאֵת בְּשַׂר בְּנֹתֵיהֶם
וְאִישׁ בְּשַׂר־רֵעֵהוּ יֹאכֵלוּ בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיקוּ
י לָהֶם אֹיְבֵיהֶם וּמְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם׃ וְשָׁבַרְתָּ הַבַּקְבֻּק לְעֵינֵי

האנשים

יח v. 22. שוחה קרי   v. 23. והיו קרי   יט v. 2. החרסית קרי

דורכ'ן שווערד, זאָלען זייערע פרויען בלייבען קינדער־לאָז און אַלמנות
און זייערע מענער זאָלען זיין דערשלאָגען אויף טוידט, זייערע יונגע
לייט דערשלאָגען פון שווערד אין קריעג (מלחמה.)
22 א געשריי זאָל געהערט ווערען פון זייערע הייזער, ווען דו וועסט אויף
זיי ברענגען פּלוצלונג אַן אַרמעע, ווייל זיי האָבען געגראָבען א גריב
מיך צו פאַנגען, און בעהאַלטען פאַר מיינע פיס נעטצען.
23 און דו גאָט ווייסט דאָך אַלע זייערע פּלענער וועגען מיר צו טוידטען
מיך, זאָלסט ניט פערגעבען זייער שולד, מעק ניט אָב די זינד וואָס פאַר
דיר, זאָלען זיי געשטרויכעלט ווערען פאַר דיר, אין דער צייט פון דיין
צאָרן שטראָף זיי.

קאַפּיטעל יט

1 אזוי האָט גאָט געזאָגט : געה און קויף א פלאַש פון א טעפּער, — נעהם
מיט זיך פון די עלטערען פון פאָלק און די עלטערע פון די פּריסטער.
2 און דו זאָלסט אַרויסגעהען צום טהאָל בן הנם, וואָס איז ביים אַריינ־
גאַנג פון'ם טהויער חרסות און דו זאָלסט דאָרט אויסרופען די ווערטער
וואָס איך וועל מיט דיר ריידען.
3 און דו זאָלסט זאָגען : הערט דאָס וואָרט פון גאָט איהר קעניגע פון
יהודה און איינוואָהנער פון ירושלים, אזוי האָט דער עוויגער גאָט געזאָגט,
איך וועל ברענגען אונגליק אויף דיעזען אָרט, וואָס יעדערער וואָס וועט
עס הערען וועלען זיינע אויערען קלינגען.
4 דאַרום ווייל זיי האָבען מיך פערלאָזען און האָבען פאַרפרעמדט דיעזען
אָרט, און זיי האָבען געריכערט אין איהם צו אַנדערע געטער, וועלכע
ניט זיי, ניט זייערע עלטערען און די קעניגע פון יהודה האָבען געוואוסט,
און האָבען דיעזען אָרט אָנגעפיהלט מיט בלוט פון אונשולדיגע.
5 און זיי האָבען געבויט במות פון בעל צו פערברענען זייערע קינדער אין
פייער אַלס בראַנד־אָפּפער, וואָס איך האָב ניט געבאָטען און ניט גע־
רעדט און מיר איז אויפ'ן זינען ניט אַרויף.
6 דאַריבער וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, און דיעזער אָרט וועט מעהר
ניט גערופען ווערען תפת אין טהאָל בן־הנם, זאָנדערען דער טהאָל פון
דערשלאָגונג.
7 און איך וועל מאַכען לעער דעם ראַטה פון יהודה און ירושלים אין דיעזען
אָרט, און וועל זיי מאַכען פאַלען דורכ'ן שווערד פאַר זייערע פיינדע און
אין די הענד פון די וואָס פערפאָלגען זיי, און איך וועל געבען זייערע
טוידטע קערפּער פאַר א שפּייז צו די פויגעל פון הימעל און די טהיערע
פון דער ערד.
8 און איך וועל דיעזע שטאָדט מאַכען צו וויסט און צו שפּאָט, יעדערער וואָס
וועט פאַהרען פאַרביי איהר וועט שטוינען און שפּאָטען איבּער איהרע
וואונדען.
9 און איך וועל זיי מאַכען עסען דאָס פלייש פון זייערע זיהן און דאָס
פלייש פון זייערע טעכטער, איינער וועט עסען דעם צווייטענס פלייש
אין דער בעלאַגערונג און אין נויטה, וואָס זייערע פיינד און זייערע
פערפאָלגער וועלען זיי ענג מאַכען.
10 און דו זאָלסט צוברעכען די פלאַש פאַר די אויגען פון די מענשען וואָס
וועלען געהן מיט דיר.

11 הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים אוֹתָךְ׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר ׀
יְהוָה צְבָאוֹת כָּכָה אֶשְׁבֹּר אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת
כַּאֲשֶׁר יִשְׁבֹּר אֶת־כְּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא־יוּכַל לְהֵרָפֵה
12 עוֹד וּבְתֹפֶת יִקְבְּרוּ מֵאֵין מָקוֹם לִקְבּוֹר׃ כֵּן־אֶעֱשֶׂה
לַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה וּלְיוֹשְׁבָיו וְלָתֵת אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
13 כְּתֹפֶת׃ וְהָיוּ בָּתֵּי יְרוּשָׁלַםִ וּבָתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה כִּמְקוֹם
הַתֹּפֶת הַטְּמֵאִים לְכֹל הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־גַּגֹּתֵיהֶם
לְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃
14 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ מֵהַתֹּפֶת אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה שָׁם לְהִנָּבֵא
טו וַיַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ כִּי
הִקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרָי׃

CAP. XX. כ

כ

א וַיִּשְׁמַע פַּשְׁחוּר בֶּן־אִמֵּר הַכֹּהֵן וְהוּא־פָקִיד נָגִיד בְּבֵית
2 יְהוָה אֶת־יִרְמְיָהוּ נִבָּא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֶּה פַשְׁחוּר
אֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־הַמַּהְפֶּכֶת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר
3 בִּנְיָמִן הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּצֵא
פַשְׁחוּר אֶת־יִרְמְיָהוּ מִן־הַמַּהְפָּכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ
לֹא פַשְׁחוּר קָרָא יְהוָה שְׁמֶךָ כִּי אִם־מָגוֹר מִסָּבִיב׃
4 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֶנְךָ לְמָגוֹר לְךָ ׀ וּלְכָל־אֹהֲבֶיךָ
וְנָפְלוּ בְּחֶרֶב אֹיְבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֶתֵּן
ה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִגְלָם בָּבֶלָה וְהִכָּם בֶּחָרֶב׃ וְנָתַתִּי אֶת־
כָּל־חֹסֶן הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־יְגִיעָהּ וְאֶת־כָּל־יְקָרָהּ וְאֵת
כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְזָזוּם וּלְקָחוּם
6 וֶהֱבִיאוּם בָּבֶלָה׃ וְאַתָּה פַשְׁחוּר וְכֹל יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ תֵּלְכוּ
בַּשֶּׁבִי וּבָבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקָּבֵר אַתָּה וְכָל־

אהביך

יט v. 11. ה׳ במקום א׳ v. 15. מביא קרי

11 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט גאָט דער הערשאַפטען געזאָגט : אַזוי וועל איך צוברעכען דיעזעס פאָלק און דיעזע שטאָדט, ווי מען צו־ברעכט די געפעס פון די טעפער, וואָס עס קען מעהר ניט געהיילט ווערען, און אין תפת וועט מען (זיי) בעגראָבען אַלס מאַנגעל אין פּלאַטץ צו באַגראָבען.

12 אַזוי וועל איך טהאָן מיט דיעזען אָרט און מיט זיינע איינוואָהנער, זאָגט גאָט, און מאַכען דיעזע שטאָדט ווי תפת.

13 און די הייזער פון ירושלים און די הייזער פון די קעניגע פון יהודה וועלען זיין אונריין ווי דער תפת, אַלע הייזער וואו מען האָט אויף זייערע דעכער געריוכערט צו אַלע הערשאַפטען פון הימעל און געגאָסען טראַנק־אָפּפער צו אַנדערע געטער.

14 און ירמיהו איז געקומען פון דעם תפת, וואוהין גאָט האָט איהם געשיקט צו פּראָפעצייהען דאָרט, און ער האָט זיך געשטעלט אין דעם הויף פון גאָטעס הויז און ער האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק.

15 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון די הערשאַפטען דער גאָט פון ישראל, איך וועל ברענגען אויף דיעזער שטאָדט און אויף אַלע איהרע שטעדט דעם גאַנצען אונגליק, וואָס איך האָב גערעדט איבער איהר, ווייל זיי האָבען שטייף געמאַכט זייער נאַקען, ניט צו הערען צו מיינע רייד.

קאַפּיטעל כ

1 און ווען פשחור דער זוהן פון אמר, דעם פּריעסט — און ער איז געווען דער בעשטימטער אויפזעהער אין גאָטעס הויז—האָט געהערט ווי ירמיהו האָט פּראָפעצייהעט דיעזע ווערטער.

2 האָט פשחור געשלאָגען דעם פּראָפעט ירמיהו און האָט איהם אַריינגע־זעצט אין געפענגעניס, וועלכעס איז געווען אין דעם אויבערשטען טהויער פון בנימין, אין גאָטעס הויז.

3 און עס איז געשעהען אויף מאָרגען ווען פשחור האָט אַרויסגעפיהרט ירמיהו פון געפענגניס, האָט ירמיהו צו איהם געזאָגט, ניט פשחור האָט גאָט גערופען דיין נאָמען, נאָר מגור (שרעק) פון אַרום.

4 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט : איך וועל דיך מאַכען פאַר אַ שרעק פאַ דיר זעלבסט און פאַר אַלע דיינע ליעבהאָבער און זיי וועלען פאַלען דורך דעם שווערד פון זייערע פיינד, און דיינע אויגען וועלען עס זעהען, און גאַנץ יהודה וועל איך איבערגעבען אין די הענד פון דעם קעניג פון בבל און ער וועט זיי פערטרייבען אין בבל און דערשלאָגען זיי מיט דעם שווערד.

5 און איך וועל אָוועקגעבען דעם גאַנצען רייכטהום פון דיעזער שטאָדט און אַלעס וואָס זי האָט ערוואָרבען און אַלע איהרע טהייערע זאַכען און אַלע שאַטצען פון די קעניגע פון יהודה — וועל איך אָוועקגעבען אין דער האַנד פון זייערע פייגד און זיי וועלען זיי בערויבען און וועל זיי צונעהמען און ברענגען נאָך בבל.

6 און דו פשחור און אַלע, וואָס וואָהנען אין דיין הויז, וועלען אָוועקגעהן אין געפאַנגענשאַפט און אין בבל וועסטו קומען און דאָרט שטאַרבען און דאָרט וועסטו בעגראָבען ווערען מיט אַלע דיינע ליעבהאָבער צו וועמען דו האָסט פּראָפעצייהעט פאַלשקייט.

7 אֹהֲבֶיךָ אֲשֶׁר־נִבֵּאתָ לָהֶם בַּשָּׁקֶר׃ פִּתִּיתַנִי יְהוָה֙
וָאֶפָּת חֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל הָיִיתִי לִשְׂחוֹק֙ כָּל־הַיּוֹם כֻּלֹּה לֹעֵג
לִי׃ כִּֽי־מִדֵּי אֲדַבֵּר֙ אֶזְעָק חָמָס וָשֹׁד אֶקְרָא כִּֽי־הָיָה
8 דְבַר־יְהוָה לִי לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס כָּל־הַיּוֹם׃ וְאָמַרְתִּי לֹֽא־
9 אֶזְכְּרֶנּוּ וְלֹֽא־אֲדַבֵּר עוֹד֙ בִּשְׁמוֹ וְהָיָה בְלִבִּי֙ כְּאֵשׁ בֹּעֶרֶת
עָצֻר בְּעַצְמֹתָי וְנִלְאֵיתִי כַּלְכֵל וְלֹא אוּכָל׃ כִּי שָׁמַעְתִּי 10
דִּבַּת רַבִּים֮ מָגוֹר מִסָּבִיב֒ הַגִּידוּ֙ וְנַגִּידֶנּוּ כֹּל אֱנוֹשׁ שְׁלֹמִי
שֹׁמְרֵי צַלְעִי אוּלַי יְפֻתֶּה֙ וְנוּכְלָה לוֹ וְנִקְחָה נִקְמָתֵנוּ מִמֶּֽנּוּ׃
וַֽיהוָה אוֹתִי֙ כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל־כֵּן רֹדְפַי יִכָּשְׁלוּ וְלֹא יֻכָלוּ 11
בֹּשׁוּ מְאֹד֙ כִּי־לֹא הִשְׂכִּילוּ כְּלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵֽחַ׃
וַֽיהוָה צְבָאוֹת בֹּחֵן צַדִּיק רֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ֙ 12
מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי אֶת־רִיבִי׃ שִׁירוּ לַֽיהוָה הַֽלְלוּ 13
אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נֶפֶשׁ אֶבְיוֹן מִיַּד מְרֵעִים׃
אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יֻלַּדְתִּי בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר־יְלָדַתְנִי אִמִּי אַל־ 14
יְהִי בָרוּךְ׃ אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשַּׂר אֶת־אָבִי֙ לֵאמֹר יֻלַּד־ טו
לְךָ בֵּן זָכָר שַׂמֵּחַ שִׂמְּחָהוּ׃ וְהָיָה֙ הָאִישׁ הַהוּא כֶּעָרִים 16
אֲשֶׁר־הָפַךְ יְהוָה וְלֹא נִחָם וְשָׁמַע זְעָקָה֙ בַּבֹּקֶר וּתְרוּעָה
בְּעֵת צָהֳרָיִם׃ אֲשֶׁר לֹא־מוֹתְתַנִי מֵרָחֶם וַתְּהִי־לִי אִמִּי 17
קִבְרִי וְרַחְמָהּ הֲרַת עוֹלָם׃ לָמָּה זֶּה֙ מֵרֶחֶם יָצָאתִי לִרְאוֹת 18
עָמָל וְיָגוֹן וַיִּכְלוּ בְּבֹשֶׁת יָמָי׃

Cap. XXI. כא

כא הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּשְׁלֹחַ אֵלָיו א
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־פַּשְׁחוּר֙ בֶּן־מַלְכִּיָּה וְאֶת־צְפַנְיָה בֶן־
מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ דְּרָשׁ־נָא בַעֲדֵנוּ֙ אֶת־יְהוָה כִּי 2
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָם עָלֵינוּ אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה
אוֹתָנוּ֙ כְּכָל־נִפְלְאֹתָיו וְיַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ 3
אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרֻן אֶל־צִדְקִיָּהוּ׃ כֹּֽה־אָמַר יְהוָה֙ אֱלֹהֵי 4

ישראל

כ v. 8. קמץ בז״ק v. 9. כצ״ל

7 דו האָסט מיך איינגערעדט, גאָט, און איך בין איבערגערעדט געוואָרען, דו האָסט מיך פעסט אָנגענומען און האָסט אויסגעפיהרט, איך בין גע־וואָרען צום געלעכטער דעם גאַנצען טאָג, אַלע שפּאָטען פון מיר.

8 דען ווען איך רייד, שריי איך און רוף אויס וועגען די גוואַלד־טהאַטען און בעדריקונג, דרום איז גאָט'ס וואָרט מיר געוואָרען צו שפּאָט און צו שאַנד דעם גאַנצען טאָג.

9 און איך האָב געטראַכט, איך וועל איהם ניט דערמאָהנען מעהר, און מעהר ניט ריידען אין זיין נאָמען, ווערט מיר אָבער אין מיין הארצען ווי ברענענדיג פייער, איינגעהאַלטען אין מיינע ביינער, איך מיה מיך צו פערטראָגען אָבער איך קען ניט.

10 ווייל איך האָב געהערט די רייד פון פיעלע, שרעקליך פון אַלע זייטען: „זאָגט עס און לאָמיר איהם זאָגען" (אַלע מיינע פריינדע ווינשען מיין בראָך) „פיליכט וועט ער זיך לאָזען איבעררייִדען און דאַן וועלען מיר איהם בעזיעגען און נעהמען, אונזער ראַכע פון איהם".

11 אָבער גאָט — האָט מיך געמאַכט — ווי אַ מעכטיגען העלד, דארום וועלען מיינע פערפאָלגער געשטרויכעלט ווערען און וועלען ניט בעזיעגען, זעהר צו שאַנדע וועלען זיי זיין ווייל זיי האָבען ניט קלוג געהאַנדעלט, איין אייביגע שאַנדע, וואָס וועט ניט פערגעסען ווערען.

12 און גאָט פון הערשאַפטען פּרובט דעם גערעכטען, זעהט די ניערען און הארץ, איך וועל זעהען דיין ראַכע פון זיי, ווייל צו דיר האָב איך אַנטפּלעקט מיין אַנקלאַגע.

13 זינגט צו גאָט, לויבט גאָט, ווייל ער האָט גערעטעט די זעעלע פון אונ־גליקליכען פון שלעכטע הענד.

14 פערפלוכט זאָל זיין דער טאָג אין וועלכען איך בין געבאָרען געוואָרען, דער טאָג וואָס מיין מוטער האָט מיך געבאָרען זאָל נישט געבענשט זיין.

15 פערפלוכט זאָל זיין דער מאַן וואָס האָט אָנגעזאָגט מיין פאָטער זאָגענדיג, אַ זוהן איז דיר געבאָרען געוואָרען, ער האָט איהם דערפרעהט.

16 יענער מאַן זאָל זיין ווי די שטעדט וואָס גאָט האָט צוּוואָרפען און ניט בערייעט, ער זאָל הערען וועה געשריי אין דער פריה און שאַלונג פון קריעג אין מיטאָג צייט.

17 ווייל ער האָט מיך ניט געטוידט פון דעם מוטער־לייב, און מיין מוטער וואָלט געווען מיין קבר, און איהר מוטער־לייב שוואַנגער אויף אייביג.

18 וואָרום בין איך ארוים פון מוטער־לייב ? צו זעהען אונגליק און טרויער? און אַזוי זיינען מיינע טעג פערשוואונדען אין שאַנדע !

קאַפּיטעל כא

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געווען צו ירמיהו פון גאָט, ווען דער קעניג צדקיהו האָט צו איהם געשיקט פשחור'ן דער זוהן פון מלכיה און צפניה'ן דער זוהן פון מעשיה דער פּריעסט זאָגענדיג :

2 בעט, איך בעט דיך, פאַר אונז ביי גאָט, ווייל נבוכדראצר דער קעניג פון בבל שטרייט געגען אונז, פיליכט וועט גאָט טהאָן אונז אַזוי ווי אַלע זיינע וואונדער און דער פיינד וועט פון אונז אַוועק.

3 און ירמיהו האָט געזאָגט צו זיי : אַזוי זאָלט איהר זאָגען צו צדקיהו.

4 אַזוי האָט דער עוויגער גאָט פון ישראל געזאָגט : איך וועל צוריק ווענ־

יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵסֵב אֶת־כְּלֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיֶדְכֶם אֲשֶׁר
אַתֶּם נִלְחָמִים בָּם אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים
עֲלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה וְאָסַפְתִּי אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר
ה הַזֹּאת׃ וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אִתְּכֶם בְּיָד נְטוּיָה וּבִזְרוֹעַ חֲזָקָה
6 וּבְאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל׃ וְהִכֵּיתִי אֶת־יוֹשְׁבֵי הָעִיר
הַזֹּאת וְאֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמֻתוּ׃
7 וְאַחֲרֵי־כֵן נְאֻם־יְהוָה אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה ׀ וְאֶת־
עֲבָדָיו ׀ וְאֶת־הָעָם וְאֶת־הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר הַזֹּאת מִן־הַדֶּבֶר ׀
מִן־הַחֶרֶב וּמִן־הָרָעָב בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד
אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכָּם לְפִי־חֶרֶב לֹא־יָחוּס
8 עֲלֵיהֶם וְלֹא יַחְמֹל וְלֹא יְרַחֵם׃ וְאֶל־הָעָם הַזֶּה תֹּאמַר
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם אֶת־דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְאֶת־
9 דֶּרֶךְ הַמָּוֶת׃ הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב
וּבַדָּבֶר וְהַיּוֹצֵא וְנָפַל עַל־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם *יְחָיָה
י וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל׃ כִּי שַׂמְתִּי פָנַי בָּעִיר הַזֹּאת
לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה נְאֻם־יְהוָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּנָּתֵן וּשְׂרָפָהּ
11 12 בָּאֵשׁ׃ וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ בֵּית דָּוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק
פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ
13 מַעַלְלֵיהֶם׃ הִנְנִי אֵלַיִךְ יֹשֶׁבֶת הָעֵמֶק צוּר הַמִּישֹׁר נְאֻם־
יְהוָה הָאֹמְרִים מִי־יֵחַת עָלֵינוּ וּמִי יָבוֹא בִּמְעוֹנוֹתֵינוּ׃
14 וּפָקַדְתִּי עֲלֵיכֶם כִּפְרִי מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה וְהִצַּתִּי אֵשׁ
בְּיַעְרָהּ וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֶיהָ׃

Cap. XXII. כב

כב

א כֹּה אָמַר יְהוָה רֵד בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדִבַּרְתָּ שָּׁם אֶת־
2 הַדָּבָר הַזֶּה׃ וְאָמַרְתָּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב
עַל־כִּסֵּא דָוִד אַתָּה וַעֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים
האלה

כ״א v. 9. וחיה קרי v. 12. מעלליכם קרי

דען די קריעגס־וואַפּען, וואָס זיינען אין אייערע הענד, מיט וועלכע איהר
שטרייט געגען דעם קעניג פון בבל און די כשדים, וועלכע בעלאַגערען
אייך פון דרויסען פון מויער, און וועל זיי צוזאַמען ברענגען אין מיטען
פון דיעזער שטאָדט.

5 און איך וועל מיט אייך שטרייטען מיט אַן אויסגעשטרעקטע האַנד און
מיט אַ שטאַרקען אָרעם און מיט צאָרן און מיט היטץ און מיט גרויסען
גרימצאָרן.

6 און וועל שלאָגען די איינוואָהנער פון דיעזער שטאָדט, מענשען און פיה.
דורך אַ גרויסען מאָרד וועלען זיי שטאַרבען.

7 און נאָכהער, זאָגט גאָט, וועל איך איבערגעבען צדקיהו'ן דעם קעניג פון
יהודה און זיינע קנעכט און דאָס פאָלק און די וואָס זיינען איבערגעבליע־
בען אין דיעזער שטאָדט פון דעם פעסט, פון דעם שווערד און פון דעם הונ־
גער — אין דער האַנד פון נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און אין דער
האַנד פון זייערע פיינדע און אין דער האַנד פון זייערע פערפאָלגער, און
זיי וועלען זיי שלאָגען מיט דעם שאַרף פון שווערד, ער וועט ניט דער־
באַרעמען איבער זיי, וועט ניט שוינען און וועט קיין מיטלייד האָבען.

8 און צו דיעזען פאָלק זאָלסטו זאָגען : אַזוי האָט גאָט געזאָגט, איך
לייג אייך פאָר דעם וועג פון לעבען און דעם וועג פון טוידט.

9 דער וואָס פערבלייבט אין דיעזער שטאָדט וועט שטאַרבען דורכ'ן שווערד,
הונגער און פעסט, און דער וואָס וועט אַרויסגעהען און איבערגעהן צו
די כשדים, וועלכע בעלאַגערען אויף אייך, וועט בלייבען לעבען און זיין
זעלע וועט זיין זיין פערדיענסט.

10 ווייל איך האָב געריכטעט מיין געזיכט צו דיעזער שטאָדט צום שלעכטען
און ניט צום גוטען, זאָגט גאָט, אין דער האַנד פון דעם קעניג פון בבל
וועט זי געגעבען ווערען און ער וועט זי פערברענען מיט פייער.

11 און (זאָג) צום הויז פון קעניג פון יהודה : הערט צו גאָטעס וואָרט.

12 הויז פון דוד ! אַזוי האָט גאָט געזאָגט, ריכטעט געריכט אין פריה מאָר־
גען און רעטעט דעם געראויבטען פון דער האַנד פון אונטערדריקער, ווען
ניט וועט אויסברעכען מיין צאָרן ווי אַ פייער און עס וועט ברענען און
קיינער וועט ניט קענען פערלעשען, פאַר אייערע שלעכטע האַנדלונגען.

13 איך וועל קומען צו דיר דו איינוואָהנער פון טהאָל, פעלז פון פליין, זאָגט
גאָט, איהר טראַכט דאָך ווער וועט עס אַראָבשטייגען צו אונז ? און ווער
וועט עס אַריינקומען אין אונזערע וואָהנונגען.

14 און איך וועל אייך שטראָפען נאָך די פרוכט פון אייערע טהאַטען, זאָגט
גאָט, און איך וועל אָנצינדען אַ פייער אין איהר וואַלד און עס וועט פער־
ברענען אַלעס וואָס אַרום איהר.

קאַפּיטעל כב

1 אַזוי זאָגט גאָט, געה אַרונטער צום הויז פון קעניג פון יהודה און רייד
דאָרט דיעזען וואָרט.

2 און דו זאָלסט זאָגען : הער צו גאָטעס וואָרט, קעניג פון יהודה, וואָס
זיטצט אויף דעם טהראָן פון דוד, דו און דיינע קנעכט און דיין פאָלק,
וואָס קומען אין דיעזע טהויערען.

הָאֵֽלֶּה׃ כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה עֲשׂ֤וּ מִשְׁפָּט֙ וּצְדָקָ֔ה וְהַצִּ֥ילוּ 3
גָז֖וּל מִיַּ֣ד עָשׁ֑וֹק וְגֵ֨ר יָת֤וֹם וְאַלְמָנָה֙ אַל־תֹּנוּ֙ אַל־תַּחְמֹ֔סוּ
וְדָ֣ם נָקִ֔י אַֽל־תִּשְׁפְּכ֖וּ בַּמָּק֥וֹם הַזֶּֽה׃ כִּ֤י אִם־עָשׂוֹ֙ תַּעֲשׂ֔וּ 4
אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה וּבָ֣אוּ בְשַׁעֲרֵי֩ הַבַּ֨יִת הַזֶּ֜ה מְלָכִ֗ים יֹשְׁבִ֨ים
לְדָוִ֜ד עַל־כִּסְא֗וֹ רֹכְבִים֙ בָּרֶ֣כֶב וּבַסּוּסִ֔ים ה֥וּא וַעֲבָדָ֖ו וְעַמּֽוֹ׃
וְאִם֙ לֹ֣א תִשְׁמְע֔וּ אֶת־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה בִּ֤י נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ נְאֻם־ ה
יְהוָ֔ה כִּֽי־לְחָרְבָּ֥ה יִהְיֶ֖ה הַבַּ֥יִת הַזֶּֽה׃ כִּֽי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר 6
יְהוָ֗ה עַל־בֵּית֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה גִּלְעָ֥ד אַתָּ֛ה לִ֖י רֹ֣אשׁ הַלְּבָנ֑וֹן
אִם־לֹ֤א אֲשִֽׁיתְךָ֙ מִדְבָּ֔ר עָרִ֖ים לֹ֥א נוֹשָֽׁבָה׃ וְקִדַּשְׁתִּ֤י עָלֶ֙יךָ֙ 7
מַשְׁחִתִ֔ים אִ֖ישׁ וְכֵלָ֑יו וְכָֽרְתוּ֙ מִבְחַ֣ר אֲרָזֶ֔יךָ וְהִפִּ֖ילוּ עַל־
הָאֵֽשׁ׃ וְעָֽבְרוּ֙ גּוֹיִ֣ם רַבִּ֔ים עַ֖ל הָעִ֣יר הַזֹּ֑את וְאָמְרוּ֙ אִ֣ישׁ 8
אֶל־רֵעֵ֔הוּ עַל־מֶ֨ה עָשָׂ֤ה יְהוָה֙ כָּ֔כָה לָעִ֥יר הַגְּדוֹלָ֖ה הַזֹּֽאת׃
וְאָ֣מְר֔וּ עַ֚ל אֲשֶׁ֣ר עָזְב֔וּ אֶת־בְּרִ֥ית יְהוָ֖ה אֱלֹהֵיהֶ֑ם וַיִּשְׁתַּחֲו֛וּ 9
לֵאלֹהִ֥ים אֲחֵרִ֖ים וַיַּֽעַבְדֽוּם׃ אַל־תִּבְכּ֣וּ לְמֵ֔ת וְאַל־ י
תָּנֻ֖דוּ ל֑וֹ בְּכ֤וּ בָכוֹ֙ לַהֹלֵ֔ךְ כִּ֣י לֹ֤א יָשׁוּב֙ ע֔וֹד וְרָאָ֖ה אֶת־
אֶ֥רֶץ מוֹלַדְתּֽוֹ׃ כִּ֣י כֹ֣ה אָֽמַר־יְהוָ֡ה אֶל־שַׁלֻּ֣ם בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ֩ 11
מֶ֨לֶךְ יְהוּדָ֜ה הַמֹּלֵךְ֙ תַּ֚חַת יֹאשִׁיָּ֣הוּ אָבִ֔יו אֲשֶׁ֥ר יָצָ֖א מִן־
הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה לֹֽא־יָשׁ֥וּב שָׁ֖ם עֽוֹד׃ כִּ֗י בִּמְק֛וֹם אֲשֶׁר־הִגְל֥וּ 12
אֹת֖וֹ שָׁ֣ם יָמ֑וּת וְאֶת־הָאָ֥רֶץ הַזֹּ֖את לֹא־יִרְאֶ֥ה עֽוֹד׃
ה֣וֹי בֹּנֶ֤ה בֵיתוֹ֙ בְּלֹא־צֶ֔דֶק וַעֲלִיּוֹתָ֖יו בְּלֹ֣א מִשְׁפָּ֑ט בְּרֵעֵ֙הוּ֙ 13
יַעֲבֹ֣ד חִנָּ֔ם וּפֹעֲל֖וֹ לֹ֥א יִתֶּן־לֽוֹ׃ הָאֹמֵ֗ר אֶבְנֶה־לִּי֙ בֵּ֣ית 14
מִדּ֔וֹת וַעֲלִיּ֖וֹת מְרֻוָּחִ֑ים וְקָ֤רַע לוֹ֙ חַלּוֹנָ֔י וְסָפ֣וּן בָּאָ֔רֶז וּמָשׁ֖וֹחַ
בַּשָּׁשַֽׁר׃ הֲתִֽמְלֹ֔ךְ כִּ֥י אַתָּ֖ה מְתַחֲרֶ֣ה בָאָ֑רֶז אָבִ֜יךָ הֲל֧וֹא טו
אָכַ֣ל וְשָׁתָ֗ה וְעָשָׂ֛ה מִשְׁפָּ֥ט וּצְדָקָ֖ה אָ֥ז ט֥וֹב לֽוֹ׃ דָּ֛ן דִּין־ 16
עָנִ֥י וְאֶבְי֖וֹן אָ֣ז ט֑וֹב הֲלוֹא־הִ֛יא הַדַּ֥עַת אֹתִ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃ כִּ֣י 17
אֵ֤ין עֵינֶ֙יךָ֙ וְלִבְּךָ֔ כִּ֖י אִם־עַל־בִּצְעֶ֑ךָ וְעַ֤ל דַּֽם־הַנָּקִי֙ לִשְׁפּ֔וֹךְ
וְעַל־הָעֹ֥שֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָ֖ה לַעֲשֽׂוֹת׃ לָכֵ֞ן כֹּה־אָמַ֣ר 18

יהוה

v. 4. ועבדיו קרי v. 6. נושבו קרי v. 14. קמץ בז״ק

3 אזוי האָט גאָט געזאָגט: טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, און רעטעט דעם
גערויבטען פון האַנד פון אונטערדריקער, און דעם פרעמדען, דעם יתום
און די אַלמנה זאָלט איהר ניט בעטריעגען און ניט בערויבען, און פער־
גיעסט ניט קיין אונשולדיגעס בלוט אין דיעזען אָרט.
4 ווייל ווען איהר וועט אימער דיעזע זאַך טהאָן, וועלען דורך דיעזע טהויע־
רען אריינקומען קעניגע, וואָס זיצען אויף דוד'ס טהראָן, פאָהרען אין
וועגען און רייטען אויף פערד, ער און זיינע קנעכט און זיין פאָלק.
5 אָבער ווען איהר וועט ניט צוהערען דיעזע ווערטער, שווער איך ביי מיר,
זאָגט גאָט, אז דיעזע הויז וועט ווערען וויסט.
6 ווייל אזוי האָט געזאָגט גאָט וועגען דעם הויז פון קעניג יהודה, מעגסט
זיך זיין צו מיר ווי גלעד, די הויפּט פון לבנון, וועסטו זעהען אויב איך
וועל דיך ניט מאַכען פאַר אַ וויסטע, אונבעוואָהנטע שטערט.
7 און איך וועל אָנברייטען פאַר דיר פערדערבער יעדערער מיט זיינע ווערק־
צייג, און זיי וועלען אויסהאַקען דיינע בעסטע טענענבוימער און וואַר־
פען אויפ'ן פייער.
8 און פיעלע פעלקער וועלען פאַרביי דיעזע שטאָדט פאָהרען און זיי וועלען
זאָגען איינער צום אַנדערען, וואָרום האָט גאָט אזוי געטהאָן מיט דיעזער
גרויסער שטאָדט?
9 און זיי וועלען זאָגען: ווייל זיי האָבען פערלאָזען דעם עוויגענס זייער
גאָטעס בונד און זיי האָבען זיך געבוקט צו אַנדערע געטער און געדיענט
זיי.
10 וויינט ניט נאָך אַ טויטען און בעקלאָגט איהם ניט, וויינט פיעל מעהר
נאָך דעם וואָס געהט אַוועק ווייל ער וועט זיך ניט מעהר צוריקקעהרען
און זעהען זיין געבורטסלאַנד.
11 ווייל אזוי האָט געזאָגט גאָט וועגען שלם דער זוהן פון יאשיהו קעניג
פון יהודה, וואָס רעגיערט אָנשטאָט זיין פאָטער יאשיהו, וועלכער איז
ארויס פון דיעזען אָרט — ער וועט מעהר דאָרט צוריק ניט קעהרען.
12 זאָנדערן אין דעם אָרט וואו מען האָט איהם פערטריעבען דאָרט וועט
ער שטאַרבען, און דיעזעס לאַנד וועט ער מעהר ניט זעהען.
13 וועה דעם וואָס בויעט זיין הויז מיט אונגערעכטיגקייט און זיין אויבער־
הייזער מיט אונרעכט, וואָס לאָזט זיין פריינד אַרבייטען אומזיסט און
בעצאָהלט איהם ניט פאַר זיין אַרבייט.
14 וואָס ער זאָגט איך וועל מיר בויען אַ גראַמע הויז, בעקוועמע אויבער־
הייזער, האַקט אויס ברייטע פענסטער און פאַסט איין אין טענען האָלץ
און פאָלירט מיט רויטען פאַרב.
15 וועסטו דען רעגיערען דאַמיט וואָס דו שטאָלצירסט מיט דיין טענען
האָלץ? דיין פאָטער האָט דאָך (אויך) געגעסען און געטרונקען ער האָט
אָבער געטהאָן רעכט און גערעכטיגקייט, דאַן איז געווען וואָהל צו איהם.
16 ער האָט געריכטעט רעכט פאַר'ן אָרימען און בעדערפטיגען, דאַן איז גע־
ווען וואָהל צו איהם, דער הויפּט צוועק איז דאָך מיך צו ערקענען, זאָגט
גאָט.
17 אָבער דיינע אויגען און דיין האַרץ איז דאָך נאָר פאַר דיין אייגעננוטץ,
צו פאַרגיעסען אונשולדיג בלוט, צו אונטערדריקען און צו טהאָן גע־
וואַלדטהאַט.
18 דאַרום זאָגט גאָט אזוי וועגען יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון

יְהוָה אֶל־יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יִסְפְּדוּ לוֹ
הוֹי אָחִי וְהוֹי אָחוֹת לֹא־יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הֹדֹה׃
19 קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהַשְׁלֵךְ מֵהָלְאָה לְשַׁעֲרֵי
כ יְרוּשָׁלִָם׃ עֲלִי הַלְּבָנוֹן וּצְעָקִי וּבַבָּשָׁן תְּנִי קוֹלֵךְ
21 וְצַעֲקִי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל־מְאַהֲבָיִךְ׃ דִּבַּרְתִּי אֵלַיִךְ
בְּשַׁלְוֺתַיִךְ אָמַרְתְּ לֹא אֶשְׁמָע זֶה דַרְכֵּךְ מִנְּעוּרַיִךְ כִּי לֹא־
22 שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי׃ כָּל־רֹעַיִךְ תִּרְעֶה־רוּחַ וּמְאַהֲבַיִךְ בַּשְּׁבִי
23 יֵלֵכוּ כִּי אָז תֵּבֹשִׁי וְנִכְלַמְתְּ מִכֹּל רָעָתֵךְ׃ יֹשַׁבְתִּי* בַּלְּבָנוֹן
מְקֻנַּנְתִּי* בָּאֲרָזִים מַה־נֵּחַנְתְּ בְּבֹא־לָךְ חֲבָלִים חִיל כַּיֹּלֵדָה׃
24 חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי אִם־יִהְיֶה כָּנְיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
כה יְהוּדָה חוֹתָם עַל־יַד יְמִינִי כִּי מִשָּׁם אֶתְּקֶנְךָּ׃ וּנְתַתִּיךְ
בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבְיַד אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם וּבְיַד
26 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד הַכַּשְׂדִּים׃ וְהֵטַלְתִּי אֹתְךָ
וְאֶת־אִמְּךָ אֲשֶׁר יְלָדַתְךָ עַל הָאָרֶץ אַחֶרֶת אֲשֶׁר לֹא־יֻלַּדְתֶּם
27 שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ׃ וְעַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הֵם מְנַשְּׂאִים אֶת־
28 נַפְשָׁם לָשׁוּב שָׁם שָׁמָּה לֹא יָשׁוּבוּ׃ הַעֶצֶב נִבְזֶה נָפוּץ
הָאִישׁ הַזֶּה כָּנְיָהוּ אִם־כְּלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ מַדּוּעַ הוּטְלוּ הוּא
29 וְזַרְעוֹ וְהֻשְׁלְכוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ׃ אֶרֶץ אֶרֶץ אָרֶץ
ל שִׁמְעִי דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה כִּתְבוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
עֲרִירִי גֶּבֶר לֹא־יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא יִצְלַח מִזַּרְעוֹ אִישׁ
יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִד וּמֹשֵׁל עוֹד בִּיהוּדָה׃

CAP. XXIII. כג

כג

א הוֹי רֹעִים מְאַבְּדִים וּמְפִצִים אֶת־צֹאן מַרְעִיתִי נְאֻם־יְהוָה׃
2 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הָרֹעִים הָרֹעִים
אֶת־עַמִּי אַתֶּם הֲפִצֹתֶם אֶת־צֹאנִי וַתַּדִּחוּם וְלֹא פְקַדְתֶּם
אֹתָם הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיכֶם אֶת־רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה׃
3 וַאֲנִי אֲקַבֵּץ אֶת־שְׁאֵרִית צֹאנִי מִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּי

אתם

כ״ב v. 20 כצ״ל v. 23 ישבת קרי ibid מקננת קרי

יהודה : מען וועט ניט קלאָגען איבער איהר וועה, מיין ברודער ! וועה,
שוועסטער ! מען וועט ניט קלאָגען איבער איהר וועה, האאר ! וועה,
זיין הערליכקייט.
19 ווי איין עזעל וועט ער בעגראָבען ווערען, געשלעפּט און געוואָרפען וויי־
טער פון די טהויערען פון ירושלים.
20 געה אַרויף אויף׳ן לבנון און שריי, און אין בשן גיעב אַרוים דיין שטימע,
און שריי פון עברים, ווייל אַלע דיינע ליעבהאָבער זיינען צובראָכען.
21 איך האָב צו דיר גערעדט אין דיינע רוהע צייטען, האָסטו געזאָגט איך
וויל ניט הערען. דאָס איז דיין שטייגער פון דיין יוגענד אָן ווייל דו האָסט
מיין שטימע ניט געהערט.
22 אַלע דיינע הירטען וועט דער ווינד פערשפּרייטען, און דיינע ליעבהאָבער
וועלען אַוועק אין געפאַנגענשאַפט, ערשט דאַן וועסטו זיין צו שאַנד און
וועסט זיך שעהמען פון אַלע שלעכטס דיינע.
23 דו וואָהנסט אויף לבנון, האָסט זיך אַ נעסט געמאַכט אויף טענענבוימער,
אָבער ווי בעדויערענסווערטה וועסטו זיין ווען עס וועלען קומען צו דיר
שמערצען, וועהען ווי אַ געווינערין !
24 זאָ וואהר ווי איך לעב, זאָגט גאָט, ווען כניהו דער זוהן פון יהויקים זאָל
זיין אַ זיגעלרינג אויף מיין רעכטע האַנד, וועל איך אויך פון דאָרט
אַברייסען.
25 און איך וועל דיך איבערגעבען אין האַנד פון דיינע פערפאָלגער און
אין האַנד פון די וואָס דו פירכטעסט פאַר זיי און אין האַנד פון
נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און אין האַנד פון די כשדים.
26 און איך וועל דיך פערוואַרפען און דיין מוטער וואָס האָט דיך געבאָרען
אין אַ פרעמד לאַנד וואו איהר זייט ניט געבאָרען געוואָרען און דאָרט
וועט איהר שטאַרבען.
27 און אין לאַנד וואו זייער זעעלע געלוסט אַהין זיך צוריקקעהרען, אַהין
וועלען זיי זיך ניט צוריקקעהרען.
28 איז דען דיעזער מאַן, כניהו, אַ פעראַכטעטע, צובראָכען בילד אָדער אַ גע־
פעס וואָס מען קען עס ניט צו געברויכען ? וואָרום זיינען זיי פערוואָרפען
געוואָרען, ער און זיינע קינדער, אין אַ לאַנד, וואָס זיי האָבען ניט געקענט ?
29 אָה, לאַנד ! לאַנד ! לאַנד ! הער דאָס וואָרט פון גאָט.
30 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : פערשרייבט דיעזען מאַן אַלס קינדער־לאָז, אַ
מאַן וואָס וועט ניט בעגליקען זיין גאַנצען לעבען, קיינעם פון זיינע קינדער
וועט ניט גליקען, איינער זאָל זיטצען אויף דוד׳ס טהראָן און וויעדער הער־
שען איבער יהודה.

קאַפּיטעל כג

1 וועה, די הירטען פערדאַרבען און פערשפּרייטען די שאָף פון מיין פּיטע־
רונג, זאָגט גאָט.
2 דאָרום זאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל אויף די הירטען וואָס פיטערען
מיין פאָלק, איהר האָט פערשפּרייט מיין שאָף און פערשטויסען זיי און
ניט אַכטונג געגעבען אויף זיי, איך וועל בעזוכען אייערע שלעכטע בע־
האַנדלונגען, זאָגט גאָט.
3 און איך אַליין וועל איבערקלייבען די איבערגעבליענע פון מיינע שאָף

4 אֹתָם שָׁם וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְהֶן עַל־נְוֵהֶן וּפָרוּ וְרָבוּ׃ וַהֲקִמֹתִי
עֲלֵיהֶם רֹעִים וְרָעוּם וְלֹא־יִירְאוּ עוֹד וְלֹא־יֵחַתּוּ וְלֹא יִפָּקֵדוּ
ה נְאֻם־יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי
לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט
6 וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח
7 וְזֶה־שְּׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרְאוֹ יְהוָה ׀ צִדְקֵנוּ׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֹאמְרוּ עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה
8 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר
הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת־זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹנָה
וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם׃
9 לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְקִרְבִּי רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי
הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי
י דִּבְרֵי קָדְשׁוֹ׃ כִּי מְנָאֲפִים מָלְאָה הָאָרֶץ כִּי־מִפְּנֵי אָלָה
אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה
11 וּגְבוּרָתָם לֹא־כֵן׃ כִּי־גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן חָנֵפוּ גַּם־בְּבֵיתִי
12 מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם
כַּחֲלַקְלַקּוֹת בָּאֲפֵלָה יִדַּחוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי־אָבִיא עֲלֵיהֶם
13 רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן
רָאִיתִי תִפְלָה הִנַּבְּאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
14 וּבִנְבִאֵי יְרוּשָׁלַםִ רָאִיתִי שַׁעֲרוּרָה נָאוֹף וְהָלֹךְ
בַּשֶּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי־שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ
טו לִי כֻלָּם כִּסְדֹם וְיֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת עַל־הַנְּבִאִים הִנְנִי מַאֲכִיל אוֹתָם לַעֲנָה
וְהִשְׁקִתִים מֵי־רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַםִ יָצְאָה חֲנֻפָּה
16 לְכָל־הָאָרֶץ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל־תִּשְׁמְעוּ
עַל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם מַהְבִּלִים הֵמָּה אֶתְכֶם
17 חֲזוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה׃ אֹמְרִים אָמוֹר לִמְנַאֲצַי

דבר

v. 5. מלעיל . v. 12. מלעיל ופתח במקום קמץ

פון אַלע לענדער וואוהין איך האָב זיי פערשטויסען, און וועל זיי צוריק ברענגען צו זייער וואָהנונג און זיי וועלען זיין פרוכטבאַר און זיך מעהרען.

4 און איך וועל בעשטימען פאַר זיי הירטען און זיי וועלען זיך פיטערען און זיי וועלען מעהר ניט פירכטען און ניט שרעקען און זיי וועלען ניט פעהלען, זאָגט גאָט.

5 עס וועלען קומען צייטען, זאָגט גאָט, ווען איך וועל אויפשטעלען פון דוד׳ס שטאַם אַ גערעכטע שפּראָצונג, און עס וועט רעגיערען אַלס קעניג און וועט בעגליקען און וועט טהאָן רעכט און גערעכטיגקייט אין לאַנד.

6 אין זיינע טעג וועט יהודה געהאָלפען ווערען און ישראל וועט וואָהנען אין זיכערהייט, און דאָס איז זיין נאָמען וואָס מען וועט רופען : (אין זיין צייט) מאַכט אונז גאָט גערעכט.

7 דאַרום וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס מען וועט מעהר ניט זאָגען, זאָ וואַהר ווי גאָט לעבט, וואָס ער האָט אַרויסגעפיהרט די קינדער פון ישראל פונ׳ם לאַנד מצרים.

8 נאָר, זאָ וואַהר ווי גאָט לעבט, וואָס ער האָט אַרויסגעפיהרט און געבראַכט די קינדער פון ישראל׳ס הויז פון נאָרד־זייט לאַנד און פון אַלע לענדער וואָס איך האָב זיי אַהין פערשטויסען, און זיי וועלען וויעדער וואָהנען אין זייער אייגען לאַנד.

9 איבער די פּראָפעטען איז אין מיר מיין האַרץ צובראָכען, אַלע מיינע גליעדער (ביינער) ציטערען, איך בין געוואָרען ווי אַ בעטרונקענער מאַן, ווי אַ מאַן וואָס דער וויין האָט איהם דורכגענומען, פאַר גאָט און פאַר זיינע הייליגע ווערטער.

10 ווייל מיט אונצוכט טרייבעריי איז דאָס לאַנד פול, ווייל פאַר דעם פלוך טרויערט די ערד, זיינען טרוקען געוואָרען די פיטערונגס־פּלעצער פון דער וויסטע, דאָך לויפען זיי צו שלעכטעס און זייער קראַפט בענוצען זיי ניט צו רעכט.

11 דען דער פּראָפעט ווי דער פּריעסט שמייכלען, אויך אין מיין הויז געפין איך זייער שלעכטיגקייט, זאָגט גאָט.

12 דאַרום וועט זיי זייער וועג זיין ווי גליטשיגקייט אין דער פינסטער, זיי וועלען געשטויסען ווערען און גלייך פאַלען, ווייל איך וועל אויף זיי אַן אונגליק ברענגען אין דעם יאָהר ווען זיי וועלען אונטערגעזוכט ווערען, זאָגט גאָט.

13 און ביי די פּראָפעטען פון שמרון, האָב איך געזעהען נאַרישקייט, זיי האָבען פּראָפעצייהעט אין נאָמען פון בעל און פערפיהרט מיין פאָלק ישראל.

14 אָבער ביי די פּראָפעטען פון ירושלים האָב איך געזעהען שוידערהאַפטיגקייט, אונצוכט טרייבעריי, אומגעהן מיט פאַלשקייט, אונטערשטיצען די שלעכטסטהוער, זיי זאָלען זיך ניט צוריקציהען יעדערער פון זיין שלעכטסקייט, זיי אַלע זיינען מיר געוואָרען ווי סדום און איהרע איינוואָהנער ווי עמרה.

15 דאַרום, אַזוי זאָגט דער הערשאַפטען וועגען די פּראָפעטען : איך וועל זיי מאַכען צו עסען ביטער גראָז און מאַכען צו טרינקען גיפטיג וואַסער, ווייל פון די פּראָפעטען פון ירושלים איז אַרויס שמייכלעריי איבער דאָס גאַנצע לאַנד.

16 אַזוי זאָגט גאָט דער הערשאַפטען : איהר זאָלט ניט הערען די רייד פון די פּראָפעטען וואָס פּראָפעצייהען צו אייך, זיי פערנאַרישען אייך, זיי ריידען וואָס זייער אייגען האַרץ זעהט, אָבער ניט פון גאָט׳ס מויל.

17 זיי זאָגען אַלץ צו מיינע פעראַכטער, גאָט האָט גערעדט, עס וועט זיין

דִּבֶּר יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל הֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ
18 אָמְרוּ לֹא־תָבוֹא עֲלֵיכֶם רָעָה׃ כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה
וְיֵרֶא וְיִשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הִקְשִׁיב דְּבָרִי* וַיִּשְׁמָע׃
19 הִנֵּה ׀ סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ
כ רְשָׁעִים יָחוּל׃ לֹא יָשׁוּב אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ
21 מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ בִּינָה׃ לֹא־
שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם
22 נִבָּאוּ׃ וְאִם־עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי אֶת־עַמִּי וִישִׁבוּם
23 מִדַּרְכָּם הָרָע וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ הַאֱלֹהֵי מִקָּרֹב
24 אָנִי נְאֻם־יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק׃ אִם־יִסָּתֵר אִישׁ
בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם
כה וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם־יְהוָה׃ שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־
אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חָלַמְתִּי
26 חָלָמְתִּי׃ עַד־מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב הַנְּבִאִים נִבְּאֵי הַשָּׁקֶר וּנְבִיאֵי
27 תַּרְמִת לִבָּם׃ הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי בַּחֲלוֹמֹתָם
אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי
28 בַּבָּעַל׃ הַנָּבִיא אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי
אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי אֱמֶת מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר נְאֻם־יְהוָה׃
29 הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם־יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע׃
ל לָכֵן הִנְנִי עַל־הַנְּבִאִים נְאֻם־יְהוָה מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת
31 רֵעֵהוּ׃ הִנְנִי עַל־הַנְּבִיאִם נְאֻם־יְהוָה הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם
32 וַיִּנְאֲמוּ נְאֻם׃ הִנְנִי עַל־נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת שֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה
וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְפַחֲזוּתָם וְאָנֹכִי לֹא־
שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעֵיל לֹא־יוֹעִילוּ לָעָם־הַזֶּה נְאֻם־
33 יְהוָה׃ וְכִי־יִשְׁאָלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ־הַנָּבִיא אוֹ־כֹהֵן לֵאמֹר
מַה־מַּשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מַה־מַּשָּׂא וְנָטַשְׁתִּי
34 אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וְהַנָּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא
יהוה

v. 18. דברו קרי

פריעדען צו אייך און צו אלע וואס געהען נאך דעם אויסקוק פון זייער
הארצען האבען זיי געזאגט דער אונגליק וועט אייך ניט טרעפען.
18 דאך ווער פון זיי איז געשטאנען ביי דעם געהיימס־ראטה פון גאט און
געזעהען און זיין ווארט געהערט? ווער האט זיין ווארט פערנומען און
געהערט?
19 דער שטורעם פון גאט איז ארויס מיט צארן, און א שרעקליך שטורעם
אויף די קעפ פון די שלעכטע וועט עס פאלען.
20 גאט'ס צארן וועט זיך ניט צוריקקעהרען ביז ער וועט האבען געטהאן
און ערפילט די געדאנקען פון זיין הארץ, אין די לעצטע צייטען וועט
איהר עס גוט פערשטעהען.
21 איך האב ניט געשיקט די פראפעטען און זיי זיינען געלאפען איך האב
צו זיי ניט גערעדט און זיי האבען פראפעצייהעט.
22 און ווען זיי וואלטען געשטאנען אין מיין ראטה, און וואלטען מיינע ווער־
טער איבערגעבען צו מיין פאלק וואלטען זיי דאך צוריקקעהרען זיי פון
זייער שלעכטען וועג און פון זייער שלעכטע האנדלונגען.
23 בין איך נאר א גאט פון נאהענטען, זאגט גאט, און ניט א גאט פון וויטען?
24 קען זיך דען א מענש פערבארגען אין געהיימע ערטער און איך זאל איהם
ניט זעהען? זאגט גאט, ערפיל איך דען ניט די הימעל און די ערד?
זאגט גאט.
25 איך האב געהערט וואס די פראפעטען האבען געזאגט, וועלכע האבען פרא־
פעצייהעט ליעגען אין מיין נאמען, זאגענדיג: מיר האט זיך געטרוימט,
מיר האט זיך געטרוימט.
26 אבער ביז ווי לאנג? — איז דען דא ווארהייט אין הארץ פון די פרא־
פעטען, וואס פראפעצייהען ליעגען, און פראפעטען פון בעטרוג פון זייער
27 הארץ? — דענקען זיי צו מאכען מיין פאלק זאל גאר פערגעסען מיין
נאמען דורך זייערע טרוימען, ווי זייערע עלטערען האבען פערגעסען מיין
נאמען דורך דעם בעל?
28 דער פראפעט וואס האט א טרוים זאל דערצעהלען א טרוים, אבער ווער
עס בעזיצט מיין ווארט, דער זאל ריידען מיין ווארט פון ווארהייט, וואס
פאר א גלייכעניש איז שטרוי מיט קארן? זאגט גאט.
29 איז ניט מיין ווארט ווי פייער? זאגט גאט, און ווי א האמער וואס צו־
שמעטערט א פעלזענשטיין?
30 דארום נון, איך בין געגען די פראפעטען, זאגט גאט, וואס גנב'ענען מיינע
ווערטער איינעם פון דעם אנדערען.
31 איך בין געגען די פראפעטען, זאגט גאט, וואס מאכען גלאט זייער שפראך
און האלטען א רעדע.
32 איך בין געגען די וואס פראפעצייען טרוימען־ליגענס, זאגט גאט, און
דערצעהלען זיי און פערפיהרען מיין פאלק מיט זייערע ליגענס און לייכט־
זיניגקייט, און איך האב זיי ניט געשיקט און ניט בעפוילען און זיי
קענען גאר קיין נוטצען ברענגען פאר מיין פאלק, זאגט גאט.
33 און אז דיעזעס פאלק וועט דיך פרעגען, אדער דער פראפעט אדער דער
פריסטער אזוי: וואס איז די לאסט פון גאט? זאלסטו זיי זאגען
וואס די לאסט איז: איך וועל אייך פערשטויסען, זאגט גאט.
34 און דער פראפעט און דער פריסטער און דאס פאלק, וואס זאגט: „לאסט
פון גאט", וועל איך יענעם מאן און זיין הויז בעשטראפען.

לה יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־בֵּיתוֹ׃ כֹּה תֹאמְרוּ
אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל־אָחִיו מֶה־עָנָה יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר
36 יְהוָה׃ וּמַשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא יִהְיֶה לְאִישׁ
דְּבָרוֹ וַהֲפַכְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת
37 אֱלֹהֵינוּ׃ כֹּה תֹאמַר אֶל־הַנָּבִיא מֶה־עָנָךְ יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר
38 יְהוָה׃ וְאִם־מַשָּׂא יְהוָה תֹּאמֵרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן
אֲמָרְכֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם
39 לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְהוָה׃ לָכֵן הִנְנִי וְנָשִׁיתִי אֶתְכֶם
נָשֹׁא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הָעִיר אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם
מ וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמּוּת
עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכֵחַ׃

כד Cap. XXIV. כד

א הִרְאַנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי דּוּדָאֵי תְאֵנִים מוּעָדִים לִפְנֵי הֵיכַל
יְהוָה אַחֲרֵי הַגְלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־יְכָנְיָהוּ
בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת־הֶחָרָשׁ
2 וְאֶת־הַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַםִ וַיְבִאֵם בָּבֶל׃ הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים
טֹבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנֵי הַבַּכֻּרוֹת וְהַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת
3 מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר תְּאֵנִים הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת
טֹבוֹת מְאֹד וְהָרָעוֹת רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה
4 ה מֵרֹעַ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה כֵּן אַכִּיר אֶת־
גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים
6 לְטוֹבָה׃ וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה וַהֲשִׁבֹתִים עַל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא אֶהֱרֹס וּנְטַעְתִּים וְלֹא אֶתּוֹשׁ׃
7 וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב לָדַעַת אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ־לִי לְעָם
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי־יָשֻׁבוּ אֵלַי בְּכָל־לִבָּם׃
8 וְכַתְּאֵנִים הָרָעוֹת אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ כִּי־

כֹה

35 אַזוי זאָלט איהר זאָגען איין מאַן צום צווייטען, און איין מאַן צו זיין ברודער „וואָס האָט געענטפערט און וואָס האָט גאָט גערעדט ?"

36 אָבער איהר זאָלט מעהר ניט דערמאהנען „די לאַסט פון גאָט", דען די לאַסט איז צו דעם מענשען זיינע אייגענע רייד, און איהר פּעדרעהט די ווערטער פון לעבעדיגען גאָט, דער עוויגער פון הערשאַפטען אונזער גאָט.

37 אַזוי זאָלסטו זאָגען צום פּראָפעט : „וואָס האָט דיר געענטפערט און וואָס האָט גאָט גערעדט ?"

38 ווען איהר וועט אָבער אָגען : „גאָט לאַסט", דארום זאָגט אַזוי גאָט, ווייל איהר זאָגט דיעזען וואָרט „די לאַסט פון גאָט", ווען איך האָב געשיקט אָנזאָגען איהר זאָלט ניט זאָגען „גאָט לאַסט".

39 דארום וועל איך אַן אייך פערגעסען און וועל אייך פערשטויסען, צו־זאַמען מיט דער שטאָדט וועלכע איך האָב אייך און אייערע עלטערן גע־געבען, און מיין געזיכט.

40 און איך וועל אויף אייך אַרויפלעגען איין אייביגען שמאָך און שאַנדע, וואָס וועט ניט פערגעסען ווערען.

קאַפּיטעל כד

1 גאָט האָט מיר געציינט צוויי קערב מיט פייגען אנגעגרייט פאַר דעם טעמפעל פון גאָט, נאָכדעם ווי נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט פער־טריעבען יכניהו'ן דעם זוהן פון יהויקים קעניג פון יהודה און די פירשטען פון יהודה און די מייסטערס און די שלאָסערס פון ירושלים און געבראַכט זיי נאָך בבל.

2 אין איין קאָרב זיינען געווען זעהר גוטע פייגען, ווי פריה־צייטיגע פייגען, און אין דעם אַנדערן זיינען געווען זעהר שלעכטע פייגען, וואָס מען האָט ניט געקענט עסען פאַר שלעכטקייט.

3 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : וואָס זעהסטו ירמיהו ? און איך האָב געזאָגט, פייגען, די גוטע פייגען זיינען זעהר גוט און די שלעכטע זעהר שלעכט, וואָס מען קען זיי ניט עסען פאַר שלעכטקייט.

4 און גאָטס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי :

5 אַזוי האָט דער עוויגער גאָט פון ישראל געזאָגט, אַזוי ווי דיעזע גוטע פייגען אַזוי וועל איך אנערקענען די פערטריבענע פון יהודה, וועלכע איך האָב אַרויסגעשיקט פון דיעזען אָרט נאָך כשדים צום גוטען.

6 און איך וועל ריכטען מיין אויג אויף זיי צום גוטען און איך וועל זיי צוריקקעהרען צו דיעזען לאַנד און וועל זיי אויפבויען און ניט מעהר צושטערען און וועל זיי איינפלאַנצען און ניט מעהר אויסרייסען.

7 און וועל זיי געבען אַ האַרץ, זיי זאָלען מיך וויסען, אַז איך בין גאָט און זיי וועלען זיין צו מיר אַ פאָלק און איך וועל זיין זייער גאָט, ווייל זיי וועלען זיך צוריקקעהרען צו מיר מיט זייער גאַנצען האַרצען.

8 און אַזוי ווי די שלעכטע פייגען, וועלכע מען קען ניט עסען צוליעב

כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה כֵּן אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־
שָׂרָיו וְאֵת ׀ שְׁאֵרִית יְרוּשָׁלִַם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת
9 וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וּנְתַתִּים לְזַוֲעָה לְרָעָה לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְחֶרְפָּה וּלְמָשָׁל לִשְׁנִינָה וְלִקְלָלָה בְּכָל־
י הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־אַדִּיחֵם שָׁם׃ וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת־הַחֶרֶב
אֶת־הָרָעָב וְאֶת־הַדָּבֶר עַד־תֻּמָּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לָהֶם וְלַאֲבוֹתֵיהֶם׃

CAP. XXV. כה

כה

א הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה עַל־יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־עַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה
הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה
2 הָרִאשֹׁנִית לִנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא עַל־כָּל־עַם יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר׃
3 מִן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְעַד ׀ הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דְבַר־יְהוָה
4 אֵלָי וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַשְׁכֵּים וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְשָׁלַח
יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא
ה שְׁמַעְתֶּם וְלֹא־הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנְכֶם לִשְׁמֹעַ׃ לֵאמֹר שׁוּבוּ־
נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיכֶם וּשְׁבוּ עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם
6 וְעַד־עוֹלָם׃ וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם
וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְלֹא־תַכְעִיסוּ אוֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא
7 אָרַע לָכֶם׃ וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְמַעַן הַכְעִסֵוּנִי
8 בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְרַע לָכֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
9 יַעַן אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרָי׃ הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי
אֶת־כָּל־מִשְׁפְּחוֹת צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל עַבְדִּי וַהֲבִאֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל־יֹשְׁבֶיהָ וְעַל
כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשַׂמְתִּים לְשַׁמָּה

ולשרקה

כ״ד v. 9. לזועה קרי   כ״ה v. 3. א׳ במקום ה׳   v. 7. קמץ בטרחא   ibid. הכעיסני קרי

שלעכטקייט אזוי האט גאט געזאגט, וועל איך מאכען צדקיהו דעם קעניג
פון יהודה און זיינע פירשטען און די איבערגעבליעבענע פון ירושלים,
וועלכע זיינען פערבליעבען אין דיעזען לאנד און וועלכע וואהנען אין
לאנד מצרים.

9 און איך וועל זיי מאכען פאר א ציטערנים און פאר אן אונגליק פאר אלע
קעניגרייכען פון דער ערד. פאר א שאנדע און שפריכווארט און שימפפ־
ווארט און פלוך אין אלע ערטער וואוהין איך וועל זיי פערשטויסען.

10 און איך וועל אויף זיי אנשיקען דאס שווערד און דעם הונגער און די
פעסט ביז זיי וועלען פערניכטעט ווערען פון דעם לאנד, וואס איך האב
געגעבען צו זיי און צו זייערע עלטערן.

קאפיטעל כה

1 דאס ווארט וואס עס איז געווען צו ירמיהו וועגען דעם גאנצען פאלק
יהודה, אין דעם פערטען יאהר צו יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג
פון יהודה, דאס איז דאס ערשטע יאהר צו נבוכדראצר קעניג פון בבל.

2 וואס ירמיהו האט גערעדט וועגען דעם גאנצען פאלק יהודה און צו די
איינוואהנער פון ירושלים, אזוי :

3 פון דעם דרייצעהנטען יאהר פון יאשיהו דער זוהן פון קעניג פון יהודה
און ביז דיעזען טאג, שוין דריי און צוואנציג יאהר איז געווען גאטס
ווארט צו מיר, און איך האב גערעדט צו אייך, פלעג אויפשטעהן גאנץ
פריה און רעדען און איהר האט ניט געהערט.

4 און גאט האט געשיקט צו אייך אלע זיינע קנעכט, די פראפעטען, גע־
שיקט זיי פון פריה־מארגען, און איהר האט ניט געהערט און האט ניט
צוגעלעגט אייער אויער צו הערען.

5 מען פלעגט אייך זאגען : קעהרט זיך נאר צוריק, יעדערער פון זיין
שלעכטען וועג, און פון אייערע שלעכטע האנדלונגען און בלייבט בעסער
וואהנען אויף'ן לאנד וואס גאט האט אייך און אייערע עלטערן געגעבען
פון אייביג ביז אייביג.

6 און געהט ניט נאך אנדערע געטער צו דיענען זיי און צו בוקען זיך צו
זיי און דערצערענט מיך ניט מיט אייער האנדווערק און איך וועל אייך
קיין שלעכטעס טהאן.

7 און איהר האט מיך ניט געהערט, זאגט גאט, אום צו ערצערענען מיך
מיט אייערע הענד־ווערק צו אייער אייגענעם אונגליק.

8 דארום אזוי זאגט גאט דער הערשאפטען, ווייל איהר האט ניט געהערט
מיינע רייד,

9 וועל איך שיקען און נעהמען אלע פאמיליען פון נארד־זייט, זאגט גאט,
און אויך נאך נבוכדראצר דער קעניג פון בבל מיין קנעכט און וועל זיי
ברענגען אויף דיעזער לאנד און אויף איהרע איינוואהנער און אויף
אלע דיעזע פעלקער פון ארום און וועל זיי פערוויסטען און מאכען זיי
צום שטוינען, צום אויספייפען און אייביגע וויסטענים.

י וְלִשְׁרֵקָה וּלְחָרְבוֹת עוֹלָם׃ וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם קוֹל שָׂשׂוֹן
וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר׃
11 וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה וְעָבְדוּ הַגּוֹיִם
12 הָאֵלֶּה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה׃ וְהָיָה כִמְלֹאות
שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־
יְהוָה אֶת־עֲוֺנָם וְעַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתִּי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת
13 עוֹלָם׃ וְהֵבֵאוֹתִי עַל־הָאָרֶץ הַהִיא אֶת־כָּל־דְּבָרַי אֲשֶׁר־
דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר־נִבָּא
14 יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי עָבְדוּ־בָם גַּם־הֵמָּה גּוֹיִם רַבִּים
וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃
טו כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־
כּוֹס הַיַּיִן הַחֵמָה הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־
16 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם׃ וְשָׁתוּ וְהִתְגֹּעֲשׁוּ
17 וְהִתְהֹלָלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֹתָם׃ וָאֶקַּח
אֶת־הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה וָאַשְׁקֶה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי
18 יְהוָה אֲלֵיהֶם׃ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת־מְלָכֶיהָ
אֶת־שָׂרֶיהָ לָתֵת אֹתָם לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה לִשְׁרֵקָה וְלִקְלָלָה
19 כַּיּוֹם הַזֶּה׃ אֶת־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־
כ שָׂרָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ׃ וְאֵת כָּל־הָעֶרֶב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ
הָעוּץ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן וְאֶת־
21 עַזָּה וְאֶת־עֶקְרוֹן וְאֵת שְׁאֵרִית אַשְׁדּוֹד׃ אֶת־אֱדוֹם וְאֶת־
22 מוֹאָב וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צֹר וְאֵת כָּל־מַלְכֵי
23 צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם׃ אֶת־דְּדָן וְאֶת־
24 תֵּימָא וְאֶת־בּוּז וְאֵת כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי
כה עֲרָב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי הָעֶרֶב הַשֹּׁכְנִים בַּמִּדְבָּר׃ וְאֵת ׀ כָּל־
מַלְכֵי זִמְרִי וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל־מַלְכֵי מָדָי׃
26 וְאֵת ׀ כָּל־מַלְכֵי הַצָּפוֹן הַקְּרֹבִים וְהָרְחֹקִים אִישׁ אֶל־

אחיו

v. 11. כצ״ל   v. 12. מלא ו׳   v. 13. והבאתי קרי

10 און וועל פערניכטען פון זיי די שטימע פון פרייד און די שטימע פון
פרעהליכקייט, די שטימע פון חתן און די שטימע פון כלה, דעם גערויש
פון מיהל און דעם שיין פון לאָמפּ.

11 און גאַר דיעזעס לאַנד וועט זיין צו וויסט און צום שטוינען, און דיעזע
פעלקער וועלען דיענען דעם קעניג פון בבל זיעבציג יאָהר.

12 און עס וועט געשעהן ווען די זיעבציג יאָהר וועלען זיך ענדיגען וועל איך
אונטערזוכען דעם קעניג פון בבל און יענעם פאָלק, זאָגט גאָט, זיינע זינד
און דאָס לאַנד כשדים, און וועל איהם מאַכען פאַר אַן אייביגע וויס־
טענים.

13 און וועל ברענגען אויף יענעם לאַנד אַלע מיינע ווערטער וואָס איך האָב
גערעדט וועגען איהר, אַלעס וואָס עס איז געשריעבען אין דיעזען בוך,
וואָס ירמיהו האָט פּראָפעציייעט אויף אַלע פעלקער.

14 ווייל אויך זיי וועלען מוזען דיענען צו פיעלע פעלקער און גרויסע קעניגע,
און איך וועל זיי בעצאָהלען ווי זיי האָבען פערדיענט און נאָך די טהאַ־
טען פון זייערע הענד.

15 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל צו מיר : נעהם
דיעזען בעכער ווייז מיט צאָרן פון מיין האַנד און מאַך אַלע פעלקער,
וואָס איך שיק דיך צו זיי, זאָלען טרינקען פון איהם.

16 און זיי וועלען טרינקען און טומלען און פערנאַרישט ווערען פון דעם
שווערד וואָס איך שיק צווישען זיי.

17 און איך האָב גענומען דעם בעכער פון גאָטעס האַנד און האָב געמאַכט
אַנטרינקען אַלע פעלקער, וואָס גאָט האָט מיך געשיקט צו זיי.

18 ירושלים און די שטעדט פון יהודה און איהרע קעניגע און פירשטען,
מאַכען זיי צו וויסט, צום שטוינען און צום אויספייפען און צו פלוך ווי
דיעזען טאָג.

19 פרעה דער קעניג פון מצרים און זיינע קנעכט און זיינע פירשטען און
גאַר זיין פאָלק.

20 און די גאַנצע געמישטע פעלקערשאַפט און אַלע קעניגע פון לאַנד עוץ,
און אַלע קעניגע פון לאַנד פלשתים און אשקלון און עזה און עקרון און די
איבערגעבליעבענע פון אשדוד.

21 און אדום און מואב און בני־עמון.

22 און אַלע קעניגע פון צור און אַלע קעניגע פון צידון און אַלע קעניגע פון
די אינזלען וואָס פון יענער זייט ים.

23 דדן און תימא און בוז און אַלע וואָס מיט געשאָרענע לאָקען.

24 און אַלע קעניגע פון ערב, און אַלע קעניגע פון די געמישטע פעלקער־
שאַפטען, וועלכע וואָהנען אין דער וויסטע.

25 און אַלע קעניגע פון זמרי, און אַלע קעניגע פון עילם, און אַלע קעניגע
פון מדי.

26 און אַלע קעניגע פון נאָרד־זייט די נאָהנטע און די ווייטע איינער צום

אָחִיו וְאֵת כָּל־הַמַּמְלְכוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
27 וּמֶלֶךְ שֵׁשַׁךְ יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וּקְיוּ וְנִפְלוּ וְלֹא
28 תָקוּמוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם׃ וְהָיָה כִּי
יְמָאֲנוּ לָקַחַת־הַכּוֹס מִיָּדְךָ לִשְׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
29 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁתוֹ תִשְׁתּוּ׃ כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ אָנֹכִי מֵחֵל לְהָרַע וְאַתֶּם הִנָּקֵה תִנָּקוּ
לֹא תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קֹרֵא עַל־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם
ל יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ
יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל־נָוֵהוּ הֵידָד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה אֶל
31 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ בָּא שָׁאוֹן עַד־קְצֵה הָאָרֶץ כִּי רִיב
לַיהוָה בַּגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל־בָּשָׂר הָרְשָׁעִים נְתָנָם לַחֶרֶב
32 נְאֻם־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֹצֵאת
33 מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ וְהָיוּ חַלְלֵי
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ לֹא
יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃
34 הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־מָלְאוּ
לה יְמֵיכֶם לִטְבוֹחַ וּתְפוֹצוֹתִיכֶם וּנְפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה׃ וְאָבַד
36 מָנוֹס מִן־הָרֹעִים וּפְלֵיטָה מֵאַדִּירֵי הַצֹּאן׃ קוֹל צַעֲקַת
הָרֹעִים וִילְלַת אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־מַרְעִיתָם׃
37 38 וְנָדַמּוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ עָזַב כַּכְּפִיר
סֻכּוֹ כִּי־הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי
חֲרוֹן אַפּוֹ׃

CAP. XXVI. כו

כו

א בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה
2 הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עֲמֹד

בחצר

v. 30. בי״ה קמץ בפשטא   v. 34. הפ׳ בחולם ובחירק דגש

אנדערן, און אַלע קעניגע פון דער וועלט וועלכע זיינען אויף דער ערד, און דער קעניג פון ששך וועט אָבער טרינקען נאָך זיי אַלעמען.
27 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט דער עוויגער פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט, טרינקט און ווערט בעזויפען און ברעכט אויס און פאַלט אַזוי איהר זאָלט ניט אויפשטעהן פון דעם שווערד וואָס איך שיק צווישען אייך.
28 און ווען זיי וועלען זיך ענטזאָגען צו נעהמען דעם בעכער פון דיין האַנד צו טרינקען, זאָלסטו צו זיי זאָגען, אַזוי האָט גאָט געזאָגט, איהר מוזט טרינקען!
29 ווייל ווען אין דער שטאָדט אויף וועלכער מיין נאָמען איז גערופען פאַנג איך אָן צו ברענגען אונגליק, וועט איהר אַרויסגעהן ריין? איהר וועט ניט ריין בלייבען! ווייל איך רוף דעם שווערד אויף אַלע איינוואָהנער פון דער ערד, זאָגט גאָט דער הערשאַפטען.
30 און דו זאָלסט פּראָפעצייען צו זיי אַלע דיעזע ווערטער, און זאָלסט זאָגען צו זיי: גאָט ברומט פון דער הויך, פון זיין הייליגער וואָהנונג גיט ער זיין שטימע, ער ברומט שטאַרק איבער זיין וואָהנונג, ווי די וואָס טרעטען טרויבען אין קעלטער שרייט ער אויס: הידד! צו אַלע איינ־וואָהנער פון דער ערד.
31 דער טומעל קומט ביז עק וועלט, ווייל גאָט שטרייט מיט די פעל־קער, און ריכטעט אַלע לייבער, די שולדיגע, האָט ער איבערגעגעבען צו שווערד, זאָגט גאָט.
32 אַזוי האָט גאָט פון הערשאַפטען געזאָגט: אַן אונגליק געהט פון פאָלק צו פאָלק און אַ גרויסער שטורם ערוואַרט זיך פון די ברעגען פון דער ערד.
33 און דערשלאַגענע פון גאָט וועלען זיין אין יענעם טאָג פון איין עק וועלט ביז דעם אַנדערן עק וועלט, זיי וועלען ניט בעקלאָגט ווערען און ניט געזאַמעלט ווערען און ניט בעגראָבען ווערען, צו מיסט וועלען זיי זיין אויף דעם געזיכט פון דער ערד.
34 קלאָגט אַה, הירטען און שרייט און בעדעקט אייך מיט איהר מעכטיגע פון די שאָף, ווייל אייער צייט איז געקומען צום שלאַכטען, און באַלד איז אייער פאַרשפּרייטונג איהר וועט פאַלען ווי טהייערע געפעס.
35 עס איז פאַרלאָרען די רעטונג פון די הירטען און אַנטרינונג פון די מעכ־טיגע פון די שאָף.
36 עס הערט זיך די שטימע פון די הירטענס געשריי און דער יאָמער פון די מעכטיגע פון די שאָף, ווייל גאָט האָט פערוויסטעט זייער פי־טערונג.
37 פערשטומט זיינען די פריעדליכע פיטערונגס פּלעצער פון דעם ברענענ־דיגען גאָטס גרימצאָרן.
38 ער האָט פערלאָזען ווי אַ לייב זיין וואָהנונג, ווייל זייער לאַנד איז צו וויסט געוואָרען פון דעם צאָרן פון דריקענדען שווערד, פון זיין ברענענ־דיגען גרימצאָרן.

קאַפּיטעל כו

1 אין אַנפאַנג פון דער רעגיערונג פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, איז געוועזען דיעזעס וואָרט פון גאָט אַזוי:
2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: שטעל זיך אין הויף פון גאָטעס הויז און זאָלסט

בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וְדִבַּרְתָּ עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים
לְהִשְׁתַּחֲוֺת בֵּית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר
3 אֲלֵיהֶם אַל־תִּגְרַע דָּבָר׃ אוּלַי יִשְׁמְעוּ וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם
4 מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃
ה לִשְׁמֹעַ עַל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם
6 וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְנָתַתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
כְּשִׁלֹה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאתָה אֶתֵּן לִקְלָלָה לְכֹל גּוֹיֵ הָאָרֶץ׃
7 וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ
8 מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת
יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־
הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר
9 מוֹת תָּמוּת׃ מַדּוּעַ נִבֵּיתָ בְשֵׁם־יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלוֹ יִהְיֶה
הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־
הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃ וַיִּשְׁמְעוּ ׀ שָׂרֵי יְהוּדָה אֵת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ
11 בְּפֶתַח שַׁעַר־יְהוָה הֶחָדָשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים
אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה
כִּי נִבָּא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם׃
12 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר יְהוָה
שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל־
13 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם
וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִנָּחֵם יְהוָה אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר
14 דִּבֶּר עֲלֵיכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי בְיֶדְכֶם עֲשׂוּ־לִי כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר
טו בְּעֵינֵיכֶם׃ אַךְ ׀ יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי אִם־מְמִתִים אַתֶּם אֹתִי כִּי־
דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יֹשְׁבֶיהָ

כי

v. 6. יתיר ה ibid. חסר י v. 9. כצ״ל

רעדען צו די וואָס קומען פון אַלע שטעדט פון יהודה צו בוקען זיך אין
גאָטעס הויז, אַלע ווערטער וואָס איך האָב דיר בעפוילען צו רעדען צו זיי
זאָלסט ניט אויסלאָזען קיין וואָרט.

3 פיעלייכט וועלען זיי הערען און צוריקקעהרען זיך יעדערער פון זיין
שלעכטען וועג, וועל איך מיך בעדענקען פון דעם שטראָף וואָס איך
טראַכט זיי צו געבען פאַר זייערע שלעכטע טהאַטען.

4 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי אַזוי האָט גאָט געזאָגט, אויב איהר וועט מיך
ניט הערען צו געהן אין וועג פון מיין לעהרע, וואָס איך האָב געגעבען
און פאָרגעלעגט פאַר אייך.

5 צו הערען די ווערטער פון מיינע קנעכט די פּראָפעטען, וואָס איך שיק
צו אייך, געשיקט אַלע פריה־מאָרגען, און איהר האָט ניט געהערט.

6 וועל איך מאַכען דיעזעס הויז ווי שלה און דיעזע שטאָדט וועל איך
מאַכען פאַר אַ פלוך צו אַלע פעלקער פון דער וועלט.

7 און די פּריסטער און די פּראָפעטען און דאָס גאַנצע פאָלק האָבען געהערט
ירמיהו'ן רעדענדיג דיעזע ווערטער אין גאָטעס הויז.

8 און עס איז געשעהן ווען ירמיהו האָט געענדיגט צו רעדען אַלעס וואָס
גאָט האָט איהם בעפוילען צו רעדען צום גאַנצען פאָלק, האָבען איהם די
פּריסטער און די פּראָפעטען און גאָר דאָס פאָלק אָנגעגריפען זאָגענדיג:
דו מוזט שטאַרבען.

9 וואָרום פּראָפעצייעסטו אין דעם נאָמען פון גאָט, אַז דיעזעס הויז וועט
זיין ווי שלה און דיעזע שטאָדט וועט פערוויסטעט ווערען און וועט זיין
אָהן איינוואָהנער, און דאָס גאַנצע פאָלק האָט זיך פערזאַמעלט וועגען
ירמיהו אין גאָטעס הויז.

10 און די פירשטען פון יהודה האָבען געהערט דיעזע ווערטער און זיינען
אַרויפגעקומען פון קעניגס הויז אין גאָטעס הויז און האָבען זיך געזעטצט
אין דעם אַריינגאַנג פון דעם נייעם טהויער פון גאָט.

11 און די פּריסטער און פּראָפעטען האָבען געזאָגט צו די פירשטען און צום
גאַנצען פאָלק אַזוי: עס קומט דיעזען מאַן אַ טוידט־שטראָף, ווייל
ער האָט פּראָפעצייעט אויף דיעזער שטאָדט ווי איהר אַליין האָט געהערט
מיט אייערע אויערן.

12 און ירמיהו האָט געזאָגט צו אַלע פירשטען און צום גאַנצען פאָלק אַזוי:
גאָט האָט מיך געשיקט צו פּראָפעצייען אויף דיעזען הויז און אויף דיע־
זער שטאָדט אַלע ווערטער וואָס איהר האָט געהערט.

13 און יעצט בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאַטען און הערט
צו דער שטימע פון דעם עוויגען אייער גאָט, וועט זיך גאָט בעדענקען
פון דער שטראָף וואָס ער האָט גערעדט איבער אייך.

14 און איך, נון, בין אין אייערע הענד, טהוט מיט מיר ווי עס איז גוט
און גלייך אין אייערע אויגען.

15 אָבער איהר מוזט וויסען, אַז ווען איהר וועט מיר טוידטען, וועט איהר
ברענגען אויף אייך אונשולדיג בלוט, און אויף דיעזער שטאָדט און

כִּ֣י בֶאֱמֶ֗ת שְׁלָחַ֤נִי יְהוָה֙ עֲלֵיכֶ֔ם לְדַבֵּר֙ בְּאָזְנֵיכֶ֔ם אֵ֥ת כָּל־
16 הַדְּבָרִ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ וַיֹּאמְר֤וּ הַשָּׂרִים֙ וְכָל־הָעָ֔ם אֶל־הַכֹּהֲנִ֖ים
וְאֶל־הַנְּבִיאִ֑ים אֵין־לָאִ֤ישׁ הַזֶּה֙ מִשְׁפַּט־מָ֔וֶת כִּ֗י בְּשֵׁ֛ם יְהוָ֥ה
17 אֱלֹהֵ֖ינוּ דִּבֶּ֥ר אֵלֵֽינוּ׃ וַיָּקֻ֣מוּ אֲנָשִׁ֔ים מִזִּקְנֵ֖י הָאָ֑רֶץ וַיֹּֽאמְר֔וּ
18 אֶל־כָּל־קְהַ֥ל הָעָ֖ם לֵאמֹֽר׃ מִיכָה֙ הַמּ֣וֹרַשְׁתִּ֔י הָיָ֣ה נִבָּ֔א
בִּימֵ֖י חִזְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה וַיֹּ֣אמֶר אֶל־כָּל־עַ֣ם יְהוּדָ֡ה לֵאמֹר֩
כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀ יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת צִיּ֞וֹן שָׂדֶ֤ה תֵֽחָרֵשׁ֙ וִירֽוּשָׁלַ֙יִם֙ עִיִּ֣ים
19 תִּֽהְיֶ֔ה וְהַ֥ר הַבַּ֖יִת לְבָמ֥וֹת יָֽעַר׃ הֶהָמֵ֣ת הֱ֠מִתֻהוּ חִזְקִיָּ֨הוּ
מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֜ה וְכָל־יְהוּדָ֗ה הֲלֹא֮ יָרֵ֣א אֶת־יְהוָה֒ וַיְחַל֙ אֶת־
פְּנֵ֣י יְהוָ֔ה וַיִּנָּ֣חֶם יְהוָ֔ה אֶל־הָרָעָ֖ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר עֲלֵיהֶ֑ם
כ וַאֲנַ֗חְנוּ עֹשִׂ֛ים רָעָ֥ה גְדוֹלָ֖ה עַל־נַפְשׁוֹתֵֽינוּ׃ וְגַם־אִישׁ֙ הָיָ֣ה
מִתְנַבֵּא֮ בְּשֵׁ֣ם יְהוָה֒ אֽוּרִיָּ֙הוּ֙ בֶּֽן־שְׁמַֽעְיָ֔הוּ מִקִּרְיַ֖ת הַיְּעָרִ֑ים
וַיִּנָּבֵ֞א עַל־הָעִ֤יר הַזֹּאת֙ וְעַל־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את כְּכֹ֖ל דִּבְרֵ֥י
21 יִרְמְיָֽהוּ׃ וַיִּשְׁמַ֣ע הַמֶּֽלֶךְ־יְ֠הוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָ֤יו וְכָל־הַשָּׂרִים֙
אֶת־דְּבָרָ֔יו וַיְבַקֵּ֥שׁ הַמֶּ֖לֶךְ הֲמִית֑וֹ וַיִּשְׁמַ֤ע אֽוּרִיָּ֙הוּ֙ וַיִּרָ֔א
22 וַיִּבְרַ֖ח וַיָּבֹ֥א מִצְרָֽיִם׃ וַיִּשְׁלַ֞ח הַמֶּ֤לֶךְ יְהוֹיָקִים֙ אֲנָשִׁ֔ים
מִצְרָ֑יִם אֵ֣ת אֶלְנָתָ֧ן בֶּן־עַכְבּ֛וֹר וַאֲנָשִׁ֥ים אִתּ֖וֹ אֶל־מִצְרָֽיִם׃
23 וַיּוֹצִ֨יאוּ אֶת־אֽוּרִיָּ֜הוּ מִמִּצְרַ֗יִם וַיְבִאֻ֙הוּ֙ אֶל־הַמֶּ֣לֶךְ יְהוֹיָקִ֔ים
24 וַיַּכֵּ֖הוּ בֶּחָ֑רֶב וַיַּשְׁלֵךְ֙ אֶת־נִבְלָת֔וֹ אֶל־קִבְרֵ֖י בְּנֵ֥י הָעָֽם׃ אַ֗ךְ
יַ֚ד אֲחִיקָ֣ם בֶּן־שָׁפָ֔ן הָיְתָ֖ה אֶת־יִרְמְיָ֑הוּ לְבִלְתִּ֛י תֵּת־אֹת֥וֹ
בְיַד־הָעָ֖ם לַהֲמִיתֽוֹ׃

כז CAP. XXVII. כז

א בְּרֵאשִׁ֗ית מַמְלֶ֛כֶת יְהוֹיָקִ֥ם בֶּן־יֹאושִׁיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה הָיָ֞ה
2 הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֗ה אֶֽל־יִרְמְיָ֛ה מֵאֵ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹֽר׃ כֹּֽה־אָמַ֤ר
יְהוָה֙ אֵלַ֔י עֲשֵׂ֣ה לְךָ֔ מוֹסֵר֖וֹת וּמֹט֑וֹת וּנְתַתָּ֖ם עַל־צַוָּארֶֽךָ׃
3 וְשִׁלַּחְתָּ֞ם אֶל־מֶ֣לֶךְ אֱד֗וֹם וְאֶל־מֶ֙לֶךְ֙ מוֹאָ֔ב וְאֶל־מֶ֙לֶךְ֙ בְּנֵ֣י
עַמּ֔וֹן וְאֶל־מֶ֥לֶךְ צֹ֖ר וְאֶל־מֶ֣לֶךְ צִיד֑וֹן בְּיַ֤ד מַלְאָכִים֙ הַבָּאִ֣ים
ירושלם

כ״ו v. 18. מיכה קרי   כ״ז v. 1. מלא ו׳

איהרע איינוואָהנער, דען אין וואהרהייט האָט מיך גאָט יאָ געשיקט
צו אייך צו רעדען אין אייערע אויערן אַלע דיעזע ווערטער.

16 און די פירשטען און גאַר דאָס פאָלק האָבען געזאָגט צו די פּריסטער און
צו די פּראָפעטען: עס קומט ניט דיעזען מאַן אַ טוידט־שטראָף, ווייל
ער האָט גערעדט צו אונז אין דעם נאָמען פון גאָט.

17 און עס זיינען אויפגעשטאַנען מענשען פון די עלטסטע פון לאַנד און
האָבען געזאָגט צום גאַנצען פערזאַמלונג פון פאָלק אַזוי:

18 מיכה דער מורשתי האָט פּראָפעצייעט אין די צייטען פון יחזקיהו קעניג
פון יהודה, און האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק יהודה אַזוי: אַזוי האָט
גאָט פון הערשאַפטען געזאָגט, ציון וועט געאַקערט ווערען ווי אַ פעלד,
ירושלים וועט ווערען צו שטיינ־הויפענס און דער באַרג פון גאָטס הויז
פאַר אַ וואַלד־באַרג.

19 האָבען איהם דען חזקיהו קעניג פון יהודה און גאַנץ יהודה געטוידטעט?
ער האָט דאָך געפירכטעט פאַר גאָט און גאָט געבעטען, און גאָט האָט זיך
בעדענקט פון דעם שטראָף וואָס ער האָט גערעדט איבער זיי — און
מיר זאָלען אַזאַ גרויסען פערברעכען ברענגען אויף אונזערע זעעלע?

20 און עס איז אויך געוועזען אַ מאַן (האָבען די געגנער געזאָגט) וואָס האָט
פּראָפעצייעט אין גאָטעס נאָמען, נעמליך, אוריה דער זוהן פון שמעיהו
פון קרית יערים, און ער האָט פּראָפעצייעט אויף דיעזער שטאָדט און
אויף דיעזער לאַנד גלייך ווי אַלע רייד פון ירמיהו.

21 און דער קעניג יהויקים און אַלע זיינע קריעגס־העלדען און אַלע פירשטען
האָבען געהערט זיינע ווערטער, און דער קעניג האָט איהם געוואָלט
טוידטען, און אוריהו האָט עס געהערט און האָט זיך דערשראָקען און
איז אַנטלאָפען און איז געקומען נאָך מצרים.

22 און דער קעניג יהויקים האָט געשיקט מענשען נאָך מצרים, אלנתן דער
זוהן פון עכבור און איינינע מענשען מיט איהם, נאָך מצרים.

23 און זיי האָבען ארויסגעפיהרט אוריהו'ן פון מצרים און געבראַכט איהם
צום קעניג יהויקים און ער האָט איהם דערשלאַגען מיט'ן שווערד און
זיין טוידטען קערפּער האָט ער געוואָרפען אין די גריבער פון די געמיינע
פון פאָלק.

24 נאָר די האַנד פון אחיקם דער זוהן פון שפן איז געוועזען מיט ירמיהו, מען
זאָל איהם ניט איבערגעבען אין האַנד פון פאָלק צו טוידטען איהם.

קאַפּיטעל כז

1 אין אנפאנג פון דער רעגיערונג פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג
פון יהודה, איז געוועזען דיעזעס וואָרט פון גאָט צו ירמיהו אַזוי:

2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו מיר, מאַך דיך רימענס און שטאַנגען און לעג
זיי אויף דיין האַלז.

3 און שיק זיי צום קעניג פון אדום און צום קעניג פון מואב און צום קעניג
פון די קינדער עמון און צום קעניג פון צר און צום קעניג פון צידון, דורך

יְרוּשָׁלָ͏ִם אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־ 4
אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה
תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם׃ אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם ה
וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכֹחִי הַגָּדוֹל וּבִזְרוֹעִי
הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לַאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אָנֹכִי נָתַתִּי 6
אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ לְעָבְדוֹ׃ וְעָבְדוּ אֹתוֹ 7
כָל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בֶּן־בְּנוֹ עַד בֹּא־עֵת אַרְצוֹ גַּם־
הוּא וְעָבְדוּ בוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים׃ וְהָיָה הַגּוֹי 8
וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל
בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
עַד־תֻּמִּי אֹתָם בְּיָדוֹ׃ וְאַתֶּם אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם 9
וְאֶל־קֹסְמֵיכֶם וְאֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם
אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
בָּבֶל׃ כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק אֶתְכֶם י
מֵעַל אַדְמַתְכֶם וְהִדַּחְתִּי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם׃ וְהַגּוֹי אֲשֶׁר 11
יָבִיא אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־
אַדְמָתוֹ נְאֻם־יְהוָה וַעֲבָדָהּ וְיָשַׁב בָּהּ׃ וְאֶל־צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־ 12
יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הָבִיאוּ אֶת־
צַוְּארֵיכֶם בְּעֹל ׀ מֶלֶךְ בָּבֶל וְעִבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וִחְיוּ׃ לָמָּה 13
תָמוּתוּ אַתָּה וְעַמֶּךָ בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וְאַל־ 14
תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא
תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם׃ כִּי לֹא טו
שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה וְהֵם נִבְּאִים בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר לְמַעַן
הַדִּיחִי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם אַתֶּם וְהַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם׃
וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר 16

די געזאַנדטע וואָס קומען נאָך ירושלים צו צדקיהו קעניג פון יהודה.
4 און בעפעהל זיי צו זאָגען צו זייערע הארען אַזוי : אַזוי זאָגט גאָט
דער עוויגער פון הערשאַפטען, דער גאָט פון ישראל, אַזוי זאָלט איהר
זאָגען צו אייערע האַרען.
5 איך האָב בעשאַפען די ערד, דעם מענשען און דאָס פיה, וועלכע זיינען
אויף דער ערד, דורך מיין גרויסע קראַפט און מיין אויסגעשטרעקטען
אָרעם און האָב זי אַוועקגעגעבען צו דעם וועלכער געפעהלט מיר.
6 און יעצט גיב איך אַלע דיעזע לענדער אין דער האַנד פון נבוכדראצר,
קעניג פון בבל, מיין קנעכט, און אויך אַלע טהיערע פון פעלד האָב איך
אידם געגעבען צו דיענען איהם.
7 און אַלע פעלקער וועלען איהם דיענען און אויך זיין זוהן און זיין זוהנס
זוהן, ביז עס וועט קומען די אונגליקליכע צייט פון זיין לאַנד אויך, און
פיעלע פעלקער און גרויסע קעניגע וועלען זיך מיט איהם בעדיענען.
8 און עס וועט זיין, אַז דאָס פאָלק און דאָס קעניגרייך, וואָס וועט איהם,
נבוכדראצר דער קעניג פון בבל, ניט וועלען דיענען, און וועט ניט וועלען
אריינלעגען זיין האַלז אין דעם יאָך פון קעניג פון בבל — מיט שווערד
און מיט הונגער און מיט פעסט וועל איך בעזוכען יענעם פאָלק, זאָגט
גאָט, ביז איך מאַך אַן ענדע פון זיי דורך זיין האַנד.
9 און איהר זאָלט ניט צוהערען צו אייערע פראָפעטען און אייערע וואהר־
זאָגערס, אייערע טרוימערס, אייערע צייכענדייטער און אייערע צויי־
בערער, וועלכע זאָגען אייך אַזוי : איהר וועט ניט דיענען דעם קעניג
פון בבל.
10 ווייל זיי פראָפעצייען אייך ליגענס, אום צו דערווייטערן אייך פון
אַייער לאַנד און איך זאָל אַייך פערשטויסען און איהר זאָלט געהן
פערלאָרען.
11 אָבער דאָס פאָלק וואָס וועט אַליין לייגען זיין האַלז אין דעם יאָך פון קע־
ניג פון בבל און וועט איהם דיענען, וועל איך איהם לאָזען רוהען אויף
זיין לאַנד, זאָגט גאָט, און ער וועט עס בעארבייטען און וואָהנען
דארין.
12 און צו צדקיהו קעניג פון יהודה האָב איך גערעדט אַזוי ווי דיעזע אַלע
רייד זאָגענדיג : לייגט אַייערע העלזער אין דעם יאָך פון קעניג פון בבל
און דיענט איהם מיט זיין פאָלק וועט איהר בלייבען לעבען.
13 וואָרום זאָלט איהר שטאַרבען, דו און דיין פאָלק דורך'ן שווערד און
דורך הונגער און דורך פעסט, ווי גאָט האָט גערעדט איבער דעם פאָלק
וואָס וועט ניט וועלען דיענען דעם קעניג פון בבל.
14 און איהר זאָלט ניט צוהערען צו די רייד פון די פראָפעטען, וואָס זאָגען
צו אַייך אַזוי : „איהר זאָלט ניט דיענען דעם קעניג פון בבל", ווייל זיי
פראָפעצייען צו אייך ליגענס.
15 ווייל איך האָב זיי ניט געשיקט, זאָגט גאָט, און זיי פראָפעצייען אין
מיין נאָמען פאלש, אום איך זאָל אייך פערשטויסען און איהר וועט
פערלאָרען געהן, איהר און אייערע פראָפעטען, וועלכע פראָפעצייען צו
אייך.
16 און צו די פירשטען און צו גאר דיעזען פאָלק האָב איך גערעדט אַזוי :

יְהוָ֗ה אַל־תִּשְׁמְעוּ֙ אֶל־דִּבְרֵ֣י נְבִֽיאֵיכֶ֗ם הַנִּבְּאִ֤ים לָכֶם֙ לֵאמֹ֔ר
הִנֵּ֧ה כְלֵ֣י בֵית־יְהוָ֗ה מוּשָׁבִ֛ים מִבָּבֶ֖לָה עַתָּ֣ה מְהֵרָ֑ה כִּ֣י שֶׁ֔קֶר
17 הֵ֖מָּה נִבְּאִ֥ים לָכֶֽם׃ אַל־תִּשְׁמְע֣וּ אֲלֵיהֶ֔ם עִבְד֥וּ אֶת־מֶֽלֶךְ־
18 בָּבֶ֖ל וִֽחְי֑וּ לָ֧מָּה תִֽהְיֶ֛ה הָעִ֥יר הַזֹּ֖את חָרְבָּֽה׃ וְאִם־נְבִאִ֣ים
הֵ֔ם וְאִם־יֵ֥שׁ דְּבַר־יְהוָ֖ה אִתָּ֑ם יִפְגְּעוּ־נָ֞א בַּיהוָ֣ה צְבָא֗וֹת
לְבִלְתִּי־בֹ֡אוּ הַכֵּלִ֣ים ׀ הַנּוֹתָרִ֣ים בְּבֵית־יְהוָה֩ וּבֵ֨ית מֶ֧לֶךְ
19 יְהוּדָ֛ה וּבִירוּשָׁלִַ֖ם בָּבֶֽלָה׃ כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת
אֶל־הָֽעַמֻּדִ֔ים וְעַל־הַיָּ֖ם וְעַל־הַמְּכֹנ֑וֹת וְעַל֙ יֶ֣תֶר הַכֵּלִ֔ים
כ הַנּוֹתָרִ֖ים בָּעִ֥יר הַזֹּֽאת׃ אֲשֶׁר֙ לֹֽא־לְקָחָ֔ם נְבוּכַדְנֶאצַּר֙
מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל בַּ֠גְלוֹתוֹ אֶת־יְכָונְיָ֨ה בֶן־יְהוֹיָקִ֧ים מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֛ה
מִירוּשָׁלִַ֖ם בָּבֶ֑לָה וְאֵ֛ת כָּל־חֹרֵ֥י יְהוּדָ֖ה וִירוּשָׁלִָֽם׃
21 כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל עַל־הַכֵּלִ֗ים
22 הַנּֽוֹתָרִים֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה וּבֵ֥ית מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֖ה וִירוּשָׁלִָֽם׃ בָּבֶ֥לָה
יוּבָ֖אוּ וְשָׁ֣מָּה יִֽהְי֑וּ עַ֠ד י֣וֹם פָּקְדִ֤י אֹתָם֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְהַעֲלִיתִים֙
וַהֲשִׁ֣בֹתִ֔ים אֶל־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃

CAP. XXVIII. כח

כח

א וַיְהִ֣י ׀ בַּשָּׁנָ֣ה הַהִ֗יא בְּרֵאשִׁית֙ מַמְלֶ֙כֶת֙ צִדְקִיָּ֣ה מֶֽלֶךְ־
יְהוּדָ֔ה בִּשְׁנַ֣ת הָרְבִעִ֔ית בַּחֹ֖דֶשׁ הַחֲמִישִׁ֑י אָמַ֣ר אֵלַ֡י חֲנַנְיָה֩
בֶן־עַזּ֨וּר הַנָּבִ֜יא אֲשֶׁ֣ר מִגִּבְע֗וֹן בְּבֵ֤ית יְהוָה֙ לְעֵינֵ֣י הַכֹּהֲנִ֔ים
2 וְכָל־הָעָ֖ם לֵאמֹֽר׃ כֹּֽה־אָמַ֛ר יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֣ל
3 לֵאמֹ֑ר שָׁבַ֕רְתִּי אֶת־עֹ֖ל מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃ בְּע֣וֹד ׀ שְׁנָתַ֣יִם יָמִ֗ים
אֲנִ֤י מֵשִׁיב֙ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה אֶֽת־כָּל־כְּלֵ֖י בֵּ֣ית יְהוָ֑ה אֲשֶׁ֣ר
לָקַ֞ח נְבוּכַדְנֶאצַּ֤ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ מִן־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וַיְבִיאֵ֖ם
4 בָּבֶֽל׃ וְאֶת־יְכָנְיָ֣ה בֶן־יְהוֹיָקִ֣ים מֶֽלֶךְ־יְ֠הוּדָה וְאֶת־כָּל־גָּל֨וּת
יְהוּדָ֜ה הַבָּאִ֣ים בָּבֶ֗לָה אֲנִ֛י מֵשִׁ֛יב אֶל־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֖ה נְאֻם־
ה יְהוָ֑ה כִּ֣י אֶשְׁבֹּ֔ר אֶת־עֹ֖ל מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃ וַיֹּ֙אמֶר֙ יִרְמְיָ֣ה
הַנָּבִ֔יא אֶל־חֲנַנְיָ֖ה הַנָּבִ֑יא לְעֵינֵ֤י הַכֹּהֲנִים֙ וּלְעֵינֵ֣י כָל־הָעָ֔ם

הָעֹמְדִים

כ״ז v. 20. יחוד ח׳ כ״ח v. 1. בִּשְׁנַת ק׳

אזוי האָט געזאָגט, איהר זאָלט ניט הערען די רייד פון אייערע פּראָפע־
טען, וועלכע פּראָפעצייהען צו אייך אזוי: די געפעס פון גאָטעס הויז
וועלען צוריקגעבראַכט ווערען פון בבל געשווינד באַלד, ווייל זיי פּראָפע־
צייהען צו אייך ליגענס.

17 הערט זיי ניט און דיענט דעם קעניג פון בבל און איהר וועט לעבען,
ווארום זאָל דיעזע שטאָדט וויסט ווערען?

18 און אויב זיי זיינען יא פּראָפעטען און ווען ביי זיי איז גאָטעס וואָרט,
זאָלען זיי פאר אייך בעטען ביי גאָט דער הערשאַפטען אז די איבעריגע
געפעס וואָס אין גאָטעס הויז, און אין הויז פון קעניג פון יהודה און אין
ירושלים זאָלען ניט קומען נאָך בבל.

19 ווייל אזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען וועגען די זיילען און דעם
קופּערנעם ים און די פוס געשטעלען און די איבעריגע געפעסען, וואָס
זיינען איבערגעבליעבען געוואָרען אין דיעזער שטאָדט.

20 וועלכע נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט ניט צוגענומען ווען ער האָט
פערטריבען יכניהו דעם זוהן פון יהויקים דער קעניג פון יהודה פון
ירושלים נאָך בבל מיט אַלע פרייע מענער פון יהודה און ירושלים.

21 ווייל אזוי האָט דער עווינער דער הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט
וועגען די געפעסען, וואָס זיינען פערבליעבען אין גאָטס הויז און הויז פון
קעניג פון יהודה און ירושלים.

22 נאָך בבל וועלען זיי געבראַכט ווערען און דאָרט וועלען זיי זיין, ביז דעם
טאָג וואָס איך וועל זיי דערמאהנען, זאָגט גאָט, און ארויפבערענגען און
צוריקפיהרען צו דיעזען אָרט.

קאַפּיטעל כח

1 און עס איז געוועזען אין יענעם יאָהר אין אנפאנג פון דער רעגיערונג פון
צדקיהו קעניג פון יהודה, אין דעם פערטען יאָהר אין דעם פינפטען מאָ־
נאַט, האָט צו מיר געזאָגט חנניה דער זוהן פון עזור דער פּראָפעט וואָס
פון גבעון אין גאָטעס הויז פאר די אויגען פון די פּריסטער און גאָר
דאָס פאָלק אזוי:

2 אזוי האָט געזאָגט זיער עווינער פון הערשאַפטען, גאָט פון ישראל פאָל־
גענדעס: איך האָב צובראָכען דעם יאָך פון קעניג פון בבל.

3 נאָך אין צוויי יאָהר אַרום וועל איך צוריקקעהרען צו דיעזען אָרט אַלע גע־
פעסען פון גאָטעס הויז, וועלכע נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט צו־
גענומען פון דיעזען אָרט און געבראַכט זיי נאָך בבל.

4 און יכניה דער זוהן פון יהויקים קעניג פון יהודה און אַלע פערטריבענע
פון יהודה, וואָס זיינען געקומען נאָך בבל, וועל איך צוריקקעהרען
צו דיעזען אָרט, זאָגט גאָט, ווייל איך וועל צוברעכען דעם יאָך פון קעניג
פון בבל.

5 און ירמיה דער פּראָפעט האָט געזאָגט צו חנניה דעם פּראָפעט, אין די
אויגען פון די פּריסטער און אין די אויגען פון גאר דאָס פאָלק, וועלכע
זיינען געשטאַנען אין גאָטס הויז.

6 הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אָמֵן כֵּן
יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקֵם יְהוָה אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב
7 כְּלֵי בֵית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ אַךְ
שְׁמַע־נָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֶיךָ וּבְאָזְנֵי
8 כָּל־הָעָם׃ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי וּלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם
וַיִּנָּבְאוּ אֶל־אֲרָצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמִלְחָמָה
9 וּלְרָעָה וּלְדָבֶר׃ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יִנָּבֵא לְשָׁלוֹם בְּבֹא דְּבַר
י הַנָּבִיא יִוָּדַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר־שְׁלָחוֹ יְהוָה בֶּאֱמֶת׃ וַיִּקַּח חֲנַנְיָה
הַנָּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא וַיִּשְׁבְּרֵהוּ׃
11 וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כָּכָה
אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל ׀ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנָתַיִם
יָמִים מֵעַל צַוַּאר כָּל־הַגּוֹיִם וַיֵּלֶךְ יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְדַרְכּוֹ׃
12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה
הַנָּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר׃
13 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטֹת עֵץ
14 שָׁבָרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַחְתֵּיהֶן מֹטוֹת בַּרְזֶל׃ כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹל בַּרְזֶל נָתַתִּי עַל־צַוַּאר ׀ כָּל־
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד אֶת־נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדֻהוּ
טו וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
אֶל־חֲנַנְיָה הַנָּבִיא שְׁמַע־נָא חֲנַנְיָה לֹא־שְׁלָחֲךָ יְהוָה וְאַתָּה
16 הִבְטַחְתָּ אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שָׁקֶר׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי מְשַׁלֵּחֲךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הַשָּׁנָה אַתָּה מֵת כִּי־
17 סָרָה דִבַּרְתָּ אֶל־יְהוָה׃ וַיָּמָת חֲנַנְיָה הַנָּבִיא בַּשָּׁנָה הַהִיא
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃

כט CAP. XXIX. כט

א וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנָּבִיא מִירוּשָׁלִָם
אֶל־יֶתֶר זִקְנֵי הַגּוֹלָה וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל־
כל

כ״ח v. 8. נ״א על־ v. 11. חצי הספר בפסוקים

6 און ירמיה דער פראָפעט האָט געזאָגט, אמן ! זאָל גאָט אַזוי טהאָן !
זאָל גאָט ערפילען דיינע ווערטער, וואָס דו האָסט פּראָפעצייעט צוריק־
צוקעהרען די געפעסען פון גאָטס הויז און אלע פערטריבענע, פון בבל
צו דיעזען אָרט.

7 אָבער הער נאָר צו דיעזעס וואָרט, וואָס איך רייד אין דיינע אויערן און
די אויערן פון גאנצען פאָלק.

8 די פּראָפעטען וועלכע זיינען געוועזן פאַר מיר און פאַר דיר פון אַמאָל,
און זיי האָבען פּראָפעצייעט וועגען פיעלע לענדער און גרויסע קעניגריי־
כען קריעג, אונגליק און פעסט.

9 דער פּראָפעט וואָס פּראָפעצייעט פריעדען, ווען דאָס וואָרט פון פּראָ־
פעט ווערט אויסגעפיהרט, דאן ווערט דער פּראָפעט בעוואוסט, אַז גאָט
האָט איהם אין דער וואהרהייט געשיקט.

10 און חנניה דער פּראָפעט האָט גענומען דעם יאָך פון ירמיה׳ס האַלז און
איהם צובראָכען.

11 און חנניה האָט געזאָגט אין די אויגען פון גאָר דאָס פאָלק אַזוי : אַזוי
האָט גאָט געזאָגט, אַזוי וועל איך צוברעכען דעם יאָך פון נבוכדנאצר
קעניג פון בבל און נאָך צוויי יאָהר צייט פון דעם האלז פון אלע פעלקער
און ירמיה דער פּראָפעט איז אַוועק זיין וועג.

12 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו ירמיה נאָכדעם ווי חנניה דער פּראָפעט
האָט צובראָכען דעם יאָך פון ירמיה דעם פּראָפעט׳ס האַלז אַזוי :

13 געה און זאָג צו חנניה אַזוי : אַזוי האָט גאָט געזאָגט, אַ הילצערנעם
יאָך האָסטו צובראָכען, זאָלסטו דערפאר מאַכען אן אייזערנעם יאָך.

14 ווייל אזוי זאָגט גאָט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, אן
אייזערנעם יאָך האָב איך אַרויפגעלעגט אויף דעם האַלז פון אלע דיינע
פעלקער צו דיענען נבוכדנאצר דעם קעניג פון בבל און זיי וועלען איהם
דיענען און אויך די טהיערע פון פעלד האָב איך איהם געגעבען.

15 און ירמיה דער פּראָפעט האָט געזאָגט צו חנניה דעם פּראָפעט, הער נאָר
חנניה, גאָט האָט דיך ניט געשיקט און דו האָסט געמאַכט דיעזען פאָלק
פערטרויען אויף פאלשקייט.

16 דעריבער אַזוי זאָגט גאָט, איך וועל דיך אַרויסטרייבען פון דעם ערד־
באָדען, דיעזעס יאָהר ועסטו שטאַרבען, ווייל דו האָסט גערעדט ווידער־
שפעניג געגען גאָט.

17 און חנניה דער פּראָפעט איז געשטאָרבען אין יענעם יאָהר אין דעם
זיעבעטען מאָנאַט.

קאַפּיטעל כט

1 און דיעזע זיינען די ווערטער וואָס ירמיה דער פּראָפעט האָט געשיקט
פון ירושלים צו די איבערגעבליעבענע עלטסטע פון די פערטריעבענע

כָּל־הָעָם אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַ͏ִם בָּבֶלָה׃
2 אַחֲרֵי צֵאת יְכָנְיָה־הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה וְהַסָּרִיסִים שָׂרֵי יְהוּדָה
3 וִירוּשָׁלַ͏ִם וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ בְּיַד אֶלְעָשָׂה בֶן־
שָׁפָן וּגְמַרְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
4 אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בָּבֶלָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי
ה מִירוּשָׁלַ͏ִם בָּבֶלָה׃ בְּנוּ בָתִּים וְשֵׁבוּ וְנִטְעוּ גַנּוֹת וְאִכְלוּ
6 אֶת־פִּרְיָן׃ קְחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת וּקְחוּ לִבְנֵיכֶם
נָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם תְּנוּ לַאֲנָשִׁים וְתֵלַדְנָה בָּנִים וּבָנוֹת
7 וּרְבוּ־שָׁם וְאַל־תִּמְעָטוּ׃ וְדִרְשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר
הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֶל־יְהוָה כִּי
8 בִשְׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל־יַשִּׁיאוּ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־
בְּקִרְבְּכֶם וְקֹסְמֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
9 אַתֶּם מַחְלְמִים׃ כִּי בְשֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי לֹא
י שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לְפִי
מְלֹאת לְבָבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם
11 אֶת־דְּבָרִי הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי
אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־
יְהוָה מַחְשְׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרִית
12 וְתִקְוָה׃ וּקְרָאתֶם אֹתִי וַהֲלַכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלָי וְשָׁמַעְתִּי
13 אֲלֵיכֶם׃ וּבִקַּשְׁתֶּם אֹתִי וּמְצָאתֶם כִּי תִדְרְשֻׁנִי בְּכָל־
14 לְבַבְכֶם׃ וְנִמְצֵאתִי לָכֶם נְאֻם־יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְכֶם
וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי
אֶתְכֶם שָׁם נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
טו הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם׃ כִּי אֲמַרְתֶּם הֵקִים לָנוּ יְהוָה
16 נְבִאִים בָּבֶלָה׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ

היושב

v. 14 שבותכם קרי

און צו די פריסטער און צו די פראָפעטען און צו גאָר דאָס פאָלק, וואָס נבוכדנאצר האָט פערטריעבען פון ירושלים נאָך בבל.

2 נאָך דעם אַרויסגאַנג פון יכניה דער קעניג און דער קעניגין און האָפבעדיענטע, די פירשטען פון יהודה און ירושלים און די מייסטערס און די שלאָסערס פון ירושלים.

3 דורך אלעשה דער זוהן פון שפן און גמריה דער זוהן פון חלקיה, וועמען צדקיה דער קעניג פון יהודה האָט געשיקט צו נבוכדנאצר דעם קעניג פון בבל נאָך בבל זאָגענדיג.

4 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל צו אַלע פערטריעבענע, וואָס איך האָב פאַרטריעבען פון ירושלים נאָך בבל.

5 בויעט הייזער און בעוואָהנט זיי און פפלאַנצט גערטנער און עסט זייער פרוכט.

6 נעהמט ווייבער און געבערט זיהן און טעכטער, און נעהמט פאר אייערע זיהן פרויען, און פערהייראַטה אייערע טעכטער צו מענער און זאָלען זיי געבערען זיהן און טעכטער, און ווערט פערמעהרט דאָרט און ווערט ניט וועניגער.

7 און זוכט דעם פריעדען פון שטאָדט וואוהין איך האָב אייך פערטריעבען און בעט גאָט פאַר איהר, ווייל מיט איהר פריעדען וועט איהר פריעדען האָבען.

8 ווייל אַזוי האָט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט, זאָלען אייך אייערע פראָפעטען און אייערע וואַרזאָגערס ניט פערפיהרען און הערט ניט צו אייערע טרוימען וואָס איהר טרוימט אַליין.

9 ווייל ליגענס פראָפעצייען זיי אייך אין מיין נאָמען, איך האָב זיי ניט געשיקט, זאָגט גאָט.

10 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט, ווען עס וועט דערפילט ווערען זיבעציג יאָהר צו בבל, וועל איך אייך בעזוכען און וועל ערפילען מיין גוט וואָרט וועגען אייך, צוריקצוקעהרען אייך אין דיעזען אָרט.

11 ווייל איך וויים די געדאנקען וואָס איך דענק וועגען אייך, זאָגט גאָט, געדאנקען פון פריעדען און ניט צום אונגליק, געבען אייך אַ צוקונפט און האָפנונג.

12 און איהר וועט מיך רופען און איהר וועט געהן און בעטען צו מיר און איך וועל אייך הערען.

13 און איהר וועט מיך זוכען און וועט מיך געפינען, ווען איהר וועט מיך פאָרשען מיט אייער גאַנצען האַרצען.

14 און איך וועל מיך לאָזען געפינען צו אייך, זאָגט גאָט, און איך וועל צוריקקעהרען אייער געפאַנגענשאַפט, און איך וועל אייך צונויפזאַמלען פון אַלע פעלקער, און פון אַלע ערטער וואָס איך האָב אייך אַהין פערשטויסען, זאָגט גאָט, און איך וועל אייך צוריקקעהרען צו דעם אָרט, וואָס איך האָב אייך פון דאָרט פערטריעבען.

15 ווען איהר וועט זאָגען: גאָט האָט פאַר אונז אויפגעשטעלט פראָפעטען אין בבל.

16 אָבער אַזוי זאָגט גאָט פון דעם קעניג וואָס זיצט אויף דוד׳ס טראָהן און

הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת
17 אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בַּגּוֹלָה׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרָעָב
וְאֶת־הַדָּבֶר וְנָתַתִּי אוֹתָם כַּתְּאֵנִים הַשֹּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־
18 תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃ וְרָדַפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר
וּנְתַתִּים לְזַוְעָה לְכֹל ׀ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְאָלָה וּלְשַׁמָּה
19 וְלִשְׁרֵקָה וּלְחֶרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׁם׃ תַּחַת
אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבָרַי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי
אֲלֵיהֶם אֶת־עֲבָדַי הַנְּבִאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
כ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאַתֶּם שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־
21 שִׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אַחְאָב בֶּן־קוֹלָיָה וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ בֶן־
מַעֲשֵׂיָה הַנִּבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי שָׁקֶר הִנְנִי ׀ נֹתֵן אֹתָם בְּיַד
22 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִכָּם לְעֵינֵיכֶם׃ וְלֻקַּח מֵהֶם
קְלָלָה לְכֹל גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ יְהוָה
23 כְּצִדְקִיָּהוּ וּכְאֶחָב אֲשֶׁר־קָלָם מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאֵשׁ׃ יַעַן אֲשֶׁר
עָשׂוּ נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנַאֲפוּ אֶת־נְשֵׁי רֵעֵיהֶם וַיְדַבְּרוּ דָבָר
בִּשְׁמִי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לוֹא צִוִּיתִם וְאָנֹכִי הַוֹּידֵעַ וָעֵד נְאֻם־
24 כה יְהוָה׃ וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנֶּחֱלָמִי תֹּאמַר לֵאמֹר׃ כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה
שָׁלַחְתָּ בְשִׁמְכָה סְפָרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם
וְאֶל־צְפַנְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן וְאֶל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר׃
26 יְהוָה נְתָנְךָ כֹהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לִהְיוֹת פְּקִדִים בֵּית
יְהוָה לְכָל־אִישׁ מְשֻׁגָּע וּמִתְנַבֵּא וְנָתַתָּה אֹתוֹ אֶל־הַמַּהְפֶּכֶת
27 וְאֶל־הַצִּינֹק׃ וְעַתָּה לָמָּה לֹא גָעַרְתָּ בְּיִרְמְיָהוּ הָעַנְּתֹתִי
28 הַמִּתְנַבֵּא לָכֶם׃ כִּי עַל־כֵּן שָׁלַח אֵלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר אֲרֻכָּה
הִיא בְּנוּ בָתִּים וְשֵׁבוּ וְנִטְעוּ גַנּוֹת וְאִכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶן׃

ויקרא

v. 16. נ״א עַל־ v. 18. לזועה קרי v. 23. הידע קרי v. 25. יתיר ה׳

צום גאַנצען פאָלק, וואָס וואָהנט אין דיעזער שטאָדט, אייערע ברידער,
וואָס זיינען ניט אַוועקגעגאַנגען אין די געפאַנגענשאַפט.

17 אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען, איך שיק אָן אויף זיי דעם
שווערד און דעם הונגער און די פּעסט און וועל זיי מאַכען ווי אבשייליכע
פייגען וואָס זיי ווערען ניט געגעסען פאַר שלעכטקייט.

18 און איך וועל זיי נאָכיאָגען מיט שווערד, הונגער און פּעסט, און וועל
זיי מאַכען פאַר אַ שרעק צו אַלע קעניגרייכען פון דער ערד, פאַר אַ פלוך,
אַ שטוינונג, אויספייפונג און צו שאַנדע צווישען אַלע פעלקער וואוהין
איך האָב זיי פערשטויסען.

19 דערפאַר וואָס זיי האָבען ניט צוגעהערט מיינע רייד, זאָגט גאָט, וואָס
איך האָב געשיקט צו אייך מיינע קנעכט די פּראָפעטען, גאַנץ פריה גע־
שיקט, און איהר האָט ניט צוגעהערט, זאָגט גאָט.

20 און איהר אָבער הערט גאָטס וואָרט איהר אַלע געפאַנגענע וואָס איך האָב
געשיקט פון ירושלים נאָך בבל.

21 אַזוי האָט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט צו
אַהאָב דער זוהן פון קוליה און צדקיהו דער זוהן פון מעשיה וועלכע פּראָ־
פעצייהען צו אייך אין מיין נאָמען פאַלש, און וועל זיי אַוועקגעבען אין
דער האַנד פון נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און ער וועט זיי דערשלאָ־
גען פאַר אייערע אויגען.

22 און פון זיי וועט גענומען ווערען אַ פלוך צו אַלע פערטריעבענע פון יהודה
וואָס אין בבל אַזוי: גאָט זאָל דיך מאַכען ווי צדקיהו און ווי אחב,
וועמען דער קעניג פון בבל האָט פאַרברענט אין פייער.

23 ווייל זיי האָבען געטהאָן אַ שאַנדטהאַט אין ישראל, און זיי האָבען גע־
טריעבען אונצוכט מיט די פרויען פון זייערע פריינד, און זיי האָבען גע־
רעדט אַ וואָרט אין מיין נאָמען פאַלש, וואָס איך האָב ניט בעפוילען, איך
אָבער ווייס עס און בין צייגע (עדות) זאָגט גאָט.

24 און צו שמעיהו דעם נחלמי זאָלסטו אַזוי זאָגען.

25 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, ווייל
דו האָסט געשיקט אין דיין נאָמען בריעף צום גאַנצען פאָלק וואָס אין
ירושלים און צו צפניה דער זוהן פון מעשיה דעם פּריסטער און צו אַלע
פּריסטער אַזוי:

26 גאָט האָט דיך געמאַכט פאַר פּריסטער אַנשטאָט יהוידע דעם פּריסטער,
אויפזעהער צו זיין אין גאָטס הויז איבער יעדען וואהנזיניגען מאַן
און יעדען וואָס שטעלט זיך אַרויס פאַר אַ פּראָפעט, און זאָלסט איהם
אַריינזעטצען אין געפענגענים און אין קלאָטץ איינשליעסען.

27 און יעצט וואָרום האָסטו ניט אָנגעשריען אויף ירמיהו פון ענתות, וועל־
כער גיט זיך אויס צו אייך אַלס פּראָפעט.

28 דאָרום האָט ער זיך ערלויבט צו שיקען צו אונז אין בבל זאָגענדיג: עס
וועט נאָך לאַנג דויערן, בויעט הייזער און בעוואָהנט זיי און פלאַנצט
גערטנער און עסט זייער פרוכט.

29 וַיִּקְרָא צְפַנְיָה הַכֹּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יִרְמְיָהוּ
ל הַנָּבִיא׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
31 שְׁלַח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה
הַנֶּחֱלָמִי יַעַן אֲשֶׁר נִבָּא לָכֶם שְׁמַעְיָה וַאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּיו
32 וַיַּבְטַח אֶתְכֶם עַל־שָׁקֶר׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד
עַל־שְׁמַעְיָה הַנֶּחֱלָמִי וְעַל־זַרְעוֹ לֹא־יִהְיֶה לוֹ אִישׁ ׀ יוֹשֵׁב ׀
בְּתוֹךְ־הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה בַטּוֹב אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה־לְעַמִּי
נְאֻם־יְהוָה כִּי־סָרָה דִבֶּר עַל־יְהוָה׃

CAP. XXX. ל

ל

2 א הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתָב־לְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
3 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר׃ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־
יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אָמַר יְהוָה
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וִירֵשׁוּהָ׃
4 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה׃
ה כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאֵין שָׁלוֹם׃
6 שַׁאֲלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יֹלֵד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גֶּבֶר יָדָיו
7 עַל־חֲלָצָיו כַּיּוֹלֵדָה וְנֶהֶפְכוּ כָל־פָּנִים לְיֵרָקוֹן׃ הוֹי כִּי
גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַיִן כָּמֹהוּ וְעֵת־צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה
8 יִוָּשֵׁעַ׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת אֶשְׁבֹּר
עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנַתֵּק וְלֹא־יַעַבְדוּ־בוֹ עוֹד
9 זָרִים׃ וְעָבְדוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר
אָקִים לָהֶם׃ וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה
וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ
מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃
11 כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־
הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר הֲפִצוֹתִיךָ שָּׁם אַךְ אֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה
12 וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ כִּי כֹה אָמַר

29 און צפניה דער פּריסטער האָט געלעזען דיעזען בריעף אין די אויערן פון
ירמיהו דעם פּראָפעט.
30 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו אַזוי:
31 שיק צו אַלע פערטריעבענע פאָלגענדעס: אַזוי האָט גאָט געזאָגט וועגען שמעיה דעם נחלמי, ווייל ער האָט פּראָפעצייעט פאַר אייך און איך האָב איהם ניט געשיקט, און ער האָט אייך געמאַכט פאַרזיכערן אויף פאַלשקייט.
32 דארום אַזוי זאָגט גאָט, איך וועל בעשטראָפען שמעיה דעם נחלמי און זיינע קינדער, קיין מאַן פון איהם וועט ניט וואָהנען צווישען דיעזען פאָלק און וועט ניט זעהן די גוטעס וואָס איך וועל טהאָן צו מיין פאָלק, זאָגט גאָט, ווייל ער האָט גערעדט ווידערשפּעניגקייט געגען גאָט.

קאפיטעל ל

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיה פון גאָט אַזוי:
2 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל פאָלגענדעס: פערשרייב דיר אַלע ווערטער וואָס איך האָב גערעדט צו דיר אין א בוך.
3 ווייל עס וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל צוריקקעהרען די געפאַנגענשאַפט פון מיין פאָלק ישראל און יהודה, האָט גאָט געזאָגט, און איך וועל זיי צוריקקעהרען צו דיעזעם לאַנד, וואָס איך האָב געגעבען צו זייערע עלטערן און זיי וועלען עס ערבען.
4 און דיעזע זיינען די ווערטער וואָס גאָט האָט גערעדט איבער ישראל און איבער יהודה.
5 ווייל אַזוי זאָגט גאָט, אַ שטימע פון ציטערניס האָבען מיר געהערט, שרעק און ניט פריעדען.
6 פרעגט נאָר און זעהט אויב א מאַן קען געבערען? וואָרום זעה איך יעדען מאַן'ס הענד אויף זיינע לענדען אַזוי ווי א געווינערין און יעדעס געזיכט האָט זיך פערקעהרט צו בלאַסקייט.
7 וועה, ווייל שרעקליך איז יענער טאָג, ער האָט ניט זיין גלייכען, אַן ענגע צייט איז עס פאַר יעקב, און דאָך וועט ער פון איהר געהאָלפען ווערען.
8 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג זאָגט גאָט פון הערשאַפטען, וועל איך צובּרעכען זיין יאָך פון דיין האַלז און צורייסען דיינע שטריק און פרעמדע וועלען זיך שוין מעהר מיט איהם ניט בעדיענען.
9 און זיי וועלען דיענען דעם עוויגען זייער גאָט און דוד זייער קעניג, וועלכען איך וועל אויפשטעלען פאַר זיי.
10 און דו פירכטע נישט מיין קנעכט יעקב, זאָגט גאָט, און שרעק זיך נישט, ישראל, ווייל איך וועל דיר העלפען פון דער ווייטען און דיינע קינדער פון דעם לאַנד פון זייער געפאַנגענשאַפט און יעקב וועט זיך צוריקקעהרען און וועט זיין רוהיג און זיכער און קיינער וועט איהם נישט שרעקען.
11 ווייל מיט דיר בין איך, זאָגט גאָט, צו העלפען דיר, ווייל איך וועל אַן ענדע מאַכען מיט אַלע פעלקער, וואָס איך האָב דיר אַהין פערשפּרייט, אָבער דיך וועל איך ניט פאַרלענדען, איך האָב דיר געשטראָפט מיט רעכט אָבער איך וועל דיר ניט אין גאַנצען פערניכטען.
12 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט: געפעהרליך איז דיין בראָך, שמערצליך דיין וואונד.

יְהוָה אָנוּשׁ לְשִׁבְרֵךְ נַחְלָה מַכָּתֵךְ׃ אֵין־דָּן דִּינֵךְ לְמָזוֹר 13
רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ׃ כָּל־מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֵחוּךְ אוֹתָךְ לֹא 14
יִדְרֹשׁוּ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ מוּסַר אַכְזָרִי עַל רֹב עֲוֺנֵךְ
עָצְמוּ חַטֹּאתָיִךְ׃ מַה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאֹבֵךְ טו
עַל ׀ רֹב עֲוֺנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי אֵלֶּה לָךְ׃ לָכֵן 16
כָּל־אֹכְלַיִךְ יֵאָכֵלוּ וְכָל־צָרַיִךְ כֻּלָּם בַּשְּׁבִי יֵלֵכוּ וְהָיוּ שֹׁאסַיִךְ
לִמְשִׁסָּה וְכָל־בֹּזְזַיִךְ אֶתֵּן לָבַז׃ כִּי אַעֲלֶה אֲרֻכָה לָךְ 17
וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ נְאֻם־יְהוָה כִּי נִדָּחָה קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן
הִיא דֹּרֵשׁ אֵין לָהּ׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי־שָׁב 18
שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקוֹב וּמִשְׁכְּנֹתָיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל־
תִּלָּהּ וְאַרְמוֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃ וְיָצָא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל 19
מְשַׂחֲקִים וְהִרְבִּתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃
וְהָיוּ בָנָיו כְּקֶדֶם וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וּפָקַדְתִּי עַל כָּל־ כ
לֹחֲצָיו׃ וְהָיָה אַדִּירוֹ מִמֶּנּוּ וּמֹשְׁלוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו 21
וְנִגַּשׁ אֵלָי כִּי מִי הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלַי נְאֻם־
יְהוָה׃ וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ 22
הִנֵּה ׀ סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה סַעַר מִתְגּוֹרֵר עַל רֹאשׁ 23
רְשָׁעִים יָחוּל׃ לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־ 24
הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃ *בָּעֵת כה
הַהִיא נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל
וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃

לא Cap. XXXI. לא

*כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ א
לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃ מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם 2
אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית 3
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃
עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ 4

כי

v. 16. יתיר א׳ v. 18. מלא ו׳ v. 25. בכ״א כאן תחלת סימן ל״א. v. 1. ל״א הפטרה ליום שני של ר״ה

13 קיינער בעטראַכט ניט דיין פּראָצעס צו היילען, עס איז גאָר ניטאָ קיין היילמיטעל פאַר דיר.

14 אַלע דיינע ליעבהאָבער האָבען אָן דיר פערגעסען, זיי פרעגען ניט נאָך, ווייל איך האָב דיר געשלאָגען אַ פיינדליך געשלעג איין אונערבאַרעמדיג שטראָף פאַר דיינע פיעל זינד, דיינע צאָהלרייכע פעהלערען.

15 וואָס שרייסטו אויף דיין בראָך, געפעהרליך איז דיין וועהטאָג, איך האָב דיעזעס דיר געטהאָן פאַר דיינע פיעלע זינד, דיינע צאָהלרייכע פעה־לערען.

16 דאַרום אַלע וואָס האָבען דיך געגעסען וועלען אַליין געגעסען ווערען, און אַלע דיינע פיינדע, זיי אַלע וועלען געהן אין געפאַנגענשאַפט, און דיינע פּלינדרער וועלען זיין צו פּלינדערונג און דיינע רויבער וועל איך איבער־געבען צו רויב.

17 איך וועל דיר אַרויפברענגען אַ הייל מיטעל און היילען דיר פון דיינע וואונדען, זאָגט גאָט, ווייל מען האָט דיך גערופען פערשטויסענע, זי ציון, קיינער פרעגט ניט נאָך אויף איהר.

18 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איך וועל דיר צוריקקעהרען די געפאַנגענע פון יעקב׳ס געצעלטען, און וועל ערבאַרעמען זייערע וואָהנונגען, און די שטאָדט וועט געבויט ווערען אויף איהר באַרג (הויפען)) און דער פּאַלאַץ וועט זיטצען (שטעהען) אויף זיין פריהערדיגען שטייגער.

19 און עס וועט זיך הערען פון זיי אַ דאַנק־ליעד און פריידענ־שטימע, און איך וועל זיי פערמעהרען און זיי וועלען ניט געמינדערט ווערען, איך וועל זיי שווער מאַכען (שעטצען) און זיי וועלען ניט גרינג גערעכענט ווערען.

20 און זיינע זיהן וועלען זיין ווי פריהער און זיין געמיינדע וועט פאר מיר פעסטשטעהן און איך וועל שטראָפען אַלע זיינע אונטערדריקער.

21 און זיין מעכטיגער וועט זיין פון איהם אַליין, און זיין הערשער וועט אַרויסקומען פון צווישען זיך, און איך וועל איהם מאַכען גענעהנען און ער וועט קומען נאָהענט צו מיר, דען ווער וואַגט עס צו געהן צו מיר נאָהענט ? זאָגט גאָט.

22 און איהר וועט זיין מיין פאָלק און איך וועל זיין אייער גאָט.

23 נון, דער שטורם פון גאָט איז ארויס מיט צאָרן אַ רוישענדער שטורם, אויף די קעפּ פון די זינדיגע וועט עס פאלען.

24 דער ברענענדיגער צאָרן פון גאָט וועט זיך ניט צוריקקעהרען ביז ער וועט טהאָן און ערפילען די געדאנקען פון זיין האַרץ, אין די לעצטע צייטען וועט איהר עס גוט בעמערקען.

25 אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועל איך זיין דער גאָט פון אלע פאמיליען פון ישראל און זיי וועלען זיין מיין פאָלק.

קאפּיטעל לא

1 אזוי האָט גאָט געזאָגט: נאָך אין דער וויסטע האָט דאָס פון־שווערד־איבערגעבליעבענע־פאָלק געפונען גנאַדע, פיהרענדיג ישראל צו זיין רוהע.

2 פון דער ווייטענס האָט זיך גאָט בעוויעזען צו מיר, און מיט אָן אייביגע ליעבשאַפט האָב איך דיך געליעבט, דאַרום האָב איך דיך צוגעצויגען מיט גנאַדע.

3 איך וועל דיך ווידער אויפבויען און דו וועסט אויפגעבויט ווערען, יונג־פרוי ישראל, דו וועסט זיך נאָך ציערען מיט דיינע פּויקען און וועסט אַרויסגעהן אין אַ פרעהלאַך־טאַנץ.

4 דו וועסט ווידער פּפלאַנצען וויינגערטנער אין די בערג פון שמרון, די פּפלאַנצער וועלען פּפלאַנצען און אויסלייזען די פּרוכט.

ה כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן
6 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע
7 יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה
8 וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃ בִּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים
אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ
9 בָּהּ כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא׃ שִׁמְעוּ
דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה
י יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ׃ כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־
11 יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ וּבָאוּ וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן
וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־
בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה
12 עוֹד׃ אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו
וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃
13 וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־
14 יְהוָה׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ
טו כִּי אֵינֶנּוּ׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ
מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ
16 אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים
17 לִגְבוּלָם׃ שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃
18 כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ
19 בֹּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יַקִּיר
לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר
אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־

יהוה

v. 7. קמץ בסגולתא v. 11. מלעיל v. 13. קמץ בטרחא

5 ווייל עס וועט קומען דער טאָג, ווען די וועכטער פון באַרג אפרים וועלען
אויסרופען, שטעהט אויף און לאָמיר אַרויפגעהן נאָך ציון צו דעם עווי־
גען אונזער גאָט.

6 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט: זינגט מיט פרייד צו יעקב און שרייט
איבער די הויפּט פון די פעלקער, לאָזט וויסען, לויבט און זאָגט: גאָט
העלף דיין פאָלק, די איבערגעבליעבענע פון ישראל.

7 איך ברענג זיי, נון, פון נאָרד־זייט לאַנד און וועל זיי אויפזאַמלען פון די
ווינקלען פון דער ערד, אונטער זיי בלינדע און הינקעדיגע, שוואַנגערע
און געווינערינס צו זאַמען, אַ גרויס פערזאַמלונג וועט זיך צוריקקעהרען
אַהער.

8 מיט געוויין וועלען זיי קומען און מיט געבעט וועל איך זיי ברענגען, איך
וועל זיי פיהרען צו וואַסער טייכען אין גלייכען וועג, זיי זאָלען אין איהם
ניט געשטרויכעלט ווערען, ווייל איך בין געוואָרען אַ פאָטער צו ישראל
און אפרים איז מיין ערשט געבאָרענער.

9 הערט פעלקער דאָס וואָרט פון גאָט און זאָגט עס אין די אינזלען פון
וויטען און זאָגט, ישראל איז פערשפּרייט, אָבער ער וועט איהם איינ־
זאַמלען און וועט איהם היטען ווי אַ הירט זיין הערדע.

10 ווייל גאָט האָט בעפרייט יעקב'ן און אויסגעלייזט איהם פון דער האַנד
וואָס איז שטאַרקער פון איהם.

11 און זיי וועלען קומען און זינגען אויף די הויכקייט פון ציון און וועלען
שטראָמען צו די גוטעס פון גאָט, פאַר די קאָרן, פאַר די וויין און פאַר די
אויל און פאַר די יונגע שאָף און רינדער און זייער זעעלע וועט זיין ווי אַ
וואַסער רייכער גאָרטען און זיי וועלען שוין מעהר קיין שמערץ ניט האָבען.

12 דאַן וועט זיך די יונגפרוי פרעהען ביים טאַנצען, יונגע לייט און אַלטע
מענער צוזאַמען, און איך וועל פאַרקעהרען זייער טרויער אויף פרייד און
וועל זיי טרייסטען און דערפרעהען זיי פון זייער קומער.

13 און איך וועל זעטיגען די זעעלע פון די פּריסטער מיט פעטס און מיין
פאָלק וועט געניסען מיין גוטעס, זאָגט גאָט.

14 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: אַ שטימע ווערט געהערט אין רמה, אַ קלאָג
פון אַ ביטער געוויין, רחל בעוויינט איהרע קינדער, זי לאָזט זיך ניט
טרייסטען אויף איהרע קינדער, וועלכע זיינען שוין מעהר ניטאָ.

15 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: האַלט צוריק דיין שטימע פון וויינען, און
דיינע אויגען פון טרערען, ווייל עס איז פאַראַן אַ לאָהן פאַר דיין אַר־
בייט זאָגט גאָט, און זיי וועלען זיך צוריקקעהרען פון דעם פיינד'ס לאַנד.

16 און עס איז פאַראַן האָפנונג פאַר דיין צוקונפט, זאָגט גאָט, און די
קינדער וועלען זיך צוריקקעהרען פון זייער גרענעץ.

17 איך האָב ווירקליך געהערט אפרים'ן זיך בעקלאָגענדיג: דו האָסט מיך
געשטראָפט און איך בין געשטראָפט געוואָרען ווי אַ ניט אויסגעלעהרענער
קאַלב, קעהר מיך צוריק און איך וועל מיך צוריקקעהרען, ווייל דו ביזט
מיין גאָט.

18 ווייל נאָך מיין צוריקקעהרען האָב איך מיך בעדענקט און נאָך מיין גע־
וואָהר ווערען האָב איך זיך געשלאָגען אין זייט, און שעהם מיך איך ווער
רויט, ווייל איך טראָג די שאַנדע פון מיין יוגענד.

19 איז מיר דען אפרים ניט אַ טהייערער זוהן, אַ קינד פון פערגעניגען?
ווייל ווען איך רייד וועגען איהם, געדיינק איך איהם נאָך זעהר, דאַרום
ברומען מיינע געדערים פאַר איהם, איך וועל זיך איבער איהם געוויס
דערבאַרעמען, זאָגט גאָט.

יְהוָה׃ הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים שִׂמִי לָךְ תַּמְרוּרִים שִׁתִי כ
לִבֵּךְ לַמְסִלָּה דֶּרֶךְ הָלָכְתִּי שׁוּבִי בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שֻׁבִי
אֶל־עָרַיִךְ אֵלֶּה׃ עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה כִּי־ 21
בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בָּאָרֶץ נְקֵבָה תְּסוֹבֵב גָּבֶר׃
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת־ 22
הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתָם
יְבָרֶכְךָ יְהוָה נְוֵה־צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ׃ וְיָשְׁבוּ בָהּ יְהוּדָה 23
וְכָל־עָרָיו יַחְדָּו אִכָּרִים וְנָסְעוּ בַּעֵדֶר׃ כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ 24
עֲיֵפָה וְכָל־נֶפֶשׁ דָּאֲבָה מִלֵּאתִי׃ עַל־זֹאת הֱקִיצֹתִי וָאֶרְאֶה כה
וּשְׁנָתִי עָרְבָה לִּי׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה 26
וְזָרַעְתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה זֶרַע אָדָם וְזֶרַע
בְּהֵמָה׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ 27
וְלַהֲרֹס וּלְהַאֲבִיד וּלְהָרֵעַ כֵּן אֶשְׁקֹד עֲלֵיהֶם לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ
נְאֻם־יְהוָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ 28
בֹסֶר וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה׃ כִּי אִם־אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת כָּל־ 29
הָאָדָם הָאֹכֵל הַבֹּסֶר תִּקְהֶינָה שִׁנָּיו׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים ל
נְאֻם־יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה בְּרִית
חֲדָשָׁה׃ לֹא כַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם בְּיוֹם 31
הֶחֱזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה הֵפֵרוּ
אֶת־בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָם נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי זֹאת הַבְּרִית 32
אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־
יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתֲּבֶנָּה וְהָיִיתִי
לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ 33
אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי כוּלָּם
יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְּטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח
לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה 34
נֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֻקֹּת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לָיְלָה

רנע

v. 19. צ״ב v. 20. הלכת קרי v. 33. דגש אחר שורק

20 שטעל דיר אויף וועג צייכענונגען, מאַך דיר טייטעל זיילען, בעמערק
מיט האַרץ דעם באַן, דעם וועג וואָס דו ביזט געגאַנגען, קעהר זיך צוריק
יונג־פרוי פון ישראל, קעהר זיך צוריק אין דיעזע שטאָדט.
21 ביז ווי לאַנג וועסטו מיך אויסווייכען, דו ווילדע טאָכטער? ווייל גאָט
האָט בעשאַפען אַ נייעס אויף דער ערד, די פרוי וועט זיך אומדרעהען
(זוכען) אַ מאַן.
22 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל,
מען וועט נאָך ווידער זאָגען דיעזעס וואָרט אין לאַנד יהודה און זיינע
שטעדט, ווען איך וועל צוריקקעהרען זיין געפאַנגענשאַפט, גאָט זאָל דיך
בענשען, וואָהנונג פון גערעכטיגקייט, הייליגער באַרג.
23 און עס זאָלען דאַרין וואָהנען יהודה און אַלע זיינע שטעדט צוזאַמען,
איהר לייטע און די וואָס רייזען אַרום מיט אַ הערדע.
24 ווייל איך האָב ערקוויקט די מידע זעלע און יעדע פערשמאַכטע זעלע
האָב איך בעפריעדיגט.
25 דאַרום האָב איך זיך ערוואַכט און געזעהען, און מיין שלאָף איז מיר
געווען זיס.
26 עס וועלען קומען צייטען, זאָגט גאָט, און איך וועל פאַרזייהען דאָס הויז
ישראל און דאָס הויז יהודה מיט זוימען פון מענשען און זוימען פון פיה.
27 און עס וועט זיין, אַזוי ווי איך האָב אַכטונג געגעבען אויף זיי אום אויס־
צורייסען און צוברעכען, און צושטעכען און פערניכטען און אין טהאָן
שלעכטעס, אַזוי וועל איך אַכטונג געבען אויף זיי אויפצובויען און צו
פערפלאַנצען, זאָגט גאָט.
28 אין יענעם טאָג וועט מען מעהר ניט זאָגען: די עלטערען האָבען געגעס־
סען אונצייטיגע טרויבען און די צייהן פון די זיהן זיינען אייליג גע־
וואָרען.
29 נאָר יעדערער זאָל שטאַרבען פאַר זיינע זינד, יעדער וואָס עסט אונ־
צייטיגע ביי דעם וועלען די צייהן ווערען אייליג.
30 נון, עס וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס איך וועל מאַכען מיט
הויז ישראל און מיט הויז יהודה אַ נייעם בונד.
31 ניט ווי דער בונד וואָס איך האָב געמאַכט מיט זייערע עלטערען, אין
דעם טאָג וואָס איך האָב אָנגענומען זייער האַנד אַרויסצופיהרען זיי פון
לאַנד מצרים, וואָס זיי האָבען מיין בונד צובראָכען, אָבגלייך איך בין
געווען זייער הערשער, זאָגט גאָט.
32 נאָר דאָס איז דער בונד, וואָס איך וועל מאַכען מיט הויז ישראל נאָך
יענע צייטען, זאָגט גאָט, איך וועל אַריינגעבען מיין לעהרע צווישען זיי
און אויפשרייבען עס אויף זייער האַרץ, און איך וועל זיין זייער גאָט
און זיי וועלען זיין מיין פאָלק.
33 און איינער דעם אַנדערען וועט מעהר ניט דאַרפען לעהרנען, און איין
ברודער דעם צווייטען אַזוי: „לעהרענט גאָט צו קענען", ווייל אַלע וועלען
מיך קענען פון קליין ביז גרויס, זאָגט גאָט, ווייל איך וועל פערצייהען
זייער שולד, און זייערע זינד מעהר ניט געדיינקען.
34 אַזוי האָט געזאָגט גאָט: וואָס ער האָט געמאַכט די זונן צו לייכטען
ביי טאָג און די געזעצע פון דער לבנה און שטערען צו שיינען ביי נאַכט,

לה רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אִם־יָמֻשׁוּ
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי נְאֻם־יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ
36 מִהְיוֹת גּוֹי לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אִם־
יִמַּדּוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי־אֶרֶץ לְמָטָּה גַּם־
אֲנִי אֶמְאַס בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־
37 יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים נְאֻם־יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר
38 לַיהוָה מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד־שַׁעַר הַפִּנָּה׃ וְיָצָא עוֹד קָוֵה
39 הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ עַל גִּבְעַת גָּרֵב וְנָסַב גֹּעָתָה׃ וְכָל־הָעֵמֶק
הַפְּגָרִים ׀ וְהַדֶּשֶׁן וְכָל־הַשְּׁרֵמוֹת עַד־נַחַל קִדְרוֹן עַד־פִּנַּת
שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יֵהָרֵס
עוֹד לְעוֹלָם׃

לב CAP. XXXII. לב

א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בַּשְׁנַת הָעֲשִׂרִית
לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
2 לִנְבוּכַדְרֶאצַּר׃ וְאָז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל־יְרוּשָׁלָםִ
וְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא הָיָה כָלוּא בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה אֲשֶׁר בֵּית־
3 מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ אֲשֶׁר כְּלָאוֹ צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר
מַדּוּעַ אַתָּה נִבָּא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־
4 הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃ וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֹא יִמָּלֵט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי־הִנָּתֹן יִנָּתֵן בְּיַד מֶלֶךְ־
ה בָּבֶל וְדִבֶּר־פִּיו עִם־פִּיו וְעֵינָיו אֶת־עֵינָו תִּרְאֶינָה׃ וּבָבֶל
יוֹלִךְ אֶת־צִדְקִיָּהוּ וְשָׁם יִהְיֶה עַד־פָּקְדִי אֹתוֹ נְאֻם־יְהוָה
6 כִּי תִלָּחֲמוּ אֶת־הַכַּשְׂדִּים לֹא תַצְלִיחוּ׃ וַיֹּאמֶר
7 יִרְמְיָהוּ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הִנֵּה חֲנַמְאֵל בֶּן־
שַׁלֻּם דֹּדְךָ בָּא אֵלֶיךָ לֵאמֹר קְנֵה לְךָ אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר
8 בַּעֲנָתוֹת כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לִקְנוֹת׃ וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל
בֶּן־דֹּדִי כִּדְבַר יְהוָה אֶל־חֲצַר הַמַּטָּרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קְנֵה

נא

ל״א v. 37. באים קרי ולא כתיב v. 38. קו קרי v. 39. השדמות קרי
ל״ב v. 1. בשנה קרי v. 4. עינו קי v. 6. הפטרת בהר סיני v. 7. הכ׳ בקמץ

וואָס בעוועגט דאָס מעער און עס רוישען זיינע וועללען, דער אייביגער פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.

35 ווען דיעזע געזעצע וועלען אויפהערען פאַר מיר, זאָגט גאָט, דאַן וועלען אויך די קינדער פון ישראל אויפהערען זיין אַ פאָלק פאַר מיר אַלע צייט.

36 אַזוי האָט גאָט געזאָגט ווען דער הימעל פון אויבען וועט געמאָסטען ווערען און די גרונדפעסטען פון דער ערד וועלען געפאָרשט ווערען דאַן וועל איך אויך פערהאַסען אַלע קינדער פון ישראל פאַר אַלעם וואָס זיי האָבען געטהאָן, זאָגט גאָט.

37 נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס די שטאָדט וועט געבויט ווערען פאַר גאָט פון טהורעם חננאל ביז צום ווינקעל טהויער.

38 און נאָך ווייטער געהט די מאָס שנור פאָרווערטס ביז צום באַרג גרב און אַרומרינגלען ביז געת.

39 און דער גאַנצער טהאָל פון די טוידטע קערפּער, און די אַש, און אַלע פעלדער ביז דעם טייך קדרון, ביז דעם ווינקעל פון פערדען־טהויער נאָך אָסט־זייט וועט זיין הייליג צו גאָט, עס וועט ניט אויסגעריסען ווערען און ניט צושטערט ווערען אויף אייביג.

קאַפּיטעל לב

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געווען צו ירמיהו פון גאָט אין דעם צעהנטען יאָהר פון צדקיהו קעניג פון יהודה, דאָס איז דאָס אַכטצעהנטע יאָהר צו נבוכדראצר.

2 און דאַן האָט די אַרמעע פון קעניג פון בבל בעלאַגערט אויף ירושלים, און ירמיהו דער פּראָפעט איז געווען איינגעשפּאַרט אין הויף פון געפענגנים וואָס אין דעם הויז פון קעניג פון יהודה.

3 וועמען צדקיהו דער קעניג פון יהודה האָט פערהאפטעט זאָגענדיג : ווארום פּראָפעצייעסטו זאָגענדיג, גאָט האָט אַזוי געזאָגט, איך וועל איבערגעבען דיעזע שטאָדט אין דער האַנד פון קעניג פון בבל און ער וועט זי בעצווינגען.

4 און צדקיהו קעניג פון יהודה וועט ניט אנטלויפען פון די כשדים׳ס הענד, נאָר ער וועט געוויס איבערגעגעבען ווערען אין דער האַנד פון קעניג פון בבל און זיין מויל וועט רעדען מיט זיין מויל און זיינע אויגען וועלען זעהען זיינע אויגען.

5 און נאָך בבל וועט ער אוועקפיהרען צדקיהו׳ן און דאָרט וועט ער זיין ביז איך וועל איהם דערמאהנען, זאָגט גאָט, ווען איהר וועט שטרייטען מיט די כשדים וועט איהר ניט בעגליקען.

6 און ירמיהו האָט געזאָגט, עס איז געווען גאָטס וואָרט צו מיר אַזוי,

7 חנמאל דער זוהן פון שלם דיין אָנקעל וועט קומען צו דיר זאָגען : קויף דיר מיין פעלד וואָס אין ענתות, ווייל דו האָסט דאָס אויסלייזונג רעכט עס צו קויפען.

8 און צו מיר איז געקומען חנמאל דער זוהן פון מיין אָנקעל, ווי עס איז געווען גאָטס וואָרט, און האָט צו מיר געזאָגט, קויף, איך בעט דיך, מיין

נָא אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר־בַּעֲנָתוֹת אֲשֶׁר ׀ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִין כִּי לְךָ
מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה וּלְךָ הַגְּאֻלָּה קְנֵה־לָךְ וָאֵדַע כִּי דְבַר־
9 יְהוָה הוּא׃ וָאֶקְנֶה אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל בֶּן־דֹּדִי
אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת וָאֶשְׁקְלָה־לּוֹ אֶת־הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שְׁקָלִים
י וַעֲשָׂרָה הַכָּסֶף׃ וָאֶכְתֹּב בַּסֵּפֶר וָאֶחְתֹּם וָאָעֵד עֵדִים
11 וָאֶשְׁקֹל הַכֶּסֶף בְּמֹאזְנָיִם׃ וָאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־
12 הֶחָתוּם הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְאֶת־הַגָּלוּי׃ וָאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר
הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה בֶּן־מַחְסֵיָה לְעֵינֵי חֲנַמְאֵל דֹּדִי
וּלְעֵינֵי הָעֵדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינֵי כָּל־הַיְּהוּדִים
13 הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃ וָאֲצַוֶּה אֶת־בָּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם
14 לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָקוֹחַ אֶת־
הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֵת סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הֶחָתוּם וְאֵת
סֵפֶר הַגָּלוּי הַזֶּה וּנְתַתָּם בִּכְלִי־חָרֶשׂ לְמַעַן יַעַמְדוּ יָמִים
טו רַבִּים׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עוֹד יִקָּנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וּכְרָמִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃
16 וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרֵי תִתִּי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ
17 בֶּן־נֵרִיָּה לֵאמֹר׃ אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה ׀ אַתָּה עָשִׂיתָ
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה
18 לֹא־יִפָּלֵא מִמְּךָ כָּל־דָּבָר׃ עֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים וּמְשַׁלֵּם
עֲוֺן אָבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
19 יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ גְּדֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה אֲשֶׁר־
עֵינֶיךָ פְקֻחוֹת עַל־כָּל־דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו
כ וְכִפְרִי מַעֲלָלָיו׃ אֲשֶׁר שַׂמְתָּ אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבָאָדָם וַתַּעֲשֶׂה־לְּךָ שֵׁם כַּיּוֹם
21 הַזֶּה׃ וַתֹּצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּאֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים וּבְיָד חֲזָקָה וּבְאֶזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדוֹל׃
22 וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתָם לָתֵת
23 לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא־

שמעו

פעלד וואָס אין ענתות וואָס אין לאַנד בנימין, ווייל דו האָסט דאָס רעכט
פון ערבטהייל און פון אויסלייזונג, קויף דיר. דאַן האָב איך געוואוסט,
אַז דאָס איז גאָטס וואָרט.

9 און איך האָב געקויפט דאָס פעלד פון חנמאל מיין אָנקעלס זוהן וואָס אין
ענתות און האָב איהם אָבגעוואויגען דאָס זילבער זיעבען שקלים און
צעהן זילבער־שטיק.

10 און איך שרייב עס אין אַ בריעף און פערזיגעל און שטעל עדות און דאָס
זילבער האָב איך אָבגעוואויגען אויף אַ וואַגשאל.

11 און איך האָב גענומען דעם קויף־בריעף, דעם פערזיגעלטען נאָכ׳ן געבאָט
און געזעטץ און דעם אָפענעם בריעף.

12 און איך האָב דעם קויף־בריעף געגעבען צו ברוך דער זוהן פון נריה, דער
זוהן פון מחסיה פאַר די אויגען פון חנמאל מיין אָנקעל און פאַר די
אויגען פון די עדות וואָס האָבען זיך אונטערגעשריעבען אין קויף־בריעף
און פאַר די אויגען פון אַלע יהודים, וואָס זיינען געזעסען אין הויף פון
געפענגנים.

13 און איך האָב בעפוילען ברוך׳ן פאַר זייערע אויגען זאָגענדיג:

14 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, נעהם
דיעזען בריעף, דיעזען קויף־בריעף און פערזיגעלטען, און דיעזען
אָפענעם בריעף, און זאָלסט זיי לעגען אין אַן ערדענע כלי, עס זאָל זיך
האַלטען אויף אַ לאַנגע צייט.

15 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל,
עס וועלען נאָך געקויפט ווערען הייזער און פעלדער און וויינגערטנער
אין דיעזען לאַנד.

16 און איך האָב געבעטען צו גאָט, נאָך מיין אָוועקגעבען דעם קויף־בריעף
צו ברוך דער זוהן פון נריה אַזוי:

17 אה וועה, עוויגער גאָט, דו האָסט דאָך געמאַכט הימעל און ערד דורך
דיין גרויסע קראַפט און דורך דיין אויסגעשטרעקטען אָרעם, קיין זאַך
איז פאַר דיר ניט אונמעגליך.

18 דו טהוסט גנאַדע מיט טויזענדע און בעצאַהלסט די עלטערענס זינד אין
דעם שויס פון זייערע קינדער נאָך זיי, גרויסער מעכטיגער גאָט, עוויגער
פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.

19 גרויס אין ראַטה און מעכטיג אין טהאַט, וואָס דיינע אויגען זיינען אָפען
איבער אַלע וועגען פון די מענשען־קינדער צו געבען יעדען מענשען נאָך
זיינע וועגען נאָך, נאָך די פרוכט פון זיינע האַנדלונגען.

20 וואָס דו האָסט געטהאָן צייכען און וואונדער אין דעם לאַנד מצרים ביז
דיעזען טאָג אונטער ישראל און אַנדערע מענשען, און דו האָסט זיך גע־
מאַכט אַ נאָמען, ווי עס איז אין דיעזען טאָג.

21 און דו האָסט אַרויסגעצויגען דיין פאָלק ישראל פון לאַנד מצרים מיט
צייכענס און מיט וואונדער און מיט אַ שטאַרקע האַנד און אויסגע־
שטרעקטען אָרעם און גרויס פורכט.

22 און דו האָסט זיי געגעבען דיעזעס לאַנד, וואָס דו האָסט צוגעשוואָרען
צו זייערע עלטערען, צו געבען זיי אַ לאַנד וואָס פליסט מיט מילך און
האָניג.

23 און זיי זיינען געקומען און עס גענערבט, אָבער זיי האָבען ניט געהערט

שָׁמְע֣וּ בְקוֹלֶ֗ךָ וּבְתֹרוֹתְךָ֙ לֹא־הָלָ֔כוּ אֵת֩ כָּל־אֲשֶׁ֨ר צִוִּ֧יתָה
לָהֶ֛ם לַעֲשׂ֖וֹת לֹ֣א עָשׂ֑וּ וַתַּקְרֵ֣א אֹתָ֔ם אֵ֥ת כָּל־הָרָעָ֖ה
24 הַזֹּֽאת׃ הִנֵּ֣ה הַסֹּלְל֗וֹת בָּ֣אוּ הָעִיר֮ לְלָכְדָהּ֒ וְהָעִ֣יר נִתְּנָ֗ה
בְּיַ֤ד הַכַּשְׂדִּים֙ הַנִּלְחָמִ֣ים עָלֶ֔יהָ מִפְּנֵ֛י הַחֶ֥רֶב וְהָרָעָ֖ב וְהַדָּ֑בֶר
כה וַאֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֛רְתָּ הָיָ֖ה וְהִנְּךָ֥ רֹאֶֽה׃ וְאַתָּ֨ה אָמַ֤רְתָּ אֵלַי֙ אֲדֹנָ֣י
יֱהוִ֔ה קְנֵה־לְךָ֥ הַשָּׂדֶ֛ה בַּכֶּ֖סֶף וְהָעֵ֣ד עֵדִ֑ים וְהָעִ֥יר נִתְּנָ֖ה
26 בְּיַ֥ד הַכַּשְׂדִּֽים׃ וַֽיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶֽל־יִרְמְיָ֖הוּ לֵאמֹֽר׃
27 הִנֵּה֙ אֲנִ֣י יְהוָ֔ה אֱלֹהֵ֖י כָּל־בָּשָׂ֑ר הֲמִמֶּ֕נִּי יִפָּלֵ֖א כָּל־דָּבָֽר׃
28 לָכֵ֕ן כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה הִנְנִ֣י נֹתֵן֩ אֶת־הָעִ֨יר הַזֹּ֜את בְּיַ֤ד
29 הַכַּשְׂדִּים֙ וּבְיַ֛ד נְבוּכַדְרֶאצַּ֥ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל וּלְכָדָֽהּ׃ וּבָ֣אוּ
הַכַּשְׂדִּ֗ים הַנִּלְחָמִים֙ עַל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את וְהִצִּ֨יתוּ אֶת־הָעִ֤יר
הַזֹּאת֙ בָּאֵ֔שׁ וּשְׂרָפ֑וּהָ וְאֵ֣ת הַבָּתִּ֗ים אֲשֶׁר֩ קִטְּר֨וּ עַל־גַּגּֽוֹתֵיהֶ֜ם
לַבַּ֗עַל וְהִסִּ֤כוּ נְסָכִים֙ לֵאלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים לְמַ֖עַן הַכְעִסֵֽנִי׃
ל כִּֽי־הָי֨וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֜ל וּבְנֵ֣י יְהוּדָ֗ה אַ֣ךְ עֹשִׂ֥ים הָרַ֛ע בְּעֵינַ֖י
מִנְּעֻרֹֽתֵיהֶ֑ם כִּ֚י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל אַ֗ךְ מַכְעִסִ֥ים אֹתִ֛י בְּמַעֲשֵׂ֥ה
31 יְדֵיהֶ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃ כִּ֧י עַל־אַפִּ֣י וְעַל־חֲמָתִ֗י הָ֤יְתָה לִּי֙
הָעִ֣יר הַזֹּ֔את לְמִן־הַיּוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר בָּנ֣וּ אוֹתָ֔הּ וְעַ֖ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה
32 לַהֲסִירָ֖הּ מֵעַ֥ל פָּנָֽי׃ עַ֣ל כָּל־רָעַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮ וּבְנֵ֣י יְהוּדָה֒
אֲשֶׁ֣ר עָשׂ֔וּ לְהַכְעִסֵ֕נִי הֵ֚מָּה מַלְכֵיהֶם֙ שָׂרֵיהֶ֔ם כֹּהֲנֵיהֶ֖ם
33 וּנְבִֽיאֵיהֶ֑ם וְאִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה וְיֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלִָֽם׃ וַיִּפְנ֥וּ אֵלַ֛י עֹ֖רֶף
וְלֹ֣א פָנִ֑ים וְלַמֵּ֣ד אֹתָם֙ הַשְׁכֵּ֣ם וְלַמֵּ֔ד וְאֵינָ֥ם שֹׁמְעִ֖ים לָקַ֥חַת
34 מוּסָֽר׃ וַיָּשִׂ֣ימוּ שִׁקּֽוּצֵיהֶ֗ם בַּבַּ֛יִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִ֥י עָלָ֖יו
לה לְטַמְּאֽוֹ׃ וַיִּבְנ֞וּ אֶת־בָּמ֣וֹת הַבַּ֗עַל אֲשֶׁ֣ר ׀ בְּגֵ֣יא בֶן־הִנֹּ֒ם
לְֽהַעֲבִ֞יר אֶת־בְּנֵיהֶ֤ם וְאֶת־בְּנֽוֹתֵיהֶם֙ לַמֹּ֔לֶךְ אֲשֶׁ֣ר לֹא־
צִוִּיתִ֗ים וְלֹ֤א עָֽלְתָה֙ עַל־לִבִּ֔י לַעֲשׂ֖וֹת הַתּוֹעֵבָ֣ה הַזֹּ֑את לְמַ֖עַן
36 הַחֲטִ֥י אֶת־יְהוּדָֽה׃ וְעַתָּ֕ה לָכֵ֛ן כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל אֶל־הָעִ֨יר הַזֹּ֜את אֲשֶׁ֣ר ׀ אַתֶּ֣ם אֹֽמְרִ֗ים נִתְּנָה֙ בְּיַ֣ד

מלך־

v. 23. ובתורתך קרי ibid. קמץ בז״ק v. 27. ע״ב v. 35. החטיא קרי

צו דיין שטימע און אין דיין לעהרע זיינען זיי ניט געגאנגען און אלעס
וואס דו האסט זיי בעפוילען צו טהאן האבען זיי ניט געטהאן, און דער־
פאר האסטו זיי געמאכט טרעפען דעם גאנצען דיעזען אונגליק.

24 נון, פון די בעלאגערונגס־וואלען זיינען אריין אין שטאדט צו בעצווינגען
איהר, און די שטאדט איז איבערגעגעבען געווארען אין דער האנד פון
די כשדים, וועלכע שטרייטען אויף איהר דורך שווערד און הונגער און
פעסט, און דאס וואס דו האסט גערעדט איז געשעהן, און דו זעהסט עס,

25 און דאך האסטו געזאגט צו מיר, עוויגער גאט, קויף דיר דאס פעלד פאר
געלד און בעשטעטיג עס דורך עדות, די שטאדט איז דאך שוין אין
דער האנד פון די כשדים!

26 און גאטס ווארט איז געווען צו ירמיהו אזוי:

27 איך בין דאך דער עוויגער גאט פון אלע לייבער, איז עפעס א זאך אונ־
מעגליך ביי מיר?

28 דארום אזוי האט גאט געזאגט, איך גיב איבער דיעזע שטאדט אין דער
האנד פון די כשדים און אין דער האנד פון נבוכדראצר פון בבל און ער
וועט זי בעצווינגען.

29 און די כשדים וועלכע שטרייטען אויף דיעזער שטאדט וועלען קומען און
אנצינדען דיעזע שטאדט אין פייער און זי פערברענען, און די הייזער
וואס זיי האבען גערויכערט אויף זייערע דעכער צום בעל און געגאסען
טראנק־אפפער צו אנדערע געטער אום מיך צו דערצערנען.

30 ווייל די זיהן פון ישראל און די זיהן פון יהודה האבען נאר געטהאן דאס
וואס עס איז שלעכט אין מיינע אויגען פון זייער יוגענד אן, ווייל די
קינדער פון ישראל האבען מיר נאר דערצערענט מיט די ווערק פון זייערע
הענד, זאגט גאט.

31 ווייל צו מיין צארען און מיין גרימצארן איז מיר דיעזע שטאדט געווען
פון דעם טאג אן וואס זיי האבען זי געבויעט ביז היינטיגען טאג, אום
איך זאל זי אוועקנעהמען פון מיין געזיכט.

32 פאר אל דאס בייז פון די קינדער פון ישראל און די קינדער פון יהודה,
וואס זיי האבען געטהאן מיך צו דערצערנען, זיי, זייערע קעניגע, זייערע
פירשטען, זייערע פריסטער און זייערע פראפעטען און די מענער פון
יהודה און די איינוואהנער פון ירושלים.

33 און זיי האבען זיך צו מיר געקעהרט מיט'ן נאקען און ניט מיט'ן געזיכט,
און לעהרן זיי פון גאנץ פריה אן און ווידער לעהרן זיי און זיי ווילען
ניט הערען צו נעהמען א לעהרע.

34 און זיי האבען אריינגעשטעלט זייערע אומווירדיגקייט אין דעם הויז,
וואס מיין נאמען איז גערופען אויף איהם צו פעראומרייניגען איהם.

35 און זיי האבען געבויעט די במות פון בעל, וואס אין דעם טהאל בן־הנם,
דורכצופיהרען זייערע זיהן און זייערע טעכטער צום מלך, וואס איך האב
זיי ניט בעפוילען און עס איז מיר אויפ'ן געדאנקען ניט ארויף צו טהאן
דיעזע אבשייליכקייט, אום נור צו מאכען זינדיגען יהודה.

36 און יעצט דארום זאגט אזוי דער עוויגער גאט פון ישראל איבער דיעזער
שטאדט, וואס איהר זאגט, זי איז איבערגעגעבען געווארען אין דער
האנד פון קעניג פון בבל דורך שווערד און הונגער און דורך פעסט.

מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר׃ הִנְנִי מְקַבְּצָם מִכָּל־ 37
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהֹשַׁבְתִּים לָבֶטַח׃ וְהָיוּ לִי 38
לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד 39
וְדֶרֶךְ אֶחָד לְיִרְאָה אוֹתִי כָּל־הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אָשׁוּב מ
מֵאַחֲרֵיהֶם לְהֵיטִיבִי אוֹתָם וְאֶת־יִרְאָתִי אֶתֵּן בִּלְבָבָם
לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי׃ וְשַׂשְׂתִּי עֲלֵיהֶם לְהֵטִיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים 41
בָּאָרֶץ הַזֹּאת בֶּאֱמֶת בְּכָל־לִבִּי וּבְכָל־נַפְשִׁי׃ כִּי־ 42
כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הֵבֵאתִי אֶל־הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־
הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר עֲלֵיהֶם׃ וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ 43
הַזֹּאת אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאֵין אָדָם וּבְהֵמָה
נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ שָׂדוֹת בַּכֶּסֶף יִקְנוּ וְכָתוֹב בַּסֵּפֶר ׀ 44
וְחָתוֹם וְהָעֵד עֵדִים בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם וּבְעָרֵי
יְהוּדָה וּבְעָרֵי הָהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב כִּי־אָשִׁיב
אֶת־שְׁבוּתָם נְאֻם־יְהוָה׃

Cap. XXXIII. לג

לג

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ שֵׁנִית וְהוּא עוֹדֶנּוּ עָצוּר א
בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה עֹשָׂהּ יְהוָה יוֹצֵר 2
אוֹתָהּ לַהֲכִינָהּ יְהוָה ׀ שְׁמוֹ׃ קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָּ וְאַגִּידָה 3
לְךָ גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יְדַעְתָּם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה 4
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־בָּתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה
הַנְּתֻצִים אֶל־הַסֹּלְלוֹת וְאֶל־הֶחָרֶב׃ בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת־ ה
הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאָם אֶת־פִּגְרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הִכֵּיתִי בְאַפִּי
וּבַחֲמָתִי וַאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל־
רָעָתָם׃ הִנְנִי מַעֲלֶה־לָּהּ אֲרֻכָה וּמַרְפֵּא וּרְפָאתִים וְגִלֵּיתִי 6
לָהֶם עֲתֶרֶת שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־שְׁבוּת יְהוּדָה 7

ואת

37 איך וועל זיי צונויפזאמלען פון אלע לענדער וואוהין איך האָב זיי פער־
שטויסען אין מיין צארן און מיין גרימצאָרן און גרויסען צאָרן, און איך
וועל זיי צוריקקעהרען צו דיעזען אָרט און וועל זיי מאַכען וואָהנען אין
זיכערהייט.

38 און זיי וועלען מיין פאָלק זיין און איך וועל זייער גאָט זיין.

39 און איך וועל זיי געבען איין האַרץ און איין וועג, מיך צו פירכטען אַלע
צייט, עס זאָל זיין גוט זיי און זייערע קינדער נאָך זיי.

40 און איך וועל מיט זיי שליסען איין עֶוויגען בונד, אַז איך זאָל מיך ניט
אָבקעהרען פון זיי פון גוטעס טהאָן צו זיי, און מיין פרוכט וועל איך
אריינגעבען אין זיין האַרצען זיי זאָלען זיך ניט אָבקעהרען פון מיר.

41 און איך וועל מיך פרעהען איבער זיי, זיי גוטעס צו טהאָן, און איך וועל
זיי פערפלאַנצען אין דיעזעס לאַנד מיט וואהרהייט מיט מיין גאַנצען
האַרצען און מיט מיין גאַנצער זעעלע.

42 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט : ווי איך האָב געבראַכט אויף דיעזען פאָלק
דעם גאַנצען דיעזען גרויסען אונגליק, אַזוי וועל איך ברענגען אויף זיי
אַל־דאָס־גוטס וואָס איך האָב גערעדט וועגען זיי.

43 און דאָס פעלד וועט געקויפט ווערען אין דיעזען לאַנד, וואָס איהר זאָגט
זי איז א וויסטע אָהן מענשען און פיה, זי איז אַוועקגעגעבען געוואָרען
אין דער האַנד פון די כשדים.

44 פעלדער וועט מען קויפען פאַר געלד און שרייבען בריעף און פערזיגלען
און בעשטעטיגען מיט עדות אין דעם לאַנד בנימין און אין די געגענדען
פון ירושלים און אין די שטעדט פון יהודה און אין די שטעדט פון באַרג
און אין די שטעדט פון טהאל און אין די שטעדט פון זיד זייט, ווייל
איך וועל צוריקקעהרען זייער געפאַנגענשאַפט, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל לג

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו נאָך אַמאָל, און דאַן איז ער נאָך
געוועזן פערשפּאַרט אין הויף פון געפענגנים, אַזוי :

2 אַזוי זאָגט גאָט וואָס ער האָט זי בעשאַפען, גאָט האָט זי (די ערד) בע־
שאַפען עס פעסט צו שטעלען, גאָט איז זיין נאָמען.

3 רוף צו מיר און איך וועל דיר ענטפערען און וועל דיר זאָגען גרויסע
וויכטיגע זאַכען, וועלכע דו ווייסט ניט.

4 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל איבער די הייזער
פון דיעזער שטאָדט און איבער די הייזער פון די קעניגע פון יהודה,
וואָס זיינען צובראָכען געוואָרען צו מאַכען פון זיי וואַלען צו שטרייטען
געגען שווערד.

5 זיי קומען צווו שטרייטען מיט די כשדים און צו פול מאַכען זיי מיט
טוידטע מענשען־קערפּער, וואָס איך האָב געשלאָגען מיט מיין צאָרן און
גרימצאָרן, און וואָס איך האָב פערבאָרגען מיין געזיכט פון דיעזער
שטאָדט צוליעב זייער שלעכטס.

6 נון, איך וועל איהר ברענגען אַ מיטעל און אַ היילונג און וועל זיי היילען
און וועל אויפדעקען פאַר זיי פיעל פריעדען און וואָרהייט.

8 וְאֵת שְׁבוּת יִשְׂרָאֵל וּבְנִתִים כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וְטִהַרְתִּים מִכָּל־
עֲוֺנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי וְסָלַחְתִּי לְכוֹל־עֲוֺנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר
9 חָטְאוּ־לִי וַאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִי׃ וְהָיְתָה לִּי לְשֵׁם שָׂשׂוֹן לִתְהִלָּה
וּלְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה אוֹתָם וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל־הַטּוֹבָה וְעַל
י כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם־הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב
הוּא מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִַם הַנְשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃
11 קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים
הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת־הָאָרֶץ
12 כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עוֹד יִהְיֶה ׀ בַּמָּקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין־אָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
13 וּבְכָל־עָרָיו נְוֵה רֹעִים מַרְבִּצִים צֹאן׃ בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי
הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם
וּבְעָרֵי יְהוּדָה עֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה אָמַר
14 יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי אֶת־
הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית
טו יְהוּדָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח
16 צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ בַּיָּמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ
17 יְהוָה ׀ צִדְקֵנוּ׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־יִכָּרֵת לְדָוִד
18 אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בֵית־יִשְׂרָאֵל׃ וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא־
יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנָי מַעֲלֶה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה
19 זֶּבַח כָּל־הַיָּמִים׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמוֹר׃
כ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתִי

הלילה·

v. 8. 19. יתיר ו

7 און וועל צוריקקערען די געפאנגענשאפט פון יהודה און די געפאנגענ־
שאפט פון ישראל און וועל זיי אויפבויען ווי בעפאר.
8 און איך וועל זיי רייניגען פון אלע זייערע זינד, וואס זיי האבען געזינ־
דיגט און פערשולדיגט געגען מיר.
9 און זי וועט מיר זיין פאר א נאמען פון פרייד, פאר א לויב און פאר
א שעהנקייט פאר אלע פעלקער פון דער ערד, וועלכע וועלען הערען גאר
די גוטעס, וואס איך טהו זיי און זיי וועלען זיך שרעקען און ציטערען
פאר גאר דאס גוטס און פאר גאר דעם פריעדען, וואס איך טהו צו
איהר.
10 אזוי האט געזאגט גאט, עס וועט נאך געהערט ווערען אין דיעזען ארט,
וואס איהר זאגט ער איז וויסט, אהן מענשען און אהן פיה, אין די שטעדט
פון יהודה און אין די וויסטע גאסען פון ירושלים אהן מענשען, אהן
איינוואהנער און אהן פיה,
11 די שטימע פון פרייד און די שטימע פון פרעהליכקייט, די שטימע פון
חתן און די שטימע פון כלה, די שטימע פון די וואס זאגען דאנקט גאט
פון הערשאפטען, וויל גאט איז גוט, וויל זיין גנאד איז אויף עוויג,
זיי וועלען ברענגען דאנק־אפפער אין גאטס הויז, ווען איך וועל צוריק־
קעהרען די געפאנגענשאפט פון לאנד ווי פריהער, זאגט גאט.
12 אזוי האט געזאגט גאט פון הערשאפטען, עס וועלען נאך ווידער זיין אין
דיעזען ארט, וועלכער איז וויסט אהן מענשען און זאגאר אהן פיה —
וואהנונגען פאר הירטען וועלכע לאגערען שאף.
13 אין די שטעדט פון בארג, אין די שטעדט פון טהאל, און אין די
שטעדט פון זיד זייט און אין לאנד בנימין און ארום ירושלים און די די
שטעדט פון יהודה, וועלען נאך דורגעהען די שאף אונטער די אויפ־
זיכט פון צעהלער, זאגט גאט.
14 נון עס וועלען קומען טעג, זאגט גאט, און איך וועל ערפילען דאס גוט־
ווארט, וואס איך האב גערעדט איבער'ן הויז ישראל און איבער'ן הויז
יהודה.
15 אין יענע טעג און אין יענער צייט וועל איך מאכען שפראצען פון דוד
א צווייג פון גערעכטיגקייט און ער וועט טהאן רעכט און גערעכטיגקייט
אין לאנד.
16 אין יענע טעג וועט יהודה געהאלפען ווערען און ירושלים וועט וואהנען
אין זיכערהייט און דאס איז דער נאמען וואס מען וועט זיי רופען : (די
וואהנונג פון) אונזער גערעכטען גאט.
17 וויל אזוי האט גאט געזאגט, עס זאל קיין מאל ניט פעהלען צו דוד א מאן
וואס זאל זיצען אויפ'ן טראהן פון הויז ישראל.
18 און צו די פריסטער די לוים וועט ניט פעהלען א מאן פאר מיר, וואס
ברענגט אויף בראנד־אפפער און רויכערט שפייז־אפפער און מאכט
שלאכט־אפפער אלע צייטען.
19 און גאטס ווארט איז געוועז צו ירמיהו אזוי :
20 אזוי האט גאט געזאגט, ווען איהר וועט קענען צושטערען מיין בונד

הַלַּיְלָה וּלְבִלְתִּי הֱיוֹת יוֹמָם־וָלַיְלָה בְּעִתָּם׃ גַּם־בְּרִיתִי 21
תֻפַר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהְיוֹת־לוֹ בֵן מֹלֵךְ עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־
הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתָי׃ אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם 22
וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת־
הַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי אֹתִי׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ 23
לֵאמֹר׃ הֲלוֹא רָאִיתָ מָה־הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי 24
הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה בָּהֶם וַיִּמְאָסֵם וְאֶת־עַמִּי
יִנְאָצוּן מִהְיוֹת עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה כה
אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־
שָׂמְתִּי׃ גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ 26
מֹשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׂחָק וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב אֶת־
שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃

לד Cap. XXXIV. לד

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה וּנְבוּכַדְרֶאצַּר א
מֶלֶךְ־בָּבֶל ׀ וְכָל־חֵילוֹ וְכָל־מַמְלְכוֹת אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת יָדוֹ
וְכָל־הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר׃
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ 2
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־
הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃ וְאַתָּה לֹא 3
תִמָּלֵט מִיָּדוֹ כִּי תָּפֹשׂ תִּתָּפֵשׂ וּבְיָדוֹ תִּנָּתֵן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי
מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּרְאֶינָה וּפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יְדַבֵּר וּבָבֶל תָּבוֹא׃
אַךְ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה 4
עָלֶיךָ לֹא תָמוּת בֶּחָרֶב׃ בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּבְמִשְׂרְפוֹת ה
אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ כֵּן יִשְׂרְפוּ־
לָךְ וְהוֹי אָדוֹן יִסְפְּדוּ־לָךְ כִּי־דָבָר אֲנִי־דִבַּרְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה 6
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלִָם׃ וְחֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל 7

לג v. 26. ו מלא ibid. אשיב קרי

מיט'ן טאָג און מיין בונד מיט דער נאַכט, און טאָג און נאַכט זאָלען
ניט זיין אין זייער צייט.
21 דאַן וועט מיין בונד צושטערט ווערען וואָס איך האָב געשלאָסען מיט
דוד מיין קנעכט, עס זאָל ניט זיין צו איהם אַ זוהן, וואָס זאָל רעגיערען
אויף זיין טראָהן, און מיט די לוים די פּריסטער מיינע דיענער.
22 אַזוי ווי עס קען ניט געצעהלט ווערען די הערשאַפט פון הימעל, און עס
קען ניט געמאָסטען ווערען די זאַמד ביים ים, אַזוי וועל איך פערמעהרען
די זאָמען פון דוד מיין קנעכט און די לוים וועלכע דיענען מיך.
23 און גאָטס וואָרט איז געוועזען צו ירמיהו אַזוי:
24 זעהסטו ניט וואָס דיעזעס פאָלק רעדט אַזוי: די צוויי פאַמיליען, וואָס
גאָט האָט זיי אויסגעקליעבען האָט ער יעצט פערהאַסט, און מיין פאָלק
פערהאַסען זיי (די פעלקער) אַז עס וועט שוין מעהר קיין פאָלק ניט זיין
פאַר זיי.
25 אַזוי האָט געזאָגט גאָט, ווען עס זאָל ניט זיין מיין בונד מיט טאָג און
נאַכט, און ווען איך האָב ניט געמאַכט מיין אָרדנונג מיט הימעל און ערד.
26 וועל איך אייך די זאָמען פון יעקב און דוד מיין קנעכט פערהאַסען, ניט
צו נעהמען פון זיין זאָמען הערשער פאַר די זאָמען פון אברהם, יצחק און
ישראל, ווען איך וועל צוריקקעהרען זייער געפאַנגענשאַפט און וועל זיי
דערבאַרעמען.

קאַפּיטעל לד

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזען צו ירמיהו פון גאָט, און נבוכדראצר דער
קעניג פון בבל און גאָר זיין אַרמעע און אַלע קעניגרייכען פון לאַנד אונ־
טער די הערשאַפט פון זיין האַנד און אַלע פעלקער האָבען געשטרייט אויף
ירושלים און אויף אַלע איהרע שטעדט, אַזוי:
2 אַזוי האָט דער אייביגער גאָט פון ישראל געזאָגט: געה און זאָג צו
צדקיהו דעם קעניג פון יהודה, און זאָלסט זאָגען צו איהם אַזוי האָט גאָט
געזאָגט, נון, איך גיעב דיעזע שטאָדט אין דער האַנד פון קעניג פון
בבל און ער וועט זי פערברענען אין פייער.
3 און דו וועסט ניט אַנטרינען ווערען פון זיין האַנד, נאָר דו וועסט געוויס
געכאַפּט ווערען און איבערגעגעבען ווערען אין זיין האַנד, און דיינע
אויגען וועלען זעהען די אויגען פון קעניג פון בבל און זיין מויל וועט
ריידען מיט דיין מויל, און דו וועסט קומען נאָך בבל.
4 נאָר הער דאָס וואָרט פון גאָט, צדקיהו קעניג פון יהודה, אַזוי האָט גאָט
געזאָגט וועגען דיר, דו וועסט ניט געטוידט ווערען דורכ'ן שווערד.
5 דו וועסט שטאַרבען אין פריעדען, און מיט די פערברענונגען וואָס זיי־
נען געמאַכט געוואָרען פאַר דיינע עלטערען, די ערשטע קעניגע, וועלכע
זיינען געוועזען פאַר דיר, וועט מען פאַר דיר ברענען, און מען וועט דיך
בעקלאָגען אָך, וועה, הארר! ווייל דאָס וואָרט האָב איך גערעדט, זאָגט
גאָט.
6 און ירמיהו דער פּראָפעט האָט גערעדט צו צדקיהו דעם קעניג פון יהודה
אַלע דיעזע ווערטער אין ירושלים.
7 און די אַרמעע פון קעניג פון בבל האָט געשטרייט מיט ירושלים און

נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנּוֹתָרוֹת אֶל־
לָכִישׁ וְאֶל־עֲזֵקָה כִּי הֵנָּה נִשְׁאֲרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי
8 מִבְצָר׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
9 בִּירוּשָׁלִַם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר׃ לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־
י בָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ אִישׁ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בָּאוּ בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־
שִׁפְחָתוֹ חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ׃
11 וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיָּשִׁבוּ אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת
אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיִּכְבִּישׁוּם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃
12 13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
14 הוֹצִאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר׃ מִקֵּץ
שֶׁבַע שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר יִמָּכֵר
לְךָ וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ
טו אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם׃ וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם
וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ
16 בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ
אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־
שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לִהְיוֹת לָכֶם
17 לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם
לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ
הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדֶּבֶר
וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַוָּעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃
18 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִתִי אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ
אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנָי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ

לשנים

v. 8. הפטרת משפטים   v. 11. יתיר י   v. 17 לזועה קרי   v. 18. חסר י

מיט אלע איבעריגע שטעדט פון יהודה, מיט לכיש און מיט עזקה, ווייל
זיי זיינען פארבליבען אין די שטעדט פון יהודה בעפעסטיגטע שטעדט.

8 דאס ווארט וואס עס איז געוועזען צו ירמיהו פון גאט, נאכדעם ווען צדקיהו
האט געשלאסען א בונד מיט'ן גאנצען פאלק וואס אין ירושלים, אויס-
צורופען פאר זיי פרייהייט.

9 יעדער איינער זאל ארויסלאזען פריי זיין קנעכט און יעדער איינער זיין
דיענסטמויד, דעם העברעער און די העברעערין, פריי! קיינער זאל ניט
ארבייטען מיט זיי, מיט זיין ברודער דעם יהודי.

10 און זיי האבען געהערט אלע פירשטען און גאר דאס פאלק, וועלכע זיינען
אריין אין בונד ארויסצולאזען פריי יעדער זיין קנעכט און זיין דיענסט-
מויד, מען זאל מעהר ניט פארשקלאפען זיי, און זיי האבען געהארכט און
ארויסגעלאזען זיי פריי.

11 אבער נאכהער האבען זיי אומגעקעהרט און צוריק גענומען די קנעכט
און דיענסטען וואס זיי האבען ארויסגעלאזען פריי, און זיי האבען זיי
געצוואונגען צו זיין קנעכט און דיענסטען.

12 און גאט'ס ווארט איז געוועזען צו ירמיהו פון גאט אזוי:

13 אזוי האט דער אייביגער גאט פון ישראל געזאגט: איך האב געשלאסען
א בונד מיט אייערע עלטערען אין דעם טאג ווען איך האב זיי ארויסגע-
פיהרט פון לאנד מצרים פון דעם הויז פון קנעכטשאפט אזוי:

14 אין ענדע זיבען יאהר זאלט איהר ארויסלאזען פריי יעדער איינער זיין
ברודער דעם העברעער, וועלכער וועט צו דיר פערקויפט ווערען און וועט
דיר דיענען זעקס יאהר, און דו זאלסט איהם ארויסשיקען פריי פון
דיר, און אייערע עלטערען האבען ניט צוגעהערט צו מיר און ניט צו-
געלעגט זייער אויער.

15 און איהר האט זיך היינט צוריקגעקעהרט און האט געטהאן דאס וואס
איז גלייך אין מיינע אויגען, צו רופען פרייהייט איינער צום צווייטען
און איהר האט פאר מיר געשלאסען א בונד אין דעם הויז אויף וועמען
מיין נאמען איז גערופען.

16 און נאכהער האט איהר זיך ווידער געקעהרט און פערשוועכט מיין נאמען
און איהר האט צוריקגענומען יעדער איינער זיין קנעכט און יעדער זיין
דיענסט, וועלכע איהר האט פריי געלאזען נאך זייער ווילען, און איהר
האט זיי בעצוואונגען זיי זאלען זיין צו אייך קנעכט און דיענסטען.

17 דארום זאגט גאט אזוי: איהר האט ניט געהערט צו מיר צו רופען פריי-
הייט יעדער צו זיין ברודער און יעדערער צו זיין פריינד, נון, וועל איך
גענען אייך רופען פרייהייט, זאגט גאט, צום שווערד און צום פעסט און
צום הונגער און איך וועל אייך מאכען פאר א שוידער צו אלע קעניג-
רייכען פון דער ערד

18 וועל איך איבערגעבען די מענשען, וועלכע האבען איבערגעטראטען מיין
בונד, וואס זיי האבען ניט ערפילט די ווערטער פון בונד וואס זיי האבען
געשלאסען פאר מיין געזיכט, די קאלב וואס זיי האבען צושניטען אויף
צווייען און זיינען דורכגעגאנגען צווישען זיינע שטיקער.

לִשְׁנַיִם וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו׃ שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלִַם 19
הַסָּרִסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי
הָעֵגֶל׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם כ
וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃
וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם 21
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם׃
הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ 22
עָלֶיהָ וּלְכָדוּהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה
מֵאֵין יֹשֵׁב׃

Cap. XXXV. לה

לה
הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים א
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ אֶל־בֵּית הָרֵכָבִים 2
וְדִבַּרְתָּ אוֹתָם וַהֲבִאוֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־אַחַת הַלְּשָׁכוֹת
וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יָיִן׃ וָאֶקַּח אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־יִרְמְיָהוּ בֶּן 3
חֲבַצִּנְיָה וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֵת כָּל־בֵּית הָרֵכָבִים׃
וָאָבִא אֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־לִשְׁכַּת בְּנֵי חָנָן בֶּן־יִגְדַּלְיָהוּ 4
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֵצֶל לִשְׁכַּת הַשָּׂרִים אֲשֶׁר מִמַּעַל
לְלִשְׁכַּת מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־שַׁלֻּם שֹׁמֵר הַסַּף׃ וָאֶתֵּן לִפְנֵי ׀ בְּנֵי ה
בֵית־הָרֵכָבִים גְּבִעִים מְלֵאִים יַיִן וְכֹסוֹת וָאֹמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ־
יָיִן׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתֶּה־יָּיִן כִּי יוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ צִוָּה 6
עָלֵינוּ לֵאמֹר לֹא תִשְׁתּוּ־יַיִן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם׃ וּבַיִת 7
לֹא־תִבְנוּ וְזֶרַע לֹא־תִזְרָעוּ וְכֶרֶם לֹא־תִטָּעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם
כִּי בָּאֳהָלִים תֵּשְׁבוּ כָּל־יְמֵיכֶם לְמַעַן תִּחְיוּ יָמִים רַבִּים
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם׃ וַנִּשְׁמַע בְּקוֹל 8
יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־
יַיִן כָּל־יָמֵינוּ אֲנַחְנוּ נָשֵׁינוּ בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ׃ וּלְבִלְתִּי בְּנוֹת 9
בָּתִּים לְשִׁבְתֵּנוּ וְכֶרֶם וְשָׂדֶה וָזֶרַע לֹא יִהְיֶה־לָּנוּ׃ וַנֵּשֶׁב י

באהלים

ל״ה v. 4. פתח בס״פ   v. 7. קמץ בטעמא   ibid. קמץ מ״ק

19 די פירשטען פון יהודה און די פירשטען פון ירושלים די הויפבעדיענטע
און די פריעסטען און גאר דאס פאלק פון לאנד, וועלכע זיינען דורכגע־
גאנגען צווישען די שטיקער פון קאלב

20 וועל איך זיי איבערגעבען אין דער האנד פון זייערע פיינדע און אין דער
האנד פון זייערע פערפאלגער, און זייערע טוידטע קערפער וועט זיין
פאר א שפייז צו די פויגעל פון הימעל און צו די פיה פון דער ערד.

21 און צדקיהו דעם קעניג פון יהודה און זיינע פירשטען וועל איך איבער־
געבען אין דער האנד פון זייערע פיינדע און אין האנד פון זייערע פער־
פאלגער און אין האנד פון דער ארמעע פון קעניג פון בבל וואס זיינען
אוועקגעצויגען פון אייך.

22 נון, וועל איך בעפעהלען, זאגט גאט, און וועל זיי צוריקברענגען צו דיעזער
שטאדט, און זיי וועלען שטרייטען מיט איהר און זי איינגעהמען און
פערברענען זי אין פייער, און די שטעדט פון יהודה וועל איך מאכען צו
וויסט אהנע איינוואהנער.

קאפיטעל לה

1 דאס ווארט וואס עס איז געוועזן צו ירמיהו פון גאט אין די טעג פון
יהויקים, דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, אזוי :

2 געה צום הויז פון די רכבים און רייד מיט זיי און ברענג זיי אין גאט'ס
הויז אין איינע פון די קאמערען און זאלסט זיי מאכען צו טרינקען וויין.

3 האב איך גענומען יאזניה דעם זוהן פון ירמיהו דער זוהן חבצניה און
זיין ברודער און אלע זיינע זיהן און דאס גאנצע הויז פון די רכבים.

4 און האב זיי געבראכט אין גאט'ס הויז אין דעם קאמער פון די זיהן
פון חנן דער זוהן פון גדליהו דעם געטליכען מאן, וואס ביי דעם קאמער
פון די פירשטען, וואס איבער דעם קאמער פון מעשיהו דער זוהן פון
שלם דער טהויער וועכטער.

5 און איך האב אוועקגעשטעלט פאר די קינדער פון רכבים'ס הויז פולע
קריג מיט וויין און בעכער, און איך האב צו זיי געזאגט : טרינקט וויין !

6 און זיי האבען געזאגט : מיר וועלען ניט טרינקען קיין וויין, ווייל יונדב
דער זוהן פון רכב אונזער פאטער האט אונז געזאגט אזוי : איהר זאלט
ניט טרינקען קיין וויין, ניט איהר און ניט אייערע קינדער ביז אייביג.

7 און איהר זאלט ניט בויען קיין הויז און זעעהן קיין זוימען און ניט פלאנ־
צען קיין וויינגארטען, דיעזעס אלעס זאלט איהר ניט האבען, נאר אין גע־
צעלטען זאלט איהר וואהנען אלע אייערע יאהרען, אום איהר זאלט לעבען
פיעלע יאהרען אויף דער ערד וואס איהר האלט זיך אויף דארט.

8 און מיר האבען געהערט די שטימע פון יהונדב דער זוהן פון רכב אונזער
פאטער, אלעס וואס ער האט אונז בעפעהלען, ניט צו טרינקען קיין וויין
אלע אונזערע יאהרען, מיר, אונזערע פרויען, אונזערע זיהן און אונזערע
טעכטער.

9 און ניט צו בויען הייזער פאר אונזער וואהנונג, און א וויינגארטען, און
א פעלד און זוימען זאלען מיר ניט האבען.

11 בָּאֹהָלִים וַנִּשְׁמַע וַנַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יוֹנָדָב אָבִינוּ׃ וַיְהִי
בַּעֲלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־הָאָרֶץ וַנֹּאמֶר בֹּאוּ
וְנָבוֹא יְרוּשָׁלַםִ מִפְּנֵי חֵיל הַכַּשְׂדִּים וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם וַנֵּשֶׁב
12 בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
13 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ
יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ הֲלוֹא תִקְחוּ מוּסָר לִשְׁמֹעַ אֶל־
14 דְּבָרַי נְאֻם־יְהוָה׃ הוּקַם אֶת־דִּבְרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֲשֶׁר־
צִוָּה אֶת־בָּנָיו לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן וְלֹא שָׁתוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי שָׁמְעוּ אֵת מִצְוַת אֲבִיהֶם וְאָנֹכִי דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם
טו וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃ וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי
הַנְּבִאִים ׀ הַשְׁכֵּים וְשָׁלֹחַ ׀ לֵאמֹר שֻׁבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וְהֵיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּשְׁבוּ אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם
וְלַאֲבֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃
16 כִּי הֵקִימוּ בְּנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם אֲשֶׁר
17 צִוָּם וְהָעָם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא אֶל־יְהוּדָה וְאֶל
כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם
יַעַן דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמֵעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ׃
18 וּלְבֵית הָרֵכָבִים אָמַר יִרְמְיָהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם
וַתִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה אֶתְכֶם׃
19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ
לְיוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃

לו CAP. XXXVI. לו

א וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִת לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
2 הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קַח־לְךָ
מְגִלַּת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי

ל״ה v. 15. כ״א על

10 און אַזוי האָבען מיר געוואָהנט אין געצעלטען און מיר האָבען געהערט
און געטהאָן אַלעס ווי יונדב אונזער פאָטער האָט אונז בעפאָהלען.

11 און עס איז געשעהען אַז נבוכדראצר דער קעניג פון בבל איז אַרויפגע־
קומען אויף אונזער לאַנד, האָבען מיר געזאָגט, קומט לאָמיר קומען נאָך
ירושלים צוליעב די אַרמעע פון די כשדים און צוליעב די אַרמעע פון
ארם און אַזוי וואָהנען מיר אין ירושלים.

12 און גאָט'ס וואָרט איז געוועןצו ירמיהו אַזוי:

13 אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען דער גאָט פון ישראל,
געה און זאָג צו די מענשען פון יהודה און צו די אַיינוואָהנער פון
ירושלים, איהר האָט דאָך געדאַרפט דערפון אַראָב־נעהמען א מוסר ווי
צו הערען צו מיינע ווערטער, זאָגט גאָט.

14 עס ווערען דאָך אויסגעפיהרט די ווערטער פון יהונדב דער זוהן פון רכב,
וואָס ער האָט בעפאָהלען זיינע קינדער ניט צו טרינקען קיין וויין, און
זיי האָבען ווירקליך ניט געטרונקען ביז דיעזען טאָג, ווייל זיי האָבען גע־
הערט דעם בעפעהל פון זייער פאָטער, און איך האָב גערעדט צו אַייך
פון גאַנץ פריה און וויעדער גערעדט און איהר האָט דאָך ניט געהערט
צו מיר.

15 און איך האָב געשיקט צו אַייך אַלע מיינע קנעכט די פּראָפעטען, פון
פריה אָן געשיקט זאָגענדיג: קעהרט זיך צוריק יעדער איינער פון זיין
שלעכטען וועג און בעסערט אויס אַייערע טהאַטען און געהט ניט נאָך
אַנדערע געטער צו דיענען זיי, און בלייבט וואָהנען אויף דער ערד וואָס
איך האָב געגעבען צו אַייך און צו אַייערע עלטערען, און איהר האָט אָבער
אַייער אויער ניט צוגעלעגט און האָט ניט געהערט צו מיר.

16 ווייל די זיהן פון יהונדב דער זוהן רכב האַלטען דעם בעפעהל פון זייער
פאָטער, וואָס ער האָט זיי בעפאָהלען, און דיעזעס פאָלק האָבען ניט צו־
געהערט צו מיר.

17 דאַרום אַזוי זאָגט דער אייביגער גאָט פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל,
און, איך ברענג אויף יהודה און אויף ירושלים דעם גאַנצען אונגליק וואָס
איך האָב גערעדט איבער זיי, ווייל איך האָב גערעדט און זיי האָבען ניט
געהערט, און איך האָב צו זיי גערופען און זיי האָבען ניט געענטפערט.

18 און צו דעם הויז פון די רכבים האָט ירמיהו געזאָגט, אַזוי האָט גאָט גע־
זאָגט, ווייל איהר האָט געהערט דעם בעפעהל פון אַייער פאָטער יהונדב,
און איהר האָט געהיט אַלע זיינע געבאָט און איהר האָט געטהאָן אַלעס
ווי ער האָט אַייך בעפאָהלען.

19 דערפאַר, זאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, וועט
ניט פעהלען אַ מאַן צו יונדב דער זוהן פון רכב וואָס זאָל פאַר מיר
שטעהען אַלע צייט.

קאַפּיטעל לו

1 און עס איז געשעהען אין דעם פיערטען יאָהר פון יהויקים דער זוהן פון
יאשיהו קעניג פון יהודה. איז געוועזען דיעזעס וואָרט צו ירמיהו פון
גאָט אַזוי:

2 נעהם דיר אַ ראָלל־בוך (מגילה) און שרייב אויף איהר אַלע ווערטער וואָס
איך האָב גערעדט צו דיר איבער ישראל און איבער יהודה און איבער אַלע

אֵלֶ֛יךָ עַל־יִשְׂרָאֵ֥ל וְעַל־יְהוּדָ֖ה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִ֑ם מִיּ֞וֹם דִּבַּ֣רְתִּי
3 אֵלֶ֗יךָ מִימֵ֣י יֹאשִׁיָּ֔הוּ וְעַ֖ד הַיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃ אוּלַ֣י יִשְׁמְע֞וּ בֵּ֣ית
יְהוּדָ֗ה אֵ֚ת כָּל־הָ֣רָעָ֔ה אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י חֹשֵׁ֖ב לַעֲשׂ֣וֹת לָהֶ֑ם
לְמַ֣עַן יָשׁ֗וּבוּ אִ֚ישׁ מִדַּרְכּ֣וֹ הָֽרָעָ֔ה וְסָלַחְתִּי֙ לַעֲוֺנָ֣ם
4 וּלְחַטָּאתָֽם׃ וַיִּקְרָ֣א יִרְמְיָ֔הוּ אֶת־בָּר֖וּךְ בֶּן־נֵרִיָּ֑ה
וַיִּכְתֹּ֨ב בָּר֜וּךְ מִפִּ֣י יִרְמְיָ֗הוּ אֵ֣ת כָּל־דִּבְרֵ֧י יְהוָ֛ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר
ה אֵלָ֖יו עַל־מְגִלַּת־סֵֽפֶר׃ וַיְצַוֶּ֣ה יִרְמְיָ֔הוּ אֶת־בָּר֖וּךְ לֵאמֹ֑ר
6 אֲנִ֣י עָצ֔וּר לֹ֣א אוּכַ֔ל לָב֖וֹא בֵּ֥ית יְהוָֽה׃ וּבָאתָ֣ אַתָּ֡ה וְקָרָ֣אתָ
בַמְּגִלָּ֣ה אֲֽשֶׁר־כָּתַֽבְתָּ־מִפִּ֠י אֶת־דִּבְרֵ֨י יְהוָ֜ה בְּאָזְנֵ֥י הָעָ֛ם
בֵּ֥ית יְהוָ֖ה בְּי֣וֹם צ֑וֹם וְגַ֨ם בְּאָזְנֵ֧י כָל־יְהוּדָ֛ה הַבָּאִ֥ים
7 מֵעָרֵיהֶ֖ם תִּקְרָאֵֽם׃ אוּלַ֞י תִּפֹּ֤ל תְּחִנָּתָם֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה וְיָשֻׁ֕בוּ
אִ֖ישׁ מִדַּרְכּ֣וֹ הָרָעָ֑ה כִּֽי־גָד֤וֹל הָאַף֙ וְהַ֣חֵמָ֔ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר
8 יְהוָ֖ה אֶל־הָעָ֥ם הַזֶּֽה׃ וַיַּ֗עַשׂ בָּרוּךְ֙ בֶּן־נֵ֣רִיָּ֔ה כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־
צִוָּ֖הוּ יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֑יא לִקְרֹ֥א בַסֵּ֛פֶר דִּבְרֵ֥י יְהוָ֖ה בֵּ֥ית
9 יְהוָֽה׃ וַיְהִ֣י בַשָּׁנָה֩ הַחֲמִשִׁ֨ית לִיהוֹיָקִ֤ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֙הוּ֙
מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֙ בַּחֹ֣דֶשׁ הַתְּשִׁעִ֔י קָרְא֨וּ צ֜וֹם לִפְנֵ֣י יְהוָ֗ה כָּל־
הָעָם֙ בִּירוּשָׁלִָ֔ם וְכָל־הָעָ֗ם הַבָּאִ֛ים מֵעָרֵ֥י יְהוּדָ֖ה בִּירוּשָׁלִָֽם׃
י וַיִּקְרָ֨א בָר֥וּךְ בַּסֵּ֛פֶר אֶת־דִּבְרֵ֥י יִרְמְיָ֖הוּ בֵּ֣ית יְהוָ֑ה בְּלִשְׁכַּ֡ת
גְּמַרְיָ֣הוּ בֶן־שָׁפָ֣ן הַסֹּפֵ֡ר בֶּחָצֵ֨ר הָעֶלְי֜וֹן פֶּ֣תַח שַׁ֤עַר בֵּית־
11 יְהוָה֙ הֶחָדָ֔שׁ בְּאָזְנֵ֖י כָּל־הָעָֽם׃ וַיִּשְׁמַ֞ע מִכָ֧יְהוּ בֶן־גְּמַרְיָ֛הוּ
12 בֶן־שָׁפָ֖ן אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֑ה מֵעַל־הַסֵּֽפֶר׃ וַיֵּ֣רֶד בֵּית־
הַמֶּ֙לֶךְ֙ עַל־לִשְׁכַּ֣ת הַסֹּפֵ֔ר וְהִנֵּה־שָׁ֔ם כָּל־הַשָּׂרִ֖ים יוֹשְׁבִ֑ים
אֱלִישָׁמָ֣ע הַסֹּפֵ֡ר וּדְלָיָ֣הוּ בֶן־שְׁמַעְיָ֡הוּ וְאֶלְנָתָ֣ן בֶּן־עַכְבּ֡וֹר
13 וּגְמַרְיָ֣הוּ בֶן־שָׁפָ֩ן וְצִדְקִיָּ֨הוּ בֶן־חֲנַנְיָ֜הוּ וְכָל־הַשָּׂרִֽים׃ וַיַּגֵּ֤ד
לָהֶם֙ מִֽכָ֔יְהוּ אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֣ר שָׁמֵ֑עַ בִּקְרֹ֥א בָר֛וּךְ
14 בַּסֵּ֖פֶר בְּאָזְנֵ֥י הָעָֽם׃ וַיִּשְׁלְח֣וּ כָֽל־הַשָּׂרִים֩ אֶל־בָּר֨וּךְ אֶת־
יְהוּדִ֜י בֶּן־נְתַנְיָ֣הוּ בֶן־שֶֽׁלֶמְיָ֣הוּ בֶן־כּוּשִׁי֮ לֵאמֹר֒ הַמְּגִלָּ֗ה
אֲשֶׁ֨ר קָרָ֤אתָ בָּהּ֙ בְּאָזְנֵ֣י הָעָ֔ם קָחֶ֥נָּה בְיָדְךָ֖ וָלֵ֑ךְ וַיִּקַּ֣ח

פעלקער, פונ'ם טאָג אָן וואָס איך האָב צו דיר גערעדט, פון די טעג פון יאשיהו און ביז דיזען טאָג.

3 פיעלייכט וועלען דאָס הויז פון יהודה הערען אַלע שלעכטעס, וואָס איך דענק צו טהאָן מיט זיי, אום זיי זאָלען צוריקקעהרען יעדערער פון זיין שלעכטען וועג, און דאַן וועל איך פערגעבען זייער שולד און זייער זינד.

4 און ירמיהו האָט גערופען ברוך דעם זוהן פון נריה און ברוך האָט גע־שריעבען פון ירמיהו'ס מויל אַלע ווערטער פון גאָט וואָס ער האָט צו איהם גערעדט אויף אַ ראָלל־בוך (מגלה).

5 און ירמיהו האָט בעפאָהלען ברוך'ן אַזוי: איך בין פערהאַפטעט, איך קען ניט קומען אין גאָט'ס הויז.

6 זאָלסטו קומען און לעזען אין דער מגלה, וואָס דו האָסט געשריעבען פון מיין מויל, גאָט'ס ווערטער אין די אויערען פון פאָלק אין גאָט'ס הויז אין אַ פאַסט־טאָג, און אויך אין די אויערען פון גאַנץ יהודה, וואָס זיי קומען פון זייערע שטעדט זאָלסטו זיי לייענען.

7 פיליכט וועט זייער געבעט פאַלען פאַר גאָט און זיי וועלען זיך צוריק־קעהרען יעדערער פון זיין שלעכטען וועג, ווייל גרויס זיינען דער צאָרן און דער גרימצאָרן, וואָס גאָט האָט גערעדט איבער דיזען פאָלק.

8 און ברוך דער זוהן פון נריה האָט געטהאָן אַלעס ווי ירמיהו דער פּראָפעט האָט איהם געהייסען, צו לעזען אין דעם בוך גאָט'ס ווערטער אין גאָט'ס הויז.

9 און עס איז געווען אין דעם פינפטען יאָהר צו יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, אין דעם נייטען מאָנאַט, האָבען זיי אויסגע־רופען אַ פאַסט־טאָג פאַר גאָט, גאָר דאָס פאָלק אין ירושלים און גאָר דאָס פאָלק, וואָס זיינען געקומען פון די שטעדט פון יהודה און ירושלים.

10 און ברוך דער זוהן פון נריה האָט געלעזען אין דעם בוך ירמיהו'ס ווער־טער אין גאָט'ס הויז, אין דעם קאַמער פון גמריהו דער זוהן פון שפן דעם שרייבער אין דעם אויבערשטען הויף אין דעם אַריינגאַנג פון נייעם טהויער פון גאָט'ס הויז, אין די אויערען פון גאָר דאָס פאָלק.

11 און מכיהו דער זוהן פון גמריהו דער זוהן פון שפן האָט געהערט אַלע ווערטער פון גאָט אויס דעם בוך.

12 און ער איז אַרונטערגעגאַנגען אין דעם קעניגס הויז אין קאַמער פון שריי־בער און דאָרט זיינען געזעסען אַלע פירשטען: אלישמע דער שרייבער און דליהו דער זוהן פון שמעיהו און אלנתן דער זוהן פון עכבור און גמריהו דער זוהן פון שפן און צדקיהו דער זוהן פון חנניה און אַלע פיר־שטען.

13 און מכיהו האָט זיי געזאָגט אַלע ווערטער, וואָס ער האָט געהערט, ווען ברוך האָט געלעזען אין דעם בוך אין די אויערען פון פאָלק.

14 האָבען אַלע פירשטען געשיקט צו ברוך'ן יהודה דעם זוהן שלמיהו דער זוהן פון כוש, זאָגענדיג: די מגלה וואָס דו האָסט אין איהר געלעזען אין די אויערען פון פאָלק, נעהם זי אין דיין האַנד און געה, און ברוך דער זוהן פון נריהו האָט גענומען די מגלה אין זיין האַנד און איז גע־קומען צו זיי.

טו בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו שֵׁב־נָא וּקְרָאֶנָּה בְּאָזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ בְּאָזְנֵיהֶם׃
16 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים פָּחֲדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
וַיֹּאמְרוּ אֶל־בָּרוּךְ הַגֵּיד נַגִּיד לַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
17 הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־בָּרוּךְ שָׁאֲלוּ לֵאמֹר הַגֶּד־נָא לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ
18 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּיו׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו
יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כֹּתֵב עַל־הַסֵּפֶר
19 בַּדְּיוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ לֵךְ הִסָּתֵר אַתָּה
כ וְיִרְמְיָהוּ וְאִישׁ אַל־יֵדַע אֵיפֹה אַתֶּם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
חָצֵרָה וְאֶת־הַמְּגִלָּה הִפְקִדוּ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר
21 וַיַּגִּידוּ בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אֶת־יְהוּדִי לָקַחַת אֶת־הַמְּגִלָּה וַיִּקָּחֶהָ מִלִּשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע
הַסֹּפֵר וַיִּקְרָאֶהָ יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְאָזְנֵי כָּל־הַשָּׂרִים
22 הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ
23 הַתְּשִׁיעִי וְאֶת־הָאָח לְפָנָיו מְבֹעָרֶת׃ וַיְהִי ׀ כִּקְרוֹא יְהוּדִי
שָׁלֹשׁ דְּלָתוֹת וְאַרְבָּעָה יִקְרָעֶהָ בְּתַעַר הַסֹּפֵר וְהַשְׁלֵךְ
אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאָח עַד־תֹּם כָּל־הַמְּגִלָּה עַל־הָאֵשׁ
24 אֲשֶׁר עַל־הָאָח׃ וְלֹא פָחֲדוּ וְלֹא קָרְעוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם
הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו הַשֹּׁמְעִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
כה וְגַם אֶלְנָתָן וּדְלָיָהוּ וּגְמַרְיָהוּ הִפְגִּעוּ בַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף
26 אֶת־הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֶת־
יְרַחְמְאֵל בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שְׂרָיָהוּ בֶן־עַזְרִיאֵל וְאֶת־שֶׁלֶמְיָהוּ
בֶּן־עַבְדְּאֵל לָקַחַת אֶת־בָּרוּךְ הַסֹּפֵר וְאֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִא
27 וַיַּסְתִּרֵם יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי ׀
שְׂרֹף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב
28 בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ שׁוּב קַח־לְךָ מְגִלָּה אַחֶרֶת
וּכְתֹב עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
הַמְּגִלָּה הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃

ועל־

15 און זיי האָבען איהם געזאָגט זעטץ זיך נאָר און לעז זי אין אונזערע אויר־
ערען, און ברוך האָט געלעזען אין זייערע אויערען.

16 און עס איז געוועזן ווען זיי האָבען געהערט אַלע ווערטער האָבען זיי זיך
דערשראָקען איינער אַנטקעגען דעם אַנדערען און זיי האָבען געזאָגט צו
ברוך׳ן, מיר מוזען אַלע דיעזע ווערטער זאָגען צו קעניג.

17 און זיי האָבען געפרעגט ברוך׳ן אַזוי: זאָג אונז נאָר ווי אַזוי האָסטו גע־
שריעבען אַלע דיעזע ווערטער פון זיין מויל?

18 און ברוך האָט געזאָגט צו זיי, פון זיין מויל האָט ער מיר דיקטירט אַלע
דיעזע ווערטער און איך האָב געשריעבען מיט טינט.

19 און די פירשטען האָבען געזאָגט צו ברוך׳ן געה און בעהאַלט זיך, דו
און ירמיהו, קיינער זאָל ניט וויסען וואו איהר זייט.

20 און זיי זיינען געקומען צום קעניג אין הויף און די מגלה האָבען זיי אי־
בערגעלאָזען אין דעם קאַמער פון אלישמע דעם שרייבער, און זיי האָבען
געזאָגט אַלע ווערטער אין די אויערען פון קעניג.

21 און דער קעניג האָט געשיקט יהודי׳ן צו נעהמען די מגלה, און ער האָט
זי גענומען פונ׳ם קאַמער פון אלישמע דעם שרייבער, און יהודי האָט זי
געלעזען אין די אויערען פון קעניג און אין די אויערען פון אַלע פירש־
טען, וועלכע זיינען געשטאַנען אַרום דעם קעניג.

22 און דער קעניג איז געזעסען אין דעם ווינטער־הויז אין דעם נייטען מאָ־
נאַט, און דער פייערטאָפּ האָט געברענט פאַר איהם.

23 און עס איז געוועזן, ווען יהודי האָט געלעזען דריי זייטען אָדער פיער
האָט ער צושניטען מיט׳ן פעדער מעסער און געוואָרפען אויפ׳ן פייער
וואָס אין פייערטאָפּ, ביז די גאַנצע מגלה איז פערברענט געוואָרען אויפ׳ן
פייער וואָס אין פייער טאָפּ.

24 און זיי האָבען זיך ניט געשראָקען און ניט צוריסען זייערע קליידער,
דער קעניג און זיינע קנעכט, וואָס האָבען געהערט אַלע דיעזע ווערטער.

25 און (אָבוואָהל) אויך אלנתן און דליהו און גמריהו האָבען זיך געבעטען
ביים קעניג ער זאָל ניט פערברענען די מגלה, ער האָט אָבער זיי ניט
געהערט.

26 און דער קעניג האָט בעפאָהלען ירחמיאל דעם זוהן פון מלך און שריהו
דעם זוהן פון עזריאל און שלמיהו דעם זוהן פון עבדאל צו נעהמען ברוך
דעם שרייבער און ירמיהו דעם פראָפעט אָבער גאָט האָט זיי פערבאָרגען.

27 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזן צו ירמיהו, נאָכדעם ווי דער קעניג
האָט פערברענט די מגלה און די ווערטער וואָס ברוך האָט געשריעבען
פון ירמיהו׳ס מויל אַזוי:

28 נעהם דיר ווידער אַן אַנדער מגלה און שרייב אויף איהר אַלע ערשטע
ווערטער וואָס זיינען געוועזן אויף דער ערשטער מגלה, וואָס יהויקים
דער קעניג פון יהודה האָט פערברענט.

29 וְעַל־יְהוֹיָקִים מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֮ תֹּאמַר֒ כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה אַתָּ֞ה
שָׂרַ֜פְתָּ אֶת־הַמְּגִלָּ֤ה הַזֹּאת֙ לֵאמֹ֔ר מַדּ֨וּעַ כָּתַ֜בְתָּ עָלֶ֣יהָ
לֵאמֹ֗ר בֹּא־יָב֤וֹא מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ וְהִשְׁחִית֙ אֶת־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את
וְהִשְׁבִּ֥ית מִמֶּ֖נָּה אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה 30
עַל־יְהוֹיָקִים֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה לֹא־יִֽהְיֶה־לּ֥וֹ יוֹשֵׁ֖ב עַל־כִּסֵּ֣א
דָוִ֑ד וְנִבְלָתוֹ֙ תִּֽהְיֶ֣ה מֻשְׁלֶ֔כֶת לַחֹ֥רֶב בַּיּ֖וֹם וְלַקֶּ֥רַח בַּלָּֽיְלָה׃
31 וּפָקַדְתִּ֨י עָלָ֧יו וְעַל־זַרְע֛וֹ וְעַל־עֲבָדָ֖יו אֶת־עֲוֺנָ֑ם וְהֵבֵאתִ֣י
עֲלֵיהֶם֩ וְעַל־יֹשְׁבֵ֨י יְרוּשָׁלִַ֜ם וְאֶל־אִ֣ישׁ יְהוּדָ֗ה אֵ֤ת כָּל־
32 הָֽרָעָה֙ אֲשֶׁר־דִּבַּ֣רְתִּי אֲלֵיהֶ֔ם וְלֹ֖א שָׁמֵֽעוּ׃ וְיִרְמְיָ֨הוּ
לָקַ֜ח ׀ מְגִלָּ֣ה אַחֶ֗רֶת וַֽיִּתְּנָהּ֮ אֶל־בָּר֣וּךְ בֶּן־נֵרִיָּ֒הוּ֒ הַסֹּפֵ֔ר
וַיִּכְתֹּ֣ב עָלֶ֗יהָ מִפִּ֣י יִרְמְיָ֔הוּ אֵ֚ת כָּל־דִּבְרֵ֣י הַסֵּ֔פֶר אֲשֶׁ֥ר
שָׂרַ֛ף יְהוֹיָקִ֥ים מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֖ה בָּאֵ֑שׁ וְע֨וֹד נוֹסַ֧ף עֲלֵיהֶ֛ם דְּבָרִ֥ים
רַבִּ֖ים כָּהֵֽמָּה׃

לז CAP. XXXVII. לז

א וַיִּמְלָךְ־מֶ֗לֶךְ צִדְקִיָּ֙הוּ֙ בֶּן־יֹ֣אשִׁיָּ֔הוּ תַּ֕חַת כָּנְיָ֖הוּ בֶּן־יְהוֹיָקִ֑ים
2 אֲשֶׁ֣ר הִמְלִ֗יךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר֙ מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל בְּאֶ֖רֶץ יְהוּדָֽה׃ וְלֹ֥א
שָׁמַ֛ע ה֥וּא וַעֲבָדָ֖יו וְעַ֣ם הָאָ֑רֶץ אֶל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֣ר
3 דִּבֶּ֔ר בְּיַ֖ד יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִֽיא׃ וַיִּשְׁלַח֩ הַמֶּ֨לֶךְ צִדְקִיָּ֜הוּ אֶת־
יְהוּכַ֣ל בֶּן־שֶֽׁלֶמְיָ֗ה וְאֶת־צְפַנְיָ֤הוּ בֶן־מַֽעֲשֵׂיָה֙ הַכֹּהֵ֔ן אֶל־
יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא לֵאמֹ֑ר הִתְפַּלֶּל־נָ֣א בַעֲדֵ֔נוּ אֶל־יְהוָ֖ה
4 אֱלֹהֵֽינוּ׃ וְיִרְמְיָ֕הוּ בָּ֥א וְיֹצֵ֖א בְּת֣וֹךְ הָעָ֑ם וְלֹא־נָתְנ֥וּ אֹת֖וֹ
ה בֵּ֥ית הַכְּלִֽיא׃ וְחֵ֥יל פַּרְעֹ֖ה יָצָ֣א מִמִּצְרָ֑יִם וַיִּשְׁמְע֨וּ
הַכַּשְׂדִּ֜ים הַצָּרִ֣ים עַל־יְרוּשָׁלִַ֗ם אֶת־שִׁמְעָ֔ם וַיֵּעָל֖וּ מֵעַ֥ל
6 יְרוּשָׁלִָֽם׃ וַֽיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶל־יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא
7 לֵאמֹֽר׃ כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל כֹּ֣ה תֹאמְר֗וּ אֶל־
מֶ֨לֶךְ יְהוּדָ֔ה הַשֹּׁלֵ֥חַ אֶתְכֶ֛ם אֵלַ֖י לְדָרְשֵׁ֑נִי הִנֵּ֣ה ׀ חֵ֣יל
8 פַּרְעֹ֗ה הַיֹּצֵ֤א לָכֶם֙ לְעֶזְרָ֔ה שָׁ֥ב לְאַרְצ֖וֹ מִצְרָֽיִם׃ וְשָׁ֙בוּ֙

הכשדים

לז v. 4. הכלוא קרי

29 און איבער יהויקים דעם קעניג פון יהודה זאָלסטו זאָגען, אַזוי האָט גאָט געזאָגט: דו האָסט פאַרברענט דיזע מגלה זאָגענדיג, וואָרום האָסטו געשריבען אויף איהר אַזוי, דער קעניג פון בבל וועט ווירקליך קומען און פערדאַרבען דיזעס לאַנד און וועט פערטיליגען פון איהר מענשען און פיה.

30 דאַרום אַזוי זאָגט גאָט איבער יהויקים קעניג פון יהודה, ער וועט ניט האָבען איינעם, וואָס זאָל זיצען אויף דוד'ס טהראָן, און זיין טויטער קערפער וועט זיך וואַלגערען אין די היטץ ביי טאָג און אין די קעלט ביי נאַכט.

31 און איך וועל דערמאָהנען אויף איהם און אויף זיינע קינדער און זיינע קנעכט זייערע זינד, און איך וועל ברענגען אויף זיי און אויף די איינוואָהנער פון ירושלים און אַלע מענשען פון יהודה גאָר דעם אונגליק, ווייל איך האָב גערעדט צו זיי און זיי האָבען ניט געהערט.

32 און ירמיהו האָט גענומען אַן אַנדער מגלה און זי געגעבען צו ברוך דעם זוהן פון נריהו דעם שרייבער און ער האָט אויף איהם געשריעבען פון ירמיהו'ס מויל אַלע ווערטער פון דעם בוך וואָס יהויקים דער קעניג פון יהודה האָט פאַרברענט אין פייער, און נאָך איז צוגעקומען צו זיי פיעלע ווערטער ווי יענע.

קאַפּיטעל לז

1 און צדקיהו דער זוהן פון יאשיהו איז געוואָרען קעניג אַנשטאַט כניהו דער זוהן פון יהויקים, וועלכען נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט געמאַכט פאַר קעניג פון לאַנד יהודה.

2 און ער און זיינע קנעכט און דאָס פאָלק פון לאַנד האָבען ניט געהערט צו די ווערטער פון גאָט, וואָס ער האָט גערעדט דורך ירמיהו דעם פּראָפעט.

3 און דער קעניג האָט געשיקט יהוכל דער זוהן פון שלמיה און צפניה דעם זוהן פון מעשיה דעם פּריעסט צו ירמיהו דעם פּראָפעט זאָגענדיג: בעט נאָר פאַר אונז ביי דעם אייביגען אונזער גאָט.

4 און ירמיהו פלעגט אַריינקומען און אַרויסגעהען צווישען פאָלק (פריי) און זיי האָבען איהם ניט אַריינגעזעצט אין געפענגניס.

5 און די אַרמעע פון פּרעה איז אַרויס פון מצרים, און די כשדים וועלכע האָבען בעלאַגערט ירושלים האָבען דערפון געהערט, האָבען זיי זיך אָבגעצויגען פון ירושלים.

6 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו דעם פּראָפעט אַזוי:

7 אַזוי האָט דער אייביגער גאָט פון ישראל געזאָגט, אַזוי זאָלט איהר זאָגען צום קעניג פון יהודה, וועלכער שיקט אייך צו מיר צו פאָרשען, נון, די אַרמעע פון פּרעה, וואָס איז אַרויס אייך צו הילף, האָט זיך צוריקגעקעהרט אין זיין לאַנד מצרים.

הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחֲמוּ עַל־הָעִיר הַזֹּאת וּלְכָדֻהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ׃
9 כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־תַּשִּׁאוּ נַפְשֹׁתֵיכֶם לֵאמֹר הָלֹךְ
י יֵלְכוּ מֵעָלֵינוּ הַכַּשְׂדִּים כִּי לֹא יֵלֵכוּ׃ כִּי אִם־הִכִּיתֶם כָּל־
חֵיל כַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים אִתְּכֶם וְנִשְׁאֲרוּ־בָם אֲנָשִׁים
מְדֻקָּרִים אִישׁ בְּאָהֳלוֹ יָקוּמוּ וְשָׂרְפוּ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
11 בָּאֵשׁ׃ וְהָיָה בְּהֵעָלוֹת חֵיל הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלָ͏ִם מִפְּנֵי
12 חֵיל פַּרְעֹה׃ וַיֵּצֵא יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַ͏ִם לָלֶכֶת אֶרֶץ
13 בִּנְיָמִן לַחֲלִק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם׃ וַיְהִי־הוּא בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן
וְשָׁם בַּעַל פְּקִדֻת וּשְׁמוֹ יִרְאִיָּיה בֶּן־שֶׁלֶמְיָה בֶּן־חֲנַנְיָה
וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל־הַכַּשְׂדִּים אַתָּה
14 נֹפֵל׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר אֵינֶנִּי נֹפֵל עַל־הַכַּשְׂדִּים וְלֹא
שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְפֹּשׂ יִרְאִיָּיה בְּיִרְמְיָהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים׃
טו וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־יִרְמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ וְנָתְנוּ אוֹתוֹ בֵּית
הָאֵסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי־אֹתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכֶּלֶא׃
16 כִּי בָא יִרְמְיָהוּ אֶל־בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחֲנֻיוֹת וַיֵּשֶׁב־שָׁם
17 יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקָּחֵהוּ
וַיִּשְׁאָלֵהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר הֲיֵשׁ דָּבָר מֵאֵת
יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ וַיֹּאמֶר בְּיַד־מֶלֶךְ בָּבֶל תִּנָּתֵן׃
18 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ מֶה חָטָאתִי לְךָ
וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי־נְתַתֶּם אוֹתִי אֶל־בֵּית הַכֶּלֶא׃
19 וְאַיּוֹ נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־
כ בָּבֶל עֲלֵיכֶם וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת׃ וְעַתָּה שְׁמַע־נָא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וְאַל־תְּשִׁבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן
21 הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוּת שָׁם׃ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיַּפְקִדוּ
אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה וְנָתֹן לוֹ כִכַּר־לֶחֶם לַיּוֹם
מִחוּץ הָאֹפִים עַד־תֹּם כָּל־הַלֶּחֶם מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ
בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃

וישמע

19. v. ואיה קרי

8 און די כשדים וועלען זיך צוריקקעהרען און שטרייטען מיט דיעזער שטאָדט און וועלען זי איינגעהמען און פערברענען זי אין פייער.

9 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, נאַרט ניט אָב זיך אַליין זאָגענדיג: די כשדים וועלען מוזען אַוועק פון אונז, ווייל זיי וועלען ניט אַוועקגעהן.

10 ווייל, ווען איהר וועט זאָגאַר צושלאָגען די גאַנצע אַרמעע פון די כשדים, וועלכע שטרייטען מיט אייך, און פון זיי זאָלען נאָך בלייבען איינציגע פערוואונדעטע מענער, וועלען יענע אויפשטעהן, יעדער איינער פון זיין געצעלט, און וועלען פאַרברענען דיעזע שטאָדט אין פייער.

11 און דאָס איז געוועזען ווען די אַרמעע פון די כשדים האָט אָבגעצויגען פון ירושלים פאַר דער אַרמעע פון פּרעה.

12 און ירמיהו איז אַרויסגעגאַנגען פון ירושלים צו געהן אין דעם לאַנד פון בנימין צו נעהמען זיין אַנטהייל פון דאָרט צווישען פאָלק.

13 און ווען ער איז געוועזען אין טויער פון בנימין און דאָרט איז געוועזען איין אויפזעהער און זיין נאָמען איז יראייה דער זוהן פון שלמיה דער זוהן פון חנניה, און ער האָט אָנגענומען דעם פּראָפעט ירמיהו זאָגענדיג: דו ווילסט איבערגעהן צו די כשדים?

14 און ירמיהו האָט געזאָגט: עס איז אַ ליעגע, איך וויל ניט איבערגעהן צו די כשדים, אָבער ער האָט איהם ניט געהערט און יראייה האָט אָנגענומען ירמיהו'ן און האָט איהם געבראַכט צו די פירשטען.

15 און די פירשטען האָבען געצערענט אויף ירמיהו און זיי האָבען איהם געשלאָגען, און האָבען איהם אַריינגעזעצט אין געפענגניס אין הויז פון יהונתן דעם שרייבער, ווייל זיי האָבען איהם געמאַכט פאַר אַ געפענגניס.

16 אַזוי איז ירמיהו אַריין אין געפענגעניס און אין די קאַמערען און איז דאָרט אָבגעזעסען פיעלע טעג.

17 און קעניג צדקיהו האָט געשיקט און איהם גענומען צו זיך אין הויז און דער קעניג האָט איהם געפרעגט אין געהיים און געזאָגט: איז דאָ אַ וואָרט פון גאָט? און ירמיהו האָט געזאָגט, עס איז דאָ, און ער האָט געזאָגט, אין דער האַנד פון קעניג פון בבל וועסטו איבערגעגעבען ווערען.

18 און ירמיהו האָט געזאָגט צום קעניג צדקיהו, וואָס האָב איך געזינדיגט צו דיר און צו דיינע קנעכט און צו דיעזען פאָלק, וואָס איהר האָט מיך פערשפּאַרט אין געפענגעניס?

19 און וואו זיינען אייערע פּראָפעטען וואָס האָבען אייך פּראָפעצייהעט אַזוי: דער קעניג פון בבל וועט ניט קומען צו אייך און צו דיעזער לאַנד?

20 און יעצט הער נאָר מיין הארר קעניג, לאָז מיין געבעט פאַר דיר פאַלען און לאָז מיך ניט צוריק ברענגען אין הויז פון יהונתן דעם שרייבער און איך זאָל דאָרט ניט שטאַרבען.

21 און דער קעניג האָט בעפאָהלען און מען האָט ירמיהו'ן אָבגעגעבען אין הויף פון געפענגעניס און מען האָט איהם געגעבען אַ לעבעל ברויט טעג-ליך פון דער בעקער גאַס, ביז עס איז אויסגעגאַנגען דאָס גאַנצע ברויט פון שטאָדט, און ירמיהו איז פערבליעבען אין דעם הויף פון געפענגעניס.

Cap. XXXVIII. לח

וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶן־מַתָּן וּגְדַלְיָהוּ בֶּן־פַּשְׁחוּר וְיוּכַל בֶּן־ א
שֶׁלֶמְיָהוּ וּפַשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ
מְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הַיֹּשֵׁב בָּעִיר 2
הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְהַיֹּצֵא אֶל־הַכַּשְׂדִּים
יְחָיָה וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וָחָי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה 3
הִנָּתֹן תִּנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃
וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוּמַת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי 4
עַל־כֵּן הוּא־מְרַפֵּא אֶת־יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים ׀
בָּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כִּי ׀ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה כִּי
אִם־לְרָעָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הִנֵּה־הוּא בְּיֶדְכֶם כִּי־ ה
אֵין הַמֶּלֶךְ יוּכַל אֶתְכֶם דָּבָר׃ וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיַּשְׁלִכוּ 6
אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר ׀ מַלְכִּיָּהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה
וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין־מַיִם כִּי אִם־
טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּטִּיט׃ וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי 7
אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־נָתְנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־
הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן׃ וַיֵּצֵא עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית 8
הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֵרֵעוּ 9
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
אֵת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמָת תַּחְתָּיו מִפְּנֵי הָרָעָב
כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בָּעִיר׃ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֵת עֶבֶד־מֶלֶךְ י
הַכּוּשִׁי לֵאמֹר קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים וְהַעֲלִיתָ
אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִן־הַבּוֹר בְּטֶרֶם יָמוּת׃ וַיִּקַּח ׀ עֶבֶד־ 11
מֶלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֹא בֵית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת
הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוֹיֵ הסחבות וּבְלוֹיֵ מְלָחִים
וַיְשַׁלְּחֵם אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים׃ וַיֹּאמֶר עֶבֶד־ 12
מֶלֶךְ

v. 2. וחיה קרי   v. 11. סחבות קרי

קאַפּיטעל לח

1 און שפטיה דער זוהן פון מתן און גדליהו דער זוהן פון פשחור און יוכל
דער זוהן פון שלמיהו און פשחור דער זוהן פון מלכיה האָבען געהערט די
ווערטער וואָס ירמיהו רעדט צום פאָלק אַזוי:

2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, דער וואָס וועט פערבלייבען אין דיעזער שטאָדט
וועט שטאַרבען דורך דעם שווערד און פון הונגער און פון פעסט, און
דער וואָס וועט אַרויסגעהען צו די כשדים וועט בלייבען לעבען, זיין
זעעלע וועט זיין געווינס זיין און ער וועט לעבען.

3 אַזוי זאָגט גאָט, דיעזע שטאָדט וועט מוזען איבערגעגעבען ווערען אין
דער האַנד פון דער אַרמעע פון קעניג פון בבל און ער וועט זי איינגעהמען.

4 און די פירשטען האָבען געזאָגט צום קעניג, ערלויב נאָר דיעזען מאַן צו
טוידטען, ווייל ער מאַכט אָבהענדיג די קריעגס-מעננער, וואָס זיינען
פערבליעבען אין דיעזער שטאָדט, און דאָס גאַנצע פאָלק ריידענדיג צו
זיי דיעזע ווערטער, ווייל דיעזער מאַן זוכט ניט פריעדען פאַר דיעזען
פאָלק זאָנדערען זיין אונגליק.

5 און דער קעניג צדקיהו האָט געזאָגט, ער איז דאָך אין אייערע הענד, ווייל
דער קעניג קען קיין זאַך ניט טהאָן אייך דאַגעגען.

6 און זיי האָבען גענומען ירמיהו'ן און האָבען איהם אַריינגעוואָרפען אין
דעם גרוב פון מלכיהו דעם זוהן פון מלך, וואָס אין הויף פון געפענגע-
ניס, און זיי האָבען אַרונטערגעלאָזען ירמיהו'ן מיט שטריק, און אינ'ם
גרוב איז קיין וואַסער ניט געוועזען נאָר לעהם און ירמיהו איז געזונקען אין
די לעהם.

7 און עבד-מלך דער כושי, אַ הויף-דיענער אין דעם קעניג'ס הויז, האָט גע-
הערט אַז מען האָט ירמיהו'ן אַריינגעזעצט אין גרוב, און דער קעניג
איז דאַן געזעסען אין טהויער פון בנימין.

8 און עבד-מלך איז אַרויס פון קעניגס הויז און גערעדט צום קעניג אַזוי:

9 מיין הערר קעניג דיעזע מענשען האָבען שלעכט געהאַנדעלט מיט אַלעם
דעם וואָס זיי האָבען געטהאָן צו ירמיהו דעם פּראָפעט, וואָס זיי האָבען
איהם אַריינגעוואָרפען אין גרוב, ער וואָלט דאָך בעסער שטאַרבען פון
הונגער אויף זיין אָרט, ווייל עס איז שוין מעהר קיין ברויט אין שטאָדט
ניטאָ.

10 און דער קעניג האָט בעפאָהלען עבד-מלך דעם כושי זאָגענדיג: נעהם
מיט זיך דרייסיג מענשען פון דאַנען און ברענג אַרויף ירמיהו דעם
פּראָפעט פון גרוב בעפאָר ער וועט שטאַרבען.

11 און עבד-מלך האָט גענומען מיט זיך די מענשען און ער איז געקומען
אין קעניגס הויז אונטער דעם שאַטץ קאַמער, און האָט פון דאָרט גענומען
אַלטע קליידער און אַלטע שמאַטעס און אַרונטערגעלאָזען צו ירמיהו'ן אין
גרוב.

מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׂים נָא בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת
וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִּלוֹת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ
13 יִרְמְיָהוּ כֵּן׃ וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
14 מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ וַיִּקַּח אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֵלָיו אֶל־מָבוֹא הַשְּׁלִישִׁי
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִרְמְיָהוּ שֹׁאֵל אֲנִי
טו אֹתְךָ דָּבָר אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־
צִדְקִיָּהוּ כִּי אַגִּיד לְךָ הֲלוֹא הָמֵת תְּמִיתֵנִי וְכִי אִיעָצְךָ
16 לֹא תִשְׁמַע אֵלָי׃ וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ
בַּסֵּתֶר לֵאמֹר חַי־יְהוָה אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ
הַזֹּאת אִם־אֲמִיתֶךָ וְאִם־אֶתֶּנְךָ בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
17 מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יָצֹא תֵצֵא
אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָיְתָה נַפְשֶׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשָּׂרֵף
18 בָּאֵשׁ וְחָיִתָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ
בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּשְׂרָפוּהָ בָּאֵשׁ
19 וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי דֹאֵג אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־
כ הַכַּשְׂדִּים פֶּן־יִתְּנוּ אֹתִי בְּיָדָם וְהִתְעַלְּלוּ־בִי׃ וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ לֹא יִתֵּנוּ שְׁמַע־נָא ׀ בְּקוֹל יְהוָה לַאֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר
21 אֵלֶיךָ וְיִיטַב לְךָ וּתְחִי נַפְשֶׁךָ׃ וְאִם־מָאֵן אַתָּה לָצֵאת זֶה
22 הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאַנִי יְהוָה׃ וְהִנֵּה כָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ
בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוּצָאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהֵנָּה
אֹמְרוֹת הִסִּיתוּךָ וְיָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הָטְבְּעוּ בַבֹּץ רַגְלֶךָ
23 נָסֹגוּ אָחוֹר׃ וְאֶת־כָּל־נָשֶׁיךָ וְאֶת־בָּנֶיךָ מוֹצִאִים אֶל־
הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם כִּי בְיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל
24 תִּתָּפֵשׂ וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר

צדקיהו

16. ׳ כתיב ולא קרי   22 ׳ חסר יו״ד

12 און עבד־מלך דער כושי האָט געזאָגט צו ירמיהו, לייג די אַלטע קליידער
און שמאַטעס אונטער דיינע אָרעמס אונטער די שטריק. און ירמיהו האָט
אַזוי געטהאָן.
13 און זיי האָבען אַרויסגעצויגען ירמיהו׳ן מיט שטריק און זיי האָבען איהם
אַרויפגעבראַכט פון גרוב, און ירמיהו איז פערבליעבען אין הויף פון
געפענגנעניס.
14 און צדקיהו דער קעניג האָט געשיקט און געבראַכט ירמיהו צו איהם צו
דעם דריטען אַריינגאַנג וואָס אין גאָט׳ס הויז, און דער קעניג האָט גע־
זאָגט צו ירמיהו, איך פרעג דיך עטוואָס, זאָלסט מיר קיין זאַך ניט פער־
לייקענען.
15 און ירמיהו האָט געזאָגט צום קעניג : ווען איך וועל דיר זאָגען וועסטו
דען מיך ניט טוידטען ? און ווען איך זאָל דיר ראַטהען וועסטו דאָך
מיך ניט פאָלגען.
16 און דער קעניג האָט געשוואָרען צו ירמיהו אין געהיים אַזוי : זאָ
וואהר ווי גאָט לעבט, וואָס ער האָט אונז בעשאַפען דיעזע זעעלע, אַז
איך וועל דיך ניט לאָזען טוידטען און וועל דיך ניט איבערגעבען אין
די הענד פון דיעזע מענשען וואָס ווילען נעהמען דיין לעבען.
17 און ירמיהו האָט געזאָגט צו צדקיהו, אַזוי האָט דער אייביגער פון הער־
שאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט : ווען דו וועסט אַליין אַרויסגעהען
צו די פירשטען פון קעניג פון בבל, וועט דאַן דיין זעעלע לעבען בלייבען
און דיעזע שטאָדט וועט ניט פאַרברענט ווערען אין פייער און דו און
דיין הויז וועלען בלייבען לעבען.
18 אָבער ווען דו וועסט ניט אַרויסגעהען צו די פירשטען פון קעניג פון בבל,
וועט דיעזע שטאָדט איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון די כשדים
און זיי וועלען פערברענען זי אין פייער, און דו וועסט ניט ענטרינען
ווערען פון זייערע הענד.
19 און דער קעניג צדקיהו האָט געזאָגט צו ירמיהו, איך שרעק מיך פאַר די
יהודים, וואָס זיינען איבערגעגאַנגען צו די כשדים, פיליכט גיט מען
מיך איבער אין זייערע הענד און זיי וועלען פון מיר שפּאָטען.
20 און ירמיהו האָט געזאָגט : זיי וועלען ניט איבערגעבען, הער נאָר צו די
שטימע פון גאָט, צו דעם וואָס איך רייד צו דיר, און עס וועט דיר גוט
זיין און דיין זעעלע וועט לעבען בלייבען.
21 און ווען דו ענטזאָגסט זיך אַרויסצוגעהען, איז דיעזעס דאָס וואָרט וואָס
גאָט האָט מיר געוויעזען.
22 און, נון, אַלע פרויען וואָס זיינען פערבליעבען אין הויז פון קעניג פון
יהודה וועלען אַרויסגעפיהרט ווערען צו די פירשטען פון קעניג פון בבל,
און זיי וועלען זאָגען : דיינע פריעדענס־מענער האָבען דיך איבערגע־
רעדט און בעזיעגט, דיינע פיס זיינען געזונקען אין לעהם, און זיי האָבען
זיך אָבגעצויגען צוריק.
23 און אַלע דיינע פרויען און דיינע זיהן וועט מען אַרויספיהרען צו די
כשדים און דו וועסט ניט אַנטרינען ווערען פון זייערע הענד, ווייל אין
דער האַנד פון קעניג פון בבל וועסטו בעצוואונגען ווערען, און דיעזע
שטאָדט וועט ער פערברענען אין פייער.

צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אִישׁ אַל־יֵדַע בַּדְּבָרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא
תָמוּת׃ וְכִי־יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי־דִבַּרְתִּי אִתָּךְ וּבָאוּ אֵלֶיךָ כה
וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַגִּידָה־נָּא לָנוּ מַה־דִּבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַל־
תְּכַחֵד מִמֶּנּוּ וְלֹא נְמִיתֶךָ וּמַה־דִּבֶּר אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ׃ וְאָמַרְתָּ 26
אֲלֵיהֶם מַפִּיל־אֲנִי תְחִנָּתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי הֲשִׁיבֵנִי
בֵּית יְהוֹנָתָן לָמוּת שָׁם׃ וַיָּבֹאוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־ 27
יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ וַיַּגֵּד לָהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרִשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר׃ וַיֵּשֶׁב 28
יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה עַד־יוֹם אֲשֶׁר־נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלָםִ ·
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלָםִ׃

לט Cap. XXXIX. לט

בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂרִי א
בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלַםִ וַיָּצֻרוּ
עָלֶיהָ׃ בְּעַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי 2
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ הָבְקְעָה הָעִיר׃ וַיָּבֹאוּ כֹּל שָׂרֵי 3
מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בְּשַׁעַר הַתָּוֶךְ נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר סַמְגַּר־נְבוּ
שַׂרְסְכִים רַב־סָרִיס נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר רַב־מָג וְכָל־שְׁאֵרִית
שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה 4
וְכֹל | אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרְחוּ וַיֵּצְאוּ לַיְלָה מִן־הָעִיר דֶּרֶךְ
גַּן הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר בֵּין הַחֹמֹתָיִם וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃
וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂגוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת ה
יְרֵחוֹ וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֻהוּ אֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים׃ וַיִּשְׁחַט 6
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ בְּרִבְלָה לְעֵינָיו וְאֵת כָּל־חֹרֵי
יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ 7
בַּנְחֻשְׁתַּיִם לָבִיא אֹתוֹ בָּבֶלָה׃ וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּית 8
הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת־חֹמוֹת יְרוּשָׁלַםִ נָתָצוּ׃

ואת

ל״ח v. 28 פסקא באמצע פסוק ל״ט v. 3. כצ״ל בסין v. 7. כצ״ל

24 און צדקיהו האָט געזאָגט צו ירמיהו: קיינער זאָל ניט געוואָהר ווערען פון דיעזע רייד, און דו וועסט ניט געטוידט ווערען.

25 און אַז די פירשטען וועלען זיך דערוויסען אַז איך האָב מיט דיר גערעדט, און זיי וועלען קומען און זאָגען צו דיר: זאָג אונז נאָר וואָס האָסטו גערעדט צום קעניג? לייקען ניט פון אונז און מיר וועלען דיך ניט טויד־טען, און וואָס האָט דער קעניג גערעדט צו דיר?

26 זאָלסטו זאָגען צו זיי: איך האָב מיין געבעט ניעדערגעלעגט פאַר'ן קע־ניג, ער זאָל מיך ניט צוריקקעהרען אין הויז פון יהונתן צו שטאַרבען דאָרט.

27 און אַלע פירשטען זיינען געקומען צו ירמיהו און האָבען איהם געפרעגט, און ער האָט זיי געזאָגט דיעזע אַלע ווערטער ווי דער קעניג האָט איהם געהייסען און זיי זיינען אַוועק פון איהם שווייגענדיג, ווייל די זאַך איז ניט געוואָהר געוואָרען.

28 און ירמיהו איז פערבליעבען אין הויף פון געפענגנים ביז דעם טאָג וואָס ירושלים איז איינגענומען געוואָרען און עס איז געשעהן ווען ירושלים איז איינגענומען געוואָרען.

קאַפּיטעל לט

1 אין דעם נייטען יאָהר פון צדקיהו קעניג פון יהודה, אין דעם צעהנטען מאָנאַט, איז געקומען נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און זיין גאַנצע אַרמעע צו ירושלים און האָבען זי בעלאַגערט.

2 אין דעם עלפטען יאָהר פון צדקיהו און דעם פיערטען מאָנאַט, ניין טעג אין דעם מאָנאַט איז די שטאָדט אויפגעבראָכען געוואָרען.

3 און עס זיינען געקומען אַלע פירשטען פון קעניג פון בבל און האָבען זיך געזעצט אין מיטעלסטען טהויער. נרגל שראצר, סמגר־נבו, שרסכים, דער עלטסטער פון די הויף־דיענער, דער הויפט מאַגיקער נרגל שראצר און די איבעריגע פירשטען פון קעניג פון בבל.

4 און עס איז געשעהן ווען צדקיהו דער קעניג פון יהודה האָט זיי דער־זעהען און אַלע קריעגס־מענער, זיינען זיי אַנטלאָפען און ארויסגעגאַנגען ביז נאַכט פון שטאָדט פון קעניגס גאָרטען, דורך דעם טהויער צווישען די מויערען און אַרוים אויף דעם וועג פון פליין.

5 און די אַרמעע פון די כשדים האָבען זיי נאָכגעיאָגט און אָנגעיאָגט צדקיהו'ן אין די פליין פון ירחו, און זיי האָבען איהם גענומען און אַרויף־געבראַכט צו נבוכדראצר דעם קעניג פון בבל קיין רבלה אין דעם לאַנד חמת און ער האָט געזאָגט וועגען איהם אַ אורטהייל.

6 און דער קעניג פון בבל האָט געקוילעט די זיהן פון צדקיהו פאַר זיינע אויגען, און אַלע האררען פון יהודה האָט דער קעניג פון בבל געקוילעט.

7 און די אויגען פון צדקיהו האָט ער בלינד געמאַכט און ער האָט איהם געבונדען אין קייטען צו ברענגען איהם נאָך בבל.

8 און דעם קעניגס און דאָס פאָלקס־הויז האָבען די כשדים פאַרברענט אין פייער און די מויערען פון ירושלים האָבען זיי צובראָכען.

9 וְאֶת יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ
עָלָיו וְאֵת יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
י בָּבֶל׃ וּמִן הָעָם הַדַּלִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר
נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים
11 וִיגֵבִים בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיְצַו נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־
12 יִרְמְיָהוּ בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לֵאמֹר׃ קָחֶנּוּ וְעֵינֶיךָ
שִׂים עָלָיו וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רָּע כִּי אִם כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
13 אֵלֶיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ׃ וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
וּנְבוּשַׁזְבָּן רַב־סָרִיס וְנֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר רַב־מָג וְכֹל רַבֵּי מֶלֶךְ־
14 בָּבֶל׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ מֵחֲצַר הַמַּטָּרָה וַיִּתְּנוּ
אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל־הַבָּיִת
טו וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם׃ וְאֶל־יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה
16 בִּהְיֹתוֹ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ לְעֶבֶד־
מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מֵבִי אֶת־דְּבָרַי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה
17 וְהָיוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהִצַּלְתִּיךָ בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
18 וְלֹא תִנָּתֵן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי
מַלֵּט אֲמַלֶּטְךָ וּבַחֶרֶב לֹא תִפֹּל וְהָיְתָה לְךָ נַפְשְׁךָ לְשָׁלָל
כִּי־בָטַחְתָּ בִּי נְאֻם־יְהוָה׃

CAP. XL. מ

מ

א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחַר ׀ שַׁלַּח
אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים מִן־הָרָמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא־
אָסוּר בָּאזִקִּים בְּתוֹךְ כָּל־גָּלוּת יְרוּשָׁלַםִ וִיהוּדָה הַמֻּגְלִים
2 בָּבֶלָה׃ וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים לְיִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
3 אֱלֹהֶיךָ דִּבֶּר אֶת־הָרָעָה הַזֹּאת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַיָּבֵא
וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי־חֲטָאתֶם לַיהוָה וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם
4 בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֶם דָּבָר הַזֶּה׃ וְעַתָּה הִנֵּה פִתַּחְתִּיךָ הַיּוֹם

מִן־

ל״ט v. 12. ר׳ דגושה ibid כתיב ולא ק׳ v 13. נון זעירא v 16. מביא ק v מ׳ v. 1. א׳ נחה v. 3. הדבר ק׳

9 און דאָס איבעריגע פאָלק וואָס זיינען פערבליעבען אין שטאָדט און די
אונטערגעגעבענע וואָס האָבען זיך אונטערגעגעבען און דאָס איבעריגע פון
פאָלק וואָס זיינען איבערגעבליעבען האָט נבוזראדן דער הויפּט פון די
שלאַכטער פערטריעבען נאָך בבל.

10 און פון די אָרימע פון פאָלק וואָס זיי האָבען גאָר ניט געהאַט האָט
נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער איבערגעלאָזען אין יהודה, און ער
האָט זיי געגעבען וויינגערטנער און אַקערלאַנד אין דעם זעלבען טאָג.

11 און נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט בעפאָהלען וועגען ירמיהו דורך
נבוזראדן דעם הויפּט פון די שלאַכטער אַזוי:

12 נעהם איהם און גיעב אַכטונג אויף איהם און טהו איהם ניט קיינע
שלעכטס, נאָר אַזוי ווי ער וועט ריידען צו דיר אַזוי זאָלסטו טהאָן.

13 און נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט געשיקט (און מיט איהם)
נבושזבן דעם עלטסטען פון די הויף־דיענער און נרגל שראצר דעם הויפּט
מאַגיקער און אַלע עלטסטע פון קעניג פון בבל.

14 און זיי האָבען געשיקט און אַרויסגענומען ירמיהו׳ן פון הויף פון געפענ־
גענים און זיי האָבען איהם איבערגעגעבען צו גדליהו דעם זוהן פון אַחיקם
דעם זוהן פון שפן ער זאָל איהם אַרויספיהרען אין זיין היים, און ער
איז פערבליעבען צווישען פאָלק.

15 און צו ירמיהו איז געווען גאָט׳ס וואָרט, ווען ער איז נאָך געווען פער־
שפּאַרט אין הויף פון געפענגענים אַזוי:

16 געה און זאָג צו עבד־מלך דעם כושי אַזוי: אַזוי האָט געזאָגט דער איי־
ביגער פון הערשאַפטען דער גאָט פון ישראל, איך וועל ברענגען מיינע
ווערטער אין דיעזער שטאָדט צו שלעכטען און ניט צו גוטען, און זיי
וועלען געשעהען פאַר דיר אין יענעם טאָג.

17 און דיך וועל איך רעטען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט, און דו וועסט ניט
איבערגעגעבען ווערען אין דער האַנד פון די מענשען, פאַר וועמען דו
פירכסט זיך.

18 ווייל איך וועל דיך רעטען אויף זיכער און דורך׳ן שווערד וועסטו ניט
פאַלען, און דיין זעלע וועט זיין דיין געווינס, דער פאַר וואָס דו האָסט
זיך פערטרויעט אויף מיר, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל מ

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געווען צו ירמיהו פון גאָט נאָכדעם ווי נבוזראדן
דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט איהם אַוועקגעשיקט פון רמה ווען
ער האָט איהם גענומען און ער איז נאָך געווען געבונדען אין קייטען
צווישען אַלע געפאַנגענע פון ירושלים און יהודה, וועלכע זיינען פער־
טריעבען געוואָרען נאָך בבל.

2 און דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט גענומען ירמיהו׳ן און האָט צו איהם
געזאָגט: דער אייביגער דיין גאָט האָט גערעדט דיעזע שלעכטס אויף
דיעזען אָרט.

3 און ער האָט געבראַכט און געטהאָן וואָס ער האָט גערעדט, ווייל איהר
האָט געזינדיגט צו גאָט און האָט ניט געהערט אין זיין שטימע און
דיעזעס וואָרט איז אַייך געשעהען.

4 און יעצט, נון, האָב איך דיך היינט פריי געבונדען פון די קייטען וואָס

מִן־הָאזִקִּים אֲשֶׁר עַל־יָדֶךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי
בָבֶל בֹּא וְאָשִׂים אֶת־עֵינִי עָלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא־
אִתִּי בָבֶל חֲדָל רְאֵה כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־
ה הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה לֵךְ׃ וְעוֹדֶנּוּ לֹא־יָשׁוּב וְשֻׁבָה
אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל
בְּעָרֵי יְהוּדָה וְשֵׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל־כָּל־הַיָּשָׁר
בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת לֵךְ וַיִּתֶּן־לוֹ רַב־טַבָּחִים אֲרֻחָה וּמַשְׂאֵת
6 וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃ וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה
7 וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמְעוּ
כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם כִּי־הִפְקִיד
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי ׀ הִפְקִיד
אִתּוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וָטָף וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הָגְלוּ
8 בָּבֶלָה׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמִּצְפָּתָה וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ
וְיוֹחָנָן וְיוֹנָתָן בְּנֵי־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי ׀ עֵופַי
9 הַנְּטֹפָתִי וִיזַנְיָהוּ בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם׃ וַיִּשָּׁבַע
לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וּלְאַנְשֵׁיהֶם לֵאמֹר אַל־
תִּירְאוּ מֵעֲבוֹד הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
בָּבֶל וְיִיטַב לָכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי יֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה לַעֲמֹד
לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלֵינוּ וְאַתֶּם אִסְפוּ יַיִן וְקַיִץ
11 וְשֶׁמֶן וְשִׂמוּ בִּכְלֵיכֶם וּשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־תְּפַשְׂתֶּם׃ וְגַם
כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב ׀ וּבִבְנֵי־עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם וַאֲשֶׁר
בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נָתַן ׀ מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׁאֵרִית לִיהוּדָה
וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃
12 וַיָּשֻׁבוּ כָל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ
אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה וַיַּאַסְפוּ יַיִן וָקַיִץ
13 הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר
14 בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדֹעַ

4. ° א' נזה v. 8. עיפי קרי

אויף דיינע הענד, אויב אין דיינע אויגען איז עס גוט צו קומען מיט מיר קיין בבל — קום און איך וועל מיין אויג אויף דיר האלטען און אויב עס איז שלעכט אין דיינע אויגען צו קומען מיט מיר נאך בבל, פערמייד עס. זעה דאס גאנצע לאנד איז פאר דיר וואוהין עס איז גוט און גלייך אין דיינע אויגען צו געהן אהין געה.

5 און ער האט נאך ניט געענטפערט (זאגט נבוזראדן ווידער:) און קעהר זיך צוריק צו גדליה דער זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן וועמען דער קעניג פון בבל האט בעשטעלט איבער די שטאדט פון יהודה, און בלייב ביי איהם צווישען דאס פאלק אדער וואו עס געפעלהט דיר צו געהן געה, און דער הויפט פון די שלאכטער האט איהם געגעבען שפייז און געשאנק און האט איהם אוועקגעשיקט.

6 און ירמיהו איז געקומען צו גדליה דער זוהן פון אחיקם נאך מצפה און איז פערבליעבען מיט איהם צווישען פאלק וואס איז איבערגעבליעבען אין לאנד.

7 און ווען עס האבען געהערט די פירשטען פון די ארמעען וואס זיינען געוועזען אויפ'ן פעלד, זיי און זייערע מענשען, אז דער קעניג פון בבל האט בעשטעלט גדליהו דעם זוהן פון אחיקם אין לאנד. און האט איהם איבער־געלאזען מעננער און פרויען און קליינע קינדער און פון די ארימע פון לאנד, פון וועלכע עס זיינען ניט פערטריעבען געווארען נאך בבל.

8 און זיינען געקומען צו גדליהו'ן קיין מצפה און ישמעאל דער זוהן פון נתניהו און יוחנן און יונתן די זיהן פון קרח און שריה דער זוהן פון תנחמת און די זיהן פון עיפי דעם נטופתי און יזניהו דער זוהן פון מעכתי, זיי און זייערע מענשען.

9 און גדליהו דער זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן האט צו זיי געשווא־רען און צו זייערע מענער זאגענדיג: איהר זאלט ניט פירכטען צו דיע־נען די כשדים, וואהנט אין לאנד און דיענט דעם קעניג פון בבל און עס וועט אייך גוט זיין.

10 און איך פערבלייב דאך אין מצפה אום צו שטעהען פאר די כשדים וועל־קומען צו אונז, און וואהנט אין אייערע שטעדט, וואס איהר פערכאפט.

11 און אויך אלע יהודים וואס זיינען אין מואב און ביי די בני עמון און אין אדום, און וועלכע זיינען אין אלע לענדער, האבען געהערט אז דער קעניג פון בבל האט געלאזען אן איבערבלייבונג צו יהודה, און אז ער האט בעשטעלט אויף זיי גדל'הו דער זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן.

12 אזוי האבען זיך אלע יהודים צוריקגעקעהרט פון אלע ערטער וואוהין זיי זיינען פארשטויסען געווארען, און זיי זיינען געקומען אין לאנד יהודה צו גדליהו קיין מצפה און זיי האבען געזאמעלט אין זומער פרוכט זעהר פיעל.

13 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אלע הארען פון די ארמעען וואס אין פעלד זיינען געקומען צו גדליהו קיין מצפה.

14 און זיי האבען צו איהם געזאגט: ווייסטו אז בעלים דער קעניג פון עמון

תֵּדַע כִּי בַּעֲלִיס | מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־
נְתַנְיָה לְהַכֹּתְךָ נָפֶשׁ וְלֹא־הֶאֱמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃
טו וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַסֵּתֶר בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
אֵלְכָה נָּא וְאַכֶּה אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יֵדָע
לָמָּה יַכֶּכָּה נֶּפֶשׁ וְנָפֹצוּ כָּל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְאָבְדָה
16 שְׁאֵרִית יְהוּדָה׃ וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֶל־יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ אַל־תַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שֶׁקֶר אַתָּה דֹבֵר
אֶל־יִשְׁמָעֵאל׃

מא CAP. XLI. מא

א וַיְהִי | בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה בֶן־אֱלִישָׁמָע
מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וְרַבֵּי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־
גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם יַחְדָּו
2 בַּמִּצְפָּה׃ וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַעֲשֶׂרֶת הָאֲנָשִׁים |
אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב
3 וַיָּמֶת אֹתוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃ וְאֵת כָּל־
הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֶת־
הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִכָּה
4 יִשְׁמָעֵאל׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהָמִית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא
ה יָדָע׃ וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם מִשִּׁלוֹ וּמִשֹּׁמְרוֹן שְׁמֹנִים אִישׁ
מְגֻלְּחֵי זָקָן וּקְרֻעֵי בְגָדִים וּמִתְגֹּדְדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם
6 לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ וַיֵּצֵא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לִקְרָאתָם
מִן־הַמִּצְפָּה הֹלֵךְ הָלֹךְ וּבֹכֶה וַיְהִי כִּפְגֹשׁ אֹתָם וַיֹּאמֶר
7 אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל־
תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר
8 הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם
וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֵנוּ כִּי־יֶשׁ־לָנוּ מַטְמֹנִים
בַּשָּׂדֶה חִטִּים וּשְׂעֹרִים וְשֶׁמֶן וּדְבָשׁ וַיֶּחְדַּל וְלֹא הֱמִיתָם

בתוך

מ׳ v. 16. תעשה קרי

האָט געשיקט ישמעאל דעם זוהן פון נתניה דיך טוידט צו שלאָגען ? אָבער גדליהו דער זוהן פון אחיקם האָט זיי ניט געגלויבט.

15 און יוחנן דער זוהן פון קרח האָט געזאָגט צו גדליהו אין געהיים אין מצפה אַזוי : לאָז מיך געהען און טוידטען ישמעאל דעם זוהן פון נתניה און קיינער זאָל עס ניט וויסען, וואָרום זאָל ער דיך טוידטען און גאַנץ יהודה וואָס האָט זיך פערזאַמעלט צו דיר וועלען פערשפּרייט ווערען און די איבערגעבליעבענע יהודה וועט דאַן פערלאָרען געהען.

16 און גדליהו דער זוהן פון אחיקם האָט געזאָגט צו יוחנן דעם זוהן פון קרח, דו זאָלסט דיזע זאַך ניט טהאָן, ווייל דו רעדסט פאַלשקייט וועגען ישמעאל.

קאַפּיטעל מא

1 און עס איז געוועזן אין זיעבעטען מאָנאַט איז געקומען ישמעאל דער זוהן פון נתניה דער זוהן פון אלישמע פון די קעניגליכע קינדער, און די הויפּט לייט פון קעניג און צעהן מענשען מיט איהם צו גדליהו דעם זוהן פון אחיקם נאָך מצפה, און זיי האָבען צוזאַמען געגעסען ברויט דאָרט אין מצפה.

2 און ישמעאל דער זוהן פון נתניה און די צעהן לייטע, וואָס זיינען געוועזן מיט איהם, זיינען אויפגעשטאַנען און זיי האָבען דערשלאָגען גדליהו דעם זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן מיט'ן שווערד און האָבען גע־טוידטעט איהם, וועמען דער קעניג פון בבל האָט אויפגענומען איבער'ן לאַנד.

3 און אַלע יהודים וואָס זיינען געוועזן מיט גדליהו'ן אין מצפה און די כשדים, וועלכע האָבען זיך דאָרט געפונען, די קריעגס־לייטע, האָט ישמעאל דערשלאָגען.

4 און עס איז געשעהען נאָך דעם צווייטען טאָג נאָך די ערמאָרדונג פון גדליהו, און קיינער האָט ניט געוואוסט.

5 און עס זיינען געקומען לייטע פון שכם און פון שלו און פון שמרון אַכציג מאַן מיט געגאָלטע בערד און צוריסענע קליידער און צושניטענע לייבער, און אין זייערע הענד זיינען געוועזן שפּייז־אָפּפער און ווייה־רויך צו ברענגען עס אין גאָט'ס הויז.

6 און ישמעאל דער זוהן פון נתניה איז ארויס זיי אַנטקעגען פון מצפה, אומגעגאַנגען און געוויינט, און עס איז געוועזן ווען ער האָט זיי בעגע־גענט, האָט ער צו זיי געזאָגט : קומט צו גדליהו דעם זוהן פון אחיקם.

7 און עס איז געשעהען ווען זיי זיינען אריינגעקומען אין מיטען שטאָדט, האָט זיי ישמעאל דער זוהן פון נתניה געקוילעט און ער און די מענער וואָס זיינען געוועזן מיט איהם האָבען זיי אריינגעוואָרפען אין גרוב.

8 און צווישען זיי זיינען געוועזן צעהן מענשען און זיי האָבען געזאָגט צו ישמעאל'ן : טוידט אונז ניט, ווייל מיר האָבען אין פעלד פערבאָרגען ווייץ און גערשטען און אויל און האָניג, און ער האָט זיי אָבגעלאָזען און זיי ניט געטוידט צווישען זייערע ברידער.

9 בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמָעֵאל אֵת ׀
כָּל־פִּגְרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא מִפְּנֵי בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֵּא
י יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים׃ וַיִּשְׁבְּ ׀ יִשְׁמָעֵאל אֶת־כָּל־
שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּצְפָּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־
הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בַּמִּצְפָּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־
טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֵּם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־
11 נְתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹר אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ
וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
12 יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה׃ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם
עִם־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם רַבִּים אֲשֶׁר
13 בְּגִבְעוֹן׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמָעֵאל אֶת־
יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֵת כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׂמָחוּ׃
14 וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמָעֵאל מִן־הַמִּצְפָּה וַיָּשֻׁבוּ
טו וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ׃ וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה נִמְלַט
16 בִּשְׁמֹנָה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיִּקַּח
יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֵת כָּל־
שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה מִן־
הַמִּצְפָּה אַחַר הִכָּה אֶת־גְּדַלְיָה בֶּן־אֲחִיקָם גְּבָרִים אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וְנָשִׁים וָטַף וְסָרִסִים אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִגִּבְעוֹן׃
17 וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ בְּגֵרוּת כִּמוֹהָם אֲשֶׁר־אֵצֶל בֵּית לָחֶם לָלֶכֶת
18 לָבוֹא מִצְרָיִם׃ מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֲשֶׁר־הִפְקִיד
מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃

מב Cap. XLII. מב

א וַיִּגְּשׁוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וִיזַנְיָה בֶּן־הוֹשַׁעְיָה
2 וְכָל־הָעָם מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא

מ״א v. 17. כמהם קרי

9 און דער גרוב, וואָס ישמעאל האָט דאָרט אַריינגעוואָרפען אַלע טויטע
קערפּער פון די מענשען, וואָס ער האָט דערשלאגען דורך גדליהו, איז
דערזעלבער, וואָס דער קעניג אָסאָ האָט געמאַכט אוים פורכט פאר בעשא
דעם קעניג פון ישראל, דיעזען האָט ישמעאל דער זוהן פון נתניה אָנגע־
פילט מיט דערשלאגענע.

10 און ישמעאל האָט געפאנגען די איבערגעבליעבענע פון פאָלק וואָס אין
מצפה, דעם קעניגס טעכטער און גאָר דאָס פאָלק, וועלכע זיינען פער־
בליעבען אין מצפה, וואָס נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט
איבערגעגעבען צו גדליהו דעם זוהן פון אחיקם, זיי האָט ישמעאל דער
זוהן פון נתניה געפאנגען און איז געגאנגען צו אַוועקפיהרען זיי צו די בני־
עמון.

11 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע האַרען פון די אַרמעען, וואָס זיינען
געוועזן מיט איהם, האָבען געהערט דאָס שלעכטס וואָס ישמעאל דער זוהן
פון נתניה האָט געטהאָן.

12 און זיי האָבען גענומען אַלע לייטע און זיינען אַוועק צו שטרייטען מיט
ישמעאל דעם זוהן נתניה, און זיי האָבען איהם געפונען ביים גרויסען
וואסער וואָס אין גבעון.

13 און עס איז געוועזן ווען גאָר דאָס פאָלק וואָס זיינען געוועזן מיט ישמעאל
האָבען דערזעהען יוחנן דעם זוהן פון קרח און אַלע האַרען פון די אַרמעען
האָבען זיי זיך דערפרעהט.

14 און גאָר דאָס פאָלק, וואָס ישמעאל האָט געפאנגען אין מצפה, האָבען
זיך אָבגעקעהרט (פון איהם) און צוריקגעקעהרט און אוועק צו יוחנן דעם
זוהן פון קרח.

15 און ישמעאל דער זוהן פון נתניה איז אנטלאָפען מיט אַכט מענשען פאר
יוחנן און איז אַוועק צו די בני־עמון.

16 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אלע האַרען פון די ארמעען וועלכע זיינען
געוועזן מיט איהם האָבען גענומען די איבעריגע פון פאָלק. וואָס ער
האָט צוריקגעקעהרט פון ישמעאל דעם זוהן נתניה, פון מצפה, נאָכדעם
ווי ער האָט דערשלאגען גדליה דעם זוהן פון אחיקם, מענער קריעגס־לייט,
און פרויען און קליינען קינדער און הויף־דיענער וואָס ער האָט צוריק־
געקעהרט פון גבעון.

17 און זיי זיינען געגאַנגען און פערבליעבען אין גרות כמהם, וואָס ביי בית
לחם, אום צו געהן און צו קומען נאָך מצרים.

18 ווייל זיי האָבען געפירכטעט פאַר די כשדים, ווייל ישמעאל דער זוהן פון
נתניה האָט דערשלאָגען גדליהו דעם זוהן פון אַחיקם, וועמען דער קעניג
פון בבל האָט אויפגענומען איבער'ן לאַנד.

קאַפּיטעל מב

1 און אַלע הערען פון די אַרמעען און יוחנן דער זוהן פון קרח און יזניה
דער זוהן פון הושעיה און גאָר דאָס פאָלק פון קליין ביז גרוים זיינען צו
נעגאנגען

2 און געזאָגט צו ירמיהו דעם פּראָפעט: לאָז אונזער געבעט פאַלען פאַר

תִּפָּל־נָא תְחִנָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּעַד כָּל־הַשְּׁאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר
3 עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֹתָנוּ׃ וְיַגֶּד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדֶּרֶךְ
4 אֲשֶׁר־נֵלֶךְ בָּהּ וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא שָׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כְּדִבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם אַגִּיד
ה לָכֶם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דָּבָר׃ וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהִי
יְהוָה בָּנוּ לְעֵד אֱמֶת וְנֶאֱמָן אִם־לֹא כְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר
6 יִשְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ אִם־טוֹב וְאִם־
רָע בְּקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֲנוּ שֹׁלְחִים אֹתְךָ אֵלָיו
נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
7 אֱלֹהֵינוּ׃ וַיְהִי מִקֵּץ עֲשֶׂרֶת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
8 אֶל־יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֶל כָּל־שָׂרֵי
9 הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי
י אֵלָיו לְהַפִּיל תְּחִנַּתְכֶם לְפָנָיו׃ אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ
הַזֹּאת וּבָנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֱרֹס וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא
11 אֶתּוֹשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם׃ אַל־
תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים מִפָּנָיו אַל־
תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם־יְהוָה כִּי־אִתְּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
12 וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ וְאֶתֵּן לָכֶם רַחֲמִים וְרִחַם אֶתְכֶם
13 וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ וְאִם־אֹמְרִים אַתֶּם לֹא נֵשֵׁב
14 בָּאָרֶץ הַזֹּאת לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֵאמֹר
לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נָבוֹא אֲשֶׁר לֹא־נִרְאֶה מִלְחָמָה וְקוֹל
טו שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלַלֶּחֶם לֹא־נִרְעָב וְשָׁם נֵשֵׁב׃ וְעַתָּה
לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׂוֹם תְּשִׂמוּן פְּנֵיכֶם לָבֹא

מצרים

6. ע אנחנו קרי

דיר, און בעט פאַר אונז צו דעם אייביגען דיין גאָט פאַר דיעזע איבער־
געבליעבענע, ווייל מיר זיינען פערבליעבען ווענעג פון פיעלע ווי דיינע
אויגען זעהען אונז.
3 און זאָל אונז דער אייביגער דיין גאָט זאָגען די וועגען אויף וועלכע מיר
זאָלען געהען און די זאַך וואָס מיר זאָלען טהאָן.
4 און ירמיהו דער פּראָפעט האָט געזאָגט צו זיי: איך האָב געהערט. נון,
איך בעט צו דעם עווינען אייער גאָט אזוי ווי איהר האָט גערעדט, און
וואָס גאָט וועט אייך ענטפערען וועל איך אייך זאָגען, איך וועל ניט צוריק־
האַלטען פון אייך איין וואָרט.
5 און זיי האָבען געזאָגט צו ירמיהו: גאָט זאָל זיין צווישען אונז א
וואהרער און טרייער עדות, אויב מיר וועלען ניט אזוי טהאָן, ווי יעדעס
וואָרט וואָס דיין אייביגער גאָט האָט דיר געשיקט אונז צו זאָגען.
6 סיי גוט סיי שלעכט, מיר וועלען הערען צו דער שטימע פון דעם אייביגען
אונזער גאָט, וואָס מיר האָבען דיך געשיקט צו איהם, אום עס זאָל אונז
גוט זיין, ווען מיר וועלען הערען אין דער שטימען פון דעם אייביגען אונ־
זער גאָט.
7 און עס איז געשעהען אין ענדע פון צעהן טעג און גאָט'ס וואָרט איז גע־
ווען צו ירמיהו.
8 און ער האָט גערופען יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע האַרען פון די
אַרמעען, וואָס זיינען געווען מיט איהם, און גאַר דאָס פאָלק פון קליין
ביז גרויס.
9 און ער האָט געזאָגט צו זיי: אזוי האָט געזאָגט דער אייביגער גאָט פון
ישראל, וואָס איהר האָט מיך געשיקט צו איהם, צו לאָזען פאַלען אייער
געבעט פאַר איהם.
10 אויב איהר וועט פערבלייבען וואָהנען אין דיעזען לאַנד, וועל איך אויפ־
בויען און ניט צושטערען און איך וועל אייך איינפלאַנצען און ניט אויס־
רייסען, ווייל איך בערייהע (האָב חרטה) די שלעכטס, וואָס איך האָב אייך
געטהאָן.
11 פירכטעט ניט פאַר דעם קעניג פון בבל, פאַר וועלכען איהר פירכטעט,
פירכטעט ניט פאַר איהם, זאָגט גאָט, ווייל איך בין מיט אייך צו העלפען
אייך און צו רעטען אייך פון זיין האַנד.
12 איך וועל פאַר אייך ערוועקען מיטלייד און ער וועט זיך איבער אייך דער־
באַרמען און וועט אייך צוריקקעהרען צו אייער לאַנד.
13 אָבער ווען איהר זאָגט מיר וועלען ניט וואָהנען אין דיעזען לאַנד און ניט
הערען אין דער שטימע פון דעם אייביגען אייער גאָט.
14 זאָגענדיג: ניין, נאָר אינ'ם לאַנד מצרים וועלען מיר קומען, וואו מיר
וועלען ניט זעהען קיין שטרייט און ניט הערען די שטימע פון שופר, און
מיר וועלען ניט הונגערען נאָך ברויט, דאָרט וועלען מיר וואָהנען.
15 און יעצט הערט דאָס וואָרט פון גאָט, איבערגעבליעבענע פון יהודה, אזוי
האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, אויב אייער
אבזיכט איז צו קומען נאָך מצרים און איהר וועט קומען דאָרט זיך אויפ־
צוהאַלטען.

מִצְרַ֫יִם וּבָאתֶ֖ם לָג֥וּר שָֽׁם׃ וְהָיְתָ֣ה הַחֶ֗רֶב אֲשֶׁ֤ר אַתֶּם֙ 16
יְרֵאִ֣ים מִמֶּ֔נָּה שָׁ֛ם תַּשִּׂ֥יג אֶתְכֶ֖ם בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וְהָרָעָ֞ב
אֲשֶׁר־אַתֶּ֣ם ׀ דֹּאֲגִ֣ים מִמֶּ֗נּוּ שָׁ֣ם יִדְבַּ֥ק אַחֲרֵיכֶ֛ם מִצְרַ֖יִם
וְשָׁ֥ם תָּמֻֽתוּ׃ וְיִהְי֣וּ כָל־הָאֲנָשִׁ֗ים אֲשֶׁר־שָׂ֨מוּ אֶת־פְּנֵיהֶ֜ם 17
לָב֤וֹא מִצְרַ֙יִם֙ לָג֣וּר שָׁ֔ם יָמ֕וּתוּ בַּחֶ֖רֶב בָּרָעָ֣ב וּבַדָּ֑בֶר וְלֹא־
יִהְיֶ֤ה לָהֶם֙ שָׂרִ֣יד וּפָלִ֔יט מִפְּנֵי֙ הָֽרָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י מֵבִ֥יא
עֲלֵיהֶֽם׃ כִּי֩ כֹ֨ה אָמַ֜ר יְהוָ֣ה צְבָא֘וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ כַּאֲשֶׁר֩ 18
נִתַּ֨ךְ אַפִּ֜י וַחֲמָתִ֗י עַל־יֹֽשְׁבֵי֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם כֵּ֣ן תִּתַּ֧ךְ חֲמָתִ֛י
עֲלֵיכֶ֖ם בְּבֹאֲכֶ֣ם מִצְרָ֑יִם וִהְיִיתֶ֨ם לְאָלָ֤ה וּלְשַׁמָּה֙ וְלִקְלָלָ֣ה
וּלְחֶרְפָּ֔ה וְלֹא־תִרְא֣וּ ע֔וֹד אֶת־הַמָּק֖וֹם הַזֶּֽה׃ דִּבֶּ֨ר יְהוָ֤ה 19
עֲלֵיכֶם֙ שְׁאֵרִ֣ית יְהוּדָ֔ה אַל־תָּבֹ֖אוּ מִצְרָ֑יִם יָדֹ֙עַ֙ תֵּֽדְע֔וּ כִּֽי־
הַעִידֹ֥תִי בָכֶ֖ם הַיּֽוֹם׃ כִּ֣י הִתְעֵתֶ֞ים בְּנַפְשֽׁוֹתֵיכֶ֗ם כִּֽי־אַתֶּ֞ם כ
שְׁלַחְתֶּ֣ם אֹתִ֗י אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶם֮ לֵאמֹר֒ הִתְפַּלֵּ֣ל בַּעֲדֵ֔נוּ
אֶל־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֑ינוּ וּכְכֹל֩ אֲשֶׁ֨ר יֹאמַ֜ר יְהוָ֧ה אֱלֹהֵ֛ינוּ כֵּ֥ן
הַגֶּד־לָ֖נוּ וְעָשִֽׂינוּ׃ וָאַגִּ֥ד לָכֶ֖ם הַיּ֑וֹם וְלֹ֣א שְׁמַעְתֶּ֗ם בְּקוֹל֙ 21
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם וּלְכֹ֖ל אֲשֶׁר־שְׁלָחַ֥נִי אֲלֵיכֶֽם׃ וְעַתָּה֙ יָדֹ֣עַ 22
תֵּֽדְע֔וּ כִּ֛י בַּחֶ֥רֶב בָּרָעָ֖ב וּבַדֶּ֣בֶר תָּמ֑וּתוּ בַּמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר
חֲפַצְתֶּ֔ם לָב֖וֹא לָג֥וּר שָֽׁם׃

מג Cap. XLIII. מג

וַיְהִי֩ כְּכַלּ֨וֹת יִרְמְיָ֜הוּ לְדַבֵּ֣ר אֶל־כָּל־הָעָ֗ם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי֙ א
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיהֶ֔ם אֲשֶׁ֧ר שְׁלָח֛וֹ יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיהֶ֖ם אֲלֵיהֶ֑ם אֵ֥ת
כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ וַיֹּ֨אמֶר עֲזַרְיָ֤ה בֶן־הוֹשַׁעְיָה֙ 2
וְיוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָרֵ֔חַ וְכָל־הָאֲנָשִׁ֖ים הַזֵּדִ֑ים אֹמְרִ֣ים אֶֽל־יִרְמְיָ֗הוּ
שֶׁ֚קֶר אַתָּ֣ה מְדַבֵּ֔ר לֹ֨א שְׁלָחֲךָ֜ יְהוָ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ לֵאמֹ֔ר לֹֽא־
תָבֹ֥אוּ מִצְרַ֖יִם לָג֥וּר שָֽׁם׃ כִּ֗י בָּר֤וּךְ בֶּן־נֵֽרִיָּה֙ מַסִּ֣ית אֹתְךָ֔ 3
בָּ֑נוּ לְמַ֡עַן תֵּת֩ אֹתָ֨נוּ בְיַד־הַכַּשְׂדִּ֜ים לְהָמִ֥ית אֹתָ֛נוּ וּלְהַגְל֥וֹת
אֹתָ֖נוּ בָּבֶֽל׃ וְלֹֽא־שָׁמַ֞ע יוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָרֵ֗חַ וְכָל־שָׂרֵ֧י הַחֲיָלִ֛ים 4

וכל

v. 20. התעיתם קרי

16 וועט אייך דאָרטען אין מצרים גרייכען דאָס שווערד פון וועלכען איהר
פירכטעט זיך, און דער הונגער, וואָס מאַכט אייך זאָרגען, וועט אייך
אָניאָגען אין מצרים און דאָרט וועט איהר שטאַרבען.

17 און אַלע מענשען וואָס זייער אַבזיכט איז צו קומען נאָך מצרים זיך דאָרט
אויפצוהאַלטען וועלען דאָרט שטאַרבען דורך'ן שווערד, פון הונגער און
פעסט, און קיינער פון זיי וועט איבערבלייבען און ענטרינען פון דעם אונ־
גליק וואָס איך וועל אויף זיי ברענגען.

18 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל,
אַזוי ווי עס זיינען אויסגעגאָסען געוואָרען מיין צאָרן און מיין גרימ־
צאָרן אויף די איינוואָהנער פון ירושלים, אַזוי וועט מיין צאָרן אויסגעגאָ־
סען ווערען אויף אייך ווען איהר וועט קומען נאָך מצרים, און איהר וועט
זיין צו אַ פלוך און אַ שטוינונג און אַ שעלטונג און אַ שאַנדע, און דיעזען
אָרט וועט איהר שוין מעהר ניט זעהען.

19 גאָט האָט גערעדט וועגען אייך, איבערגעבליעבענע פון יהודה, איהר זאָלט
ניט קומען קיין מצרים זאָלט איהר עס גוט וויסען, ווייל איך האָב אייך
היינט געוואָרענט.

20 ווייל איהר האָט זיך אַליין פערפיהרט, ווייל איהר האָט מיך געשיקט צו
דעם עוויגען אייער גאָט זאָגענדיג, בעט פאַר אונז צום אייביגען אונ־
זער גאָט, און אַלעס ווי דער אייביגער אונזער גאָט וועט זאָגען, זאָלסטו
צו אונז זאָגען און מיר וועלען עס טהאָן.

21 און איך האָב אייך היינט געזאָגט, און איהר ווילט ניט הערען צו די
שטימע פון אייביגען אייער גאָט און צו אַלעס וועגען וואָס ער האָט
מיך צו אייך געשיקט.

22 און יעצט זאָלט איהר וויסען זיין, אַז דורך'ן שווערד און הונגער און
פעסט וועט איהר שטאַרבען, אין דעם אָרט וואָס איהר ווילט קומען אַהין
זיך אויפצוהאַלטען.

קאַפּיטעל מג

1 און עס איז געשעהען, ווען ירמיהו האָט געענדיגט ריידען צו גאָר דאָס
פאָלק אַלע ווערטער פון דעם אייביגען זייער גאָט, וואָס דער אייביגער
זייער גאָט האָט איהם געשיקט צו זיי, אַלע דיעזע ווערטער.

2 און עזריה דער זוהן פון הושעיה האָט געזאָגט און יוחנן דער זוהן פון קרח
און אַלע פרעכע מעננער האָבען געזאָגט צו ירמיהו. דו רעדסט ליעגען,
דער אייביגער אונזער גאָט האָט דיך ניט געשיקט צו זאָגען, איהר זאָלט
ניט קומען קיין מצרים זיך אויפצוהאַלטען דאָרט.

3 זאָנדערען ברוך דער זוהן פון נריה רעדט דיך אָן וועגען אונז אום צו גע־
בען אונז אין דער האַנד פון די כשדים צו טוידטען אונז און צו פער־
טרייבען אונז נאָך בבל.

4 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע הארען פון די אַרמעען און גאָר דאָס

ה וְכָל־הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לָשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֵת כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר־
שָׁבוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם לָגוּר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
6 אֶת־הַגְּבָרִים וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטַּף וְאֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ
וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הִנִּיחַ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־
גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וְאֶת־
7 בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל
8 יְהוָה וַיָּבֹאוּ עַד־תַּחְפַּנְחֵס׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
9 יִרְמְיָהוּ בְּתַחְפַּנְחֵס לֵאמֹר׃ קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
וּטְמַנְתָּם בַּמֶּלֶט בַּמַּלְבֵּן אֲשֶׁר בְּפֶתַח בֵּית־פַּרְעֹה
י בְּתַחְפַּנְחֵס לְעֵינֵי אֲנָשִׁים יְהוּדִים׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת־
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְשַׂמְתִּי כִסְאוֹ מִמַּעַל
לָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טָמָנְתִּי וְנָטָה אֶת־שַׁפְרוּרוֹ עֲלֵיהֶם׃
11 וּבָאה וְהִכָּה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר
12 לַשְּׁבִי לַשֶּׁבִי וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לֶחָרֶב׃ וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבָתֵּי
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וּשְׂרָפָם וְשָׁבָם וְעָטָה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
13 כַּאֲשֶׁר־יַעְטֶה הָרֹעֶה אֶת־בִּגְדוֹ וְיָצָא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם׃ וְשִׁבַּר
אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶת־בָּתֵּי
אֱלֹהֵי־מִצְרַיִם יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃

מד CAP. XLIV. מד

א הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל־הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיֹּשְׁבִים בְּמִגְדֹּל וּבְתַחְפַּנְחֵס וּבְנֹף וּבְאֶרֶץ
2 פַּתְרוֹס לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִַם
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְהִנָּם חָרְבָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵין בָּהֶם
3 יוֹשֵׁב׃ מִפְּנֵי רָעָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי לָלֶכֶת לְקַטֵּר
לעבד

מ"ג v. 10. שפרירו קרי v. 11. ובא קרי

פאָלק האָבען ניט געהערט צו דער שטימע פון גאָט, צו בלייבען וואָהנען
אין לאַנד יהודה.

5 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע הארדען פון די אַרמעען האָבען גע־
נומען די איבערגעבליעבענע פון יהודה, וועלכע האָבען זיך צוריקגע־
קעהרט פון אַלע פעלקער, וואוהין זיי זיינען פערשטויסען געוועז, אום
זיך אויפצוהאַלטען אין לאַנד יהודה.

6 די מעננער און די פרויען און די קליינע קינדער און די טעכטער פון
קעניג און אַלע פערזאָנען וואָס נבוזראדן דער הויפט פון די שלאַכטער
האָט איבערגעלאָזען מיט גדליהו דעם זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן,
און ירמיהו דעם פראָפעט און ברוך דעם זוהן פון נריה.

7 און זיי זיינען געקומען נאָך מצרים, ווייל זיי האָבען ניט געהערט צו
דער שטימע פון גאָט, און זיי זיינען געקומען ביז תחפנחס.

8 און עס איז געוועזן גאָט׳ס וואָרט צו ירמיהו אין תחפנס אַזוי:

9 נעהם אין דיין האַנד גרויסע שטיינער און בעהאַלט זיי אין קאַלך און
ציגעל־אויווען, וואָס איז ביי דעם אַריינגאַנג פון פרעה׳ס הויז אין תחפנחס,
פאַר די אויגען פון די מעננער יהודים.

10 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון די הער־
שאַפטען גאָט פון ישראל, נון, איך שיק און נעהם נבוכדראצר דעם קעניג
פון בבל מיין קנעכט און איך וועל מאַכען זיין טהראָן איבער דיעזע שטיי־
נער, וואָס איך האָב בעהאַלטען, און ער וועט פערשפרייטען זיין קעניג־
ליכען געצעלט אויף זיי.

11 און ער וועט קומען און שלאָגען דעם לאַנד מצרים, ווער עס וועט בעשטימט
ווערען צום טוידט — וועט זיין צום טוידט און ווער צום געפאַנגענ־
שאַפט — וועט זיין צו געפאַנגענשאַפט און ווער צום שווערד — וועט
זיין צום שווערד.

12 און איך וועל אַנצינדען אַ פייער אין די הייזער פון די געטער פון מצרים
און ער וועט זיי פערברענען און זיי פאַנגען, און ער וועט איינוויקלען דאָס
לאַנד מצרים ווי אַ הירט וויקעלט איין זיין קלייד, און ער וועט פון דאָרט
אַרויס אין פריעדען.

13 און ער וועט צושמעטערען די זיילען פון בית שמש, וואָס אין לאַנד מצרים
און אַלע הייזער פון די געטער פון מצרים וועט ער פערברענען אין פייער.

קאַפּיטעל מד

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו, פאַר אַלע יהודים וואָס האָבען
געוואָהנט אין לאַנד מצרים, וואָס האָבען געוואָהנט אין מגדל און אין
תחפנחס און אין נוף און אין לאַנד פתרוס אַזוי:

2 אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, איהר
האָט געזעהען דעם גאַנצען אונגליק וואָס איך האָב געבראַכט אויף ירושלים
און אויף אַלע שטעדט פון יהודה, און זיי זיינען וויסט דיעזען טאָג און אין
זיי זיינען ניטאָ קיין איינוואָהנער.

3 פאַר זייער שלעכטס וואָס זיי האָבען געטהאָן מיך צו דערצערענען, צו

לַעֲבֹד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם הֵמָּה אַתֶּם
וַאֲבֹתֵיכֶם׃ וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּים 4
וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל־נָא תַעֲשׂוּ אֵת דְּבַר־הַתֹּעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
שָׂנֵאתִי׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם ה
לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃ וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר 6
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָּה לִשְׁמָמָה
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת 7
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל־
נַפְשֹׁתֵכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ
יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃ לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי 8
יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־אַתֶּם
בָּאִים לָגוּר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן הֱיוֹתְכֶם
לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ הַשְׁכַחְתֶּם אֶת־רָעוֹת 9
אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת־רָעוֹת ׀ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֵת רָעוֹת נָשָׁיו
וְאֵת רָעֹתֵכֶם וְאֵת רָעֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ לֹא דֻכְּאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ י
וְלֹא־הָלְכוּ בְתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר־נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי
אֲבוֹתֵיכֶם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי 11
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שָׂם פָּנַי בָּכֶם לְרָעָה וּלְהַכְרִית אֶת־כָּל־יְהוּדָה׃
וְלָקַחְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא 12
אֶרֶץ־מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם וְתַמּוּ כֹל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יִפֹּלוּ
בַּחֶרֶב בָּרָעָב יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמֻתוּ
וְהָיוּ לְאָלָה לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה׃ וּפָקַדְתִּי עַל־ 13
הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל־יְרוּשָׁלִָם
בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃ וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד לִשְׁאֵרִית 14
יְהוּדָה הַבָּאִים לָגוּר־שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלָשׁוּב ׀ אֶרֶץ
יְהוּדָה אֲשֶׁר־הֵמָּה מְנַשְּׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם
כִּי לֹא־יָשׁוּבוּ כִּי אִם־פְּלֵטִים׃ וַיַּעֲנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ טו
כל

געהען צו רייכערען, צו דיענען אַנדערע געטער, וועלכע עס האָבען ניט
געוואוסט ניט זיי און ניט איהר און ניט אייערע עלטערען.

4 און איך האָב געשיקט צו אייך אַלע מיינע קנעכט די פּראָפעטען פון גאַנץ
פריה געשיקט זאָגענדיג: טהוט ניט דיעזע אַבשייליכע זאַך, וועלכע איך
האָב פיינדט.

5 און זיי האָבען ניט געהערט און ניט צוגעלעגט זייער אויער צוריקצוקעה־
רען זיך פון זייער שלעכטס, ניט צו רייכערען צו אַנדערע געטער.

6 און עס איז אויסגעגאָסען געוואָרען מיין צאָרן און גרימצאָרן און עס האָט
געברענט אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים, און
זיי זיינען געוואָרען צו רואינען און וויסטעניס ווי דיעזען טאָג.

7 און יעצט אַזוי זאָגט גאָט דער אייביגער פון די ערשאַפטען, גאָט פון
ישראל וואָרום טהוט איהר אַליין פאַר זיך גרויסע שלעכטס, אויסצו־
ראָטהען פון אייך מאַן און פרוי, קינד און זויגלינג פון יהודה, ניט אי־
בערצולאָזען ביי אייך קיין איבערבלייבונג?

8 צו דערצערענען מיך מיט די ווערק פון אייערע הענד, צו רויכערען צו
אַנדערע געטער אין לאַנד מצרים, וואוהין איהר זייט געקומען דאָרט
זיך אויפצוהאַלטען, אום איך זאָל אייך אויסראָטהען, און אום איהר זאָלט
ווערען צו פלוך און צו שאַנד צווישען אַלע פעלקער פון דער ערד.

9 האָט איהר שוין פאַרגעסען די שלעכטס פון אייערע עלטערען און די
שלעכטס פון די קעניגע פון יהודה און די שלעכטס פון זייערע פרויען
און אייערע שלעכטס און די שלעכטס פון אייערע פרויען וואָס זיי האָבען
געטהאָן אין׳ם לאַנד יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים.

10 זיי זיינען נאָך ניט אונטערטעהניג געוואָרען ביז דיעזען טאָג און זיי
האָבען קיין פורכט געהאַט און זיינען ניט געגאַנגען אין מיין לעהרע און
נאָך מיינע געזעצע וואָס איך האָב פאַר אייך געגעבען און פאַר אייערע
עלטערען.

11 דאָרום אַזוי זאָגט דער אייביגער פון די ערשאַפטען גאָט פון ישראל,
איך וועל, נון, טהאָן מיין געזיכט אויף אייך צום שלעכטען און אויסצו־
ראָטהען גאַנץ יהודה.

12 און איך וועל נעהמען די איבערגעבליעבענע פון יהודה וועמען עס האָט
זיך געגלוסט צו קומען אין מצרים זיך אויפהאַלטען דאָרט. און זיי ווע־
לען אַלע פאַרניכטעט ווערען, אין לאַנד מצרים וועלען זיי פאַלען, דורך
שווערד און פון הונגער וועלען זיי פאַרניכטעט ווערען, פון קליין ביז
גרויס וועלען זיי שטאַרבען דורך׳ן שווערד און פון הונגער, און זיי וועלען
זיין צו אַ פלוך, צו אַ שטוינונג, צו שעלטונג און צו שאַנדע.

13 און איך וועל בעזוכען די איינוואָהנער פון מצרים, ווי איך האָב בעזוכט
ירושלים דורך שווערד, דורך הונגער און דורך פעסט.

14 און עס וועט ניט זיין קיין אַנטרונענער און קיין איבערגעבליעבענער ביי
די איבערגעבליעבענע פון יהודה, וועלכע זיינען געקומען זיך אויפצוהאַל־
טען אין לאַנד מצרים, אום זיך צוריקקעהרען אין לאַנד יהודה, וואוהין
זיי ווינשען זיך צוריקצוקעהרען און וואָהנען דאָרט, ווייל עס וועלען זיך
ניט צוריקקעהרען אויסער איינציגע אַנטלאָפענע.

כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּדְעִים כִּי־מְקַטְּרוֹת נְשֵׁיהֶם לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים וְכָל־הַנָּשִׁים הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם
16 הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּפַתְרוֹס לֵאמֹר׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר־
17 דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֵינֶנּוּ שֹׁמְעִים אֵלֶיךָ׃ כִּי עָשֹׂה
נַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־הַדָּבָר ׀ אֲשֶׁר־יָצָא מִפִּינוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּיךְ־לָהּ נְסָכִים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבֹתֵינוּ
מְלָכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָם וַנִּשְׂבַּע־
18 לֶחֶם וַנִּהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ׃ וּמִן־אָז חָדַלְנוּ
לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ־לָהּ נְסָכִים חָסַרְנוּ כֹל
19 וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב תָּמְנוּ׃ וְכִי־אֲנַחְנוּ מְקַטְּרִים לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הֲמִבַּלְעֲדֵי אֲנָשֵׁינוּ עָשִׂינוּ לָהּ
כ כַּוָּנִים לְהַעֲצִבָה וְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
אֶל־כָּל־הָעָם עַל־הַגְּבָרִים וְעַל־הַנָּשִׁים וְעַל־כָּל־הָעָם הָעֹנִים
21 אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר׃ הֲלוֹא אֶת־הַקִּטֵּר אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם
22 וְעַם הָאָרֶץ אֹתָם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל־לִבּוֹ׃ וְלֹא־יוּכַל
יְהוָה עוֹד לָשֵׂאת מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי אַרְצְכֶם לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה מֵאֵין
23 יוֹשֵׁב כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם וַאֲשֶׁר חֲטָאתֶם
לַיהוָה וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבְתֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו
וּבְעֵדְוֹתָיו לֹא הֲלַכְתֶּם עַל־כֵּן קָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת
24 כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל כָּל־
הַנָּשִׁים שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כה כֹּה־אָמַר יְהוָה־צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם
וּנְשֵׁיכֶם וַתְּדַבֵּרְנָה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלֵּאתֶם ׀ לֵאמֹר עָשֹׂה
נַעֲשֶׂה אֶת־נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם
וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הָקֵים תָּקִימְנָה אֶת־נִדְרֵיכֶם וְעָשֹׂה

תַעֲשֶׂינָה

v. 17. 18. 19. 25. חסר א׳ v. 19. הה רפה

15 און זיי האָבען געענטפערט צו ירמיהו, אַלע מענער וואָס האָבען געוואוסט אַז זייערע פרויען רויכערען צו אַנדערע געטער און אַלע פרויען וועלכע זיינען געשטאַנען אַ גרויס פערזאַמלונג, און גאָר דאָס פאָלק וואָס האָט געוואָהנט אין לאַנד מצרים אין פתרוס זאָגענדיג:

16 דאָס וואָרט, וואָס דו האָסט צו אונז גערעדט אין גאָט'ס נאָמען, הערען מיר דיך ניט.

17 זאָנדערען מיר וועלען אימער טהאָן אַלעס וואָס מיר האָבען גערעדט מיט אונזער מויל, צו רויכערען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער אַזוי ווי מיר און אונזערע עלטערען, אונזערע קעניגע און אונזערע פירשטען האָבען געטהאָן אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים או מיר זיינען דאַן געווען זאַט מיט ברויט און אונז איז געגאַנגען גוט און ניט געזעהען קיין שלעכטס.

18 און זייט דאַן וואָס מיר האָבען אויפגעהערט צו רויכערען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער פעהלט אונז אַלעס און מיר זיינען אומגעקומען דורך'ן שווערד און פון הונגער.

19 און ווען מיר ריידען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער, האָבען מיר דאַן אָהן די צושטימונג פון אונזערע מעננער געמאַכט פאַר איהר פורימס איהר בילד אַראָבצונעהמען און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער.

20 און ירמיהו האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק, צוזאַמען די מעננער מיט די פרויען און גאָר דאָס פאָלק וואָס האָט איהם געענטפערט אַזוי:

21 איז ניט (די אורזאַכע), דער רויכערען וואָס איהר האָט גערויכערט אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים, איהר און אייערע עלטערען, אייערע קעניגע און אייערע פירשטען און דאָס פאָלק פון לאַנד? זיי האָט גאָט געדיינקט און עס איז אַרויף אויף זיין געדאַנק.

22 און גאָט האָט עס שוין מעהר ניט געקענט פאַרטראָגען צוליעב אייערע שלעכטע טהאַטען, צוליעב די אַבשייליכקייט וואָס איהר האָט געטהאָן, און אייער לאַנד איז געוואָרען צו וויסט און צו שטוינען און צו פלוך, אָהנע איינוואָהנער ווי עס איז היינט צו טאָג.

23 ווייל איהר האָט גערויכערט און האָט געזינדיגט צו גאָט, און איהר האָט ניט צוגעהערט צו גאָט, און אין זיין לעהרע און זיינע געזעצע און זיינע צייגניס זייט איהר ניט געגאַנגען, דערפאַר האָט אייך געטראָפען דיעזער אונגליק, ווי עס איז דיעזען טאָג.

24 און ירמיהו האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק און צו די פרויען: הערט דאָס וואָרט פון גאָט גאַנץ יהודה וואָס זיינען אין לאַנד מצרים.

25 אַזוי האָט גאָט געזאָגט דער אייביגער פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל זאָגענדיג: איהר און אייערע ווייבער האָט גערעדט מיט אייער מויל און ערפילט מיט אייערע הענד אַזוי: מיר וועלען אימער טהאָן אונזער צוזאָג וואָס מיר האָבען צוגעזאָגט צו רויכערען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער, איהר וועט אימער ערפילען אייער צוזאָג און אימער טהאָן אייער צוזאָג.

26 תעשינה את־נדריכם׃ לכן שמעו דבר־יהוה כל־יהודה
הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר
יהוה אם־יהיה עוד שמי נקרא ׀ בפי ׀ כל־איש יהודה
27 אמר חי־אדני יהוה בכל־ארץ מצרים׃ הנני שקד עליהם
לרעה ולא לטובה ותמו כל־איש יהודה אשר בארץ
28 מצרים בחרב וברעב עד־כלותם׃ ופליטי חרב ישבון
מן־ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל־שארית
יהודה הבאים לארץ־מצרים לגור שם דבר־מי יקום
29 ממני ומהם׃ וזאת לכם האות נאם־יהוה כי־פקד אני
עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי
ל עליכם לרעה׃ כה ׀ אמר יהוה הנני נתן את־פרעה
חפרע מלך־מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר
נתתי את־צדקיהו מלך־יהודה ביד נבוכדראצר מלך־
בבל איבו ומבקש נפשו׃

מה CAP. XLV. מה

א הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל־ברוך בן־נריה
בכתבו את־הדברים האלה על־ספר מפי ירמיהו בשנה
2 הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ כה־
3 אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך׃ אמרת אוי־נא לי
כי־יסף יהוה יגון על־מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא
4 מצאתי׃ כה ׀ תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר
בניתי אני הרס ואת אשר־נטעתי אני נתש ואת־כל־הארץ
ה לי־היא׃ ואתה תבקש־לך גדלות אל־תבקש כי הנני מביא
רעה על־כל־בשר נאם־יהוה ונתתי לך את־נפשך לשלל
על כל־המקמות אשר תלך־שם׃

מו CAP. XLVI. מו

א אשר היה דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא על־הגוים׃

למצרים

מ״ה. v 4. במקצת ספרים לא נמצא מלת לי

26 דאָרום הערט גאָט'ס וואָרט גאַנץ יהודה וואָס וואָהנען אין מצרים, נון, איך שווער ביי מיין גרויסען נאָמען, האָט גאָט געזאָגט, אויב עס וועט מעהר מיין נאָמען דערמאָהנט ווערען דורך דעם מויל פון אַ מאַן אין גאַנץ יהודה, וואָס זאָל זאָגען, „זאָ וואהר ווי גאָט לעבט אין גאַנץ מצרים".

27 איך וועל אײלען פאַר זיי צום שלעכטען און ניט צום גוטען און עס וועלען אומקומען אַלע מעננער פון יהודה וואָס אין לאַנד מצרים דורך'ן שווערד און פון הונגער ביז עס וועט נעהמען אַן ענדע פון זיי.

28 און די ענטרונענע פון שווערד וועלען צוריקקעהרען פון לאַנד מצרים נאָך דעם לאַנד יהודה, געצעהלטע מענשען, און די איבערגעבליעבענע פון יהודה, וואָס זיינען געקומען נאָך מצרים זיך דאָרט אויפצוהאַלטען, וועלען וויסען וועמעס וואָרט עס וועט אויסגעפיהרט ווערען מיינע אָדער זייערס.

29 און דאָס זאָל זיין אייך דער צייכען, זאָגט גאָט, אַז איך וועל אייך בעזוכען אין דיעזען אָרט. אום איהר זאָלט וויסען אַז מיינע ווערטער וועלען געוויס אויסגעפיהרט ווערען פאַר אייך צום שלעכטען.

30 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, נון, איך גיעב איבער פּרעה חפרע דעם קעניג פון מצרים אין דער האַנד פון זיינע פיינדע און אין דער האַנד פון זיינע פערפאָלגער, אַזוי ווי איך האָב איבערגעגעבען צדקיהו דעם קעניג פון יהודה אין דער האַנד פון נבוכדראצר דעם קעניג פון בבל זיין פיינד און אין דער האַנד פון זיינע פערפאָלגער.

קאַפּיטעל מה

1 דאָס וואָרט וואָס ירמיהו דער פּראָפעט האָט גערעדט צו ברוך דעם זוהן פון נריה, ווען ער האָט געשריעבען דיעזע ווערטער אויף אַ בוך פון ירמיהו'ס מויל, אין דעם פיערטען יאָהר פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה אַזוי:

2 אַזוי האָט דער אייביגער גאָט פון ישראל געזאָגט וועגען דיר ברוך.

3 דו האָסט געזאָגט: וועה איז מיר, גאָט האָט צוגעגעבען טרויער צו מיין שמערץ, איך בין מיעד זיפצענדיג און קיין רוהע געפין איך ניט.

4 אַזוי זאָלסטו צו איהם זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט, נון, וואָס איך האָב געבויט צושטער איך אַליין און וואָס איך האָב געפלאַנצט רייס איך אויס אַליין און (אַזוי טהו איך) צו דעם גאַנצען לאַנד וואָס איז מיינס.

5 און דו פערלאַנגסט גרויסע זאַכען פאַר זיך? פערלאַנג עס גאָר ניט! ווייל איך ברענג, נון, אונגליק אויף אַלע לייבער, זאָגט גאָט, און דיר האָב איך געשיינקט דיין לעבען אין אַלע ערטער וואָס דו וועסט דאָרט געהן.

קאַפּיטעל מו

1 גאָט'ס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו דעם פּראָפעט איבער די פעלקער.

2 לְמִצְרַיִם עַל־חֵיל פַּרְעֹה נְכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הָיָה עַל־
נְהַר־פְּרָת בְּכַרְכְּמִשׁ אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
3 בִּשְׁנַת הָרְבִיעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ עִרְכוּ
4 מָגֵן וְצִנָּה וּגְשׁוּ לַמִּלְחָמָה׃ אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ הַפָּרָשִׁים
ה וְהִתְיַצְּבוּ בְּכוֹבָעִים מִרְקוּ הָרְמָחִים לִבְשׁוּ הַסִּרְיֹנֹת׃ מַדּוּעַ
רָאִיתִי הֵמָּה חַתִּים נְסֹגִים אָחוֹר וְגִבּוֹרֵיהֶם יֻכַּתּוּ וּמָנוֹס
6 נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ מָגוֹר מִסָּבִיב נְאֻם־יְהוָה׃ אַל־יָנוּס הַקַּל
וְאַל־יִמָּלֵט הַגִּבּוֹר צָפוֹנָה עַל־יַד נְהַר־פְּרָת כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
7 8 מִי־זֶה כַּיְאֹר יַעֲלֶה כַּנְּהָרוֹת יִתְגָּעֲשׁוּ מֵימָיו׃ מִצְרַיִם כַּיְאֹר
יַעֲלֶה וְכַנְּהָרוֹת יִתְגֹּעֲשׁוּ מָיִם וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֲכַסֶּה־אֶרֶץ
9 אֹבִידָה עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ עֲלוּ הַסּוּסִים וְהִתְהֹלְלוּ הָרֶכֶב
וְיֵצְאוּ הַגִּבּוֹרִים כּוּשׁ וּפוּט תֹּפְשֵׂי מָגֵן וְלוּדִים תֹּפְשֵׂי דֹּרְכֵי
י קָשֶׁת׃ וְהַיּוֹם הַהוּא לַאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת יוֹם נְקָמָה לְהִנָּקֵם
מִצָּרָיו וְאָכְלָה חֶרֶב וְשָׂבְעָה וְרָוְתָה מִדָּמָם כִּי זֶבַח לַאדֹנָי
11 יֱהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ צָפוֹן אֶל־נְהַר־פְּרָת׃ עֲלִי גִלְעָד וּקְחִי
צֳרִי בְּתוּלַת בַּת־מִצְרָיִם לַשָּׁוְא הִרְבֵּיתִי* רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין
12 לָךְ׃ שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֵךְ וְצִוְחָתֵךְ מָלְאָה הָאָרֶץ כִּי־גִבּוֹר
13 בְּגִבּוֹר כָּשָׁלוּ יַחְדָּו נָפְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ * הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
14 לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ הַגִּידוּ בְמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ
בְמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְנֹף וּבְתַחְפַּנְחֵס אִמְרוּ הִתְיַצֵּב וְהָכֵן
טו לָךְ כִּי־אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ׃ מַדּוּעַ נִסְחַף אַבִּירֶיךָ לֹא
עָמַד כִּי יְהוָה הֲדָפוֹ׃ הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
16 וַיֹּאמְרוּ קוּמָה ׀ וְנָשֻׁבָה אֶל־עַמֵּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ מִפְּנֵי
17 חֶרֶב הַיּוֹנָה׃ קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שָׁאוֹן הֶעֱבִיר
18 הַמּוֹעֵד׃ חַי־אָנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתָבוֹר
19 בֶּהָרִים וּכְכַרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא׃ כְּלֵי גוֹלָה עֲשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת

בַּת־

v. 11. הרבית קרי   v. 12. קמץ בז״ק   v. 13. הפטרת בא אל פרעה

2 וועגען מצרים, איבער די אַרמעע פון פּרעה נכו קעניג פון מצרים, וואָס
איז געווען ביים טייך אין כרכמש, וועמען נבוכדראצר דער קעניג
פון בבל האָט געשלאָגען אין דעם פערטען יאָהר פון יהויקים דער זוהן
פון יאשיהו קעניג פון יהודה.
3 גרייט אָן פּאַנצער און שילד און גענעהענט צום שטרייט.
4 שפּאַנט די פערד ! זעצט זיך אויף, רייטער ! שטעלט זיך אין מילי־
טערישע היטלען, פּוצט די שפּיזען, טהוט אָן די פּאַנצערען !
5 וואָרום זעה איך זיי דערשראָקען, זיי טרעטען אַהינטער ? און זייערע
העלדען זיינען געבראָכען, זיי אַנטלויפען אַלץ און קוקען ניט הינטער
זיך ? אַ שרעק פון אַלע זייטען זאָגט גאָט.
6 דער געשווינדער וועט ניט אַנטלויפען, דער העלד וועט ניט אַנטרונען
ווערען, אין נאָרד זייט ביים ברעג פון טייך פּרת וועלען זיי געשטרוי־
כעלט ווערען און פאַלען.
7 ווער שטייגט עס אויף ווי דער יאר (נילוס) זיינע וואַסערען רוישען ווי
טייכען ?
8 מצרים שטייגט אויף ווי דער יאר און ווי טייכען רוישען זיינע וואַסערען,
און ער האָט געזאָגט איך וועל אויפשטייגען און וועל בעדעקען די ערד,
איך וועל פערניכטען די שטאָדט און די וואָס וואָהנען אין איהם.
9 געהט אַרויף אויף די פערד, און כרייבט ווילד די רייט־וועגען, און זאָלען
אַרויסגעהען די העלדען כוש און פוט די וואָס האַלטען די פּאַנצערס, און
די לודים וואָס האַלטען און טרעטען די בויגען.
10 אָבער יענער טאָג איז פאַר דעם אייביגען גאָט פון הערשאַפטען אַ טאָג
פון נקמה, צו נעהמען ראַכע פון זיינע פיינד, און דער שווערד וועט זאַט
ווערען עסענדיג און זאַט ווערען טרינקענדיג פון זייער בלוט, ווייל דער
אייביגער גאָט פון די הערשאַפטען האָט אַ שלאַכט אין נאָרד זייט ביים
טייך פּרת.
11 געה אַרויף אין גלעד און נעהם באַלזאַם, יונגפרוי, טאָכטער פון מצרים !
אומזיסט האָסטו גענוטצט פיעל הייל־מיטלען, קיין היילונג האָסטו ניט.
12 פעלקער האָבען געהערט דיין שאַנדע, און די ערד איז פול געוואָרען
מיט דיין געשריי, ווייל איין העלד איז געשטרויכעלט געוואָרען אָן דעם
צווייטען און זיי זיינען ביידע געפאַלען צוזאַמען.
13 דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט צו ירמיהו דעם פּראָפעט, וועגען
נבוכדראצר׳ס, דעם קעניג פון בבל, קומען צו שלאָגען דאָס לאַנד מצרים.
14 זאָגט אָן אין מצרים און מאַכט הערען אין מגדול און מאַכט הערען אין
נוף און תחפּנחס, זאָגט : שטעלט זיך און גרייט זיך אָן, ווייל דער שווערד
האָט אויפגעגעסען אַלעם ארום דיר.
15 וואָרום זיינען דיינע שטאַרקע נידערגעוואָרפען געוואָרען ? ניט איינער
האָט געקענט שטעהן פעסט ? ווייל גאָט האָט איהם פערשטויסען.
16 ער האָט געמאַכט פיעלע צו שטרויכלען, אויך איינער איז געפאַלען
אויף דעם צווייטען, און זיי האָבען געזאָגט, שטעהט אויף ! לאָמיר
זיך צוריקקעהרען צו אונזער פאָלק און צו אונזער פאטערלאנד פאר דעם
פערדאָרבענעם שווערד.
17 זיי האָבען דאָרט אויסגערופען : „פּרעה איז קעניג פון מצרים !״ עס
איז אָבער ניט מעהר ווי אַ טומעל, זיין צייט האָט ער געלאָזט פאַראיבער־
געהן.
18 זאָ וואהר ווי איך לעב, זאָגט דער קעניג, גאָט פון הערשאַפטען איז זיין
נאָמען, (פּרעה מעג זיך זיין שטאַרק) ווי דער תבור צווישען די בערג
און ווי דער כרמל ביים ים, וועט ער (נבוכדראצר) אַלץ קומען.
19 מאַך זיך וואנדער־קליידער, בעוואָהנערין, טאָכטער פון מצרים, ווייל נוף

בַּת־מִצְרָ֑יִם כִּֽי־נֹף֙ לְשַׁמָּ֣ה תִֽהְיֶ֔ה וְנִצְּתָ֖ה מֵאֵ֥ין יוֹשֵֽׁב׃
21 עֶגְלָ֥ה יְפֵֽה־פִיָּ֖ה מִצְרָ֑יִם קֶ֥רֶץ מִצָּפ֖וֹן בָּ֥א בָֽא׃ גַּם־שְׂכִרֶ֤יהָ כ
בְקִרְבָּהּ֙ כְּעֶגְלֵ֣י מַרְבֵּ֔ק כִּֽי־גַם־הֵ֨מָּה הִפְנ֜וּ נָ֤סוּ יַחְדָּיו֙ לֹ֣א
22 עָמָ֑דוּ כִּ֠י י֣וֹם אֵידָ֞ם בָּ֥א עֲלֵיהֶ֖ם עֵ֥ת פְּקֻדָּתָֽם׃ קוֹלָ֖הּ כַּנָּחָ֣שׁ
יֵלֵ֑ךְ כִּֽי־בְחַ֣יִל יֵלֵ֗כוּ וּבְקַרְדֻּמּוֹת֙ בָּ֣אוּ לָ֔הּ כְּחֹטְבֵ֖י עֵצִֽים׃
23 כָּרְת֤וּ יַעְרָהּ֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֖י לֹ֣א יֵחָקֵ֑ר כִּ֤י רַבּוּ֙ מֵֽאַרְבֶּ֔ה
24 וְאֵ֥ין לָהֶ֖ם מִסְפָּֽר׃ הֹבִ֖ישָׁה בַּת־מִצְרָ֑יִם נִתְּנָ֖ה בְּיַ֥ד עַם־
צָפֽוֹן׃ אָמַ֞ר יְהוָ֨ה צְבָא֜וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל הִנְנִ֤י פוֹקֵד֙ אֶל־ כה
אָמ֣וֹן מִנֹּ֔א וְעַל־פַּרְעֹה֙ וְעַל־מִצְרַ֔יִם וְעַל־אֱלֹהֶ֖יהָ וְעַל־מְלָכֶ֑יהָ
26 וְעַל־פַּרְעֹ֔ה וְעַ֖ל הַבֹּטְחִ֥ים בּֽוֹ׃ וּנְתַתִּ֗ים בְּיַד֙ מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֔ם
וּבְיַ֛ד נְבוּכַדְרֶאצַּ֥ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל וּבְיַ֣ד עֲבָדָ֑יו וְאַחֲרֵי־כֵ֛ן תִּשְׁכֹּ֥ן
27 כִּֽימֵי־קֶ֖דֶם נְאֻם־יְהוָֽה׃ וְ֠אַתָּה אַל־תִּירָ֞א עַבְדִּ֤י יַעֲקֹב֙
וְאַל־תֵּחַ֣ת יִשְׂרָאֵ֔ל כִּ֠י הִנְנִ֤י מוֹשִֽׁעֲךָ֙ מֵרָח֔וֹק וְאֶֽת־זַרְעֲךָ֖
28 מֵאֶ֣רֶץ שִׁבְיָ֑ם וְשָׁ֧ב יַעֲק֛וֹב וְשָׁקַ֥ט וְשַׁאֲנַ֖ן וְאֵ֥ין מַחֲרִֽיד׃ אַ֠תָּה
אַל־תִּירָ֞א עַבְדִּ֣י יַעֲקֹב֮ נְאֻם־יְהוָה֒ כִּ֣י אִתְּךָ֣ אָ֑נִי כִּי֩ אֶעֱשֶׂ֨ה
כָלָ֜ה בְּכָֽל־הַגּוֹיִ֣ם ׀ אֲשֶׁ֧ר הִדַּחְתִּ֣יךָ שָׁ֗מָּה וְאֹֽתְךָ֙ לֹא־אֶעֱשֶׂ֣ה
כָלָ֔ה וְיִסַּרְתִּ֙יךָ֙ לַמִּשְׁפָּ֔ט וְנַקֵּ֖ה לֹ֥א אֲנַקֶּֽךָּ׃ *

מז CAP. XLVII. מז

אֲשֶׁ֨ר הָיָ֧ה דְבַר־יְהוָ֛ה אֶל־יִרְמְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא אֶל־פְּלִשְׁתִּ֑ים א
2 בְּטֶ֛רֶם יַכֶּ֥ה פַרְעֹ֖ה אֶת־עַזָּֽה׃ כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה הִנֵּה־מַ֜יִם
עֹלִ֣ים מִצָּפ֗וֹן וְהָיוּ֙ לְנַ֣חַל שׁוֹטֵ֔ף וְיִשְׁטְפוּ֙ אֶ֣רֶץ וּמְלוֹאָ֔הּ עִ֖יר
3 וְיֹ֣שְׁבֵי בָ֑הּ וְזָעֲקוּ֙ הָֽאָדָ֔ם וְהֵילִ֕ל כֹּ֖ל יוֹשֵׁ֥ב הָאָֽרֶץ׃ מִקּ֗וֹל
שַֽׁעֲטַת֙ פַּרְס֣וֹת אַבִּירָ֔יו מֵרַ֣עַשׁ לְרִכְבּ֔וֹ הֲמ֖וֹן גַּלְגִּלָּ֑יו לֹֽא־
4 הִפְנ֤וּ אָבוֹת֙ אֶל־בָּנִ֔ים מֵרִפְי֖וֹן יָדָֽיִם׃ עַל־הַיּ֗וֹם הַבָּא֙ לִשְׁד֣וֹד
אֶת־כָּל־פְּלִשְׁתִּ֔ים לְהַכְרִ֤ית לְצֹר֙ וּלְצִיד֔וֹן כֹּ֖ל שָׂרִ֣יד עֹזֵ֑ר
כִּֽי־שֹׁדֵ֤ד יְהוָה֙ אֶת־פְּלִשְׁתִּ֔ים שְׁאֵרִ֖ית אִ֥י כַפְתּֽוֹר׃ בָּ֤אָה ה
קָרְחָה֙ אֶל־עַזָּ֔ה נִדְמְתָ֥ה אַשְׁקְל֖וֹן שְׁאֵרִ֣ית עִמְקָ֑ם עַד־מָתַ֖י

תתגודדי

מ״ו v. 27. מלא ו׳ v. 28. עד כאן

וועט זיין וויסט און רואינירט אָהנע איינוואָהנער.
20 אויף דער שעהן קאַלב מצרים קומט געווים אַן אומגליק פון נאָרד־זייט.
21 אויך איהרע געדונגענע (אַרמעען) צווישען איהר זיינען ווי געשטאָפּטע קעלבער, אויך זיי האָבען זיך אומגעקעהרט און אַנטלאָפען צוזאַמען, זיי האָבען ניט געקענט שטעהן, ווייל עס איז געקומען דער טאָג פון זייער בראָך, די צייט פון זייער בעשטראָפונג.
22 איהר שטימע געהט ווי פון אַ שלאַנג, ווייל זיי געהען מיט אַן אַרמעע און זיינען געקומען צו איהר, מיט העק, ווי האָלץ־העקערס.
23 זיי האָבען אויסגעהאַקט איהר וואַלד, זאָגט גאָט, זאָ פיעל עס איז ניט צו אונטערזוכען, ווייל זיי זיינען מעהר ווי אַ היישעריק, און עס איז גאָר קיין צאָהל ניטאָ פאַר זיי.
24 פערשעהמט איז געוואָרען די טאָכטער פון מצרים, זי איז איבערגעגעבען געוואָרען אין דער האַנד פונ'ם פאָלק פון נאָרד זייט.
25 דער אייבּיגער פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל האָט געזאָגט, איך וועל זיי בעזוכען אמון מנא און פרעה און די מצרים און איהרע געטער און איהרע קעניגע, און פּרעה מיט די וואָס פערטרויען זיך אויף איהם.
26 און וועל זיי אָוועקגעבען אין דער האַנד פון זייערע פערפאָלגער און אין דער האַנד פון נבוכדראצר קעניג פון בבל און אין האַנד פון זיינע קנעכט. און נאָכהער וועט זי האָבען רוהע ווי אין די אַמאָליגע צייטען, זאָגט גאָט.
27 און דו האָב קיין פורכט, מיין קנעכט יעקב, און שרעק זיך ניט ישראל, ווייל איך וועל דיר העלפען פון דער ווייטען און דיינע קינדער פון דעם לאַנד פון זייער געפענגעניס, און יעקב וועט צוריקקעהרען און וועט זיין רוהיג און מונטער און קיינער וועט איהם שרעקען.
28 דו האָב קיין פורכט, מיין קנעכט יעקב, זאָגט גאָט, ווייל איך בין מיט דיר, ווען איך וועל מאַכען איין ענדע מיט אַלע פעלקער, וואו איך האָב דיך פערשטויסען, וועל איך מיט דיר אָבער קיין ענדע ניט מאַכען, איך האָב דיך געשטראָפט מיט גערעכטיגקייט אָבער אין גאַנצען פערניכטען וועל איך דיך ניט.

קאַפּיטעל מז

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו דעם פּראָפעט וועגען די פלשתים, איידער פּרעה האָט צושלאָגען עזה.
2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, נון עס שטייגען אויף וואסערן פון נאָרד זייט און וועלען ווערען אַ שטראָמענדער טייך, און זיי וועלען פערפלייצען דאָס לאַנד און וואָס אין איהם איז, די שטאָדט און איהרע איינוואָהנער און די מענשען וועלען שרייען און אַלע איינוואָהנער פון לאַנד וועלען קלאָגען.
3 פון דעם גערויש פון די טריט פון די קלאָוען פון זיינע שטאַרקע פערד, פון דעם ליארם פון זיין רייטוואָגען פון דעם טומעל פון זיינע רעדער, האָבען זיך עלטערן ניט אומגעקוקט אויף קינדער, אַזוי זיינען אָבגעלאָזען די הענד.
4 ווייל יענער טאָג וועט קומען צו פערניכטען די אַלע פלשתים, מאַכען איין ענדע פון צר און צדון, יעדען איבערגעבליעבענעם העלפער, ווייל גאָט פערניכטעט די פלשתים, די איבערגעבליעבענע פון אינזעל כפתר.
5 עס איז געקומען איין אויספליקונג אויף עזה, אשקלון איז רואינירט מיט די איבעריגע פון זייער טהאָל, ווי לאַנג נאָך וועסטו רייסען די הויט ?

6 תִּתְגּוֹדָדִי׃ הוֹי חֶרֶב לַיהוָה עַד־אָנָה לֹא תִשְׁקֹטִי הֵאָסְפִי
7 אֶל־תַּעְרֵךְ הֵרָגְעִי וָדֹמִּי׃ אֵיךְ תִּשְׁקֹטִי וַיהוָה צִוָּה־לָהּ אֶל־
אַשְׁקְלוֹן וְאֶל־חוֹף הַיָּם שָׁם יְעָדָהּ׃

CAP. XLVIII. מח

מח

א לְמוֹאָב כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶל־נְבוֹ
כִּי שֻׁדָּדָה הֹבִישָׁה נִלְכְּדָה קִרְיָתָיִם הֹבִישָׁה הַמִּשְׂגָּב
2 וָחָתָּה׃ אֵין עוֹד תְּהִלַּת מוֹאָב בְּחֶשְׁבּוֹן חָשְׁבוּ עָלֶיהָ רָעָה
לְכוּ וְנַכְרִיתֶנָּה מִגּוֹי גַּם־מַדְמֵן תִּדֹּמִּי אַחֲרַיִךְ תֵּלֶךְ חָרֶב׃
3 4 קוֹל צְעָקָה מֵחֹרוֹנָיִם שֹׁד וָשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ נִשְׁבְּרָה מוֹאָב
ה הִשְׁמִיעוּ זְּעָקָה צְעוֹרֶיהָ׃ כִּי מַעֲלֵה הַלֻּחִית בִּבְכִי יַעֲלֶה־
6 בֶּכִי כִּי בְּמוֹרַד חוֹרֹנַיִם צָרֵי צַעֲקַת־שֶׁבֶר שָׁמֵעוּ׃ נֻסוּ
7 מַלְּטוּ נַפְשְׁכֶם וְתִהְיֶינָה כַּעֲרוֹעֵר בַּמִּדְבָּר׃ כִּי יַעַן בִּטְחֵךְ
בְּמַעֲשַׂיִךְ וּבְאוֹצְרוֹתַיִךְ גַּם־אַתְּ תִּלָּכֵדִי וְיָצָא כְמִישׁ בַּגּוֹלָה
8 כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יַחְדָּיו׃ וְיָבֹא שֹׁדֵד אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמָּלֵט
9 וְאָבַד הָעֵמֶק וְנִשְׁמַד הַמִּישֹׁר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה׃ תְּנוּ־צִיץ
לְמוֹאָב כִּי נָצֹא תֵּצֵא וְעָרֶיהָ לְשַׁמָּה תִהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב
י בָּהֵן׃ אָרוּר עֹשֶׂה מְלֶאכֶת יְהוָה רְמִיָּה וְאָרוּר מֹנֵעַ חַרְבּוֹ
11 מִדָּם׃ שַׁאֲנַן מוֹאָב מִנְּעוּרָיו וְשֹׁקֵט הוּא אֶל־שְׁמָרָיו וְלֹא־
הוּרַק מִכְּלִי אֶל־כֶּלִי וּבַגּוֹלָה לֹא הָלָךְ עַל־כֵּן עָמַד טַעְמוֹ
12 בּוֹ וְרֵיחוֹ לֹא נָמָר׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה
וְשִׁלַּחְתִּי־לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ וְכֵלָיו יָרִיקוּ וְנִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ׃
13 וּבֹשׁ מוֹאָב מִכְּמוֹשׁ כַּאֲשֶׁר־בֹּשׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל
14 מִבְטֶחָם׃ אֵיךְ תֹּאמְרוּ גִּבּוֹרִים אֲנָחְנוּ וְאַנְשֵׁי־חַיִל לַמִּלְחָמָה׃
טו שֻׁדַּד מוֹאָב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְחַר בַּחוּרָיו יָרְדוּ לַטָּבַח נְאֻם־
16 הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ קָרוֹב אֵיד־מוֹאָב לָבוֹא וְרָעָתוֹ
17 מִהֲרָה מְאֹד׃ נֻדוּ לוֹ כָּל־סְבִיבָיו וְכֹל יֹדְעֵי שְׁמוֹ אִמְרוּ
18 אֵיכָה נִשְׁבַּר מַטֵּה־עֹז מַקֵּל תִּפְאָרָה׃ רְדִי מִכָּבוֹד *יְשְׁבִי

בצמא

מ״ח v. 4 צעיריה ק׳ v. 5 הלוחות קרי v. 7 כמוש קרי ibid. יחדו קרי v. 18 ושבי ק׳

6 וועה ! גאָטעס שווערד, ווי לאַנג נאָך וועסטו ניט רוהען ? ציה זיך
צוריק אין דיין שייד, רוה זיך אויס און זיי שטיל.
7 אָבער ווי קענסטו רוהען ? אז גאָט האָט עס בעפוילען אויף אשקלון און
אויף דעם פּאָרט פון ים, דאָרט האָט ער עס בעשטימט.

קאַפּיטעל מח

1 אויף מואב. אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון
ישראל, וועה צו נבו, וויל זי איז פערוויסטעט געוואָרען צו שאַנדע,
בעצוואונגען איז געוואָרען קריתים, צו שאַנדע איז משגב און ער־
שראָקען.
2 עס איז מעהר ניטאָ די בעריהמטהייט פון מואב, אין חשבון האָט מען
געטראַכט שלעכטעס אויף איהר, קומט און לאָמיר זי אויסראָטהען פון
אַ פאָלק צו זיין, אויך מדמן וועט רואינירט ווערען, נאָך דיר וועט געהן
דאָס שווערד.
3 אַ קלאָג געשריי קומט פון חרנים, פערוויסטונג און אַ גרויסער בראָך.
4 „מואב איז צובראָכען געוואָרען", האָבען איהרע יונגע־לייט אויפגע־
הויבען אַ געשריי.
5 וויל אויף דעם ארויפגאַנג פון לחות שטייגט ער מיט געוויין און געוויין,
וויל אין דעם אַרונטערגאַנג פון חרנים הערען די פיינדע געשריי פון
רואינירונג.
6 אַנטלויפט ! רעטעט אייער זעעלע ! און זייט ווי איין איינזאַמער בוים
אין דער וויסטע.
7 וויל דו האָסט זיך פערטרויעט אויף דיינע ווערקע און אויף דיינע שעט־
צע וועסטו אויך בעצוואונגען ווערען און כמוש וועט אַרויס מיט די פער־
טריבענע, זיינע פּריסטער און זיינע פירשטען צוזאַמען.
8 און דער צושטערער וועט קומען אין יעדער שטאָדט, קיין שטאָדט וועט
ניט ענטרינען, און דער טהאל וועט פערניכטעט ווערען און דאָס פלאַכע
פעלד וועט פערוויסטעט ווערען, זאָגט גאָט.
9 גיט מואב פליגעל, וויל זי וועט אַרויספליהען און איהרע שטעדט
וועלען זיין וויסט, קיינער וועט ניט וואָהנען אין זיי.
10 פערפלוכט איז דער וואָס טהוט גאָטס ארבייט פאַלש, פערפלוכט וועט
זיין דער וואָס וועט פערמיידען זיין שווערד פון בלוט.
11 רוהיג איז מואב פון זיין יוגענד אָן, און ער איז שטיל געשטאַנען אויף
זיינע הייוון, ער איז ניט אויסגעלעדיגט געוואָרען פון איין כלי אין דער
צווייטער, און ער איז ניט געגאַנגען אין געפאַנגענשאַפט, דארום איז
זיין געשמאַק ביי איהם געבליעבען און זיין גערוך איז ניט פערענדערט.
12 דארום, נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל שיקען צו איהם
אויסליידיגער און זיי וועלען איהם אויסליידיגען, און זיינע כלים ווע־
לען זיי מאַכען לעער און זיינע קריג צושמעטערען.
13 און מואב וועט זיך שעהמען פון כמוש, אזוי ווי דאָס הויז ישראל האָבען
זיך געשעהמט פון בית אל זייער פערזיכערונג.
14 ווי קענט איהר זאָגען מיר זיינען העלדען און קריעגס־לייט צום שטרייטען.
15 מואב איז צושטערט געוואָרען אין זיינע שטעדט איז ער (דער פיינד)
אַרויף, און זיינע בעסטע יונגע לייט זיינען אַרונטער צו געשלאַכטעט
ווערען, זאָגט דער קעניג, גאָט פון די הערשאַפטען איז זיין נאָמען.
16 מואב'ס בראָך נעהנטערט זיך צו קומען, און זיין אונגליק איילט זיך
זעהר.
17 בעדויערט איהם אַלע וואָס ארום איהם, און אַלע וואָס וויסען זיין נאָ־
מען זאָגט : אָך, ווי עס איז צובראָכען געוואָרען דער שטעקען פון מאַכט,
דער שעהנער שטאָק.

בַּצָּמָא יֹשֶׁבֶת בַּת־דִּיבוֹן כִּי־שֹׁדֵד מוֹאָב עָלָה בָךְ שִׁחֵת
19 מִבְצָרָיִךְ׃ אֶל־דֶּרֶךְ עִמְדִי וְצַפִּי יוֹשֶׁבֶת עֲרוֹעֵר שַׁאֲלִי־נָס
כ וְנִמְלָטָה אִמְרִי מַה־נִּהְיָתָה׃ הֹבִישׁ מוֹאָב כִּי־חַתָּה הֵילִילִי*
21 וּזְעָקִי* הַגִּידוּ בְאַרְנוֹן כִּי שֻׁדַּד מוֹאָב׃ וּמִשְׁפָּט בָּא אֶל־
22 אֶרֶץ הַמִּישֹׁר אֶל־חֹלוֹן וְאֶל־יַהְצָה וְעַל־מוֹפָעַת*׃ וְעַל־
23 דִּיבוֹן וְעַל־נְבוֹ וְעַל־בֵּית דִּבְלָתָיִם׃ וְעַל קִרְיָתַיִם וְעַל־בֵּית
24 גָּמוּל וְעַל־בֵּית מְעוֹן׃ וְעַל־קְרִיּוֹת וְעַל־בָּצְרָה וְעַל כָּל־
כה עָרֵי אֶרֶץ מוֹאָב הָרְחֹקוֹת וְהַקְּרֹבוֹת׃ נִגְדְּעָה קֶרֶן מוֹאָב
26 וּזְרֹעוֹ נִשְׁבָּרָה נְאֻם יְהוָה׃ הַשְׁכִּירֻהוּ כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל
27 וְסָפַק מוֹאָב בְּקִיאוֹ וְהָיָה לִשְׂחֹק גַּם־הוּא׃ וְאִם ׀ לוֹא
הַשְּׂחֹק הָיָה לְךָ יִשְׂרָאֵל אִם־בְּגַנָּבִים נִמְצָאָה* כִּי־מִדֵּי
28 דְבָרֶיךָ בּוֹ תִּתְנוֹדָד׃ עִזְבוּ עָרִים וְשִׁכְנוּ בַּסֶּלַע יֹשְׁבֵי מוֹאָב
29 וִהְיוּ כְיוֹנָה תְּקַנֵּן בְּעֶבְרֵי פִי־פָחַת׃ שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב
ל גֵּאֶה מְאֹד גָּבְהוֹ וּגְאוֹנוֹ וְגַאֲוָתוֹ וְרֻם לִבּוֹ׃ אֲנִי יָדַעְתִּי נְאֻם־
31 יְהוָה עֶבְרָתוֹ וְלֹא־כֵן בַּדָּיו לֹא־כֵן עָשׂוּ׃ עַל־כֵּן עַל־מוֹאָב
אֲיֵלִיל וּלְמוֹאָב כֻּלֹּה אֶזְעָק אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ יֶהְגֶּה׃
32 מִבְּכִי יַעְזֵר אֶבְכֶּה־לָּךְ הַגֶּפֶן שִׂבְמָה נְטִישֹׁתַיִךְ עָבְרוּ יָם
33 עַד יָם יַעְזֵר נָגָעוּ עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־בְּצִירֵךְ שֹׁדֵד נָפָל׃ וְנֶאֶסְפָה
שִׂמְחָה וָגִיל מִכַּרְמֶל וּמֵאֶרֶץ מוֹאָב וְיַיִן מִיקָבִים הִשְׁבַּתִּי
34 לֹא־יִדְרֹךְ הֵידָד הֵידָד לֹא הֵידָד׃ מִזַּעֲקַת חֶשְׁבּוֹן עַד־
אֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ נָתְנוּ קוֹלָם מִצֹּעַר עַד־חֹרֹנַיִם עֶגְלַת
לה שְׁלִשִׁיָּה כִּי גַּם־מֵי נִמְרִים לִמְשַׁמּוֹת יִהְיוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי לְמוֹאָב
36 נְאֻם־יְהוָה מַעֲלֶה בָמָה וּמַקְטִיר לֵאלֹהָיו׃ עַל־כֵּן לִבִּי
לְמוֹאָב כַּחֲלִלִים יֶהֱמֶה וְלִבִּי אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ
37 כַּחֲלִילִים יֶהֱמֶה עַל־כֵּן יִתְרַת עָשָׂה אָבָדוּ׃ כִּי כָל־רֹאשׁ
קָרְחָה וְכָל־זָקָן גְּרֻעָה עַל כָּל־יָדַיִם גְּדֻדֹת וְעַל־מָתְנַיִם
38 שָׂק׃ עַל כָּל־גַּגּוֹת מוֹאָב וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלֹּה מִסְפֵּד כִּי־

שברתי

v. 20. הילילו ק׳ ibid. וזעקו ק׳ v. 21. מיפעת ק׳ v. 27. נמצא קרי

18 געה אַרונטער פון דיין הערליכקייט און זיטץ אין דורשט, דו בעוואָהנעַרין, טאָכטער פון **דיבון**, ווייל דער צושטערער פון מואב געהט אַרויף אויף דיר, פערדארבט דיין פעסטונגען.
19 שטעל זיך אויפ׳ן וועג און קוק, בעוואָהנערין פון ערוער, פרעג **איהם** וואָס אַנטלויפט איהר און וואָס ווערט איהר אַנטרונען : „וואָס איז געַשעהען ?"
20 מואב איז צו שאַנדע געוואָרען, ווייל זי איז דערשראָקען, קלאָגט און שרייט, זאָגט אָן אין ארנון אַז מואב איז צושטערט.
21 און אַ געריכט איז געקומען איבער׳ן לאנד פון פליין, איבער חָלון און איבער יהצה און איבער מופעת.
22 און איבער דבון און איבער נבו און איבער׳ן הויז דבלתים,
23 און איבער קריתים און איבער׳ן הויז גמול און איבער׳ן הויז מעון.
24 און איבער קריות און איבער בצרה און איבער אלע שטעדט פון לאנד מואב די ווייטע און די נאָהנטע.
25 אָבגעשניטען איז דער האָרן פון מואָב און זיין אָרעם איז צובראָכען, זאָגט גאָט.
26 מאַכט איהם בעטרונקען, ווייל ער האָט זיך געגרייסט געגען גאָט, און מואָב וועט זיך וואַלגערען אין זיינע אויסברעכאַטץ און ער וועט אויך זיין **צו שפּאָט**.
27 **און איז דען ישראל דיר ניט געווען אַ געלעכטער ? איז ער דען געפונען** געוואָרען צווישען גנבים, וואָס ווען דו פלעגסט רעדען וועגען איהם האָסטו געשאָקעלט (מיט׳ן קאָפּ).
28 פערלאָזט די שטעדט און וואָהנט אין אַ פעלז, איינוואָהנער פון מואב, און זייט ווי אַ טויב וואָס מאַכט אַ נעסט אין די זייטען פון איין עפענונג פון א גרוב.
29 מיר האָבען געהערט מואב׳ס שטאָלץ, ער שטאָלצירט זעהר, זיין הויכקייט און זיין שטאָלץ און זיין גרויסקייט און זיין מוטה.
30 איך וויים, זאָגט גאָט, זיין גרימצאָרן און ווי ניט ריכטיג עס איז, זיינע ליגנער האָבען געטהאָן וואָס עס איז ניט רעכט.
31 דארום קלאג איך אויף מואב, אויף גאנץ מואב יאָמער איך, פאר די לייט פון קיר־חרש זיפצט זיך.
32 מעהר ווי איבער יעזר וויין איך איבער דיך, וויינשטאָק פון שבמה, דיינע איידעלע צווייגען זיינען אריבער דעם ים, ביז דעם ים יעזר האָבען זיי נעגרייכט, אויף דיינע זומער־פרוכט און אויף דיינע טרויבען־זאמלונג איז דער רויבער בעפאלען.
33 און עס איז אַוועק די פרייד און פרעהליכקייט פון כרמל און פון לאנד מואב, און וויין האָב איך פארשטערט פון די קעלטערס, דער טרעטער פון וויין וועט מעהר ניט שרייען „הידד", הידד (פרעהליך געשריי) איז ניט מעהר הידד.
34 פון דעם געשריי פון חשבון ביז אלעלה ביז יהץ האָבען זיי אַרויסגעלאָזען זייער שטימע, פון צער ביז חרנים ביז עגלת שלשיה, ווייל אויך מי־נמרים וועט ווערען וויסט.
35 און איך וועל אָבשאַפען פון מואב, זאָגט גאָט, דעם וואָס שטייגט ארויף אין דער הויך און רויכערט צו זיינע געטער.
36 דארום ברומט מיין הארץ וועגען מואב ווי פלייטען, און מיין הארץ וועגען די מענער פון קיר־חרש ברומט ווי פלייטען, ווייל דאָס פערמעגען **וואָס ער האָט געמאַכט איז פערלאָרען געגאַנגען.**
37 **ווייל אויף יעדען קאָפּ איז אַן אויספליקונג און יעדע באָרד איז פעליג געוואָרען, אויף אַלע הענד איינשניטע און אויף אַלע לענדען אַ זאַק.**

39 שֻׁבְרָתִי אֶת־מוֹאָב כִּכְלִי אֵין־חֵפֶץ בּוֹ נְאֻם־יְהוָה׃ אֵיךְ
חַתָּה הֵילִילוּ אֵיךְ הִפְנָה־עֹרֶף מוֹאָב בּוֹשׁ וְהָיָה מוֹאָב
מ לִשְׂחֹק וְלִמְחִתָּה לְכָל־סְבִיבָיו׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
41 הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יִדְאֶה וּפָרַשׂ כְּנָפָיו אֶל־מוֹאָב׃ נִלְכְּדָה הַקְּרִיּוֹת
וְהַמְּצָדוֹת נִתְפָּשָׂה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב
42 אִשָּׁה מְצֵרָה׃ וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעָם כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל׃
43 44 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב מוֹאָב נְאֻם־יְהוָה׃ הַנִּיס מִפְּנֵי
הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפַּחַת וְהָעֹלֶה מִן־הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח
מה כִּי־אָבִיא אֵלֶיהָ אֶל־מוֹאָב שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ בְּצֵל
חֶשְׁבּוֹן עָמְדוּ מִכֹּחַ נָסִים כִּי־אֵשׁ יָצָא מֵחֶשְׁבּוֹן וְלֶהָבָה מִבֵּין
46 סִיחוֹן וַתֹּאכַל פְּאַת מוֹאָב וְקָדְקֹד בְּנֵי שָׁאוֹן׃ אוֹי־לְךָ מוֹאָב
אָבַד עַם־כְּמוֹשׁ כִּי־לֻקְּחוּ בָנֶיךָ בַּשֶּׁבִי וּבְנֹתֶיךָ בַּשִּׁבְיָה׃
47 וְשַׁבְתִּי שְׁבוּת־מוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נְאֻם־יְהוָה עַד־הֵנָּה
מִשְׁפַּט מוֹאָב׃

מט CAP. XLIX. מט

א לִבְנֵי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲבָנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם־
יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ מַדּוּעַ יָרַשׁ מַלְכָּם אֶת־גָּד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יָשָׁב׃
2 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁמַעְתִּי אֶל־רַבַּת
בְּנֵי־עַמּוֹן תְּרוּעַת מִלְחָמָה וְהָיְתָה לְתֵל שְׁמָמָה וּבְנֹתֶיהָ
בָּאֵשׁ תִּצַּתְנָה וְיָרַשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־יֹרְשָׁיו אָמַר יְהוָה׃
3 הֵילִילִי חֶשְׁבּוֹן כִּי שֻׁדְּדָה־עַי צְעַקְנָה בְּנוֹת רַבָּה חֲגֹרְנָה
שַׂקִּים סְפֹדְנָה וְהִתְשׁוֹטַטְנָה בַּגְּדֵרוֹת כִּי מַלְכָּם בַּגּוֹלָה
4 יֵלֵךְ כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יַחְדָּיו׃ מַה־תִּתְהַלְלִי בָּעֲמָקִים זָב
עִמְקֵךְ הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה הַבֹּטְחָה בְּאֹצְרֹתֶיהָ מִי יָבוֹא אֵלָי׃
ה הִנְנִי מֵבִיא עָלַיִךְ פַּחַד נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת מִכָּל־
6 סְבִיבָיִךְ וְנִדַּחְתֶּם אִישׁ לְפָנָיו וְאֵין מְקַבֵּץ לַנֹּדֵד׃ וְאַחֲרֵי־
7 כֵן אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת בְּנֵי־עַמּוֹן נְאֻם־יְהוָה׃ לֶאֱדוֹם

מ״ח v. 44. הנס ק׳ · v. 45. סבירין יצאה מ״ט v. 2. פתח באתנח

38 אויף אַלע דעכער פון מואב און אין איהרע גאסען אומעטום איז קלאג. איך האב צובראָכען מואב'ן ווי אַ כלי וואס קיינער דארף עס ניט, זאָגט גאָט.

39 ווי צושראָקען זי איז און קלאָגט, ווי האָט זיך מואב אומגעקעהרט מיט'ן נאַקען מיט שאַנדע, און מואב איז געוואָרען פאר געלעכטער און פאר אַ שרעק צו אַלע וואס ארום איהם.

40 ווייל אַזוי זאָגט גאָט, נון, ווי אַן אדלער שוועבט ער און פערשפרייט זיינע פליגלען איבער מואב.

41 די שטעדט וועלען ווערען בעצוואונגען און די פעסטונגען וועלען איינגענומען ווערען, און דאָס הארץ פון די העלדען פון מואב וועט ווערען ווי דאס הארץ פון א פרוי וואס האָט וועהען.

42 און מואב וועט פערטיליגט ווערען, ניט זיין מעהר קיין פאָלק, ווייל ער האָט זיך געגרויסט געגען גאָט.

43 אַ שרעק און א גרוב און אַ נעץ איז פאר דיר, איינוואָהנער פון מואב, זאָגט גאָט.

44 דער וואָס וועט אנטלויפען פון שרעק וועט אַריינפאַלען אין גרוב, און דער וואָס וועט ארויס פון גרוב וועט געכאַפּט ווערען אין נעץ, ווייל איך וועל ברענגען אויף איהר, אויף מואב, דעם יאָהר פון זייער שטראָף, זאָגט גאָט.

45 אין דעם שאָטען פון חשבון שטעהען די אנטלאָפענע אָהן קראפט, ווייל א פייער איז ארויס פון חשבון און אַ פלאַם פון צווישען סיחון און האָט פערברענט די זייט פון מואב און די שייטעל פון די זיהן פון געטומעל.

46 וועה צו דיר, מואב, פערלאָרען איז דאָס פאָלק פון כמוש, ווייל דיינע זיהן זיינען גענומען געוואָרען אין געפאַנגענשאַפט און דיינע טעכטער אין געפענגניס.

47 און איך וועל צוריק קעהרען די געפאַנגענשאַפט פון מואב אין די ענדע פון די טעג, זאָגט גאָט, ביז אַהער איז דאָס שטראפסגעריכט פון מואב.

קאַפּיטעל מט

1 איבער די זיהן פון עמון: אַזוי האָט גאָט געזאָגט, האָט דען ישראל קיין זיהן ניט? איז דען קיין ערבער ביי איהם ניטאָ? וואָרום האָט זייער קעניג געערבט גד און זיין פאָלק האָט זיך בעזעצט אין זיינע שטעדט?

2 דארום, נון, טעג וועלען קומען, זאָגט גאָט, און איך וועל מאכען הערען איבער „רבה" פון די קינדער פון עמון אַ שאלונג פון קריעג און זי וועט ווערען אַ וויסטע שטיינהויפען און איהרע דערפער וועלען פערברענט ווערען אין פייער, און ישראל וועט ערבען זיינע ערבער, זאָגט גאָט.

3 יאָמער, חשבון, ווייל עי איז שוין פערוויסטעט. שרייט טעכטער פון רבה, גירט זיך אין זעק, קלאָגט, לויפט הין און הער צווישען די שאָפשטאַלען, ווייל זייערע קעניג געהט אין געפאַנגענשאַפט, זיינע פריסטער און פירשטען צוזאמען.

4 וואָס בעריהמסטו זיך מיט די טהאָלען, זיין טהאָל פליעסט (מיט בלוט), דו ווילדע טאָכטער, וועלכע פערלאָזט זיך אויף איהרע שאַטצען: ווער וועט עס וואַגען קומען צו מיר?

5 נון, איך וועל ברענגען אַ שרעק אויף דיר, זאָגט דער אייביגער גאָט פון הערשאַפטען פון אַלע וואָס זיינען ארום דיר, און איהר וועט פערשטויסען ווערען יעדער איינער פון זיך. און קיינער וועט ניט איינזאַמלען דעם פערוואָגעלטען.

6 און נאָכדעם וועל איך צוריקקעהרען די געפאַנגענשאַפט פון זיהן פון עמון, זאָגט גאָט.

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַאֵין עוֹד חָכְמָה בְּתֵימָן אָבְדָה
8 עֵצָה מִבָּנִים נִסְרְחָה חָכְמָתָם׃ נֻסוּ הָפְנוּ הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת
9 יֹשְׁבֵי דְּדָן כִּי אֵיד עֵשָׂו הֵבֵאתִי עָלָיו עֵת פְּקַדְתִּיו׃ אִם־
בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ לֹא יַשְׁאִרוּ עוֹלֵלוֹת אִם־גַּנָּבִים בַּלַּיְלָה
י הִשְׁחִיתוּ דַיָּם׃ כִּי־אֲנִי חָשַׂפְתִּי אֶת־עֵשָׂו גִּלֵּיתִי אֶת־
מִסְתָּרָיו וְנֶחְבָּה לֹא יוּכָל שֻׁדַּד זַרְעוֹ וְאֶחָיו וּשְׁכֵנָיו
11 וְאֵינֶנּוּ׃ עָזְבָה יְתֹמֶיךָ אֲנִי אֲחַיֶּה וְאַלְמְנוֹתֶיךָ עָלַי תִּבְטָחוּ׃
12 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּטָם
לִשְׁתּוֹת הַכּוֹס שָׁתוֹ יִשְׁתּוּ וְאַתָּה הוּא נָקֹה תִּנָּקֶה לֹא
13 תִנָּקֶה כִּי שָׁתֹה תִּשְׁתֶּה׃ כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־
לְשַׁמָּה לְחֶרְפָּה לְחֹרֶב וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בָצְרָה וְכָל־עָרֶיהָ
14 תִּהְיֶינָה לְחָרְבוֹת עוֹלָם׃ שְׁמוּעָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה
וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלוּחַ הִתְקַבְּצוּ וּבֹאוּ עָלֶיהָ וְקוּמוּ לַמִּלְחָמָה׃
טו 16 כִּי־הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי בָּאָדָם׃ תִּפְלַצְתְּךָ הִשִּׁיא
אֹתָךְ זְדוֹן לִבֶּךָ שֹׁכְנִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע תֹּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה
17 כִּי־תַגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וְהָיְתָה
אֱדוֹם לְשַׁמָּה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶהָ׃
18 כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה וּשְׁכֵנֶיהָ אָמַר יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם
19 אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן
הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי־אַרְגִּיעָה אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלֶיהָ וּמִי
בָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יֹעִידֶנִּי וּמִי־זֶה רֹעֶה
כ אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃ לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־
אֱדוֹם וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יֹשְׁבֵי תֵימָן אִם־לֹא
יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נְוֵהֶם׃
21 מִקּוֹל נִפְלָם רָעֲשָׁה הָאָרֶץ צְעָקָה בְּיַם־סוּף נִשְׁמַע
22 קוֹלָהּ׃ הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל־
בָּצְרָה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי אֱדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה

מְצֵרָה

כ״א קֹלָם v. 21.

7 איבער אדום: אַזוי זאָגט גאָט פון הערשאַפטען, איז דען קיין קלוג־
הייט מעהר ניטאָ אין תימן? איז דען פערלאָרען אַ ראַטה פון די פער־
שטענדיגע? זייער קלוגהייט איז פערדאָרבען געוואָרען?
8 אַנטלאָפען, געקעהרט זיך מיט'ן נאַקען, פערקראָכען אין אַ טיעפען אָרט
צו וואָהנען, אַיינוואָהנער פון דדן, ווייל איך האָב געבראַכט עשו'ס בראָך
אויף איהם, אין דערצייט וואָס איך האָב איהם בעזוכט.
9 ווען טרויבען־קלייבער זיינען געקומען צו דיר, וואָלטען זיי דיר ניט
איבערגעלאָזען די קליינע טרויבען? ווען גנבים ביי נאַכט, זאָגאַר,
וואָלטען דאָך פערדאַרבען וויפיעל זיי דאַרפען.
10 אָבער איך האָב אַנטפּלעקט עשו'ן, האָב אויפגעדעקט זיינע פערבאָרגע־
ניסען, און ער האָט זיך ניט געקענט בעהאַלטען, צושטערט זיינען זיינע
קינדער און זיינע ברידער און נאַכבאַרען — ער איז שוין מעהר ניטאָ.
11 פאַרלאָז דיינע יתומים, איך וועל זיי אויפהאַלטען ביים לעבען און דיינע
אַלמנות זאָלען זיך אויף מיר פערטרויען.
12 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט, נון, די יעניגע, וואָס זייער רעכט איז ניט
געווען צו טרינקען פון בעכער, האָבען געמוזט טרינקען, וועסט דען גאָר
דו ריין אַרויס? דו וועסט ניט אַרויס ריין! דו וועסט מוזען טרינקען.
13 ווייל איך שווער ביי מיר זאָגט גאָט, אַז צו וויסט, צו שאַנדע, צו צושטע־
רונג און צו קלוך וועט בצרה זיין, און אַלע איהרע שטעדט וועלען זיין
אין אייביגע וויסטעניס.
14 איך האָב געהערט אַ נייעס פון גאָט, אַז אַ געזאַנדטער (שליח) איז
געשיקט געוואָרען צו די פעלקער: זאַמעלט אייך, און קומט אויף איהר,
און שטעל'ט זיך אויף צום שטרייט.
15 ווייל קליין האָב איך דיך געמאַכט אונטער די פעלקער, פעראַכטעט מעהר
פון אַלע מענשען.
16 דיין שרעק בילד האָט דיך פערפיהרט, דיין פרעכהייט, דו וואָהנסט אין
די שפּאַלטען פון אַ פעלז, האַלסט פעסט די הויכקייט פון באַרג, ווען
דו וועסט זאָגאַר אויפהויבען ווי איין אָדלער דיין נעסט, וועל איך דיך
פון דאָרט אַרונטערנעהמען, זאָגט גאָט.
17 און אדום וועט זיין צו וויסט, יעדער פערבייפאָהרער אַרום איהר וועט
שטוינען און אויספייפען איבער אַלע איהרע וואונדען.
18 וועסט זיין ווי די איבערקעהרונג פון סדם און עמרה און איהרע נאַכ־
באַרען, האָט גאָט געזאָגט, קיין מענש וועט דאָרט ניט וואָהנען און קיין
מענשענזוהן וועט זיך ניט אויפהאַלטען.
19 נון, ווי אַ לייב וועט ער אַרויף פון דעם שטאָלצען ירדן צום פעסטען
וואָהנונג, ווייל אין איין אוינענבליק וועל איך איהם (אדום) פעריאָגען
פון איהר און איך וועל בעשטימען פאַר איהר דעם וואָס איז אויסער־
וועהלט, ווייל ווער איז צו מיר גלייך? און ווער וועט עם מיך אויפפאָ־
דערען? און ווער איז דער הירט, וואָס זאָל זיך שטעלען אַנטקעגען מיר?
20 דאַרום הערט גאָט'ס ראַטה, וואָס ער בעשטימט וועגען אדום, און זיינע
געדאַנקען וואָס ער האָט געטראַכט וועגען די אַיינוואָהנער פון תימן,
(וועט איהר זעהען) אויב מען וועט זיי ניט אַוועקשלעפּען ווי יונגע שע־
פילאַך, אויב מען וועט ניט פערוויסטען זייערע וואָהנונגען.
21 פון דער שטימע פון זייער פאַל האָט די ערד געציטערט, אַ געשריי, ביז
ים־סוף, איז געהערט געוואָרען איהר שטימע.
22 נון, ווי אַן אָדלער געהט ער אַרויף און שוועבט און פערשפּרייט זיינע
פליעגלען איבער בצרה, און דאָס האַרץ פון די העלדען פון אדום וועט זיין
אין יענעם טאָג ווי דאָס האַרץ פון אַ פרוי אין איהרע וועהען.

23 מְצֵרָה׃ לְדַמֶּשֶׂק בּוֹשָׁה חֲמָת וְאַרְפָּד כִּי־שְׁמֻעָה
24 רָעָה שָׁמְעוּ נָמֹגוּ בַּיָּם דְּאָגָה הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל׃ רָפְתָה
דַמֶּשֶׂק הִפְנְתָה לָנוּס וְרֶטֶט הֶחֱזִיקָה צָרָה וַחֲבָלִים
כה אֲחָזַתָּה כַּיּוֹלֵדָה׃ אֵיךְ לֹא־עֻזְּבָה עִיר תְּהִלָּה קִרְיַת
26 מְשׂוֹשִׂי׃ לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי
27 הַמִּלְחָמָה יִדַּמּוּ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְהִצַּתִּי
אֵשׁ בְּחוֹמַת דַּמָּשֶׂק וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד׃
28 לְקֵדָר ׀ וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצּוֹר מֶלֶךְ־
בָּבֶל כֹּה אָמַר יְהוָה קוּמוּ עֲלוּ אֶל־קֵדָר וְשָׁדְדוּ אֶת־בְּנֵי־
29 קֶדֶם׃ אָהֳלֵיהֶם וְצֹאנָם יִקָּחוּ יְרִיעוֹתֵיהֶם וְכָל־כְּלֵיהֶם
ל וּגְמַלֵּיהֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ עֲלֵיהֶם מָגוֹר מִסָּבִיב׃ נֻסוּ
נֻּדוּ מְאֹד הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת יֹשְׁבֵי חָצוֹר נְאֻם־יְהוָה כִּי־
יָעַץ עֲלֵיכֶם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עֵצָה וְחָשַׁב עֲלֵיהֶם
31 מַחֲשָׁבָה׃ קוּמוּ עֲלוּ אֶל־גּוֹי שְׁלֵיו יוֹשֵׁב לָבֶטַח נְאֻם־יְהוָה
32 לֹא־דְלָתַיִם וְלֹא־בְרִיחַ לוֹ בָּדָד יִשְׁכֹּנוּ׃ וְהָיוּ גְמַלֵּיהֶם
לָבַז וַהֲמוֹן מִקְנֵיהֶם לְשָׁלָל וְזֵרִתִים לְכָל־רוּחַ קְצוּצֵי פֵאָה
33 וּמִכָּל־עֲבָרָיו אָבִיא אֶת־אֵידָם נְאֻם־יְהוָה׃ וְהָיְתָה חָצוֹר
לִמְעוֹן תַּנִּים שְׁמָמָה עַד־עוֹלָם לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־
34 יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־עֵילָם בְּרֵאשִׁית מַלְכוּת צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־
לה יְהוּדָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי שֹׁבֵר אֶת־
36 קֶשֶׁת עֵילָם רֵאשִׁית גְּבוּרָתָם׃ וְהֵבֵאתִי אֶל־עֵילָם אַרְבַּע
רוּחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם וְזֵרִתִים לְכֹל הָרֻחוֹת
הָאֵלֶּה וְלֹא־יִהְיֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָבוֹא שָׁם נִדְּחֵי עוֹלָם׃
37 וְהַחְתַּתִּי אֶת־עֵילָם לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם וְלִפְנֵי ׀ מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וְהֵבֵאתִי עֲלֵיהֶם ׀ רָעָה אֶת־חֲרוֹן אַפִּי נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי
38 אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם׃ וְשַׂמְתִּי כִסְאִי

בעילם

v. 25. תהלת ק׳ v. 28. יתיר ר v. 29. קמץ בז״ק v. 30. עליכם ק׳ v. 36. סבירין יבאו ibid. עילם ק׳

23 איבער דמשק: פערשעהמט זיינען חמת, און ארפד, ווייל א שלעכטע
נייעס האָבען זיי געהערט, זיי זיינען אין אונמאַכט געפאַלען, די זאָרג
איז גרויס ווי דער ים, ער קען ניט רוהיג זיין.

24 דמשק איז שלאַף געוואָרען, האָט זיך אומגעקעהרט צו אַנטלויפען און
עס האָט זי אָנגענומען א ציטערניש, אנגסט און שמערץ האָט איהר אָנ־
גענומען ווי א געווינערין.

25 אָך, ווי אָהן הילף איז געבליעבען די בעריהמטע שטאָדט, די שטאָדט פון
מיין פריינד.

26 דארום פאַלען איהרע יונגע לייט אין די גאַסען און אַלע קריעגס־לייט
וועלען אומקומען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט פון הערשאַפטען.

27 און איך וועל אָנצינדען א פייער אין מויער פון דמשק און עס וועט פער־
ברענגען די פּאַלאַצען פון בן הדד.

28 איבער קדר און די קעניגרייכען פון חצור וואָס נבוכדראצר דער קעניג
פון בבל האָט געשלאָגען: אַזוי האָט גאָט געזאָגט, שטעהט אויף און
געהט אַרויף צו קדר און בערויבט די קינדער פון אסט זייט.

29 זייערע געצעלטען און זייער שאָף וועלען זיי צונעהמען, זייערע פאָר־
האַנגען און אַלע זייערע געפעס און זייערע קעמלען וועלען זיי אַוועק־
פיהרען און מען וועט רופען אויף זיי שרעק פון ארום.

30 אַנטלויפט, וואַנדערט זעהר וויוט, מאַכט טיעף אייער וואָהנונג, איינ־
וואָהנער פון חצור, זאָגט גאָט, ווייל נבוכדראצר דער קעניג פון בבל
האָט געראָטהען וועגען אייך א ראָטה און געטראַכט א געדאַנק.

31 שטעהט אויף, געהט אַרויף צו א רוהיג פאָלק, וואָס וואָהנט זיכער, זאָגט
גאָט, ער האָט ניט קיין טהירען און קיין ריגעל, זיי וואָהנען איינזאַם.

32 און זייערע קעמלען וועלען זיין צו רויב, און זייערע פיעלע פיה צו פּלינ־
דערונג, און איך וועל זיי פערשפּרייטען צו אַלע ווינטען, די אָבגעשאָ־
רענע לאָקען, און פון זיינע אַלע זייטען וועל איך ברענגען זייער בראָך,
זאָגט גאָט.

33 און חצור וועט זיין א וואָהנונג פאַר שלאַנגען, וויסט אויף אייביג, קיין
מענש וועט דאָרט ניט וואָהנען און קיין מענשענזוהן וועט זיך דאָרט
אויפהאַלטען.

34 דאָס וואָרט פון גאָט וואָס עס איז געוועזען צו ירמיהו דעם פּראָפעט איבער
עילם, אין אָנפאַנג פון דער רעגיערונג פון צדקיהו קעניג פון יהודה אַזוי:

35 אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען, נון, איך צוברעך דעם בויגען
פון עילם די ערשטע קראַפט זייערע.

36 און איך וועל ברענגען אויף עילם פיער ווינטען פון פיער עקען פונ'ם
הימעל און וועל זיי פערשפּרייטען צו אַלע דיעזע ווינטען, און עס וועט
ניט זיין א פאָלק וואָס אהין זאָלען ניט קומען די פערשטויסענע פון עילם.

37 און איך וועל עילם צוברעכען פאַר זייערע פיינדע און פאַר זייערע פער־
פאָלגער, און וועל ברענגען אויף זיי אונגליק דעם גרים פון מיין צאָרן,
זאָגט גאָט. און וועל שיקען נאָך זיי דעם שווערד, ביז איך וועל זיי פער־
ניכטען.

בְּעֵילָם וְהַאֲבַדְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נְאֻם־יְהוָה׃ וְהָיָה ׀ 39
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אָשׁוּב אֶת־שְׁבִית עֵילָם נְאֻם־יְהוָה׃

Cap. L. נ

הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בָּבֶל אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים בְּיַד א
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ הַגִּידוּ בַגּוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ־נֵס הַשְׁמִיעוּ 2
אַל־תְּכַחֵדוּ אִמְרוּ נִלְכְּדָה בָבֶל הֹבִישׁ בֵּל חַת מְרֹדָךְ
הֹבִישׁוּ עֲצַבֶּיהָ חַתּוּ גִּלּוּלֶיהָ׃ כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן 3
הוּא־יָשִׁית אֶת־אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא־יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם
וְעַד־בְּהֵמָה נָדוּ הָלָכוּ׃ בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־ 4
יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ וּבָכוֹ
יֵלֵכוּ וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ׃ צִיּוֹן יִשְׁאָלוּ דֶּרֶךְ הֵנָּה ה
פְנֵיהֶם בֹּאוּ וְנִלְווּ אֶל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ׃
צֹאן אֹבְדוֹת הָיָה עַמִּי רֹעֵיהֶם הִתְעוּם הָרִים שׁוֹבְבִים מֵהַר 6
אֶל־גִּבְעָה הָלָכוּ שָׁכְחוּ רִבְצָם׃ כָּל־מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם 7
וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁם תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה־
צֶדֶק וּמִקְוֵה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה׃ נֻדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ 8
כַּשְׂדִּים יֵצְאוּ וִהְיוּ כְּעַתּוּדִים לִפְנֵי־צֹאן׃ כִּי הִנֵּה אָנֹכִי 9
מֵעִיר וּמַעֲלֶה עַל־בָּבֶל קְהַל־גּוֹיִם גְּדֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְעָרְכוּ לָהּ מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּיו כְּגִבּוֹר מַשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב
רֵיקָם׃ וְהָיְתָה כַשְׂדִּים לְשָׁלָל כָּל־שֹׁלְלֶיהָ יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־ י
יְהוָה׃ כִּי תִשְׂמְחִי כִּי תַעַלְזִי שֹׁסֵי נַחֲלָתִי כִּי תָפוּשִׁי 11
כְּעֶגְלָה דָשָׁה וְתִצְהֲלִי כָּאֲבִּרִים׃ בּוֹשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד 12
חָפְרָה יוֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה וַעֲרָבָה׃
מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כֹּל עֹבֵר עַל־ 13
בָּבֶל יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶיהָ׃ עִרְכוּ עַל־בָּבֶל ׀ 14
סָבִיב כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת יְדוּ אֵלֶיהָ אַל־תַּחְמְלוּ אֶל־חֵץ כִּי

ליהוה

מ״ט v. 39. אשיב קרי ibid. שבות קרי נ׳ v. 5. קמץ בז״ק v. 6. היו קרי ibid. שובבם קרי
ibid. קמץ בז״ק v. 8. צאו קרי v. 9. כ״א משׂכיל v. 10. קמץ בטרחא v. 11. תשמחו קרי
ibid. תעלזו קרי ibid. תפושו קרי ibid. כ״א דשא ibid. ותצהלו קרי

38 און איך וועל מיין טהראָן שטעלען אין עילם און וועל פערטיליגען פון
דאָרט קעניג און פירשטען, זאָגט גאָט.
39 און עס וועט געשעהען אין די לעצטע טעג וועל איך צוריקקעהרען די
געפאַנגענע פון עילם, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל נ

1 דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט איבער בבל, איבער דאָס לאַנד כשדים
דורך ירמיהו דעם פּראָפעט.
2 זאָגט אָן צווישען די פעלקער, מאַכט עס הערען און הויבט אויף אַ פאָהן,
מאַכט הערען (די נייעס), פאַרלייקענט ניט, זאָגט: בבל איז בע־
צוואונגען געוואָרען, בל איז צו שאַנדע, מרודך איז צובראָכען, איהרע
אָבגעטער זיינען צו שאַנדע, איהרע געטצען צובראָכען.
3 ווייל אויף איהר איז אַרויף אַ פאָלק פון נאָרד זייט, ער וועט מאַכען איהר
לאַנד צו וויסט, עס וועט אין איהר קיין איינוואָהנער ניט זיין, ווי מענ־
שען אַזוי פיה זיינען אוועקגעוואַנדערט אוועקגעגאַנגען.
4 אין יענע טעג און אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועלען קומען די קינדער
פון ישראל, זיי און די קינדער פון יהודה צוזאַמען, זיי וועלען געהען,
געהען און וויינען, און דעם אייביגען זייער גאָט וועלען זיי זוכען.
5 זיי וועלען פרעגען נאָך ציון, אַהין אויף דעם וועג ווענדען זיי. זייערע
געזיכטער, קומט לאָמיר זיך פעראייניגען מיט גאָט מיט איין אייביגען
בונד וואָס וועט ניט פאַרגעסען ווערען.
6 פאַרלאָרענע שאָף זיינען מיין פאָלק געווען, זייערע הירטען האָבען זיי
פערפיהרט, געלאָזט זיי לויפען ווילד אויף די בערג, פון באַרג צום היגעל
(ניעדעריגען באַרג) זיינען זיי געגאַנגען, זיי האָבען זייער לאַגער פער־
געסען.
7 אַלע וואָס האָבען זיי געפונען האָבען זיי געגעסען און זייערע פיינדע
זאָגען, מיר וועלען קיין שולד ניט האָבען ווייל זיי האָבען געזינדיגט צו
גאָט, דער וואָהנונג פון גערעכטיגקייט, די האָפענונג פון זייערע עלטע־
רען — גאָט.
8 וואַנדערט אַרויס פון בבל און געהט אַרויס פון כשדים און זייט ווי די
בעק פאַר די שאָף.
9 ווייל, נון, איך ערוועק און ברענג אַרויף אויף בבל אַ פערזאַמלונג פון
גרויסע פעלקער פון נאָרד זייט, און זיי וועלען זיך אָנגרייפען פון דאָרט
וועט זי בעצוואונגען ווערען, זייערע פיילען זיינען ווי פון אַ געלעהרנטען
העלד וואָס ער וועט זיך ניט אומקעהרען אומזיסט.
10 און כשדים וועט זיין צו רויב, אַלע איהרע רויבער וועלען זיך אָנזעטיגען
זאָגט גאָט.
11 ווייל איהר האָט זיך געפרעהט, ווייל איהר האָט זיך לוסטיג געמאַכט,
איהר רויבער פון מיין ערב, ווייל איהר זייט געוואָרען פעט ווי אַ קאַלב
וואָס דרעשט און האָט געהירזשעט ווי די שטאַרקע פערד.
12 אייער מוטער איז פערשעמט, צו שאַנדע איז אייער געווינערין, נון די
ענדע פון פעלקער וועט זיין וויסט, טרוקען און פערלאָזען.
13 דורך דעם צאָרן פון גאָט וועט זי ניט בעזעצט ווערען און זי וועט אין
גאַנצען זיין וויסט. יעדערער וואָס וועט פערבייפאָהרען בבל וועט שטוי־
נען און אויספייפען איבער אַלע איהרע פּלאָגען.
14 ברייט זיך פאַר פון אַרום בבל אַלע וואָס טרעטען דעם בויגען, שיסט אויף
איהר, זשאַלעוועט ניט קיין פיילען, ווייל זי האָט געזינדיגט פאַר גאָט.

טו לַיהוָה חָטָאָה׃ הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה יָדָהּ נָפְלוּ
אָשְׁוִיֹּתֶיהָ נֶהֶרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הִנָּקְמוּ
16 בָהּ כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ׃ כִּרְתוּ זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ
מַגָּל בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ
17 וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנֻסוּ׃ שֶׂה פְזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּ
הָרִאשׁוֹן אֲכָלוֹ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְזֶה הָאַחֲרוֹן עִצְּמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר
18 מֶלֶךְ בָּבֶל׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר
19 פָּקַדְתִּי אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ וְשֹׁבַבְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נָוֵהוּ
וְרָעָה הַכַּרְמֶל וְהַבָּשָׁן וּבְהַר אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׂבַּע
כ נַפְשׁוֹ׃ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת־
עֲוֺן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי
21 אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃ עַל־הָאָרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה
עָלֶיהָ וְאֶל־יוֹשְׁבֵי פְּקוֹד חֲרֹב וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה
22 וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃ קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ וְשֶׁבֶר
23 גָּדוֹל׃ אֵיךְ נִגְדַּע וַיִּשָּׁבֵר פַּטִּישׁ כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
24 לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃ יָקֹשְׁתִּי לָךְ וְגַם־נִלְכַּדְתְּ בָּבֶל וְאַתְּ
לֹא יָדָעַתְּ נִמְצֵאת וְגַם־נִתְפַּשְׂתְּ כִּי בַיהוָה הִתְגָּרִית׃
כה פָּתַח יְהוָה אֶת־אוֹצָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת־כְּלֵי זַעְמוֹ כִּי־מְלָאכָה
26 הִיא לַאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃ בֹּאוּ־לָהּ מִקֵּץ
פִּתְחוּ מַאֲבֻסֶיהָ סָלּוּהָ כְמוֹ־עֲרֵמִים וְהַחֲרִימוּהָ אַל־תְּהִי־
27 לָהּ שְׁאֵרִית׃ חִרְבוּ כָּל־פָּרֶיהָ יֵרְדוּ לַטָּבַח הוֹי עֲלֵיהֶם
28 כִּי־בָא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם׃ קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים מֵאֶרֶץ
בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת־נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת הֵיכָלוֹ׃
29 הַשְׁמִיעוּ אֶל־בָּבֶל ׀ רַבִּים כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת חֲנוּ עָלֶיהָ
סָבִיב אַל־יְהִי־ ׳ פְּלֵיטָה שַׁלְּמוּ־לָהּ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה זָדָה אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

לכן

15 ״ אשויתיה קרי v. 20. יתיר י׳ v. 29. לה קרי ולא כתיב

15 שאַלט אויף איהר פון אַרום, זי האָט זיך שוין אונטערגעגעבען, איהרע
פונדאַמענטען זיינען איינגעפאַלען, צוואָרפען איהרע מויערען, ווייל
דאָס איז גאָט'ס ראַכע, נעהמט ראַכע פון איהר, ווי זי האָט געטהאָן, אַזוי
טהוט איהר.

16 פאַרטיליגט דעם וואָס זעעהט פון בבל און דעם וואָס האַלט דעם סערפּ
אין שניט צייט פאַר דעם פערדאָרבענעם שווערד וועט יעדערער זיך
צוריקקעהרען צו זיין פאָלק, און יעדער וועט אַנטלויפען צו זיין לאַנד.

17 אַ פערשפּרייטע שאָף איז ישראל, לייבען האָבען איהם פערטריבען,
דער ערשטער האָט איהם אויפגעגעסען, דער קעניג פון אַשור, און דער
לעצטער האָט זיינע ביינער צובראָכען, נבוכדראצר דער קעניג פון בבל.

18 דאַרום אַזוי זאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, נון
בעזוך איך דעם קעניג פון בבל און זיין לאַנד, אַזוי ווי איך האָב בעזוכט
דעם קעניג פון אַשור.

19 און איך וועל צוריקקעהרען ישראל צו זיין וואָהנונג און עס וועט זיך
פיטערען אויף כרמל און בשן, און אויפ'ן באַרג אפרים און אין גלעד וועט
זיך זיין זעעלע זעטיגען.

20 אין יענע טעג און אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועט די שולד פון יהודה
געזוכט ווערען אָבער עס וועט ניט זיין, און די זינד פון יהודה און עס
וועט ניט געפונען ווערען, ווייל איך וועל פערגעבען די וואָס איך לאָז
איבער.

21 איבער דאָס לאַנד פון ווידערשפּעניגקייט (בבל): געה אַרויף אויף
איהר און אויף די איינוואָהנער פון פקוד, רואינירע און פערוויסט הינטער
זיי, זאָגט גאָט, און טהו ווי איך בעפעהל דיך.

22 אַ שטימע פון אַ שטרייט אינ'ם לאַנד און אַ גרויסער בראָך.

23 אַך! ווי איז אָבגעהאַקט און צובראָכען דער האַמער פון דער גאַנצער
ערד! ווי איז בבל געוואָרען צו ערשטוינונג ביי אַלע פעלקער.

24 איך האָב געמאַכט אַ נעץ פאַר דיר און דו ביסט בעצוואונגען געוואָרען
און דו האָסט גאָר ניט געוואוסט, דו ביזט געפונען געוואָרען און אויך
געכאַפּט געוואָרען, ווייל דו האָסט זיך גערייצט מיט גאָט.

25 גאָט האָט געעפענט זיין שאַטץ־קאַמער און אַרויסגענומען אַלע געוועהר
פון זיין צאָרן, ווייל דאָס איז די אַרבייט פון דעם אייביגען גאָט פון הער־
שאַפטען וואָס וועט זיין אין לאַנד כשדים.

26 קומט צו איהר פון עק וועלט, עפענט איהרע שפּייכלערס, טרעט אויף
איהר ווי אויף גאַרבען און פערוויסט זי, עס זאָל קיין איבערבלייבונג
ניט זיין פאַר איהר.

27 פערניכטעט אַלע איהרע אָקסען זאָלען זיי אַרונטער געהען צום שלאַכט,
וועה צו זיי, ווייל עס איז געקומען זייער טאָג, די צייט פון זייער שטראָף.

28 (ס'הערט זיך) אַ שטימע פון די אַנטלאָפענע און אַנטרונענע פון לאַנד
בבל, אָנצוזאָגען אין ציון די ראַכע פון דעם אייביגען אונזער גאָט, די
ראַכע פון זיין טעמפעל.

29 רופט צוזאַמען צו בבל פיילע, אַלע וואָס טרעטען דעם בויגען, לאַגערט
אַרום איהר פון אַרום, זאָל זי ניט האָבען קיין אַנטרינונג, בעצאָהלט איהר
אַזוי ווי איהר אַרבייט, ווי אַלעס וואָס זי האָט געטהאָן טהוט איהר אויך,
ווייל זי האָט געמוטהוויליגט פאַר גאָט, פאַר דעם הייליגען פון ישראל.

לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדַּמּוּ ל
בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃ הִנְנִי אֵלֶיךָ זָדוֹן נְאֻם־אֲדֹנָי 31
יֱהוִֹה צְבָאוֹת כִּי בָּא יוֹמְךָ עֵת פְּקַדְתִּיךָ׃ וְכָשַׁל זָדוֹן 32
וְנָפַל וְאֵין לוֹ מֵקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה כָּל־
סְבִיבֹתָיו׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־ 33
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָם מֵאֲנוּ
שַׁלְּחָם׃ גֹּאֲלָם ׀ חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־ 34
רִיבָם לְמַעַן הִרְגִּיעַ אֶת־הָאָרֶץ וְהִרְגִּיז לְיֹשְׁבֵי בָבֶל׃ חֶרֶב לה
עַל־כַּשְׂדִּים נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל וְאֶל־שָׂרֶיהָ וְאֶל־
חֲכָמֶיהָ׃ חֶרֶב אֶל־הַבַּדִּים וְנֹאָלוּ חֶרֶב אֶל־גִּבּוֹרֶיהָ וָחָתּוּ׃ 36
חֶרֶב אֶל־סוּסָיו וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל־כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ 37
וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבֻזָּזוּ׃ חֹרֶב אֶל־מֵימֶיהָ 38
וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִלִים הִיא וּבָאֵימִים יִתְהֹלָלוּ׃ לָכֵן יֵשְׁבוּ 39
צִיִּים אֶת־אִיִּים וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא־תֵשֵׁב עוֹד
לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכּוֹן עַד־דּוֹר וָדֹר׃ כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־ מ
סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם
אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ הִנֵּה עַם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי 41
גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרוּ מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ קֶשֶׁת וְכִידֹן 42
יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הֵמָּה וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־
סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל׃
שָׁמַע מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וְרָפוּ יָדָיו צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ 43
חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה 44
אֵיתָן כִּי־אַרְגִּעָה אֲרוּצֵם מֵעָלֶיהָ וּמִי בָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד
כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יוֹעִדֶנִּי וּמִי־זֶה רֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃
לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו מה
אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי

הצאן

44. ע אריצם קרי

30 דאַרום וועלען פֿאַלען איהרע יונגע לייט אין איהרע גאַסען און אַלע איהרע קריעגס־מענער וועלען אומקומען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט.

31 נון, איך קום צו דיר, מוטהווילִיגער, זאָגט דער אייביגער גאָט פֿון הער־שאַפֿטען, ווייל דיין טאָג איז געקומען, די צייט איך זאָל דיך בעזוכען.

32 און דער מוטהוויליגער וועט געשטרויכעלט ווערען און פֿאַלען און וועט ניט האָבען ווער עס זאָל איהם אויפֿהויבען, און איך וועל אָנצינדען אַ פֿייער אין זיינע שטעדט און עס וועט פֿערברענען אַלעס אַרום איהם.

33 אַזוי האָט געזאָגט גאָט פֿון הערשאַפֿטען, אונטערדריקט זיינען די קינ־דער פֿון ישראל און די קינדער פֿון יהודה צוזאַמען, און אַלע וואָס האָבען זיי געפֿאַנגען האַלטען זיי פֿעסט, זיי ענטזאַגען זיך אַוועק צו שיקען זיי.

34 אָבער זייער אויסלייזער איז שטאַרק, גאָט פֿון הערשאַפֿטען איז זיין נאָמען, ער וועט געוויס קעמפֿפֿען זייער קאַמפֿף, אום צו ברענגען רוהע אין לאַנד און מאַכען ציטערען די איינוואָהנער פֿון בבל.

35 דאָס שווערד איבער די כשדים, זאָגט גאָט, און איבער די איינוואָהנער פֿון בבל און איבער איהרע פֿירשטען און איבער איהרע קלוגע לייט.

36 דאָס שווערד איבער די ליגנער און זיי וועלען בלייבען צום נאַרען, דאָס שווערד איבער די העלדען און זיי וועלען זיין דערשראָקען.

37 דאָס שווערד איבער זיינע פֿערד און איבער זיינע רייט־וועגען און אי־בער גאָר די געמישטע פֿעלקערשאַפֿט וואָס אין איהר און זיי וועלען זיין שלאַף ווי פֿרויען, דאָס שווערד איבער איהרע שאַטצען און זיי וועלען צו־רויבט ווערען.

38 אַ טריקעניס איבער איהרע וואַסערען און זיי וועלען אויסגעטריקענט ווע־רען, ווייל אַ לאַנד פֿון געטצען איז עס און מיט שרעקליכע אָבגעטער מאַכען זיי זיך נאַריש.

39 דאַרום וועלען דאָרט וואָהנען ווילדע טהיערע און שאַקאַלען, און שטראַו־סען וועלען אין איהר וואָהנען, און אויף אייביג וועט זי מעהר ניט בע־וואָהנט ווערען, און עס וועט דאָרט קיין רוהע אָרט ניט זיין פֿון דור צו דור.

40 ווי די איבערקעהרונג פֿון גאָט פֿון סדום און עמרה און איהרע נאַכבאַרען, זאָגט גאָט, וועט דאָרט ניט וואָהנען קיין מענש און זיך ניט אויפֿהאַלטען אַ מענשענזוהן.

41 נון, אַ פֿאָלק קומט פֿון נאָרד זייט און אַ גרויסע נאַציאָן, און פֿיעלע קעני־גע ערוואַכען פֿון ווייטעסטע ענדען פֿון דער ערד.

42 בויגען און שפּיזען האַלטען זיי, זיי זיינען טיראַנען און ערבאַרעמען ניט, זייער שטימע וועט ברומען ווי אַ ים און אויף פֿערד וועלען זיי רייטען, געגרייט אַלע ווי איין מאַן צום שטרייט אויף דיר טאָכטער פֿון בבל.

43 דער קעניג פֿון בבל האָט געהערט די נייעס פֿון זיי און האָט אָבגעלאָזט זיינע הענד, עס האָט איהם אָנגענומען אנגסט, אַ שמערץ ווי אַ געווינערין.

44 נון, ווי אַ לייב וועט ער אַרויף פֿון שטאָלצען ירדן אין פֿעסטען וואָהנונג, ווייל אין איין אויגענבליק וועל איך זיי (בבל) פֿעריאָגען פֿון איהר, און איך וועל בעשטימען פֿאַר איהר, דעם וואָס איז אויסערוועהלט, ווייל ווער איז צו מיר גלייך ? און ווער וועט עס מיך אויפֿפֿאָדערען ? און ווער איז דער הירט, וואָס זאָל זיך שטעלען קעגען מיר ?

45 דאַרום הערט די ראַטה פֿון גאָט וואָס ער האָט בעשלאָסען פֿאַר בבל, און זייגע געדאַנקען וואָס ער האָט געטראַכט וועגען דעם לאַנד פֿון כשדים,

46 הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נָוֶה׃ מִקּוֹל נִתְפְּשָׂה בָבֶל
נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ וּזְעָקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע׃

Cap. LI. נא

נא

א כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵעִיר עַל־בָּבֶל וְאֶל־יֹשְׁבֵי לֵב קָמָי
2 רוּחַ מַשְׁחִית׃ וְשִׁלַּחְתִּי לְבָבֶל ׀ זָרִים וְזֵרוּהָ וִיבֹקְקוּ אֶת־
3 אַרְצָהּ כִּי־הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב בְּיוֹם רָעָה׃ אֶל־יִדְרֹךְ יִדְרֹךְ
הַדֹּרֵךְ קַשְׁתּוֹ וְאֶל־יִתְעַל בְּסִרְיֹנוֹ וְאַל־תַּחְמְלוּ אֶל־בַּחֻרֶיהָ
4 הַחֲרִימוּ כָּל־צְבָאָהּ׃ וְנָפְלוּ חֲלָלִים בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וּמְדֻקָּרִים
ה בְּחוּצוֹתֶיהָ׃ כִּי לֹא־אַלְמָן יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה מֵאֱלֹהָיו
מֵיְהוָה צְבָאוֹת כִּי אַרְצָם מָלְאָה אָשָׁם מִקְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
6 נֻסוּ ׀ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמַלְּטוּ אִישׁ נַפְשׁוֹ אַל־תִּדַּמּוּ בַּעֲוֺנָהּ כִּי
7 עֵת נְקָמָה הִיא לַיהוָה גְּמוּל הוּא מְשַׁלֵּם לָהּ׃ כּוֹס־זָהָב
בָּבֶל בְּיַד־יְהוָה מְשַׁכֶּרֶת כָּל־הָאָרֶץ מִיֵּינָהּ שָׁתוּ גוֹיִם עַל־
8 כֵּן יִתְהֹלְלוּ גוֹיִם׃ פִּתְאֹם נָפְלָה בָבֶל וַתִּשָּׁבֵר הֵילִילוּ
9 עָלֶיהָ קְחוּ צֳרִי לְמַכְאוֹבָהּ אוּלַי תֵּרָפֵא׃ רִפִּאנוּ אֶת־בָּבֶל
וְלֹא נִרְפָּתָה עִזְבוּהָ וְנֵלֵךְ אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי־נָגַע אֶל־הַשָּׁמַיִם
י מִשְׁפָּטָהּ וְנִשָּׂא עַד־שְׁחָקִים׃ הוֹצִיא יְהוָה אֶת־צִדְקֹתֵינוּ
11 בֹּאוּ וּנְסַפְּרָה בְצִיּוֹן אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ הָבֵרוּ
הַחִצִּים מִלְאוּ הַשְּׁלָטִים הֵעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ מַלְכֵי מָדַי
כִּי־עַל־בָּבֶל מְזִמָּתוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ כִּי־נִקְמַת יְהוָה הִיא נִקְמַת
12 הֵיכָלוֹ׃ אֶל־חוֹמֹת בָּבֶל שְׂאוּ־נֵס הַחֲזִיקוּ הַמִּשְׁמָר הָקִימוּ
שֹׁמְרִים הָכִינוּ הָאֹרְבִים כִּי גַּם־זָמַם יְהוָה גַּם־עָשָׂה אֵת
13 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל׃ שֹׁכַנְתְּי עַל־מַיִם רַבִּים רַבַּת
14 אוֹצָרֹת בָּא קִצֵּךְ אַמַּת בִּצְעֵךְ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ
טו כִּי אִם־מִלֵּאתִיךְ אָדָם כַּיֶּלֶק וְעָנוּ עָלַיִךְ הֵידָד׃ עֹשֵׂה
אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃
16 לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה־אֶרֶץ

בְּרָקִים

v. 3. כ״א אַל ואל ibid. כתיב ולא קרי v. 9. חסר א׳ v. 13. שכנת קרי

(וועט איהר זעהען) אויב מען וועט זיי ניט אוועקשלעפען ווי יונגע שעפּ־
פעלאך, אויב מען וועט זיי ניט פערוויסטען דעם וואָהנונג.
46 פון דעם געשריי וואָס בבל איז איינגענומען געוואָרען האָט די ערד גע־
ציטערט, און דער וועה געשריי איז געהערט געוואָרען צווישען די פעל־
קער.

קאַפּיטעל נא

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, איך ערוועק איבער בבל און די איינוואָהנער
פון „לב קמי" (הארץ פון מיינע פיינדע, אָדער כשדים באַ"ת ב"ש) אַ
פאַרדאַרבענדען ווינט.
2 און וועל שיקען אויף בבל פערשפּרייטער און זיי וועלען זיי פערשפּריי־
טען און וועלען אויסלעדיגען איהר לאַנד, ווייל זיי וועלען זיין אויף איהר
פון ארום אין דעם טאָג פון אונגליק.
3 אויף איהר וועט דער טרעטער טרעטען זיין בויגען און געגען איהר וועט
ער אויפהויבען זיין פּאַנציר, איהר זאָלט ניט דערבאַרעמען איהרע יונגע
לייט, פערוויסט איהר גאַנצע אַרמעע.
4 און זאָלען פאַלען דערשלאָגענע אין לאַנד כשדים און דערשטאָכענע
אין איהרע גאַסען.
5 ווייל ישראל און יהודה זיינען ניט פערלאָזען פון זייער גאָט פון דעם
אייביגען פון הערשאַפטען, ווייל זייער לאַנד איז פול מיט שולד געגען
דעם הייליגען פון ישראל.
6 אַנטלויפט פון בבל און רעטעט יעדער איינער זיין לעבען, איהר זאָלט ניט
אומקומען פאַר איהרע זינד, ווייל עס איז אַ צייט פון ראַכע פאַר גאָט,
ווי זי האָט פערדיענט אַזוי בעצאָהלט ער איהר.
7 אַ גאָלדענער בעכער איז בבל געוועזען אין גאָט'ס האַנד, ער בעטרינקט די
גאַנצע ערד, פון איהר וויין האָבען נאַציאָנען געטרונקען, דארום זיינען
די נאַציאָנען געוואָרען פעררירקט.
8 פּלוצלונג איז בבל געפאַלען, געפאַלען און צובראָכען געוואָרען, קלאָגט
אויף איהר, נעהמט באַלזאַם פאַר איהר וואונד פיללייכט וועט זי געהיילט
ווערען.
9 מיר האָבען געהיילט בבל און זי איז ניט אויסגעהיילט געוואָרען, פאַר־
לאָזט זי, לאָמיר געהען יעדערער צו זיין לאַנד, ווייל איהר געריכט האָט
געגרייכט צום הימעל און אויפגעהויבען ביז די וואָלקענס.
10 גאָט האָט אַרויסגעבראַכט אונזער גערעכטיגקייט, קומט און לאָמיר דער־
צעהלען אין ציון דאָס ווערק פון דעם אייביגען אונזער גאָט.
11 מאַכט ריין די פיילען, פילט אָן די שילדען, גאָט האָט ערוועקט דעם
גייסט פון די קעניגע פון מדי, ווייל זיין געדאַנקען וועגען בבל איז
צו פאַרדאַרבען זי, ווייל דאָס איז גאָט'ס נקמה, די ראַכע פאַר זיין
טעמפּעל.
12 געגען די מויערען פון בבל הויבט אויף אַ פאָהן, פאַרשטאַרקט די וואַך,
שטעלט אויס וועכטער, גרייט אָן לויערער, ווייל גאָט האָט געטראַכט
און אויך געטהאָן וואָס ער האָט גערעדט איבער בבל.
13 דו וואָהנסט אין גרויסע וואַסערען, ביזט מיט פיעל שאַטצען, דיין ענדע
איז אָבער געקומען, דער פולער מאָס פון דיין רויבעריי.
14 גאָט פון הערשאַפטען האָט געשוואָרען ביי זיך זעלבסט, איך וועל דיך
אָנפילען מיט מענשען ווי מיט היישעריקען און זיי וועלען שרייען איבער
דיר „הידד !".
15 ער מאַכט די ערד מיט זיין קראַפט, פערפעסטיגט די וועלט מיט זיין
קלוגשאַפט און מיט זיין פערשטאַנד שפּריים ער אויס די הימלען.
16 ווען ער גיט זיין דונער־שטימע, ווערען פיעלע וואַסערען אין הימעל און

17 בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃ נִבְעַר כָּל־
אָדָם מִדַּעַת הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־
18 רוּחַ בָּם׃ הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃
19 לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקוֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ
כ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ מַפֵּץ־אַתָּה לִי כְּלֵי מִלְחָמָה
21 וְנִפַּצְתִּי בְךָ גּוֹיִם וְהִשְׁחַתִּי בְּךָ מַמְלָכוֹת׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ
22 סוּס וְרֹכְבוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֶכֶב וְרֹכְבוֹ׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִישׁ
וְאִשָּׁה וְנִפַּצְתִּי בְךָ זָקֵן וָנָעַר וְנִפַּצְתִּי בְךָ בָּחוּר וּבְתוּלָה׃
23 וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֹעֶה וְעֶדְרוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִכָּר וְצִמְדּוֹ וְנִפַּצְתִּי
24 בְךָ פַּחוֹת וּסְגָנִים׃ וְשִׁלַּמְתִּי לְבָבֶל וּלְכֹל ׀ יוֹשְׁבֵי כַשְׂדִּים
אֵת כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם נְאֻם יְהוָה׃
כה הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר הַמַּשְׁחִית נְאֻם־יְהוָה הַמַּשְׁחִית
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ מִן־הַסְּלָעִים
26 וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה׃ וְלֹא־יִקְחוּ מִמְּךָ אֶבֶן לְפִנָּה וְאֶבֶן
27 לְמוֹסָדוֹת כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נְאֻם־יְהוָה׃ שְׂאוּ־נֵס
בָּאָרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ
עָלֶיהָ מַמְלְכוֹת אֲרָרַט מִנִּי וְאַשְׁכְּנָז פִּקְדוּ עָלֶיהָ טִפְסָר
28 הַעֲלוּ־סוּס כְּיֶלֶק סָמָר׃ קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גוֹיִם אֶת־מַלְכֵי מָדַי
אֶת־פַּחוֹתֶיהָ וְאֶת־כָּל־סְגָנֶיהָ וְאֵת כָּל־אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃
29 וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וַתָּחֹל כִּי קָמָה עַל־בָּבֶל מַחְשְׁבוֹת יְהוָה
ל לָשׂוּם אֶת־אֶרֶץ בָּבֶל לְשַׁמָּה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ חָדְלוּ גִבּוֹרֵי
בָבֶל לְהִלָּחֵם יָשְׁבוּ בַּמְּצָדוֹת נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים
31 הִצִּיתוּ מִשְׁכְּנֹתֶיהָ נִשְׁבְּרוּ בְרִיחֶיהָ׃ רָץ לִקְרַאת־רָץ יָרוּץ
וּמַגִּיד לִקְרַאת מַגִּיד לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ בָּבֶל כִּי־נִלְכְּדָה עִירוֹ
32 מִקָּצֶה׃ וְהַמַּעְבָּרוֹת נִתְפָּשׂוּ וְאֶת־הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ
33 וְאַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה נִבְהָלוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת־בָּבֶל כְּגֹרֶן עֵת הִדְרִיכָהּ עוֹד מְעַט וּבָאָה

עת

v. 19. ו מלא v. 27. כא מלחמה v. 32. קמץ בז״ק

ער ברענגט וואָלקענס פון דער ענדע פון דער ערד, בליטצען מאַכט ער
אין צייט פון רעגען און לאָזט אַרויס דעם ווינט פון זיינע שאַטצקאַמערען.
17 יעדער מענש (פון די פעלקער) איז פערנאַרישט, האָט ניט קיין וויסענ־
שאַפט, צו שאַנדע איז יעדער גאָלדשמידט פון זיין געטצען־בילד, ווייל
זיין געגאָסענער (אָבגאָט) איז פאַלש און אין זיי איז קיין גייסט ניטאָ.
18 זיי זיינען נאַריש, ווערק פון בעטרוג, אין דער צייט פון זייער שטראָף
וועלען זיי פערשווינדען.
19 ניט ווי דיעזע איז אָבער דער טהייל פון יעקב, ווייל ער איז דער בעשע־
פער פון אַלעס, און (ישראל) איז דער שטאַם פון זיין אייגענטהום, גאָט
פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.
20 אַ צושמעטערער (אַ האַמער) ביסטו ביי מיר געווען, קריעגס־וואַפען, און
מיט דיר האָב איך צושמעטערט נאַציאָנען און מיט דיר האָב איך פאַר־
דאָרבען קעניגרייכען.
21 און מיר דיר האָב איך צושמעטערט דעם פערד מיט זיין רייטער, און
מיט דיר האָב איך צושמעטערט דעם רייט־וואָגען מיט זיין פיהרער.
22 און מיט דיר האָב איך צושמעטערט מאַן און פרוי, און מיט דיר האָב איך
צושמעטערט אַלט און יונג, און מיט דיר האָב איך צושמעטערט יונגמאַן
און יונגפרוי.
23 און מיט דיר האָב איך צושמעטערט דעם הירט מיט זיין הערדע, און
מיט דיר האָב איך צושמעטערט דעם אַקערער מיט זיין געשפאַן (פּאָאר
אָקסען), און מיט דיר האָב איך צושמעטערט פירשטען און וויצע־קעניגע
(שטעל פערטרעטער).
24 (און יעצט) וועל איך בעצאָהלען צו בבל און צו אַלע איינוואָהנער פון
כשדים זייער גאַנצע שלעכטס, וואָס זיי האָבען געטהאָן אין ציון, פאַר
אייערע אויגען, זאָגט גאָט.
25 נון, איך קום צו דיר, פערדערבענדער באַרג, זאָגט גאָט, וואָס האָט רו־
אינירט די גאַנצע ערד, און איך וועל אויסשטרעקען מיין האַנד איבער
דיר, און וועל דיך אַראָבקייקלען פון די פעלזען און וועל דיך מאַכען פאַר
אַ פייער־שפייענדען באַרג.
26 און מען וועט ניט נעהמען פון דיר אַ שטיין פאַר אַ ווינקעל און אַ שטיין
פאַר אַ פונדאַמענט, ווייל איין אייביגע וויסטענים וועסטו זיין, זאָגט
גאָט.
27 הויבט אַ פאָהן אין לאַנד, בלאָזט שופר צווישען די נאַציאָנען, ברייט
זיך אויף איהר נאַציאָנען רופט צוזאַמען אויף איהר די קעניגרייכען
אררט, מני און אַשכנז, בעשטעלט געגען איהר אַ פעלדמאַרשאַל, ברענג
אַרויף פערד ווי שטעכיג האָאריגע היישעריקען.
28 ברייט אָן אויף איהר נאַציאָנען די קעניגע פון מדי, איהרע פירשטען און
אַלע איהרע וויצע גענערעלע און דאָס גאַנצע לאַנד פון איהר רעגיערונג.
29 און די ערד האָט זיך געטרייסעלט און געציטערט, ווייל עס איז ערפילט
געוואָרען אַלע געדאַנקען פון גאָט צו מאַכען בבל צו וויסט, קיינער זאָל
דאָרט ניט וואָהנען.
30 די העלדען פון בבל האָבען אויפגעהערט צוו שטרייטען, זיי זיינען געזע־
סען אין די פעסטונגען, ס'האָט זיך אָבגעטהאָן זייער העלדישקייט, זיי
זיינען געוואָרען ווי פרויען, מען האָט אונטערגעצונדען איהרע וואָה־
נונגען, איהרע ריגלען זיינען צובראָכען געוואָרען.
31 איין לויפער איז געלאָפען אַנטקעגען דעם אַנדער לויפער, און איין אָנ־
זאָגער אַנטקעגען דעם אַנדער אָנזאָגער אָנצוזאָגען דעם קעניג פון בבל,
אַז זיין שטאָדט איז בעצוואונגען געוואָרען פון ברעג.
32 און די איבערגעננגע זיינען פערכאַפּט געוואָרען און די ראָהרען (וואַסער

34 עֶת־הַקָּצִיר לָהּ׃ אֲכָלָנוּ הֲמָמָנוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
הִצִּיגָנוּ כְּלִי רִיק בְּלָעָנוּ כַּתַּנִּין מִלָּא כְרֵשׂוֹ מֵעֲדָנָי הֱדִיחָנוּ׃
לה חֲמָסִי וּשְׁאֵרִי עַל־בָּבֶל תֹּאמַר יֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־יֹשְׁבֵי
36 כַשְׂדִּים תֹּאמַר יְרוּשָׁלָםִ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֵךְ וְנִקַּמְתִּי אֶת־נִקְמָתֵךְ וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־
37 יַמָּהּ וְהֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרָהּ׃ וְהָיְתָה בָבֶל ׀ לְגַלִּים ׀ מְעוֹן
38 תַּנִּים שַׁמָּה וּשְׁרֵקָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ יַחְדָּו כַּכְּפִרִים יִשְׁאָגוּ
39 נָעֲרוּ כְּגוֹרֵי אֲרָיוֹת׃ בְּחֻמָּם אָשִׁית אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם
וְהִשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלֹזוּ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם
מ יְהוָה׃ אוֹרִידֵם כְּכָרִים לִטְבוֹחַ כְּאֵילִים עִם־עַתּוּדִים׃
41 אֵיךְ נִלְכְּדָה שֵׁשַׁךְ וַתִּתָּפֵשׂ תְּהִלַּת כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
42 לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃ עָלָה עַל־בָּבֶל הַיָּם בַּהֲמוֹן גַּלָּיו
43 נִכְסָתָה׃ הָיוּ עָרֶיהָ לְשַׁמָּה אֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה אֶרֶץ לֹא־
44 יֵשֵׁב בָּהֵן כָּל־אִישׁ וְלֹא־יַעֲבֹר בָּהֵן בֶּן־אָדָם׃ וּפָקַדְתִּי
עַל־בֵּל בְּבָבֶל וְהֹצֵאתִי אֶת־בִּלְעוֹ מִפִּיו וְלֹא־יִנְהֲרוּ אֵלָיו
מה עוֹד גּוֹיִם גַּם־חוֹמַת בָּבֶל נָפָלָה׃ צְאוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי וּמַלְּטוּ
46 אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מֵחֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ וּפֶן־יֵרַךְ לְבַבְכֶם
וְתִירְאוּ בַּשְּׁמוּעָה הַנִּשְׁמַעַת בָּאָרֶץ וּבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה
וְאַחֲרָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה וְחָמָס בָּאָרֶץ מֹשֵׁל עַל־מֹשֵׁל׃
47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֵי בָבֶל וְכָל־אַרְצָהּ
48 תֵּבוֹשׁ וְכָל־חֲלָלֶיהָ יִפְּלוּ בְתוֹכָהּ׃ וְרִנְּנוּ עַל־בָּבֶל שָׁמַיִם
וָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי מִצָּפוֹן יָבוֹא־לָהּ הַשּׁוֹדְדִים
49 נְאֻם־יְהוָה׃ גַּם־בָּבֶל לִנְפֹּל חַלְלֵי יִשְׂרָאֵל גַּם־לְבָבֶל
נ נָפְלוּ חַלְלֵי כָל־הָאָרֶץ׃ פְּלֵטִים מֵחֶרֶב הִלְכוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ
זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלַםִ תַּעֲלֶה עַל־לְבַבְכֶם׃
51 בֹּשְׁנוּ כִּי־שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ כִּי בָּאוּ זָרִים
52 עַל־מִקְדְּשֵׁי בֵּית יְהוָה׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־

יהוה

v. 34. אכלני ק ibid. הממני ק idib. הציגני ק ibid. בלעני ק ibid. הדיחני ק v. 48. סבירין יבאו

גראָז) האָבען זיי פערברענט אין פייער און די קריעגס־מעננער זיינען
דערשראָקען געוואָרען.
33 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען, גאָט פון ישראל:
די טאָכטער פון בבל איז ווי אַ שייער אין דער צייט וואָס מען דרעשט
דאָרט, נאָך איין ווייל'ע, און עס וועט קומען דער שניט צייט פאַר איהר.
34 נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט מיך געגעסען און צוקלאַפּט, האָט
מיך אָוועקגעשטעלט ווי אַ לעדיג געפעס, האָט מיך פערשלונגען ווי אַ
שלאַנג, האָט אָנגעפילט זיין בויך מיט מיינע זיסע שפייזען, ער האָט מיך
פערשטויסען.
35 די רויב וואָס מיר איז געטהאָן געוואָרען אין מיין פלייש, (זאָל קומען)
אויף בבל, זאָגט די בעוואָהנערין פון ציון, און מיין בלוט זאָל זיין אויף
די איינוואָהנער פון כשדים, זאָגט ירושלים.
36 דארום זאָגט גאָט אַזוי, נון, איך וועל קעמפּפען דיין קאַמפּף און וועל
נעהמען ראַכע פאַר דיר, און וועל אויסטריקענען איהר ים און טרוקען
מאַכען איהר קוואַל.
37 און בבל וועט ווערען צו שטיינהויפענס, אַ וואָהנונג פאַר שלאַנגען, וויסט
און שפּאָט (אויספייפונג) אָהנע איינוואָהנער.
38 צוזאַמען וועלען זיי ברילען ווי לייבען, און שרייען ווי יונגע לייבען.
39 ווען זיי וועלען זיין דערהיצט וועל איך זיי בעטרינקען אום זיי זאָלען זיין
לוסטיג און זיי וועלען אַנשלאָפען ווערען אַן אייביגען שלאָף און זיך
ניט אויפכאַפּען, זאָגט גאָט.
40 איך וועל אונטערברענגען ווי שאָף צום שלאַכט, די ווידער (באַראַנען) מיט
די בעק.
41 ווי איז ששך (בבל) בעצוואונגען געוואָרען! און בעזיעגט איז די לויב
פון דער גאַנצער ערד, ווי איז בבל געוואָרען צום שטוינען צווישען פעל־
קער.
42 דער מעער איז אַרויף אויף בבל, מיט די פיעלע וועללען (כוואַליעס) איז
זי פערדעקט געוואָרען.
43 איהרע שטעדט זיינען געוואָרען צו וויסט, אַ לאַנד פון טריקעניש און
וויסטעניש, אַ לאַנד וואָס קיין מענש וואָהנט אין איהר און קיין מענשען־
זוהן געהט ניט דורך אין זיי.
44 און איך וועל בעזוכען בל און בבל און וועל אַרויסציהען וואָס ער האָט
פערשלונגען פון זיין מויל, און נאַציאָנען וועלען מעהר ניט שטראָמען
צו איהם, אויך דער מויער פון בבל איז איינגעפאַלען.
45 געהט אַרויס פון איהר מיין פאָלק און רעטעט יעדער איינער זיין לעבען
פון דעם ברענענדיגען צאָרן פון גאָט.
46 און אייער האַרץ זאָל ניט שוואַך ווערען און פירכטען פון די נייעס וואָס
עס וועט געהערט ווערען אין לאַנד, און די נייעס וועט קומען אין דעם
יאָהר און נאָך איהם און דעם צווייטען יאָהר נאָך אַ בעריכט פון דער רויב
פון לאַנד, איין הערשער געגען דעם צווייטען הערשער.
47 דארום, נון, עס קומען טעג און איך וועל בעזוכען אַלע געטצען פון בבל
און איהר גאַנצע לאַנד וועט ווערען צו שאַנדע, און אַלע איהרע דערשלאָ־
גענע וועלען פאַלען אין איהר מיטטע.
48 און דאַן וועלען זינגען איבער בבל הימעל און ערד און אַלעס וואָס אין
זיי, ווייל פון נאָרד זייט וועלען קומען צו איהם די פערוויסטער, זאָגט גאָט.
49 אויך בבל האָלט ביים פאַלען, (טרייסט זיך) דערשלאָגענע פון ישראל,
אויך אין בבל זיינען געפאַלען די דערשלאָגענע פון גאַנץ לאַנד.
50 איהר אַנטרונענע פון שווערד, געהט, שטעהט ניט! געדענקט פון דער
ווייטענס גאָט, און ירושלים זאָל אַרויפקומען אויף אייער געדאַנק.

53 יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֶיהָ וּבְכָל־אַרְצָהּ יֶאֱנֹק חָלָל׃ כִּי־
תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי תְבַצֵּר מְרוֹם עֻזָּהּ מֵאִתִּי יָבֹאוּ
54 שֹׁדְדִים לָהּ נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל זְעָקָה מִבָּבֶל וְשֶׁבֶר גָּדוֹל
מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃ כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאִבַּד מִמֶּנָּה נה
קוֹל גָּדוֹל וְהָמוּ גַלֵּיהֶם כְּמַיִם רַבִּים נִתַּן שְׁאוֹן קוֹלָם׃
56 כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׁוֹדֵד וְנִלְכְּדוּ גִּבּוֹרֶיהָ חִתְּתָה
57 קַשְּׁתוֹתָם כִּי אֵל גְּמֻלוֹת יְהוָה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ וְהִשְׁכַּרְתִּי
שָׂרֶיהָ וַחֲכָמֶיהָ פַּחוֹתֶיהָ וּסְגָנֶיהָ וְגִבּוֹרֶיהָ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם
58 וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת חֹמוֹת בָּבֶל הָרְחָבָה עַרְעֵר תִּתְעַרְעָר
וּשְׁעָרֶיהָ הַגְּבֹהִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ וְיִגְעוּ עַמִּים בְּדֵי־רִיק וּלְאֻמִּים
59 בְּדֵי־אֵשׁ וְיָעֵפוּ׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה ׀ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
אֶת־שְׂרָיָה בֶן־נֵרִיָּה בֶּן־מַחְסֵיָה בְּלֶכְתּוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּבֶל בִּשְׁנַת הָרְבִעִית לְמָלְכוֹ וּשְׂרָיָה שַׂר־
מְנוּחָה׃ וַיִּכְתֹּב יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־תָּבוֹא אֶל־ ס
בָּבֶל אֶל־סֵפֶר אֶחָד אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַכְּתֻבִים
61 אֶל־בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־שְׂרָיָה כְּבֹאֲךָ בָבֶל וְרָאִיתָ
62 וְקָרָאתָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וְאָמַרְתָּ יְהוָה אַתָּה
דִבַּרְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ לְבִלְתִּי הֱיוֹת־בּוֹ יוֹשֵׁב
63 לְמֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה׃ וְהָיָה
כְּכַלֹּתְךָ לִקְרֹא אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה תִּקְשֹׁר עָלָיו אֶבֶן
64 וְהִשְׁלַכְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ פְּרָת׃ וְאָמַרְתָּ כָּכָה תִּשְׁקַע בָּבֶל וְלֹא־
תָקוּם מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא עָלֶיהָ וְיָעֵפוּ עַד־הֵנָּה
דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃

נב CAP. LII. נב

א בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת־יִרְמְיָהוּ

מלבנה

כ״א v. 56. שצ״ל   v. 58. פתח באתנח   נ״ב v. 1. חמיטל קרי

51 מיר זיינען פערשעהמט געוואָרען, מיר האָבען געהערט שפּאָט, שאַנדע
האָט פערדעקט אונזער געזיכט, ווייל פרעמדע זיינען אריינגעקומען אין די
הייליגטהימער פון גאָט'ס הויז.
52 דאַרום, נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל בעזוכען אַלע
איהרע אויסגעהאַקטע בילדער, און אין איהר גאַנצען לאַנד וועלען קרעכ־
צען די טוידט פערוואונדעטע.
53 ווען בבל זאָל זאָגאַר שטייגען ביז'ן הימעל און בעפעסטיגען אין דער הויך
איהר מאַכט, וועלען פון מיר קומען צו איהר די פערוויסטער, זאָגט גאָט.
54 אַ שטימע פון קלאָג־געשריי הערט זיך פון בבל און אַ גרויסער בראָך
פון כשדים.
55 ווייל גאָט צושטערט בבל, און פערטיליגט פון איהר די גרויסע שטימע,
און זייערע וועללען וועלען ברומען ווי גרויסע וואַסערען, וואָס גיבען
אַרויס זעהר רוישיג געשריי.
56 ווייל עס קומט איבער איהם, איבער בבל, דער צושטערער, און איהרע
העלדען וועלען בעצוואונגען ווערען און איהרע קלוגע לייט, זייערע בוי־
גענס וועלען צובראָכען ווערען, ווייל דער אייביגער איז אַ גאָט פון בעלוי־
נונג ער וועט געווים בעצאָהלען.
57 און איך וועל בעטרינקען איהרע האַרען און איהרע קלוגע לייט, איהרע
פירשטען און וויצע גענערעלע און איהרע העלדען און זיי וועלען אַנט־
שלאָפען ווערען מיט אַן אייביג שלאָף און זיך ניט מעהר אויפכאַפּען,
זאָגט דער קעניג גאָט פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.
58 אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען בבל'ס ברייטע מויערען זאָלען
אונטערגעגראָבען ווערען, און איהרע הויכע טהויערען זאָלען אָנגעצונ־
דען ווערען אין פייער, און פעלקער זאָלען זיך מאַטערען אומזיסט, און
נאַציאָנען (וועלען אַרבייטען) פאַרן פייער, און זיי וועלען מיעד ווערען.
59 דאָס וואָרט, וואָס ירמיהו דער פּראָפעט האָט בעפאָהלען שריה דעם זוהן
פון נריה דער זוהן פון מחסיה, ווען ער איז אַוועק מיט צדקיהו דעם קע־
ניג פון יהודה נאָך בבל, אין דעם פיערטען יאָהר פון זיין רעגיערונג, און
שריה איז געוועזן דער פירשט פון רוהע־לאַגער.
60 און ירמיהו האָט בעשריעבען דעם גאַנצען אונגליק, וואָס דאַרף קומען
אויף בבל אין איין בוך, אַלע דיעזע ווערטער וועלכע זיינען געשריעבען
וועגען בבל.
61 און ירמיהו האָט געזאָגט צו שריה'ן : ווען דו וועסט קומען נאָך בבל,
זאָלסטו איבערקוקען און איבערלעזען אַלע דיעזע ווערטער.
62 און דו זאָלסט זאָגען : גאָט ! דו האָסט גערעדט וועגען דיעזען אָרט
צו פערניכטען איהם, עס זאָל אין איהם ניט זיין איין אַיינוואָהנער, ניט
מענש און ניט פיה, זאָנדערען פאַר איין אייביגע וויסטעניס זאָל עס
ווערען.
63 און עס זאָל זיין, ווען דו וועסט ענדיגען לעזען דיעזען בוך, זאָלסטו אויף
איהם אָנבינדען אַ שטיין און זאָלסט איהם אַריינוואַרפען אין דער מיטען
(טייך) פרת.
64 און דו זאָלסט זאָגען : אַזוי זאָל פערזינקען בבל און זאָל מעהר ניט
אויפשטעהן פון דעם אונגליק וואָס איך וועל ברענגען אויף איהר, און
זיי זאָלען מיעד זיין. ביז דאַנען זיינען די ווערטער פון ירמיהו.

קאַפּיטעל נב

1 איין און צוואַנציג יאָהר איז צדקיהו אַלט געוועזן ווען ער איז געוואָרען
קעניג, און עלף יאָהר האָט ער רעגיערט אין ירושלים, און דער נאָמען
פון זיין מוטער איז געוועזן חמוטל, די טאָכטער פון ירמיהו פון לבנה.

2 מִלִּבְנָֽה׃ וַיַּ֥עַשׂ הָרַ֖ע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־עָשָׂ֖ה יְהוֹיָקִֽים׃
3 כִּ֣י ׀ עַל־אַ֣ף יְהוָ֗ה הָֽיְתָה֙ בִּירוּשָׁלִַ֣ם וִֽיהוּדָ֔ה עַד־הִשְׁלִיכ֥וֹ
4 אוֹתָ֖ם מֵעַ֣ל פָּנָ֑יו וַיִּמְרֹ֥ד צִדְקִיָּ֖הוּ בְּמֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃ וַיְהִי֩
בַשָּׁנָ֨ה הַתְּשִׁעִ֜ית לְמָלְכ֗וֹ בַּחֹ֣דֶשׁ הָעֲשִׂירִי֮ בֶּעָשׂ֣וֹר לַחֹדֶשׁ֒
בָּ֠א נְבוּכַדְרֶאצַּ֨ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֜ל ה֤וּא וְכָל־חֵילוֹ֙ עַל־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם
ה וַיַּחֲנ֖וּ עָלֶ֑יהָ וַיִּבְנ֥וּ עָלֶ֛יהָ דָּ֖יֵק סָבִֽיב׃ וַתָּבֹ֥א הָעִ֖יר בַּמָּצ֑וֹר
6 עַ֚ד עַשְׁתֵּ֣י עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֔ה לַמֶּ֖לֶךְ צִדְקִיָּֽהוּ׃ בַּחֹ֤דֶשׁ הָֽרְבִיעִי֙
בְּתִשְׁעָ֣ה לַחֹ֔דֶשׁ וַיֶּחֱזַ֥ק הָרָעָ֖ב בָּעִ֑יר וְלֹא־הָ֥יָה לֶ֖חֶם לְעַ֥ם
7 הָאָֽרֶץ׃ וַתִּבָּקַ֣ע הָעִ֡יר וְכָל־אַנְשֵׁי֩ הַמִּלְחָמָ֨ה יִבְרְח֜וּ וַיֵּצְא֨וּ
מֵהָעִ֜יר לַ֗יְלָה דֶּ֜רֶךְ שַׁ֤עַר בֵּין־הַחֹמֹתַ֙יִם֙ אֲשֶׁר֙ עַל־גַּ֣ן הַמֶּ֔לֶךְ
8 וְכַשְׂדִּ֥ים עַל־הָעִ֖יר סָבִ֑יב וַיֵּלְכ֖וּ דֶּ֥רֶךְ הָעֲרָבָֽה׃ וַיִּרְדְּפ֤וּ
חֵיל־כַּשְׂדִּים֙ אַחֲרֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ וַיַּשִּׂ֥יגוּ אֶת־צִדְקִיָּ֖הוּ בְּעַרְבֹ֣ת
9 יְרֵח֑וֹ וְכָל־חֵיל֔וֹ נָפֹ֖צוּ מֵעָלָֽיו׃ וַֽיִּתְפְּשׂוּ֙ אֶת־הַמֶּ֔לֶךְ וַיַּעֲל֨וּ
אֹת֜וֹ אֶל־מֶ֤לֶךְ בָּבֶל֙ רִבְלָ֔תָה בְּאֶ֖רֶץ חֲמָ֑ת וַיְדַבֵּ֥ר אִתּ֖וֹ
י מִשְׁפָּטִֽים׃ וַיִּשְׁחַ֧ט מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֛ל אֶת־בְּנֵ֥י צִדְקִיָּ֖הוּ לְעֵינָ֑יו וְגַ֛ם
11 אֶת־כָּל־שָׂרֵ֥י יְהוּדָ֖ה שָׁחַ֥ט בְּרִבְלָֽתָה׃ וְאֶת־עֵינֵ֥י צִדְקִיָּ֖הוּ
עִוֵּ֑ר וַיַּאַסְרֵ֣הוּ בַנְחֻשְׁתַּ֗יִם וַיְבִאֵ֤הוּ מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ בָּבֶ֔לָה
12 וַיִּתְּנֵ֧הוּ בְבֵֽית־הַפְּקֻדֹּ֛ת עַד־י֥וֹם מוֹתֽוֹ׃ וּבַחֹ֣דֶשׁ הַחֲמִישִׁ֗י
בֶּעָשׂ֣וֹר לַחֹ֔דֶשׁ הִ֗יא שְׁנַת֙ תְּשַֽׁע־עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֔ה לַמֶּ֖לֶךְ
נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֑ל בָּא֙ נְבוּזַרְאֲדָ֣ן רַב־טַבָּחִ֔ים עָמַ֛ד
13 לִפְנֵ֥י מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל בִּירוּשָׁלִָֽם׃ וַיִּשְׂרֹ֥ף אֶת־בֵּית־יְהוָ֖ה וְאֶת־
בֵּ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ וְאֵ֨ת כָּל־בָּתֵּ֧י יְרוּשָׁלִַ֛ם וְאֶת־כָּל־בֵּ֥ית הַגָּד֖וֹל
14 שָׂרַ֥ף בָּאֵֽשׁ׃ וְאֶת־כָּל־חֹמ֥וֹת יְרוּשָׁלִַ֖ם סָבִ֑יב נָֽתְצוּ֙ כָּל־חֵ֣יל
טו כַּשְׂדִּ֔ים אֲשֶׁ֖ר אֶת־רַב־טַבָּחִֽים׃ וּמִדַּלּ֨וֹת הָעָ֜ם וְאֶת־יֶ֣תֶר
הָעָ֣ם ׀ הַנִּשְׁאָרִ֣ים בָּעִ֗יר וְאֶת־הַנֹּֽפְלִים֙ אֲשֶׁ֤ר נָֽפְלוּ֙ אֶל־מֶ֣לֶךְ
בָּבֶ֔ל וְאֵ֖ת יֶ֣תֶר הָאָמ֑וֹן הֶגְלָ֕ה נְבוּזַרְאֲדָ֖ן רַב־טַבָּחִֽים׃
16 וּמִדַּלּ֣וֹת הָאָ֗רֶץ הִשְׁאִיר֙ נְבוּזַרְאֲדָ֣ן רַב־טַבָּחִ֔ים לְכֹרְמִ֖ים

וליוגבים

v. 11. בית קרי

2 און ער האט געטהאן שלעכטס אין די אויגען פון גאט, אלעם ווי יהויקים
האט געטהאן.
3 ווייל אלעם וואס ס'איז געווען אין ירושלים און יהודה, האט ארויפגע־
בראכט גאט'ס צארן, ביז ער האט זיי אוועקגעווארפען פון זיין געזיכט—
און צדקיהו האט רעוואלטירט געגען דעם קעניג פון בבל.
4 און עס איז געשעהען אין דעם ניינטען יאהר פון זיין רעגיערונג, אין דעם
צעהנטען מאנאט, און צעהן טעג אין מאנאט, איז נבוכדראצר דער
קעניג פון בבל געקומען, ער זיין גאנצע ארמעע צו ירושלים און זיי האבען
זי בעלאגערט און זיי האבען געבויט אנטקעגען איהר א וואכטהורעם
ארום און ארום.
5 און די שטאדט איז בעלאגערט געווארען ביז דעם עלפטען יאהר פון קע־
ניג צדקיהו.
6 אין דעם פיערטען מאנאט ניין טעג אין מאנאט איז דער הונגער שטארק
געווארען אין שטאדט און עס איז קיין ברויט ניט געווען פאר דעם פאלק
פון לאנד.
7 און די שטאדט איז דורכגעבראכען געווארען און אלע קריעגס־לייט זיינען
אנטלאפען און ארויס פון שטאדט ביי נאכט, דורך'ן טהויער צווישען די
מויערן, וואס ביים קעניג'ס גארטען, און די כשדים זיינען געווען ארום
דער שטאדט, און זיי זיינען געגאנגען אויפ'ן וועג פון פלאכען לאנד.
8 און די ארמעען פון כשדים האבען נאכגעיאגט דעם קעניג און זיי
האבען אנגעיאגט צדקיהו'ן אין דעם פלאכען פעלד פון יריחו, און זיין
גאנצע ארמעע האבען זיך צושפרייט פון איהם.

9 האבען זיי געכאפט דעם קעניג און ארויפגעבראכט איהם צום קעניג
פון בבל אין רבלה אינ'ם לאנד חמת, און ער האט מיט איהם גערעדט
קריעגס געריכט.
10 און דער קעניג פון בבל האט געשאכטען צדקיהו'ס זיהן פאר איהם אין
די אויגען, און אלע פירשטען פון יהודה האט ער אויך געשאכטען אין
רבלה.
11 און די אויגען פון צדקיהו האט ער בלינד געמאכט, און ער האט איהם
געבונדען אין קייטען, און דער קעניג פון בבל האט איהם געבראכט נאך
בבל און האט איהם ארייגעזעצט אין געפענגעניס ביז דעם טאג פון זיין
טוידט.
12 און אין דעם פינפטען מאנאט אין צעהנטען פון מאנאט, דאס איז דער
ניינצעהנטער יאהר פון קעניג נבוכדראצר, קעניג פון בבל, איז געקומען
נבוזראדן דער הויפט פון די שלאכטער, וועלכער איז געשטאנען (אין
דיענסט) פארן קעניג פון בבל, נאך ירושלים.
13 און ער האט פארברענט גאט'ס הויז און דעם קעניגס הויז און אלע הייזער
פון ירושלים, און אלע הייזער פון גרויס־שטאנד האט ער פערברענט אין
פייער.
14 און אלע מויערען ארום פון ירושלים האט צובראכען די ארמעע פון די
כשדים, וועלכע זיינען געווען מיט'ן הויפט פון די שלאכטער.
15 און פון די ארימע פון פאלק און דאס איבריגע פון פאלק, וועלכע זיינען
פערבליעבען אין שטאדט, און די אונטערגעגעבענע וואס האבען זיך אונ־
טערגעגעבען צום קעניג פון בבל און די איבעריגע פון דער פאלקס־מענגע
האט נבוזראדן דער הויפט פון די שלאכטער אוועקגעפיהרט געפאנגען.
16 און פון די ארימע פון לאנד האט נבוזראדן דער הויפט פון די שלאכטער
איבערגעלאזען צו זיין וויינגערטנער און אקער לייט.

17 וְלִיגְבִֽים׃ וְאֶת־עַמּוּדֵ֨י הַנְּחֹ֜שֶׁת אֲשֶׁ֣ר לְבֵית־יְהוָ֗ה וְאֶת־
הַמְּכֹנ֞וֹת וְאֶת־יָ֤ם הַנְּחֹ֙שֶׁת֙ אֲשֶׁ֣ר בְּבֵית־יְהוָ֔ה שִׁבְּר֖וּ כַשְׂדִּ֑ים
18 וַיִּשְׂא֥וּ אֶת־כָּל־נְחֻשְׁתָּ֖ם בָּבֶֽלָה׃ וְאֶת־הַסִּרֹ֣ת וְאֶת־הַיָּעִ֡ים
וְאֶת־הַֽמְזַמְּר֡וֹת וְאֶת־הַמִּזְרָקֹ֣ת וְאֶת־הַכַּפּ֡וֹת וְאֵ֣ת כָּל־כְּלֵ֧י
19 הַנְּחֹ֛שֶׁת אֲשֶׁר־יְשָׁרְת֥וּ בָהֶ֖ם לָקָֽחוּ׃ וְאֶת־הַסִּפִּ֡ים וְאֶת־
הַמַּחְתּ֣וֹת וְאֶת־הַמִּזְרָק֡וֹת וְאֶת־הַסִּירוֹת֩ וְאֶת־הַמְּנֹר֨וֹת וְאֶת־
הַכַּפּ֜וֹת וְאֶת־הַֽמְּנַקִּיּ֗וֹת אֲשֶׁ֤ר זָהָב֙ זָהָ֔ב וַאֲשֶׁר־כֶּ֖סֶף כָּ֑סֶף
כ לָקַ֖ח רַב־טַבָּחִֽים׃ הָעַמּוּדִ֣ים ׀ שְׁנַ֗יִם הַיָּ֣ם אֶחָד֮ וְהַבָּקָ֞ר
שְׁנֵים־עָשָׂ֤ר נְחֹ֙שֶׁת֙ אֲשֶׁר־תַּ֣חַת הַמְּכֹנ֔וֹת אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֛ה הַמֶּ֥לֶךְ
שְׁלֹמֹ֖ה לְבֵ֣ית יְהוָ֑ה לֹא־הָיָ֣ה מִשְׁקָ֔ל לִנְחֻשְׁתָּ֖ם כָּל־הַכֵּלִ֥ים
21 הָאֵֽלֶּה׃ וְהָֽעַמּוּדִ֗ים שְׁמֹנֶ֨ה עֶשְׂרֵ֜ה אַמָּ֗ה קוֹמָה֙ הָעַמֻּ֣ד
הָאֶחָ֔ד וְח֗וּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵ֤ה אַמָּה֙ יְסֻבֶּ֔נּוּ וְעָבְי֛וֹ אַרְבַּ֥ע
22 אֶצְבָּע֖וֹת נָבֽוּב׃ וְכֹתֶ֨רֶת עָלָ֜יו נְחֹ֗שֶׁת וְקוֹמַ֞ת הַכֹּתֶ֣רֶת
הָאַחַת֮ חָמֵ֣שׁ אַמּוֹת֒ וּשְׂבָכָ֨ה וְרִמּוֹנִ֧ים עַל־הַכּוֹתֶ֛רֶת סָבִ֖יב
23 הַכֹּ֣ל נְחֹ֑שֶׁת וְכָאֵ֛לֶּה לָעַמּ֥וּד הַשֵּׁנִ֖י וְרִמּוֹנִֽים׃ וַיִּֽהְיוּ֙ הָֽרִמֹּנִ֔ים
תִּשְׁעִ֥ים וְשִׁשָּׁ֖ה ר֑וּחָה כָּל־הָרִמּוֹנִ֥ים מֵאָ֛ה עַל־הַשְּׂבָכָ֖ה
24 סָבִֽיב׃ וַיִּקַּ֤ח רַב־טַבָּחִים֙ אֶת־שְׂרָיָה֙ כֹּהֵ֣ן הָרֹ֔אשׁ וְאֶת־
כה צְפַנְיָ֖ה כֹּהֵ֣ן הַמִּשְׁנֶ֑ה וְאֶת־שְׁלֹ֖שֶׁת שֹׁמְרֵ֥י הַסַּֽף׃ וּמִן־הָעִ֡יר
לָקַח֩ סָרִ֨יס אֶחָ֜ד אֲשֶׁר־הָיָ֣ה פָקִ֣יד ׀ עַל־אַנְשֵׁ֣י הַמִּלְחָמָ֗ה
וְשִׁבְעָ֨ה אֲנָשִׁ֜ים מֵרֹאֵ֤י פְנֵֽי־הַמֶּ֙לֶךְ֙ אֲשֶׁ֣ר נִמְצְא֣וּ בָעִ֔יר וְאֵ֗ת
סֹפֵר֙ שַׂ֣ר הַצָּבָ֔א הַמַּצְבִּ֖א אֶת־עַ֣ם הָאָ֑רֶץ וְשִׁשִּׁ֥ים אִישׁ֙
26 מֵעַ֣ם הָאָ֔רֶץ הַנִּמְצְאִ֖ים בְּת֥וֹךְ הָעִֽיר׃ וַיִּקַּ֣ח אוֹתָ֔ם נְבוּזַרְאֲדָ֖ן
27 רַב־טַבָּחִ֑ים וַיֹּ֧לֶךְ אוֹתָ֛ם אֶל־מֶ֥לֶךְ בָּבֶ֖ל רִבְלָֽתָה׃ וַיַּכֶּ֨ה
אוֹתָ֜ם מֶ֤לֶךְ בָּבֶל֙ וַיְמִתֵ֣ם בְּרִבְלָ֔ה בְּאֶ֖רֶץ חֲמָ֑ת וַיִּ֥גֶל יְהוּדָ֖ה
28 מֵעַ֥ל אַדְמָתֽוֹ׃ זֶ֣ה הָעָ֔ם אֲשֶׁ֥ר הֶגְלָ֖ה נְבוּכַדְרֶאצַּ֑ר בִּשְׁנַת־
29 שֶׁ֕בַע יְהוּדִ֕ים שְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֔ים וְעֶשְׂרִ֖ים וּשְׁלֹשָֽׁה׃ בִּשְׁנַ֥ת
שְׁמוֹנֶ֥ה עֶשְׂרֵ֖ה לִנְבוּכַדְרֶאצַּ֑ר מִיר֣וּשָׁלִַ֔ם נֶ֕פֶשׁ שְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת

שלשים

v. 20 כצ״ל כתיב וקרי v. 21 קומת ק

17 און די קופּערנע זײַלען װאָס אין גאָט'ס הױז, און די געשטאַלטען אין דעם קופּערנעם ים װאָס אין גאָט'ס הױז האָבען די כשדים צושמעטערט און אַװעקגעטראָגען זײער גאַנצען קופּער נאָך בבל.

18 און די טעפּ, און די שױפלען און די מעסער און די שפּריץ־בעקענס, און די לעפעל און אַלע קופּערנע געפעס, װאָס מען האָט גענוצט צו גאָטעס־דיענסט האָבען זײ צוגענומען.

19 און די בעקען און די פײער־פּאַנען און די שפּריץ־בעקען און די טעפּ און די לײכטער און די לעפעל און די רײנרעהרען, װאָס פון גאָלד איז גאָלד און װאָס פון זילבער איז זילבער, האָט דער הױפּט פון די שלאַכטער צוגענומען.

20 די צװײ זײַלען פון דעם אײן ים און די צװעלף קופּערנע רינדער װאָס זײַנען געװען אָנשטאָט געשטאַלטען (פּים), װעלכע דער קעניג שלמה האָט געמאַכט אין גאָט'ס הױז, עס איז גאָר קײן װאָג ניט געװען פאַר דעם קופּער פון דיעזע אַלע געפעס.

21 און די זײַלען, אַכטצעהן אײלען די הױך פון אײן זײל, און אַ פאָדים פון צװעלף אײלען האָט געקענט זי אַרומרינגלען, און איהר גרעב איז געװען פיער פינגער, עס איז געװען הױל (לעדיג).

22 און אַ קופּערנער קאָפּ איז געװען אױף איהר און די הױך פון אײן קאָפּ איז געװען פינף אײלען אַ נעטץ־װערק און מילגרוימען זײַנען געװען אױף דעם קאָפּ אַרום, אַלעס קופּער, און דאָס זעלבע איז געװען צו דער אַנדער זײל, און מילגרוימען.

23 און די מילגרוימען זײַנען געװען זעקס און נײַנציג אין אַ זײט, הונדערט מילגרוימען איז געװען איבער די נעטץ־װערק אַרום.

24 און דער הױפּט פון די שלאַכטער האָט גענומען שריה דעם אױבער פּריעסט און צפניה דעם אונטער פּריעסט און די דרײ װעכטער פון שװעל.

25 און פון דער שטאָדט האָט ער גענומען אײן הױפּבאַדיענטען װאָס ער איז געװען אָנגעשטעלט אױף די קריעגס־מענער און זיעבען מענער, פון די, װעלכע פלעגען אימער זיך זעהען מיט'ן קעניג, װאָס זײַנען געפונען געװאָרען אין שטאָדט, און דעם שרײבער פון דעם האר פון דער אַרמעע, װעלכער פלעגט צושטעלען פון פאָלק פון לאַנד (מענשען) צו דער אַרמעע, און זעכציג מענשען פון'ם פאָלק פון לאַנד, װאָס האָבען זיך געפונען אין שטאָדט.

26 און נבוזראדן דער הױפּט פון די שלאַכטער האָט זײ גענומען און אַװעק־געפיהרט זײ צום קעניג פון בבל נאָך רבלה.

27 און דער קעניג פון בבל האָט זײ געשלאָגען און האָט זײ געטױדטעט אין רבלה, אין לאַנד חמת, און ער האָט פערטריעבען יהודה פון זײַן לאַנד.

28 דאָס איז דאָס פאָלק װאָס נבוכדראצר האָט פערטריעבען אין זיבעטען יאָהר, דרײ טױזענד און דרײ און צװאַנציג יהודים.

29 אין דעם אַכטצעהנטען יאָהר פון נבוכדראצר פון ירושלים אַכט הונדערט צװײ און דרײסיג פּערזאָנען.

ל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם׃ בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לִנְבוּכַדְרֶאצַּר
הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נֶפֶשׁ שְׁבַע מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
31 וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־
יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא
אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מַלְכֻתוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין
32 מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּצֵא אֹתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא׃ וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת
וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא מְלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל׃
33 וְשִׁנָּה אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל־יְמֵי
34 חַיָּו׃ וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃

31. v הכלוא ק׳ 32 v המלכים ק׳ 33 v חסר יו״ד

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות וששים וחמשה. וכל אנשיה נכרים סימן. וחציו. ויאמר חנניה. וסדריו אחד ושלשים. לא איש אל ויכוב סימן: ופרקיו חמשים ושנים אודה יהוה בכל לבב סימן:

30 אין דעם דריי און צוואַנציגסטען יאָהר פון נבוכדראצר, האָט נבוזראדן
דער הויפּט פון די שלאַכטער פערטריעבען זיעבען הונדערט פינף און
פיערציג יהודים, אַלע פּערזאָנען פיער טויזענד און זעקס הונדערט.

31 און עס איז געוועזן אין דעם זיעבען און דרייסיגסטען יאָהר נאָך דער
פאַרטרייבונג פון יהויכין דעם קעניג פון יהודה, אין דעם צוועלפטען מאָ־
נאַט אין פינף און צוואַנציגסטען אין מאָנאַט, האָט אויל מרודך דער
קעניג פון בבל, אין דעם יאָהר וואָס ער איז געוואָרען קעניג, ערהויבען
דעם קאָפּ פון יהויכין דעם קעניג פון יהודה און האָט איהם אַרויסגע־
פיהרט פון געפענגעניס.

32 און האָט צו איהם גערעדט גוטעס, און האָט געמאַכט זיין טהראָן העכער
פון די טהראָנען פון די קעניגע וואָס זיינען געוועזן מיט איהם אין בבל.

33 און ער האָט געביטען זיינע געפענגעניס קליידער, און ער האָט געגעסען
ברויט פאַר איהם אַלע צייט, אַלע טעג פון זיין לעבען.

34 און זיין שפּייז איז געוועזן אַ שטענדיגע שפּייז, געגעבען צו איהם פון
דעם קעניג פון בבל, די זאַך וואָס ער האָט בעדאַרפט טאָג טעגליך, ביז
דעם טאָג פון זיין טוידט, אַלע טעג פון זיין לעבען.

חזק.

די צאָהל פון פסוקים אין ספר ירמיה זיינען טויזענד און דריי הונדערט
און פינף און זעכציג. די העלפט דאַפון איז קאַפּיטעל כח פסוק 11.

יחזקאל

LIBER EZECHIELIS.

CAPUT I. א

א וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְתוֹךְ־
הַגּוֹלָה עַל־נְהַר־כְּבָר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת
2 אֱלֹהִים׃ בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת
3 הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ הָיֹה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי
הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־
4 יְהוָה׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל
וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל
5 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן
6 דְּמוּת אָדָם לָהֵנָּה׃ וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם
7 לְאַחַת לָהֶם׃ וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף
8 רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל׃ וִידֵו אָדָם מִתַּחַת
כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעְתָּם׃
9 חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן
10 אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃ וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי
אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול
11 לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת
מִלְמָעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת
12 גְּוִיֹתֵיהֶנָה׃ וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־
13 שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא

מתהלכת

v. 1. הפטרה ליום א' של שבועות. 8. v וידי קרי. 10. v מלא ו'

יחזקאל

קאַפּיטעל א

1 דאָס איז געווען אין דרייסיגסטען יאָהר, אין פינפטען טאָג פון פערטען
מאָנאַט, ווען איך בין געווען צווישען די פערטריעבענע אויפ'ן טייך כבר,
האָבען זיך געעפענט די הימלען און איך האָב געזעהן געטליכע ערשיי־
נונגען.
2 דעם פינפטען טאָג אין מאָנאַט איז פינף יאָהר געוואָרען זינט קעניג
יויכין איז פערטריעבען.
3 דאַן איז געווען גאָט'ס וואָרט צו יחזקאל דעם כהן, בוזי'ס זוהן, אינ'ם
לאַנד כשדים, נעבען טייך כבר; דאָרטען האָט ערשיינט פאַר איהם
גאָט'ס מאַכט.
4 איך האָב געזעהען אַ שטורעם ווינד קומט אָן פון צפון, אַ גרויסער וואָל־
קען און אַ פאַנאַנדער געפלאַקערטען פייער, שיינט אַרום איהם, פון אינ־
ווייניג האָט עס אויסגעוויעזען ווי אַ ליכטיגע קראַנץ פון פייער.
5 פון אינווייניג (האָט ערשיענען) אַ געשטאַלט פון פיער טהיערען, זייער
ריכטיגע אויסזעהען איז געווען אַ מענשען געשטאַלט.
6 יעדער האָט געהאַט פיער געזיכטער אויף פיער פליגלען האָט יעדער
פון זיי געהאַט.
7 זייערע פיס זיינען געוואָרען גלייכע און זייערע פוס־זאָהלען זיינען ווי די
זאָהל פון אַ קעלבערנע פוס נאָר זיי פינקלען ווי געשליפענע קופער.
8 מענשעשע הענד (האָבען זיך געזעהען) פון אונטער זייערע פליגלען
אויף זייערע פיער זייטען, אזוי ווי זיי האָבען געזיכטער און פליגלען
אין אַלע פיער זייטען.
9 זייערע פליגלען זיינען בעהעפט געווען איינער צום אַנדערען; זיי
דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג — אין יעדער זייט וואו זיי
האָבען אַ געזיכט קענען זיי געהן
10 דער געשטאַלט פון זייערע געזיכטער רעכטס־צו, ביי אַלע פיער (איז)
אַ מענשען געזיכט און אַ לייבען געזיכט; לינקס־צו האָבען אַלע פיער
געהאַט אַ אָקסען געזיכט און אַ אָדלער געזיכט.
11 פון אויבען זיינען זייערע געזיכטער און פליגלען געווען פאַנאַנדער־
גענומען ביי יעדע — צוויי זיינען געווען בעהעפט צוזאַמען און צוויי
האָבען בעדעקט זייערע קערפּערס.
12 צו יעדער זייט וואו זיי האָבען אַ געזיכט קענען זיי געהן, וואו זיי ווילען
קענען זיי געהן, זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג.
13 דער געשטאַלט פון די טהיערען, ד. ה. זייער אויסזעהען איז ווי פייער־
דיגע קויהלען ברענענדיגע, ווי אַ ערשיינונג פון פאַקלען איז אַרומגע־

מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרָק׃
14 טו וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃ וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה
16 אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ מַרְאֵה
הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן
וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃
17 עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃
18 וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם
19 סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם
כ וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים
21 יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים
22 לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ וּדְמוּת עַל־רָאשֵׁי
הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רָאשֵׁיהֶם
23 מִלְמָעְלָה׃ וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־
אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת
24 לָהֵנָּה אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃ וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל
מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל מַחֲנֶה
כה בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
26 עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל
27 דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא ׀
כְּעֵין חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ וְנֹגַהּ
28 לוֹ סָבִיב׃ כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם
כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה
וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃

ויאמר

28. v עד כאן

נומען צווישען די טהיערען ; דער פייער האָט אַזאַ גלאַנץ געהאַט אַזוי ווי בליצען וואָלטען אַרוים פון'ם פייער.

14 די טהירען זיינען הין־און־צוריק אַרומגעלאָפען ווי אַ בליצענשטראַהל.

15 איך האָב בעטראַכט די טהירען ערשט זיי האָבען צו איין ראָד אויף דער ערד ביי די פיער געזיכטער פון די טהירען.

16 דאָס אויסזעהען פון די רעדער (און זייער אויסאַרבייטונג) איז ווי קרי־זאָליט — אַלע פיער האָבען איין געשטאַלט געהאַט ; זייער אויסזעהען און זייער אויסאַרבייטונג איז געווען ווי עס איז אַ ראָד אין אַ ראָד.

17 אין אַלע פיער זייטען קענען זיי געהן ווען זיי געהען — זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג.

18 זייער אומקרייז איז שרעקליך הויך, אויך אָנגעזעהען, אויך איז זייער אומקרייז פול מיט אויגען אַרום אַלע פיער.

19 ווען די טהירען געהען בעוועגען זיך די רעדער מיט זיי, און ווען די טהירען הויבען זיך אויף פון באָדען, הויבען זיך אויף די רעדער.

20 וואוהין זיי ווילען געהן געהען זיי, און וואו זיי ווילען געהן הויבען זיך די רעדער אין זייער ריכטונג — וואָרום דער ווילען פון די טהירעןווירקט אויף די רעדער.

21 ווען זיי געהען, געהען זיי (די רעדער) מיט און ווען זיי בלייבען שטעהן, שטעלען זיי זיך אויך אָב ; ערהויבען זיי זיך פון דער ערד, הויבען זיך אויף די רעדער אויף אין זייער ריכטונג, וואָרום דער ווילען פון די טהירען ווירקט אויף די רעדער.

22 דער געשטאַלט וואָס איז איבער די קעפּ פון די טהירען איז אַ אויסגע־צויגענע שרעקליכע שטיק אַייז אויסגעשפּרייט איבער זייערע קעפּ פון אויבען.

23 אויך אונטער דאָס אויסגעצויגענע זיינען זייערע פליעגלען גלייך ביי איינע ווי די אַנדערע ; יעדע פון זיי האָט צו צוויי (פליעגלען) וועלכע בעדעקען זייערע קערפּערס.

24 איך האָב געהערט דעם גערויש פון זייערע פליעגלען, ווען זיי בעוועגען זיך, ווי דאָס גערויש פון אַ גרויסען וואַסער, אַ פירכטערליכער גערויש ; אַ טומעל ווי פון אַן אַרמעע. ווען זיי בלייבען שטעהען לאָזען זיי אַרונ־טער זייערע פליעגלען.

25 דאָס גערויש האָט זיך געהערט פון איבער דאָס אויסגעצויגענע, דאַן ווען זיי האָבען זיך אָבגעשטעלט און אַרונטערגעלאָזען זייערע פליעגלען.

26 העכער אַלס דאָס אויסגעצויגענע וואָס איבער זייערע קעפּ זעהט אויס אַזוי ווי אַ טהראָן פון סאַפּירשטיין, אויף דעם טהראָן־געשטאַלט האָט אויסגעזעהען ווי אַ מענשען געשטאַלט איז אויבען.

27 דאַן האָב איך בעמערקט עפּעס אַזוינס ווי אַ פייער קראַנץ וועלכער איז בעראַמט געווען אַרום ווי מיט פייער, פון דעם אָרט וואָס עס האָבען זיך געזעהען די לענדען און העכער ; ניעדעריגער פון די לענדען האָב איך געזעהען אַזוי ווי אַ פייער וואָס האָט אַרום אַ גלאַנץ.

28 ווי עס זעהט אויס אַ רעגענבויגען וואָס איז אין וואָלקען אין אַ רעגענ־טאָג אַזוי האָט אויסגעזעהען דער אַרומיגער גלאַנץ — דאָס איז געווען דער אויסזעהען פון גאָט'ס געשטאַלט. ווי איך האָב דאָס דערזעהען בין איך אויף מיין געזיכט געפאַלען און האָב געהערט אַ רעדעווודיגע שטימע.

CAP. II. ב

וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם עֲמֹד עַל־רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אֹתָךְ׃ וַתָּבֹא א 2
בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וָאֶשְׁמַע אֵת
מִדַּבֵּר אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם שׁוֹלֵחַ אֲנִי אוֹתְךָ 3
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ־בִי הֵמָּה
וַאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַבָּנִים קְשֵׁי פָנִים 4
וְחִזְקֵי־לֵב אֲנִי שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְהֵמָּה אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי בֵּית ה
מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי־נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם 6
אַל־תִּירָא מֵהֶם וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא כִּי סָרָבִים וְסַלּוֹנִים
אוֹתָךְ וְאֶל־עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב מִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא
וּמִפְּנֵיהֶם אַל־תֵּחָת כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ וְדִבַּרְתָּ אֶת־דְּבָרַי 7
אֲלֵיהֶם אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה׃
וְאַתָּה בֶן־אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אַל־תְּהִי־ 8
מֶרִי כְּבֵית הַמֶּרִי פְּצֵה פִיךָ וֶאֱכֹל אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ׃
וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה־יָד שְׁלוּחָה אֵלָי וְהִנֵּה־בוֹ מְגִלַּת־סֵפֶר׃ וַיִּפְרֹשׂ 9
אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר וְכָתוּב אֵלֶיהָ קִנִים
וָהֶגֶה וָהִי׃

CAP. III. ג

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֱכוֹל אֱכוֹל אֶת־ א
הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶפְתַּח אֶת־ 2
פִּי וַיַּאֲכִלֵנִי אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם 3
בִּטְנְךָ תַאֲכֵל וּמֵעֶיךָ תְמַלֵּא אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי
נֹתֵן אֵלֶיךָ וָאֹכְלָה וַתְּהִי בְּפִי כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק׃ וַיֹּאמֶר 4
אֵלָי בֶּן־אָדָם לֶךְ־בֹּא אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדִבַּרְתָּ בִדְבָרַי
אֲלֵיהֶם׃ כִּי לֹא אֶל־עַם עִמְקֵי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אַתָּה ה
שָׁלוּחַ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ לֹא ׀ אֶל־עַמִּים רַבִּים עִמְקֵי שָׂפָה 6

וכבדי

כ׳ v. 5. קמץ בז״ק

קאַפּיטעל ב

1 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! שטעל זיך אויף דיינע
פיס וועל איך צו דיר ריידען !
2 ווי ער האָט צו מיר גערעדט האָב איך מוטה בעקומען און עס האָט מיר
אויף די פיס געשטעלט, דאַן האָב איך פערשטאַנען ווער עס רעדט צו
מיר.
3 ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! איך שיק דיר צו די קינדער
ישראל, צו די רעבעלענדע שטאַמען, וועלכע האָבען רעבעלט קעגען מיר
(ווייל זייערע עלטערען האָבען מיר וויעדערשפּעניגט) פּונקט ביז דעם טאָג.
4 די קינדער זיינען אונפערשעהמטע און האַרט הערציגע, אָט צו זיי שיק
איך דיר אַז דו זאָלסט זיי זאָגען : „אַזוי האָט גאָט דער אַלמעכטיגער
געזאָגט” !
5 אום זיי — אויב זיי וועלען יאַ הערען אָדער ניט (וואָרום זיי זיינען דאָך
אַ הויז פון וויעדערשפּעניגקייט) — זאָלען וויסען אַז עס האָט ביי זיי
אַ נביא עקסעסטירט.
6 דו, מענשענקינד, שרעק זיך ניט פאַר זיי און ווער ניט דערשראָקען פון
זייערע רייד, דו ביזט דאָך איינגעוואָהנט מיט דערנער און דיסטלען
וואָהנענדיג צווישען עקדישען, שרעק זיך ניט פאַר זייערע רייד און
האָב קיין אַנגסט פאַר זייערע בייזע געזיכטער, זיי זיינען דאָך ניט מעהר
ווי אַ הויז פון וויעדערשפּעניגער.
7 דו רייד צו זיי מיינע ווערטער, אויב זיי וועלען יא הערען אָדער ניט
הערען — זיי זיינען דאָך וויעדערשפּעניגער.
8 הער נאָר אויס דו מענשענקינד וואָס איך רייד צו דיר — זיי דו ניט
וויעדערשפּעניג ווי דאָס וויעדערשפּעניג הויז ! עפען דיין מויל און
עס דאָס וואָס איך גיעב דיר.
9 דאַן האָב איך דערזעהען אַז אַ האַנד איז אויסגעשטרעקט צו מיר און אין
איהם איז אַ צוזאַמענגעראָלטער בוך.
10 ער האָט זי פאַנאַנדערגעשפּרייט פאַר מיר, ערשט זי איז בעשריעבען
פון פאָרענט און פון הינטען ; אויף איהר זיינען אויסגעשריעבען קלאָג,
יאָמער און וועהעניש.

קאַפּיטעל ג

1 ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! וואָס דו געפינסט עסס !
עסס דאָס צוזאַמענגעראָלטעס בוך און געה רייד צו דאָס הויז פון ישראל”,
2 איך האָב מיין מויל געעפענט און ער האָט מיר געמאַכט עססען דאָס צו־
זאַמענגעראָלטעס בוך,
3 און האָט געזאָגט צו מיר : „מענשענקינד ! זעטיג אָן דיין בויך און
מאַך פול דיינע געדערים מיט דאָס צוזאַמענגעראָלטעס בוך, וועלכע איך
גיעב דיר”. אַז איך האָב עס אויפגעגעסען האָב איך אינ׳ם מויל געפיהלט
זיס ווי האָניג.
4 דאַן האָט ער צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! געה, קום צו דאָס הויז
ישראל און רייד צו זיי מיינע ווערטער ;
5 וואָרום ניט צו אַ פאָלק פון א אונפערשטענדליכע שפּראַך אָדער אַ שווע־
רע אויסשפּראַכע ווערסטו געשיקט — דו ווערסט געשיקט צו דאָס הויז
ישראל.
6 נישט צו גרויסע פעלקער, וועלכע האָבען אַ אונפערשטענדליכע שפּראַך

וְכִבְדֵ֣י לָשׁ֔וֹן אֲשֶׁ֥ר לֹא־תִשְׁמַ֖ע דִּבְרֵיהֶ֑ם אִם־לֹ֤א אֲלֵיהֶם֙
7 שְׁלַחְתִּ֔יךָ הֵ֖מָּה יִשְׁמְע֥וּ אֵלֶֽיךָ׃ וּבֵ֣ית יִשְׂרָאֵ֗ל לֹ֤א יֹאבוּ֙
לִשְׁמֹ֣עַ אֵלֶ֔יךָ כִּֽי־אֵינָ֥ם אֹבִ֖ים לִשְׁמֹ֣עַ אֵלָ֑י כִּ֚י כָּל־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל
8 חִזְקֵי־מֵ֥צַח וּקְשֵׁי־לֵ֖ב הֵֽמָּה׃ הִנֵּ֨ה נָתַ֧תִּי אֶת־פָּנֶ֛יךָ חֲזָקִ֖ים
9 לְעֻמַּ֣ת פְּנֵיהֶ֑ם וְאֶת־מִצְחֲךָ֥ חָזָ֖ק לְעֻמַּ֥ת מִצְחָֽם׃ כְּשָׁמִ֛יר
חָזָ֥ק מִצֹּ֖ר נָתַ֣תִּי מִצְחֶ֑ךָ לֹֽא־תִירָ֤א אוֹתָם֙ וְלֹא־תֵחַ֣ת
י מִפְּנֵיהֶ֔ם כִּ֛י בֵּ֥ית מְרִ֖י הֵֽמָּה׃ וַיֹּ֖אמֶר אֵלָ֑י בֶּן־אָדָ֗ם
אֶֽת־כָּל־דְּבָרַי֙ אֲשֶׁ֣ר אֲדַבֵּ֣ר אֵלֶ֔יךָ קַ֥ח בִּֽלְבָבְךָ֖ וּבְאָזְנֶ֥יךָ
11 שְׁמָֽע׃ וְלֵ֨ךְ בֹּ֤א אֶל־הַגּוֹלָה֙ אֶל־בְּנֵ֣י עַמֶּ֔ךָ וְדִבַּרְתָּ֤ אֲלֵיהֶם֙
וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֔ם כֹּ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֑ה אִם־יִשְׁמְע֖וּ וְאִם־
12 יֶחְדָּֽלוּ׃ וַתִּשָּׂאֵ֣נִי ר֔וּחַ וָאֶשְׁמַ֣ע אַחֲרַ֔י ק֖וֹל רַ֣עַשׁ גָּד֑וֹל
13 בָּר֥וּךְ כְּבוֹד־יְהוָ֖ה מִמְּקוֹמֽוֹ׃ וְק֣וֹל ׀ כַּנְפֵ֣י הַחַיּ֗וֹת מַשִּׁיקוֹת֙
אִשָּׁ֣ה אֶל־אֲחוֹתָ֔הּ וְק֥וֹל הָאוֹפַנִּ֖ים לְעֻמָּתָ֑ם וְק֖וֹל רַ֥עַשׁ
14 גָּדֽוֹל׃ וְר֥וּחַ נְשָׂאַ֖תְנִי וַתִּקָּחֵ֑נִי וָאֵלֵ֥ךְ מַר֙ בַּחֲמַ֣ת רוּחִ֔י
טו וְיַד־יְהוָ֥ה עָלַ֖י חָזָֽקָה׃ וָאָב֨וֹא אֶל־הַגּוֹלָ֜ה תֵּ֣ל אָ֠בִיב
הַיֹּשְׁבִ֤ים אֶל־נְהַר־כְּבָר֙ וָאֲשֶׁ֔ר הֵ֖מָּה יוֹשְׁבִ֣ים שָׁ֑ם וָאֵשֵׁ֥ב
16 שָׁם֙ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֔ים מַשְׁמִ֖ים בְּתוֹכָֽם׃ וַיְהִ֕י מִקְצֵ֖ה
17 שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים * וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־
אָדָ֕ם צֹפֶ֥ה נְתַתִּ֖יךָ לְבֵ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל וְשָׁמַעְתָּ֤ מִפִּי֙ דָּבָ֔ר
18 וְהִזְהַרְתָּ֥ אוֹתָ֖ם מִמֶּֽנִּי׃ בְּאָמְרִ֤י לָֽרָשָׁע֙ מ֣וֹת תָּמ֔וּת וְלֹ֤א
הִזְהַרְתּוֹ֙ וְלֹ֣א דִבַּ֔רְתָּ לְהַזְהִ֥יר רָשָׁ֛ע מִדַּרְכּ֥וֹ הָרְשָׁעָ֖ה
19 לְחַיֹּת֑וֹ ה֤וּא רָשָׁע֙ בַּעֲוֺנ֣וֹ יָמ֔וּת וְדָמ֖וֹ מִיָּדְךָ֥ אֲבַקֵּֽשׁ׃ וְאַתָּה֙
כִּֽי־הִזְהַ֣רְתָּ רָשָׁ֔ע וְלֹא־שָׁב֙ מֵֽרִשְׁע֔וֹ וּמִדַּרְכּ֖וֹ הָרְשָׁעָ֑ה ה֚וּא
כ בַּעֲוֺנ֣וֹ יָמ֔וּת וְאַתָּ֖ה אֶת־נַפְשְׁךָ֥ הִצַּֽלְתָּ׃ וּבְשׁ֨וּב צַדִּ֤יק
מִצִּדְקוֹ֙ וְעָ֣שָׂה עָ֔וֶל וְנָתַתִּ֥י מִכְשׁ֛וֹל לְפָנָ֖יו ה֣וּא יָמ֑וּת כִּ֣י
לֹ֤א הִזְהַרְתּוֹ֙ בְּחַטָּאת֣וֹ יָמ֔וּת וְלֹ֣א תִזָּכַ֗רְןָ צִדְקָתוֹ֙ אֲשֶׁ֣ר
21 עָשָׂ֔ה וְדָמ֖וֹ מִיָּדְךָ֥ אֲבַקֵּֽשׁ׃ וְאַתָּ֞ה כִּ֧י הִזְהַרְתּ֣וֹ צַדִּ֗יק לְבִלְתִּ֛י

חטא

v. 15. ואשב ק — v. 16. פסקא באמצע פסוק — v. 20. צדקתו ק

אָדער אַ שווערע אויסשפּראַכע, וואָס דו קענסט זייערע רייד ניט פֿער־
שטעהען ; ווען איך וואָלט דיר זאָגאר צו זיי געשיקט וואָלטען זיי
דיר אויך אויסהערען.
7 דאָס הויז ישראל אָבער וועט דיר ניט ווע‌לען אויסהערען ווייל זיי ווילען
מיר ניט אויסהערען, וואָרום דאָס גאַנצע הויז ישראל זיינען אונפֿער־
שעהמטע און האַרטהערציגע.
8 איך האָב דיין געזיכט שטאַרק געמאַכט קעגען זייערע געזיכטער און
דיין שטערען אַזוי שטאַרק ווי זייערע שטערענס.
9 ווי דיימאַנד, וואָס איז שטאַרקער פֿאַר שטיין, האָב איך דיין שטערען
געמאַכט, אום דו זאָלסט זיך ניט שרעקען פֿאַר זיי, וואָרום זיי זיינען
אַ הויז פֿון ווידערשפּעניגער.
10 ער האָט צו מיר ווידער געזאָגט : אַלע מיינע ווערטער וואָס איך רייד
צו דיר נעהם זיך אַריין אין האַרצען און הער אוים מיט דיינע אויערען.
11 דאַן געה צו די אויסגעוואַנדערטע, ד. ה. צו די קינדער פֿון דיין פֿאָלק ;
צו זיי זאָלסטוריידען און זאָגען : „אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער !"
אויב זיי ווע‌לען יאַ הערען אָדער ניט.
12 ווען דער ווינט האָט מיר אויפֿגעהויבען האָב איך הינטער מיר געהערט
אַ גערויש פֿון אַ גרויסען שטורעם : „גאָט'ס הערליכקייט ווערט געלויבט
פֿון זיין אָרט !"
13 אויך אַ טומעל פֿון די טהיערישע פֿליגע‌לען וואָס האָבען געקלאַפּט איינער
אָן דעם אַנדערען , און דער טומעל פֿון די רעדער מיט זיי — אַ גערויש
פֿון אַ גרויסען שטורעם.
14 מיר האָט אַ ווינד אַרומגענומען און אויפֿגעהויבען, איך בין געגאַנגען
פֿערביטערט און אויפֿגערעגט, וואָרום גאָט'ס מאַכט האָט מיר שטאַרק
אָנגענומען.
15 איך בין געקומען אין תּל־אביב צו די איינגעוואַנדערטע, וואָס זיצען
ביי'ן טייך כבר, איך האָב אַ קוק געטהאָן אַז זיי זיצען דאָרטען, בין איך
פֿערבליעבען מיט זיי זיעבען טעג ; איך בין ווי צומישט געוועזן.
16 ענדע זיעבען טעג איז גאָט'ס וואָרט געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
17 מענשענקינד ! איך שטעל דיר אָן אַלס אויפֿזעהער צום הויז ישראל,
ווען דו וועסט פֿון מיר הערען עטוואָס, זאָלסטו זיי וואַרנען אין מיין נאָ־
מען.
18 ווען איך זאָג אויף אַ פֿערברעכער : „דו וועסט שטאַרבען !" און דו
האָסט איהם ניט געוואַרענט און האָסט ניט גערעדט אום דעם פֿערברעכער
צו וואַרענען (ער זאָל אַראָב) פֿון זיין שלעכטע וועג, לעבען צו בלייבען ,
וועט ער, דער פֿערברעכער, שטאַרבען פֿאַר זיינע זינד, אָבער איך
וועל פֿון דיר זיין בלוט פֿאָדערען.
19 אויב אָבער דו האָסט דעם פֿערברעכער געוואַרענט און ער האָט זיך דאָך
ניט צוריקגעקעהרט פֿון זיין פֿעברעכען און שלעכטע וועג, דאַן וועט ער
שטאַרבען פֿאַר זיינע זינד און דו האָסט דיין זעעל גערעטעט.
20 איך ווען אַ פֿרומער געהט אַראָב פֿון פֿרומען וועג און טהוט אונרעכט
(ווייל איך האָב איהם אַ שטרויכלונג געמאַכט), וועט ער שטאַרבען [אויב
דו וועסט איהם ניט וואַרנען]. ער וועט שטאַרבען פֿאַר זיינע זינד,
עס וועט איהם ניט דערמאָהנט ווערען זיין טוגענד וואָס ער האָט גע־
טהאָן ; אָבער פֿון דיר וועל איך זיין בלוט פֿאָדערען.
21 אויב דו האָסט יאַ געוואַרענט דעם פֿרומען : „זינדיג ניט, פֿרומער !"

חָטָא צַדִּיק וְהוּא לֹא־חָטָא חָיוֹ יִחְיֶה כִּי נִזְהָר וְאַתָּה
22 אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד־יְהוָה וַיֹּאמֶר
23 אֵלַי קוּם צֵא אֶל־הַבִּקְעָה וְשָׁם אֲדַבֵּר אוֹתָךְ׃ וָאָקוּם
וָאֵצֵא אֶל־הַבִּקְעָה וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד־יְהוָה עֹמֵד כַּכָּבוֹד
24 אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבָר וָאֶפֹּל עַל־פָּנָי׃ וַתָּבֹא־בִי רוּחַ
וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וַיְדַבֵּר אֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הִסָּגֵר
כה בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנֵּה נָתְנוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים
26 וַאֲסָרוּךָ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם׃ וּלְשׁוֹנְךָ אַדְבִּיק אֶל־
חִכֶּךָ וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא־תִהְיֶה לָהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרִי
27 הֵמָּה׃ וּבְדַבְּרִי אוֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשֹּׁמֵעַ ׀ יִשְׁמָע וְהֶחָדֵל ׀ יֶחְדָּל כִּי
בֵּית מְרִי הֵמָּה׃

Cap. IV. ד

ד

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ לְבֵנָה וְנָתַתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחַקּוֹתָ
2 עָלֶיהָ עִיר אֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר וּבָנִיתָ
עָלֶיהָ דָּיֵק וְשָׁפַכְתָּ עָלֶיהָ סֹלְלָה וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת
3 וְשִׂים־עָלֶיהָ כָּרִים סָבִיב׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ מַחֲבַת בַּרְזֶל
וְנָתַתָּה אוֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וַהֲכִינֹתָה אֶת־
פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהָיְתָה בַמָּצוֹר וְצַרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית
4 יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה שְׁכַב עַל־צִדְּךָ הַשְּׂמָאלִי וְשַׂמְתָּ אֶת־
עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
ה תִּשָּׂא אֶת־עֲוֹנָם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ אֶת־שְׁנֵי עֲוֹנָם לְמִסְפַּר
יָמִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנָשָׂאתָ עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃
6 וְכִלִּיתָ אֶת־אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ עַל־צִדְּךָ הַיְמָנִי שֵׁנִית וְנָשָׂאתָ
אֶת־עֲוֹן בֵּית־יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה
7 נְתַתִּיו לָךְ׃ וְאֶל־מְצוֹר יְרוּשָׁלִַם תָּכִין פָּנֶיךָ וּזְרֹעֲךָ חֲשׂוּפָה
8 וְנִבֵּאתָ עָלֶיהָ׃ וְהִנֵּה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא־תֵהָפֵךְ

מצדך

ג׳ v. 21. קמץ בז״ק v. 27. המ׳ בקמץ ibid. קמץ בז״ק ד׳ v. 6. הימני ק׳

און ער האָט צוליעב דעם ניט געזינדיגט, וועט ער לעבען בלייבען ווייל ער איז פאָרזיכטיג, און דו האָסט דיין זעעל גערעטעט.

22 דאַן איז געוועזען אויף מיר גאָט׳ס מאַכט און ער האָט צו מיר געזאָגט: „שטעה אויף! געה אַרויס אין טהאָל, דאָרט וועל איך מיט דיר ריידען״.

23 איך בין אויפגעשטאַנען און אַרויס אין טהאָל ערשט דאָרט שטעהט גאָט׳ס הערליכקייט אַזוי ווי די הערליכקייט וואָס איך האָב געזעהען נעבען טייך כבר, איך בין אויף מיין געזיכט געפאַלען.

24 דאַן איז אין מיר אַריין אַ גייסט און אווקגעשטעלט מיר אויף מיינע פיס, ער האָט גערעדט מיט מיר און געזאָגט צו מיר: געה, שליס זיך איין אין דיין הויז.

25 און יעצט, דו מענשענקינד, מען האָט אויף דיר אַרויפגעלעגט דיקע שטריק און געבונדען דיר מיט זיי, אום דו זאָלסט ניט אַרויסגעהן פון זיי.

26 אויך וועל איך דיר דיין צונג צוקלעפּען צום גומען, אום דו זאָלסט ווי שטום זיין און ניט מעהר זיין פאַר יעדערען פון זיי אַ שטראָפע, וואָרום זיי זיינען אַ הויז פון ווידערשפּעניגע.

27 ווען איך וועל מיט דיר ריידען וועל איך עפענען דיין מויל און דו זאָלסט זיי זאָגען: אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: „דער וואָס וויל הערען זאָל הערען, און דער וואָס וויל ניט הערען זאָל ניט הערען״ — וואָרום זיי זיינען דאָך אַ הויז פון ווידערשפּעניגער.

קאַפּיטעל ד

1 און דו, מענשענקינד, נעהם זיך אַ ציגעל און לעג אַוועק פאַר דיר, קריץ אויס אויף איהר אַ שטאָדט — ירושלים.

2 שטעל אַרום איהר אַ בעלאַגערונג און בוי אַרום איהר אַ טהורעם, שיט אַרום אַ זאַמדוואַנד און שטעל אַרום אַרמעען אויך מאַך אַרום איהם שטורעמבעק.

3 דו אַליין נעהם אַ אייזערנע פאַן און שטעל עס אַוועק אַלס אַ אייזערנע וואַנד צווישען דיר און צווישען שטאָדט; האַלט דיין געזיכט גלייך קעגען איהר, אום זי זאָל בעלאַגערט זיין ווייל דו בעלאַגערסט איהר — דאָס איז אַ צייכען צו הויז ישראל.

4 דאַן לעג זיך אויף דיין לינקער זייט ווי דו וואָלסט אויף איהם אַרויפ־לעגען די זינד פונ׳ם הויז ישראל; דעם צאָהל טעג וואָס דו וועסט אויף איהם ליגען וועסטו אָבליידען פאַר זייערע זינד.

5 איך האָב פאַר דיר בעשטימט פאַרביידע זינד זייערע אַ צאָהל טעג — דריי הונדערט מיט ניינציג טעג, אַזוי פיעל וועסטו ליידען פאַר די זינד פונ׳ם הויז ישראל.

6 אַז דו וועסט ענדיגען דיעזע (טעג), זאָלסטו ליגען נאָך אַ מאָל אויף דיין רעכטען זייט פיערציג טעג, דו וועסט דאָס אָבקומען פאַר די זינד פון דאָס הויז יהודה אַ טאָג פאַר אַ יאָהר; אַ טאָג פאַר אַ יאָהר האָב איך פאַר דיר בעשטימט.

7 דיין געזיכט זאָל געווענדעט זיין צום בעלאַגערונג פון ירושלים און דיין אָרעם זאָל אָבגעדעקט זיין, דאָס וועסטו אויף איהר פּראָפעצייהען.

8 איך האָב שוין געלעגט אויף דיר דיקע שטריק אום דו זאָלסט זיך ניט

9 מִצִּדְּךָ אֶל־צִדֶּךָ עַד־כַּלּוֹתְךָ יְמֵי מְצוּרֶךָ׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ
חִטִּין וּשְׂעֹרִים וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְדֹחַן וְכֻסְּמִים וְנָתַתָּה אוֹתָם
בִּכְלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לְךָ לְלָחֶם מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־
אַתָּה ׀ שׁוֹכֵב עַל־צִדְּךָ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ׃
י וּמַאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מֵעֵת
11 עַד־עֵת תֹּאכְלֶנּוּ׃ וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִשְׁתֶּה שִׁשִּׁית הַהִין
12 מֵעֵת עַד־עֵת תִּשְׁתֶּה׃ וְעֻגַת שְׂעֹרִים תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בְּגֶלְלֵי
13 צֵאַת הָאָדָם תְּעֻגֶנָה לְעֵינֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה
יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחְמָם טָמֵא בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם
14 שָׁם׃ וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה
וּנְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא־אָכַלְתִּי מִנְּעוּרַי וְעַד־עַתָּה וְלֹא־בָא
טו בְּפִי בְּשַׂר פִּגּוּל׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־
צְפוּעֵי הַבָּקָר תַּחַת גֶּלְלֵי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לַחְמְךָ עֲלֵיהֶם׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִנְנִי שֹׁבֵר מַטֵּה־לֶחֶם בִּירוּשָׁלִַם
וְאָכְלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבִדְאָגָה וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה וּבְשִׁמָּמוֹן
17 יִשְׁתּוּ׃ לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וָמָיִם וְנָשַׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו
וְנָמַקּוּ בַּעֲוֺנָם׃

Cap. V. ה

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ ׀ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר הַגַּלָּבִים תִּקָּחֶנָּה
לָּךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ לְךָ מֹאזְנֵי
2 מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם׃ שְׁלִשִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר
כִּמְלֹאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִשִׁית תַּכֶּה בַחֶרֶב
סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לָרוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃
3 4 וְלָקַחְתָּ מִשָּׁם מְעַט בְּמִסְפָּר וְצַרְתָּ אוֹתָם בִכְנָפֶיךָ׃ וּמֵהֶם
עוֹד תִּקָּח וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ אֹתָם
ה בָּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת יְרוּשָׁלִַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שַׂמְתִּיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ

ארצות

ד׳ v. 15 צפיעי ק׳ ה׳ v. 4. קמץ בז״ק

קעהרען פון איין זייט אויף דעם אַנדערען ביז דו וועסט ענדיגען דיינע
בעלאַגערונגס טעג.
9 און דו נעהם זיך ווייץ, גערשטען, באָב, לינזען, הירזש און גריקע, לעג דאָס
אריין אין איין כלי און מאַך דערפון ברויט פאַר זיך, עס זאָל געננג
זיין אויף דעם צאָהל טעג וואָס דו ליעגסט אויף דיין לינקען זייט —
דריי הונדערט און ניינציג טעג וועסטו דערפון עסען.
10 יעדער מאָל וואָס דו וועסט דערפון עסען זאָל זיין מיט אַ וואָג — (די
וואָג פון) צוואַנציג שקלים אין אַ טאָג, פון צייט צו צייט זאָלסטו דערפון
עסען.
11 אויך וואַסער זאָלסטו מיט אַ מאָאס טרינקען — אַ זעקסטעל פון אַ הין,
פון צייט צו צייט זאָלסטו טרינקען.
12 דו זאָלסט עסען אַ גערשטין־קיכעל, עס זאָל אויף שטיקער מענשענקאַטה
אין קיכלאַך געבאַקט ווערען פאַר זיינע אויגען.
13 און גאָט האָט געזאָגט : אַזוי וועלען די קינדער ישראל זייער אונריינעם
ברויט עסען צווישען די פעלקער וואָס איך וועל זיי פערוואַרפען.
14 האָב איך געענטפערט : „אוי וועה, אַלמעכטיגער גאָט ! מיין זעעלע
איז ניעמאָלס אונריין געווען — געפאַלענעם אָדער צוריסענעם האָב איך
ניט געגעסען פון מיין קינדהייט אָן ביז יעצט, קיינע אונריינע פלייש איז
אין מיין מויל ניט אַריינגעקומען”.
15 דאַן האָט ער צו מיר געזאָגט : זעה ! איך ערלויב דיר רינדערקאַטה
אַנשטאָט מענשענקאַטה, דו קענסט דיין ברויט אויף זיי פערפערטיגען.
16 אויך האָט ער צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! איך צוברעך דעם ברויט־
שטאָם אין ירושלים, מען וועט דאָרט עסען ברויט מיט אַ וואָג און אין
זאָרג, אויך וואַסער וועט מען טרינקען מיט אַ מאָאס אונרוהיגערהייד.
17 ווייל עס וועט זיי פעהלען ברויט און וואַסער, זיי וועלען פערשמאַכט ווע־
רען איינער ווי דער אַנדערער און צושמאָלצען ווערען פאַר זייערע זינד.

קאַפּיטעל ה

1 און דו, מענשענקינד, נעהם זיך צו אַ שאַרפען שווערד, אַ ראַזירמעסער
פון אַ באַרבאַר זאָלסטו זיך נעהמען און פיהרען אויף די האָאר פון דיין
קאָפּ און באָרד ; דאַן זאָלסטו וואָגשאָלען נעהמען און פאַנאַנדערטהיי־
לען דאָס.
2 איין דריטעל זאָלסטו אין פייער פערברענען אין מיטען שטאָדט ווען
עס וועט זיך ענדיגען די צייט פון בעלאַגערונג, נאָך אַ דריטעל זאָלסטו
נעהמען און קלאַפּען אַרום איהר מיט׳ן שווערד, און די לעצטע דריטעל
זאָלסטו צושפּרייטען אויפ׳ן ווינד, נאָך זיי וועל איך שוין דעם שווערד
אַרויסנעהמען.
3 אַ ביסעל (האָאר) מיט אַ צאָהל נעהם פון דאָרטען, דאָס זאָלסטו אַנבינ־
דען אין דיין קלייד.
4 נאָך אַ ביסעל נעהם פון זיי און וואַרף אַריין אין פייער, ד. ה. פערברען
דאָס אין פייער ; דערפון וועט אַרויס אַ פייער צו דאָס גאַנצע הויז
ישראל.
5 אַזוי האָט דער אַלמעכטיגער גאָט געזאָגט : ירושלים האָב איך אויס־
געצייכענט צווישען די פעלקער און לענדער וואָס אַרום איהר.

6 אֲרָצ֑וֹת׃ וַתֶּ֨מֶר אֶת־מִשְׁפָּטַ֤י לְרִשְׁעָה֙ מִן־הַגּוֹיִ֔ם וְאֶת־
חֻקּוֹתַ֕י מִן־הָאֲרָצ֖וֹת אֲשֶׁ֣ר סְבִיבוֹתֶ֑יהָ כִּ֤י בְמִשְׁפָּטַי֙ מָאָ֔סוּ
7 וְחֻקּוֹתַ֖י לֹא־הָלְכ֥וּ בָהֶֽם׃ לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֗ה
יַ֣עַן הֲמָנְכֶם֮ מִן־הַגּוֹיִם֒ אֲשֶׁר֙ סְבִיבֽוֹתֵיכֶ֔ם בְּחֻקּוֹתַי֙ לֹ֣א
הֲלַכְתֶּ֔ם וְאֶת־מִשְׁפָּטַ֖י לֹ֣א עֲשִׂיתֶ֑ם וּכְמִשְׁפְּטֵ֧י הַגּוֹיִ֛ם אֲשֶׁ֥ר
8 סְבִיבֽוֹתֵיכֶ֖ם לֹ֥א עֲשִׂיתֶֽם׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֔ה
הִנְנִ֥י עָלַ֖יִךְ גַּם־אָ֑נִי וְעָשִׂ֧יתִי בְתוֹכֵ֛ךְ מִשְׁפָּטִ֖ים לְעֵינֵ֥י הַגּוֹיִֽם׃
9 וְעָשִׂ֣יתִי בָ֗ךְ אֵ֚ת אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־עָשִׂ֔יתִי וְאֵ֛ת אֲשֶׁר־לֹא־אֶעֱשֶׂ֥ה
י כָמֹ֖הוּ ע֑וֹד יַ֖עַן כָּל־תּוֹעֲבֹתָֽיִךְ׃ לָכֵ֗ן אָבוֹת֙ יֹאכְל֤וּ
בָנִים֙ בְּתוֹכֵ֔ךְ וּבָנִ֖ים יֹאכְל֣וּ אֲבוֹתָ֑ם וְעָשִׂ֤יתִי בָךְ֙ שְׁפָטִ֔ים
11 וְזֵרִיתִ֥י אֶת־כָּל־שְׁאֵרִיתֵ֖ךְ לְכָל־רֽוּחַ׃ לָכֵ֣ן חַי־אָ֗נִי נְאֻם֮
אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִה֒ אִם־לֹ֗א יַ֚עַן אֶת־מִקְדָּשִׁ֣י טִמֵּ֔את בְּכָל־שִׁקּוּצַ֖יִךְ
וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתָ֑יִךְ וְגַם־אֲנִ֣י אֶגְרַ֗ע וְלֹֽא־תָח֥וֹס עֵינִ֖י וְגַם־אֲנִ֥י
12 לֹ֥א אֶחְמֽוֹל׃ שְׁלִשִׁתַ֞יִךְ בַּדֶּ֣בֶר יָמ֗וּתוּ וּבָֽרָעָב֙ יִכְל֣וּ
בְתוֹכֵ֔ךְ וְהַשְּׁלִשִׁ֕ית בַּחֶ֖רֶב יִפְּל֣וּ סְבִיבוֹתָ֑יִךְ וְהַשְּׁלִישִׁ֞ית
13 לְכָל־ר֣וּחַ אֱזָרֶ֔ה וְחֶ֖רֶב אָרִ֥יק אַחֲרֵיהֶֽם׃ וְכָלָ֣ה אַפִּ֗י וַהֲנִחוֹתִ֧י
חֲמָתִ֛י בָּ֖ם וְהִנֶּחָ֑מְתִּי וְיָֽדְע֗וּ כִּֽי־אֲנִ֤י יְהוָה֙ דִּבַּ֣רְתִּי בְּקִנְאָתִ֔י
14 בְּכַלּוֹתִ֥י חֲמָתִ֖י בָּֽם׃ וְאֶתְּנֵךְ֙ לְחָרְבָּ֣ה וּלְחֶרְפָּ֔ה בַּגּוֹיִ֖ם
טו אֲשֶׁ֣ר סְבִיבוֹתָ֑יִךְ לְעֵינֵ֖י כָּל־עוֹבֵֽר׃ וְהָיְתָ֞ה חֶרְפָּ֣ה וּגְדוּפָ֗ה
מוּסָר֙ וּמְשַׁמָּ֔ה לַגּוֹיִ֖ם אֲשֶׁ֣ר סְבִיבוֹתָ֑יִךְ בַּעֲשׂ֨וֹתִי בָ֜ךְ
שְׁפָטִ֗ים בְּאַ֤ף וּבְחֵמָה֙ וּבְתֹכְח֣וֹת חֵמָ֔ה אֲנִ֥י יְהוָ֖ה דִּבַּֽרְתִּי׃
16 בְּשַׁלְּחִ֡י אֶת־חִצֵּי֩ הָרָעָ֨ב הָרָעִ֤ים בָּהֶם֙ אֲשֶׁר־הָי֣וּ לְמַשְׁחִ֔ית
אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּ֥ח אוֹתָ֖ם לְשַׁחֶתְכֶ֑ם וְרָעָב֙ אֹסֵ֣ף עֲלֵיכֶ֔ם
17 וְשָׁבַרְתִּ֥י לָכֶ֖ם מַטֵּה־לָֽחֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּ֣י עֲלֵיכֶם֩ רָעָ֨ב וְחַיָּ֤ה
רָעָה֙ וְשִׁכְּלֻ֔ךְ וְדֶ֥בֶר וָדָ֖ם יַֽעֲבָר־בָּ֑ךְ וְחֶ֙רֶב֙ אָבִ֣יא עָלַ֔יִךְ אֲנִ֥י
יְהוָ֖ה דִּבַּֽרְתִּי׃

וַיְהִי

v. 6. קמץ בז״ק   v. 11. למדנחאי אגרע כתיב   v. 12. כצ״ל

6 און זי האָט אומגעביטען מיינע רעכטע אויף פערברעכענס מעהר פאַר אַנדערע פעלקער, אויך מיינע געזעצען מעהר פאַר די לענדער וואָס זיינען אַרום איהר, ווייל זיי האָבען מיין רעכט פערהאַסט און ניט געגאַנגען אין מיינע געזעצען.

7 דערפאַר זאָגט אַזוי דער אַלמעכטיגער גאָט: ווייל איהר זייט ערגער פאַר די פעלקער וועלכע זיינען אַרום אייך — אין מיינע געזעצען געהט איהר ניט און מיינע רעכטע טהוט איהר ניט, איהר האַנדעלט זאָגאַר ניט לויט די רעכטע פון די פעלקער וואָס אַרום אייך;

8 דערפאַר זאָגט אַזוי דער אַלמעכטיגער גאָט: איך וועל זיך אויך צו דיר נעהמען איך וועל אויף דיר מיין שטראָף אויספיהרען פאַר די אויגען פון די פעלקער.

9 איך וועל דיר טהאָן וואָס איך האָב נאָך ביז יעצט ניט געטהאָן און מעהר וועל איך דאָס ניט טהאָן — איבער דיינע גרוילטהאַטען.

10 דערפאַר וועלען ביי דיר עלטערען עסען די קינדער און קינדער וועלען עסען די עלטערען, איך וועל אויף דיר אויספיהרן שטראַפען און נאָכדעם וועל איך דיינע געבליעבענע אויף אַלע זייטען צושפּרייטען.

11 דערפאַר זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: ווי איך לעב! אויב ניט ווייל דו האָסט פעראוּנרייניגט מיין היילינגטהום מיט אַלע דיינע העסליכ־קייטען און מיט אַלע דיינע גרוילטהאַטען, וועל איך אייך פערקלענערען מיין אויג וועט קיין מיטלייד האָבען און איך וועל קיינעם ערבאַרעמען.

12 א דריטעל פון דיר וועט שטאַרבען פון פעסט און וועלען ביי דיר פון הונגער אונטערגעהען, אַ דריטעל וועט פאַלען פון שווערד וואָס רינגעלט דיר אַרום, און די לעצטע דריטעל וועל איך אויף אַלע זייטען צושפּריי־טען און אַרויסנעהמען אַ שווערד נאָך זיי.

13 ביז מיין צאָרן וועט אויפהערען און מיין וואוטה אויף זיי וועט זיך איינשטילען, ערשט דאַן וועל איך זיך בערוהיגען; דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך, גאָט, האָב פון אויפרעגונג גערעדט איידער מיין צאָרן אויף זיי האָט אויפגעהערט.

14 איך וועל דיר מאַכען צו וויסט און שאַנד צווישען די פעלקער וואָס אַרום דיר, פאַר די אויגען פון אַלע פערבייגעהער.

15 דו וועסט ווערען צו שאַנדע און לעסטער, אַלס וואָרנונג און ערשטוינונג צו די פעלקער וואָס אַרום דיר, ווען איך וועל אויף דיר מיין שטראָף אויספיהרען מיין צאָרן און וואוטה, אויך צאָרנדיגען שטראָף — איך, גאָט, האָב דאָס גערעדט.

16 ווען איך וועל אויף זיי אַנשיקען מיינע שלעכטע הונגער פיילען, וואָס דיענען אַלס פערדאַרב, וועלכע איך וועל אויף אייך אַנשיקען אייך צו פערדאַרבען, אויסער וואָס איך וועל אויף אייך אַ גרויסען הונגער שי־קען אום צוברעכען אייך אייער ברויט־שטאָם.

17 איך וועל אויף אייך אַנשיקען הונגער און בייזע טהיערען וואָס וועלען דיר קינדערלאָז מאַכען, אויך פעסט און מאָרד וועלען דיך פערבייגעהען אוי־סער וואָס איך וועל אויף דיר ברענגען אַ שווערד. איך, גאָט, האָב גערעדט.

CAP. VI. ו

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי
3 יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא אֲלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ דְּבַר־
אֲדֹנָי יֱהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים
וְלַגֵּאָיוֹת הִנְנִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבַּדְתִּי בָּמוֹתֵיכֶם׃
4 וְנָשַׁמּוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֵיכֶם וְהִפַּלְתִּי חַלְלֵיכֶם
ה לִפְנֵי גִּלּוּלֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם
6 וְזֵרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ בְּכֹל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה וְהַבָּמוֹת תִּישָׁמְנָה לְמַעַן
יֶחֶרְבוּ וְיֶאְשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם
7 וְנִגְדְּעוּ חַמָּנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם׃ וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם
8 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְהוֹתַרְתִּי בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
9 בַּגּוֹיִם בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם בָּאֲרָצוֹת׃ וְזָכְרוּ פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר־
סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְנָקֹטּוּ
י בִּפְנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכֹל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם׃ וְיָדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה
11 הַזֹּאת׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַכֵּה בְכַפְּךָ וּרְקַע
בְּרַגְלְךָ וֶאֱמָר־אָח אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
12 אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃ הָרָחוֹק בַּדֶּבֶר יָמוּת
וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפּוֹל וְהַנִּשְׁאָר וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת וְכִלֵּיתִי
13 חֲמָתִי בָּם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ
גִּלּוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל ו
רָאשֵׁי הֶהָרִים וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלָה עֲבֻתָּה
14 מְקוֹם אֲשֶׁר נָתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לְכֹל גִּלּוּלֵיהֶם׃ וְנָטִיתִי
אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה מִמִּדְבַּר
דִּבְלָתָה בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

v. 3. ולגאיות קרי

קאַפּיטעל ו

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגן:
2 מענשענקינד! ווענדע דיין געזיכט צו די בערג פון ישראל און פּראָפּע־
3 צייהע אויף זיי. און זאָג: בערג פון ישראל, הערט דאָס וואָרט פון
אַלמעכטיגען גאָט! אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט צו די
בערג און בערגלאַך, צו די שטראָמען און טהאָלען: איך וועל ברענגען
אויף אייך אַ שווערד און צושטערען אייערע באַרג־אַלטאַרען.
4 עס וועלען פּערוויסט ווערען אייערע אַלטאַרען און וועלען צובראָכען ווע־
רען אייערע זונען־בילדער, איך וועל וואַרפען אייערע ערשלאָגענע פאַר
אייערע געטצען.
5 איך וועל לעגען די טוידטע קערפּערס פון די קינדער ישראל פאַר זייערע
געצען און אייערע ביינער וועל איך צושפּרייטען אַרום אייערע אַלטאַרען.
6 און אַלע אייערע וואָהנונגען וועלען פּערוויסט ווערען, די שטעדט און די
באַרג אַלטאַרען וועלען צושמעטערט ווערען, און עס זאָלען וויסט ווערען
און פּערניכטעט ווערען אייערע אַלטאַרען, און עס זאָלען צובראָכען ווערען
און צושטערט ווערען אייערע געצען, זאָלען אָבגעשניטען ווערען אייערע
זונענבילדער און אויסגעמעקט ווערען אייערע טהאַטען.
7 עס וועלען פאַלען ערמאָרדעטע פון אייך — דאַן וועט איהר אַנערקענען
אַז איך בין גאָט.
8 איך וועל איבערלאָזען ווען עס וועלען זיין ביי אייך נאָר שווערד אַנטרו־
נענע אונטער די פעלקער, דאַן ווען איהר וועט צושפּרייט זיין אין די
לענדער.
9 אייערע אַנטרונענע וועלען מיר דערמאָהנען צווישען די פעלקער, וואו מען
האָט זיי אַוועקגעפיהרט געפאַנגענע, נאָכדעם ווי איך האָב צובראָכען
זייער פּערברעכערישע האַרץ וואָס האָט אָבגעקעהרט פון מיר, אויך זיי־
ערע אויגען וואָס ווענדען זיך נאָך זייערע געצען; דאַן וועלען זיי זיך
זעלבסט פאָרווירפע מאַכען פאַר דאָס שלעכטעס וואָס זיי האָבען געטהאָן
מיט זייערע אַלע גרוילטהאַטען.
10 דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט און אַז ניט אומזיסט האָב
איך זיי פאָראויס געזאָגט אַז איך וועל זיי דיעזע שלעכטעס טהאָן.
11 אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: שלאָג מיט דיין האַנד,
קלאַפּ מיט דיין פוס און זאָג: וועה צו דאָס הויז ישראל פאַר אַלע שלעכ־
טע גרוילטהאַטען, איבער וועלכע זיי וועלען פאַלען פון שווערד, פון
הונגער און פון פעסט.
12 דער וואָס איז ווייט וועט שטאַרבען פון פעסט און דער נאָהענטער וועט
פאַלען פונ'ם שווערד, יעדער איבערגעבליעבענער אָדער בעהאַלטענער
אין שטאָדט, וועט שטאַרבען פון הונגער — איך וועל אויסלאָזען מיין
צאָרן צו זיי.
13 ערשט דאַן וועט איהר אַנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען אייערע ער־
שלאָגענע וועלען אַרום אייערע אַלטאַרען ליגען צווישען זייערע געצען,
(וועלכע זיי האָבען אַנגעשטעלט) אויף יעדער הויכען בערגעל, אויף
די שפּיצען פון אַלע בערג, אונטער יעדער פרישען בוים און אונטער
יעדער פונאַנדערגעצווייגטע אייכע, דאָרט וואו זיי האָבען אַלע געצען
זייער אַנגענעהמען דופט געגעבען.
14 איך וועל אויף זיי אויסשטרעקען מיין האַנד, איך וועל מאַכען דאָס
לאַנד פּערוויסטעט און צושטערט מעהר אַלס די וויסטע פון דבלה; דאַן
וועט מען אַנערקענען אין אַלע אייערע וואָהנונגען, אַז איך בין גאָט.

ז CAP. VII. ז

א 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל־אַרְבַּעַת
3 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי בָךְ
4 וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ וְלֹא־
תָחוֹס עֵינִי עָלַיִךְ וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן
וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
ה 6 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָאָה׃ קֵץ
7 בָּא בָּא הַקֵּץ הֵקִיץ אֵלָיִךְ הִנֵּה בָּאָה׃ בָּאָה הַצְּפִירָה
אֵלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא־הֵד
8 הָרִים׃ עַתָּה מִקָּרוֹב אֶשְׁפּוֹךְ חֲמָתִי עָלַיִךְ וְכִלֵּיתִי אַפִּי בָּךְ
9 וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ וְלֹא־
תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל כִּדְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ
י בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה מַכֶּה׃ הִנֵּה הַיּוֹם
11 הִנֵּה בָאָה יָצְאָה הַצְּפִרָה צָץ הַמַּטֶּה פָּרַח הַזָּדוֹן׃ הֶחָמָס
קָם לְמַטֵּה־רֶשַׁע לֹא־מֵהֶם וְלֹא מֵהֲמוֹנָם וְלֹא מֶהֱמֵהֶם
12 וְלֹא־נֹהַּ בָּהֶם׃ בָּא הָעֵת הִגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אַל־יִשְׂמָח
13 וְהַמּוֹכֵר אַל־יִתְאַבָּל כִּי חָרוֹן אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ כִּי הַמּוֹכֵר
אֶל־הַמִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חַיָּתָם כִּי־חָזוֹן אֶל־כָּל־
14 הֲמוֹנָהּ לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בַּעֲוֺנוֹ חַיָּתוֹ לֹא־יִתְחַזָּקוּ׃ תָּקְעוּ
בַתָּקוֹעַ וְהָכִין הַכֹּל וְאֵין הֹלֵךְ לַמִּלְחָמָה כִּי חֲרוֹנִי אֶל־
טו כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדֶּבֶר וְהָרָעָב מִבָּיִת אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יָמוּת וַאֲשֶׁר בָּעִיר רָעָב וָדֶבֶר יֹאכְלֶנּוּ׃
16 וּפָלְטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל־הֶהָרִים כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת כֻּלָּם הֹמוֹת
17 אִישׁ בַּעֲוֺנוֹ׃ כָּל־הַיָּדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָּיִם׃
18 וְחָגְרוּ שַׂקִּים וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת וְאֶל כָּל־פָּנִים בּוּשָׁה
19 וּבְכָל־רָאשֵׁיהֶם קָרְחָה׃ כַּסְפָּם בַּחוּצוֹת יַשְׁלִיכוּ וּזְהָבָם

לנדה

2. ׳ ארבע קרי   12. ׳ קמץ בז״ק

קאַפּיטעל ז

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגן :
2 דו מענשענ־קינד ! אַזוי זאָגט דער עוויגער גאָט : צו דאָס לאַנד פון
ישראל איז אַן ענדע געקומען, די ענדע קומט אויף אַלע פיער זייטען
פונ'ם לאַנד.
3 יעצט איז אַן ענדע פון דיר — איך וועל אויף דיר אַנשיקען מיין צאָרן
און וועל דיר אַן אורטהייל געבען לויט דיין אויפפיהרונג, איך וועל
אויף דיר אַ שטראָף לעגען פאר אַלע דיינע גרוילטהאַטען.
4 מיין אויג וועט מיט דיר קיין מיטלייד האָבען און קיין ערבאַרמונג, איך
וועל דיר געבען לויט דיין אויפפיהרונג און דיינע גרויל־טהאַטען וואָס
געפינען זיך ביי דיר ; דאַן וועט איהר אַנערקענען, אַז איך בין גאָט.
5 אַזוי זאָגט דער עוויגער גאָט : אַן אונגליק, אַ זאָנדערבאַרער אונגליק
קומט אָן.
6 אַן ענדע קומט, די ענדע איז שוין געקומען ! עס האָט זיך ערמונטערט
אויף דיר — עס איז שוין געקומען.
7 עס איז שוין אָנגעקומען דער מאָרגענשיין (פון שטראָף טאָג) צו דיר,
בעוואוינער פונ'ם לאַנד ; עס איז געקומען די צייט, עס איז נאָהענט
דער טומעל־טאָג, ניט דער לוסטיגער גערויש אויף די בערג.
8 גאַנץ שנעל וועל איך יעצט אויסגיסען מיין צאָרן אויף דיר, איך וועל
אויסלאָזען מיין צאָרן צו דיר און וועל דיר אַן אורטהייל געבען לויט
דיין אויפפיהרונג, איך וועל דיר געבען פאר אַלע דיינע גרויל־טהאַטען.
9 מיין אויג וועט קיין מיטלייד האָבען און קיינע ערבאַרמונג ; לויט דיינע
אויפפיהרונג וועל איך אויף דיר אַ שטראָף לעגען, און לויט די גרויל־
טהאַטען וואָס געפינען זיך ביי דיר — דאַן וועט איהר וויסען, אַז איך
גאָט שטראָף.
10 אָט איז דער טאָג — עס איז שוין געקומען ! עס איז ארויס די בליהונג,
עס וואַקסט די אונרעכט, עס בליהט דאָס פערברעכען.
11 די גוואַלדטהאַט האָט זיך אַוועקגעשטעלט אַלס אַ שטראָף־שטעקען, עס
וועט קיינער בלייבען פון זיי, פון זייער מאַסע אויך ניט פון זייער רוי־
שיגע בעפעלקערונג ; קיינער וועט נאָך זיי ניט ביינקען.
12 עס איז געקומען די צייט, עס איז אָנגעקומען דער טאָג, עס וועט זיך
ניט פרעהען דער קויפער און ניט טרויערן דער פערקויפער, ווארום
דער צאָרן איז אויף די גאַנצע מאַסע איהרע.
13 דער פערקויפער וועט ניט קומען צוריק צו דאָס פערקויפטע זאָלאַנג ער
וועט לעבען ; דאָס איז א פאָראויסזעהונג וועגען איהר גאַנצע מאַסע
וואָס וועט אַנדערש ניט זיין — איבער זיינע זינד וועט קיינער זיין לע־
בען קענען אויפהאַלטען.
14 מען האָט אין טראָמפּייט געבלאָזען און אַלץ פאָרבערייטעט, עס איז
אָבער ניטאָ ווער עס זאָל אין שטרייט געהן ווארום מיין צאָרן איז אויף
דער גאַנצער מאַסע איהרער.
15 אויסערן הויז איז דער שווערד און אינוויינינג איז פעסט און הונגער ;
דער וואָס איז אין פעלד וועט פון שווערד שטאַרבען און דער וואָס איז
16 אין שטאָדט וועט איהם פערניכטען הונגער און פעסט. די פון זיי וועלכע
וועלען אַנטרונען ווערען, וועלען זיי אַלע אויף די בערג בלייבען ברו־
17 מענדיג ווי די טויבען פון די טהאָלען, יעדער פאַר זיינע זינד. אַלע
הענד וועלען שוואַך ווערען און אַלע קניע וועלען ציטערען ווי געהענדיג
18 אין וואַסער. זיי וועלען אומגאַרטלען זיך מיט זעק און אַ שוידער וועט
זיי בעדעקען, אויף יעדער געזיכט וועט זיין שאַנד און אויף יעדער קאָפּ
א פּליעך.

לְנִדָּה יִֽהְיֶה כַּסְפָּם וּזְהָבָם לֹֽא־יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת
יְהוָה נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּֽי־מִכְשׁוֹל
כ עֲוֺנָם הָיָֽה׃ וּצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמָהוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבֹתָם
21 שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בוֹ עַל־כֵּן נְתַתִּיו לָהֶם לְנִדָּה׃ וּנְתַתִּיו
22 בְּיַד־הַזָּרִים לָבַז וּלְרִשְׁעֵי הָאָרֶץ לְשָׁלָל וְחִלְּלֻוהָ׃ וַהֲסִבּוֹתִי
פָנַי מֵהֶם וְחִלְּלוּ אֶת־צְפוּנִי וּבָאוּ־בָהּ פָּרִיצִים וְחִלְּלֽוּהָ׃
23 עֲשֵׂה הָֽרַתּוֹק כִּי הָאָרֶץ מָֽלְאָה מִשְׁפַּט דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה
24 חָמָס׃ וְהֵֽבֵאתִי רָעֵי גוֹיִם וְיָרְשׁוּ אֶת־בָּתֵּיהֶם וְהִשְׁבַּתִּי
כה גְּאוֹן עַזִּים וְנִחֲלוּ מְקַדְשֵׁיהֶם׃ קְפָדָה־בָא וּבִקְשׁוּ שָׁלוֹם
26 וָאָיִן׃ הֹוָה עַל־הֹוָה תָּבוֹא וּשְׁמֻעָה אֶל־שְׁמוּעָה תִּֽהְיֶה
וּבִקְשׁוּ חָזוֹן מִנָּבִיא וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים׃
27 הַמֶּלֶךְ יִתְאַבָּל וְנָשִׂיא יִלְבַּשׁ שְׁמָמָה וִידֵי עַם־הָאָרֶץ
תִּבָּהַלְנָה מִדַּרְכָּם אֶעֱשֶׂה אוֹתָם וּבְמִשְׁפְּטֵיהֶם אֶשְׁפְּטֵם
וְיָדְעוּ כִּֽי־אֲנִי יְהוָה׃

ח CAP. VIII. ח

א וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית בַּשִּׁשִּׁי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב
בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה יוֹשְׁבִים לְפָנָי וַתִּפֹּל עָלַי שָׁם יַד
2 אֲדֹנָי יְהוִה׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה דְמוּת כְּמַרְאֵה־אֵשׁ מִמַּרְאֵה
מָתְנָיו וּלְמַטָּה אֵשׁ וּמִמָּתְנָיו וּלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה־זֹהַר כְּעֵין
3 הַחַשְׁמַלָה׃ וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית יָד וַיִּקָּחֵנִי בְּצִיצִת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא
אֹתִי רוּחַ ׀ בֵּין־הָאָרֶץ וּבֵין־הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלְַמָה
בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צָפוֹנָה
4 אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשַׁב סֵמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה׃ וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד
ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּבִּקְעָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן־אָדָם שָׂא־נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וָאֶשָּׂא עֵינַי דֶּרֶךְ
צָפוֹנָה וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סֵמֶל הַקִּנְאָה הַזֶּה
6 בַּבִּאָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מָהֵם עֹשִׂים

תועבות

ז v. 21. וחללוהו ק׳ v. 25. כצ״ל ח v. 2. פתח בס״פ v. 6. מה הם ק׳

19 זייער זילבער וועלען זיי ווארפען אין גאס און זייער גאָלד וועט פאר זיי
עקעלהאפט זיין, ווייל זייער זילבער און גאָלד וועלען זיי ניט קענען רעטען
אינ׳ם טאָג פון גאָט׳ס צאָרן ; זיי קענען זיך ניט זאט מאכען און
זייערע געדערים וועלען זיי ניט פול מאכען, ווייל דאָס האָט זיי צו
זינדיגען געבראכט.
20 זיין פרעכטיגע ציערונג וועלכע האָט איהם שטאָלץ געמאכט אויך זייערע
אבשייליכע בילדער, ד. ה. די געצען וואָס זיי האָבען געמאכט, האָב איך
אויך פערוואנדעלט אלס עקעלהאפט פאר זיי:
21 איך וועל זיי איבערגעבען אין האנד פון פרעמדע אלס פעראכטונג, און
צו די לאנד פערברעכער אלס רויב, זיי וועלען איהר פערשוועכען.
22 איך וועל אָבקעהרען פון זיי מיין געזיכט, ווייל זיי האָבען פערשוועכט
מיינע געהיימניסע, זאָלען יעצט בארבארען קומען אהין און פערשווע־
כען דאָס.
23 מאך א קייט ! ווארום דאָס לאנד איז פול מיט בלוט־שולד און יעדער
שטאָדט איז פול מיט גוואלדטהאטען.
24 איך וועל ברענגען די שלעכטעסטע פעלקער זיי וועלען אבנעהמען זייערע
הייזער, איך וועל מאכען עס זאָל אויפהערען דער שטאָלץ פון די מעכ־
טיגע, זיי וועלען צווישען זיך צוטהיילען זייערע הייליגטהימער.
25 א צושטערונג קומט אָן, זיי וועלען זוכען פריעדען, עס וועט אָבער ניט
זיין
26 אָן אונגליק נאָך אָן אונגליק וועט קומען, איין נאכריכט נאָך דער אנ־
דער נאכריכט וועט זיין ; דאן וועלען זיי בעטען פונ׳ם נביא א פראָפע־
ציייהונג, ווארום עס וועט פערשווינדען לעהרע פון כהן און ראטה פון
די אלטע.
27 דער קעניג זעלבסט וועט טרויערן, דעם פירשט וועט ארומנעהמען אָן
ערשטוינונג און דאָס פאָלק פונ׳ם לאנד וועט אבהענגיג ווערען ; לויט
זייער אויפפיהרונג וועל איך צו זיי טהאָן און לויט זייערע רעכטע וועל
איך זיי אורטהיילען — דאן וועלען זיי וויסען אז איך בין גאָט.

קאפיטעל ח

1 דאָס איז געווען אין זעקסטען יאָהר, פינף טעג אין זעקסטען מאָנאט,
איך בין געזעסען אין מיין הויז און די עלטסטע פון יהודה זיינען גע־
זעסען נעבען מיר, איז אויף מיר דאָרטען ארויף די מאכט פון אלמעכטי־
גען גאָט.
2 איך האָב דערזעהען א געשטאלט וואָס ווייזט אויס ווי פייער — פון
זיינע לענדען און ניעדעריגער ווי פייער, פון זיינע לענדען און העכער ווי
א העלער שיין, אזוי ווי א פייער־קראנץ.
3 עס האָט זיך אויסגעצויגען א געשטאלט ווי א האנד און האָט מיר אָנגע־
נומען ביי די לאָקען פון מיין קאָפּ, דאן האָט מיר א ווינד אויפגעהויבען
(אין די געטליכע ערשיינונג) צווישען ערד און הימעל און האָט מיר
געבראכט אין ירושלים צום איינגאנג פון אינערליכען טהויער, וואָס
איז געווענדעט צפון־צו, דאָרט וואו עס שטעהט דאָס בילד פון אויפ־
רעגענדען אייפער.
4 דאָרט איז געווען די הערליכקייט פונ׳ם גאָט פון ישראל, אזוי ווי די
ערשיינונג, וועלכע איך האָב געזעהען אין טהאל,
5 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! הויב אויף דיינע אויגען
צום צפון־זייט ! אז איך האָב אויפגעהויבען מיינע אויגען צו צפון־זייט,
ערשט צפון־צו פון טהויער נעבען מזבח, אין אריינגאנג, איז דאָס זעלבינע
אייפער־בילד.
6 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! זעהסטו וואָס זיי טהוען ?

תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ עֹשִׂים פֹּה לְרָחֳקָה
7 מֵעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת׃ וַיָּבֵא
אֹתִי אֶל־פֶּתַח הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֹר־אֶחָד בַּקִּיר׃
8 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם חֲתָר־נָא בַקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה
9 פֶּתַח אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי בֹּא וּרְאֵה אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת
י אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה׃ וָאָבוֹא וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָל־תַּבְנִית
רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה שֶׁקֶץ וְכָל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מְחֻקֶּה עַל־
11 הַקִּיר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל
וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶן־שָׁפָן עֹמֵד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ
12 מִקְטַרְתּוֹ בְּיָדוֹ וַעֲתַר עֲנַן־הַקְּטֹרֶת עֹלֶה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֹשֶׁךְ
אִישׁ בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רֹאֶה אֹתָנוּ
13 עָזַב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה
14 תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח
שַׁעַר בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־הַצָּפוֹנָה וְהִנֵּה־שָׁם הַנָּשִׁים
טו יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת־הַתַּמּוּז׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם
16 עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה׃ וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־
חֲצַר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה־פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין
הָאוּלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם
אֶל־הֵיכַל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיתֶם קֵדְמָה
17 לַשָּׁמֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם הֲנָקֵל לְבֵית יְהוּדָה
מֵעֲשׂוֹת אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ־פֹה כִּי־מָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
חָמָס וַיָּשֻׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת־הַזְּמוֹרָה אֶל־
18 אַפָּם׃ וְגַם־אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְחֵמָה לֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל
וְקָרְאוּ בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֶשְׁמַע אוֹתָם׃

ט CAP. IX. ט

א וַיִּקְרָא בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ פְּקֻדּוֹת הָעִיר וְאִישׁ
2 כְּלִי מַשְׁחֵתוֹ בְּיָדוֹ׃ וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים ׀ מִדֶּרֶךְ

שער

די גרױסע גרױלטהאַטען װאָס דאָס הױז ישראל טהוט דאָ אום צו ער־
װײטערן זיך פֿון מײן הײליגטהום, דו װעסט נאָך זעהען גרעסערע
גרױלטהאַטען.
7 דאַן האָט ער מיר געבראַכט צום אײנגאַנג פֿון הױף, דאָרט האָב איך
דערזעהען אַ לאָך אין װאַנד.
8 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! גראַב אין װאַנד! איך
האָב געגראַבען אין װאַנד ערשט דאָרטען איז אַ טהיר.
9 און ער האָט צו מיר געזאָגט: קום און זעה די שלעכטע גרױלטהאַטען
װאָס זײ טהוען דאָ!
10 איך בין אַרײנגעקומען און געזעהען פֿערשיעדענע געשטאַלטען פֿון װערים
און פֿיה, אַלערלײ עקעלהאַפֿטען — אַלע געצען פֿון די קינדער ישראל
אױסגעקריצט אױף די װענד רונד אַרום.
11 און זיעבציג מענער פֿון די עלטעסטע פֿונ׳ם הױז ישראל, שטעהען פֿאַר
זײ, יעדער האַלט זײן רױכפֿאַן אין האַנד, דער דיקער רױך פֿון די רױכ־
װערק געהט אין דער הײך; אױך יאזניהו, שפֿנ׳ס זוהן, שטעהט צװי־
שען זײ.
12 ער האָט צו מיר װידער געזאָגט: זעהסטו, מענשענקינד, װאָס די
עלטסטע פֿון ישראל טהוען אין דער פֿינסטער, יעדער אין זײן געצען־
צימער? דאָס איז װײל זײ זאָגען: „גאָט זעהט אונז ניט, גאָט האָט
דאָס לאַנד פֿערלאָזען".
13 ער האָט נאָך צו מיר געזאָגט: דו װעסט נאָך װידער זעהען גרױסע
גרױלטהאַטען װאָס זײ טהוען!
14 דאַן האָט ער מיר געבראַכט צום אײנגאַנג פֿון טהױער װאָס איז אין
צפֿון־זײט פֿון גאָט׳ס הױז, ערשט דאָרט זיצען פֿרױען און בעװײנען
דעם תמוז.
15 און ער האָט צו מיר געזאָגט: האָסטו געזעהען, מענשענקינד? דו
װעסט נאָך זעהען גרױלטהאַטען גרעסערע פֿאַר די.
16 דאַן האָט ער מיר געבראַכט אין אינערליכען הױף פֿון גאָט׳ס הױז, נעבען
אײנגאַנג פֿון גאָט׳ס טעמפּעל, צװישען זאַאל און מזרח, דאָרט זײנען
געװען פֿינף־און־צװאַנציג מענשען שטעהענדיג הינטערװײלעך צו גאָט׳ס
טעמפּעל מיט די געזיכטער צו מזרח, האָבען זײ זיך געבוקט אין מזרח צו
דער זונן.
17 און ער האָט צו מיר געזאָגט: האָסטו געזעהן, מענשענקינד? די גרױל־
טהאַטען, װעלכע זײ טהוען דאָ, זײנען פֿאַר די הױז פֿון יהודה די אונבעדײ־
טענדע; זײ האָבען פֿול געמאַכט דאָס לאַנד מיט געװאַלדטהאַטען, און זײ
ערצאָרנען מיר נאָך מעהר—זײ רוקען זיך אַלײן אַ צװײג אין נאָז!
18 איך װעל אָבער אױך טהאָן מיט װאוטה, מײן אױג װעט קײן מיטלײד
האָבען און קײנע ערבאַרמונג; זײ װעלען שױן רופֿען צו מיר מיט אַ הױכע
שטימע, איך װעל זײ אָבער ניט הערען.

קאַפּיטעל ט

1 דאַן האָט ער מיט אַ הױכע שטימע מיר אין אױער אױסגעשריען: עס
ערנעהענט זיך די שטראַף־בעשטימונג פֿון שטאָדט, יעדער האַלט זײנע
ברעכגעצײג אין האַנד!
2 און זעקס מענשען זײנען געקומען פֿונ׳ם װעג (װאָס געהט) צום אױ־
בערשטען טהױער, װאָס פֿערקעהרט זיך אין צפֿון זײט, יעדער מיט זײן

שַׁעַר הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר ׀ מָפְנֶה צָפוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי מַפָּצוֹ בְּיָדוֹ
וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם לָבֻשׁ בַּדִּים וְקֶסֶת הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו
3 וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ אֵצֶל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת׃ וּכְבוֹד ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת
וַיִּקְרָא אֶל־הָאִישׁ הַלָּבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֶסֶת הַסֹּפֵר
4 בְּמָתְנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלָםִ וְהִתְוִיתָ תָּו עַל־מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים
ה וְהַנֶּאֱנָקִים עַל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וּלְאֵלֶּה
אָמַר בְּאָזְנַי עִבְרוּ בָעִיר אַחֲרָיו וְהַכּוּ עַל־תָּחֹס עֵינֵיכֶם
6 וְאַל־תַּחְמֹלוּ׃ זָקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ
לְמַשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־עָלָיו הַתָּו אַל־תִּגַּשׁוּ
וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת׃
7 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טַמְּאוּ אֶת־הַבַּיִת וּמַלְאוּ אֶת־הַחֲצֵרוֹת
8 חֲלָלִים צֵאוּ וְיָצְאוּ וְהִכּוּ בָעִיר׃ וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם וְנֵאשֲׁאַר
אֲנִי וָאֶפְּלָה עַל־פָּנַי וָאֶזְעַק וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הֲמַשְׁחִית
אַתָּה אֵת כָּל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל בְּשָׁפְכְּךָ אֶת־חֲמָתְךָ עַל־
9 יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גָּדוֹל
בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה מֻטֶּה כִּי
י אָמְרוּ עָזַב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ וְאֵין יְהוָה רֹאֶה׃ וְגַם אֲנִי
11 לֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתָתִּי׃ וְהִנֵּה
הָאִישׁ ׀ לְבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר הַקֶּסֶת בְּמָתְנָיו מֵשִׁיב דָּבָר
לֵאמֹר עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃

CAP. X. י

א וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה אֶל־הָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּאֶבֶן
2 סַפִּיר כְּמַרְאֵה דְּמוּת כִּסֵּא נִרְאָה עֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
הָאִישׁ ׀ לְבֻשׁ הַבַּדִּים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינוֹת לַגַּלְגַּל
אֶל־תַּחַת לַכְּרוּב וּמַלֵּא חָפְנֶיךָ גַחֲלֵי־אֵשׁ מִבֵּינוֹת
לכרבים

ט v. 4. אלו קרי v. 5. אל קרי ibid. עינכם ק׳ v. 8. כצ״ל v. 9. נ״א חמס v. 11. ככל אשר ק׳

האמער אין האנד ; צווישען זיי איז געווען איינער אָנגעטהאָן אין לי־נענע קליידער מיט אַ שרייבצייג אונטער זיינע לענדען. זיי זיינען גע־קומען און אוועקגעשטעלט זיך נעבען קופּערנעם מזבח.

3 דאן איז גאָט'ס הערליכקייט אַראָב פון די כרובים, אויף וועלכע עס איז געווען צום שוועל פון הויז, און האָט גערופען דעם מאַן וועלכער איז אָנגעקליידעט אין לינענע קליידער וואָס האָלט אונטער זיינע לענדען דאָס שרייבצייג ;

4 און גאָט האָט צו איהם געזאָגט : געה דורך די שטאָדט, ד. ה. ירושלים, און מאַך אַ צייכען אויף די שטערענס פון די מענער וואָס זיפצען און אָכען אויף אַלע גרוילטהאַטען וואָס ווערען געטהאָן אין איהר.

5 צו די איבריגע האָט ער געזאָגט אין מיין געגענוואַרט : געהט איבער'ן שטאָדט נאָך איהם און שלאָגט, זאָל אייער אויג קיין מיטלייד האָבען און קיינע ערבאַרמונג.

6 אַלטע און יונגע, מיידלאַך, קליינע קינדער און פרויען זאָלט איהר אין גאנצען אויס'הרג'ענען ; אָבער אויף יעדער מענשען וואָס אויף איהם איז אַ צייכען זאָלט איהר ניט נאָהענט קומען, פון מיין הייליגטהום זאָלט איהר אָנפאַנגען. זיי האָבען אָנגעפאַנגען פון די עלטערע מענשען, וועלכע זיינען געשטאַנען נעבען הויז.

7 אויך האָט ער צו זיי געזאָגט מאַכט אונריין דאָס הויז און די הויפען מאַכט פול מיט ערשלאַגענע, געהט ! זיי זיינען ארויס און געשלאַגען אין שטאָדט.

8 ווען זיי האָבען געשלאַגען בין איך אַליין געבליעבען ; דאן בין איך אויף מיין געזיכט געפאַלען, איך האָב געשריען און געזאָגט : אָה, אַלמעכטיגער גאָט ! ווילסטו פערניכטען אַלע איבערגעבליעבענע פון ישראל, אויסגיסענדיג דיין צאָרן אויף ירושלים ?

9 האָט ער מיר געענטפערט : די זינד פון הויז ישראל און יהודה איז זעהר גרויס — דאָס לאַנד איז פול מיט בלוטשולד און יעדער שטאָדט מיט אונרעכט, וואָרום זיי זאָגען : „גאָט האָט פערלאָזען דאָס לאַנד, גאָט זעהט קיין זאַך !"

10 דערפאַר וועט אויך מיין אויג אויף זיי קיין מיטלייד ניט האָבען און קיינע ערבאַרמונג — זייער אויפפיהרונג וועט צו זייער קאָפּ אויסגעהן.

11 דער מאַן וואָס איז אָנגעקליידעט אין לינענע קליידער, אונטער וועמעס לענדען דאָס שרייבצייג איז געווען, האָט געענטפערט אַזוי צו זאָגען : איך האָב געטהאָן ווי דו האָסט מיר בעפוילען.

קאַפּיטעל י

1 איך האָב געזעהען אויף דעם אויסשפּרייטונג וואָס איבער די קעפּ פון די כרובים אַן ערשיינונג ווי דאָס געשטאַלט פון אַ טהראָן פון סאַפּיר־שטיין, דאָס האָט זיך געזעהען אויף זיי.

2 פון דאָרטען האָט מען גערעדט צום מאַן וואָס איז אָנגעקליידעט אין לינען און געזאָגט : „געה אַריין צווישען די רעדער אונטער די כרובים און נעהם אַ פולען הויפען פייער־קויהלען פון צווישען די כרובים און וואַרף אויפ'ן שטאָדט !" ער איז אַהין אַריין אין מיין געגענוואַרט.

לַכְּרֻבִים וּזְרֹק עַל־הָעִיר וַיָּבֹא לְעֵינָי׃ וְהַכְּרֻבִים עֹמְדִים 3
מִימִין לַבַּיִת בְּבֹאוֹ הָאִישׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־הֶחָצֵר
הַפְּנִימִית׃ וַיָּרָם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרוּב עַל מִפְתַּן 4
הַבָּיִת וַיִּמָּלֵא הַבַּיִת אֶת־הֶעָנָן וְהֶחָצֵר מָלְאָה אֶת־נֹגַהּ
כְּבוֹד יְהוָה׃ וְקוֹל כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד הֶחָצֵר ה
הַחִיצֹנָה כְּקוֹל אֵל־שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ׃ וַיְהִי בְּצַוֹּתוֹ אֶת־הָאִישׁ 6
לְבֻשׁ־הַבַּדִּים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינוֹת לַגַּלְגַּל מִבֵּינוֹת
לַכְּרוּבִים וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד אֵצֶל הָאוֹפָן׃ וַיִּשְׁלַח הַכְּרוּב אֶת־ 7
יָדוֹ מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּינוֹת הַכְּרֻבִים
וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל־חָפְנֵי לְבֻשׁ הַבַּדִּים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא׃ וַיֵּרָא 8
לַכְּרֻבִים תַּבְנִית יַד־אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה 9
אַרְבָּעָה אוֹפַנִּים אֵצֶל הַכְּרוּבִים אוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב
אֶחָד וְאוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב אֶחָד וּמַרְאֵה הָאוֹפַנִּים
כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ׃ וּמַרְאֵיהֶם דְּמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּם
כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ בְּלֶכְתָּם אֶל־אַרְבַּעַת 11
רִבְעֵיהֶם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּם כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִפְנֶה
הָרֹאשׁ אַחֲרָיו יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּם׃ וְכָל־בְּשָׂרָם 12
וְגַבֵּהֶם וִידֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים מְלֵאִים עֵינַיִם סָבִיב
לְאַרְבַּעְתָּם אוֹפַנֵּיהֶם׃ לָאוֹפַנִּים לָהֶם קוֹרָא הַגַּלְגַּל בְּאָזְנָי׃ 13
וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד פְּנֵי הָאֶחָד פְּנֵי הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי 14
פְּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי־נָשֶׁר׃ וַיֵּרֹמּוּ טו
הַכְּרוּבִים הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בִּנְהַר־כְּבָר׃ וּבְלֶכֶת 16
הַכְּרוּבִים יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבִשְׂאֵת הַכְּרוּבִים אֶת־
כַּנְפֵיהֶם לָרוּם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא־יִסַּבּוּ הָאוֹפַנִּים גַּם־הֵם
מֵאֶצְלָם׃ בְּעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְרוֹמָם יֵרוֹמּוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ 17
הַחַיָּה בָּהֶם׃ וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיַּעֲמֹד 18
עַל־הַכְּרוּבִים׃ וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְפֵיהֶם וַיֵּרוֹמּוּ 19

3 די כרובים זיינען געשטאַנען אין רעכטען זייט פון הויז וואו דער מאַן
איז אַריין און דער וואָלקען האָט אָנגעפילט דעם אינערליכען הויף.
4 גאָט'ס הערליכקייט איז אַראָב פון כרוב (און געבליעבען) אויפ'ן שוועל
פון הויז, דאַן איז דאָס הויז פול געוואָרען מיט וואָלקען און דער הויף
איז פול געוואָרען מיט'ן שיין פון גאָט'ס הערליכקייט.
5 דער גערויש פון די כרובים'ס פליגלען האָט זיך געהערט ביז'ן אויסער־
ליכען הויף, אַזוי ווי די שטימע פון אַלמעכטיגען גאָט ווען ער רעדט.
6 ווען ער האָט אַ בעפעהל געגעבען דעם מאַן, אָנגעקליידעט אין לינען,
זאָגענדיג: „נעהם פייער פון צווישען די רעדער וואָס צווישען די
כרובים", איז ער אַריינגעקומען און שטעהן געבליעבען נעבען ראָד.
7 דאַן האָט איין כרוב אויסגעשטרעקט זיין האַנד פון צווישען די כרובים
צום פייער וואָס צווישען די כרובים; ער האָט אויפגעהויבען און אַריינ־
געלייגט אין די הויפענס פון דעם אָנגעקליידעטען אין לינען. יענער האָט
עס גענומען און איז ארויסגעגאַנגען.
8 דאַן האָט זיך בעוויזען די כרובים פון אונטער זייערע פליגלען אַ גע־
שטאַלט פון אַ מענשעשע האַנד.
9 איך האָב אויך געזעהען פיער רעדער נעבען די כרובים — צו איין ראָד
נעבען יעדער כרוב; דאָס אויסזעהען פון די רעדער איז געווען ווי
קריזאָליט־שטיין.
10 דאָס אויסזעהען פון אַלע פיער האָט איין געשטאַלט געהאַט — אַזוי ווי
עס ווייזט אויס אַ ראָד אין אַ ראָד.
11 ווען זיי געהען, קענען זיי געהען אין אַלע פיער זייטען — זיי דאַרפען
זיך ניט אומקעהרען געהענדיג, ווארום וואו די ערשטע ווענדעט זיך
געהען זיי אַלע נאָך; זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג.
12 זייער גאַנצער קערפּער, זייערע רוקענס, זייערע הענד און זייערע
פליגלען אויך די רעדער זיינען פול מיט אויגען, די רעדער זיינען געווען
ארום זיי פיער.
13 [די זעלביגע אופנים האָט מען אין מיין געגענוואַרט גערופען „גלגלים".]
14 יעדער פון זיי האָט פיער געזיכטען: איין געזיכט פון אַ כרוב, די צוויי־
טע פון אַ מענשען, די דריטע פון אַ לייב און די פירטע פון אַ אָדלער:
15 די כרובים האָבען זיך אימער געהויבען. (דאָס זיינען די זעלביגע טהיערען
וועלכע איך האָב געזעהען ביים טייך כבר).
16 ווען די כרובים געהען, געהען אויך די רעדער נעבען זיי. און ווען די
כרובים הויבען אויף זייערע פליגלען אום אויפצוהויבען זיך פון דר'ערד,
אויך דאַן קעהרען זיך די רעדער ניט אוועק פון זיי.
17 ווען זיי (די טהירען) שטעלען זיך אָב בלייבען זיי (די רעדער) אויך
שטעהן, ווען זיי הויבען זיך אויף ערהויבען זיי זיך אויך — דער ווילען
פון די טהירען אין אויך אין זיי.
18 דאַן איז גאָט'ס הערליכקייט אַראָב פונ'ם שוועל פון הויז און איז גע־
בליעבען שטעהן אויף די כרובים.
19 די כרובים האָבען אויפגעהויבען זייערע פליגלען און ערהויבען זיך פון

מִן־הָאָרֶץ לְעֵינַי בְּצֵאתָם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד
פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָֹה הַקַּדְמוֹנִי וּכְבוֹד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
כ עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה׃ הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי־
21 יִשְׂרָאֵל בִּנְהַר כְּבָר וָאֵדַע כִּי כְרוּבִים הֵמָּה׃ אַרְבָּעָה
אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאֶחָד וּדְמוּת יְדֵי
22 אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם׃ וּדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים אֲשֶׁר
רָאִיתִי עַל־נְהַר כְּבָר מַרְאֵיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל־עֵבֶר
פָּנָיו יֵלֵכוּ׃

CAP. XI. יא

יא

א וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל־שַׁעַר בֵּית־יְהוָֹה הַקַּדְמוֹנִי
הַפּוֹנֶה קָדִימָה וְהִנֵּה בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ
וָאֶרְאֶה בְתוֹכָם אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־עַזֻּר וְאֶת־פְּלַטְיָהוּ בֶן־
2 בְּנָיָהוּ שָׂרֵי הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה
הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אָוֶן וְהַיֹּעֲצִים עֲצַת־רָע בָּעִיר הַזֹּאת׃
3 הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב בְּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וַאֲנַחְנוּ
4 ה הַבָּשָׂר׃ לָכֵן הִנָּבֵא עֲלֵיהֶם הִנָּבֵא בֶּן־אָדָם׃ וַתִּפֹּל עָלַי
רוּחַ יְהוָֹה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָֹה כֵּן אֲמַרְתֶּם
6 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יְדַעְתִּיהָ׃ הִרְבֵּיתֶם
7 חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם חוּצוֹתֶיהָ חָלָל׃ לָכֵן כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה חַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה
8 הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ׃ חֶרֶב יְרֵאתֶם
9 וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־זָרִים וְעָשִׂיתִי בָכֶם שְׁפָטִים׃
י בַּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפּוֹט אֶתְכֶם וִידַעְתֶּם
11 כִּי־אֲנִי יְהוָֹה׃ הִיא לֹא־תִהְיֶה לָכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ
12 בְתוֹכָהּ לְבָשָׂר אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם׃ וִידַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָֹה אֲשֶׁר בְּחֻקַּי לֹא הֲלַכְתֶּם וּמִשְׁפָּטַי לֹא

עשיתם

v. 6. ומלאתים למדנחאי v. 7. אצ״א סבירין

דר׳ערד פאר מיינע אויגען; ווען זיי האָבען זיך בעוועגט זיינען די
רעדער געווען נעבען זיי, זיי האָבען זיך אָבגעשטעלט ביים איינגאנג
פונ׳ם מזרח טהויער פון גאָט׳ס הויז, אויבען אויף זיי איז געווען גאָט׳ס
הערליכקייט.

20 דאָס איז די זעלביגע טהירען וועלכע איך האָב געזעהען ביים טייך
כבר אונטער דעם גאָט פון ישראל; איך האָב פערשטאַנען אַז דאָס זיי־
נען די כרובים.

21 יעדע האָט פיער געזיכטער, און יעדע האָט פיער פליגלען; אונטער
זייערע פליגלען איז אַ געשטאַלט פון אַ מענשעשע האַנד.

22 דאָס אויסזעהען פון זייערע געזיכטער איז די זעלביגע געזיכטער וועלכע
איך האָב געזעהען ביים טייך כבר — זייער אויסזעהען און זיי זעלבסט.
יעדער איז געגאַנגען צום זייט פון זיין געזיכט.

קאַפּיטעל יא

1 און אַ ווינד האָט מיך אויפגעהויבען און געבראַכט מיך צום מזרח־
טהויער (וואָס איז געווענדעט מזרח־צו), ערשט אין איינגאַנג פונ׳ם
טהויער זיינען פינף־און־צוואַנציג מענשען; צווישען זיי האָב איך גע־
זעהען יאזניהו, עזר׳ס זוהן, און פלטיהו, בניהו׳ס זוהן, די פאָרשטעהער
פון פאָלק.

2 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! דאָס זיינען די מענער
וואָס טראַכטען אונרעכט און גיבען שלעכטע ראַטהען אין דיעזע שטאָדט;

3 זיי זאָגען: „נאָך ניט אַזוי גיך! מען קען נאָך בויען הייזער! אַזוי
ווי זי איז דער טאָפּ, אַזוי זיינען מיר דאָס פלייש״.

4 דערפאַר פּראָפעצייהע אויף זיי; פּראָפעצייהע, מענשענקינד!

5 און אַ געטליכע בעגייסטערונג איז אַראָב אויף מיר און האָט צו מיר
געזאָגט: אַזוי האָט גאָט געזאָגט — איהר האָט ריכטיג געזאָגט; הויז
פון ישראל! איך וויים אַלץ וואָס איהר טראַכט.

6 איהר האָט גרוים געמאַכט דעם צאָהל פון ערשלאַגענע אין דיעזע שטאָדט,
און איהרע גאַסען האָט איהר פול געמאַכט מיט ערמאָרדעטע.

7 דערפאַר אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: אייערע ערמאָרדע־
טע וואָס איהר האָט אין איהר אנגעלייגט — זיי זיינען דאָס פלייש, און זי
(די שטאָדט) איז דער טאָפּ, פון וועלכען איך וועל אייך ארויסנעהמען.

8 איהר שרעקט זיך פאַר׳ן שווערד, וועל איך אויף אייך ברענגען אַ שווערד
— זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער —

9 און פון איהר (פון שטאָדט) וועל איך אייך ארויסנעהמען, איך וועל אייך
איבערגעבען אין האַנד פון באַרבאַרען, דאַן וועל איך אויף אייך מיין
שטראָף אויסאיבען.

10 איהר וועט פאַלען פון שווערד אויפ׳ן גרענעץ פון ישראל, דאָרט וועל
איך אייך שטראָפען, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.

11 זי וועט פאַר אייך ניט זיין אַלס טאָפּ, אָבער איהר וועט אין איהר זיין
ווי פלייש, אויפ׳ן גרענעץ פון ישראל וועל איך אייך שטראָפען.

12 אום איהר זאָלט וויסען, אז איך בין גאָט, וואָס אין מיינע געזעצען זייט

עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם עֲשִׂיתֶם׃ וַיְהִי 13
כְּהִנָּבְאִי וּפְלַטְיָהוּ בֶן־בְּנָיָה מֵת וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶזְעַק ׀ קוֹל
גָּדוֹל וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהֹוִה כָּלָה אַתָּה עֹשֶׂה אֵת שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם 14 טו
אַחֶיךָ אַחֶיךָ אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה אֲשֶׁר
אָמְרוּ לָהֶם יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהֹוָה לָנוּ הִיא
נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה׃ לָכֵן אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי 16
יֱהֹוִה כִּי הִרְחַקְתִּים בַּגּוֹיִם וְכִי הֲפִיצוֹתִים בָּאֲרָצוֹת וָאֱהִי
לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט בָּאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם׃ לָכֵן 17
אֱמֹר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
וְאָסַפְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצוֹתֶם בָּהֶם וְנָתַתִּי
לָכֶם אֶת־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וּבָאוּ־שָׁמָּה וְהֵסִירוּ אֶת־ 18
כָּל־שִׁקּוּצֶיהָ וְאֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה׃ וְנָתַתִּי לָהֶם 19
לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי לֵב הָאֶבֶן
מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר׃ לְמַעַן בְּחֻקֹּתַי יֵלֵכוּ וְאֶת־ כ
מִשְׁפָּטַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
לֵאלֹהִים׃ וְאֶל־לֵב שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ 21
דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים 22
אֶת־כַּנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַל כְּבוֹד יְהֹוָה מֵעַל תּוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמֹד 23
עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִקֶּדֶם לָעִיר׃ וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי וַתְּבִיאֵנִי 24
כַשְׂדִּימָה אֶל־הַגּוֹלָה בַּמַּרְאֶה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעָלַי
הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי׃ וָאֲדַבֵּר אֶל־הַגּוֹלָה אֵת כָּל־דִּבְרֵי כה
יְהֹוָה אֲשֶׁר הֶרְאָנִי׃

יב CAP. XII. יב

וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם בְּתוֹךְ בֵּית־הַמֶּרִי א 2
אַתָּה יֹשֵׁב אֲשֶׁר עֵינַיִם לָהֶם לִרְאוֹת וְלֹא רָאוּ אָזְנַיִם לָהֶם

לשמע

י״א v. 18. 19. כצ״ל

איהר ניט געגאַנגען און מיינע רעכטע האָט איהר ניט געטהאָן, איהר
האָט נאָר געטהאָן לויט די רעכטע פון די פעלקער וואָס ארום אייך.
13 ווען איך האָב דאָס פּראָפעצייהעט איז פלטיהו, בניהו'ס זוהן, געשטאָר־
בען, בין איך געפאַלען אויף מיין געזיכט און געשריען מיט אַ הויכע
שטימע, איך האָב געזאָגט: וועה, אַלמעכטיגער גאָט! דו פערניכ־
טעסט דאָך אין גאַנצען די געבליעבענע פון ישראל!
14 איז גאָט'ס וואָרט געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
15 מענשענקינד! דיינע ברידער, דיינע פריינד, דיינע פערוואַנדטע און
דאָס גאַנצע הויז פון ישראל, צו וועלכע די איינוואוינער פון ירושלים
האָבען געזאָגט: „ערווייטערט זיך פון גאָט, צו אונז געהערט די ערד —
עס איז אונז געגעבען אלס בעזיץ!"
16 דערפאַר זאָג (צו זיי): אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער — זאָ־
גאר ווען איך האָב זיי ווייט פערוואָרפען און פערשפּרייט זיי אין די
פערשיעדענע לענדער, וועל איך צו זיי זיין אלס אַ קליינער היילינגטהום
אין די לענדער וואו זיי זיינען געקומען.
17 אַלזאָ זאָג (זיי): אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: איך
וועל אייך צונויפקלייבען פון די פעלקער און צוזאַמענקלייבען אייך פון
די לענדער אין וועלכע איהר זייט צושפּרייט; איך וועל אייך צוריק־
געבען דאָס לאַנד פון ישראל.
18 אז זיי וועלען אַהין קומען וועלען זיי אַבשאַפען אַלע איהרע געצען אויך
אַלע גרוילטהאַטען פון איהר.
19 איך וועל זיי געבען איין (אנדער) הארץ און אַ נייעם גייסט וועל איך
אריינגעבען אין אייך; איך וועל פון זייער קערפּער ארויסנעהמען דאָס
(הארטע) שטיינערנע הארץ און וועל זיי געבען אַ (ווייכע) הארץ פון
פלייש.
20 אום זיי זאָלען געהען אין מיינע געזעצע, אַבהיטען מיינע רעכטע און
טהאָן זיי; דאַן וועלען זיי זיין מיין פאָלק און איך וועל זיין זייער
גאָט.
21 און די וואָס עס ציהט זיי צו אַבשייליכקייטען און גרוילטהאַטען, וועט
זייער אויפפיהרונג אויסגעהען צו זייער קאָפּ — זאָגט גאָט דער אַל־
מעכטיגער.
22 די כרובים האָבען אויפגעהויבען זייערע פליגלען אויך די רעדער (האָבען
זיך אויפגעהויבען) מיט זיי, די הערליכקייט פונ'ם גאָט פון ישראל איז
געוועזן אויף זיי פון אויבען.
23 דאַן איז גאָט'ס הערליכקייט אַוועק פון מיטען שטאָדט און האָט זיך
געשטעלט אויפ'ן בארג וואָס אין מזרח־זייט פון שטאָדט.
24 מיר האָט אַ ווינד געטראָגען און געבראַכט אין כשדים צו די אויסגע־
וואַנדערטע, וועלכע איך האָב אַלס ערשיינונג געזעהען אין מיין שטאַרקע
בעגייסטערונג, דאַן איז אַוועק פון מיר די ערשיינונג, וועלכע איך האָב
געזעהען.
25 איך האָב צו די אויסגעוואַנדערטע גערעדט אַלע ווערטער גאָט'ס, וועגען
אַלץ וואָס ער האָט מיר געוויזען.

קאַפּיטעל יב

1 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! דו געפינסט זיך אין אַ הויז פון ווידערשפּעניגער, וועל־

3 לִשְׁמֹעַ וְלֹא שָׁמֵעוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵם׃ וְאַתָּה בֶן
אָדָם עֲשֵׂה לְךָ כְּלֵי גוֹלָה וּגְלֵה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְגָלִיתָ
מִמְּקוֹמְךָ אֶל־מָקוֹם אַחֵר לְעֵינֵיהֶם אוּלַי יִרְאוּ כִּי בֵּית
4 מְרִי הֵמָּה׃ וְהוֹצֵאתָ כֵלֶיךָ כִּכְלֵי גוֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם
ה וְאַתָּה תֵּצֵא בָעֶרֶב לְעֵינֵיהֶם כְּמוֹצָאֵי גּוֹלָה׃ לְעֵינֵיהֶם
6 חֲתָר־לְךָ בַקִּיר וְהוֹצֵאתָ בּוֹ׃ לְעֵינֵיהֶם עַל־כָּתֵף תִּשָּׂא
בָּעֲלָטָה תוֹצִיא פָּנֶיךָ תְכַסֶּה וְלֹא תִרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ כִּי־
7 מוֹפֵת נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ וָאַעַשׂ כֵּן כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי כֵּלַי
הוֹצֵאתִי כִּכְלֵי גוֹלָה יוֹמָם וּבָעֶרֶב חָתַרְתִּי־לִי בַקִּיר בְּיָד
8 בָּעֲלָטָה הוֹצֵאתִי עַל־כָּתֵף נָשָׂאתִי לְעֵינֵיהֶם׃ וַיְהִי
9 דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּבֹּקֶר לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הֲלֹא אָמְרוּ אֵלֶיךָ
י בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּית הַמֶּרִי מָה אַתָּה עֹשֶׂה׃ אֱמֹר אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנָּשִׂיא הַמַּשָּׂא הַזֶּה בִּירוּשָׁלַםִ
11 וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הֵמָּה בְתוֹכָם׃ אֱמֹר אֲנִי מוֹפֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵּן יֵעָשֶׂה לָהֶם בַּגּוֹלָה בַשְּׁבִי יֵלֵכוּ׃
12 וְהַנָּשִׂיא אֲשֶׁר־בְּתוֹכָם אֶל־כָּתֵף יִשָּׂא בָּעֲלָטָה וְיֵצֵא בַּקִּיר
יַחְתְּרוּ לְהוֹצִיא בוֹ פָּנָיו יְכַסֶּה יַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאֶה לַעַיִן
13 הוּא אֶת־הָאָרֶץ׃ וּפָרַשְׂתִּי אֶת־רִשְׁתִּי עָלָיו וְנִתְפַּשׂ
בִּמְצוּדָתִי וְהֵבֵאתִי אֹתוֹ בָבֶלָה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים וְאוֹתָהּ לֹא־
14 יִרְאֶה וְשָׁם יָמוּת׃ וְכֹל אֲשֶׁר סְבִיבֹתָיו עֶזְרֹה וְכָל־אֲגַפָּיו
טו אֱזָרֶה לְכָל־רוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה בַּהֲפִיצִי אוֹתָם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִי אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃
16 וְהוֹתַרְתִּי מֵהֶם אַנְשֵׁי מִסְפָּר מֵחֶרֶב מֵרָעָב וּמִדָּבֶר לְמַעַן
יְסַפְּרוּ אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וְיָדְעוּ
17 18 כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן
אָדָם לַחְמְךָ בְּרַעַשׁ תֹּאכֵל וּמֵימֶיךָ בְּרָגְזָה וּבִדְאָגָה תִּשְׁתֶּה׃
19 וְאָמַרְתָּ אֶל־עַם הָאָרֶץ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְיוֹשְׁבֵי
ירושלם

v. 12. הלי קמוצה   v 14 עזרו קרי

כע האָבען אויגען צו זעהען און זעהען ניט, זיי האָבען אויערן צו הערען
און הערען ניט, ווארום זיי זיינען אַ הויז פון ווידערשפעניגער.
3 און דו, מענשענקינד, מאַך זיך קליידער פון אַ אויסוואַנדערער און וואַנ־
דער אויס ביי טאָג פאר זייערע אויגען, וואַנדער אויס פון דיין אָרט אין
אַן אַנדער אָרט, פאר זייערע אויגען, פיעלייכט וועלען זיי איינזעהען,
אַז זיי זיינען אַ הויז פון ווידערשפעניגער.
4 דיינע קליידער, די וואַנדער־קליידער, טראָג ארויס ביי טאָג פאר זייערע
אויגען, דו אַליין זאָלסט ארויסגעהען אבענד־צייט, פאר זייערע אויגען,
ווי עס געהען ארויס וואַנדערער.
5 פאר זייערע אויגען גראָב איין אין וואַנד און טראָג דאָס דורך דאָרטען
ארויס.
6 פאר זייערע אויגען זאָלסטו אויפ'ן שולטער טראָגען, אין דער פינסטער
זאָלסטו עס ארויסטראָגען, דיין געזיכט דעק צו אום דו זאָלסט ניט זעהען
דאָס לאַנד, איך שטעל דיר אלס וואונדער צייכען פאָר דאָס הויז ישראל.
7 איך האָב געטהאָן אַזוי ווי איך בין בעפוילען געוואָרען, מיינע זאַכען,
ווי וואַנדער־זאַכען, האָב איך אַרויסגעטראָגען ביי טאָג, פון אָווענד האָב
איך מיט'ן האַנד איינגעגראָבען אין וואַנד, איך האָב עס אין דער פינסטער
אַרויסגעטראָגען, איך האָב עס אויפ'ן שולטער געטראָגען אום זיי זאָלען
זעהען.
8 אין דער פריה איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
9 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל, דאָס ווידערשפעניגטע הויז, האָבען
דאָך ביי דיר געפרעגט: „וואָס טהוסטו?"
10 זאָג צו זיי: אַזוי האָט גאָט דער אַלמעכטיגער געזאָגט — דער פאר־
טראָג ווערט אויסגעשפראָכען איבער ירושלים און דאָס גאַנצע הויז
ישראל, וועלכע זיינען אין איהר.
11 זאָג (זיי): איך בין אייער פאָרצייכען! אַזוי ווי איך האָב געטהאָן
וועט מיט זיי געטהאָן ווערען. — אין געפאַנגענשאַפט וועלען זיי געהען.
12 זאָגאר זייער פירשט וועט אויפ'ן שולטער טראָגען אין דער פינסטער
ווען ער וועט ארויסגעהען; מען וועט אין וואַנד איינגראָבען, דורך
דאָרטען ארויס־צוטראָגען, ער וועט זיין געזיכט צודעקען אום ער זאָל
ניט גוט זעהען דאָס לאַנד.
13 איך וועל אָבער אויסשפרייטען מיין נעץ איבער איהם ביז ער וועט גע־
כאַפט ווערען אין מיין פאַנג־נעץ, איך וועל איהם ברענגען אין בבל,
אינ'ם לאַנד כשדים, ער וועט איהר אָבער ניט זעהען — דאָרטען וועט
ער שטאַרבען.
14 אויך אַלע וואָס זיינען ארום איהם, זיין הילף, און אַלע וואָס שטעהען
ביי זיינע זייטען, וועל איך צושפרייטען אויף אַלע זייטען און ארויס־
נעהמען אַ שווערד נאָך זיי.
15 ערשט דאַן וועלען זיי אנערקענען, אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל זיי
צושפרייטען איבער די פעלקער און פונאַנדערוואַרפען זיי אין די לענדער.
16 איך וועל פון זיי איבערלאָזען מענשען מיט אַ צאָהל, (די וואָס וועלען
בלייבען) פון שווערד, הונגער און פעסט, אום זיי זאָלען דערצעהלען
אַלע זייערע גרוילטהאַטען צווישען די פעלקער וואוהין זיי זיינען גע־
קומען; דאַן וועלען זיי אנערקענען אַז איך בין גאָט.
17 אויך איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
18 מענשענקינד! דיין ברויט וועסטו עסען אויפגערעגטערהייט, און דיין
וואַסער וועסטו טרינקען ציטערענדיג און זאָרגענדיג.
19 און צו דעם פאָלק פון לאַנד זאָלסטו זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט דער אַל־

יְרוּשָׁלַ͏ִם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לַחְמָם בִּדְאָגָה יֹאכֵלוּ
וּמֵימֵיהֶם בְּשִׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ לְמַעַן תֵּשַׁם אַרְצָהּ מִמְּלֹאָהּ
מֵחֲמַס כָּל־הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְהֶעָרִים הַנּוֹשָׁבוֹת תֶּחֱרַבְנָה כ
וְהָאָרֶץ שְׁמָמָה תִהְיֶה וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיְהִי 21
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם מָה־הַמָּשָׁל הַזֶּה לָכֶם 22
עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַאַרְכוּ הַיָּמִים וְאָבַד כָּל־חָזוֹן׃
לָכֵן אֱמֹר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִשְׁבַּתִּי אֶת־ 23
הַמָּשָׁל הַזֶּה וְלֹא־יִמְשְׁלוּ אֹתוֹ עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אִם־דַּבֵּר
אֲלֵיהֶם קָרְבוּ הַיָּמִים וּדְבַר כָּל־חָזוֹן׃ כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד 24
כָּל־חֲזוֹן שָׁוְא וּמִקְסַם חָלָק בְּתוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי ׀ אֲנִי כה
יְהוָה אֲדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וְיֵעָשֶׂה לֹא תִמָּשֵׁךְ
עוֹד כִּי בִימֵיכֶם בֵּית הַמֶּרִי אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם 26 27
הִנֵּה בֵית־יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הֶחָזוֹן אֲשֶׁר־הוּא חֹזֶה לְיָמִים
רַבִּים וּלְעִתִּים רְחוֹקוֹת הוּא נִבָּא׃ לָכֵן אֱמֹר אֲלֵיהֶם כֹּה 28
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֹא־תִמָּשֵׁךְ עוֹד כָּל־דְּבָרָי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
דָּבָר וְיֵעָשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

יג CAP. XIII. יג

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא אֶל־נְבִיאֵי א 2
יִשְׂרָאֵל הַנִּבָּאִים וְאָמַרְתָּ לִנְבִיאֵי מִלִּבָּם שִׁמְעוּ דְּבַר־
יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הוֹי עַל־הַנְּבִיאִים הַנְּבָלִים 3
אֲשֶׁר הֹלְכִים אַחַר רוּחָם וּלְבִלְתִּי רָאוּ׃ כְּשֻׁעָלִים בֶּחֳרָבוֹת 4
נְבִיאֶיךָ יִשְׂרָאֵל הָיוּ׃ לֹא עֲלִיתֶם בַּפְּרָצוֹת וַתִּגְדְּרוּ גָדֵר ה
עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד בַּמִּלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה׃ חָזוּ שָׁוְא 6
וְקֶסֶם כָּזָב הָאֹמְרִים נְאֻם־יְהוָה וַיהוָה לֹא שְׁלָחָם וְיִחֲלוּ
לְקַיֵּם דָּבָר׃ הֲלוֹא מַחֲזֵה־שָׁוְא חֲזִיתֶם וּמִקְסַם כָּזָב 7
אֲמַרְתֶּם וְאֹמְרִים נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי׃
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן דַּבֶּרְכֶם שָׁוְא וַחֲזִיתֶם כָּזָב 8

מעכטיגער צו די איינוואוינער פון ירושלים — אויף דאָס לאַנד פון
ישראל װעלען זיי זאָרגענדיג עסען ברויט און וואַסער טרינקען ערשטוי־
נענדיג, אום דאָס לאַנד זאָל פערוויסטעט ווערען פון דאָס מיט וואָס
זי איז פול — פון די געוואַלדטהאַטען פון אַלע איהרע בעוואוינער.
20 די בעוואוינטע שטעדט וועלען וויסט ווערען, און דאָס גאַנצע לאַנד
וועט לײדיג ווערען — דאַן וועט איהר אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
21 אויך איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
22 מענשענקינד! וואָס בעדייט דער שפּריכוואָרט וואָס איהר האָט זיך
אינ'ם לאַנד ישראל'ס, זאָגענדיג: „עס וועט עטוואָס צייט נעהמען
און פון אַלע פּראָפעצייהונגען וועט גאָרנישט ווערען".
23 דערפאַר זאָג צו זיי: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך האָב
אָבגעשאַפט דיזען שפּריכוואָרט, מען וועט איהם שוין מעהר ניט ניצען
אין ישראל; זאָג זיי: „עס איז נאָהענט די צייט (וואָס עס וועט גע־
שעהען) דאָס וואָרט פון יעדער פּראָפעצייהונג.
24 דאַמאָלס וועט שוין מעהר ניט זיין קיין פאַלשע פּראָפעצייהונג און קיינע
אונבעדייטענדע צויבערייען אינ'ם הויז ישראל".
25 אַז איך גאָט רייד, וועט יעדער וואָרט וואָס איך רייד געשעהען, עס וועט
לאַנג ניט געדויערן — נאָך אין פערלויף פון אייער צייט, איהר ווידער־
שפּעניגע הויז, וועל איך רעדען אַ וואָרט און פערווירקליכען דאָס —
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
26 אויך איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
27 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל זאָגען: „דאָס פּאַראויסזעהונג, וועל־
כע ער פּראָפעצייהעט איז פאַר די שפּעטערע צוקונפט, נאָר פאַר ווייטע
צייטען פּראָפעצייהעט ער".
28 דערפאַר זאָג צו זיי: אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער —
מיינע ווערטער וועלען זיך מעהר ניט פערציהען, דאָס וואָס איך רייד
וועט גלייך געשעהען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל יג

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! פּראָפעצייהע אויף די נביאים פון ישראל, וועלכע פּראָ־
פעצייהען; זאָג צו די נביאים, וועלכע רעדען וואָס זייער הארץ וויל:
„הערט דאָס וואָרט פון גאָט!
3 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועה צו די ניכסטווירדיגע פּראָפּע־
טען, וועלכע געהן נאָך זייער אייגענעם גייסט, ניט האָבענדיג קיינע (געט־
ליכע) ערשיינונג.
4 ווי פוקסען אין די רואינען, זיינען געוואָרען דיינע נביאים, ישראל!
5 איהר זייט ניט געקומען צו די צובראָכענע ערטער אום צו פאַרריכטען
דעם צאַם פאַר דאָס הויז ישראל אַז זיי זאָלען קענען אויסשטעהען אין
צייט פון קריעג — אינ'ם טאָג פון גאָט'ס שטראָף.
6 זיי האָבען פאַראויסגעזעהען ליגענס און געצויבערט פאַלש, זיי זאָגען:
„גאָט האָט געזאָגט" ווען גאָט האָט זיי גאָר ניט געשיקט, און זיי
גיעבען האָפנונג אַז יעדעס וואָרט וועט ערפילט ווערען.
7 האָט איהר ניט ליגען פאַראויסגעזעהען און פאַלשע צויבערייען פאַראויס־
געזאָגט? איהר זאָגט: „גאָט האָט געזאָגט" ווען איך רייד צו אייך ניט;
8 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל איהר רעדט פאַלש

9 לָכֵ֣ן הִנְנִ֣י אֲלֵיכֶ֔ם נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ וְהָיְתָ֣ה יָדִ֗י אֶל־
הַנְּבִיאִ֞ים הַחֹזִ֣ים שָׁ֗וְא וְהַקֹּסְמִ֣ים כָּזָ֔ב בְּס֨וֹד עַמִּ֜י לֹא־יִהְי֗וּ
וּבִכְתָ֤ב בֵּית־יִשְׂרָאֵל֙ לֹ֣א יִכָּתֵ֔בוּ וְאֶל־אַדְמַ֥ת יִשְׂרָאֵ֖ל לֹ֣א
י יָבֹ֑אוּ וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֥י אֲנִ֖י אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ יַ֣עַן וּבְיַ֗עַן הִטְע֤וּ אֶת־
עַמִּי֙ לֵאמֹ֣ר שָׁל֔וֹם וְאֵ֖ין שָׁל֑וֹם וְהוּא֙ בֹּ֣נֶה חַ֔יִץ וְהִנָּ֥ם טָחִ֥ים
11 אֹת֖וֹ תָּפֵֽל׃ אֱמֹ֛ר אֶל־טָ֥חֵי תָפֵ֖ל וְיִפֹּ֑ל הָיָ֣ה ׀ גֶּ֣שֶׁם שׁוֹטֵ֗ף
וְאַ֠תֵּנָה אַבְנֵ֤י אֶלְגָּבִישׁ֙ תִּפֹּ֔לְנָה וְר֥וּחַ סְעָר֖וֹת תְּבַקֵּֽעַ׃
12 וְהִנֵּ֖ה נָפַ֣ל הַקִּ֑יר הֲלוֹא֙ יֵאָמֵ֣ר אֲלֵיכֶ֔ם אַיֵּ֥ה הַטִּ֖יחַ אֲשֶׁ֥ר
13 טַחְתֶּֽם׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה וּבִקַּעְתִּ֥י רֽוּחַ־
סְעָר֖וֹת בַּחֲמָתִ֑י וְגֶ֤שֶׁם שֹׁטֵף֙ בְּאַפִּ֣י יִֽהְיֶ֔ה וְאַבְנֵ֥י אֶלְגָּבִ֖ישׁ
14 בְּחֵמָ֥ה לְכָלָֽה׃ וְהָרַסְתִּ֨י אֶת־הַקִּ֜יר אֲשֶׁר־טַחְתֶּ֣ם תָּפֵ֗ל
וְהִגַּעְתִּ֙יהוּ֙ אֶל־הָאָ֔רֶץ וְנִגְלָ֖ה יְסֹד֑וֹ וְנָֽפְלָה֙ וּכְלִיתֶ֣ם בְּתוֹכָ֔הּ
טו וִֽידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ וְכִלֵּיתִ֤י אֶת־חֲמָתִי֙ בַּקִּ֔יר וּבַטָּחִ֥ים
16 אֹת֖וֹ תָּפֵ֑ל וְאֹמַ֣ר לָכֶ֗ם אֵ֚ין הַקִּ֔יר וְאֵ֖ין הַטָּחִ֥ים אֹתֽוֹ׃ נְבִיאֵ֤י
יִשְׂרָאֵל֙ הַנִּבְּאִ֣ים אֶל־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וְהַחֹזִ֥ים לָ֖הּ חֲז֣וֹן שָׁלֹ֑ם
17 וְאֵ֣ין שָׁלֹ֔ם נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם שִׂ֤ים
פָּנֶ֙יךָ֙ אֶל־בְּנ֣וֹת עַמְּךָ֔ הַמִּֽתְנַבְּא֖וֹת מִלִּבְּהֶ֑ן וְהִנָּבֵ֖א עֲלֵיהֶֽן׃
18 וְאָמַרְתָּ֞ כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה ה֣וֹי לִֽמְתַפְּר֣וֹת כְּ֠סָתוֹת
עַ֣ל ׀ כָּל־אַצִּ֣ילֵי יָדַ֗י וְעֹשׂ֧וֹת הַמִּסְפָּח֛וֹת עַל־רֹ֥אשׁ כָּל־
קוֹמָ֖ה לְצוֹדֵ֣ד נְפָשׁ֑וֹת הַנְּפָשׁ֗וֹת תְּצוֹדֵ֣דְנָה לְעַמִּ֔י וּנְפָשׁ֖וֹת
19 לָכֶ֥נָה תְחַיֶּֽינָה׃ וַתְּחַלֶּ֨לְנָה אֹתִ֜י אֶל־עַמִּ֗י בְּשַֽׁעֲלֵ֨י שְׂעֹרִ֜ים
וּבִפְת֣וֹתֵי לֶ֗חֶם לְהָמִ֤ית נְפָשׁוֹת֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־תְמוּתֶ֔נָה וּלְחַיּ֥וֹת
נְפָשׁ֖וֹת אֲשֶׁ֣ר לֹא־תִחְיֶ֑ינָה בְּכַזֶּבְכֶ֣ם לְעַמִּ֔י שֹׁמְעֵ֖י כָזָֽב׃
כ לָכֵ֞ן כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה הִנְנִ֤י אֶל־כִּסְּתוֹתֵיכֶ֙נָה֙
אֲשֶׁ֨ר אַתֵּ֜נָה מְצֹדְד֥וֹת שָׁם֙ אֶת־הַנְּפָשׁוֹת֙ לְפֹ֣רְח֔וֹת וְקָרַעְתִּ֣י
אֹתָ֔ם מֵעַ֖ל זְרוֹעֹֽתֵיכֶ֑ם וְשִׁלַּחְתִּי֙ אֶת־הַנְּפָשׁ֗וֹת אֲשֶׁ֤ר אַתֶּם֙
21 מְצֹדְד֥וֹת אֶת־נְפָשִׁ֖ים לְפֹרְחֹֽת׃ וְקָרַעְתִּ֞י אֶת־מִסְפְּחֹתֵיכֶ֗ם
והצלתי

v. 9. קמץ בסמוך

און זעהט פאַראוים ליגען, וועל איך זיך דערפאַר נעהמען צו אייך —
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

9 איך וועל מיין האַנד לעגען אויף די נביאים וואָס זעהען פאַראוים ליגען
און צויבערען פאַלש — אין פערזאַמלונג פון מיין פאָלק וועלען זיי ניט
זיין, און אין דאָס פערצייכניס פון'ם הויז ישראל וועלען זיי ניט איינ־
געשריעבען זיין, אויך צו דאָס לאַנד פון ישראל וועלען זיי ניט קומען;
אום איהר זאָלט אַנערקענען אַז איך בין גאָט דער אַלמעכטיגער.

10 נאָר דערפאַר וואָס זיי האָבען פערפיהרט מיין פאָלק זאָגענדיג: „פריע־
דען, פריעדען!" ווען עס איז קיין פריעדען; ער (דאָס פאָלק) בויט
אַ ווענטעל און זיי בעשמירען דאָס מיט טינק.

11 זאָג די טינקשמירער: עס וועט אַראָבפאַלען! עס וועט זיין אַ שטאַר־
קער רעגען, אויך וועל איך מאַכען אַז האָגעל־שטיינער וועלען אומוואַר־
פען אַלעס און שטורעמווינדען וועלען צוברעכען.

12 און דאַן ווען די וואַנד וועט איינפאַלען וועט מען דאָך אייך פרעגען:
„וואו איז דער טינק וואָס איהר האָט אָנגעשמירט?"

13 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל מיט מיין
וואוטה ברעכען דורך שטורעמווינדען אויך אַ שטאַרקער רעגען וועט זיין
לויט מיין צאָרן, די האָגעלשטיינער וועלען מיין וואוטה אין גאַנצען דורכ־
פיהרען.

14 איך וועל צושמעטערען די וואַנד וואָס איהר האָט מיט טינק בעשמירט
ביז איך וועל איהר צו דער ערד ערניעדעריגען אַז עס וועט זיך זעהען דער
פונדאַמענט; זי וועט איינפאַלען און איהר וועט אונטער איהר פער־
ניכטעט ווערען — דאַן וועט איהר וויסען אַז איך בין גאָט.

15 איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן צום וואַנד און די וואָס שמירען איהם
מיט טינק; דאַן וועל איך אייך זאָגען: אָט איז אוים וואַנד און אוים
שמירערס!

16 ד. ה. ישראל'ס נביאים וואָס פּראָפעצייהען אויף ירושלים און זעהען
פאַראוים פאַר איהר אַ אויסזיכט אויף פריעדען ווען עס איז קיין פּריע־
דען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

17 און דו, מענשענקינד, ווענדע דיין געזיכט צו די טעכטער פון דיין פאָלק,
וועלכע פּראָפעצייהען וואָס זייער הארץ געלוסט, פּראָפעצייהע אויף זיי,

18 און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועה אויף די וואָס נעהען
קיסעלאַך אונטער די אַרעמס פון אַלע הענד און מאַכען קאָפּטיכער
אויפ'ן קאָפּ פון יעדער ערוואַקסענע, אום זעעלען צו פאַנגען. זיי פאַנגען
זעעלען פון מיין פאָלק אום זייערע אייגענע זעעלען צו ערנעהרען.

19 אויך פעראַכטעט איהר מיר ביי מיין פאָלק פאַר הויפענס גערשטען און
ברעקלאַך ברויט, אום צו טוידטען פערזאָנען וואָס דאַרפען ניט געטוידט
ווערען אָדער צו ערנעהרען פערזאָנען וועלכע דאַרפען ניט ערנעהרט
ווערען, ליגענדיג צו מיין פאָלק וואָס הערט אוים אייערע ליגענס.

20 דערפאַר — אַזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען פאַר
אייערע קיסעלאַך, מיט וועלכע איהר פאַנגט דאָרטען די יונגע זעעלען,
און איך וועל זיי אַרונטער רייסען פון אייערע אָרעמס; איך וועל בע־
פרייען די זעעלען וועלכע איהר פאַנגט — די יונגע זעעלען.

21 איך וועל אויך אַרונטעררייסען אייערע קאָפּטיכער און וועל רעטען מיין

וְהִצַּלְתִּ֤י אֶת־עַמִּי֙ מִיֶּדְכֶ֔ן וְלֹא־יִהְי֥וּ ע֛וֹד בְּיֶדְכֶ֖ן לִמְצֻדָ֑ה
22 וִֽידַעְתֶּ֖ן כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ יַ֣עַן הַכְא֤וֹת לֵב־צַדִּיק֙ שֶׁ֔קֶר וַאֲנִ֖י לֹ֣א
הִכְאַבְתִּ֑יו וּלְחַזֵּק֙ יְדֵ֣י רָשָׁ֔ע לְבִלְתִּי־שׁ֛וּב מִדַּרְכּ֥וֹ הָרָ֖ע
23 לְהַחֲיֹתֽוֹ׃ לָכֵ֗ן שָׁ֚וְא לֹ֣א תֶחֱזֶ֔ינָה וְקֶ֖סֶם לֹא־תִקְסַ֣מְנָה ע֑וֹד
וְהִצַּלְתִּ֤י אֶת־עַמִּי֙ מִיֶּדְכֶ֔ן וִֽידַעְתֶּ֖ן כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃

יד CAP. XIV. יד

2 א וַיָּב֥וֹא אֵלַ֛י אֲנָשִׁ֖ים מִזִּקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיֵּשְׁב֖וּ לְפָנָֽי׃ וַיְהִ֥י
3 דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם הָאֲנָשִׁ֤ים הָאֵ֙לֶּה֙ הֶעֱל֤וּ
גִלּֽוּלֵיהֶם֙ עַל־לִבָּ֔ם וּמִכְשׁ֣וֹל עֲוֺנָ֔ם נָתְנ֖וּ נֹ֣כַח פְּנֵיהֶ֑ם הַאִדָּרֹ֥שׁ
4 אִדָּרֵ֖שׁ לָהֶֽם׃ לָכֵ֣ן דַּבֵּר־אוֹתָם֩ וְאָמַרְתָּ֨ אֲלֵיהֶ֜ם
כֹּה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֗ה אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ מִבֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֡ל אֲשֶׁר֩
יַעֲלֶ֨ה אֶת־גִּלּוּלָ֜יו אֶל־לִבּ֗וֹ וּמִכְשׁ֤וֹל עֲוֺנוֹ֙ יָשִׂים֙ נֹ֣כַח פָּנָ֔יו
וּבָ֖א אֶל־הַנָּבִ֑יא אֲנִ֣י יְהוָ֗ה נַעֲנֵ֧יתִי ל֛וֹ בָ֖ה* בְּרֹ֥ב גִּלּוּלָֽיו׃
ה לְמַ֛עַן תְּפֹ֥שׂ אֶת־בֵּֽית־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּלִבָּ֑ם אֲשֶׁ֨ר נָזֹ֜רוּ מֵעָלַ֗י
6 בְּגִלּוּלֵיהֶ֖ם כֻּלָּֽם׃ לָכֵ֞ן אֱמֹ֣ר ׀ אֶל־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֗ל
כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֔ה שׁ֚וּבוּ וְהָשִׁ֔יבוּ מֵעַ֖ל גִּלּוּלֵיכֶ֑ם וּמֵעַ֛ל
7 כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶ֖ם הָשִׁ֥יבוּ פְנֵיכֶֽם׃ כִּי֩ אִ֨ישׁ אִ֜ישׁ מִבֵּ֣ית
יִשְׂרָאֵ֗ל וּמֵהַגֵּר֮ אֲשֶׁר־יָג֣וּר בְּיִשְׂרָאֵל֒ וְיִנָּזֵ֣ר מֵאַחֲרַ֗י וְיַ֤עַל
גִּלּוּלָיו֙ אֶל־לִבּ֔וֹ וּמִכְשׁ֣וֹל עֲוֺנ֔וֹ יָשִׂ֖ים נֹ֣כַח פָּנָ֑יו וּבָ֣א אֶל־
8 הַנָּבִ֞יא לִדְרָשׁ־ל֣וֹ בִ֔י אֲנִ֣י יְהוָ֔ה נַעֲנֶה־לּ֖וֹ בִּֽי׃ וְנָתַתִּ֨י פָנַ֜י
בָּאִ֣ישׁ הַה֗וּא וַהֲשִׁמֹתִ֙יהוּ֙ לְא֣וֹת וְלִמְשָׁלִ֔ים וְהִכְרַתִּ֖יו
9 מִתּ֣וֹךְ עַמִּ֑י וִידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ וְהַנָּבִ֤יא כִֽי־יְפֻתֶּה֙
וְדִבֶּ֣ר דָּבָ֔ר אֲנִ֤י יְהוָה֙ פִּתֵּ֔יתִי אֵ֖ת הַנָּבִ֣יא הַה֑וּא וְנָטִ֤יתִי אֶת־
י יָדִי֙ עָלָ֔יו וְהִשְׁמַדְתִּ֔יו מִתּ֖וֹךְ עַמִּ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ וְנָשְׂא֖וּ עֲוֺנָ֑ם
11 כַּעֲוֺן֙ הַדֹּרֵ֔שׁ כַּעֲוֺ֥ן הַנָּבִ֖יא יִהְיֶֽה׃ לְמַ֡עַן לֹֽא־יִתְע֨וּ ע֤וֹד בֵּית־
יִשְׂרָאֵל֙ מֵאַחֲרַ֔י וְלֹא־יִטַּמְּא֥וּ ע֖וֹד בְּכָל־פִּשְׁעֵיהֶ֑ם וְהָ֧יוּ לִ֣י
לְעָ֗ם וַאֲנִי֙ אֶהְיֶ֤ה לָהֶם֙ לֵֽאלֹהִ֔ים נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהֹוִֽה׃

ויהי

יד v. 1. סבירין ויבוא v. 4. בא קרי

פאָלק פון אייערע הענד, זיי וועלען שוין מעהר ביי אייך ניט דינען אַלס
אַ נעץ; דאַן וועט איהר אנערקענען אַז איך בין גאָט.
22 ווייל איהר האָט מיט ליגענס געקריינקט דאָס הארץ פון פרומען וועל־
כען איך וואָלט ניט קרענקען, און געשטאַרקט די הענד פונ'ם פערברעכער
און געשטיצט איהם אום ער זאָל זיך ניט צוריקקעהרען פון זיין שלעכטע
וועג.
23 דערפאַר וועט איהר שוין מעהר קיינע ליגענס פאַראויסזעהען אויך
קיינע צויבעריי געברויכען, איך וועל רעטען מיין פאָלק פון אייער האַנד
אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל יד

1 אַ מאָל זיינען צו מיר געקומען מענער פון די עלטסטע פון ישראל און
געזעסען ביי מיר,
2 איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
3 מענשענקינד! די זעלביגע מענער האָבען זייערע געצען אויף זייער
הארצען און די אורזאַכען פון זייער זינד איז אימער פאַר זייער געזיכט;
זאָל איך זיך לאָזען אויפזוכען פון זיי?
4 אַלזאָ רייד מיט זיי און זאָג זיי: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער —
יעדער מענש פונ'ם הויז ישראל וואָס טראָגט זיינע געצען אויפ'ן הארצען
און די אורזאַכע פון זיין זינד איז אימער פאַר זיין געזיכט, און דאָך וועט
ער קומען צום נביא, מוז איך איהם גאָט ענטפערען אָבוואָהל ער איז
געקומען מיט די פיעל געצען זיינע.
5 אום אָנצונעהמען דאָס הויז ישראל נאָך זייער הארצען וועלכע האָבען זיך
דערווייטערט פון מיר צוליעב אַלע זייערע געצען.
6 דערפאַר זאָג צום דאָס הויז ישראל: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטי־
גער — קעהרט זיך (צו מיר) און געהט אַוועק פון אייערע געצען, פון
אַלע גרוילטהאַטען אייערע ווענדעט אָב אייער געזיכט.
7 וואָרום יעדער איינער פונ'ם הויז ישראל אויך פון די פרעמדלינגע
וועלכע וואָהנען אין ישראל, וואָס וועט זיך ערווייטערען פון מיר, ער
וועט האַלטען זיינע געצען אויפ'ן הארצען און די אורזאַכע פון זיין זינד
וועט ער אימער האַלטען פאַר זיך, און דאָך וועט ער קומען צום נביא
און וועגען מיר פרעגען, ווי איך בין גאָט, איך וועל איהם זיין ביטע
ענטפערען.
8 וועל איך אָבער מיין צאָרן לעגען אויף יענעם מאַן, וועל איך איהם שוין
מאַכען אַלס צייכען און ביי־שפּיעל און וועל איהם אויסראָטהען פון
מיין פאָלק, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.
9 ווען אָבער דער נביא וועט זיך לאָזען איבעררייידען און וועט וואָס־עס־איז
ריידען, האָב איך גאָט געמאַכט דער נביא זאָל איבערגערעדט ווערען;
איך האָב דאָס אויסגעשטרעקט מיין האַנד אויף איהם, אום איהם צו פאַר־
טיליגען פון מיין פאָלק ישראל.
10 זיי וועלעןביידען ליידען פאַר זייער זינד, אַזוי ווי פאַר דעם זינד פון
פאָרשער אַזוי וועט זיין פאַר דעם זינד פון נביא.
11 אום זיי זאָלען מעהר ניט פערפיהרען פון מיר דאָס הויז ישראל און
ניט אונריין ווערען מעהר דורך אַלע פערברעכען זייערע; אַז זיי וועלען
זיין מיין פאָלק, וועל איך זיין זייער גאָט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטי־
גער.

12 13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֶרֶץ כִּי תֶחֱטָא־לִי
לִמְעָל־מַעַל וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיהָ וְשָׁבַרְתִּי לָהּ מַטֵּה־לָחֶם
14 וְהִשְׁלַחְתִּי־בָהּ רָעָב וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ וְהָיוּ
שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ נֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב הֵמָּה
טו בְצִדְקָתָם יְנַצְּלוּ נַפְשָׁם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ לוּ־חַיָּה רָעָה
אַעֲבִיר בָּאָרֶץ וְשִׁכְּלָתָּה וְהָיְתָה שְׁמָמָה מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי
16 הַחַיָּה׃ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה אִם־בָּנִים וְאִם־בָּנוֹת יַצִּילוּ הֵמָּה לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ וְהָאָרֶץ
17 תִּהְיֶה שְׁמָמָה׃ אוֹ חֶרֶב אָבִיא עַל־הָאָרֶץ הַהִיא וְאָמַרְתִּי
18 חֶרֶב תַּעֲבֹר בָּאָרֶץ וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ וּשְׁלֹשֶׁת
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לֹא יַצִּילוּ
19 בָּנִים וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ׃ אוֹ דֶּבֶר אֲשַׁלַּח אֶל־
הָאָרֶץ הַהִיא וְשָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עָלֶיהָ בְּדָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה
כ אָדָם וּבְהֵמָה׃ וְנֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה אִם־בֵּן אִם־בַּת יַצִּילוּ הֵמָּה בְצִדְקָתָם יַצִּילוּ
21 נַפְשָׁם׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַף כִּי־אַרְבַּעַת
שְׁפָטַי ׀ הָרָעִים חֶרֶב וְרָעָב וְחַיָּה רָעָה וָדֶבֶר שִׁלַּחְתִּי
22 אֶל־יְרוּשָׁלִָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ וְהִנֵּה
נוֹתְרָה־בָּהּ פְּלֵטָה הַמּוּצָאִים בָּנִים וּבָנוֹת הִנָּם יוֹצְאִים
אֲלֵיכֶם וּרְאִיתֶם אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם וְנִחַמְתֶּם עַל־
הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִַם אֵת כָּל־אֲשֶׁר הֵבֵאתִי
23 עָלֶיהָ׃ וְנִחֲמוּ אֶתְכֶם כִּי־תִרְאוּ אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם
וִידַעְתֶּם כִּי לֹא חִנָּם עָשִׂיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בָהּ נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃

Cap. XV. טו

טו

א 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם מַה־יִּהְיֶה עֵץ־
3 הַגֶּפֶן מִכָּל־עֵץ הַזְּמוֹרָה אֲשֶׁר הָיָה בַּעֲצֵי הַיָּעַר׃ הֲיֻקַּח
מִמֶּנּוּ

י״ד v. 15. פתח באתנח v. 19. למדנחאי עַל v. 22. למדנחאי אֶל v. 23. ב״א לָהּ

12 אויך איז גאָט׳ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
13 מענשענקינד! אַז אַ לאַנד פערברעכט קעגען מיר ווערענדיג אונטריי, און איך וועל אויסשטרעקען מיין האַנד אויף איהר און צוברעכען איהר ברויט־שטאַם, אָדער איך וועל אויף איהר אָנשיקען אַ הונגער אום צו פערניכטען פון איהר מענשען און פיה.
14 זאָגאַר אויב עס וועלען אין איהר זיין אַזעלכע דריי מענער ווי נח, דניאל און איוב, וועלען זיי מיט זייער פרומקייט נאָר זיך אַליין רעטען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 אויב איך וועל ברענגען אַ בייזע טהיער אויפ׳ן לאַנד און זי וועט קינדער ערשלאָגען ביז די שטאָדט וועט פערוויסט ווערען אָהן דורכגעהער, צוליעב די טהיערען.
16 און די דריי מענער וועלען זיך דאָרטען געפינען, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב זיי וועלען רעטען זיהן אָדער טעכטער; זיי אַליין וועלען גערעטעט ווערען אָבער דאָס לאַנד וועט וויסט ווערען.
17 אויב איך וועל אַ שווערד ברענגען אויף יענע לאַנד, ד. ה. איך וועל בעשטימען אַז אַ שווערד זאָל דורכגעהען, אין לאַנד, אום צו פערניכטען פון איהר מענשען און פיה,
18 און די דריי מענער וועלען זיך דאָרטען געפינען, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועלען זיי ניט רעטען זיהן אָדער טעכטער, בלויז זיי אַליין וועלען גערעטעט ווערען.
19 אויב איך וועל אויף יענע לאַנד אָנשיקען אַ פעסט און איך וועל מיין צאָרן אויסגיעסען אויף איהר דורך בלוט פערגיעסונג, אום אויסצוראָטהען פון איהר מענשען און פיה,
20 און נח, דניאל און איוב, וועלען זיך געפינען אין איהר, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב זיי וועלען רעטען אַ זוהן אָדער אַ טאָכטער, נאָר זיי אַליין וועלען זייערע זעעלען רעטען צוליעב זייער פרומקייט.
21 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: זאָגאַר ווען אַלע פיער שלעכטע שטראָפען מיינע — שווערד, הונגער, אַ בייזע טהיער און פעסט — האָב איך אָנגעשיקט אויף ירושלים, אום צו פערניכטען פון איהר מענשען און פיה;
22 און עס איז געבליעבען אין איהר אַ רעסט זיהן און טעכטער וואָס וועלען אַוועקגעפיהרט ווערען, ווי זיי וועלען אַרויס צו אייך וועט איהר זעהען זייער אויפפיהרונג און זייערע טהאַטען, וועט איהר זיך טרייסטען אויף דעם אונגליק וואָס איך האָב געבראַכט אויף ירושלים, אַלץ וואָס איך האָב אויף איהר געבראַכט.
23 זיי וועלען אייך טרייסטען, ווען איהר וועט זעהען זייער אויפפיהרונג און זייערע טהאַטען; דאַן וועט איהר וויסען אַז ניט אומזיסט האָב איך געטהאָן אַלץ וואָס איך האָב געטהאָן אין איהר — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל טו

1 און גאָטס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! מיט וואָס איז בעסער דער וויינבוים פאַר אַלע צווייגען בוימער, וועלכע זיינען צווישען די וואַלד־בוימער?
3 נעהמט מען פון איהם האָלץ אַרבייט צו טהאָן? אָדער נעהמט מען פון איהם אַ פלעקעל אַ וועלכע־עס־איז כלי אויף איהם אויפצוהענגען?

מִמֶּ֙נּוּ֙ עֵ֔ץ לַעֲשׂ֖וֹת לִמְלָאכָ֑ה אִם־יִקְח֤וּ מִמֶּ֙נּוּ֙ יָתֵ֔ד לִתְל֥וֹת
4 עָלָ֖יו כָּל־כֶּֽלִי׃ הִנֵּ֥ה לָאֵ֖שׁ נִתַּ֣ן לְאָכְלָ֑ה אֵת֩ שְׁנֵ֨י קְצוֹתָ֜יו
ה אָכְלָ֤ה הָאֵשׁ֙ וְתוֹכ֣וֹ נָחָ֔ר הֲיִצְלַ֖ח לִמְלָאכָֽה׃ הִנֵּ֗ה בִּֽהְיוֹתוֹ֙
תָמִ֔ים לֹ֥א יֵעָשֶׂ֖ה לִמְלָאכָ֑ה אַ֛ף כִּֽי־אֵ֥שׁ אֲכָלַ֖תְהוּ וַיֵּחָ֑ר
6 וְנַעֲשָׂ֥ה ע֖וֹד לִמְלָאכָֽה׃ לָכֵ֗ן כֹּ֣ה אָמַר֮ אֲדֹנָ֣י יֱהוִה֒
כַּאֲשֶׁ֤ר עֵֽץ־הַגֶּ֙פֶן֙ בְּעֵ֣ץ הַיַּ֔עַר אֲשֶׁר־נְתַתִּ֥יו לָאֵ֖שׁ לְאָכְלָ֑ה
7 כֵּ֣ן נָתַ֔תִּי אֶת־יֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ וְנָתַתִּ֤י אֶת־פָּנַי֙ בָּהֶ֔ם מֵהָאֵ֣שׁ
יָצָ֔אוּ וְהָאֵ֖שׁ תֹּאכְלֵ֑ם וִֽידַעְתֶּם֙ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה בְּשׂוּמִ֥י אֶת־
8 פָּנַ֖י בָּהֶֽם׃ וְנָתַתִּ֥י אֶת־הָאָ֖רֶץ שְׁמָמָ֑ה יַ֚עַן מָ֣עֲלוּ מַ֔עַל נְאֻ֖ם
אֲדֹנָ֥י יֱהוִֽה׃

טז Cap. XVI. טז

2 א וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם הוֹדַ֥ע אֶת־יְרוּשָׁלַ֖͏ִם
3 אֶת־תּוֹעֲבֹתֶֽיהָ׃ וְאָמַרְתָּ֞ כֹּֽה־אָמַ֨ר אֲדֹנָ֤י יֱהוִה֙ לִיר֣וּשָׁלַ֔͏ִם
מְכֹֽרֹתַ֙יִךְ֙ וּמֹ֣לְדֹתַ֔יִךְ מֵאֶ֖רֶץ הַֽכְּנַעֲנִ֑י אָבִ֥יךְ הָאֱמֹרִ֖י וְאִמֵּ֥ךְ
4 חִתִּֽית׃ וּמֽוֹלְדוֹתַ֗יִךְ בְּיוֹם֙ הוּלֶּ֣דֶת אוֹתָ֔ךְ לֹא־כָרַּ֣ת שָׁרֵּ֔ךְ
וּבְמַ֥יִם לֹֽא־רֻחַ֖צְתְּ לְמִשְׁעִ֑י וְהָמְלֵ֙חַ֙ לֹ֣א הֻמְלַ֔חַתְּ וְהָחְתֵּ֖ל
ה לֹ֥א חֻתָּֽלְתְּ׃ לֹא־חָ֨סָה עָלַ֜יִךְ עַ֗יִן לַעֲשׂ֥וֹת לָ֛ךְ אַחַ֥ת מֵאֵ֖לֶּה
לְחֻמְלָ֣ה עָלָ֑יִךְ וַתֻּשְׁלְכִ֞י אֶל־פְּנֵ֣י הַשָּׂדֶ֗ה בְּגֹ֙עַל֙ נַפְשֵׁ֔ךְ בְּי֖וֹם
6 הֻלֶּ֥דֶת אֹתָֽךְ׃ וָאֶעֱבֹ֤ר עָלַ֙יִךְ֙ וָֽאֶרְאֵ֔ךְ מִתְבּוֹסֶ֖סֶת בְּדָמָ֑יִךְ
7 וָאֹ֥מַר לָ֛ךְ בְּדָמַ֥יִךְ חֲיִ֖י וָאֹ֥מַר לָ֛ךְ בְּדָמַ֥יִךְ חֲיִֽי׃ רְבָבָ֞ה כְּצֶ֤מַח
הַשָּׂדֶה֙ נְתַתִּ֔יךְ וַתִּרְבִּי֙ וַֽתִּגְדְּלִ֔י וַתָּבֹ֖אִי בַּעֲדִ֣י עֲדָיִ֑ים שָׁדַ֨יִם
8 נָכֹ֜נוּ וּשְׂעָרֵ֣ךְ צִמֵּ֔חַ וְאַ֖תְּ עֵרֹ֥ם וְעֶרְיָֽה׃ וָאֶעֱבֹ֨ר עָלַ֜יִךְ וָֽאֶרְאֵ֗ךְ
וְהִנֵּ֤ה עִתֵּךְ֙ עֵ֣ת דֹּדִ֔ים וָאֶפְרֹ֤שׂ כְּנָפִי֙ עָלַ֔יִךְ וָאֲכַסֶּ֖ה עֶרְוָתֵ֑ךְ
וָאֶשָּׁ֣בַֽע לָ֡ךְ וָאָב֣וֹא בִבְרִית֩ אֹתָ֨ךְ נְאֻ֜ם אֲדֹנָ֧י יֱהוִ֛ה וַתִּ֥הְיִי־
9 לִֽי׃ וָאֶרְחָצֵ֣ךְ בַּמַּ֔יִם וָאֶשְׁטֹ֥ף דָּמַ֖יִךְ מֵעָלָ֑יִךְ וָאֲסֻכֵ֖ךְ בַּשָּֽׁמֶן׃
י וָאַלְבִּישֵׁ֣ךְ רִקְמָ֔ה וָאֶנְעֲלֵ֖ךְ תָּ֑חַשׁ וָאֶחְבְּשֵׁ֣ךְ בַּשֵּׁ֔שׁ וַאֲכַסֵּ֖ךְ
11 מֶֽשִׁי׃ וָאֶעְדֵּ֖ךְ עֶ֑דִי וָאֶתְּנָ֤ה צְמִידִים֙ עַל־יָדַ֔יִךְ וְרָבִ֖יד עַל־

גרונך

ט״ו v. 5. 7. קָמֶץ בז״ק ט״ז v. 4. דגש אחר שורק ibid. ב׳ רישין דגושין

4 ווען מען לעגט איהם אַריין אין פייער ווערט ער פערברענט, ביידע עקען
פערברענט דער פייער און אין מיטען ווערט ער צוטריקענט ; קען עס
בענוצט ווערען צו אַרבייט ?
5 אויב ווען עס איז גאַנץ געווען האָט עס ניט גענוצט צו אַרבייט, ווי איז
שוין ווען אַ פייער האָט עס געברענט און עס איז צוטריקענט געוואָרען ;
קען דאָס בענוצט ווערען צו אַרבייט ?
6 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אַזוי ווי דער ווייןבוים
וועלכען איך האָב געמאַכט אַז פייער זאָל איהם פערברענען אַזוי ווי אַ
וואַלד־בוים, אַזוי האָב איך אויך געמאַכט די איינוואָהנער פון ירושלים.
7 איך וועל לעגען אויף זיי מיין צאָרן, זיי זיינען אוועק פון׳ם פייער
אָבער דער פייער וועט זיי דאָך פערברענען ; און איהר זאָלט אַנער־
קענען אַז איך בין גאָט (אַמוויינינגסטען) ווען איך וועל לעגען אויף זיי
מיין צאָרן,
8 און פערוויסטען דאָס לאַנד, ווייל זיי האָבען טריילאָז געהאַנדעלט —
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל טז

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! מאַך בעקאַנט ירושלים מיט איהרע גרוילטהאַטען,
3 און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער צו ירושלים — דיין אַב־
שטאַמונג און דיין געבורט איז פון׳ם לאַנד כנען, דיין פאָטער איז פון
אמרי און דיין מוטער איז פון חת.
4 אַזוי איז דיין געבורט געווען : דעם טאָג וואָס דו ביזט געבאָרען געוואָ־
רען האָט מען דיין נאָפּעל ניט אָבגעשניטען, דו ביזט אויך ניט געוואַשען
געוואָרען מיט וואַסער אום דיר גלאַט צו מאַכען : מיט זאַלץ האָט מען
דיר ניט אַרומגעריבען און אין וויקעלאַך האָט מען דיר ניט געוויקעלט.
5 עס האָט קיינעם ניט געהאַרט צו טהאָן דיר איינע פון דיזע אַלס מיט־
לייד אויף דיר, דו ביזט אַרויסגעוואָרפען געוואָרען אויפ׳ן פרייען פעלד
מיט דיין שמוציגען קערפּער, אין דעם זעלביגען טאָג וואָס דו ביזט געבאָ־
רען געוואָרען.
6 איך בין דיר פערבייגעגאַנגען און האָב דיר געזעהען איינגעשמוצטערהייד
אין דיין בלוט, האָב איך צו דיר געזאָגט : אין דיין בלוט לעב ! איך
האָב דאָס דיר פאָראויסגעזאָגט : אַז מיט דיין בלוט וועסטו אימער
לעבען.
7 און איך האָב דיר צאָהלרייך געמאַכט ווי דאָס גראָז פון׳ם פעלד ;
דו ביזט גרעסער געוואָרען, אויפגעוואַקסען, און געקומען אין יוגענד־
שעהנעם עלטער : דיינע בריסט זיינען רונד געוואָרען און דיין האָאר
לאַנג געוואַקסען ; אָבער דו ביזט געווען מוטער־נאַקעט.
8 איך בין דיר נאָך אַ מאָל פערבייגעגאַנגען און האָב דיר בעטראַכט, ערשט
דיין עלטער פּאַסט פאַר ליעבע, האָב איך מיין ברעג קלייד אויסגע־
שפּרייט אויף דיר אום דיין נאַקעטקייט צו בעדעקען, איך האָב דיר
(ליעבע) געשוואָרען און בין געקומען אין פערבינדונג מיט דיר — זאָגט
גאָט דער אַלמעכטיגער — און דו ביזט מיינע געוואָרען.
9 דאַן האָב איך דיר אָבגעוואַשען מיט וואַסער, איך האָב אָבגעשווענקט
דיינע בלוט־פלעקען פון דיר און אויסגעשמירט דיר מיט אויל.
10 איך האָב דיר בעקליידעט מיט געשטיקטע קליידער און האָב דיר שיך
געמאַכט פון אַנטילאָפּען פעל, איך האָב אַיינגעוויקעלט אין לינען און
בעדעקט דיר מיט זיידענס.
11 איך האָב דיר בעציערט מיט ציערונג — איך האָב אָנגעטהאָן אַרעמ־
בענדער אויף דיינע הענד און אַ קייט אויף דיין האַלז.

12 גְּרוֹנֵךְ׃ וָאֶתֵּן נֶזֶם עַל־אַפֵּךְ וַעֲגִילִים עַל־אָזְנָיִךְ וַעֲטֶרֶת
13 תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשֵׁךְ׃ וַתַּעְדִּי זָהָב וָכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ שֵׁשִׁי וָמֶשִׁי
וְרִקְמָה סֹלֶת וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן אָכָלְתִּי וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד
14 וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה׃ וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בַּגּוֹיִם בְּיָפְיֵךְ כִּי ׀ כָּלִיל
הוּא בַּהֲדָרִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי עָלַיִךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
טו וַתִּבְטְחִי בְיָפְיֵךְ וַתִּזְנִי עַל־שְׁמֵךְ וַתִּשְׁפְּכִי אֶת־תַּזְנוּתַיִךְ
16 עַל־כָּל־עוֹבֵר לוֹ־יֶהִי׃ וַתִּקְחִי מִבְּגָדַיִךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ בָּמוֹת
17 טְלֻאוֹת וַתִּזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא בָאוֹת וְלֹא יִהְיֶה׃ וַתִּקְחִי כְּלֵי
תִפְאַרְתֵּךְ מִזְּהָבִי וּמִכַּסְפִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ
18 צַלְמֵי זָכָר וַתִּזְנִי־בָם׃ וַתִּקְחִי אֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ וַתְּכַסִּים
19 וְשַׁמְנִי וּקְטָרְתִּי נָתַתִּי* לִפְנֵיהֶם׃ וְלַחְמִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָךְ
סֹלֶת וָשֶׁמֶן וּדְבַשׁ הֶאֱכַלְתִּיךְ וּנְתַתִּיהוּ לִפְנֵיהֶם לְרֵיחַ
כ נִיחֹחַ וַיֶּהִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַתִּקְחִי אֶת־בָּנַיִךְ וְאֶת־בְּנוֹתַיִךְ
אֲשֶׁר יָלַדְתְּ לִי וַתִּזְבָּחִים לָהֶם לֶאֱכוֹל הַמְעַט מִתַּזְנוּתָךְ*׃
21 22 וַתִּשְׁחֲטִי אֶת־בָּנָי וַתִּתְּנִים בְּהַעֲבִיר אוֹתָם לָהֶם׃ וְאֵת
כָּל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ וְתַזְנֻתַיִךְ לֹא זָכַרְתִּי* אֶת־יְמֵי נְעוּרָיִךְ בִּהְיוֹתֵךְ
23 עֵירֹם וְעֶרְיָה מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמֵךְ הָיִית׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כָּל־
24 רָעָתֵךְ אוֹי ׀ אוֹי לָךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַתִּבְנִי־לָךְ גָּב וַתַּעֲשִׂי־
כה לָךְ רָמָה בְּכָל־רְחוֹב׃ אֶל־כָּל־רֹאשׁ דֶּרֶךְ בָּנִית רָמָתֵךְ
וַתְּתַעֲבִי אֶת־יָפְיֵךְ וַתְּפַשְּׂקִי אֶת־רַגְלַיִךְ לְכָל־עוֹבֵר וַתַּרְבִּי
26 אֶת־תַּזְנוּתָךְ*׃ וַתִּזְנִי אֶל־בְּנֵי־מִצְרַיִם שְׁכֵנַיִךְ גִּדְלֵי בָשָׂר
27 וַתַּרְבִּי אֶת־תַּזְנֻתֵךְ לְהַכְעִיסֵנִי׃ וְהִנֵּה נָטִיתִי יָדִי עָלַיִךְ
וָאֶגְרַע חֻקֵּךְ וָאֶתְּנֵךְ בְּנֶפֶשׁ שֹׂנְאוֹתַיִךְ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים
28 הַנִּכְלָמוֹת מִדַּרְכֵּךְ זִמָּה׃ וַתִּזְנִי אֶל־בְּנֵי אַשּׁוּר מִבִּלְתִּי
29 שָׂבְעָתֵךְ וַתִּזְנִים וְגַם לֹא שָׂבָעַתְּ׃ וַתַּרְבִּי אֶת־תַּזְנוּתֵךְ אֶל־
ל אֶרֶץ כְּנַעַן כַּשְׂדִּימָה וְגַם־בְּזֹאת לֹא שָׂבָעַתְּ׃ מָה אֲמֻלָה
לִבָּתֵךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה בַּעֲשׂוֹתֵךְ אֶת־כָּל־אֵלֶּה מַעֲשֵׂה

אשה־

v. 13. 18. יתיר י — v. 20. מתזנותך ק — v. 22. יתיר י — v. 25. תזנותיך קרי

12 איך האָב דיר אויך אָנגעטהאָן אַ רינג אויף דיין נאָז, אוירינגלאַך אויף דיינע אויערען און אַ פּראַכטפאָלע קרוין אויף דיין קאָפּ.

13 אַז דו האָסט זיך אָנגעציערט אין גאָלד און אין זילבער און געקליידעט זיך אין לינען, זייד און געשטיקטע צייג, און געגעסען פיין־מעהל, האָניג אין אויל, ביזטו זעהר שעהן געוואָרן און האָסט געפּאַסט צו זיין אַ קעניגין.

14 צוליעב דיין שעהנהייט האָסטו אַ נאָמען געקראָגען ביי די פעלקער, עס איז פאָלקאָם געוואָרען דורך מיין בעפּוצונג וואָס איך האָב אויף דיר אָנ־געטהאָן — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

15 דאַן האָסטו זיך פאַרלאָזען אויף דיין שעהנהייט און ביזט אויסגעלאסען געוואָרען צוליעב דיין נאָמען, דו האָסט פערשווענדעט דיין אויסגעלאַ־סענהייט מיט יעדער פערבייגעהער, ווער עס זאָל ניט זיין.

16 דו האָסט צוזאַמענגענומען דיינע קליידער און געמאַכט זיך פון זיי קאָלירטע בערגלאַך אום דיין אויסגעלאַסענהייט צו טרייבען אויף זיי; אַזעלכעס איז ניעמאָלס געשעהען און קען ניט געשעהען.

17 דו האָסט נאָך גענומען דיינע שמוק זאַכען פון מיין גאָלד און מיין זיל־בער, וואָס איך האָב דיר געגעבען, און האָסט זיך דערפון געמאַכט מענ־ליכע בילדער און געטריעבען מיט זיי אויסגעלאַסענהייט.

18 אויך האָסטו גענומען דיינע געשטריקטע קליידער און אײַנגעדעקט זיי (די בילדער), און אַוועקגעגעבען זיי מיין אויל און מיינע רויכווערק.

19 מיין ברויט וואָס איך האָב דיר געגעבען, די פיינמעהל, אויל און האָניג, מיט וועלכע איך האָב דיר געשפּייזט, האָסטו זיי אַוועקגעגעבען אַלס אנגענעהמער גערוך, אָט וואָס איז געשעהען, זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

20 אויך דיינע זיהן און טעכטער, וועלכע דו האָסט פון מיר געבוירען, האָסטו געשלאַכטעט פאר זיי אַלס שפּייז־אָפּפער, — איז דאָס דאָס קלענסטע פון דיין אויסגעלאַסענהייט.

21 וואָס דו האָסט געקוילעט מיינע קינדער און איבערגעגעבען זיי צו פער־ברענען פאר די געצען?

22 איבער אַלע גרוילטהאַטען דיינע און אויסגעלאַסענהייט האָסטו ניט גע־דענקט דיין יוגענד צייט, ווען דו ביזט געווען מוטער־נאַקעט, ווען דו ביזט געווען אײַנגעשמוצט אין דיין בלוט.

23 און וואָס איז געווען די ענדע פון דיינע שלעכטע טהאַטען? — אַך און וועה צו דיר! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

24 דו האָסט זיך געוועלבען געבויט און געמאַכט זיך הויכע געצעלטען אין אַלע גאַסען.

25 נעבען יעדער הויפּט וועג האָסטו דיינע הויכע געצעלטען געבויט וואו צו שענדען דיין שעהנקייט — פאַר יעדער פערבייגעהער האָסטו דיינע פיס פאַנאַנדערגענומען און פיעל אויסגעלאַסענהייט געטריעבען.

26 דו ביזט אויסגעלאַסען געווען מיט די יונגע עגיפּטער, דיינע נאַכבאַרען, די פעט בעפליישטע; דו ביזט זעהר אויסגעלאַסען געווען אום מיר צו ערצאָרענען.

27 דאַן האָב איך אַ מאַך געטהאָן מיט'ן האַנד אויף דיר, איך האָב קלענער געמאַכט דיינע אײַנקונפט און האָב דיר איבערגעגעבען אין ווילען פון דיינע פיינדינען, די טעכטער פון פלשתים, וועלכע בעליידיגען זיך פון דיין אויסגעלאַסענעם אויפפיהרונג.

28 דו ביזט אויך אויסגעלאַסען געווען מיט די זיהן פון אשור ניט אָנזע־טיגענדיג זיך, מיט זיי ביזטו אויסגעלאַסען געווען און נאָך אַלץ ניט זאַט געוואָרען.

29 דאַן האָסטו פארברייטעט דיין אויסגעלאַסענהייט פון דאָס לאַנד כנען ביז כשדים, און אויך דאַן ניט זאַט געוואָרען.

31 אִשָּׁה זוֹנָה שַׁלָּטֶת׃ בִּבְנוֹתַיִךְ גַּבֵּךְ בְּרֹאשׁ כָּל־דֶּרֶךְ וְרָמָתֵךְ
32 עָשִׂיתִי בְּכָל־רְחוֹב וְלֹא־הָיִיתי כַּזּוֹנָה לְקַלֵּס אֶתְנָן׃ הָאִשָּׁה
33 הַמְּנָאֶפֶת תַּחַת אִישָׁהּ תִּקַּח אֶת־זָרִים׃ לְכָל־זֹנוֹת יִתְּנוּ־
נֵדֶה וְאַתְּ נָתַתְּ אֶת־נְדָנַיִךְ לְכָל־מְאַהֲבַיִךְ וַתִּשְׁחֳדִי אוֹתָם
34 לָבוֹא אֵלַיִךְ מִסָּבִיב בְּתַזְנוּתָיִךְ׃ וַיְהִי־בָךְ הֵפֶךְ מִן־הַנָּשִׁים
בְּתַזְנוּתַיִךְ וְאַחֲרַיִךְ לֹא זוּנָּה וּבְתִתֵּךְ אֶתְנָן וְאֶתְנַן לֹא־נִתַּן
לה 36 לָךְ וַתְּהִי לְהֶפֶךְ׃ לָכֵן זוֹנָה שִׁמְעִי דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הִשָּׁפֵךְ נְחֻשְׁתֵּךְ וַתִּגָּלֶה עֶרְוָתֵךְ
בְּתַזְנוּתַיִךְ עַל־מְאַהֲבָיִךְ וְעַל כָּל־גִּלּוּלֵי תוֹעֲבוֹתַיִךְ וְכִדְמֵי
37 בָנַיִךְ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָהֶם׃ לָכֵן הִנְנִי מְקַבֵּץ אֶת־כָּל־מְאַהֲבַיִךְ
אֲשֶׁר עָרַבְתְּ עֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אָהַבְתְּ עַל כָּל־אֲשֶׁר
שָׂנֵאת וְקִבַּצְתִּי אֹתָם עָלַיִךְ מִסָּבִיב וְגִלֵּיתִי עֶרְוָתֵךְ אֲלֵהֶם
38 וְרָאוּ אֶת־כָּל־עֶרְוָתֵךְ׃ וּשְׁפַטְתִּיךְ מִשְׁפְּטֵי נֹאֲפוֹת וְשֹׁפְכֹת
39 דָּם וּנְתַתִּיךְ דַּם חֵמָה וְקִנְאָה׃ וְנָתַתִּי אוֹתָךְ בְּיָדָם וְהָרְסוּ
גַבֵּךְ וְנִתְּצוּ רָמֹתַיִךְ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתָךְ בְּגָדַיִךְ וְלָקְחוּ כְּלֵי
מ תִפְאַרְתֵּךְ וְהִנִּיחוּךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה׃ וְהֶעֱלוּ עָלַיִךְ קָהָל וְרָגְמוּ
41 אוֹתָךְ בָּאָבֶן וּבִתְּקוּךְ בְּחַרְבוֹתָם׃ וְשָׂרְפוּ בָתַּיִךְ בָּאֵשׁ
וְעָשׂוּ־בָךְ שְׁפָטִים לְעֵינֵי נָשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתִּיךְ מִזּוֹנָה
42 וְגַם־אֶתְנַן לֹא תִתְּנִי־עוֹד׃ וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי בָּךְ וְסָרָה קִנְאָתִי
43 מִמֵּךְ וְשָׁקַטְתִּי וְלֹא אֶכְעַס עוֹד׃ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתִּי
אֶת־יְמֵי נְעוּרַיִךְ וַתִּרְגְּזִי־לִי בְּכָל־אֵלֶּה וְגַם־אֲנִי הֵא דַּרְכֵּךְ ׀
בְּרֹאשׁ נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת־הַזִּמָּה עַל
44 כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ הִנֵּה כָּל־הַמֹּשֵׁל עָלַיִךְ יִמְשֹׁל לֵאמֹר כְּאִמָּה
מה בִּתָּהּ׃ בַּת־אִמֵּךְ אַתְּ גֹּעֶלֶת אִישָׁהּ וּבָנֶיהָ וַאֲחוֹת אֲחוֹתֵךְ
אַתְּ אֲשֶׁר גָּעֲלוּ אַנְשֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְּכֶן חִתִּית וַאֲבִיכֶן אֱמֹרִי׃
46 וַאֲחוֹתֵךְ הַגְּדוֹלָה שֹׁמְרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֶׁבֶת עַל־
שְׂמֹאולֵךְ וַאֲחוֹתֵךְ הַקְּטַנָּה מִמֵּךְ הַיּוֹשֶׁבֶת מִימִינֵךְ סְדֹם

ובנותיה

v. 31. יתיר י   v. 34. הג׳ בדגש   ibid. הג׳ בפתח   v. 41. הג׳ בפתח
v. 43. יתיר י   ibid. יתיר י   v. 46. יתיר ו

30 ווי פערשמאַכטעט איז דיין האַרץ טהוענדיג דאָס אַלעס — די טהאַטען
פון אַן אוועקגעלאָזענע פרוי !
31 דו בויסט געוועלבען אויף אַלע הויפּט וועגען און מאַכסט הויכע געצעלטען
אויף יעדער גאַס, דו ביזט זאָגאַר ניט געווען ווי יענע גאַסענפרויען וואָס
פערשעהנערען דאָס געצאָהלט.
32 די פרוי וואָס איז אונטריי איהר מאַן נעהמט אָן פרעמדע.
33 יעדער גאַסענפרוי גיט מען געשענק, דו אָבער האָסט זעלבסט געשענקע
געגעבען דיינע געליעבטע, דו האָסט זיי בעשאָנקען מיט דיין אויסגעלאַ־
סענהייט אום זיי זאָלען קומען צו דיר פון אַרום.
34 אין דיין אויסגעלאַסענהייט ביזטו געווען אַנדערש ווי אַלע פרויען, קיינע
פון זיי האָט דיין אויסגעלאַסענהייט ניט נאָכגעמאַכט ; דערמיט וואָס
דו האָסט צוגעצאָהלט און דיר האָט מען ניט געצאָהלט, ביזטו אַנדערש
געווען פון אַלע פרויען.
35 דערפאַר, גאַסענפרוי, הער גאָט׳ס וואָרט !
36 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דיין קעסעל איז אַריבערגערו־
נען ווען דו האָסט דיין שאַנדגליעד אָבגעדעקט אויסגעלאַסענערהייט מיט
דיינע געליעבטע, אויף פאַר דיינע גרוילהאַפטע געצען און דאָס בלוט
פון דיינע קינדער וואָס דו האָסט זיי געגעבען —
37 דערפאַר וועל איך פערזאַמלען אַלע דיינע געליעבטע, וועמען דו ביזט
אַנגענעהם געווען, אַלעמען וועמען דו האָסט געליעבט, מיט אַלע יענע
וועלכע דו האָסט געהאַסט, זיי אַלעמען וועל איך אַרומקלייבען אַרום
דיר און וועל דיין שאַנדגליעד אָבדעקען פאַר זיי אום זיי זאָלען דיין שאַנד
זעהען.
38 איך וועל דיר פעראורטהיילען מיט דעם אורטהייל פון עהע־ברעכערינס און
מערדערינס, איך וועל דיר שטראָפען מיט בלוט, וואוטה און אייפערזוכט.
39 אַז איך וועל דיר איבערגעבען אין זייערע הענד וועלען זיי צושמעטערען
דיינע געוועלבען און צוברעכען דיינע הויכע געצעלטען, זיי וועלען דיר
אויסטהאָן דיינע קליידער און אַראָבנעהמען פון דיר דיינע שעהנע זאַ־
כען ; זיי וועלען דיר לאָזען מוטער־נאַקעט.
40 זיי וועלען צוזאַמענברענגען נעבען דיר א פערזאַמלונג, זיי וועלען דיר
פערווארפען מיט שטיינער און דורכשטעכען דיר מיט זייערע שווערדען.
41 דיינע הייזער וועלען זיי מיט פייער אָנצינדען, און דיר אליין וועלען
זיי קוועלען אין געגענוואַרט פון פיעל פרויען ; איך וועל מאַכען אַז
דו זאָלסט אויפהערען צו זיין אויסגעלאַסען און זאָלסט מעהר קיינעם
קיין געצאָהלט געבען.
42 ווען מיין צאָרן אויף דיר וועט זיך בערוהיגען און מיין אייפערזוכט אויף
דיר וועט אויפהערען, דאַן וועל איך זיך בערוהיגען און מעהר ניט זיין
צאָרניג.
43 ווייל דו האָסט ניט געדענקט דיין יוגענד צייט און האָסט מיר אויפ־
גערעגט מיט דאָס אַלעס, האָב איך אויך דיר אויפ׳ן קאָפּ געוואָרפען דעם
אויפפיהרונג דיינעם — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער, דו האָסט ניע־
מאָלס געטראַכט וועגען אַלע דיינע גרוילטהאַטען.
44 יעדער שפּריכוואָרט זאָגער וועט אויף דיר זאָגען אַ שפּריכוואָרט : „ווי
די מוטער אַזוי איז די טאָכטער !"
45 דו ביזט די טאָכטער פון אַ מוטער וועלכע מאַכט צו שאַנדע איהר מאַן
און איהרע קינדער, דו ביזט אַ שוועסטער צו שוועסטערן וואָס האָבען
צו שאַנדע געמאַכט זייערע מענער און קינדער — פון חת שטאַמט אייער
מוטער און אייער פאָטער פון אמרי.
46 דיין גרעסערע שוועסטער איז שמרון, וועלכע זיצט מיט איהרע פראַ־

47 וּבְנוֹתֶיהָ׃ וְלֹא בְדַרְכֵיהֶן הָלַכְתְּ וּכְתוֹעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתִי
48 כִּמְעַט קָט וַתַּשְׁחִתִי מֵהֵן בְּכָל־דְּרָכָיִךְ׃ חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־עָשְׂתָה סְדֹם אֲחוֹתֵךְ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר
49 עָשִׂית אַתְּ וּבְנוֹתָיִךְ׃ הִנֵּה־זֶה הָיָה עֲוֺן סְדֹם אֲחוֹתֵךְ גָּאוֹן
שִׂבְעַת־לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט הָיָה לָהּ וְלִבְנוֹתֶיהָ וְיַד־עָנִי
נ וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקָה׃ וַתִּגְבְּהֶינָה וַתַּעֲשֶׂינָה תוֹעֵבָה לְפָנָי
51 וָאָסִיר אֶתְהֶן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי׃ וְשֹׁמְרוֹן כַּחֲצִי חַטֹּאתַיִךְ לֹא
חָטָאָה וַתַּרְבִּי אֶת־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ מֵהֵנָּה וַתְּצַדְּקִי אֶת־אֲחוֹתַךְ
52 בְּכָל־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ גַּם־אַתְּ ׀ שְׂאִי כְלִמָּתֵךְ אֲשֶׁר
פִּלַּלְתְּ לַאֲחוֹתֵךְ בְּחַטֹּאתַיִךְ אֲשֶׁר־הִתְעַבְתְּ מֵהֵן תִּצְדַּקְנָה
מִמֵּךְ וְגַם־אַתְּ בּוֹשִׁי וּשְׂאִי כְלִמָּתֵךְ בְּצַדֶּקְתֵּךְ אַחְיוֹתֵךְ׃
53 וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְהֶן אֶת־שְׁבִית סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־שְׁבִית
54 שֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ וּשְׁבִית שְׁבִיתַיִךְ בְּתוֹכָהְנָה׃ לְמַעַן תִּשְׂאִי
נה כְלִמָּתֵךְ וְנִכְלַמְתְּ מִכֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית בְּנַחֲמֵךְ אֹתָן׃ וַאֲחוֹתַיִךְ
סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ לְקַדְמָתָן וְשֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ
56 לְקַדְמָתָן וְאַתְּ וּבְנוֹתַיִךְ תְּשֻׁבֶינָה לְקַדְמַתְכֶן׃ וְלוֹא הָיְתָה
57 סְדֹם אֲחוֹתֵךְ לִשְׁמוּעָה בְּפִיךְ בְּיוֹם גְּאוֹנָיִךְ׃ בְּטֶרֶם תִּגָּלֶה
רָעָתֵךְ כְּמוֹ עֵת חֶרְפַּת בְּנוֹת־אֲרָם וְכָל־סְבִיבוֹתֶיהָ בְּנוֹת
58 פְּלִשְׁתִּים הַשָּׁאטוֹת אוֹתָךְ מִסָּבִיב׃ אֶת־זִמָּתֵךְ וְאֶת־
59 תּוֹעֲבוֹתַיִךְ אַתְּ נְשָׂאתִים נְאֻם יְהוָה׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה וְעָשִׂית אוֹתָךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אֲשֶׁר־בָּזִית אָלָה
ס לְהָפֵר בְּרִית׃ וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ
61 וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם׃ וְזָכַרְתְּ אֶת־דְּרָכַיִךְ וְנִכְלַמְתְּ
בְּקַחְתֵּךְ אֶת־אֲחוֹתַיִךְ הַגְּדֹלוֹת מִמֵּךְ אֶל־הַקְּטַנּוֹת מִמֵּךְ
62 וְנָתַתִּי אֶתְהֶן לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֵךְ׃ וַהֲקִימוֹתִי אֲנִי
63 אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ לְמַעַן תִּזְכְּרִי וָבֹשְׁתְּ

ולא

v. 47. יתיר י — v. 51. אחותך ק — ibid. יתיר י — v. 53. שבות ק
ibid שבית קרי — ibid. ושבית קרי — v.59. ועשית קרי

ווינצען בײַ דײַן לינקען זײַט, דײַן קלענערע שוועסטער איז סדם וועלכע
זיצט מיט איהרע פּראָווינצען בײַ דײַן רעכטען זײַט.
47 ביזטו ניט געגאַנגען אין זייערע וועגען ? האָסטו ניט געטהאָן ווי
זייערע גרוילטהאַטען ? עטוואָס מעהר און דײַן פערדאָרבענע אויפ־
פיהרונג האָט איבערגעשטייגט זייערע.
48 בײַ מײַן לעבען ! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב דײַן שוועס־
טער סדם צוזאַמען מיט איהרע פּראָווינצען האָט געטהאָן דאָס וואָס
דו מיט דײַנע פּראָווינצען.
49 אָט אין וואָס עס איז בעשטאַנען דער זינד פון דײַן שוועסטער סדם :
שטאָלץ, ברויט צו זאַט האָט זי געהאַט אין איהרע פּראָווינצען, שטיל
און רוהיג (האָבען זיי געלעבט) און אַן אָרעמען אָדער אַ בעדערפטיגען
קיינמאָל ניט געשטיצט.
50 שטאָלץ זייענדיג האָבען זיי גרוילטאַהטען געטהאָן קעגען מיר, האָב
איך זיי אָבגעשפּאַט, ווי דו האָסט געזעהען.
51 שמרון האָט זאָגאר ניט געזינדיגט אַ העלפט פון דײַנע זינד, דו האָסט
מעהר גרוילטהאַטען געטהאָן פאַר זיי ; אַלע גרוילטהאַטען דײַנע וואָס
דו האָסט געטהאָן האָסטו דײַן שוועסטער פאַר אַ צדקניות געמאַכט.
52 יעצט טראָג דו די זעלביגע שאַנדע צו וועלכע דו האָסט פעראורטהיילט
דײַן שוועסטער, איבער דײַנע זינד, וואָס זיינען ערגער פאַר זייערע,
זיינען זיי שוין בעסער פאַר דיר ; דו דאַרפסט זיך שעהמען און טראָ־
גען שאַנדע פון דעם וואָס קעגען דיר זיינען שוין דײַנע שוועסטער פרומע.
53 ווען איך וועל אויסבעסערען זייערע פערפיהרערס — די פערפיהרערינס
פון סדם און איהרע פּראָווינצען, אויך די פערפיהרערינס פון שמרון מיט
איהרע פּראָווינצען, וועל איך, צוזאַמען מיט זיי, אויך דײַן פערפיהרע־
נים אויסבעסערען.
54 אום דו זאָלסט זיך האַלטען מיט דײַן שאַנדע און זאָלסט זיך שעהמען
פאַר אַלץ וואָס דו האָסט געטהאָן, ווען דו וועסט זיי בעטראַכטען.
55 ביידע שוועסטער דײַנע : סדם מיט איהרע פּראָווינצען און שמרון מיט
איהרע פּראָווינצען, וועלען צוריקקומען צו זייער פריהערדיגען שטאַנד,
אויך דו מיט דײַנע פּראָווינצען וועלען צוריקקומען צו אײַער פריהערדי־
גען שטאַנד.
56 האָט ניט דײַן שוועסטער סדם געהאַט בײַ דיר אַ שלעכטען בערוף אין
דער צייט פון דײַן שטאָלץ.
57 (איידער עס איז ענטדעקט געוואָרען דײַן שלעכטס ווי יעצט) אַלס די
ערגסטע צווישען די טעכטער פון ארם און אַלע טעכטער פון פלשתים
וועלכע זיינען אַרום איהר, אָט צו די אַלע פון אַרום וואָס האַסען דיר.
58 יעצט וועסטו ליידען פאַר דײַן אויסגעלאַסענהייט און גרוילטהאַטען —
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
59 וואָרום גאָט דער אַלמעכטיגער האָט אַזוי געזאָגט : איך וועל דיר טהאָן
אַזוי ווי דו האָסט געטהאָן, דו וועלכע האָט פעראַכטעט אַ בעשווערונג
אום דאָס פערבינדונג צוברעכען.
60 דאָך וועל איך דיר דערמאָהנען מײַן פערבינדונג מיט דיר אין דײַנע יו־
גענד יאָהרען און וועל מיט דיר פעסטשטעלען אַ אייביגען פערבאַנד.
61 דאַן וועסטו דײַן אויפפיהרונג דערמאָהנען און וועסט זיך שעהמען, ווען
דו וועסט צוזאַמענעהמען אַלע שוועסטער דײַנע, ווי די גרעסערע פאַר
דיר אַזוי אויך די קלענערע, וועלכע איך וועל דיר איבערגעבען אַלס טעכ־
טער אָבוואָהל זיי זיינען ניט אין דײַן פערבאַנד.
62 איך וועל פעסטשטעלען מײַן פערבאַנד מיט דיר נאָר דאַן ווען דו וועסט
אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

וְלֹא יִֽהְיֶה־לָּךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ בְּכַפְּרִי־לָךְ
לְכָל־אֲשֶׁר עָשִׂית נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

Cap. XVII. יז

יז

2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם חוּד חִידָה וּמְשֹׁל א
מָשָׁל אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה 3
הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנָפַיִם אֶרֶךְ הָאֵבֶר מָלֵא הַנּוֹצָה
אֲשֶׁר־לוֹ הָרִקְמָה בָּא אֶל־הַלְּבָנוֹן וַיִּקַּח אֶת־צַמֶּרֶת הָאָרֶז׃
אֵת רֹאשׁ יְנִיקוֹתָיו קָטָף וַיְבִיאֵהוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן בְּעִיר 4
רֹכְלִים שָׂמוֹ׃ וַיִּקַּח מִזֶּרַע הָאָרֶץ וַיִּתְּנֵהוּ בִּשְׂדֵה־זָרַע ה
קָח עַל־מַיִם רַבִּים צַפְצָפָה שָׂמוֹ׃ וַיִּצְמַח וַיְהִי לְגֶפֶן 6
סֹרַחַת שִׁפְלַת קוֹמָה לִפְנוֹת דָּלִיּוֹתָיו אֵלָיו וְשָׁרָשָׁיו תַּחְתָּיו
יִהְיוּ וַתְּהִי לְגֶפֶן וַתַּעַשׂ בַּדִּים וַתְּשַׁלַּח פֹּארוֹת׃ וַיְהִי נֶשֶׁר־ 7
אֶחָד גָּדוֹל גְּדוֹל כְּנָפַיִם וְרַב נוֹצָה וְהִנֵּה הַגֶּפֶן הַזֹּאת
כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו וְדָלִיּוֹתָיו שִׁלְּחָה־לּוֹ לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ
מֵעֲרֻגוֹת מַטָּעָהּ׃ אֶל־שָׂדֶה טּוֹב אֶל־מַיִם רַבִּים הִיא 8
שְׁתוּלָה לַעֲשׂוֹת עָנָף וְלָשֵׂאת פֶּרִי לִהְיוֹת לְגֶפֶן אַדָּרֶת׃
אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה תִּצְלָח הֲלוֹא אֶת־שָׁרָשֶׁיהָ 9
יְנַתֵּק וְאֶת־פִּרְיָהּ ׀ יְקוֹסֵס וְיָבֵשׁ כָּל־טַרְפֵּי צִמְחָהּ תִּיבָשׁ
וְלֹא־בִזְרֹעַ גְּדוֹלָה וּבְעַם־רָב לְמַשְׂאוֹת אוֹתָהּ מִשָּׁרָשֶׁיהָ׃
וְהִנֵּה שְׁתוּלָה הֲתִצְלָח הֲלֹא כְגַעַת בָּהּ רוּחַ הַקָּדִים תִּיבַשׁ
יָבֹשׁ עַל־עֲרֻגֹת צִמְחָהּ תִּיבָשׁ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה 11
אֵלַי לֵאמֹר׃ אֱמָר־נָא לְבֵית הַמֶּרִי הֲלֹא יְדַעְתֶּם מָה־ 12
אֵלֶּה אֱמֹר הִנֵּה־בָא מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַםִ וַיִּקַּח אֶת־מַלְכָּהּ
וְאֶת־שָׂרֶיהָ וַיָּבֵא אוֹתָם אֵלָיו בָּבֶלָה׃ וַיִּקַּח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה 13
וַיִּכְרֹת אִתּוֹ בְּרִית וַיָּבֵא אֹתוֹ בְּאָלָה וְאֶת־אֵילֵי הָאָרֶץ לָקָח׃
לִהְיוֹת מַמְלָכָה שְׁפָלָה לְבִלְתִּי הִתְנַשֵּׂא לִשְׁמֹר אֶת־ 14
בְּרִיתוֹ לְעָמְדָהּ׃ וַיִּמְרָד־בּוֹ לִשְׁלֹחַ מַלְאָכָיו מִצְרַיִם טו

לתת־

פ״ג v. 3. ה׳ רפה v. 9. קמץ בז״ק v. 10. כ דגושה

63 אום דו זאָלסט זיך שעהמען ווען דו וועסט זיך דערמאָהנען, דו וועסט
מעהר קיין מויל ניט עפענען פון שאַנדע, ווען איך וועל דיר פערצייהען
אַלץ וואָס דו האָסט געטהאָן — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל יז

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! פרעג אַ רעטעניס און זאָג אַ שפּריכוואָרט אויף דאָס
הויז ישראל,
3 און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — דער גרויסער אָדלער מיט
גרויסע פליעגלען און לאַנגע שווינגען, דער וואָס איז פול מיט קאָלירטע
פעדערען, איז געקומען פון לבנון און אַראָבגענומען דעם העכסטען צווייג
פון צעדער.
4 זיינע בעסטע שפּראָצונגען האָט ער אָבגעריסען און אוועקגעטראָגען איהם
אין לאַנד כנען, אין אַ האַנדעלשטאָדט האָט ער איהם אַריינגעזעצט.
5 ער האָט אויך גענומען פון די זוימען פון'ם לאַנד און האָט זיי איינגע־
זעצט אין אַ פּרוכטבארע פעלד, וועלכע ער האָט אויסגעקליעבען ביי אַ
גרויסען וואַסער, ער האָט עס געמאַכט פאַר אַ זאַפּטפולע פלאַנצונג.
6 עס האָט געוואַקסען און געוואָרען אַ פאַנאַנדערגעשפּרייטער וויינבוים
אַ ניעדעריג געוואַקסענער, וואָס די צווייגען זיינען צו איהם געבויגען
און זיינע וואָרצלען זיינען אונטען; אַז עס איז אַ וויינבוים געוואָרען
זיינען אויף איהר געוואַקסען שטאַנגען און זי האָט פאַנאַנדערגעלאָזען
צווייגען.
7 נאָך איין גרויסער אָדלער איז געוועזן מיט גרויסע פליעגלען און פיעל פע־
דערען, האָט דיעזער וויינבוים צוגעצויגען די וואָרצלען צו איהם און
האָט צו איהם אויסגעצויגען די צווייגען, פון די בעעטען וואו ער איז
געפלאַנצט, אום ער זאָל איהם בעוואַסערען.
8 אָבוואָהל ער איז געפלאַנצט אויף אַ גוטע פעלד נעבען אַ גרויסען וואַסער
וואָס איז גענוג צווייגען צו וואַקסען, פרוכט צו ברענגען און מאַכען איהם
פאַר אַ פּראַכטפאָלען וויינבוים.
9 זאָג [זיי]: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: וועט עס געדייהען?
ער וועט דאָך איבעררייסען זיינע וואָרצלען און אַרומרייסען די פרוכט
ביז ער וועט אויסטריקענען, אַלע וואַקסענדע בלעטער וועלען פער־
טריקענט ווערען; מען דאַרף קיין גרויס קראַפט אָדער פיעל פאָלק
אַראָבצוהויבען איהם פון זיינע וואָרצלען.
10 און אַז עס איז איינגעפלאַנצט וועט עס געדייהען? וועט עס ניט אויס־
טריקענען ווען דער איסט ווינד וועט עס בעריהרען? מיט די פלאַנצונ־
גען פון בעעט וועט עס טרוקען ווערען.
11 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
12 זאָג נאָר צו דאָס הויז פון ווידערשפּעניגער: פערשטעהט איהר וואָס
דאָס בעדייטעט? זאָג [זיי]: אָט קומט דער קעניג פון בבל אין
ירושלים און וועט צונעהמען איהר קעניג און איהרע פירשטען און
וועט זיי בריינגען צו איהם אין בבל.
13 ער האָט אויך גענומען איינעם פון די קעניגליכע קינדער, האָט געשלאָסען
מיט איהם אַ פערבאַנד און האָט איהם געמאַכט שווערען, ער האָט צוגע־
נומען די מעכטיגע פון'ם לאַנד.
14 אום עס זאָל ווערען אַ ניעדעריגע קעניגרייך, ניט קיין שטאָלצע, זיי זאָ־
לען שטענדיג זיין פערבאַנד היטען.
15 ער האָט אָבער קעגען איהם ווידערשפּעניגט און געשיקט לייטע אין מצרים

לָתֶת־ל֥וֹ סוּסִ֖ים וְעַם־רָ֑ב הֲיִצְלָ֞ח הֲיִמָּלֵ֤ט הָֽעֹשֵׂה֙ אֵ֔לֶּה
16 וְהֵפֵ֥ר בְּרִ֖ית וְנִמְלָֽט׃ חַי־אָ֗נִי נְאֻם֮ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִה֒ אִם־לֹ֡א
בִּמְק֞וֹם הַמֶּ֣לֶךְ הַמַּמְלִ֣יךְ אֹת֗וֹ אֲשֶׁ֤ר בָּזָה֙ אֶת־אָ֣לָת֔וֹ וַאֲשֶׁ֥ר
17 הֵפֵ֖ר אֶת־בְּרִית֑וֹ אִתּ֥וֹ בְתוֹךְ־בָּבֶ֖ל יָמֽוּת׃ וְלֹא֩ בְחַ֨יִל גָּד֜וֹל
וּבְקָהָ֣ל רָ֗ב יַעֲשֶׂ֨ה אוֹת֤וֹ פַרְעֹה֙ בַּמִּלְחָמָ֔ה בִּשְׁפֹּ֥ךְ סֹלְלָ֖ה
18 וּבִבְנ֣וֹת דָּ֑יֵק לְהַכְרִ֖ית נְפָשׁ֥וֹת רַבּֽוֹת׃ וּבָזָ֥ה אָלָ֖ה לְהָפֵ֣ר
בְּרִ֑ית וְהִנֵּ֨ה נָתַ֥ן יָד֛וֹ וְכָל־אֵ֥לֶּה עָשָׂ֖ה לֹ֥א יִמָּלֵֽט׃
19 לָ֠כֵן כֹּה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִה֮ חַי־אָ֒נִי֒ אִם־לֹ֗א אָלָתִי֙ אֲשֶׁ֣ר בָּזָ֔ה
כ וּבְרִיתִ֖י אֲשֶׁ֣ר הֵפִ֑יר וּנְתַתִּ֖יו בְּרֹאשֽׁוֹ׃ וּפָרַשְׂתִּ֤י עָלָיו֙ רִשְׁתִּ֔י
וְנִתְפַּ֖שׂ בִּמְצוּדָתִ֑י וַהֲבִיאוֹתִ֣יהוּ בָבֶ֗לָה וְנִשְׁפַּטְתִּ֤י אִתּוֹ֙ שָׁ֔ם
21 מַעֲל֖וֹ אֲשֶׁ֥ר מָֽעַל־בִּֽי׃ וְאֵ֨ת כָּל־מִבְרָחָ֤ו בְּכָל־אֲגַפָּיו֙
בַּחֶ֣רֶב יִפֹּ֔לוּ וְהַנִּשְׁאָרִ֕ים לְכָל־ר֖וּחַ יִפָּרֵ֑שׂוּ וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֛י אֲנִ֥י
22 יְהוָ֖ה דִּבַּֽרְתִּי׃ כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֔ה וְלָקַ֣חְתִּי אָ֗נִי
מִצַּמֶּ֛רֶת הָאֶ֥רֶז הָרָמָ֖ה וְנָתָ֑תִּי מֵרֹ֤אשׁ יֹֽנְקוֹתָיו֙ רַ֣ךְ אֶקְטֹ֔ף
23 וְשָׁתַ֣לְתִּי אָ֔נִי עַ֥ל הַר־גָּבֹ֖הַּ וְתָלֽוּל׃ בְּהַ֨ר מְר֤וֹם יִשְׂרָאֵל֙
אֶשְׁתֳּלֶ֔נּוּ וְנָשָׂ֤א עָנָף֙ וְעָ֣שָׂה פֶ֔רִי וְהָיָ֖ה לְאֶ֣רֶז אַדִּ֑יר וְשָׁכְנ֣וּ
24 תַחְתָּ֗יו כֹּ֚ל צִפּ֣וֹר כָּל־כָּנָ֔ף בְּצֵ֥ל דָּלִיּוֹתָ֖יו תִּשְׁכֹּֽנָּה׃ וְיָֽדְע֞וּ
כָּל־עֲצֵ֣י הַשָּׂדֶ֗ה כִּ֣י אֲנִ֤י יְהוָה֙ הִשְׁפַּ֣לְתִּי ׀ עֵ֣ץ גָּבֹ֗הַ הִגְבַּ֙הְתִּי֙
עֵ֣ץ שָׁפָ֔ל הוֹבַ֙שְׁתִּי֙ עֵ֣ץ לָ֔ח וְהִפְרַ֖חְתִּי עֵ֣ץ יָבֵ֑שׁ אֲנִ֧י יְהוָ֛ה
דִּבַּ֖רְתִּי וְעָשִֽׂיתִי׃

יח CAP. XVIII. יח

2 א וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ מַה־לָּכֶ֗ם אַתֶּם֙ מֹֽשְׁלִים֙ אֶת־
הַמָּשָׁ֣ל הַזֶּ֔ה עַל־אַדְמַ֥ת יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר אָבוֹת֙ יֹ֣אכְלוּ בֹ֔סֶר
3 וְשִׁנֵּ֥י הַבָּנִ֖ים תִּקְהֶֽינָה׃ חַי־אָ֕נִי נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֣י יְהוִ֑ה אִם־יִֽהְיֶ֨ה
4 לָכֶ֜ם ע֗וֹד מְשֹׁ֛ל הַמָּשָׁ֥ל הַזֶּ֖ה בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ הֵ֤ן כָּל־הַנְּפָשׁוֹת֙
לִ֣י הֵ֔נָּה כְּנֶ֧פֶשׁ הָאָ֛ב וּכְנֶ֥פֶשׁ הַבֵּ֖ן לִי־הֵ֑נָּה הַנֶּ֥פֶשׁ הַחֹטֵ֖את
ה הִ֥יא תָמֽוּת׃ וְאִ֕ישׁ כִּֽי־יִהְיֶ֣ה צַדִּ֑יק וְעָשָׂ֥ה מִשְׁפָּ֖ט וּצְדָקָֽה׃

אל־

v. 15. ע״ן קמץ בלא א״ס״ף   v. 21. מברחו קרי   v. 22. הפטרת האזינו

מען זאָל איהם געבען פערד און אַ גרויסע אַרמעע ; וועט ער גליק האָ־
בען ? קען גערעטעט ווערען דער וואָס טהוט אַזוינע זאַכען ? דער
וואָס ברעכט אַ פערבאַנד קען גערעטעט ווערען ?
16 ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט אין דעם
וואָהנונג פון קעניג, וועלכער האָט איהם פאַר קעניג געמאַכט, וועמעס
בעשווערונג ער האָט פעראַכטעט און וועמעס פערבאַנד ער האָט גע־
בראָכען, אין זיין געגענוואַרט וועט ער שטאַרבען, אין בבל.
17 ניט מיט אַ גרויס אַרמעע אָדער אַ גרויסע פערזאַמלונג וועט פּרעה מיט
איהם קריעג פיהרען, ניט מיט אָנשיטען זאַמד־בערג און בויען מויער
ברעכערס, אום צו פערניכטען פיעל זעעלען.
18 קוים האָט ער דאָס בעשווערען פעראַכטעט אום דעם פערבאַנד צו ברעכען
און זיך אָנגעשלאָסען אָן איהם ; טהוענדיג דאָס אַלעס קען ער ניט גע־
רעטעט ווערען.
19 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ביי מיין לעבען !
אויב ניט צו זיין קאָפּ וועט אויסגעהען מיין פערשווערונג וועלכע ער
האָט פעראַכטעט און מיין פערבאַנד וועלכען ער האָט צובראָכען.
20 איך וועל פאַר איהם אויסשפּרייטען מיין נעץ און ער וועט געפאַנגען
ווערען אין מיין כאַפּ־נעץ, דאַן וועל איך איהם ברענגען אין בבל און
וועל זיך מיט איהם אָברעכענען פאַר זיין טריילאָזיגקייט וואָס ער איז
בעגאַנגען קעגען מיר.
21 אַלע זיינע בעסטע (העלדען) וואָס אין זיינע אַרמעען, וועלען פאַלען פון
שווערד, די איבעריגע וועלען צושפּרייט ווערען אין אַלע זייטען ; דאַן
וועט איהר וויסען אַז איך גאָט האָב גערעדט.
22 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך זעלבסט וועל אַראָבנעהמען
דעם העכסטען צווייג פון צעדער און וועל עס אַיינזעצען ; איך וועל
אָברייסען איינעם פון זיינע בעסטע אָבזעצערס, אַ יונגען, און וועל עס
אַיינפלאַנצען אויף אַ גאַנץ הויכען באַרג.
23 אויף איינעם פון די העכסטע בערג פון ישראל, וועל איך איהם איינ־
פּפלאַנצען, ער וועט טראָגען צווייגען און וואקסען פריכט — ער וועט
ווערען אַ מעכטיגער צעדער ; פערשיעדענע פויגלען וועלען אונטער
איהם רוהען, אַלערליי געפליעגעלטע וועלען רוהען אינ׳ם שאָטען פון
זיינע צווייגען.
24 אַלע פעלד־בוימער וועלען דאַן אַנערקענען אַז איך גאָט קען ניעדריג
מאַכען אַ הויכען בוים און הויך מאַכען אַ ניעדעריגען בוים, טרוקען מאַ־
כען אַ פייכטען בוים און לאָזען בליהען א טרוקענעם בוים, אויב איך גאָט
רייד, מוז עס געשעהען.

קאַפּיטעל יח

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 וואָס פיר אַ שפּריכוואָרט זאָגט איהר אויף דאָס לאַנד ישראל, אַזוי צו
זאָגען : „עלטערען עסען אונרייפע פרוכט און ביי די קינדער ווערען
אייליג די צייהען ?”
3 ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב איהר וועט
מעהר דעם שפּריכוואָרט זאָגען אין ישראל.
4 אַלע זעעלען בעלאַנגען צו מיר, מיר געהערט דעם פאָטערס זעעלע ווי
דעם זוהנ׳ס זעעלע — די פערזאָן וואָס זינדיגט, יענע וועט שטאַרבען.
5 אויב איינער וועט פרום זיין און טהאָן גערעכטיגקייט און וואָהלטהאַט ;

6 אֶל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא וְאֶל־אִשָּׁה נִדָּה לֹא
7 יִקְרָב׃ וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה חֲבֹלָתוֹ חוֹב יָשִׁיב גְּזֵלָה לֹא יִגְזֹל
8 לַחְמוֹ לְרָעֵב יִתֵּן וְעֵירֹם יְכַסֶּה־בָּגֶד׃ בַּנֶּשֶׁךְ לֹא־יִתֵּן
וְתַרְבִּית לֹא יִקָּח מֵעָוֶל יָשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפַּט אֱמֶת יַעֲשֶׂה
9 בֵּין אִישׁ לְאִישׁ׃ בְּחֻקּוֹתַי יְהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת
י אֱמֶת צַדִּיק הוּא חָיֹה יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃ וְהוֹלִיד בֵּן
11 פָּרִיץ שֹׁפֵךְ דָּם וְעָשָׂה אָח מֵאַחַד מֵאֵלֶּה׃ וְהוּא אֶת־
כָּל־אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הֶהָרִים אָכַל וְאֶת־אֵשֶׁת
12 רֵעֵהוּ טִמֵּא׃ עָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְּזֵלוֹת גָּזָל חֲבֹל לֹא יָשִׁיב
13 וְאֶל־הַגִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה׃ בַּנֶּשֶׁךְ נָתַן
וְתַרְבִּית לָקַח וָחָי לֹא יִחְיֶה אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה
14 עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה׃ וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא
אֶת־כָּל־חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְאֶה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן׃
טו עַל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית
16 יִשְׂרָאֵל אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא׃ וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חֲבֹל
לֹא חָבָל וּגְזֵלָה לֹא גָזָל לַחְמוֹ לְרָעֵב נָתָן וְעֵרוֹם כִּסָּה־
17 בָגֶד׃ מֵעָנִי הֵשִׁיב יָדוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקָח מִשְׁפָּטַי
עָשָׂה בְּחֻקּוֹתַי הָלָךְ הוּא לֹא יָמוּת בַּעֲוֹן אָבִיו חָיֹה יִחְיֶה׃
18 אָבִיו כִּי־עָשַׁק עֹשֶׁק גָּזַל גֵּזֶל אָח וַאֲשֶׁר לֹא־טוֹב עָשָׂה
19 בְּתוֹךְ עַמָּיו וְהִנֵּה־מֵת בַּעֲוֹנוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם מַדֻּעַ לֹא־נָשָׂא
הַבֵּן בַּעֲוֹן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל־חֻקּוֹתַי
כ שָׁמַר וַיַּעֲשֶׂה אֹתָם חָיֹה יִחְיֶה׃ הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת
בֵּן לֹא־יִשָּׂא ׀ בַּעֲוֹן הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֹן הַבֵּן צִדְקַת
הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת רָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה׃
21 וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטֹּאתָו אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת־
כָּל־חֻקּוֹתַי וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיֹה יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃

כל־

v. 6. 8. קמץ בז״ק   v. 10. צירי בסמוך   v. 12. 13. קמץ בז״ק
v. 14. וִיראה קרי   v. 15. 16. 17. קמץ בז״ק   v. 20. הרשע ק   v. 21. חטאתיו ק

6 ער האָט ניט געגעסען אויף די בערג און האָט ניט אויפגעהויבען זיינע
אויגען צו די געצען פונ'ם הויז ישראל, די פרוי פון אַן אַנדערען האָט ער
ניט אונריין געמאַכט און צו אַ אבגעזונדערטע פרוי קומט ער ניט נאָהענט.
7 ער נאַרט קיינעם אָב, דעם משכון פאר אן אנלייהע ברענגט ער אָב,
פרעמדע רויבט ער ניט, זיין ברויט גיט ער צו אַ הונגעריגען און א נאַ־
קעטען בעדעקט ער מיט קליידער.
8 ער גיט קיין זאַך אויף צינזען און נעהמט קיינע פערמעהרונג — ער
ציהט זיך צוריק פון אונרעכט, אַ ריכטיגען אורטהייל גיט ער ארויס
צווישען איינעם און דעם אנדערן.
9 לויט מיינע געזעצען געהט ער און מיינע רעכטע היט ער אום ריכטיג
צו האַנדלען, דער צדיק וועט אימער לעבען — זאָגט גאָט דער אל־
מעכטיגער.
10 וועט ער אָבער האָבען אַ פרעכען זוהן, אַ בלוט־פערגיסער, און ער וועט
צו זיין ברודער טהאָן איינע פון די אויבענדערמאָהנטע
11 (דאָס אַלעס וואָס זיין פאטער האָט ניט געטהאָן) : ער האָט געגעסען
אויף די געצענ־בערג און פעראונרייניגט אַ פרעמדענס פרוי,
12 ער וועט נאַרען אָרעמע און בעדירפטיגע, רויבען פרעמדען פערמעגען,
ניט אבברענגען קיין משכון, צו די געצען האָט ער זיינע אויגען אויפגע־
הויבען און גרוילטהאַטען געטהאָן ;
13 ער האָט אויף צינזען געגעבען און פערמעהרונג גענומען, זאָל ער לעבען ?
קוים האָט ער די אַלע גרוילטהאַטען געטהאָן וועט ער ניט לעבען — ער
מוז שטאַרבען, און זיין בלוט פאַלט אויף איהם.
14 און אויב ער האָט אַ זוהן, וועלכער האָט געזעהען זיין פאטער'ס אַלע
זינד וואָס ער האָט געטהאָן — ער האָט עס געזעהן און דאָך אַזעלכעס
ניט געטהאָן :
15 ער האָט אויף די געצענ־בערג ניט געגעסען, אויך ניט אויפגעהויבען
זיינע אויגען צו די געצען פונ'ם הויז ישראל ; אַ פרעמדענס ווייב האָט
ער ניט אונריין געמאַכט.
16 און ניט גענאַרט קיינעם, ער האָט קיין משכון גענומען און ניט גערויבט
פרעמדען פערמעגען ; ער האָט הונגעריגע פון זיין ברויט געגעבען און
נאַקעטע מיט קליידונג בעדעקט.
17 ער האָט זיין האַנד צוריקגעצויגען און ניט גענומען פון אָרעמען צינזען
אָדער פערמעהרונג, ער האָט מיינע רעכטע געטהאָן און געגאַנגען אין
מיינע געזעצע. דער וועט ניט שטאַרבען פאר זיין פאָטער'ס זינד — ער
וועט לעבען !
18 זיין פאטער וועלכער האָט אימער גערויבט, צוגענומען זיין ברודער'ס
פערמעגען און אַלץ וואָס עס איז ניט גוט האָט ער אין זיין פאָלק גע־
טהאָן — יענער איז פאר זיינע זינד געשטאָרבען.
19 וועט איהר פרעגען : „פאר וואָס האָט דער זוהן ניט געליטען פאר זיין
פאטער'ס זינד ?" דער זוהן האָט אָבער געטהאָן רעכט און גערעכטיג־
קייט, ער האָט אָבגעהיט אַלע מיינע געזעצע און געטהאָן זיי — ער דאַרף
לעבען.
20 די פערזאָן וואָס זינדיגט די שטאַרבט, אַ זוהן ליידט ניט פאר זיין פא־
טער'ס זינד, און אַ פאטער ליידט ניט פאר אַ זוהן'ס זינד — דער צדיק
געניסט פון זיין וואָהלטהאַט און דער רשע פון זיין פערברעכען.
21 און זאָגאר דער רשע אַז ער וועט זיך צוריקציהען פון אַלע זיינע זינד
וואָס ער האָט געטהאָן און אבהיטען מיינע אַלע געזעצע און טהאָן גע־
רעכטיגקייט און וואָהלטהאַט, וועט ער לעבען בלייבען — ער וועט ניט
שטאַרבען.

22 כל־פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר־עשה
23 יחיה׃ החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא
24 בשובו מדרכו וחיה׃ ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ככל התועבות אשר־עשה הרשע יעשה וחי
כל־צדקתו אשר־עשה לא תזכרנה במעלו אשר־מעל
כה ובחטאתו אשר־חטא בם ימות׃ ואמרתם לא יתכן דרך
אדני שמעו־נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא
26 דרכיכם לא יתכנו׃ בשוב־צדיק מצדקתו ועשה עול
27 ומת עליהם בעולו אשר־עשה ימות׃ ובשוב רשע
מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את־נפשו
28 יחיה׃ ויראה וישוב מכל־פשעיו אשר עשה חיו יחיה
29 לא ימות׃ ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני
הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן׃
ל לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני
יהוה שובו והשיבו מכל־פשעיכם ולא־יהיה לכם
31 למכשול עון׃ השליכו מעליכם את־כל־פשעיכם אשר
פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה
32 תמתו בית ישראל׃ כי לא אחפץ במות המת נאם אדני
יהוה והשיבו וחיו׃

יט CAP. XIX. יט

א 2 ואתה שא קינה אל־נשיאי ישראל׃ ואמרת מה אמך
לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה׃
3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף־טרף אדם
4 אכל׃ וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים
ה אל־ארץ מצרים׃ ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח
6 אחד מגריה כפיר שמתהו׃ ויתהלך בתוך־אריות כפיר
7 היה וילמד לטרף־טרף אדם אכל׃ וידע אלמנותיו

ועריהם

יח v. 23. מדרכיו ק v. 24. צדקתיו ק v. 28. יחיו ו׳ v. 32. עד כאן יט v. 4 פתח באתנח

22 אַלע זיינע פערברעכענס וואָס ער האָט געטהאָן, וועלען איהם ניט
דערמאהנט ווערען צוליעב זיין וואָהלטהאַט וואָס ער האָט געטהאָן — ער
וועט לעבען בלייבען !
23 בין איך דען אויסען דעם רשע׳ס טוידט ? — זאָגט גאָט דער אַלמעכטי־
גער — ווען ער קעהרט זיך נאָר צוריק פון זיין (שלעכטע) וועג, וועט ער
לעבען בלייבען.
24 אויך ווען דער צדיק ציהט זיך צוריק פון זיין וואָהלטהאַט און טהוט
אונרעכט, ווי די אַלע גרוילטהאַטען וואָס דער רשע האָט געטהאָן,
וועט ער דען טהאָן און בלייבען לעבען ? [ניין !] אַלע וואָהלטהאַטען
זיינע וואָס ער האָט געטהאָן, וועלען איהם ניט דערמאהנט ווערען אי־
בער זיין פערברעכען וואָס ער האָט בעגאַנגען, איבער זיינע זינד וואָס
ער האָט געזינדיגט, איבער זיי וועט ער שטאַרבען.
25 וועט איהר דאָך זאָגען : „גאָט׳ס וועג איז ניט ריכטיג !״ הערט נאָר,
הויז פון ישראל, איז מיין וועג ניט ריכטיג ? דאַכט זיך אייערע וועגען
זיינען ניט ריכטיג.
26 ווען אַ צדיק ציהט זיך צוריק פון זיין וואָהלטהאַט און טהוט אונרעכט,
וועט ער דערפאַר שטאַרבען, ד. ה. פאַר זיין אונרעכט וואָס ער איז
בעגאַנגען וועט ער שטאַרבען.
27 און אז אַ רשע ציהט זיך צוריק פון זיינע שלעכטע טהאַטען וואָס ער
האָט געטהאָן און טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, ערהאַלט ער זיך ביים
לעבען.
28 קוים האָט ער זיך אַרומגעזעהען און צוריקגעקעהרט פון אַלע פער־
ברעכענס זיינע, וואָס ער האָט געטהאָן, וועט ער לעבען בלייבען — ער
וועט ניט שטאַרבען !
29 זאָגט מען אָבער אין׳ם הויז ישראל : „גאָט׳ס וועג איז ניט ריכטיג !״
זיינען מיינע וועגען ניט ריכטיג, הויז ישראל ? ! דאַכט זיך אייערע
וועגען זיינען ניט ריכטיג.
30 אימער וועל איך יעדערן פון אייך, הויז ישראל, אורטהיילען נאָך זיין
אויפפיהרונג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קעהרט זיך צוריק און
קעהרט דעם צווייטען צוריק פון אַלע פערברעכענס אייערע, וועט איהר
מעהר קיין זינד האָבען געשטרויכעלט צו ווערען.
31 וואַרפט פון זיך אַראָב אַלע זינד אייערע, וועלכע איהר האָט קעגען מיר
געזינדיגט, מאַכט זיך אַ נייע הארץ און אַ נייען גייסט ; צו וואָס זאָלט
איהר אויסשטאַרבען, הויז פון ישראל ?
32 איך וויל גאָרניט אַז ווער־עס־איז זאָל שטאַרבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכ־
טיגער — קעהרט זיך אום און לעבט !

קאַפּיטעל יט

1 דו הויב אויף אַ קלאָגליעד איבער די פירשטען פון ישראל,
2 און זאָג : ווי דרייסט דיין לעווין־מוטער איז צווישען לייבען געלעגען,
און צווישען יונגע לייבען איהרע קינדער ערצויגען !
3 ווי זי האָט אויפגעבראַכט איינעם פון איהרע קינדער, איז ער שוין אַ
יונגער לייב געוואָרען, ער האָט זיך אויסגעלערנט שפייז ערראָבערן,
זאָגאַר מענשען האָט ער געגעסען.
4 האָבען אָבער די פעלקער דערהערט וועגען איהם, איז ער אין זייער נעץ
אַריינגעפאַלען און זיי האָבען איהם אין קייטען אַוועקגעפיהרט אין מצרים.
5 ווען זי האָט דערזעהען אַז זי איז האָפנונגסלאָז, איהר האָפנונג איז
אומזיסט, האָט זי גענומען איין אנדערן פון איהרע קינדער און ערצויגען
איהם אַלס יונגען לייב.
6 אַרומגעהענדיג צווישען די אַלטע לייבען, איז ער אַ דרייסטער לייב

וְעָרֵיהֶם הֶחֱרִיב וַתֵּשַׁם אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ מִקּוֹל שַׁאֲגָתוֹ׃ וַיִּתְּנוּ 8
עָלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמְּדִינוֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחְתָּם
נִתְפָּשׂ׃ וַיִּתְּנֻהוּ בַסּוּגַר בַּחַחִים וַיְבִאֻהוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל 9
יְבִאֻהוּ בַּמְּצֹדוֹת לְמַעַן לֹא־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל־הָרֵי
יִשְׂרָאֵל׃ אִמְּךָ כַגֶּפֶן בְּדָמְךָ עַל־מַיִם שְׁתוּלָה פֹּרִיָּה י
וַעֲנֵפָה הָיְתָה מִמַּיִם רַבִּים׃ וַיִּהְיוּ־לָהּ מַטּוֹת עֹז אֶל־שִׁבְטֵי 11
מֹשְׁלִים וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתוֹ עַל־בֵּין עֲבֹתִים וַיֵּרָא בְגָבְהוֹ בְּרֹב
דָּלִיֹּתָיו׃ וַתֻּתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ הֻשְׁלָכָה וְרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ 12
פִּרְיָהּ הִתְפָּרְקוּ וְיָבֵשׁוּ מַטֵּה עֻזָּהּ אֵשׁ אֲכָלָתְהוּ׃ וְעַתָּה 13
שְׁתוּלָה בַמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִמַּטֵּה 14
בַדֶּיהָ פִּרְיָהּ אָכָלָה וְלֹא־הָיָה בָהּ מַטֵּה־עֹז שֵׁבֶט לִמְשׁוֹל
קִינָה הִיא וַתְּהִי לְקִינָה׃

CAP. XX. כ

כ

וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִׁי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ א
אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי 2 3
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלִדְרֹשׁ
אֹתִי אַתֶּם בָּאִים חַי־אָנִי אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ הֲתִשְׁפֹּט אֹתָם הֲתִשְׁפּוֹט בֶּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֲבֹת 4
אֲבוֹתָם הוֹדִיעֵם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה ה
בְּיוֹם בָּחֳרִי בְיִשְׂרָאֵל וָאֶשָּׂא יָדִי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וָאִוָּדַע
לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֶשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ בַּיּוֹם הַהוּא נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ 6
מִצְרָיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תַּרְתִּי לָהֶם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי
הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו 7
הַשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אַל־תִּטַּמָּאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיַּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת־שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם 8

לא

יט v. 14. קמץ בז״ק כ v. 2. הפטרת קדושים

געוואָרען — ער האָט זיך אויסגעלערענט שפּייז עראָבערן און האָט
זאַגאַר מענשען געגעסען.
7 ער האָט צושמעטערט זייערע פּאַלאַצען און פערוויסטעט זייערע שטעדט ;
די ערד און אַלעס וואָס אויף איהר האָבען געשטוינט פון זיין בריללען.
8 האָבען זיך אויף איהם פערזאַמעלט פעלקער פון די ארומיגע פּראָווינצען,
זיי האָבען אויסגעשפּרייט פאַר איהם זייער נעץ, אין וועלכע ער איז
געכאַפּט געוואָרען.
9 דאַן האָבען זיי איהם אין א שטייג אַריינגעשטעלט אין קייטען און
אוועקגעפיהרט איהם צום קעניג פון בבל, דאָרט האָט מען איהם אין א
פעסטונג געהאַלטען אום זיין שטימע זאָל זיך מעהר ניט הערען אויף
די בערג פון ישראל.
10 דיין מוטער, וואָס איז אין דיין יוגענדצייט געוועזן ווי אַ וויינבוים וואָס
איז ביים וואסער געפלאנצט, פונ׳ם גרויסען וואסער איז זי פרוכטבאַר
און צווייגיג געוועזן,
11 און האָט געהאַט שטאַרקע צווייגען ווי שטעקענס פון די רעגיערערס,
וואָס איהר געוואוקס איז העכער געוועזן פאַר אַלע געדיכט־בעצווייגטע
און האָט זיך ארויסגעזעהען איבער איהר הויך און גרויסע צווייגען —
12 יעצט איז זי מיט ווּאוטה אויסגעריסען, צו דר׳ערד געשליידערט און
דער איסט ווינד האָט אויסגעטריקענט איהרע פרוכט, עס זיינען אַראָב־
געפאַלען און אויסגעדארט איהרע שטאַרקע צווייגען, אַ פייער האָט איהר
פערברענט.
13 יעצט איז זי געפלאַנצט אין אַ וויסטע, אין אַ טרוקענע און דורשטיגע לאַנד.
14 אַ פייער איז ארויס פון איהרע שטאַנגען־צווייגען און פערברענט איהרע
פרוכט, עס איז ביי איהר מעהר ניטאָ אַ שטאַרקער צווייג — אַ שטעקען
צו רעגיערען ; אָט דאָס איז אַ קלאָגעליעד וואָס וועט בלייבען אַ קלאָגע־
ליעד !

קאַפּיטעל כ

1 דאָס איז געוועזן אינ׳ם זיעבענטען יאָהר, צעהן טעג אין פינפטען מאָנאַט,
זיינען געקומען מענער פון די עלטסטע פון ישראל צו פרעגען ביי גאָט ;
ווען זיי זיינען ביי מיר געזעסען
2 איז גאָט׳ס וואָרט געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
3 מענשענקינד ! רייד צו די עלטסטע פון ישראל און זאָג צו זיי : אַזוי
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קומט איהר מיר אויספאָרשען ? ביי
מיין לעבען אויב איך וועל זיך פון אייך לאָזען פאָרשען, זאָגט גאָט
דער אַלמעכטיגער.
4 ווילסטו זיי אורטהיילען ? אויב דו מענשענקינד, ווילסט זיי אורטהיי־
לען דערמאָן זיי די גרוילטהאַטען פון זייערע עלטערן,
5 און זאָג צו זיי : אזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער — ווען איך האָב ישראל
אויסערוועהלט, ווען איך האָב מיין האַנד אויפגעהויבען צו די קינדער
פונ׳ם הויז ישראל און געלאָזען זיך ערקענען צו זיי אינ׳ם לאַנד מצרים,
דאַן האָב איך אויפגעהויבען צו זיי מיין האַנד זאָגענדיג : איך, עוויגער,
בין אייער גאָט !
6 אין דעם זעלביגען טאָג האָב איך צו זיי געשוואָרען, אז איך וועל זיי
ארויסנעהמען פונ׳ם לאַנד מצרים צו די לאַנד וועלכע איך האָב פאַר זיי
אויסגעזעהען, די וואָס פליסט מילך און האָניג — די שעהנסטע פון
אַלע לענדער.
7 איך האָב זיי געזאָגט : ווארפט אַוועק יעדער זיינע עכטע געצען און
פעראונרייניגט זיך ניט מיט די שאַנדטהאַטען פון מצרים — נאָר איך,
עוויגער, בין אייער גאָט !

לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזָבוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ
חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
9 וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה
בְתוֹכָם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ
י מִצְרָיִם׃ וָאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֲבִאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר׃
11 וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־חֻקּוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר
12 יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃ וְגַם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי
לָהֶם לִהְיוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
13 מְקַדְּשָׁם׃ וַיַּמְרוּ־בִי בֵית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹתַי לֹא־
הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי
בָּהֶם וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלְּלוּ מְאֹד וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם
14 בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם׃ וָאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי
טו הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי
לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי
16 זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי
מָאָסוּ וְאֶת־חֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ כִּי
17 אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ׃ וַתָּחָס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם
18 וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר׃ וָאֹמַר אֶל־בְּנֵיהֶם
בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵּי אֲבוֹתֵיכֶם אַל־תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפְּטֵיהֶם
19 אַל־תִּשְׁמֹרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם אַל־תִּטַּמָּאוּ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כ בְּחֻקּוֹתַי לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ וְאֶת־
שַׁבְּתוֹתַי קַדֵּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי
21 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיַּמְרוּ־בִי הַבָּנִים בְּחֻקּוֹתַי לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי לֹא־שָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם
הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי
22 עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּם בַּמִּדְבָּר׃ וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־יָדִי וָאַעַשׂ
לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי

v. 13. הלי בקמץ   v. 13.16. קמץ ברביעי   v. 18. דגש אחר שורק   v. 21. הל בקמץ

8 האָבען זיי אָבער קעגען מיר ווידערשפּעניגט און מיר ניט געוואָלט הע־
רען, קיינער פון זיי האָט זיינע עכטע געצען ניט אַוועקגעוואָרפען, אויך
ניט פערלאָזען די שאַנדטהאַטען פון מצרים. דאַמאַלס האָב איך גע־
דענקט אויסצוגיסען מיין וואוטה אויף זיי און אויסלאָזען צו זיי מיין
צאָרן אינ׳ם לאַנד מצרים,
9 איך האָב אָבער צוליעב מיין נאָמען געטהאָן אום ניט פערשוועכט צו
ווערען פאַר די אויגען פון די פעלקער, צווישען וועלכע זיי געפינען זיך,
וואָס פאַר זייערע אויגען האָב איך זיך געלאָזען ערקענען צו זיי, אום
זיי פון מצרים ארויסצונעהמען.
10 אַז איך האָב זיי ארויסגענומען פון מצרים האָב איך זיי געבראַכט אין
מדבר,
11 דאָרטען האָב איך זיי געגעבען מיינע געזעצע און ערקלעהרט זיי מיינע
רעכטע, וואָס דער מענש וואָס טהוט זיי לעבט פון זיי,
12 אויך מיינע רוהעטעג האָב איך זיי געגעבען, אום עס זאָל זיין אַ צייכען
צווישען מיר און זיי, און זיי זאָלען אנערקענען אַז איך, עוויגער, מאַך
זיי הייליג.
13 האָבען אָבער די קינדער ישראל ווידערשפּעניגט קעגען מיר נאָך אין
מדבר: אין מיינע געזעצע זיינען זיי ניט געגאַנגען און מיינע־רעכטע
האָבען זיי פערראַכטעט, אָט די וואָס דער וואָס טהוט זיי לעבט פון זיי,
אויך מיינע רוהעטעג האָבען זיי גאַנץ וואָכעדיג געמאַכט; דאַן האָב
איך געדענקט אויסגיסען מיין צאָרן אויף זיי אין מדבר און פערניכ־
טען זיי.
14 איך האָב געטהאָן צוליעב מיין נאָמען, אום ניט פערשוועכט צו ווערען
פאַר די אויגען פון די פעלקער, פאַר די אויגען פון וועלכע איך האָב
זיי ארויסגענומען.
15 אין מדבר האָב איך זיי זאָגאַר געשוואָרען ניט צו ברענגען זיי צו דאָס
לאַנד וואָס איך האָב זיי געגעבען, די וואָס פליסט מילך און האָניג
— די שעהנסטע פון אַלע לענדער.
16 ווייל זיי האָבען פערהאַסט מיינע רעכטע און ניט געגאַנגען אין מיינע
געזעצע אויך וואָכעדיג געמאַכט מיינע רוהעטעג — זייער האַרץ האָט
געצויגען נאָך זייערע שאַנדטהאַטען.
17 איך האָב אויף זיי מיטלייד געהאַט צו פערדאַרבען זיי, דערפאַר האָב
איך זיי ניט פערניכטעט אין מדבר.
18 נאָר צו זייערע קינדער האָב איך געזאָגט אין מדבר: געהט ניט אין די
געזעצע פון אייערע עלטערן, היט ניט זייערע רעכטע און פעראונרייניגט
זיך ניט מיט זייערע שאַנדטהאַטען,
19 איך, עוויגער, בין אייער גאָט; אין מיינע געזעצע געהט און מיינע רעכטע
היט און טהוט זיי.
20 מיינע רוהעטעג האַלט הייליג, זאָלען זיי זיין אַלס צייכען צווישען מיר
און אייך, אַלס אַנערקענונג אַז איך, עוויגער, בין אייער גאָט.
21 אָבער אויך די קינדער האָבען ווידערשפּעניגט קעגען מיר: אין מיינע
געזעצע זיינען זיי ניט געגאַנגען און מיינע רעכטע האָבען זיי ניט אָב־
געהיט צו טהאָן זיי, די וואָס דער וואָס טהוט זיי לעבט פון זיי; אויך
מיינע רוהעטעג האָבען זיי וואָכעדיג געמאַכט, האָב איך שוין געדענקט
אויסגיסען מיין וואוטה אויף זיי אין מדבר און אויסלאָזען מיין צאָרן
צו זיי;
22 איך האָב אָבער מיין האַנד צוריקגעהאַלטען און געטהאָן צוליעב מיין
נאָמען, אום ניט פערשוועכט צו ווערען קעגען די פעלקער וואָס פאַר
זייערע אויגען האָב איך זיי [פון מצרים] ארויסגענומען.

23 אֹתָם לְעֵינֵיהֶם׃ גַּם־אֲנִי נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר
24 לְהָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹת אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ יַעַן מִשְׁפָּטַי
לֹא־עָשׂוּ וְחֻקּוֹתַי מָאָסוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וְאַחֲרֵי גִּלּוּלֵי
כה אֲבוֹתָם הָיוּ עֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא
26 טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחְיוּ בָּהֶם׃ וָאֲטַמֵּא אוֹתָם בְּמַתְּנוֹתָם
בְּהַעֲבִיר כָּל־פֶּטֶר רָחַם לְמַעַן אֲשִׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ
27 אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה׃ לָכֵן דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן־אָדָם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה עוֹד זֹאת גִּדְּפוּ אוֹתִי
28 אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעֲלָם בִּי מָעַל׃ וָאֲבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם וַיִּרְאוּ כָל־גִּבְעָה רָמָה
וְכָל־עֵץ עָבֹת וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם אֶת־זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ־שָׁם כַּעַס
קָרְבָּנָם וַיָּשִׂימוּ שָׁם רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם וַיַּסִּיכוּ שָׁם אֶת־נִסְכֵּיהֶם׃
29 וָאֹמַר אֲלֵהֶם מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר־אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקָּרֵא
ל שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַבְדֶרֶךְ אֲבוֹתֵיכֶם אַתֶּם
31 נִטְמְאִים וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים׃ וּבִשְׂאֵת מַתְּנֹתֵיכֶם
בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ אַתֶּם נִטְמְאִים לְכָל־גִּלּוּלֵיכֶם עַד־
הַיּוֹם וַאֲנִי אִדָּרֵשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי
32 יֱהוִה אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם׃ וְהָעֹלָה עַל־רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא
תִהְיֶה אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיֶה כַגּוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת
33 הָאֲרָצוֹת לְשָׁרֵת עֵץ וָאָבֶן׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־
לֹא בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה אֶמְלוֹךְ
34 עֲלֵיכֶם׃ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוֹצֹתֶם בָּם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
לה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה׃ וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־מִדְבַּר הָעַמִּים
36 וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִצְרָיִם כֵּן אִשָּׁפֵט אִתְּכֶם

נאם

v. 24 קמץ בז״ק

23 אויך האָב איך בעשלאָסען אין מדבר זיי צווישען די פעלקער צוצושפּרייטען און פונאַנדערוואַרפען זיי אין פערשיעדענע לענדער.

24 ווייל זיי האָבען ניט געטהאָן מיינע רעכטע און פעראַכטעט מיינע געזעצע אויך מיינע רוהעטעג וואָכעדיג געמאַכט, זיי האָבען נאָר אויסגעקוקט נאָך די שאַנדטהאַטען פון זייערע עלטערן.

25 האָב איך זיי דען געגעבען ניט גוטע געזעצע אָדער רעכטע וואָס זיי קענען פון זיי ניט לעבען ?

26 דאַן האָב איך זיי געלאָזען פעראונרייניגען זיך דורך זייערע אָפּפערגעשענקע, פערברענענדיג יעדען ערשטלינג, אום זיי צו פערניכטען און זיי זאָלען אנערקענען אַז איך בין גאָט.

27 דערפאַר רייד צו דאָס הויז ישראל, דו מענשענקינד, און זאָג צו זיי : אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — אויך דערמיט האָבען אייערע עלטערן געלעסטערט מיר, וואָס זיי זיינען מיר אונטריי געוועזן.

28 ווען איך האָב זיי שוין געבראַכט צו דאָס לאַנד וואָס איך האָב געשוואָרען זיי צו געבען, איז וואו זיי האָבען נאָר געזעהען אַ הויכען באַרג אָדער אַ געדיכט בעצווייגטען בוים, האָבען זיי דאָרטען זייער אָפּפער געשאָכטען, דאָרטען האָבען זיי געמאַכט אַ רויך פון זייערע אָפּפער, דאָרטען האָבען זיי געמאַכט זייערע אַנגענעהמע גערוכען, אויך דאָרטען האָבען זיי זייערע גיס־אָפּפער געגאָסען.

29 און איך האָב זיי געזאָגט : „וואָס איז דאָס פאַר אַ באַרג אַלטאַר וואָס איהר מאַכט זיך דאָרטען צום נאַרען ? דאָך רופט מען עס „במה” (באַרג־אַלטאַר) נאָך יעצט.

30 דערפאַר זאָג צו דאָס הויז ישראל : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — פעראונרייניגט איהר זיך אויך לויט די וועג פון אייערע עלטערן ? ווענדעט איהר זיך אויך נאָך זייערע שאַנדטהאַטען ?

31 אויך מיט דעם ברענגען אייערע געשענקע, מיט'ן ברענגען אייערע קינדער אין פייער, פעראונרייניגט איהר זיך ווי מיט אַלע אנדערע געצען אייערע זאָגאר היינט, און איך זאָל זיך לאָזען פון אַייך, הויז ישראל ערפאָרשען ? ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב איך וועל זיך לאָזען ערפאָרשען פון אייך.

32 און דאָס וואָס איהר האָט אין זינען וועט ניעמאַלס זיין, דאָס וואָס איהר זאָגט זיך : „מיר וועלען זיין ווי אַלע פעלקער, ווי די פאַמיליען פון אַנדערע צו דיענען האָלץ און שטיין”.

33 ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט דורך אַ שטאַרקע האַנד און אַ אויסגעשטרעקטען אָרעם און אויסגעגאָסענעם וואוטה וועל איך רעגיערען איבער אייך.

34 איך וועל אייך ארויספיהרען פון די פעלקער, און פערזאַמלען אייך פון די לענדער וואָס איהר זייט פערשפּרייט אין זיי, מיט אַ שטאַרקע האַנד און אַ אויסגעשטרעקטען ארעם און אויסגעגאָסענעם וואוטה !

35 איך וועל אייך צוזאַמענברענגען וואו די פעלקער קומען זיך צוזאַמען, דאָרטען וועל איך זיך מיט אייך פונאַנדעררעכענען געזיכט קעגען געזיכט,

36 אַזוי ווי איך האָב זיך פונאַנדערגערעכענט מיט אייערע עלטערן אין מדבר, וואָס נעבען לאַנד מצרים, אַזוי וועל איך זיך אויך מיט אייך אויסרעכענען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

37 נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשָּׁבֶט וְהֵבֵאתִי
38 אֶתְכֶם בְּמָסֹרֶת הַבְּרִית׃ וּבָרוֹתִי מִכֶּם הַמֹּרְדִים וְהַפּוֹשְׁעִים
כִּי מֵאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
39 לֹא יָבוֹא וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְאַתֶּם בֵּית־יִשְׂרָאֵל כֹּה־
אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אִישׁ גִּלּוּלָיו לְכוּ עֲבֹדוּ וְאַחַר אִם־אֵינְכֶם
שֹׁמְעִים אֵלָי וְאֶת־שֵׁם קָדְשִׁי לֹא תְחַלְּלוּ־עוֹד בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם
מ וּבְגִלּוּלֵיכֶם׃ כִּי בְהַר־קָדְשִׁי בְּהַר ׀ מְרוֹם יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה שָׁם יַעַבְדֻנִי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה בָּאָרֶץ שָׁם
אֶרְצֵם וְשָׁם אֶדְרוֹשׁ אֶת־תְּרוּמֹתֵיכֶם וְאֶת־רֵאשִׁית
41 מַשְׂאוֹתֵיכֶם בְּכָל־קָדְשֵׁיכֶם׃ בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אֶרְצֶה
אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצֹתֶם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃
42 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲבִיאִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לַאֲבוֹתֵיכֶם׃
43 וּזְכַרְתֶּם־שָׁם אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֵת כָּל־עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
נִטְמֵאתֶם בָּם וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם בְּכָל־רָעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
44 עֲשִׂיתֶם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי אִתְּכֶם לְמַעַן
שְׁמִי לֹא כְדַרְכֵיכֶם הָרָעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

CAP. XXI. כא

כא

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ דֶּרֶךְ
תֵּימָנָה וְהַטֵּף אֶל־דָּרוֹם וְהִנָּבֵא אֶל־יַעַר הַשָּׂדֶה נֶגֶב׃
3 וְאָמַרְתָּ לְיַעַר הַנֶּגֶב שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
הִנְנִי מַצִּית־בְּךָ ׀ אֵשׁ וְאָכְלָה בְךָ כָל־עֵץ־לַח וְכָל־עֵץ יָבֵשׁ
לֹא־תִכְבֶּה לַהֶבֶת שַׁלְהֶבֶת וְנִצְרְבוּ־בָהּ כָּל־פָּנִים מִנֶּגֶב
4 צָפוֹנָה׃ וְרָאוּ כָּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה בִּעַרְתִּיהָ לֹא תִּכְבֶּה׃
ה וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הֵמָּה אֹמְרִים לִי הֲלֹא מְמַשֵּׁל

משלים

כ׳ v. 37. חסר א

37 איך וועל אייך דורכפיהרען אונטער'ן רוט און וועל אייך ברענגען אין א פערפליכטונג און פערבאַנד.

38 איך וועל אבזאָנדערן פון אייך די ווידערשפעניגער און פערברעכער, איך וועל זיי ארויסנעהמען פון זייער וואוינונגס־לאנד, אָבער צום לאנד פון ישראל וועלען זיי ניט קומען ; דאן וועט איהר אנערקענען, אַז איך בין גאָט.

39 און צו אַייך, הויז פון ישראל — אַזוי זאָגט גאָט, דער אַלמעכטיגער — געהט און דיענט יעדער זיינע געצען, קוים פאָלגט איהר מיר זאָ־ווי־זאָ ניט, פערשוועכט נאָר מעהר ניט מיין הייליגען נאָמען מיט אייערע גע־שענקע און אייערע געצען.

40 ווארום אויף מיין הייליגען בארג, אויף דעם העכסטען באַרג פון ישראל — זאָגט גאָט, דער אַלמעכטיגער — דאָרטען וועלען מיר דיענען דאָס גאַנצע הויז ישראל פון לאנד ; דאָרטען וועל איך זיי וויליג אננעהמען און דאָרטען וועל איך אויפפאָדערן אייערע הויב־אָפפער און אייערע ערשטע גאבען פון אַלע אייערע הייליגטהימער.

41 דורך אַן אנגענעהמען גערוך וועל איך אייך וויליג אננעהמען, ווען איך וועל אייך ארויסנעהמען פון די פעלקער און פערזאמלען אייך פון די לענדער אין וועלכע איהר זייט צושפרייט ; דאן וועל איך דורך אייך הייליג ווערען ביי אַלע פעלקער.

42 דאמאלס וועט איהר אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל אייך צוזאמענברענגען אויף דאָס לאנד פון ישראל, דאָס לאנד וואָס איך האָב צו אייערע עלטערן געשוואָרען אַז איך וועל אייך געבען.

43 דאָרטען וועט איהר זיך דערמאהנען אייער אויפפיהרונג און אלע אייערע טהאַטען מיט וועלכע איהר זייט פעראונרייניגט געוואָרען ; איהר וועט זיך זעלבסט פאָרווירפע מאַכען פאר אלע שלעכטע טהאַטען וואָס איהר האָט געטהאָן.

44 איהר וועט דאמאלס אנערקענען, אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל מיט אייך גוטס טהאָן צוליעב מיין נאָמען, ניט לויט אייערע שלעכטע וועגען און פערדאָרבענע טהאַטען, הויז ישראל — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כא

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צום וועג פון זידען, האַלט דיין רעדע אויף דרום און פראָפעצייהע אויף'ן וואלד וואָס נעבען די פעלדער פון די טרוקענע לאנד ;

3 זאָג צום וואלד פון די טרוקענע לאנד : הער גאָט'ס וואָרט ! אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער. איך וועל אנצינדען אַ פייער אין דיר און זי וועט אין דיר אויסברענגען אַלע פייכטע בוימער און אלע טרוקענע בוימער ; אַזאַ גרויסער פלאם וואָס וועט ניט איינגעלאָשען ווערען, פון איהם וועלען פערברענט ווערען אלע פערזאָנען פון דרום — צפון זייט.

4 אַלע בעשעפעניסען וועלען זעהען אַז איך, גאָט, האָב עס אָנגעצונדען — עס וועט ניט פערלאָשען ווערען.

5 האָב איך געזאָגט : אָ, אלמעכטיגער גאָט ! זיי זאָגען דאָך אויף מיר : „ער איז נאָר אַ שפּריכוואָרט־זאָגער !"

6 מְשָׁלִים הוּא׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן 7
אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־יְרוּשָׁלִַם וְהַטֵּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנָּבֵא
8 אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַרְתָּ לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנְנִי אֵלַיִךְ וְהוֹצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ וְהִכְרַתִּי מִמֵּךְ
9 צַדִּיק וְרָשָׁע׃ יַעַן אֲשֶׁר־הִכְרַתִּי מִמֵּךְ צַדִּיק וְרָשָׁע לָכֵן
י תֵּצֵא חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ אֶל־כָּל־בָּשָׂר מִנֶּגֶב צָפוֹן׃ וְיָדְעוּ
כָּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ לֹא תָשׁוּב
11 עוֹד׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֵאָנַח בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם
12 וּבִמְרִירוּת תֵּאָנַח לְעֵינֵיהֶם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־
מָה אַתָּה נֶאֱנָח וְאָמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִי־בָאָה וְנָמֵס כָּל־
לֵב וְרָפוּ כָל־יָדַיִם וְכִהֲתָה כָל־רוּחַ וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה
13 מַּיִם הִנֵּה בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וַיְהִי
14 דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר
טו אֲדֹנָי אֱמֹר חֶרֶב חֶרֶב הוּחַדָּה וְגַם־מְרוּטָה׃ לְמַעַן טְבֹחַ
טֶבַח הוּחַדָּה לְמַעַן־הֱיֵה־לָּהּ בָּרָק מֹרָטָּה אוֹ נָשִׂישׂ שֵׁבֶט
16 בְּנִי מֹאֶסֶת כָּל־עֵץ׃ וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמָרְטָה לִתְפֹּשׂ בַּכָּף
הִיא הוּחַדָּה חֶרֶב וְהִיא מֹרָטָּה לָתֵת אוֹתָהּ בְּיַד־הוֹרֵג׃
17 זְעַק וְהֵילֵל בֶּן־אָדָם כִּי־הִיא הָיְתָה בְעַמִּי הִיא בְּכָל־
נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוּרֵי אֶל־חֶרֶב הָיוּ אֶת־עַמִּי לָכֵן סְפֹק
18 אֶל־יָרֵךְ׃ כִּי בֹחַן וּמָה אִם־גַּם־שֵׁבֶט מֹאֶסֶת לֹא יִהְיֶה
19 נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא וְהַךְ כַּף
אֶל־כָּף וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִישִׁתָה חֶרֶב חֲלָלִים הִיא חֶרֶב
כ חָלָל הַגָּדוֹל הַחֹדֶרֶת לָהֶם׃ לְמַעַן ׀ לָמוּג לֵב וְהַרְבֵּה
הַמִּכְשֹׁלִים עַל כָּל־שַׁעֲרֵיהֶם נָתַתִּי אִבְחַת־חָרֶב אָח
21 עֲשׂוּיָה לְבָרָק מְעֻטָּה לְטָבַח׃ הִתְאַחֲדִי הֵימִנִי הָשִׂימִי
22 הַשְׂמִילִי אָנָה פָּנַיִךְ מֻעָדוֹת׃ וְגַם־אֲנִי אַכֶּה כַפִּי אֶל־כַּפִּי
23 וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה

אלי

v. 11. פתח באתנח v. 12. קמץ בז״ק v. 17. סבירין למען v. 19. למדנחאי על v. 21. חסר א׳

6 איז גאָט'ס וואָרט געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגן:
7 מענשענקינד! ווענדע דיין גנזיכט צו ירושלים און רייד וועגן די
הייליגטהימער; פּראָפּעצייהע וועגן דאָס לאַנד ישראל,
8 און זאָג אויף דאָס לאַנד ישראל: אַזוי זאָגט גאָט — איך וועל זיך
נעהמען פאר דיר! אַז איך וועל שוין מיין שווערד ארויסנעהמען פון
איהר שייד, וועל איך אויסראָטען פון דיר די פרומע מיט די פער־
ברעכער,
9 און ווען איך וועל פון דיר אויסראטהען פרומע מיט פערברעכער, וועט שוין
מיין שווערד ארוים פון שייד אויף אלע בעשעפעניסען פון דרום—צפון
זייט.
10 דאן וועלען אַלע בעשעפעניסען וויסען, אַז ווען איך, גאָט, נעהם ארוים
מיין שווערד פון שייד געהט זי שוין ניט צוריק.
11 און דו, מענשענקינד, זיפצע; מיט צובראָכענע לענדען און ביטערקייט
זיפצע אין זייער געגענוואָרט.
12 און אַז זיי וועלען דיר פרעגען: „פאַר וואָס זיפצעסטו?" זאָלסטו
זאָגען: ווייל עס איז אנגעקומען אַ נאַכריכט, פון וועלכע יעדעס האַרץ
צוגעהט, אַלע הענד ווערען שוואַך, יעדער גייסט ווערט געפאַלען און אַלע
קניע געהען ווי אין וואסער. עס איז שוין געקומען און געשעהען! —
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
13 אויך איז גאָט'ס וואָרט געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
14 מענשענקינד! פּראָפּעצייהע און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט — זאָג זיי
וועגען אַ שווערד, אַ שווערד וואָס איז געשאַרפט און געשליפען.
15 אום פיעל צו שלאַכטען איז זי געשאַרפט, און אום זי זאָל האָבען אַ
גלאַנץ איז זי געשליפען; קען מען זיך פרעהען? דאָס איז אַ שטראָף־
רוט פאר מיין זוהן, וועלכער פעראַכטעט דעם שטעקען.
16 מען האָט איהר געגעבען שלייפען, אום איהר אין האַנד צו נעהמען, דאָס
זעלביגע שווערד איז געשאַרפט און געשליפען אום צו געבען איהר צום
מערדער.
17 שריי און יאָמער, מענשענקינד! דאָס זעלביגע וואָס האָט מיט מיין
פאָלק פאַסירט, האָט אויך פאַסירט מיט די פירשטען פון ישראל —
אויך זיי זיינען איבערגעשראָקען פון שווערד ווי מיין פאָלק. שלאָג זיך
אַלזאָ איבער די היפטען!
18 עס איז שוין פעסט בעשטימט זאָגאר אויב דער שטעקען וועט שוין ניט
פעראַכטעט זיין — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
19 און דו, מענשענקינד, פּראָפּעצייהע און קלאַפּ איין האַנד אין די אַנ־
דערע, און זאָל דאָס פערדאָפּעלט ווערען; דאָס שווערד איז אַ שטאַרקע,
אַ שווערד וואָס וואַרפט אַן ערשלאָגענע, אַ שווערד פאַר גרויסע מער־
דערייען איז די וואָס דרינגט אויף זיי.
20 אום צו צושמעלצען יעדער האַרץ, און פערמעהרען די שטרויכלונגען
ביי אַלע זייערע טהויערן, האָב איך זיי איבערגעגעבען צום גערויש פון
שווערד, וועלכע איז געשווינד ווי אַ בליץ פארטיג געוואָרען, שנעל צום
שלאכט.
21 פעראייניג זיך רעכטס, שטעל זיך לינקס — וואו נאָר דיין גנזיכט
איז געווענדעט.
22 איך וועל אויך קלאַפּען איין האַנד אין די אנדערע ביז מיין צאָרן וועט
זיך בערוהיגען — איך, גאָט, האָב גערעדט.
23 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:

24 אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׂים־לְךָ ׀ שְׁנַיִם דְּרָכִים
לָבוֹא חֶרֶב מֶלֶךְ־בָּבֶל מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וְיָד בָּרֵא
כה בְּרֹאשׁ־דֶּרֶךְ עִיר בָּרֵא׃ דֶּרֶךְ תָּשִׂים לָבוֹא חֶרֶב אֵת
26 רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וְאֶת־יְהוּדָה בִירוּשָׁלִַם בְּצוּרָה׃ כִּי־עָמַד
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לִקְסָם־
27 קָסֶם קִלְקַל בַּחִצִּים שָׁאַל בַּתְּרָפִים רָאָה בַּכָּבֵד׃ בִּימִינוֹ
הָיָה ׀ הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלִַם לָשׂוּם כָּרִים לִפְתֹּחַ פֶּה בְּרֶצַח
לְהָרִים קוֹל בִּתְרוּעָה לָשׂוּם כָּרִים עַל־שְׁעָרִים לִשְׁפֹּךְ
28 סֹלְלָה לִבְנוֹת דָּיֵק׃ וְהָיָה לָהֶם כִּקְסוֹם־שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם
שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם וְהוּא־מַזְכִּיר עָוֺן לְהִתָּפֵשׂ׃
29 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הַזְכַּרְכֶם עֲוֺנְכֶם בְּהִגָּלוֹת
פִּשְׁעֵיכֶם לְהֵרָאוֹת חַטֹּאותֵיכֶם בְּכֹל עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן
ל הִזָּכֶרְכֶם בַּכַּף תִּתָּפֵשׂוּ׃ וְאַתָּה חָלָל רָשָׁע נְשִׂיא
31 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה הָסִיר הַמִּצְנֶפֶת וְהָרִים הָעֲטָרָה זֹאת לֹא־זֹאת
32 הַשָּׁפָלָה הַגְבֵּהַ וְהַגָּבֹהַּ הַשְׁפִּיל׃ עַוָּה עַוָּה עַוָּה אֲשִׂימֶנָּה
גַּם־זֹאת לֹא הָיָה עַד־בֹּא אֲשֶׁר־לוֹ הַמִּשְׁפָּט וּנְתַתִּיו׃
33 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אֶל־
בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־חֶרְפָּתָם וְאָמַרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב פְּתוּחָה לְטֶבַח
34 מְרוּטָה לְהָכִיל לְמַעַן בָּרָק׃ בַּחֲזוֹת לָךְ שָׁוְא בִּקְסָם־
לָךְ כָּזָב לָתֵת אוֹתָךְ אֶל־צַוְּארֵי חַלְלֵי רְשָׁעִים אֲשֶׁר־בָּא
לה יוֹמָם בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ הָשֵׁב אֶל־תַּעְרָהּ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־
36 נִבְרֵאת בְּאֶרֶץ מְכֻרוֹתַיִךְ אֶשְׁפֹּט אֹתָךְ׃ וְשָׁפַכְתִּי עָלַיִךְ
זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי אָפִיחַ עָלָיִךְ וּנְתַתִּיךְ בְּיַד אֲנָשִׁים
37 בֹּעֲרִים חָרָשֵׁי מַשְׁחִית׃ לָאֵשׁ תִּהְיֶה לְאָכְלָה דָּמֵךְ יִהְיֶה
בְּתוֹךְ הָאָרֶץ לֹא תִזָּכֵרִי כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

ויהי

מלא ו׳ v. 28. 29.

24 דו, מענשענקינד, צייכען זיך אָן צוויי וועגען, דורך וועלכע דער שווערד
פון בבל וועט קומען; פון איין לאַנד וועלען זיך ביידע ציהען, און
קלייב זיך אויס אַ אָרט ביים אָנפאַנג וועג, נעבען שטאָדט קלייב זיך
אויס [אַ אָרט].
25 בעצייכען אַ וועג דורך וועלכע דאָס שווערד זאָל קומען אויף רבה די
שטאָדט פון עמון אויך אויף יהודה וואָס בעוואוינען די בעפעסטיגטע
ירושלים.
26 וואָרום דער קעניג פון בבל איז שטעהן געבליעבען אויפ׳ן הויפּט־וועג,
וואו עס פאַנגען זיך אָןביידע וועגען אום צויבעריי צו טרייבען: ער
האָט שנעל געוואָרפען פיילען, ער האָט ביי די בילדער געפרעגט און
אויפ׳ן לעבער געקוקט.
27 זיין הויפּט צויבעריי איז געווען וועגען ירושלים, וואו צו שטעלען וואַנד־
ברעכערס, וואו אָנפאַנגען דעם שלאַכט, וואו אָנצופאַנגען דעם קריעג־
שטורם, אויף וועלכע טהויערן אַרומצושטעלען וואַנדברעכערס, אָנצו־
שיטען אַ זאַמד־באַרג און וואו צו בויען אַ טהורם.
28 ביי זיי וועט עס זיין ווי אַ אומנוציגע צויבעריי, ווייל זיי האָבען זיך
איינער דעם אַנדערן געשוואָרען, דאָס וועט זיי אָבער דעם אומגליק
ברענגען אום געכאַפּט צו ווערען.
29 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל איהר ווייזט
אַרויס אייער זינד, טהוענדיג אָפענבאַר אייערע פערברעכענס, אום עס
זאָלען געזעהען ווערען אַלע אייערע זינדיגע טהאַטען; ווייל איהר ווייזט
עס אַרויס וועט איהר מיט׳ן האַנד געכאַפּט ווערען.
30 דו, ניעדערטרעכטיגער פערברעכער, פירשט פון ישראל, וועמעס
שטראָף־טאָג עס איז געקומען ווען די זינד איז צו ענדע.
31 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: נעהם אַראָב די מיץ און הויב אַראָב
די קרוין, קיין זאַך איז ניט ריכטיג — וואָס עס דאַרף זיין ניעדעריג
איז הויך, און וואָס עס דאַרף הויך זיין איז ערניעדערט.
32 וויסט, פּערוויסטעט און רואינירט וועל איך איהר מאַכען, אָבער דאָס
וועט אויך נאָר דאַן געשעהען, ווען עס וועט קומען יענער וואָס איז בע־
רעכטיגט צו אורטהיילען — איהם וועל איך עס איבערגעבען.
33 און דו, מענשענקינד, פּראָפעצייהע און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט דער
אַלמעכטיגער, וועגען די קינדער פון עמון און זייערע שאַנדטהאַטען:
זאָג זיי אַן שווערד־שטראָף, דאָס שווערד איז שוין געעפענט צום שלאַכט,
געשליפען צום שניידען און צום בלאַנקען.
34 אָנשטאַט וואָס מען האָט דיר פאַראויסגעזעהען פאַלש און געצויבערט
פאַר דיר ליגענס, אום צו לעגען דיר נעבען די העלזער פון אַנדערע ער־
מאָרדעטע פערברעכערס, וועמעס שטראָף־טאָג עס איז געקומען, ווען די
זינד האָט זיך געענדיגט.
35 זי איז צוריקגעזעצט אין איהר שייד! דאָרט וואו דו ביזט אויפגעוואַק־
סען, אין דיין געבורטס־לאַנד וועל איך דיך אורטהיילען.
36 איך וועל אויף דיר אויסגיסען מיין צאָרן, מיט מיין פייערדיגען גרימ־
צאָרן וועל איך אויף דיר בלאָזען, איך וועל דיך איבערגעבען צו מענשען־
צושטערער, קינסטלער צו פערדאַרבען.
37 דו וועסט זיין אַ שפּייז צום פייער, אינ׳ם גאַנצען לאַנד וועט דיין
בלוט זיין און קיינער וועט זיך וועגען דיר ניט קימערן, אַזוי ווי איך, גאָט,
האָב גערעדט.

כב CAP. XXII. כב

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט א 2
הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ׃
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ 3
לָבוֹא עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גִלּוּלִים עָלֶיהָ לְטָמְאָה׃ בְּדָמֵךְ אֲשֶׁר־ 4
שָׁפַכְתְּ אָשַׁמְתְּ וּבְגִלּוּלַיִךְ אֲשֶׁר־עָשִׂית טָמֵאת וַתַּקְרִיבִי
יָמַיִךְ וַתָּבוֹא עַד־שְׁנוֹתָיִךְ עַל־כֵּן נְתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם
וְקַלָּסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ הַקְּרֹבוֹת וְהָרְחֹקוֹת מִמֵּךְ יִתְקַלְּסוּ־ ה
בָךְ טְמֵאַת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה׃ הִנֵּה נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל 6
אִישׁ לִזְרֹעוֹ הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם׃ אָב וָאֵם הֵקַלּוּ בָךְ 7
לַגֵּר עָשׂוּ בַעֹשֶׁק בְּתוֹכֵךְ יָתוֹם וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ׃ קָדָשַׁי 8
בָּזִית וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלָּלְתְּ׃ אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן 9
שְׁפָךְ־דָּם וְאֶל־הֶהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְתוֹכֵךְ׃ עֶרְוַת־ י
אָב גִּלָּה־בָךְ טְמֵאַת הַנִּדָּה עִנּוּ־בָךְ׃ וְאִישׁ ׀ אֶת־אֵשֶׁת 11
רֵעֵהוּ עָשָׂה תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלָּתוֹ טִמֵּא בְזִמָּה וְאִישׁ
אֶת־אֲחֹתוֹ בַת־אָבִיו עִנָּה־בָךְ׃ שֹׁחַד לָקְחוּ־בָךְ לְמַעַן 12
שְׁפָךְ־דָּם נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָקַחַתְּ וַתְּבַצְּעִי רֵעַיִךְ בַּעֹשֶׁק וְאֹתִי
שָׁכַחַתְּ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהִנֵּה הִכֵּיתִי כַפִּי אֶל־בִּצְעֵךְ 13
אֲשֶׁר עָשִׂית וְעַל־דָּמֵךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכֵךְ׃ הֲיַעֲמֹד לִבֵּךְ 14
אִם־תֶּחֱזַקְנָה יָדַיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ וַהֲפִיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִיךְ טו
בָּאֲרָצוֹת וַהֲתִמֹּתִי טֻמְאָתֵךְ מִמֵּךְ׃ וְנִחַלְתְּ בָּךְ לְעֵינֵי גוֹיִם 16
וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 17
בֶּן־אָדָם הָיוּ־לִי בֵית־יִשְׂרָאֵל לְסִיג כֻּלָּם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל 18
וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת בְּתוֹךְ כּוּר סִגִים כֶּסֶף הָיוּ׃ לָכֵן כֹּה 19
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הֱיוֹת כֻּלְּכֶם לְסִגִים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ
אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלִָם׃ קְבֻצַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כ

ועופרת

ℵ v הפטרת אחרי מות. v. 4. למדנחאי עת כתיב עד ק׳ ibid. כ״א בגוים v. 16. ע״כ v. 18. לסג ק׳

קאַפּיטעל כב

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 און דו, מענשענקינד, וועסטו פאָרווירפע מאַכען די בלוטשולדיגע שטאָדט
און בעקאַנט מאַכען איהר אַלע איהרע גרוילטהאַטען ?
3 זאָג [איהר] : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : אַ שטאָדט וואָס
אין איהר איז בלוטפערגיסונג און מאַכט געצען פאַר זיך אונריין צו
ווערען, װעט איהר שטראָף־צייט קומען.
4 איבער דאָס בלוט וואָס דו האָסט פערגאָסען ביזטו פערשולדיגט, דורך
דיינע געצען וואָס דו האָסט זיך געמאַכט ביזטו פעראונרייניגט געוואָרען;
דערמיט האָסטו ערנעהענט דיינע שטראָף־טעג און פערעלטערט געוואָ־
רען. דערפאַר האָב איך דיך געמאַכט אַ שאַנדע פאַר די פעלקער און
אַ לעסטערונג פאַר אַלע לענדער.
5 די וואָס זיינען צו דיר נאָהענט אַזוי ווי די וואָס זיינען ווייט פון דיר
וועלען דיך זידלען : פעראונרייניגטער נאָמען, גרויסער טומעל.
6 זאָגאָר די פירשטען ישראל'ס האָבען יעדער זיין מאַכט געברויכט אום
בלוט צו פערגיסען.
7 פאָטער און מוטער האָט מען אין דיר גרינג געשעצט, אַ פרעמדלינג
האָט מען אין דיר גערדיקט, אַ יתום אויך אלמנה האָט מען אין דיר
גענאַרט.
8 מיינע הייליגטהימער האָסטו פעראַכטעט און מיינע רוהעטעג פער־
שוועכט.
9 מענשען בערײדער זיינען ביי דיר געווען אום צו פערגיסען בלוט, אויף
די בערג האָט מען ביי דיר געגעסען, אויסגעלאַסענהייט האָט עקזיס־
טירט ביי דיר.
10 די שאַנדע פון אַ פאָטער האָט מען ענטדעקט ביי דיר, מען האָט אויך
פערבראָכען קעגען די אונריינקייט פון אַ אבגעזונדערטע.
11 איינער מיט זיין פריינד'ס פרוי האָבען גרוילטהאַטען געטהאָן, יעדער
האָט מיט אויסגעלאַסענהייט זיין שנור פעראונרייניגט, אויך האָט מען
ביי דיר געפייניגט אַ לייבליכע שוועסטער.
12 מען האָט ביי דיר בעשטעכונג גענומען אום בלוט צו פערגיסען, צינזען
און פערמעהרונג האָסט דו גענומען, מיט דיינע פריינד האָסטו זיך
פערגלייכט אין רויב און מיר האָסטו פערגעסען — זאָגט גאָט דער אַל־
מעכטיגער.
13 דענקסטו אַז איך האָב צוגעקלאַפּט מיט'ן האַנד אויף דיינע פערגלייכונ־
גען וואָס דו האָסט געטהאָן און אויף דאָס בלוטפערגיסונג וואָס עקזיס־
טירט ביי דיר ? !
14 וועט דיין האַרץ רוהיג בלייבען, אָדער וועלען דיינע הענד שטאַרק זיין
אין יענער צייט ווען איך וועל דיך אונטערדריקען ? וואָס איך, גאָט,
האָב גערעדט, איז געטהאָן.
15 איך וועל דיך צושפּרייטען איבער די פעלקער און פונאַנדערוואַרפען
איבער די לענדער, איך וועל אויסראָטען דיין אונריינקייט פון דיר.
16 דו וועסט זיך אַליין פעראונווירדיגען פאַר אַלע פעלקער, און דאַן וועסטו
אנערקענען אַז איך, בין גאָט.
17 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
18 מענשענקינד ! דאָס הויז ישראל זיינען ביי מיר ווי אָבפאַל, זיי זיינען
אַלע געוואָרען ווי קופּער, צינק, אייזען און בליי אָבפאַל פון זילבער.
19 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל איהר זייט אַלע
געוואָרען ווי אָבפאַל, דערפאַר וועל איך אייך פערזאַמלען אין ירושלים.
20 אַזוי ווי מען קלייבט צוזאַמען זילבער, קופּער, אייזען, בליי און צינק

וְעוֹפֶרֶת וּבְדִיל אֶל־תּוֹךְ כּוּר לָפַחַת־עָלָיו אֵשׁ לְהַנְתִּיךְ
21 כֵּן אֶקְבֹּץ בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וְהִנַּחְתִּי וְהִתַּכְתִּי אֶתְכֶם׃ וְכִנַּסְתִּי
אֶתְכֶם וְנָפַחְתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי וְנִתַּכְתֶּם בְּתוֹכָהּ׃
22 כְּהִתּוּךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ כּוּר כֵּן תֻּתְּכוּ בְתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי־
23 אֲנִי יְהוָה שָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עֲלֵיכֶם׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
24 אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֱמָר־לָהּ אַתְּ אֶרֶץ לֹא מְטֹהָרָה
כה הִיא לֹא גֻשְׁמָהּ בְּיוֹם זָעַם׃ קֶשֶׁר נְבִיאֶיהָ בְּתוֹכָהּ כַּאֲרִי
שׁוֹאֵג טֹרֵף טָרֶף נֶפֶשׁ אָכָלוּ חֹסֶן וִיקָר יִקָּחוּ אַלְמְנוֹתֶיהָ
26 הִרְבּוּ בְתוֹכָהּ׃ כֹּהֲנֶיהָ חָמְסוּ תוֹרָתִי וַיְחַלְּלוּ קָדָשַׁי בֵּין־
קֹדֶשׁ לְחֹל לֹא הִבְדִּילוּ וּבֵין־הַטָּמֵא לְטָהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ
27 וּמִשַּׁבְּתוֹתַי הֶעְלִימוּ עֵינֵיהֶם וָאֵחַל בְּתוֹכָם׃ שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ
כִּזְאֵבִים טֹרְפֵי טָרֶף לִשְׁפָּךְ־דָּם לְאַבֵּד נְפָשׁוֹת לְמַעַן
28 בְּצֹעַ בָּצַע׃ וּנְבִיאֶיהָ טָחוּ לָהֶם תָּפֵל חֹזִים שָׁוְא וְקֹסְמִים
לָהֶם כָּזָב אֹמְרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וַיהוָה לֹא דִבֵּר׃
29 עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק וְגָזְלוּ גָּזֵל וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת־
ל הַגֵּר עָשְׁקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט׃ וָאֲבַקֵּשׁ מֵהֶם אִישׁ גֹּדֵר־גָּדֵר
וְעֹמֵד בַּפֶּרֶץ לְפָנַי בְּעַד הָאָרֶץ לְבִלְתִּי שַׁחֲתָהּ וְלֹא מָצָאתִי׃
31 וָאֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי כִּלִּיתִים דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם
נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

CAP. XXIII. כג

כג

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שְׁתַּיִם נָשִׁים בְּנוֹת
3 אֵם־אַחַת הָיוּ׃ וַתִּזְנֶינָה בְמִצְרַיִם בִּנְעוּרֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה
4 מֹעֲכוּ שְׁדֵיהֶן וְשָׁם עִשּׂוּ דַּדֵּי בְּתוּלֵיהֶן׃ וּשְׁמוֹתָן אָהֳלָה
הַגְּדוֹלָה וְאָהֳלִיבָה אֲחוֹתָהּ וַתִּהְיֶינָה לִי וַתֵּלַדְנָה בָּנִים
ה וּבָנוֹת וּשְׁמוֹתָן שֹׁמְרוֹן אָהֳלָה וִירוּשָׁלִַם אָהֳלִיבָה׃ וַתִּזֶן
אָהֳלָה תַּחְתָּי וַתַּעְגַּב עַל־מְאַהֲבֶיהָ אֶל־אַשּׁוּר קְרוֹבִים׃
6 לְבֻשֵׁי תְכֵלֶת פַּחוֹת וּסְגָנִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם פָּרָשִׁים

רכבי

כ״ב v. 24. הש׳ רפה והה במפיק v. 25. כצ״ל ibid. קמץ ברביע ibid. קמץ בז״ק

אין אַ שמעלץ־טאָפּ אום אויף איהם פייער צו בלאָזען דאָס צו צושמעלצען,
אַזוי וועל איך פערזאמלען מיט צאָרן און וואוטה, איך וועל אייך צו־
זאמענלעגען און צושמעלצען.
21 איך וועל אייך צונויפקלייבען און בלאָזען אויף אייך מיט מיין פייער־
דיגען צאָרן, ביז איהר וועט אין איהר צושמאָלצען ווערען.
22 ווי מען צושמעלט זילבער אין אַ שמעלצטאָפּ, אַזוי וועט איהר אין איהר
צושמאָלצען ווערען, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך, גאָט, האָב אויסגע־
גאָסען מיין צאָרן אויף אייך.
23 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
24 מענשענקינד! זאָג צו איהם: דאָס איז אַ ניט גערייניגטע לאַנד, זי
וועט ניט בערעגענט ווערען אין דעם שטראָפּטאָג.
25 די פערשווערונג פון איהרע פּראָפעטען איז ווי דער
ברילען פון אַ לייב ווען ער עסט זיין רויב — זיי פערצעהרען זייער
זעעלע, זיי נעהמען צו די בעהאַלטענע און קאָסטבאַרע זאַכען; זיי האָ־
בען נאָר דעם עלענד פערגרעסערט אין איהר.
26 איהרע כהנים האָבע קעגען מיין תורה גוואַלד־טהאַטען בעגאַנגען און
פערשוועכט מיינע הייליגטהימער. זיי האָבען ניט אונטערשיעדען צווי־
שען הייליגעס און וואָכיגעס, אויך ניט בעקאַנט געמאַכט צווישען אונריין
און ריין, מיינע רוהע־טעג האָבען זיי ניט געאַכטעט, ביז איך בין פער־
שוועכט געוואָרען ביי זיי.
27 איהרע פירשטען זיינען ווי רויב־וועלף, זיי שטרעבען נאָר צו פערגיעסען
בלוט און אונטערברענגען פערזאָנען אום צו זאַמלען פערמעגען.
28 און איהרע פּראָפעטען האָבען זיי געטינקעוועט מיט בעטרוג, זיי האָבען
פאַראויסגעזעהען פאַלש און געצויבערט ליגען; זיי זאָגען: „אַזוי
האָט גאָט געזאָגט", און גאָט האָט צו זיי ניט גערעדט.
29 דאָס געמיינע פאָלק האָבען זיי גוואַלדטהאַטען בעגאַנגען און פערמעגען
גערויבט, אָרעמע און בעדירפטיגע האָבען זיי גענאַרט און דעם פרעמד־
לינג האָבען זיי אָהן אורזאַכע גערויבט.
30 איך האָב אונטער זיי געזוכט אַ מאַן וואָס זאָל שיצען זיי ווי אַ צוים
און זאָל זיך שטעלען פאַר מיר אין צובראָכענעם ארט בעטען פיר דאָס
לאַנד איך זאָל איהר ניט פערדאַרבען, איך האָב אָבער ניט געפונען.
31 האָב איך אויף זיי אויסגעגאָסען מיין צאָרן און האָב זיי פערניכטעט
מיט מיין פייערדיגען צאָרן; זייער אויפפיהרונג האָב איך אויף זייער
קאָפּ געלעגט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כג

1 און גאָט'ס וואָרט איז צו מיר געוועזן אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! עס זיינען געוועזן צוויי פרויען, טעכטער פון איין מוטער;
3 זיינען זיי אין מצרים אויסגעלאַסען געוועזן, נאָך ווען זיי זיינען גאַנץ
יונג געוועזן זיינען זיי אויסגעלאַסען געוואָרען — דאָרטען האָט מען
זיי די בריסט געריבען, און דאָרטען האָט מען זיי זייערע יונגע ברוסט־
נאָפּעל געדריקט.
4 גערופען האָט מען זיי: די גרעסערע — אהלה און איהר שוועסטער
אהליבה; זיי זיינען מיינע געוועזן און האָבען מיר געבאָרען זיהן און
טעכטער. זייערע ריכטיגע נעמען: אהלה איז שמרון, און אהליבה —
ירושלים.
5 אהלה איז אויסגעלאַסען געוואָרען זייענדיג ביי מיר, זי האָט זיך אָנגע־
טשעפּעט אָן איהרע געליעבטע, נאָהענטע צו אשור.
6 אָנגעקליידעטע אין בלויען, גובערנאַטאָרען און פירשטען — אַלע רייצ־
שעהנע יונגען, רייטער וואָס בערייטען פערד.

7 רֹכְבֵי סוּסִים׃ וַתִּתֵּן תַּזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְחַר בְּנֵי־אַשּׁוּר
8 כֻּלָּם וּבְכֹל אֲשֶׁר־עָגְבָה בְּכָל־גִּלּוּלֵיהֶם נִטְמָאָה׃ וְאֶת־
תַּזְנוּתֶיהָ מִמִּצְרַיִם לֹא עָזָבָה כִּי אוֹתָהּ שָׁכְבוּ בִנְעוּרֶיהָ
9 וְהֵמָּה עִשּׂוּ דַּדֵּי בְתוּלֶיהָ וַיִּשְׁפְּכוּ תַזְנוּתָם עָלֶיהָ׃ לָכֵן
נְתַתִּיהָ בְּיַד־מְאַהֲבֶיהָ בְּיַד בְּנֵי אַשּׁוּר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם׃
י הֵמָּה גִּלּוּ עֶרְוָתָהּ בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ לָקָחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֶרֶב
11 הָרָגוּ וַתְּהִי־שֵׁם לַנָּשִׁים וּשְׁפוּטִים עָשׂוּ בָהּ׃ וַתֵּרֶא אֲחוֹתָהּ
אָהֳלִיבָה וַתַּשְׁחֵת עַגְבָתָהּ מִמֶּנָּה וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ מִזְּנוּנֵי
12 אֲחוֹתָהּ׃ אֶל־בְּנֵי אַשּׁוּר עָגָבָה פַּחוֹת וּסְגָנִים קְרֹבִים
לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל פָּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם׃
13 14 וָאֵרֶא כִּי נִטְמָאָה דֶּרֶךְ אֶחָד לִשְׁתֵּיהֶן׃ וַתּוֹסֶף אֶל־תַּזְנוּתֶיהָ
וַתֵּרֶא אַנְשֵׁי מְחֻקֶּה עַל־הַקִּיר צַלְמֵי כַשְׂדִּיים חֲקֻקִים
טו בַּשָּׁשַׁר׃ חֲגוֹרֵי אֵזוֹר בְּמָתְנֵיהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם
מַרְאֵה שָׁלִשִׁים כֻּלָּם דְּמוּת בְּנֵי־בָבֶל כַּשְׂדִּים אֶרֶץ
16 מוֹלַדְתָּם׃ וַתַּעְגַּב עֲלֵיהֶם לְמַרְאֵה עֵינֶיהָ וַתִּשְׁלַח מַלְאָכִים
17 אֲלֵיהֶם כַּשְׂדִּימָה׃ וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ בְנֵי־בָבֶל לְמִשְׁכַּב דֹּדִים
וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּתַזְנוּתָם וַתִּטְמָא־בָם וַתֵּקַע נַפְשָׁהּ מֵהֶם׃
18 וַתְּגַל תַּזְנוּתֶיהָ וַתְּגַל אֶת־עֶרְוָתָהּ וַתֵּקַע נַפְשִׁי מֵעָלֶיהָ
19 כַּאֲשֶׁר נָקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל אֲחוֹתָהּ׃ וַתַּרְבֶּה אֶת־תַּזְנוּתֶיהָ
כ לִזְכֹּר אֶת־יְמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַתַּעְגְּבָה
עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בְּשַׂר־חֲמוֹרִים בְּשָׂרָם וְזִרְמַת סוּסִים
21 זִרְמָתָם׃ וַתִּפְקְדִי אֵת זִמַּת נְעוּרָיִךְ בַּעְשׂוֹת מִמִּצְרַיִם
22 דַּדַּיִךְ לְמַעַן שְׁדֵי נְעוּרָיִךְ׃ לָכֵן אָהֳלִיבָה כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מֵעִיר אֶת־מְאַהֲבַיִךְ עָלַיִךְ אֵת אֲשֶׁר־נָקְעָה
23 נַפְשֵׁךְ מֵהֶם וַהֲבֵאתִים עָלַיִךְ מִסָּבִיב׃ בְּנֵי בָבֶל וְכָל־
כַּשְׂדִּים פְּקוֹד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ כָּל־בְּנֵי אַשּׁוּר אוֹתָם בַּחוּרֵי
חֶמֶד פַּחוֹת וּסְגָנִים כֻּלָּם שָׁלִשִׁים וּקְרוּאִים רֹכְבֵי סוּסִים

כלם

v. 8. 10. קמץ בז"ק v. 12. הג׳ בקמץ v. 14. כשדים קרי v. 16. ותעגבה קרי

7 זי האָט זיי איינגעטהיילט מיט איהר אויסגעלאַסענקייט, אַט די אַלע
בעסטע אשורי'שע יונגען; ווען זי האָט זיך אָן זיי אָנגעטשעפּעט איז
זי אויך מיט זייערע געצען פעראונרייניגט געוואָרען.
8 איהר אויסגעלאַסענהייט מיט מצרים האָט זי ניט אויפגעגעבען, וואָרום
זיי זיינען מיט איהר געלעגען ווען זי איז נאָך גאַנץ יונג געווען, דאַן
האָבען זיי געדריקט איהרע יונגע ברוסט־נאָפּעל און בעשטראָמט איהר
מיט אויסגעלאַסענהייט.
9 דערפאַר האָב איך איהר איבערגעגעבען אין האַנד פון איהרע גע־
ליעבטע — אינ'ם האַנד פון די יונגע אַשור'יער אָן וועלכע זי האָט זיך
אָנגעטשעפּעט,
10 זיי האָבען אויפגעדעקט איהר שאַנדע, איהרע זיהן און טעכטער האָבען
זיי צוגענומען און איהר גע'הרג'עט מיט'ן שווערד און געלעגט אויף איהר
פערשיעדענע שטראָפען, ביז זי איז געוואָרען אַ וואַרנונג־צייכען פאַר
אַלע פרויען.
11 דאָס האָט געזעהען איהר שוועסטער אהליבה און האָט דאָך פערדאָרבען
איהר בוהלעריי נאָך מעהר פאַר איהר און האָט איבערשטיגען איהר שוועס־
טער אין אויסגעלאַסענהייט.
12 זי האָט בוהלעריי געטריעבען מיט די יונגע אַשור'יער, מיט גובערנאַ־
טאָרען און נאָהענטע פירשטען, פּראַכטפאָל געקליידעטע, רייטער, וואָס
בערייטען פערד, אַלע רייץ־שעהנע יונגען.
13 ווען זי איז אונריין געוואָרען האָב איך געטראַכט אַז זיי האָבעןביידע
איין אויפפיהרונג.
14 אָבער זי האָט נאָך איבערשטיגען אין איהר אויסגעלאַסענהייט — זי
האָט אָנגעקוקט מענער אויסגעקריצט אויפ'ן וואַנד, כשדי'שע בילדער
מיט פאַרב געמאָהלען —
15 מיט אַ גורט פערגאַרטעלט די לענדען, בריטע טורבאַנעס אויף זייערע
קעפּ, זיי וועיזען אַלע אויס ווי אדיוטאַנטען, ווי עס ווייזען אויס די
יונגע בבל'אָנער וואָס זייער פאָטערלאַנד איז כשדים.
16 זי האָט זיך אין זיי פערליעבט ווי זי האָט זיי דערזעהען און האָט געשיקט
לייטע צו זיי אין כשדים.
17 דאַן זיינען די יונגע בבל'אנער צו איהר געקומען צו לוסטיגען בוהלען און
האָבען איהר פעראונרייניגט מיט זייערע אויסגעלאַסענהייט, ווען זי איז
פון זיי פעראונרייניגט געוואָרען, האָט איהר אָבגעעקעלט פון זיי.
18 ווען עס איז ענטדעקט געוואָרען איהר אויסגעלאַסענהייט איז אויך איהר
שאַנדע ענטדעקט געוואָרען, האָט מיר אָבגעעקעלט פון איהר אַזוי ווי עס
האָט מיר אָבגעעקעלט פון איהר שוועסטער.
19 וועלכע האָט פיעל אויסגעלאַסענהייט געטריעבען אום צו געדענקען איהרע
יוגענד יאָהרען, ווען זי איז אויסגעלאַסען געווען אין מצרים.
20 זי האָט זיי געליעבט מעהר ווי זייערע קעבסווייבער, וואָס זייער קער־
פּער איז עזעל־קערפּער און זייער זאָמענשטראָם איז ווי פון אַ פערד.
21 דו האָסט זיך עראינערט די אויסגעלאַסענהייט פון דיין יוגענד ווען די
מצרים האָבען דיינע בריסט געדריקט און געריבען דיינע יונגע ברוסט־
נאָפּעל.
22 דערפאַר, אהליבה — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל
אָנרייצען אויף דיר דיינע געליעבטע, די פון וועלכע עס האָט דיר שוין
אָבגעעקעלט, זיי וועל איך ברענגען צו דיר פון רונד אַרום.
23 די יונגע בבל'אָנער און אַלע כשדים, פון פקוד, שוע און קוע, אַלע
יונגע אַשור'יער — יענע רייץ־שעהנע יונגען, גובערנאַטאָרען און פירש־
טען, אַלע אַדיוטאַנטען און בערופענע, אַלע וואָס רייטען אויף פערד.

24 כֻּלָּם׃ וּבָאוּ עָלַיִךְ הֹצֶן רֶכֶב וְגַלְגַּל וּבִקְהַל עַמִּים צִנָּה
וּמָגֵן וְקוֹבַע יָשִׂימוּ עָלַיִךְ סָבִיב וְנָתַתִּי לִפְנֵיהֶם מִשְׁפָּט
כה וּשְׁפָטוּךְ בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם׃ וְנָתַתִּי קִנְאָתִי בָּךְ וְעָשׂוּ אוֹתָךְ
בְּחֵמָה אַפֵּךְ וְאָזְנַיִךְ יָסִירוּ וְאַחֲרִיתֵךְ בַּחֶרֶב תִּפּוֹל הֵמָּה
26 בָּנַיִךְ וּבְנֹתַיִךְ יִקָּחוּ וְאַחֲרִיתֵךְ תֵּאָכֵל בָּאֵשׁ׃ וְהִפְשִׁיטוּךְ
27 אֶת־בְּגָדַיִךְ וְלָקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ׃ וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּתֵךְ מִמֵּךְ
וְאֶת־זְנוּתֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִשְׂאִי עֵינַיִךְ אֲלֵיהֶם
28 וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הִנְנִי נֹתְנָךְ בְּיַד אֲשֶׁר שָׂנֵאת בְּיַד אֲשֶׁר־נָקְעָה נַפְשֵׁךְ מֵהֶם׃
29 וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בְּשִׂנְאָה וְלָקְחוּ כָּל־יְגִיעֵךְ וַעֲזָבוּךְ עֵירֹם
ל וְעֶרְיָה וְנִגְלָה עֶרְוַת זְנוּנַיִךְ וְזִמָּתֵךְ וְתַזְנוּתָיִךְ׃ עָשֹׂה אֵלֶּה
לָךְ בִּזְנוֹתֵךְ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר־נִטְמֵאת בְּגִלּוּלֵיהֶם׃
31 32 בְּדֶרֶךְ אֲחוֹתֵךְ הָלָכְתְּ וְנָתַתִּי כוֹסָהּ בְּיָדֵךְ׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה כּוֹס אֲחוֹתֵךְ תִּשְׁתִּי הָעֲמֻקָּה וְהָרְחָבָה תִּהְיֶה
33 לִצְחֹק וּלְלַעַג מִרְבָּה לְהָכִיל׃ שִׁכָּרוֹן וְיָגוֹן תִּמָּלֵאִי כּוֹס
34 שַׁמָּה וּשְׁמָמָה כּוֹס אֲחוֹתֵךְ שֹׁמְרוֹן׃ וְשָׁתִית אוֹתָהּ וּמָצִית
וְאֶת־חֲרָשֶׂיהָ תְּגָרֵמִי וְשָׁדַיִךְ תְּנַתֵּקִי כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם
לה אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן שָׁכַחַתְּ
אוֹתִי וַתַּשְׁלִיכִי אוֹתִי אַחֲרֵי גַוֵּךְ וְגַם־אַתְּ שְׂאִי זִמָּתֵךְ וְאֶת־
36 תַּזְנוּתָיִךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִשְׁפּוֹט אֶת־
37 אָהֳלָה וְאֶת־אָהֳלִיבָה וְהַגֵּד לָהֶן אֵת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן׃ כִּי
נִאֵפוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת־גִּלּוּלֵיהֶן נִאֵפוּ וְגַם אֶת־בְּנֵיהֶן אֲשֶׁר
38 יָלְדוּ־לִי הֶעֱבִירוּ לָהֶם לְאָכְלָה׃ עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְּאוּ
39 אֶת־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ׃ וּבְשַׁחֲטָם
אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלּוּלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא
מ לְחַלְּלוֹ וְהִנֵּה־כֹה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי׃ וְאַף כִּי תִשְׁלַחְנָה
לַאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחָק אֲשֶׁר מַלְאָךְ שָׁלוּחַ אֲלֵיהֶם

והנה

v. 25. קמץ בז"ק

24 זיי וועלען אויף דיר אַרויף מיט וואָפען, וואָגענס און רעדער, אַ גרויסע
אַרמעע פון פּאַנצערס, שילדען און העלמס וועלען זיך אַרום דיר אַרומ־
שטעלען ; זיי וועל איך איבערגעבען דיין אורטהייל און זאָלען זיי דיר
לויט זייער אורטהייל בעשטראָפען.
25 איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן אויף דיר, אום זיי זאָלען דיר גרויזאַם
בעהאַנדלען — זיי וועלען דיר אָבשניידען נאָז און אויערען און נאָכדעם
וועסטו פון שווערד פאַלען ; זיי וועלען צונעהמען דיינע זיהן און
טעכטער און וואָס עס וועט בלייבען וועלען זיי אויפ׳ן פייער פערברענען.
26 זיי וועלען פון דיר אויסטהאָן דיינע קליידער און צונעהמען דיינע שעהנע
זאַכען.
27 דערמיט וועל איך אָבשאַפען דיינע שאַנדטהאַטען, אויך דיין אויסגעלאַ־
סענהייט וואָס האָט זיך אָנגעפאַנגען אין מצרים ; דו וועסט מעהר צו זיי
דיינע אויגען ניט אויפהויבען און וועסט מעהר ניט דערמאָהנען מצרים.
28 וואָרום אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל דיר איבערגעבען
אין האַנד פון דעם וועמען דו האָסט פיינד, אין האַנד פון די וואָס עס האָט
דיר פון זיי אָבגעעקעלט.
29 זיי וועלען דיר בעהאַנדלען מיט האַס, זיי וועלען צו נעהמען דיין גאַנצען
פערמעגען און אָבלאָזען דיר מוטער־נאַקעט, דאַן וועט אויפגעדעקט ווע־
רען דיין שענדליכע אויסגעלאַסענהייט דיינע שאַנדטהאַטען און בוה־
לעריי׳ען.
30 דאָס וועט דיר געטהאָן ווערען פאַר דיין אויסגעלאַסען זיין מיט פעלקער,
און ווייל דו ביזט אונריין געוואָרען מיט זייערע געצען.
31 דו ביזט געגאַנגען אין דיין שוועסטער׳ס וועג, האָב איך דיר יעצט געגע־
בען אין דיין האַנד איהר שטראָף־בעכער.
32 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : דיין שוועסטער׳ס בעכער וועסטו
טרינקען, דעם טיעפען און ברייטען בעכער ; דו וועסט ווערען צו שפּאַס
און געלעכטער אונערטרעגליך.
33 דו וועסט פול ווערען מיט בעטרינקונג און אומעט פון דעם פערוויסטענ־
דען און פערטומעלדיגען בעכער — דאָס איז דיין שוועסטער׳ס שמרון׳ס
בעכער.
34 דו וועסט דאָס אויסטרינקען און אויסלעקען, דו וועסט אויך די שערב־
לאַך אַרומגריזשען און דעם שנויץ אָברייסען, אַזוי ווי איך האָב גע־
רעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
35 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל דו האָסט מיר פער־
געסען און פערוואָרפען מיר הינטער זיך, לייד דו יעצט פאַר דיינע שאַנד־
טהאַטען און דיין אויסגעלאַסענהייט.
36 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! וועסטו פאָרווירפע
מאַכען אהלה און אהליבה און בעקאַנט מאַכען זיי זייערע גרוילטהאַטען ?
37 זיי זיינען פערברעכעריש געוועזן, זייערע הענד זיינען מיט בלוט בע־
שמוצט, איבער זייערע געצען זיינען זיי פערברעכעריש געוואָרען ; זאָ־
גאַר זייערע קינדער וועלכע זיי האָבען פון מיר געבוירען האָבען זיי פאַר
זיי פערברענט אַלס שפּייז־אָפּפערס.
38 זיי האָבען מיר נאָך דאָס אָבגעטהאָן : אין דעם זעלביגען טאָג האָבען
זיי מיין הייליגטהום פעראונרייניגט און וואָכעדיג געמאַכט מיינע רוהע־
טעג.
39 נאָכדעם ווי זיי האָבען געקוילעט זייערע קינדער פאַר זייערע געצען,
זיינען זיי אין זעלביגען טאָג געקומען אין מיין הייליגטהום אום צו פער־
שוועכען איהם — אַזעלכע פערברעכענס האָבען זיי אין מיין הויז געטהאָן.
40 אויכער וואָס זיי האָבען געשיקט נאָך מענשען, וועלכע האָבען געדאַרפט

41 וְהִנֵּה־בָאוּ לַאֲשֶׁר רָחַצְתְּ כָּחַלְתְּ עֵינַיִךְ וְעָדִית עֶדִי׃ וְיָשַׁבְתְּ
עַל־מִטָּה כְבוּדָּה וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ לְפָנֶיהָ וּקְטָרְתִּי וְשַׁמְנִי
42 שַׂמְתְּ עָלֶיהָ׃ וְקוֹל הָמוֹן שָׁלֵו בָהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מֵרֹב
אָדָם מוּבָאִים סוֹבָאִים מִמִּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיהֶן
43 וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת עַל־רָאשֵׁיהֶן׃ וָאֹמַר לַבָּלָה נִאוּפִים עַתָּ
44 יִזְנֶה תַזְנוּתֶיהָ וָהִיא׃ וַיָּבוֹא אֵלֶיהָ כְּבוֹא אֶל־אִשָּׁה זוֹנָה
מה כֵּן בָּאוּ אֶל־אָהֳלָה וְאֶל־אָהֳלִיבָה אִשֹּׁת הַזִּמָּה׃ וַאֲנָשִׁים
צַדִּיקִם הֵמָּה יִשְׁפְּטוּ אוֹתְהֶם מִשְׁפַּט נֹאֲפוֹת וּמִשְׁפַּט
46 שֹׁפְכוֹת דָּם כִּי נֹאֲפֹת הֵנָּה וְדָם בִּידֵיהֶן׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה הַעֲלֵה עֲלֵיהֶם קָהָל וְנָתֹן אֶתְהֶן לְזַעֲוָה וָלָבַז׃
47 וְרָגְמוּ עֲלֵיהֶן אֶבֶן קָהָל וּבָרֵא אוֹתְהֶן בְּחַרְבוֹתָם בְּנֵיהֶם
48 וּבְנוֹתֵיהֶם יַהֲרֹגוּ וּבָתֵּיהֶן בָּאֵשׁ יִשְׂרֹפוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן־
49 הָאָרֶץ וְנִוַּסְּרוּ כָּל־הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשֶׂינָה כְּזִמַּתְכֶנָה׃ וְנָתְנוּ
זִמַּתְכֶנָה עֲלֵיכֶן וַחֲטָאֵי גִלּוּלֵיכֶן תִּשֶּׂאינָה וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

CAP. XXIV. כד

כד

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
2 בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם כְּתָוב־לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם
אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סָמַךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־יְרוּשָׁלַם בְּעֶצֶם
3 הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמְשֹׁל אֶל־בֵּית־הַמֶּרִי מָשָׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה שְׁפֹת הַסִּיר שְׁפֹת וְגַם־יְצֹק בּוֹ מָיִם׃
4 אֱסֹף נְתָחֶיהָ אֵלֶיהָ כָּל־נֵתַח טוֹב יָרֵךְ וְכָתֵף מִבְחַר עֲצָמִים
ה מַלֵּא׃ מִבְחַר הַצֹּאן לָקוֹחַ וְגַם דּוּר הָעֲצָמִים תַּחְתֶּיהָ
6 רַתַּח רְתָחֶיהָ גַּם־בָּשְׁלוּ עֲצָמֶיהָ בְּתוֹכָהּ׃ לָכֵן כֹּה־
אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה אוֹי עִיר הַדָּמִים סִיר אֲשֶׁר חֶלְאָתָהּ בָהּ
וְחֶלְאָתָהּ לֹא יָצְאָה מִמֶּנָּה לִנְתָחֶיהָ הוֹצִיאָהּ
לֹא־

כ"ג v. 41. דגש אחר שורק v. 42. הב' רפה ibid. סבאים קרי v. 43. עתה יזנו קרי
v. 44. סבירין ויבוא v. 46. פתח בס"פ v. 49. יתיר י' כ"ד v. 2. כתב קרי v. 6. וה"א רפה

קומען פון זעהר ווייט, די נאָך וועלכע זי האָט געשיקט ; ווי זיי זיינען
געקומען האָסטו זיך געוואַשען, געשמינקט דיינע אויגען און פערפוצט זיך
מיט ציערונג.
41 דו האָסט זיך געזעצט אויף אַ שעהנע בעט, פאַר וועלכע עס איז געשטאַ־
נען אַ געגרייטער טיש, דו האָסט איהר בעלעגט מיט מיין רויכווערק און
אויל.
42 דער געראַוש פון די פערזאַמעלטע איז דאָרטען שטיל געוואָרען, זאָגאַר וועז
צו די מענשען, אַבוואָהל זיי זיינען פיעל געווען, זיינען צוגעקומען סבא'ער
פון מדבר ; זיי האָבען זיי אָנגעטהאָן אַרמבענדער אויף זייערע הענד
און פראַכטפאָלע קרוינען אויף זייערע קעפּ.
43 און איך האָב געזאָגט צו דער אָבגעניצטער אויסוואורף ; „וועלען זיי אויך
יעצט זייער אויסגעלאַסענהייט טרייבען מיט איהר ?"
44 יעדער וואָס איז צו איהר געקומען , איז געקומען ווי צו אַ אויסגעלאַסע־
נע פרוי ; אַזוי פלעגט מען קומען צו אהלה און אהליבה די אויסגע־
לאַסענע פרויען.
45 פרומע מענער וועלען זיי אורטהיילען לויט דעם אורטהייל פון גאַסען־
פרויען און מערדערינס, ווארום אי זיי זיינען אויסגעלאַסען אי זייערע
הענד זיינען אין בלוט פערפלעקט.
46 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : עס וועט זיך אַרום זיי
פערזאַמלען אַ גרויסע פערזאַמלונג און וועט זיי מאַכען צו שוידער און
שאַנדע.
47 דאָס גאַנצע פערזאַמלונג וועט אויף זיי וואַרפען שטיינער און צושניי־
דען זיי מיט זייערע שווערדען, זייערע זיהן און טעכטער וועלען זיי
הרג'ענען און זייערע הייזער פערברענען אין פייער.
48 איך וועל אָבשאַפען אויסגעלאַסענהייט פון לאַנד, אַלע פרויען וועלען גע־
וואַרענט זיין און וועלען ניט נאָכטהאָן אייערע שאַנדטהאַטען.
49 אייערע שאַנדטהאַטען וועט מען אויף אייך אַרויפוואַרפען, איהר אַליין
וועט ליידען פאַר אייערע פערברעכערישע גרוילטהאַטען ; דאַן וועט
איהר אַנערקענען אַז איך בין גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כד

1 אויך איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אין ניינטען יאָהר, צעהנטען טאָג
פון צעהנטען מאָנאַט, אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! פערשרייב זיך דעם נאָמען פון טאָג, פונקט דעם טאָג.
דער קעניג פון בבל איז נאָהענט געקומען צו ירושלים פונקט אין דעם
טאָג.
3 זאָג אויף דאָס הויז פון ווידערשפּעניגער אַ שפּריכוואָרט ; זאָג זיי :
אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — שטאַפּ אָן דעם טאָפּ, שטאַפּ
אָן און גיעס אַריין וואַסער.
4 לעג אַריין די פליישׁ־שטיקער אינווייניג, יעדער גוטע שטיק — היפט
און שולטער, מאַך עס פול מיט די בעסטע קנאָכענס.
5 נעהם די בעסטע פון די שעפּסען און לעג אונטער אַ רייהע ביינער ;
לאָז דאָס אַזוי לאַנג קאָכען אַז די ביינער וואָס זיינען אינווייניג זאָלען
זיך איינקאָכען.
6 ווייל אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : וועה צו די בלוטדורשטיגע
שטאָדט ! אַ טאָפּ וואָס איז פול מיט שמוטץ געהט די שמוטץ ניעמאָלס
אַרויס, שטיקערווייז נעהמט פון איהר אַרויס זאָגאַר אויף די וועלכע עס
איז קיין גורל געפאַלען.

7 לֹא־נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרָל׃ כִּי דָמָהּ בְּתוֹכָהּ הָיָה עַל־צְחִיחַ
סֶלַע שָׂמָתְהוּ לֹא שְׁפָכַתְהוּ עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר׃
8 לְהַעֲלוֹת חֵמָה לִנְקֹם נָקָם נָתַתִּי אֶת־דָּמָהּ עַל־צְחִיחַ סָלַע
9 לְבִלְתִּי הִכָּסוֹת׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אוֹי עִיר
י הַדָּמִים גַּם־אֲנִי אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה׃ הַרְבֵּה הָעֵצִים הַדְלֵק
הָאֵשׁ הָתֵם הַבָּשָׂר וְהַרְקַח הַמֶּרְקָחָה וְהָעֲצָמוֹת יֵחָרוּ׃
11 וְהַעֲמִידֶהָ עַל־גֶּחָלֶיהָ רֵקָה לְמַעַן תֵּחַם וְחָרָה נְחֻשְׁתָּהּ
12 וְנִתְּכָה בְתוֹכָהּ טֻמְאָתָהּ תִּתֹּם חֶלְאָתָהּ׃ תְּאֻנִים הֶלְאָת
13 וְלֹא־תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חֶלְאָתָהּ בְּאֵשׁ חֶלְאָתָהּ׃ בְּטֻמְאָתֵךְ
זִמָּה יַעַן טִהַרְתִּיךְ וְלֹא טָהַרְתְּ מִטֻּמְאָתֵךְ לֹא תִטְהֲרִי־עוֹד
14 עַד־הֲנִיחִי אֶת־חֲמָתִי בָּךְ׃ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בָּאָה וְעָשִׂיתִי
לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אָחוּס וְלֹא אֶנָּחֵם כִּדְרָכַיִךְ וְכַעֲלִילוֹתַיִךְ
טו שְׁפָטוּךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
16 בֶּן־אָדָם הִנְנִי לֹקֵחַ מִמְּךָ אֶת־מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפָה וְלֹא
17 תִסְפֹּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלוֹא תָבוֹא דִּמְעָתֶךָ׃ הֵאָנֵק ׀ דֹּם
מֵתִים אֵבֶל לֹא־תַעֲשֶׂה פְּאֵרְךָ חֲבוֹשׁ עָלֶיךָ וּנְעָלֶיךָ תָּשִׂים
בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעְטֶה עַל־שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃
18 וָאֲדַבֵּר אֶל־הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ
19 בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלֹא־תַגִּיד לָנוּ
כ מָה־אֵלֶּה לָּנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה׃ וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר־יְהוָה
21 הָיָה אֵלַי לֵאמֹר׃ אֱמֹר ׀ לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם
וּמַחְמַל נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב
22 יִפֹּלוּ׃ וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַל־שָׂפָם לֹא תַעְטוּ וְלֶחֶם
23 אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ׃ וּפְאֵרֵכֶם עַל־רָאשֵׁיכֶם וְנַעֲלֵיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִבְכּוּ וּנְמַקֹּתֶם בַּעֲוֺנֹתֵיכֶם
24 וּנְהַמְתֶּם אִישׁ אֶל־אָחִיו׃ וְהָיָה יְחֶזְקֵאל לָכֶם לְמוֹפֵת
כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה תַּעֲשׂוּ בְּבֹאָהּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי

יהוה

7 איהר בלוטשולד איז אין איהר בעגאַנגען געוואָרען, אויף אַ טרוקענעם
שטיין האָט זי דאָס געלעגט, זי האָט עס ניט געגאָסען אויף דער ערד
וואו ערד זאָל עס פערדעקען.
8 אום אָנצוציינדען מיין וואוטה, ריכטיגע ראכע צו נעהמען, האָב איך אויך
איהר בלוט אויפ'ן טרוקענעם שטיין געגאָסען, אום עס זאָל ניט פער־
דעקט ווערען.
9 וואָרום אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : וועה צו די בלוטשולדיגע
שטאָדט ! איך וועל אויך מאַכען אַ גרויסען פייער —
10 אָנלעגען פיעל האָלץ, אָנצינדען אַ פייער, אַריינלעגען דאָס גאַנצע פלייש
און פרעגלען דאָס שטאַרק ביז די ביינער וועלען פערברענט ווערען.
11 דאַן וועט מען איהר לעדיגערהייד אויף קויהלען שטעלען אום עס זאָל
הייס ווערען און דער דעק זאָל פערברענט ווערען, איהר אונריינקייט זאָל
אין איהר צושמאָלצען ווערען, עס זאָל אין גאַנצען אויסברענען די שמוץ.
12 קרעפטען האָט זי אָנגעשטרענגט אַז איהרע פיעל שמוץ זאָל פון איהר
ניט אַרויס — דאַרום מוז איהר שמוץ אין פייער קומען.
13 פאַר דיין פעראונריינינגען זיך מיט שאַנדטהאַטען, ווייל איך האָב דיר
געריינינגט פון דיין אונריינקייט און דו האָסט זיך ניט געוואָלט ריינינגען,
וועסטו זיך שוין מעהר ניט קענען ריינינגען ביז איך וועל אויסלאָזען מיין
צאָרן צו דיר.
14 אַז איך, גאָט, האָב גערעדט וועט עס אָנקומען און איך וועל טהאָן.
איך וועל ניט צוריקציהען [מיין שטראָף], איך וועל קיין מיטלייד האָ־
בען און וועל מיין בעשלוס ניט ענדערען — לויט דיין אויפפיהרונג און
דיינע טהאַטען האָט מען דיר פעראורטהיילט — זאָגט גאָט דער אַל־
מעכטיגער.
15 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען.
16 מענשענקינד ! איך נעהם פון דיר צו דאָס ליעבסטע פון דיינע אויגען
דורך אַ פלאָג, דו זאָלסט ניט קלאָגען און ניט וויינען, קיין טרעהר זאָל
פון דיר ניט אַרויס.
17 זיפצע שטילערהייט, מאַך קיין טוידטען טרויער, בינד אַרום דיין קאָפּ־
באַנד און טראָג דיינע שיך אויף דיינע פיס ; פערוויקעל זיך ניט איבער
די ליפּען און עס ניט טרויער־ברויט.
18 מאָרגענס האָב איך צום פאָלק גערעדט און אין אָווענד איז מיין פרוי
געשטאָרבען, איך האָב געטהאָן אויף מאָרגען ווי איך בין פערזאָגט גע־
וואָרען.
19 דאָס פאָלק האָבען צו מיר געזאָגט : וועסט אונז פיעלייכט זאָגען וואָס
פאַר אַ בעדייטונג האָט פאַר אונז דאָס וואָס דו טהוסט ?
20 האָב איך זיי געזאָגט : גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
21 זאָג צו דאָס הויז ישראל : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך
וועל פערשוועכען מיין הייליגטהום, אייער שטאַרקען שטאָלץ, דאָס
ליעבסטע פון אייערע אויגען און צו וואָס אייער זעעלע האָט מיטלייד —
אייערע זיהן און אייערע טעכטער וואָס איהר האָט איבערגעלאָזען וועט־
לען פאַלען פון שווערד.
22 דאַן וועט איהר טהאָן ווי איך האָב געטהאָן — איהר וועט זיך ניט
פערוויקלען ביז איבער די ליפּען, אויך וועט איהר קיין טרויער־ברויט עסען.
23 אייערע קאָפּ־בענדער וועלען זיין אויף אייערע קעפּ און אייערע שיך
אויף אייערע פיס — איהר וועט ניט בעקלאָגען און ניט וויינען ; איהר
וועט צושמאָלצען ווערען פאַר אייערע זינד און וועט טרייסטען איינער
דעם אַנדערען.
24 דאַמאָלס וועט יחזקאל זיין פאַר אייך אַ ביישפּיעל : אַלץ וואָס ער האָט

יְהוָה׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲלוֹא בְּיוֹם קַחְתִּי מֵהֶם אֶת־ כה
מָעוּזָּם מְשׂוֹשׂ תִּפְאַרְתָּם אֶת־מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת־מַשָּׂא
נַפְשָׁם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם׃ בַּיּוֹם הַהוּא יָבוֹא הַפָּלִיט אֵלֶיךָ 26
לְהַשְׁמָעוּת אָזְנָיִם׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִפָּתַח פִּיךָ אֶת־הַפָּלִיט 27
וּתְדַבֵּר וְלֹא תֵאָלֵם עוֹד וְהָיִיתָ לָהֶם לְמוֹפֵת וְיָדְעוּ כִּי־
אֲנִי יְהוָה׃

כה

Cap. XXV. כה

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־בְּנֵי א 2
עַמּוֹן וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ לִבְנֵי עַמּוֹן שִׁמְעוּ דְּבַר־ 3
אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן אָמְרֵךְ הֶאָח אֶל־
מִקְדָּשִׁי כִי־נִחָל וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל כִּי נָשַׁמָּה וְאֶל־בֵּית
יְהוּדָה כִּי הָלְכוּ בַּגּוֹלָה׃ לָכֵן הִנְנִי נֹתְנָךְ לִבְנֵי־קֶדֶם 4
לְמוֹרָשָׁה וְיִשְּׁבוּ טִירוֹתֵיהֶם בָּךְ וְנָתְנוּ בָךְ מִשְׁכְּנֵיהֶם
הֵמָּה יֹאכְלוּ פִרְיֵךְ וְהֵמָּה יִשְׁתּוּ חֲלָבֵךְ׃ וְנָתַתִּי אֶת־רַבָּה ה
לִנְוֵה גְמַלִּים וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן לְמִרְבַּץ־צֹאן וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
יְהוָה׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן מַחְאֲךָ יָד 6
וְרַקְעֲךָ בְּרָגֶל וַתִּשְׂמַח בְּכָל־שָׁאטְךָ בְּנֶפֶשׁ אֶל־אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן הִנְנִי נָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלֶיךָ וּנְתַתִּיךָ לְבַג 7
לַגּוֹיִם וְהִכְרַתִּיךָ מִן־הָעַמִּים וְהַאֲבַדְתִּיךָ מִן־הָאֲרָצוֹת
אַשְׁמִידְךָ וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי 8
יְהוִה יַעַן אֲמֹר מוֹאָב וְשֵׂעִיר הִנֵּה כְּכָל־הַגּוֹיִם בֵּית
יְהוּדָה׃ לָכֵן הִנְנִי פֹתֵחַ אֶת־כֶּתֶף מוֹאָב מֵהֶעָרִים מֵעָרָיו 9
מִקָּצֵהוּ צְבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשִׁימֹת בַּעַל מְעוֹן וְקִרְיָתָמָה׃
לִבְנֵי־קֶדֶם עַל־בְּנֵי עַמּוֹן וּנְתַתִּיהָ לְמוֹרָשָׁה לְמַעַן לֹא־ י
תִזָּכֵר בְּנֵי־עַמּוֹן בַּגּוֹיִם׃ וּבְמוֹאָב אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים וְיָדְעוּ 11
כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן עֲשׂוֹת אֱדוֹם 12
בִּנְקֹם נָקָם לְבֵית יְהוּדָה וַיֶּאְשְׁמוּ אָשׁוֹם וְנִקְּמוּ בָהֶם׃

לכן

ב״ה v. 3. קמץ בלא אס״ף v. 7. לבז קרי v. 9. וקריתמה קרי

געטהאָן וועט איהר טהאָן, ווען די צייט וועט קומען ; דאַן וועט איהר
אַנערקענען אַז איך בין דער אַלמעכטיגער גאָט.
25 און דו, מענשענקינד ! ווען איך וועל פון זיי צו נעהמען זייער שטאָלץ,
זייער פּראַכטפאָלע פרייד, דאָס ליעבסטע פון זייערע אויגען און דאָס
שטרעבען פון זייער זעעלע — זייערע זיהן און זייערע טעכטער.
26 דאַן ווען איין גערעטעטער וועט צו דיר קומען אָנזאָגען דיר,
27 דעם זעלביגען טאָג וועסטו אָנפאַנגען ריידען מיט דעם גערעטעטען און
וועסט ניט אַנשוויגען ווערען מעהר, דו וועסט זיי דיענען אַלס ביישפּיעל,
אום זיי זאָלען אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל כה

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו די קינדער פון עמון און פּראָפע־
ציייהע אויף זיי ;
3 זאָג צו די קינדער פון עמון : הערט דאָס וואָרט פון'ם אַלמעכטיגען
גאָט ! אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דו האָסט מיט פרייד
גערעדט וועגען מיין היילינגטהום וואָס איז פערשוועכט געוואָרען, ווע־
גען דאָס לאַנד פון ישראל וועלכע איז פערוויסטעט, אויך אויף דאָס
הויז יהודה וועלכע האָט אויסגעוואַנדערט.
4 דערפאַר וועל איך דיר אַוועקגעבען אַלס בעזיץ צו די בעוואָהנער פון
איסט, זיי וועלען אויף דיין לאַנד זייערע פּאַלאַצען בויען און אָנשטעלען
זייערע וואָהנונגען ; זיי וועלען אויפעסען דיין פרוכט און זיי וועלען
אויסטרינקען דיין מילך.
5 איך וועל מאַכען רבה פאַר אַ קעמלען שטאַל און עמון פאַר אַ שעפּסען
שטאַל, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.
6 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דו האָסט געקלאַפּט
מיט'ן האַנד און געטופּעט מיט'ן פוס, דו האָסט מיט דעם גאַנצען האַס
פון דיין זעעלע אָבגעלאַכט פון'ם לאַנד ישראל,
7 דערפאַר וועל איך אויסציהען מיין האַנד אויף דיר און וועל דיר מאַכען
אַלס שפּייז־רויב פאַר די פעלקער, איך וועל דיר אויסשליעסען פון נאַצ־
יאָנען און אויסראָטהען דיר פון אַלע לענדער ; דאַמאָלס ווען איך וועל
דיר פערטיליגען וועסטו אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
8 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל מואָב און שעיר זאָגען : „דאָס
הויז יהודה איז ניט אַנדערש פון אַלע פעלקער".
9 דערפאַר וועל איך עפענען מואָב'ס גרענעץ פון די שטעדט, פון זיינע
גרענעצשטעדט, די שעהנהייט פון לאַנד — בית הישימות, בעל מעון
און קריתים.
10 [וואָס איך האָב געטהאָן] צו די בעפעלקערונג פון איסט [וועל איך אויך
ברענגען] אויף די בעפעלקערונג פון עמון, איך וועל איהר איבערגעבען
צו אַ בעזיץ, אום די זעלבסשטענדיגקייט פון עמון זאָל ניט דערמאָהנט
ווערען צווישען די פעלקער.
11 איך אויף מואָב וועל איך שטראָף ברענגען, אום זיי זאָלען וויסען אַז
איך בין גאָט.
12 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל אדום האָט געדריקט דאָס הויז
יהודה ראַכגיריג, זיינען זיי שטאַרק פערשולדיגט געוואָרען ראַכענעה־
מענדיג פון זיי ;

13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְנָטִתִי יָדִי עַל־אֱדוֹם וְהִכְרַתִּי
מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה וּנְתַתִּיהָ חָרְבָּה מִתֵּימָן וּדְדָנֶה בַּחֶרֶב
14 יִפֹּלוּ׃ וְנָתַתִּי אֶת־נִקְמָתִי בֶּאֱדוֹם בְּיַד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ
בֶאֱדוֹם כְּאַפִּי וְכַחֲמָתִי וְיָדְעוּ אֶת־נִקְמָתִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
טו כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בִּנְקָמָה
16 וַיִּנָּקְמוּ נָקָם בִּשְׁאָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית אֵיבַת עוֹלָם׃ לָכֵן
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי נוֹטֶה יָדִי עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי
17 אֶת־כְּרֵתִים וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית חוֹף הַיָּם׃ וְעָשִׂיתִי בָם
נְקָמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכְחוֹת חֵמָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּתִתִּי
אֶת־נִקְמָתִי בָּם׃

כו CAP. XXVI. כו

א וַיְהִי בְּעַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהֹוָה
2 אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם יַעַן אֲשֶׁר־אָמְרָה צֹּר עַל־יְרוּשָׁלַם
הֶאָח נִשְׁבְּרָה דַּלְתוֹת הָעַמִּים נָסֵבָּה אֵלָי אִמָּלְאָה הָחֳרָבָה׃
3 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צֹר וְהַעֲלֵיתִי עָלַיִךְ
4 גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לְגַלָּיו׃ וְשִׁחֲתוּ חֹמוֹת צֹר
וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיהָ וְסִחֵיתִי עֲפָרָהּ מִמֶּנָּה וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לִצְחִיחַ
ה סָלַע׃ מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי
6 נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהָיְתָה לְבַז לַגּוֹיִם׃ וּבְנוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
7 בַּחֶרֶב תֵּהָרַגְנָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי מֵבִיא אֶל־צֹר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מְלָכִים בְּסוּס וּבְרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים וְקָהָל וְעַם־
8 רָב׃ בְּנוֹתַיִךְ בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וְנָתַן עָלַיִךְ דָּיֵק וְשָׁפַךְ
9 עָלַיִךְ סֹלְלָה וְהֵקִים עָלַיִךְ צִנָּה׃ וּמְחִי קָבָלּוֹ יִתֵּן בְּחֹמוֹתָיִךְ
י וּמִגְדְּלֹתַיִךְ יִתֹּץ בְּחַרְבוֹתָיו׃ מִשִּׁפְעַת סוּסָיו יְכַסֵּךְ אֲבָקָם
מִקּוֹל פָּרַשׁ וְגַלְגַּל וָרֶכֶב תִּרְעַשְׁנָה חוֹמוֹתַיִךְ בְּבֹאוֹ
11 בִּשְׁעָרַיִךְ כִּמְבוֹאֵי עִיר מְבֻקָּעָה׃ בְּפַרְסוֹת סוּסָיו יִרְמֹס

אֶת־

כ״ו v. 1 חצי הספר בפסוקים. v. 10. דר׳ בפתח

13 דארום זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער אַזוי: איך וועל אויסשטרעקען מיין האַנד אויף אדום און וועל אויסראָטהען פון איהר מענשען און פיה, איך וועל איהר וויסט מאַכען ערגער פון תימן און דדן — פון שווערד וועלען זיי פאַלען.
14 איך וועל געבען מיין ראַכע אויף אדום צוליעב מיין פאָלק ישראל, זיי וועלען דורכפיהרען מיין ראַכע לויט מיין צאָרן און וואוטה; זאָלען זיי פיהלען מיין ראַכע — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: ווייל די פּלשתים דריקען (זיי) מיט ראַכגיריגקייט, זיי האָבען זייער ראַכע דורכגעפיהרט מיט גייסט־ליכען האַס ביז צו דעם פערדארבען, מיט אַ אייביגען האַס;
16 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל אויסשטרע־קען מיין האַנד אויף די פּלשתים און אויסראָטהען כרתים, אויך וועל איך אונטערברענגען די געבליעבענע ביי'ן ברעג ים.
17 איך וועל אויף זיי דורכפיהרען אַ גרויסע ראַכע מיט איבערצייגונג און וואוטה; דאַמאַלס, ווען איך וועל דורכפיהרען מיין ראַכע אויף זיי, וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל כו

1 דאָס איז געווען אין עלפטען יאָהר, אין ערשטען מאָנאַט, איז געווען צו מיר גאָט'ס וואָרט אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! ווייל צר האָט געזאָגט אויף ירושלים, „איך טריאומפיר! זי איז צובראָכען די איינפאַהרשטאָדט פאַר פעלקער; אַלץ וועט זיך יעצט ווענדען צו מיר, איך וועל זיך אָנפילען פאַר איהר צושטערונג!"
3 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען פאַר דיר, צר! איך וועל איבער דיר ערהויבען פיעל פעלקער, אַזוי ווי עס הויבען זיך די וועלען פון ים.
4 זיי וועלען צוברעכען די וואַנד מויערען פון צר און צושמעטערען איהרע טהורעמס; איך זעלבסט וועל אויסרייסען איהר ערד און וועל איהר מאַכען טרוקען ווי אַ שטיין.
5 זי וועט ווערען אַ פּלאַץ פאַר אויסציהען נעצען אין מיטען ים, אַזוי ווי איך גאָט האָב גערעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — און זי וועט ווערען רויב פאַר די פעלקער.
6 אויך איהרע פּראָווינצען וואָס אין פעלד וועלען גע'הרג'עט ווערען פון שווערד; דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
7 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך ברענג אויף צר, פון צפון זייט, נבוכדראצר, דער קעניג פון בבל, דער קעניג איבער קעניגען, מיט פערד, וועגען און רייטער און אַ פיהלצאָהליגע אַרמעע.
8 דיינע פּראָווינצען אין פעלד וועט ער מיט'ן שווערד אויס'הרג'ענען, ער וועט דיר אַרומשיטען מיט זאַמד־בערג און וועט אַרום דיר אָנשטעלען פאַנצער־טרעגער.
9 נעבען דיינע מויערען וועט ער אָנשטעלען מויער־ברעכערס און דיינע טהורעמס וועט ער צושמעטערען מיט זיינע צושטערער.
10 דער שטויב פון זיינע פיעל פערד וועט דיר צודעקען, פון רויש פון די רייטער, רעדער און וועגען וועלען דיינע מויערען ציטערען, ווען ער וועט אַריין אין דיינע שטאָדט־טהויערען ווי מען געהט אַריין אין אַ דורכ־געבראָכענע שטאָדט.
11 מיט די הופען פון זיינע פערד וועט ער אַלע דיינע גאַסען צוטראַמפּלען,

אֶת־כָּל־חוּצוֹתָיִךְ עַמֵּךְ בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וּמַצְּבוֹת עֻזֵּךְ לָאָרֶץ
12 תֵּרֵד׃ וְשָׁלְלוּ חֵילֵךְ וּבָזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתַיִךְ
וּבָתֵּי חֶמְדָּתֵךְ יִתֹּצוּ וַאֲבָנַיִךְ וְעֵצַיִךְ וַעֲפָרֵךְ בְּתוֹךְ מַיִם
13 יָשִׂימוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי הֲמוֹן שִׁירָיִךְ וְקוֹל כִּנּוֹרַיִךְ לֹא יִשָּׁמַע
14 עוֹד׃ וּנְתַתִּיךְ לִצְחִיחַ סֶלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא
תִבָּנֶה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
טו כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לְצוֹר הֲלֹא ׀ מִקּוֹל מַפַּלְתֵּךְ בֶּאֱנֹק
16 חָלָל בֵּהָרֵג הֶרֶג בְּתוֹכֵךְ יִרְעֲשׁוּ הָאִיִּים׃ וְיָרְדוּ מֵעַל
כִּסְאוֹתָם כֹּל נְשִׂיאֵי הַיָּם וְהֵסִירוּ אֶת־מְעִילֵיהֶם וְאֶת־בִּגְדֵי
רִקְמָתָם יִפְשֹׁטוּ חֲרָדוֹת ׀ יִלְבָּשׁוּ עַל־הָאָרֶץ יֵשֵׁבוּ וְחָרְדוּ
17 לִרְגָעִים וְשָׁמְמוּ עָלָיִךְ׃ וְנָשְׂאוּ עָלַיִךְ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ
אָבַדְתְּ נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים הָעִיר הַהֻלָּלָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֲזָקָה
18 בַיָּם הִיא וְיֹשְׁבֶיהָ אֲשֶׁר־נָתְנוּ חִתִּיתָם לְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ׃ עַתָּה
יֶחְרְדוּ הָאִיִּן יוֹם מַפַּלְתֵּךְ וְנִבְהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר־בַּיָּם
19 מִצֵּאתֵךְ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּתִתִּי אֹתָךְ עִיר
נֶחֱרֶבֶת כֶּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נוֹשָׁבוּ בְּהַעֲלוֹת עָלַיִךְ אֶת־תְּהוֹם
כ וְכִסּוּךְ הַמַּיִם הָרַבִּים׃ וְהוֹרַדְתִּיךְ אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר אֶל־עַם
עוֹלָם וְהוֹשַׁבְתִּיךְ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת כָּחֳרָבוֹת מֵעוֹלָם אֶת־
יוֹרְדֵי בוֹר לְמַעַן לֹא תֵשֵׁבִי וְנָתַתִּי צְבִי בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
21 בַּלָּהוֹת אֶתְּנֵךְ וְאֵינֵךְ וּתְבֻקְשִׁי וְלֹא־תִמָּצְאִי עוֹד לְעוֹלָם
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

כז CAP. XXVII. כז

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שָׂא עַל־צֹר
3 קִינָה׃ וְאָמַרְתָּ לְצוֹר הַיֹּשֶׁבֶת עַל־מְבוֹאֹת יָם רֹכֶלֶת
הָעַמִּים אֶל־אִיִּים רַבִּים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה צוֹר אַתְּ
4 אָמַרְתְּ אֲנִי כְּלִילַת יֹפִי׃ בְּלֵב יַמִּים גְּבוּלָיִךְ בֹּנַיִךְ כָּלְלוּ
ה יָפְיֵךְ׃ בְּרוֹשִׁים מִשְּׂנִיר בָּנוּ לָךְ אֵת כָּל־לֻחֹתָיִם אֶרֶז

מלבנון

v. 15. פ״ז כצ״ל v. 16. קמץ בפשטא v. 20. כצ״ל כ״ין v. 3. הישבת קרי

דיין פאָלק וועט ער מיט'ן שווערד הרג'ענען און דיינע שטאַרקע סטאַ־
טוען וועט ער צו דער ערד וואַרפען.
12 זיי וועלען אויסרויבען דיין פערמעגען און צופּלינדערען דיינע האַנד־
לונגס וואַרע, דיינע מויערען וועלען זיי צוברעכען און דיינע בעסטע
הייזער צושמעטערען, דיינע שטיינער, האָלץ און ערד וועלען זיי אין
וואַסער אַריינוואַרפען.
13 איך וועל צושטערען דיינע פיעל ליעדער און עס וועט זיך מעהר ניט
הערען דער קלאַנג פון דיינע פידלען.
14 איך וועל דיר מאַכען ווי אַ טרוקענער שטיין, עס וועט פון דיר ווערען
אַ פּלאַץ אויסצושפּרייטען נעצען, דו וועסט ניט אָבגעבויט ווערען מעהר,
אַזוי ווי איך גאָט האָב גערעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער צו צר : פון דעם רויש פון דיין פאַלען,
ווען ערשלאָגענע וועלען קרעכצען ווען דער מאָרד וועט אָנגעהען אין
דיר, וועלען ציטערען אַלע אינזלען.
16 עס וועלען אַראָבגעהען פון זייערע טהראָנען אַלע הערשער פון די אינז־
לען, זיי וועלען אַראָבנעהמען זייערע אויבערקליידער, אויך זייערע גע־
שטריקטע קליידער וועלען זיי אַראָבנעהמען ; אַ שוידער וועט זיי אַרומ־
נעהמען, זיי וועלען זיצען אויף דער ערד און אויפציטערען יעדער מינוט
דיר בעוואונדערענדיג.
17 זיי וועלען אויף דיר אויפהויבען אַ קלאָג ליעד און וועלען צו דיר זאָגען :
„ווי ביזטו אַרונטערגעגאַנגען דו בעפעלקערטע פון פערשיעדענע פעלקער,
דו געריהמטע שטאָדט, וועלכע איז מעכטיג געווען אויפ'ן ים, די וואָס מיט
איהרע איינוואָהנער זיינען זיי אַ שרעק געווען פאַר אַנדערע בעוואָהנער ?
18 יעצט ציטערען די אינזלען זינט דו ביזט געפאַלען, איבערראַשט זיינען
די ים אינזלען פון דיין אונטערגאַנג !”
19 וואָרום אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווען איך וועל דיר
מאַכען א פערוויסטע שטאָדט ווי שטעדט וואָס זיינען נאָך ניט בעזעצט,
ווען איך וועל אויף דיר אַרויפברענגען דעם אָבגרונד אום דאָס גרויסע
וואַסער זאָל דיר צודעקען.
20 איך וועל דיר ניעדעריג מאַכען ווי די וואָס געהען אַראָב אין גרוב צום
אייביגען פאָלק, איך וועל דיר אַריינזעצען טיעף אין דער ערד, און די
אַלטע רואינען, ווי די וואָס געהען אַראָב אין גרוב, אום דו זאָלסט ניט
בעזעצט ווערען זאָגאַר ווען אַלעם וועט פּראַכטיג זיין אינ'ם לאַנד פון
לעבען.
21 איך וועל דיר מאַכען צו שרעק איידער דו וועסט אונטערגעהן, דו וועסט
געזוכט ווערען און ניעמאַלס מעהר געפונען ווערען — זאָגט גאָט דער
אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כז

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 אויך דו, מענשענקינד ! הויב אויף אַ קלאָג אויף צר.
3 און זאָג צו צר, וועלכע זיצט ביי'ן ים־האַפען, די האַנדעלס־שטאָדט פאַר
פיעלע אינזלען : אַזוי זאָגט גאָט : צר ! דו האָסט געזאָגט : „איך
4 בין פאָלקאָם שעהן !”. דיינע גרענעצען גרייכען ביז'ן מיטען ים, דיינע
בוימייסטערס האָבען דיין שעהנהייט פאָלקאָם געמאַכט.
5 מיט ציפּריסען פון שניר האָבען זיי אַלע דיינע ברעטער־געצעלטען גע־
בויט, צעדערען פון לבנון האָבען זיי גענומען דיינע מאַסט־בוימער צו
מאַכען.

6 מִלְּבָנוֹן לָקָחוּ לַעֲשׂוֹת תֹּרֶן עָלָיִךְ׃ אַלּוֹנִים מִבָּשָׁן עָשׂוּ
7 מִשּׁוֹטָיִךְ קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ־שֵׁן בַּת־אֲשֻׁרִים מֵאִיֵּי כִּתִּיִּם׃ שֵׁשׁ
בְּרִקְמָה מִמִּצְרַיִם הָיָה מִפְרָשֵׂךְ לִהְיוֹת לָךְ לְנֵס תְּכֵלֶת
8 וְאַרְגָּמָן מֵאִיֵּי אֱלִישָׁה הָיָה מְכַסֵּךְ׃ יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאַרְוַד הָיוּ
9 שָׁטִים לָךְ חֲכָמַיִךְ צוֹר הָיוּ בָךְ הֵמָּה חֹבְלָיִךְ׃ זִקְנֵי גְבַל
וַחֲכָמֶיהָ הָיוּ בָךְ מַחֲזִיקֵי בִּדְקֵךְ כָּל־אֳנִיּוֹת הַיָּם וּמַלָּחֵיהֶם
י הָיוּ בָךְ לַעֲרֹב מַעֲרָבֵךְ׃ פָּרַס וְלוּד וּפוּט הָיוּ בְחֵילֵךְ
אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ מָגֵן וְכוֹבַע תִּלּוּ־בָךְ הֵמָּה נָתְנוּ הֲדָרֵךְ׃
11 בְּנֵי אַרְוַד וְחֵילֵךְ עַל־חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב וְגַמָּדִים בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ
הָיוּ שִׁלְטֵיהֶם תִּלּוּ עַל־חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב הֵמָּה כָּלְלוּ יָפְיֵךְ׃
12 תַּרְשִׁישׁ סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב כָּל־הוֹן בְּכֶסֶף בַּרְזֶל בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת
13 נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ יָוָן תֻּבַל וָמֶשֶׁךְ הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּנֶפֶשׁ אָדָם
14 וּכְלֵי נְחֹשֶׁת נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ׃ מִבֵּית תּוֹגַרְמָה סוּסִים
טו וּפָרָשִׁים וּפְרָדִים נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ בְּנֵי דְדָן רֹכְלַיִךְ אִיִּים
רַבִּים סְחֹרַת יָדֵךְ קַרְנוֹת שֵׁן וְהָובְנִים הֵשִׁיבוּ אֶשְׁכָּרֵךְ׃
16 אֲרָם סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב מַעֲשָׂיִךְ בְּנֹפֶךְ אַרְגָּמָן וְרִקְמָה וּבוּץ
17 וְרָאמֹת וְכַדְכֹּד נָתְנוּ בְּעִזְבוֹנָיִךְ׃ יְהוּדָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּחִטֵּי מִנִּית וּפַנַּג וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן וָצֹרִי נָתְנוּ
18 מַעֲרָבֵךְ׃ דַּמֶּשֶׂק סֹחַרְתֵּךְ בְּרֹב מַעֲשַׂיִךְ מֵרֹב כָּל־הוֹן
19 בְּיֵין חֶלְבּוֹן וְצֶמֶר צָחַר׃ וְדָן וְיָוָן מְאוּזָּל בְּעִזְבוֹנַיִךְ נָתָנּוּ
כ בַּרְזֶל עָשׁוֹת קִדָּה וְקָנֶה בְּמַעֲרָבֵךְ הָיָה׃ דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ
21 בְּבִגְדֵי־חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה׃ עֲרַב וְכָל־נְשִׂיאֵי קֵדָר הֵמָּה סֹחֲרֵי
22 יָדֵךְ בְּכָרִים וְאֵילִם וְעַתּוּדִים בָּם סֹחֲרָיִךְ׃ רֹכְלֵי שְׁבָא
וְרַעְמָה הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּרֹאשׁ כָּל־בֹּשֶׂם וּבְכָל־אֶבֶן יְקָרָה
23 וְזָהָב נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ חָרָן וְכַנֵּה וָעֶדֶן רֹכְלֵי שְׁבָא אַשּׁוּר
24 כִּלְמַד רֹכַלְתֵּךְ׃ הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְמַכְלֻלִים בִּגְלוֹמֵי תְּכֵלֶת
וְרִקְמָה וּבְגִנְזֵי בְּרֹמִים בַּחֲבָלִים חֲבֻשִׁים וַאֲרֻזִים

במרכלתך

v. 5. קמץ בזיק v. 6. כתיים קרי v. 15. והבנים קרי v. 16. דגש אחר שורק ibid. דגי בדגש

6 פון בשן'ער אייכען האָבען זיי דיינע רודערס געמאַכט, דיינע ברעטער
זיינען פון עלפענביין געמאַכט, פון טאַפּאַלען וואָס קומען פון די כתי'שע
אינזלען.
7 געשטריקטע לינען פון מצרים איז דיין זעגעל געוועז, דאָס האָט דיר אויך
אַלס פלאַג געדיענט, בלויע און פורפור וועבונגען פון אַלישה'ער אינזלען
איז דיין צודעק געוועז.
8 פון די איינוואָהנער פון צידון און אדום זיינען דיינע רודערער געוועז,
דיינע שטייערמענער, צר, זיינען זעהר פערנינפטיג געוועז.
9 די עלטסטע און קליגסטע פון גבל זיינען ביי דיר געוועז אַלס פערריכ־
טער פון די צובראָכענע שיפען, זייערע מאַטראָזען האָבען ביי דיר אַלס
געשעפטס לייטע געדיענט.
10 פרס, לוד און פוט זיינען אין דיין אַרמעע געוועז אַלס קריעגס־לייט,
שילד און העלם האָבען זיי ביי דיר געהאַנגען ; זיי האָבען דיר שעהן
געמאַכט.
11 די יונגע ארודי'ער זיינען מיט דיין אַרמעע געוועז רונד אַרום אויף דיינע
מויערען, אויך גמדים אין דיינע טהורעמס, זייערע פאַנציערען דיי־
זיי אַרום דיינע מויערען אויפגעהאַנגען ; זיי האָבען פאָלקאָם געמאַכט
דיין שעהנקייט.
12 מיט תרשיש איז דיין געשעפטס־פערקעהר געוועז מיט פיעל פערשיעדענע
קאָסטבאַרקייטען : מיט זילבער, אַייזען און בליי האָבען זיי אָנגעפילט
דיינע מערק.
13 יון, תובל און משך זיינען דיינע קויפלייטע געוועז, זיי האָבען דיר האַנ־
דעל געשאַפט מיט שקלאַפען און קופערנע כלים.
14 פונ'ם הויז תוגרמה האָבען דיר צום האַנדעל געגעבען פערד, רייט גע־
שפאַנען און מויל עזלען.
15 די בעפעלקערונג פון דדן זיינען דיינע האַנדעל פערמיטלערס געוועז מיט
פיעל אינזלען, אויסצוברענגען דיין האַנד־וואַרע ; הערנער, עלפענ־
ביין און עבענהאָלץ האָבען זיי דיר געבראַכט אַלס געגענפרייז.
16 ארם האַנדעלט ביי דיר דיינע פיעל אַרבייט ; קאָסטבאַרע שטיינער,
פורפור, שטריק אַרבייט, לינען, קאָראַלען און רובינען האָבען זיי פאַר
דיינע וואַרע געגעבען.
17 יהודה און דאָס לאַנד ישראל זיי האָבען ביי דיר געהאַנדעלט מנית'ער
ווייץ, געבעק, האָניג, אויל און באַלזאַם האָבען זיי פאַר דיינע וואַרע
געצאָלט.
18 דמשק האָט ביי דיר געהאַנדעלט אַלערליי קאָסטבאַרע אויסארבייטונגען
דיינע — חלבון־וויין און ווייסע וואָל.
19 רן און יון האָבען מיט גאַנגבאַרע זאַכען פאַר דיינע וואַרע געצאָלט :
אייזען שטאָל, קאַציא און צימערינג, אויך דאָס איז דיין האַנדעל געוועז.
20 דדן האָט מיט דיר געהאַנדעלט מיט פיינע צייג צום רייטען.
21 ערב און אַלע פירשטען פון קדר זיי האָבען דיינע פּראָדוקטען געהאַנדעלט:
לעמער, ווידערס און בעק, וועלכע דו האָסט פערהאַנדעלט.
22 די הענדלער פון שבא און רעמה האָבען מיט דיר געשעפט געמאַכט —
די בעסטע געווירצען. אַלערליי טהייערע שטיינער און גאָלד, האָבען זיי
פאַר דיינע וואַרע געגעבען.
23 חרן, כנה און עדען די הענדלער פון שבא, אויך אשור און כלמד האָבען
מיט דיר געהאַנדעלט.
24 זיי האָבען מיט דיר געהאַנדעלט מיט פיינע צייג, שטיקער בלויע וואָל,
געשטריקטע, קאָלירטע צייגען, געפלאָכטענע שטריק און געצווייגענע, וואָס
דו האָסט פערקויפט.

בְּמַרְכֻלְתֵּךְ׃ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ שָׁרוֹתַיִךְ מַעֲרָבֵךְ וַתִּמָּלְאִי כה
וַתִּכְבְּדִי מְאֹד בְּלֵב יַמִּים׃ בְּמַיִם רַבִּים הֱבִאוּךְ הַשָּׁטִים 26
אֹתָךְ רוּחַ הַקָּדִים שְׁבָרֵךְ בְּלֵב יַמִּים׃ הוֹנֵךְ וְעִזְבוֹנַיִךְ 27
מַעֲרָבֵךְ מַלָּחַיִךְ וְחֹבְלָיִךְ מַחֲזִיקֵי בִדְקֵךְ וְעֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ
וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ אֲשֶׁר־בָּךְ וּבְכָל־קְהָלֵךְ אֲשֶׁר בְּתוֹכֵךְ
יִפְּלוּ בְּלֵב יַמִּים בְּיוֹם מַפַּלְתֵּךְ׃ לְקוֹל זַעֲקַת חֹבְלָיִךְ 28
יִרְעֲשׁוּ מִגְרֹשׁוֹת׃ וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם כֹּל תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט 29
מַלָּחִים כֹּל חֹבְלֵי הַיָּם אֶל־הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ׃ וְהִשְׁמִיעוּ עָלַיִךְ ל
בְּקוֹלָם וְיִזְעֲקוּ מָרָה וְיַעֲלוּ עָפָר עַל־רָאשֵׁיהֶם בָּאֵפֶר
יִתְפַּלָּשׁוּ׃ וְהִקְרִיחוּ אֵלַיִךְ קָרְחָא וְחָגְרוּ שַׂקִּים וּבָכוּ אֵלַיִךְ 31
בְּמַר־נֶפֶשׁ מִסְפֵּד מָר׃ וְנָשְׂאוּ אֵלַיִךְ בְּנִיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ 32
עָלָיִךְ מִי כְצוֹר כְּדֻמָה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים 33
הִשְׂבַּעַתְּ עַמִּים רַבִּים בְּרֹב הוֹנַיִךְ וּמַעֲרָבַיִךְ הֶעֱשַׁרְתְּ מַלְכֵי־
אָרֶץ׃ עֵת נִשְׁבֶּרֶת מִיַּמִּים בְּמַעֲמַקֵּי־מָיִם מַעֲרָבֵךְ וְכָל־ 34
קְהָלֵךְ בְּתוֹכֵךְ נָפָלוּ׃ כֹּל יֹשְׁבֵי הָאִיִּים שָׁמְמוּ עָלָיִךְ לה
וּמַלְכֵיהֶם שָׂעֲרוּ שַׂעַר רָעֲמוּ פָּנִים׃ סֹחֲרִים בָּעַמִּים שָׁרְקוּ 36
עָלָיִךְ בַּלָּהוֹת הָיִית וְאֵינֵךְ עַד־עוֹלָם׃

Cap. XXVIII. כח

כח

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֱמֹר לִנְגִיד צֹר כֹּה־ א 2
אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן גָּבַהּ לִבְּךָ וַתֹּאמֶר אֵל אָנִי מוֹשַׁב
אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא־אֵל וַתִּתֵּן לִבְּךָ
כְּלֵב אֱלֹהִים׃ הִנֵּה חָכָם אַתָּה מִדָּנִאֵל כָּל־סָתוּם לֹא 3
עֲמָמוּךָ׃ בְּחָכְמָתְךָ וּבִתְבוּנָתְךָ עָשִׂיתָ לְּךָ חָיִל וַתַּעַשׂ זָהָב 4
וָכֶסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ׃ בְּרֹב חָכְמָתְךָ בִּרְכֻלָּתְךָ הִרְבִּיתָ חֵילֶךָ ה
וַיִּגְבַּהּ לְבָבְךָ בְּחֵילֶךָ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה 6
יַעַן תִּתְּךָ אֶת־לְבָבְךָ כְּלֵב אֱלֹהִים׃ לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ 7
זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וְהֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם עַל־יְפִי חָכְמָתֶךָ וְחִלְּלוּ

יפעתך

כ״ו v. 28. דר׳ בחולם   v. 31. א׳ במקום ה׳   v. 32. הנ׳ בחירק

25 די שיפען פון תרשיש זיינען דיינע האַנדעל־קאַראַוואַנען ; דו ביזט
פול געוואָרען און ביזט זעהר רייך געוואָרען צווישען די פעלקער.
26 אָבער ווען דיינע שיפלייט האָבען דיך געבראַכט אין די גרויסע וואַסערן,
אין מיטען ים, האָט דיר אַ איסט ווינד צובראָכען.
27 דיין פערמעגען, דיינע וואַרע און האַנדעל, דיינע מאַטראָזען און שטייער־
לייט, די וואָס פערריכטען דיינע צובראָכענע שיפען, דיינע האַנדעלס־
לייט און אַלע דיינע קריעגס־לייט וואָס זיינען ביי דיר, אין דיינע פער־
זאַמלונגען, וועלען אין מיטען ים אַריינפאַלען אינ׳ם טאָג פון דיין ניע־
דערלאַגע.
28 פון יאָמערגעשריי פון דיינע שטייערלייט וועלען אויפציטערן דיינע
ווייַדע־פּלעצער.
29 עס וועלען אַראָבגעהן פון זייערע שיפען אַלע די וואָס האַלטען דעם רודער,
אַלע מאַטראָזען און שטייערלייט וועלען שטעהן בלייבען אויף דר׳ערד.
30 זיי וועלען אויף דיר הויך שרייען, זיי וועלען יאָמערן ביטערליך, ערד
וועלען זיי אויף זייערע קעפּ לעגען און אין אַש וועלען זיי זיך וואַלגערן.
31 צוליעב דיר וועלען זיי זיך אויסרייסען פּליעכעס, זיי וועלען זיך פער־
גאַרטלען מיט זעק און בעווינען דיר, מיט אַ ביטערע זעלע, אַ ביטער־
ליכען קלאַנג.
32 אין זייערע יאָמערען וועלען זיי אויף דיר אויפהויבען אַ קלאַג, זיי
וועלען דיר בעקלאַגען : ווער נאָך ׳איז שטיל געוואָרען אינ׳ם מיטען
ים ווי צר ?
33 ווען דיין האַנדעל איז איבער ימים געגאַנגען האָסטו געזעטיגט פיעל
פעלקער ; מיט דיין גרויסען פערמעגען און האַנדעל האָסטו רייך גע־
מאַכט די קעניגע פונ׳ם לאַנד.
34 יעצט ווען דו ביזט פון ימים צובראָכען געוואָרען אין די טיעפע וואַסערן,
איז געפאַלען אי דיין האַנדעל אי דיין בעפעלקערונג.
35 די בעוואוינער פון אַלע אינזלען האָבען זיך אויף דיר געוואונדערט, און
זייערע קעניגע זיינען פערציטערט געוואָרען, עס האָט אויף זיי דאָס
געזיכט געציטערט.
36 די קויפלייטע פון אַלע פעלקער האָבען דיר אויסגעפייפט, דו ביזט זייער
שרעק געווען אָבער יעצט וועסטו שוין מעהר ניט זיין, קיינמאָל.

קאַפּיטעל כח

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! זאָג צום פירשט פון צר : אַזוי זאָגט גאָט דער אַל־
מעכטיגער — ווייל דו ביזט שטאָלץ געוואָרען און האָסט געזאָגט : „איך
בין אַ גאָט ! איך בין אַלס אַלמעכטיגער געזעסען אין מיטען ים !” —
אָבער דו ביזט דאָך אַ מענש ניט קיין גאָט, נאָר דו ביזט ווי אַ אַלמעכטי־
גער שטאָלץ געוואָרען.
3 דו האַלסט זיך קליגער פאַר דניאל׳ן קיין פערבאָרגענעס איז פון דיר פער־
דונקעלט ;
4 דורך דיין קלוגהייט און פערשטאַנד האָסטו זיך אַ פערמעגען געמאַכט,
און האָסט אין דיינע זאַמלונגען אנגעקליבען גאָלד און זילבער ;
5 דורך דיין קלוגהייט און האַנדעל האָסטו דיין פערמעגען פערגרעסערט,
ביז דו ביזט שטאָלץ געוואָרען אויף דיין פערמעגען.
6 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל דו האָסט זיך
געמאַכט אַ האַרץ אַז דו ביזט אַלמעכטיג ;
7 דערפאַר וועל איך אויף דיר ברענגען טיראַנען פון פרעמדע פעלקער,
זיי וועלען זייערע שווערדען אַרויסנעהמען אויף דיין שעהנע קלוגהייט
און וועלען פערניכטען דיין גלאַנץ.

8 יַפְעָתֶֽךָ׃ לַשַּׁחַת יוֹרִדוּךָ וָמַתָּה מְמוֹתֵי חָלָל בְּלֵב יַמִּֽים׃
9 הֶאָמֹר תֹּאמַר אֱלֹהִים אָנִי לִפְנֵי הֹרְגֶךָ וְאַתָּה אָדָם וְלֹא־
י אֵל בְּיַד מְחַלְלֶֽךָ׃ מוֹתֵי עֲרֵלִים תָּמוּת בְּיַד־זָרִים כִּי אֲנִי
11 דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
12 לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־מֶלֶךְ צוֹר וְאָמַרְתָּ לּוֹ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה חוֹתֵם תָּכְנִית מָלֵא חָכְמָה וּכְלִיל
13 יֹֽפִי׃ בְּעֵדֶן גַּן־אֱלֹהִים הָיִיתָ כָּל־אֶבֶן יְקָרָה מְסֻכָתֶךָ אֹדֶם
פִּטְדָה וְיָהֲלֹם תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה סַפִּיר נֹפֶךְ וּבָרְקַת
וְזָהָב מְלֶאכֶת תֻּפֶּיךָ וּנְקָבֶיךָ בָּךְ בְּיוֹם הִבָּרַאֲךָ כּוֹנָֽנוּ׃
14 אַתְּ־כְּרוּב מִמְשַׁח הַסּוֹכֵךְ וּנְתַתִּיךָ בְּהַר קֹדֶשׁ אֱלֹהִים הָיִיתָ
טו בְּתוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ הִתְהַלָּֽכְתָּ׃ תָּמִים אַתָּה בִּדְרָכֶיךָ מִיּוֹם
16 הִבָּֽרְאָךְ עַד־נִמְצָא עַוְלָתָה בָּֽךְ׃ בְּרֹב רְכֻלָּתְךָ מָלוּ תוֹכְךָ
חָמָס וַתֶּחֱטָא וָאֲחַלֶּלְךָ מֵהַר אֱלֹהִים וָאַבֶּדְךָ כְּרוּב הַסֹּכֵךְ
17 מִתּוֹךְ אַבְנֵי־אֵֽשׁ׃ גָּבַהּ לִבְּךָ בְּיָפְיֶךָ שִׁחַתָּ חָכְמָתְךָ עַל־
יִפְעָתֶךָ עַל־אֶרֶץ הִשְׁלַכְתִּיךָ לִפְנֵי מְלָכִים נְתַתִּיךָ לְרַאֲוָה
18 בָֽךְ׃ מֵרֹב עֲוֺנֶיךָ בְּעֶוֶל רְכֻלָּתְךָ חִלַּלְתָּ מִקְדָּשֶׁיךָ וָאוֹצִא־
אֵשׁ מִתּוֹכְךָ הִיא אֲכָלַתְךָ וָאֶתֶּנְךָ לְאֵפֶר עַל־הָאָרֶץ לְעֵינֵי
19 כָּל־רֹאֶֽיךָ׃ כָּל־יוֹדְעֶיךָ בָּעַמִּים שָׁמְמוּ עָלֶיךָ בַּלָּהוֹת הָיִיתָ
כ וְאֵינְךָ עַד־עוֹלָֽם׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹֽר׃
21 22 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־צִידוֹן וְהִנָּבֵא עָלֶֽיהָ׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צִידוֹן וְנִכְבַּדְתִּי בְּתוֹכֵךְ וְיָֽדְעוּ
23 כִּֽי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי בָהּ שְׁפָטִים וְנִקְדַּשְׁתִּי בָֽהּ׃ וְשִׁלַּחְתִּי־
בָהּ דֶּבֶר וָדָם בְּחוּצוֹתֶיהָ וְנִפְלַל חָלָל בְּתוֹכָהּ בְּחֶרֶב
24 עָלֶיהָ מִסָּבִיב וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָֽה׃ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְבֵית
יִשְׂרָאֵל סִלּוֹן מַמְאִיר וְקוֹץ מַכְאִב מִכֹּל סְבִיבֹתָם הַשָּׁאטִים
כה אוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה בְּקַבְּצִי ׀ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נָפֹצוּ

בם

v. 16. חסר א׳ v. 25. הפטרת וארא

8 זיי וועלען דיר אין העלל ווארפען, און דו וועסט שטאַרבען אַלס שווערד
ערשלאַגענער אין מיטען ים.
9 וועסטו אויך צו דיינע מערדער זאָגען : „איך בין אלמעכטיג ! — ניין,
דו ביזט נאָר א מענש און ניט קיין גאָט ווען דו ביזט אינ׳ם האַנד פון
דיינע קוועלער.
10 מיט אַ שענדליכען טוידט וועסטו שטאַרבען פון באַרבאַרישע הענד,
אזוי ווי איך האָב גערעדט — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.
11 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען.
12 מענשענקינד ! הויב אויף אַ קלאַג אויפ׳ן קעניג פון צר און זאָג צו
איהם : אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — דו ענטהאַלסט פאָלקאָ־
מענהייט, פול מיט קלוגהייט און פראַכטפאָל אין שעהנהייט ;
13 אינ׳ם געטליכען גארטען — עדן — ביזטו געוועזען, דיין געצעלט איז בע־
פוצט געוועזען מיט אַלערליי קאָסטבארע שטיינער : רובין, טאַפּאַז און
דיאמאנט, מאַצערג, אניקס און יאספּיס, סאַפיר, סמאראגד, עדעלשטיין
און גאָלד ; פויקען און בלאַז־אינסטרומענטען זיינען צום אַרבייט גע־
שטעלט געוואָרען דעם זעלביגען טאָג וואָס דו ביזט בעשאַפען געוואָרען.
14 דו געפאַרבענער כרוב וואָס איך האָב דיר אַלס שיצער אנגעשטעלט,
דו ביזט אויפ׳ן געטליך־הייליגען באַרג געוועזען און ביזט צווישען פייער־
דיגע שטיינער אַרומגעגאַנגען.
15 דו ביזט אונשולדיג געוועזען אין דיין אויפפיהרונג זינט דו ביזט בעשאַ־
פען געוואָרען ביז עס איז אין דיר ענטדעקט געוואָרען אונגערעכ־
טיגקייט.
16 דורך דיין גרויסען האַנדעל־פערקעהר ביזטו פול געוואָרען מיט געוואַלד־
טהאַטען און דו ביזט זינדיג געוואָרען, דאן האָב איך דיר אַראָבגעוואָר־
פען פונ׳ם געטליכען באַרג און האָב דיר, דו שיצענדער כרוב, ארויסגע־
שליידערט פון צווישען די פייער־שטיינער.
17 זינד דו ביזט שטאָלץ געוואָרען אויף דיין שעהנהייט, האָסטו פערדאָר־
בען דיין קלוגהייט מיט דיין גלאַנץ; איך האָב דיר אויף דר׳ערד געוואָרפען
און האָב דיר איבערגעגעבען פאר קעניגע זיי זאָלען דיר בעקוקען.
18 איבער דיינע פיעלע זינד און דיין אונגערעכטיגקייט אין האַנדעל, האָסטו
פערשוועכט דיינע הייליגטהימער ; איך האָב פון דיר זעלבסט ארויס־
געבראַכט אַ פייער וועלכער האָט דיר פערברענט און געמאַכט דיר ווי אַש
אינ׳ם לאַנד פאר די אויגען פון אלע יענע וואָס האָבען דיר בעקוקט.
19 אַלע די פעלקער וואָס קענען דיר האָבען זיך אויף דיר געוואונדערט ;
דו ביזט(פאַר זיי)אַ שרעק געוועזען, אָבער וועסט שוין מעהר ניעמאַלס זיין.
20 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
21 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו צידון, פּראָפעצייהע אויף איהר
22 און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען
פאר דיר, צידון ! איך וועל געעהרט ווערען אין דיר, און זיי וועלען
אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל אויף איהר שטראָף לעגען
אום אנערקענט צו ווערען אַלס הייליגער אין איהר.
23 איך וועל אויף איהר אָנשיקען פּעסט און בלוט אין אַלע גאַסען איהרע ;
עס וועלען אין איהר פאַלען ערשלאָגענע פון די שווערד־אַרמעע וואָס וועט
איהר אַרומרינגלען און זיי וועלען וויסען אַז איך בין גאָט.
24 און זי וועט מעהר ניט זיין פאר דאָס הויז ישראל אַלס אַ שטעך־דאָרן
אָדער אַ דאָרן וואָס מאַכט וועהטאָג פון אַלע זייערע אַרומיגע פעלקער.
וועלכע האַסען זיי — אום זיי זאָלען אַנערקענען אַז איך בין גאָט דער
אַלמעכטיגער.

בָּם֙ וְנִקְדַּ֣שְׁתִּי בָ֔ם לְעֵינֵ֖י הַגּוֹיִ֑ם וְיָֽשְׁבוּ֙ עַל־אַדְמָתָ֔ם אֲשֶׁ֥ר
26 נָתַ֖תִּי לְעַבְדִּ֥י לְיַעֲקֹֽב׃ וְיָשְׁב֣וּ עָלֶיהָ֮ לָבֶטַח֒ וּבָנ֣וּ בָתִּ֗ים
וְנָטְע֤וּ כְרָמִים֙ וְיָשְׁב֖וּ לָבֶ֑טַח בַּעֲשׂוֹתִ֣י שְׁפָטִ֗ים בְּכֹ֨ל הַשָּׁאטִ֤ים
אֹתָם֙ מִסְּבִ֣יבֹתָ֔ם וְיָ֣דְע֔וּ כִּ֛י אֲנִ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵיהֶֽם׃

כט

Cap. XXIX. כט

א בַּשָּׁנָה֙ הָעֲשִׂרִ֔ית בָּעֲשִׂרִ֕י בִּשְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר לַחֹ֑דֶשׁ הָיָ֥ה דְבַר־
2 יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם שִׂ֣ים פָּנֶ֔יךָ עַל־פַּרְעֹ֖ה מֶ֣לֶךְ
3 מִצְרָ֑יִם וְהִנָּבֵ֣א עָלָ֔יו וְעַל־מִצְרַ֖יִם כֻּלָּֽהּ׃ דַּבֵּ֨ר וְאָמַרְתָּ֜
כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה הִנְנִ֤י עָלֶ֙יךָ֙ פַּרְעֹ֣ה מֶֽלֶךְ־מִצְרַ֔יִם
הַתַּנִּים֙ הַגָּד֔וֹל הָרֹבֵ֖ץ בְּת֣וֹךְ יְאֹרָ֑יו אֲשֶׁ֥ר אָמַ֛ר לִ֥י יְאֹרִ֖י
4 וַאֲנִ֥י עֲשִׂיתִֽנִי׃ וְנָתַתִּ֤י חַחִיִּים֙* בִּלְחָיֶ֔יךָ וְהִדְבַּקְתִּ֥י דְגַת־
יְאֹרֶ֖יךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶ֑יךָ וְהַעֲלִיתִ֙יךָ֙ מִתּ֣וֹךְ יְאֹרֶ֔יךָ וְאֵת֙ כָּל־
ה דְּגַ֣ת יְאֹרֶ֔יךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶ֖יךָ תִּדְבָּֽק׃ וּנְטַשְׁתִּ֣יךָ הַמִּדְבָּ֗רָה
אוֹתְךָ֙ וְאֵת֙ כָּל־דְּגַ֣ת יְאֹרֶ֔יךָ עַל־פְּנֵ֤י הַשָּׂדֶה֙ תִּפּ֔וֹל לֹ֥א
תֵאָסֵ֖ף וְלֹ֣א תִקָּבֵ֑ץ לְחַיַּ֥ת הָאָ֛רֶץ וּלְע֥וֹף הַשָּׁמַ֖יִם נְתַתִּ֥יךָ
6 לְאָכְלָֽה׃ וְיָֽדְעוּ֙ כָּל־יֹשְׁבֵ֣י מִצְרַ֔יִם כִּ֖י אֲנִ֣י יְהוָ֑ה יַ֧עַן הֱיוֹתָ֛ם
7 מִשְׁעֶ֥נֶת קָנֶ֖ה לְבֵ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃ בְּתָפְשָׂ֨ם בְּךָ֤ בַכַּפְּךָ֙* תֵּר֔וֹץ
וּבָקַעְתָּ֥ לָהֶ֖ם כָּל־כָּתֵ֑ף וּבְהִֽשָּׁעֲנָ֤ם עָלֶ֙יךָ֙ תִּשָּׁבֵ֔ר וְהַעֲמַדְתָּ֥
8 לָהֶ֖ם כָּל־מָתְנָֽיִם׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה הִנְנִי֙
9 מֵבִ֥יא עָלַ֖יִךְ חָ֑רֶב וְהִכְרַתִּ֥י מִמֵּ֖ךְ אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ וְהָיְתָ֤ה
אֶֽרֶץ־מִצְרַ֙יִם֙ לִשְׁמָמָ֣ה וְחָרְבָּ֔ה וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֑ה יַ֣עַן
י אָמַ֛ר יְאֹ֥ר לִ֖י וַאֲנִ֥י עָשִֽׂיתִי׃ לָכֵ֛ן הִנְנִ֥י אֵלֶ֖יךָ וְאֶל־יְאֹרֶ֑יךָ
וְנָתַתִּ֞י אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם לְחָרְבוֹת֙ חֹ֣רֶב שְׁמָמָ֔ה מִמִּגְדֹּ֥ל
11 סְוֵנֵ֖ה וְעַד־גְּב֥וּל כּֽוּשׁ׃ לֹ֤א תַֽעֲבָר־בָּהּ֙ רֶ֣גֶל אָדָ֔ם וְרֶ֥גֶל
12 בְּהֵמָ֖ה לֹ֣א תַֽעֲבָר־בָּ֑הּ וְלֹ֥א תֵשֵׁ֖ב אַרְבָּעִ֥ים שָׁנָֽה׃ וְנָתַתִּ֣י
אֶת־אֶרֶץ֩ מִצְרַ֨יִם שְׁמָמָ֜ה בְּת֣וֹךְ ׀ אֲרָצ֣וֹת נְשַׁמּ֗וֹת וְעָרֶ֙יהָ֙
בְּת֨וֹךְ עָרִ֤ים מָֽחֳרָבוֹת֙ תִּֽהְיֶ֣יןָ שְׁמָמָ֔ה אַרְבָּעִ֖ים שָׁנָ֑ה וַהֲפִצֹתִ֤י

אֶת־

כט v. 4. חחים קרי   v. 7. בכף קרי

25 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווען איך וועל צוזאַמענקלייבען דאָס
הויז ישראל פון די פעלקער אונטער וועלכע זיי זיינען צושפּרייט, וועל
איך דורך זיי ביי די פעלקער געהייליגט ווערען און זיי וועלען זיצען אויף
זייער לאַנד, וועלכע איך האָב אַוועקגעגעבען מיין קנעכט יעקב'ן.
26 זיי וועלען אויף איהר זיצען זיכער, זיי וועלען בויען הייזער, פלאַנצען
וויינגערטנער און זיצען זיכער ; נאָכדעם ווי איך וועל שטראָף לעגען
אויף אַלע זייערע ארומיגע וואָס האַסען זיי — דאַן וועלען זיי אנערקענען
אַז איך עוויגער בין זייער גאָט.

קאַפּיטעל כט

1 אין צעהנטען יאָהר, אין צעהנטען טאָג פון צוועלפטען מאָנאַט, איז גאָט'ס
וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען.
2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו פּרעה קעניג פון מצרים ; פּראָ־
פעצייהע אויף איהם און אויף גאַנץ מצרים.
3 רייד און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל זיך
נעהמען פאַר דיר, פּרעה, קעניג פון מצרים ; דער גרויסער קראָקאָדיל
וואָס ליגט אין זיינע טייכען און זאָגט : „מיינער איז דער טייך, איך
האָב עס פאַר מיר זעלבסט איינגעריכטעט !"
4 איך וועל ארויפטהאָן רינגען אויף דיינע באַקען און וועל אנקלעפּען די
פיש פון דיין טייך אַן דיינע פלוספעדערן, דאַן וועל איך דיר ארויס־
ציהען פון דיין טייך צוזאַמען מיט אַלע פיש וואָס זיינען אנגעקלעפּט
אַן דיינע פלוספעדערן.
5 איך וועל דיר אַוועקשליידערן אין מדבר, דיר מיט אַלע פיש פון דיין
טייך ; אויפ'ן פעלד וועסטו ליגען, דו וועסט ניט אויפגעקליבען אָדער
אויפגעזאַמעלט ווערען — פאַר די טהיערען פונ'ם לאַנד און די פויגלען
וואָס פליהען אונטערן הימעל האָב איך דיר אַלס שפּייז געגעבען.
6 דאַן וועלען אנערקענען אַלע איינוואוינער פון מצרים אַז איך בין גאָט,
ווייל זיי זיינען אַ שוואַכע ראָהר־שטיצע פאַר דאָס הויז ישראל.
7 ווען זיי נעהמען דיר אַן פאַר'ן האַנד וועסטו צושפּאַלטען ווערען און
דו וועסט יעדערן פון זיי דעם שולטער דורכברעכען ; ווען זיי שפּאַרען
זיך אַן אויף דיר ווערסטו צוברעכען און לינקסט זיי אוים די לענדען.
8 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל אויף דיר
ברענגען אַ שווערד און וועל אויסראָטען פון דיר מענשען און פיה.
9 דאַן וועט מצרים ווערען פערוויסט און צושטערט, ווייל ער האָט גע־
זאָגט : „מיינער איז דער טייך, איך האָב עס פאַר מיר זעלבסט איינגע־
ריכטעט !" זיי וועלען שוין אנערקענען אַז איך בין גאָט.
10 ווארום איך וועל זיך נעהמען פאַר דיר און דיינע טייכען, איך וועל מאַ־
כען מצרים פאַר וויסטע רואינען, עס וועט צושטערט זיין פון טהורם
סונה ביז דעם גרענעץ פון כוש.
11 קיין מענשעשע פוס וועט איהר בעטרעטען, אויך קיין פוס פון אַ פיה
וועט איהר בעטרעטען — פיערציג יאָהר וועט זי ניט בעוואוינט ווערען.
12 איך וועל וויסט מאַכען דאָס לאַנד מצרים אונטער אַנדערע פערוויסטע־
טע לענדער, איהרע שטעדט וועלען פערציג יאָהר זיין ווי אַנדערע פער־
וויסטעטע שטעדט ; דאַן וועל איך מצרים צושפּרייטען איבער פעלקער
און פונאַנדערוואַרפען אין פערשיעדענע לענדער.

13 אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲקַבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־
14 הָעַמִּים אֲשֶׁר־נָפֹצוּ שָׁמָּה׃ וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת מִצְרַיִם
וַהֲשִׁבֹתִי אֹתָם אֶרֶץ פַּתְרוֹס עַל־אֶרֶץ מְכוּרָתָם וְהָיוּ שָׁם
טו מַמְלָכָה שְׁפָלָה׃ מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפָלָה וְלֹא־
תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רְדוֹת בַּגּוֹיִם׃
16 וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מַזְכִּיר עָוֺן בִּפְנוֹתָם
17 אַחֲרֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים
וָשֶׁבַע שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
18 לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ
עֲבֹדָה גְדוֹלָה אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ מֻקְרָח וְכָל־כָּתֵף מְרוּטָה
וְשָׂכָר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל־הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר־עָבַד
19 עָלֶיהָ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי נֹתֵן לִנְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְנָשָׂא הֲמֹנָהּ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ
כ וּבָזַז בִּזָּהּ וְהָיְתָה שָׂכָר לְחֵילוֹ׃ פְּעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי
לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ בַּיּוֹם
21 הַהוּא אַצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וּלְךָ אֶתֵּן פִּתְחוֹן־פֶּה
בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

CAP. XXX. ל

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה
3 אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הֵילִילוּ הָהּ לַיּוֹם׃ כִּי־קָרוֹב יוֹם וְקָרוֹב
4 יוֹם לַיהוָה יוֹם עָנָן עֵת גּוֹיִם יִהְיֶה׃ וּבָאָה חֶרֶב בְּמִצְרַיִם
וְהָיְתָה חַלְחָלָה בְּכוּשׁ בִּנְפֹל חָלָל בְּמִצְרָיִם וְלָקְחוּ הֲמוֹנָהּ
ה וְנֶהֶרְסוּ יְסוֹדֹתֶיהָ׃ כּוּשׁ וּפוּט וְלוּד וְכָל־הָעֶרֶב וְכוּב וּבְנֵי
6 אֶרֶץ הַבְּרִית אִתָּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
וְנָפְלוּ סֹמְכֵי מִצְרַיִם וְיָרַד גְּאוֹן עֻזָּהּ מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה בַּחֶרֶב
7 יִפְּלוּ־בָהּ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְנָשַׁמּוּ בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נְשַׁמּוֹת

ועריו

כ״ט v. 21. עד כאן ל׳ v. 4. מלרע

13 ווארום אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ערשט נאָך דעם
פערלויף פון פיערציג יאָהר וועל איך צונויפקלייבען מצרים פון די פעל־
קער אונטער וועלכע זיי זיינען צושפּרייט.
14 דאַן וועל איך צוריקברענגען די געפאנגענשאַפט פון מצרים, איך וועל
זיי צוריק בעזעצען אין פתרוס, זייער געבורטס־לאַנד, דאָרטען וועלען
זיי זיין אַן אונבעדייטענדע קעניגרייך.
15 זי וועט ניעדעריגער זיין פאר אַלע קעניגרייכען און וועט זיך מעהר ניט
ערהויבען איבער די פעלקער ; איך וועל זיי קליין מאַכען אום זיי זאָלען
ניט בעהערשען קיינע פעלקער.
16 זיי וועלען מעהר ניט זיין פאר דאָס הויז ישראל אַ שטיצע וואָס ער־
אינערט אַ ניעדערלאַגע, (ווי דאַן) ווען זיי האָבען זיך געווענדעט צו
זיי, און זיי וועלען אנערקענען אַז איך בין גאָט דער אַלמעכטיגער.
17 דאָס איז געוועזן אין זיעבען־און־צוואַנציגסטען יאָהר, אין ערשטען טאָג
פון ערשטען מאָנאַט. גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
18 מענשענקינד ! נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט זיין ארמעע געמאַכט
שווער אַרבייטען ביי צר, יעדער קאָפּ איז אויסגעקראָכען און יעדער
שולטער אנגעריבען ; אָבער ער מיט זיין ארמעע האָבען קיינע פער־
דיענסט געהאַט פון צר פאר די שווערע ארבייט וואָס זיי האָבען ארום
איהם געהאַט.
19 דערפאר — אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — וועל איך איבערגעבען
צו נבוכדראצר, קעניג פון בבל, דאָס לאַנד מצרים ; ער וועט אַוועק־
פיהרען איהרע בעפעלקערונג, צורויבען איהר פערמעגען און צופלינדערן
איהר אייגענטהום — דאָס וועט זיין דער לוין פאר זיין ארמעע.
20 פאר זיין ארבייט וואָס ער האָט נעבען איהר געטהאָן גיעב איך איהם
איבער דאָס לאַנד מצרים, וועלכע האָט קעגען מיר פערבראָכען. דאָס
זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.
21 אין דעם זעלבּיגען טאָג וועל איך מאַכען וואקסען די מאַכט פונ'ם הויז
ישראל, אויך דיר וועל איך לאָזען אַ מויל עפענען צווישען זיי — דאמאלס
וועלען זיי אנערקענען, אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל ל

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! פּראָפעצייהע און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכ־
טיגער — הויבט אויף אַ יאמער־קלאָג איבער דעם טאָג !
3 דער טאָג ערנעהענט זיך, באַלד קומט אן גאָט'ס שטראָף־טאָג, אַ וואָל־
קענטאָג ; ער וועט בעשטימט קומען אויף די פעלקער.
4 אַ שווערד וועט בעפאַלען מצרים, דער שרעק וועט גרייכען ביז כוש ווען
די ערשלאָגענע וועלען פאַלען אין מצרים ; מען וועט אַוועקפיהרען
איהר בעפעלקערונג און צוברעכען איהרע פונדאמענטען.
5 כוש, פוט, לוד אויך גאַנץ ערב מיט כוב און די בעוואוינער פון די לענדער
וואָס זיינען מיט זיי פערבונדען, וועלען מיט זיי צוזאמען פאַלען פון
שווערד.
6 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : עס וועלען פאַלען די שטיצער פון מצרים און
דער שטאָלץ פון איהר מאַכט וועט אראָפּ ניעדערן פונ'ם טהורם סונה,
אַלע וועלען אין איהר פאַלען פון שווערד — זאָגט גאָט דער אַלמעכ־
טיגער.
7 זיי וועלען פערוויסטעט ווערען ווי אנדערע וויסטע לענדער און זיינע
שטעדט וועלען זיין ווי אַנדערע רואינירטע שטעדט ;

וְעָרָיו בְּתוֹךְ־עָרִים נַחֲרָבוֹת תִּהְיֶינָה׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה 8
בְּתִתִּי־אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁבְּרוּ כָּל־עֹזְרֶיהָ׃ בַּיּוֹם הַהוּא 9
יֵצְאוּ מַלְאָכִים מִלְּפָנַי בַּצִּים לְהַחֲרִיד אֶת־כּוּשׁ בֶּטַח
וְהָיְתָה חַלְחָלָה בָהֶם כְּיוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָּאָה׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁבַּתִּי אֶת־הֲמוֹן מִצְרַיִם בְּיַד י
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ הוּא וְעַמּוֹ אִתּוֹ עָרִיצֵי גוֹיִם 11
מוּבָאִים לְשַׁחֵת הָאָרֶץ וְהֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם עַל־מִצְרַיִם
וּמָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ חָלָל׃ וְנָתַתִּי יְאֹרִים חָרָבָה וּמָכַרְתִּי 12
אֶת־הָאָרֶץ בְּיַד־רָעִים וַהֲשִׁמֹּתִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ בְּיַד־זָרִים
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהַאֲבַדְתִּי 13
גִלּוּלִים וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֹּף וְנָשִׂיא מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם לֹא
יִהְיֶה־עוֹד וְנָתַתִּי יִרְאָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַהֲשִׁמֹּתִי אֶת־ 14
פַּתְרֹס וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּצֹעַן וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּנֹא׃ וְשָׁפַכְתִּי טו
חֲמָתִי עַל־סִין מָעוֹז מִצְרָיִם וְהִכְרַתִּי אֶת־הֲמוֹן נֹא׃ וְנָתַתִּי 16
אֵשׁ בְּמִצְרַיִם חוּל תָּחִיל סִין וְנֹא תִּהְיֶה לְהִבָּקֵעַ וְנֹף צָרֵי
יוֹמָם׃ בַּחוּרֵי אָוֶן וּפִי־בֶסֶת בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְהֵנָּה בַּשְּׁבִי תֵלַכְנָה׃ 17
וּבִתְחַפְנְחֵס חָשַׂךְ הַיּוֹם בְּשִׁבְרִי־שָׁם אֶת־מֹטוֹת מִצְרַיִם 18
וְנִשְׁבַּת־בָּהּ גְּאוֹן עֻזָּהּ הִיא עָנָן יְכַסֶּנָּה וּבְנוֹתֶיהָ בַּשְּׁבִי
תֵלַכְנָה׃ וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּמִצְרָיִם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 19
וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה כ
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֶת־זְרוֹעַ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־ 21
מִצְרַיִם שָׁבָרְתִּי וְהִנֵּה לֹא־חֻבְּשָׁה לָתֵת רְפֻאוֹת לָשׂוּם
חִתּוּל לְחָבְשָׁהּ לְחָזְקָהּ לִתְפֹּשׂ בֶּחָרֶב׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר 22
אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְשָׁבַרְתִּי אֶת־
זְרֹעֹתָיו אֶת־הַחֲזָקָה וְאֶת־הַנִּשְׁבָּרֶת וְהִפַּלְתִּי אֶת־הַחֶרֶב
מִיָּדוֹ׃ וַהֲפִצוֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ 23
וְחִזַּקְתִּי אֶת־זְרֹעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָתַתִּי אֶת־חַרְבִּי בְּיָדוֹ 24

v. 16. תחול ק׳ v. 18. כ״א חשך

8 זיי וועלען דאַן אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל איבערגע־
בען מצרים צו פייער און אַלע איהרע העלפערם ווּעלען צובראָכען
ווערען.
9 אין יענעם טאָג וועלען ארויסגעהן מיינע געשיקטע אין שיפען צו בע־
פאַלען כוש, וואָס איך בין זיכער ; עס וועט אויך ביי זיי זיין אַ שרעק
אַזוי ווי עס איז געוועזן ווען אויף מצרים איז דער שטראַפטאָג גע־
קומען.
10 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל פערניכטען די בעפעל־
קערונג פון מצרים דורך נבוכדראצר קעניג פון בבל.
11 ער מיט זיין ארמעע אויך טיראַנען פון אַנדערע פעלקער מיט איהם
ווערען געבראַכט צו פערדארבען דאָס לאַנד ; זיי וועלען ארויסציהען
זייערע שווערדען אויף מצרים און פול מאַכען דאָס לאַנד מיט ער־
שלאַגענע.
12 די טייכען וועל איך מאַכען טרוקען, דאָס לאַנד וועל איך איבערגעבען
צו צושטערער ; דאָס לאַנד און אַלץ וואָס אין איהר וועל איך פערניכ־
טען דורך באַרבאַרען — איך, גאָט, האָב דאָס גערעדט.
13 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל פערניכטען די געצענ־
בילדער, איך וועל אויסראָטען געצען פון נף און עס וועט מעהר קיין
פירשט זיין אינ׳ם לאַנד מצרים, אַ שרעק וועל איך וואַרפען אויף דאָס
לאַנד מצרים.
14 פתרם וועל איך פערוויסטען, אין צען וועל איך אַ פייער מאַכען און
געריכט־שטראַף וועל איך טהאָן אין נא.
15 איך וועל אויך אויסגיסען מיין צאָרן אויף סין, דער פעסטונג פון מצרים,
און וועל אויסראָטען די גרויסע בעפעלקערונג פון נא.
16 איך וועל אַזא פייער מאַכען אין מצרים אַז סין וועט אויפגעציטערט
ווערען, נא וועט דורכגעבראָכען ווערען אויך נף וועט דורכגעבראכען
ווערען פון שטענדיגען בעלאַגערן.
17 די יונגען פון און און פי־בסת, וועלען פון שווערד פאַלען, און זייערע
מיידלאַך וועלען געפאַנגענע געהן.
18 אין תחפנחס וועט זיין אַ פינסטערער טאָג ווען איך וועל דאָרטען צוברע־
כען די שטיצע פון מצרים, אום איהר מעכטיגער שטאָלץ זאָל אויפהע־
רען ; איהר זעלבסט וועט אַ וואָלקען פערדעקען, און איהרע פראָווינצען
וועלען געפאַנגענע געהן.
19 איך וועל שטראַף מאַכען אין מצרים, אום זיי זאָלען וויסען, אַז איך בין
גאָט.
20 דאָס איז געוועזן אין עלפטען יאָהר, זיעבען טעג אין ערשטען מאָנאַט,
איז גאָט׳ס וואָרט געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
21 מענשענקינד ! איך האָב צובראָכען די מאַכט פון פרעה, קעניג פון
מצרים, און עס איז ניט פערבונדען געוואָרען ארויפצולעגען היילמיטלען
אָדער ארויפטהאָן אַ באַנד צו פערבינדען עס שטאַרק אום אַ שווערד צו
האַלטען.
22 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען
פאַר פרעה קעניג פון מצרים, איך וועל זיינע ארעמס צוברעכען, ווי די
שטאַרקע אַזוי די צובראָכענע, און דעם שווערד וועל איך פון זיין האַנד
ארויסוואַרפען.
23 דאַן וועל איך צושפרייטען מצרים איבער די פעלקער און פונאַנדער־
וואַרפען איבער די לענדער.
24 איך וועל שטאַרק מאַכען די ארעמס פונ׳ם קעניג פון בבל, איך וועל איהם

וְשָׁבַרְתִּי֙ אֶת־זְרֹע֣וֹת פַּרְעֹ֔ה וְנָאַ֛ק נַאֲק֥וֹת חָלָ֖ל לְפָנָֽיו׃
כה וְהַחֲזַקְתִּ֗י אֶת־זְרֹעוֹת֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל וּזְרֹע֥וֹת פַּרְעֹ֖ה תִּפֹּ֑לְנָה
וְיָדְע֞וּ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֗ה בְּתִתִּ֤י חַרְבִּי֙ בְּיַ֣ד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וְנָטָ֥ה
26 אוֹתָ֖הּ אֶל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וַהֲפִצוֹתִ֤י אֶת־מִצְרַ֙יִם֙ בַּגּוֹיִ֔ם
וְזֵרִיתִ֥י אוֹתָ֖ם בָּאֲרָצ֑וֹת וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃

לא CAP. XXXI. לא

א וַיְהִ֗י בְּאַחַ֤ת עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֔ה בַּשְּׁלִישִׁ֖י בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ הָיָ֥ה
2 דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם אֱמֹ֛ר אֶל־פַּרְעֹ֥ה מֶֽלֶךְ־
3 מִצְרַ֖יִם וְאֶל־הֲמוֹנ֑וֹ אֶל־מִ֖י דָּמִ֥יתָ בְגָדְלֶֽךָ׃ הִנֵּ֨ה אַשּׁ֜וּר
אֶ֤רֶז בַּלְּבָנוֹן֙ יְפֵ֥ה עָנָ֛ף וְחֹ֥רֶשׁ מֵצַ֖ל וּגְבַ֣הּ קוֹמָ֑ה וּבֵ֣ין עֲבֹתִ֔ים
4 הָיְתָ֖ה צַמַּרְתּֽוֹ׃ מַ֣יִם גִּדְּל֔וּהוּ תְּה֖וֹם רֹֽמְמָ֑תְהוּ אֶת־
נַהֲרֹתֶ֗יהָ הֹלֵךְ֙ סְבִיב֣וֹת מַטָּעָ֔הּ וְאֶת־תְּעָלֹתֶ֙יהָ֙ שִׁלְחָ֔ה אֶ֖ל
ה כָּל־עֲצֵ֥י הַשָּׂדֶֽה׃ עַל־כֵּן֙ גָּבְהָ֣א קֹמָת֔וֹ מִכֹּ֖ל עֲצֵ֣י הַשָּׂדֶ֑ה
וַתִּרְבֶּ֨ינָה סַרְעַפֹּתָ֜יו וַתֶּאֱרַ֧כְנָה פֹארֹתָ֛ו מִמַּ֥יִם רַבִּ֖ים
6 בְּשַׁלְּחֽוֹ׃ בִּסְעַפֹּתָ֤יו קִֽנְנוּ֙ כָּל־ע֣וֹף הַשָּׁמַ֔יִם וְתַ֣חַת פֹּארֹתָ֗יו
7 יָֽלְדוּ֙ כֹּ֚ל חַיַּ֣ת הַשָּׂדֶ֔ה וּבְצִלּוֹ֙ יֵֽשְׁב֔וּ כֹּ֖ל גּוֹיִ֥ם רַבִּֽים׃ וַיְּיִ֣ף
בְּגָדְל֔וֹ בְּאֹ֖רֶךְ דָּלִיּוֹתָ֑יו כִּֽי־הָיָ֥ה שָׁרְשׁ֖וֹ אֶל־מַ֥יִם רַבִּֽים׃
8 אֲרָזִ֣ים לֹא־עֲמָמֻ֘הוּ֮ בְּגַן־אֱלֹהִים֒ בְּרוֹשִׁ֗ים לֹ֤א דָמוּ֙ אֶל־
סְעַפֹּתָ֔יו וְעַרְמֹנִ֥ים לֹא־הָי֖וּ כְּפֹארֹתָ֑יו כָּל־עֵץ֙ בְּגַן־אֱלֹהִ֔ים
9 לֹא־דָמָ֥ה אֵלָ֖יו בְּיָפְיֽוֹ׃ יָפֶה֙ עֲשִׂיתִ֔יו בְּרֹ֖ב דָּלִיּוֹתָ֑יו וַיְקַנְאֻ֙הוּ֙
כָּל־עֲצֵי־עֵ֔דֶן אֲשֶׁ֖ר בְּגַ֥ן הָאֱלֹהִֽים׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙
אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה יַ֕עַן אֲשֶׁ֥ר גָּבַ֖הְתָּ בְּקוֹמָ֑ה וַיִּתֵּ֤ן צַמַּרְתּוֹ֙ אֶל־
11 בֵּ֣ין עֲבוֹתִ֔ים וְרָ֥ם לְבָב֖וֹ בְּגָבְהֽוֹ׃ וְאֶתְּנֵ֕הוּ בְּיַ֖ד אֵ֣יל גּוֹיִ֑ם
12 עָשׂ֤וֹ יַעֲשֶׂה֙ ל֔וֹ כְּרִשְׁע֖וֹ גֵּרַשְׁתִּֽהוּ׃ וַיִּכְרְתֻ֧הוּ זָרִ֛ים עָרִיצֵ֥י
גוֹיִ֖ם וַיִּטְּשֻׁ֑הוּ אֶל־הֶ֠הָרִים וּבְכָל־גֵּאָ֞יוֹת נָפְל֣וּ דָלִיּוֹתָ֗יו
וַתִּשָּׁבַ֤רְנָה פֹרֹאתָיו֙ בְּכֹל֙ אֲפִיקֵ֣י הָאָ֔רֶץ וַיֵּרְד֧וּ מִצִּלּ֛וֹ כָּֽל־
13 עַמֵּ֥י הָאָ֖רֶץ וַיִּטְּשֻֽׁהוּ׃ עַל־מַפַּלְתּ֥וֹ יִשְׁכְּנ֖וּ כָּל־ע֣וֹף הַשָּׁמַ֑יִם

ואל־

לא v. 4. הל' רפה v. 5. א' במקום ה' ibid. פארתו ק v. 11. למדנחאי אל ibid. כ"א כרשע

אין האַנד געבען מיין שווערד ; דאַמאָלס וועל איך צוברעכען פּרעה׳ס
אָרעמס און ער וועט פאַר איהם שרייען ווי עס שרייט אַ ערשלאַגענער.
25 די אָרעמס פונ׳ם קעניג פון בבל וועל איך שטאַרק מאַכען און פּרעה׳ס
אָרעמס וועלען פאַלען, דאַן וועלען זיי אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען
איך וועל מיין שווערד געבען אין האַנד פונ׳ם קעניג פון בבל, ער וועט
איהם שוין בעוועגען אויף דאָס לאַנד מצרים.
26 און איך וועל צושפּרייטען מצרים איבער די פעלקער און פונאַנדערוואַר־
פען זיי איבער די לענדער — זאָלען זיי וויסען, אַז איך בין גאָט !

קאַפּיטעל לא

1 דאָס איז געווען אין עלפטען יאָהר, אין ערשטען טאָג פון דריטען מאָנאַט,
איז גאָט׳ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! זאָג צו פּרעה קעניג פון מצרים און צו זיין בעפעלקערונג :
צו וועמען גלייכסטו זיך שטאָלץ זייענדיג ? !
3 אָט איז אשור ווי אַ צעדער פון לבנון, שעהן בעצווייגט, געדיכט בעשאָטענט
און הויך געוואַקסען, זאָגאַר זיין שפּיץ איז געדיכט בעצווייגט געווען.
4 וואַסערן האָבען איהם ערצויגען, דער אַבגרונד האָט איהם געהויבען,
פליסענדיג זיינע טייכען אַרום זיינע אַבפלאַנצונגען און מיט זיינע קאַ־
נאַלען האָט ער בעוואַסערט אַלע פעלד בוימער.
5 דערפאַר איז זיין געוויקס געווען העכער פאַר אַלע בוימער פון פעלד,
ער האָט פיעל פערנאַנדערצווייגונגען געהאַט אין זיינע צווייגען זיינען
לאַנג געוואָרען פון די בעוואַסערונג פון גרויסען וואַסער.
6 אין זיינע פערנאַנדערצווייגונגען האָבען נעסטען געמאַכט אַלע פויגלען פון
הימעל, אונטער זיינע צווייגען האָבען קינדער געבוירען פערשיעדענע
טהיערען פון פעלד און אין זיין שאָטען זיינען אַלע גרויסע פעלקער גע־
זעסען.
7 ער איז שעהן געווען מיט זיין וואוקס און דעם לענג פון זיינע צווייגען,
ווייל זיינע וואָרצלען זיינען געווען נעבען גרויסע וואַסערען.
8 זאָגאַר די צעדערען פון גרויסען גאָרטען האָבען איהם ניט פערדונקעלט,
ציפּרעסען האָבען זיך ניט פערגליכען מיט זיינע פערנאַנדערצווייגונ־
גען און קאָסטאַנען־בוימער זיינען ניט אַזוי גרויס געווען ווי זיינע צוויי־
גען ; קיין בוים פון געטליכען גאָרטען האָט זיך צו איהם ניט געגלי־
כען אין שעהנהייט.
9 איך האָב איהם אַזוי פערפּוצט מיט זיינע גרויסע צווייגען אַז אַלע בוי־
מער פון עדן, ד. ה. אין געטליכען גאָרטען, האָבען איהם מקנא געווען.
10 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל זינט ער איז הויך
געוואָרען אין וואוקס און אוועקגעלאָזען זיינע צווייגען העכער פאַר אַלע
בעצווייגטע בוימער, און איז צוליעב זיין הויך, שטאָלץ געוואָרען,
11 וועל איך איהם איבערגעבען אין האַנד פון די מעכטיגע פעלקער און
מען וועט איהם טהאָן לויט זיין פערברעכען ; איך ערווייטער איהם
(פון זיך).
12 דאַן האָבען איהם די באַרבאַרען און מעכטיגע פעלקער אָבגעשניטען און
אַוועקגעוואָרפען, אויף בערג און טהאָלען זיינען זיינע צווייגען געפאַלען,
צובראָכענערהייד וואַלגערען זיך זיינע צווייגען איבער אַלע זומפּען פון
לאַנד ; דאַן זיינען אַלע פעלקער פון לאַנד אַוועקגעגאַנגען פון אונטער
זיין שאָטען און האָבען איהם פערלאָזען.
13 יעצט רוהען פערשיעדענע פויגלען פון הימעל אויף זיין איינגעפאַלע־
נעם שטאַם און אויף זיינע צווייגען זיינען אלע טהיערען פון פעלד.

וְאֶל־פֹּרֹאתָיו הָיוּ כֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִגְבְּהוּ 14
בְקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מַיִם וְלֹא־יִתְּנוּ אֶת־צַמַּרְתָּם אֶל־בֵּין
עֲבֹתִים וְלֹא־יַעַמְדוּ אֲלֵיהֶם בְּגָבְהָם כָּל־שֹׁתֵי מָיִם כִּי כֻלָּם
נִתְּנוּ לַמָּוֶת אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם אֶל־יוֹרְדֵי
בוֹר׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׁאוֹלָה הֶאֱבַלְתִּי טו
כִּסֵּתִי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם וָאֶמְנַע נַהֲרוֹתֶיהָ וַיִּכָּלְאוּ מַיִם רַבִּים
וָאַקְדִּר עָלָיו לְבָנוֹן וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה עָלָיו עֻלְפֶּה׃ מִקּוֹל 16
מַפַּלְתּוֹ הִרְעַשְׁתִּי גוֹיִם בְּהוֹרִדִי אֹתוֹ שְׁאוֹלָה אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר
וַיִּנָּחֲמוּ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּית כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן מִבְחַר וְטוֹב־לְבָנוֹן
כָּל־שֹׁתֵי מָיִם׃ גַּם הֵם אִתּוֹ יָרְדוּ שְׁאוֹלָה אֶל־חַלְלֵי־חָרֶב 17
וּזְרֹעוֹ יָשְׁבוּ בְצִלּוֹ בְּתוֹךְ גּוֹיִם׃ אֶל־מִי דָמִיתָ כָּכָה בְּכָבוֹד 18
וּבְגֹדֶל בַּעֲצֵי־עֵדֶן וְהוּרַדְתָּ אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית
בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב הוּא פַרְעֹה וְכָל־
הֲמוֹנֹה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

לב Cap. XXXII. לב

וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁנֵי־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ א
הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־ 2
פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּפִיר גּוֹיִם נִדְמֵיתָ
וְאַתָּה כַּתַּנִּים בַּיַּמִּים וַתָּגַח בְּנַהֲרוֹתֶיךָ וַתִּדְלַח־מַיִם
בְּרַגְלֶיךָ וַתִּרְפֹּס נַהֲרוֹתָם׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה 3
וּפָרַשְׂתִּי עָלֶיךָ אֶת־רִשְׁתִּי בִּקְהַל עַמִּים רַבִּים וְהֶעֱלוּךָ
בְּחֶרְמִי׃ וּנְטַשְׁתִּיךָ בָאָרֶץ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֶךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי 4
עָלֶיךָ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְהִשְׂבַּעְתִּי מִמְּךָ חַיַּת כָּל־הָאָרֶץ׃
וְנָתַתִּי אֶת־בְּשָׂרְךָ עַל־הֶהָרִים וּמִלֵּאתִי הַגֵּאָיוֹת רָמוּתֶךָ׃ ה
וְהִשְׁקֵיתִי אֶרֶץ צָפָתְךָ מִדָּמְךָ אֶל־הֶהָרִים וַאֲפִקִים יִמָּלְאוּן 6
מִמֶּךָּ׃ וְכִסֵּיתִי בְכַבּוֹתְךָ שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת־כֹּכְבֵיהֶם 7
שֶׁמֶשׁ בֶּעָנָן אֲכַסֶּנּוּ וְיָרֵחַ לֹא־יָאִיר אוֹרוֹ׃ כָּל־מְאוֹרֵי אוֹר 8

בשמים

ל״א v. 14. דא׳ בצר

14 אום עס זאָלען ניט שטאָלציערען מיט זייער וואוקס אַלע בוימער וואָס
נעבען וואַסער, זיי זאָלען ניט אוועקלאָזען זייער שפּיטץ צווישען די בע־
צווייגטע און זיי זאָלען ניט אויסשטעלען מיט שטאָלץ זייערע שטאַמען
אַלע וואַסער־טרינקער ; וואָרום זיי אַלע זיינען צו טוידט איבערגעגע־
בען, טיעף אין דער ערד, צווישען מענשען וואָס געהען אין דער ערד.
15 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווען ער וועט אַראָבגעהן אין העלל,
האָב איך טרויער בעשטימט ; זינט איך האָב איהם מיט'ן אָבגרונד
פערדעקט, האָב איך איהם פערהאַלטען די טייכען און איינגעשלאָסען
די גרויסע וואַסערען, איך האָב צוליעב איהם דעם לבנון פערשוואַרצט,
אויך אַלע פעלד־בוימער זיינען איבער איהם פערשמאַכטעט.
16 פון דעם גערויש ווען ער איז געפאַלען, ווען איך האָב איהם אין העלל
געוואָרפען ווי די וואָס געהען אין גרוב, האָב איך פעלקער אויפגעצי־
טערט, עס ווערען אין אונטערוועלט בעדויערען אַלע בוימער פון עדן,
די אויסערוועהלטע און בעסטע פון לבנון — אַלע וואַסער־טרינקער.
17 אויך זיי זיינען מיט איהם אַריין אין העלל צו די פון שווערד דערשלאָ־
גענע, אויך זיין שטיצע און די וואָס זיינען צווישען אַנדערע פעלקער
אין זיין שאָטען געזעסען.
18 צו וועמען פון די עדן־בוימער ביזטו אין יעצטיגען צושטאַנד געגליכען אין
עהרע און שטאָלץ ? ! דו וועסט צוזאַמען מיט די עדן־בוימער אַראָב־
געהן אינ'ם אונטערערד, צווישען די אונבעזינטע וועסטו ליעגען מיט
אַלע פון שווערד דערשלאָגענע — דאָס איז פּרעה מיט זיין גאַנצע בע־
פעלקערונג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל לב

1 דאָס איז געווען אין צוועלפטען יאָהר, אין ערשטען טאָג פון צוועלפטען
מאָנאַט. גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! הויב אויף אַ קלאָג אויף פּרעה פון מצרים, און זאָג צו
איהם : דו ביזט גלייך געווען צו אַ יונגען לייב, אויך ביזטו ווי אַ קראָ־
קאָדיל אין די טייכען ; דו האָסט זיך אַרומגעוואָרפען אין דיינע טייכען,
דו האָסט מיט דיינע פיס דאָס וואַסער געקלאַפּט און האָסט שמוציג גע־
מאַכט זייערע טייכען.
3 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל פאַר דיר אויסשפּרייטען
מיין נעץ אין געגענוואַרט פון פיעל פעלקער, און מען וועט דיר אַרויס־
שלעפּען מיט מיין נעץ.
4 איך וועל דיר איבערלאָזען אויף דער ערד, אויפ'ן פעלד וועל איך דיר
אוועקוואַרפען ; איך וועל מאַכען רוהען אויף דיר אַלע פויגלען פון
הימעל און וועל זאַט מאַכען פון דיר אַלע פעלד־טהיערען.
5 איך וועל דיין קערפּער אויף די בערג אוועקלעגען און וועל פול מאַכען די
טהאָלען מיט דיין געפאַלענעם קערפּער.
6 איך וועל דיין פערפלייצטע לאַנד אָנטרינקען פון דיין בלוט ביז די בערג,
אויך אַלע זומפּען וועלען פול ווערען פון דיר.
7 ווען דו וועסט אויסגעלאָסען ווערען וועל איך דעם הימעל פערדעקען און
שוואַרץ מאַכען די שטערען, די זונן וועל איך מיט אַ וואָלקען צודעקען
אום זי זאָל איהר ליכט ניט וואַרפען אויף די לבנה.
8 איך וועל צוליעב דיר פערפינסטערען אַלע ליכט שטראַהלענדע פון הי־

בַּשָּׁמַיִם אַקְדִּירֵם עָלֶיךָ וְנָתַתִּי חֹשֶׁךְ עַל־אַרְצְךָ נְאֻם אֲדֹנָי
9 יֱהֹוִה׃ וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים בַּהֲבִיאִי שִׁבְרְךָ בַּגּוֹיִם
י עַל־אֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם׃ וַהֲשִׁמּוֹתִי עָלֶיךָ עַמִּים
רַבִּים וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂעֲרוּ עָלֶיךָ שַׂעַר בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי עַל־
פְּנֵיהֶם וְחָרְדוּ לִרְגָעִים אִישׁ לְנַפְשׁוֹ בְּיוֹם מַפַּלְתֶּךָ׃
11 12 כִּי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה חֶרֶב מֶלֶךְ־בָּבֶל תְּבוֹאֶךָ׃ בְּחַרְבוֹת
גִּבּוֹרִים אַפִּיל הֲמוֹנֶךָ עָרִיצֵי גוֹיִם כֻּלָּם וְשָׁדְדוּ אֶת־גְּאוֹן
13 מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־כָּל־בְּהֶמְתָּהּ
מֵעַל מַיִם רַבִּים וְלֹא תִדְלָחֵם רֶגֶל־אָדָם עוֹד וּפַרְסוֹת
14 בְּהֵמָה לֹא תִדְלָחֵם׃ אָז אַשְׁקִיעַ מֵימֵיהֶם וְנַהֲרוֹתָם כַּשֶּׁמֶן
טו אוֹלִיךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ בְּתִתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה
וּנְשַׁמָּה אֶרֶץ מִמְּלֹאָהּ בְּהַכּוֹתִי אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי בָהּ וְיָדְעוּ
16 כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנֵנָּה
אוֹתָהּ עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כָּל־הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנֵנָּה אוֹתָהּ נְאֻם
17 אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
18 לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם נְהֵה עַל־
הֲמוֹן מִצְרַיִם וְהוֹרִדֵהוּ אוֹתָהּ וּבְנוֹת גּוֹיִם אַדִּרִם אֶל־אֶרֶץ
19 תַּחְתִּיּוֹת אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃ מִמִּי נָעָמְתְּ רְדָה וְהָשְׁכְּבָה
כ אֶת־עֲרֵלִים׃ בְּתוֹךְ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפֹּלוּ חֶרֶב נִתָּנָה מָשְׁכוּ
21 אוֹתָהּ וְכָל־הֲמוֹנֶיהָ׃ יְדַבְּרוּ־לוֹ אֵלֵי גִבּוֹרִים מִתּוֹךְ שְׁאוֹל
22 אֶת־עֹזְרָיו יָרְדוּ שָׁכְבוּ הָעֲרֵלִים חַלְלֵי חָרֶב׃ שָׁם אַשּׁוּר
וְכָל־קְהָלָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרֹתָיו כֻּלָּם חֲלָלִים הַנֹּפְלִים
23 בֶּחָרֶב׃ אֲשֶׁר נִתְּנוּ קִבְרֹתֶיהָ בְּיַרְכְּתֵי־בוֹר וַיְהִי קְהָלָהּ
סְבִיבוֹת קְבֻרָתָהּ כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלִים בַּחֶרֶב אֲשֶׁר־נָתְנוּ
24 חִתִּית בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ שָׁם עֵילָם וְכָל־הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קְבֻרָתָהּ
כֻּלָּם חֲלָלִים הַנֹּפְלִים בַּחֶרֶב אֲשֶׁר־יָרְדוּ עֲרֵלִים ׀ אֶל־אֶרֶץ
תַּחְתִּיּוֹת אֲשֶׁר נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם

את־

v. 20. קמץ בז״ק

מעל, איך וועל מאַכען אַ פינסטערנים אויף דיין לאַנד — זאָגט גאָט
דער אַלמעכטיגער.
9 איך וועל ערצאָרענען די האַרץ פון פיעל פעלקער, ווען איך וועל דיין
אונגליק בעקאַנט מאַכען אונטער די פעלקער אין לענדער וועלכע דו
קענסט ניט.
10 איך וועל מאַכען פיעל פעלקער וואונדערען זיך אויף דיר, און זייערע קע־
ניגע וועלען (קוקענדיג) אויף דיר אויפשוידערען. און איך וועל בעוועגען
מיין שווערד זיי אויפ'ן געזיכט; זיי וועלען אָפט אויפציטערען יעדער
פאַר זיין לעבען, אינ'ם טאָג פון דיין ניעדערלאַגע.
11 וואָרום אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: דער שווערד פונ'ם קעניג
פון בבל וועט אויף דיר קומען.
12 מיט די שווערדען פון די העלדען פון אַלע מעכטיגע פעלקער וועל איך
ניעדערשלאָגען דיין בעפעלקערונג; זיי וועלען צורייבען דעם שטאָלץ
פון מצרים און איהר גאַנצע בעפעלקערונג וועט פערטיליגט ווערען.
13 איך וועל אויך פערניכטען אַלע פיה איהרע פון נעבען די גרויסע וואַסע־
רען, עס וועט זיי מעהר ניט שמוציג מאַכען קיין מענשעשע פוס, אויך
די קלויען פון פיה וועלען זיי ניט פערשמוציגען.
14 דאַמאָלס וועל איך זייערע וואַסערען לאָזען זיך אָבשטעהען און זייערע
טייכען וועל איך מאַכען געהען ריין ווי אויל — זאָגט גאָט דער אַלמעכ־
טיגער —
15 ווען איך וועל דאָס לאַנד מצרים מאַכען וויסט, דאָס לאַנד וועט לעדיג
ווערען פון אַלעם וואָס פילט איהר אָן, ווען איך וועל ערשלאָגען אַלע
איהרע איינוואָהנער, דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
16 דאָס איז אַ קלאָגליעד וועלכע מען קלאָגט, די פראָווינצען פון די פעלקער
וועלען עס קלאָגען אויף מצרים און איהר גאַנצע בעפעלקערונג, דאָס
וועלען זיי קלאָגען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
17 דאָס איז געווען אין צוועלפטען יאָהר, אין פופצעהנטען טאָג פון (ערש־
טען) מאָנאַט, איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
18 מענשענקינד! קלאָג אויף די בעפעלקערונג פון מצרים, איך וועל איהר
צוזאַמען מיט די מעכטיגע פעלקער פראָווינצען אַראָבוואַרפען אין אונ־
טערוועלט, ווי די וואָס געהען אין גרוב.
19 פאַר וועמען ביזטו בעסער? געה אַראָב און ליעג מיט אַלע אונבעזינטע!
20 אונטער שווערד ערשלאָגענע וועלען זיי פאַלען, דאָס שווערד איז פריי
געלאָזען און האָט זיי פערשלעפט מיט די גאַנצע בעפעלקערונג.
21 די מעכטיגע העלדען פון העלל וועלען רעדען וועגען איהם און זיינע
העלפערס: עס זיינען ניעדערגעשלאָגען און געבליעבען ליעגען די
אונבעזינטע, אַלס שווערד ערשלאָגענע.
22 דאָרטען איז אַשור מיט זיין גאַנצע געמיינדע אין אַ קרייז פון גראָבען,
אַלע ערשלאָגענע, געפאַלענע פון שווערד.
23 זיי וועמעס גראָבען עס זיינען אין זייט גרוב און פונ'ם פערזאַמלונג איז
געוואָרען אַ קרייז גראַבען, אַלע ערשלאָגענע, פון שווערד געפאַלענע, וועל־
כע האָבען בייי'ן לעבען אַ שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאַנד.
24 דאָרטען איז אויך עילם מיט זיין גאַנצע בעפעלקערונג אין אַ קרייז פון
גראבען, אַלע ערשלאָגענע, פון שווערד געפאַלענע, וואָס זיינען אונזיניג
אַרונטערגעפאַלען אין אונטערוועלט; די וועלכע האָבען בייי'ן לעבען
אַ שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאַנד, האָבען מיטגעטראָגען זייער שאַנדע
מיט אַלע וואָס געהען אין גרוב.

כה אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃ בְּתוֹךְ חֲלָלִים נָתְנוּ מִשְׁכָּב לָהּ בְּכָל־הֲמוֹנָהּ
סְבִיבוֹתָיו קִבְרֹתֶהָ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי־חֶרֶב כִּי נִתַּן חִתִּיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים
נִתָּן׃ שָׁם מֶשֶׁךְ תֻּבַל וְכָל־הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרוֹתֶהָ 26
כֻּלָּם עֲרֵלִים מְחֻלְלֵי חֶרֶב כִּי־נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת־גִּבּוֹרִים נֹפְלִים מֵעֲרֵלִים אֲשֶׁר יָרְדוּ־שְׁאוֹל 27
בִּכְלֵי־מִלְחַמְתָּם וַיִּתְּנוּ אֶת־חַרְבוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם וַתְּהִי
עֲוֺנֹתָם עַל־עַצְמוֹתָם כִּי־חִתִּית גִּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וְאַתָּה 28
בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשָּׁבַר וְתִשְׁכַּב אֶת־חַלְלֵי־חָרֶב׃ שָׁמָּה אֱדוֹם 29
מְלָכֶיהָ וְכָל־נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר־נִתְּנוּ בִגְבוּרָתָם אֶת־חַלְלֵי־חָרֶב
הֵמָּה אֶת־עֲרֵלִים יִשְׁכָּבוּ וְאֶת־יֹרְדֵי בוֹר׃ שָׁמָּה נְסִיכֵי צָפוֹן ל
כֻּלָּם וְכָל־צִדֹנִי אֲשֶׁר־יָרְדוּ אֶת־חֲלָלִים בְּחִתִּיתָם מִגְּבוּרָתָם
בּוֹשִׁים וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרֵלִים אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם
אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃ אוֹתָם יִרְאֶה פַרְעֹה וְנִחַם עַל־כָּל־הֲמוֹנֹה 31
חַלְלֵי־חֶרֶב פַּרְעֹה וְכָל־חֵילוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ כִּי־נָתַתִּי 32
אֶת־חִתִּיתוֹ* בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהֻשְׁכַּב בְּתוֹךְ עֲרֵלִים אֶת־חַלְלֵי־
חֶרֶב פַּרְעֹה וְכָל־הֲמוֹנֹה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

לג Cap. XXXIII. לג

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־עַמְּךָ 2
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶרֶץ כִּי־אָבִיא עָלֶיהָ חָרֶב וְלָקְחוּ עַם־
הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתְנוּ אֹתוֹ לָהֶם לְצֹפֶה׃
וְרָאָה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה עַל־הָאָרֶץ וְתָקַע בַּשּׁוֹפָר וְהִזְהִיר 3
אֶת־הָעָם׃ וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וְלֹא נִזְהָר 4
ה וַתָּבוֹא חֶרֶב וַתִּקָּחֵהוּ דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה׃ אֵת קוֹל
הַשּׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יִהְיֶה וְהוּא נִזְהָר נַפְשׁוֹ
מִלֵּט׃ וְהַצֹּפֶה כִּי־יִרְאֶה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא־תָקַע 6
בַּשּׁוֹפָר וְהָעָם לֹא־נִזְהָר וַתָּבוֹא חֶרֶב וַתִּקַּח מֵהֶם נָפֶשׁ

הוא

לב v. 28 הב' בפתח v. 30 הב' רפה v. 32 חתיתי ק'

25 צווישען ערשלאָגענע האָט מען איהר אַ אָרט געגעבען צו ליעגען מיט
איהר גאַנצע בעפעלקערונג, אַ קרייז מיט גראבען ; אַלע אוזיניגע, פון
שווערד ערשלאָגענע, ווייל זיי האָבען ביי׳ן לעבען אַ שרעק געוואָרפען
אויפ׳ן לאַנד, יעצט האָבען זיי מיטגעטראָגען זייער שאַנד, ווי אַלע וואָס
געהען אין גרוב, צווישען ערשלאָגענע ליעגט ער.
26 דאָרטען איז משך און תבל מיט די גאַנצע בעפעלקערונג, אין אַ קרייז
פון גראבען, אַלע אונזיניגע פון שווערד ערשלאָגענע, ווייל זיי האָבען
ביי׳ן לעבען אַ שרעק געוואָרפען אויפ׳ן לאַנד.
27 זיי וועלען אָבער ניט ליעגען נעבען די העלדען וואָס זיינען געפאַלען פון
די אונבעזינטע, וועלכע זיינען אַראָב אין העלל מיט זייערע קריעגס־
וואַפען און האָבען זייערע שווערדען אונטער זייערע קעפּ געלעגט, זיי־
ערע זינד זיינען אויף זיי זעלבסט געפאַלען, ווייל די העלדען האָבען אַ
שרעק געוואָרפען אויפ׳ן לאַנד ביי׳ן לעבען.
28 דו ווערסט אויך צובראָכען ווערען צווישען די אונבעזינטע און ווערסט ליע־
גען מיט די פון שווערד ערשלאָגענע.
29 דאָרטען איז אויך אדום מיט איהרע קעניגע און אַלע פירשטען איהרע,
וועלכע זיינען, טראָטץ זייער העלדען טהאַט, געוואָרען ערשלאָגען פון
שווערד ; אויך זיי ווערען ליעגען מיט די אונבעזינטע און די וואָס
געהען אין גרוב.
30 דאָרטען זיינען אַלע פירשטען פון צפון און אַלע פון **צדן**, וועלכע זיינען
געפאַלען אַלס ערשלאָגענע, טראָטץ זייער שרעק און העלדענטהאַט זיי־
נען זיי צו שאַנד געוואָרען, און געפאַלען אונבעזינטע ווי ערשלאגענע פון
שווערד ; זיי האָבען זייער שאַנדע מיטגעטראָגען ווי אַלע וואָס געהען
אין גרוב.
31 ווען פרעה ווערט זיי דערזעהען וועט ער זיך טרייסטען אויף זיין גאַנצע
בעפעלקערונג וואָס זיינען פון שווערד ערשלאָגען, ווי פרעה אַזוי זיין
גאַנצע אַרמעע — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
32 יעצט וואַרף איך אָן מיין שרעק אינ׳ם לאַנד פון לעבען, וועט פרעה מיט
זיין גאַנצע בעפעלקערונג בלייבען ליעגען אַלס שווערד ערשלאָגענע צווי־
שען די אונבעזינטע — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל לג

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! רייד צו די קינדער פון דיין פאָלק און זאָג צו זיי :
ווען איך ברענג אויף אַ לאַנד אַ שווערד־אַרמעע, נעהמען די בעוואָהנער
פונ׳ם לאַנד איין מאַן פון ענדע (שטאָדט) און בעשטימען איהם פאַר
זיי אַלס אַ וועכטער.
3 ווי ער דערזעהט די שווערד־אַרמעע אָנקומענדיג אויפ׳ן לאַנד, בלאָזט ער
אין שופר און וואַרענט דאָס פאָלק.
4 יעדער וואָס דערהערט די שטימע פון שופר און איז ניט פאָרזיכטיג, און
דאָס שווערד קומט און נעהמט איהם צו, איז ער אַליין שולדיג.
5 קוים האָט ער געהערט די שטימע פון שופר און איז ניט פאָרזיכטיג גע־
וועזן, פאַלט זיין בלוט אויף איהם ; וואָרום ווען ער וואָלט פאָרזיכטיג
געוועזן וואָלט ער זיך גערעטעט.
6 ווען אָבער דער וועכטער וועט זעהען די שווערד־אַרמעע אָנקומענדיג
און האָט ניט געבלאָזען מיט׳ן שופר און דאָס פאָלק איז ניט געוואַרענט
געוועזן, און די שווערד־אַרמעע איז געקומען און צוגענומען וועמען פון
זיי ; יענער איז פאַר זיינע זינד צוגענומען געוואָרען, אָבער זיין בלוט
וועל איך אויפפאָדערען פון וועכטער.

הוּא בַּעֲוֺנוֹ נִלְקָח וְדָמוֹ מִיַּד־הַצֹּפֶה אֶדְרֹשׁ׃ וְאַתָּה
7 בֶן־אָדָם צֹפֶה נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי
8 דָּבָר וְהִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי׃ בְּאָמְרִי לָרָשָׁע רָשָׁע מוֹת
תָּמוּת וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֺנוֹ
9 יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
לָשׁוּב מִמֶּנָּה וְלֹא־שָׁב מִדַּרְכּוֹ הוּא בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת וְאַתָּה
י נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם אֱמֹר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
כֵּן אֲמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי־פְשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ עָלֵינוּ וּבָם
11 אֲנַחְנוּ נְמַקִּים וְאֵיךְ נִחְיֶה׃ אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אָנִי ׀ נְאֻם ׀
אֲדֹנָי יֱהוִֹה אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ
12 בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־עַמְּךָ
צִדְקַת הַצַּדִּיק לֹא תַצִּילֶנּוּ בְּיוֹם פִּשְׁעוֹ וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע לֹא־
יִכָּשֶׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ מֵרִשְׁעוֹ וְצַדִּיק לֹא יוּכַל לִחְיוֹת בָּהּ
13 בְּיוֹם חֲטֹאתוֹ׃ בְּאָמְרִי לַצַּדִּיק חָיֹה יִחְיֶה וְהוּא־בָטַח
עַל־צִדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כָּל־צִדְקֹתָו לֹא תִזָּכַרְנָה וּבְעַוְלוֹ
14 אֲשֶׁר־עָשָׂה בּוֹ יָמוּת׃ וּבְאָמְרִי לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְשָׁב
טו מֵחַטָּאתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ חֲבֹל יָשִׁיב רָשָׁע גְּזֵלָה
יְשַׁלֵּם בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים הָלַךְ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עָוֶל חָיוֹ יִחְיֶה
16 לֹא יָמוּת׃ כָּל־חַטֹּאתָו אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִזָּכַרְנָה לוֹ מִשְׁפָּט
17 וּצְדָקָה עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה׃ וְאָמְרוּ בְּנֵי עַמְּךָ לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ
18 אֲדֹנָי וְהֵמָּה דַּרְכָּם לֹא־יִתָּכֵן׃ בְּשׁוּב־צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
19 וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת בָּהֶם׃ וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ וְעָשָׂה
כ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲלֵיהֶם הוּא יִחְיֶה׃ וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן
דֶּרֶךְ אֲדֹנָי אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפּוֹט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
21 וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּעֲשִׂרִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
לְגָלוּתֵנוּ בָּא־אֵלַי הַפָּלִיט מִירוּשָׁלַםִ לֵאמֹר הֻכְּתָה

העיר

v. 6. קמץ בז״ק   v. 13. צדקותיו ק   v. 16. חטאתיו ק

7 אויך דו, מענשענקינד ! איך האָב דיר אָנגעשטעלט אַלס וועכטער פאַר
דאָס הויז ישראל, ווען דו וועסט נאָר פון מיר וואָס הערען, מוזטו זיי
וואָרענען פון מיינט וועגען.
8 ווען איך זאָג צום פערברעכער : „פערברעכער, דו מוזט שטאַרבען !"
און דו האָסט צו איהם ניט גערעדט צו וואָרענען דעם פערברעכער (ער
זאָל אָראָבגעהן) פון זיין וועג ; ער, דער פערברעכער, וועט פון זיינע
זינד שטאַרבען, אָבער פון דיר וועל איך זיין בלוט אויפמאָהנען.
9 אויב אָבער דו האָסט דעם פערברעכער געוואָרענט אז ער זאָל זיך צוריק־
ציהען פון זיין וועג, נאָר ער האָט זיך ניט צוריקגעצויגען, דאַן וועט ער,
איבער זיינע זינד, שטאַרבען, אָבער דו האָסט זיך גערעטעט.
10 און דו, מענשענקינד, זאָג צו דאָס הויז ישראל : איהר האָט זיך ריכטיג
אויסגעדריקט זאָגענדיג : אונזערע זינד און פערברעכענס זיינען אויף
אונז, איבער זיי ווערען מיר צושמאָלצען און ווי זאָלען מיר דאָס אויס־
האַלטען ?
11 זאָג צו זיי : ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב
איך פערלאַנג דער פערברעכער זאָל שטאַרבען ; זאָל דער פערברעכער
בלויז צוריקציהען זיך פון זיין פערברעכערישען וועג און וועט לעבען.
ציהט זיך צוריק פון אייערע שלעכטע וועגען, צו וואָס זאָלט איהר שטאַר־
בען, הויז פון ישראל ? !
12 און דו, מענשענקינד, זאָג צו די זיהן פון דיין פאָלק : די טוגענד פון
פרומען וועט איהם ניט רעטען ווען ער טהוט אַ פערברעכען, אויך דאָס
פערברעכען פון פערברעכער וועט פאַר איהם קיין אָבהאַלט זיין ווען
ער וועט זיך פון זיין פערברעכען צוריקציהען, אַזוי ווי דער פרומער קען
צוליעב זיין געוועזענע פרומקייט ניט בלייבען לעבען ווען ער בעגעהט
אַ פערברעכען.
13 ווען איך זאָג צו דעם פרומען אַז ער וועט לעבען, און ער האָט זיך פערזי־
כערט אויף זיין טוגענד און איז בעגאַנגען אַן אונרעכט, דאַן וועט קיינע
פון זיינע גוטע טהאַטען איהם ניט דערמאָהנט ווערען — ער וועט שטאַר־
בען איבער זיין אונרעכט וועלכע ער האָט בעגאַנגען.
14 און ווען, איך זאָג צום פערברעכער : „דו מוזט שטאַרבען !" און ער
ציהט זיך צוריק פון זיינע פערברעכענס און טהוט רעכט און גערעכטיג־
קייט :
15 דעם משכון (פפאַנד) וואָס ער האָט מיט געוואַלד גענומען גיט ער צוריק,
פאַר דאָס גערויבטע בעצאָהלט ער, ער געהט לויט די לעבענס־געזעצען
אום קיינע אונרעכט צוטהאָן, ער וועט שוין לעבען, ער וועט ניט שטאַרבען!
16 אַלע זיינע זינד, וועלכע ער איז בעגאַנגען, וועלען איהם ניט דערמאָהנט
ווערען ; קוים האָט ער געטהאָן רעכט און גערעכטיגקייט וועט ער בליי־
בען לעבען.
17 וועלען דאָך די קינדער פון דיין פאָלק זאָגען : „גאָט'ס וועג איז ניט
ריכטיג !" — אָבער זייער וועג איז ניט ריכטיג.
18 ווען אַ פרומער ציהט זיך צוריק פון זיין פרומקייט און בעגעהט אונ־
רעכט, דאַרף ער דערפאַר שטאַרבען,
19 דאָסזעלביגע ווען אַ פערברעכער ציהט זיך צוריק פון זיינע שלעכטע
טהאַטען און טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, דאַרף ער צוליעב דעם
בלייבען לעבען.
20 זאָגט איהר נאָך אַלץ אַז גאָט'ס וועג איז ניט ריכטיג ? — יעדערען נאָך
זיין אויפפיהרונג וועל איך אורטהיילען, הויז פון ישראל !
21 דאָס איז געווען אין צוועלפטען יאָהר, פינף טעג אין צעהנטען מאָנאַט
זינט מיר זיינען אויסגעוואַנדערט, איז צו מיר געקומען פון ירושלים איי־

22 הָעִ֑יר׃ וְיַד־יְהוָ֞ה הָיְתָ֣ה אֵלַ֗י בָּעֶרֶב֙ לִפְנֵי֙ בּ֣וֹא הַפָּלִ֔יט
וַיִּפְתַּ֣ח אֶת־פִּ֔י עַד־בּ֥וֹא אֵלַ֖י בַּבֹּ֑קֶר וַיִּפָּ֣תַח פִּ֔י וְלֹ֥א נֶאֱלַ֖מְתִּי
23 24 עֽוֹד׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם יֹשְׁבֵ֨י
הֶחֳרָב֜וֹת הָאֵ֗לֶּה עַל־אַדְמַ֤ת יִשְׂרָאֵל֙ אֹמְרִ֣ים לֵאמֹ֔ר אֶחָד֙
הָיָ֣ה אַבְרָהָ֔ם וַיִּירַ֖שׁ אֶת־הָאָ֑רֶץ וַאֲנַ֣חְנוּ רַבִּ֔ים לָ֛נוּ נִתְּנָ֥ה
כה הָאָ֖רֶץ לְמוֹרָשָֽׁה׃ לָכֵן֩ אֱמֹ֨ר אֲלֵיהֶ֜ם כֹּה־אָמַ֣ר ׀ אֲדֹנָ֣י
יְהוִ֗ה עַל־הַדָּ֧ם ׀ תֹּאכֵ֛לוּ וְעֵינֵכֶ֥ם תִּשְׂא֛וּ אֶל־גִּלּוּלֵיכֶ֖ם וְדָ֣ם
26 תִּשְׁפֹּ֑כוּ וְהָאָ֖רֶץ תִּירָֽשׁוּ׃ עֲמַדְתֶּ֤ם עַל־חַרְבְּכֶם֙ עֲשִׂיתֶ֣ן
תּֽוֹעֵבָ֔ה וְאִ֛ישׁ אֶת־אֵ֥שֶׁת רֵעֵ֖הוּ טִמֵּאתֶ֑ם וְהָאָ֖רֶץ תִּירָֽשׁוּ׃
27 כֹּֽה־תֹאמַ֨ר אֲלֵהֶ֜ם כֹּה־אָמַ֨ר אֲדֹנָ֣י יְהוִה֮ חַי־אָ֒נִי֒ אִם־לֹ֗א
אֲשֶׁ֤ר בֶּֽחֳרָבוֹת֙ בַּחֶ֣רֶב יִפֹּ֔לוּ וַאֲשֶׁר֙ עַל־פְּנֵ֣י הַשָּׂדֶ֔ה לַֽחַיָּ֖ה
נְתַתִּ֣יו לְאָכְל֑וֹ וַאֲשֶׁ֛ר בַּמְּצָד֥וֹת וּבַמְּעָר֖וֹת בַּדֶּ֥בֶר יָמֽוּתוּ׃
28 וְנָתַתִּ֤י אֶת־הָאָ֙רֶץ֙ שְׁמָמָ֣ה וּמְשַׁמָּ֔ה וְנִשְׁבַּ֖ת גְּא֣וֹן עֻזָּ֑הּ וְשָֽׁמְמ֛וּ
29 הָרֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֵ֥ין עוֹבֵֽר׃ וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֑ה בְּתִתִּ֤י אֶת־
הָאָ֙רֶץ֙ שְׁמָמָ֣ה וּמְשַׁמָּ֔ה עַ֥ל כָּל־תּוֹעֲבֹתָ֖ם אֲשֶׁ֥ר עָשֽׂוּ׃
ל וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֔ם בְּנֵ֣י עַמְּךָ֗ הַנִּדְבָּרִ֤ים בְּךָ֙ אֵ֣צֶל הַקִּיר֔וֹת
וּבְפִתְחֵ֖י הַבָּתִּ֑ים וְדִבֶּר־חַ֣ד אֶת־אַחַ֗ד אִ֤ישׁ אֶת־אָחִיו֙ לֵאמֹ֔ר
31 בֹּֽאוּ־נָא֙ וְשִׁמְע֔וּ מָ֣ה הַדָּבָ֔ר הַיּוֹצֵ֖א מֵאֵ֥ת יְהוָֽה׃ וְיָב֨וֹאוּ
אֵלֶ֜יךָ כִּמְבוֹא־עָ֗ם וְיֵשְׁב֤וּ לְפָנֶ֙יךָ֙ עַמִּ֔י וְשָֽׁמְעוּ֙ אֶת־דְּבָרֶ֔יךָ
וְאוֹתָ֖ם לֹ֣א יַעֲשׂ֑וּ כִּֽי־עֲגָבִ֤ים בְּפִיהֶם֙ הֵ֣מָּה עֹשִׂ֔ים אַחֲרֵ֥י
32 בִצְעָ֖ם לִבָּ֥ם הֹלֵֽךְ׃ וְהִנְּךָ֤ לָהֶם֙ כְּשִׁ֣יר עֲגָבִ֔ים יְפֵ֥ה ק֖וֹל
33 וּמֵטִ֣ב נַגֵּ֑ן וְשָֽׁמְעוּ֙ אֶת־דְּבָרֶ֔יךָ וְעֹשִׂ֥ים אֵינָ֖ם אוֹתָֽם׃ וּבְבֹאָ֕הּ
הִנֵּ֣ה בָאָ֑ה וְיָ֣דְע֔וּ כִּ֥י נָבִ֖יא הָיָ֥ה בְתוֹכָֽם׃

לד CAP. XXXIV. לד

א 2 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם הִנָּבֵ֖א עַל־רוֹעֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל הִנָּבֵ֞א וְאָמַרְתָּ֨ אֲלֵיהֶ֜ם לָרֹעִ֗ים כֹּֽה־אָמַר֮ ׀ אֲדֹנָ֣י
יְהוִה֒ ה֣וֹי רֹעֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֤ר הָיוּ֙ רֹעִ֣ים אוֹתָ֔ם הֲל֗וֹא
3 הַצֹּ֔אן יִרְע֖וּ הָרֹעִֽים׃ אֶת־הַחֵ֤לֶב תֹּאכֵ֙לוּ֙ וְאֶת־הַצֶּ֣מֶר

תלבשו

נער פון די וואָס האָבען זיך גערעטעט, און האָט מיר אָנגעזאָגט אַז די
שטאָדט איז צושלאָגען.
22 נאָך פון אָבענד איז גאָט'ס מאַכט געווען אויף מיר, איידער דער גערע־
טעטער איז געקומען, ער האָט מיין מויל געעפענט ביז דעם מאָרגען ווען
דער גערעטעטער איז צו מיר געקומען; זינט מיין מויל איז אָפען גע־
וואָרען האָב איך שוין מעהר ניט געשוויגען.
23 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
24 מענשענקינד! די בעוואָהנער פון די רואינען אויף דאָס לאַנד ישראל
זאָגען אַזוי: „אברהם איז אַליין געווען ווען ער האָט דאָס לאַנד צום
בעזיץ בעקומען, יעצט זיינען מיר פיעל אין צאָהל איז אונז איבערגעגעבען
דאָס לאַנד צום בעזיץ!"
25 דערפאַר זאָג זיי — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — מיט דאָס
בלוט עסט איהר, אייערע אויגען הויבט איהר צו אייערע געצען און בלוט
פערגיעסט איהר — ווילט איהר נאָך דאָס לאַנד בעזיצען?!
26 איהר האָט זיך אויפגעהאַלטען אויף אייער שווערד, איהר האָט בעגאַנ־
גען גרוילטהאַטען און יעדער האָט פעראונרייניגט דעם צווייטענס פרוי —
ווילט איהר נאָך דאָס לאַנד בעזיצען?
27 אַט וואָס דו זאָלסט זיי זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער —
ביי מיין לעבען! אויב ניט די וואָס האַלטען זיך אויף אין די רואינען,
וועלען פאַלען פון שווערד, די וואָס זיינען אויפ'ן פעלד האָב איך איבער־
געגעבען אַלס שפייז פאַר די טהיערען און די וואָס אין די פעסטונגען
און הייהלען וועלען שטאַרבען פון פעסט.
28 דאָס לאַנד וועל איך מאַכען וויסט און לעדיג, עס וועט אויפהערען איהר
מעכטיגער שטאָלץ און די בערג פון ישראל וועלען פערוויסט ווערען
אָהן דורכגעהער.
29 דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט ווען איך וועל דאָס לאַנד
מאַכען וויסט און לעדיג, פאַר אַלע זייערע גרוילטהאַטען וואָס זיי האָבען
געטהאָן.
30 און דו, מענשענקינד! די קינדער פון דיין פאָלק וואָס ריידען וועגען
דיר נעבען די ווענד און אין די טהיערען פון די הייזער, איינער רעדט
צום אַנדערען זאָגענדיג: „קומט נאָר און הערט וואָס פאַר אַ וואָרט
איז געקומען פון גאָט!"
31 דאַן וועלען זיי קומען צו דיר אַלס אַ פאָלקס פערזאַמלונג, מיין פאָלק
וועט זיך זעצען פאַר דיר און אויסהערען דיינע רייד, אָבער טהאָן וועלען
זיי דאָס ניט, וואָרום זיי טהוען נאָר לויט זייערע אויסגעלאַסענע רייד —
זייער האַרץ ציהט נאָר נאָך אייגעננוצען.
32 אויך דו ביזט ביי זיי ווי אַ אויסגעלאַסענעם ליעד—אַ שעהנע שטימע און
אַ גוטער קלאַנג; זיי הערען אויס דיינע ווערטער און פאָלגען זיי ניט.
33 נאָר דאַן ווען דאָס פינסטערניס וועט אָנקומען וועלען זיי אַנערקענען
אַז זיי האָבען געהאַט אַ נביא.

קאַפּיטעל לד

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! פּראָפעצייהע אויף די הירטען פון ישראל, פּראָפעצייהע
און זאָג זיי צו די הירטען: אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטי־
גער — וועה צו די הירטען פון ישראל, וועלכע האָבען זיי געפיטערט!
די שעפּסען פיטערען דאָך די הירטען!
3 דאָס פעטס עסט איהר אויף, פון דעם וואָלל מאַכט איהר זיך קליידער,
די געזונדע קוילעט איהר — איהר פיטערט ניט די שעפּסען!

4 תִּלְבָּשׁוּ הַבְּרִיאָה תִּזְבָּחוּ הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ׃ אֶת־הַנַּחְלוֹת
לֹא חִזַּקְתֶּם וְאֶת־הַחוֹלָה לֹא־רִפֵּאתֶם וְלַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא
חֲבַשְׁתֶּם וְאֶת־הַנִּדַּחַת לֹא הֲשֵׁבֹתֶם וְאֶת־הָאֹבֶדֶת לֹא
ה בִקַּשְׁתֶּם וּבְחָזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם וּבְפָרֶךְ׃ וַתְּפוּצֶינָה מִבְּלִי
רֹעֶה וַתִּהְיֶינָה לְאָכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַתְּפוּצֶינָה׃
6 יִשְׁגּוּ צֹאנִי בְּכָל־הֶהָרִים וְעַל כָּל־גִּבְעָה רָמָה וְעַל כָּל־
7 פְּנֵי הָאָרֶץ נָפֹצוּ צֹאנִי וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מְבַקֵּשׁ׃ לָכֵן
8 רֹעִים שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ חַי־אָנִי נְאֻם ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה
אִם־לֹא יַעַן הֱיוֹת־צֹאנִי ׀ לָבַז וַתִּהְיֶינָה צֹאנִי לְאָכְלָה לְכָל־
חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאֵין רֹעֶה וְלֹא־דָרְשׁוּ רֹעַי אֶת־צֹאנִי וַיִּרְעוּ
9 הָרֹעִים אוֹתָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעוּ׃ לָכֵן הָרֹעִים שִׁמְעוּ
י דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי אֶל־הָרֹעִים
וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מֵרְעוֹת צֹאן וְלֹא־
יִרְעוּ עוֹד הָרֹעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם וְלֹא־תִהְיֶיןָ
11 לָהֶם לְאָכְלָה׃ כִּי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי־אָנִי
12 וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי וּבִקַּרְתִּים׃ כְּבַקָּרַת רֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם
הֱיוֹתוֹ בְתוֹךְ־צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי
אֶתְהֶם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל׃
13 וְהוֹצֵאתִים מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּים מִן־הָאֲרָצוֹת וַהֲבִיאוֹתִים
אֶל־אַדְמָתָם וּרְעִיתִים אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל בָּאֲפִיקִים וּבְכֹל
14 מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ בְּמִרְעֶה־טּוֹב אֶרְעֶה אֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם־
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נְוֵהֶם שָׁם תִּרְבַּצְנָה בְּנָוֶה טּוֹב וּמִרְעֶה שָׁמֵן
טו תִּרְעֶינָה אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם
16 נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ אֶת־הָאֹבֶדֶת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת־הַנִּדַּחַת אָשִׁיב
וְלַנִּשְׁבֶּרֶת אֶחֱבֹשׁ וְאֶת־הַחוֹלָה אֲחַזֵּק וְאֶת־הַשְּׁמֵנָה וְאֶת־
17 הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד אֶרְעֶנָּה בְמִשְׁפָּט׃ וְאַתֵּנָה צֹאנִי כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין־שֶׂה לָשֶׂה לָאֵילִים וְלָעַתּוּדִים׃

המעט

v. 3. קמץ בז״ק

4 די שוואַכע האָט איהר ניט געשטאַרקט, די קראַנקע האָט איהר ניט גע־
היילט, די פערוואונדעטע האָט איהר ניט פערבונדען, די פערפאַלענע
האָט איהר ניט צוריקגעבראַכט און פערלאָרען געגאַנגענע האָט איהר
ניט געזוכט; איהר האָט איבער זיי געהערשט מיט מאַכט און שווערע
ארבייט.
5 ביז זיי זיינען צושפּרייט געוואָרען ניט האָבענדיג קיין הירט, און וועדענ־
דיג צושפּרייט זיינען זיי געוואָרען אַלס שפּייז צו אַלע פעלדטהיערען.
6 זיי וואַנדערען אַרום מיינע שעפּסען איבער אַלע בערג, אויף אַלע הויכע
היגלען און איבער׳ן גאַנצען לאַנד — קיינעם אינטערעסירט דאָס ניט
און קיינער זוכט זיי ניט.
7 דערפאַר הערט, איהר הירטען, גאָט׳ס וואָרט!
8 ביי מיין לעבען! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט וויל
מיינע שעפּסען זיינען געוואָרען צו רויב און מיינע שעפּסען זיינען גע־
וואָרען אַלס שפּייז פאַר אַלע פעלד־טהיערען, ניט האָבענדיג קיין הירט;
דאָך האָבען מיינע הירטען ניט געזוכט מיינע שעפּסען — זיך זעלבסט
האָבען די הירטען געפיטערט און מיינע שעפּסען האָבען זיי ניט געפּי־
טערט.
9 דערפאַר, איהר הירטען, הערט גאָט׳ס וואָרט!
10 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך וועל זיך נעהמען צו די היר־
טען; איך וועל אויפמאָהנען מיינע שעפּסען פון זייערע הענד, איך
וועל זיי אָבשאַפען פון זיין הירטען און זיי וועלען זאָגאַר זיך זעלבסט
ניט פיטערען, אויך מיינע שעפּסען וועל איך רעטען פון זייער מויל, אַז
זיי זאָלען מעהר ניט זיין אַלס שפּייז פאַר זיי.
11 וואָרום אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך זעלבסט וועל זיך
נעהמען דערצו אויפמאָהנען מיינע שעפּסען און אונטערזוכען זיי.
12 אַזוי ווי אַ הירט אונטערזוכט זיין הערדע ווען ער איז צווישען זיינע
צושפּרייטע שעפּסען, אַזוי וועל איך אויך אונטערזוכען מיינע שעפּסען
און וועל זיי רעטען פון אַלע ערטער וואוהין זיי זיינען צושפּרייט גע־
וואָרען אינ׳ם טאָג פון וואָלקען און נעבעל.
13 איך וועל זיי אַרויסנעהמען פון די פעלקער און פערזאַמלען פון די לענ־
דער, איך וועל זיי ברענגען אויף זייער לאַנד און וועל זיי פיטערען אויף
די בערג פון ישראל, נעבען וואַסער־קוואַלען און אין אַלע בעוואָהנטע
ערטער פונ׳ם לאַנד.
14 אויף אַ גוטען וויידע פּלאַץ וועל איך זיי פיטערען און אויף די העכסטע
בערג פון ישראל וועט זייער וואָהנונג זיין, דאָרט וועלען זיי ליעגען אין
אַ גוטען וואָהנונג און וועלען זיך פיטערען אויף די בערג פון ישראל, אויף
אַ פעטען פיטער פּלאַץ.
15 איך זעלבסט וועל מיינע שעפּסען פיטערען און איך זעלבסט וועל זיי
אַ געלעגער געבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
16 די פערלאָרען־געגאַנגענע וועל איך אויפזוכען און די פערפאַלענע וועל
איך צוריק ברענגען; די צובראָכענע וועל איך איינבינדען און די קראַנ־
קע וועל איך שטאַרק מאַכען. די פעטע און די שטאַרקע וועל איך פער־
טיליגען; איך וועל עם פיטערען ווי עס דאַרף זיין.
17 און איהר מיינע שעפּסען — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך
זעלבסט וועל אורטהיילען צווישען איין שעפּס און די צווייטע, צווישען
ווידערס און בעק.

הַמְעַט מִכֶּם הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ וְיֶתֶר מִרְעֵיכֶם תִּרְמְסוּ 18
בְּרַגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע־מַיִם תִּשְׁתּוּ וְאֵת הַנּוֹתָרִים בְּרַגְלֵיכֶם
תִּרְפֹּשׂוּן׃ וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה וּמִרְפַּשׂ רַגְלֵיכֶם 19
תִּשְׁתֶּינָה׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אֲלֵיהֶם הִנְנִי־ כ
אָנִי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין־שֶׂה בִרְיָה וּבֵין שֶׂה רָזָה׃ יַעַן בְּצַד 21
וּבְכָתֵף תֶּהְדֹּפוּ וּבְקַרְנֵיכֶם תְּנַגְּחוּ כָּל־הַנַּחְלוֹת עַד אֲשֶׁר
הֲפִיצוֹתֶם אוֹתָנָה אֶל־הַחוּצָה׃ וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא־ 22
תִהְיֶינָה עוֹד לָבַז וְשָׁפַטְתִּי בֵּין שֶׂה לָשֶׂה׃ וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיהֶם 23
רֹעֶה אֶחָד וְרָעָה אֶתְהֶן אֵת עַבְדִּי דָוִיד הוּא יִרְעֶה אֹתָם
וְהוּא־יִהְיֶה לָהֶן לְרֹעֶה׃ וַאֲנִי יְהֹוָה אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים 24
וְעַבְדִּי דָוִד נָשִׂיא בְתוֹכָם אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי׃ וְכָרַתִּי לָהֶם כה
בְּרִית שָׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה־רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְיָשְׁבוּ בַמִּדְבָּר
לָבֶטַח וְיָשְׁנוּ בַּיְּעוֹרִים׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גִּבְעָתִי 26
בְּרָכָה וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעִתּוֹ גִּשְׁמֵי בְרָכָה יִהְיוּ׃ וְנָתַן 27
עֵץ הַשָּׂדֶה אֶת־פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל־אַדְמָתָם
לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּשִׁבְרִי אֶת־מֹטוֹת עֻלָּם
וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּהֶם׃ וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בַּז לַגּוֹיִם 28
וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד׃
וַהֲקִמֹתִי לָהֶם מַטָּע לְשֵׁם וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד אֲסֻפֵי רָעָב 29
בָּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה ל
אֱלֹהֵיהֶם אִתָּם וְהֵמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאֻם 31
אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

לה CAP XXXV. לה

וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ עַל־הַר א 2
שֵׂעִיר וְהִנָּבֵא עָלָיו׃ וְאָמַרְתָּ לּוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה 3
הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר־שֵׂעִיר וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ וּנְתַתִּיךָ שְׁמָמָה

וּמְשַׁמָּה

ל״ד v. 25. ביערים קרי

18 איז דאָס נאָך ווייניג פאַר אייך ? דעם גוטען פיטער פלאַץ פיטערט איהר
אויס, און די איבעריגע פיטער פלעצער צוטרעט איהר מיט די פיס,
איהר טרינקט די אָבגעשטאַנענע וואַסער, און די איבעריגע מאַכט איהר
שמוציג מיט אייערע פיס.
19 און מיינע שעפּסען דאַרפען זיך פיטערן וואו איהר האָט מיט אייערע פיס
געטראָטען און וואו איהר האָט שמוציג געמאַכט מיט אייערע פיס דאַר־
פען זיי טרינקען.
20 דערפאַר — אַזוי זאָגט צו זיי גאָט דער אַלמעכטיגער — וועל איך זעלבסט
זיך נעהמען און וועל אורטהיילען צווישען אַ פעטען שעפּס און מאָגערען
שעפּס.
21 ווייל איהר שטופּט מיט׳ן זייט אין שולטער און מיט אייערע הערנער
שטעכט איהר אַלע שוואַכע ביז איהר האָט זיי אַרויסגעשטויסען ;
22 איך וועל אָבער העלפען מיינע שעפּסען אַז זיי זאָלען מעהר ניט ווערען
צו רויב ; איך זעלבסט וועל אורטהיילען צווישען איין שעפּס און די
צווייטע.
23 איך וועל אויף זיי אַנשטעלען איין הירט און ער וועט זיי פיטערן —
מיין קנעכט דוד ; ער וועט זיי פיטערען און ער וועט זייער הירט זיין.
24 איך, עוויגער, וועל זייער גאָט זיין, און מיין קנעכט דוד וועט זייער פירשט
זיין ; איך, גאָט, האָב דאָס גערעדט.
25 איך וועל מיט זיי שליעסען אַ פריעדליכען בונד און וועל אויסראָטהען
שלעכטע טהיערען פונ׳ם לאַנד, דאַן וועלען זיי וואָהנען זיכער אינ׳ם
מדבר און שלאָפען רוהיג אין די וועלדער.
26 איך וועל מיין ברכה געבען צו זיי און רונד אַרום מיין באַרג, איך וועל
לאָזען געהן רעגען אין דער צייט ; אַז עס זאָל זיין אַ זעגענרייכער רעגען.
27 דער פעלד־בוים וועט פרוכט געבען און די ערד וועט איהרע געוויקסע
אַרויסגעבען אום זיי זאָלען זיין זיכער אין זייער לאַנד ; דאַן וועלען זיי
אַנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל צוברעכען די שטאַנגען פון
זייער יאָך און וועל זיי רעטען פון די הענד פון די וואָס אַרבייטען מיט
זיי.
28 זיי וועלען מעהר ניט זיין צו שאַנדע אונטער די פעלקער, אויך די טהיע־
רען פון לאַנד וועלען זיי ניט פערצעהרען ; זיי וועלען וואָהנען רוהיג
און קיינער וועט זיי בעאונרוהיגען.
29 איך וועל זיי אוועקשטעלען אַלס אויסגעצייכענטע פלאַנצונג, עס וועלען
מעהר ניט זיין אינ׳ם לאַנד פון הונגער אומגעקומענע און זיי וועלען מעהר
ניט טראָגען שאַנדע פון די פעלקער.
30 זיי וועלען פיהלען אַז איך, עוויגער, זייער גאָט, בין מיט זיי, און זיי
דאָס הויז ישראל זיינען מיין פאָלק — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
31 און איהר מענשען זייט מיינע שעפּסען, מיינע געפיטערטע שעפּסען זייט
איהר, איך בין אייער גאָט ! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל לה

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! ווענד דיין געזיכט צום באַרג שעיר, פּראָפעצייהע אויף
איהם.
3 און זאָג צו איהם : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך
נעהמען צו דיר, באַרג שעיר ! איך וועל אויסציהען מיין האַנד אויף דיר
און וועל דיר מאַכען וויסט און לעדיג.

4 וּמְשַׁמָּה׃ עָרֶיךָ חָרְבָּה אָשִׂים וְאַתָּה שְׁמָמָה תִהְיֶה וְיָדַעְתָּ
ה כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן הֱיוֹת לְךָ אֵיבַת עוֹלָם וַתַּגֵּר אֶת־בְּנֵי־
6 יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי חָרֶב בְּעֵת אֵידָם בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ לָכֵן חַי־
אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה כִּי־לְדָם אֶעֶשְׂךָ וְדָם יִרְדֲּפֶךָ אִם־לֹא
7 דָם שָׂנֵאתָ וְדָם יִרְדֲּפֶךָ׃ וְנָתַתִּי אֶת־הַר שֵׂעִיר לְשִׁמְמָה
8 וּשְׁמָמָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֹבֵר וָשָׁב׃ וּמִלֵּאתִי אֶת־הָרָיו
חֲלָלָיו גִּבְעוֹתֶיךָ וְגֵאוֹתֶיךָ וְכָל־אֲפִיקֶיךָ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפְּלוּ
9 בָהֶם׃ שִׁמְמוֹת עוֹלָם אֶתֶּנְךָ וְעָרֶיךָ לֹא תִישַׁבְנָה וִידַעְתֶּם
י כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן אֲמָרְךָ אֶת־שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאֶת־שְׁתֵּי
11 הָאֲרָצוֹת לִי תִהְיֶינָה וִירַשְׁנוּהָ וַיהוָה שָׁם הָיָה׃ לָכֵן חַי־אָנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְעָשִׂיתִי כְּאַפְּךָ וּכְקִנְאָתְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָה
12 מִשִּׂנְאָתֶיךָ בָּם וְנוֹדַעְתִּי בָם כַּאֲשֶׁר אֶשְׁפְּטֶךָ׃ וְיָדַעְתָּ כִּי
אֲנִי יְהוָה שָׁמַעְתִּי | אֶת־כָּל־נָאָצוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל־
13 הָרֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר | שָׁמֵמָה לָנוּ נִתְּנוּ לְאָכְלָה׃ וַתַּגְדִּילוּ
עָלַי בְּפִיכֶם וְהַעְתַּרְתֶּם עָלַי דִּבְרֵיכֶם אֲנִי שָׁמָעְתִּי׃
14 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה כִּשְׂמֹחַ כָּל־הָאָרֶץ שְׁמָמָה אֶעֱשֶׂה־
טו לָּךְ׃ כְּשִׂמְחָתְךָ לְנַחֲלַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־שָׁמֵמָה
כֵּן אֶעֱשֶׂה־לָּךְ שְׁמָמָה תִהְיֶה הַר־שֵׂעִיר וְכָל־אֱדוֹם כֻּלָּהּ
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

CAP. XXXVI. לו

לו

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל
2 שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן אָמַר הָאוֹיֵב
3 עֲלֵיכֶם הֶאָח וּבָמוֹת עוֹלָם לְמוֹרָשָׁה הָיְתָה לָּנוּ׃ לָכֵן
הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן בְּיַעַן שַׁמּוֹת וְשָׁאֹף
אֶתְכֶם מִסָּבִיב לִהְיוֹתְכֶם מוֹרָשָׁה לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם וַתַּעֲלוּ
4 עַל־שְׂפַת לָשׁוֹן וְדִבַּת־עָם׃ לָכֵן הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ
דְּבַר־אֲדֹנָי יֱהֹוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת

לאפיקים

ל״ה v. 9. תשובנה קרי v. 12. שממו קרי

4 דיינע שטעדט וועל איך מאַכען וויסט, און דו אַליין וועסט אויך פערוויסט ווערען ; אום דו זאָלסט וויסען אַז איך בין גאָט.
5 ווייל דו האָסט געהאַט אַ אייביגע פיינדשאַפט און האָסט געמאַכט רינען (דאָס בלוט פון) די קינדער ישראל מיט'ן שווערד אין'ם טאָג פון זייער אונגליק, אין דער צייט פון לעצטען זינד ;
6 דערפאַר, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אַז איך וועל דיר אַלס בלוטשולדיגען שטראָפען און בלוט וועט דיר פערפאָלגען ; ווייל דו האָסט קיין בלוט פערגיעסונג געהאַסט וועט דיר בלוט פערפאָל־גען.
7 אויך דעם בארג שעיר וועל איך מאַכען וויסט און לעדיג און וועל פערניכ־טען פון איהם דורכגעהער.
8 זיינע בערג וועל איך פול מאַכען מיט ערשלאָגענע, דיינע הויכע בערג דיינע טהאָלען און אַלע דיינע וואַסערקוואַלען, שווערד־ערשלאָגענע ווע־לען דאָרטען ליעגען.
9 איך וועל דיר מאַכען אַ אייביגע פערוויסטונג אַז דיינע שטעדט זאָלען ניט בעזעצט ווערען, אום איהר זאָלט אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
10 ווייל דו האָסט געזאָגט : „די צוויי פעלקער און די צוויי לענדער וועלען מיינע זיין, מיר וועלען בעזיצען דעם אָרט וואו גאָט איז געווען" !
11 דערפאַר, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל דיר טהאָן לויט דיין צאָרן און אייפער וואָס דו האָסט געטהאָן האַסענ־דיג זיי ; איך וועל דורך דיר בעוואוסט ווערען ווען איך וועל דיר פער־אורטהיילען.
12 דאַן וועסטו וויסען אַז איך גאָט האָב געהערט אַלע דיינע זידלערייען וואָס דו האָסט געזאָגט, וועגען די בערג פון ישראל, אַזוי צו זאָגען : „זיי זיינען פערוויסטעט, אונז איז עס אָבגעגעבען צו פערצעהרען".
13 וואָס איהר האָט וועגען מיר שטאָלץ גערעדט מיט אייער מויל, און פיעל וועגען מיר גערעדט — האָב איך געהערט.
14 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : אַזוי ווי דאָס גאַנצע לאַנד האָט זיך געפרעהט, אַזוי וועל איך דיר (אין גאַנצען) וויסט מאַכען.
15 אַזוי ווי דו האָסט זיך געפרעהט איבער דעם בעזיץ פונ'ם הויז ישראל וועלכע איז פערוויסט געוואָרען, אַזוי וועל איך דיר טהאָן ; פערוויסטעט וועסטו ווערען בארג שעיר און גאַנץ אדום — דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל לו

1 און דו מענשענקינד, פּראָפעצייהע אויף די בערג פון ישראל און זאָג : בערג פון ישראל, הערט אוים גאָט'ס רייד.
2 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דער פיינד האָט וועגען אייך געזאָגט : „טריאומף ! די אוראַלטע בערג זיינען יעצט אַלס אונזער בעזיץ געוואָרען !"
3 דערפאַר, פּראָפעצייהע און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל מען פערוויסטעט אייך און פערשלינגט פון אַלע זייטען, אום איהר זאָלט אַ בעזיץ זיין פאַר די איבעריגע פעלקער, מען האָט אייך געטראָגען אויף אַלע צינגער און בערייִדערייען פון פאָלק.
4 דערפאַר, בערג פון ישראל, הערט דאָס וואָרט פון גאָט דעם אַלמעכטי־גען ! אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער צו די בערג און בערגלאַך, זומ־

לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת וְלֶחֳרָבוֹת הַשֹּׁמְמוֹת וְלֶעָרִים הַנֶּעֱזָבוֹת
ה אֲשֶׁר הָיוּ לְבַז וּלְלַעַג לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסָּבִיב׃ לָכֵן
כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־לֹא בְּאֵשׁ קִנְאָתִי דִבַּרְתִּי עַל־
שְׁאֵרִית הַגּוֹיִם וְעַל־אֱדוֹם כֻּלָּא אֲשֶׁר נָתְנוּ־אֶת־אַרְצִי ׀
לָהֶם לְמוֹרָשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל־לֵבָב בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ לְמַעַן
6 מִגְרָשָׁהּ לָבַז׃ לָכֵן הִנָּבֵא עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הִנְנִי בְקִנְאָתִי וּבַחֲמָתִי דִּבַּרְתִּי יַעַן כְּלִמַּת גּוֹיִם נְשָׂאתֶם׃
7 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אֲנִי נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי אִם־
8 לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־לָכֶם מִסָּבִיב הֵמָּה כְּלִמָּתָם יִשָּׂאוּ׃ וְאַתֶּם
הָרֵי יִשְׂרָאֵל עַנְפְּכֶם תִּתֵּנוּ וּפֶרְיְכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
9 כִּי קֵרְבוּ לָבוֹא׃ כִּי הִנְנִי אֲלֵיכֶם וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְנֶעֱבַדְתֶּם
י וְנִזְרַעְתֶּם׃ וְהִרְבֵּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה
11 וְנֹשְׁבוּ הֶעָרִים וְהֶחֳרָבוֹת תִּבָּנֶינָה׃ וְהִרְבֵּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם
וּבְהֵמָה וְרָבוּ וּפָרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי אֶתְכֶם כְּקַדְמוֹתֵיכֶם וְהֵטִבֹתִי
12 מֵרִאשֹׁתֵיכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם
אָדָם אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִירֵשׁוּךָ וְהָיִיתָ לָהֶם לְנַחֲלָה וְלֹא־
13 תוֹסִף עוֹד לְשַׁכְּלָם׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן אֹמְרִים
14 לָכֶם אֹכֶלֶת אָדָם אָתְּי וּמְשַׁכֶּלֶת גּוֹיַךְ הָיִית׃ לָכֵן אָדָם
לֹא־תֹאכְלִי עוֹד וְגוֹיַךְ לֹא תְכַשְּׁלִי־עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
טו וְלֹא־אַשְׁמִיעַ אֵלַיִךְ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם וְחֶרְפַּת עַמִּים לֹא
תִשְׂאִי־עוֹד וְגוֹיַךְ לֹא־תַכְשִׁלִי עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
16 17 וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
יֹשְׁבִים עַל־אַדְמָתָם וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם
18 כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה דַרְכָּם לְפָנָי׃ וָאֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם
עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם טִמְּאוּהָ׃
19 וָאָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וַיִּזָּרוּ בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וְכַעֲלִילוֹתָם

שְׁפַטְתִּים

v. 5. כצ״ל · v. 13 את קרי · ibid. גויך קרי · v. 14 וגויך קר
ibid. תשכלי קרי · v. 15 וגויך קרי · 16. הפטרת פרשת פרה

פען און טהאָלען, צו די פערוויסטעטע רואינען און פערלאָזענע שטעדט,
וועלכע זיינען געוואָרען צו שאַנדע און צו שפּאָט צו אַלע איבעריגע
פעלקער פון אַרום:
5 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט מיט מיין
פייערדיגען צאָרן האָב איך גערעדט אויף די איבעריגע פעלקער און
אויף גאַנץ אדום, וועלכע האָבען זיך צוגענומען מיין לאַנד אַלס בעזיץ
מיט פרייד פון פולען האַרצען און מיט אינערליכען האַס, אום איהרע
ווידע פלעצער אַוועקצונעהמען.
6 אַלזאָ פּראָפעצייהע וועגען דאָס לאַנד ישראל און זאָג צו די בערג און
בערגלאַך, צו די זומפּען און טהאָלען: אַזוי האָט גאָט דער אַלמעכטי־
גער געזאָגט — איך האָב גערעדט פון צאָרן און וואוטה ווייל איהר האָט
געליטען שאַנדע פון די פעלקער.
7 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך האָב אויפגעהוי־
בען מיין האַנד, אויב ניט די פעלקער פון אַרום אייך זיי אַליין וועלען
שאַנדע ליידען.
8 און איהר, בערג פון ישראל! גיט אַרויס אייערע בעצווייג־בוימער און
ברענגט פרוכט פאַר מיין פאָלק ישראל, וועלכע ערנעהנטערען זיך צו
קומען.
9 וואָרום איך בין גינסטיג צו אייך; איך וועל זיך ווענדען צו אייך וועט
איהר שוין בעארבייט ווערען און פערזעהעט ווערען.
10 איך וועל אייער בעפעלקערונג פערגרעסערען, דאָס גאַנצע הויז פון
ישראל, וועלען בעזעצט ווערען די שטעדט און די רואינען וועלען איבער־
געבויט ווערען.
11 איך וועל פערגרעסערען דעם צאָהל פון מענשען און פיה, זיי וועלען זיך
פערמעהרען און וואַקסען; איך וועל אייך בעזעצען ווי אין די אַלטע
צייטען און וועל צו אייך בעסער זיין אַלס פריהער, אום איהר זאָלט
וויסען אַז איך בין גאָט.
12 איך וועל אויף אייך ארויפפיהרען מענשען, ד. ה. מיין פאָלק ישראל,
זיי וועלען דיר בעזיצען און דו וועסט זייער אייגענטהום זיין, און
וועסט שוין זיי מעהר ניט פערטרייבען.
13 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: ווייל מען זאָגט אויף אייך: „איהר
זייט מענשענפרעסער, און דו ביזט אימער געגען דיין בעפעלקערונג".
14 דערפאַר וועסטו מעהר קיינע מענשען פערצעהרען און וועסט דיין
בעפעלקערונג מעהר ניט פערטרייבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 איך וועל דיר מעהר ניט לאָזען הערען די בעליידיגונג פון פעלקער און
די שאַנדע פון נאַציאָנען וועסטו מעהר ניט ליידען, וואָרום דו וועסט
מעהר ניט פערטרייבען דיין בעפעלקערונג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטי־
גער.
16 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
17 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל, וועלכע זיצען אויף זייער לאַנד, האָבען
איהר פעראונרייניגט מיט זייער אויפפיהרונג און מיט זייערע טהאַטען,
זייער אויפפיהרונג קעגען מיר איז אַזוי ווי די אונריינקייט פון אַ
אָבגעזונדערטע פרוי.
18 דערפאַר, האָב איך אויסגעגאָסען מיין וואוטה אויף זיי, איבער דאָס בלוט
וואָס זיי האָבען פערגאָסען אינ'ם לאַנד און פעראונרייניגט איהר מיט
זייערע געצען.
19 דאַן האָב איך זיי צושפּרייט איבער די פעלקער ביז זיי זיינען פאַנאַנדער־
געוואָרפען געוואָרען אין פערשיעדענע לענדער — איך האָב זיי געאור־
טהיילט לויט זייער אויפפיהרונג און זייערע טהאַטען.

כ שְׁפַטְתִּֽים: וַיָּבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְּלוּ אֶת־
שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם־יְהוָה אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ יָצָֽאוּ:
21 וָאֶחְמֹל עַל־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלֻהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּגּוֹיִם
22 אֲשֶׁר־בָּאוּ שָֽׁמָּה: לָכֵן אֱמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם־לְשֵׁם־קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָֽׁם:
23 וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם
בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה בְּהִקָּדְשִׁי
24 בָכֶם לְעֵינֵיהֶֽם: וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
כה מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶֽם: וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־
26 גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶֽם: וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ
חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם
27 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָֽׂר: וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי
28 אֵת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶֽם: וִישַׁבְתֶּם
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי
29 אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִֽים: וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וְקָרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעָֽב:
ל וְהִרְבֵּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־
31 תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִֽם: וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם עַל
32 עֲוֺנֹתֵיכֶם וְעַל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶֽם: לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה יִוָּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכָּלְמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית
33 יִשְׂרָאֵֽל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם מִכֹּל
34 עֲוֺנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים וְנִבְנוּ הֶחֳרָבֽוֹת: וְהָאָרֶץ
הַנְּשַׁמָּה תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵֽר:
לה וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה הָיְתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת

והנשמות

v. 20. סבירין ויבואו   v. 23. 25. כצ״ל   v. 35. דר׳ בציר״י

20 ווען זיי זיינען געקומען צו די פעלקער וואוהין זיי זיינען אַוועקגעגאַנגען האָבען זיי פערשוועכט מיין הייליגען נאָמען דערמיט וואָס מען האָט צו זיי געזאָגט: „דיעזע זיינען גאָט'ס פאָלק וואָס זיינען פון זיין לאַנד פערטריעבען".

21 מיר האָט נאָר פערדראָסען מיין הייליגער נאָמען וועלכען דאָס הויז ישראל האָט פערשוועכט צווישען די פעלקער וואוהין זיי זיינען געקומען.

22 דערפאַר זאָג איך צו דאָס הויז ישראל: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ניט צוליעב אֵייך, הויז פון ישראל, טהו איך דאָס; נאָר צוליעב מיין הייליגען נאָמען, וועלכען איהר האָט פערשוועכט צווישען די פעלקער, וואוהין איהר זייט געקומען.

23 איך וועל הייליג האַלטען מיין גרויסען נאָמען, וועלכער איז פערשוועכט געוואָרען צווישען די פעלקער, ווייל איהר האָט איהם פערשוועכט צווישען זיי; דאַמאָלס וועלען די פעלקער אַנערקענען אַז איך בין גאָט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווען איך וועל דורך אֵייך געהייליגט ווערען פאַר זייערע אויגען.

24 אֵייך וועל איך צוזאַמענגעהמען פון די פעלקער און פערזאַמלען אֵייך פון אַלע לענדער און צוריקברענגען אֵייך אויף אֵייער לאַנד.

25 איך וועל אויף אֵייך שפּריצען ריינע וואַסער, אום איהר זאָלט ריין ווערען אין גאַנצען פון אֵייער אונריינהייט, אויך פון אֵייערע פערשיעדענע געצענדיענערייי וועל איך אֵייך רייניגען.

26 איך וועל אֵייך אַריינגעבען אַ נייעס האַרץ, אויך אַ נייעס גייסט וועל איך אַריינגעבען אין אֵייך; איך וועל אָבשאַפען פון אֵייער קערפּער דאָס פערשטיינערטע האַרץ און וועל אֵייך געבען אַ פיהלענדעס האַרץ.

27 אויך וועל איך אֵייך מיין גייסט אַריינגעבען און וועל מאַכען אַז איהר זאָלט געהען אין מיינע געזעצען, היטען און טהאָן מיינע רעכטע.

28 דאַן וועט איהר בלייבען זיצען אין דאָס לאַנד וועלכע איך האָב צו אֵייערע עלטערען געגעבען; אַז איהר וועט מיין פאָלק זיין וועל איך אֵייער גאָט זיין.

29 איך וועל אֵייך אַרויסהעלפען פון אַלע אֵייערע אונריינהייטען, איך וועל אַרויסרופען דעם קאָרן און פערמעהרען איהם, איך וועל אויף אֵייך מעהר קיין הונגער ברענגען.

30 איך וועל אויך פערמעהרען די פרוכט פון בוים און די פרוכט פון פעלד, אום איהר זאָלט מעהר ניט האָבען הונגער שאַנדע זייענדיג צווישען די פעלקער.

31 דאַמאָלס וועט איהר זיך דערמאָהנען אֵייער שלעכטען אויפיהרען זיך און אֵייערע ניט גוטע טהאַטען, און איהר וועט זיך זעלבסט פאָרווירפע מאַכען פאַר אֵייערע זינד און אֵייערע גרוילטהאַטען.

32 זייט וויסען אַז ניט צוליעב אֵייך טהו איך דאָס — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער, שעהמט זיך און האָט שאַנדע פאַר אֵייער אויפפיהרונג, הויז פון ישראל!

33 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: דאַן ווען איך וועל אֵייך רייניגען; פון אַלע אֵייערע זינד, ווען איך וועל בעזעצען די שטעדט און די רואינען וועלען אָבגעבויט ווערען,

34 ווען דאָס וויסטע לאַנד וועט בעאַרבייט ווערען, אָנשטאָדט וואָס זי איז געוועזען וויסט, ווי עס האָבען געזעהען אַלע פערבייגעהער —

35 וועט מען זאָגען: אָט דיעזע פערוויסטע לאַנד איז געוואָרען ווי דער גאָרטען פון עדן, און די רואינערטע, פערוויסטע און צושטערטע שטעדט זיינען ווי בעפעסטיגטע שטעדט בעזעצט.

36 וְהַנְּשַׁמּ֥וֹת וְהַנֶּהֱרָס֖וֹת בְּצוּר֥וֹת יָשָֽׁבוּ׃ וְיָדְע֣וּ הַגּוֹיִ֗ם אֲשֶׁ֣ר
יִֽשָּׁאֲרוּ֮ סְבִֽיבוֹתֵיכֶם֒ כִּ֣י ׀ אֲנִ֣י יְהוָ֗ה בָּנִ֙יתִי֙ הַנֶּ֣הֱרָס֔וֹת
37 נָטַ֖עְתִּי הַנְּשַׁמָּ֑ה אֲנִ֥י יְהוָ֖ה דִּבַּ֥רְתִּי וְעָשִֽׂיתִי׃ ס כֹּ֤ה
אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה ע֗וֹד זֹ֛את אִדָּרֵ֥שׁ לְבֵֽית־יִשְׂרָאֵ֖ל לַעֲשׂ֣וֹת
38 לָהֶ֑ם אַרְבֶּ֥ה אֹתָ֛ם כַּצֹּ֖אן אָדָֽם׃ כְּצֹ֣אן קָדָשִׁ֗ים כְּצֹ֤אן
יְרֽוּשָׁלִַ֙ם֙ בְּמ֣וֹעֲדֶ֔יהָ כֵּ֤ן תִּֽהְיֶ֙ינָה֙ הֶעָרִ֣ים הֶחֳרֵב֔וֹת מְלֵא֖וֹת
צֹ֣אן אָדָ֑ם וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ פ

לז CAP. XXXVII. לז

א הָיְתָ֣ה עָלַי֮ יַד־יְהוָה֒ וַיּוֹצִאֵ֤נִי בְר֙וּחַ֙ יְהוָ֔ה וַיְנִיחֵ֖נִי בְּת֣וֹךְ
2 הַבִּקְעָ֑ה וְהִ֖יא מְלֵאָ֥ה עֲצָמֽוֹת׃ וְהֶעֱבִירַ֥נִי עֲלֵיהֶ֖ם סָבִ֣יב ׀
סָבִ֑יב וְהִנֵּ֨ה רַבּ֤וֹת מְאֹד֙ עַל־פְּנֵ֣י הַבִּקְעָ֔ה וְהִנֵּ֖ה יְבֵשׁ֥וֹת
3 מְאֹֽד׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י בֶּן־אָדָ֕ם הֲתִחְיֶ֖ינָה הָעֲצָמ֣וֹת הָאֵ֑לֶּה
4 וָאֹמַ֕ר אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה אַתָּ֥ה יָדָֽעְתָּ׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י הִנָּבֵ֖א עַל־
הָעֲצָמ֣וֹת הָאֵ֑לֶּה וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵיהֶ֔ם הָעֲצָמוֹת֙ הַיְבֵשׁ֔וֹת שִׁמְע֖וּ
ה דְּבַר־יְהוָֽה׃ ס כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה לָעֲצָמ֖וֹת הָאֵ֑לֶּה
6 הִנֵּ֨ה אֲנִ֜י מֵבִ֥יא בָכֶ֛ם ר֖וּחַ וִחְיִיתֶֽם׃ וְנָתַתִּ֨י עֲלֵיכֶ֜ם גִּידִ֗ים
וְהַעֲלֵתִ֤י עֲלֵיכֶם֙ בָּשָׂ֔ר וְקָרַמְתִּ֤י עֲלֵיכֶם֙ ע֔וֹר וְנָתַתִּ֥י בָכֶ֛ם
7 ר֖וּחַ וִחְיִיתֶ֑ם וִידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ וְנִבֵּ֖אתִי כַּאֲשֶׁ֣ר צֻוֵּ֑יתִי
וַֽיְהִי־ק֞וֹל כְּהִנָּֽבְאִי֙ וְהִנֵּה־רַ֔עַשׁ וַתִּקְרְב֣וּ עֲצָמ֔וֹת עֶ֖צֶם אֶל־
8 עַצְמֽוֹ׃ וְרָאִ֜יתִי וְהִנֵּ֤ה עֲלֵיהֶם֙ גִּדִ֔ים וּבָשָׂ֣ר עָלָ֔ה וַיִּקְרַ֧ם
9 עֲלֵיהֶ֛ם ע֖וֹר מִלְמָ֑עְלָה וְר֖וּחַ אֵ֥ין בָּהֶֽם׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י הִנָּבֵ֖א
אֶל־הָר֑וּחַ הִנָּבֵ֣א בֶן־אָ֠דָם וְאָמַרְתָּ֨ אֶל־הָר֜וּחַ כֹּֽה־אָמַ֣ר ׀
אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה מֵאַרְבַּ֤ע רוּחוֹת֙ בֹּ֣אִי הָר֔וּחַ וּפְחִ֛י בַּהֲרוּגִ֥ים
י הָאֵ֖לֶּה וְיִֽחְיֽוּ׃ וְהִנַּבֵּ֖אתִי כַּאֲשֶׁ֣ר צִוָּ֑נִי וַתָּב֨וֹא בָהֶ֜ם הָר֗וּחַ
11 וַיִּֽחְי֙וּ֙ וַיַּֽעַמְדוּ֙ עַל־רַגְלֵיהֶ֔ם חַ֖יִל גָּד֥וֹל מְאֹד־מְאֹֽד׃ וַיֹּ֣אמֶר
אֵלַ֗י בֶּן־אָדָ֕ם הָעֲצָמ֣וֹת הָאֵ֔לֶּה כָּל־בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵ֖ל הֵ֑מָּה הִנֵּ֣ה
אֹמְרִ֗ים יָבְשׁ֥וּ עַצְמוֹתֵ֛ינוּ וְאָבְדָ֥ה תִקְוָתֵ֖נוּ נִגְזַ֥רְנוּ לָֽנוּ׃

לכן

ל״ו v. 36. ע״כ לספרדים v. 37. הפטרה לשבת וחול המועד של פסח
והספרדים מתחילין היתה עלי v. 38 הרי בצרי ibid עד כאן לאשכנזים

36 דאן וועלען אנערקענען די פעלקער, וועלכע זיינען געבליעבען ארום אייך, אז איך גאָט האָב אָבגעבויט די צושטערטע שטעדט און פערפלאַנצט דאָס פערוויסטעטע לאַנד — איך, גאָט, האָב גערעדט און געטהאָן!
37 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: אָט וואָס נאָך איך וועל איינוויליגען צו טהאָן צו זיי, צו דאָס הויז פון ישראל: איך וועל זייערע מענשען פערמעהרען ווי שעפּסען,
38 ווי היילינע שעפּסען, ווי די שעפּסען וואָס מען האָט אין ירושלים גע־בראַכט אין די פייערטאָגען, אַזוי וועלען זיין די פערוויסטע שטעדט פול מיט מענשען־שעפּסען; דאן וועלען זיי וויסען, אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל לז

1 אַמאָל איז אויף מיר געוועזן גאָט'ס מאַכט, עס האָט מיר ארויסגעטראָגען אַ שטאַרקער ווינד און האָט מיר אַוועקגעלעגט אין אַ טהאָל, וועלכע איז פול געוועזן מיט ביינער.
2 ער האָט מיר אַרומגעפיהרט רונד־ארום, ערשט זיי זיינען זעהר פיעל אי־בער'ן גאַנצען טהאָל, און זיי זיינען זעהר טרוקען.
3 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! וועלען דיעזע ביינער לעבעדיג ווערען? האָב איך געענטפערט: „אַלמעכטיגער גאָט, נאָר דו ווייסט דאָס!"
4 האָט ער צו מיר געזאָגט: פּראָפעצייהע אויף דיעזע ביינער און זאָג צו זיי: איהר טרוקענע ביינער, הערט אוים גאָט'ס וואָרט!
5 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער צו דיעזע ביינער: איך וועל אַריינ־געבען אין אייך אַ לעבענס־גייסט און איהר וועט לעבעדיג ווערען!
6 איך וועל אויף אייך ארויפלעגען אָדערן און לאָזען וואַקסען אויף אייך פלייש, דאן וועל איך בעציהען אויף אייך הויט און אריינגעבען אין אייך אַ לעבענס־גייסט, אום איהר זאָלט לעבעדיג ווערען און וויסען אַז איך בין גאָט.
7 איך האָב פּראָפעצייהעט ווי איך בין בעפוילען געוועזן, פּראָפעצייהענדיג האָט זיך אַ שטימע דערהערט, נאָכדעם איז געוואָרען אַ שטורם און די ביינער האָבען זיך צוגערוקט איינער צום אַנדערן,
8 דאן האָב איך געזעהען, אַז עס ווערט אויף זיי אָדערן און עס וואַקסט פלייש, אויך איז אויף זיי פערצויגען אַ הויט פון אויבען; נאָר קיין לעבענס־גייסט איז אין זיי ניט געוועזן.
9 דאן האָט ער צו מיר געזאָגט: פּראָפעצייהע צום לעבענס־גייסט, פּראָפעצייהע, מענשענקינד, און זאָג צום לעבענס־גייסט: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קום, לעבענס־גייסט, פון אַלע פיער זייטען, בלאָז אויף די ערשלאָגענע ביז זיי וועלען לעבעדיג ווערען!
10 איך האָב פּראָפעצייהעט ווי ער האָט מיר געהייסען, און דער לעבענס־גייסט איז אריין אין זיי; זיי זיינען לעבעדיג געוואָרען און געשטעלט זיך אויף זייערע פיס, זעהר אַ גרויסע אַרמעע.
11 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! אָט דיעזע ביינער בע־דייטען דאָס גאַנצע הויז ישראל — זיי זאָגען אויך: אונזערע ביינער זיינען אויסגעטריקענט און אונזער האָפנונג איז פערלאָרען, מיר זיינען אונטערגעגאַנגען.

12 לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה
אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
13 עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם
14 מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי
אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי
טו 16 נְאֻם־יְהוָה׃ * וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה
בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
17 אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־
18 אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃ וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ
אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא־תַגִּיד לָנוּ מָה־אֵלֶּה לָּךְ׃
19 דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵץ
יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וְנָתַתִּי אוֹתָם
עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתִם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃
כ 21 וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם׃ וְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם
22 מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל־אַדְמָתָם׃ וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי
אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ
וְלֹא יִהְיוּ־עוֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת
23 עוֹד׃ וְלֹא יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכֹל
פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכֹּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ
בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
24 לֵאלֹהִים׃ וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה
כה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ וְחֻקֹּתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ וְיָשְׁבוּ
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ
אבותיכם

v. 14. עד כאן   v. 15. הפטרת ויגש   v. 16. 19. חבריו ק׳   v. 22. יהיו קרי

12 דערפאַר פּראָפעצייהע און זאָג צו זיי: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכ־
טיגער — איך זעלבסט וועל עפענען אייערע גראבען, איך זעלבסט וועל
אייך, מיין פאָלק אַרויסנעהמען פון אייערע גראבען און וועל אייך ברענ־
גען צו דאָס לאַנד ישראל.

13 דאַן וועט איהר אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל עפענען
אייערע גראבען און וועל אייך, מיין פאָלק, אַרויסנעהמען פון אייערע
גראבען.

14 ווען איהר וועט לעבעדיג ווערען וועל איך מיין גייסט אַריינגעבען אין
אייך און וועל אייך לאָזען רוהיג זיצען אויף אייער לאַנד, אום איהר זאָלט
וויסען אַז ווען איך, גאָט, רייד איז עס געטהאָן — זאָגט גאָט.

15 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

16 און דו, מענשענקינד, נעהם זיך איין האָלץ און שרייב אויף איהם:
„פאַר יהודה און די קינדער ישראל זיינע פריינדע", דאַן נעהם נאָך אַ
האָלץ און שרייב אויף איהם: „פאַר יוסף, אפרים'ס שטאַם און דאָס
גאַנצע הויז ישראל זיינע פריינדע";

17 און ברענג זיי נאָהענט איינעם צום אַנדערן ווי זיי וואָלטען איין האָלץ
געוועזען און זאָלען זיי אין דיין האַנד פעראייניגט ווערען ווי איין בוים.

18 אויב די קינדער פון דיין פאָלק וועלען דיר פרעגען זאָגענדיג: „קענסטו
אונז ניט ערקלעהרען וואָס דאָס בעדייט פאַר אונז?"

19 זאָלסטו זיי זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך זעלבסט
וועל נעהמען דעם שטאַם יוסף'ס, ד. ה. אפרים, אויך די שטאַמען פון
ישראל זיינע פריינדע, און איך וועל זיי נאָהענט מאַכען צום שטאַם
יהודה — איך וועל זיי מאַכען ווי איין בוים, און זיי זעלבסט וועלען זיך
אין מיין האַנד פעראייניגען.

20 זיי וועלען ווערען ווי די העלצער אויף וועלכע דו וועסט אין זייער געגענ־
וואַרט מיט דיין האַנד שרייבען.

21 אויך ערקלעהר זיי: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל
צוזאַמענגעהמען די קינדער ישראל פון צווישען די פעלקער וואוהין זיי
זיינען אַוועקגעגאַנגען, איך וועל זיי פערזאַמלען פון אַרום און וועל זיי
ברענגען אויף זייער לאַנד.

22 אין'ם לאַנד, אויף די בערג פון ישראל, וועל איך זיי מאַכען פאַר אַ פער־
אייניגטע פאָלק און איין קעניג וועט איבער זיי רעגיערען; זיי וועלען
מעהר ניט זיין צוטהיילט אויף צוויי פעלקער און ניט צושפּאַלטען אויף
צוויי קעניגרייכען.

23 זיי וועלען זיך ניט מעהר פעראונרייניגען מיט זייערע געצען און גרויל־
טהאַטען און אַנדערע פערברעכענס, איך וועל זיי אַרויסהעלפען פון אַלע
זייערע וואוינונגען אין וועלכע זיי האָבען געזינדיגט; איך זעלבסט וועל
זיי רייניגען — דאַן אַז זיי וועלען מ י י ן פאָלק זיין וועל איך זיין
זייער גאָט.

24 מיין קנעכט דוד וועט זייער קעניג זיין, ער וועט דער איינציגער הירט
זיין פאַר זיי אַלעמען; דאַן וועלען זיי געהן לויט מיינע רעכטע, זיי
וועלען היטען און טהאָן מיינע געזעצע.

25 זיי וועלען זיצען אויף דאָס לאַנד וועלכע איך האָב געגעבען צו מיין
קנעכט, צו יעקב'ן, די, אויף וועלכע אייערע עלטערן זיינען געזעסען.

אֲבוֹתֵיכֶם וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־
26 עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית
שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם
27 וְנָתַתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם
28 וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם
לְעוֹלָם׃ *

לח

CAP. XXXVIII. לח

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־גּוֹג 2
אֶרֶץ הַמָּגוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל וְהִנָּבֵא עָלָיו׃ וְאָמַרְתָּ 3
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ
וְתֻבָל׃ וְשׁוֹבַבְתִּיךָ וְנָתַתִּי חַחִים בִּלְחָיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ 4
וְאֶת־כָּל־חֵילֶךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל כֻּלָּם קָהָל
ה רָב צִנָּה וּמָגֵן תֹּפְשֵׂי חֲרָבוֹת כֻּלָּם׃ פָּרַס כּוּשׁ וּפוּט
אִתָּם כֻּלָּם מָגֵן וְכוֹבָע׃ גֹּמֶר וְכָל־אֲגַפֶּיהָ בֵּית תּוֹגַרְמָה 6
יַרְכְּתֵי צָפוֹן וְאֶת־כָּל־אֲגַפָּיו עַמִּים רַבִּים אִתָּךְ׃ הִכֹּן 7
וְהָכֵן לְךָ אַתָּה וְכָל־קְהָלֶךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ וְהָיִיתָ לָהֶם
לְמִשְׁמָר׃ מִיָּמִים רַבִּים תִּפָּקֵד בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא ׀ 8
אֶל־אֶרֶץ ׀ מְשׁוֹבֶבֶת מֵחֶרֶב מְקֻבֶּצֶת מֵעַמִּים רַבִּים עַל
הָרֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיוּ לְחָרְבָּה תָּמִיד וְהִיא מֵעַמִּים
הוּצָאָה וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח כֻּלָּם׃ וְעָלִיתָ כַּשֹּׁאָה תָבוֹא כֶּעָנָן 9
לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתָךְ׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ י
דְבָרִים עַל־לְבָבֶךָ וְחָשַׁבְתָּ מַחֲשֶׁבֶת רָעָה׃ וְאָמַרְתָּ אֶעֱלֶה 11
עַל־אֶרֶץ פְּרָזוֹת אָבוֹא הַשֹּׁקְטִים יֹשְׁבֵי לָבֶטַח כֻּלָּם יֹשְׁבִים
בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתַיִם אֵין לָהֶם׃ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז 12
בַּז לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל־חֳרָבוֹת נוֹשָׁבֹת וְאֶל־עַם מְאֻסָּף מִגּוֹיִם

עשה

לח v. 23. עד כאן

אויף איהר וועלען זיי זיצען זיי מיט זייערע קינדער און קינדס קינדער, אייביג לאנג ; מיין קנעכט דוד וועט אימער זייער פירשט זיין.
26 איך וועל מיט זיי שליסען א פריעדענס־בונד און דאס וועט זיין א אייביגער בונד מיט זיי ; איך וועל זיי פעסט מאכען און פערמעהרען זיי, איך וועל אויף אימער מיין היילינגטהום ביי זיי האבען.
27 מיין וואוינונג וועט זיין איבער זיי — איך וועל זייער גאט זיין און זיי וועלען מיין פאלק זיין.
28 דאן וועלען די פעלקער אנערקענען אז איך גאט הייליג דאס פאלק ישראל, ווען מיין היילינגטהום וועט אימער זיין ביי זיי.

קאפיטעל לח

1 און גאט'ס ווארט איז געוועז צו מיר אזוי צו זאגען :
2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו גוג (דאס לאנד מגוג), דער הויפט פירשט פון משך און תובל, פראפעצייהע אויף איהם,
3 און זאג אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען צו דיר גוג, הויפט פירשט פון משך און תובל !
4 איך וועל דיר איינשטילען ; איך וועל ארויפטהאן רינגען אויף דיינע באקען און וועל דיר ארויספיהרען מיט דיין גאנצע ארמעע, פערד און רייטער, אלע שעהן געקליידעט, א גרויסע פערזאמלונג פון פאנציר־ און שילדענטרעגער, אלע שווערד־בעוואפענטע.
5 פרס, כוש און פוט זיינען מיט זיי, אלע אויף פאנצירען און העלמס.
6 גמר מיט אלע זיינע טרופען, דאס הויז תוגרמה, די צפון פראווינצען מיט אלע זייערע טרופען — פיעל פעלקער זיינען מיט דיר.
7 גרייט זיך צו און זיי פערטיג דו און אלע דיינע טרופען וועלכע האבען זיך פערזאמעלט מיט דיר, זיי פאר זיי א וועכטער.
8 שוין פיעלע יאהרען זינט דו מאכסט זיך קריעגס־פערטיג און אין ערשט שפעטערע יאהרען דענקסטו צו קומען צו דאס לאנד וואס קומט צו זיך נאך א שווערד אנפאל, (צו א פאלק) וואס איז צוזאמענגעקליבען געווא־רען פון פיעלע פעלקער, ד. ה. אויף די בערג ישראל, וועלכע זיינען אימער וויסט געוועזן און דאס פאלק ישראל וועלכע איז ארויסגענומען געווא־רען פון פעלקער, און זיצען יעצט אלע רוהיג,
9 אויף זיי ווילסטו ארויפגעהן ווי א שטורם, דו ווילסט קומען בעדעקען דאס לאנד ווי א וואלקען, ווען דו וועסט זיין מיט אלע דיינע טרופען און פיעל פעלקער מיט דיר.
10 אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער : אט אין יענער צייט וועלען דיר איינפאלען געדאנקען און דו וועסט אויסטראכטען שלעכטע פלענער —
11 דו וועסט זאגען : איך וועל ארויף אויף די אונבעפעסטיגטע שטעדט, איך וועל בעפאלען די שטילע וואס זיצען זיך רוהיג, זיי וואוינען אלע אהן א מויער־וואנד און האבען קיין ריגעל און קיין טהיר.
12 אום צו רויבען פיעל און פלינדערן פערמעגען, דיין האנד צוריקלעגען אויף די בעוואוינטע רואינען און אויפ'ן פאלק וואס איז פערזאמעלט פון פעלקער, וועלכע טרייבט געשעפט זיצענדיג אויף די געבירגע פונ'ם לאנד.

13 עֹשָׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן יֹשְׁבֵי עַל־טַבּוּר הָאָרֶץ׃ שְׁבָא וּדְדָן
וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־כְּפִרֶיהָ יֹאמְרוּ לְךָ הֲלִשְׁלֹל שָׁלָל
אַתָּה בָא הֲלָבֹז בַּז הִקְהַלְתָּ קְהָלֶךָ לָשֵׂאת ׀ כֶּסֶף וְזָהָב
14 לָקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן לִשְׁלֹל שָׁלָל גָּדוֹל׃ לָכֵן הִנָּבֵא בֶן
אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הֲלוֹא ׀ בַּיּוֹם
טו הַהוּא בְּשֶׁבֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לָבֶטַח תֵּדָע׃ וּבָאתָ מִמְּקוֹמְךָ
מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן אַתָּה וְעַמִּים רַבִּים אִתָּךְ רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם
16 קָהָל גָּדוֹל וְחַיִל רָב׃ וְעָלִיתָ עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל כֶּעָנָן לְכַסּוֹת
הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּהְיֶה וַהֲבִאוֹתִיךָ עַל־אַרְצִי לְמַעַן
17 דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהִקָּדְשִׁי בְךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג׃ כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הַאַתָּה־הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קַדְמוֹנִים
בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים בַּיָּמִים הָהֵם שָׁנִים לְהָבִיא
18 אֹתְךָ עֲלֵיהֶם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל־
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי בְּאַפִּי׃
19 וּבְקִנְאָתִי בְאֵשׁ־עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
כ רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה וְכֹל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנֶהֶרְסוּ הֶהָרִים וְנָפְלוּ
21 הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל־חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃ וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל־
הָרַי חֶרֶב נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה חֶרֶב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה׃
22 וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ בְּדֶבֶר וּבְדָם וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטִיר עָלָיו וְעַל־אֲגַפָּיו וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
23 אִתּוֹ׃ וְהִתְגַּדִּלְתִּי וְהִתְקַדִּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

לט CAP. XXXIX. לט

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה
2 הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃ וְשֹׁבַבְתִּיךָ

וששאתיך

לט v. 18. הפטרה שבת וחול המועד של סוכות

13 שבא, דדן, די קויפלייטע פון תרשיש און אַלע איהרע לאַנד־בעזיצער
וועלען דיר פרעגען : ביזטו געקומען אום פיעל צו רויבען ? האָסטו
דיינע טרופּען פערזאַמעלט אום פערמעגען צו פּלינדערן ? דו ווילסט
אַוועקטראָגען זילבער און גאָלד, צו נעהמען האַנדעל און אייגענטהום
רויבענדיג פּיעל ? !
14 דערפאַר פּראָפעצייהע, מענשענקינד, און זאָג צו גוג : אַזוי זאָגט גאָט
דער אַלמעכטיגער, אָט אין יענעם טאָג ווען מיין פאָלק ישראל וועט
זיך אין רוהע בעזעצען וועסטו וועגען דעם ערפאַהרען,
15 און וועסט קומען פון דיין אָרט, פון די צפון־פּראָווינצען, דו און פיעלע
פעלקער מיט דיר, אַלע פערד רייטער, אַ גרויסע פערזאַמלונג און אַ פיעל־
צאָהליגע אַרמעע.
16 דו וועסט דאַן אַרויפגעהן אויף מיין פאָלק ישראל, דאָס גאַנצע לאַנד
צו פערדעקען ווי אַ וואָלקען — דאָס וועט זיין אין שפּעטערע צייטען
ווען איך וועל דיר אויף מיין לאַנד ברענגען, אום אַלע פעלקער זאָלען
מיר אַנערקענען ווען איך וועל דורך דיר, גוג, געהייליגט ווערען אין
זייער געגענוואַרט.
17 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ביזטו דאָס דער זעלביגער וואָס איך
האָב אין פריהערדיגע צייטען גערעדט דורך מיינע קנעכט, נביאים און
ישראל וועלכע האָבען פּראָפעצייהעט אין יענע טעג און יאָהרען אַז איך
וועל דיר אויף זיי ברענגען.
18 עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג, ווען גוג וועט קומען אויף דאָס לאַנד
ישראל — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועט מיין צאָרן און וואוטה
שטייגען.
19 און אין מיין אויפרעגונג מיט מיין פייערדיגען צאָרן האָב איך פאָראויס־
געזאָגט : אויב ניט אין יענער צייט וועט זיין אַ גרויסער שטורעם אויף
דאָס לאַנד ישראל.
20 עס וועלען פאַר מיר ציטערען די פיש פון ים, די פויגלען פון הימעל און
די טהיערען פון פעלד מיט אַלעם וואָס ווימעלט אויף דער ערד, אויך אַלע
מענשען וואָס אויף דר׳ערד; עס וועלען אויסגעריסען ווערען בערג, איינ־
פאַלען די הויכע טהורעמס און די מויערווענד וועלען פאַלען צו דער ערד.
21 דאַן וועל איך קעגען איהם צוזאַמענרופען אַלע שווערד אַרמעען פון מיינע
בערג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איינעמס שווערד וועט קעגען
צווייטען זיין.
22 איך וועל זיך מיט איהם אָברעכענען דורך שווערד און בלוט, פלייצענדע
רעגענס און האָגעל שטיינער פייער און שוועבעל וועל איך אויף איהם
מאַכען רעגענען, אויך אויף זיינע טרופּען און די פיעל פעלקער וואָס זיינען
מיט איהם.
23 איך וועל גרויס און הייליג ווערען, איך וועל בעוואוסט ווערען אין געגענ־
וואַרט פון פיעל פעלקער, אום זיי זאָלען אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל לט

1 און דו, מענשענקינד ! פּראָפעצייהע אויף גוג און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט
דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען צו דיר, גוג, הויפּט־פירשט פון
משך און תבל.
2 איך וועל דיר איינשטילען, איך וועל דיר אונערוואַרטעט אַרויספיהרען פון
די צפון־פּראָווינצען און וועל דיר ברענגען אויף די בערג פון ישראל.

וְשִׁשֵּׁאתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן וַהֲבֵאוֹתִךָ עַל־הָרֵי
3 יִשְׂרָאֵל׃ וְהִכֵּיתִי קַשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאולֶךָ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ
4 אַפִּיל׃ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים
אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל־כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ
ה לְאָכְלָה׃ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי
6 יֱהֹוִה׃ וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיֹשְׁבֵי הָאִיִּים לָבֶטַח וְיָדְעוּ
7 כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְאֶת־שֵׁם קָדְשִׁי אוֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־אַחֵל אֶת־שֵׁם־קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה
8 קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
9 הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי׃ וְיָצְאוּ יֹשְׁבֵי ׀ עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ
וְהִשִּׂיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל יָד
י וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃ וְלֹא־יִשְׂאוּ עֵצִים מִן־
הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחְטְבוּ מִן־הַיְּעָרִים כִּי בַנֶּשֶׁק יְבַעֲרוּ־אֵשׁ
וְשָׁלְלוּ אֶת־שֹׁלְלֵיהֶם וּבָזְזוּ אֶת־בֹּזְזֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
11 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג ׀ מְקוֹם־שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
גֵּי הָעֹבְרִים קִדְמַת הַיָּם וְחֹסֶמֶת הִיא אֶת־הָעֹבְרִים וְקָבְרוּ
12 שָׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־הֲמוֹנֹה וְקָרְאוּ גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃ וּקְבָרוּם
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהֵר אֶת־הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃
13 וְקָבְרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הִכָּבְדִי נְאֻם
14 אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְאַנְשֵׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ עֹבְרִים בָּאָרֶץ מְקַבְּרִים
אֶת־הָעֹבְרִים אֶת־הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה
טו שִׁבְעָה־חֳדָשִׁים יַחְקֹרוּ׃ וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה
עֶצֶם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים
16 אֶל־גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃ וְגַם שֶׁם־עִיר הֲמוֹנָה וְטִהֲרוּ הָאָרֶץ׃ *
17 וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה אֱמֹר לְצִפּוֹר כָּל־
כָּנָף וּלְכֹל ׀ חַיַּת הַשָּׂדֶה הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ הֵאָסְפוּ מִסָּבִיב עַל־
זִבְחִי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבֵחַ לָכֶם זֶבַח גָּדוֹל עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל

ואכלתם

v. 2. א נחה. v. 3. מלא ואו. v. 8. קמץ בז״ק. v. 16. ס״ת כאן.

3 דאָרט װעל איך אַרױסשטעלען דײַן בױגען פון דײַן לינקע האַנד און
דײַנע פײַלען װעל איך אַרױסװאַרפען פון דײַן רעכטע האַנד.

4 אױף די בערג פון ישראל װעסטו פאַלען, דו מיט אַלע דײַנע טרופּען
און די פעלקער װאָס מיט דיר, צו אַלערלײ רױב־פױגלען און פעלד־טהיע־
רען האָב איך דיר אַלס שפּײַז געגעבען.

5 אױפ'ן פעלד װעסטו פאַלען, אַזױ װי איך גאָט האָב גערעדט — זאָגט
גאָט דער אַלמעכטיגער.

6 איך װעל אָנשיקען אַ פײַער אױף מגוג און די רוהיגע אינזעל בעװאָהנער,
אום זײ זאָלען װיסען אַז איך בין גאָט.

7 מײַן הײליגען נאָמען װעל איך בעקאַנט מאַכען צװישען מײַן פאָלק ישראל,
איך װעל מעהר ניט לאָזען פערשװעכען מײַן הײליגען נאָמען ; דאַן
װעלען די פעלקער אַנערקענען אַז איך גאָט בין הײליג אין ישראל.

8 עס איז שױן געקומען און געשעהען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער —
דאָס איז דער טאָג װאָס איך האָב פאָראױס געזאָגט !

9 די אײַנװאָהנער פון די שטעדט אין ישראל, װעלען אַרױסגעהען און ברע־
נען און הײצען מיט װאַפען, שילדען, פאַנצירען, בױגענס, פײַלען, האַנד־
שטעקענס און שפּיזען ; זיעבען יאָהר װעלען זײ דערפון פײַער מאַכען.

10 זײ װעלען ניט ברענגען האָלץ פון פעלד און װעלען ניט האַקען פון די
װעלדער, נאָר מיט װאַפען װעלען זײ פײַער מאַכען ; דאַן װעלען זײ
בערױבען זײערע בערױבער און פּלינדערען זײערע פּלינדערערס — זאָגט
גאָט דער אַלמעכטיגער.

11 עס װעט אַזױ זײַן : אין יענע צײַט װעל איך דאָרטען אין ישראל גע־
בען פאַר גוג אַלס אַ אָרט אױף אַ גראַב (קבר), דעם טהאָל װאו מען
געהט אַריבער צום מזרח זײַט פון ים, עס װעט אױפהערען דער פערבײַ־
גאַנג ; דאָרט װעט מען בעגראָבען גוג מיט זײַן גאַנצע רױשענדע אַרמעע,
און מען װעט עס רופען : „גיא המון גוג" (דער טהאָל פון גוג'ס אַרמעע).

12 דאָס הױז ישראל װעט זײ באַגראָבען זיעבען מאָנאַטען לאַנג, אום רײַן
צו מאַכען דאָס לאַנד.

13 דאָס גאַנצע פאָלק פונ'ם לאַנד װעט זײ באַגראָבען, עס װעט בײַ זײ צום
אָנדענקונג זײַן דער טאָג װען איך װעל געעהרט װערען — זאָגט גאָט דער
אַלמעכטיגער.

14 די שטענדיגע אײַנװאָהנער װעלען אָנשטעלען די װאָס געהן דורך דאָס
לאַנד אַז די דורכגעהער זאָלען בעגראָבען די װאָס זײַנען נאָך איבערגע־
ליעבען (ליגענדיג) איבער'ן גאַנצען לאַנד אום איהר צו רײניגען ; זײ
װעלען דאָס נאָכזוכען אין ענדע פון די זיעבען מאָנאַטען.

15 די דורכגעהער װעלען אַרומגעהן איבער'ן לאַנד און װען אײנער פון זײ
װעט דערזעהען אַ מענשען־בײן, װעט ער נעבען איהם אַװעקשטעלען אַ
צײכען, ביז די טױדטענבעגרעבער װעלען איהם באַגראָבען אין „גיא המון
גוג" (דער טהאָל װאו עס איז באַגראָבען גוג'ס אַרמעע),

16 [אױך אין דער שטאָדט, װעלכע מען רופט „המונה"] ביז זײ װעלען רײַן
מאַכען דאָס לאַנד.

17 און דו, מענשענקינד, אַזױ זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — זאָג צו די
אַלע בעפליגעלטע פױגלען אױך צו אַלע פעלד־טהיערען : פערזאַמעלט
זיך און קומט, קלײבט זיך צוזאַמען פון אַרום צו מײַן שלאַכטונג װאָס איך
שלאַכט פאַר אײַך אױף די בערג פון ישראל ; עס איז אַ גרױסע שלאַכ־
טונג — איהר װעט עסען פלײש און טרינקען בלוט.

18 וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר וּשְׁתִיתֶם דָּם׃ בְּשַׂר גִּבּוֹרִים תֹּאכֵלוּ וְדַם־
נְשִׂיאֵי הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים כָּרִים וְעַתּוּדִים פָּרִים מְרִיאֵי
19 בָשָׁן כֻּלָּם׃ וַאֲכַלְתֶּם־חֵלֶב לְשָׂבְעָה וּשְׁתִיתֶם דָּם לְשִׁכָּרוֹן
כ מִזִּבְחִי אֲשֶׁר־זָבַחְתִּי לָכֶם׃ וּשְׂבַעְתֶּם עַל־שֻׁלְחָנִי סוּס
21 וָרֶכֶב גִּבּוֹר וְכָל־אִישׁ מִלְחָמָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְנָתַתִּי
אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־הַגּוֹיִם אֶת־מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
22 וְאֶת־יָדִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָהֶם׃ וְיָדְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲנִי
23 יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִן־הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי
בַעֲוֺנָם גָּלוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וָאַסְתִּר פָּנַי
24 מֵהֶם וָאֶתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם וַיִּפְּלוּ בַחֶרֶב כֻּלָּם׃ כְּטֻמְאָתָם
כה וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אֹתָם וָאַסְתִּר פָּנַי מֵהֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה עַתָּה אָשִׁיב אֶת־שְׁבִית יַעֲקֹב וְרִחַמְתִּי כָּל־
26 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קָדְשִׁי׃ וְנָשׂוּ אֶת־כְּלִמָּתָם וְאֶת־
כָּל־מַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי בְּשִׁבְתָּם עַל־אַדְמָתָם לָבֶטַח
27 וְאֵין מַחֲרִיד׃ בְּשׁוֹבְבִי אוֹתָם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֹתָם
28 מֵאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם רַבִּים׃ וְיָדְעוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי אֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם וְכִנַּסְתִּים
29 אֶל־אַדְמָתָם וְלֹא־אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שָׁם׃ וְלֹא־אַסְתִּיר עוֹד
פָּנַי מֵהֶם אֲשֶׁר שָׁפַכְתִּי אֶת־רוּחִי עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

מ CAP. XL. מ

א בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר
בְּעֶצֶם ׀ הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה׃
2 בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים הֱבִיאַנִי אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיְנִיחֵנִי אֶל־
3 הַר גָּבֹהַּ מְאֹד וְעָלָיו כְּמִבְנֵה־עִיר מִנֶּגֶב׃ וַיָּבִיא אוֹתִי
שָׁמָּה וְהִנֵּה־אִישׁ מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה נְחֹשֶׁת וּפְתִיל־פִּשְׁתִּים

בידו

לט v. 17. 19. מלעיל v. 25. שבות קרי v. 26. חסר א׳

18 איהר וועט עסען דאָס פלייש פון די העלדען און טרינקען דאָס בלוט פון די פירשטען, ווידערס, שעפּסען, בעק און אָקסען, אַלע געמאסטעטע אין בשן.

19 איהר וועט עסען פעטס ביז זאט און טרינקען בלוט ביז בערוישונג פון מיין שפּייז־אָפּפער וואָס איך האָב פאַר אייך געשאָכטען.

20 איהר וועט זאַט ווערען אויף מיין טיש מיט פערד און רייטער, העלדען און קריעגס־לייט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

21 דאַן וועל איך לאָזען מערקען מיין עהרע אונטער די פעלקער, און אַלע פעל־קער וועלען זעהען מיין אורטהייל וואָס איך האָב געטהאָן און מיין שטראָף וואָס איך האָב אויף זיי געלעגט.

22 פון יענעם טאָג און ווייטער וועט דאָס הויז ישראל אַנערקענען אַז איך, עוויגער, בין זייער גאָט.

23 און די פעלקער וועלען וויסען, אַז איבער זייערע זינד איז דאָס הויז ישראל פערטריעבען געוואָרען, און ווייל זיי זיינען אונטריי געווען קעגען מיר האָב איך פערבאָרגען מיין געזיכט פון זיי און איבערגעגעבען זיי אין האַנד פון זייערע פיינד ביז זיי זיינען אַלע פון שווערד געפאַלען.

24 לויט זייער אונריינקייט און זייערע פערברעכענס האָב איך מיט זיי גע־טהאָן ווען איך האָב פון זיי פערבאָרגען מיין געזיכט.

25 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — יעצט וועל איך צוריק־ברענגען יעקב׳ס געפאַנגענשאַפט און וועל ערבאַרעמען דאָס גאַנצע הויז ישראל אוים אייפער פאַר מיין הייליגען נאָמען.

26 זיי וועלען פערגעסען זייער בעליידיגונג און זייערע אַלערליי אונטריי־הייט וואָס זיי האָבען געגען מיר געטהאָן ווען זיי וועלען רוהיג זיצען אויף זייער לאַנד און קיינער וועט זיי בעאונרוהיגען.

27 ווען איך וועל זיי צוריקברענגען פון די פעלקער און צונויפקלייבען זיי פון די לענדער פון זייערע פיינד, ווען איך וועל דורך זיי געהייליגט ווערען אין געגענוואַרט פון פיעל פעלקער.

28 זיי וועלען אַנערקענען אַז איך, עוויגער, בין זייער גאָט ווען נאָכדעם ווי איך האָב זיי פערטריעבען צו די פעלקער וועל איך זיי צונויפזאַמלען אויף זייער לאַנד און וועל פון זיי דאָרטען מעהר ניט איבערלאָזען.

29 איך וועל שוין מעהר מיין געזיכט פון זיי ניט פערבאָרגען, קוים האָב איך מיין גייסט געגאָסען אויף דאָס הויז ישראל — זאָגט גאָט דער אַלמעכ־טיגער.

קאַפּיטעל מ

1 אין פינף־און־צוואַנציגסטען יאָהר צו אונזער אויסוואַנדערונג, אין אָנ־פאַנג יאָהר, צעהן טעג אין מאָנאַט דעם פיערצעהנטען יאָהר, נאָכדעם ווי די שטאָדט איז צושלאָגען געוואָרען, פּונקט אין דעם טאָג איז געווען אויף מיר גאָט׳ס מאַכט און האָט מיר אַהין געבראַכט.

2 אין אַ געטליכע ערשיינונג האָט ער מיר געבראַכט אינ׳ם לאַנד ישראל און האָט מיר איבערגעלאָזען אויף זעהר אַ הויכען באַרג, אויף וועלכען עס איז געווען ווי אַ געבוידטע שטאָדט אין דרום זייט.

3 ער האָט מיר אַהין געבראַכט ערשט דאָרטען איז אַ מאַן מיט אַ געשטאַלט ווי פון קופּער, אין זיין האַנד האָט ער געהאַלטען אַ פלאַקסענעם שנור און אַ מעסט שטעקען, ער איז געשטאַנען אין טהויער.

בְּיָדוֹ וּקְנֵה הַמִּדָּה וְהוּא עֹמֵד בַּשָּׁעַר׃ וַיְדַבֵּר אֵלַי הָאִישׁ 4
בֶּן־אָדָם רְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְּׁמָע וְשִׂים לִבְּךָ לְכֹל
אֲשֶׁר־אֲנִי מַרְאֶה אוֹתָךְ כִּי לְמַעַן הַרְאוֹתְכָה הֻבָאתָה
הֵנָּה הַגֵּד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ וְהִנֵּה ה
חוֹמָה מִחוּץ לַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קְנֵה הַמִּדָּה
שֵׁשׁ־אַמּוֹת בָּאַמָּה וָטֹפַח וַיָּמָד אֶת־רֹחַב הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד
וְקוֹמָה קָנֶה אֶחָד׃ וַיָּבוֹא אֶל־שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ 6
הַקָּדִימָה וַיַּעַל בְּמַעֲלֹתָו וַיָּמָד ׀ אֶת־סַף הַשַּׁעַר קָנֶה אֶחָד
רֹחַב וְאֵת סַף אֶחָד קָנֶה אֶחָד רֹחַב׃ וְהַתָּא קָנֶה אֶחָד 7
אֹרֶךְ וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַתָּאִים חָמֵשׁ אַמּוֹת וְסַף
הַשַּׁעַר מֵאֵצֶל אֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ וַיָּמָד אֶת־ 8
אֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ וַיָּמָד אֶת־אֻלָם הַשַּׁעַר 9
שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָו שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְאֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבָּיִת׃
וְתָאֵי הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַקָּדִים שְׁלֹשָׁה מִפֹּה וּשְׁלֹשָׁה מִפֹּה י
מִדָּה אַחַת לִשְׁלָשְׁתָּם וּמִדָּה אַחַת לָאֵילִם מִפֹּה וּמִפּוֹ׃
וַיָּמָד אֶת־רֹחַב פֶּתַח־הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַשַּׁעַר 11
שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת׃ וּגְבוּל לִפְנֵי הַתָּאוֹת אַמָּה אֶחָת 12
וְאַמָּה־אַחַת גְּבוּל מִפֹּה וְהַתָּא שֵׁשׁ־אַמּוֹת מִפּוֹ וְשֵׁשׁ
אַמּוֹת מִפּוֹ׃ וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר מִגַּג הַתָּא לְגַגּוֹ רֹחַב עֶשְׂרִים 13
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח נֶגֶד פָּתַח׃ וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שִׁשִּׁים 14
אַמָּה וְאֶל־אֵיל הֶחָצֵר הַשַּׁעַר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וְעַל־פְּנֵי טו
הַשַּׁעַר הַיאתוֹן עַל־לִפְנֵי אֻלָם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי חֲמִשִּׁים
אַמָּה׃ וְחַלֹּנוֹת אֲטֻמוֹת אֶל־הַתָּאִים וְאֶל אֵלֵיהֵמָה 16
לִפְנִימָה לַשַּׁעַר סָבִיב ׀ סָבִיב וְכֵן לָאֵלַמּוֹת וְחַלּוֹנוֹת
סָבִיב ׀ סָבִיב לִפְנִימָה וְאֶל־אַיִל תִּמֹרִים׃ וַיְבִיאֵנִי אֶל־ 17
הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה לְשָׁכוֹת וְרִצְפָה עָשׂוּי לֶחָצֵר סָבִיב ׀
סָבִיב שְׁלֹשִׁים לְשָׁכוֹת אֶל־הָרִצְפָה׃ וְהָרִצְפָה אֶל־כֶּתֶף 18

השערים

v. 4. קמץ בלא אס״ף   v. 6. במעלתו קרי   v. 9. ואילו ק   v. 15. האיתון ק

4 און דער מאַן האָט צו מיר גערעדט : „מענשענקינד ! זעה מיט דיינע
אויגען, הער מיט דיינע אויערען און נעהם צום הארצען אַלץ וואָס איך
וועל ווייז דיר, וואָרום דו ביזט אַהער געבראַכט נאָר אום דיר צו ווייזען, דער־
צעהל דאָס הויז פון ישראל אַלץ וואָס דו זעהסט !"

5 עס איז געווען אַ מויערוואַנד אויסען הויז רונד אַרום און ביי׳ן מאַן
אין האַנד איז געווען אַ מעסט־שטעקען זעקס איילען מיט האַנד־ברייט
(די לענג) ער האָט אויסגעמאָסטען די ברייט פון געביידע איין שטעקען
אויך די הויך איין שטעקען.

6 דאַן איז ער אריינגעגאַנגען אין טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו, ער
איז אַרויף אויף די טרעפּ און אויסגעמאָסטען דעם שוועל פון טהויער
איין שטעקען די ברייט און נאָך איין שוועל איין שטעקען די ברייט.

7 יעדער צימער איז געווען איין שטעקען די לענג און איין שטעקען די
ברייט, צווישען די צימערען — פינף איילען, אויך דער שוועל פון טהויער
וואָס נעבען אַריינגאַנג פון גרויסען צימער, איין שטעקען.

8 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם אַריינגאַנגס צימער פון אינוויינינג — איין
שטעקען.

9 ער האָט אויך אויסגעמאָסטען דעם צימער נעבען טהויער אַכט איילען
און זיינע זיילען — צוויי איילען, אויך דעם אַריינגאַנגס צימער פון
אינווייניג.

10 די צימערען נעבען טהויער פון מזרח אַריינגאַנג — דריי פון איין זייט
און דריי פון אַנדער זייט, איין מאָס פאַר אַלע דריי, אויך די זעלביגע
מאָס פון די זיילען פון ביידע זייטען.

11 דאַן האָט ער אויסגעמאָסטען די ברייט פון אריינגאַנג אין טהויער —
צעהן איילען, די לענג פון טהויער — דרייצעהן איילען.

12 אַ גרענעץ פון איין אייל איז געווען פאַר די צימערען, צו איין אייל פון
ביידע זייטען ; יעדער צימער איז געווען זעקס איילען פון איין זייט
און פון דער אַנדער זייט.

13 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם טהויער פון׳ם דאַך פון צימער ביז זיין
דאַך — פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט, איין איינגאַנג קעגען דעם
צווייטען.

14 ער האָט געמאָסטען די זיילען זעכציג איילען צוזאַמען מיט דעם זייל פון
הויף וואָס אַרום טהויער.

15 פון זייט פון איינגאַנגס־טהויער ביז דעם צימער פון אינערליכען טהויער—
פופציג איילען.

16 די פענסטער זיינען צוגעמאַכט געווען אינווייניג צו די צימערען און
זיילען וואָס זיינען געווען אַרום טהויער און די גרויסע צימערען ; די
פענסטער זיינען געווען רונד אַרום אינווייניג צו, די זיילען זיינען געווען
פון פאַלם־בוימער.

17 ער האָט מיר אַריינגעפיהרט אין אויסערליכען הויף, דאָרטען זיינען קליי־
נע צימערלאַך, דער הויף רונד אַרום איז אויסגעלעגט מיט דילען ;
דרייסיג צימערען זיינען געווען אויף די דילען.

19 הַשְּׁעָרִים לְעֻמַּת אֹרֶךְ הַשְּׁעָרִים הָרִצְפָּה הַתַּחְתּוֹנָה׃ וַיָּמָד
רֹחַב מִלִּפְנֵי הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹנָה לִפְנֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִי מִחוּץ
כ מֵאָה אַמָּה הַקָּדִים וְהַצָּפוֹן׃ וְהַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ
21 הַצָּפוֹן לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה מָדַד אָרְכּוֹ וְרָחְבּוֹ׃ וְתָאָו
שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וּשְׁלֹשָׁה מִפּוֹ וְאֵילָו וְאֵלַמָּו הָיָה כְּמִדַּת
הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
22 בָּאַמָּה׃ וְחַלּוֹנָו וְאֵילַמָּו וְתִימֹרָו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו
דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּבְמַעֲלוֹת שֶׁבַע יַעֲלוּ־בוֹ וְאֵילַמָּו לִפְנֵיהֶם׃
23 וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן וְלַקָּדִים וַיָּמָד
24 מִשַּׁעַר אֶל־שַׁעַר מֵאָה אַמָּה׃ וַיּוֹלִכֵנִי דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וְהִנֵּה־
שַׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וּמָדַד אֵילָו וְאֵילַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃
כה וְחַלּוֹנִים לוֹ וּלְאֵילַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב כְּהַחַלֹּנוֹת הָאֵלֶּה
26 חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה׃ וּמַעֲלוֹת
שִׁבְעָה עֹלוֹתָו וְאֵלַמָּו לִפְנֵיהֶם וְתִמֹּרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ
27 וְאֶחָד מִפּוֹ אֶל־אֵילָו׃ וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם
28 וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת׃ וַיְבִיאֵנִי
אֶל־חָצֵר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדָּרוֹם וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר הַדָּרוֹם
29 כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ וְתָאָו וְאֵלָו וְאֵלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה
וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ
ל וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת׃ וְאֵלַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ
31 חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ וְאֵלַמָּו אֶל־
חָצֵר הַחִצוֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־אֵלָו וּמַעֲלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעֲלָו׃
32 וַיְבִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַקָּדִים וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר
33 כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ וְתָאָו וְאֵלָו וְאֵלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה
וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה

ורחב

v. 19. מלעיל v. 21. ותאיו ק׳ ibid. ואיליו ק׳ ibid. ואלמיו ק׳ v. 22. וחלוניו ק׳ ibid. ואלמיו ק׳
ibid. ותמריו ק׳ ibid. ואלמיו ק׳ v. 24. איליו ק׳ ibid. ואילמיו ק׳ v. 25. ולאילמיו קרי
v. 26. עלותיו קרי ibid. ואלמיו קרי ibid. אליו קרי v. 29. ותאיו ק׳ ibid. ואליו קרי
ibid. ואלמיו קרי ibid. ולאלמיו קרי v. 31. ואלמיו קרי ibid. אליו קרי ibid. מעליו ק׳
v. 33. ותאיו קרי ibid. ואליו קרי ibid. ואלמיו קרי ibid. ולאלמיו קרי

18 די דילען זיינען געווען בײ'ן זייט פון די טהויערען, איבער די לענג פון די טהויערען, ד. ה. די אונטערשטע דילען.

19 ער האט אויסגעמאסטען די ברייט פון פאר דעם נידעריגען טהויער וואס פאר דעם אינערליכען הויף, פון אויסען — הונדערט איילען צו מזרח און צפון.

20 דעם טהויער וואס איז געווענדעט צו צפון פון אויסערליכען הויף, האט ער אויסגעמאסטען אין דער לענג און ברייט.

21 זיינע צימערען זיינען געווען דריי פון איין זייט און דריי פון דער אנדער זייט, זיילען און צימערען זיינען געווען לויט די מאאס פון ערשטען טהויער — פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואנציג איילען די ברייט.

22 זיינע פענסטער, צימערען און פאלמזיילען לויט די מאאס פון טהויער וואס איז געווענדעט מזרח צו, אז מען פלעגט ארויפגעהען זיבען טרעפ זיינען די זיילען געווען פון פארענט.

23 דער אינערליכער הויף האט געהאט א טהויער קעגען דעם טהויער פון צפון און מזרח; פון איין טהויער ביז דעם צווייטען האט ער אבגעמאסטען הונדערט איילען.

24 דאן האט ער מיר געפיהרט דרום צו איז א טהויער געווען, ער האט אויס־געמאסטען זיינע זיילען און צימערען לויט די זעלביגע מאאס.

25 די פענסטער זיינע און פון זיינע צימערען רונד ארום איז ווי די פענס־טער — פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואנציג איילען די ברייט.

26 אויף זיבען טרעפ דארף מען ארויפגעהען פאר די צימערען, ער האט אויך פאלמזיילען איינער פון איין זייט און איינער פון צווייטען זייט אלס זיילען.

27 אויך איז א טהויער צום אינערליכען הויף דרום צו, ער האט אויסגעמאס־טען פון איין טהויער צום צווייטען, דרום צו, הונדערט איילען.

28 דאן האט ער מיר אריינגעבראכט אין אינערליכען הויף דורך דעם טהויער פון דרום און ער האט אויסגעמאסטען דעם דרום טהויער מיט די זעלביגע מאאס.

29 זיינע צימערען, זיילען און איינגאנגס צימערען לויט די זעלביגע מאאס, אין איהם אויך רונד ארום אין די צימערען זיינען פענסטער, פופציג איי־לען די לענג און פינף־און־צוואנציג איילען די ברייט.

30 רונד ארום זיינען צימערען, פינף־און־צוואנציג איילען די לענג און פינף איילען די ברייט.

31 די צימערן זיינען ארויסגעגאנגען צום אויסערליכען הויף, ער האט געהאט פאלמזיילען און אכט טרעפ ארויף צו געהן.

32 דאן האט ער מיר אריינגעבראכט אין אינערליכען הויף מזרח צו און האט אויסגעמאסטען דעם טהויער לויט די מאס.

33 אויך זיינע צימערלאך, זיילען און גרויסע צימערן, לויט די זעלביגע מאס, אין איהם און אין די צימערן רונד ארום זיינען פענסטער געווען, פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואנציג איילען די ברייט.

34 וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה׃ וְאֵלַמָּו לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה
וְתִמֹּרִים אֶל־אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלָו׃
לה 36 וַיְבִיאֵנִי אֶל־שַׁעַר הַצָּפוֹן וּמָדַד כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ תָּאָו
אֵלָו וְאֵלַמָּו וְחַלּוֹנוֹת לוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה
37 וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה׃ וְאֵילָו לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה
וְתִמֹּרִים אֶל־אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלָו׃
38 וְלִשְׁכָּה וּפִתְחָהּ בְּאֵילִים הַשְּׁעָרִים שָׁם יָדִיחוּ אֶת־הָעֹלָה׃
39 וּבְאֻלָם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפּוֹ וּשְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה
מ לִשְׁחוֹט אֲלֵיהֶם הָעוֹלָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם׃ וְאֶל־הַכָּתֵף
מִחוּצָה לָעוֹלֶה לְפֶתַח הַשַּׁעַר הַצָּפוֹנָה שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת
וְאֶל־הַכָּתֵף הָאַחֶרֶת אֲשֶׁר לְאֻלָם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת׃
41 אַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה לְכֶתֶף
42 הַשָּׁעַר שְׁמוֹנָה שֻׁלְחָנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ׃ וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת
לָעוֹלָה אַבְנֵי גָזִית אֹרֶךְ אַמָּה אַחַת וָחֵצִי וְרֹחַב אַמָּה
אַחַת וָחֵצִי וְגֹבַהּ אַמָּה אֶחָת אֲלֵיהֶם וְיַנִּיחוּ אֶת־הַכֵּלִים
43 אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעוֹלָה בָּם וְהַזָּבַח׃ וְהַשְׁפַתַּיִם טֹפַח
אֶחָד מוּכָנִים בַּבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב וְאֶל־הַשֻּׁלְחָנוֹת בְּשַׂר
44 הַקָּרְבָּן׃ וּמִחוּצָה לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שָׁרִים בֶּחָצֵר
הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַצָּפוֹן וּפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם
מה אֶחָד אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּדִים פְּנֵי דֶּרֶךְ הַצָּפֹן׃ וַיְדַבֵּר
אֵלַי זֹה הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי
46 מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת׃ וְהַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן לַכֹּהֲנִים
שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ הֵמָּה בְנֵי־צָדוֹק הַקְּרֵבִים מִבְּנֵי־
47 לֵוִי אֶל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ׃ וַיָּמָד אֶת־הֶחָצֵר אֹרֶךְ ׀ מֵאָה אַמָּה
48 וְרֹחַב מֵאָה אַמָּה מְרֻבָּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַבָּיִת׃ וַיְבִאֵנִי
אֶל־אֻלָם הַבַּיִת וַיָּמָד אֵל אֻלָם חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת מִפֹּה וְרֹחַב הַשַּׁעַר שָׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת

מפו

v. 34. ואלמיו ק׳ ibid. אליו ק׳ ibid. מעליו ק׳ v. 36. תאיו קרי ibid אליו ק׳ ibid. ואלמיו ק׳ v. 37. ואיליו ק׳ ibid. אליו ק׳ ibid. מעליו ק׳ v. 39. 41. כ״א עליהם v. 43. כצ״ל

34 אויך זיינען אין איהם צימערן צום אויסערליכען הויף און פּאַלמזיילען פון ביידע זייטען, עס איז געווען אַכט טרעפּ אַרויף צו געהן.

35 ער האָט מיר אויך אַריינגעבראַכט אין טהויער פון צפון זייט און אויסגעמאָסטען די זעלביגע מאָס.

36 זיינע צימערלאַך, זיילען און גרויסע צימערן; רונד אַרום האָט ער פענסטער געהאַט, פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט.

37 זיינע זיילען זיינען אַרויסגעקומען צום אויסערליכען הויף — פּאַלמזיילען פון ביידע זייטען, עס איז געווען אַכט טרעפּ אַרויף צו געהן.

38 אויך אַ קליינער צימערל מיט אַ טהיר צו די זיילען פון די טהויערן — דאָרטען פלעגט מען אָבשווייקען דעם גאַנץ־אָפּפער.

39 אין איינגאַנגס־צימער זיינען געשטאַנען צוויי טישען אין איין זייט און צוויי טישען אין אַנדער זייט, אויף זיי פלעגט מען קוילען דעם גאַנץ־זינד־ און שולד־אָפּפער.

40 ביים זייט פון אויסערליכען אַרויפגאַנג צום טהיר פון צפון טהויער — צוויי טישען, און ביים אַנדער זייט פון אַריינגאַנגס צימער — צוויי טישען.

41 פיער טישען פון איין זייט און פיער טישען פון אַנדער זייט נעבען טהויער — אַכט טישען; אויף זיי פלעגט מען שלאַכטען.

42 די פיער טישען פאַר דעם גאַנץ־אָפּפער, זיינען געווען פון געהאַקטע שטיינער איין אייל און אַ האַלב די לענג, איין אייל און אַ האַלב די ברייט און איין אייל די הויך; אויף זיי פלעגט מען אַוועקלעגען די מעסערס מיט וועלכע מען קוילעט די גאַנץ־אָפּפער אָדער אַנדערע געשאַכטענע.

43 די הוקען (אויפצוהענגען) איין האַנדברייט, זיינען איינגעשרויפט געווען אין הויז רונד־אַרום, דער קערפּער פון קרבן (אָפּפער) איז אַראָבגעהאַנגען ביז די טישען.

44 אויסען דעם אינערליכען טהויער צימערלאַך פאַר די זינגערס אין אינערליכען הויף, צום זייט פון צפון־טהויער מיט אַ אַריינגאַנג דרום־צו, איינער צום זייט פון מזרח־טהויער געווענדעט צפון־צו.

45 און ער האָט צו מיר געזאָגט: דיעזער צימער וואָס קוקט אַרויס דרום־צו, איז פאַר די כהנים וואָס היטען די וואַך פון'ם הויז.

46 אויך דער צימער וואָס קוקט אַרויס צפון־צו, איז פאַר די כהנים וואָס היטען די וואַך פון מזבח (אַלטאַר), דאָס זיינען צדוק'ס קינדער, (וועלכע שטאַמען פון לוי) וואָס זיינען בעשטימט צו דאָס געטליכע דיענסט.

47 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם הויף — הונדערט איילען די לענג און הונדערט איילען די ברייט, פיער־עקיג; דער מזבח איז געשטאַנען פאַר דאָס הויז.

48 ער האָט מיר אַריינגעבראַכט אין גרויסען צימער פון הויז און האָט אויסגעמאָסטען פון'ם זייל פון צימער פינף איילען פון איין זייט און פינף איילען פון אַנדער זייט, אויך די ברייט פון טהויער דריי איילען פון איין זייט און דריי איילען פון אַנדער זייט.

49 מִפּוֹ׃ אֹרֶךְ הָאֻלָם עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה
וּבַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעַמֻּדִים אֶל־הָאֵילִים אֶחָד
מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה׃

CAP. XLI. מא

מא

א וַיְבִאֵנִי אֶל־הַהֵיכָל וַיָּמָד אֶת־הָאֵילִים שֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב
2 מִפּוֹ וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב־מִפּוֹ רֹחַב הָאֹהֶל׃ וְרֹחַב הַפֶּתַח
עֶשֶׂר אַמּוֹת וְכִתְפוֹת הַפֶּתַח חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת מִפּוֹ וַיָּמָד אָרְכּוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים
3 אַמָּה׃ וּבָא לִפְנִימָה וַיָּמָד אֵיל־הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת
4 וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת׃ וַיָּמָד אֶת־
אָרְכּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה אֶל־פְּנֵי הַהֵיכָל
ה וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וַיָּמָד קִיר הַבַּיִת שֵׁשׁ
אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב לַבַּיִת
6 סָבִיב׃ וְהַצְּלָעוֹת צֵלָע אֶל־צֵלָע שָׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פְּעָמִים
וּבָאוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר־לַבַּיִת לַצְּלָעוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב לִהְיוֹת
7 אֲחוּזִים וְלֹא־יִהְיוּ אֲחוּזִים בְּקִיר הַבָּיִת׃ וְרָחֲבָה וְנָסְבָה
לְמַעְלָה לְמַעְלָה לַצְּלָעוֹת כִּי מוּסַב־הַבַּיִת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה סָבִיב ׀ סָבִיב לַבַּיִת עַל־כֵּן רֹחַב לַבַּיִת לְמָעְלָה
8 וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל־הָעֶלְיוֹנָה לַתִּיכוֹנָה׃ וְרָאִיתִי לַבַּיִת
גֹּבַהּ סָבִיב ׀ סָבִיב מְיֻסְּדוֹת הַצְּלָעוֹת מְלוֹ הַקָּנֶה שֵׁשׁ
9 אַמּוֹת אַצִּילָה׃ רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר־לַצֵּלָע אֶל־הַחוּץ חָמֵשׁ
י אַמּוֹת וַאֲשֶׁר מֻנָּח בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבָּיִת׃ וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת
11 רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וּפֶתַח
הַצֵּלָע לַמֻּנָּח פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד לַדָּרוֹם
12 וְרֹחַב מְקוֹם הַמֻּנָּח חָמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וְהַבִּנְיָן
אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם רֹחַב שִׁבְעִים אַמָּה
וְקִיר הַבִּנְיָן חָמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב ׀ סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים

אמה

מ״א v. 8. מוסדות ק׳ ibid. כצ״ל

49 די לענג פון גרויסען צימער צוואַנציג איילען און די ברייט עלף איילען, דער אַרויפגאַנג איז געווען אויף טרעפּ; די זיילען זיינען געווען ביי די זייטען פון טהיר, איינער פון איין זייט און איינער פון אַנדער זייט.

קאַפּיטעל מא

1 אויך צום טעמפּעל האָט ער מיר געבראַכט און האָט אויסגעמאָסטען פון די טהיר־זיילען זעקס איילען ברייט פון איין זייט און זעקס איילען פון אַנדער זייט — דאָס איז געווען די ברייט פון געצעלט.

2 די ברייט פון איינגאַנג צעהן איילען און די זייט־וועַנד פון אַריינגאַנג — פינף איילען פון איין זייט און פינף איילען פון צווייטען זייט; ער האָט אויסגעמאָסטען זיין לענג פערציג איילען און די ברייט צוואַנציג איילען.

3 דאַן איז ער אַריין אינווייניג און האָט אויסגעמאָסטען די זיילען פון טהיר צווי איילען, די הויך פון טהיר זעקס איילען און די ברייט פון טהיר זיבען איילען.

4 דאַן האָט ער אויסגעמאָסטען זיין לענג צוואַנציג איילען און די ברייט צוואַנציג איילען פאַר דער זייט פון טעמפּעל, און ער האָט צו מיר געזאָגט: „דאָס איז דער אַלערהייליגטהום".

5 ער האָט אויך אויסגעמאָסטען די וואַנד פון הויז זעקס איילען און די ברייט פון יעדער זייט־צימער רונד אַרום דאָס הויז — פיער איילען.

6 די זייט צימערן זיינען געווען אַ צימער נעבען אַ צימער דריי־און־דרייסיג מאָל, זיי זיינען אויסגעבויט אויפ'ן וואַנד פון הויז אַרום אַלע זייטען אום זיי זאָלען זיך האַלטען, זיי האָבען זיך ניט געהאַלטען אַן וואַנד פונ'ם הויז.

7 פון די ברייט איז אויבען אַ רונדער טרעפּ געווען אין די זייטען, איבער דער גאַנצען רונד פון הויז איז אויבען רונד אַרום ווי אַ טרעפּ געווען, דער־פאַר איז דער אויבען פון הויז ברייט געווען, אַזוי פלעגט אַרויפגעהן פון די אונטערסטע ביז די אויבערסטע דורך די מיטעלסטע.

8 אויך האָב איך געזעהען רונד אַרום הויז אַ פּוקלעקייט, דאָס איז געווען דער פונדאַמענט פון די זייט־צימערן, אַ שטעקען־פול, זעקס האַנד־איילען.

9 די ברייט פון זייט־צימער־וואַנד אויסענזייט, צו פינף איילען, אַזוי פיעל איז אויך געווען איבערגעלאָזען פאַר דעם רוים פון זייט־צימער אינווייניג.

10 צווישען די צימערלאַך צוואַנציג איילען די ברייט רונד אַרום דאָס הויז.

11 די טהיר פון זייט־צימער אין רוים — איין טהיר אין צפון און איין טהיר אין דרום, די ברייט פון רוים איז פינף איילען רונד אַרום.

12 די געביידע וואָס אויפ'ן באַלקאָן, אין ווינקעל, מערב־צו, זיעבציג איילען די ברייט; די וואַנד פון געביידע רונד אַרום — פינף איילען די ברייט און נייַנציג איילען די לענג.

אַמָּה׃ וּמָדַד אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה וְהַבִּנְיָה 13
וְקִירוֹתֶיהָ אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה׃ וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה 14
לַקָּדִים מֵאָה אַמָּה׃ וּמָדַד אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה טו
אֲשֶׁר עַל־אַחֲרֶיהָ וְאַתּוּקֶיהָא מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל
הַפְּנִימִי וְאֻלַמֵּי הֶחָצֵר׃ הַסִּפִּים וְהַחַלּוֹנִים הָאֲטֻמוֹת 16
וְהָאַתִּיקִים ׀ סָבִיב לִשְׁלָשְׁתָּם נֶגֶד הַסַּף שְׂחִיף עֵץ סָבִיב ׀
סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־הַחַלֹּנוֹת וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת׃ עַל־מֵעַל 17
הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב ׀
סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת׃ וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹרִים 18
וְתִמֹרָה בֵּין־כְּרוּב לִכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לַכְּרוּב׃ וּפְנֵי אָדָם 19
אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ וּפְנֵי־כְפִיר אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ עָשׂוּי אֶל־
כָּל־הַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ מֵהָאָרֶץ עַד־מֵעַל הַפֶּתַח כ
הַכְּרוּבִים וְהַתִּמֹרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל׃ הַהֵיכָל מְזוּזַת 21
רְבֻעָה וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ הַמַּרְאֶה כַּמַּרְאֶה׃ הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ 22
אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וּמִקְצֹעוֹתָיו לוֹ וְאָרְכּוֹ
וְקִירֹתָיו עֵץ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃
וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ׃ וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַדְּלָתוֹת 23 24
שְׁתַּיִם מוּסַבּוֹת דְּלָתוֹת שְׁתַּיִם לְדֶלֶת אֶחָת וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת
לְאַחֶרֶת׃ וַעֲשׂוּיָה אֲלֵיהֶן אֶל־דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כְּרוּבִים כה
וְתִמֹרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם לַקִּירוֹת וְעָב עֵץ אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם
מֵהַחוּץ׃ וְחַלּוֹנִים אֲטֻמוֹת וְתִמֹרִים מִפּוֹ וּמִפּוֹ אֶל־כִּתְפוֹת 26
הָאוּלָם וְצַלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֻבִּים׃

מב CAP XLII. מב

וַיּוֹצִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה הַדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וַיְבִאֵנִי א
אֶל־הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר נֶגֶד הַגִּזְרָה וַאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־
הַצָּפוֹן׃ אֶל־פְּנֵי אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצָּפוֹן וְהָרֹחַב 2
חֲמִשִּׁים אַמּוֹת׃ נֶגֶד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְנֶגֶד 3

רצפה

מ״א v. 15. ואתיקהא קרי v. 16. כ״א שחיף v. 20. נקוד עליו

13 ער האָט אויסגעמאָסטען דאָס הויז — די לענג הונדערט איילען ; דער באַלקאַן, די געביידע און די ווענד — הונדערט איילען די לענג.
14 די פּאָדערזייטיגע ברייט פון הויז און באַלקען מזרח צו — הונדערט איילען.
15 ער האָט אויך אויסגעמאָסטען די לײַנג פון געביידע איבער דעם באַלקאַן, אין דער הינטערזייט צוזאַמען מיט איהרע ווינקעל־זיילען פון ביידע זיי־טען — הונדערט איילען, איינשליסענד דעם אינערליכען טעמפּעל מיט די הויף־געביידען.
16 די שוועלען, די פערמאַכטע פענסטער און די ווינקעל־זיילען זיינען גע־ווען ארום דריי זייטען ; יעדער שוועל איז געווען בעצויגען מיט דינע ברעטער רונד אַרום, אויך די דילען ביז די פענסטער און די פענסטער זיינען בעדעקט געווען.
17 העכער איבער'ן טהיר, ווי אין אינערליכען הויז אַזוי אין אויסערליכען, אויף די גאַנצע וואַנד רונד אַרום, ווי אין אינווייניגסטען אַזוי אין אויס־ערליכען, איז געווען אויסגעמאָסטען.
18 אויך געמאַכטע פויגעל־סטאַטוען און פּאַלמזיילען, צו איין פּאַלמזייל צווי־שען יעדער פויגעל־סטאַטוע ; יעדע סטאַטוע האָט צוויי געזיכטער גע־האַט —
19 פון איין זייט פּאַלמזייל אַ מענשעשע געזיכט, און פון דער אַנדער זייט אַ לייבענגעזיכט ; דאָס איז געמאַכט געווען רונד אַרום דאָס גאַנצע הויז.
20 פון די דילען ביז איבער'ן טהיר זיינען געמאַכט געווען סטאַטוען און פּאַלמ־זיילען אַרום די ווענד פון טעמפּעל.
21 די פּפאָסטען פון טעמפּעל זיינען פיער עקיג געווען, זיי האָבען אויסגע־זעהען ווי דער פּאָדערזייט פון היילינגטהום.
22 דער הילצערנער מזבח (אַלטאַר) — דריי איילען די הויך און צוויי איילען די לענג ; זיינע ווינקלען און די לענג פון זיינע ווענד איז געווען פון האָלץ. ער האָט מיר געזאָגט : „דאָס איז דער טיש וואָס שטעהט פאַר גאָט".
23 דער טעמפּעל און דער היילינגטהום האָבען צוויי טהירען געהאַט —
24 יעדער טהיר איז געווען פון צוויי (האַלבע) טהירען : צוויי דריי־טהירען צו איין טהיר און צוויי צו דער אַנדער טהיר.
25 אויך אויף די טהירען פון טעמפּעל איז געווען געמאַכט שניצונגען פון פויגעל־בילדער און פּאַלמזיילען ווי עס איז געמאַכט צו די ווענד, פון דיקען האָלץ איבער דעם גאַנצען זאַאל פון אויסערען.
26 אין די זייטען פון זאַאל זיינען געווען פערמאַכטע פענסטער פון ביידע זייטען, אויך זייט צימערען אין די קווער באַלקען.

קאַפּיטעל מב

1 דאַן האָט ער מיר געפיהרט אויפ'ן וועג פון אויסערליכען הויף, וואָס פיהרט צו צפון, און האָט מיר געבראַכט אין צימער קעגענאיבער דעם באַלקאַן, וואָס איז נעבען געביידע, צפון צו.
2 אינ'ם וואַנד פון הונדערט איילען לענג איז דער צפון אַריינגאַנג (די ברייט איז פופציג איילען).
3 געגען די צוואַנציג וואָס אין אינערליכען הויף, אויך געגען די דילען פון

רִצְפָּה אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אַתִּיק אֶל־פְּנֵי־אַתִּיק
4 בַּשְּׁלִשִׁים׃ וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב אֶל־
ה הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה אֶחָת וּפִתְחֵיהֶם לַצָּפוֹן׃ וְהַלְּשָׁכוֹת
הָעֶלְיוֹנֹת קְצֻרוֹת כִּי־יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה מֵהַתַּחְתֹּנוֹת
6 וּמֵהַתִּיכֹנוֹת בִּנְיָן׃ כִּי מְשֻׁלָּשׁוֹת הֵנָּה וְאֵין לָהֶן עַמּוּדִים
כְּעַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת עַל־כֵּן נֶאֱצַל מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת
7 מֵהָאָרֶץ׃ וְגָדֵר אֲשֶׁר־לַחוּץ לְעֻמַּת הַלְּשָׁכוֹת דֶּרֶךְ הֶחָצֵר
8 הַחִצוֹנָה אֶל־פְּנֵי הַלְּשָׁכוֹת אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ כִּי־
אֹרֶךְ הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִצוֹנָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְהִנֵּה
9 עַל־פְּנֵי הַהֵיכָל מֵאָה אַמָּה׃ וּמִתַּחַתה ׳לְּשָׁכוֹת הָאֵלֶּה
י הַמֵּבוֹא מֵהַקָּדִים בְּבֹאוֹ לָהֵנָּה מֵהֶחָצֵר הַחִצֹנָה׃ בְּרֹחַב ׀
גֶּדֶר הֶחָצֵר דֶּרֶךְ הַקָּדִים אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן
11 לְשָׁכוֹת׃ וְדֶרֶךְ לִפְנֵיהֶם כְּמַרְאֵה הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ
הַצָּפוֹן כְּאָרְכָּן כֵּן רָחְבָּן וְכֹל מוֹצָאֵיהֶן וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן
12 וּכְפִתְחֵיהֶן׃ וּכְפִתְחֵי הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם פֶּתַח
בְּרֹאשׁ דֶּרֶךְ דֶּרֶךְ בִּפְנֵי הַגְּדֶרֶת הֲגִינָה דֶּרֶךְ הַקָּדִים
13 בְּבוֹאָן׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי לִשְׁכוֹת הַצָּפוֹן לִשְׁכוֹת הַדָּרוֹם אֲשֶׁר
אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה הֵנָּה ׀ לִשְׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ־שָׁם
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לַיהוָה קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ ׀
קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וְהַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם
14 קָדֹשׁ׃ בְּבֹאָם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר
הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנִּיחוּ בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶן כִּי־קֹדֶשׁ
טו הֵנָּה יִלְבְּשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לָעָם׃ וְכִלָּה
אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהוֹצִיאַנִי דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר
16 פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּמְדָדוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב׃ מָדַד רוּחַ הַקָּדִים
בִּקְנֵה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ־אֵמוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃
17 מָדַד רוּחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃

את

v. 5. נ״א יאכלו v 9. ומתחת הלשכות קרי ibid. המביא קרי v 14 ולבשו קרי v. 16. מאות ק׳

אויסערליכען הויף, דאָרט וואו עס זיינען געווען דריי ווינקעל זיילען איינער געגען דעם אַנדערען.

4 פאַר די צימערלאַך, צעהן איילען גאַנג, איז די אינערליכע ברייט איין אייל גאַנג; זייערע טהירען זיינען געווען אין צפון.

5 די אויבערשטע צימערלאַך זיינען פערשמאָלט געווען, וואָרום די ווינקעל זיילען פון געביידע האָבען פון זיי פערנומען, ווי פון די אונטערשטע אַזוי פון די מיטעלסטע.

6 זיי זיינען געווען דריי עקיגע און האָבען ניט געהאַט זיילען ווי די וואָס אויף די הויפען, דערפאַר איז אָבגעקומען פון די אונטערשטע און מיטעל־סטע, פון אונטען.

7 דער צוים וואָס פון אויסענווייניג קעגעען־איבער די צימערלאַך, האָט דורכגעשניטען דעם אויסערליכען הויף די גאַנצע לענג פון די צימערלאַך, פופציג איילען די לענג.

8 די לענג פון די צימערען וואָס אין אינערליכען הויף — פופציג איילען, ד. ה. פון ביידע זייטען טעמפעל הונדערט איילען.

9 געצוייגען האָבען זיך די צימערען פון מזרח־אריינגאַנג, אריינגעהן אין זיי האָט מען געדאַרפט פון אויסערליכען הויף.

10 אין דער ברייט פון מזרח'דיגען הויפצוים פאַר דעם באַלקאָן זיינען צי־מערלאַך געווען איבער די גאַנצע געביידע.

11 פאַר זיי איז געווען אַ צוגאַנג, אַזוי ווי פאַר די צימערלאַך וואָס קומען אַרויס אין צפון, ווי זייער לענג אַזוי זייער ברייט, אויך די אַרויסגאַנגען און די אריינגאַנגען, איז נאָך דעם זעלביגען מאָדעל געווען.

12 אַזוי ווי די טהירען פון די צימערלאַך ביי'ן דרום צוגאַנג איז אויך דאָ אַ טהיר געווען ביי'ן אָנפאַנג פון צוגאַנג (דער צוגאַנג אין פאָדערזייט פון שעהנע אַרומצוימונג), געהענדיג פון מזרח אַריינגאַנג.

13 און ער האָט צו מיר געזאָגט: ווי די צפון'דיגע אַזוי די דרום'דיגע צי־מערלאַך, וואָס פאַר דעם באַלקאָן, זיינען צימערלאַך פאַר דאָס הייליג־טהום, דאָרטען עסען די כהנים, וואָס האָבען אַ צוטראָט צו דאָס געטליכע דיענסט, די בעשטימטע הייליגטהימער; דאָרטען האַלט מען דאָס גאַנץ הייליגעס: די שפייז־ זינד־ אָדער שולד־אָפּפערס, וואָרום דער אָרט איז הייליג.

14 ווען די כהנים קומען, איידער זיי געהען אַרויס פון הייליגטהום אין אויס־ערליכען הויף, זאָלען זיי דאָרט לאָזען זייערע קליידער, די הייליגע, אין וועלכע זיי טהוען די הייליגע אַרבייט, און אָנטהאָן אַנדערע קליידער, דאַן קענען זיי צוטרעטען צו דאָס דיענסט פון פאָלק.

15 אַז ער האָט געענדיגט אויסמעסטען דאָס אינערליכע הויז, האָט ער מיר אַרויסגעפיהרט דורך דעם טהויער וואָס איז געווענדעט צום מזרח־צוגאַנג, דאַן האָט ער איהם רונד אַרום אויסגעמאָסטען.

16 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם מזרח זייט מיט'ן מעסטשטעקען — פינף הונדערט פולע שטעקענס (מעסטשטעקענס) אַרום.

17 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם צפון זייט — פינף הונדערט שטעקענס (מעסטשטעקענס).

אֵת רוּחַ הַדָּרוֹם מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ 18
סָבַב אֶל־רוּחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ 19
לְאַרְבַּע רוּחוֹת מְדָדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמֵשׁ כ
מֵאוֹת וְרֹחַב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְחֹל׃

מג Cap. XLIII. מג

וַיּוֹלִכֵנִי אֶל־הַשָּׁעַר שַׁעַר אֲשֶׁר פֹּנֶה דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ וְהִנֵּה א 2
כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקָּדִים וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם
רַבִּים וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבֹדוֹ׃ וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר 3
רָאִיתִי כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר־רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת־הָעִיר
וּמַרְאוֹת כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר כְּבָר וָאֶפֹּל אֶל־
פָּנָי׃ וּכְבוֹד יְהוָה בָּא אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו 4
דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַתְּבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי ה
וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה הַבָּיִת׃ וָאֶשְׁמַע מִדַּבֵּר אֵלַי מֵהַבָּיִת 6
וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֶצְלִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֶת־מְקוֹם 7
כִּסְאִי וְאֶת־מְקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי אֲשֶׁר אֶשְׁכָּן־שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יְטַמְּאוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל שֵׁם קָדְשִׁי
הֵמָּה וּמַלְכֵיהֶם בִּזְנוּתָם וּבְפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם בָּמוֹתָם׃ בְּתִתָּם 8
סִפָּם אֶת־סִפִּי וּמְזוּזָתָם אֵצֶל מְזוּזָתִי וְהַקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם
וְטִמְּאוּ ׀ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וָאֲכַל אוֹתָם
בְּאַפִּי׃ עַתָּה יְרַחֲקוּ אֶת־זְנוּתָם וּפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי 9
וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם לְעוֹלָם׃ *אַתָּה בֶן־אָדָם הַגֵּד אֶת־ י
בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּיִת וְיִכָּלְמוּ מֵעֲוֺנוֹתֵיהֶם וּמָדְדוּ אֶת־
תָּכְנִית׃ וְאִם־נִכְלְמוּ מִכֹּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ 11
וּמוֹצָאָיו וּמוֹבָאָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְאֵת כָּל־חֻקֹּתָיו וְכָל־צוּרֹתָו
וְכָל־תּוֹרֹתָו הוֹדַע אוֹתָם וּכְתֹב לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־
צוּרָתוֹ וְאֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת 12
עַל־רֹאשׁ הָהָר כָּל־גְּבֻלוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִנֵּה־

זאת

מ״ג v. 10. הפטרת תצוה v. 11. צורתיו קרי ibid. תורתיו קרי

18 דעם דרום זייט האָט ער אויסגעמאָסטען פינף־הונדערט שטעקענס (מעסטשטעקענס).
19 דאַן האָט ער זיך געקעהרט צו מערב זייט און האָט אויסגעמאָסטען פינף הונדערט שטעקענס (מעסטשטעקענס).
20 פון אַלע פיער זייטען וואו ער האָט געמאָסטען איז אַ מויער־וואַנד געוועז רונד אַרום, פינף הונדערט איילען די לענג און פינף הונדערט איילען די ברייט, וועלכע האָט אָבגעטהיילט צווישען דעם היילינגטהום און ניט הייליגען.

קאַפּיטעל מג

1 דאַן האָט ער מיר געפיהרט צום טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו.
2 און די הערליכקייט פון'ם גאָט פון ישראל איז ערשיענען פון מזרח זייט, זיין שטימע איז געוועזן ווי דער גערויש פון אַ גרויסען וואַסער — דאָס לאַנד איז בעלויכטען געוואָרען פון זיין הערליכקייט.
3 די ערשיינונג איז געוועזן ווי יענע ערשיינונג, ד. ה. ווי די ערשיינונג וואָס איך האָב אַ מאָל געזעהען ווען איך האָב בייגעוואָהנט דעם אונטערגאַנג פון שטאָדט ; די ערשיינונגען זיינען געוועזן ווי די וואָס איך האָב געזעהען ביי'ן טייך כבר, איך בין געפאַלען אויף מיין געזיכט.
4 גאָט'ס הערליכקייט איז אַריין אין הויז דורך דעם טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו.
5 און אַ ווינד האָט מיר אויפגעהויבען און געבראַכט אין אינוויינינגסטען הויף, ערשט, גאָט'ס הערליכקייט האָט אָנגעפיהלט דאָס הויז.
6 און איך האָב געהערט רעדענדיג צו מיר פון הויז, און אַ מאַן איז נעבען מיר געשטאַנען.
7 ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! דאָס איז דער אָרט פון מיין טהראָן און דער אָרט פון מיינע פיסטריט, וואו איך רוה אימער צווישען די קינדער ישראל ; זאָלען די קינדער ישראל מעהר ניט פעראונרייניגען מיין הייליגען נאָמען, זיי און זייערע קעניגע מיט זייער אויסגעלאַסענהייט און בארג־אַלטאַרען וואָס זיי מאַכען אויף די גראַבען פון זייערע קעניגע,
8 וועלכע האָבען געשטעלט זייער שוועל נעבען מיין שוועל און זייערע טהיר־פּפאָסטען נעבען מיינע — נאָר איין וואַנטעל האָט אָבגעטהיילט צווישען מיר און זיי — און זיי האָבען פעראונרייניגט מיין הייליגען נאָמען מיט זייערע גרוילטהאַטען וואָס זיי האָבען געטהאָן, דערפאַר האָב איך זיי פערניכטעט זייענדיג אין צאָרן.
9 יעצט וועלען זיי ערוויטערען פון מיר זייער אויסגעלאַסענהייט און די לייכען פון זייערע קעניגע, דאַן וועל איך אימער וואָהנען צווישען זיי.
10 דו, מענשענקינד, דערצעהל דאָס הויז ישראל וועגען דיזע הויז און זאָלען זיי זיך שעהמען איבער זייערע זינד ווען זיי וועלען אויסמעסטען דעם פּלאַן,
11 [זיך שעהמענדיג מיט אַלץ וואָס זיי האָבען געטהאָן] די פאָרם פון הויז, זיין איינריכטונג, זיינע אַרויסגאַנגען און אַריינגאַנגען, די פאָרמען פון אַלע זיינע אויסקריצונגען אויך די פאָרמען פון אַלע זיינע צייל ען, מאַך דאָס זיי בעקאַנט און צייכען דאָס אויס פאַר זייערע אויגען, אום זיי זאָלען געדענקען אַלע זיינע פאָרמען און אויסקריצונגען, ווען זיי וועלען זיי דאַרפען מאַכען.
12 אַזוי איז געוועזן דער ראַנד פון הויז : אויפ'ן שפּיץ בארג, רונד אַרום זיין גרענעץ איז די הויפּט הייליגקייט ; דאָס איז דער ראַנד פון הויז.

13 זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת׃ וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בָּאַמּוֹת אַמָּה
אַמָּה וָטֹפַח וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה־רֹחַב וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ
14 סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ עַד־
הָעֲזָרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אֶחָת
וּמֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד־הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע אַמּוֹת
טו וְרֹחַב הָאַמָּה׃ וְהַהַרְאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת וּמֵהָאֲרִאֵיל וּלְמַעְלָה
16 הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע׃ וְהָאֲרִאֵיל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים
17 עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעָיו׃ וְהָעֲזָרָה אַרְבַּע
עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רֹחַב אֶל־אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ
וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצִי הָאַמָּה וְהַחֵיק־לָהּ אַמָּה סָבִיב
18 וּמַעֲלֹתֵהוּ פְּנוֹת קָדִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה אֵלֶּה חֻקּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת
19 עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם׃ וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צָדוֹק הַקְּרֹבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה
כ לְשָׁרְתֵנִי פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת׃ וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־
אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה וְאֶל־הַגְּבוּל
21 סָבִיב וְחִטֵּאתָ אוֹתוֹ וְכִפַּרְתָּהוּ׃ וְלָקַחְתָּ אֵת הַפָּר הַחַטָּאת
22 וּשְׂרָפוֹ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ׃ וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב
שְׂעִיר־עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר
23 חִטְּאוּ בַּפָּר׃ בְּכַלּוֹתְךָ מֵחַטֵּא תַּקְרִיב פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים
24 וְאַיִל מִן־הַצֹּאן תָּמִים׃ וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ
כה הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֶעֱלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה׃ שִׁבְעַת
יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׂעִיר־חַטָּאת לַיּוֹם וּפַר בֶּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־
26 הַצֹּאן תְּמִימִים יַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים יְכַפְּרוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
27 וְטִהֲרוּ אֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדָו׃ וִיכַלּוּ אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם
וְאֶת־שַׁלְמֵיכֶם וְרָצָאתִי אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

וישב

v. 15. ומהאריאל קרי   v. 16. והאריאל קרי   v. 26. למדנחאי וכפרו כתיב
ibid. יכפרו ק   ibid. ידיו ק   v. 27. א׳ במקום י׳   ibid. עד כאן

13 די מאָס פון מזבח אין איילען איז געווען פון איילען וואָס יעדער האָט
געהאַלטען אַן אייל מיט אַ האַנדברייט, די טיעפקייט איז געווען איין
אייל און די ברייט איין אייל, דער קאַרניז פון זוים אַרום איז געווען איין
שפּאַן ; דאָס איז געווען די הויך פון מזבח.

14 די טיעפקייט פון די דילען ביז דעם אונטערסטען צימער — צוויי איילען
די הויך און איין אייל די ברייט, פון קליינעם צימער ביז דעם גרויסען —
פיער איילען די הויך און איין אייל די ברייט.

15 דער אַלטאַר־דאַך — פיער איילען, פון דעם פייער־פּלאַץ אַרויף זיינען
געווען פיער ווינקלען.

16 דער פייער־פּלאַץ איז צוועלף איילען די ליינג און צוועלף איילען די
ברייט — פיער־עקיג אין אַלע פיער זייטען.

17 דער פערזאַמלונגס צימער — פיערצעהן איילען די לענג אויף פיערצעהן
די ברייט, פון אַלע פיער זייטען ; אַרום איז געווען אַ ראַנד פון אַ האַל־
בען אייל און איין אייל אַרום איז געווען אַריינגעבויגען, דער אַרויפגאַנג
איז געווען פון מזרח־זייט.

18 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! אַזוי זאָגט גאָט דער אַל־
מעכטיגער — דאָס זיינען די געזעצען פון מזבח פון טאָג וואָס ער ווערט
פאַרטיג גאַנץ־אָפּפער צו ברענגען אויף איהם און צו שפּריצען בלוט.

19 גיב צו די כהנים און לוים וואָס שטאַמען פון צדוק, וועלכע זיינען נאָ־
הענט צו מיר — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — מיר צו בעדיענען, אַ
יונגען אָקס אַלס זינד־אָפּפער ;

20 און דו זאָלסט נעהמען פון זיינע בלוט און שפּריצען אויף זיינע פיער
עקען, אויף די פיער ווינקלען פון פערזאַמלונגס־צימער, און אויפ'ן קאַר־
ניז וואָס איז אַרום ; רייניג איהם און פערדעק איהם.

21 דאַן נעהם דעם זינד־אָפּפער־אָקס און פערברען איהם אין איינעם פון די
צימערן פון הויז, אויסער דעם הייליגטהום.

22 דעם צווייטען טאָג זאָלסטו ברענגען אַ ציעגען באָק אָהן אַ פעהלער, אַלס
זינד־אָפּפער ; זיי זאָלען דערמיט איינאיבען זיך אָפּפער צו ברענגען
אויפ'ן מזבח ווי זיי האָבען געאָפּפערט דעם אָקס.

23 ווען דו וועסט ענדיגען דעם זינד־אָפּפער, זאָלסטו ברענגען אַ יונגען אָקס,
אָהן אַ פעהלער, אויך אַ ווידער פון שעפּסען אָהן אַ פעהלער.

24 דו זאָלסט זיי ברענגען פאַר גאָט און די כהנים זאָלען אַרויפוואַרפען זאַלץ
אויף זיי און פערברענען זיי פאַר גאָט.

25 זיעבען טעג זאָלסטו מאַכען יעדען טאָג אַ זינד־אָפּפער — אַ יונגען אָקס
אָדער אַ ווידער פון שעפּסען אָהן אַ פעהלער, זאָלען זיי אַלס אָפּפער
ברענגען.

26 זיעבען טעג זאָלען זיי פערדעקען דעם מזבח, רייניגען איהם און איינ־
איבען זיך.

27 ווען זיי וועלען ענדיגען די טעג, ד. ה. פון אַכטען טאָג און ווייטער, זאָלען
די כהנים צובערייטען אויפ'ן מזבח זייערע גאַנץ־ און פריעדען־אָפּפער,
איך וועל דאָס פון אייך אָננעהמען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

מד

Cap. XLIV. מד

וַיָּשֶׁב אֹתִי דֶּרֶךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפֹּנֶה קָדִים וְהוּא א
סָגוּר׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא 2
יִפָּתֵחַ וְאִישׁ לֹא־יָבֹא בוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּא בוֹ
וְהָיָה סָגוּר׃ אֶת־הַנָּשִׂיא נָשִׂיא הוּא יֵשֶׁב־בּוֹ לֶאֱכָול־לֶחֶם 3
לִפְנֵי יְהוָה מִדֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּמִדַּרְכּוֹ יֵצֵא׃
וַיְבִיאֵנִי דֶּרֶךְ־שַׁעַר־הַצָּפוֹן אֶל־פְּנֵי הַבַּיִת וָאֵרֶא וְהִנֵּה מָלֵא 4
כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה וָאֶפֹּל אֶל־פָּנָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי ה
יְהוָה בֶּן־אָדָם שִׂים לִבְּךָ וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְּׁמָע אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֹתָךְ לְכָל־חֻקּוֹת בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־
תּוֹרֹתָו וְשַׂמְתָּ לִבְּךָ לִמְבוֹא הַבַּיִת בְּכֹל מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ׃
וְאָמַרְתָּ אֶל־מֶרִי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה 6
רַב־לָכֶם מִכָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ בַּהֲבִיאֲכֶם בְּנֵי־ 7
נֵכָר עַרְלֵי־לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לִהְיוֹת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְּלוֹ אֶת־
בֵּיתִי בְּהַקְרִיבְכֶם אֶת־לַחְמִי חֵלֶב וָדָם וַיָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי
אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת קָדָשָׁי 8
וַתְּשִׂימוּן לְשֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתִּי בְּמִקְדָּשִׁי לָכֶם׃ כֹּה־אָמַר 9
אֲדֹנָי יְהוִה כָּל־בֶּן־נֵכָר עֶרֶל לֵב וְעֶרֶל בָּשָׂר לֹא יָבוֹא
אֶל־מִקְדָּשִׁי לְכָל־בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי י
אִם־הַלְוִיִּם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעָלַי בִּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּעוּ
מֵעָלַי אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם׃ וְהָיוּ בְמִקְדָּשִׁי מְשָׁרְתִים 11
פְּקֻדּוֹת אֶל־שַׁעֲרֵי הַבַּיִת וּמְשָׁרְתִים אֶת־הַבָּיִת הֵמָּה
יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַזֶּבַח לָעָם וְהֵמָּה יַעַמְדוּ לִפְנֵיהֶם
לְשָׁרְתָם׃ יַעַן אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וְהָיוּ 12
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עָוֺן עַל־כֵּן נָשָׂאתִי יָדִי עֲלֵיהֶם
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם׃ וְלֹא־יִגְּשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי 13
וְלָגֶשֶׁת עַל־כָּל־קָדָשַׁי אֶל־קָדְשֵׁי הַקְּדָשִׁים וְנָשְׂאוּ כְּלִמָּתָם

ותועבותם

v. 3. כציל ibid. יתיר ו v. 5. קמץ בלא אס ף ibid. תורתיו קרי v. 9. סבירין יבואו

קאַפּיטעל מד

1 דאָן האָט ער מיר צוריקגעפיהרט דורך דעם אויסערליכען טהויער פונ׳ם הייליגטהום, וואָס איז געווענדעט מזרח־צו, ער איז פערשלאָסען געוועזן.

2 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: דיעזער טהויער דאַרף זיין פערשלאָסען, ער דאַרף ניט געעפענט ווערען און קיינער זאָל דורך איהם ניט אריינגעהן, ווייל דער עוויגער, גאָט פון ישראל, קומט דורך איהם אַריין — ער מוז פערשלאָסען זיין!

3 נאָר דער פירשט, ווייל ער איז געאַכטעט, ער מעג דאָרטען זיצען און עסען ברייט פאַר גאָט; דורך דעם אַריינגאַנגס טהויער זאָל ער אַריין און מיט דעם זעלביגען וועג זאָל ער ארויס.

4 דאָן האָט ער מיר אַריינגעפיהרט דורך דעם צפון־טהויער אין פאָדערסטען טהייל פון הויז, האָב איך דערזעהען, אז גאָט׳ס הויז איז פול מיט גאָט׳ס הערליכקייט, בין איך געפאַלען אויף מיין געזיכט.

5 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! בעטראַכט אין דיין האַרצען, בעקוק מיט דיינע אויגען און הער מיט דיינע אויערן אלץ וואָס איך רייד צו דיר וועגען אַלע געזעצע פון הויז און זיינע איינאָרדנונגען; בעטראַכט גוט דעם אריינגאַנג פון הויז און אַלע ארויסגאַנגען פון הייליגטהום.

6 און זאָג צו די ווידערשפּעניגער, צו דאָס הויז ישראל, אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: הערט אויף אַלע אייערע גרײַלטהאַטען, הויז פון ישראל!

7 איהר האָט אנגעבראַכט פרעמדע אונבעזינענע און אונבעשניטענע צו זיין אין מיין הייליגטהום און פערשוועכט מיין הויז, ווען איהר ברענגט מיין שפּייז־אָפּפער אָדער פעטס און בלוט; זיי האָבען מיין בונד צושטערט צוליעב זייערע גרוילטהאַטען.

8 איהר האָט ניט אָבגעהיט דאָס בעוואַכונג פון מיינע הייליגטהימער, איהר האָט זיי (די פרעמדע) אנגעשטעלט, אַנשטאַט אייך, צו היטען מיין וואַך.

9 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער, יעדער פרעמדער, ווי אונבעזינטער אזוי אונבעשניטענער, זאָל ניט אַריינקומען אין מיין הייליגטהום, קיינער פון די פרעמדע וואָס געפינט זיך צווישען די קינדער ישראל;

10 בלויז די לוים, אָבוואָהל זיי האָבען זיך ערווייטערט פון מיר ווען די קינדער ישראל האָבען פון מיר אָבגעטרעטען אום צו געהן נאָך זייערע געצען, זיי וועלען ליידען פאַר זייער זינד.

11 זיי זאָלען זיין די דיענער און פערוואַלטער איבער די טהויערן פון הויז, אויך דיענער צום הויז—זיי זאָלען קוילען די אָפּפער און די פאָלקס־שלאַכטונגען, אויך זאָלען זיי אימער פאַר זיי שטעהן צו דיענסט.

12 ווייל זיי זיינען אויך צו דיענסט געוועזן פאַר זייערע געצען און זיינען פאַר דאָס הויז ישראל געוועזן אַלס אַ זינד־שטרויכלונג, דערפאַר האָב איך אויף זיי מיין האַנד אויפגעהויבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — און זיי וועלען ליידען פאַר זייערע זינד.

13 זיי וועלען קיין צוטריט האָבען צו מיר, פריעסטער־דיענסט פאַר מיר צו טהאָן אָדער צוטרעטען צו אַלע מיינע הייליגקייטען און צום אַלערהייליגטהום — זיי וועלען טראָגען זייער שאַנדע פאַר זייערע גרוילטהאַטען וואָס זיי האָבען געטהאָן.

14 וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ וּנְתַתִּי אוֹתָם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
טו הַבָּיִת לְכֹל עֲבֹדָתוֹ וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה בּוֹ׃ וְהַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם בְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בִּתְעוֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעָלַי הֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשָׁרְתֵנִי וְעָמְדוּ לְפָנַי
16 לְהַקְרִיב לִי חֵלֶב וָדָם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ הֵמָּה יָבֹאוּ אֶל־
מִקְדָּשִׁי וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שֻׁלְחָנִי לְשָׁרְתֵנִי וְשָׁמְרוּ אֶת־
17 מִשְׁמַרְתִּי׃ וְהָיָה בְּבוֹאָם אֶל־שַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית בִּגְדֵי
פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר בְּשָׁרְתָם בְּשַׁעֲרֵי
18 הֶחָצֵר הַפְּנִימִית וָבָיְתָה׃ פַּאֲרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם
וּמִכְנְסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מָתְנֵיהֶם לֹא יַחְגְּרוּ בַּיָּזַע׃
19 וּבְצֵאתָם אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־
הָעָם יִפְשְׁטוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מְשָׁרְתִם בָּם
וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכֹת הַקֹּדֶשׁ וְלָבְשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־
כ יְקַדְּשׁוּ אֶת־הָעָם בְּבִגְדֵיהֶם׃ וְרֹאשָׁם לֹא יְגַלֵּחוּ וּפֶרַע
21 לֹא יְשַׁלֵּחוּ כָּסוֹם יִכְסְמוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם׃ וְיַיִן לֹא־יִשְׁתּוּ
22 כָּל־כֹּהֵן בְּבוֹאָם אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ וְאַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
לֹא־יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלֹת מִזֶּרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל
23 וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר־תִּהְיֶה אַלְמָנָה מִכֹּהֵן יִקָּחוּ׃ וְאֶת־עַמִּי
24 יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין־טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדִעֻם׃ וְעַל־רִיב
הֵמָּה יַעַמְדוּ לְ*שְׁפֹּט בְּמִשְׁפָּטַי *וּשְׁפָטֻהוּ וְאֶת־תּוֹרֹתַי
וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל־מוֹעֲדַי יִשְׁמֹרוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי יְקַדֵּשׁוּ׃
כה וְאֶל־מֵת אָדָם לֹא יָבוֹא לְטָמְאָה כִּי אִם־לְאָב וּלְאֵם וּלְבֵן
26 וּלְבַת לְאָח וּלְאָחוֹת אֲשֶׁר־לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ יִטַּמָּאוּ׃ וְאַחֲרֵי
27 טָהֳרָתוֹ שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ־לוֹ׃ וּבְיוֹם בֹּאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ יַקְרִיב חַטָּאתוֹ נְאֻם
28 אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נַחֲלָתָם וַאֲחֻזָּה
29 לֹא־תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזָּתָם׃ הַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת

והאשם

v. 15. הפטרת אמור v. 24. למשפט קרי ibid. ישפטהו קרי

14 זיי וועל איך אנשטעלען נאָר צו בעוואכען דאָס הויז און טהאָן די ארבייט וואָס ווערט אין איהם געטהאָן.
15 אָבער די כהנים און לוים די קינדער פון צדוק, וועלכע האָבען אָבגעהיט דאָס בעוואכונג פון הייליגטהום ווען די קינדער ישראל האָבען אָבגעטרע־טען פון מיר, זיי וועלען נאָהענט זיין צו מיר, צו מיין דיענסט, און זיי וועלען שטעהען פאר מיר צו אָפּפערן פאר מיר פעטס און בלוט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
16 זיי וועלען אריין אין מיין הייליגטהום און נאָר זיי וועלען צוקומען צו מיין טיש, מיר צו דיענען, אויך זיי וועלען בעוואכען מיין הייליגטהום.
17 ווען זיי וועלען אריינקומען אין די טהויערן פון אינערליכען הויף, זאָלען זיי אָנטהאָן לינען־קליידער, זיי זאָלען אויף זיך קיינע וואָלענע קליידער האָבען ווען זיי וועלען ביים דיענסט זיין אין די טהויערן פון אינערליכען הויף אָדער אינוויינינ.
18 ליינענע טורבאנען זאָלען זיין אויף זייער קאָפּ און ליינענע הויזען אויף זייערע לענדען, זיי זאָלען זיך ניט פערגאַרטלען מיט שוויסברענגענדע קליידער.
19 ווען זיי וועלען ארויסגעהן צום אויסערליכען הויף, צו דאָס פאָלק וואָס אין אויסערליכען הויף, זאָלען זיי אראָבנעהמען פון זיך די קליידער אין וועלכע זיי טהוען די ארבייט און איבערלאָזען זיי אין די הייליגע צימערן, דאַן זאָלען זיי אנדערע קליידער אָנטהאָן, אום ניט אָנצונעהמען דאָס פאָלק אין זייערע (הייליגע) קליידער.
20 דעם קאָפּ זאָלען זיי ניט אָבגאָלען אויך ניט ווילד וואקסען לאָזען זייערע האָאר; זיי זאָלען אָפּט שערען די האָאר פון׳ם קאָפּ.
21 קיין כהן זאָל וויין טרינקען ווען זיי קומען אריין אין אינערליכען הויף
22 קיין וויטווע אָדער געשידענע (גע׳גט׳ע) פרוי זאָלען זיי ניט הייראטהען, נאָר מיידלאך פון די קינדער פון ישראל אָדער אַ וויטווע פון אַ כהן זאָלען זיי הייראטהען.
23 מיין פאָלק זאָלען זיי לערנען אונטערצושיידען צווישען הייליג און ניט־הייליג, אויך זאָלען זיי ערקלעהרען זיי דעם אונטערשיעד צווישען אונ־ריין און ריין.
24 אין אַ קריעג זאָלען זיי אין געריכט שטעהן און אורטהיילען לויט מיינע רעכטע; מיינע לעהרען און געזעצע וועגען מיינע פייערטאגען זאָלען זיי אָבהיטען, און מיינע רוהעטעג זאָלען זיי הייליג האַלטען.
25 צו אַ טוידטען מענשען זאָלען זיי ניט צוגעהן און אונריין ווערען, בלויז צו אַ פאָטער און מוטער, צו אַ זוהן און טאָכטער, צו אַ ברודער און אַ שוועסטער וואָס איז נאָך ניט פערהייראטה, מעגען זיי זיך אונריין מאַכען.
26 נאָכדעם ווי ער וועט זיך רייניגען זאָל מען איהם זיעבען טעג צעהלען.
27 און ווען ער וועט אריינגעהן אין הייליגטהום, אין אינערליכען הויף, צו די הייליגע ארבייט, זאָל ער אַ זינד־אָפּפער ברענגען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
28 דאָס זאָל ביי זיי זיין אַ ערבטהייל; איך, גאָט, בין זייער ערבטהייל דערפאר זאָל מען זיי קיין בעזיץ געבען אין ישראל — איך בין זייער בעזיץ.

וְהָאָשָׁם הֵמָּה יֹאכְלוּם וְכָל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה׃
וְרֵאשִׁית כָּל־בִּכּוּרֵי כֹל וְכָל־תְּרוּמַת כֹּל מִכֹּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם ל
לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהָנִיחַ
בְּרָכָה אֶל־בֵּיתֶךָ׃ כָּל־נְבֵלָה וּטְרֵפָה מִן־הָעוֹף וּמִן־ 31
הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים׃ *

מה

Cap. XLV. מה

וּבְהַפִּילְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה ׀ א
קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב
עֲשָׂרָה אָלֶף קֹדֶשׁ־הוּא בְכָל־גְּבוּלָהּ סָבִיב׃ יִהְיֶה מִזֶּה 2
אֶל־הַקֹּדֶשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּחֲמֵשׁ מֵאוֹת מְרֻבָּע סָבִיב
וַחֲמִשִּׁים אַמָּה מִגְרָשׁ לוֹ סָבִיב׃ וּמִן־הַמִּדָּה הַזֹּאת תָּמוֹד 3
אֹרֶךְ חֲמֵשׁ* וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וּבוֹ־יִהְיֶה
הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים׃ קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ הוּא לַכֹּהֲנִים 4
מְשָׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה הַקְּרֵבִים לְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה וְהָיָה
לָהֶם מָקוֹם לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לַמִּקְדָּשׁ׃ וַחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים ה
אֶלֶף אֹרֶךְ וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רֹחַב *יִהְיֶה לַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי
הַבַּיִת לָהֶם לַאֲחֻזָּה עֶשְׂרִים לְשָׁכֹת׃ וַאֲחֻזַּת הָעִיר תִּתְּנוּ 6
חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים רֹחַב וְאֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לְעֻמַּת
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה׃ וְלַנָּשִׂיא מִזֶּה 7
וּמִזֶּה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת הָעִיר אֶל־פְּנֵי תְרוּמַת
הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־פְּנֵי אֲחֻזַּת הָעִיר מִפְּאַת יָם יָמָּה וּמִפְּאַת
קֵדְמָה קָדִימָה וְאֹרֶךְ לְעֻמּוֹת אַחַד הַחֲלָקִים מִגְּבוּל יָם
אֶל־גְּבוּל קָדִימָה׃ לָאָרֶץ יִהְיֶה־לּוֹ לַאֲחֻזָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא־ 8
יוֹנוּ עוֹד נְשִׂיאַי אֶת־עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְטֵיהֶם׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב־לָכֶם נְשִׂיאֵי 9
יִשְׂרָאֵל חָמָס וָשֹׁד הָסִירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲשׂוּ הָרִימוּ
גְרֻשֹׁתֵיכֶם מֵעַל עַמִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ מֹאזְנֵי־צֶדֶק וְאֵיפַת־ י

צדק

מ״ד v. 21. עד כאן מ״ה v. 3. חמשה קרי v. 5. והיה ק״י

29 די שפּייז־אָפּפער, זינד־ און שולד־אָפּפער זאָלען זיי עסען, אַלע קאָנפעס־
קירטעס אין ישראל זאָל צו זיי געהערען.
30 די ערשטע פון אַלע פריהצייטיגע, אויך אַלע אויפהויבונגס אָפּפער, פון
אַלעם וואָס איהר הויבט אויף, זאָל געהערען צו די כהנים. די ערשטע פון
אייער טייג זאָלט איהר געבען צום כהן, אום אויפצוהאַלטען די ברכה אין
דיין הויז.
31 אַלע געפאַלענע אָדער צוריסענע פון פויגלען אָדער פיה, זאָלען די כהנים
ניט עסען.

קאַפּיטעל מה

1 אז איהר וועט דאָס לאַנד פונאַנדערוואַרפען (מיט א גורל) טהיילווייז,
זאָלט איהר אבזונדערן פון דאָס לאַנד אַלס הייליג צו גאָט, פינף־און־
צוואַנציג טויזענד איילען די לענג און צעהן טויזענד איילען די ברייט —
דאָס איז הייליג מיט דעם גאַנצען גרענעץ אַרום.
2 דערפון זאָל זיין פאַר דאָס הייליגטהום פינף הונדערט אויף פינף הונדערט,
פירעקיג, אַרום ; אויך פופציג איילען אַלס פאַרפּלאַץ אַרום.
3 פון דעם אָבגעמאָסטענעם פּלאַץ מעסט אוים פינף־און־צוואַנציג טוי־
זענד איילען לענג און צעהן טויזענד איילען ברייט, אויף דעם פּלאַץ זאָל
זיין דאָס הייליגע הויז — דאָס אַלערהייליגסטע.
4 דאָס איבריגע הייליגע לאַנד איז פאַר די כהנים וואָס טהוען דעם דיענסט
אין הייליגטהום, די וואָס זיינען בעשטימט גאָט'ם דיענסט צו טהאָן ;
דערפון וועט זיין אַן אָרט פאַר זייערע הייזער און א פּלאַץ פאַר'ן הייליג־
טהום.
5 פינף־און־צוואַנציג טויזענד די לענג און צעהן טויזענד די ברייט, זאָל
זיין אַלס אייגענטהום פאַר די לוים וואָס פּאַסען אויף דאָס הויז, זיי זאָלען
האָבען צוואַנציג צימערן.
6 פונ'ם שטאָדט אייגענטהום זאָלט איהר אָבגעבען פינף טויזענד די ברייט
און פינף־און־צוואַנציג טויזענד די לענג, דאָס זאָל זיין געגענאיבער דעם
פּלאַץ וואָס איז אָבגעטהיילט פאַר'ן הייליגטהום — דאָס געהערט פאַר
דאָס גאַנצע הויז ישראל.
7 דעם פירשט'ס פּלאַץ איז פון ביידע זייטען, ביי דעם שטאָדט־אייגענ־
טהום, אין פאָרענט פון דעם אָרט וואָס איז אָבגעטהיילט פאַר'ן הייליג־
טהום און אין פאָרענט פונ'ם שטאָדט־אייגענטהום, פון מערב ברעג אין
מערב־זייט און פון מזרח־ברעג אין מזרח־זייט ; די לענג איז געווען
געגען יעדערן פון די טהיילען פון מערב־גרענעץ ביז'ן מזרח־גרענעץ.
8 אַלס א לאַנד אייגענטהום אין ישראל זאָל דאָס זיין פאַר איהם, אום די
פירשטען זאָלען מעהר ניט בעדריקען מיין פאָלק ; דאָס לאַנד זאָל גע־
געבען ווערען פונ'ם הויז ישראל לויט זייערע שטאַמען.
9 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : גענוג אייך, פירשטען פון
ישראל ! שאַרפט אָב געוואַלדטהאַטען און רויבעריי, טהוט רעכט און
גערעכטיגקייט, הערט אויף אייערע פערפאָלגונגען פון מיין פאָלק —
זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
10 ריכטיגע וואָג, א ריכטיגע איפה און א ריכטיגען בת זאָלט איהר האָבען.

11 צֶדֶק וּבַת־צֶדֶק יְהִי לָכֶם׃ הָאֵיפָה וְהַבַּת תֹּכֶן אֶחָד יִהְיֶה
לָשֵׂאת מַעְשַׂר הַחֹמֶר הַבָּת וַעֲשִׂירִת הַחֹמֶר הָאֵיפָה אֶל־
12 הַחֹמֶר יִהְיֶה מַתְכֻּנְתּוֹ׃ וְהַשֶּׁקֶל עֶשְׂרִים גֵּרָה עֶשְׂרִים
שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים עֲשָׂרָה וַחֲמִשָּׁה שֶׁקֶל
13 הַמָּנֶה יִהְיֶה לָכֶם׃ זֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ שִׁשִּׁית
הָאֵיפָה מֵחֹמֶר הַחִטִּים וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה מֵחֹמֶר הַשְּׂעֹרִים׃
14 וְחֹק הַשֶּׁמֶן הַבַּת הַשֶּׁמֶן מַעְשַׂר הַבַּת מִן־הַכֹּר עֲשֶׂרֶת
טו הַבַּתִּים חֹמֶר כִּי־עֲשֶׂרֶת הַבַּתִּים חֹמֶר׃ וְשֶׂה־אַחַת מִן־
הַצֹּאן מִן־הַמָּאתַיִם מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה
16 וְלִשְׁלָמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ כֹּל הָעָם
17 הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לַנָּשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְעַל־
הַנָּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֵּסֶךְ בַּחַגִּים וּבֶחֳדָשִׁים
וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא־יַעֲשֶׂה אֶת־
הַחַטָּאת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר
18 בְּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר־בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת־
19 הַמִּקְדָּשׁ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת וְנָתַן אֶל־מְזוּזַת
הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה לַמִּזְבֵּחַ וְעַל־מְזוּזַת שַׁעַר
כ הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ
21 שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת־הַבָּיִת׃ בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חָג שְׁבֻעוֹת יָמִים
22 מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא בַּעֲדוֹ וּבְעַד כָּל־
23 עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת׃ וְשִׁבְעַת יְמֵי־הֶחָג יַעֲשֶׂה עוֹלָה
לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תְּמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת
24 הַיָּמִים וְחַטָּאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם׃ וּמִנְחָה אֵיפָה לַפָּר
כה וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ בַּשְּׁבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה

עשר

v. 16. הפטרה פרשת החדש והספרדים מתחילין כה אמר אדני

11 אָן איפה און אַ בת זאָלען האַלטען דאָס זעלביגע: אַ בת זאָל האַלטען אַ צעהנטעל חמר, אויך די איפה אַ צעהנטעל חמר, די מאָס פון אינהאַלט זאָל נאָך דעם חמר זיין.

12 דער שקל איז צוואַנציג גרה; אַ מנה זאָל ביי אייך זיין פון פינף־און־צוואַנציג, צוואַנציג, צעהן און פינף שקל.

13 דאָס זאָל ביי אייך זיין דער תרומה־געשאַנק: איין זעקסטעל איפה פון אַ חמר ווייץ, אויך איין זעקסטעל איפה פון אַ חמר גערשטען.

14 פון אויל איז דאָס בעשטימונג (פאַר תרומה) איין בת אויל, ד. ה. אַ בת איז אַ צעהנטעל פון אַ כר, דאָס גלייכען איז אַ בת איין צעהנטעל פון אַ חמר, ווארום אַ חמר איז צעהן בת.

15 און איין יונגען שעפּס פון צוויי הונדערט פון די הערדען פון ישראל, אַלס שפּייז־ גאַנץ־ און פריעדען־אָפּפער, צו פערצייהען אויף זיי — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

16 דאָס גאַנצע פאָלק פון לאַנד זאָל ביישטייערן צו דעם געשאַנק פון דעם נשיא אין ישראל.

17 דער פירשט דאַרף אויפּפּאַסען אויף די גאַנץ־, שפּייז און גיס־אָפּפער, פאַר די פייערטעג, מאָנאַטען און שבתים, אַלע פייערטאַגען פונ׳ם הויז־ ישראל; ער זאָל צובערייטען די זינד־ שפּייז־ גאַנץ־ און פריעדען־ אָפּפער, אום צו פערצייהען פאַר דאָס גאַנצע הויז פון ישראל.

18 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: דעם ערשטען טאָג פון ערשטען מאָנאַט, זאָלסטו נעהמען אַ יונגען אָקס אָהן אַ פעהלער, און אָפּפערן אויפ׳ן היילינגטהום.

19 און דער כהן זאָל נעהמען פונ׳ם בלוט פון זינד־אָפּפער און שפּריצען אויף די פּפאָסטען פון הויז און די פיער ווינקלען פון פערזאַמלונגס צימער נעבען מזבח אויך אויף די פּפאָסטען פון אינערליכען טהויער פונ׳ם הויף.

20 דאָס זעלביגע זאָלסטו טהאָן דעם זיבעטען טאָג פון מאָנאַט פאַר יעדער אירדענדען און אונפאַרזיכטיגען, אום דעם טעמפּעל צו ענטזינדיגען.

21 אין ערשטען מאָנאַט, פיערצעהן טעג אין מאָנאַט, זאָל ביי אייך זיין דער פסח־פעסט, אַ פייערטאָג אין וועלכען זיבען טעג זאָל מען מצות עסען;

22 יענעם טאָג זאָל דער פירשט מאַכען פאַר זיך און פאַר דאָס גאַנצע פאָלק פון לאַנד, אַן אָקס אַלס זינד־אָפּפער.

23 אַלע זיבען טעג פון פייערטאָג זאָל ער מאַכען פאַר גאָט, אַלס גאַנץ־ אָפּפער, יעדער טאָג פון די זיבען טעג, זיבען אָקסען און זיבען ווידער, אָהן אַ פעהלער. אויך אַ ציעגענ־באָק יעדער טאָג אַלס זינד־אָפּפער.

24 אַלס שפּייז־אָפּפער זאָל ער ברענגען אַן איפה פאַר יעדער אָקס און אַן איפה פאַר יעדער באַראַן; צו יעדען איפה אַ הין אייל.

25 אין זיבענטען מאָנאַט, פופצעהן טעג אין מאָנאַט, אין דעם [סוכות־]

כה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֶּחָג יַעֲשֶׂה כָאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחַטָּאת
כָּעֹלָה וְכַמִּנְחָה וְכַשָּׁמֶן׃

Cap. XLVI. מו

מו

א כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה קָדִים
יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ וּבְיוֹם
2 הַחֹדֶשׁ יִפָּתֵחַ׃ וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד
עַל־מְזוּזַת הַשַּׁעַר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו
וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל־מִפְתַּן הַשַּׁעַר וְיָצָא וְהַשַּׁעַר לֹא־יִסָּגֵר עַד־
3 הָעָרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַּשַּׁבָּתוֹת
4 וּבֶחֳדָשִׁים לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהָעֹלָה אֲשֶׁר־יַקְרִב הַנָּשִׂיא לַיהוָה
ה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה כְבָשִׂים תְּמִימִם וְאַיִל תָּמִים׃ וּמִנְחָה
אֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מִנְחָה מַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃
6 וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן־בָּקָר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כְּבָשִׂים וָאַיִל
7 תְּמִימִם יִהְיוּ׃ וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה מִנְחָה
8 וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ וּבְבוֹא
9 הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא׃ וּבְבוֹא עַם־
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן
לְהִשְׁתַּחֲוֺת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב וְהַבָּא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא
דֶּרֶךְ־שַׁעַר צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי
י נִכְחוֹ יֵצְאוּ׃ וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם יֵצֵאוּ׃
11 וּבַחַגִּים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל
12 וְלַכְּבָשִׂים מַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא
נְדָבָה עוֹלָה אוֹ־שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר
הַפֹּנֶה קָדִים וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
13 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְיָצָא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרֵי צֵאתוֹ׃ וְכֶבֶשׂ
בֶּן־שְׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
14 תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר שִׁשִּׁית

האיפה

9. v יצא קרי

פעסט, זאָל ער דאָס זעלביגע מאַכען אַלע זיעבען טעג — די זינד־גאַנץ־און שפּייז־אָפּפער, אויך דאָס אויל.

קאַפּיטעל מו

1 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: דער טהויער פון אינערליכען הויף, וואָס ווענדעט זיך מזרח־צו, זאָל זיין פערשלאָסען די זעקס ארבייטס טעג, נאָר דעם שבת'דיגען טאָג זאָל ער געעפענט ווערען און דעם (ערשטען) טאָג פון מאָנאט זאָל ער געעפענט ווערען.

2 דער פירשט זאָל אַריינגעהן דורך דעם אויסערליכען איינגאַנגס־טהויער און בלייבען שטעהן ביי די פּפאָסטען פון טהויער. און ווען די כהנים וועלען מאַכען זיין גאַנץ־אָפּפער און פריעדען־אָפּפער, זאָל ער זיך בוקען ביים שוועל פון טהיר און ארויסגעהן; דער טהויער זאָל ניט פערשלאָסען ווערען ביז אבענד.

3 אין איינגאַנג פון יענעם טהויער זאָל דאָס פאָלק פון לאַנד זיך בוקען יעדען שבת און [אָנפאַנג] מאָנאט פאַר גאָט.

4 דער גאַנץ־אָפּפער וואָס דער פירשט דאַרף ברענגען פאַר גאָט יעדען שבת — זעקס שעפּסען און איין ווידער, אָהן פעהלער.

5 אויך אַ שפּייז־אָפּפער אַן איפה צו אַ ווידער, צו אַ שעפּס איז דער שפּייז־אָפּפער וויפיעל ער וויל געבען; אויל איז אַן איפה צו יעדער הין.

6 אין דעם [ערשטען] טאָג פון מאָנאט — אַ יונגען אָקס אָהן אַ פעהלער, זעקס שעפּסען אָהן פעהלערן און איין ווידער.

7 אַלס שפּייז־אָפּפער זאָל ער ברענגען אַן איפה צו אַן אָקס און אַן איפה צו אַ ווידער, צו די שעפּסען לויט זיין פערמעגען; אויל — אַ הין צו אַן איפה.

8 ווען דער פירשט קומט זאָל ער אריין דורך דעם איינגאַנגס טהויער און ארויס מיט די זעלביגע וועג.

9 ווען דאָס פאָלק פון לאַנד קומט צו גאָט אין די פייערטעג, איז דער וואָס געהט אַריין בוקען זיך דורך דעם צפון־טהויער, זאָל אַרויס געהען דורך דעם דרום־טהויער, און דער וואָס געהט אַריין דורך דעם דרום־טהויער זאָל ארויסגעהען דורך דעם צפון־טהויער; ער זאָל ניט צוריק געהען דורך דעם טהויער וואָס ער איז אריין, נאָר דורך דעם געגענאיבערליגענ־דען זאָל ער ארויס.

10 ווען דער פירשט איז מיט זיי, איז ווען זיי דאַרפען אריינגעהען, געהט ער פאָראויס; אָבער ארויסגעהען געהען זיי פאָראויס.

11 אין פעסט־טעג אָדער פייערטעג זאָל דער שפּייז־אָפּפער זיין אַן איפה צו אַן אָקס אויך צו אַ ווידער; צו שעפּסען לויט זיין פערמעגען, אויל — אַ הין צו אַן איפה.

12 ווען דער פירשט וועט ברענגען פרייוויליג אַ אָפּפער, אַ גאַנץ־ אָדער אַ פריעדען־אָפּפער צו גאָט, זאָל ער זיך עפענען דעם טהויער וואָס איז גע־ווענדעט צו מזרח־צו און מאַכען זיין גאַנץ־אָפּפער אָדער פריעדען־אָפּפער אַזוי ווי ער מאַכט אין אַ שבת'דיגען טאָג, דאַן זאָל ער ארויסגעהען און פערשליעסען דעם טהויער נאָך זיין ארויסגעהען.

13 אַ שעפּס, איין יאָהר אַלט, אָהן אַ פעהלער זאָלסטו מאַכען אַלס גאַנץ־אָפּפער צו גאָט יעדען טאָג — יעדען פריה־מאָרגען זאָלסטו עס מאַכען.

14 און אַ שפּייז אָפּפער זאָלסטו מאַכען דערצו יעדען פריה־מאָרגען אַ זעקס־

הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהִין לָרֹס אֶת־הַסֹּלֶת מִנְחָה לַיהוָה
טו חֻקּוֹת עוֹלָם תָּמִיד׃ וַעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־
16 הַשֶּׁמֶן בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר עוֹלַת תָּמִיד׃ * כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה כִּי־יִתֵּן הַנָּשִׂיא מַתָּנָה לְאִישׁ מִבָּנָיו נַחֲלָתוֹ הִיא לְבָנָיו
17 תִּהְיֶה אֲחֻזָּתָם הִיא בְּנַחֲלָה׃ וְכִי־יִתֵּן מַתָּנָה מִנַּחֲלָתוֹ לְאַחַד
מֵעֲבָדָיו וְהָיְתָה לּוֹ עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשָׁבַת לַנָּשִׂיא אַךְ
18 נַחֲלָתוֹ בָּנָיו לָהֶם תִּהְיֶה׃ וְלֹא־יִקַּח הַנָּשִׂיא מִנַּחֲלַת הָעָם
לְהוֹנֹתָם מֵאֲחֻזָּתָם מֵאֲחֻזָּתוֹ יַנְחִל אֶת־בָּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־
19 יָפֻצוּ עַמִּי אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ׃ * וַיְבִיאֵנִי בַמָּבוֹא אֲשֶׁר עַל־כֶּתֶף
הַשַּׁעַר אֶל־הַלְּשָׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַפֹּנוֹת צָפוֹנָה
כ וְהִנֵּה־שָׁם מָקוֹם בַּיַּרְכָתַ*ם יָמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ־שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־הַחַטָּאת אֲשֶׁר
יֹאפוּ אֶת־הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה
21 לְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם׃ וַיּוֹצִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצֹנָה וַיַּעֲבִירֵנִי
אֶל־אַרְבַּעַת מִקְצוֹעֵי הֶחָצֵר וְהִנֵּה חָצֵר בְּמִקְצֹעַ הֶחָצֵר חָצֵר
22 בְּמִקְצֹעַ הֶחָצֵר׃ בְּאַרְבַּעַת מִקְצֹעוֹת הֶחָצֵר חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת
אַרְבָּעִים אֹרֶךְ וּשְׁלֹשִׁים רֹחַב מִדָּה אַחַת לְאַרְבַּעְתָּם
23 מְהֻקְצָעוֹת׃ וְטוּר סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּם וּמְבַשְּׁלוֹת
24 עָשׂוּי מִתַּחַת הַטִּירוֹת סָבִיב׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי אֵלֶּה בֵּית
הַמְבַשְּׁלִים אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ־שָׁם מְשָׁרְתֵי הַבַּיִת אֶת־זֶבַח הָעָם׃

CAP. XLVII. מז

מז
א וַיְשִׁבֵנִי אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת וְהִנֵּה־מַיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתַּן
הַבַּיִת קָדִימָה כִּי־פְנֵי הַבַּיִת קָדִים וְהַמַּיִם יֹרְדִים מִתַּחַת
2 מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנֶּגֶב לַמִּזְבֵּחַ׃ וַיּוֹצִאֵנִי דֶּרֶךְ־שַׁעַר
צָפוֹנָה וַיְסִבֵּנִי דֶּרֶךְ חוּץ אֶל־שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפּוֹנֶה קָדִים
3 וְהִנֵּה־מַיִם מְפַכִּים מִן־הַכָּתֵף הַיְמָנִית׃ בְּצֵאת־הָאִישׁ קָדִים
וְקָו בְּיָדוֹ וַיָּמָד אֶלֶף בָּאַמָּה וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מֵי אָפְסָיִם׃

וימד

מ״ו v 15. יעשו ק ibid. ע״כ לספרדים v. 18. ע״כ לאשכנזים
v. 19. בירכתים ק v. 22. נקוד עליו מ״ז v. 3. כצ״ל

טעל איפה און אויל אַ דריטעל הין צו בעטריפען די פיינמעהל, אַלס שפייז־אָפפער צו גאָט, אַ אייביגעם געזעץ פאר אימער.

15 דעם שעפס, דעם שפייז־אָפפער און די אויל, זאָלט איהר ברענגען יעדען פריה־מאָרגען, אַלס שטענדיגען אָפפער.

16 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : אויב דער פירשט וועט איינעם פון זיינע קינדער אַ געשאַנק מאַכען, קוים איז דאָס זיין אייגענ־טהום זאָל דאָס זיין פאר זיינע קינדער ; דאָס בלייבט זייער אייגענטהום אלס ערבטהייל.

17 אויב ער וועט פון זיין בעזיץ אַ געשאַנק מאַכען צו איינעם פון זיינע קנעכט, זאָל עס ביי איהם זיין ביז דעם יאָהר פון פרייהייט (יובל), דאַן קעהרט דאָס זיך צוריק צום פירשט ; אָבער וואָס ער גיט פון זיין בעזיץ צו זיינע קינדער, דאָס בלייבט ביי זיי.

18 דער פירשט זאָל ניט נעהמען פון פאָלקס אייגענטהום אום ניט צו בע־רויבען זיי פון זייער בעזיץ, נאָר פון זיין אייגענעם פערמעגען קען ער איינטהיילען זיינע קינדער, אום מיין פאָלק זאָל ניט ערוויסטערט ווערען קיינער פון זיין אייגענטהום.

19 ער האָט מיר געבראַכט אין אריינגאַנג וואָס ביים זייט פון טהויער, נעבען היילינען צימער פון די כהנים, וואָס אין צפון־ווינקעל, דאָרטען איז אַן אָרט געווען אין מערב־ווינקעל,

20 און ער האָט צו מיר געזאָגט : דאָס איז דער אָרט וואו די כהנים קאָכען דעם שולד־ און זינד־אָפפער, וואו זיי באַקען דעם שפייז־אָפפער, אום ניט ארויסצוטראָגען אין אויסערליכען הויף פונאַנדער־צו־געבען דעם פאָלק.

21 ער האָט מיר ארויסגעפיהרט צום אויסערליכען הויף און האָט מיר דורכ־געפיהרט אַלע פיער ווינקלען פון הויף, ערשט אַ בעזונדער הויפ׳ל איז אין יעדען ווינקעל פון הויף.

22 אין אַלע פיער ווינקלען פון הויף זיינען געווען אבגעצאַמטע הויפלאך, פיערציג די לייגג און דרייסיג די ברייט, איין מאָס צו אַלע פיער, אָב־געצאַמט אין די ווינקלען.

23 אַ וואַנד איז געווען ארום זיי, ארום אַלע פיער ; אונטער׳ן וואַנד ארום זיינען געמאַכט געווען קיכען.

24 און ער האָט צו מיר געזאָגט : דאָס זיינען די קיכען, וואו די דיענער פון הויז קאָכען די אָפפער פון פאָלק.

קאפיטעל מז

1 דאַן האָט ער מיר געבראַכט צום איינגאַנג פון הויז, ערשט וואַסער קוועלט פון אונטער׳ן שוועל פון הויז, מזרח־צו, ווארום דער פאָרענט פון הויז איז מזרח־צו ; דאָס וואַסער איז ארויס פון אונטען, פון רעכטען זייט פון הויז קעגענאיבער דעם מזבח.

2 ער האָט מיר ארויסגעפיהרט דורך דעם צפון טהויער און האָט מיר ארומ־געפיהרט צום ארויסגאַנג דורך דעם אויסערליכען טהויער, וואָס איז גע־ווענדעט מזרח־צו ; דאָרט האָט וואַסער גערונען פון רעכטען זייט.

3 ווען דער מאַן איז ארויס מזרח־צו מיט דעם מאָסשנור אין האַנד, ער האָט אָבגעמאָסטען טויזענד איילען און האָט מיר אַריבערגעפיהרט דאָס וואַסער — אַ פלאַכער וואַסער.

4 וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מַיִם בִּרְכָּיִם וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי
ה מֵי מָתְנָיִם׃ וַיָּמָד אֶלֶף נַחַל אֲשֶׁר לֹא־אוּכַל לַעֲבֹר כִּי־גָאוּ
6 הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא־יֵעָבֵר׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ
7 בֶן־אָדָם וַיּוֹלִכֵנִי וַיְשִׁבֵנִי עַל־שְׂפַת הַנָּחַל׃ בְּשׁוּבֵנִי וְהִנֵּה
8 אֶל־שְׂפַת הַנַּחַל עֵץ רַב מְאֹד מִזֶּה וּמִזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם
הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל־הַגְּלִילָה הַקַּדְמוֹנָה וְיָרְדוּ עַל־הָעֲרָבָה
9 וּבָאוּ הַיָּמָּה אֶל־הַיָּמָּה הַמּוּצָאִים וְנִרְפְּאוּ הַמָּיִם׃ וְהָיָה כָל־
נֶפֶשׁ חַיָּה ׀ אֲשֶׁר־יִשְׁרֹץ אֶל כָּל־אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נַחֲלַיִם יִחְיֶה
וְהָיָה הַדָּגָה רַבָּה מְאֹד כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וְיֵרָפְאוּ
י וָחָי כֹּל אֲשֶׁר־יָבוֹא שָׁמָּה הַנָּחַל׃ וְהָיָה יַעַמְדוּ עָלָיו דַּוָּגִים
מֵעֵין גֶּדִי וְעַד־עֵין עֶגְלַיִם מִשְׁטוֹחַ לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינָה תִּהְיֶה
11 דְגָתָם כִּדְגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד׃ בִּצֹּאתוֹ וּגְבָאָיו וְלֹא
12 יֵרָפְאוּ לְמֶלַח נִתָּנוּ׃ וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׂפָתוֹ מִזֶּה ׀
וּמִזֶּה ׀ כָּל־עֵץ־מַאֲכָל לֹא־יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא־יִתֹּם פִּרְיוֹ לָחֳדָשָׁיו
יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים וְהָיוּ פִרְיוֹ
13 לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה גֵּה
גְבוּל אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁנֵי עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
14 יוֹסֵף חֲבָלִים׃ וּנְחַלְתֶּם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי לְתִתָּהּ לַאֲבֹתֵיכֶם וְנָפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
טו בְּנַחֲלָה׃ וְזֶה גְּבוּל הָאָרֶץ לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל
16 הַדֶּרֶךְ חֶתְלֹן לְבוֹא צְדָדָה׃ חֲמָת ׀ בֵּרוֹתָה סִבְרַיִם אֲשֶׁר
בֵּין־גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק וּבֵין גְּבוּל חֲמָת חָצֵר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל־
17 גְּבוּל חַוְרָן׃ וְהָיָה גְבוּל מִן־הַיָּם חֲצַר עֵינוֹן גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק
18 וְצָפוֹן ׀ צָפוֹנָה וּגְבוּל חֲמָת וְאֵת פְּאַת צָפוֹן׃ וּפְאַת קָדִים
מִבֵּין חַוְרָן וּמִבֵּין דַּמֶּשֶׂק וּמִבֵּין הַגִּלְעָד וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הַיַּרְדֵּן מִגְּבוּל עַל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי תָּמֹדּוּ וְאֵת פְּאַת קָדִימָה׃
19 וּפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה מִתָּמָר עַד־מֵי מְרִיבוֹת קָדֵשׁ נַחֲלָה אֶל־

6 v בכ״א לא נמצא מלה עַל 7 v כ״א עַל 8. v הא׳ נחה 9. v קמץ בז״ק
10 v עמדו קרי ibid דה׳ רפה 11. v בצאתיו קרי 12 v והיה קרי

4 דאַן האָט ער נאָך טויזענד אָבגעמאָסטען און האָט מיר אריבערגעפיהרט דאָס וואסער — ביז די קניע ; ער האָט אָבגעמאָסטען נאָך טויזענד און האָט מיר אריבערגעפיהרט א וואסער ביז די לענדען.

5 ער האָט אָבגעמאָסטען נאָך טויזענד — א טייך וואָס איך קען ניט אריבער, ווארום דאָס וואסער איז זעהר הויך ; א וואסער וואָס מען דאַרף שוין שווימען — א טייך וואָס מען קען ניט אריבערגעהען.

6 און ער האָט צו מיר געזאָגט : „האָסטו געזעהען, מענשענקינד ?" דאַן האָט ער מיר צוריקגעפיהרט צום ברעג טייך.

7 ווען איך בין צוריקגעגאַנגען ערשט אויפ'ן ברעג טייך זיינען זעהר גרויסע בוימער פון ביידע זייטען.

8 און ער האָט צו מיר געזאָגט : דיעזע וואסער געהען צו די איסטליכע פראָווינצען, פון דאָרט געהען זיי אַרונטער צום פּלוין ; אַזוי וועלען זיי פליסען פון איין ים אין אַנדערן און ווען זיי געהען ארויס איז דאָס וואסער טרינקבאַר.

9 וואו נאָר דער שטראָם וועט קומען טייכלעכווייז וועט אַלס לעבעדיגעס און קריכענדעס אָבלעבען און עס וועט זיין פיעל פיש ; וואו נאָר דיעזע וואסערן וועלען קומען וועט אַלס פריש און לעבעדיג ווערען, וואו נאָר עס וועט שטראָמען איינער פון די טייכלאַך.

10 עס וועט ווערען אַ פּלאַץ וואו עס וועלען שטעהען פישער פון עין גדי ביז עין עגלים, עס וועט זיין אויסצושפּרייטען נעצען ; די פיש וועלען זיין פונאַנדערגעטהיילט אין פערשיעדענע אַרטען, אַזוי פיעל ווי די פיש פון גרויסען ים.

11 בלויז די זומפּען אין וואַסערגריבער וועלען ניט אַנדערש ווערען, זיי וועלען בלייבען געזאַלצען.

12 אַרום טייך, פון ביידע זייטען, וועלען וואַקסען פערשיעדענע פרוכט־בוימער, עס וועט פון זיי קיין בלאַט וועלקען און קיין פרוכט אויסגעהען — עס וועט צייטיגע פרוכט געבען יעדער מאָנאַט, ווארום זיינע וואַסערען ציהען זיך פון הייליגטהום ; זיינע פרוכט וועלען גוט זיין צום עסען און זיינע בלעטער צום היילמיטעל.

13 אַזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער — אַט דאָס איז דער גרענעץ ביז וועלכען איהר זאָלט איינטהיילען דאָס לאַנד צו די צוועלף שטאַמען פון ישראל, יוסף בעקומט צוויי טהיילען.

14 איהר זאָלט פאַנאַנדערטהיילען צו איינעם ווי צום צווייטען אַט דאָס לאַנד וואָס איך האָב געשוואָרען צו געבען אייערע עלטערען, אַט דיעזע לאַנד וועט אַלס ערבטהיילען בלייבען ביי אייך.

15 דאָס איז דער גרענעץ פון לאַנד צום צפון ברעג, פון גרויסען ים וואָס געהט דורך חתלון און געהט אַריין אין צדד.

16 חמת, ברותה און סברים וואָס צווישען די גרענעצען פון דמשק און חמת, דער אינערליכער הויף וואָס ביי'ן גרענעץ פון חורן.

17 דער גרענעץ פון ים זייט ביז חצר עינון איז דער גרענעץ פון דמשק ביז אין טיעף צפון און דער גרענעץ פון חמת מיט דעם זייט פון צפון.

18 דער מזרח זייט פון צווישען חורן, דמשק, גלעד און דאָס לאַנד פון ישראל, איז דער ירדן גרענעץ ביז דעם איסטליכען ים זאָלט איהר מעסטען, איינשליעסענד דעם מזרח זייט.

19 דער ברעג פון עכט דרום פון תמר ביז מי־מריבות אָדער קדש, אַ טייכעל נעבען גרויסען ים ; דאָס איז דער דרום ברעג.

כ הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֵת פְּאַת־תֵּימָנָה נֶגְבָּה׃ וּפְאַת־יָם הַיָּם הַגָּדוֹל
21 מִגְּבוּל עַד־נֹכַח לְבוֹא חֲמָת זֹאת פְּאַת־יָם׃ וְחִלַּקְתֶּם אֶת־
22 הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה תַּפִּלוּ אוֹתָהּ
בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגֵּרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־הוֹלִדוּ בָנִים
בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ
23 בְנַחֲלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה בַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר־גָּר הַגֵּר
אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

CAP. XLVIII. מח מח

א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים מִקְצֵה צָפוֹנָה אֶל־יַד דֶּרֶךְ־חֶתְלֹן
לְבוֹא־חֲמָת חֲצַר עֵינָן גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק צָפוֹנָה אֶל־יַד חֲמָת
2 וְהָיוּ־לוֹ פְאַת־קָדִים הַיָּם דָּן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל דָּן מִפְּאַת
3 קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה אָשֵׁר אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל אָשֵׁר מִפְּאַת
4 קָדִימָה וְעַד־פְּאַת־יָמָּה נַפְתָּלִי אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל נַפְתָּלִי
ה מִפְּאַת קָדִמָה עַד־פְּאַת יָמָּה מְנַשֶּׁה אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל
6 מְנַשֶּׁה מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה אֶפְרַיִם אֶחָד׃ וְעַל ׀
גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפְּאַת קָדִים וְעַד־פְּאַת־יָמָּה רְאוּבֵן אֶחָד׃
7 וְעַל ׀ גְּבוּל רְאוּבֵן מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה יְהוּדָה אֶחָד׃
8 וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה תִּהְיֶה
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר־תָּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב וְאֹרֶךְ
כְּאַחַד הַחֲלָקִים מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה וְהָיָה
9 הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ׃ הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ לַיהוָה אֹרֶךְ
י חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וּלְאֵלֶּה
תִּהְיֶה תְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ לַכֹּהֲנִים צָפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וְיָמָּה רֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְקָדִימָה רֹחַב עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים וְנֶגְבָּה אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְהָיָה מִקְדַּשׁ־
11 יְהוָה בְּתוֹכוֹ׃ לַכֹּהֲנִים הַמְקֻדָּשׁ מִבְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
מִשְׁמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בִּתְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר תָּעוּ

הלוים

כ״ח v. 8. כצ״ל v. 10. ב׳ טעמים

20 דער מערב ברעג איז דער גרויסער ים, פון גרענעץ ביז קעגנאיבער דעם
אריינגאנג פון חמת; דאס איז דער מערב ברעג.

21 דאס לאנד זאלט איהר צווישען זיך צוטהיילען לויט די שטאמען פון
ישראל.

22 איהר זאלט עס [מיט א גורל] פונאנדער איינטהיילען פאר אייך און
פרעמדלינגע וואס וואהנען צווישען אייך און וועלען ביי אייך קינדער
האבען; זיי זאלען ביי אייך זיין ווי די איינגעבארענע אונטער די קינדער
ישראל גלייך מיט אייך זאל מען זיי א טהייל צו ווארפען צווישען די שטא־
מען פון ישראל.

23 אין דעם שטאם וואס דער פרעמדלינג וואהנט, דארט זאלט איהר איהם
א טהייל געבען — זאגט גאט דער אלמעכטיגער.

קאפיטעל מח

1 דאס זיינען די נעמען פון די שטאמען פון צפון ברעג געהענדיג צו חתלון
ביי'ן אריינגאנג פון חמת — עינן, דער גרענעץ פון דמשק צפון צו, נע־
בען חמת, צוזאמען מיט דעם מזרח ברעג פון ים — איין טהייל פאר דן.

2 נעבען דן'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז דעם מערב ברעג — איין טהייל
פאר אשר.

3 נעבען אשר'ס גרענעץ פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פאר נפתלי.

4 נעבען נפתלי'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פאר מנשה.

5 נעבען מנשה'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פאר אפרים.

6 נעבען אפרים'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פאר ראובן.

7 נעבען ראובן'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פאר יהודה.

8 נעבען יהודה'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג, זאל זיין דער
אבגעטהיילטער פלאץ וואס איהר דארפט אבטהיילען, פינף און צוואנ־
ציג טויזענד (איילען) די ברייט, און די לענג ווי איינער פון די טהיילען
וועלכע ציהען זיך פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג; אין דעם ארט זאל
דאס הייליגע הויז זיין.

9 דער פלאץ וועלכען איהר דארפט אבטהיילען פאר גאט זאל זיין פינף־
און־צוואנציג טויזענד (איילען) די לענג און צעהן טויזענד די ברייט.

10 פאר דיעזע — פאר די כהנים, זאל זיין דאס אבגעטהיילטע הייליגע לאנד:
אין צפון זייט פינף־און־צוואנציג טויזענד איילען (די לענג), אין מערב
זייט צעהן טויזענד איילען די ברייט אויך אין מזרח זייט צעהן טויזענד
איילען די ברייט; אין דרום זייט פינף־און־צוואנציג טויזענד איילען די
לענג. אויף דעם פלאץ זאל גאט'ס הייליגטהום זיין.

11 פאר די כהנים פונ'ם הייליגטהום, וואס שטאמען פון צדוק, וועלכע האבען
אבגעהיט מיינע בעפעהלען און האבען ניט צוזאמען מיט די קינדער ישראל
אבגעטראטען פון מיר ווי די לוים האבען געטהאן;

הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה לָהֶם תְּרוּמִיָּה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ קֹדֶשׁ 12
קָדָשִׁים אֶל־גְּבוּל הַלְוִיִּם׃ וְהַלְוִיִּם לְעֻמַּת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים 13
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כָּל־אֹרֶךְ
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וְלֹא־יִמְכְּרוּ 14
מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמֵר וְלֹא יַעֲבוּר רֵאשִׁית הָאָרֶץ כִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים הַנּוֹתָר בָּרֹחַב עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים טו
אֶלֶף חֹל־הוּא לָעִיר לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרָשׁ וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכֹה׃
וְאֵלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים 16
וּפְאַת־נֶגֶב חֲמֵשׁ חֹמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּמִפְּאַת
קָדִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפְאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים׃ וְהָיָה מִגְרָשׁ לָעִיר צָפוֹנָה 17
חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם וְנֶגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם וְקָדִימָה חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם וְיָמָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃ וְהַנּוֹתָר בָּאֹרֶךְ לְעֻמַּת ׀ 18
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים קָדִימָה וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
יָמָּה וְהָיָה לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיְתָה תְבוּאָתֹה לְלֶחֶם
לְעֹבְדֵי הָעִיר׃ וְהָעֹבֵד הָעִיר יַעַבְדוּהוּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19
כָּל־הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים כ
אָלֶף רְבִיעִית תָּרִימוּ אֶת־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אֲחֻזַּת הָעִיר׃
וְהַנּוֹתָר לַנָּשִׂיא מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀ לִתְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת 21
הָעִיר אֶל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף ׀ תְּרוּמָה עַד־גְּבוּל
קָדִימָה וְיָמָּה עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף עַל־גְּבוּל יָמָּה
לְעֻמַּת חֲלָקִים לַנָּשִׂיא וְהָיְתָה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדַּשׁ
הַבַּיִת בְּתוֹכֹה׃ וּמֵאֲחֻזַּת הַלְוִיִּם וּמֵאֲחֻזַּת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר 22
לַנָּשִׂיא יִהְיֶה בֵּין ׀ גְּבוּל יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל בִּנְיָמִן לַנָּשִׂיא
יִהְיֶה׃ וְיֶתֶר הַשְּׁבָטִים מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה בִּנְיָמִן 23
אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל בִּנְיָמִן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה 24
שִׁמְעוֹן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל שִׁמְעוֹן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־ כה

ימה

v. 14. יעביר ק׳ v. 15. בתוכו ק׳ v. 16. חמש כתיב ולא ק v. 18. תבואתו ק v. 21. בתוכו ק׳

12 פֿאַר זיי זאָל זיין דאָס אָבגעטהיילטע פון דאָס לאַנד איינטהיילונג, דאָס
איז אַלס הייליגעס בעשטימט פֿאַר דעם גרענעץ פון די לוים.

13 די לוים זאָלען האָבען, קעגענאיבער די כהנים'ס גרענעץ, פינף־און־צוואַנ־
ציג טויזענד די לענג און צעהן טויזענד די ברייט, ד. ה. דעם גאַנצען
לענג פון פינף־און־צוואַנציג טויזענד און די ברייט פון צעהן טויזענד.

14 דערפון זאָל ניט פערקויפט ווערען אויך ניט אויסגעביטען ווערען, אום
עס זאָל צו קיינעם ניט אַריבער די הויפּט־לאַנד, ד. ה. דאָס פערהייליגטע
צו גאָט.

15 די פינף טויזענד וואָס בלייבט איבער פון די ברייט אין פאָרענט פון די
פינף־ און־צוואַנציג טויזענד, דאָס איז אונהייליג אַלס אַ שטאָדט צום
וואָהנען און פארשטעדט, דאָרטען זאָל די שטאָדט זיין.

16 דאָס איז איהר אויסמעסטונג : אין צפון ברעג פיער טויזענד פינף
הונדערט, אין דרום זייט פיער טויזענד פינף הונדערט, אין מזרח זייט
פיער טויזענד פינף הונדערט אין מערב זייט פיער טויזענד פינף הונדערט.

17 אַ פאָרשטאָדט זאָל די שטאָדט האָבען אין צפון זייט צוויי הונדערט און
פופציג, דרום זייט צוויי הונדערט און פופציג, מזרח זייט צוויי הונדערט
און פופציג און מערב זייט צוויי הונדערט און פופציג.

18 דאָס געבליעבענע פון די לענג קעגענאיבער דאָס הייליגע איינטהיילונג,
צעהן טויזענד אין מזרח זייט און צעהן טויזענד אין מערב זייט, דאָס
זאָל זיין קעגענאיבער דאָס הייליגע איינטהיילונג. דאָרטען זאָל געטריידע
וואַקסען צו שפּייז פֿאַר די אַרבייטער פון שטאָדט.

19 די שטאָדט אַרבייטער קענען זיין פון אַלע שטאַמען ישראל'ס.

20 דער גאַנצער אָבגעטהיילטער פּלאַץ זאָל זיין פינף־און־צוואַנציג טויזענד
אויף פינף־און־צוואַנציג טויזענד ; איין פיערטעל דערפון זאָלט איהר
אָבטהיילען, אַלס הייליגע אָבטהיילונג פֿאַר שטאָדט אייגענטהום.

21 וואָס עס בלייבט פוןביידע זייטען פונ'ם פירשט'ס אייגענטהום, ווי פון
דאָס הייליגע איינטהיילונג אַזוי פון שטאָדט־אייגענטהום, אין פאָרענט
פון די פינף־און־צוואַנציג טויזענד אָבגעטהיילטע ביי די גרענעצען פון
מזרח און מערב זייטען ; אויך אין פאָרענט פון די פינף־און־צוואַנציג
טויזענד ביי'ן מערב גרענעץ נעבען די איינטהיילונגען דעם פירשט'ס, דאָס
זאָל זיין דאָס טהייל פֿאַר'ן הייליגטהום, אויף דעם אָרט זאָל זיין דאָס
הייליגע הויז.

22 פון די לוים'ס אייגענטהום אויך פון די אינערליכע שטאָדט־אייגענטהום,
זאָל געהערען צום פירשט ; דאָס וואָס עס ליעגט צווישען די גרענעצען פון
יהודה און בנימין, זאָל געהערען צום פירשט.

23 פֿאַר די איבעריגע שטאַמען : פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין
טהייל פֿאַר בנימין.

24 נעבען בנימין'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פֿאַר שמעון.

25 נעבען שמעון'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל
פֿאַר יששכר.

26 יָמָּה יִשָּׂשכָר אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל יִשָּׂשכָר מִפְּאַת קָדִימָה
27 עַד־פְּאַת־יָמָּה זְבוּלֻן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל זְבוּלֻן מִפְּאַת קָדְמָה
28 עַד־פְּאַת־יָמָּה גָּד אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל גָּד אֶל־פְּאַת נֶגֶב תֵּימָנָה
וְהָיָה גְבוּל מִתָּמָר מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ נַחֲלָה עַל־הַיָּם הַגָּדוֹל׃
29 זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּפִּילוּ מִנַּחֲלָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה
ל מַחְלְקוֹתָם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְאֵלֶּה תּוֹצְאֹת הָעִיר
31 מִפְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה׃ וְשַׁעֲרֵי
הָעִיר עַל־שְׁמוֹת שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה צָפוֹנָה
32 שַׁעַר רְאוּבֵן אֶחָד שַׁעַר יְהוּדָה אֶחָד שַׁעַר לֵוִי אֶחָד׃ וְאֶל־
פְּאַת קָדִימָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּשְׁעָרִים
שְׁלֹשָׁה וְשַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד שַׁעַר בִּנְיָמִן אֶחָד שַׁעַר דָּן אֶחָד׃
33 וּפְאַת־נֶגְבָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה וּשְׁעָרִים
שְׁלֹשָׁה שַׁעַר שִׁמְעוֹן אֶחָד שַׁעַר יִשָּׂשכָר אֶחָד שַׁעַר זְבוּלֻן
34 אֶחָד׃ פְּאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שַׁעֲרֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה שַׁעַר גָּד אֶחָד שַׁעַר אָשֵׁר אֶחָד שַׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד׃
סָבִיב שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם יְהוָה ׀ שָׁמָּה׃

חזק

סכום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלשה. כא״ל
תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים סימן. וחציו.
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש. וסדריו תשעה ועשרים
ותרא אתו כי טוב הוא סימן:

26 נעבען יששכר'ס גרענעץ, פון מזבח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאר זבולן.

27 נעבען זבולן'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאר גד.

28 נעבען גד'ס גרענעץ, צום דרום ברעג, זאל זיין דער גרענעץ פון תמר און דעם טייכעל מי־מריבת־קדש ביז דעם גרויסען ים.

29 דאס איז דאס לאנד וועלכע איהר זאלט דורך גורל־ווארפען צוטהיילען צו די שטאמען ישראל'ס, און דאס זיינען זייערע איינטהלונגען — זאגט גאט דער אלמעכטיגער.

30 דאס זיינען די ארויסגאנגען פון שטאדט: פון צפון ברעג פיער טויזענד פינף הונדערט איילען, אויסגעמאסטען.

31 די טהויערען פון שטאדט נאך די נעמען פון די שטאמען ישראל'ס, די דריי פון צפון — איין טהויער ראובן, איין טהויער יהודה, איין טהויער לוי.

32 אין מזרח ברעג — פיער טויזענד פינף הונדערט און דריי טהויערען: איין טהויער יוסף, איין טהויער בנימין, איין טהויער דן.

33 אין דרום זייט — פיער טויזענד פינף הונדערט איילען, אויסגעמאסטען און דריי טהויערען: איין טהויער שמעון, איין טהויער יששכר, איין טהויער זבולן.

34 אין מערב זייט — פיער טויזענד פינף הונדערט און דריי טהויערען: איין טהויער גד, איין טהויער אשר, איין טהויער נפתלי.

35 דער אומקרייז איז געווען אכטצעהן טויזענד; דער נאמען פון שטאדט איז פון יעצט — „גאט־איז־דארטען".

חזק.

אין יחזקאל געפינען זיך טויזענד צוויי הונדערט דריי און זיעבעציג פסוקים און אכט און פערציג קאפיטלאך.

הושע

LIBER HOSEÆ.

CAPUT I. א

א דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־הוֹשֵׁעַ בֶּן־בְּאֵרִי בִּימֵי עֻזִּיָּה
יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ
2 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ תְּחִלַּת דִּבֶּר־יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח־לְךָ אֵשֶׁת זְנוּנִים וְיַלְדֵי זְנוּנִים כִּי־זָנֹה תִזְנֶה
3 הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת־גֹּמֶר בַּת־דִּבְלָיִם
4 וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֶאל
כִּי־עוֹד מְעַט וּפָקַדְתִּי אֶת־דְּמֵי יִזְרְעֶאל עַל־בֵּית יֵהוּא
ה וְהִשְׁבַּתִּי מַמְלְכוּת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְשָׁבַרְתִּי
6 אֶת־קֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת
וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רֻחָמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם
7 אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־נָשֹׂא אֶשָּׂא לָהֶם׃ וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה
אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעֵם בְּקֶשֶׁת
8 וּבְחֶרֶב וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים וּבְפָרָשִׁים׃ וַתִּגְמֹל אֶת־לֹא
9 רֻחָמָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי כִּי אַתֶּם
לֹא עַמִּי וְאָנֹכִי לֹא־אֶהְיֶה לָכֶם׃

CAP. II. ב

ב

א וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא
יִסָּפֵר וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יֵאָמֵר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם
2 יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל־חָי׃ וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
יַחְדָּו וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם

יזרעאל

v. 1. הפטרת במדבר סיני

הושע

קאַפּיטעל א

1 גאָט׳ס וואָרט וואָס איז געוועזן צו הושע, בארי׳ס זוהן, אין די צייטען
פון עזיה, יותם, אחז און יחזקיה, די קעניגע פון יהודה, אויך אין די
צייטען פון ירבעם, יואש׳ס זוהן, קעניג פון ישראל.

2 די ערשטע רעדע גאָט׳ס צו הושע׳ן. גאָט האָט צו הושע׳ן געזאָגט:
געה הייראטה אַ גאַסען־פרוי, וועלכע האָט קינדער פון אויסגעלאַסענ־
הייט, ווארום דאָס לאַנד וועט זאָ־ווי־זאָ אַבקעהרען פון גאָט.״

3 ער איז געגאַנגען און געהייראטה גמר, דבלים׳ס טאָכטער, זי איז שוואַנ־
גער געוואָרען און האָט איהם אַ זוהן געבוירען.

4 דאַן האָט גאָט צו איהם געזאָגט: גיב איהם אַ נאָמען „יזרעאל״, וואַ־
רום אין אַ קורצע צייט וועל איך אויפמאַהנען יזרעאל׳ס בלוט פון יהוא׳ס
הויז און וועל צושטערען די רעגיערונג פונ׳ם הויז ישראל.

5 אין יענער צייט וועל איך צוברעכען ישראל׳ס בויגען אינ׳ם טהאָל
יזרעאל.

6 זי איז ווידער שוואַנגער געוואָרען און האָט אַ טאָכטער געבאָרען; האָט
גאָט צו איהם געזאָגט: גיב איהר אַ נאָמען „לא־רחמה״, ווארום איך
וועל שוין מעהר קיין מיטלייד האָבען מיט דאָס הויז ישראל אַזוי ווי
איך האָב זיי אַלץ פערצייהט ביז יעצט.

7 אָבער מיט דעם הויז פון יהודה וועל איך מיטלייד האָבען און איך וועל זיי
העלפען זאָ וואהר ווי איך בין זייער גאָט; איך וועל זיי ניט העלפען
דורך בויגענס, שווערדען און קריעג, דורך פערד און רייטער.

8 אַז זי האָט ענטוועהנט לא־רחמה׳ן איז זי שוואַנגער געוואָרען און נאָך
אַ זוהן געבוירען.

9 האָט ער געזאָגט: גיב איהם אַ נאָמען „לא־עמי״, ווארום, קוים זייט
איהר ניט מיין פאָלק וועל איך מיט אייך ניט זיין.

קאַפּיטעל ב

1 די צאָהל פון די קינדער ישראל וועט זיין ווי די זאַמד ביים ים, וועלכע
מען קען ניט מעסטען און ניט צעהלען; דאַן וועט עס געשעהען אַז
אַנשטאָט וואָס מען זאָגט יעצט צו זיי: „איהר זייט ניט מיין פאָלק!״
וועט מען צו זיי זאָגען: „איהר זייט די קינדער פונ׳ם לעבעדיגען גאָט.

2 דאַן וועלען זיך צוזאַמענקומען די קינדער יהודה מיט די קינדער ישראל,
זיי וועלען זיך אַנשטעלען אַן הויפּטמאַן און אַוועקגעהן פונ׳ם לאַנד —
גרויס וועט זיין דער טאָג פון דער געטליכער פערזאַמלונג!

3 4 יִזְרְעֶאל׃ אִמְרוּ לַאֲחֵיכֶם עַמִּי וְלַאֲחוֹתֵיכֶם רֻחָמָה׃ רִיבוּ
בְאִמְּכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי וְאָנֹכִי לֹא אִישָׁהּ וְתָסֵר
ה זְנוּנֶיהָ מִפָּנֶיהָ וְנַאֲפוּפֶיהָ מִבֵּין שָׁדֶיהָ׃ פֶּן־אַפְשִׁיטֶנָּה
עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ וְשַׂמְתִּיהָ כַמִּדְבָּר וְשַׁתִּהָ
6 כְּאֶרֶץ צִיָּה וַהֲמִתִּיהָ בַּצָּמָא׃ וְאֶת־בָּנֶיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי־
7 בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה׃ כִּי זָנְתָה אִמָּם הֹבִישָׁה הוֹרָתָם כִּי
אָמְרָה אֵלְכָה אַחֲרֵי מְאַהֲבַי נֹתְנֵי לַחְמִי וּמֵימַי צַמְרִי
8 וּפִשְׁתִּי שַׁמְנִי וְשִׁקּוּיָי׃ לָכֵן הִנְנִי־שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ בַּסִּירִים
9 וְגָדַרְתִּי אֶת־גְּדֵרָהּ וּנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא׃ וְרִדְּפָה אֶת־
מְאַהֲבֶיהָ וְלֹא־תַשִּׂיג אֹתָם וּבִקְשָׁתַם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה
אֵלְכָה וְאָשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אָז מֵעָתָּה׃
י וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אָנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
11 וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הִרְבֵּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לַבָּעַל׃ לָכֵן אָשׁוּב
וְלָקַחְתִּי דְגָנִי בְּעִתּוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצַּלְתִּי צַמְרִי
12 וּפִשְׁתִּי לְכַסּוֹת אֶת־עֶרְוָתָהּ׃ וְעַתָּה אֲגַלֶּה אֶת־נַבְלֻתָהּ
13 לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יַצִּילֶנָּה מִיָּדִי׃ וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־
14 מְשׂוֹשָׂהּ חַגָּהּ חָדְשָׁהּ וְשַׁבַּתָּהּ וְכֹל מוֹעֲדָהּ׃ וַהֲשִׁמֹּתִי
גַּפְנָהּ וּתְאֵנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתְנוּ־
טו לִי מְאַהֲבָי וְשַׂמְתִּים לְיַעַר וַאֲכָלָתַם חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּפָקַדְתִּי
עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תַּקְטִיר לָהֶם וַתַּעַד נִזְמָהּ
וְחֶלְיָתָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאֹתִי שָׁכְחָה נְאֻם־יְהוָה׃
16 לָכֵן הִנֵּה אָנֹכִי מְפַתֶּיהָ וְהֹלַכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר וְדִבַּרְתִּי עַל־
17 לִבָּהּ׃ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרָמֶיהָ מִשָּׁם וְאֶת־עֵמֶק עָכוֹר לְפֶתַח
תִּקְוָה וְעָנְתָה שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ־
18 מִצְרָיִם׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה תִּקְרְאִי אִישִׁי
19 וְלֹא־תִקְרְאִי־לִי עוֹד בַּעְלִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים
כ מִפִּיהָ וְלֹא־יִזָּכְרוּ עוֹד בִּשְׁמָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם
הַהוּא עִם־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה

וקשת

3 רופט אייערע ברידער „עמי” און אייערע שוועסטער — „רחמה”.
4 שטרייט קעגען אייער מוטער, שטרייט! ווארום אויב זי איז ניט מיין
פרוי, בין איך ניט איהר מאן; ביז זי וועט אבשאפען די פרעכהייט
פון איהר געזיכט און איהר אויסגעלאסענהייט פון איהר בוזים.
5 אויב ניט וועל איך איהר אויסטהאן און לאזען שטעהען ווי אין דעם
טאג ווען זי איז געבוירען געווארען, איך וועל איהר מאכען ווי א
וויסטע, איך וועל איהר פערדארען ווי א טרוקענעם לאנד און וועל
איהר לאזען שטארבען פון דארשט.
6 אויך מיט איהרע קינדער וועל איך קיין מיטלייד האבען, ווארום זיי זייי־
נען פון אויסגעלאסענהייט געבוירען.
7 אויסגעלאסען איז זייער מוטער, פערשעהמט איז זייער געבערערין —
זי האט אימער געזאגט: „איך וועל מיר נאכגעהן מיינע געליעבטע,
וועלכע גיבען מיר מיין ברויט און וואסער, מיין וואל און פלאקס, מיין
שמיר־אויל און געטראנקען.”
8 דערפאר וועל איך דיין וועג מיט דערנער פערלעגען, איך וועל עס אזוי
ארומצוימען אז זי וועט קיין אויסוועג געפינען.
9 זי וועט לויפען נאך איהרע געליעבטע און וועט זיי ניט גרייכען, זי וועט
זיי זוכען און וועט ניט געפינען; דאן וועט זי זאגען: איך וועל שוין
געהן און אומקעהרען זיך צו מיין ערשטען מאן, ווארום דאמאלס איז
מיר בעסער געוועזן אלס יעצט.
10 ווען איך האב איהר געגעבען קארן, וויין און אויל, האט זי דאס ניט
אנערקענט; דאס זילבער און גאלד וואס איך האב איהר פיעל געגעבען
איז געזאמעלט געווען פאר׳ן בעל.
11 דערפאר וועל איך צוריק נעהמען מיין קארן אין זיין צייט און מיין וויין
אין זיין בעשטימטע צייט; איך וועל אויך צונעהמען מיין וואל און
מיין פלאקס, מיט וועלכע זי האט איהר נאקעטקייט פערדעקט.
12 יעצט וועל איך אויפדעקען איהר שאנדע פאר די אויגען פון איהרע גע־
ליעבטע און קיינער וועט איהר פון מיין האנד רעטען.
13 איך וועל פערשטערען איהר גאנצע פרייד — איהר פייערטאג, מאנאט־
טאג און שבת, אויך אלע איהרע פעסט־טעג.
14 איך וועל פערוויסטען איהר וויינבוים און פייגענבוים, וועגען וועלכע
זי האט געזאגט: „דאס איז א געשענק פאר מיר, וואס מיינע גע־
ליעבטע האבען מיר געגעבען”. איך וועל עס פערוואנדלען אין וואלד־
בוימער און די פעלד־טהיערע וועלען דערפון עסען.
15 איך וועל איהר דערמאהנען די צייטען פון די בעלים, צו וועלכע זי האט גע־
רויכערט, און האט זיך פערפוצט מיט איהר נאזרינג און ציערונג, אום
צו געהן נאך איהרע געליעבטע פערגעסענדיג מיר — זאגט גאט.
16 דערנאך וועל איך איהר איבעררעדען, איך וועל איהר אוועקפיהרען
אינ׳ם מדבר און רעדען צו איהר פריינדליך.
17 פון דארטען וועל איך איהר צוריקגעבען איהרע וויינגערטנער, און אין
אונגליקס טהאל וועל איך מאכען אן אנפאנג צום האפנונג, און זי וועט
דארטען ליעדער זינגען ווי אין איהרע יוגענד־יאהרען, ווען זי איז ארויס
פונ׳ם לאנד מצרים.
18 דאמאלס — זאגט גאט — וועסטו מיר רופען „„מיין צערטליכער מאן”
און וועסט מיר ניט מעהר רופען „„מיין הערשער”.
19 איך וועל אבשאפען פון איהר מויל די נעמען פון די פערשיעדענע בעל־
געצען און זיי וועלען מעהר ניט דערמאהנט ווערען מיט זייער נאמען.
20 דאמאלס וועל איך מיט זיי א בונד שליעסען מיט די טהיערע פון פעלד,
די פויגלען פון הימעל און די ווערים פון דער ערד; איך וועל פער־

וְקֶשֶׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֶשְׁבּוֹר מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
21 לָבֶטַח׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק
22 וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ
23 אֶת־יְהוָה׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם־יְהוָה אֶעֱנֶה
24 אֶת־הַשָּׁמָיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־
הַדָּגָן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־יִזְרְעֶאל׃
כ וּזְרַעְתִּיהָ לִּי בָּאָרֶץ וְרִחַמְתִּי אֶת־לֹא רֻחָמָה וְאָמַרְתִּי לְלֹא־
עַמִּי עַמִּי־אַתָּה וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהָי׃

ג CAP. III. ג

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד לֵךְ אֱהַב־אִשָּׁה אֲהֻבַת רֵעַ וּמְנָאָפֶת
כְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פֹּנִים אֶל־אֱלֹהִים
2 אֲחֵרִים וְאֹהֲבֵי אֲשִׁישֵׁי עֲנָבִים׃ וָאֶכְּרֶהָ לִּי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
3 כָּסֶף וְחֹמֶר שְׂעֹרִים וְלֵתֶךְ שְׂעֹרִים׃ וָאֹמַר אֵלֶיהָ יָמִים
רַבִּים תֵּשְׁבִי לִי לֹא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ וְגַם־אֲנִי אֵלָיִךְ׃
4 כִּי ׀ יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר
ה וְאֵין זֶבַח וְאֵין מַצֵּבָה וְאֵין אֵפוֹד וּתְרָפִים׃ אַחַר יָשֻׁבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מַלְכָּם
וּפָחֲדוּ אֶל־יְהוָה וְאֶל־טוּבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃

ד CAP. IV. ד

א שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רִיב לַיהוָה עִם־יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ כִּי אֵין־אֱמֶת וְאֵין־חֶסֶד וְאֵין־דַּעַת אֱלֹהִים בָּאָרֶץ׃
2 אָלֹה וְכַחֵשׁ וְרָצֹחַ וְגָנֹב וְנָאֹף פָּרָצוּ וְדָמִים בְּדָמִים נָגָעוּ׃
3 עַל־כֵּן ׀ תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְאֻמְלַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ בְּחַיַּת הַשָּׂדֶה
4 וּבְעוֹף הַשָּׁמָיִם וְגַם־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵפוּ׃ אַךְ אִישׁ אַל־יָרֵב
ה וְאַל־יוֹכַח אִישׁ וְעַמְּךָ כִּמְרִיבֵי כֹהֵן׃ וְכָשַׁלְתָּ הַיּוֹם וְכָשַׁל
6 גַּם־נָבִיא עִמְּךָ לָיְלָה וְדָמִיתִי אִמֶּךָ׃ נִדְמוּ עַמִּי מִבְּלִי
הַדָּעַת כִּי־אַתָּה הַדַּעַת מָאַסְתָּ וְאֶמְאָסְאךָ מִכַּהֵן לִי

ותשכח

בי v. 22. עד כאן   די v. 2. קמץ בז״ק   v. 6. יתיר א׳

ניכטען פונ'ם לאנד בויגען, שווערד און קריעג, איך וויל זיי לאזען
ליעגען רוהיג.
21 איך וועל דיך פאר מיר פערלאבען אויף אייביג, איך וועל דיך פערלאבען
מיט גערעכטיגקייט און רעכט, מיט גנאדע און בארמהערציגקייט.
22 איך וועל דיך פאר מיר פערלאבען מיט טרייהייט, אום דו זאלסט אנ־
23 ערקענען גאט. אין יענער צייט — זאגט גאט — וועל איך (אלעמען)
ענטפערען; איך וועל ענטפערען דעם הימעל און זיי וועלען ענטפערען
24 די ערד. און די ערד וועט ענטפערען די קארן, די וויין און אויל, און
25 זיי וועלען ענטפערען די גאט'ס צושפרייטע. איך וועל זי אין לאנד
פרוכטבאר מאכען, און איך וועל מיטלייד האבען אויף „לא רחמה"‏;
איך וועל צו „לא עמי" זאגען, דו ביזט מיין פאלק, און ער וועט זאגען:
„דו ביזט מיין גאט!".

קאפיטעל ג

1 און גאט האט צו מיר געזאגט: געה, ליעב ווידער א פרוי, וועלכע איז
אויסגעלאסען האבענדיג א געליעבטען פריינד, אזוי ווי גאט ליעבט די
קינדער ישראל און זיי ווענדען זיך צו אנדערע געטער, וועלכע ליעבען
טרויבענוויין.
2 האב איך איהר איינגעהאנדעלט פאר פופצעהן זילבערשטיק מיט א חמר
אדער א לתך גערשטען.
3 איך האב מיט איהר אבגערעדט: א לאנגע צייט זאלסטו מיט מיר
וואוינען, זאלסט ניט אויסגעלאסען זיין און זאלסט קיין אנדער מאן
געהערען, דאן וועל איך אויך נאר דיינער זיין.
4 ווארום א לאנגע צייט וועלען די קינדער ישראל זיין אהן א קעניג און
אהן א פירסט, אהן אפפער און אהן סטאטועז, אהן אפוד און אהן
תרפים.
5 נאכדעם וועלען זיך די קינדער ישראל צוריקקעהרען, זיי וועלען זוכען
דעם עוויגען זייער גאט און דוד זייער קעניג, זיי וועלען אין די שפעטערע
צייטען איבערראשט זיין פון גאט'ס הילפע און זיין גוטס.

קאפיטעל ד

1 הערט אויס גאט'ס ווארט, קינדער ישראל! ווארום גאט האט אן
אנקלאגע קעגען די בעוואוינער פונ'ם לאנד, ווייל עס איז אינ'ם לאנד
ניט וואהרהייט, ניט מיטלייד אויך ניט אנערקענונג אין גאט.
2 בעשווערונג און פאלשקייט, מארד און גנבה און אויסגעלאסענהייט זייי־
נען פערברייטעט, איין בלוטשולד בעריהרט די צווייטע.
3 דערפאר וועט די ערד פערוויסט ווערען און אלע איהרע בעוואוינער
וועלען שמאכטען — זאגאר די טהיערע פון וואלד און די פויגלען פון
הימעל, אויך די פיש פון ים וועלען פערשווינדען.
4 אבער קיינער טאדעלט און קיינער מאכט אויפמערקזאם, דיין פאלק איז
קרח'ס געמיינדע, די וועלכע האט קעגען כהן געשטריטען.
5 דו ווערסט געשטרויכעלט אין העלען טאג, מיט דיר ווערט אויך דער
פראפעט געשטרויכעלט ביי נאכט, זאל איך ניט פערניכטען דיין אב־
שטאמונג?
6 מיין פאלק איז פערשטומט אהן קענטניס; אזוי ווי דו האסט די קענט־
ניס פערהאסט, האב איך דיר פערהאסט פון מיין פריעסטער־דיענסט;
אזוי ווי דו האסט פערגעסען דיין גאט'ס לעהרע אזוי וועל איך דיינע
קינדער פערגעסען.

7 וְתִּשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ אֶשְׁכַּח בָּנֶיךָ גַּם־אָנִי׃ כְּרֻבָּם כֵּן
8 חָטְאוּ־לִי כְּבוֹדָם בְּקָלוֹן אָמִיר׃ חַטַּאת עַמִּי יֹאכֵלוּ וְאֶל־
9 עֲוֺנָם יִשְׂאוּ נַפְשׁוֹ׃ וְהָיָה כָעָם כַּכֹּהֵן וּפָקַדְתִּי עָלָיו דְּרָכָיו
י וּמַעֲלָלָיו אָשִׁיב לוֹ׃ וְאָכְלוּ וְלֹא יִשְׂבָּעוּ הִזְנוּ וְלֹא יִפְרֹצוּ
11 כִּי־אֶת־יְהוָה עָזְבוּ לִשְׁמֹר׃ זְנוּת וְיַיִן וְתִירוֹשׁ יִקַּח־לֵב׃
12 עַמִּי בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל וּמַקְלוֹ יַגִּיד לוֹ כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה
13 וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם׃ עַל־רָאשֵׁי הֶהָרִים יְזַבֵּחוּ וְעַל־
הַגְּבָעוֹת יְקַטֵּרוּ תַּחַת אַלּוֹן וְלִבְנֶה וְאֵלָה כִּי־טוֹב צִלָּהּ
14 עַל־כֵּן תִּזְנֶינָה בְּנוֹתֵיכֶם וְכַלּוֹתֵיכֶם תְּנָאַפְנָה׃ לֹא־אֶפְקוֹד
עַל־בְּנוֹתֵיכֶם כִּי תִזְנֶינָה וְעַל־כַּלּוֹתֵיכֶם כִּי תְנָאַפְנָה כִּי־הֵם
עִם־הַזֹּנוֹת יְפָרֵדוּ וְעִם־הַקְּדֵשׁוֹת יְזַבֵּחוּ וְעָם לֹא־יָבִין
טו יִלָּבֵט׃ אִם־זֹנֶה אַתָּה יִשְׂרָאֵל אַל־יֶאְשַׁם יְהוּדָה וְאַל־
תָּבֹאוּ הַגִּלְגָּל וְאַל־תַּעֲלוּ בֵּית אָוֶן וְאַל־תִּשָּׁבְעוּ חַי־יְהוָה׃
16 כִּי כְּפָרָה סֹרֵרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל עַתָּה יִרְעֵם יְהוָה כְּכֶבֶשׂ
17 18 בַּמֶּרְחָב׃ חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרָיִם הַנַּח־לוֹ׃ סָר סָבְאָם
19 הַזְנֵה הִזְנוּ אָהֲבוּ הֵבוּ קָלוֹן מָגִנֶּיהָ׃ צָרַר רוּחַ אוֹתָהּ
בִּכְנָפֶיהָ וְיֵבֹשׁוּ מִזִּבְחוֹתָם׃

CAP. V. ה

ה

א שִׁמְעוּ־זֹאת הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבוּ ׀ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמֶּלֶךְ
הַאֲזִינוּ כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־פַח הֱיִיתֶם לְמִצְפָּה וְרֶשֶׁת
2 פְּרוּשָׂה עַל־תָּבוֹר׃ וְשַׁחֲטָה שֵׂטִים הֶעְמִיקוּ וַאֲנִי מוּסָר
3 לְכֻלָּם׃ אֲנִי יָדַעְתִּי אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא־נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי
4 עַתָּה הִזְנֵיתָ אֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ לֹא יִתְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם
לָשׁוּב אֶל־אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם וְאֶת־יְהוָה לֹא
ה יָדָעוּ׃ וְעָנָה גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם יִכָּשְׁלוּ
6 בַּעֲוֺנָם כָּשַׁל גַּם־יְהוּדָה עִמָּם׃ בְּצֹאנָם וּבִבְקָרָם יֵלְכוּ
7 לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה וְלֹא יִמְצָאוּ חָלַץ מֵהֶם׃ בַּיהוָה בָּגָדוּ

כִּי

ד׳ v. 10. 12. קמץ בז״ק   v. 17. קמץ בטרחא   v. 19. כצ״ל   ה׳ v. 7. קמץ בז״ק

7 ווי גרוים איך האָב זיי געמאַכט אזוי [גרוים] האָבען זיי קעגען מיר געזינדיגט, דערפאַר וועל איך זייער עהרע אויף שאַנדע פערבייטען.
8 די וועלכע עסען מיין פאָלקס זינד־אָפּפער וועלען אויך פון זייערע זינד לײדען.
9 דאָס זעלביגע וואָס עס וועט מיט'ן פאָלק געשעהען, וועט אויך געשעהען מיט'ן כהן, איך וועל איהם שטראָפען נאָך זיינע וועגען און וועל איהם צאַהלען נאָך זייערע טהאַטען.
10 זיי וועלען עסען און ניט זאַט ווערען, זיי וועלען מיט פרויען פערקעהרען און וועלען ניט פיעל קינדער האָבען, ווייל זיי האָבען אויפגעהערט אבהיטען גאָט'ס בעפעהלע.
11 אויסגעלאַסענהייט, וויין און געטרענקע רויבען אוועק די געפיהלען פונ'ם הארצען.
12 מיין פאָלק פרעגט ביי זיין געצענבוים און זיין צויבערשטאָק ענטפערט איהם, דער אויסגעלאַסענער גייסט האָט זיי פערפיהרט ביז זיי האָבען זיך אָבגעקעהרט פון זייער גאָט.
13 אויף די שפּיצען פון די בערג אָפּפערן זיי און אויף די בערגלאָך רויכערן זיי, אונטער אייכען, עספּען און אולמען וועלכע האָבען אַ גוטען שאָטען; דערפאַר וועלען זיין אויסגעלאַסען אייערע טעכטער און שניר וועלען זינדיגען.
14 איך קען קיין שטראָף לעגען אויף אייערע טעכטער וואָס זיינען אויסגעלאַסען אָדער אייערע שניר וועלכע זינדיגען, ווארום זיי (די מענער) געהען אוועק מיט גאַסענפרויען און אָפּפערן מיט אויסוואורפען; דער־מיט ווייזט זיך אַרוים דאָס אונוויסענדע פאָלק.
15 ווען דו, ישראל, ביזט פערברעכעריש, קען יהודה ניט בעשולדיגט ווערען; קומט ניט אין גלגל, געהט ניט אין בית און שווערט ניט „ווי גאָט לעבט".
16 ישראל איז פונ'ם וועג אראָב ווי אַ ווילדע קוה, יעצט אָבער וועט זיי גאָט לאָזען פּיטערן אויף אַ בעקוועמען אָרט ווי שעפּסען.
17 אפרים איז אַ באַנדע געצענדיענער — לאָז איהם צורוה!
18 זייער זויפען איז עקעלהאַפט, זיי זיינען אין גאַנצען אויסגעלאַסען; זאַגאר איהרע פאַרשטעהער ליעבען די שאַנדטהאַטען.
19 אַ פערפיהרערישער גייסט האָט זיי אונטער זיינע פליגלען ארונטערגע־נומען, שעהמען וועלען זיי זיך פון זייערע אָפּפער.

קאַפּיטעל ה

1 הערט דאָס, איהר פּריעסטער! האָרכט, הויז ישראל! פערנעהמט, קעניגליכעס הויז־געזינד! איהר האָט געדאַרפט אויסאיבען דאָס רעכט, זייט איהר אַלס פויגעל־נעץ געווען פאַר מצפה און אַלס אויסגעשפּרייטע נעץ אויף תבור.
2 זיי האָבען נאָך טיעפער געמאַכט די פערברעכערישע אויסשפּרייטונג, דערפאַר וועל איך זיי אַלעמען שטראָפען.
3 איך קען אפרים, אויך ישראל איז מיר ניט אונבעוואוסט, פון דער צייט וואָס אפרים איז אויסגעלאַסען געוואָרען איז ישראל אונריין געוואָרען.
4 זייערע שלעכטע טהאַטען דערלאָזען זיי ניט אומצוקעהרען זיך צו זייער גאָט, זינט אין זיי זיצט דער פערברעכערישער גייסט אנערקענען זיי ניט גאָט.
5 ישראל'ס שטאָלץ וועט אין זיין געגענוואַרט געבויגען ווערען, ווען ישראל און אפרים וועלען פאַר זייערע זינד בעשטראָפט ווערען, וועט אויך יהודה מיט זיי בעשטראָפט ווערען.
6 מיט זייערע שעפּסען און רינדער וועלען זיי געהן זוכען גאָט און וועלען איהם ניט געפינען — ער האָט זיך פון זיי צוריקגעצויגען.

כִּי־בָנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם חֹדֶשׁ אֶת־חֶלְקֵיהֶם׃
8 תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגִּבְעָה חֲצֹצְרָה בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית
9 אָוֶן אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִין׃ אֶפְרַיִם לְשַׁמָּה תִהְיֶה בְּיוֹם תּוֹכֵחָה
י בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נֶאֱמָנָה׃ הָיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה
11 כְּמַסִּיגֵי גְּבוּל עֲלֵיהֶם אֶשְׁפּוֹךְ כַּמַּיִם עֶבְרָתִי׃ עָשׁוּק
12 אֶפְרַיִם רְצוּץ מִשְׁפָּט כִּי הוֹאִיל הָלַךְ אַחֲרֵי־צָו׃ וַאֲנִי
13 כָעָשׁ לְאֶפְרָיִם וְכָרָקָב לְבֵית יְהוּדָה׃ וַיַּרְא אֶפְרַיִם אֶת־
חָלְיוֹ וִיהוּדָה אֶת־מְזֹרוֹ וַיֵּלֶךְ אֶפְרַיִם אֶל־אַשּׁוּר וַיִּשְׁלַח
אֶל־מֶלֶךְ יָרֵב וְהוּא לֹא יוּכַל לִרְפֹּא לָכֶם וְלֹא־יִגְהֶה מִכֶּם
14 מָזוֹר׃ כִּי אָנֹכִי כַשַּׁחַל לְאֶפְרַיִם וְכַכְּפִיר לְבֵית יְהוּדָה
טו אֲנִי אֲנִי אֶטְרֹף וְאֵלֵךְ אֶשָּׂא וְאֵין מַצִּיל׃ אֵלֵךְ אָשׁוּבָה
אֶל־מְקוֹמִי עַד אֲשֶׁר־יֶאְשְׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנָי בַּצַּר לָהֶם
יְשַׁחֲרֻנְנִי׃

ו CAP. VI. ו

א לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל־יְהוָֹה כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ
2 וְיַחְבְּשֵׁנוּ׃ יְחַיֵּנוּ מִיֹּמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה
3 לְפָנָיו׃ וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת־יְהוָֹה כְּשַׁחַר נָכוֹן
4 מֹצָאוֹ וְיָבוֹא כַגֶּשֶׁם לָנוּ כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ׃ מָה אֶעֱשֶׂה־
לְּךָ אֶפְרַיִם מָה אֶעֱשֶׂה־לְּךָ יְהוּדָה וְחַסְדְּכֶם כַּעֲנַן־בֹּקֶר
ה וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ׃ עַל־כֵּן חָצַבְתִּי בַּנְּבִיאִים הֲרַגְתִּים
6 בְּאִמְרֵי־פִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אוֹר יֵצֵא׃ כִּי חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא־
7 זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מֵעֹלוֹת׃ וְהֵמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית
8 שָׁם בָּגְדוּ בִי׃ גִּלְעָד קִרְיַת פֹּעֲלֵי אָוֶן עֲקֻבָּה מִדָּם׃
9 וּכְחַכֵּי אִישׁ גְּדוּדִים חֶבֶר כֹּהֲנִים דֶּרֶךְ יְרַצְּחוּ־שֶׁכְמָה כִּי
י זִמָּה עָשׂוּ׃ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שַׁעֲרִירִיָּה שָׁם זְנוּת
11 לְאֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ גַּם־יְהוּדָה שָׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבִי
שְׁבוּת עַמִּי׃

כרפאי

ו v. 1. קמץ בלא אס״ף v. 10. שעריריה קרי

7 זיי זיינען טרייל‌אָז קעגען גאָט, ווייל זיי האָבען שוין פרעמדאַרטיגע קינדער געבוירען, יעצט וועט איין מאָנאַט זייער גאַנצען פערמעגען פערניכטען.

8 בלאָזט שופר אין גבעה, טראָמפּייטערט אין רמה, ליאַרמט אין בית־און. נאָך דיר בנימין.

9 וועט אפרים פערוויסטעט ווערען אין שטראָפטאָג, איך מאַך דאָס געווי בעקאַנט אונטער די שבטים פון ישראל.

10 די פירסטען יהודה'ס וועלכע זיינען ווי גרענעץ־אַבּרוקער געוואָרען, אויף זיי וועל איך אויסגיסען מיין צאָרן ווי וואַסער.

11 אפרים איז בעדריקט און רעכטלאָז, ווייל ער האָט איינגעוויליגט נאָכצוגעהן אַלע בעפעהלע.

12 אויך איך בין צו אפרים ווי אַ פערוועלקונג און צו דאָס הויז יהודה ווי אַ פוילונג.

13 ווען אפרים האָט זיך ארומגעזעהען זיין קראַנקהייט און יהודה — זיינע וואונדען, איז אפרים געגאַנגען צו אַשור און (יהודה) האָט געשיקט צום קעניג ירב, ער וועט אייך אָבער ניט קענען היילען און זאָגאָר ניט לינדערן אייער שמערץ.

14 וואָרום איך בין אַ לייב פאַר אפרים און ווי אַ יונגער לייב פאַר דאָס הויז יהודה, איך זעלבסט וועל זיי צורייסען און אַוועקגעהן, איך וועל [דאָס צוריסענע] אַוועקטראָגען און קיינער וועט ניט רעטען.

15 איך וועל אַוועק צוריק אין מיין אָרט, ביז זיי וועלען זייער שולדיגקייט אַנערקענען און זוכען מיר — ווען עס וועט זיי איינג זיין וועלען זיי מיר אויפזוכען.

קאַפּיטעל ז

1 קומט, לאָמיר צוריקגעהן צו גאָט, אַזוי ווי ער האָט פריהער צוריסען וועט ער יעצט היילען, אַזוי ווי ער האָט אונז געשלאָגען וועט ער אונז פערבינדען.

2 אין צוויי טעג וועט ער אונז געזונד מאַכען, אויפ'ן דריטען טאָג וועט ער אונז (פון קראַנקהייט) אויפהויבען און מיר וועלען אין זיין געגענווארט פאָלקאָם געזונד ווערען.

3 מיט אויפמערקזאַמקייט וועלען מיר לויפען, ווי דער מאָרגענשטערען ווען ער געהט אויף העל, צו ערקענען גאָט ; ער וועט צו אונז קומען מילד ווי אַ רעגען, ווי אַ שפּעטרעגען וואָס בעוואַסערט די ערד.

4 וואָס זאָל איך מיט דיר טהאָן, אפרים ? וואָס זאָל איך מיט דיר טהאָן, יהודה ? אייער פרומקייט איז ווי אַ מאָרגענוואָלקען אָדער ווי דער פריהמאָרגען טהוי, וועלכער געהט שנעל אַוועק.

5 איך האָב ווירקליך געשלאָגען מיט רעדעס, איך האָב זיי גע'הרג'עט מיט די רייד פון מיין מויל, אום דיין אורטהייל זאָל אַרויס העל צו דער שיין.

6 וואָרום איך פערלאַנג נאָר פרומקייט, ניט אָפּפער ; גאָט־אַנערקענונג איז ביי מיר וויכטיגער אַלס פייער־אָפּפער.

7 זיי האָבען איבערטראָטען מיין בעפעהל ווי אדם, דאָרטען וואו זיי זיינען קעגען מיר טרייל‌אָז געוועזן.

8 גלעד איז די הויפּטשטאָדט פון פערברעכער, זי איז בעפלעקט מיט בלוט.

9 אַזוי ווי אַ באַנדע מענשען־כאַפּער אויפ'ן וועג מאָרדען די כהנים אַלע צוזאַמען, זיי טהוען אַבשייליכקייטען.

10 אינ'ם הויז ישראל האָב איך אָנגעזעהען גרויליכקייטען : דאָרטען וואו אפרים איז אויסגעלאַסען איז ישראל פעראונרייניגט.

11 אויך פאַר דיר, יהודה, איז דער שניט צוגעגרייט, ווען איך וועל בערוהיגען די ווילדקייט פון מיין פאָלק.

ז CAP. VII. ז

א כְּרָפְאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֲוֹן אֶפְרַיִם וְרָעוֹת שֹׁמְרוֹן כִּי
2 פָעֲלוּ שָׁקֶר וְגַנָּב יָבוֹא פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ׃ וּבַל־יֹאמְרוּ
לִלְבָבָם כָּל־רָעָתָם זָכָרְתִּי עַתָּה סְבָבוּם מַעַלְלֵיהֶם נֶגֶד
3 פָּנַי הָיוּ׃ בְּרָעָתָם יְשַׂמְּחוּ־מֶלֶךְ וּבְכַחֲשֵׁיהֶם שָׂרִים׃
4 כֻּלָּם מְנָאֲפִים כְּמוֹ תַנּוּר בֹּעֵרָה מֵאֹפֶה יִשְׁבּוֹת מֵעִיר
ה מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד־חֻמְצָתוֹ׃ יוֹם מַלְכֵּנוּ הֶחֱלוּ שָׂרִים חֲמַת
6 מִיָּיִן מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת־לֹצְצִים׃ כִּי־קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם בְּאָרְבָּם
כָּל־הַלַּיְלָה יָשֵׁן אֹפֵהֶם בֹּקֶר הוּא בֹעֵר כְּאֵשׁ לֶהָבָה׃
7 כֻּלָּם יֵחַמּוּ כַּתַּנּוּר וְאָכְלוּ אֶת־שֹׁפְטֵיהֶם כָּל־מַלְכֵיהֶם נָפָלוּ
8 אֵין־קֹרֵא בָהֶם אֵלָי׃ אֶפְרַיִם בָּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלָל אֶפְרַיִם
9 הָיָה עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה׃ אָכְלוּ זָרִים כֹּחוֹ וְהוּא לֹא יָדָע
י גַּם־שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדָע׃ וְעָנָה גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל
בְּפָנָיו וְלֹא־שָׁבוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשֻׁהוּ בְּכָל־
11 זֹאת׃ וַיְהִי אֶפְרַיִם כְּיוֹנָה פוֹתָה אֵין לֵב מִצְרַיִם קָרָאוּ
12 אַשּׁוּר הָלָכוּ׃ כַּאֲשֶׁר יֵלֵכוּ אֶפְרוֹשׂ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כְּעוֹף
13 הַשָּׁמַיִם אוֹרִידֵם אַיְסִרֵם כְּשֵׁמַע לַעֲדָתָם׃ אוֹי לָהֶם כִּי־
נָדְדוּ מִמֶּנִּי שֹׁד לָהֶם כִּי־פָשְׁעוּ בִי וְאָנֹכִי אֶפְדֵּם וְהֵמָּה
14 דִּבְּרוּ עָלַי כְּזָבִים׃ וְלֹא־זָעֲקוּ אֵלַי בְּלִבָּם כִּי יְיֵלִילוּ עַל־
טו מִשְׁכְּבוֹתָם עַל־דָּגָן וְתִירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ יָסוּרוּ בִי׃ וַאֲנִי
16 יִסַּרְתִּי חִזַּקְתִּי זְרוֹעֹתָם וְאֵלַי יְחַשְּׁבוּ־רָע׃ יָשׁוּבוּ׀ לֹא עָל
הָיוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה יִפְּלוּ בַחֶרֶב שָׂרֵיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם זוֹ
לַעְגָּם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

ח CAP. VIII. ח

א אֶל־חִכְּךָ שֹׁפָר כַּנֶּשֶׁר עַל־בֵּית יְהוָה יַעַן עָבְרוּ בְרִיתִי
2 3 וְעַל־תּוֹרָתִי פָּשָׁעוּ׃ לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהַי יְדַעֲנוּךָ יִשְׂרָאֵל׃ זָנַח
4 יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוֹ׃ הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הֵשִׂירוּ

ולא

ז׳ v. 4. מלעיל v. 7. קמץ בז״ק v. 11. קמץ בטרחא

קאַפּיטעל ז

1 ווען איך הייל ישׂראל'ן ווייזט זיך אַרויס די זינד פון אפרים און דאָס
שלעכטס פון שמרון, וועלכע זיי טהוען לייגענדיג — דאַ קומט אַריין
אַ גנב און אין גאַס פערשפּרייט זיך אַ רויבער־באַנדע.
2 זיי טראַכטען ניט אין הארצען, אז איך געדענק אַלע זייערע שלעכטע
טהאַטען, און זיי שטעהען פאַר מיר ווי זיי וואָלטען דאָס נאַר־וואָס גע־
טהאָן.
3 מיט זייערע שלעכטע טהאַטען ערפרעהען זיי דעם קעניג און מיט זייערע
פאַלשקייטען — די פירשטען.
4 זיי זיינען אַלע עהעברעכער, ווי אַ בעקער־אויווען וועלכער הערט אויף
ברענען, זינט מ'פערקנעט די טייג ביז עס ווערט זויער.
5 אין אונזער קעניג־טאָג ווערען די פירשטען קראַנק פון וויין־גיפט, יעדער
פון זיי פעראייניגט זיך מיט אונמענשען.
6 ווי זיי ווערען לוסטיג ברענט אין זיי זייער הארץ ווי אַ אויוועז, די גאַנצע
נאַכט בערוהיגט זיך זייער (שלעכטע) נאַטור, אין דער פריה אָבער
ברענט ער ווי אַ פייערפלאַם.
7 זיי וועלען אַלע צוהיצט ווערען ווי אַן אויווען און פערניכטען זייערע
ריכטער: אַלע קעניגע זייערע זיינען געזונקען — קיינער פון זיי רופט
צו מיר.
8 אפרים — ער מישט זיך אוים מיט די פעלקער; אפרים איז געוואָרען
ניט קיין איבערגעקעהרטע קיכעל.
9 פרעמדע האָבען זיין פערמעגען פערצעהרט און ער ווייס ניט, עס
וואַרפען זיך ביי איהם דורך גרויע האָאר און ער ווייס דערפון ניט.
10 ישׂראל'ס שטאָלץ ווערט געבויגען אין זיין געגענוואַרט, און דאָך קעהרען
זיי זיך ניט אום צו זייער גאָט און זוכען איהם ניט.
11 אפרים איז געוואָרען געפיהללאָז ווי אַ פערנאַרישטע טויב — צו
מצרים האָבען זיי זיך געווענדעט און צו אשור געגאַנגען.
12 וואו זיי וועלען געהן וועל איך פאַר זיי מיין נעץ פאַנאַנדערשפּרייטען,
איך וועל זיי אַראַבשלעפּען זאָגאַר אויב זיי וועלען הויך זיין ווי די
פויגלען אונטער'ן הימעל; איך וועל זיי שטראָפען ווי איך האָב זייער
געמיינדע געוואָרענט.
13 וועה איז צו זיי וואָס זיי זיינען אַוועק פון מיר, אַן אונגליק איז אויף
זיי וואָס זיי האָבען קעגען מיר פערבראָכען; איך וואָלט זיי בעפרייט,
האָבען זיי אָבער אויף מיר ליגענס גערעדט.
14 זאָגאַר אינ'ם הארצען האָבען זיי צו מיר ניט געבעטען ווען זיי האָבען
געקלאָגט אויף זייערע געלעגערס; זיי וואַנדערן אוים צוליעב קאָרן
און וויין און קעהרען זיך אָב פון מיר.
15 זאָגאַר ווען איך איבערצייג זיי און שטאַרק זייערע אָרעמס טראַכטען
זיי ניט גוט וועגען מיר.
16 זיי וועלען זיך בעטראַכטען, עס וועט אָבער אוננוצליך זיין, זיי זיינען
גלייך צו אַ פאַלש צילענדען בויגען; זייערע פירשטען וועלען פון
שווערד פאַלען. איבער זייער בייז צונג זיינען זיי צו שפּאָט געוואָרען
אינ'ם לאַנד מצרים.

קאַפּיטעל ח

1 מיט אַ שופר אינ'ם מויל פליה ווי אַ אָדלער איבער גאָט'ס הויז,
וואָרום זיי האָבען איבערטראָטען מיין אָבמאַך און פערבראָכען קעגען
מיין לעהרע.
2 צו מיר שרייט ישׂראל: „מיין גאָט, מיר אנערקענען דיך!"
3 ווען דאָס גוטס איז פון ישׂראל אַוועק און דער פריינד יאָגט איהם.

וְלֹא יָדָעְתִּי כַּסְפָּם וּזְהָבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצַבִּים לְמַעַן יִכָּרֵת׃
ה זָנַח עֶגְלֵךְ שֹׁמְרוֹן חָרָה אַפִּי בָּם עַד־מָתַי לֹא יוּכְלוּ נִקָּיֹן׃
6 כִּי מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא חָרָשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי־
7 שְׁבָבִים יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן׃ כִּי רוּחַ יִזְרָעוּ וְסוּפָתָה יִקְצֹרוּ
קָמָה אֵין־לוֹ צֶמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה־קֶּמַח אוּלַי יַעֲשֶׂה זָרִים
8 יִבְלָעֻהוּ׃ נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עַתָּה הָיוּ בַגּוֹיִם כִּכְלִי אֵין־חֵפֶץ
9 בּוֹ׃ כִּי־הֵמָּה עָלוּ אַשּׁוּר פֶּרֶא בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוּ
י אֲהָבִים׃ גַּם כִּי־יִתְנוּ בַגּוֹיִם עַתָּה אֲקַבְּצֵם וַיָּחֵלּוּ מְּעָט
11 מִמַּשָּׂא מֶלֶךְ שָׂרִים׃ כִּי־הִרְבָּה אֶפְרַיִם מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא
12 הָיוּ־לוֹ מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא׃ אֶכְתּוֹב־לוֹ רֻבּוֹ תּוֹרָתִי כְּמוֹ־זָר
13 נֶחְשָׁבוּ׃ זִבְחֵי הַבְהָבַי יִזְבְּחוּ בָשָׂר וַיֹּאכֵלוּ יְהוָה לֹא רָצָם
עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם הֵמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ׃
14 וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֹשֵׂהוּ וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת וִיהוּדָה הִרְבָּה
עָרִים בְּצֻרוֹת וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ׃

ט Cap. IX. ט

א אַל־תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל ׀ אֶל־גִּיל כָּעַמִּים כִּי זָנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ
2 אָהַבְתָּ אֶתְנָן עַל כָּל־גָּרְנוֹת דָּגָן׃ גֹּרֶן וָיֶקֶב לֹא יִרְעֵם
3 וְתִירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם
4 מִצְרַיִם וּבְאַשּׁוּר טָמֵא יֹאכֵלוּ׃ לֹא־יִסְּכוּ לַיהוָה ׀ יַיִן וְלֹא
יֶעֶרְבוּ־לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֹכְלָיו יִטַּמָּאוּ
ה כִּי־לַחְמָם לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית יְהוָה׃ מַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם
6 מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה הָלְכוּ מִשֹּׁד מִצְרַיִם
תְּקַבְּצֵם מֹף תְּקַבְּרֵם מַחְמַד לְכַסְפָּם קִמּוֹשׂ יִירָשֵׁם חוֹחַ
7 בְּאָהֳלֵיהֶם׃ בָּאוּ ׀ יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשִּׁלֻּם יֵדְעוּ
יִשְׂרָאֵל אֱוִיל הַנָּבִיא מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֹב עֲוֹנְךָ וְרַבָּה
8 מַשְׂטֵמָה׃ צֹפֶה אֶפְרַיִם עִם־אֱלֹהָי נָבִיא פַּח יָקוֹשׁ עַל־
9 כָּל־דְּרָכָיו מַשְׂטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ הֶעְמִיקוּ שִׁחֵתוּ כִּימֵי

הגבעה

ח v. 7. קמץ בלא אסיף v. 10. קמץ בז״ק v. 12. יתיר ו ibid. רבי קרי ט v. 2. סבירין בם

4 זיי האָבען קעניגע געקרוינט אָהן מיין צושטימונג, אָנגעשטעלט פירשטען
אָהן מיין וויסען, פון זייער זילבער און גאָלד האָבען זיי זיך געצען
געמאַכט — פערניכטעט זאָלען זיי ווערען !
5 אַלץ האָסטו שמרון פערלאָזען צוליעב דיין קאַלב ; מיין צאָרן ברענט אויף
זיי ביז זיי וועלען ניט האָבען די מעגליכקייט צו רייניגען זיך.
6 איינער פון ישראל, וואָס איז אַ מייסטער, האָט איהם געמאַכט, ער איז
קיין גאָט ; אויף שפּענדלאך וועט צובראָכען ווערען דאָס קאַלב פון
שמרון.
7 אַזוי ווי זיי זעעהן ווינד, אַזוי וועלען זיי שניידען שטורם, קיין געטריידע
וועט ער האָבען ; וועט עס יא וואַקסען, וועט ער דערפון קיין מעהל
מאַכען, אויב ער וועט יא מאַכען, וועלען עס פרעמדע פערשלינגען.
8 לעדיג איז ישראל געוואָרען, דערפאַר זיינען זיי יעצט אונטער די פעלקער
ווי אַ כלי אין וועלכע עס איז קיין נוץ דאָ.
9 זיי זיינען צו אַשור געגאַנגען, וועלכער איז אויסנאַהמליך ווילד, צו
איו.ם רעדט אפרים ליעבע רייד.
10 זאָגאָר אַז זיי וועלען זיך יעצט איבערגעבען צו די פעלקער, וועל איך
זיי צונויפקלייבען, אום זיי זאָלען זיך אַ ביסעל ערלייכטערן פונ׳ם לאסט
פון קעניג און פירשטען.
11 זינט אפרים האָט פיעל אַלטאַרן געמאַכט צו זינדיגען (אָבוואָהל ער
האָט שוין געהאַט אַלטאַרן צו זינדיגען).
12 בעטראכט ער מיינע וויכטיגסטע געזעצע, וועלכע איך האָב איהם פער־
שריעבען, ווי פרעמדע.
13 אנשטאדט מיינע פייער־אָפּפער וואָס זיי פלעגען שעכטען, זאָלען זיי
זעלבסט דאָס פלייש עסען — גאָט פערלאַנגט דאָס ניט ! .יעצט וועט ער
דערמאָהנען זייער זינד און בעשטראָפען זיי פאַר זייערע פערברעכענס
וואָס זיי קעהרען זיך אין מצרים נאָך הילפע.
14 ישראל האָט פערגעסען זיין בעשעפער און אָנגעבויט טעמפּלען, יהודה
האָט זיך אָנגעבויט פעסטונגען. איך וועל אָבער אַרויפשיקען אַזאַ
פייער אויף זייערע שטעדט, אַז זיינע טעמפּלען וועלען פערברענט ווערען.

קאַפּיטעל ט

1 דו, ישראל, פרעה זיך ניט ווי אַנדערע פעלקער, וואָרום דו האָסט פון
דיין גאָט אָבגעקעהרט, האָסט ליעב בעקומען געשענקע פון אַלע געטריידע
שייערס.
2 דער געטריידע שייער און וויינקעלער וועלען זיי ניט שפּייזען, די
וויין פון איהם וועט אויסטריקענען.
3 זיי וועלען ניט פערבלייבען אין גאָט׳ס לאַנד — אפרים וועט צוריק־
געהן אין מצרים, און אין אַשור וועלען זיי אונריינעס עסען.
4 זיי וועלען מעהר ניט גיעסען וויין פאַר גאָט, אויך זייערע אָפּפער וועלען
איהם ניט אנגענעהם זיין, וואָרום זיין ברויט איז רויבער־ברויט, ווער
עס עסט פון איהם ווערט אונריין ; זייער ברויט פּאַסט נאָר פאַר זיי —
אין גאָט׳ס הויז קען עס ניט אַריינקומען.
5 וואָס וועט איהר טהאָן אין אַ פייער־טאָג אָדער אין אַ געטליכען פעסט־
טאָג ?
6 זיי זיינען אַוועק פון אונגליק וועט זיי מצרים צונויפקלייבען ; מף, אין
די שאַטץ־קאַמערען, וועט זיי בעגראָבען. דערנער וועלען זייער אָרט פער־
נעהמען, דיסטעלען וועלען אין זייערע געצעלטען וואַקסען.
7 עס זיינען שוין געקומען די שטראָף־טעג, עס זיינען שוין דאָ די טעג
פון בעלוינונג — ישראל פיהלט זיי שוין ! נאַרריש איז דער פּראָפעט,

י הַגִּבְעָה יִזְכּוֹר עֲוֺנָם יִפְקוֹד חַטֹּאותָם׃ כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר
מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי
אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ בַעַל־פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ
11 שִׁקּוּצִים כְּאָהֳבָם׃ אֶפְרַיִם כָּעוֹף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה
12 וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃ כִּי אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים
13 מֵאָדָם כִּי־גַם־אוֹי לָהֶם בְּשׂוּרִי מֵהֶם׃ אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר־
רָאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה בְנָוֶה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל־הֹרֵג
14 בָּנָיו׃ תֵּן־לָהֶם יְהוָה מַה־תִּתֵּן תֵּן־לָהֶם רֶחֶם מַשְׁכִּיל
טו וְשָׁדַיִם צֹמְקִים׃ כָּל־רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי־שָׁם שְׂנֵאתִים עַל
רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסֵף אַהֲבָתָם כָּל־
16 שָׂרֵיהֶם סֹרְרִים׃ הֻכָּה אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַלִי־*
17 יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יֵלֵדוּן וְהֵמַתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃ יִמְאָסֵם אֱלֹהַי
כִּי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃

CAP. X. י

פ

א גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יְשַׁוֶּה־לּוֹ כְּרֹב לְפִרְיוֹ הִרְבָּה
2 לַמִּזְבְּחוֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ הֵיטִיבוּ מַצֵּבוֹת׃ חָלַק לִבָּם עַתָּה
3 יֶאְשָׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתָם יְשֹׁדֵד מַצֵּבוֹתָם׃ כִּי עַתָּה
יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא יָרֵאנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מַה־
4 יַּעֲשֶׂה־לָּנוּ׃ דִּבְּרוּ דְבָרִים אָלוֹת שָׁוְא כָּרֹת בְּרִית וּפָרַח
ה כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ לְעֶגְלוֹת בֵּית אָוֶן יָגוּרוּ
שְׁכַן שֹׁמְרוֹן כִּי־אָבַל עָלָיו עַמּוֹ וּכְמָרָיו עָלָיו יָגִילוּ עַל־
6 כְּבוֹדוֹ כִּי־גָלָה מִמֶּנּוּ׃ גַּם־אוֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה לְמֶלֶךְ
7 יָרֵב בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָתוֹ׃ נִדְמֶה
8 שֹׁמְרוֹן מַלְכָּהּ כְּקֶצֶף עַל־פְּנֵי־מָיִם׃ וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת אָוֶן
חַטַּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל־מִזְבְּחוֹתָם וְאָמְרוּ
9 לֶהָרִים כַּסּוּנוּ וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ׃ מִימֵי הַגִּבְעָה
חָטָאתָ יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמָדוּ לֹא־תַשִּׂיגֵם בַגִּבְעָה מִלְחָמָה
על־

ט v. 16. בל קרי ״ v. 6. 9. קמץ בז״ק

וואַהנזיניג דער בעגייסטערטער (זעהענדיג) דיינע פיעלע זינד און דיין גרויס פערברעכען.

8 אפרים איז פאַרזיכטיג קעגען גאָט, די פּראָפעטען פערגלייכט ער צו אַ נעץ וואָס חאַפּט, אויף אַלע זיינע וועגען צו גאָט'ס הויז איז פער־ברעכען.

9 אָ, זיי זיינען טיעף געזונקען, ווי אין די צייטען פון גבעה; ער וועט זייער זינד געדענקען און וועט זייער פערברעכען בעשטראָפען.

10 ווי ווייַנטרויבען אין אַ וויסטע האָב איך אַ מאָל ישראל געפונען, ווי אַ ערשט־צייטיגע פרוכט פון פייגענבוים האָב איך אָנגעקוקט אייערע על־טערן; זיינען זיי אָבער געקומען אין בעל־פעור און איבערגעגעבען זיך צו שאַנד־מהאַטען, זיינען זיי פערהאַסט געוואָרען אַזוי ווי זיי זיינען פריהער געליעבט געווען.

11 ווי אַ פויגעל וועט אַוועקפליהען אפרים'ס עהרע, וועלכע זיי האָבען געהאַט זינט זיי זיינען געבוירען.

12 אַז זיי וועלען זייערע קינדער ערציהען וועל איך זיי פערניכטען איידער זיי וועלען מענער ווערען; וועה וועט זיין ווען איך וועל וויכען פון זיי!

13 אפרים! אַזוי ווי איך האָב צור געזעהען איינגעפלאַנצט אין אַ שעהנעם וואָהנונג, אַזוי וועל איך זעהען, אפרים'ן פיהרען זיינע קינדער צום מאָרד־פלאַץ.

14 גיעב זיי, אָ גאָט, וואָס דו ווילסט זיי געבען! גיעב זיי אַ פרוכטלאָזע מוטערלייב און אַן איינגעדאַרטעם ברוסט!

15 דער גאַנצער אונגליק זייערער איז אין גלגל — דאָרטען האָב איך זיי אָנגעפאַנגען האַסען איבער זייערע שלעכטע טהאַטען, יעצט וועל איך זיי פון מיין הויז ארויסטרייבען — איך קען זיי מעהר ניט ליעבען וואָרום אַלע פיהרער זייערע זיינען פערברעכער.

16 אפרים איז ניעדערגעשלאָגען — זייער וואָרצעל איז פערטריקענט און זיי וועלען קיינע פרוכט וואַקסען; אויב זיי וועלען יאַ געבוירען, וועל איך טוידטען זייערע בעסטע קינדער.

17 גאָט פערהאַסט זיי, ווייל זיי פאָלגען איהם ניט, זאָלען זיי וואַנדערן צווישען די פעלקער!

קאַפּיטעל י

1 דער לעדיגער וויינבוים, ישראל, האָט פרוכט געוואַקסען, וואָס מעהר זיינע פרוכט איז, אַלץ מעהר אַלטאַרן מאַכט ער, וואָס בעסער זיין לאַנד פיהלט, אַלץ בעסערע סטאַטוען מאַכט ער,

2 די, וועמעס האַרץ עס איז פאַלש וועלען יעצט פערוויסט ווערען, דאָס וועט צוברעכען זייערע אַלטאַרען און צושמעטערען זייערע סטאַטוען.

3 יעצט וועלען זיי זאָגען: „מיר דאַרפען קיין קעניג, קוים שרעקען מיר זיך ניט פאַר גאָט, וואָס וועט אונז דער קעניג אויפטהאָן?

4 זיי רעדען פאַלש, שווערען פאַלש און מאַכען פאַלשע פערבינדונג. דער־פאַר וואַקסט זייער גערעכטיגקייט ווי גיפט אויף די פעלד בייטען.

5 צו די קעלבער פון „בית און” פערזאַמלען זיך די איינוואוינער פון שמרון, דאָס פאָלק בעדויערט איהם וואָס זיין עהרע איז פון איהם אַוועק, און די פריעסטער זיינען דערפון צופריעדען..

6 מען וועט איהם נאָך אַוועקשיקען אין אשור אַלס געשאַנק צום קעניג ירב; דאַן וועט אפרים פעראַכטונג האָבען און ישראל וועט צו שאַנדע ווערען פון זיינע פעלקער.

7 די רעגיערונג פון שמרון איז פערשוואונדען ווי שוים אויפ'ן וואַסער.

8 עס וועלען פערטיליגט ווערען די באַרג־אַלטאַרן פון און, דאָס פערברעכען פון ישראל, דערנער און דיסטעלען וועט וואַקסען אויף זייערע אַלטאַרען:

י עַל־בְּנֵי עַלְוָה׃ בְּאַוָּתִי וְאֶסֳּרֵם וְאֻסְּפוּ עֲלֵיהֶם עַמִּים בְּאָסְרָם
11 לִשְׁתֵּי עֹינֹתָם׃ וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה אֹהַבְתִּי לָדוּשׁ וַאֲנִי
עָבַרְתִּי עַל־טוּב צַוָּארָהּ אַרְכִּיב אֶפְרַיִם יַחֲרוֹשׁ יְהוּדָה
12 יְשַׂדֶּד־לוֹ יַעֲקֹב׃ זִרְעוּ לָכֶם לִצְדָקָה קִצְרוּ לְפִי־חֶסֶד נִירוּ
לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד־יָבוֹא וְיֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃
13 חֲרַשְׁתֶּם־רֶשַׁע עַוְלָתָה קְצַרְתֶּם אֲכַלְתֶּם פְּרִי־כָחַשׁ כִּי־
14 בָטַחְתָּ בְדַרְכְּךָ בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃ וְקָאם שָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ וְכָל־
מִבְצָרֶיךָ יוּשַּׁד כְּשֹׁד שַׁלְמַן בֵּית אַרְבֵאל בְּיוֹם מִלְחָמָה
טו אֵם עַל־בָּנִים רֻטָּשָׁה׃ כָּכָה עָשָׂה לָכֶם בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רָעַת
רָעַתְכֶם בַּשַּׁחַר נִדְמֹה נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃

Cap. XI. יא

יא

2 א כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי׃ קָרְאוּ
לָהֶם כֵּן הָלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יְזַבֵּחוּ וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן׃
3 וְאָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זְרוֹעֹתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי
4 רְפָאתִים׃ בְּחַבְלֵי אָדָם אֶמְשְׁכֵם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה וָאֶהְיֶה
ה לָהֶם כִּמְרִימֵי עֹל עַל לְחֵיהֶם וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל׃ לֹא יָשׁוּב
6 אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאַשּׁוּר הוּא מַלְכּוֹ כִּי מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ וְחָלָה
7 חֶרֶב בְּעָרָיו וְכִלְּתָה בַדָּיו וְאָכָלָה מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם׃ וְעַמִּי
8 תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל־עַל יִקְרָאֻהוּ יַחַד לֹא יְרוֹמֵם׃ אֵיךְ
אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כְאַדְמָה אֲשִׂימְךָ
9 כִּצְבֹאיִם נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ לֹא אֶעֱשֶׂה
חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא־
י אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר׃ אַחֲרֵי יְהוָה יֵלְכוּ
11 כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי־הוּא יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם׃ יֶחֶרְדוּ
כְצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים עַל־
בָּתֵּיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃

סבבני

י v. 10. עונותם קרי v. 14. קמץ בז״ק ודגש אחר שורק
יא v. 3. כולו קמץ ז v. הפטרות ויצא יעקב v. 8. א׳ נחה

דאַן וועלען זיי זאָגען צו די בערג: „פערדעקט אונז!" און צו די
בערגלאך — „פאַלט אַרויף אויף אונז!"
9 זינט דער פּאַסירונג אין גבעה, ביזטו זינדיג ישראל; ביי יענעם צו־
שטאַנד זיינען זיי געבליעבען מיט די פערברעכערישע קינדער. זאָל
זיי פאַר גבעה קיין קריעג גרייכען?
10 ווען איך וויל שטראָף איך זיי: פעלקער קלייבען זיך אויף זיי צוזאַמען
ווען זיי זיינען איינגעשפּאַנט צו צוויי אַקער־בייטען.
11 אפרים איז אַן איינגעוואָהנטעס קאַלב וואָס ליעבט צו דרעשען, איך האָב
איהם אַ גלעט געטהאָן איבער'ן האַלז און איינגעשפּאַנט אפרים'ן; זאָל
יהודה אַקערן און יעקב זאָל (זיין פעלד) צוברעקלען.
12 זעהט גערעכטיגקייט וועט איהר שניידען טוגענד. איהר בעאַרבייט
אייער גרונד און נעהמט זיך צייט גאָט צו בעטען, אום ער זאָל אַראָבקומען
און לעהרנען אייך גערעכטיגקייט.
13 ווען אָבער איהר האָט שלעכטס פעראַקערט האָט איהר אונרעכט גע־
שניטען; איהר האָט געגעסען מאָגערע פרוכט ווען איהר האָט זיך
פערזיכערט אין אייערע וועגען און אויף אייערע גרויסע העלדען.
14 עס וועט זיך אויפהויבען אַ טומעל אין דיין פאָלק, אַלע דיינע פעסטונגען
וועלען צושמעטערט ווערען ווי שלמן האָט צושמעטערט ארבאל אינ'ם טאָג
פון קריעג, מוטערס מיט קינדער זיינען צוריסען געוואָרען.
15 דאָס אַלעס האָט אייך בית־אל אָנגעמאַכט מיט אייער שלעכטער אויפ־
פיהרונג. פריהצייטיג איז פערשוואונדען דאָס קעניגטהום פון ישראל!

קאַפּיטעל יא

1 ווען ישראל איז יונג געווען האָב איך איהם ליעב געהאַט, און האָב איהם
אַלס מיין זוהן פון מצרים אַרויסגערופען.
2 זאָלאַנג מען האָט זיי גערופען זיינען זיי אויפריכטיג געווען, ווי אָבער מען
איז פון זיי אַוועק, האָבען זיי געאָפּפערט צו די בעל געצען און גערויכערט
צו די בילדער.
3 איך בין צוגעוואָהנט געווען צו אפרים, איך פלעג זיי אויף מיינע אָרעמס
נעהמען; זיי האָבען אָבער ניט אַנערקענט אַז איך הייל זיי.
4 מיט מענשליכע געפיהלען האָב איך זיי צוגעצויגען, מיט ליעבע־פער־
בינדונגען; איך בין פאַר זיי געווען אַלס איינער וואָס הויבט אויף זייער
הילצערנעם יאָך אום זיי עסען צו געבען.
5 ער זאָל ניט דאַרפען צוריק געהן אין מצרים אָדער צו זיין קעניג אשור;
אָבער ווייל זיי ווילען זיך ניט צוריק ציהען (פון פערברעכענס).
6 וועט אַ שווערד זיינע שטעדט בעפאַלען, זי וועט פערניכטען זיינע פּלענער
און צו גאַרנישט מאַכען זיינע בעראַטהונגען.
7 מיין פאָלק וואַרט איך זאָל זיי צוריק ברענגען, זיי רעדען וועגען ערהויבען
זיך און ווילען זיך אַליין ניט ערהויבען.
8 וואָס זאָל איך פון דיר מאַכען, אפרים? אין וואָס, ישראל, זאָל איך
דיר פערוואַנדלען? זאָל איך פון דיר מאַכען וואָס איך האָב פון אדמה
געמאַכט? זאָל איך דיר טהאָן וואָס איך האָב צו צבאים געטהאָן?
מיין הארץ האָט זיך געביטען — מיין מיטלייד איז ערהיצט.
9 איך וועל ניט טהאָן לויט מיין ברענענדען צאָרן, איך וועל מעהר אפרים
ניט פערדאַרבען, איך בין אַלס גאָט צווישען דיר ניט אַלס מענש;
איך בין הייליג און וועל אייך ניט בעפאַלען מיט אויפרעגונג.
10 זיי וועלען גאָט נאָכגעהן ווי אַ ברילענדען לייב, אַז ער וועט ברילען וועלען
איבערראַשט ווערען די קינדער אַזש פון ברעג ים.
11 שנעל וועלען זיי קומען פון מצרים, ווי פויגלען; פון'ם לאַנד אשור — אַזוי
ווי טויבען, דאַן וועל איך זיי אין זייערע הייזער בעזעצען — זאָגט גאָט.

Cap. XII. יב

א סְבָבֻנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה עֹד
2 רָד עִם־אֵל וְעִם־קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן׃ אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ וְרֹדֵף
קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וָשֹׁד יַרְבֶּה וּבְרִית עִם־אַשּׁוּר יִכְרֹתוּ
3 וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃ וְרִיב לַיהוָה עִם־יְהוּדָה וְלִפְקֹד עַל־
4 יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו יָשִׁיב לוֹ׃ בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו
ה וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים׃ וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיֻּכָל בָּכָה
6 וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ בֵּית־אֵל יִמְצָאֶנּוּ וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ וַיהוָה
7 אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃ וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָשׁוּב חֶסֶד
8 וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי
9 מִרְמָה לַעֲשֹׁק אָהֵב׃ וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי
י אוֹן לִי כָּל־יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ־לִי עָוֹן אֲשֶׁר־חֵטְא׃ וְאָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֹד אוֹשִׁיבְךָ בָאֳהָלִים כִּימֵי
11 מוֹעֵד׃ וְדִבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד
12 הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה׃ אִם־גִּלְעָד אָוֶן אַךְ־שָׁוְא הָיוּ בַּגִּלְגָּל
13 שְׁוָרִים זִבֵּחוּ גַּם מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ ׳ וַיִּבְרַח
יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃
14 וּבְנָבִיא הֶעֱלָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר׃
טו הִכְעִיס אֶפְרַיִם תַּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב
לוֹ אֲדֹנָיו׃

Cap. XIII. יג

א כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רְתֵת נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֶּאְשַׁם בַּבַּעַל
2 וַיָּמֹת׃ וְעַתָּה ׀ יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם
כִּתְבוּנָם עֲצַבִּים מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים כֻּלֹּה לָהֶם הֵם אֹמְרִים
3 זֹבְחֵי אָדָם עֲגָלִים יִשָּׁקוּן׃ לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן־בֹּקֶר וְכַטַּל
4 מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יְסֹעֵר מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה׃ וְאָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהִים זוּלָתִי לֹא תֵדָע

ומושיע

י״ב v 5 קמץ בז״ק v. 12. עד כאן v. 13. הפטרות וישלח
[illegible] י״ג v. 2. כ״א בתבונם v. 4. קמץ בז״ק

קאַפּיטעל יב

1 אפרים האָט מיר ארומגערינגעלט מיט ליגען און דאָס הויז ישראל מיט
פאַלשקייט ; יהודה אָבער איז פון גאָט בעהערשט און איז זיינע הייליגע
געטריי.
2 אפרים געהט נאָך ווינד און לויפט נאָך שטורמווינד, אימער פערמעהרט
ער ליגען און פערברעכען — דאָ מאַכט ער אַ פערבאַנד מיט אשור, דאָ
פיהרט ער אויל אין מצרים.
3 אָבער אויך מיט יהודה קריעגט גאָט, אויך יעקב'ן בעשטראָפט ער —
לויט זיין אויפפיהרונג און זיינע טהאַטען צאָהלט ער איהם.
4 נאָך אין מוטערלייב האָט ער זיין ברודער געטראַמפּעלט און ווען ער איז
שטאַרק געוואָרען האָט ער געקעמפּפט מיט מעכטיגע.
5 ער האָט געקעמפּפט מיט אַ מלאך און בייגעקומען ; יענער האָט געוויינט
און געבעטען זיך ביי איהם אַז ער זאָל איהם טרעפען אין בית־אל און
דאָרט רעדען מיט איהם.
6 דער עוויגער, גאָט פון ארמעען — איז זיין נאָמען צו גערענקען.
7 קעהר זיך צוריק צו דיין גאָט, היט טוגענד און רעכטפערטיגקייט און האָף
שטענדיג צו דיין גאָט.
8 ער איז אָבער אַ הענדלער וועלכער האַלט פאַלשע וואַגשאָלען אין האַנד
און ליעבט צו בעטריעגען.
9 דערפאַר האָט אפרים געטראַכט : קוים בין איך רייך און האָב פערמעגען
ערוואָרבען — אַלע מיינע פערהאַרעוועטע, קען קיינער ביי מיר קיין
פערברעכען געפינען.
10 איך וועלכער בין דיין גאָט נאָך פון'ם לאַנד מצרים, וועל דיר נאָך אין
געצעלטען בעזעצען ווי אין אַלטע צייטען.
11 איך האָב צו די נביאים גערעדט און האָב פיעל ערשיינונגען געוויזען
דורך די פּראָפעטען, אויך פערגלייכונגען.
12 ווייל גלעד איז פערברעכעריש. (זיי זיינען אימער טריילאָז געוועזן) און
אָקסען געאָפּפערט אין גלגל, וועלען זייערע אַלטאַרען ווערען ווי רואינען
אויף די פעלד־בייטען.
13 ווען יעקב איז ענטלאָפען אין די פעלדער ארם, האָט ישראל געאַרבייט
פאַר אַ פרוי און געהיט (די הערדען) פאַר אַ פרוי.
14 דורך אַ נביא האָט גאָט ארויסגענומען ישראל פון מצרים און דורך אַ
נביא האָט ער פון אַלעם אויסגעהיט.
15 אפרים האָט איהם אָבער ביטערליך ערבייזערט, דערפאַר וועט ער, זיין
הערר, איבערלאָזען אויף איהם זיין בלוטשולד און וועט איהם צאָהלען
לויט זיינע שאַנדטהאַטען.

קאַפּיטעל יג

1 אַמאָל, אַז אפרים פלעגט רעדען האָט מען געציטערט, זינט אָבער ער
האָט זיך פערזינדיגט מיט'ן בעל איז זיין שטאָלץ אָבגעשטאָרבען.
2 זאָגאר יעצט זינדיגען זיי נאָך : זיי מאַכען זיך געגאָסענע געצען פון
זילבער נאָך זייער איינבילדונג, געצען וואָס זיינען אין גאַנצען מייס־
טער־ווערק, זיי רעדען צווישען זיך : „מענשען שעכט מען און קעלבער
קושט מען."
3 דערפאַר וועלען זיי זיין ווי דער וואָלקען וואָס פערשווינדט אין דער פריה
און ווי דער מאָרגען־טהוי ; ווי שפּריי וואָס ווערט ארויסגעוואָרפען פון
שייער און ווי רויך פון קוימען.
4 איך בין אָבער דיין גאָט זינט פון'ם לאַנד מצרים, קיין גאָט אויסער מיר
דאַרפסטו ניט אַנערקענען, וואָרום אויסער מיר קען קיינער העלפען.
5 איך האָב דיר דערקענט אינ'ם מדבר, אין אַ וויסטע לאַנד.

וּמוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי׃ אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת׃ ה
כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם עַל־כֵּן שְׁכֵחוּנִי׃ 6
וָאֱהִי לָהֶם כְּמוֹ־שָׁחַל כְּנָמֵר עַל־דֶּרֶךְ אָשׁוּר׃ אֶפְגְּשֵׁם 7 8
כְּדֹב שַׁכּוּל וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם וְאֹכְלֵם שָׁם כְּלָבִיא חַיַּת
הַשָּׂדֶה תְּבַקְּעֵם׃ שִׁחֶתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְעֶזְרֶךָ׃ אֱהִי 9 י
מַלְכְּךָ אֵפוֹא וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל־עָרֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ
תְּנָה־לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים׃ אֶתֶּן־לְךָ מֶלֶךְ בְּאַפִּי וְאֶקַּח בְּעֶבְרָתִי׃ 11
צָרוּר עֲוֹן אֶפְרָיִם צְפוּנָה חַטָּאתוֹ׃ חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ 12 13
לוֹ הוּא־בֵן לֹא חָכָם כִּי־עֵת לֹא־יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים׃
מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי 14
קָטָבְךָ שְׁאוֹל נֹחַם יִסָּתֵר מֵעֵינָי׃ כִּי הוּא בֵּין אַחִים יַפְרִיא טו
יָבוֹא קָדִים רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב
מַעְיָנוֹ הוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה׃

יד CAP. XIV. יד

תֶּאְשַׁם שֹׁמְרוֹן כִּי מָרְתָה בֵּאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפְּלוּ עֹלְלֵיהֶם א
יְרֻטָּשׁוּ וְהָרִיּוֹתָיו יְבֻקָּעוּ׃ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה 2
אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֺנֶךָ׃ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־ 3
יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֺן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים
שְׂפָתֵינוּ׃ אַשּׁוּר ׀ לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ עַל־סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־ 4
נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם׃
אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ׃ אֶהְיֶה ה 6
כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן׃ יֵלְכוּ 7
יֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן׃ יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי 8
בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן זִכְרוֹ כְּיֵין לְבָנוֹן׃ אֶפְרַיִם 9
מַה־לִּי עוֹד לָעֲצַבִּים אֲנִי עָנִיתִי וַאֲשׁוּרֶנּוּ אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן
מִמֶּנִּי פֶּרְיְךָ נִמְצָא׃ מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה נָבוֹן וְיֵדָעֵם כִּי־ י
יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם׃

דבר

י״ג v. 12. קמץ בז״ק י״ד v. 2. הסטורה ולך ונם לטי באב
במנחה v. 4. קמץ בז״ק v. 10. כצ״ל ibid. עד כאן

6 אַז זיי האָבען זיך אָנגעפּיטערט און זאַט געוואָרען, זיינען זיי שטאָלץ גע־
7 וואָרען און האָבען מיר פערגעסען. דערפאַר בין איך געוואָרען פאַר זיי
8 שרעקליך ווי אַ לייב, ווי אַ טיגער וועלכער לויערט אויפ'ן וועג. איך
וועל זיי בעגעגענען ווי אַ בער וואָס האָט זיינע קינדער פערלאָרען, איך
וועל צורייסען זייער פערשלאָסענע האַרץ און וועל זיי פערניכטען דאָר־
9 טען, ווי אַ ווילדעס טהיער וואָלט זיי צורייסען. דיין גרעסטער פער־
10 ברעכען, ישראל, איז וואָס דו זוכסט הילף. וואו איז דיין קעניג, וועלכער
קען דיר העלפען אין אַלע שטעדט דיינע? וואו זיינען דיינע ריכטער?
11 דו האָסט דאָך געזאָגט: „גיעב מיר אַ קעניג און פירשטען!". איך
וועל דיר שאַפען אַ קעניג מיט ווידערווילען און וועל איהם מיט צאָרן צו־
12 נעהמען. אפרים'ס זינד איז פערבונדען, זיין פערברעכען איז בעהאַל־
13 טען. עס וועלען אויף איהם קומען וועהטאָגען פון אַ געבוירערין, אויף
דעם אונפערשטענדליכען זוהן; יעצט וועט ער ניט אויסהאַלטען דעם
14 בראָך פון זיינע קינדער. זאָל איך זיי פון דער העלל בעפרייען? פון
טוידט רעטען? וואו איז דיין פעסט, טוידט? וואו איז דיין פערניכ־
טונג, העלל? באַרעמהערציגקייט וועט פערשווינדען פון מיינע אויגען.
15 אויב ער וועט אויף די גראָזפעלדער וואַקסען וועט קומען אַ איסט ווינד,
אַ שטאַרקער ווינד פון מדבר וועט אַרויף און אויסטריקענען זיין קוואַל
און אויסטריקענען זיינע וואַסער קוואַלען, ער וועט פערניכטען די פער־
זאַמלונג פון אַלע בעסטע קאָסטבאַרקייטען.

קאַפּיטעל יד

1 שמרון וועט בעשטראַפט ווערען, ווייל זי האָט ווידערשפעניגט אין איהר
גאָט, פון שווערד וועלען זיי פאַלען, זייערע קליינע קינדער וועלען צו־
שמעטערט ווערען און די שוואַנגערע פרויען וועלען צושפּאָלטען ווערען.
2 קעהרט זיך צוריק, ישראל, צו דיין גאָט, דו ביזט דאָך נאָר געשטרויכעלט
געוואָרען, מיט דיינע זינד.
3 רעדט זיך צוזאַמען, און קעהר זיך אום צו גאָט; זאָגט צו איהם: „אַלע
זינד פערצייה און נעהם אָן די גוטע טהאַטען, מיט אונזערע רעדען, וועלען
מיר דעם אָפּפער שולד בעצאָהלען.
4 אַשור קען אונז ניט העלפען, אויף פערד וועלען מיר ניט רייטען; מיר
וועלען מעהר ניט רופען „גאָט" אונזערע האַנד־אַרבייט, וואָרום נאָר פון
דיר ווערט דער עלענדער ערבאַרעמט.
5 איך וועל זיי היילען פון זייער פערפיהרענים, איך וועל זיי צערטליך ליע־
בען, וואָרום מיין צאָרן איז שוין בערוהיגט.
6 איך וועל זיין צו ישראל ווי טהוי, אום ער זאָל בליהען ווי אַ רויז, און
דורכשלאָגען וואָרצלען ווי אַ בלום פון לבנון.
7 זיינע צווייגען וועלען זיך אויסשפרייטען, שעהן וועט ער זיין ווי אַ
אוילבוים און שמעקען וועט ער ווי דער לבנון.
8 די וואָס זיצען אין זיין שאָטען וועלען רוהע האָבען, זיי וועלען ערלעבען
קאָרן און בליהען ווי אַ ווייבנוים; זיין גערוך וועט זיין ווי פון
לבנון־וויין.
9 אפרים איז יעצט מיינער, ער דיענט מעהר ניט די געצען, איך האָב איהם
געענטפערט און גליקליך געמאַכט; איך בין ווי אַ יונגער ציפּרים־בוים,
פון מיר וועסטו דיין פרוכט געפינען.
10 ווער האָט געקענט קלוג זיין און פערשטעהן דאָס פאָראויס? ווער האָט
געקענט פערשטענדיג זיין און וויסען דאָס פאָראויס! — גאָט'ס וועגען
זיינען גלייכע: פרומע געהן אויף זיי זיכער, אָבער פערברעכער ווערען
אויף זיי געשטרויכעלט.

יואל

LIBER JOELIS.

CAPUT I. א

2 א דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יוֹאֵל בֶּן־פְּתוּאֵל׃ שִׁמְעוּ־
זֹאת הַזְּקֵנִים וְהַאֲזִינוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הֲהָיְתָה זֹּאת
3 בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי אֲבֹתֵיכֶם׃ עָלֶיהָ לִבְנֵיכֶם סַפֵּרוּ וּבְנֵיכֶם
4 לִבְנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר׃ יֶתֶר הַגָּזָם אָכַל הָאַרְבֶּה
וְיֶתֶר הָאַרְבֶּה אָכַל הַיָּלֶק וְיֶתֶר הַיֶּלֶק אָכַל הֶחָסִיל׃
ה הָקִיצוּ שִׁכּוֹרִים וּבְכוּ וְהֵילִלוּ כָּל־שֹׁתֵי יָיִן עַל־עָסִיס כִּי
6 נִכְרַת מִפִּיכֶם׃ כִּי־גוֹי עָלָה עַל־אַרְצִי עָצוּם וְאֵין מִסְפָּר
7 שִׁנָּיו שִׁנֵּי אַרְיֵה וּמְתַלְּעוֹת לָבִיא לוֹ׃ שָׂם גַּפְנִי לְשַׁמָּה
וּתְאֵנָתִי לִקְצָפָה חָשֹׂף חֲשָׂפָהּ וְהִשְׁלִיךְ הִלְבִּינוּ שָׂרִיגֶיהָ׃
8 9 אֱלִי כִּבְתוּלָה חֲגֻרַת־שַׂק עַל־בַּעַל נְעוּרֶיהָ׃ הָכְרַת מִנְחָה
י וָנֶסֶךְ מִבֵּית יְהוָה אָבְלוּ הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי יְהוָה׃ שֻׁדַּד
שָׂדֶה אָבְלָה אֲדָמָה כִּי שֻׁדַּד דָּגָן הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ אֻמְלַל
11 יִצְהָר׃ הֹבִישׁוּ אִכָּרִים הֵילִילוּ כֹּרְמִים עַל־חִטָּה וְעַל־
12 שְׂעֹרָה כִּי אָבַד קְצִיר שָׂדֶה׃ הַגֶּפֶן הוֹבִישָׁה וְהַתְּאֵנָה
אֻמְלָלָה רִמּוֹן גַּם־תָּמָר וְתַפּוּחַ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יָבֵשׁוּ כִּי־
13 הֹבִישׁ שָׂשׂוֹן מִן־בְּנֵי אָדָם׃ חִגְרוּ וְסִפְדוּ הַכֹּהֲנִים
הֵילִילוּ מְשָׁרְתֵי מִזְבֵּחַ בֹּאוּ לִינוּ בַשַּׂקִּים מְשָׁרְתֵי אֱלֹהָי
14 כִּי נִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִנְחָה וָנָסֶךְ׃ קַדְּשׁוּ־צוֹם
קִרְאוּ עֲצָרָה אִסְפוּ זְקֵנִים כֹּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בֵּית יְהוָה
טו אֱלֹהֵיכֶם וְזַעֲקוּ אֶל־יְהוָה׃ אֲהָהּ לַיּוֹם כִּי קָרוֹב יוֹם
16 יְהוָה וּכְשֹׁד מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ הֲלוֹא נֶגֶד עֵינֵינוּ אֹכֶל נִכְרָת

יואל

קאַפּיטעל א

1 גאָט'ס וואָרט איז געווען צו יואל, פּתואל'ס זוהן.
2 הערט דאָס, איהר אַלטע, און האָרכט זיך איין, אַלע איינוואוינער פונ'ם
לאַנד, האָט אַזוינס פּאַסירט אין אייערע טעג, אָדער אין די טעג פון
אייערע עלטערן ?
3 וועגן דעם דערצעהלט אייערע קינדער, און אייערע קינדער — צו
זייערע קינדער, און זייערע קינדער — צום שפּעטערדיגען דור.
4 וואָס עס איז פון קעפער געבליעבען האָט דער היישעריק אויפגעגעסען,
וואָס דער היישעריק האָט געלאָזען, האָט דער שרעטער אָבגעפרעסען
און וואָס עס איז פון שרעטער געבליעבען האָט דער גריל צופרעסען.
5 כאַפּט זיך אויף, פערטרונקענע, און וויינט, קלאָגט אַלע וויינטרינקער
אויף דעם זאַפט וואָס איז אַרויסגעריסען פון אייער מויל.
6 וואָרום אַ פאָלק איז אַרויף אויף מיין לאַנד, פיעל ניט צו צעהלען,
זיינע צייהנער זיינען לייבען צייהנער, און זיין ביס איז ווי פון אַ
לעמפּערט —
7 ער האָט מיין וויינבוים וויסט געמאַכט, מיין פייגענבוים אין שפּענד־
לאַך צובראָכען, ער האָט עס אין גאַנצען אָבגעשיילט און אַראָבגעוואָר־
פען ביז עס זיינען וויים געוואָרען איהרע צווייגען.
8 יאָמער, ווי אַ יונגע פרוי, וועלכע בינדט אָן אַ טרויער זאַק אויף איהר
יוגענדליכען מאַן.
9 עס האָבען אויפגעהערט שפּייז־ און גיס־אָפּפער פון גאָט'ס הויז, עס
טרויערן די כהנים, גאָט'ס דיענער.
10 די פעלד איז בערויבט און די ערד פערטרויערט, עס איז פערניכטעט דער
קאָרן, צוטריקענט די וויין און פערוועלקט דאָס אויל.
11 האָט שאַנדע, ערד אַרבייטער, קלאָגט גערטנער אויף ווייץ און גערשטען,
וואָרום דער פעלד־שניט איז פערלאָרען.
12 דער וויינבוים איז אויסגעדאַרט און דער פייגענבוים פערוועלקט ;
גראַנאַט, פּאַלם און עפּעלבוימער — אַלע פעלד בוימער — זיינען טרו־
קען געוואָרען, עס איז אויך פערשוואונדען פריידע פון מענשען.
13 פערגאַרטעלט זיך און קלאָגט כהנים, יאָמערט, איהר מזבח־דיענער ;
געהט שלאָפען אין טרויער־זעק, גאָט'ס דיענער, וואָרום עס האָבען אויפ־
געהערט פון אייער גאָט'ס הויז שפּייז־ און גיס־אָפּפער.
14 בעשטימט אַ פאַסט־טאָג, רופט אַ פערזאַמלונג, פערזאַמעלט די עלטסטע
פון אַלע איינוואוינער דער לאַנד, אינ'ם הויז פון אייער גאָט — שרייט
צו גאָט !
15 וועה איז דעם טאָג ! גאָט'ס טאָג וואָס איז שוין נאָהענט און קומט ווי
אַן אלמעכטיגע צושטערונג.
16 פאר אונזערע אויגען ווערט די שפּייז פערניכטעט, פון גאָט'ס הויז (זיינען

מִבֵּית אֱלֹהֵינוּ שִׂמְחָה וָגִיל׃ עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת 17
מֶגְרְפֹתֵיהֶם נָשַׁמּוּ אֹצָרוֹת נֶהֶרְסוּ מַמְּגֻרוֹת כִּי הֹבִישׁ דָּגָן׃
מַה־נֶּאֶנְחָה בְהֵמָה נָבֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר כִּי אֵין מִרְעֶה לָהֶם 18
גַּם־עֶדְרֵי הַצֹּאן נֶאְשָׁמוּ׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא כִּי־אֵשׁ אָכְלָה 19
נְאוֹת מִדְבָּר וְלֶהָבָה לִהֲטָה כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה׃ גַּם־בַּהֲמוֹת כ
שָׂדֶה תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ כִּי יָבְשׁוּ אֲפִיקֵי מָיִם וְאֵשׁ אָכְלָה
נְאוֹת הַמִּדְבָּר׃

ב CAP. II. ב

תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן וְהָרִיעוּ בְּהַר קָדְשִׁי יִרְגְּזוּ כֹּל יֹשְׁבֵי א
הָאָרֶץ כִּי־בָא יוֹם־יְהוָה כִּי קָרוֹב׃ יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה יוֹם 2
עָנָן וַעֲרָפֶל כְּשַׁחַר פָּרֻשׂ עַל־הֶהָרִים עַם רַב וְעָצוּם כָּמֹהוּ
לֹא נִהְיָה מִן־הָעוֹלָם וְאַחֲרָיו לֹא יוֹסֵף עַד־שְׁנֵי דּוֹר וָדוֹר׃
לְפָנָיו אָכְלָה אֵשׁ וְאַחֲרָיו תְּלַהֵט לֶהָבָה כְּגַן־עֵדֶן הָאָרֶץ 3
לְפָנָיו וְאַחֲרָיו מִדְבַּר שְׁמָמָה וְגַם־פְּלֵיטָה לֹא־הָיְתָה לּוֹ׃
כְּמַרְאֵה סוּסִים מַרְאֵהוּ וּכְפָרָשִׁים כֵּן יְרוּצוּן׃ כְּקוֹל 4 ה
מַרְכָּבוֹת עַל־רָאשֵׁי הֶהָרִים יְרַקֵּדוּן כְּקוֹל לַהַב אֵשׁ אֹכְלָה
קָשׁ כְּעַם עָצוּם עֱרוּךְ מִלְחָמָה׃ מִפָּנָיו יָחִילוּ עַמִּים כָּל־ 6
פָּנִים קִבְּצוּ פָארוּר׃ כְּגִבּוֹרִים יְרֻצוּן כְּאַנְשֵׁי מִלְחָמָה 7
יַעֲלוּ חוֹמָה וְאִישׁ בִּדְרָכָיו יֵלֵכוּן וְלֹא יְעַבְּטוּן אֹרְחוֹתָם׃
וְאִישׁ אָחִיו לֹא יִדְחָקוּן גֶּבֶר בִּמְסִלָּתוֹ יֵלֵכוּן וּבְעַד הַשֶּׁלַח 8
יִפֹּלוּ לֹא יִבְצָעוּ׃ בָּעִיר יָשֹׁקּוּ בַּחוֹמָה יְרֻצוּן בַּבָּתִּים יַעֲלוּ 9
בְּעַד הַחַלּוֹנִים יָבֹאוּ כַּגַּנָּב׃ לְפָנָיו רָגְזָה אֶרֶץ רָעֲשׁוּ שָׁמָיִם י
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם׃ וַיהוָה נָתַן קוֹלוֹ 11
לִפְנֵי חֵילוֹ כִּי רַב מְאֹד מַחֲנֵהוּ כִּי עָצוּם עֹשֵׂה דְבָרוֹ כִּי־
גָדוֹל יוֹם־יְהוָה וְנוֹרָא מְאֹד וּמִי יְכִילֶנּוּ׃ וְגַם־עַתָּה נְאֻם־ 12
יְהוָה שֻׁבוּ עָדַי בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְצוֹם וּבִבְכִי וּבְמִסְפֵּד׃
וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל־בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 13
כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־

הרעה

v. 10. קמץ בז״ק ? v. 13. קמץ בלא אס״ף

פערניכטעט געוואָרען) פרייד און לוסטיגקייט.
17 די קערנער זיינען פערשימעלט געוואָרען אונטער שטיקער ערד, עס
זיינען לעדיג געוואָרען די זאַמלונגען (פון געטריידע), עס זיינע צובראָכען
געוואָרען די שפייכלערס, וואָרום דער קאָרן האָט אויסגעטריקענט.
18 ווי זיפצען די פיה ? ווי פעראירט זיינען די רינדער הערדען ? זיי האָבען
קיין פיטער פּלאַץ, אויך די שעפּסען הערדען זיינען פערשמאַכט.
19 צו דיר, אָ גאָט, רוף איך, וואָרום אַ פייער האָט פערברענט די פעלד
וואוינונגען, און אַ פלאַקער האָט אויסגעברענט אַלע פעלדבוימער.
20 אויך די פיה פון פעלד שרייט צו דיר, וואָרום אַלע וואַסער קוואַלען זיינען
טרוקען געוואָרען, און אַ פייער האָט פערברענט די פעלד וואוינונגען.

קאַפּיטעל ב

1 בלאָזט שופר אין ציון און שאַלט אויף מיין הייליגען באַרג, אום אַלע
איינוואוינער פון לאַנד זאָלען ציטערן, וואָרום גאָט'ס טאָג קומט שוין,
ער איז שוין נאָהענט.
2 עס איז אַ פינסטערער און דונקעלער טאָג, אַ טאָג פון וואָלקען און נעבעל,
ווי אַ שוואַרצקייט איז ער פערשפּרייט אויף די בערג, אַ גרויסעס און
מעכטיגעס פאָלק, אַזאַ איז ניט געווען זינט די וועלט עקזיסטירט,
און שפּעטער וועט אַזאַ ניט זיין ביז די יאָהרען פון פיעל דורות.
3 פאַר איהם האָט אַ פייער געברענט און נאָך איהם האָט אַ פלאַם גע-
פלאַקערט ; פאַר איהם איז דאָס לאַנד ווי אַ פּאַראַדיז געווען און נאָך
איהם — אַ פערוויסטער מדבר, עס איז קיין רעטונג געווען.
4 ער ווייזט אויס ווי אַ פערד און לויפט ווי אַ רייט-פערד.
5 דער רויש פון זייער שפּרינגען איז ווי דער רויש פון וועגענער אויף הויכע
בערג, ווי עס רוישט אַ גרויסער פייער ווען עס ברענט שטרוי, ווי אַ
מעכטיגעס פאָלק צום קריעג געגרייט.
6 פעלקער ציטערן פאַר איהם און אַלע געזיכטער ווערען פערשוואַרצט.
7 ווי די העלדען לויפען זיי, ווי קריעגס-לייט שטייגען זיי אויף דעם מויער;
יעדער געהט זיך זיין וועג, זיי וועלען פון זייער וועג ניט אַראָב.
8 איינער דעם אַנדערען דריקען זיי ניט — יעדער געהט זיך זיין וועג.
זאָגאַר ווען זיי וועלען פאַלען פון שווערד וועלען זיי זיך ניט פאַנאַנדער-
טהיילען.
9 אין שטאָדט וועלען זיי ליאַרעמען, דורכ'ן מויער וועלען זיי לויפען, זיי
וועלען אין הייזער אַריין, דורך די פענסטער וועלען זיי קומען ווי גנבים.
10 פאַר איהם ציטערט די ערד און עס שטורעמט דער הימעל, די זונן און
די לבנה זיינען שוואַרץ געוואָרען, אויך די שטערען האָבען אויפגעהערט
צו שיינען.
11 און גאָט האָט פאָראויס געוואָרענט אַז זיין אַרמעע-לאַגער איז זעהר
גרויס און די אויספיהרער פון זיין אורטהייל זיינען מעכטיג, וואָרום
גאָט'ס טאָג איז גרויס און זעהר שרעקליך, ווער קען עס אויסהאַלטען ?
12 אויך יעצט זאָגט גאָט : קעהרט זיך צוריק צו מיר מיט אייער גאַנצען
האַרצען, מיט פאַסטען, געוויין און קלאַג.
13 רייסט אייער האַרץ, ניט אייערע קליידער, און קעהרט זיך צוריק צו
אייער גאָט, וואָרום ער איז גנעדיג און באַרעמהערציג, לאַנגמיטהיג און
[מיט] פיעל גנאַדע, און ציהט זיך צוריק פון שלעכטס טהאָן.

14 הָרָעָה׃ מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחָם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה
טו מִנְחָה וָנֶסֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן
16 קַדְּשׁוּ־צוֹם קִרְאוּ עֲצָרָה׃ אִסְפוּ־עָם קַדְּשׁוּ קָהָל קִבְצוּ
זְקֵנִים אִסְפוּ עוֹלָלִים וְיֹנְקֵי שָׁדָיִם יֵצֵא חָתָן מֵחֶדְרוֹ וְכַלָּה
17 מֵחֻפָּתָהּ׃ בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ יִבְכּוּ הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי
יְהוָה וְיֹאמְרוּ חוּסָה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ
לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה
18 19 אֱלֹהֵיהֶם׃ וַיְקַנֵּא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמֹל עַל־עַמּוֹ׃ וַיַּעַן יְהוָה
וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת־הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
כ וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן אֶתְכֶם עוֹד חֶרְפָּה בַּגּוֹיִם׃ וְאֶת־
הַצְּפוֹנִי אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדַּחְתִּיו אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה
אֶת־פָּנָיו אֶל־הַיָּם הַקַּדְמֹנִי וְסֹפוֹ אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה
21 בָאְשׁוֹ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת׃ אַל־תִּירְאִי אֲדָמָה
22 גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ אַל־תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת
שָׂדַי כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי־עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן
23 נָתְנוּ חֵילָם׃ וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־
נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה וַיּוֹרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרֶה
24 וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן׃ וּמָלְאוּ הַגֳּרָנוֹת בָּר וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים
כה תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר׃ וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל
הָאַרְבֶּה הַיֶּלֶק וְהֶחָסִיל וְהַגָּזָם חֵילִי הַגָּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי
26 בָּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי
27 לְעוֹלָם׃ וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃

CAP. III. ג

ג

א וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנִבְּאוּ
בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם זִקְנֵיכֶם חֲלֹמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחוּרֵיכֶם
2 חֶזְיֹנוֹת יִרְאוּ׃ וְגַם עַל־הָעֲבָדִים וְעַל־הַשְּׁפָחוֹת בַּיָּמִים

14 פיעלייכט וועט ער זיך אויך יעצט צוריקציהען און איבערלאָזען נאָך
איהם אַ ברכה, שפּייז — און גיס אָפּפער צו אייער גאָט.
15 בלאָזט שופר אין ציון, בעשטימט אַ פאסט־טאָג, רופט צונויף אַ פער־
זאַמלונג.
16 קלייבט צוזאַמען דאָס פאָלק, פעררופט אַ צוזאמענקונפט, קלייבט צו־
זאַמען די אַלטע, רופט צוזאַמען קליינע און זויגעדיגע קינדער, זאָל אַ
חתן אַרויס פון זיין צימער און אַ כלה פון אונטער איהר חופּה.
17 צווישען גרויסען צימער און מזבח וויינען די כהנים, גאָט'ס דיענער
און זאָגען: האָב מיטלייד, אָ גאָט, אויף דיין פאָלק און מאַך ניט דיין
ערבטהייל צו שאַנדע, אַז נאַציאָנען זאָלען זיי אלס שפּריכוואָרט מאַ־
כען; ווארום זאָלען די פעלקער זאָגען „וואו איז זייער גאָט?"
18 און גאָט האָט זיך אָנגענומען פאַר זיין לאַנד און ערבאַרעמט זיך איבער
זיין פאָלק.
19 און גאָט האָט געענטפערט און געזאָגט צו זיין פאָלק: איך שיק אייך
קאָרן, וויין און אויל, און געניסט דערפון ביז זאַט; איך וועל אייך
שוין מעהר ניט מאַכען צו שאַנדע אונטער די פעלקער.
20 אויך דעם היישעריק וועל איך פון אייך דערווייטערן, איך וועל איהם
פערווארפען אין אַ טרוקענע און וויסטע לאַנד, זיין ערסטע רייהע אין
מזרח־ים און די לעצטע אין מערב־ים; עס וועט אויך אַוועק זיין גערוך
און שטאנקעריי, וועלכע ער האָט אָנגעמאַכט גרויס.
21 שרעק זיך ניט, לאַנד! פרעה זיך און זיי צופריעדען, ווארום גאָט האָט
דיר גרויסע וואונדער געטהאָן.
22 שרעקט זיך ניט פיה פון פעלד, עס זיינען שוין אָנגעגראָזט די פיטער־
פּלעצער פון מדבר, דער בוים טראָגט שוין פרוכט, דער פייגענבוים און
וויינבוים גיבען זייער קראַפט.
23 און איהר קינדער פון ציון זייט צופריעדען און פרעהט זיך מיט אייער
גאָט, ווייל ער האָט אייך וואָהלטהעטיג רעגען געגעבען; ער האָט
אייך געגעבען פריה־ און שפּעט־רעגען ווי אַמאָל.
24 די שייערס וועלען פול ווערען מיט געטריידע, און די קעלטערס וועלען
פול זיין מיט וויין און אויל.
25 איך וועל אייך אויסצאָהלען פאר די יאָהרען וואָס עס האָט אָבגעפרעסען
דער היישעריק, דער שרעטער, דער גריל און דער קעפער; מיין גרויסע
ארמעע וואָס איך האָב אויף אייך אָנגעשיקט.
26 איהר וועט עסען ביז צו זאַט און וועט לויבען דעם נאָמען פון אייער
גאָט, וועלכער האָט מיט אייך וואונדער געטהאָן; מעהר וועט שוין
מיין פאָלק ניעמאַלס פערשעהמט ווערען.
27 דאַן וועט איהר וויסען אַז איך בין צווישען ישראל, און אַז איך, עווי־
גער, בין אייער גאָט, ניטאָ (קיין גאָט) אויסער מיר — מעהר וועט שוין
מיין פאָלק ניעמאַלס פערשעהמט ווערען.

קאַפּיטעל ג

1 נאָך דער צייט וועל איך גיסען מיין גייסט אויף אַלע בעשעפעניסען —
עס וועלען פּראָפעצייהען אייערע זיהן און אייערע טעכטער, אייערע
אַלטע וועלען חלומות זעהען און אייערע יונגע וועלען ערשיינונגען
זעהען.
2 זאָגאר אויף די קנעכט און דיענסטען פון יענער צייט וועל איך מיין
גייסט אויסגיסען,

3 הָהֵמָּה אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי׃ וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם
4 וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ וְתִימֲרוֹת עָשָׁן׃ הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ
ה וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ וְהָיָה
כֹּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט כִּי בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַם
תִּהְיֶה פְלֵיטָה כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר
יְהוָה קֹרֵא׃

ד CAP. IV. ד

א כִּי הִנֵּה בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא אֲשֶׁר אָשׁוּב אֶת־
2 שְׁבוּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ וְקִבַּצְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהוֹרַדְתִּים
אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט וְנִשְׁפַּטְתִּי עִמָּם שָׁם עַל־עַמִּי וְנַחֲלָתִי
3 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פִּזְּרוּ בַגּוֹיִם וְאֶת־אַרְצִי חִלֵּקוּ׃ וְאֶל־עַמִּי
יַדּוּ גוֹרָל וַיִּתְּנוּ הַיֶּלֶד בַּזּוֹנָה וְהַיַּלְדָּה מָכְרוּ בַיַּיִן וַיִּשְׁתּוּ׃
4 וְגַם מָה־אַתֶּם לִי צֹר וְצִידוֹן וְכֹל גְּלִילוֹת פְּלָשֶׁת הַגְּמוּל
אַתֶּם מְשַׁלְּמִים עָלָי וְאִם־גֹּמְלִים אַתֶּם עָלַי קַל מְהֵרָה
ה אָשִׁיב גְּמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃ אֲשֶׁר־כַּסְפִּי וּזְהָבִי לְקַחְתֶּם
6 וּמַחֲמַדַּי הַטֹּבִים הֲבֵאתֶם לְהֵיכְלֵיכֶם׃ וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי
יְרוּשָׁלִַם מְכַרְתֶּם לִבְנֵי הַיְּוָנִים לְמַעַן הַרְחִיקָם מֵעַל
7 גְּבוּלָם׃ הִנְנִי מְעִירָם מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתָם
8 שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִי גְמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃ וּמָכַרְתִּי אֶת־בְּנֵיכֶם
וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה וּמְכָרוּם לִשְׁבָאיִם אֶל־גּוֹי
9 רָחוֹק כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ קִרְאוּ־זֹאת בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ
מִלְחָמָה הָעִירוּ הַגִּבּוֹרִים יִגְּשׁוּ יַעֲלוּ כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה׃
י כֹּתּוּ אִתֵּיכֶם לַחֲרָבוֹת וּמַזְמְרֹתֵיכֶם לִרְמָחִים הַחַלָּשׁ יֹאמַר
11 גִּבּוֹר אָנִי׃ עוּשׁוּ וָבֹאוּ כָל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב וְנִקְבָּצוּ שָׁמָּה
12 הַנְחַת יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ׃ יֵעוֹרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל־עֵמֶק
יְהוֹשָׁפָט כִּי שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב׃
13 שִׁלְחוּ מַגָּל כִּי בָשַׁל קָצִיר בֹּאוּ רְדוּ כִּי־מָלְאָה גַּת הֵשִׁיקוּ

היקבים

ד v. 1. אשיב קרי v. 8. כצ״ל

3 און איך וועל מאַכען וואונדער אויפ׳ן הימעל און אויף דער ערד — בלוט, פייער און רויך־זיילען.

4 די זונן וועט פינסטער ווערען און די לבנה רויט ווי בלוט, איידער עס וועט קומען גאָט׳ס טאָג, דער גרויסער און שרעקליכער.

5 דאַן וועט געראַטעוועט ווערען נאָר דער וואָס וועט רופען גאָט׳ס נאָמען; ווארום נאָר אויפ׳ן באַרג ציון און אין ירושלים וועט זיין אַ רעטונגס־פּלאַץ, אַזוי ווי גאָט האָט פאַראויס געזאָגט, פאַר די איבערגעבליבענע וואָס גאָט אַליין האָט אויסערוועהלט.

קאַפּיטעל ד

1 אין יענע טעג און אין יענער צייט ווען איך וועל צוריק קעהרען דאָס געפאַנגענשאַפט פון יהודה און ירושלים,

2 וועל איך צונויפקלייבען אַלע פעלקער און וועל זיי אַראָבפיהרען צום טהאָל יהושפט, דאָרטען וועל איך זיך מיט זיי רעכענען פאַר מיין פאָלק און ערבטהייל ישראל, וועלכע זיי האָבען צושפּרייט אונטער די פעל־קער און צוטהיילט זיך מיין לאַנד.

3 אויך אויף מיין פאָלק האָבען זיי גורל געוואָרפען, קליינע אינגלאַך האָ־בען זיי אויף שפּייז אויסגעביטען און קליינע מיידלאַך האָבען זיי פער־קויפט פאַר וויין צום טרינקען.

4 און וואָס פערלאַנגט איהר, צר און צידון, פון מיר? קומט אייך פון מיר וועלכע געצאָהלט? אויב אייך קומט אויסצוצאָהלען וועל איך אייך גאַנץ שנעל לויט אייער ווערטה בעצאָהלען.

5 מיין זילבער און גאָלד האָט איהר צוגענומען, און מיינע קאָסטבאַרקייטען האָט איהר אין אייערע טעמפּלען אַריינגעבראַכט.

6 די קינדער פון יהודה און ירושלים האָט איהר צו גריכען פערקויפט, אום זיי צו ערוויייטערן פון זייער לאַנד.

7 איך וועל זיי ערמונטערן פון דעם אָרט, דאָרטען וואו איהר האָט זיי פער־קויפט און אייער בעלוינונג וועל איך אויף אייער קאָפּ ברענגען:

8 איך וועל אייערע זיהן און טעכטער פערקויפען דורך די קינדער פון יהודה, וועלכע וועלען זיי פערקויפען צו די שבא׳ער — אַ ווייטעס פאָלק, אַזוי ווי גאָט האָט גערעדט.

9 רופט דאָס אויס אונטער די פעלקער, גרייט זיך צו קריעג; ערמונ־טערט די העלדען, זאָלען זיי קומען און אַרויפגעהן אַלע קריעגס־לייט.

10 צוברעכט אייערע גראַב־אייזענס און מאַכט פון זיי שווערדען, און פון אייער צווייגענשעהרען מאַכט שפּיעזען, זאָל דער שוואַכער זאָגען: „איך בין אַ העלד!"

11 איילט זיך! קומט שנעל צוזאַמען אַלע פעלקער פון אַרום אַהין וואו גאָט צוברעכט די העלדען.

12 זאָלען זיי זיך אויפמונטערן די פעלקער און קומען צום טהאָל יהושפט, ווארום דאָרטען וועל איך זיצען אום צו פעראורטהיילען אַלע פעלקער פון אַרום.

13 ציהט אויס דעם שנייד־מעסער, ווארום דער שניט איז שוין רייף; קומט, געהט אַראָב! עס איז שוין פול דער קעלער, איבערפילט זיינען די וויינ־קעלטער, ד. ה. זייער פערברעכען איז גרויס.

14 הַיְקָבִים כִּי רַבָּה רָעָתָם׃ הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ
טו כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ׃ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ
16 וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם׃ וַיהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלַםִ יִתֵּן
קוֹלוֹ וְרָעֲשׁוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיהוָה מַחֲסֶה לְעַמּוֹ וּמָעוֹז לִבְנֵי
17 יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר־
קָדְשִׁי וְהָיְתָה יְרוּשָׁלַםִ קֹדֶשׁ וְזָרִים לֹא־יַעַבְרוּ־בָהּ עוֹד׃
18 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְּפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְהַגְּבָעוֹת
תֵּלַכְנָה חָלָב וְכָל־אֲפִיקֵי יְהוּדָה יֵלְכוּ מָיִם וּמַעְיָן מִבֵּית
19 יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת־נַחַל הַשִּׁטִּים׃ מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה
תִהְיֶה וֶאֱדוֹם לְמִדְבַּר שְׁמָמָה תִּהְיֶה מֵחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה
כ אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ דָם־נָקִיא בְּאַרְצָם׃ וִיהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב
21 וִירוּשָׁלַםִ לְדוֹר וָדוֹר׃ וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא־נִקֵּיתִי וַיהוָה
שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃

עמוס

LIBER AMOS.

CAPUT I. א

א דִּבְרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בַנֹּקְדִים מִתְּקוֹעַ אֲשֶׁר חָזָה עַל־
יִשְׂרָאֵל בִּימֵי ׀ עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ
2 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם לִפְנֵי הָרָעַשׁ׃ וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה מִצִּיּוֹן
יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלַםִ יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרֹעִים וְיָבֵשׁ
3 רֹאשׁ הַכַּרְמֶל׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי
דַמֶּשֶׂק וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־דּוּשָׁם בַּחֲרֻצוֹת
4 הַבַּרְזֶל אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל וְאָכְלָה

ארמנות

ד׳ v. 16. קמץ בלא אס״ף v. 19. כצ״ל א׳ v. 3. קמץ בו״ק

14 געמיינדעגוויז אין טיפֿען טהאָל! עס ערנעהענט זיך גאָט'ס טאָג אין
טיפֿען טהאָל.
15 די זון און לבנה זיינען פֿינסטער געוואָרען, אויך די שטערען האָבען
אויפֿגעהערט שיינען.
16 אָבער גאָט שרייט פֿון ציון און שיקט זיין שטימע פֿון ירושלים, עס וועלען
שטורמען הימעל און ערד. צו זיין פֿאָלק אָבער איז גאָט אַ שוץ און פֿאַר
די קינדער ישראל — אַ פֿעסטונג.
17 דאן וועט איהר אנערקענען אַז ווען איך, עוויגער, אייער גאָט, געפֿין
זיך אין ציון, מיין הייליגען בארג, וועט איהם מעהר קיין פֿרעמדע בע־
טרעטען.
18 אין יענער צייט וועלען די בערג טריפֿען זאַפֿט און פֿון די בערגלאַך וועט
פֿליסען מילך, און פֿון אַלע קוואַלען אין יהודה וועט קוועלען וואַסער;
אויך וועט זיך ציהען אַ קוואַל פֿון גאָט'ס הויז און וועט בעוואַסערן טהאָל
שטים.
19 מצרים וועט פֿערוויסטעט ווערען און פֿון אדום וועט ווערען אַ וויסטער
מדבר, איבער זייער מיסהאַנדלען די קינדער פֿון יהודה און האָבען
אונשולדיגעס בלוט פֿערגאָסען אין זייער לאַנד.
20 יהודה וועט שוין אויף לאַנג בערוהיגט ווערען און ירושלים אויף פֿיעלע
דורות.
21 איך וועל זיי רייניגען אָבער פֿאַר דאָס פֿערגאָסענע בלוט וועל איך זיי
ניט אונבעשטראָפֿט לאָזען, זאָלאַנג איך, עוויגער, געפֿין זיך אין ציון.

עמוס

קאַפּיטעל א

1 די ווערטער פֿון עמוס, וועלכער איז געווען איינער פֿון די פֿיה־הענדלער
אין תקוע, דאָס וואָס ער האָט פֿאָראויסגעזעהען אויף ישראל אין די
טעג פֿון עזיהו, קעניג פֿון יהודה און ירבעם, יואש'ס זוהן, קעניג פֿון
ישראל, צוויי יאָהר פֿאַר דעם שטורם.
2 ער האָט געזאָגט: ווען פֿון ציון הערט זיך גאָט'ס געשריי און פֿון
ירושלים — זיין שטימע, וועלען פֿערוויסטעט ווערען די פּיטער־פּלעצער
וואו עס געפֿינען זיך די הירטען, און עס וועט טרוקען ווערען דאָס גראָז
פֿון כרמל.
3 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער דריי פֿערברעכענס פֿון דמשק, און
פֿאַר דעם פֿיערטען פֿערברעכען וועל איך [מיין שטראָף] ניט צוריק ציֿ
העז — וואָס זיי האָבען מיט שפּיציגע אייזענס געדראָשען די בעוואָהנער
פֿון גלעד.
4 דערפֿאַר וועל איך אַרויפֿשיקען אַ פֿייער אויפֿ'ן הויז פֿון חזאל און עס
וועט פֿערניכטען די פּאַלאַצען פֿון הדד'ס זיהן.

אַרְמְנ֖וֹת בֶּן־הֲדָֽד׃ וְשָֽׁבַרְתִּי֙ בְּרִ֣יחַ דַּמֶּ֔שֶׂק וְהִכְרַתִּ֤י יוֹשֵׁב֙ ה
מִבִּקְעַת־אָ֔וֶן וְתוֹמֵ֥ךְ שֵׁ֖בֶט מִבֵּ֣ית עֶ֑דֶן וְגָל֧וּ עַם־אֲרָ֛ם קִ֖ירָה
אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י עַזָּ֔ה 6
וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־הַגְלוֹתָ֛ם גָּל֥וּת שְׁלֵמָ֖ה
לְהַסְגִּ֥יר לֶאֱדֽוֹם׃ וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּחוֹמַ֣ת עַזָּ֑ה וְאָכְלָ֖ה 7
אַרְמְנֹתֶֽיהָ׃ וְהִכְרַתִּ֤י יוֹשֵׁב֙ מֵֽאַשְׁדּ֔וֹד וְתוֹמֵ֥ךְ שֵׁ֖בֶט מֵֽאַשְׁקְל֑וֹן 8
וַהֲשִׁיב֨וֹתִי יָדִ֜י עַל־עֶקְר֗וֹן וְאָֽבְדוּ֙ שְׁאֵרִ֣ית פְּלִשְׁתִּ֔ים אָמַ֖ר
אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵי־צֹ֔ר 9
וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־הַסְגִּירָ֞ם גָּל֤וּת שְׁלֵמָה֙
לֶאֱד֔וֹם וְלֹ֥א זָכְר֖וּ בְּרִ֥ית אַחִֽים׃ וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּח֣וֹמַת צֹ֑ר י
וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנֹתֶֽיהָ׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ 11
פִּשְׁעֵ֣י אֱד֔וֹם וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־רָדְפ֨וֹ בַחֶ֤רֶב
אָחִיו֙ וְשִׁחֵ֣ת רַחֲמָ֔יו וַיִּטְרֹ֤ף לָעַד֙ אַפּ֔וֹ וְעֶבְרָת֖וֹ שְׁמָ֥רָה נֶֽצַח׃
וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּתֵימָ֑ן וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנ֥וֹת בָּצְרָֽה׃ 12
כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י בְנֵֽי־עַמּ֔וֹן וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה 13
לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־בִּקְעָם֙ הָר֣וֹת הַגִּלְעָ֔ד לְמַ֖עַן הַרְחִ֥יב אֶת־
גְּבוּלָֽם׃ וְהִצַּ֤תִּי אֵשׁ֙ בְּחוֹמַ֣ת רַבָּ֔ה וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנוֹתֶ֑יהָ 14
בִּתְרוּעָה֙ בְּי֣וֹם מִלְחָמָ֔ה בְּסַ֖עַר בְּי֥וֹם סוּפָֽה׃ וְהָלַ֥ךְ מַלְכָּ֖ם טו
בַּגּוֹלָ֑ה ה֥וּא וְשָׂרָ֛יו יַחְדָּ֖ו אָמַ֥ר יְהוָֽה׃

CAP. II. ב

ב

כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י מוֹאָ֔ב וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א א
אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־שָׂרְפ֛וֹ עַצְמ֥וֹת מֶֽלֶךְ־אֱד֖וֹם לַשִּֽׂיד׃ וְשִׁלַּחְתִּי־ 2
אֵ֣שׁ בְּמוֹאָ֔ב וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנ֣וֹת הַקְּרִיּ֑וֹת וּמֵ֤ת בְּשָׁאוֹן֙ מוֹאָ֔ב
בִּתְרוּעָ֖ה בְּק֥וֹל שׁוֹפָֽר׃ וְהִכְרַתִּ֥י שׁוֹפֵ֖ט מִקִּרְבָּ֑הּ וְכָל־שָׂרֶ֛יהָ 3
אֶהֱר֥וֹג עִמּ֖וֹ אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ 4
פִּשְׁעֵ֣י יְהוּדָ֔ה וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־מָאֳסָ֞ם אֶת־
תּוֹרַ֣ת יְהוָ֗ה וְחֻקָּיו֙ לֹ֣א שָׁמָ֔רוּ וַיַּתְעוּם֙ כִּזְבֵיהֶ֔ם אֲשֶׁר־

הלכו

א v. 8. מלעיל ב v. 4. קמץ בז״ק

5 איך וועל אויך צוברעכען די פעסטונג פון דמשק, און וועל אויסראָטהען
די איינוואָהנער פון בקעת־און, און יעדען איינעם וואָס האַלט אַ שטעקען
פון בית־עדן. און די פאָלק פון ארם וועט פערטריעבען ווערען אין קיר,
זאָגט גאָט.
6 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער דריי פערברעכענס פון עזה, און
פאר דעם פיערטען פערברעכען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען —
ווייל זיי האָבען זיי אין גאַנצען פערזאָגט, אום איבערצוגעבען זיי צו
אדום.
7 איך וועל אַנשיקען אַ פייער אין די מויערן פון עזה און עס וועט פער־
ניכטען איהרע פּאַלאַצען.
8 איך וועל פערניכטען איינוואוינער פון אשדוד און א שטעקען האלטער פון
אשקלון; איך וועל מיין האַנד לעגען אויף עקרון און די איבערגעבליבענע
פון פלשתים וועלען אונטערגעהן — זאָגט גאָט.
9 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון צר, און פאַר
דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — וואָס זיי האָ־
בען די וואנדערער אין גאנצען איבערגעגעבען צו אדום און ניט געדענקט
דעם ברידערליכען פערבאַנד.
10 איך וועל אנשיקען אַ פייער אין די מויערן פון צר און עס וועט פערניכטען
איהרע פּאַלאַצען.
11 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון אדום, און
פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — וואָס ער
האָט זיין ברודער מיט'ן שווערד נאָכגעיאָגט; ער האָט זיין באַרעמ־
הערציגקייט פערדאָרבען, זיין צאָרן איז גרויזאם געווען און זיינע ראכע
געפיהלען האַלט ער אויף אימער.
12 איך וועל אָנשיקען אַ פייער אויף תימן און עס וועט פערניכטען די פּאַ־
לאצען פון בצרה.
13 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון עמון, און
פאַר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריקציהען — וואָס זיי
האָבען צושטערט די בארג־טהורעמס פון גלעד אום ברייטער צו מאַכען
זייער גרענעץ.
14 איך וועל אָנצינדען אַ פייער אין וואנד־מויער פון רבה און עס וועט פער־
ניכטען איהרע פּאַלאַצען, מיט אַ טומעל ווי אין טאָג פון קריעג, און מיט
אַ שטורעם ווי אין אַ שטורמישען טאָג.
15 זייער קעניג וועט אויסוואנדערן, ער מיט זיינע פירסטען צוזאַמען —
זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל ב

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון מואָב, און
פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — וואָס ער
האָט פערברענט די ביינער פון אדום'ס קעניג ווי קאַלך.
2 איך וועל אָנשיקען אַ פייער אויף מואב און עס וועט אויסשטאַרבען פון
געררויש, פון טומעל און שופר־בלאָזען.
3 איך וועל פערניכטען פון איהר די ריכטער און אלע פירסטען וועל איך
אויס'הרג'ענען אין איהר — זאָגט גאָט.
4 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון יהודה, און
פאַר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריקציהען — וואָס
זיי האָבען פערהאַסט גאָט'ס לעהרע און האָבען ניט געהערט זיינע גע־
זעצע; עס האָבען זיי פערפיהרט די זעלביגע פאלשקייטען נאָך וועלכע
זייערע עלטערן זיינען געגאַנגען.

ה הָלְכוּ אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה
6 אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ ° כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה
פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בַּכֶּסֶף
7 צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם׃ הַשֹּׁאֲפִים עַל־עֲפַר־אֶרֶץ
בְּרֹאשׁ דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יַטּוּ וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל־
8 הַנַּעֲרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי׃ וְעַל־בְּגָדִים חֲבֻלִים
יַטּוּ אֵצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ וְיֵין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם׃
9 וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ אֲרָזִים
גָּבְהוֹ וְחָסֹן הוּא כָּאַלּוֹנִים וָאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו
י מִתָּחַת׃ וְאָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאוֹלֵךְ
אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה לָרֶשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃
11 וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לִנְזִרִים הַאַף אֵין
12 זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ וַתַּשְׁקוּ אֶת־הַנְּזִרִים יָיִן
13 וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר לֹא תִּנָּבְאוּ׃ הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק
14 תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה לָהּ עָמִיר׃ וְאָבַד
מָנוֹס מִקָּל וְחָזָק לֹא־יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְגִבּוֹר לֹא־יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃
טו וְתֹפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא יְמַלֵּט וְרֹכֵב
16 הַסּוּס לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃ וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס
בַּיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃

CAP. III. ג

ג
א שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
2 רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל־כֵּן אֶפְקֹד
3 עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־עֲוֹנֹתֵיכֶם׃ הֲיֵלְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בִּלְתִּי אִם־
4 נוֹעָדוּ׃ הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר
ה קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי אִם־לָכָד׃ הֲתִפֹּל צִפּוֹר עַל־פַּח
הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הֲיַעֲלֶה־פַּח מִן־הָאֲדָמָה וְלָכוֹד לֹא

ילכוד

פ v. 6. הפטורת וישב v. 14. קמץ בז״ק

5 איך וועל אָנשיקען אַ פייער אויף יהודה און עס וועט פערניכטען די פּאַלאַצען פון ירושלים.

6 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : איבער די דריי פערברעכענס פון ישראל׳ס, און פאַר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריקציהען — וואָס זיי האָבען פאַר געלד פערקויפט אונשולדיגע און אָרימע — פאַר שיך.

7 זיי ווילען צו זייער אקער־לאַנד אויף דעם טהייל פון ארימען צונעהמען און דאָס רעכט פון געדריקטען פערבייגען זיי ; יעדער געהט מיט זיין פאטער צו אַ מיידעל אום מיין הייליגען נאָמען צו פערשוועכען.

8 אויף פער׳משכון׳טע קליידער לעגען זיי זיך אוים נעבען יעדען אַלטאַר, און גערויבטען וויין טרינקען זיי אינ׳ם הויז פון זייער גאָט.

9 און איך האָב פאַר זיי פערטיליגט דעם אמרי, וועלכער איז הויך ווי אַ צעדער און שטאַרק ווי אַ איכע, דאָך האָב איך פערניכטעט זיינע פרוכט פון אויבען און זיינע וואָרצלען פון אונטען.

10 איך האָב אייך ארויסגענומען פונ׳ם לאַנד מצרים און ארומגעפיהרט אייך פיערציג יאָהר אין מדבר אום אָבצונעהמען דאָס לאַנד פון אמרי.

11 פון אייערע זיהן האָב איך אָנגעשטעלט נביאים און גאָט׳ס דיענער פון אייערע יונגע קינדער, איז עס ניט אַזוי, קינדער ישראל ? — זאָגט גאָט.

12 איהר האָט גאָט׳ס דיענער מיט וויין אָנגעטרונקען און די נביאים האָט איהר בעפוילען : „איהר זאָלט ניט פּראָפעצייהען״.

13 יעצט וועל איך אייך אונטערדריקען ווי עס דריקט אַ וואָגען וואָס איז פול מיט גארבען.

14 עס וועט די רעטונג אונמעגליך זיין פאַר דעם שנעלסטען און דער שטאַרקער וועט קיינע קרעפטען האָבען, זאָגאַר דער העלד וועט זיך ניט רעטען.

15 דער בויגענשיסער וועט ניט ביישטעהן און דער פלינקער וועט זיך ניט רעטען, זאָגאַר דער פערדרעהטער וועט זיך ניט רעטען.

16 דער מוטהיגער אונטער די העלדען וועט דאַן ענטלויפען נאַקעט — זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל ג

1 הערט, קינדער ישראל, דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט וועגען אייך גערעדט, וועגען דער גאַנצע פאַמיליע וועלכע איך האָב אַרויסגענומען פונ׳ם לאַנד מצרים, אַזוי צו זאָגען :

2 נאָר אייך אַנערקען איך פון אַלע פאַמיליען פון דער ערד, דערפאַר וועל איך אויף אייך אַ שטראָף ברענגען אויף אַלע אייערע זינד.

3 געהען צוויי צוזאַמען אויב זיי האָבען פאָראוים ניט בעשטימט צו געהן ?

4 ברילט אַ לייב אין וואַלד ווען ער האָט קיין רויב ? לאָזט אַ יונגער לייב ארוים אַ שטימע אין זיין העהל ווען ער האָט נישט געכאַפּט ?

5 פאַלט אַ פויגעל אין אַ נעץ אויף דר׳ערד ווען זי האָט קיין שטרויכלונג ? הויבט זיך אַ נעץ פון דר׳ערד אויב ער האָט נישט געכאַפּט ?

6 יִלְכּוֹד׃ אִם־יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם־תִּהְיֶה
7 רָעָה בְּעִיר וַיהוָה לֹא עָשָׂה׃ כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יֱהוִה
8 דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ אַרְיֵה שָׁאָג
9 מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יֱהוִה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא׃ הַשְׁמִיעוּ
עַל־אַרְמְנוֹת בְּאַשְׁדּוֹד וְעַל־אַרְמְנוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאִמְרוּ
הֵאָסְפוּ עַל־הָרֵי שֹׁמְרוֹן וּרְאוּ מְהוּמֹת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ
י וַעֲשׁוּקִים בְּקִרְבָּהּ׃ וְלֹא־יָדְעוּ עֲשׂוֹת־נְכֹחָה נְאֻם־יְהוָה
11 הָאוֹצְרִים חָמָס וָשֹׁד בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה צַר וּסְבִיב הָאָרֶץ וְהוֹרִד מִמֵּךְ עֻזֵּךְ וְנָבֹזּוּ
12 אַרְמְנוֹתָיִךְ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יַצִּיל הָרֹעֶה מִפִּי
הָאֲרִי שְׁתֵּי כְרָעַיִם אוֹ בְדַל־אֹזֶן כֵּן יִנָּצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
13 הַיֹּשְׁבִים בְּשֹׁמְרוֹן בִּפְאַת מִטָּה וּבִדְמֶשֶׁק עָרֶשׂ׃ שִׁמְעוּ
14 וְהָעִידוּ בְּבֵית יַעֲקֹב נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת׃ כִּי
בְּיוֹם פָּקְדִי פִשְׁעֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָיו וּפָקַדְתִּי עַל־מִזְבְּחוֹת בֵּית־
טו אֵל וְנִגְדְּעוּ קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְנָפְלוּ לָאָרֶץ׃ וְהִכֵּיתִי בֵית־
הַחֹרֶף עַל־בֵּית הַקָּיִץ וְאָבְדוּ בָּתֵּי הַשֵּׁן וְסָפוּ בָּתִּים רַבִּים
נְאֻם־יְהוָה׃

Cap. IV. ד

ד

א שִׁמְעוּ הַדָּבָר הַזֶּה פָּרוֹת הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּהַר שֹׁמְרוֹן הָעֹשְׁקוֹת
דַּלִּים הָרֹצְצוֹת אֶבְיוֹנִים הָאֹמְרֹת לַאֲדֹנֵיהֶם הָבִיאָה
2 וְנִשְׁתֶּה׃ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהוִה בְּקָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים
עֲלֵיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירוֹת דּוּגָה׃
3 וּפְרָצִים תֵּצֶאנָה אִשָּׁה נֶגְדָּהּ וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמוֹנָה נְאֻם־
4 יְהוָה׃ בֹּאוּ בֵית־אֵל וּפִשְׁעוּ הַגִּלְגָּל הַרְבּוּ לִפְשֹׁעַ וְהָבִיאוּ
ה לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים מַעְשְׂרֹתֵיכֶם׃ וְקַטֵּר
מֵחָמֵץ תּוֹדָה וְקִרְאוּ נְדָבוֹת הַשְׁמִיעוּ כִּי כֵן אֲהַבְתֶּם בְּנֵי
6 יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְגַם אֲנִי נָתַתִּי לָכֶם נִקְיוֹן

שנים

ג׳ v. 8. קמץ בלא אס״ף ibid עד כאן

6 בלאָזט מען שופר אין שטאָדט ווען דאָס פאָלק איז ניט אונרוהיג ? קען אין שטאָדט אַן אונגליק זיין, וועלכען גאָט האָט ניט געמאַכט ?
7 אַזוי טהוט גאָט קיין זאַך איידער ער דעקט אויף זיין געהיימניס צו זיינע דיענער, די נביאים.
8 ווען אַ לייב ברילט ווער איז ניט אין שרעק ? ווען דער עוויגער הייסט ווער קען ניט פּראָפעצייהען ?
9 פּראָפעצייהעט וועגען די פּאַלאַצען פון אַשדוד און די פּאַלאַצען פונ׳ם לאַנד מצרים און זאָגט : פערזאַמעלט זיך אויף די בערג פון שמרון וועט איהר זעהען גרויסע אונרוהען אין איהר און בערויבטע אונטער איהרע איינוואוינער.
10 זיי פערשטעהען ניט ווי ריכטיג צו האַנדלען זאָגט גאָט — זיי פער־מעהרען געוואַלדטהאַטען און רויב אין זייערע פּאַלאַצען.
11 דערפאַר האָט אַזוי געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט : דער פיינד איז שוין אַרום דאָס לאַנד, ער וועט פון דיר אַראָבנעהמען דיין מאַכט און דיינע פּאַלאַצען וועלען צורויבט ווערען.
12 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : אַזוי ווי דער הירט רעטעט פון לייב׳ס מויל צוויי קניען אָדער אַ שטיקעל אויער, אַזוי וועלען גערעטעט ווערען די קינדער ישראל אין ווינקעל בעט און אין ברעג קינדער־בעטעל.
13 הערט דאָס און וואַרענט דאָס הויז פון יעקב — זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט, גאָט פון אַרמעען.
14 וואָרום ווען איך וועל ישראל זיין פערברעכען דערמאָהנען, וועל איך אַ שטראָף לעגען אויף די אַלטאַרען פון בית־אל, דאַן וועלען אָבגעבראָכען ווערען די ווינקלען פון אַלטאַר און וועלען אויף דער ערד אַראָבפאַלען.
15 איך וועל צוברעכען דאָס ווינטער־הויז און דאָס זומער־הויז, עס וועלען פערניכטעט ווערען די עלפאַנטביינערנע פּאַלאַצען און פיעל הייזער וועלען אונטער געהען — זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל ד

1 הערט אויס דאָס וואָרט, בשן־קיה פונ׳ם באַרג שמרון, וועלכע בעדריקען די אָרימע און קוועלען די בעדירפטיגע, די וואָס זאָגען צו זייערע מענער, „ברענג, מיר וועלען טרינקען !"
2 דער אַלמעכטיגער גאָט האָט געשוואָרען. ביי זיין הייליגטהום, אַז עס וועלען קומען אויף אייך צייטען וואָס מען וועט אייך אַוועקטראָגען אין רויבערשיפען און אייערע קינדער — אין פישער־שיפלאַך.
3 דורך די וואַנטשפּאַלטען וועלען זיי אַרויס איינע קעגען די אַנדערע און אין די האַרעמען וועט איהר אַריינגעוואָרפען ווערען — זאָגט גאָט.
4 געהט אין בית־אל און זינדיגט דאָרטען, אין גלגל זינדיגט פיעל. ברענגט יעדער פריה מאָרגען אייערע אָפּפער, יעדערע דריי טעג — אייער מעשר.
5 ברענגט אַ דאַנק־אָפּפער פון אונגעזייערט געבעקס און רופט אויס מען זאָל ברענגען פריייוויליגע אָפּפער, מאַכט בעקאַנט, דען דאָס ליעבט איהר, קינדער ישראל, — זאָגט גאָט.
6 איך האָב אייך, זאָגט גאָט, געגעבען הונגער־נויטה אין אַלע שטעדט איי

שִׁנַּיִם בְּכָל־עָרֵיכֶם וְחֹסֶר לֶחֶם בְּכֹל מְקוֹמֹתֵיכֶם וְלֹא־
7 שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ וְגַם אָנֹכִי מָנַעְתִּי מִכֶּם אֶת־הַגֶּשֶׁם
בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים לַקָּצִיר וְהִמְטַרְתִּי עַל־עִיר אֶחָת
וְעַל־עִיר אַחַת לֹא אַמְטִיר חֶלְקָה אַחַת תִּמָּטֵר וְחֶלְקָה
8 אֲשֶׁר־לֹא־תַמְטִיר עָלֶיהָ תִּיבָשׁ׃ וְנָעוּ שְׁתַּיִם שָׁלֹשׁ עָרִים
אֶל־עִיר אַחַת לִשְׁתּוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי
9 נְאֻם־יְהוָה׃ הִכֵּיתִי אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן הַרְבּוֹת גַּנּוֹתֵיכֶם
וְכַרְמֵיכֶם וּתְאֵנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם יֹאכַל הַגָּזָם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי
י נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁלַּחְתִּי בָכֶם דֶּבֶר בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם הָרַגְתִּי
בַחֶרֶב בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי סוּסֵיכֶם וָאַעֲלֶה בְּאֹשׁ מַחֲנֵיכֶם
11 וּבְאַפְּכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ הָפַכְתִּי בָכֶם
כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וַתִּהְיוּ כְּאוּד מֻצָּל
12 מִשְּׂרֵפָה וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה־
לְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵקֶב כִּי־זֹאת אֶעֱשֶׂה־לָּךְ הִכּוֹן לִקְרַאת־אֱלֹהֶיךָ
13 יִשְׂרָאֵל׃ כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה־
שֵּׂחוֹ עֹשֵׂה שַׁחַר עֵיפָה וְדֹרֵךְ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ יְהוָה אֱלֹהֵי־
צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

CAP. V. ה

ה

א שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה בֵּית
2 יִשְׂרָאֵל׃ נָפְלָה לֹא־תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל נִטְּשָׁה
3 עַל־אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָהּ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף תַּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיּוֹצֵאת מֵאָה תַּשְׁאִיר
4 עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית
ה יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וִחְיוּ׃ וְאַל־תִּדְרְשׁוּ בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל לֹא
תָבֹאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל גָּלֹה יִגְלֶה וּבֵית
6 אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃ דִּרְשׁוּ אֶת־יְהוָה וִחְיוּ פֶּן־יִצְלַח כָּאֵשׁ
7 בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין־מְכַבֶּה לְבֵית־אֵל׃ הַהֹפְכִים לְלַעֲנָה

מִשְׁפָּט

ד v. 13. מלע

ערע און ברויט מאַנגעל אין אַלע ערטער אייערע, איהר אָבער האָט זיך נאָך
אַלץ צו מיר ניט אומגעקעהרט — זאָגט גאָט.
7 איך האָב אויך פערהאַלטען דעם רעגען דריי מאָנאַטען פאַר דעם
שניט, אויף איין שטאָדט האָב איך רעגען געשיקט און אויף די אַנדערע
שטאָדט קיין רעגען; אויף איין פעלד געהט רעגען און אויף די וואָס עס
רעגענט ניט יענע ווערט אויסגעטריקענט.
8 צוויי אָדער דריי שטעדט וועלען אויסוואַנדערן צו איין שטאָדט אום
וואַסער צו טרינקען, זיי וועלען אָבער ניט זאַט טרינקען; און דאָך האָט
איהר זיך צו מיר ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.
9 איך האָב אייך געשטראָפט מיט קאָרנבראַנד און געלזוכט דאָס מעהרסטע
פון אייערע פעלדער און וויינגערטנער, אייערע פייגענבוימער, און אויל-
בוימער פערניכטעט דער היישעריק; דאָך האָט איהר זיך צו מיר ניט
געקעהרט — זאָגט גאָט.
10 איך האָב אויף אייך אַנגעשיקט אַ פעסט ווען איהר זייט אין מצרים גע-
גאַנגען, איך האָב מיט'ן שווערד גע'הרג'עט אייערע יונגע מענשען און גע-
לאָזען געפאַנגען נעהמען אייערע פערד, דער געשטאַנק פון אייער לאַגער
האָט זיך אויפגעהויבען אין אייער נאָז; און איהר האָט זיך צו מיר נאָך
ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.
11 איך האָב אייך איבערגעקעהרט ווי די גרויסע איבערקעהרעניש פון סדום
און עמורה, איהר זייט געוואָרען ווי אַ האָלץ וואָס מען ציהט אַרויס פונ'ם
פייער; דאָך האָט איהר זיך צו מיר ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.
12 דערפאַר וועל איך דיר טהאָן דאָס זעלבע, ישראל; אָבער איידער איך
זאָל דיר דאָס טהאָן, בעקעהר זיך, ישראל, צו דיין גאָט!
13 וואָרום ער איז דער וואָס פאָרמט בערג, בעשאַפט ווינד און זאָגט דעם
מענשען וואָס ער רעדט, ער מאַכט די מאָרגענליכט און אָוונד-פינסטער-
ניס און בעטרעט די העכסטע ערטער פון דער וועלט — זיין נאָמען איז
עוויגער — דער גאָט פון אַרמעען.

קאַפּיטעל ה

1 הערט אויס דאָס וואָרט וואָס איך רייד וועגען אייך און די קלאָגליעד,
הויז ישראל!
2 זי איז געפאַלען און קען מעהר ניט אויפשטעהען, די יונגפרוי ישראל;
זי איז צו דר'ערד געפאַלען און קיינער הויבט איהר אויף.
3 וואָרום אַזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: די שטאָדט וואָס האָט אַרויס-
געגעבען טויזענד וועט אין איהר נאָר הונדערט פערבלייבען, און די וואָס
האָט אַרויסגעגעבען הונדערט וועט אין איהר נאָר צעהען בלייבען פון
דאָס הויז ישראל.
4 וואָרום אַזוי האָט געזאָגט וועגען דאָס הויז ישראל: ווענדעט זיך
צו מיר און לעבט!
5 ווענדעט זיך ניט צו בית אל, קומט ניט אין גלגל און געהט ניט אין
באר שבע, וואָרום גלגל וועט אויסוואַנדערן און פון בית אל וועט גאָר
נישט ווערען.
6 ווענדעט זיך צו גאָט און לעבט, אום עס זאָל זיך ניט פאַנאַנדערפלאַמען
ווי אַ פייער דאָס הויז יוסף, און בית אל זאָל ניט ברענען אַז מען זאָל
איהר ניט קענען אָבלעשען.
7 איהר וואָס מאַכט די רעכטע צו ביטערע ווערמוט און די גערעכטיגקייט
לעגט איהר אין דר'ערד.

מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאָרֶץ הִנִּיחוּ׃ עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְהֹפֵךְ 8
לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקּוֹרֵא לְמֵי־הַיָּם
וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃ הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז 9
וְשֹׁד עַל־מִבְצָר יָבוֹא׃ שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר תָּמִים י
יְתָעֵבוּ׃ לָכֵן יַעַן בּוֹשַׁסְכֶם עַל־דָּל וּמַשְׂאַת־בַּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ 11
בָּתֵּי גָזִית בְּנִיתֶם וְלֹא־תֵשְׁבוּ בָם כַּרְמֵי־חֶמֶד נְטַעְתֶּם וְלֹא
תִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ כִּי יָדַעְתִּי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וַעֲצֻמִים 12
חַטֹּאתֵיכֶם צֹרְרֵי צַדִּיק לֹקְחֵי כֹפֶר וְאֶבְיוֹנִים בַּשַּׁעַר הִטּוּ׃
לָכֵן הַמַּשְׂכִּיל בָּעֵת הַהִיא יִדֹּם כִּי עֵת רָעָה הִיא׃ 13
דִּרְשׁוּ־טוֹב וְאַל־רָע לְמַעַן תִּחְיוּ וִיהִי־כֵן יְהוָה אֱלֹהֵי־ 14
צְבָאוֹת אִתְּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם׃ שִׂנְאוּ־רָע וְאֶהֱבוּ טוֹב טו
וְהַצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי יֶחֱנַן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת
שְׁאֵרִית יוֹסֵף׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת 16
אֲדֹנָי בְּכָל־רְחֹבוֹת מִסְפֵּד וּבְכָל־חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹ־הוֹ
וְקָרְאוּ אִכָּר אֶל־אֵבֶל וּמִסְפֵּד אֶל־יוֹדְעֵי נֶהִי׃ וּבְכָל־כְּרָמִים 17
מִסְפֵּד כִּי־אֶעֱבֹר בְּקִרְבְּךָ אָמַר יְהוָה׃ הוֹי הַמִּתְאַוִּים 18
אֶת־יוֹם יְהוָה לָמָּה־זֶּה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא־חֹשֶׁךְ וְלֹא־
אוֹר׃ כַּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֲרִי וּפְגָעוֹ הַדֹּב וּבָא 19
הַבַּיִת וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־הַקִּיר וּנְשָׁכוֹ הַנָּחָשׁ׃ הֲלֹא־חֹשֶׁךְ כ
יוֹם יְהוָה וְלֹא־אוֹר וְאָפֵל וְלֹא־נֹגַהּ לוֹ׃ שָׂנֵאתִי מָאַסְתִּי 21
חַגֵּיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּעַצְּרֹתֵיכֶם׃ כִּי אִם־תַּעֲלוּ־לִי עֹלוֹת 22
וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה וְשֶׁלֶם מְרִיאֵיכֶם לֹא אַבִּיט׃ הָסֵר 23
מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁרֶיךָ וְזִמְרַת נְבָלֶיךָ לֹא אֶשְׁמָע׃ וְיִגַּל כַּמַּיִם 24
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנַחַל אֵיתָן׃ הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הִגַּשְׁתֶּם־ כה
לִי בַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וּנְשָׂאתֶם אֵת 26
סִכּוּת מַלְכְּכֶם וְאֵת כִּיּוּן צַלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם לָכֶם׃ וְהִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מֵהָלְאָה לְדַמָּשֶׂק אָמַר 27
יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

8 דער וואָס מאַכט די פּלאַנעטען כימה און כסיל, דער וואָס מאַכט פון פינסטער ליכטיג און פון טאָג — אַ פינסטערע נאַכט, דער וואָס רופט צוזאַמען דאָס וואַסער פון ים און גיעסט זיי אויס אויף דר׳ערד — זיין נאָמען איז גאָט —
9 ער מאַכט דעם בערויבטען שטאַרקער פאַר דעם מעכטיגען און ברענגט אַן אונגליק אויף אַ פעסטונג.
10 זיי האַסען דעם וואָס ווייזט אויף די רעכטע אינ׳ם טהויער, און דעם וואָס רעדט ריכטיגקייט פעראַבשייען זיי.
11 דערפאַר וויל איהר טרעט אויפ׳ן אָרימען און איהר נעהמט פון איהם אָב אַ קאָרן־אָנלייהע — וועט איהר ניט בעוואוינען די שטיינערנע הייזער וואָס איהר האָט געבויט און וועט ניט טרינקען דעם וויין פון די בעסטע וויינגערטנער וואָס איהר האָט געפלאַנצט.
12 איך ווייס ווי גרויס אייערע פערברעכענס זיינען און ווי פיעל אייערע זינד זיינען — איהר אונטערדריקט דעם פרומען, איהר נעהמט אויסקויף געלד; און די רעכטע פון אָרימאַן פערבייגען זיי אין געריכטס אָרט.
13 ווייל דער פערנינפטיגער מענש שווייגט אייך דאַן, עס איז ווירקליך אַן אונגליקליכע צייט.
14 זוכט גוטס אָבער ניט שלעכטס, אום איהר זאָלט לעבען און גאָט זאָל מיט אייך זיין ווי איהר פערלאַנגט.
15 האַסט דאָס שלעכטס און ליעבט דאָס גוטס, שטעלט איין אין שטאָדט־טהויער גערעכטיגקייט, פיליכט וועט דער גאָט פון אַרמעען בעגנאַדיגען די איבערגעבליעבענע פונ׳ם הויז יוסף.
16 האָט דערפאַר אַזוי געזאָגט דער עוויגער גאָט פון אַרמעען: אין אַלע ברייטע גאַסען וועט זיין אַ קלאָג און אין אַלע קליינע געסלאַך וועט מען זאָגען „אוי, אוי!" די ערד־אַרבייטער וועלען אַ טרויער אויסרופען און אַ קלאָג — די געניטע קלעגער.
17 אין אַלע וויינגערטנער וועט אַ קלאָג זיין, וואָרום איך וועל דורכגעהן צווישען דיר — זאָגט גאָט.
18 וועה צו די וואָס וואַרטען אויף גאָט׳ס טאָג! וואָס איז פאַר אייך גאָט׳ס טאָג? — ער איז פינסטער ניט ליכטיג.
19 אַזוי ווי יעמאַנד ענטלויפט פון אַ לייב און טרעפט אַ בער, און אַז ער קומט שוין אין הויז און שפּאַרט אָן זיין האַנד אויפ׳ן וואַנד בייסט איהם אַ שלאַנג.
20 גאָט׳ס טאָג איז דאָך פינסטער און ניט ליכטיג, גאַנץ דונקעל — אָהן שיין.
21 איך האַס און פערהאַס אייערע פייערטעג און וועל ניט שמעקען אייערע פעסט־אָפּפער.
22 אַז איהר וועט מיר ברענגען גאַנץ־אָפּפער אָדער שפּייז־אָפּפער וועל איך ניט אָננעהמען, אויף די פריעדען־אָפּפער פון אייערע געשטאָפּטע אָקסען וויל איך ניט אָנקוקען.
23 ערוויטער פון מיר דיינע פיעל געזאַנגען, דאָס שפּיעלען פון דיינע האַר־פען וויל איך ניט הערען.
24 זאָל די גערעכטיגקייט קוועלען ווי וואַסער, און די וואָהלטהאָט ווי אַ שטראָהמענדער טייך.
25 האָט איהר מיר געבראַכט אין מדבר אָפּפער און שפּייזען, די גאַנצע פערציג יאָהר, הויז פון ישראל?
26 און איהר טראָגט זיך אַרום מיט סכות, אייער מלך־געץ, מיט אייערע בילדער פון כיון און אייער געץ כוכב, וועלכע איהר האָט פאַר זיך געמאַכט.
27 דערפאַר וועל איך אייך פערטרייבען ווייטער ווי דמשק — זאָגט דער עוויגער וואָס זיין נאָמען איז גאָט פון אַרמעען.

CAP. VI. ו

א הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן וְהַבֹּטְחִים בְּהַר שֹׁמְרוֹן נְקֻבֵי רֵאשִׁית
2 הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ עִבְרוּ כַלְנֵה וּרְאוּ וּלְכוּ
מִשָּׁם חֲמַת רַבָּה וּרְדוּ גַת־פְּלִשְׁתִּים הֲטוֹבִים מִן־הַמַּמְלָכוֹת
3 הָאֵלֶּה אִם־רַב גְּבוּלָם מִגְּבֻלְכֶם׃ הַמְנַדִּים לְיוֹם רָע וַתַּגִּשׁוּן
4 שֶׁבֶת חָמָס׃ הַשֹּׁכְבִים עַל־מִטּוֹת שֵׁן וּסְרֻחִים עַל־עַרְשׂוֹתָם
ה וְאֹכְלִים כָּרִים מִצֹּאן וַעֲגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק׃ הַפֹּרְטִים עַל־
6 פִּי הַנָּבֶל כְּדָוִיד חָשְׁבוּ לָהֶם כְּלֵי־שִׁיר׃ הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי
יַיִן וְרֵאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשָׁחוּ וְלֹא נֶחְלוּ עַל־שֵׁבֶר יוֹסֵף׃
7 לָכֵן עַתָּה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גֹּלִים וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים׃
8 נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּנַפְשׁוֹ נְאֻם־יְהֹוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָאֵב
אָנֹכִי אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנֹתָיו שָׂנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר
9 וּמְלֹאָהּ׃ וְהָיָה אִם־יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וָמֵתוּ׃
י וּנְשָׂאוֹ דּוֹדוֹ וּמְסָרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן־הַבַּיִת וְאָמַר לַאֲשֶׁר
בְּיַרְכְּתֵי הַבַּיִת הַעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אָפֶס וְאָמַר הָס כִּי לֹא
11 לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהֹוָה׃ כִּי־הִנֵּה יְהֹוָה מְצַוֶּה וְהִכָּה
12 הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטֹן בְּקִעִים׃ הַיְרֻצוּן בַּסֶּלַע
סוּסִים אִם־יַחֲרוֹשׁ בַּבְּקָרִים כִּי־הֲפַכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט
13 וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה׃ הַשְּׂמֵחִים לְלֹא דָבָר הָאֹמְרִים הֲלוֹא
14 בְחָזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ קַרְנָיִם׃ כִּי הִנְנִי מֵקִים עֲלֵיכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהֹוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי וְלָחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא
חֲמָת עַד־נַחַל הָעֲרָבָה׃

CAP. VII. ז

א כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר גֹּבַי בִּתְחִלַּת עֲלוֹת
2 הַלָּקֶשׁ וְהִנֵּה־לֶקֶשׁ אַחַר גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ׃ וְהָיָה אִם־כִּלָּה
לֶאֱכוֹל אֶת־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה סְלַח־נָא מִי
3 יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא׃ נִחַם יְהֹוָה עַל־זֹאת לֹא תִהְיֶה

אמר

ה v. 10. קמץ בז״ק

קאַפּיטל ו

1 װעה צו די פֿריידליכע איינוואוינער פֿון ציון און די רוהיגע בעוואוינער
פֿונ׳ם בארג שמרון, וועלכע רופֿען זיך די בעסטע אונטער פֿעלקער צו
וועמען דאָס הויז ישראל איז נאָך שטיצע געקומען.
2 געהט אין כלנה און פֿון דאָרטען צו גרויס חמת, געהט אַרונטער אין גת
(פּלשתים) און זעהט אויב זיי זיינען בעסער פֿאַר די קעניגרייכען, אויב
זייער גרענעץ איז גרעסער פֿאַר אייער גרענעץ.
3 זיי ערווייטערן דעם אונגליקס טאָג אָבער דאָס געוואַלדטהאַט ערנעהנען
זיי בּיסלאכווייז.
4 זיי ליעגען אויף עלפֿאַנטביינערנע בעטען און זיינען אויסגעצויגען אויף
זייערע קינדער־בעטען, זיי עסען די בעסטע פֿון שעפּסען און קעלבער פֿון
מאַסט־שטאַל.
5 זיי זינגען נאָך די האַרפֿען און טראַכטען זיך אויס אַזעלכע אינסטרומענ־
טען ווי דוד.
6 די וועלכע טרינקען ווייז פֿון בעקענס און שמירען זיך מיט דאָס בעסטע
אויל און זיי אַרט ניט יוסף׳ס בראָך.
7 דערפֿאַר וועלען זיי יעצט וואַנדערן פֿאָראויס די אויסגעוואַנדערטע,
עס וועט אויפֿהערען דער יובעלגעשריי פֿון די אויסגעצויגענע.
8 דער אַלמעכטיגער גאָט שווערט מיט זיך זעלבסט, אַזוי רעדט דער עוויגער
גאָט פֿון ארמעען: איך פֿעראַבשיי יעקב׳ס שטאָלץ און האַס זיינע פּאַ־
לאַצען, איך וועל איבערגעבען (צום פֿיינד) די שטאָדט מיט אַלץ וואָס
אין איהר געפֿינט זיך.
9 דאַן אויב עס וועלען צעהן מענשען זיין אין איין הויז, וועלען זיי אַלע
אויסשטאַרבען.
10 זיין פֿעטער אָדער בעערדיגער וועט איהם טראָגען, גליעדערווייז ארויס־
טראָגען פֿון הויז, און ער וועט זאָגען צו דעם וואָס שטעהט אין ווינקעל
הויז: „איז נאָך דאָ וואָס נעבען דיר?״ און יענער וועט ענטפֿערען:
„ניין!״; וועט ער ווידער זאָגען: „שטיל! דערמאָהן נאָר ניט גאָט׳ס
נאָמען.״
11 ווי גאָט וועט אַ בעפֿעהל געבען וועט מען צוברעכען דאָס גרויסע הויז אויף
שפּענער און דאָס קליינע הויז אויף שפּענדלאָך.
12 לויפֿען פֿערד אויף אַ פֿעלז? אַקערט מען אויף אַ פֿעלז מיט רינדער?
איהר האָט אָבער דאָס רעכט איבערקעהרט אויף ביטערנים און די פֿרוכט
פֿון גערעכטיגקייט אויף גיפֿטיגע ווערמוטה.
13 איהר, וועלכע פֿרעהט זיך אָהן אַן אורזאַכע, זאָגענדיג: מיט אונזער
אייגענע מאַכט האָבען מיר זיך די הערשאַפֿט גענומען.
14 ווארום איך וועל אויף אייך, הויז ישראל, אויפֿהויבען אַ פֿאָלק —
זאָגט דער עוויגער גאָט פֿון ארמעען — און זיי וועלען אייך פּעריאָגען
פֿון דעם אַריינגאַנג אין חמת ביז דעם טהאָל פֿון דער וויסטע.

קאַפּיטל ז

1 אַזוי האָט מיר דער אַלמעכטיגער גאָט געוויזען: אָט בעשאַפֿט ער אַ היי־
שעריק ווען עס פֿאַנגט זיך אָן דאָס אָבקלייבען פֿון פֿרוכט (דאָס פֿרוכט
אבקלייבען איז געווען נאָך דעם הויפּט־שניט),
2 און ער וועט פֿערבלייבען ביז ער וועט אויפֿעסען דאָס גאַנצע גראָז פֿונ׳ם
לאַנד. האָב איך געזאָגט: „אַלמעכטיגער גאָט! פֿערציִיהע, איך בעט
דיך! וועט יעקב, וואָס איז אַזוי קראַפּטלאָז, דאָס קענען אויסשטעהן?״
3 דאַן האָט זיך גאָט בעדענקט וועגען דעם — „עס וועט ניט געשעהען!״ —
האָט גאָט געזאָגט.

אָמַר יְהוִה׃ כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִנֵּה קֹרֵא לָרִב 4
בָּאֵשׁ אֲדֹנָי יֱהוִה וַתֹּאכַל אֶת־תְּהוֹם רַבָּה וְאָכְלָה אֶת־
הַחֵלֶק׃ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה חֲדַל־נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן ה
הוּא׃ נִחַם יְהוָה עַל־זֹאת גַּם־הִיא לֹא תִהְיֶה אָמַר אֲדֹנָי 6
יֱהוִה׃ כֹּה הִרְאַנִי וְהִנֵּה אֲדֹנָי נִצָּב עַל־חוֹמַת אֲנָךְ 7
וּבְיָדוֹ אֲנָךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה־אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר 8
אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי שָׂם אֲנָךְ בְּקֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־
אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃ וְנָשַׁמּוּ בָּמוֹת יִשְׂחָק וּמִקְדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל 9
יֶחֱרָבוּ וְקַמְתִּי עַל־בֵּית יָרָבְעָם בֶּחָרֶב׃ וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה י
כֹּהֵן בֵּית־אֵל אֶל־יָרָבְעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קָשַׁר עָלֶיךָ
עָמוֹס בְּקֶרֶב בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא־תוּכַל הָאָרֶץ לְהָכִיל אֶת־
כָּל־דְּבָרָיו׃ כִּי־כֹה אָמַר עָמוֹס בַּחֶרֶב יָמוּת יָרָבְעָם וְיִשְׂרָאֵל 11
גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל־עָמוֹס 12
חֹזֶה לֵךְ בְּרַח־לְךָ אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וֶאֱכָל־שָׁם לֶחֶם וְשָׁם
תִּנָּבֵא׃ וּבֵית אֵל לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא כִּי מִקְדַּשׁ־מֶלֶךְ 13
הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא׃ וַיַּעַן עָמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲמַצְיָה 14
לֹא־נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא בֶן־נָבִיא אָנֹכִי כִּי־בוֹקֵר אָנֹכִי וּבוֹלֵס
שִׁקְמִים׃ וַיִּקָּחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לֵךְ טו
הִנָּבֵא אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה אַתָּה אֹמֵר 16
לֹא תִנָּבֵא עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא תַטִּיף עַל־בֵּית יִשְׂחָק׃ לָכֵן כֹּה־ 17
אָמַר יְהוָה אִשְׁתְּךָ בָּעִיר תִּזְנֶה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ
וְאַדְמָתְךָ בַּחֶבֶל תְּחֻלָּק וְאַתָּה עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה תָּמוּת
וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃

ח Cap. VIII. ח

כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִנֵּה כְּלוּב קָיִץ׃ וַיֹּאמֶר מָה־אַתָּה א 2
רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר כְּלוּב קָיִץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בָּא הַקֵּץ
אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃ וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת 3
הֵיכָל בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה רַב הַפֶּגֶר בְּכָל־מָקוֹם

השליך

4 אַזוי האָט מיר גאָט געוויזען: אָט, רופט דער אַלמעכטיגער גאָט אַרויס דעם פייער אין קריעג פאַר דעם מעכטיגען גאָט, און ער פערברענט ביז אין טיעפען אַבגרונד אַריין און אויך די פעלדער.
5 האָב איך געזאָגט: „אַלמעכטיגער גאָט! הער אויף, איך בעט דיך! וועט יעקב, וואָס איז אַזוי קראַפטלאָז, קענען דאָס אויסשטעהן?
6 דאַן האָט זיך גאָט בעדענקט וועגען דעם — „אויך דאָס וועט ניט געשעהען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
7 ער האָט מיר אַזוי געוויזען: אָט שטעהט גאָט אויף אַ גלייכע מויער־וואַנד און האַלט זינקבליי אין זיין האַנד,
8 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: „וואָס זעהסטו, עמוס?" האָב איך געענטפערט: „זינקבליי!" דאַן האָט גאָט געזאָגט: „אָט דאָס לעג איך זינקבליי אַוועק אויף מיין פאָלק ישראל (אַלס בעוויז אַז) איך וועל איהם מעהר ניט פערצייהען.
9 פערוויסטעט וועלען ווערען ישחק'ס בארג־אַלטאַרען און ישראל'ס הייליג־טהימער וועלען צושטערט ווערען, איך זעלבסט וועל זיך מיט'ן שווערד שטעלען קעגען ירבעם'ס הויז."
10 דאַן האָט אמציה דער פריסטער פון בית אל געשיקט צו ירבעם, קעניג פון ישראל אַזוי צו זאָגען: „עמוס האָט קעגען דיר אַ פערשווערונג געמאַכט אינ'ם הויז ישראל, דאָס לאַנד קען זיינע ווערטער ניט פערטראָגען;
11 ווארום עמוס האָט אַזוי געזאָגט: „ירבעם וועט שטאַרבען פונ'ם שווערד און גאַנץ ישראל וועט פון זיין לאַנד פערטריבען ווערען."
12 און צו עמוס דעם פּראָפעט האָט אמציה געזאָגט: „געה, ענטלויף זיך אין לאַנד יהודה, עסס דאָרטען ברויט און פּראָפעצייהע דאָרטען;
13 אין בית־אל אָבער זאָלסטו מעהר ניט פּראָפעצייהען, ווארום דאָרט איז דאָס הויפּט־הייליגטהום און אויך די רעזידענץ־שטאָדט."
14 עמוס האָט געענטפערט און געזאָגט צו אמציה: איך בין קיין פּראָפעט אויך ניט קיין זוהן פון אַ פּראָפעט, איך בין גאָר אַ פיה־הענדלער און אַ סיקאָמאָרען (עגיפּטישע פייגען) זוכער.
15 נאָר גאָט האָט מיר צוגענומען, געהענדיג נאָך די שעפּסען, און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: „געה, פּראָפעצייהע אויף מיין פאָלק ישראל.
16 אַלזאָ הער אַיעצט גאָט'ס וואָרט! דו זאָגסט צו מיר: „פּראָפעצייהע ניט אויף ישראל און רייד ניט וועגען דאָס הויז ישחק!"
17 דערפאַר האָט גאָט אַזוי געזאָגט: דיין פרוי וועט אין מיטען שטאָדט געשענדעט ווערען, דיינע זיהן און טעכטער וועלען פאַלען פון שווערד און דיין ערד וועט מיט אַ שנור צוטהיילט ווערען; דו זעלבסט וועסט שטאַרבען אויף אַ פעראונרייניגטען באָדען, דאַן וועט ישראל וועט פון זיין לאַנד פערטריבען ווערען.

קאַפּיטעל ח

1 אַזוי האָט מיר דער אַלמעכטיגער גאָט געוויזען: אָט איז אַ קאָרב מיט זומער־פרוכט;
2 דאַן האָט ער געזאָגט: „וואָס זעהסטו, עמוס?" האָב איך געענטפערט: „אַ קאָרב מיט זומער־פרוכט!" האָט גאָט צו מיר געזאָגט: „עס איז געקומען אַן ענדע אויף מיין פאָלק ישראל — מעהר וועל איך איהם ניט פערצייהען!
3 דאַמאַלס וועלען די טעמפּעל זינגערקעס קלאָגען — זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט — עס וועלען פיעל טוידטע קערפּער זיין, איבעראַל וועט אַ טוידט־שטילקייט זיין.

4 הִשְׁלִיךְ הָס׃ שִׁמְעוּ־זֹאת הַשֹּׁאֲפִים אֶבְיוֹן וְלַשְׁבִּית
ה עֲנִוֵּי־אָרֶץ׃ לֵאמֹר מָתַי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנַשְׁבִּירָה שֶּׁבֶר
וְהַשַּׁבָּת וְנִפְתְּחָה־בָּר לְהַקְטִין אֵיפָה וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל וּלְעַוֵּת
6 מֹאזְנֵי מִרְמָה׃ לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף דַּלִּים וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם
7 וּמַפַּל בַּר נַשְׁבִּיר׃ נִשְׁבַּע יְהוָה בִּגְאוֹן יַעֲקֹב אִם־אֶשְׁכַּח
8 לָנֶצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ הַעַל זֹאת לֹא־תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאָבַל
כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ וְעָלְתָה כָאֹר כֻּלָּהּ וְנִגְרְשָׁה וְנִשְׁקְהָ כִּיאוֹר
9 מִצְרָיִם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהֵבֵאתִי
י הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ בְּיוֹם אוֹר׃ וְהָפַכְתִּי
חַגֵּיכֶם לְאֵבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהַעֲלֵיתִי עַל־כָּל־מָתְנַיִם
שָׂק וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קָרְחָה וְשַׂמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ
11 כְּיוֹם מָר׃ הִנֵּה ׀ יָמִים בָּאִים נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִשְׁלַחְתִּי
רָעָב בָּאָרֶץ לֹא־רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא־צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם־
12 לִשְׁמֹעַ אֵת דִּבְרֵי יְהוָה׃ וְנָעוּ מִיָּם עַד־יָם וּמִצָּפוֹן וְעַד־
13 מִזְרָח יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמְצָאוּ׃ בַּיּוֹם
הַהוּא תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלֹת הַיָּפוֹת וְהַבַּחוּרִים בַּצָּמָא׃
14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחֵי דֶּרֶךְ
בְּאֵר־שָׁבַע וְנָפְלוּ וְלֹא־יָקוּמוּ עוֹד׃

Cap. IX. ט

ט

א רָאִיתִי אֶת־אֲדֹנָי נִצָּב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הַךְ הַכַּפְתּוֹר
וְיִרְעֲשׁוּ הַסִּפִּים וּבְצַעַם בְּרֹאשׁ כֻּלָּם וְאַחֲרִיתָם בַּחֶרֶב
2 אֶהֱרֹג לֹא־יָנוּס לָהֶם נָס וְלֹא־יִמָּלֵט לָהֶם פָּלִיט׃ אִם־
יַחְתְּרוּ בִשְׁאוֹל מִשָּׁם יָדִי תִקָּחֵם וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
3 אוֹרִידֵם׃ וְאִם־יֵחָבְאוּ בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ
וּלְקַחְתִּים וְאִם־יִסָּתְרוּ מִנֶּגֶד עֵינַי בְּקַרְקַע הַיָּם מִשָּׁם אֲצַוֶּה
4 אֶת־הַנָּחָשׁ וּנְשָׁכָם׃ וְאִם־יֵלְכוּ בַשְּׁבִי לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם מִשָּׁם
אֲצַוֶּה אֶת־הַחֶרֶב וַהֲרָגָתַם וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְרָעָה

ולא

ח v. 4. עניי קרי v. 8. ונשקעה קרי

4 הערט דָאס אויס איהר וואָס פערלאַנגט צו אונטערברענגען דעם בעדירפ־טיגען און פערניכטיגען די אָרימע פונ׳ם לאַנד,
5 זאָגענדיג: וואָלט שוין דער מאָנאַט אַוועקגעהן אום מיר זאָלען געטריידע קענען קויפען, וואָלט שוין דער שבת אריבער אום מיר זאָלען קענען עפענען די שפּייכלערס, קלענער מאַכענדיג די איפה און גרעסער מאַ־כענדיג דעם שקל, אויך קרום אַוועקשטעלען די פאַלשע וואָגשאָלען.
6 ווען די אָרימע וועלען פאַר דאָס לעצטע געלד קויפען און די בעדירפטיגע פאַר זייערע שיך, מיר וועלען זיי פערקויפען די געטריידע אָבפאַל.
7 גאָט האָט געשוואָרען ביי דעם שטאָלץ פון יעקב: אויב איך וועל אייביג זייערע טהאַטען פערגעסען!
8 דאַרף אויף אַזעלכע זאַכען ניט אויפציטערן די ערד, אַז אַלע איהרע איינ־וואוינער זאָלען פערטרויערט ווערען? דאַרף זי ניט ווי אַ טייך פער־פלייצט ווערען, אריבעררינען און בעוואַסערן ווי דער מצרים־טייך?
9 עס וועט דאַמאָלס געשעהען — זאָגט גאָט דער עוויגער — אַז איך וועל אונטערברענגען די זונן אין מיטען העלען טאָג, און איך וועל פינסטער מאַכען דאָס לאַנד אין העלען טעגליכען שיין.
10 אייערע פייערטעג וועל איך אויף טרויער פערקעהרען און אַלע לידער אייערע — צו קלאָג, אויף אַלע לענדען וועל איך אַרויפברענגען אַ טרויער־זאַק און אויף יעדער קאָפּ אַ פּליעך; איך וועל איהר מאַכען ווי אַ טרויער אויף אַיין איינציגען און ענדיגען וועט זיך דאָס מיט אַ ביטערען טאָג.
11 עס קומען אַן טעג — זאָגט גאָט דער עוויגער — ווען איך וועל אַנשיקען אַ הונגער אויפ׳ן לאַנד; ניט אַ הונגער אין ברויט אָדער אַ דורשט נאָך וואַסער, זאָנדערן צו הערען גאָט׳ס ווערטער.
12 מען וועט וואַנדערן פון איין ים צום צווייטען, פון צפון ביז מזרח וועלען זיי אַרומגעהן זוכען גאָט׳ס וואָרט און וועלען ניט געפינען.
13 אין יענער צייט וועלען די שעהנע יונגע מיידלאַך און די יונגע קנאַבען שמאַכטען פון דאָרשט.
14 אויך די אַלע וואָס שווערען ביי די געזעצע פון שמרון און זאָגען: ווי עס לעבט דיין געץ דן אַוי ווי עס לעבען (די געצען) אויפ׳ן וועג צו באר שבע; אָט די אַלע וועלען פאַלען און ניט אויפשטעהן מעהר.

קאַפּיטעל ט

1 איך האָב געזעהען גאָט שטעהענדיג ביים מזבח, ער האָט געזאָגט: גיב אַ קלאַפּ אויפ׳ן קופעל אַז די שוועלען זאָלען ציטערן! צושמעטער זיי אַלעמען די קעפּ, די לעצטע וועל איך מיט׳ן שווערד הרג׳ענען — עס וועט פון זיי קיינער ענטלויפען און קיינער פון זיי וועט זיך ניט רעטען.
2 זאָגאַר אויב זיי וועלען זיך איינגראַבען אין העלל וועט מיין האַנד זיי פון דאָרטען אַרויסנעהמען, אויב זיי וועלען אויפ׳ן הימעל אַרויף, וועל איך זיי פון דאָרטען אַראָבשליידערן.
3 אויב זיי וועלען זיך בעהאַלטען אויף די הויכע בערג פון כרמל, וועל איך זיי פון דאָרטען אויסזוכען און אַראָפּנעהמען, און אויב זיי וועלען זיך פערבאַרגען פון מיר אויפ׳ן דעק פונ׳ם ים, וועל איך דעם שלאַנג הייסען ער זאָל זיי דאָרטען בייסען.
4 אויב זיי וועלען געפאַנגענע געהן פאַר זייערע פיינד, וועל איך הייסען דעם שווערד הרג׳ענען זיי דאָרטען — איך וועל מיינע אויגען ווענדען אויף זיי צו שלעכטען אָבער ניט צו גוטען.

וְלֹ֥א לְטוֹבָֽה׃ וַאדֹנָ֨י יְהוִ֜ה הַצְּבָא֗וֹת הַנּוֹגֵ֤עַ בָּאָ֙רֶץ֙ וַתָּמ֔וֹג ה
וְאָבְל֖וּ כָּל־י֣וֹשְׁבֵי בָ֑הּ וְעָלְתָ֤ה כַיְאֹר֙ כֻּלָּ֔הּ וְשָׁקְעָ֖ה כִּיאֹ֥ר
מִצְרָֽיִם׃ הַבּוֹנֶ֤ה בַשָּׁמַ֙יִם֙ מַעֲלוֹתָ֔ו וַאֲגֻדָּת֖וֹ עַל־אֶ֣רֶץ יְסָדָ֑הּ 6
הַקֹּרֵ֣א לְמֵֽי־הַיָּ֗ם וַֽיִּשְׁפְּכֵ֛ם עַל־פְּנֵ֥י הָאָ֖רֶץ יְהוָ֥ה שְׁמֽוֹ׃
*הֲל֣וֹא כִבְנֵי֩ כֻשִׁיִּ֨ים אַתֶּ֥ם לִ֛י בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל נְאֻם־יְהוָ֑ה 7
הֲל֣וֹא אֶת־יִשְׂרָאֵ֗ל הֶעֱלֵ֙יתִי֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וּפְלִשְׁתִּיִּ֥ים
מִכַּפְתּ֖וֹר וַאֲרָ֥ם מִקִּֽיר׃ הִנֵּ֞ה עֵינֵ֣י ׀ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה בַּמַּמְלָכָה֙ 8
הַֽחַטָּאָ֔ה וְהִשְׁמַדְתִּ֣י אֹתָ֔הּ מֵעַ֖ל פְּנֵ֣י הָאֲדָמָ֑ה אֶ֗פֶס כִּ֠י לֹ֣א
הַשְׁמֵ֧יד אַשְׁמִ֛יד אֶת־בֵּ֥ית יַעֲקֹ֖ב נְאֻם־יְהוָֽה׃ כִּֽי־הִנֵּ֤ה אָֽנֹכִי֙ 9
מְצַוֶּ֔ה וַהֲנִע֥וֹתִי בְכָֽל־הַגּוֹיִ֖ם אֶת־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל כַּאֲשֶׁ֤ר יִנּ֙וֹעַ֙
בַּכְּבָרָ֔ה וְלֹֽא־יִפּ֥וֹל צְר֖וֹר אָֽרֶץ׃ בַּחֶ֣רֶב יָמ֔וּתוּ כֹּ֖ל חַטָּאֵ֣י י
עַמִּ֑י הָאֹמְרִ֗ים לֹֽא־תַגִּ֧ישׁ וְתַקְדִּ֛ים בַּעֲדֵ֖ינוּ הָרָעָֽה׃ בַּיּ֣וֹם 11
הַה֔וּא אָקִ֛ים אֶת־סֻכַּ֥ת דָּוִ֖יד הַנֹּפֶ֑לֶת וְגָדַרְתִּ֣י אֶת־פִּרְצֵיהֶ֗ן
וַהֲרִסֹתָיו֙ אָקִ֔ים וּבְנִיתִ֖יהָ כִּימֵ֥י עוֹלָֽם׃ לְמַ֨עַן יִֽירְשׁ֜וּ אֶת־ 12
שְׁאֵרִ֤ית אֱדוֹם֙ וְכָל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר־נִקְרָ֥א שְׁמִ֖י עֲלֵיהֶ֑ם נְאֻם־
יְהוָ֖ה עֹ֥שֶׂה זֹּֽאת׃ הִנֵּ֨ה יָמִ֤ים בָּאִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְנִגַּ֤שׁ 13
חוֹרֵשׁ֙ בַּקֹּצֵ֔ר וְדֹרֵ֥ךְ עֲנָבִ֖ים בְּמֹשֵׁ֣ךְ הַזָּ֑רַע וְהִטִּ֤יפוּ הֶֽהָרִים֙
עָסִ֔יס וְכָל־הַגְּבָע֖וֹת תִּתְמוֹגַֽגְנָה׃ וְשַׁבְתִּי֮ אֶת־שְׁב֣וּת עַמִּ֣י 14
יִשְׂרָאֵל֒ וּבָנ֞וּ עָרִ֤ים נְשַׁמּוֹת֙ וְיָשָׁ֔בוּ וְנָטְע֣וּ כְרָמִ֔ים וְשָׁת֖וּ אֶת־
יֵינָ֑ם וְעָשׂ֣וּ גַנּ֔וֹת וְאָכְל֖וּ אֶת־פְּרִיהֶֽם׃ וּנְטַעְתִּ֖ים עַל־אַדְמָתָ֑ם טו
וְלֹ֨א יִנָּתְשׁ֜וּ ע֗וֹד מֵעַ֤ל אַדְמָתָם֙ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣תִּי לָהֶ֔ם אָמַ֖ר
יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃

v. 6. מעלותיו קרי v. 7. הפטרת קדשים כמנהג האשכנזים v. 14. קמץ בז״ק v. 15. ע״כ

5 דער אַלמעכטיגער גאָט פון אַרמעען, דער וואָס די ערד ווערט צושמאָלצען ווען ער בעריהרט איהר און אַלע איהרע בעוואוינער ווערען פערטרויערט, זי ווערט אין גאַנצען פערפלייצט ווי אַ טייך און זינקט איין ווי דער מצרים־טייך.

6 דער וואָס בויט זיינע טרעפּ אין הימעל און האָט זיין פערזאַמלונג אויף דער ערד פעסטגעשטעלט; דער וואָס רופט די וואַסער פון ים און גיסט זיי אויף דער ערד —עוויגער איז זיין נאָמען.

7 זייט איהר צו מיר, קינדער ישראל, ניט ווי די קינדער פון די **כושיים**? — זאָגט גאָט — האָב איך ניט אַרויסגענומען ישראל פון'ם לאַנד מצרים אַזוי ווי די פלשתים פון כפתור און אַרם פון קיר?

8 גאָט'ס אויגען זיינען אימער אויף די פערברעכערישע רעגיערונג, איך וועל איהר פערטיליגען פון דער ערד; איך וועל אָבער ניט פערטיליגען דאָס הויז יעקב'ס — זאָגט גאָט.

9 אָדער איך וועל בעפוילען אָדער איך זעלבסט וועל מאַכען וואַנדערן דאָס הויז ישראל אונטער די פעלקער ווי מען שאָקעלט וואס אין אַ זיפּ און קיין ברעקעל וועט אויף דער ערד אַראָבפאַלען.

10 פון שווערד וועלען שטאַרבען אַלע זינדיגע פון מיין פאָלק, די וועלכע זאָגען: „אויף אונז וועט דער אונגליק ניט קומען און וועט אונז ניט טרעפען."

11 אין יענער צייט וועל איך אויפשטעלען דוד'ס פאַלענדע ביידעל, איך וועל פערצוימען אַלע צובראָכענע ערטער, איך וועל אויפשטעלען זיינע צו־שמעטערטע געביידען און וועל עס אויפבויען ווי אין די אַלטע צייטען.

12 אום זיי זאָלען ערבען דאָס איבריגע פון אדום און פון אַלע פעלקער אויף וועמען עס רופט זיך מיין נאָמען — זאָגט גאָט וואָס טהוט דאָס אַלעס.

13 עס וועלען קומען טעג — זאָגט גאָט — ווען דער אַקערער וועט זיך אַנ־שטויסען אַן שניידער, און דער וואָס טרעט די וויינטרויבען — אויף דעם זוימענטרעגער, די בערג וועלען טריפען זאַפט און די בערגלאַך וועלען צושמאָלצען ווערען.

14 דאַן וועל איך צוריק ברענגען די געפאַנגענשאַפט פון מיין פאָלק ישראל און זיי וועלען אָפּבויען די פערוויסטעטע שטעדט אום צו בעזעצען זיך, זיי וועלען פלאַנצען וויינגערטנער און טרינקען זייער וויין, זיי וועלען פער־זעהען גערטנער און עסען זייערע פרוכט.

15 איך וועל זיי איינפלאַנצען אויף זייער לאַנד און זיי וועלען שוין ניט מעהר אויסגעריסען ווערען פון זייער לאַנד, וועלכע איך האָב זיי געגעבען — זאָגט דער עוויגער, דיין גאָט.

עבדיה

LIBER OBADIÆ.

CAPUT I. א

א ״חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ
מֵאֵת יְהוָֹה וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ
2 לַמִּלְחָמָה׃ הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי אַתָּה מְאֹד׃
3 זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי־סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר
4 בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִדֵנִי אָרֶץ׃ אִם־תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכָבִים
ה שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָֹה׃ אִם־גַּנָּבִים בָּאוּ־לְךָ
אִם־שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם־
6 בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יַשְׁאִירוּ עֹלֵלוֹת׃ אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו
7 נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו׃ עַד־הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ
הִשִּׁיאוּךָ יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ
8 אֵין תְּבוּנָה בּוֹ׃ הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָֹה וְהַאֲבַדְתִּי
9 חֲכָמִים מֵאֱדוֹם וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו׃ וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן
י לְמַעַן יִכָּרֶת־אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל׃ מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב
11 תְּכַסְּךָ בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם׃ בְּיוֹם עֲמָדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם
שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ וְנָכְרִים בָּאוּ שְׁעָרָו וְעַל־יְרוּשָׁלַםִ יַדּוּ
12 גוֹרָל גַּם־אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם׃ וְאַל־תֵּרֶא בְיוֹם־אָחִיךָ בְּיוֹם
נָכְרוֹ וְאַל־תִּשְׂמַח לִבְנֵי־יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל־תַּגְדֵּל
13 פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה׃ אַל־תָּבוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם אַל־
תֵּרֶא גַם־אַתָּה בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה בְחֵילוֹ
14 בְּיוֹם אֵידוֹ׃ וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו

ואל־

v. 1. הפטרת וישלח. שלח קמץ בז״ק   v. 11. שעריו ק׳

עבדיה

קאַפּיטעל א

1 דאָס פאָראויסזעהען פון עבדיה. אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו אדום : „מיר
האָבען עטוואָס געהערט פון גאָט און אַ געזאַנדטער איז איבער די פעלקער
געשיקט געוואָרען (אויסצורופען :) — שטעהט אויף ! לאָמיר זיך אין
קריעג שטעלען קעגען איהר !
2 איך האָב דיך אַלס דעם קלענסטען געמאַכט צווישען די פעלקער, ווייל
דו ביזט זעהר פעראכטעט —
3 דיין פרעכהייט אָבער האָט דיר איינגערעדט אַז דו וואוינסט רוהיג אין
שטיינער העהלען, ווי איינער וואָס זיצט גאַנץ הויך און זאָגט : „ווער
קען מיר צו דער ערד אראָבברענגען ?”
4 אויב דו וועסט זיך הויך אויפהויבען ווי אַן אדלער און וועסט דיין נעסט
מאַכען צווישען די שטערען, וועל איך דיר פון דאָרטען אראָבוואַרפען —
זאָגט גאָט.
5 זיינען דיר גנבים בעפאלען, אָדער נאַכט־רויבער ? וואָס ביזטו פער־
שטומט געוואָרען ? זיי וועלען נאָר גנב'ענען ביז זיי וועלען האָבען גענוג.
זיינען דיר פרוכט־קלייבער בעפאלען ? א, זיי וועלען איבערלאָזען אונציי־
טיגע פרוכט !
6 ווי אזוי זיינען אויסגעזוכט געוואָרען (די רייכטהימער פון) עשו ? **עס**
זיינען אויפגעדעקט געוואָרען זייערע בעהאלטענע (אוצרות).
7 ביז'ן גרענעץ האָבען דיך בעגלייט אַלע פריינד דיינע, עס האָבען דיר איינ־
גערעדט און בייגעקומען די מיט וועלכע דו האָסט אין פריעדען געלעבט ;
דיינע ברויט־עסער האָבען דיר גיפט אונטערגעלעגט, דו אונפערשטענ־
דיגער מענש !
8 אָט אין דעם זעלביגען טאָג — שפּרעכט גאָט — וועל איך פערניכטען
קלוגע מענשען פון אדום, און יעדען פערשטענדיגען מאַן פונ'ם באַרג עשו.
9 אויך דיינע העלדען, תימן, וועלען דערשראָקען ווערען, אום עס זאָל אין
שלאַכט ביז איין מאַן אויסגעראָטהעט ווערען פונ'ם באַרג עשו.
10 איבער דיינע געוואַלד־טהאַטען קעגען דיין ברודער יעקב, וועט דיר אַ
שאַנדע פערדעקען און דו וועסט אויסגעראָטהעט ווערען אויף אייביג.
11 פאַר דעם טאָג וואָס דו ביזט פון ווייטען געשטאַנען ווען פיינד האָבען
זיין פערמעגען צורויבט, און פרעמדע זיינען שטעדט בעפאַלען און
גורל געוואָרפען אויף ירושלים — דו ביזט אַויך ניט בעסער פאַר זיי !
12 דו האָסט ניט געדאַרפט זעהען דיין ברודער ווען ער ווערט פערפרעמדעט,
דו האָסט ניט געדאַרפט פרעהליך זיין אין דעם טאָג ווען עס איז אַן
אונטערגאַנג געקומען אויף די קינדער יהודה'ס, דו האָסט ניט געדאַרפט
רעדען מיט שטאָלץ אין טאָג פון זיין ליידען.
13 דו האָסט ניט געדאַרפט צוגעהן צום שטאָדט־טויער פון מיין פאָלק אין
דעם טאָג פון זיין ניעדערלאַגע, דו האָסט אויך ניט געדאַרפט אַיינקוקען
זיך אויף זיין אונגליק אינ'ם טאָג פון זיין ניעדערלאַגע, דו האָסט ניט
געדאַרפט לעגען אַ האַנד אויף זיין פערמעגען אינ'ם טאָג פון זיין ניעדער־
לאַגע.
14 דו האָסט ניט געדאַרפט שטעהען אויפ'ן וועג, אום צו פערניכטען

וְאַל־תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה׃ כִּי־קָרוֹב יוֹם־יְהוָה עַל־ טו
כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָּךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ׃
16 כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל־הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד
17 וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ׃ וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה
18 וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם׃ וְהָיָה בֵית־
יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם
וַאֲכָלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
19 וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הַר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ
אֶת־שְׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֵת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֶת־הַגִּלְעָד׃
כ וְגָלֻת הַחֵל־הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כְּנַעֲנִים עַד־צָרְפַת
21 וְגָלֻת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה
הַמְּלוּכָה׃

יונה

LIBER JONÆ.

CAPUT I. א

2 א וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ
אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם
3 לְפָנָי׃ וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד
יָפוֹ וַיִּמְצָא אָנִיָּה ׀ בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ
4 לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃ וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־
גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה
ה לְהִשָּׁבֵר׃ וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ

את־

v. 20. הרי בפתח   v. 21. עד כאן   v. 1. הפטרת יום כפור למנחה

זיינע געריטעטעטע, דו האָסט אויך ניט געדאַרפט אינ׳ם טאָג פון אונגליק
איבערגעבען זיינע געבליעבענע [צום פיינד].

15 גאָט׳ס שטראָף־טאָג אויף אַלע פעלקער איז נאָהענט, מען וועט דיר טהאָן
אַזוי ווי דו האָסט געטהאָן — דיין בעלוינונג וועט אויף דיין קאָפּ פאַלען.

16 וואָרום אַזוי ווי איהר האָט דאַן געטרונקען אויף מיין הייליגען באַרג,
אַזוי וועלען אַלע פעלקער אימער טרינקען — זיי וועלען טרינקען און בע־
טויבט ווערען ביז זיי וועלען ווערען ווי קיין מאָל ניט געוועזן.

17 אויפ׳ן באַרג ציון אָבער וועט אַ רעטונגס־פּלאַץ זיין, ער וועט ערשט דאַ־
מאָלס הייליג ווערען ווען דאָס הויז פון יעקב וועט צוריק בעזיצען זייערע
ערבטהיילן.

18 דאַן וועט יעקב׳ס הויז זיין ווי אַ פייער, יוסף׳ס הויז — ווי אַ גרויסער
פלאַם און עשו׳ס הויז — ווי שטרוי ; זיי [דער פייער מיט׳ן פלאַם]
וועלען איהם אָנצינדען און פערברענען, עס וועט דאַן קיין ענטרינונג
זיין פאַר עשו׳ס הויז, דען גאָט האָט גערעדט.

19 די איינוואָהנער פון דרום וועלען בעזיצען עשו׳ס באַרג, און די איינוואָה־
נער פון ניעדערלאַנד — דאָס לאַנד פלשתים ; זיי וועלען צוריק האָבען
דאָס פעלד אפרים און דאָס פעלד שמרון, בנימין וועט בעזיצען גלעד.

20 די אויסגעוואַנדערטע פון די קינדער ישראל וועלכע געפינען זיך אין די
כנעני׳שע לענדער ביז צרפת, אויך די אויסגעוואַנדערטע פון ירושלים
וועלכע זיינען אין ספרד, זיי וועלען בעזיצען אַלע דרום־שטעדט.

21 נאָר דאַן וועלען די רעטער וועלען אַרויף אויפ׳ן באַרג ציון אַן אורטהייל
אַרויסגעבען קעגען באַרג עשו, וועט די רעגיערונג זיין ביי גאָט.

יונה

קאַפּיטעל א

1 גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו יונה, אמתי׳ס זוהן, אַזוי צו זאָגען :

2 „שטעה אויף ! געה אין נינוה, די גרויסע שטאָדט, און רוף אויף איהר
אויס (אַן אונטערגאַנג), וואָרום זייערע שלעכטע טהאַטען זיינען אַרויף
ביז צו מיר !“

3 און יונה איז אויפגעשטאַנען אום צו ענטלויפען פון גאָט נאָך תרשיש ;
ער איז אַוועק אין יפו, דאָרטען האָט ער געפונען אַ שיף וואָס געהט אָב
נאָך תרשיש. ער האָט בעצאָהלט און איז אַריין אין שיף מיטצופאָהרען
מיט זיי אין תרשיש, [אום צו ענטלויפען] פון גאָט.

4 אָבער גאָט האָט אָנגעשיקט אַ גרויסען ווינד איבער׳ן ים, עס איז געוואָרען
אַזאַ גרויסער שטורם אַז די שיף־לייטע האָבען גערעכענט דאָס די שיף
וועט באַלד צובראָכען ווערען.

5 די שיף־לייטע האָבען זיך דערשראָקען און געשריען יעדער צו זיין גאָט;

אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה
6 יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
7 אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה גוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי הָרָעָה הַזֹּאת
8 לָנוּ וַיַּפִּלוּ גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הַגִּידָה־נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ
9 וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא
י אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה׃ וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־
11 מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר׃
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם
מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃
13 וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם
14 הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה
אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם
טו נָקִיא כִּי־אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃ וַיִּשְׂאוּ
16 אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃ וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים׃

CAP. II. ב

ב
א וַיְמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי
2 הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־
3 יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה׃ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃

ותשליכני

א v. 14. כצ״ל ibid. א יתיר ב v. 3. מלעיל

זיי האָבען אין ים אַריינגעוואָרפען אַלע זאַכען וואָס זיינען אין שיף געווען, אום זיך גרינגער צו מאַכען. יונה איז אַריין אין א ווינקעל פון שיף, ער האָט זיך אַניעדערגעלעגט און שטאַרק איינגעשלאָפען.

6 איז דער שיפס־קאַפּיטאַן צו איהם צוגעגאַנגען און געזאָגט צו איהם: „וואָס איז מיט דיר, דו שלעפער? שטעה אויף! שריי צו דיין גאָט, פיעלייכט וועט זיך גאָט בעדענקען איבער אונז און מיר וועלען ניט אונ־טער געהן.”

7 דאַן האָבען זיי איינער צום צווייטען געזאָגט: „קומט, לאָמיר גורל וואַרפען און אויסגעפינען צוליעב וועמען איז אויף אונז דאָס אונגליק געקומען.” זיי האָבען גורל געוואָרפען און דער גורל איז געפאַלען אויף יונה'ן.

8 האָבען זיי צו איהם געזאָגט: „זאָג אונז נאָר צוליעב וועמען איז דיעזעס אונגליק אויף אונז געקומען? וואָס איז דיין בעשעפטיגונג? פון וואַנען קומסטו? וועלכע איז דיין פאַטערלאַנד, און פון וועלכען פאָלק ביזטו?”

9 ער האָט זיי געענטפערט: „א עברי בין איך! איך גלויב אין דעם גאָט וואָס האָט בעשאַפען ים און יבשה.”

10 די לייטע האָבען זיך שטאַרק דערשראָקען און געזאָגט צו איהם: „וואָס פאַרט האָסטו געטהאַן?” [די לייטע האָבען שוין געוואוסט אַז ער ענט־לויפט פון גאָט — ער האָט זיי דאָס געזאָגט.]

11 דאַן האָבען זיי צו איהם געזאָגט: „וואָס זאָלען מיר דיר טהאָן אום דער ים זאָל פאַר אונז שטיל ווערען?” [דער ים האָט נאָך אַלץ געשטורמט.]

12 האָט ער צו זיי געזאָגט: „נעהמט און וואַרפט מיך אַריין אין ים, וועט דער ים פאַר אייך שטיל ווערען. איך בין איבערצייגט אַז צוליעב מיר האָט איהר דעם גרויסען שטורם.

13 די לייטע האָבען געררודערט אום נעהענטער צו קומען צו דער יבשה, זיי האָבען אָבער ניט געקענט — דער ים האָט נאָך אַלץ געשטורמט קע־גען זיי.

14 זיי האָבען אויך גאָט געבעטען און געזאָגט: „אָ גאָט! לאָז אונז ניט אונטערגעהן איבער דעם מאַן און רעכען עס אונז ניט אַלס אונשולדיגעס בלוט, ווארום דו גאָט טהוסט דאָך ווי דו ווילסט!”

15 זיי האָבען גענומען יונה'ן און אַריינגעוואָרפען אין ים, האָט דער ים אויפ־געהערט שטורמען.

16 די לייטע האָבען זיך געשראָקען פאַר גאָט — זיי האָבען פאַר גאָט גע־אָפּפערט און גענומען אויף זיך נדרים.

קאַפּיטעל ב

1 גאָט אָבער האָט אָנגעגרייט א גרויסען פיש איינצושלינגען יונה'ן, יונה איז געווען אין די געדערים פון פיש דריי טעג און דריי נעכט.

2 דאַן האָט יונה זיין גאָט געבעטען פון דעם פיש'ס געדערים,

3 און האָט געזאָגט: „אין מיין נויטה האָב איך גאָט געבעטען און ער האָט מיר געענטפערט, פון דער טיעפער העל האָב איך געשריען און דו האָסט מיין שטימע געהערט.

4 וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בִּלְבַב יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ
ה וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ
6 אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ אֲפָפוּנִי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ
7 תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי׃ לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי
הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ בַעֲדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי יְהוָה
8 אֱלֹהָי׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכָרְתִּי וַתָּבוֹא
9 אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי־שָׁוְא
י חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ׃ וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי
11 אֲשַׁלֵּמָה יְשׁוּעָתָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לַדָּג וַיָּקֵא אֶת־
יוֹנָה אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃

ג Cap. III. ג

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה
הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
3 דֹּבֵר אֵלֶיךָ׃ וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוֶה כִּדְבַר יְהוָה
וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃
4 וַיָּחֶל יוֹנָה לָבוֹא בָעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר
ה עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכֶת׃ וַיַּאֲמִינוּ אַנְשֵׁי נִינְוֵה
בֵּאלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד־קְטַנָּם׃
6 וַיִּגַּע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ
7 מֵעָלָיו וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֵפֶר׃ וַיַּזְעֵק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוֵה
מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר
וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ׃
8 וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים
בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הֶחָמָס אֲשֶׁר
9 בְּכַפֵּיהֶם׃ מִי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ
י וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם
הָרָעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־
לָהֶם וְלֹא עָשָׂה׃

4 דו האָסט מיך אין טיפֿפֿען וואסער געוואָרפֿען — אין מיטען ים ; דער וואסער־שטראָם רינגעלט מיר ארום און אלע דיינע וועלען, ווי די גרויסע אזוי די קליינע, געהען איבער מיר אריבער.
5 איך האָב געדענקט, איך בין שוין פֿערוואָרפֿען פֿון דיינע אויגען, איך וועל אָבער ווידער קוקען אויף דיין היילינען טעמפּעל.
6 עס האָט מיר ארומגערינגעלט דאָס וואסער פֿון ברייטען ים, די טיפֿפֿענים איז אַרום מיר, דאָס ים־גראָז איז פֿערפֿלאָנטערט איבער מיין קאָפּ.
7 ביז די וואָרצלען פֿון די בערג בין איך אַרונטער געזונקען אויף אייביג דורך די ריגלען פֿון דער ערד ; אָבער דו, גאָט מיינער, וועסט מיר אַ לעבעדיגען ארויסנעהמען פֿון דער טיפֿפֿענים.
8 ווען מיין זעעלע האָט געשמאַכטעט, האָב איך דיר, אַ גאָט, דערמאהנט, און מיין געבעט איז צו דיר געקומען אין דיין היילינען טעמפּעל.
9 נאָר די וואָס היטען נאַרישע פֿאלשקייט פֿערגעסען זייער וואָהלטהעטער.
10 איך אָבער וועל צו דיר אָפּפֿערן מיט אַ דאַנקבארע שטימע — וואָס איך האָב צוגעזאָגט, אָ גאָט, פֿאַר די הילפֿע וועל איך ריכטיג בעצאָהלען !״
11 דאַן האָט גאָט בעפֿוילען דעם פֿיש און ער האָט יונה׳ן אַרויסגעשפּיגען אויף די יבשה.

קאַפּיטעל ג

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו יונה׳ן אַ צווייטען מאָל, אזוי צו זאָגען :
2 שטעה אויף ! געה אין נינוה די גרויסע שטאָדט און רוף אויף איהר אויס דעם אויסרוף וואָס איך רייד צו דיר.
3 איז יונה אויפֿגעשטאַנען און אַוועק אין נינוה, ווי גאָט האָט איהם גע־הייסען. [נינוה איז געוועזן זעהר אַ גרויסע שטאָדט — דריי טעג גאַנג.]
4 יונה האָט אָנגעפֿאַנגען דורכגעהן די שטאָדט, (ער איז אָבגעגאַנגען) איין טאָג גאַנג און האָט אויסגערופֿען זאָגענדיג : „נאָך פֿערציג טעג וועט נינוה איבערגעקעהרט ווערען !״
5 האָבען די מענער פֿון נינוה גאָט געגלויבט — זיי האָבען אויסגערופֿען אַ פֿאסט טאָג און פֿון גרויס ביז קליין האָבען זיך אָנגעטהאָן אין זעק.
6 אז די זאַך האָט געגרייכט ביז׳ן קעניג פֿון נינוה, איז ער אויפֿגעשטאַנען פֿון זיין טראָהן, ער האָט פֿון זיך אראָבגענומען זיין מאַנטעל, צוגעדעקט זיך מיט אַ זאק און געזעצט זיך אויף אַש.
7 ער האָט געלאָזען אויסרופֿען אין נינוה אַזוי צו זאָגען : אַזוי איז עס בעשלאָסען פֿון קעניג מיט זיינע גראָס־בעאַמטען — ווי מענשען אַזוי אויך פֿיה, רינדער און שעפּסען זאָלען נישט פֿערזוכען, קיינע שפּייז עסען און קיינע וואסער טרינקען ;
8 מענשען און פֿיה זאָלען בעדעקט זיין מיט זעק, מען זאָל הויך שרייען צו גאָט און יעדער זאָל זיך צוריק קעהרען פֿון שלעכטער אויפֿפֿיהרונג און פֿון די געוואַלדטהאַטען וואָס אין זייערע הענד.
9 ווער ווייס, פֿיעלייכט וועט זיך גאָט ווידער בעדענקען און וועט זיין צאָרען שטילען, אום מיר זאָלען ניט אונטערגעהן.
10 אז גאָט האָט געזעהען זייערע טהאַטען ווען זיי האָבען זיך צוריק געקעהרט פֿון זייער שלעכטער אויפֿפֿיהרונג, האָט זיך גאָט בעדענקט וועגען דאָס שלעכטס וואָס ער האָט זיי געוואָלט טהאָן, און האָט עס ניט געטהאָן.

ד CAP. IV. ד

2 א וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָתִי
עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־
3 חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה׃ וְעַתָּה
4 יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר
ה יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃ וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב
מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד
6 אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר׃ וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקָיוֹן
וַיַּעַל ׀ מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ
7 וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃ וַיְמַן הָאֱלֹהִים
תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ׃
8 וַיְהִי ׀ כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית
וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ
9 לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה
הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־
י מָוֶת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־
עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה הָיָה וּבִן־לַיְלָה אָבָד׃
11 וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ
הַרְבֵּה מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ
לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה׃ •

מיכה

v. 2. כצ״ל v. 11. חסר רפה ibid. עד כאן

קאַפּיטעל ד

1 דאָס האָט יונה׳ן זעהר פערדראָסען און עס האָט איהם געערגערט.
2 ער האָט גאָט געבעטען און געזאָגט: „איך בעט דיר, אָ גאָט! האָב איך
דאָס ניט גערעדט נאָך זייענדיג אין מיין פאָטערלאַנד? דערפאַר האָב
איך פריהער געוואָלט ענטלויפען אין תרשיש, ווייל איך ווייס אַז דו ביזט
אַ גנעדיגער און באַרעמהערציגער גאָט, לאַנג־געדולדיגער און גרויס־גנע־
דיגער, און באַדענקסט זיך וועגען אַן אונגליק.
3 און יעצט, גאָט, נעהם מיר דאָס לעבען! מיר איז דער טוידט ליעבער
אַלס דאָס לעבען.
4 האָט גאָט געזאָגט: „איז דאָס גוט וואָס דיך פערדריסט“?
5 דאַן איז יונה אַרויס פון שטאָדט און האָט זיך בעזעצט אין פאָרשטאָדט;
דאָרטען האָט ער זיך אַביידעל געמאַכט און איז אונטער איהר אין שאָ־
טען געזעסען, אום ער זאָל קענען זעהען וואָס עס וועט פאָרקומען אין
שטאָדט.
6 האָט גאָט אָנגעגרייט אַ קיקיון, וועלכער איז אויפגעוואַקסען העכער פאַר
יונה׳ן, אום עס זאָל זיין אַלס שירם איבער זיין קאָפּ, צו רעטען איהם פון
זיין שלעכטע לאַגע. יונה האָט זיך זעהר געפרעהט מיט׳ן קיקיון.
7 **אויף מאָרגען ווען עס איז טאָג געווען, האָט גאָט אָנגעגרייט אַ וואָרעם,**
וועלכער האָט צובראָכען דעם קיקיון ביז ער האָט אויסגעטריקענט.
8 און אַז די זונן האָט אויפגעשיינט, האָט גאָט אָנגעגרייט אַ שטילען הייס־
סען מזרח־ווינד, און די היץ פון דער זונן האָט געשלאָגען יונה׳ס קאָפּ
ביז ער איז פערשמאַכט געוואָרען, און האָט זיך ווידער דעם טויט גע־
וואונשען. ער האָט געזאָגט: „מיר איז ליעבער דער טוידט איידער
דאָס לעבען!“
9 דאַן האָט גאָט געזאָגט צו יונה׳ן: „פערדריסט דיר גוט וועגען קיקיון?“
יונה האָט געענטפערט: „עס פערדריסט מיר גוט ביז צום שטאַרבען!“
10 האָט גאָט געזאָגט: „דיר פערדריסט וועגען קיקיון, אויף וועלכען דו
האָסט קיינע מיהע געלעגט און ניט געפלאַנצט איהם — וועלכער איז
דורך נאַכט געוואָרען און דורך נאַכט פערלאָרען געגאַנגען,
11 זאָל מיר ניט פערדריסען די גרויסע שטאָדט נינוה, אין וועלכע עס געפי־
נען זיך מעהר ווי צוועלף מאָל צעהן טויזענד מענשען, וועלכע קענען ניט
אונטערשיידען פון רעכטס ביז לינקס, אויך פיעל פיה? !“

מיכה

LIBER MICHÆ.

CAPUT I. א

א דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָה הַמֹּרַשְׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם
אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־חָזָה עַל־שֹׁמְרוֹן וִירוּשָׁלָֽם׃
2 שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם הַקְשִׁיבִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וִיהִי אֲדֹנָי יְהוִה
3 בָּכֶם לְעֵד אֲדֹנָי מֵהֵיכַל קָדְשֽׁוֹ׃ כִּֽי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא
4 מִמְּקוֹמוֹ וְיָרַד וְדָרַךְ עַל־בָּמֳותֵי־אָֽרֶץ׃ וְנָמַסּוּ הֶהָרִים
תַּחְתָּיו וְהָעֲמָקִים יִתְבַּקָּעוּ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמַיִם מֻגָּרִים
ה בְּמוֹרָֽד׃ בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבְחַטֹּאות בֵּית יִשְׂרָאֵל
מִי־פֶשַׁע יַעֲקֹב הֲלוֹא שֹׁמְרוֹן וּמִי בָּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא
6 יְרוּשָׁלָֽם׃ וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם
7 וְהִגַּרְתִּי לַגַּי אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּֽה׃ וְכָל־פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ
וְכָל־אֶתְנַנֶּיהָ יִשָּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי
8 מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה וְעַד־אֶתְנַן זוֹנָה יָשֽׁוּבוּ׃ עַל־זֹאת
אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה אֵילְכָה שֵׁילָל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד
9 כַּתַּנִּים וְאֵבֶל כִּבְנוֹת יַעֲנָֽה׃ כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ כִּי־בָאָה
י עַד־יְהוּדָה נָגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־יְרוּשָׁלָֽם׃ בְּגַת אַל־
תַּגִּידוּ בָּכוֹ אַל־תִּבְכּוּ בְּבֵית לְעַפְרָה עָפָר הִתְפַּלָּשְׁתִּי׃
11 עִבְרִי לָכֶם יוֹשֶׁבֶת שָׁפִיר עֶרְיָה־בֹשֶׁת לֹא יָצְאָה יוֹשֶׁבֶת
12 צַאֲנָן מִסְפַּד בֵּית הָאֵצֶל יִקַּח מִכֶּם עֶמְדָּתֽוֹ׃ כִּי־חָלָה
לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מָרוֹת כִּי־יָרַד רָע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר
13 יְרוּשָׁלָֽם׃ רְתֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ יוֹשֶׁבֶת לָכִישׁ רֵאשִׁית

חטאת

v. 3. יתיר ו   v. 5. מלא ו   v. 7. קמץ בדיק   v. 9. שולל קרי   v. 10. התפלשי קרי

מיכה

קאַפּיטעל א

1 גאָט׳ס וואָרט איז געווען צו מיכה, דעם מרשתי׳ער, אין דער צייט פון יותם, אחז און יחזקיהו די קעניגע פון יהודה, וועלכער האָט פאַראויסגעזעהען וועגען שמרון און ירושלים.

2 הערט, אַלע פעלקער ! האָרך, ערד און אַלץ וואָס עס פילט איהר אָן ! דער עוויגער זעלבסט וועט קעגען אייך אַן עדות זיין, גאָט פון זיין הייליגען טעמפּעל.

3 אָט געהט גאָט ארויס פון זיין אָרט, ער וועט אראָבגעהן און בעטרעטען די העכסטע פּלעצער פונ׳ם לאַנד.

4 די בערג וועלען אונטער איהם צושמאָלצען ווערען ווי וואקס שמעלצט פון פייער, און די טהאלען וועלען צושפּאלטען ווערען ווי פון וואסער וואָס רינט אַראָפּ באַרג.

5 דאָס אַלץ איז איבער יעקב׳ס פערברעכען און איבער די זינד פונ׳ם הויז ישראל. ווער איז די אורזאכע פון יעקב׳ס פערברעכען אויב ניט שמרון ? און וואו זיינען יהודה׳ס באַרג אלטאַרען אויב ניט אין ירושלים ?

6 דערפאַר וועל איך שמרון מאַכען ווי פעלד בערגלאַך צו פלאַנצען וויינגערטנער ; איך וועל איהרע שטיינער אריינשליידערן אין טהאל און וועל אבדעקען איהרע גרונדען.

7 אַלע איהרע בילדער וועלען צובראָכען ווערען, אַלע איהרע בולעריי־געשענקע וועלען אין פייער פערברענט ווערען און אַלע איהרע געצען וועל איך וויסט מאַכען ; פון בולעריי־געשענקע איז דאָס געקומען און אויף בולעריי־געשענקע וועט דאָס צוריק געהן.

8 אויף דעם ווייַן איך און קלאָג, איך געה אַרום צומישט און נאַקעט ; איך קלאָג אימער ווי די קראָקאָדילען און טרויער ווי די שטרויסען.

9 וואָרום איהרע וואונדען זיינען אונהיילבאַר, עס האָט ביז יהודה געגרייכט; עס האָט בעריהרט מיין פאָלק׳ס הויפּט־שטאָדט — ירושלים.

10 דערצעהלט דאָס ניט אין גת און וויינט ניט פיעל, אינווייניג אין עפרה בעדעק זיך מיט שטויב.

11 געהט זיך אַרום שענדליך נאַקעט, בעפעלקערונג פון שפיר ! די אַלע וועלכע זיינען נימאַלס ארויס פון צאָנן, דער קלאָג פונ׳ם הויז אצל וועט פון אייך נעהמען זיין שטאַנד־אָרט.

12 די בעפעלקערונג פון מרות האָט אויף גוטס געהאָפט, איז אָבער אַראָפּ שלעכטס פון גאָט אויפ׳ן טהויער פון ירושלים.

13 שפּאַן דעם וואָגען צו אַ שנעלען פערד, בעפעלקערונג פון לכיש ! די

14 חַטָּאת הִיא לְבַת־צִיּוֹן כִּי־בָךְ נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן
תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת בָּתֵּי אַכְזִיב לְאַכְזָב לְמַלְכֵי
טו יִשְׂרָאֵל׃ עֹד הַיֹּרֵשׁ אָבִי לָךְ יוֹשֶׁבֶת מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם
16 יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃ קָרְחִי וָגֹזִּי עַל־בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ הַרְחִבִי
קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃

CAP. II. ב

ב

א הוֹי חֹשְׁבֵי־אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָע עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר
2 יַעֲשׂוּהָ כִּי יֶשׁ־לְאֵל יָדָם׃ וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים
3 וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃ לָכֵן כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר
לֹא תָמִישׁוּ מִשָּׁם צַוְּארֹתֵיכֶם וְלֹא תֵלְכוּ רוֹמָה כִּי עֵת
4 רָעָה הִיא׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מָשָׁל וְנָהָה נְהִי
נִהְיָה אָמַר שָׁדוֹד נְשַׁדֻּנוּ חֵלֶק עַמִּי יָמִיר אֵיךְ יָמִישׁ לִי
ה לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃ לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לְךָ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל
6 בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה׃ אַל־תַּטִּפוּ יַטִּיפוּן לֹא־יַטִּפוּ לָאֵלֶּה
7 לֹא יִסַּג כְּלִמּוֹת׃ הֶאָמוּר בֵּית־יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה
אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלוֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם הַיָּשָׁר הוֹלֵךְ׃
8 וְאֶתְמוּל עַמִּי לְאוֹיֵב יְקוֹמֵם מִמּוּל שַׂלְמָה אֶדֶר תַּפְשִׁטוּן
9 מֵעֹבְרִים בֶּטַח שׁוּבֵי מִלְחָמָה׃ נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית
י תַּעֲנֻגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ תִּקְחוּ הֲדָרִי לְעוֹלָם׃ קוּמוּ וּלְכוּ כִּי
11 לֹא־זֹאת הַמְּנוּחָה בַּעֲבוּר טָמְאָה תְּחַבֵּל וְחֶבֶל נִמְרָץ׃ לוּ־
אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וָשֶׁקֶר כִּזֵּב אַטִּף לְךָ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר וְהָיָה
12 מַטִּיף הָעָם הַזֶּה׃ אָסֹף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב כֻּלָּךְ קַבֵּץ אֲקַבֵּץ
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׂימֶנּוּ כְּצֹאן בָּצְרָה כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ
13 הַדָּבְרוֹ תְּהִימֶנָה מֵאָדָם׃ עָלָה הַפֹּרֵץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ
וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בוֹ וַיַּעֲבֹר מַלְכָּם לִפְנֵיהֶם וַיהוָה
בְּרֹאשָׁם׃

ואמר

א v. 15. חסר א ב v. 2. קמץ בז"ק v. 8. הגו בשורק

הויפּט־זינד פון טאָכטער ציון איז וואָס אין דיר געפינען זיך די פערברע־כער פון ישראל.

14 דערפאַר מוזטו געשענקע געבען דעם בעזיעגער פון גת, די הייזער פון אכזיב זיינען אַ פאַלשע בעשיצונג פאַר די קעניגע פון ישראל.

15 איך וועל דיר צום בעזיעגער ברענגען, בעפעלקערונג פון מרשה, ביז עדלם וועט ער קומען און וועט אוועקטראָגען די עהרע פון ישראל.

16 פליק און רייס זיך די האָר פון קאָפּ אויף דיין פערצערטעטע יוגענד, מאַך גרויס דיין פּליעך ווי אַן אָדלער וואָס פערליערט זיינע פעדערען.

קאַפּיטעל ב

1 וועה צו די וואָס טראַכטען אונרעכט און שלעכטע טהאַטען אויף זייער געלעגער, אַז דער פריה מאָרגען ווערט ליכטיג טהוען זיי דאָס אויב זיי האָבען נאָר די מעגליכקייט.

2 פערווילט זיך זיי פעלדער, רויבען זיי עס אוועק, הייזער — נעהמען זיי צו; זיי בערויבען אַ מאַן מיט זיין הויזגעזינד, יעדען איינצעלנעם פון זיין ערבטהייל.

3 דערפאַר האָט גאָט אַזוי געזאָגט: איך פּלאַנעווע אויף דיזע פאַמיליע אַזאַ אונגליק אַז איהר וועט דערפון אייערע העלזער ניט אַרויסשלעפּען און וועט ניט קענען געהן שטאָלץ — עס וועט זיין זעהר אַ שלעכטע צייט!

4 דאַמאַלס וועט מען אויף אייך אַ שפּריכוואָרט זאָגען: „אַז מען קלאָגט איז וואָס קלעגליכעס געשעהען!" מען וועט זאָגען: מיר זיינען בע־רויבט געוואָרען, דער צושטאַנד פון מיין פאָלק האָט זיך איבערגעביטען; אה, גיט ער מיר צו פיהלען ווען ער צוטהיילט אונזערע פעלדער צום פיינד.

5 וואָרום דו וועסט שוין מעהר ניט האָבען ווער עס זאָל די מאָס־שנור וואַרפען אויף'ן גורל פון גאָט'ס געמיינדע.

6 „רעדט ניט צו אונז" — זאָגען זיי; די וועלכע רעדען ניט צו אַזעלכע וועלען קיינמאָל בעליידיגט ווערען.

7 דאַרף אַזעלכעס געזאָגט ווערען אינ'ם הויז פון יעקב? איז דען גאָט'ס מאַכט קליין ווען ער קען אַזוי וואָס טהאָן? מיינע ווערטער זיינען אימער גוט פאַר דעם וואָס געהט אין גלייכען וועג.

8 זינט מיין פאָלק האָט זיך פיינדליך געשטעלט, נעהמט איהר צו די קליי־דער פון האַלב געקליידעטען, פון די רוהיגע פערבייגעהער וואָס געהען צוריק פון קריעג.

9 די פרויען פון מיין פאָלק פערטרייבט איהר פון זייערע פערגעניגענס־פּלעצער, פון די זויגלינגע נעהמט איהר צו אויף אימער זייער שעהנהייט.

10 שטעהט אויף און געהט אַרויס! ניט דאָס הייסט רוהע! די שאַנד־טהאַטען פּלעכטען אויס אַ שטאַרקע שטריק.

11 וועלכער ווינד־מענש און ליגנער עס געהט פערביי און זאָגט אַ ליגען: „איך וועל דיין רעדנער זיין פאַר ווייך און ביער" — דער ווערט דער רעדנער פון דיעזען פאָלק.

12 איך וועל גאַנץ יעקב פערזאַמלען, אַלע געבליעבענע פון ישראל וועל איך צונויפקלייבען; איך וועל זיי צוזאַמענברייגען ווי שעפּסען ווען זיי רוהען, ווי אַ הערדע אין זומער־שטאַל וועט דאָרט רוישען פון מענשען.

13 איז זיי דער איינברעכער בעפאָלען, זיינען זיי שנעל דורכגעגאַנגען דעם טהויער און אַוועק. זייער קעניג געהט זיי פאָראויס און גאָט — צוערשט.

ג Cap. III. ג

א וָאֹמַר שִׁמְעוּ־נָא רָאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא
2 לָכֶם לָדַעַת אֶת־הַמִּשְׁפָּט׃ שֹׂנְאֵי טוֹב וְאֹהֲבֵי רָעה גֹּזְלֵי
3 עוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם וּשְׁאֵרָם מֵעַל עַצְמוֹתָם׃ וַאֲשֶׁר אָכְלוּ
שְׁאֵר עַמִּי וְעוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת־עַצְמֹתֵיהֶם
4 פִּצֵּחוּ וּפָרְשׂוּ כַּאֲשֶׁר בַּסִּיר וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קַלָּחַת׃ אָז יִזְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וְיַסְתֵּר פָּנָיו מֵהֶם בָּעֵת הַהִיא
ה כַּאֲשֶׁר הֵרֵעוּ מַעַלְלֵיהֶם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־
הַנְּבִיאִים הַמַּתְעִים אֶת־עַמִּי הַנֹּשְׁכִים בְּשִׁנֵּיהֶם וְקָרְאוּ
שָׁלוֹם וַאֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן עַל־פִּיהֶם וְקִדְּשׁוּ עָלָיו מִלְחָמָה׃
6 לָכֵן לַיְלָה לָכֶם מֵחָזוֹן וְחָשְׁכָה לָכֶם מִקְּסֹם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ
7 עַל־הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם׃ וּבֹשׁוּ הַחֹזִים וְחָפְרוּ
הַקֹּסְמִים וְעָטוּ עַל־שָׂפָם כֻּלָּם כִּי אֵין מַעֲנֵה אֱלֹהִים׃
8 וְאוּלָם אָנֹכִי מָלֵאתִי כֹחַ אֶת־רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה
9 לְהַגִּיד לְיַעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חַטָּאתוֹ׃ שִׁמְעוּ־נָא
זֹאת רָאשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְתַעֲבִים
י מִשְׁפָּט וְאֵת כָּל־הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ׃ בֹּנֶה צִיּוֹן בְּדָמִים
11 וִירוּשָׁלַםִ בְּעַוְלָה׃ רָאשֶׁיהָ ׀ בְּשֹׁחַד יִשְׁפֹּטוּ וְכֹהֲנֶיהָ
בִּמְחִיר יוֹרוּ וּנְבִיאֶיהָ בְּכֶסֶף יִקְסֹמוּ וְעַל־יְהוָה יִשָּׁעֵנוּ
12 לֵאמֹר הֲלוֹא יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ לֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה׃ * לָכֵן
בִּגְלַלְכֶם צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַםִ עִיִּין תִּהְיֶה וְהַר
הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃

ד Cap. IV. ד

א וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה נָכוֹן בְּרֹאשׁ
2 הֶהָרִים וְנִשָּׂא הוּא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ עָלָיו עַמִּים׃ וְהָלְכוּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה וְאֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיוֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן

ג. v. 2. רע קרי   v. 12. חצי הספר בפסוקים

קאַפּיטעל ג

1 איך האָב געזאָגט: הערט־נאָר איהר הויפּטלייט יעקב'ס און ריכטער פונ'ם הויז ישראל! איהר דאַרפט דאָך וויסען דאָס רעכט,
2 און דאָך האסט איהר דעם גוטען און ליעבט דעם שלעכטען, איהר נעהמט פון זיי אַראָב די הויט און די פלייש פון די ביינער.
3 נאָכדעם אַז זיי האָבען אויפגעגעסען דאָס פלייש פון מיין פאָלק, אָבגעשונדען פון זיי די הויט, צובראָכען זייערע ביינער און צובראָכען די גליעדער ווי אין טאָפּ צו לעגען אָדער ווי פלייש אין קעסעל,
4 דאַן שרייען זיי צו גאָט; אָבער ער ענטפערט זיי ניט, ער האָט שוין אָבגעקעהרט זיין געזיכט פון זיי זינט זייערע טהאַטען זיינען שלעכט געוואָרען.
5 אַזוי זאָגט גאָט וועגען די נביאים וואָס פערנאַרען מיין פאָלק, די וועלכע בייסען מיט די צייהנער און זאָגען: „פריעדען", און יעדער וואָס גיט זיי ניט אין מויל אַריין שטרייטען זיי קעגען איהם.
6 דערפאַר וועט אייך פינסטער ווערען פון אייער פּראָפעצייהונג ווי ביי נאַכט, עס וועט אייך גאַנץ פינסטער ווערען פון אייערע צויבערייען; די זונן וועט אונטערגעהן פאַר די נביאים און דער טאָג וועט פאַר זיי פערשוואַרצט ווערען.
7 די פּראָפעטען וועלען צו שאַנדע ווערען און די צויבערער וועלען בעלייידיגט ווערען — זיי וועלען זיך אַלע איינוויקלען אין טרויער, ניט האָבענדיג גאָט'ס ענטפער.
8 איך אָבער בין פול מיט געטליכע בעגייסטערונג און קראַפט, מיט רעכטע און שטאַרקייט, אום ארויסצוזאָגען יעקב'ן זיין פערברעכען און ישראל'ן זיין זינד.
9 הערט־נאָר דאָס, הויפּטלייט פונ'ם הויז יעקב און ריכטער פונ'ם הויז ישראל, וועלכע פעראַבשייען די רעכטע און אַלץ וואָס גלייך איז פערקרימען זיי!
10 מען פערבויט ציון מיט בלוט־שולד און ירושלים — מיט אונרעכט.
11 די הויפּטלייט איהרע ריכטען פאַר שחד, די כהנים איהרע לערנען פאַר אַ פּרייז און איהרע נביאים צויבערן פאַר געלד, און זיי שטיצען זיך נאָך אויף גאָט זאָגענדיג: „קוים איז גאָט מיט אונז וועט אונז קיין אונגליק טרעפען.
12 דערפאַר — איבער אייך וועט ציון צואַקערט ווערען ווי אַ פעלד, ירושלים וועט ווערען רואינען און דער טעמפּעל־באַרג וועט ווערען אַ וואַלד־באַרג.

קאַפּיטעל ד

1 אין די שפּעטערע צייטען וועט דער באַרג פון גאָט'ס הויז פעסט שטעהן העכער פון אַנדערע בערג, זאָגאַר העכער פאַר די פעלזען־בערג, און פעלקער וועלען זיך ציהען צו איהם ווי אַ שטראָם.
2 פיעלע פעלקער וועלען געהן און וועלען זאָגען: „קומט! לאָמיר אַרויף אויף גאָט'ס באַרג צום טעמפּעל פון יעקב'ס גאָט, ער וועט אונז לערנען זיינע וועגען אום מיר זאָלען קענען געהן אין זיינע שטעגען; ווארום

3 תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלָֽם׃ וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים
רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצֻמִים עַד־רָחוֹק וְכִתְּתוּ חַרְבֹתֵיהֶם
לְאִתִּים וַחֲנִיתֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשְׂאוּ גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב
4 וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָֽה׃ וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת
ה תְּאֵנָתוֹ וְאֵין מַחֲרִיד כִּי־פִי יְהוָה צְבָאוֹת דִּבֵּֽר׃ כִּי כָּל־
הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם־יְהוָה
6 אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶֽד׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֹסְפָה
7 הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּצָה וַאֲשֶׁר הֲרֵעֹֽתִי׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־
הַצֹּלֵעָה לִשְׁאֵרִית וְהַנַּהֲלָאָה לְגוֹי עָצוּם וּמָלַךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם
8 בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָֽם׃ וְאַתָּה מִגְדַּל־עֵדֶר
עֹפֶל בַּת־צִיּוֹן עָדֶיךָ תֵּאתֶה וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשֹׁנָה
9 מַמְלֶכֶת לְבַת־יְרוּשָׁלָֽם׃ עַתָּה לָמָּה תָרִיעִי רֵעַ הֲמֶלֶךְ
י אֵין־בָּךְ אִם־יוֹעֲצֵךְ אָבָד כִּי־הֶחֱזִיקֵךְ חִיל כַּיּוֹלֵדָֽה׃ חוּלִי
וָגֹחִי בַּת־צִיּוֹן כַּיּוֹלֵדָה כִּי־עַתָּה תֵצְאִי מִקִּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה
וּבָאת עַד־בָּבֶל שָׁם תִּנָּצֵלִי שָׁם יִגְאָלֵךְ יְהוָה מִכַּף אֹיְבָֽיִךְ׃
11 וְעַתָּה נֶאֶסְפוּ עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תֶּחֱנָף וְתַחַז בְּצִיּוֹן
12 עֵינֵֽינוּ׃ וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ מַחְשְׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הֵבִינוּ עֲצָתוֹ
13 כִּי קִבְּצָם כֶּעָמִיר גֹּֽרְנָה׃ קוּמִי וָדוֹשִׁי בַת־צִיּוֹן כִּי קַרְנֵךְ
אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסֹתַיִךְ אָשִׂים נְחוּשָׁה וַהֲדִקּוֹת עַמִּים רַבִּים
14 וְהַחֲרַמְתִּי לַיהוָה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן כָּל־הָאָֽרֶץ׃ עַתָּה
תִּתְגֹּדְדִי בַת־גְּדוּד מָצוֹר שָׂם עָלֵינוּ בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל־הַלְּחִי
אֵת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵֽל׃

CAP. V. ה

א וְאַתָּה בֵּית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה
מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם
2 מִימֵי עוֹלָֽם׃ לָכֵן יִתְּנֵם עַד־עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה וְיֶתֶר אֶחָיו
יְשׁוּבוּן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵֽל׃ וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז יְהוָה בִּגְאוֹן

ד׳ v. 11. 9. קמץ בז״ק

פון ציון וועט זיך פערשפּרייטען אַ לעהרע און גאָט'ס וואָרט — פון
ירושלים,
3 וועלכער וועט אורטהיילען צווישען גרויסע פעלקער און אויסגלייכען
מעכטיגע נאַציאָנען ביז ווייט, זיי וועלען זייערע שווערדען צוברעכען
און מאַכען שנייד־מעסערס, און זייערע שפּיזען אויף צווייג־שערען, איין
נאַציאָן קענגען צווייטען וועט קיין שווערד אויפהויבען און מעהר וועלען
זיי קיינע קריעגס־איבונג מאַכען.
4 זיי וועלען זיצען יעדער אונטער זיין ווייןשטאָק און אונטער זיין פייגען־
בוים אונגעשטערט, אַזוי רעדט גאָט פון ארמעען.
5 אַזוי ווי אַלע פעלקער געהען זיך יעדער אינ'ם נאָמען פון זיין גאָט, אַזוי
וועלען מיר אייביג און אימער געהן אין נאָמען פון דעם עוויגען אונ־
זער גאָט.
6 דאַמאַלס — זאָגט גאָט — וועל איך צונויפזאַמלען די הינקעדיגע און צו־
זאַמענקלייבען די פערוואָרפענע צו וועלכע איך בין שלעכט געווען.
7 די הינקעדיגע וועל איך איבערלאָזען צו אַ גליקליכע צוקונפט און פון די
פערשוואַכטע וועל איך אַ מעכטיגעס פאָלק מאַכען, גאָט וועט איבער זיי
קעניגען אויפ'ן בארג ציון פון יעצט ביז אימער.
8 און דו, הויפט הערדען־פּלאַץ, פעסטונג פון דער טאָכטער ציון, צו דיר וועט
גרייכען און קומען די ערשטע הערשונג, די קעניגרייך צו דער טאָכטער
ירושלים.
9 ווארום שרייסטו יעצט קלעגליך? האָסטו קיין קעניג? זיינען דיינע
ראטהגעבער פערלוירען? וואָס האָט דיר ארומגענומען אַ שוידער ווי
אַ קינפּעטאָרין?
10 קרעכץ און בייג זיך איין, טאָכטער ציון, יעצט וועסטו פון שטאָדט
ארויס און וועסט רוהען אין פעלד, ביז דו וועסט קומען אין בבל; ערשט
דאָרטען וועסטו גערעטעט ווערען, דאָרטען וועט דיר גאָט בעפרייען פון
די הענד פון דיינע פיינד.
11 יעצט האָבען זיך אַרום דיר פערזאַמעלט פיעל פעלקער, וועלכע זאָגען:
„זי איז פערברעכעריש, אונזער אויג וועט נאָך אויף ציון (שלעכטס) זע־
הען."
12 זיי ווייסען אָבער ניט גאָט'ס געדאַנקען און פערשטעהן ניט זיין ראטה
פאר וואָס ער האָט זיי פערזאַמעלט ווי גארבען אין שייער.
13 שטעה אויף און דרעש, טאָכטער ציון! איך וועל דיין האָרן שטאַרק
מאַכען ווי אייזען און דיינע קלויען ווי קופּער, דו וועסט צומאָהלען,
גרויסע פעלקער; זייער פערמעגען וועסטו פערהייליגען צו גאָט און זייער
רייכטהום — צום הערן דער גאַנצער וועלט.
14 יעצט ברענג ארמעען, די שטרייטערן! מאַך אויף אונז אַ בעלאַגערונג!
מיט אַ שטעקען וועט מען איבער די באקען שלאָגען דעם וואָס וועט שלעכט
אורטהיילען ישראל'ן.

קאַפּיטעל ה

1 און דו בית־לחם פון אפרת, וועלכע איז אימער געווען די קלענסטע
אונטער די טויזענדער פון יהודה, פון דיר וועט פאר מיר ארויס איינער
אום הערשער צו זיין אין ישראל; זיין אבשטאַמונג איז אַ פערצייטיגע,
פון גאַנץ אַלטע צייטען.
2 ער וועט זיי געבען ביז דער צייט וואָס די געווינערין וועט געבוירען, ביז די
איבריגע ברידער וועלען צוריק קומען צו די קינדער ישראל.
3 דער וואָס וועט אויפטרעטען וועט זיי פיטערען מיט גאָטליכער מאַכט, מיט

שֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְיָשָׁבוּ כִּי־עַתָּה יִגְדַּל עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃
4 וְהָיָה זֶה שָׁלוֹם אַשּׁוּר ׀ כִּי־יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ
בְּאַרְמְנֹתֵינוּ וַהֲקֵמֹנוּ עָלָיו שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיכֵי
ה אָדָם׃ וְרָעוּ אֶת־אֶרֶץ אַשּׁוּר בַּחֶרֶב וְאֶת־אֶרֶץ נִמְרֹד
בִּפְתָחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאַשּׁוּר כִּי־יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי־יִדְרֹךְ
6 בִּגְבוּלֵנוּ׃ *וְהָיָה ׀ שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים
כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כִּרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־יְקַוֶּה לְאִישׁ
7 וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם׃ וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּקֶרֶב
עַמִּים רַבִּים כְּאַרְיֵה בְּבַהֲמוֹת יַעַר כִּכְפִיר בְּעֶדְרֵי־צֹאן
8 אֲשֶׁר אִם־עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין מַצִּיל׃ תָּרֹם יָדְךָ עַל־
9 צָרֶיךָ וְכָל־אֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־
י יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהַאֲבַדְתִּי מַרְכְּבֹתֶיךָ׃ וְהִכְרַתִּי
11 עָרֵי אַרְצֶךָ וְהָרַסְתִּי כָּל־מִבְצָרֶיךָ׃ וְהִכְרַתִּי כְשָׁפִים מִיָּדֶךָ
12 וּמְעוֹנְנִים לֹא יִהְיוּ־לָךְ׃ וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצֵּבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ
13 וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ וְנָתַשְׁתִּי אֲשֵׁירֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ
14 וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ׃ וְעָשִׂיתִי בְּאַף וּבְחֵמָה נָקָם אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא שָׁמֵעוּ׃

Cap. VI. ו

ו

א שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם רִיב אֶת־הֶהָרִים
2 וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃ שִׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה
וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל
ג יִתְוַכָּח׃ עַמִּי מֶה־עָשִׂיתִי לְךָ וּמָה הֶלְאֵתִיךָ עֲנֵה בִי׃
4 כִּי הֶעֱלִתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח
ה לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם׃ עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ
בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֶה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשִּׁטִּים
6 עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃ בַּמָּה אֲקַדֵּם יְהוָה
אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃

הֲיִרְצֶה

* ה׳ v. 6. הפטרת וירא בלק

דעם שטאָלץ פונ׳ם נאָמען פון עוויגען זיין גאָט ; ווען זיי וועלען זיך רוהיג
בעזעצען וועט ער גרויס ווערען ביז׳ן עק וועלט.
4 עס וועט אזא פריעדען ווערען אז אויב אַשור וועט אין אונזער לאַנד קומען
און בעטרעטען אונזערע פּאַלאַצען, וועלען מיר קעגען איהם אַוועקשטעלעי
זיעבען הירטען אָדער אַכט פירסטען פון פאָלק.
5 זיי וועלען דאָס לאַנד פון אשור מיט׳ן שווערד צוברעכען און דאָס לאַנד
פון נמרוד מיט איהרע אייגענע שווערדען ; ער וועט אויך רעטען פין
אשור אויב ער וועט קומען אין אונזער לאַנד און בעטרעטען אונזער
גרענעץ.
6 די איבערגעבליעבענע פון יעקב וועלען זיין צווישען די גרויסע פעלקער
ווי דער טהוי פון גאָט, ווי רעגען אויף גראָז, וואָס דאַרף ניט האפען צו אַ
מענשען און ווארטען אויף די הילף פון מענשען.
7 די איבערגעבליעבענע פון יעקב וועלען זיין צווישען די פעלקער, צווישען
די מעכטיגע פעלקער, ווי דער לייב צווישען די וואַלד־טהיערע, ווי אַ יונגער
לייב צווישען די הערדען פון שעפּסען, וואָס אַז ער געהט נאָר פערביי
ציטערט ער און צורייסט אַז מען קען ניט רעטען.
8 אַז דיין האַנד וועט זיך אויפהויבען קעגען דיינע געגנער וועלען
אַלע דיינע פיינד פערניכטעט ווערען.
9 דאַמאַלס — זאָגט גאָט — וועל איך אויסראָטען פון דיר דיינע פערד און
וועל פערניכטען דיינע וועגען.
10 איך וועל אונטערברענגען די שטעדט פון דיין לאַנד און צושמעטערן אַלע
דיינע פעסטונגען.
11 איך וועל אויסראָטען צויבערייי פון דיין בעזיץ און דו וועסט מעהר ניט
האָבען קיין וואָלקען קוקער.
12 איך וועל אויך אויסראָטען פון דיר דיינע בילדער און סטאַטוען, אום דו
זאָלסט זיך מעהר ניט בוקען צו דיינע הענד־אַרבייט.
13 איך וועל אויסוואָרצלען דיינע געצען־בוימער און פערטיליגען דיינע
שטעדט.
14 מיט צאָרן און וואוטה וועל איך ראכע נעהמען פון די פעלקער וואָס האָ־
בען מיר ניט געפאָלגט.

קאַפּיטעל ו

1 הערט נאָר אויס וואָס גאָט זאָגט : שטעה אויף, הערט די קריעג איהר
בערג, אויך די בערגלעך זאָלען דיין שטימע הערען.
2 הערט, בערג, גאָט׳ס קריעג, — אויך איהר מעכטיגע וואָס האַלטען אויף
דאָס לאַנד ! גאָט האָט אַ קריעג מיט זיין פאָלק און מיט ישראל רעדט ער
זיך דורך.
3 פאָלק מיין ! וואָס האָב איך דיר געטהאָן, און מיט וואָס האָב איך דיר
בעלעסטיגט ? ענטפער מיר !
4 וואָס איך האָב דיר אַרויסגעבראַכט פונ׳ם לאַנד מצרים און אויסגעלייזט
דיר פון שקלאַפענהויז ? אָדער וואָס איך האָב דיר פאָראויס געשיקט
משה, אַהרן און מרים ?
5 פאָלק מיין ! דערמאָן זיך נאָר וואָס האָט געטהאָן בלק, קעניג פון מואָב,
און וואָס האָט איהם געענטפערט בלעם בעור׳ס זוהן ? וואָס איך האָב אין
שטים פאַר דיר געטהאָן און וואָס אין גלגל ? דו האָסט שוין געדאַרפט
אַנערקענען גאָט׳ס גנאַדע !
6 מיט וואָס זאָל איך דעם עוויגען עמפפאנגען ? מיט וואָס זאָל איך אונ־
טערטהעניגקייט אויסדריקען צום הימלישען גאָט ? זאָל איך איהם מיט
גאַנץ־אָפּפער עמפפאנגען ? מיט איין־יאָהריגע קעלבער ?

7 הֲיִרְצֶה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן הַאֶתֵּן
8 בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי׃ הִגִּיד לְךָ אָדָם
מַה־טּוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
9 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃ קוֹל יְהוָה
לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃
י עוֹד הַאִשׁ בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃
11 12 הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רֶשַׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה׃ אֲשֶׁר
עֲשִׁירֶיהָ מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ־שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה
13 בְּפִיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי הֶחֱלֵיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשְׁמֵם עַל־חַטֹּאותֶךָ׃
14 אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְיֶשְׁחֲךָ בְּקִרְבֶּךָ וְתַסֵּג וְלֹא
טו תַפְלִיט וַאֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃ אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר
אַתָּה תִדְרֹךְ־זַיִת וְלֹא־תָסוּךְ שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה־יָּיִן׃
16 וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקּוֹת עָמְרִי וְכֹל מַעֲשֵׂה בֵית־אַחְאָב וַתֵּלְכוּ
בְּמֹעֲצוֹתָם לְמַעַן תִּתִּי אֹתְךָ לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה
וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃

ז CAP. VII. ז

א אַלְלַי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵּי־קַיִץ כְּעֹלְלֹת בָּצִיר אֵין־אֶשְׁכּוֹל
2 לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה אִוְּתָה נַפְשִׁי׃ אָבַד חָסִיד מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר
בָּאָדָם אָיִן כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ אֶת־אָחִיהוּ יָצוּדוּ
3 חֵרֶם׃ עַל־הָרַע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשַּׂר שֹׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט
4 בַּשִּׁלּוּם וְהַגָּדוֹל דֹּבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ הוּא וַיְעַבְּתוּהָ׃ טוֹבָם
כְּחֵדֶק יָשָׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מְצַפֶּיךָ פְּקֻדָּתְךָ בָאָה עַתָּה
ה תִהְיֶה מְבוּכָתָם׃ אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ בְּאַלּוּף
6 מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי־פִיךָ׃ כִּי־בֵן מְנַבֵּל אָב בַּת
7 קָמָה בְאִמָּהּ כַּלָּה בַּחֲמֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ׃ וַאֲנִי
8 בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי׃ אַל־
תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה

אור

ו v. 8. עד כאן v. 10. כצ״ל v. 13. מלא ו v. 14. קמץ בז״ק ז v. 6. פצ״ל

7 ווּעט גאָט אָננעהמען טויזענד ווידערס און צעהען טויזענד אויל טייכען ? זאָל איך מיין ערשטגעבוירענעם פאַר מיין פערברעכען אָוועקגעבען ? מיין לייבליכעם קינד פאַר מיין זינד ?

8 מען האָט דיר, מענש, שוין לאַנג געזאָגט וואָס גוט איז און וואָס גאָט פער־לאַנגט פון דיר — בלויז רעכט האַנדלען, ליעבען גנאַדע און בעשיידען געהען מיט דיין גאָט.

9 גאָט׳ס שטימע רופט די שטאָדט [און יעדער פערשטענדיגער זעהט (דעריין) דיין נאָמען :] „פאָלגט דעם שטעקען אָדער דעם וואָס האָט עס בע־שטימט !״

10 געפינען זיך נאָך אין׳ם הויז פון פערברעכער רייכטהימער פון רויב און אַ קליינע מאָאס, אַ פערשאָלטענע ?

11 קען מען אונשולדיג בלייבען מיט פאַלשע וואָג און אַ בייטעל מיט פאַלשע געוויכט ?

12 איהרע רייכע זיינען פול מיט געוואַלד־טהאַטען און איהרע איינוואָהנער זאָגען ליעגען, אַלץ וואָס זיי רעדען מיט׳ן מויל איז פאַלש.

13 דערפאַר האָב איך דיר מיט קראַנקהייטען געשלאָגען און פערוויסטונג אי־בער דיינע זינד.

14 דו וועסט עסען און ניט זאַט ווערען, ווייל עס וועט אויסטריקענען אין דיינע געדערים, דו וועסט אַריינגעהמען און קיינע קינדער האָבען, און וואָס דו וועסט געבוירען וועל איך איבערגעבען צום שווערד.

15 דו וועסט זעהן און וועסט ניט שניידען, דו וועסט טרעטען אויילבערטען און וועסט זיך מיט דעם אויל ניט שמירען, וויין וועסטו טרעטען און וועסט פון איהם ניט טרינקען.

16 זאָלאַנג עס ווערען אָנגעהאַלטען עמרי׳ס געזעצע און אַלע טהאַטען פון אחאָב׳ס הויז און איהר געהט אין זייערע ראַטהען, אום איך זאָל דיר מאַכען צו וויסט און איהרע איינוואוינער צו אַ אויספייפונג, און איהר וועט ליידען פאַר מיין פאָלק׳ס שאַנדע.

קאַפּיטעל ז

1 וועה איז מיר ! איך בין געוואָרען ווי די לעצטע זומער־פרוכט, ווי דער איינצעלנער טרויב וואָס דער ארומקלייבער לאָזט איבער — ניטאָ קיין טרויבען צום עסען, איך שמאַכט נאָך אַ רייפען פרוכט.

2 טוגענדהאַפטע מענשען זיינען אויסגעראָטהען פונ׳ם לאַנד, עס איז קיין איין ריכטיגער מאַן ניטאָ, אַלע לויערן דעם צווייטענס בלוט, איינער דעם אַנדערן פאַנגען זיי מיט אַ נעץ.

3 אָנשטאָט גוטס טהוען אַלע הענד שלעכטס — דער פירסט בעט געשענקע און דער ריכטער וויל בעצאָהלט, דער אָבער־ריכטער רעדט אַרויס דעם אורטהייל נאָך זיין איינגענעם ־ רלאַנג — אַזוי פערפלאָנטערן זיי דאָס !

4 די בעסטע פון זיי זיינען ווי אַ דאָרן, דער אָרענטליכער איז ווי אַ צוים פון דערנער. דער טאָג פון דיינע זעהער [נביאים], ד. ה. דיין שטראָף־טאָג, קומט שוין אָן, יעצט פאַנגט זיך אָן זייער אונגליק !

5 גלויבט קיין פריינד ניט, פערלאָזט זיך ניט אויף אַ בעקאַנטען ; זיי פאָר־זיכטיג אין רעדען, זאָגאָר פאַר דיין לייבליכע פרוי.

6 וואָרום אַ זוהן בעשפּאָטעט אַ פאָטער, אַ טאָכטער האַסט איהר מוטער און אַ שנור — איהר שוויגער ; דעם מענשענס פיינד זיינען זיינע הויז־מענשען.

7 איך אָבער האָף צו גאָט און וואַרט אויף די הילף פון מיין גאָט, מיין גאָט וועט מיר אויסהערען.

8 פרעה זיך ניט, מיין פיינדין ! איך בין יעצט געפאַלען, איך וועל אָבער

אוֹר לִי׃ זַעַף יְהוָה אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר 9
יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ׃
וְתֵרֶא אֹיַבְתִּי וּתְכַסֶּהָ בוּשָׁה הָאֹמְרָה אֵלַי אַיּוֹ יְהוָה י
אֱלֹהָיִךְ עֵינַי תִּרְאֶינָּה בָּהּ עַתָּה תִּהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט
חוּצוֹת׃ יוֹם לִבְנוֹת גְּדֵרָיִךְ יוֹם הַהוּא יִרְחַק־חֹק׃ יוֹם 11 12
הוּא וְעָדֶיךָ יָבוֹא לְמִנִּי אַשּׁוּר וְעָרֵי מָצוֹר וּלְמִנִּי מָצוֹר
וְעַד־נָהָר וְיָם מִיָּם וְהַר הָהָר׃ וְהָיְתָה הָאָרֶץ לִשְׁמָמָה 13
עַל־יֹשְׁבֶיהָ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם׃ רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ 14
צֹאן נַחֲלָתֶךָ שֹׁכְנִי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן
וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם׃ כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אַרְאֶנּוּ טו
נִפְלָאוֹת׃ יִרְאוּ גוֹיִם וְיֵבֹשׁוּ מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ יָד עַל־ 16
פֶּה אָזְנֵיהֶם תֶּחֱרַשְׁנָה׃ יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ כְּזֹחֲלֵי אֶרֶץ 17
יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ׃
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ 18
לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ 19
יִכְבֹּשׁ עֲוֺנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ כ
מִימֵי קֶדֶם׃

נחום

LIBER NAHUM.

CAPUT I. א

מַשָּׂא נִינְוֵה סֵפֶר חֲזוֹן נַחוּם הָאֶלְקֹשִׁי׃ אֵל קַנּוֹא וְנֹקֵם א 2
יְהוָה נֹקֵם יְהוָה וּבַעַל חֵמָה נֹקֵם יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטֵר הוּא

לְאֹיְבָיו

ז v. 10. חף בדגש v. 12. מפרין יבוא v. 17. קמץ בז״ק

אויפשטעהען, איך זיץ יעצט אין פינסטערניס אָבער גאָט וועט מיר ליכט
געבען.
9 איך וועל אַריבערטראָגען גאָט׳ס צאָרן, ווייל איך האָב צו איהם געזינ־
דיגט, ביז ער וועט זיך פאַר מיין בעליידיגונג אָננעהמען און וועט מיין
אורטהייל בעשטימען; ער וועט מיר אַרויספיהרען אויף די ליכטיגקייט
און איך וועל זיין גנאַדע געניסע׳
10 דאָס וועט מיין פיינדין זעהען און וועט מיט שאַנדע פערדעקט ווערען;
די פי נדין וועלכע זאָגט צו מיר: „וואו איז דיין גאָט?״ יעצט וועלען
מיינע אויגען אויף איהר קוקען ווען זי וועט געטראָטען ווערען ווי די
לעהם פון די גאַסען.
11 דער טאָג ווען דיינע צוימען וועלען פון דאָס ניי געבויט ווערען — יענער
טאָג איז נאָך גאַנץ ווייט.
12 עס איז אָבער אַ בעשטימטער טאָג, און וועט צו דיר זיכער קומען! פון
אשור ביז די מצרים־שטעדט, פון די מצרים־שטעדט ביז׳ן טייך, פון
איין ים ביז׳ן אַנדער ים און פון איין באַרג ביז דעם אַנדער באַרג.
13 נאָכדעם ווי דאָס לאַנד וועט פערוויסטעט ווערען מיט איהרע אַיינוואוי־
נער, אַלס די פרוכט פון זייערע שלעכטע טהאַטען.
14 פיהר דיין פאָלק מיט דיין הערשער שטעקען, דיינע אייגענטהימליכע שעפּ־
סען, די איינזאַמע איינוואוינער, אין וואַלד, אין גראָז־בעוואקסענעם;
זאָלען זיי זיך פיטערן אין בשן און גלעד ווי אין די אוראַלטע צייטען.
15 איך וועל איהם וואונדער ווייזען ווי אין די טעג ווען דו ביזט פון מצרים
אַרויסגעגאַנגען.
16 די נאַציאָנען וועלען עס זעהען און וועלען צו שאַנדע זיין מיט זייער גאַנ־
צע מאַכט, זיי וועלען אַרויפלעגען אַ האַנד אויפ׳ן מויל, זייערע אויערען
וועלען פערטויבט ווערען.
17 זיי וועלען קייען די ערד ווי שלאַנגען, ווי די ווערים וועלען זיי אַרויס־
קריכען פון זייערע פעסטונגען, פאַר אונזער גאָט וועלען זיי ערשראָקען
זיין, פאַר דיר וועלען זיי ציטערן.
18 ווער, אָ גאָט, איז אַזוי ווי דו, צו פערצייהען זינד און פערגעבען פערברע־
כענס צו די איבערגעבליעבענע פון זיין אייגענטהום; ער האַלט ניט לאַנג
זיין צאָרן, ווייל ער וויל אימער גנעדיג זיין.
19 ער וועט אונז נאָך ערבאַרעמען, אונזערע זינד וועט ער פערדעקען און
אַלע פערברעכענס וועט ער אין די ים־טיעפעניסען אַריינוואַרפען.
20 דו וועסט געבען וואַהרהייט צו יעקב׳ן, גנאַדע — צו אַברהם׳ן, אַזוי ווי
דו האָסט צו אונזערע עלטערן געשוואָרען אין די אַלטע צייטען.

נחום

קאַפּיטעל א

1 אַ פאָרטראַג וועגען נינוה. פראָפעצייהונג־בוך פון נחום דעם אַלקשי׳ער.
2 דער עווינער איז אַ פייערדיגער און ראַכענעהמענדער גאָט, דער עוויגער
איז אַ ראַכענעהמער און אַ בייזער; ראַכע נעהמט ער פון זיינע געגנער
און טראָגט האַס קעגען זיינע פיינד.

3 לְאֹיְבָֽיו׃ יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָול־כֹּחַ וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה
4 יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׂעָרָה דַּרְכּוֹ וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיו׃ גּוֹעֵר
בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הֶחֱרִיב אֻמְלַל בָּשָׁן וְכַרְמֶל
ה וּפֶרַח לְבָנוֹן אֻמְלָל׃ הָרִים רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמֹגָגוּ
6 וַתִּשָּׂא הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתֵבֵל וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ׃ לִפְנֵי זַעְמוֹ
מִי יַעֲמוֹד וּמִי יָקוּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ וְהַצֻּרִים
7 נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ׃ טוֹב יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיֹדֵעַ חֹסֵי בוֹ׃
8 וּבְשֶׁטֶף עֹבֵר כָּלָה יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאֹיְבָיו יְרַדֶּף־חֹשֶׁךְ׃
9 מַה־תְּחַשְּׁבוּן אֶל־יְהוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא־תָקוּם
י פַּעֲמַיִם צָרָה׃ כִּי עַד־סִירִים סְבֻכִים וּכְסָבְאָם סְבוּאִים
11 אֻכְּלוּ כְּקַשׁ יָבֵשׁ מָלֵא׃ מִמֵּךְ יָצָא חֹשֵׁב עַל־יְהוָה רָעָה
12 יֹעֵץ בְּלִיָּעַל׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אִם־שְׁלֵמִים וְכֵן
13 רַבִּים וְכֵן נָגֹזּוּ וְעָבָר וְעִנִּתִךְ לֹא אֲעַנֵּךְ עוֹד׃ וְעַתָּה
14 אֶשְׁבֹּר מֹטֵהוּ מֵעָלָיִךְ וּמוֹסְרֹתַיִךְ אֲנַתֵּק׃ וְצִוָּה עָלֶיךָ יְהוָה
לֹא־יִזָּרַע מִשִּׁמְךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אַכְרִית פֶּסֶל וּמַסֵּכָה
אָשִׂים קִבְרֶךָ כִּי קַלּוֹתָ׃

CAP. II. ב

ב

א הִנֵּה עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם חָגִּי יְהוּדָה
חַגַּיִךְ שַׁלְּמִי נְדָרָיִךְ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבָור־בָּךְ בְּלִיַּעַל
2 כֻּלֹּה נִכְרָת׃ עָלָה מֵפִיץ עַל־פָּנַיִךְ נָצוֹר מְצֻרָה צַפֵּה־
3 דֶרֶךְ חַזֵּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כֹּחַ מְאֹד׃ כִּי שָׁב יְהוָה אֶת־גְּאוֹן
יַעֲקֹב כִּגְאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בְקָקוּם בֹּקְקִים וּזְמֹרֵיהֶם שִׁחֵתוּ׃
4 מָגֵן גִּבֹּרֵיהוּ מְאָדָּם אַנְשֵׁי־חַיִל מְתֻלָּעִים בְּאֵשׁ־פְּלָדוֹת
ה הָרֶכֶב בְּיוֹם הֲכִינוֹ וְהַבְּרֹשִׁים הָרְעָלוּ׃ בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ
הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחֹבוֹת מַרְאֵיהֶן כַּלַּפִּידִים כַּבְּרָקִים
6 יְרוֹצֵצוּ׃ יִזְכֹּר אַדִּירָיו יִכָּשְׁלוּ בַּהֲלִיכוֹתָם יְמַהֲרוּ חוֹמָתָהּ
7 וְהֻכַן הַסֹּכֵךְ׃ שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ וְהַהֵיכָל נָמוֹג׃

והצב

א v. 3. י׳ יתיר ibid. ס׳ זעירא v. 13. פא מפטר ב v. 1. ו׳ יתיר v. 6. ו׳ יתיר

3 דער עוויגער איז לאַנגמוטהיג און גרויסמעכטיג, ער לאָזט קיינעם אונ־
בעשטראָפט ; וואו גאָט געהט דורך ווערט ווינד און שטורם, פון זיינע
טריט ווערט אַ זייל רויך.
4 ער שרייט אָן אויפ׳ן ים און מאַכט איהם טרוקען, אויך אַלע טייכען
טריקענט ער אויס · בשן און כרמל שמאַכטען און די בלומען פון לבנון
ווערען פערוועלקט.
5 בערג ציטערן פאַר איהם און בערגלאַך ווערען צושמאָלצען ; די ערד
ווערט פערברענט פון זיין קוק, די וועלט מיט אַלע איינוואוינער איהרע.
6 ווער קען איינשטעהען ביי זיין צאָרן, און ווער קען אויסהאַלטען זיין ברע־
נעדיגען צאָרן ? זיין וואוטה צושמעלצט אַלץ ווי אַ פייער, זאָגאַר די
פעלזען ווערען פון איהם צושטערט.
7 גאָט איז גוט צו דעם וואָס האַלט זיך שטאַרק אין אַן אונגליק׳ס צייט, ער
וויים די וואָס שטיצען זיך אָן איהם.
8 מיט אַ פערפלייצונג וואָס שטראָמט אַריבער איהר אָרט, מאַכט ער אַ פער־
ניכטונג, זיינע געגנער פערפאָלגט די פינסטערניס.
9 וואָס דענקט איהר וועגען גאָט, אַז ער ברענגט פערניכטונג ? אַ צווייטען
מאָל וועט דער אונגליק ניט געשעהען.
10 עס וועט פאַלען אויף די פערפלאָכטענע דערנער, אָבוואָהל זיי וועלען נאַס
פערטרונקען זיין וועלען זיי אין גאַנצען פערברענט ווערען ווי טרוקענע
שטרוי.
11 פון דיר שטאַמט דער וואָס פלאַנט שלעכטס קעגען גאָט — אַ פערדאָרבע־
נער ראטהגעבער.
12 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : אויב זיי זיינען קרעפטיג און צאהלרייך, אָדער
זיי זיינען צופליקט און פערניכטעט — וועל איך דיר שוין מעהר ניט פיי־
ניגען.
13 יעצט וועל איך צוברעכען יעדער שטעקען וואָס איז קעגען דיר און דיינע
שטריק וועל איך צורייסען.
14 גאָט וועט אַ בעפעהל געבען וועגען דיר, סנחריב, אַז פון דיין געדעכעניס
זאָל קיינער פאַרזעעט ווערען (געוועלטיגען) ; פון דיין גאָט׳ס הויז וועל
איך אויסראָטהען בילדער און געגאָסענע געטער, דאָרט וועל איך מאַכען
דיין גראָבען, דו וועסט אונבעדייטענד זיין.

קאַפּיטעל ב

1 עס ווייזען זיך שוין אויף די בערג די פיס פון אנזאָגער, וועלכער זאָגט
אָן פריעדען ; פייער, יהודה, דיין פעסט, בעצאָהל דיינע פערשפרעכונגען,
מעהר וועט שוין קיין פערדאָרבענער דורכגעהען דיין לאַנד — ער איז
אין גאַנצען אויסגעראָטהען.
2 דער צושטערער וואָס איז דיר פערבייגעגאַנגען, האָט זיך איינגעשלאָסען
אין פעסטונג ; קוק אַרויס אויפ׳ן וועג, מאַך שטאַרק דיינע לענדען,
זאַמעל אָן פיעל קרעפטען.
3 גאָט וועט צוריק ברענגען די שטאָלץ פון יעקב ווי די שטאָלץ פון ישראל,
וועלכע רויבער האָבען געפלינדערט און פערדאָרבען זייערע צווייגען.
4 די פאַנצערס פון זיינע העלדען זיינען רויט געפאַרבען, די קריעגס־לייט
זיינען אין פורפור געקליידעט, די וועגען ברענען ווי אַ פלאם פייער וואָס
מען לעגט פאַנאַנדער, די בוקענפיילען זיינען פערגיפטעט.
5 אין די גאַסען רוישען די וועגען, זיי ליאַרמען אין די שטראַסען ; ווי
פלאַמען ווייזען זיי אויס, ווי בליצען לויפען זיי שנעל.
6 זיינע מעכטיגע וועלכע ער האָט אָנגעשטעלט, וועלען געהענדיג געשטרוי־

וְהֻצַּב גֻּלְּתָה הֹעֲלָתָה וְאַמְהֹתֶיהָ מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים 8
מְתֹפְפוֹת עַל־לִבְבֵהֶן׃ וְנִינְוֵה כִבְרֵכַת־מַיִם מִימֵי הִיא 9
וְהֵמָּה נָסִים עִמְדוּ עֲמֹדוּ וְאֵין מַפְנֶה׃ בֹּזּוּ כֶסֶף בֹּזּוּ י
זָהָב וְאֵין קֵצֶה לַתְּכוּנָה כָּבֹד מִכֹּל כְּלִי חֶמְדָּה׃ בּוּקָה 11
וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה וְלֵב נָמֵס וּפִק בִּרְכַּיִם וְחַלְחָלָה בְּכָל־
מָתְנַיִם וּפְנֵי כֻלָּם קִבְּצוּ פָארוּר׃ אַיֵּה מְעוֹן אֲרָיוֹת 12
וּמִרְעֶה הוּא לַכְּפִרִים אֲשֶׁר הָלַךְ אַרְיֵה לָבִיא שָׁם גּוּר
אַרְיֵה וְאֵין מַחֲרִיד׃ אַרְיֵה טֹרֵף בְּדֵי גֹרוֹתָיו וּמְחַנֵּק 13
לְלִבְאֹתָיו וַיְמַלֵּא־טֶרֶף חֹרָיו וּמְעֹנֹתָיו טְרֵפָה׃ הִנְנִי אֵלַיִךְ 14
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בֶעָשָׁן רִכְבָּהּ וּכְפִירַיִךְ
תֹּאכַל חָרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טַרְפֵּךְ וְלֹא־יִשָּׁמַע עוֹד
קוֹל מַלְאָכֵכֵה׃

ג CAP. III. ג

הוֹי עִיר דָּמִים כֻּלָּהּ כַּחַשׁ פֶּרֶק מְלֵאָה לֹא יָמִישׁ טָרֶף׃ א
קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעַשׁ אוֹפָן וְסוּס דֹּהֵר וּמֶרְכָּבָה מְרַקֵּדָה׃ 2
פָּרָשׁ מַעֲלֶה וְלַהַב חֶרֶב וּבְרַק חֲנִית וְרֹב חָלָל וְכֹבֶד פָּגֶר 3
וְאֵין קֵצֶה לַגְּוִיָּה יִכְשְׁלוּ בִּגְוִיָּתָם׃ מֵרֹב זְנוּנֵי זוֹנָה טוֹבַת 4
חֵן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמֹּכֶרֶת גּוֹיִם בִּזְנוּנֶיהָ וּמִשְׁפָּחוֹת
בִּכְשָׁפֶיהָ׃ הִנְנִי אֵלַיִךְ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלֵּיתִי שׁוּלַיִךְ ה
עַל־פָּנָיִךְ וְהַרְאֵיתִי גוֹיִם מַעְרֵךְ וּמַמְלָכוֹת קְלוֹנֵךְ׃ וְהִשְׁלַכְתִּי 6
עָלַיִךְ שִׁקֻּצִים וְנִבַּלְתִּיךְ וְשַׂמְתִּיךְ כְּרֹאִי׃ וְהָיָה כָל־רֹאַיִךְ 7
יִדּוֹד מִמֵּךְ וְאָמַר שָׁדְּדָה נִינְוֵה מִי יָנוּד לָהּ מֵאַיִן אֲבַקֵּשׁ
מְנַחֲמִים לָךְ׃ הֲתֵיטְבִי מִנֹּא אָמוֹן הַיֹּשְׁבָה בַּיְאֹרִים מַיִם 8
סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר־חֵיל יָם מִיָּם חוֹמָתָהּ׃ כּוּשׁ עָצְמָה וּמִצְרַיִם 9
וְאֵין קֵצֶה פּוּט וְלוּבִים הָיוּ בְּעֶזְרָתֵךְ׃ גַּם־הִיא לַגֹּלָה י
הָלְכָה בַשֶּׁבִי גַּם עֹלָלֶיהָ יְרֻטְּשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת וְעַל־
נִכְבַּדֶּיהָ יַדּוּ גוֹרָל וְכָל־גְּדוֹלֶיהָ רֻתְּקוּ בַזִּקִּים׃ גַּם־אַתְּ 11

תשכרי

כ׳ v. 3, וכשלו קרי

נעלט ווערען ; ווען זיי וועלען איילען צום מויער וועט שוין צוגעגרייט זיין דער בעשיצער.

7 די טהויערן פון די טייכען זיינען געעפענט געוואָרען און דער טעמפּעל איז פערטרונקען געוואָרען.

8 אז עס וועט אָבגעשטעלט ווערען דער אויפשטייגענדער קוואַל, וועלען איהרע דיענסטען אָכצען מיט אַ טויבענשטימע, זיי וועלען זיך קלאַפּען אין הארצען.

9 נינוה איז אימער געווען אַ שטעהענדער וואַסער, יעצט אָבער לויפען זיי. „שטעהט, שטעהט !" — און קיינער קעהרט זיך ניט אָב.

10 רויב זילבער, רויבט גאָלד ! עס איז רייכטהום אָהן אַן ענדע, פיעל פון אַלע קאָסטבאַרקייטען.

11 לעער, לעדיג און צושפּליטערט, אַ ציטערענדעס הארץ און וואַנקענדע קניע, אַ שוידער אין אַלע לענדען און יעדעס געזיכט איז פערשוואַרצט.

12 וואו איז די וואוינונג פון לייבען ? וואו איז דער פיטער־פּלאַץ פון די יונגע לייבען ? וואו דער לייב און די לעווין געהען דאָרט איז אויך דער יונגער לייב אונערשראָקען.

13 אַ לייב צורייסט גענוג פאַר זיינע קינדער און דערווערגט פאַר זיין לעווין, ער פיהלט אָן זיינע הייהלען מיט רויב און זיינע וואָהנונגען מיט שפּייז.

14 איך קום צו דיר — זאָגט גאָט פון אַרמעען — איך וועל אויף רויך פער־ברענגען איהרע וועגען און דיינע יונגע לייבען וועט דער שווערד פער־צעהרען. איך וועל אויסראָטהען פון דר׳ערד דיין רויב און עס וועט מעהר ניט געהערט ווערען די שטימע פון דיינע געשיקטע.

קאַפּיטעל ג

1 וועה דער בלוטשולדיגער שטאָדט ! פאַלש איז זי אין גאַנצען, זי איז פול מיט גוואַלד־טהאַטען, רויב הערט ניט אויף אין איהר.

2 דער רויש פון רוט, דאָס קלאַפּען פון רעדער, פון שפּרינגענדע פערד און לויפענדע וועגען.

3 אַ רייטער קומט אָן מיט אַ בליצענדען שווערד און אַ בלאַנקען שפּיז ; עס וועלען פאַלען פיעל ערשלאַגענע און פיעל טוידטע קערפּער — קער־פּער אָהן אַן ענד, מען וועט פאַלען געהענדיג איבער קערפּער.

4 פון פיעל אויסגעלאַסענהייט, פון דער רייצענד שעהנער צויבערין, וואָס פערקויפט פעלקער צוליעב איהר אויסגעלאַסענהייט און פאַמיליען צוליעב איהרע צויבערייען.

5 איך וועל זיך נעהמען צו דיר — זאָגט גאָט פון אַרמעען — איך וועל דיר אַרויפדעקען דיינע קליידער אויף דיין געזיכט, אַלע פעלקער וועל איך ווייזען דיין נאַקעטקייט און קעניגרייכען — דיין שאַנדע.

6 איך וועל דיר מיט שמוץ בעוואַרפען און דו וועסט אָבשייליך ווערען, איך וועל דיר העסליך מאַכען ווי מיסטהויפען ;

7 ווער עס וועט דיר זעהען וועט אָוועקשפּרינגען פון דיר, זאָגענדיג : ניע־דערגעשלאָגען איז נינוה ! וועמען אַארט פאַר איהר ? וואו זאָל איך זוכען טרייסטער פאַר דיר ?

8 ביזטו בעסער פאַר נאָ אָמון, וועלכע ליעגט ביי טייכען אַרומגערינגעלט מיט וואַסער, וואָס אַ וואַסער־וואַנד איז איהר מויער־פעסטונג פון ים־זייט ?

9 כוש האָט איהר שטענדיג שטיצע געגעבען און מצרים אָהן אויפהער, פוט און לוב זיינען דיינע העלפער.

10 דאָך האָט זי אויך אויסגעוואַנדערט, אויך איהרע קליינע קינדער זיינען

12 תִּשְׁכְּרִי תְּהִי נַעֲלָמָה גַּם־אַתְּ תְּבַקְשִׁי מָעוֹז מֵאוֹיֵב׃ כָּל־
מִבְצָרַיִךְ תְּאֵנִים עִם־בִּכּוּרִים אִם־יִנּוֹעוּ וְנָפְלוּ עַל־פִּי
13 אוֹכֵל׃ הִנֵּה עַמֵּךְ נָשִׁים בְּקִרְבֵּךְ לְאֹיְבַיִךְ פָּתוֹחַ נִפְתְּחוּ
14 שַׁעֲרֵי אַרְצֵךְ אָכְלָה אֵשׁ בְּרִיחָיִךְ׃ מֵי מָצוֹר שַׁאֲבִי־לָךְ
חַזְּקִי מִבְצָרָיִךְ בֹּאִי בַטִּיט וְרִמְסִי בַחֹמֶר הַחֲזִיקִי מַלְבֵּן׃
טו שָׁם תֹּאכְלֵךְ אֵשׁ תַּכְרִיתֵךְ חֶרֶב תֹּאכְלֵךְ כַּיָּלֶק הִתְכַּבֵּד
16 כַּיֶּלֶק הִתְכַּבְּדִי כָּאַרְבֶּה׃ הִרְבֵּית רֹכְלַיִךְ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם
17 יֶלֶק פָּשַׁט וַיָּעֹף׃ מִנְּזָרַיִךְ כָּאַרְבֶּה וְטַפְסְרַיִךְ כְּגוֹב גֹּבָי
הַחוֹנִים בַּגְּדֵרוֹת בְּיוֹם קָרָה שֶׁמֶשׁ זָרְחָה וְנוֹדַד וְלֹא־נוֹדַע
18 מְקוֹמוֹ אַיָּם׃ נָמוּ רֹעֶיךָ מֶלֶךְ אַשּׁוּר יִשְׁכְּנוּ אַדִּירֶיךָ נָפֹשׁוּ
19 עַמְּךָ עַל־הֶהָרִים וְאֵין מְקַבֵּץ׃ אֵין־כֵּהָה לְשִׁבְרֶךָ נַחְלָה
מַכָּתֶךָ כֹּל ׀ שֹׁמְעֵי שִׁמְעֲךָ תָּקְעוּ כַף עָלֶיךָ כִּי עַל־מִי לֹא־
עָבְרָה רָעָתְךָ תָּמִיד׃

חבקוק

LIBER HABAKUK.

CAPUT I. א

2 א הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר חָזָה חֲבַקּוּק הַנָּבִיא׃ עַד־אָנָה יְהוָה שִׁוַּעְתִּי
3 וְלֹא תִשְׁמָע אֶזְעַק אֵלֶיךָ חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ׃ לָמָּה תַרְאֵנִי
אָוֶן וְעָמָל תַּבִּיט וְשֹׁד וְחָמָס לְנֶגְדִּי וַיְהִי רִיב וּמָדוֹן יִשָּׂא׃
4 עַל־כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה וְלֹא־יֵצֵא לָנֶצַח מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע
ה מַכְתִּיר אֶת־הַצַּדִּיק עַל־כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מְעֻקָּל׃ רְאוּ
בַגּוֹיִם וְהַבִּיטוּ וְהִתַּמְּהוּ תְּמָהוּ כִּי־פֹעַל פֹּעֵל בִּימֵיכֶם לֹא
6 תַאֲמִינוּ כִּי יְסֻפָּר׃ כִּי־הִנְנִי מֵקִים אֶת־הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי
הַמַּר וְהַנִּמְהָר הַהוֹלֵךְ לְמֶרְחֲבֵי־אֶרֶץ לָרֶשֶׁת מִשְׁכָּנוֹת
לֹא

צושמעטערט געוואָרען אין אַלע הויפּט־גאַסען; אויף איהרע געאַכטעטע וואַרפט מען גורל און איהרע גרעסטע זיינען אין קייטען געשמידט.
11 אויך דו וועסט בעטרונקען ווערען און וועסט זיך בעהאַלטען, אויך דו וועסט פון פיינד שטיצע בעטען.
12 אַלע דיינע פעסטונגען וועלען זיין ווי צייטיגע פייגען — אז מען גיט נאָר דעם בוים אַ טרייסעל פאַלען זיי אַראָב גלייך אין מויל צום עסער.
13 דיין פאָלק צווישען דיר זיינען שוואַך ווי פרויען, עס זיינען פאַר'ן פיינד אויפגעעפענט געוואָרען די טויערען פון דיין לאַנד נאָכדעם ווי אַ פייער האָט דיינע רינגלען פערברענט.
14 שעפּ זיך אָן וואַסער אויף די בעלאַגערונגס־צייט, פערשטאַרק דיינע פעסטונגען; טרעט דעם לעהם. פּרעס די צעמענט, האַלט פעסט די ציגעל־פאָרם.
15 דאָרט וועט דיר אַ פייער פערברענען, אַ שווערד וועט דיר פערניכטען; עס וועט דיר אַרומעסען ווי אַ היישעריג זאַגאַר אויב דו וועסט פיעל־צאָהליג זיין ווי די קעפער אָדער ווי די היישעריגען.
16 דיינע געשעפטס לייט וואָס זיינען צאָהלרייך, מעהר ווי שטערען אין הימעל, וועלען זיך צושפּרייטען ווי היישעריגען און אוועקפליהען פון דיר.
17 דיינע קרוינטרעגער וועלען זיין ווי היישעריקען און דיינע פיהרער ווי אַ פערזאַמלונג פון היישעריגען, וועלכע ליעגען אין די שפּאַלטען אין אַ קאַלטען טאָג, אָבער ווי די זון שיינט אויף וואַנדערן זיי אַוועק און מען וויים ניט וואוהין.
18 עס שלאָפען דיינע הירטען. קעניג פון אשור, דיינע מעכטיגע רוהען זיך אין זייערע וואָהנונגען, דיין פאָלק נאָר איז צושפּרייט אויף די בערג און עס איז ניטאָ ווער עס זאָל זיי צונויפקלייבען.
19 ניעמאַנד לינדערט דיין בראָך, קיינעם אַרט דיין קראַנקהייט. יעדער וואָס האָט וועגען דיר געהערט האָט מיט'ן האַנד געקלאַפּט, וואָרום וועמען האָט דיין שלעכטס ניט געגרייכט?

חבקוק

קאַפּיטעל א

1 אַ פּאָרטראָג וואָס חבקוק דער נביא האָט פּאָראויס געזעהען.
2 ביז וואַנען, גאָט, וועל איך דיר בעטען און דו וועסט ניט הערען? ווי לאַנג וועל איך צו דיר שרייען וועגען רויב און דו וועסט ניט העלפען?
3 וואָרום ווייזטו מיר אונרעכט און זעהסט צו מיין עלענד? רויב און גע־וואַלד־טהאַטען (ניצט מען) קעגען מיר, און וואו עס ברעכט אויס אַ קריעג פלאַמט אַ שטרייטעריי.
4 דערפאַר הערט אויף דאָס געזעץ און עס קומט קיינמאָל אַרויס גערעכטיג־קייט; זינד דער פערברעכער רינגעלט אַרום דעם פרומען, קומט דער ריכטיגער אורטהייל אַרויס קרום.
5 קוקט אויף די פעלקער, זעהט און ווערט פערוואונדערט! אַ טהאַט ער־שיינט אין אייער צייט, איהר וואָלט עס ניט גלויבען אז מען וואָלט אייך דערצעהלען.
6 איך וועל ערהויבען די כשדים, דאָס ביטערע און איבעראיילטע פאָלק, וועלכע וואַנדערט אַרום איבער דער ברייטער וועלט צו עראָבערען בעזי־צונגען וואָס געהערען ניט צו איהם.

לֹא־לוֹ׃ אָיֹם וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וּשְׂאֵתוֹ יֵצֵא׃ 7
וְקַלּוּ מִנְּמֵרִים סוּסָיו וְחַדּוּ מִזְּאֵבֵי עֶרֶב וּפָשׁוּ פָּרָשָׁיו 8
וּפָרָשָׁיו מֵרָחוֹק יָבֹאוּ יָעֻפוּ כְּנֶשֶׁר חָשׁ לֶאֱכוֹל׃ כֻּלֹּה 9
לְחָמָס יָבוֹא מְגַמַּת פְּנֵיהֶם קָדִימָה וַיֶּאֱסֹף כַּחוֹל שֶׁבִי׃
וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס וְרֹזְנִים מִשְׂחָק לוֹ הוּא לְכָל־מִבְצָר י
יִשְׂחָק וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְכְּדָהּ׃ אָז חָלַף רוּחַ וַיַּעֲבֹר וְאָשֵׁם 11
זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ׃ הֲלוֹא אַתָּה מִקֶּדֶם יְהוָה אֱלֹהַי קְדֹשִׁי 12
לֹא נָמוּת יְהוָה לְמִשְׁפָּט שַׂמְתּוֹ וְצוּר לְהוֹכִיחַ יְסַדְתּוֹ׃
טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע וְהַבִּיט אֶל־עָמָל לֹא תוּכָל לָמָּה 13
תַבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ׃ וַתַּעֲשֶׂה 14
אָדָם כִּדְגֵי הַיָּם כְּרֶמֶשׂ לֹא־מֹשֵׁל בּוֹ׃ כֻּלֹּה בְּחַכָּה הֵעֲלָה טו
יְגֹרֵהוּ בְחֶרְמוֹ וְיַאַסְפֵהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ עַל־כֵּן יִשְׂמַח וְיָגִיל׃
עַל־כֵּן יְזַבֵּחַ לְחֶרְמוֹ וִיקַטֵּר לְמִכְמַרְתּוֹ כִּי בָהֵמָּה שָׁמֵן 16
חֶלְקוֹ וּמַאֲכָלוֹ בְּרִאָה׃ הַעַל כֵּן יָרִיק חֶרְמוֹ וְתָמִיד לַהֲרֹג 17
גּוֹיִם לֹא יַחְמוֹל׃

CAP. II. ב

ב

עַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה וְאֶתְיַצְּבָה עַל־מָצוֹר וַאֲצַפֶּה לִרְאוֹת א
מַה־יְדַבֶּר־בִּי וּמָה אָשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי׃ וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה 2
וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל־הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ׃
כִּי עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד וְיָפֵחַ לַקֵּץ וְלֹא יְכַזֵּב אִם־יִתְמַהְמַהּ 3
חַכֵּה־לוֹ כִּי־בֹא יָבֹא לֹא יְאַחֵר׃ הִנֵּה עֻפְּלָה לֹא־יָשְׁרָה 4
נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה׃ וְאַף כִּי־הַיַּיִן בּוֹגֵד גֶּבֶר ה
יָהִיר וְלֹא יִנְוֶה אֲשֶׁר הִרְחִיב כִּשְׁאוֹל נַפְשׁוֹ וְהוּא כַמָּוֶת
וְלֹא יִשְׂבָּע וַיֶּאֱסֹף אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ אֵלָיו כָּל־הָעַמִּים׃
הֲלוֹא־אֵלֶּה כֻלָּם עָלָיו מָשָׁל יִשָּׂאוּ וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ 6
וְיֹאמַר הוֹי הַמַּרְבֶּה לֹּא־לוֹ עַד־מָתַי וּמַכְבִּיד עָלָיו עַבְטִיט׃
הֲלוֹא פֶתַע יָקוּמוּ נֹשְׁכֶיךָ וְיִקְצוּ מְזַעְזְעֶיךָ וְהָיִיתָ לִמְשִׁסּוֹת 7

לָמוֹ

א v 10 קמץ בז״ק ב v 5. 6. קמץ בז״ק

7 ער איז פֿורכטבאַר און שרעקליך, ער שאַפֿט זיך זעלבסט רעכט און עהרע.
8 זיינע פֿערד זיינען פֿלינקער אַלס טיגערן און בייזער אַלס אָווענד־וועלף; זיינע רייטער זיינען צאָהלרייך, פֿון גאַנץ ווייט קומען זיי, זיי פֿליהען ווי אַן אדלער וואָס איילט זיך צו עסען.
9 זיי אַלע קומען צוליעב רויב, זייער שטרעבען איז פֿאָרווערטס, אום איינ־צוזאַמלען געפֿאַנגענע פֿיעל ווי זאַמד.
10 ער מאַכט שפּאַס פֿון קעניגע און פֿירסטען לאַכט ער אויס, ער לאַכט פֿון יעדער פֿעסטונג — ער מאַכט אַ באַרג פֿון ערד און נעהמט איהר איין,
11 און דאַן געהט ער אַוועק ווי אַ ווינד און צושטערט ווייטער — אַזוי איז זיין געטליכע קראַפֿט!
12 דו, מיין הייליגער גאָט, ביזט דאָך דער אור־אַלטער גאָט, וואָרום זאָלען מיר אויסשטאַרבען? דו גאָט האָסט איהם נאָר צום אורטהייל אָנגעשטעלט און אַלס אַ שטראָפֿשטיין געזעצט.
13 דיינע אויגען זיינען צו ריין אָנצוקוקען שלעכטס, זעהן עלענד קענסטו דאָך ניט — ווי קוקסטו אָן די טריילאָזע? פֿאַר וואָס שווייגסטו ווען דער פֿערברעכער שלינגט דעם וואָס איז גערעכט קעגען איהם?
14 דו האָסט געמאַכט מענשען ווי פֿיש אין ים, ווי ווערים וואָס האָבען קיין הערשער אויף זיך.
15 אַלע ווערען מיט׳ן נעץ אַרויפֿגעשלעפּט, מען קלייבט זיי צוזאַמען אין חאַפּ־נעץ, זאָל ער דערמיט פֿרעהלאַך און צופֿריעדען זיין?
16 ער (דער פֿישער) אָפּפֿערט דערפֿאַר צו זיין נעץ און רויכערט צו זיין חאַפּ־נעץ, וואָרום דורך זיי איז זיין פֿעלד פֿעט און זיין שפּייז קרעפֿטיג.
17 דערפֿאַר לעדיגט ער אימער זיין נעץ און וויל אימער הרג׳ענען פֿעלקער אונערבאַרעמליך.

קאַפּיטעל ב

1 איך שטעה אויף מיין וואַכפּלאַץ, איך שטעה אויפ׳ן פֿעסטונג און וואַרט, אום צו זעהען וואָס וועט ער צו מיר רעדען און וואָס וועט ער ענטפֿערען אויף מיין איבערצייגונג.
2 האָט מיר גאָט געענטפֿערט און געזאָגט: פֿערשרייב דאָס פֿאָראויסזעהונג און ערקלעהר אויף די טאַפֿלען אַז מען זאָל דאָס קענען שנעל לעזען.
3 אָבוואָהל עס איז נאָך פֿיעל צייט ביז דאָס פֿאָראויסזעהונג, און עס רעדט זיך וועגען אַ שפּעטיגערע צייט, דאָך וועט עס ניט אַנדערש זיין. אויב עס וועט זיך פֿערציהען מוזטו געדולד האָבען, וואָרום עס וועט דאָך קומען — עס וועט ניט אַנדערש ווערען.
4 דער איבעראַיילטער קען זיין פֿערלאַנג ניט בעהערשען, דער פֿרומער אָבער לעבט מיט זיין גלויבען.
5 זעלבסטפֿערשטענדליך אַז פֿון טריילאָזען ווייִן ווערט אַ מענש שטאָלץ און אונגעזעלשאַפֿטליך. ווי דער וואָס מאַכט זיין פֿערלאַנג גיריג ווי די העלל און אונזעטיג ווי דער טוידט, וועלכער נעהמט אריין צו זיך אַלע פֿעלקער און זאַמעלט איין צו זיך אַלע נאַציאָנען.
6 וועלען ניט די אַלע אויף איהם אַ שפּריכוואָרט זאָגען אָדער אַ רעטזעל־האַפֿטען אויסשפּרוך? מען וועט זאָגען: „וועה דעם וואָס זאַמעלט פֿיעל ניט פֿאַר זיך, ביז ער שטאַרבט און די דיקע ערד דריקט אויף איהם?!
7 אונערוואַרטעט וועלען זיך אויפֿהויבען דיינע בייסער, עס וועלען זיך ער־וואַכען דיינע רוהעשטערער און דו וועסט זיין רויב ווערען.

8 לָמוֹ׃ כִּֽי־אַתָּה שַׁלּוֹתָ גּוֹיִם רַבִּים יְשָׁלּוּךָ כָּל־יֶתֶר עַמִּים
9 מִדְּמֵי אָדָם וַחֲמַס־אֶרֶץ קִרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ׃ הוֹי
בֹּצֵעַ בֶּצַע רָע לְבֵיתוֹ לָשׂוּם בַּמָּרוֹם קִנּוֹ לְהִנָּצֵל מִכַּף־רָע׃
י יָעַצְתָּ בֹּשֶׁת לְבֵיתֶךָ קְצוֹת־עַמִּים רַבִּים וְחוֹטֵא נַפְשֶׁךָ׃
11 12 כִּי־אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה׃ הוֹי בֹּנֶה
13 עִיר בְּדָמִים וְכוֹנֵן קִרְיָה בְּעַוְלָה׃ הֲלוֹא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה
צְבָאוֹת וְיִיגְעוּ עַמִּים בְּדֵי־אֵשׁ וּלְאֻמִּים בְּדֵי־רִיק יִעָפוּ׃
14 כִּי תִּמָּלֵא הָאָרֶץ לָדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה כַּמַּיִם יְכַסּוּ
טו עַל־יָם׃ הוֹי מַשְׁקֵה רֵעֵהוּ מְסַפֵּחַ חֲמָתְךָ וְאַף שַׁכֵּר
16 לְמַעַן הַבִּיט עַל־מְעוֹרֵיהֶם׃ שָׂבַעְתָּ קָלוֹן מִכָּבוֹד שְׁתֵה
גַם־אַתָּה וְהֵעָרֵל תִּסּוֹב עָלֶיךָ כּוֹס יְמִין יְהוָה וְקִיקָלוֹן עַל־
17 כְּבוֹדֶךָ׃ כִּי־חֲמַס לְבָנוֹן יְכַסֶּךָּ וְשֹׁד בְּהֵמוֹת יְחִיתַן מִדְּמֵי
18 אָדָם וַחֲמַס־אֶרֶץ קִרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ׃ מָה־הוֹעִיל פֶּסֶל
כִּי פְסָלוֹ יֹצְרוֹ מַסֵּכָה וּמוֹרֶה שָּׁקֶר כִּי בָטַח יֹצֵר יִצְרוֹ
19 עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אִלְּמִים׃ הוֹי אֹמֵר לָעֵץ הָקִיצָה
עוּרִי לְאֶבֶן דּוּמָם הוּא יוֹרֶה הִנֵּה־הוּא תָּפוּשׂ זָהָב וָכֶסֶף
כ וְכָל־רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ׃ וַיהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הַס מִפָּנָיו
כָּל־הָאָרֶץ׃

Cap. III. ג

ג
א 2 תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שִׁגְיֹנוֹת׃ יְהוָה שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ
יָרֵאתִי יְהוָה פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים
3 תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר׃ אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ
מֵהַר־פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה
4 הָאָרֶץ׃ וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן
ה 6 עֻזֹּה׃ לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו׃ עָמַד ׀ וַיְמֹדֶד
אֶרֶץ רָאָה וַיַּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הַרְרֵי־עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת
7 עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ׃ תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן

ירגזון

ב׳ v. 16. מלעיל ibid למדנחאי אל v. 17. הח׳ בפתח v. 20. הפטרה ליום ב׳ של שבועות. ג׳ v. 4. עזו ק׳

8 אַזוי ווי דו האָסט פיעל פעלקער בערויבט, וועלען די איבריגע פעלקער
דיר בערויבען ; איבער דאָס מענשען בלוט און די געוואַלד־טהאַטען אין׳ם
לאַנד אין שטאָדט קעגען אַלע איהרע איינוואוינער.
9 וועה דעם פערברעכער וועלכער רויבט פאַר זיין הויז, אום צו מאַכען זיין
נעסט אין דער הויך אָדער גערעטעט צו ווערען פון דער מאַכט פון שיקזאַל.
10 דו האָסט נאָר פאַר דיין אייגען הויז שאַנדע געפּלאַנט, די פערניכטונג
פון פיעל פעלקער וועט דיר זעלבסט שטירצען.
11 וואָרום יעדער שטיין פון וואַנד שרייט (קעגען דיר) און די האָלץ פון
קאַרניז ענטפערט איהר,
12 וועה דעם וואָס בויט אַ שטאָדט מיט בלוטפערגיעסונג און גרינדעט אַ
שטאָדט אויף אונרעכט.
13 דאָס איז בעשלאָסען פונ׳ם גאָט פון אַרמעען, די פעלקער מיהען זיך
און עס איז אויפ׳ן פייער, די נאַציאָנען מאַטערן זיך אומזאָנסט.
14 וואָרום די וועלט וועט פול ווערען מיט אַנערקענונג צו גאָט און זיין עהרע
אַזוי ווי וואַסער בעדעקט דעם ים.
15 וועה דעם וואָס רייזרינקט זיין פריינד, ער דערלאַנגט נאָך גיפט און בע־
רוישענדעס, אום צו קוקען אויף זייער נאַקעטקייט.
16 דו ביזט זאַט מיט שאַנדע אַנשטאָט עהרע, טרינק דו אויך און ווער פער־
גיפטעט ; יעצט וועט זיך אויף דיר אַרויפקעהרען דער גיפט בעכער פון
גאָט׳ס מאַכט, עקעלהאַפט וועט דיין עהרע זיין.
17 די רויבער־באַנדעס פון לבנון וועלען דיר בעדעקען און דאָס שרייען פון
די טהירע וועט דיר צוברעכען איבער דאָס מענשען־בלוט און די גוואַלד־
טהאַטען אינ׳ם לאַנד און שטאָדט קעגען אַלע איהרע איינוואוינער.
18 וועלכע נוצען ברענגט דאָס בילד וואָס דער מייסטער מאַכט ? דער גע־
גאָסענער בילד און דער פאַלשער לעהרער ? קען דער מייסטער צוטרויען
האָבען צו זיינע האַנדווערק ווען ער מאַכט שטומע געצען ?
19 וועה צו דעם וואָס זאָגט צו אַ האָלץ : „וואַך אויף !" צו אַ שטומען
שטיין — „ערמונטער זיך !" קען דאָס דיין וועגווייזער זיין ? ער איז
נאָר בעלעגט מיט גאָלד און זילבער, אָבער קיין לעבהאַפט איז אין איהם
ניטאָ.
20 אָבער ווען גאָט איז אין זיין היילינגען טעמפּעל שווייגט אוים עהרפורכט
דאָס גאַנצע לאַנד.

קאַפּיטעל ג

1 דאָס געבעט פון פּראָפעט חבקוק מיט בעגייסטערונג.
2 גאָט ! זינט איך האָב געהערט דיין רוהם בין איך אין שרעק ; אַ גאָט !
ערהאַלט דיין ווערק ביים לעבען אין יאָהרען פון נויטה, גיעב איהם אַנער־
קענונג אין יאָהרען פון נויטה — אין צייט פון צאָרן דערמאָן מיטלייד.
3 ווען גאָט איז פון תימן געקומען און דער היילינגער — פונ׳ם באַרג פּאָרן
סלה איז דער הימעל בעדעקט געווען מיט זיין פּראַכט און די גאַנצע ערד
איז פול געווען מיט זיין רוהם.
4 עס איז געווען אַ העללער שיין ווי זונענליכט, שטראַהלען זיינען דערפון
אַרוים — דאָרטען איז זיין מאַכט בעהאַלטען.
5 פּאָראוים געהט איהם אַ פּעסט און הינטער איהם געהט אַ פּלאָג.
6 שטעלט ער זיך אַוועק וואַנקט די ערד, גיט ער אַ קוק און פעלקער צי־
טערן, די אוראַלטע בערג ווערען צושפּליטערט, די אייביג אַלטע בערג
בייגען זיך איין, אַזוי איז זיין אויפפיהרונג פון אייביג אָן.
7 פאַר זייער פערברעכען האָב איך געזעהען אַז די געצעלטען פון כוש

יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃ הֲבִנְהָרִים חָרָה יְהוָה אִם 8
בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ
מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה׃ עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת 9
אֹמֶר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ׃ רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם י
מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יָדֵיהוּ נָשָׂא׃ שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ 11
עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ׃ בְּזַעַם 12
תִּצְעַד־אָרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃ יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע 13
אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹּאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־
צַוָּאר סֶלָה׃ נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי 14
עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר טו
מַיִם רַבִּים׃ שָׁמַעְתִּי ׀ וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלֲלוּ שְׂפָתַי יָבוֹא 16
רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
לְעַם יְגוּדֶנּוּ׃ כִּי־תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ 17
מַעֲשֵׂה־זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין
בָּקָר בָּרְפָתִים׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃ 18
יְהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַדְרִכֵנִי 19
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי׃

צפניה

LIBER ZEPHANIÆ.

CAPUT I. א

דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צְפַנְיָה בֶּן־כּוּשִׁי בֶן־גְּדַלְיָה א
בֶן־אֲמַרְיָה בֶּן־חִזְקִיָּה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
אָסֹף אָסֵף כֹּל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נְאֻם־יְהוָה׃ אָסֵף 2 3

אדם

ב׳ v. 13. ר׳ דגושה v. 14. פרזו קרי v. 17. קמץ ברפש v. 19 ש׳ פאן

ציטערן, עס בעוועגען זיך די פאַרהאַנגען (פון די געצעלטען) אינ'ם לאַנד
מדין.
8 איז דער עוויגער אויף די טייכען בייז ? איז דיין צאָרן אויף די טייכען
און דיין וואוטה אויפ'ן ים ? אָדער דו רייטסט אויף דיינע פערד (גע־
שפאַנט) צום זיעג וואָגען ?
9 עס איז אין גאנצען אויפגעדעקט דיין בויגען צוליעב דיין וואָרט וואָס דו,
עוויגער, האָסט צו די שטאַמען געשוואָרען — טייכען ברעכען דורך
די ערד !
10 ווי מען האָט דיר געזעהען ציטערן די בערג, אַ וואַסער שטראָם איז אַרי־
בער,דער אָבגרונד האָט געשטורעמט, זיין וואַסער האָט ער הויך געוואָר־
פען.
11 די זונן און לבנה זיינען אין זייער וואָהנונג שטעהען געבליעבען, מען
געהט נאָכ'ן גלאַנץ פון דיינע פיילען, נאָך דעם העללען שיין פון דיינע
שפּיעזען.
12 ווען דו טרעטסט מיט צאָרן איבער אַ לאַנד צוטרעטסטו מיט וואוטה די
פעלקער.
13 דו ביזט אַרויסגעגאַנגען העלפען דיין פאָלק, העלפען זיין געזאַלבטען קע־
ניג, האָסטו צושמעטערט דעם פאָרשטעהער פון פערברעכערס הויז, דו
האָסט אין רואינען געמאַכט פון פונדאַמענט ביז'ן קאַרניז, סלה !
14 מיט זיינע אייגענע שטעקענס האָסטו צולעכערט די פאָרשטעהער פון
זיינע אונבעפעסטיגטע שטעדט, וועלכע האָבען געשטרעבט מיר צו פער־
ניכטען ; די וואָס זייער ריכטיגער פערגעניגען איז צו פערניכטען אונ־
גזעהען דעם אָרעמען.
15 דו האָסט דיינע פערד דורכגעפיהרט דעם ים — אַ מאַסע פון פיעל וואַסער.
16 איך האָב דערהערט און מיין לייב האָט געשוידערט, פון דער שטימע
האָבען מיינע ליפּען געציטערט, אַזוי ווי אַ פוילונג וואָלט אַריין אין מיינע
ביינער האָט אויך מיין אָרט געציטערט ; זאָל איך אַזוי רוהען אין אונ־
גליקס טאָג און קומען צום פאָלק וועמען ער בעדריקט.
17 דער פייגענבוים בליהט ניט און אין וויינבוימער איז קיין פרוכט ניטאָ,
די געוויקסע פון אוילבוים זיינען אויסגעדאַרט, אויך אויף די פעלדער
וואַקסט קיין שפּייז ; עס איז וועניג שעפּסען אין די שעפּבענשטאַלען
און קיינע רינדער אין די רינדער־שטאַלען.
18 איך אָבער בין צופריעדען מיט גאָט, איך פרעה זיך מיט גאָט, מיין הילף.
19 דער עוויגער גאָט איז מיין שטאַרקייט, ער מאַכט מיינע פיס פלינק ווי
[ביי] אינדען און פיהרט מיר אויף הויכע פּלעצער. פאַר'ן זינג־מייסטער
אויף זינג־אינסטרומענטען. —

צפניה

קאַפּיטעל א

1 גאָט'ס וואָרט, וואָס איז געווען צו צפניה כושי'ס זוהן, גדליה'ס זוהן,
אמריה'ס זוהן, חזקיה'ס זוהן, אין דער צייט פון יאשיהו, אמון'ס זוהן,
קעניג פון יהודה.
2 אַלץ וועל איך אַברוימען פון אויף דער ערד — זאָגט גאָט.

אָדָם וּבְהֵמָה אָסֵף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם וְהַמַּכְשֵׁלוֹת
אֶת־הָרְשָׁעִים וְהִכְרַתִּי אֶת־הָאָדָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
4 נְאֻם־יְהוָה׃ וְנָטִיתִי יָדִי עַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ
וְהִכְרַתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־שְׁאָר הַבַּעַל אֶת־שֵׁם
ה הַכְּמָרִים עִם־הַכֹּהֲנִים׃ וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים עַל־הַגַּגּוֹת
לִצְבָא הַשָּׁמָיִם וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה
6 וְהַנִּשְׁבָּעִים בְּמַלְכָּם׃ וְאֶת־הַנְּסוֹגִים מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַאֲשֶׁר
7 לֹא־בִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא דְרָשֻׁהוּ׃ הַס מִפְּנֵי אֲדֹנָי יֱהוִה
כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כִּי־הֵכִין יְהוָה זֶבַח הִקְדִּישׁ קְרֻאָיו׃
8 וְהָיָה בְּיוֹם זֶבַח יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־
9 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל־הַלֹּבְשִׁים מַלְבּוּשׁ נָכְרִי׃ וּפָקַדְתִּי
עַל כָּל־הַדּוֹלֵג עַל־הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא הַמְמַלְאִים בֵּית
י אֲדֹנֵיהֶם חָמָס וּמִרְמָה׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־
יְהוָה קוֹל צְעָקָה מִשַּׁעַר הַדָּגִים וִילָלָה מִן־הַמִּשְׁנֶה וְשֶׁבֶר
11 גָּדוֹל מֵהַגְּבָעוֹת׃ הֵילִילוּ יֹשְׁבֵי הַמַּכְתֵּשׁ כִּי נִדְמָה כָּל־
12 עַם כְּנַעַן נִכְרְתוּ כָּל־נְטִילֵי כָסֶף׃ וְהָיָה בָּעֵת
הַהִיא אֲחַפֵּשׂ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ בַּנֵּרוֹת וּפָקַדְתִּי עַל־הָאֲנָשִׁים
הַקֹּפְאִים עַל־שִׁמְרֵיהֶם הָאֹמְרִים בִּלְבָבָם לֹא־יֵיטִיב יְהוָה
13 וְלֹא יָרֵעַ׃ וְהָיָה חֵילָם לִמְשִׁסָּה וּבָתֵּיהֶם לִשְׁמָמָה וּבָנוּ
14 בָתִּים וְלֹא יֵשֵׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְלֹא יִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ קָרוֹב
יוֹם־יְהוָה הַגָּדוֹל קָרוֹב וּמַהֵר מְאֹד קוֹל יוֹם יְהוָה מַר
טו צֹרֵחַ שָׁם גִּבּוֹר׃ יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא יוֹם צָרָה
וּמְצוּקָה יוֹם שֹׁאָה וּמְשׁוֹאָה יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה יוֹם עָנָן
16 וַעֲרָפֶל׃ יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה עַל הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת וְעַל
17 הַפִּנּוֹת הַגְּבֹהוֹת׃ וַהֲצֵרֹתִי לָאָדָם וְהָלְכוּ כַּעִוְרִים כִּי
18 לַיהוָה חָטָאוּ וְשֻׁפַּךְ דָּמָם כֶּעָפָר וּלְחֻמָם כַּגְּלָלִים׃ גַּם־
כַּסְפָּם גַּם־זְהָבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה

* מלרע v. 17.

3 איך זועל אברוימען מענשען און פיה, איך וועל אברוימען די פויגלען
פון הימעל און די פיש פונ'ם ים, אויך די שטרויכלונגען צוזאמען מיט
די פערברעכער; איך וועל דעם מענשען אויסראטען פון אויף דער ערד
—זאגט גאט.
4 איך וועל אויסשטרעקען מיין האנד אויף יהודה און אויף אלע איינוואוי־
נער פון ירושלים; איך וועל אויסראטען פון דעם ארט דאס איבער־
געבליעבענע געמיץ בעל, די בערופענע פריסטער מיט די כהנים.
5 אויך די וואס בוקען זיך אויף די דעכער צו די הימעל־פלאנעטען, און די
וואס בוקען זיך, שווערענדיג ביי גאט און ביים קעניג.
6 די וואס האבען זיך צוריק געצויגען פון נאכגעהן גאט, **אזוי ווי די וואס**
האבען גאט ניט געזוכט און ניט געפארשט.
7 ווערט אנשווייגען פאר גאט, ווארום גאט'ס טאג איז נאהענט — גאט
האט שוין צוגעגרייט דעם אפפער און איינגעלאדען זיינע געסט.
8 אין דעם טאג פון גרויסען אפפער, וועל איך מיין שטראף לעגען אויף
די פירסטען, אויף די פרינצען און אויף אלע די וואס טראגען פרעמדע
קליידער.
9 דאמאלס וועל איך מיין שטראף לעגען אויף אלע די וועלכע שפרינגען
איבער'ן שוועל און מאכען פול דאס הויז פון זייער הערן מיט גוואלד־
טהאטען און פאלשקייט.
10 אין יענעם טאג — זאגט גאט — וועט זיך הערען א גרויס געשריי פון
פיש־טהויער, א קלאג פון לעהרע אנשטאלט און א גרויסער בראך פון
די בערג.
11 קלאגט איהר איינוואוינער פון טהאל, ווארום דאס גאנצע פאלק כנען
איז פערניכטעט געווארען, עס זיינען אויסגעראטעט געווארען אלע מיט
זילבער בעלאדענע.
12 אין יענער צייט וועל איך דורכזוכען ירושלים מיט ליכט און וועל בע־
שטראפען די מענשען, וואס זיינען פערהארטעוועט אויף זייערע הייוען,
די וואס טראכטען זיך אין הארצען: „גאט טהוט קיין גוטס און קיין
שלעכטס!"
13 זייער פערמעגען וועט צורויבט ווערען און זייערע הייזער פערוויסטעט;
זיי וועלען בויען הייזער און ניט וואוינען אין זיי, זיי וועלען וויינ־
גערטען פלאנצען און ניט טרינקען זייער וויין.
14 דער גרויסער שטראף־טאג פון גאט איז נאהענט, ער איז נאהענט און
וועט זעהר שנעל קומען; איך הער שוין דעם אנקומען פון גאט'ס טאג
און דאס ביטערליכע געשריי פון די העלדען.
15 יענער טאג איז א טאג פון צארן, א טאג פון אונגליק און בעדריקונג;
א טאג פון צושטערונג און פערוויסטונג, א טאג פון שטארקער פינסטער־
ניס, א טאג פון וואלקען און נעבעל.
16 א טאג פון שופר־בלאזען ביי די פערפעסטיגטע שטעדט און אויף די הויכע
ווינקלען.
17 איך וועל אויף די מענשען אן אונגליק ברענגען און זיי וועלען ארומ־
געהן ווי בלינדע; קוים האבען זיי צו גאט געזינדיגט וועט זיך זייער
בלוט גיסען ווי זאמד און זייער פלייש וועט צופאלען אין שטיקער ווי
מיסט.
18 זייער זילבער און גאלד וועלען זיי ניט קענען רעטען אין טאג פון גאט'ס
צארן — דאס גאנצע לאנד וועט פערברענט ווערען פון זיין ראכע־

וּבְאֵשׁ קִנְאָתוֹ תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ כִּי כָלָה אַךְ־נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה
אֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃

ב CAP. II. ב

א 2 הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשּׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסָף׃ בְּטֶרֶם לֶדֶת חֹק כְּמֹץ
עָבַר יוֹם בְּטֶרֶם לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף־יְהוָה בְּטֶרֶם
3 לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אַף־יְהוָה׃ בַּקְּשׁוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַנְוֵי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ בַּקְּשׁוּ־צֶדֶק בַּקְּשׁוּ עֲנָוָה אוּלַי
4 תִּסָּתְרוּ בְּיוֹם אַף־יְהוָה׃ כִּי עַזָּה עֲזוּבָה תִהְיֶה וְאַשְׁקְלוֹן
לִשְׁמָמָה אַשְׁדּוֹד בַּצָּהֳרַיִם יְגָרְשׁוּהָ וְעֶקְרוֹן תֵּעָקֵר׃
ה הוֹי יֹשְׁבֵי חֶבֶל הַיָּם גּוֹי כְּרֵתִים דְּבַר־יְהוָה עֲלֵיכֶם כְּנַעַן
6 אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְהַאֲבַדְתִּיךְ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ וְהָיְתָה חֶבֶל הַיָּם
7 נְוֹת כְּרֹת רֹעִים וְגִדְרוֹת צֹאן׃ וְהָיָה חֶבֶל לִשְׁאֵרִית בֵּית
יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוּן בְּבָתֵּי אַשְׁקְלוֹן בָּעֶרֶב יִרְבָּצוּן כִּי
8 יִפְקְדֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְשָׁב שְׁבוּתָם׃ שָׁמַעְתִּי חֶרְפַּת
מוֹאָב וְגִדּוּפֵי בְּנֵי עַמּוֹן אֲשֶׁר חֵרְפוּ אֶת־עַמִּי וַיַּגְדִּילוּ עַל־
9 גְּבוּלָם׃ לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
מוֹאָב כִּסְדֹם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוֹן כַּעֲמֹרָה מִמְשַׁק חָרוּל
וּמִכְרֵה־מֶלַח וּשְׁמָמָה עַד־עוֹלָם שְׁאֵרִית עַמִּי יְבָזּוּם וְיֶתֶר
י גּוֹי יִנְחָלוּם׃ זֹאת לָהֶם תַּחַת גְּאוֹנָם כִּי חֵרְפוּ וַיַּגְדִּלוּ עַל־
11 עַם יְהוָה צְבָאוֹת׃ נוֹרָא יְהוָה עֲלֵיהֶם כִּי רָזָה אֵת כָּל־
אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ כֹּל אִיֵּי הַגּוֹיִם׃
12 13 גַּם־אַתֶּם כּוּשִׁים חַלְלֵי חַרְבִּי הֵמָּה׃ וְיֵט יָדוֹ עַל־צָפוֹן
וִיאַבֵּד אֶת־אַשּׁוּר וְיָשֵׂם אֶת־נִינְוֵה לִשְׁמָמָה צִיָּה כַּמִּדְבָּר׃
14 וְרָבְצוּ בְתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל־חַיְתוֹ־גוֹי גַּם־קָאַת גַּם־קִפֹּד
בְּכַפְתֹּרֶיהָ יָלִינוּ קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן חֹרֶב בַּסַּף כִּי אַרְזָה
טו עֵרָה׃ זֹאת הָעִיר הָעַלִּיזָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמְרָה

בלבבה

ב v. 7. שבותם קרי v. 14. חת רפה v. 15. [illegible]

פייער, איך וועל עס אין גאַנצען שלאָגען, אונערוואַרטעט וועט ער צו־
דריקען אַלע איינוואוינער פונ'ם לאַנד.

קאַפּיטעל ב

1 קלייבט זיך צוזאַמען, איהר אונפערשעהמטעס פאָלק!
2 איידער דער בעשלוס איז פאַרטיג געוואָרען, איידער דער טאָג איז
אוועק ווי שפּריי, איידער עס איז נאָך געקומען אויף אייך גאָט'ס ברע־
נענדיגער צאָרן — איידער עס איז אויף אייך געקומען גאָט'ס שטראָף־
טאָג.
3 זוכט גאָט, איהר דעמיטהיגע פונ'ם לאַנד, וואָס האָבען זיינע רעכטע
געטהאָן; זוכט גערעכטיגקייט, זוכט דעמיטהיגקייט — פיעלייכט וועט
איהר פערבאָרגען ווערען אין גאָט'ס שטראָף־טאָג.
4 עזה וועט פערלאָזען זיין, אשקלון וועט פערוויסטעט ווערען;
אַשדוד וועט ווערען אין מיטען העלען טאָג פערטריעבען און עקרון וועט
אויסגעריסען ווערען.
5 וועה איז די בעוואוינער פון די ים פּראָווינצען, דאָס פאָלק כרתים,
גאָט'ס פערזאָג איז אויף אייך; כנען, דאָס לאַנד פון פלשתים —
איך וועל דיך אונטערברענגען און מאַכען אונבעזעצט.
6 די ים פּראָווינצען וועלען ווערען פלעצער פאַר הירטען וואוינונגען און
שעפּסען שטאַלען.
7 די פּראָווינצען וועלען בעלאַנגען צו די איבערגעבליעבענע פון יהודה'ס
הויז, וועלכע וועלען דאָרטען פּיטערן, ביי־נאַכט וועלען זיי שלאָפען אין
די הייזער פון אשקלון; ווארום זייער גאָט וועט זיי ערהינערן און וועט
צוריקברענגען זייער געפאַנגענשאַפט.
8 איך האָב געהערט מואב'ס זידלעריי און דעם לעסטער פון עמון, וועלכע
האָבען מיין פאָלק גערזידעלט און שטאָלצירט קעגען זייער לאַנד.
9 דערפאַר זאָגט גאָט פון ארמעען, דער גאָט פון ישראל: ביי מיין לע־
בען! מואָב וועט ווערען ווי סדום און עמון — ווי עמרה — אַ בעזיץ
פאַר דערנער, אַ זאַלץ־גרעבעריי און אַן אייביגע פערוויסטונג; די אי־
בערגעבליעבענע פון מיין פאָלק וועלען זיי בערויבען און די בעסטע פון
מיין פאָלק וועלען זיי ערבען.
10 דאָס איז זיי פאַר זייער שטאָלץ, פאַר וואָס זיי האָבען געזידעלט און
שטאָלצירט קעגען דאָס פאָלק פון גאָט פון די אַרמעען.
11 גאָט איז שרעקליך קעגען זיי, ער וועט פערניכטען אַלע געטער פונ'ם
לאַנד און יעדער פון זיין אָרט וועט זיך צו איהם בוקען — אַלע נאַציאָ־
נען פון די אינזלען.
12 אויך איהר כושים זייט די דערשלאָגענע פון מיין שווערד.
13 ער וועט אויך אויסשפּרייטען זיין האַנד אויף צפון און וועט פערניכטען
אשור, ער וועט אויך נינוה מאַכען וויסט — ווילד ווי אַ וויסטע.
14 דאָרטען וועלען ליעגען הערדענווייז פערשיעדענע טהיערע, אויך דער
פעליקאַן און איגעל וועלען זיך אויפהאַלטען אויף איהרע זיילען. אַ
שטימע זינגט אין פענסטער: „די פערוויסטונג איז אויפ'ן שוועל, דער
צעדער איז אָבגעריסען!”
15 די לוסטיגע שטאָדט וואָס זיצט רוהיג, וואָס טראַכט זיך אין האַרצען:

בְּלִבָבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד אֵיךְ ׀ הָיְתָה לְשַׁמָּה מַרְבֵּץ לַחַיָּה
כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׁרֹק יָנִיעַ יָדוֹ׃

ג CAP. III. ג

א 2 הוֹי מֹרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר הַיּוֹנָה׃ לֹא שָׁמְעָה בְּקוֹל לֹא
לָקְחָה מוּסָר בַּיהוָה לֹא בָטָחָה אֶל־אֱלֹהֶיהָ לֹא קָרֵבָה׃
3 שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ אֲרָיוֹת שֹׁאֲגִים שֹׁפְטֶיהָ זְאֵבֵי עֶרֶב לֹא
4 גָרְמוּ לַבֹּקֶר׃ נְבִיאֶיהָ פֹּחֲזִים אַנְשֵׁי בֹּגְדוֹת כֹּהֲנֶיהָ חִלְּלוּ־
ה קֹדֶשׁ חָמְסוּ תּוֹרָה׃ יְהוָה צַדִּיק בְּקִרְבָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה עַוְלָה
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן לָאוֹר לֹא נֶעְדָּר וְלֹא־יוֹדֵעַ עַוָּל
6 בֹּשֶׁת׃ הִכְרַתִּי גוֹיִם נָשַׁמּוּ פִּנּוֹתָם הֶחֱרַבְתִּי חוּצוֹתָם
7 מִבְּלִי עוֹבֵר נִצְדּוּ עָרֵיהֶם מִבְּלִי־אִישׁ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ אָמַרְתִּי
אַךְ־תִּירְאִי אוֹתִי תִּקְחִי מוּסָר וְלֹא־יִכָּרֵת מְעוֹנָהּ כֹּל אֲשֶׁר־
8 פָּקַדְתִּי עָלֶיהָ אָכֵן הִשְׁכִּימוּ הִשְׁחִיתוּ כֹּל עֲלִילוֹתָם׃ לָכֵן
חַכּוּ־לִי נְאֻם־יְהוָה לְיוֹם קוּמִי לְעַד כִּי מִשְׁפָּטִי לֶאֱסֹף
גּוֹיִם לְקָבְצִי מַמְלָכוֹת לִשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעְמִי כֹּל חֲרוֹן אַפִּי
9 כִּי בְּאֵשׁ קִנְאָתִי תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ׃ כִּי־אָז אֶהְפֹּךְ אֶל־עַמִּים
שָׂפָה בְרוּרָה לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם יְהוָה לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד׃
י 11 מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ עֲתָרַי בַּת־פּוּצַי יוֹבִלוּן מִנְחָתִי׃ בַּיּוֹם
הַהוּא לֹא תֵבוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילֹתַיִךְ אֲשֶׁר פָּשַׁעַתְּ בִּי כִּי־אָז ׀
אָסִיר מִקִּרְבֵּךְ עַלִּיזֵי גַּאֲוָתֵךְ וְלֹא־תוֹסִפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר
12 קָדְשִׁי׃ וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֵּךְ עַם עָנִי וָדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
13 שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא־יְדַבְּרוּ כָזָב וְלֹא־
יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית כִּי־הֵמָּה יִרְעוּ וְרָבְצוּ וְאֵין
14 מַחֲרִיד׃ רָנִּי בַּת־צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִי וְעָלְזִי
טו בְּכָל־לֵב בַּת יְרוּשָׁלִָם׃ הֵסִיר יְהוָה מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אֹיְבֵךְ
16 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ׀ יְהוָה בְּקִרְבֵּךְ לֹא־תִירְאִי רָע עוֹד׃ בַּיּוֹם
הַהוּא יֵאָמֵר לִירוּשָׁלִַם אַל־תִּירָאִי צִיּוֹן אַל־יִרְפּוּ יָדָיִךְ׃

יהוה

ס v. 15. כ״א ראשו ג׳ v. 2. 5. קמץ בז״ק v 15. ט״א תרא

„איך און מעהר קיינער !” ווי איז זי עס פערוויסט געוואָרען ?
ווי איז זי עס געוואָרען אַ רוהע אָרט פאַר טהיערע ? ווער עס געהט
איהר פערביי פייפט און בעוועגט מיט'ן האַנד.

קאַפּיטעל ג

1 וועה צו די פערשמוצטע און פערפלעקטע טיראַנען פון דער שטאָדט :
2 זי האָט קיין וואָרנונג געהערט, זי האָט קיין פאָרוואורף אָנגענומען ;
אויף גאָט האָט זי ניט געטרויט און צו איהרע ריכטער איז זי ניט
נאָהענט געקומען.
3 איהרע פירסטען זיינען ברילענדע לייבען, איהרע ריכטער — אָבענד־
וועלף, זיי לאָזען זאָגאר קיין ביין איבער.
4 איהרע נביאים זיינען לייכטזיניגע, טריילאָזע מענשען ; איהרע כהנים
האָבען דאָס הייליגעס פערשוועכט און קעגען געזעץ געהאַנדעלט.
5 דער גערעכטער גאָט איז אין איהר, ער טהוט קיין אונרעכט ; יעדען
פריה־מאָרגען, ווי נאָר עס ווערט ליכטיג, גיט ער ארויס זיין אורטהייל
— עס ווערט ניט פערפעהלט, און דער פערברעכער ווייס דאָך קיין
שאַנדע.
6 איך האָב פעלקער אויסגעראָטעט, זייערע הויפּט־שטעדט זיינען לעדיג
געוואָרען און זייערע גאַסען זיינען וויסט, אָהן דורכגעהער ; זייערע
שטעדט זיינען פול מיט ווילדע טהיערע ווייל זיי זיינען אָהן מענשען —
אָהן איינוואוינער.
7 איך האָב געדענקט אַז אויס רעספּעקט צו מיר וועסטו אַ לעהרע נעהמען,
אום עס זאָל די וואוינונג ניט אויסגעראָטעט ווערען לויט ווי איך האָב
מיין שטראָף בעשטימט אויף איהר ; זיי אָבער האָבען זיך צוגעאיילט
און פערדאָרבען אַלע זייערע טהאַטען.
8 דערפאַר זאָגט גאָט : ערוואַרטעט מיר אין דעם טאָג ווען איך וועל זיך
נעהמען פערניכטען ! ווארום מיין בעשלוס איז צו פערזאַמלען פעלקער
און צונויפקלייבען קעניגרייכען, אום אויף זיי מיין צאָרן אויסצוגיסען,
מיין גאַנצען ברענענדען צאָרן ; פון דעם ראַכע־פייער מיינעם וועט
דאָס גאַנצע לאַנד פערניכטעט ווערען.
9 נאָר דאַמאָלס וועל איך אומקעהרען אַלע פעלקער איין קלאָהרע שפּראַך,
אום אַלע זאָלען רופען גאָט'ס נאָמען און דיענען איהם איינשטימיג.
10 פון יענעם זייט טייך כוש וועט מען מיר אלס געשענק ברענגען מיינע
צושפּרייטע אנבעטער.
11 דאַן וועסטו זיך ניט שעהמען פאַר אַלע טהאַטען דיינע, מיט וועלכע
דו האָסט קעגען מיר ווידערשפּעניגט ; ווארום דאַמאָלס וועל איך אָב־
שאַפען פון דיר דיינע צופריעדענע שטאָלצע, און דו וועסט שוין מעהר
ניט שטאָלצירען אויף מיין הייליגען באַרג.
12 איך וועל ביי דיר איבערלאָזען אַ געמיינדע פון אונטערדריקטע און אָרימע,
און זיי וועלען זיך שיטצען אין גאָט'ס נאָמען.
13 יענע איבערגעבליעבענע פון ישראל וועלען קיין אונרעכט טהאָן און
קיין ליגען רעדען ; עס וועט זיך ביי זיי ניט געפינען קיין פאַלשע
אויסשפּראַכע, ווארום זיי וועלען ארומגעהן און רוהען אונערשראָקען.
14 זינג, טאָכטער ציון ! יובעל, ישראל ! פרעה זיך און זיי צופריעדען
מיט'ן גאַנצען הארצען, טאָכטער ירושלים !
15 גאָט האָט אָבגעשאַפט דיינע אורטהיילער, ער האָט אויסגערוימט דיין
פיינד ; גאָט איז ביי דיר אַלס קעניג פון ישראל — דו וועסט מעהר
קיין שלעכטס אַנזעהען.

17 יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה
18 יַחֲרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה׃ נוּגֵי מִמּוֹעֵד אָסַפְתִּי
19 מִמֵּךְ הָיוּ מַשְׂאֵת עָלֶיהָ חֶרְפָּה׃ הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־
מְעַנַּיִךְ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ
כ וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם בְּכָל־הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם׃ בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
אָמַר יְהוָה׃

חַגַּי

LIBER HAGGAI.

CAPUT I. א

א בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי בְּיוֹם אֶחָד
לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־
שְׁאַלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
2 הַגָּדוֹל לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעָם הַזֶּה
3 אָמְרוּ לֹא עֶת־בֹּא עֶת־בֵּית יְהוָה לְהִבָּנוֹת׃ וַיְהִי דְּבַר־
4 יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ הַעֵת לָכֶם אַתֶּם לָשֶׁבֶת
ה בְּבָתֵּיכֶם סְפוּנִים וְהַבַּיִת הַזֶּה חָרֵב׃ וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה
6 צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵא
מְעָט אָכוֹל וְאֵין־לְשָׂבְעָה שָׁתוֹ וְאֵין־לְשָׁכְרָה לָבוֹשׁ וְאֵין־
7 לְחֹם לוֹ וְהַמִּשְׂתַּכֵּר מִשְׂתַּכֵּר אֶל־צְרוֹר נָקוּב׃ כֹּה
8 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ עֲלוּ
הָהָר וַהֲבֵאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבָּיִת וְאֶרְצֶה־בּוֹ וְאֶכָּבֵד אָמַר

יהוה

ג׳ v. 18. כ״א עליך   v. 20. כ״א לעיניהם   א׳ v. 8. ואכבדה קרי

16 אין יענער צייט וועט מען זאָגען צו ירושלים: „שרעק זיך ניט!" צו
ציון: „זיי ניט ענטמוטהיגט!"

17 דער עוויגער, דיין גאָט, איז מיט דיר, ער וועט דיר העלדיש העלפען,
ער וועט דיר פרעהליכקייט ברענגען, אוים ליעבע צו דיר וועט ער נאָר
טראַכטען ווי דיר לוסטיג צו מאַכען מיט געזאַנג.

18 די בענקענדע נאָך פעסט־טעג, וואָס זיינען ביי דיר געווען, איבער וועל־
כע דו האָסט אַ שאַנדע געטראָגען — האָב איך פון דיר אָבגעשאַפט.

19 דאַמאַלס וועל איך אַלע דיינע פייניגער אונטערדריקען, איך וועל העל־
פען די הינקעדיגע און צוזאַמענברענגען די פערוואָרפענע, איך וועל זיי
מאַכען צו רוהם און בערוף אין אַלע לענדער וואו זיי זיינען צו שאַנדע
געווען.

20 אין יענער צייט וועל איך אייך צוזאַמען ברענגען, און דאַמאַלס וועל איך
אייך צונויפקלייבען; ווארום איך וועל אייך מאַכען צו אַ בערוף און
רוהם אונטער אַלע פעלקער פון'ם לאַנד, ווען זיי וועלען אייך זעהען צו־
ריק, ברענגענדיג אין גאַנצען פון אייער געפאַנגענשאַפט — זאָגט גאָט.

חגי

קאַפיטעל א

1 אין צווייטען יאָהר פון קעניג דריוש, אין זעקסטען מאָנאַט, איין טאָג אין
מאָנאַט, איז גאָט'ס וואָרט געווען, דורך דעם נביא חגי, צו זרבבל,
שאַלתיאל'ס זוהן, דער פירשט פון יהודה און צו יהושע, יהוצדק'ס
זוהן, דעם אָבער־כהן, אַזוי צו זאָגען:

2 אַזוי הייסט דער גאָט פון אַלע אַרמעען זאָגען — דאָס פאָלק זאָגט: „עס
איז נאָך ניט געקומען די צייט, די צייט צו בויען גאָט'ס הויז."

3 דערפאַר איז גאָט'ס וואָרט געקומען דורך חגי דעם נביא אַזוי צו זאָגען:

4 „איז יעצט צייט פאַר אייך צו זיצען אין אייערע פערפוצטע הייזער ווען
דיעזעס הויז איז פערוויסט?"

5 אַלזאָ אַזוי זאָגט גאָט פון די אַרמעען: „בעטראַכט נאָר אייער אויפפיה־
רונג! —

6 איהר פערזעהט פיעל און ברענגט אַריין ווייניג, איהר עסט און זייט ניט
זאַט, איהר טרינקט און זייט ניט גענוג אָנגעטרונקען; און יעדער פער־
דיענער פערדיענט (אַנצופיהלען) אַ לעכערדיגען זאַק".

7 דאַרום האָט גאָט פון אַרמעען געזאָגט: „בעטראַכט נאָר אייער אויפ־
פיהרונג!"

8 „געהט אַרויף אויף'ן באַרג, ברענגט האָלץ און בויט אויף דאָס הויז — עס
וועט מיר אָנגענעהם זיין און איך וועל מיין עהרע האָבען" — זאָגט גאָט.

9 יְהוָה׃ פָּנֹה אֶל־הַרְבֵּה וְהִנֵּה לִמְעָט וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי
בוֹ יַעַן מֶה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא חָרֵב
י וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ עַל־כֵּן עֲלֵיכֶם כָּלְאוּ שָׁמַיִם
11 מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ׃ וָאֶקְרָא חֹרֶב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־
הֶהָרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־הַתִּירוֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר
תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־יְגִיעַ
12 כַּפָּיִם׃ וַיִּשְׁמַע זְרֻבָּבֶל ׀ בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן־
יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכֹל ׀ שְׁאֵרִית הָעָם בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־דִּבְרֵי חַגַּי הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה
13 אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר חַגַּי מַלְאַךְ
יְהוָה בְּמַלְאֲכוּת יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה׃
14 וַיָּעַר יְהוָה אֶת־רוּחַ זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶת־
רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־רוּחַ כֹּל שְׁאֵרִית
הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
טו בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ בַּשִּׁשִּׁי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם
לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ׃

ב CAP. II. ב

א בַּשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי
2 הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ אֱמָר־נָא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת
יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית
3 הָעָם לֵאמֹר׃ מִי בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת
הַזֶּה בִּכְבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא
4 כָמֹהוּ כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם׃ וְעַתָּה חֲזַק זְרֻבָּבֶל ׀ נְאֻם־יְהוָה
וַחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַחֲזַק כָּל־עַם
הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
ה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי
6 עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם אַל־תִּירָאוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וַאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם

ואת־

9 איהר שטרעבט נאָך פיעל און האָט ווענינ, און אַז איהר ברענגט עס אין הויז אַריין, בלאָז איך עס אַוועק, פאַר וואָס איז עס אַזוי ? — זאָגט גאָט פון אַרמעען — ווייל מיין הויז איז וויסט און איהר לויפט יעדער צו זיין הויז.

10 דערפאַר זיינען פאַר אייך די הימלען פערשלאָסען אַז זיי זאָלען קיין טהוי געבען, אויך די ערד פערשליסט איהרע פּראָדוקטען.

11 איך וועל רופען אַ טריקעניס אויף דר׳ערד, אויף די בערג, אויף קאָרן, וויין און אויל, אויף אַלץ וואָס וואַקסט פון דר׳ערד, אויך אויף מענשען און פיה און אויף אַלץ וואָס איהר אַרבייט מיט אייערע הענד.״

12 זרבבל, שאַלתיאל׳ס זוהן, יהושע, יהוצדק׳ס זוהן, דער אָבער־כהן און אַלע איבריגע פון פאָלק, האָבען געהערט די שטימע פון עוויגען, זייער גאָט, אויך די רייד פון חגי דעם נביא, וועמען דער עוויגער, זייער גאָט, האָט געשיקט ; און דאָס פאָלק האָט געפירכטעט פאַר גאָט.

13 דאַן האָט חגי, דער געשיקטער פון גאָט, געזאָגט צום פאָלק, בעפאָלמעכ־טיגט פון גאָט, אַזוי צו זאָגען : „איך בין מיט אייך !״ — זאָגט גאָט.

14 און גאָט האָט ערוועקט דעם גייסט פון זרבבל שאַלתיאל׳ס זוהן, פירשט פון יהודה, אויך דעם אָבער־כהן, און דעם גייסט פון אַלע איבריגע פונ׳ם פאָלק און זיי זיינען געקומען און גענומען אַרבייטען אינ׳ם הויז פון דעם עוויגען, זייער גאָט.

15 דאָס האָט פּאַסירט אין פיער־און צוואַנציגסטען טאָג פון זעקסטען מאָנאַט, אין צווייטען יאָהר פון קעניג דריוש.

קאַפּיטעל ב

1 אין זיעבעטען מאָנאַט, איין־און־צוואַנציג טעג אין מאָנאַט איז גאָט׳ס וואָרט געוועזן, דורך חגי דעם נביא, אַזוי צו זאָגען :

2 זאָג נאָר צו זרבבל׳ן, שאַלתיאל׳ס זוהן, פירשט פון יהודה, און צו יהושע׳ן, יהוצדק׳ס זוהן, דעם אָבער־כהן, אויך צו די איבריגע פונ׳ם פאָלק, אַזוי צו זאָגען —

3 ווער איז פון די געבליעבענע אונטער אייך וואָס האָט דיעזעס הויז געזעהען אין פריהערדיגען גלאַנץ, ווי געפעהלט עס אייך יעצט ? איך דענק אַז עס האָט קיין אויסזעהען אין אייערע אויגען.

4 אַלזאָ שטאַרק זיך, זרבבל — זאָגט גאָט — און שטאַרק זיך, יהושע, יהוצדק׳ס זוהן, דער אָבער־כהן, אויך שטאַרקט זיך דאָס גאַנצע פאָלק פונ׳ם לאַנד — זאָגט גאָט — און זעצט פאַר אייער אַרבייט ; וואָרום איך בין מיט אייך — זאָגט גאָט. זעצט פאַר אייער אַרבייט, וואָרום איך בין מיט אייך — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

5 זינט איך האָב מיט אייך אַ וואָרט געשלאָסען אַרויסגעהענדיג פון מצרים און מיין גייסט איז מיט אייך — שרעקט זיך ניט !

6 וואָרום גאָט פון אַרמעען האָט אַזוי געזאָגט : עס וועט ניט לאַנג געדויערן און איך וועל מאַכען שטורמען די הימלען און די ערד, דעם ים און די טריקעניש ;

7 וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הֶחָרָבָה׃ וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־
הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
8 כָּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם
9 יְהוָה צְבָאוֹת׃ גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן
מִן־הָרִאשׁוֹן אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שָׁלוֹם
י נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא
11 לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁאַל־נָא אֶת־הַכֹּהֲנִים
12 תּוֹרָה לֵאמֹר׃ הֵן ׀ יִשָּׂא־אִישׁ בְּשַׂר־קֹדֶשׁ בִּכְנַף בִּגְדוֹ וְנָגַע
בִּכְנָפוֹ אֶל־הַלֶּחֶם וְאֶל־הַנָּזִיד וְאֶל־הַיַּיִן וְאֶל־שֶׁמֶן וְאֶל־
13 כָּל־מַאֲכָל הֲיִקְדָּשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא׃ וַיֹּאמֶר
חַגַּי אִם־יִגַּע טְמֵא־נֶפֶשׁ בְּכָל־אֵלֶּה הֲיִטְמָא וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים
14 וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא׃ וַיַּעַן חַגַּי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעָם־הַזֶּה וְכֵן־הַגּוֹי
הַזֶּה לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה וְכֵן כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וַאֲשֶׁר
טו יַקְרִיבוּ שָׁם טָמֵא הוּא׃ וְעַתָּה שִׂימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם
הַזֶּה וָמָעְלָה מִטֶּרֶם שׂוּם־אֶבֶן אֶל־אֶבֶן בְּהֵיכַל יְהוָה׃
16 מִהְיוֹתָם בָּא אֶל־עֲרֵמַת עֶשְׂרִים וְהָיְתָה עֲשָׂרָה בָּא אֶל־
17 הַיֶּקֶב לַחְשֹׂף חֲמִשִּׁים פּוּרָה וְהָיְתָה עֶשְׂרִים׃ הִכֵּיתִי
אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּבַבָּרָד אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם
18 וְאֵין־אֶתְכֶם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ שִׂימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם
הַזֶּה וָמָעְלָה מִיּוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי לְמִן־הַיּוֹם
19 אֲשֶׁר־יֻסַּד הֵיכַל־יְהוָה שִׂימוּ לְבַבְכֶם׃ הַעוֹד הַזֶּרַע
בַּמְּגוּרָה וְעַד־הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהָרִמּוֹן וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נָשָׂא
כ מִן־הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרֵךְ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ שֵׁנִית אֶל־
21 חַגַּי בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל־זְרֻבָּבֶל
פַּחַת־יְהוּדָה לֵאמֹר אֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃
22 וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת וְהִשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם

והפכתי

v. 10. כ״א אל

7 און איך וועל אויפשטורמען אַלע פעלקער און עס וועלען אַהער קומען די בעסטע פון אַלע פעלקער, ביז איך וועל דאָס הויז פול מאַכען מיט עהרע — אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען.

8 „מיר געהערט דאָס זילבער אויך מיר געהערט דאָס גאָלד!" — **זאָגט גאָט פון אַרמעען.**

9 עס וועט גרעסער זיין דער פּראַכט פון דיעזעם לעצטעם הויז אַלס דאָס ערשטע איז געוועזען — זאָגט גאָט פון אַרמעען — און אין דיעזען אָרט וועל איך אַריינגעבען פריעדען — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

10 אין פיער־און־צוואַנציגסטען (טאָג) פון ניינטען מאָנאַט, צווייטען יאָהר פון דריוש, איז גאָט'ס וואָרט געוועזען, דורך חגי דעם נביא, אַזוי צו זאָגען:

11 אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען — פרעגט נאָר די כהנים אַ געזעץ, זאָגענדיג:

12 „ווען יעמאַנד טראָגט הייליגעס פלייש אין ברעג פון זיין קלייד, און ער בעריהרט מיט זיין ברעג (קלייד) ברויט, געקעכטס, וויין אויל אָדער וועלכע־עס־איז שפּייז, בלייבט עס הייליג?" די כהנים האָבען געענטפערט און געזאָגט: „ניין!"

13 האָט חגי געזאָגט: „אויב איינער וואָס איז אונריין פון אַ טוידטען קערפּער וועט דאָס אַלץ בעריהרען ווערט עס אונריין?" די כהנים האָבען געענטפערט און געזאָגט: „עס ווערט אונריין!"

14 דאַן האָט חגי געענטפערט און געזאָגט: „ווי דיעזע געמיינדע אַזוי איז פאַר מיר דאָס גאַנצע פאָלק" —זאָגט גאָט— אַזוי איז אַלץ וואָס זיי טהוען מיט זייערע הענד, אַלץ וואָס זיי ברענגען דאָרט איז אונריין.

15 אַלזאָ זייט פאַרזיכטיג פון היינט אָן און ווייטער — איידער מ'האָט נאָך געלעגט אַ שטיין אויף אַ שטיין אין גאָט'ס טעמפעל.

16 זינט דער צייט ווען מ'פלעגט קומען צו אַ געטריידע **קופּע** פון צוואַנציג מאָאס און געפינען נאָר צעהן, קומען אין אַ וויינקעלער אָנשעפּען פופציג פּורה און געפינען נאָר צוואַנציג.

17 איך האָב אייך געשלאָגען מיט קאָרנבראַנד און פערגעלטקייט, און אַלץ וואָס איהר מאַכט מיט אייערע הענד האָב איך מיט האָגעל צובראָכען, און קיינער פון אייך ווענדעט זיך צו מיר — זאָגט גאָט.

18 זייט פאַרזיכטיג פון דיעזען טאָג אָן און ווייטער — פון פיער־און־צוואַנציגסטען טאָג אין ניינטען מאָנאַט, זינט מ'האָט דעם גרונד געמאַכט צו גאָט'ס טעמפעל. בעטראַכט גוט.

19 זאָלאַנג עס זיינען נאָך דאָ זוימען אין זוימען צימער, איידער דער וויינבוים, פייגענבוים, מילגרוים און אוילבוים האָבען נאָך ניט צייטיג געמאַכט (זייער פרוכט) — פון היינט אָן וועל איך אייך בענשען.

20 אַ צווייטען מאָל איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו חגי'ן אין פיער־און צוואַנציגסטען טאָג פון מאָנאַט, אַזוי צו זאָגען:

21 זאָג צו זרבבל, פירשט פון יהודה, **אַזוי צו זאָגען: איך וועל** אויפשטורעמען דעם הימעל און די ערד!

22 איך וועל איבערקעהרען טהראָנען און פערטיליגען די שטאַרקסטע פון די

וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ וְיָרְדוּ סוּסִים וְרֹכְבֵיהֶם אִישׁ
23 בְּחֶרֶב אָחִיו׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת אֶקָּחֲךָ
זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל עַבְדִּי נְאֻם־יְהוָה וְשַׂמְתִּיךָ כַּחוֹתָם
כִּי־בְךָ בָחַרְתִּי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

זכריה

LIBER ZACHARIÆ.

CAPUT I. א

א בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה
2 אֶל־זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָה בֶּן־עִדּוֹ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ קָצַף יְהוָה
3 עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קָצֶף׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם
4 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ אַל־תִּהְיוּ כַאֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ־
אֲלֵיהֶם הַנְּבִאִים הָרִאשֹׁנִים לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם הָרָעִים וְלֹא שָׁמְעוּ
ה וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ אֲבוֹתֵיכֶם אַיֵּה־הֵם וְהַנְּבִאִים
6 הַלְעוֹלָם יִחְיוּ׃ אַךְ ׀ דְּבָרַי וְחֻקַּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים הֲלוֹא הִשִּׂיגוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כַּאֲשֶׁר זָמַם
יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כִּדְרָכֵינוּ וּכְמַעֲלָלֵינוּ כֵּן עָשָׂה
7 אִתָּנוּ׃ בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־
חֹדֶשׁ שְׁבָט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
8 זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־עִדּוֹא הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ רָאִיתִי ׀ הַלַּיְלָה
וְהִנֵּה־אִישׁ רֹכֵב עַל־סוּס אָדֹם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים

4 v. יתיר י

פעלקער־רעגירונגען ; איך וועל איבערקעהרען דעם וואָגען מיט׳ן רייטער,
עם וועלען פאַלען פערד און רייטער — איינער פון דעם אַנדערענס שווערד.

23 אָט אין יענעם טאָג — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל איך דיר, מיין
קנעכט, זרבבל שאלתיאל׳ס זוהן נעהמען, איך וועל דיר האַלטען ווי אַ
זיעגעל־רינג, ווייל נאָר דיר האָב איך ערוועהלט — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

זכריה

קאַפּיטעל א

1 אין אַכטען מאָנאַט פון צווייטען יאָהר צו דריוש, איז גאָט׳ס וואָרט געוועזען
צו זכריה ברכיה׳ס זוהן, זוהן פון עדו, דעם נביא, אַזוי צו זאָגען :

2 דער עוויגער האָט אויף אייערע עלטערן זיין צאָרן געבראַכט.

3 און זאָלסט זיי זאָגען : אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון אַרמעען : קעהרט זיך צו
מיר — זאָגט גאָט פון אַרמעען — וועל איך זיך צו אייך קעהרען, זאָגט
גאָט פון אַרמעען.

4 זייט ניט ווי אייערע עלטערן, וועלכע די פריהערדיגע נביאים האָבען גע־
וואָרענט זאָגענדיג : „אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען — קעהרט זיך צוריק
פון אייערע שלעכטע וועגען און אייערע שלעכטע טהאַטען !" זיי האָבען
אָבער די נביאים ניט געהערט און אויף מיר ניט צוגעהערט — זאָגט גאָט.

5 וואו זיינען יעצט אייערע עלטערן ? און וועלען דען די נביאים אייביג
לעבען ?

6 אָבער מיינע וואָרנונגען און מיינע בעשטימטע שטראָפען, וואָס איך האָב
אייך פאָראויס געזאָגט דורך מיינע קנעכט, די נביאים, דאָס איז אייערע
עלטערן אָנגעקומען ; דאַן האָבען זיי זיך בעדענקט און געזאָגט : „ווי
גאָט פון אַרמעען האָט בעשלאָסען צו טהאָן מיט אונז, לויט אונזער אויפ־
פיהרונג און טהאַטען, אַזוי האָט ער מיט אונז געטהאָן."

7 אין פיער־און־צוואַנציגסטען טאָג פון עלפטען מאָנאַט, ד. ה. אין מאָנאַט
שבט, אין צווייטען יאָהר פון דריו"ז, איז גאָט׳ס וואָרט געוועזען, צו זכריה,
ברכיה׳ס זוהן, דער זוהן פון עדו, דער נביא, אַזוי צו זאָגען :

8 היינטיגע נאַכט האָב איך געזעהען אַ מאַן רייטענדיג אויף אַ רויטען
פערד, ווען ער איז געשטאַנען צווישען די מירטהען וואָס אין זומפּ, און

אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדֻמִּים שְׂרֻקִּים וּלְבָנִים׃
9 וָאֹמַר מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אֲנִי
י אַרְאֶךָּ מָה־הֵמָּה אֵלֶּה׃ וַיַּעַן הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין־הַהֲדַסִּים
11 וַיֹּאמַר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ׃ וַיַּעֲנוּ
אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים וַיֹּאמְרוּ הִתְהַלַּכְנוּ
12 בָאָרֶץ וְהִנֵּה כָל־הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשֹׁקָטֶת׃ וַיַּעַן מַלְאַךְ יְהוָה
וַיֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד־מָתַי אַתָּה לֹא־תְרַחֵם אֶת־
יְרוּשָׁלִַם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה זֶה שִׁבְעִים שָׁנָה׃
13 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי דְּבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים
14 נִחֻמִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלִַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה׃
טו וְקֶצֶף גָּדוֹל אֲנִי קֹצֵף עַל־הַגּוֹיִם הַשַּׁאֲנַנִּים אֲשֶׁר אֲנִי קָצַפְתִּי
16 מְּעָט וְהֵמָּה עָזְרוּ לְרָעָה׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי
לִירוּשָׁלִַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבָּנֶה בָּהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
17 וְקָוֶה* יִנָּטֶה עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ עוֹד ׀ קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצֶנָה עָרַי מִטּוֹב וְנִחַם יְהוָה עוֹד
אֶת־צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלִָם׃

ב Cap. II. ב

2 א וָאֶשָּׂא אֶת־עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה אַרְבַּע קְרָנוֹת׃ וָאֹמַר אֶל־
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי מָה־אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת
3 אֲשֶׁר זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלִָם׃ וַיַּרְאֵנִי
4 יְהוָה אַרְבָּעָה חָרָשִׁים׃ וָאֹמַר מָה אֵלֶּה בָאִים לַעֲשׂוֹת
וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר־זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה כְּפִי־
אִישׁ לֹא־נָשָׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְהַחֲרִיד אֹתָם לְיַדּוֹת
אֶת־קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנֹּשְׂאִים קֶרֶן אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה לְזָרוֹתָהּ׃
ה וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה־אִישׁ וּבְיָדוֹ חֶבֶל מִדָּה׃
6 וָאֹמַר אָנָה אַתָּה הֹלֵךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמֹד אֶת־יְרוּשָׁלִַם

לראות

א׳ v. 16. וקו קרי

הינטער איהם זיינען געשטאַנען פערד טונקעל־רויטע, העלל־רויטע און ווייסע.

9 איך האָב געזאָגט: וואָס בעדייטעט דאָס. מיין הערר? האָט דער מלאך וואָס רעדט צו מיר געזאָגט: „איך וועל דיר ערקלעהרען וואָס דאָס בע־דייטעט!

10 דאַן האָט געענטפערט דער מאַן וואָס שטעהט צווישען די מירטהען און געזאָגט: „גאָט האָט זיי געשיקט דורכצוגעהן דאָס לאַנד.״

11 און זיי האָבען געענטפערט גאָט׳ס מלאך וואָס שטעהט צווישען די מיר־טהען און האָבען געזאָגט: „מיר זיינען דורכגעגאַנגען דאָס לאַנד, און עס איז אינ׳ם לאַנד רוהיג איבעראַל״.

12 האָט גאָט׳ס מלאך אויסגעשריען און געזאָגט: „גאָט פון אַרמעען! ווי לאַנג נאָך וועסטו זיך ניט ערבאַרעמען איבער ירושלים און די שטעדט פון יהודה, וועלכע דו האָסט מיט דיין צאָרן בעשטראָפט צייט זיעבציג יאָהר?״

13 דאַן האָט גאָט געענטפערט דעם מלאך וואָס רעדט מיט מיר מיט גוטע ווערטער — טרייסט־ווערטער.

14 און דער מלאך וואָס רעדט צו מיר האָט צו מיר געזאָגט: „רוף אויס פאָל־גענדעס: — אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען: „איך וועל זיך מיט גרויס אייפער אָננעהמען פאַר ירושלים און ציון,

15 און אויף די רוהיגע פעלקער וועל איך גרויס צאָרן לעגען, ווייל ווי איך בין עטוואָס צאָרניג געוואָרען האָבען זיי זיך דערמיט בענוצט שלעכטס צו טהאָן.״

16 דערפאַר האָט גאָט אַזוי גערעדט: איך קעהר זיך צוריק צו ירושלים, מיט מיטלייד צו איהר — זאָגט גאָט פון אַרמעען — וועט מיין הויז געבויט ווערען, און אַ מאָס־שנור (פון בויער) וועט פערצויגען זיין איבער ירושלים.

17 רוף נאָך אויס אַזוי צו זאָגען: אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון אַרמעען — מיינע שטעדט וועלען נאָך איבערפלייצט ווערען מיט גוטעס, גאָט וועט נאָך טרייסטען ציון און אויסערוועהלען ירושלים.

קאַפּיטעל ב

1 און איך האָב אויפגעהויבען מיינע אויגען און דערזעהען פיער הערנער,

2 האָב איך געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר: „וואָס בעדייטען דיעזע?״ האָט ער צו מיר געזאָגט: דאָס זיינען די הערנער וועלכע האָ־בען צושפּרייט יהודה, ישראל און ירושלים.

3 דאַן האָט מיר גאָט געוויזען פיער מייסטערס;

4 האָב איך געפרעגט: „וואָס וועלען זיי טהאָן?״ האָט ער מיר פאָל־גענדעס געענטפערט: ווען די הערנער, וועלכע האָבען צושפּרייט די איינוואוינער פון יהודה, ביז קיינער האָט געקענט אַ קאָפּ אויפהויבען, זיינען דיעזע געקומען זיי אונטערוואַרטעט צו בעפאַלען אום אָבצוברעכען די הערנער פון די פעלקער, וואָס הויבען אויף אַ האָרן אויפ׳ן לאַנד יהודה צו צושפּרייטען איהר.

5 אַז איך האָב אויפגעהויבען מיינע אויגען האָב איך דערזעהען אַז עס שטעהט אַ מאַן און האַלט אין האַנד אַ מאָס־שנור;

6 איך האָב געזאָגט: „וואו געהסטו?״ האָט ער מיר געזאָגט „אויס־מעסטען ירושלים אום צו זעהען ווי לאַנג און ווי ברייט זי איז.״

7 לִרְאוֹת כַּמָּה־רָחְבָּהּ וְכַמָּה אָרְכָּהּ׃ וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
8 בִּי יֹצֵא וּמַלְאָךְ אַחֵר יֹצֵא לִקְרָאתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָו רֻץ
דַּבֵּר אֶל־הַנַּעַר הַלָּז לֵאמֹר פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלִַם מֵרֹב
9 אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ׃ וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת
י אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ׃ הוֹי הוֹי וְנֻסוּ
מֵאֶרֶץ צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם
11 פֵּרַשְׂתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ הוֹי צִיּוֹן הִמָּלְטִי יוֹשֶׁבֶת
12 בַּת־בָּבֶל׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחַר כָּבוֹד
שְׁלָחַנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים אֶתְכֶם כִּי הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ
13 בְּבָבַת עֵינוֹ׃ כִּי הִנְנִי מֵנִיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שָׁלָל
14 לְעַבְדֵיהֶם וִידַעְתֶּם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחָנִי׃ *רָנִּי
וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם־יְהוָה׃
טו וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם
וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֵלָיִךְ׃
16 וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר
17 עוֹד בִּירוּשָׁלִָם׃ הַס כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֵעוֹר
מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ׃

CAP. III. ג

ג

א וַיַּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה
2 וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן
יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלִָם
3 הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ׃ וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים
4 צוֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים
לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
ה רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֺנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ מַחֲלָצוֹת׃ וָאֹמַר
יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשִׂימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־
6 רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ בְּגָדִים וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד׃ וַיָּעַד מַלְאַךְ

יהוה

ב v. 8. אלו קרי v. 10. כ״א בארבע v. 14. הפטרת בהעלותך וגם לשבת וחנוכה׳

7 ווען דער מלאך וואָס רעדט צו מיר איז אַוועק, איז אַן אַנדער מלאך איהם אַנטקעגען געקומען

8 און געזאָגט צו איהם : לויף, זאָג יענעם איינגעל אַזוי : — ירושלים וועט בעוואוינט ווערען מיט זעהר אַ גרויסע בעפעלקערונג, עס וועלען אין איהר זיין פיעל מענשען און פיה.

9 און איך זעלבסט — זאָגט גאָט — וועל איהר דיענען אַלס אַ פייער־דיגע מויער־וואַנד ארום אָון אין איהר וועל איך געעהרט זיין.

10 עס איז אַן אויסגעשריי : „לויפט זיך צוזאַמען פון די צפון־לענדער! — זאָגט גאָט, ווארום איך האָב אייך ווייט פונאַנדערגעשפּרייט ווי די פיער זייטען פון הימעל.

11 אַנטלויף, אָה ציון, איינוואוינערין פון די בבל לענדער !

12 ווארום אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון ארמעען : „צוליעב עהרע האָט ער מיר פונאַנדערגעשפּרייט אונטער די פעלקער וואָס בערויבען אייך יעצט, ווארום דער וואָס בעריהרט אייך בעריהרט זיין אויג־אַפּפעל.

13 איך וועל אויף זיי מיין האַנד אויפהויבען און זיי וועלען ווערען רויב פאר זייערע פערשקלאַפטע, אום איהר זאָלט וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר געשיקט.

14 זינג און זינג פרעהליך, ציון טאָכטער ! ווארום איך קום און וועל ביי דיר וואוינען — זאָגט גאָט.

15 דאַן וועלען זיך פיעל פעלקער אַנשליסען צו גאָט און זיי וועלען מיין פאָלק ווערען ; אָבער איך וועל וואוינען נאָר ביי דיר. זיי וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר צו דיר געשיקט.

16 און גאָט האָט געמאַכט יהודה'ן ערבען זיין טהייל אויף דאָס הייליגע לאַנד און ער האָט ווידער אויסגעקליבען ירושלים.

17 שווייגט אַלע בעשעפּעניסען אוים פורכט פאַר גאָט ! ווארום ער האָט זיך ערוואכט פון זיין הייליגער וואוינונג.

קאַפּיטעל ג

1 ער האָט מיר געוויזען יהושע דעם אָבער־כהן שטעהענדיג פאר גאָטס מלאך און דער שטן שטעהט נעבען זיין רעכטע האַנד אום צו פערקלאָגען איהם.

2 אָבער גאָט האָט געזאָגט צום שטן : גאָט פלוכט דיר, אַ שטן ! עס פלוכט דיר דער גאָט וואָס האָט אויסערוועהלט ירושלים ! איז עס ניט אַ שטיק האָלץ ארויסגעצויגען פון פייער ?

3 יהושע איז געווען געקליידעט אין שמוציגע קליידער ווען ער איז געשטאַ־נען פאר דעם מלאך.

4 האָט ער הויך געזאָגט צו אַלעמען וואָס זיינען נעבען איהם געשטאַנען אַזוי צו זאָגען : „נעהמט פון איהם אַראָב די שמוציגע קליידער !" און צו איהם האָט ער געזאָגט : „זעה ! איך נעהם פון דיר אַראָב דיין זינד און בעקלייד דיר מיט פיינע קליידער."

5 האָב איך געזאָגט : „זאָל מען אַ ריינעם מיץ אויף זיין קאָפּ אַרויפ־לעגען !" מען האָט גלייך אַ ריינעם מיץ אויף זיין קאָפּ אַרויפגעלעגט און אָנגעטהאָן פיינע קליידער, אין געגענוואַרט פון גאָט'ס מלאך.

6 דאַן האָט גאָט'ס מלאך, געוואָרנט יהושע'ן זאָגענדיג :

7 יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־בִּדְרָכַי
תֵּלֵךְ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם־אַתָּה תָּדִין אֶת־בֵּיתִי
וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֲצֵרָי וְנָתַתִּי לְךָ מַהְלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים
8 הָאֵלֶּה׃ שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ ׀ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרֵעֶיךָ
הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי־אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־הִנְנִי מֵבִיא אֶת־
9 עַבְדִּי צֶמַח׃ כִּי ׀ הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם יְהוָה
י צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי אֶת־עֲוֺן הָאָרֶץ־הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד׃ בַּיּוֹם
הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת
גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה׃

ד Cap. IV. ד

א וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ׃
2 וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וַיֹּאמַר* רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת
זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה
3 וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ׃ וּשְׁנַיִם זֵיתִים
4 עָלֶיהָ אֶחָד מִימִין הַגֻּלָּה וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ׃ וָאַעַן וָאֹמַר
ה אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ
הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה־הֵמָּה אֵלֶּה וָאֹמַר
6 לֹא אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־
זְרֻבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי אָמַר
7 יְהוָה צְבָאוֹת׃ מִי־אַתָּה הַר־הַגָּדוֹל לִפְנֵי זְרֻבָּבֶל לְמִישֹׁר
וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תְּשֻׁאוֹת חֵן ׀ חֵן לָהּ׃ ·
8 9 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ יְדֵי זְרֻבָּבֶל יִסְּדוּ הַבַּיִת הַזֶּה
וְיָדָיו תְּבַצַּעְנָה וְיָדַעְתָּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃
י כִּי מִי בַז לְיוֹם קְטַנּוֹת וְשָׂמְחוּ וְרָאוּ אֶת־הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיַד
זְרֻבָּבֶל שִׁבְעָה־אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל־
11 הָאָרֶץ׃ וַיַּעַן וָאֹמַר אֵלָיו מַה־שְּׁנֵי הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה עַל־

ימין

ג׳ v. 10. כצ״ל   ד׳ v. 2. ואמר קרי   v. 7. עד כאן

7 „אזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : אויב דו וועסט גיהן אין מיינע וועגען און אבהיטען מיינע בעפעהלע, אויב דו וועסט מיט גערעכטיגקייט ריכ־טען מיין הויז און בעוואכען מיינע הויפען, וועל איך דיר אַ צוגאנג געבען צווישען די וואָס שטעהען דאָ.

8 הער נאָר, יהושע, אָבער־כהן ! דו, אויך דיינע פריינד, וועלכע זיצען נע־בען דיר, וואָס זיינען וואונדערבארע מענשען — איך וועל מיין דיענער לאָזען גרויס אויפוואקסען !

9 אָט דעם שטיין וועלכען איך האָב געבען יהושע׳ן אוועקגעלעגט, אָט דיע־זען שטיין בעוואכט מיט זיעבען אויגען ! איך זעלבסט — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל אויף איהם אַן אויסקריצונג מאַכען, און איך וועל שנעל אָבשאַפען דאָס פערברעכען פון יענעם לאַנד.

10 יענעם טאָג — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועט איהר איינלאַדען איינער דעם אנדערן אונטער אַ וויינבוים און אונטער אַ פייגענבוים.

קאַפּיטעל ד

1 און דער מלאך וואָס רעדט צו מיר האָט מיר ווידער ערמונטערט, ווי איי־נעם וואָס מען וועקט אויף פון שלאָף.

2 און ער האָט צו מיר געזאָגט : „וואָס זעהסטו ?" האָב איך געענטפערט : איך האָב געזעהען אַ לאָמפּ אין גאַנצען פון גאָלד, אויבען איז אַ אויל־בעקען און זי האָט זיעבען רעהרען, זיעבען מיט דעם מיטעלסטען, אויך זיעבען געשטעלען פאַר די ליכט אויף די שפּיצען.

3 נעבען איהר שטעהען צוויי אויל־בוימער — איינער פון רעכטען זייט אויל־בעקען און איינער פון לינקען.

4 איך האָב אויסגעשריען און געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר : „וואָס בעדייטעט דאָס, מיין הערר ?"

5 האָט דער מלאך וואָס רעדט צו מיר געענטפערט און געזאָגט : „ווייסטו דען ניט וואָס דאָס בעדייטעט ?" איך האָב געזאָגט : „ניין, מיין הערר !"

6 דאַן האָט ער מיר געענטפערט און אַזוי געזאָגט : „דאָס בעדייטעט גאָט׳ס וואָרט צו זרבבל, אַזוי צו זאָגען : „ניט מיט אַן ארמעע און ניט מיט קראַפט, זאָנדערן מיט מיין גייסט." זאָגט גאָט פון ארמעען.

7 ווער ביזטו, גרויסער באַרג ? קעגען זרבבל׳ן ביזטו אַ גלייכער פּלאַץ ! קוים האָט ער דעם הויפּטשטיין ארויסגענומען, האָט ער אַ רוישענדען גליקוואונש דערהערט.

8 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועען צו מיר זאָגענדיג :

9 זרבבל׳ס הענד האָבען דיעזען טעמפּעל געגרינדעט און זיינע הענד וועלען די אַרבייט אין גאַנצען דורכפיהרען, אום דו זאָלסט וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר געשיקט צו אייך.

10 יעדער וואָס האָט שפּאָס געמאַכט וועגן קליינע ארבייט איז געטהאָן גע־וואָרען, וועט זיך יעצט פרעהען זעהענדיג ווי יעדער שטיין ווערט מיט זינקבליי געמאָסטען פון זרבבל׳ס הענד ; (דאַן וועלען זיי אנערקענען אַז די זיעבען וואכענדע אויגען גאָט׳ס, שוועבען איבעראַל.

11 איך האָב געענטפערט איהם און געזאָגט : „וואָס בעדייטען די צוויי אויל־בוימער ביים רעכטען און לינקען זייט פון ד׳עם לאָמפּ ?"

12 יְמִ֥ין הַמְּנוֹרָ֖ה וְעַל־שְׂמֹאולָֽהּ׃ וָאַ֣עַן שֵׁנִ֔ית וָאֹמַ֖ר אֵלָ֑יו
מַה־שְׁתֵּ֞י שִׁבֲּלֵ֣י הַזֵּיתִ֗ים אֲשֶׁר֙ בְּיַ֗ד שְׁנֵי֙ צַנְתְּר֣וֹת הַזָּהָ֔ב
13 הַֽמְרִיקִ֥ים מֵעֲלֵיהֶ֖ם הַזָּהָֽב׃ וַיֹּ֤אמֶר אֵלַי֙ לֵאמֹ֔ר הֲל֥וֹא
14 יָדַ֖עְתָּ מָה־אֵ֑לֶּה וָאֹמַ֖ר לֹ֥א אֲדֹנִֽי׃ וַיֹּ֕אמֶר אֵ֖לֶּה שְׁנֵ֣י בְנֵֽי־
הַיִּצְהָ֑ר הָעֹמְדִ֖ים עַל־אֲד֥וֹן כָּל־הָאָֽרֶץ׃

CAP. V. ה

ה

2 א וָאָשׁ֕וּב וָאֶשָּׂ֥א עֵינַ֖י וָאֶרְאֶ֑ה וְהִנֵּ֖ה מְגִלָּ֥ה עָפָֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר
אֵלַ֔י מָ֥ה אַתָּ֖ה רֹאֶ֑ה וָאֹמַ֗ר אֲנִ֤י רֹאֶה֙ מְגִלָּ֣ה עָפָ֔ה אָרְכָּהּ֙
3 עֶשְׂרִ֣ים בָּֽאַמָּ֔ה וְרָחְבָּ֖הּ עֶ֥שֶׂר בָּאַמָּֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י זֹ֤את
הָֽאָלָה֙ הַיּוֹצֵ֔את עַל־פְּנֵ֖י כָל־הָאָ֑רֶץ כִּ֣י כָל־הַגֹּנֵ֗ב מִזֶּה֙
4 כָּמ֣וֹהָ נִקָּ֔ה וְכָל־הַנִּשְׁבָּ֕ע מִזֶּ֖ה כָּמ֥וֹהָ נִקָּֽה׃ הוֹצֵאתִ֗יהָ נְאֻם֙
יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת וּבָ֙אָה֙ אֶל־בֵּ֣ית הַגַּנָּ֔ב וְאֶל־בֵּ֛ית הַנִּשְׁבָּ֥ע בִּשְׁמִ֖י
לַשָּׁ֑קֶר וְלָ֙נֶה֙ בְּת֣וֹךְ בֵּית֔וֹ וְכִלַּ֖תּוּ וְאֶת־עֵצָ֥יו וְאֶת־אֲבָנָֽיו׃
ה וַיֵּצֵ֕א הַמַּלְאָ֖ךְ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֑י וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י שָׂ֣א נָ֤א עֵינֶ֙יךָ֙ וּרְאֵ֔ה
6 מָ֖ה הַיּוֹצֵ֥את הַזֹּֽאת׃ וָאֹמַ֖ר מַה־הִ֑יא וַיֹּ֗אמֶר זֹ֤את הָֽאֵיפָה֙
7 הַיּוֹצֵ֔את וַיֹּ֕אמֶר זֹ֥את עֵינָ֖ם בְּכָל־הָאָֽרֶץ׃ וְהִנֵּ֛ה כִּכַּ֥ר עֹפֶ֖רֶת
8 נִשֵּׂ֑את וְזֹאת֙ אִשָּׁ֣ה אַחַ֔ת יוֹשֶׁ֖בֶת בְּת֥וֹךְ הָאֵיפָֽה׃ וַיֹּ֙אמֶר֙
זֹ֣את הָֽרִשְׁעָ֔ה וַיַּשְׁלֵ֥ךְ אֹתָ֖הּ אֶל־תּ֣וֹךְ הָאֵיפָ֑ה וַיַּשְׁלֵ֛ךְ אֶת־
9 אֶ֥בֶן הָעֹפֶ֖רֶת אֶל־פִּֽיהָ׃ וָאֶשָּׂ֨א עֵינַ֜י וָאֵ֗רֶא וְהִנֵּה֩ שְׁתַּ֨יִם
נָשִׁ֜ים יֽוֹצְא֗וֹת וְר֙וּחַ֙ בְּכַנְפֵיהֶ֔ם וְלָהֵ֥נָּה כְנָפַ֖יִם כְּכַנְפֵ֣י הַחֲסִידָ֑ה
י וַתִּשֶּׂ֙נָה֙ אֶת־הָ֣אֵיפָ֔ה בֵּ֥ין הָאָ֖רֶץ וּבֵ֥ין הַשָּׁמָֽיִם׃ וָאֹמַ֕ר אֶל־
הַמַּלְאָ֖ךְ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֑י אָ֛נָה הֵ֖מָּה מֽוֹלִכ֥וֹת אֶת־הָאֵיפָֽה׃
11 וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י לִבְנֽוֹת־לָ֥הּ בַ֖יִת בְּאֶ֣רֶץ שִׁנְעָ֑ר וְהוּכַ֛ן וְהֻנִּ֥יחָה
שָּׁ֖ם עַל־מְכֻנָתָֽהּ׃

CAP. VI. ו

ו

א וָאָשֻׁ֗ב וָאֶשָּׂ֤א עֵינַי֙ וָאֶרְאֶ֔ה וְהִנֵּ֨ה אַרְבַּ֤ע מַרְכָּבוֹת֙ יֹֽצְא֔וֹת
2 מִבֵּ֖ין שְׁנֵ֣י הֶהָרִ֑ים וְהֶהָרִ֖ים הָרֵ֥י נְחֹֽשֶׁת׃ בַּמֶּרְכָּבָ֥ה הָרִֽאשֹׁנָ֖ה

סוסים

ד׳ 11. השׁ׳ רפה ibid. הבי בחטף פתח ה׳ v. 9. חסר א v. 11. ההי רפה

12 איך האָב איהם ווידער געענטפערט און געזאָגט, „וואָס בעדייטען די צוויי
אוילבוים צווייגען וואָס נעבען די צוויי גאָלדענע גיסרעהרען, וואָס רייבען
ארום דאָס גאָלד פון זיי ?"
13 האָט ער מיר געזאָגט : „פערשטעהסטו ניט וואָס דאָס בעדייטעט ?"
איך האָב געענטפערט : „ניין, מיין העררן !"
14 האָט ער געזאָגט : די צוויי אוילבוים צווייגען (בעדייטען) די וואָס האָבען
אַ צוטריט צום הערן דער וועלט.

קאַפּיטעל ה

1 אַז איך האָב וויעדער מיינע אויגען אויפגעהויבען, האָב איך דערזעהען
אַז אַ מגלה פליהט,
2 און ער האָט צו מיר געזאָגט : „וואָס זעהסטו ?" האָב איך געענטפערט :
„איך זעה אַ פליהענדע מגלה—צוואַנציג עלען די לענג און צעהן עלען די
ברייט."
3 האָט ער צו מיר געזאָגט : דאָס בעדייטעט אַ פלוכשטראָף וואָס שפּרייט
זיך פונאַנדער איבער'ן גאַנצען לאַנד, צום ביישפּיעל, איינער גנב'ט, קען
ער דען נאָך אזא פערברעכען אונבעשטראָפט בלייבען ? אָדער איינער
שווערט פאַלש, זאָל ער נאָך אזא פערברעכען אונבעשטראָפט זיין ? !
4 יעצט האָב איך דעם פלוך פריי געלאָזען — זאָגט גאָט פון ארמעען —
און עס וועט אריין אין גנב'ס הויז אָדער אינ'ם הויז פון דעם וואָס שווערט
פאַלש אין מיין נאָמען, און זאָל עס אויפהאַלטען זיך אין זיין הויז און
פערניכטען איהם מיט זיינע האָלץ און שטיינער.
5 דאַן איז דער מלאך וואָס רעדט צו מיר ארויסגעגאַנגען און געזאָגט צו
מיר : „הויב נאָר אויף דיינע אויגען און זעה וואָס איז דאָס יעצט
ארוים !"
6 האָב איך געזאָגט : „וואָס איז דאָס ?" האָט ער געזאָגט : דאָס, די
איפה וואָס געהט ארום, בעדייטעט די אויגען (וואָס שוועבען) איבער'ן
גאַנצען לאַנד.
7 און אָט הויבט זיך אין דער לופטען אַ שטיק בליי, און דאָרט זיצט אַ
פרוי אין איפה.
8 דאַן האָט ער געזאָגט : דאָס איז דאָס שלעכטס, מען האָט איהר אין איפה
אריינגעוואָרפען און פערשטאָפּט דעם מויל מיט אַ בליי־שטיין.
9 איך האָב ווידער אויפגעהויבען מיינע אויגען און דערזעהען צוויי פרויען
געהען ארום אין ווינד מיט זייערע פליגעל (זייערע פליגעל ווייזען אויס
ווי פליגעל פון אַ שטאָרך) און זיי האָבען אויפגעהויבען די איפה צווישען
ערד און הימעל.
10 האָב איך געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר : „וואו טראָגען זיי
די איפה ?"
11 האָט ער מיר געזאָגט : זיי ווילען פאַר איהר אַ הויז בויען אינ'ם לאַנד
שנער, אַלץ איז שוין צוגעגרייט דאָרט, מען דאַרף עס נאָר ריכטיג צו־
זאמענשטעלען.

קאַפּיטעל ו

1 אַז איך האָב ווידער אויפגעהויבען מיינע אויגען האָב איך דערזעהען אַז
פיער וועגען געהען ארוים פון צווישען צוויי בערג — די בערג זיינען
קופּערנע.

סוּסִים אֲדֻמִּים וּבַמֶּרְכָּבָה הַשֵּׁנִית סוּסִים שְׁחֹרִים׃
וּבַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִשִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבַמֶּרְכָּבָה הָרְבִעִית 3
סוּסִים בְּרֻדִּים אֲמֻצִּים׃ וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר 4
בִּי מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָי אֵלֶּה אַרְבַּע ה
רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹצְאוֹת מֵהִתְיַצֵּב עַל־אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃
אֲשֶׁר־בָּהּ הַסּוּסִים הַשְּׁחֹרִים יֹצְאִים אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן 6
וְהַלְּבָנִים יָצְאוּ אֶל־אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרֻדִּים יָצְאוּ אֶל־אֶרֶץ
הַתֵּימָן׃ וְהָאֲמֻצִּים יָצְאוּ וַיְבַקְשׁוּ לָלֶכֶת לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ 7
וַיֹּאמֶר לְכוּ הִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וַתִּתְהַלַּכְנָה בָּאָרֶץ׃ וַיַּזְעֵק 8
אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רְאֵה הַיּוֹצְאִים אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ
אֶת־רוּחִי בְּאֶרֶץ צָפוֹן׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 9
לָקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה מֵחֶלְדַּי מֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יְדַעְיָה י
וּבָאתָ אַתָּה בַּיּוֹם הַהוּא וּבָאתָ בֵּית יֹאשִׁיָּה בֶן־צְפַנְיָה
אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וְלָקַחְתָּ כֶסֶף־וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת 11
וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ וְאָמַרְתָּ 12
אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צֶמַח
שְׁמוֹ וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח וּבָנָה אֶת־הֵיכַל יְהוָה׃ וְהוּא יִבְנֶה 13
אֶת־הֵיכַל יְהוָה וְהוּא־יִשָּׂא הוֹד וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל־כִּסְאוֹ וְהָיָה
כֹהֵן עַל־כִּסְאוֹ וַעֲצַת שָׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם׃ וְהָעֲטָרֹת 14
תִּהְיֶה לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה וְלִידַעְיָה וּלְחֵן בֶּן־צְפַנְיָה לְזִכָּרוֹן
בְּהֵיכַל יְהוָה׃ וּרְחוֹקִים ׀ יָבֹאוּ וּבָנוּ בְּהֵיכַל יְהוָה וִידַעְתֶּם טו
כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּן
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

Cap. VII. ז

ז
וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־ א
זְכַרְיָה בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי בְּכִסְלֵו׃ וַיִּשְׁלַח בֵּית־ 2
אֵל שַׂר־אֶצֶר וְרֶגֶם מֶלֶךְ וַאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃

לאמר

ו׳ v. 7. סבירין ויאמרו v. 12. קמץ בז״ק ז׳ v. 1. כצ״ל

2 אין ערשטען וואגען זיינען איינגעשפאנט רויטע פערד אין צווייטען וואָ־
גען — שוואַרצע פערד.

3 אין דריטען וואגען — ווייסע ווערד, אין פיערטען וואגען — אַש־פאַרביגע
פערד און מיט פלעקען.

4 איך האָב אויסגעשריען און געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר:
„וואָס בעדייטען דיעזע, מיין הערר?"

5 האָט מיר דער מלאך געענטפערט און געזאָגט: „דאָס קומען זיך צוזאַמען
די פיער זייטען פון הימעל, וועלכע זיינען (צום געריכט) געשטאַנען פיר
דעם הערן פון דער גאַנצער וועלט,

6 (דער וואגען) אין וועלכען עס זיינען איינגעשפאנט די שוואַרצע פערד
געהט אין צפון־לאַנד און די ווייסע געהען זיי נאָך, די געפלעקטע געהען
צום דרום־לאַנד,

7 און די אַש־פאַרביגע זיינען אַוועק, זיי האָט זיך געוואָלט אַוועק געהן און
דורכצוגעהן דאָס לאַנד, האָט ער זיי געזאָגט: „געהט אייך איבער'ן
לאַנד!" און זיי זיינען אַוועק איבער'ן לאַנד.

8 דאַן האָט ער צו מיר הויך געשריען און גערעדט צו מיר זאָגענדיג: בעט־
טראַכט! די וואָס זיינען אַוועק אין צפון־לאַנד האָבען מיר צופריעדען
געשטעלט אין צפון־לאַנד.

9 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:

10 נעהם פון די אויסגעוואַנדערטע — פון חלדי, טוביה און ידעיה, [דעם
זעלביגען טאָג זאָלסטו געהן און קומען אין'ם הויז פון יאשיה צפניה'ס
זוהן] וואָס זיינען געקומען פון בבל,

11 און נעהם זילבער און גאָלד און מאַך קרוינען, דו זאָלסט איינע פון זיי
ארויפלעגען אויפ'ן קאָפּ פון יהושע, יהוצדק'ס זוהן, דעם אָבער־כהן,

12 און זאָלסט צו איהם אַזוי זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — דער
מאַן וועמען מען רופט צמח וועט פון זיך זעלבסט אויפוואַקסען און וועט
בויען גאָט'ס טעמפּעל.

13 אַז ער וועט גאָט'ס טעמפּעל בויען וועט ער אַזאַ גלאַנץ בעזיצען אַז ער
וועט אויפ'ן טראָהן זיצען און רעגיערען און דער כהן וועט זיך אויף
זיין שטוהל זיין, צווישען זיי וועט אימער אַ פריעדען־ראַטה זיין.

14 די איבריגע קרוינען זאָלען זיין פאַר חלם, טוביה, ידעיה און חן, צפניה'ס
זוהן, אלס אנדענקונג אין גאָט'ס הויז.

15 זאָגאַר פון ווייטע לענדער וועט מען קומען און בויען גאָט'ס טעמפּעל,
אום איהר זאָלט וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר געשיקט צו אייך.
דאָס אַלץ וועט זיין אויב איהר וועט הערען און געהאָרכען די שטימע פון
עוויגען, אייער גאָט.

קאַפּיטעל ז

1 אין פיערטען יאָהר פון קעניג דריוש איז גאָט'ס וואָרט געוועזן צו זכריה'ן,
אין פיערטען טאָג פון ניינטען מאָנאַט כסלו,

2 דאַן האָט מען געשיקט אין גאָט'ס הויז שראצר, רגם־מלך מיט איניגע
מענשען גאָט צו בעטען.

3 לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים
לֵאמֹר הַאֶבְכֶּה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִׁי הִנָּזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה
4 כַּמֶּה שָׁנִים׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃
ה אֱמֹר אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צַמְתֶּם
וְסָפוֹד בַּחֲמִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה הֲצוֹם צַמְתֻּנִי
6 אָנִי׃ וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלוֹא אַתֶּם הָאֹכְלִים וְאַתֶּם
7 הַשֹּׁתִים׃ הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד
הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בִּהְיוֹת יְרוּשָׁלַםִ יֹשֶׁבֶת וּשְׁלֵוָה וְעָרֶיהָ
8 סְבִיבֹתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה יֹשֵׁב׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה
9 אֶל־זְכַרְיָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט
י אֱמֶת שְׁפֹטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃ וְאַלְמָנָה
וְיָתוֹם גֵּר וְעָנִי אַל־תַּעֲשֹׁקוּ וְרָעַת אִישׁ אָחִיו אַל־תַּחְשְׁבוּ
11 בִּלְבַבְכֶם׃ וַיְמָאֲנוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כָתֵף סֹרָרֶת וְאָזְנֵיהֶם
12 הִכְבִּידוּ מִשְּׁמוֹעַ׃ וְלִבָּם שָׂמוּ שָׁמִיר מִשְּׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה
וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד
הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת׃
13 וַיְהִי כַאֲשֶׁר־קָרָא וְלֹא שָׁמֵעוּ כֵּן יִקְרְאוּ וְלֹא אֶשְׁמָע אָמַר
14 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאֵסָעֲרֵם עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם
וְהָאָרֶץ נָשַׁמָּה אַחֲרֵיהֶם מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וַיָּשִׂימוּ אֶרֶץ־
חֶמְדָּה לְשַׁמָּה׃

CAP. VIII. ח

ח

2 א וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֵמָה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ׃
3 כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָםִ
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַםִ עִיר־הָאֱמֶת וְהַר־יְהוָה צְבָאוֹת הַר
4 הַקֹּדֶשׁ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים
וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלָםִ וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים׃

ורחבות

ד v. 13. קמץ בז״ק

3 צו זאָגען צו די כהנים וואָס אין גאָט׳ס הויז און צו די נביאים אַזוי צו זאָ־
גען : „זאָל איך טרויערן אין פינפטען מאָנאַט און פון אַלץ צוריקציהען
זיך ווי איך האָב געטהאָן שוין פיעלע יאָהרען ?״
4 דאַן איז דאָס וואָרט פון גאָט פון ארמעען געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
5 זאָג צו דעם גאַנצען פאָלק פון לאַנד אויך צו די כהנים, פאָלגענדעס :
אַז איהר האָט געפאַסט און געקלאָגט אין פינפטען מאָנאַט און אין זיעבע־
טען אין פערלויף פון זיעבציג יאָהר, האָט איהר דען צוליעב מיר גע־
פאַסט ?
6 און ווען איהר עסט און טרינקט, זייט איהר זעלבסט ניט די עסער און
טרינקער ?
7 זיינען דאָס ניט די ווערטער וואָס גאָט האָט אויסגערופען דורך די ערשטע
נביאים, ווען ירושלים איז רוהיג בעזעצט געווען, אויך איהרע שטעדט
ארום איהר, ווען אויך דער דרום־זייט און ניעדער לאַנד זיינען בעזעצט
געווען ?
8 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו זכריה׳ן אַזוי צו זאָגען :
9 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — ריכטעט מיט גערעכטיגקייט, טהוט גנאָדע
און בארעמהערציגקייט איינער מיט דעם צווייטען.
10 אַן אַלמנה אָדער א יתום, אַ פרעמדלינג אָדער אַן ארימאַן זאָלט איהר ניט
בערויבען ; קיינער פון אייך זאָל אויפ׳ן צווייטען קיין שלעכטס טראַגען
אין הארצען.
11 זיי האָבען אָבער ניט געוואָלט הערען, זיי האָבען אָבגעקעהרט דעם שול־
טער און פערשטאָפּט זייערע אויערן אום ניט צו הערען.
12 אויך זייער הארץ האָבען זיי הארט געמאַכט ווי שטיין אום ניט צו הערען
די לעהרע און די רייד וועלכע גאָט פון ארמעען האָט מיט זיין ווילען גע־
שיקט דורך די פריהערדיגע נביאים ; דערפאַר איז גרויס געוועזן דער
צאָרן פון גאָט פון ארמעען.
13 דער רעזולטאַט איז געוועזן — אַז גאָט פון ארמעען האָט געזאָגט : „אַזוי
ווי ווען איך האָב גערופען האָבען זיי ניט געהערט, אַזוי וועל איך ניט
הערען ווען זיי וועלען רופען.״
14 איך האָב זיי מיט אַ שטורם פערוואָרפען אונטער אַלע פעלקער פון וועלכע
זיי האָבען ניט געוואוסט, און דאָס לאַנד איז נאָך זיי געבליבען לעדיג
פון דורכרייזענדע ; זיי האָבען אַ ליעבליכעס לאַנד צו וויסט געמאַכט.

קאַפּיטעל ח

1 דאָס וואָרט פון גאָט פון ארמעען איז געוועזן אַזוי צו זאָגען :
2 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — איך נעהם זיך אָן פאר ציון מיט גרויס אייי־
פער, און מיט גרויס צאָרן נעהם איך זיך אָן פאר איהר.
3 אַזוי זאָגט גאָט : איך קעהר זיך צו ציון און וועל וואוינען אין ירושלים,
דאַן וועט זיך ירושלים רופען די שטאָדט פון וואהרהייט, און דער באַרג
פון גאָט פון ארמעען — דער הייליגער באַרג.
4 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : עס וועלען נאָך זיצען אַלטע מענער און
אַלטע פרויען אין די ברייטע גאַסען פון ירושלים, יעדער פון זיי וועט
האַלטען זיין שטעקען אין האַנד פון גרויס עלטער.

וּרְחֹבוֹת הָעִיר יִמָּלְאוּ יְלָדִים וִילָדוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ׃ ח
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפָּלֵא בְּעֵינֵי שְׁאֵרִית 6
הָעָם הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם גַּם־בְּעֵינַי יִפָּלֵא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ 7
מִזְרָח וּמֵאֶרֶץ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ׃ וְהֵבֵאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ 8
יְרוּשָׁלִָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בֶּאֱמֶת
וּבִצְדָקָה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם 9
הַשֹּׁמְעִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר בְּיוֹם יֻסַּד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת הַהֵיכָל לְהִבָּנוֹת׃ כִּי י
לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שְׂכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וּשְׂכַר הַבְּהֵמָה
אֵינֶנָּה וְלַיּוֹצֵא וְלַבָּא אֵין־שָׁלוֹם מִן־הַצָּר וַאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־
הָאָדָם אִישׁ בְּרֵעֵהוּ׃ וְעַתָּה לֹא כַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אֲנִי 11
לִשְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כִּי־זֶרַע הַשָּׁלוֹם 12
הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ
טַלָּם וְהִנְחַלְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הֱיִיתֶם קְלָלָה בַּגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית 13
יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וִהְיִיתֶם בְּרָכָה אַל־תִּירָאוּ
תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כַּאֲשֶׁר 14
זָמַמְתִּי לְהָרַע לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא נִחָמְתִּי׃ כֵּן שַׁבְתִּי זָמַמְתִּי בַּיָּמִים הָאֵלֶּה טו
לְהֵיטִיב אֶת־יְרוּשָׁלִַם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אַל־תִּירָאוּ׃ אֵלֶּה 16
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אֱמֶת
וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם׃ וְאִישׁ ׀ אֶת־רָעַת רֵעֵהוּ 17
אַל־תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְכֶם וּשְׁבֻעַת שֶׁקֶר אַל־תֶּאֱהָבוּ כִּי אֶת־
כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי נְאֻם־יְהוָה׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה 18
צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי 19
וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־
יְהוּדָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמֹעֲדִים טוֹבִים וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם

אהבו

5 די גאַסען פון שטאָדט וועלען פול זיין מיט קליינע אינגלאַך און קליינע מיידלאַך וואָס וועלען זיך שפּילען אין איהרע ברייטע גאַסען.

6 אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען: אַזוי ווי דאָ וועט אַ וואונדער זיין אין די אויגען פון די איבערגעבליבענע פון פאָלק אין יענער צייט. אַזוי ווערט דאָס פאַר מיר אויך אַ וואונדער זיין — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

7 אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען: איך וועל רעטען מיין פאָלק פון די מזרח־לענדער און די לענדער וואו די זונן געהט אונטער.

8 איך וועל זיי צוזאַמענברענגען און זיי וועלען וואוינען אין ירושלים — זיי וועלען זיין מיין פאָלק מיט וואהרהייט, און איך וועל זיין זייער גאָט מיט טוגענד.

9 אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען: עס וועלען שטאַרק ווערען אייערע הענד ווען איהר ווערט דאַמאָלס הערען דיעזע ווערטער פון די נביאים, אין דעם טאָג וואָס מען ווערט דעם גרונדשטיין לעגען פון דאָס הויז פונ'ם גאָט פון אַרמעען, אום דעם טעמפּעל צו בויען.

10 ווארום פאַר יענער צייט האָט דער מענש קיין פערדיענסט געהאַט, אויך האָט מען פאַר פיה קיין לוין בעקומען, עס איז פון פיינד קיין פריעדען געוועזען פאַר דעם אַרויסגעהער און אריינגעהער, און איך האָב אַלע מענ־שען אָנגערייצט איינעם אויף דעם אַנדערן.

11 יעצט בין איך צו די איבריגע פון דיעזען פאָלק ניט ווי איך בין צו זיי אַ מאָל געוועזען.

12 קוים איז פערזעעהט פריעדען ווערט דער וויינבוים געבען פרוכט, די ערד ווערט איהרע געוויקסע געבען און דער הימעל ווערט זיין טהוי געבען; דאָס אַלץ וועל איך אַלס ערבטהייל געבען צו די איבערגעבליבענע פון דיעזען פאָלק.

13 וועגן דאָס ווערט געשעהען, איז אַזוי ווי איהר הויז פון ישראל זייט געוועזען אַ פלוך אונטער די פעלקער, אַזוי וועל איך אייך העלפען און איהר ווערט זיין אַ בענשונג; שרעקט זיך ניט און זאָלען אייערע הענד שטאַרק זיין.

14 ווארום אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען: אַזוי ווי איך האָב געדענקט אייך שלעכטעס צו טהאָן, ווייל אייערע עלטערן האָבען מיר ערצאָרנט — זאָגט גאָט פון אַרמעען — און האָב עס ניט בעדויערט,

15 אַזוי האָב איך זיך צוריק בעדענקט אין די טעג גוטעס צו טהאָן מיט ירושלים און דאָס הויז יהודה, אַלזאָ שרעקט זיך ניט!

16 אָט וואָס איהר האָט צו טהאָן: רעדט די וואהרהייט איינער מיט דעם צווייטען, מיט וואהרהייט און פריעדענגעריכט ריכטעט אין אייערע שטעדט.

17 קיינער זאָל אויף דעם צווייטען שלעכטעס טראַכטען אין האַרצען, ליעבט ניט פאַלש שווערען, ווארום דאָס אַלץ האָב איך פיינד — זאָגט גאָט.

18 און דאָס וואָרט פון גאָט פון אַרמעען איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

19 אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען — דער פאַסט־טאָג פון פיערטען מאָנאַט, דער פאַסט־טאָג פון פינפטען מאָנאַט און דער פאַסט־טאָג פון צעהנטען מאָנאַט וועלען ווערען פאַר דאָס הויז יהודה טעג פון פרעהליכקייט און פריידע און גוטע צייטען; איהר ליעבט נאָר וואהרהייט און פריעדען!

כ אֲהָבוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים
21 וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת׃ וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל־אַחַת לֵאמֹר
נֵלְכָה הָלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת
22 אֵלְכָה גַּם־אָנִי׃ וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ
אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלִָם וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃
23 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה
אֲנָשִׁים מִכֹּל לְשֹׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהֶחֱזִיקוּ בִּכְנַף אִישׁ יְהוּדִי
לֵאמֹר נֵלְכָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם׃

CAP. IX. ט

ט

א מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַדְרָךְ וְדַמֶּשֶׂק מְנֻחָתוֹ כִּי לַיהוָה
2 עֵין אָדָם וְכֹל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם־חֲמָת תִּגְבָּל־בָּהּ צֹר
3 וְצִידוֹן כִּי חָכְמָה מְאֹד׃ וַתִּבֶן צֹר מָצוֹר לָהּ וַתִּצְבָּר־כֶּסֶף
4 כֶּעָפָר וְחָרוּץ כְּטִיט חוּצוֹת׃ הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרִשֶׁנָּה וְהִכָּה
ה בַיָּם חֵילָהּ וְהִיא בָּאֵשׁ תֵּאָכֵל׃ תֵּרֶא אַשְׁקְלוֹן וְתִירָא וְעַזָּה
וְתָחִיל מְאֹד וְעֶקְרוֹן כִּי־הוֹבִישׁ מֶבָּטָהּ וְאָבַד מֶלֶךְ מֵעַזָּה
6 וְאַשְׁקְלוֹן לֹא תֵשֵׁב׃ וְיָשַׁב מַמְזֵר בְּאַשְׁדּוֹד וְהִכְרַתִּי גְּאוֹן
7 פְּלִשְׁתִּים׃ וַהֲסִרֹתִי דָמָיו מִפִּיו וְשִׁקֻּצָיו מִבֵּין שִׁנָּיו וְנִשְׁאַר
גַּם־הוּא לֵאלֹהֵינוּ וְהָיָה כְּאַלֻּף בִּיהוּדָה וְעֶקְרוֹן כִּיבוּסִי׃
8 וְחָנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה* מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וְלֹא־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד
9 נֹגֵשׂ כִּי־עַתָּה רָאִיתִי בְעֵינָי׃ גִּילִי* מְאֹד בַּת־צִיּוֹן
הָרִיעִי בַּת־יְרוּשָׁלַםִ הִנֵּה מַלְכֵּךְ יָבוֹא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע
י הוּא עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עַיִר בֶּן־אֲתֹנוֹת׃ וְהִכְרַתִּי־
רֶכֶב מֵאֶפְרַיִם וְסוּס מִירוּשָׁלַםִ וְנִכְרְתָה קֶשֶׁת מִלְחָמָה
וְדִבֶּר שָׁלוֹם לַגּוֹיִם וּמָשְׁלוֹ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־
11 אָרֶץ׃ גַּם־אַתְּ בְּדַם־בְּרִיתֵךְ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירַיִךְ מִבּוֹר אֵין
12 מַיִם בּוֹ׃ שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם־הַיּוֹם מַגִּיד
13 מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ׃ כִּי־דָרַכְתִּי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת מִלֵּאתִי

אפרים

ט v. 8. ה׳ במקום א׳ v. 9. מלרע ibid.

20 אזוי זאָגט גאָט פון ארמעען: עס וועט נאָך קומען אַ צייט וואָס פעלקער
וועלען קומען און איינוואוינער פון פיעלע שטעדט,
21 און איינוואוינער פון איין שטאָדט וועלען געהן אין דער אנדער שטאָדט
זאָגענדיג: קומט, לאָמיר געהן בעטען דעם עוויגען און זוכען דעם גאָט
פון ארמעען, איך געה אויך!
22 און גרויסע פעלקער, און מעכטיגע נאַציאָנען וועלען קומען אין ירושלים
זוכען גאָט פון ארמעען און בעטען דעם עוויגען.
23 אזוי זאָגט גאָט פון ארמעען: אין יענע צייטען וועלען זיך צוזאמענגעהמען צעהן מענשען פון אַלע שפּראַכען און פעלקער, זיי וועלען אננעהמען
אַ מאַן פון יהודה ביים ברעג קלייד און זאָגען: „מיר געהען מיט אייך,
ווארום מיר האָבען געהערט אַז גאָט איז מיט אייך."

קאַפּיטעל ט

1 אַ פאַרטראָג — גאָט'ס וואָרט אינ'ם לאַנד חדרך און דמשק, זיין רוהע־
אָרט: אזוי ווי צו גאָט איז די אויג פון יעדען איינציגען מענשען, אזוי
איז אויך צו אַלע שטאַמען ישראל'ס.
2 אויך חמת וואָס גרענצט זיך מיט איהר, צר אויך צידון, וועלכע איז
זעהר קלוג.
3 צור האָט זיך אַ פעסטונג געבויט, זי האָט אנגעזאמעלט זילבער ווי זאמד
און גוטעס גאָלד — ווי לעהם פון די גאַסען.
4 גאָט אָבער וועט איהר פעראָרימען — איהר פערמעגען אויפ'ן ים וועט
ער צושלאָגען, און וואָס זי האָט אויף דער ערד וועט אין פייער פער־
ברענט ווערען.
5 אשקלון וועט עס זעהען און וועט זיך שרעקען; עזה וועט פערציטערט
ווערען, אויך עקרון וואָס איהר אויסקוק האָט איהר צו שאַנדע גע־
מאַכט; עס וועט אונטערגעהן די קעניגרייך עזה און אשקלון וועט ניט
מעהר בעזעצט ווערען.
6 אין אשדוד וועלען וואוינען אַלע אויסוואורפען און דעם שטאָלץ פון
פלשתים וועל איך אויסראָטען.
7 איך וועל ארויסנעהמען זיינע בלוט־אָפּפער פון זיין מויל און זיינע העס־
ליכקייטען פון זיינע צייהנער, ער וועט אויך בלייבען ביי אונזער גאָט
און וועט זיין ווי אַ פירסט אין יהודה, עקרון וועט זיין ווי יבוסי.
8 איך וועל בעוואכען מיין הויז פון יעדער ארמעע און פון פערשידענע וואַנ־
דערער, קיין בעדריקער וועט זיי ניט פערבייגעהן, איך וועל שוין גוט
קוקען מיט מיינע אויגען.
9 זיי זעהר פרעהליך, ציון'ס־טאָכטער! יובעל, ירושלים'ס־טאָכטער! אָט
קומט דיין קעניג צו דיר, גערעכט און זיעגרייך איז ער, בעשיידען און
רייט אויף אַן עזעל אָדער אַן יונגען עזעל־קינד.
10 איך וועל אויסראָטען וועגען פון אפרים און פערד פון ירושלים, עס וועט
ניט מעהר עקזיסטירען דער קריעגס בויגען; ער וועט איינפיהרען
פריעדען אונטער די פעלקער, זיין הערשונג וועט זיין פון ים ביז ים,
און פון טייך ביז עק וועלט.
11 אויך דיינע געבונדענע שיק איך ארויס פונ'ם גרוב אין וועלכען עס איז
קיין וואסער, צוליעב דיין בלוט־פערבינדונג.
12 קעהרט זיך צום פעסטונג, איהר מיט האָפנונג פערבונדענע, היינט וועל
איך דיר אַ דאָפּעלטע נאַכריכט ברענגען.
13 דו, יהודה, האָסט פאַר מיר דעם בויגען געטראָגען, אפרים האָט עס מיט

אֶפְרַיִם וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן עַל־בָּנַיִךְ יָוָן וְשַׂמְתִּיךְ כְּחֶרֶב
14 גִּבּוֹר׃ וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהוִֹה
טו בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן׃ יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן
עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וְכָבְשׁוּ אַבְנֵי־קֶלַע וְשָׁתוּ הָמוּ כְּמוֹ־יָיִן
16 וּמָלְאוּ כַּמִּזְרָק כְּזָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ׃ וְהוֹשִׁיעָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
בַּיּוֹם הַהוּא כְּצֹאן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי־נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל־
17 אַדְמָתוֹ׃ כִּי מַה־טּוּבוֹ וּמַה־יָּפְיוֹ דָּגָן בַּחוּרִים וְתִירוֹשׁ
יְנוֹבֵב בְּתֻלוֹת׃

Cap. X. י

י

א שַׁאֲלוּ מֵיְהוָה מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ יְהוָה עֹשֶׂה חֲזִיזִים
2 וּמְטַר־גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה׃ כִּי הַתְּרָפִים
דִּבְּרוּ־אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ
הֶבֶל יְנַחֵמוּן עַל־כֵּן נָסְעוּ כְמוֹ־צֹאן יַעֲנוּ כִּי־אֵין רֹעֶה׃
3 עַל־הָרֹעִים חָרָה אַפִּי וְעַל־הָעַתּוּדִים אֶפְקוֹד כִּי־פָקַד יְהוָה
צְבָאוֹת אֶת־עֶדְרוֹ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְשָׂם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ
4 בַּמִּלְחָמָה׃ מִמֶּנּוּ פִנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קֶשֶׁת מִלְחָמָה
ה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָל־נוֹגֵשׂ יַחְדָּו׃ וְהָיוּ כְגִבֹּרִים בּוֹסִים בְּטִיט
חוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יְהוָה עִמָּם וְהֹבִישׁוּ רֹכְבֵי
6 סוּסִים׃ וְגִבַּרְתִּי ׀ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ
וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רִחַמְתִּים וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא־זְנַחְתִּים כִּי
7 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם׃ וְהָיוּ כְגִבּוֹר אֶפְרַיִם וְשָׂמַח
לִבָּם כְּמוֹ־יָיִן וּבְנֵיהֶם יִרְאוּ וְשָׂמֵחוּ יָגֵל לִבָּם בַּיהוָה׃
8 אֶשְׁרְקָה לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ׃
9 וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים וּבַמֶּרְחַקִּים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם
י וָשָׁבוּ׃ וַהֲשֵׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאַשּׁוּר אֲקַבְּצֵם וְאֶל־
11 אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם׃ וְעָבַר בַּיָּם
צָרָה וְהִכָּה בַיָּם גַּלִּים וְהֹבִישׁוּ כֹּל מְצוּלוֹת יְאֹר וְהוּרַד

ט׳ v. 14. קמץ בז״ק

פיילען פול געמאַכט; דו, ציון, האָסט דיינע זיהן אויפגערייצט אויף
יון׳ס זיהן — דערפאַר וועל איך דיר קראַפט געבען ווי אַ שווערד אין
האַנד פון אַ העלד.
14 גאָט וועט צו זיי ערשיינען, זיין פייל וועט געהן מיט די שנעלקייט פון
אַ בליץ; אויך וועט גאָט אין אַ שופר בלאָזען און אַ שטורעם־שטימע וועט
ביז תימן געהן.
15 גאָט פון אַרמעען וועט זייער שוץ זיין, דאַן וועלען זיי עסען און שלינגען
די שליידער שטיינער, אין טומעל וועלען זיי (זייער בלוט) טרינקען ווי
וויין, זיי וועלען פול ווערען ווי די בעקענס ביי די ווינקלען פון מזבח.
16 יענעם טאָג וועט זיי גאָט העלפען אַלס זיין ליעבלינג פאָלק, ווי עדעל־
שטיינער וועלען זיי זיך אויסצייכענען אין זיין לאַנד.
17 ווי שעהן און פיין וועט עס זיין! די יונגע לייט וועלען ווי קאָרן בליהען
און ווי וויינטרויבען — די יונגע מיידלאַך.

קאַפּיטעל י

1 בעט ביי גאָט רעגען אין רעגען צייט — גאָט מאַכט בליצען און גיט
גוס־רעגען, צו יעדערן — גראָז אין פעלד.
2 די אַראַקעל־בילדער רעדען פאַלש און די צויבערער זאָגען ליגען, אויך
די טרוימען רעדען נאַרישקייט — זייער טרייסט איז נישט ווערטה;
דערפאַר אירען זיי אַרום ווי שעפּסען, זיי ווערען געדריקט ווייל זיי האָבען
קיין פיהרער.
3 אויף די פיהרער ברענט מיין צאָרן און די בעק וועל איך שטראָפען, וואָ־
רום גאָט פון אַרמעען עראינערט זיין הערדע, דאָס הויז יהודה, ער
וועט זיי שטאַרק מאַכען ווי אַ פּראַכט־פערד אין קריעג.
4 פון איהם שטאַמט דער ווינקעלשטיין, פון איהם שטאַמט דער נאַגעל, פון
איהם שטאַמט דער קריעגס־בויגען — פון איהם וועלען שטאַמען אַלע
אַנפיהרער.
5 זייערע העלדען וועלען אין קריעג טרעטען (איבער קערפּער) ווי אויף
דעם לעהם פון גאַס, זיי וועלען די קריעג אַנפיהרען, וואָרום גאָט איז מיט
זיי, די פערד־רייטער וועלען צו שאַנדע ווערען.
6 דאָס הויז יהודה וועל איך שטאַרקען און דאָס הויז יוסף — העלפען;
איך וועל זיי צוריק ברענגען ווייל איך ערבאַרעם זיך איבער זיי, זיי וועלען
זיין ווי איך וואָלט זיי ניעמאַלס פערלאָזען — איך, עוויגער, בין זייער
גאָט, איך וועל זיי ענטפערען.
7 אפרים וועט אַ קריעגס־העלד זיין, זיי וועלען פרעהליך זיין ווי פון וויין;
זייערע קינדער וועלען עס זעהען און פרעהליך זיין — זייער הארץ וועט
זיך פרעהען מיט גאָט.
8 איך וועל צו זיי אַ פייף טהאָן און וועל זיי צונויפקלייבען, איך האָב זיי
שוין פריי געמאַכט, זאָלען זיי זיך יעצט פיעל פערמעהרען.
9 זאָגאַר ווען איך האָב זיי אונטער די פעלקער צושפּרייט וועלען זיי מיר
אין די ווייטע לענדער דערמאָהנען, און וועלען זייערע קינדער ערציעהען
אַז זיי זאָלען קענען צוריק געהן.
10 אַזוי ווי איך האָב זיי אַרויסגעבראַכט פון מצרים אַזוי וועל איך אַרויס־
קלייבען פון אשור, איך וועל זיי ברענגען צו די פּראָווינצען פון גלעד און
לבנון. עס וועט אָבער ניט גענוג זיין פאַר זיי.
11 ער וועט אריבער דעם ענגען ים, ער וועט אין ים אַזעלכע וועלען שלאַ־
גען אַז אַלע טיעפעניסען פון טייך וועלען זיך שעהמען, אשור׳ס שטאָלץ

12 גְּאוֹן אַשּׁוּר וְשֵׁבֶט מִצְרַיִם יָסוּר׃ וְגִבַּרְתִּים בַּיהוָה וּבִשְׁמוֹ
יִתְהַלָּכוּ נְאֻם יְהוָה׃

Cap. XI. יא

יא

2 א פְּתַח לְבָנוֹן דְּלָתֶיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ בַּאֲרָזֶיךָ׃ הֵילֵל בְּרוֹשׁ
כִּי־נָפַל אֶרֶז אֲשֶׁר אַדִּרִים שֻׁדָּדוּ הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן כִּי
3 יָרַד יַעַר הַבָּצוּר׃ קוֹל יִלְלַת הָרֹעִים כִּי שֻׁדְּדָה אַדַּרְתָּם
4 קוֹל שַׁאֲגַת כְּפִירִים כִּי שֻׁדַּד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן׃ כֹּה אָמַר
ה יְהוָה אֱלֹהָי רְעֵה אֶת־צֹאן הַהֲרֵגָה׃ אֲשֶׁר קֹנֵיהֶן יַהַרְגֻן
וְלֹא יֶאְשָׁמוּ וּמֹכְרֵיהֶן יֹאמַר בָּרוּךְ יְהוָה וַאעְשִׁר וְרֹעֵיהֶם
6 לֹא יַחְמוֹל עֲלֵיהֶן׃ כִּי לֹא אֶחְמוֹל עוֹד עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נְאֻם־יְהוָה וְהִנֵּה אָנֹכִי מַמְצִיא אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רֵעֵהוּ
7 וּבְיַד מַלְכּוֹ וְכִתְּתוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אַצִּיל מִיָּדָם׃ וָאֶרְעֶה
אֶת־צֹאן הַהֲרֵגָה לָכֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן וָאֶקַּח־לִי שְׁנֵי מַקְלוֹת
לְאַחַד קָרָאתִי נֹעַם וּלְאַחַד קָרָאתִי חֹבְלִים וָאֶרְעֶה אֶת־
8 הַצֹּאן׃ וָאַכְחִד אֶת־שְׁלֹשֶׁת הָרֹעִים בְּיֶרַח אֶחָד וַתִּקְצַר
9 נַפְשִׁי בָּהֶם וְגַם־נַפְשָׁם בָּחֲלָה בִי׃ וָאֹמַר לֹא אֶרְעֶה
אֶתְכֶם הַמֵּתָה תָמוּת וְהַנִּכְחֶדֶת תִּכָּחֵד וְהַנִּשְׁאָרוֹת תֹּאכַלְנָה
י אִשָּׁה אֶת־בְּשַׂר רְעוּתָהּ׃ וָאֶקַּח אֶת־מַקְלִי אֶת־נֹעַם וָאֶגְדַּע
אֹתוֹ לְהָפֵיר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־כָּל־הָעַמִּים׃
11 וַתֻּפַר בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּדְעוּ כֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן הַשֹּׁמְרִים אֹתִי כִּי
12 דְבַר־יְהוָה הוּא׃ וָאֹמַר אֲלֵיהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבוּ
שְׂכָרִי וְאִם־לֹא ׀ חֲדָלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כָּסֶף׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הַשְׁלִיכֵהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֶדֶר הַיְקָר אֲשֶׁר
יָקַרְתִּי מֵעֲלֵיהֶם וָאֶקְחָה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף וָאַשְׁלִיךְ אֹתוֹ
14 בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר׃ וָאֶגְדַּע אֶת־מַקְלִי הַשֵּׁנִי אֵת
הַחֹבְלִים לְהָפֵר אֶת־הָאַחֲוָה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃
טו 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי עוֹד קַח־לְךָ כְּלִי רֹעֶה אֱוִלִי׃ כִּי הִנֵּה
אנכי

ח״א v. 2. הבציר קרי v. 5. קמץ בז״ק ibid. דא׳ נחה

וועט ערניעדערט ווערען און מצרים'ס הערשאפט וועט אבגעשאפט ווערען.
12 זייער שטארקייט וועט זיין אין גאט, ווייל זיי וועלען געהן נאך זיין נאמען —זאגט גאט.

קאפיטעל יא

1 עפען, לבנון, דיינע טהירען אום א פייער זאל דיינע צעדערן פערברענען !
2 קלאג ציפרעס־בוים, ווארום דער צעדער איז שוין געפאלען און די מעכטיגע בוקס־בוימער צובראכען ; קלאגט אייכען פון בשן — דער בוימענהאקער איז שוין אין וואלד אוועק.
3 די הירטען קלאגען מיט א שטימע ווארום זייער ווייד־פלאץ איז צוגראבען, די יונגע לייבען שרייען הויך, ווייל עס איז פערניכטעט דער שטאלץ פונ'ם ירדן.
4 אזוי האט גאט געזאגט : פיטער די אונגליקליכע שעפסען,
5 וואס זייערע אייגענטהימער ערשלאגען זיי אין פיהלען זיך ניט שולדיג, און די וואס פערקויפען זיי זאגען : „געלויבט איז גאט איך ווער רייך !" אויך זייערע הירטען האבען קיין מיטלייד מיט זיי.
6 איך וועל שוין מעהר קיין מיטלייד האבען מיט די איינוואוינער פונ'ם לאנד — זאגט גאט — איך וועל איבערגעבען די מענשען איינעם אין האנד פון צווייטען אדער אינ'ם האנד פון קעניג זיי וועלען אונטערברענגען דאס לאנד און מען וועט עס פון זיי זעלבסט ניט קענען רעטען.
7 איך זעלבסט וועל אויפפאסען אויף די אונגליקליכע שאף, די ווירקליך געדריקטע שאף ; איך וועל מיר נעהמען צוויי שטעקענס — איינעם רוף איך „נעם", דעם אנדערן „חבלים", מיט זיי וועל איך די שעפסען פיטערן.
8 די דריי הירטען וועל איך אין איין מאנאט אבשאפען, איך קען זיי מעהר ניט ליידען און עס עקעלט מיר פון זיי.
9 און א מאל בעשלים איך : איך וועל אייך ניט פיטערן ! די שוואכע זאל שטארבען, די קראנקע זאל אונטערגעהן און די איבריגע זאלען זיך עסען איינע די אנדערע.
10 דאן האב איך גענומען מיין שטעקען „נעם" און האב איהם צושניטען, אום צו ברעכען מיין בונד וואס איך האב געשלאסען מיט אלע פעלקער.
11 און נאך יענעם טאג איז עס געבראכען געווארען, דאן האבען די ארימע שעפסען וואס היטען מיין בעפעהל ריכטיג געוואוסט אז דאס איז גאט'ס ווארט.
12 אז איך האב זיי געזאגט : „אויב איהר ווילט צאהלט מיר מיין לוין און אויב ניט הערט אויף", האבען זיי מיר מיין לוין געגעבען — דרייסיג זילבערשטיק..
13 אבער גאט האט צו מיר געזאגט : „ווארף אוועק דעם טהייערן פרעזענט מיט וועלכען דו ביזט פון זיי פרעזענטירט געווארען צום מייסטער !" האב איך גענומען די דרייסיג זילבער־שטיקער און האב עס אריינגעווארפען אין גאט'ס הויז, צום מייסטער.
14 דאן האב איך צושניטען מיין צווייטען שטעקען דעם „חבלים", אום צו צוברעכען די ברודערשאפט צווישען יהודה און ישראל.
15 און גאט האט צו מיר געזאגט : „שאף זיך איין נאך א מאל געצייג פון א ניט געניטען הירט !
16 ווארום איך וועל אינ'ם לאנד אזא הירט אנשטעלען וועלכען עס וועט ניט

אָנֹכִי מֵקִים רֹעֶה בָּאָרֶץ הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד הַנַּעַר לֹא־
יְבַקֵּשׁ וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יְרַפֵּא הַנִּצָּבָה לֹא יְכַלְכֵּל וּבְשַׂר
17 הַבְּרִיאָה יֹאכַל וּפַרְסֵיהֶן יְפָרֵק׃ הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל עֹזְבִי
הַצֹּאן חֶרֶב עַל־זְרוֹעוֹ וְעַל־עֵין יְמִינוֹ זְרֹעוֹ יָבוֹשׁ תִּיבָשׁ וְעֵין
יְמִינוֹ כָּהֹה תִכְהֶה׃

Cap. XII. יב

יב

א מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה נֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד
2 אֶרֶץ וְיֹצֵר רוּחַ־אָדָם בְּקִרְבּוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי שָׂם אֶת־יְרוּשָׁלִַם
סַף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה בַמָּצוֹר
3 עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא אָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלִַם אֶבֶן
מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עֹמְסֶיהָ שָׂרוֹט יִשָּׂרֵטוּ וְנֶאֶסְפוּ
4 עָלֶיהָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אַכֶּה כָל־
סוּס בַּתִּמָּהוֹן וְרֹכְבוֹ בַּשִּׁגָּעוֹן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת־
ה עֵינַי וְכֹל סוּס הָעַמִּים אַכֶּה בַּעִוָּרוֹן׃ וְאָמְרוּ אַלֻּפֵי יְהוּדָה
בְּלִבָּם אַמְצָה לִי יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם בַּיהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
6 בַּיּוֹם הַהוּא אָשִׂים אֶת־אַלֻּפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעֵצִים
וּכְלַפִּיד אֵשׁ בְּעָמִיר וְאָכְלוּ עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאול אֶת־
כָּל־הָעַמִּים סָבִיב וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם עוֹד תַּחְתֶּיהָ בִּירוּשָׁלִָם׃
7 וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אָהֳלֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל
תִּפְאֶרֶת בֵּית־דָּוִיד וְתִפְאֶרֶת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם עַל־יְהוּדָה׃
8 בַּיּוֹם הַהוּא יָגֵן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם וְהָיָה הַנִּכְשָׁל
בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדָוִיד וּבֵית דָּוִיד כֵּאלֹהִים כְּמַלְאַךְ
9 יְהוָה לִפְנֵיהֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־
י כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ וְשָׁפַכְתִּי עַל־בֵּית
דָּוִיד וְעַל ׀ יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי
אֵת אֲשֶׁר־דָּקָרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֵּד עַל־הַיָּחִיד וְהָמֵר
11 עָלָיו כְּהָמֵר עַל־הַבְּכוֹר׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד

בירושלם

י״א v. 17. קמץ בז״ק   י״ב v. 1. קמץ בז״ק   v. 6. יתיר ו

אארען פאר די שוואכע, די יונגע וועט ער ניט בעזוכען און די קראנקע
— ניט היילען, די געזונדע וועט ער ניט געבען עסען און די פעטע וועט
ער אויפעסען זאגאר זייערע קלויען צוקייען.
17 אה, דו ניכטסווירדיגער הירט ! דו פערנאכלעסיגסט די שעפסען ! א
שווערד וועט זיין ארעם צוברעכען און אויסשטעכען זיין רעכטע אויג —
זיין ארעם וועט אויסדארען און זיין רעכטע אויג וועט בלינד ווערען.

קאפיטעל יב

1 א פארטראג. גאט'ס ווארט וועגען ישראל. דאס זאגט גאט וואס האט
אויסגעשפרייט דעם הימעל, געגרינדעט די ערד און בעשאפען דעם מענ־
שען מיט א גייסט אין איהם :
2 איך וועל ירושלים מאכען אלס א גיפט גלאז פאר אלע פעלקער ארום,
אויך פאר די לייטע פון יהודה וועלכע וועלען העלפען בעלאגערן ירושלים.
3 דאמאלס וועל איך מאכען ירושלים אלס א לאסט־שטיין פאר אלע פעל־
קער — ווער עס וועט איהם וועלען אויפהויבען וועט זיך זיין פלייש צו־
שניידען, זאגאר ווען עס וועלען זיך נעבען איהר פערזאמלען אלע פעלקער
פונ'ם לאנד.
4 אין יענער צייט — זאגט גאט —וועל איך שלאגען יעדער פערד מיט
ערשטוינונג און יעדער רייטער — מיט וואהנזין ; נאר אויף דאס הויז
יהודה וועל איך מיינע אויגען עפענען, די פערד פון אלע אנדערע פעל־
קער וועל איך מיט בלינדקייט שלאגען.
5 דאן וועלען יהודה'ס פירסטען טראכטען אין הארצען : „איך וועל מיר
שטארק האלטען אן דעם גאט פון ארמעען — דער גאט פון די בעוואוינער
פון ירושלים.
6 דאמאלס וועל איך די פירסטען פון יהודה מאכען ווי א קיכפייער פאר
האלץ אדער ווי א ברענענדען פאקעל פאר טרוקענע גארבען — זיי וועלען
פערניכטען אלע פעלקער פון ארום רעכטס און לינקס ; ירושלים אבער
וועט אויף איהר ארט שטעהן.
7 צוערשט וועט גאט העלפען יהודה'ס געצעלטען, אום דער פראכט פון
דוד'ס הויז און דער פראכט פון די איינוואוינער פון ירושלים זאל ניט
איבערשטייגען דעם פראכט פון גאנץ יהודה.
8 אין יענער זעלביגער צייט וועט גאט זעלבסט בעשיצען די איינוואוינער
פון ירושלים, דער שוואכסטער פון זיי וועט דאמאלס אזוי ווי דוד שטארק
זיין, און דאס הויז דוד'ס — ווי די שטארקסטע העלדען, ווארום א
מלאך פון גאט געהט זיי פאראויס.
9 אין יענער צייט וועל איך זוכען צו פערניכטען אלע פעלקער וואס קומען
בעלאגערן ירושלים.
10 איך וועל אויסגיסען אויף דוד'ס הויז און אויף אלע איינוואוינער פון
ירושלים א ליעבליכען און טרייסטפולען גייסט, זיי וועלען זיך שולדיג
ערקלעהרען פאר מיר אויב זיי האבען יעמאנד מיט א שווערד געשטאכען,
זיי וועלען איהם בעקלאגען ווי מען בעקלאגט אן איין־איינציגען, זיי
וועלען אויף איהם ביטערליך וויינען ווי מען וויינט אויף אן ערשטלינג.
11 עס וועט דאמאלס א גרויסע קלאג זיין אין ירושלים ווי דער קלאג פון
הדרמון אינ'ם טהאל מגדון.

בִּירוּשָׁלִָם כְּמִסְפַּד הֲדַדְרִמּוֹן בְּבִקְעַת מְגִדּוֹן׃ וְסָפְדָה 12
הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־דָּוִיד
לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־נָתָן לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃
מִשְׁפַּחַת בֵּית־לֵוִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי 13
לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃ כֹּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת מִשְׁפָּחֹת 14
מִשְׁפָּחֹת לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃

CAP. XIII. יג

יג

א בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
2 לְחַטָּאת וּלְנִדָּה׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת
אַכְרִית אֶת־שְׁמוֹת הָעֲצַבִּים מִן־הָאָרֶץ וְלֹא יִזָּכְרוּ עוֹד
וְגַם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ הַטֻּמְאָה אַעֲבִיר מִן־הָאָרֶץ׃
3 וְהָיָה כִּי־יִנָּבֵא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאִמּוֹ יֹלְדָיו
לֹא תִחְיֶה כִּי שֶׁקֶר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה וּדְקָרֻהוּ אָבִיהוּ
4 וְאִמּוֹ יֹלְדָיו בְּהִנָּבְאוֹ׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵבֹשׁוּ הַנְּבִיאִים
אִישׁ מֵחֶזְיֹנוֹ בְּהִנָּבְאֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אַדֶּרֶת שֵׂעָר לְמַעַן
ה כַּחֵשׁ׃ וְאָמַר לֹא נָבִיא אָנֹכִי אִישׁ עֹבֵד אֲדָמָה אָנֹכִי
6 כִּי־אָדָם הִקְנַנִי מִנְּעוּרָי׃ וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה
7 בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי בֵּית מְאַהֲבָי׃ חֶרֶב
עוּרִי עַל־רֹעִי וְעַל־גֶּבֶר עֲמִיתִי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת הַךְ
אֶת־הָרֹעֶה וּתְפוּצֶיןָ הַצֹּאן וַהֲשִׁבֹתִי יָדִי עַל־הַצֹּעֲרִים׃
8 וְהָיָה בְכָל־הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה פִּי־שְׁנַיִם בָּהּ יִכָּרְתוּ יִגְוָעוּ
9 וְהַשְּׁלִשִׁית יִוָּתֶר בָּהּ׃ וְהֵבֵאתִי אֶת־הַשְּׁלִשִׁית בָּאֵשׁ
וּצְרַפְתִּים כִּצְרֹף אֶת־הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כִּבְחֹן אֶת־הַזָּהָב
הוּא ׀ יִקְרָא בִשְׁמִי וַאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא
יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהָי׃

CAP. XIV. יד

יד

2 א *הִנֵּה יוֹם בָּא לַיהוָה וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ וְאָסַפְתִּי

אֶת־

* יד v. 1. הפטרת יום א׳ של סכות

12 דאָס גאַנצע לאַנד וועט אין טרויער זיין, יעדע פאַמיליע בעזונדער — די פאַמיליע פון דוד'ס הויז בעזונדער, אבגעטהיילט פון זייערע פרויען, אויך די פאַמיליע פון נתן'ס הויז בעזונדער, אַבגעטהיילט פון זייערע פרויען.

13 די פאַמיליע פון לוי'ס הויז בעזונדער, אבגעטהיילט פון זייערע פרויען, אויך די פאַמיליע פון שמעי בעזונדער, אבגעטהיילט פון זייערע פרויען.

14 אויך אַלע אַנדערע פאַמיליען — יעדע פאַמיליע בעזונדער אבגעטהיילט פון זייערע פרויען.

קאַפּיטעל יג

1 יענעם טאָג וועט זיך עפענען אַ קוואַל פאַר דוד'ס הויז און די איינוואוינער פון ירושלים, צור פערצייהונג און רייניגונג.

2 אין יענעם זעלביגען טאָג — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל איך אויס־ראָטען פון לאַנד די נעמען פון די געצען, אום זיי זאָלען מעהר ניט דערמאהנט ווערען; אויך די פּראָפעטען מיט דעם אונריינעם גייסט וועל איך אָבשאַפען פונ'ם לאַנד.

3 דאַן אויב יעמאַנד וועט נאָך פּראָפעצייהען, וועלען זאָגען צו איהם זיין פאטער און מוטער, זיינע עלטערן: „דו קענסט מעהר ניט לעבען! דו האָסט ליגען געזאָגט אין גאָט'ס נאָמען; זיין פאטער און מוטער, זיינע עלטערן זעלבסט, וועלען איהם שטעכען אַלס ער וועט פּראָפעצייהען.

4 אין יענער צייט וועלען זיך די פּראָפעטען זעלבסט שעהמען מיט זייערע פאַנטאַזיעס און פּראָפעצייהונגען; זיי וועלען שוין מעהר ניט אנקליידען אַ האָריגען מאַנטעל אום צו פערשטעלען זיך.

5 ער וועט זאָגען: „איך בין קיין פּראָפעט! איך בין אַ ערד־אַרבייטער, ווארום צו ערד־אַרבייט בין איך געוואָהנט פון מיין יוגענד.

6 און אז מען וועט איהם זאָגען: „פאַר וואָס איז ביי דיר קלעפ־צייכענס אויף דיינע שולטערן?" וועט ער ענטפערן: „איך האָב קלעפּ געקראָגען אינ'ם הויז פון מיינע פריינד!"

7 ערמונטער זיך, שווערד, אויף מיין הירט! אויף דעם מאַן וואָס פריינ־דעלט זיך צו מיר — זאָגט גאָט פון ארמעען — שלאָגט דעם הירט וועלען זיך צולויפען די שעפּסען; איך זעלבסט וועל מיט מיין האַנד שטיצען די קליינע שאָף.

8 עס וועט אינ'ם גאַנצען לאַנד געשעהען — זאָגט גאָט — צוויי טהייל־לען וועלען אויסגעראָטען און פערניכטעט ווערען, און די דריטע טהייל וועט אינ'ם לאַנד בלייבען.

9 אָבער אויך די דריטע וועל איך דורך פייער פיהרען, איך וועל זי לייי־טערן ווי מען לייטערט זילבער און פּרובירען ווי מען פּרובירט גאָלד — וועט ער רופען מיין נאָמען וועל איך איהם ענטפערן; איך וועל איהם רופען „מיין פאָלק", אויב ער וועט מיר רופען „מיין גאָט".

קאַפּיטעל יד

1 עס קומט אַן אַ טאָג פון גאָט ווען דיין רויב וועט אין דיר צוטהיילט ווערען.

2 איך וועל פערזאַמלען אַלע פעלקער אין קריעג קעגען ירושלים, מען וועט

אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֥ם ׀ אֶל־יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ לַמִּלְחָמָ֔ה וְנִלְכְּדָ֣ה הָעִ֔יר
וְנָשַׁ֙סּוּ֙ הַבָּתִּ֔ים וְהַנָּשִׁ֖ים תִּשָּׁגַ֑לְנָה וְיָצָ֞א חֲצִ֤י הָעִיר֙ בַּגּוֹלָ֔ה
3 וְיֶ֣תֶר הָעָ֔ם לֹ֥א יִכָּרֵ֖ת מִן־הָעִֽיר׃ וְיָצָ֣א יְהוָ֔ה וְנִלְחַ֖ם בַּגּוֹיִ֣ם
4 הָהֵ֑ם כְּי֥וֹם הִלָּחֲמ֖וֹ בְּי֥וֹם קְרָֽב׃ וְעָמְד֣וּ רַגְלָיו֩ בַּיּוֹם־הַהוּא֨
עַל־הַ֣ר הַזֵּתִ֗ים אֲשֶׁ֨ר עַל־פְּנֵ֣י יְרוּשָׁלִַם֮ מִקֶּדֶם֒ וְנִבְקַע֩ הַ֨ר
הַזֵּיתִ֜ים מֵֽחֶצְי֗וֹ מִזְרָ֙חָה֙ וָיָ֔מָּה גֵּ֖יא גְּדוֹלָ֣ה מְאֹ֑ד וּמָ֨שׁ חֲצִ֥י
ה הָהָ֛ר צָפ֖וֹנָה וְחֶצְי֥וֹ נֶֽגְבָּה׃ וְנַסְתֶּ֣ם גֵּיא־הָרַ֗י כִּֽי־יַגִּ֣יעַ גֵּי־
הָרִים֮ אֶל־אָצַל֒ וְנַסְתֶּ֗ם כַּאֲשֶׁ֤ר נַסְתֶּם֙ מִפְּנֵ֣י הָרַ֔עַשׁ בִּימֵ֖י
עֻזִיָּ֣ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה וּבָא֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהַ֔י כָּל־קְדֹשִׁ֖ים עִמָּֽךְ׃
6 וְהָיָ֖ה בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא לֹא־יִהְיֶ֣ה א֔וֹר יְקָר֖וֹת יְקִפָּאֽוֹן׃
7 וְהָיָ֣ה יוֹם־אֶחָ֗ד ה֛וּא יִוָּדַ֥ע לַיהוָ֖ה לֹא־י֣וֹם וְלֹא־לָ֑יְלָה וְהָיָ֥ה
8 לְעֵת־עֶ֖רֶב יִֽהְיֶה־אֽוֹר׃ וְהָיָ֣ה ׀ בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יֵצְא֤וּ מַֽיִם־
חַיִּים֙ מִיר֣וּשָׁלִַ֔ם חֶצְיָ֗ם אֶל־הַיָּם֙ הַקַּדְמוֹנִ֔י וְחֶצְיָ֖ם אֶל־הַיָּ֣ם
9 הָאַחֲר֑וֹן בַּקַּ֥יִץ וּבָחֹ֖רֶף יִֽהְיֶֽה׃ וְהָיָ֧ה יְהוָ֛ה לְמֶ֖לֶךְ עַל־
כָּל־הָאָ֑רֶץ בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יִהְיֶ֧ה יְהוָ֛ה אֶחָ֖ד וּשְׁמ֥וֹ אֶחָֽד׃
י יִסּ֨וֹב כָּל־הָאָ֤רֶץ כָּעֲרָבָה֙ מִגֶּ֣בַע לְרִמּ֔וֹן נֶ֖גֶב יְרוּשָׁלִָ֑ם
וְרָאֲמָ֞ה וְיָשְׁבָ֣ה תַחְתֶּ֗יהָ לְמִשַּׁ֨עַר בִּנְיָמִ֜ן עַד־מְק֨וֹם שַׁ֤עַר
הָֽרִאשׁוֹן֙ עַד־שַׁ֣עַר הַפִּנִּ֔ים וּמִגְדַּ֣ל חֲנַנְאֵ֔ל עַ֖ד יִקְבֵ֥י הַמֶּֽלֶךְ׃
11 וְיָ֣שְׁבוּ בָ֔הּ וְחֵ֖רֶם לֹ֣א יִֽהְיֶה־ע֑וֹד וְיָשְׁבָ֥ה יְרוּשָׁלִַ֖ם לָבֶֽטַח׃
12 וְזֹ֣את ׀ תִּהְיֶ֣ה הַמַּגֵּפָ֗ה אֲשֶׁ֨ר יִגֹּ֤ף יְהוָה֙ אֶת־כָּל־
הָ֣עַמִּ֔ים אֲשֶׁ֥ר צָבְא֖וּ עַל־יְרוּשָׁלִָ֑ם הָמֵ֣ק ׀ בְּשָׂר֗וֹ וְהוּא֙ עֹמֵ֣ד
עַל־רַגְלָ֔יו וְעֵינָיו֙ תִּמַּ֣קְנָה בְחֹֽרֵיהֶ֔ן וּלְשׁוֹנ֖וֹ תִּמַּ֥ק בְּפִיהֶֽם׃
13 וְהָיָה֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא תִּהְיֶ֛ה מְהֽוּמַת־יְהוָ֥ה רַבָּ֖ה בָּהֶ֑ם וְהֶחֱזִ֗יקוּ
14 אִ֚ישׁ יַ֣ד רֵעֵ֔הוּ וְעָלְתָ֥ה יָד֖וֹ עַל־יַ֥ד רֵעֵֽהוּ׃ וְגַ֥ם־יְהוּדָ֖ה
תִּלָּחֵ֣ם בִּירוּשָׁלִָ֑ם וְאֻסַּף֩ חֵ֨יל כָּל־הַגּוֹיִ֜ם סָבִ֗יב זָהָ֥ב וָכֶ֛סֶף
טו וּבְגָדִ֖ים לָרֹ֥ב מְאֹֽד׃ וְכֵ֨ן תִּֽהְיֶ֜ה מַגֵּפַ֣ת הַסּ֗וּס הַפֶּ֙רֶד֙
הַגָּמָ֣ל וְהַחֲמ֔וֹר וְכָל־הַבְּהֵמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יִהְיֶ֖ה בַּמַּחֲנ֣וֹת הָהֵ֑מָּה

כַּמַּגֵּפָה

v. 2. תשכבנה קרי   v. 6. וקפאון קרי   v. 13. למדנחאי אל־

די שטאָדט איינגנעהמען — די הייזער וועלען בערויבט ווערען און די
פרויען געשענדעט ווערען; אַ האַלבע שטאָדט וועט אויסוואַנדערן, אָבער
דאָס איבריגע פאָלק וועט ניט אָבגעריסען ווערען פון שטאָדט.

3 גאָט זעלבסט וועט קומען קריגען פיהרען מיט יענע פעלקער, ווי ער האָט
איין מאָל געקעמפּפט אין צייט פון קריעג.

4 ער וועט זיך דאַמאַלס שטעלען אויפ'ן אליווען בארג וואָס איז נעבען
ירושלים אין מזרח־זייט. דער אליווען בארג וועט צושפּאַלטען ווערען
אויף צוויי העלפט — מזרח און מערב, און עס וועט ווערען זעהר אַ
גרויסער טהאָל; דאַן וועט זיך אָוועקרוקען איין האַלבער באַרג אין
צפון און איינער אין דרום.

5 איהר וועט זיך צולויפען פונ'ם טהאָל וואָס צווישען די באַרג שפּיצען,
ווארום דער טהאָל וועט טיעף זיין ווי די הויך פונ'ם באַרג; איהר
וועט זיך צולויפען ווי איהר זייט געלאָפען פונ'ם ערד־ציטערניס אין די
צייטען פון עזיה, קעניג פון יהודה; דאַן וועט גאָט ערשיינען און מיט
איהם אַלע זיינע היילינע.

6 אין יענעם טאָג וועט קיין ליכט זיין — ניט העלע און ניט דונקעלע,

7 עס וועט זיין אַ זאָנדערבאַרער טאָג, בעוואוסט נאָר צום עווינען אַליין —
ניט טאָג און ניט נאַכט, ערשט אבענד־צייט וועט ליכטיג ווערען.

8 אין יענעם טאָג וועט ארוים פרישעס וואַסער פון ירושלים, אַ העלפט צום
מזרח ים און אַ העלפט צום מערב ים, עס וועט פליסען ווי זומער אַזוי
ווינטער.

9 און גאָט וועט קעניג זיין איבער'ן גאַנצען לאַנד — דאַמאַלס וועט גאָט
זיין איינער און זיין נאָמען איינער.

10 רינגס ארום וועט דאָס גאַנצע לאַנד ווי אַ גלייכער פּלאַץ זיין, פון גבע
ביז רמון, זיד־ירושלים און ראמה; זי וועט אויף דעם זעלביגען אָרט
בעזעצט ווערען, פונ'ם טהויער בנימין ביז דעם אָרט פון ערשטען טהויער
און דעם ווינקעל־טהויער. אויף פון טהורעם חננאל ביז דעם קעניג'ס
ווינקעלערן.

11 איבעראַל וועט בעזעצט זיין, עס וועט מעהר קיין שטערונג זיין —
ירושלים וועט גאַנץ רוהיג זיין.

12 אָט דאָס וועט זיין דער פּלאָג מיט וועלכען גאָט וועט פּלאָגען אַלע פעל־
קער וואָס האָבען ירושלים בעלאַגערט — עס וועט דער קערפּער צופוילט
ווערען אין אַ קורצע צייט, די אויגען וועלען אין זייערע לעכער צופוילען
און דער צונג אין מויל.

13 דאַן וועט זיין אונטער זיי אַ שרעקליכע פערווירונג, ווען איינער וועט
דעם אנדערן פאַר'ן האַנד נעהמען, וועט זיין האַנד אין יענעמס האַנד
בלייבען.

14 אויך יהודה וועט פאַר ירושלים שטרייטען ביז עס וועט אויפגעקליבען
ווערען דאָס פערמעגען פון אַלע פעלקער ארום — גאָלד, זילבער און זעהר
פיעל קליידער.

15 עס וועט אויך זיין אַ פּלאָג אויף פערד, מיולען, קעמלען, עזלען און אַלער־
ליי פיה, וואָס וועט זיך געפינען אין יענע לאַגערן — דאָס זעלביגע פּלאָג.

16 בַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם
הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלָםִ וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת
17 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר
לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַםִ לְהִשְׁתַּחֲוֺת
18 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־
מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה
הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג
19 אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם וְחַטַּאת כָּל־
כ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת
21 בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָּל־סִיר
בִּירוּשָׁלַםִ וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־
הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד
בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

v. 21. עד סין

16 יענע אַלע וואָס וועלען בלייבען פון אַלע פעלקער, וועלכע האָבען ירושלים
בעלאַגערט, זיי וועלען יאָהר־יעהרליך קומען בוקען זיך פאַר'ן גאָט פון
אַרמעען, און פייערן דעם סכות־פעסט.
17 יענע פון די פאַמיליען פונ'ם לאַנד, וואָס וועלען ניט קומען אין ירושלים
בוקען זיך פאַר'ן קעניג, דעם גאָט פון די אַרמעען, זיי וועלען קיין רעגען
האָבען.
18 אויב די פאַמיליע מצרים וועט ניט געהן און ניט קומען, וועט דען אויף זיי
ניט זיין דער פּלאָג, מיט וועלכען גאָט וועט פּלאָגען די נאַציאָנען וואָס
קומען ניט פייערן דעם סכות־פעסט?
19 די זינד פון מצרים און פון אַלע אַנדערע נאַציאָנען וועט בעשטעהען אין
דעם וואָס זיי וועלען ניט קומען פייערן דעם סכות־פעסט.
20 דאַמאָלס וועלען אַלע גלעקלאַך פון די פערד זיין הייליג צו גאָט, און
די טעפּ פון גאָט'ס הויז וועלען זיין ווי די בעקענס וואָס שטעהען נעבען
מזבח.
21 אַלע טעפּ פון ירושלים און גאַנץ יהודה וועלען הייליג זיין צו גאָט פון
אַרמעען; אַלע אָפּפער־ברענגער וועלען קומען און נעהמען פון זיי און
אין זיי (דעם אָפּפער) צו קאָכען; עס וועט מעהר קיין כנעני אַריינקו־
מען, אין יענער צייט, אינ'ם הויז פון גאָט פון אַרמעען.

מלאכי

LIBER MALACHIÆ.

CAPUT I. א

2 א מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכִי׃ אָהַבְתִּי אֶתְכֶם
אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלוֹא־אָח עֵשָׂו
3 לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וָאֹהַב אֶת־יַעֲקֹב׃ וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי
4 וָאָשִׂים אֶת־הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ כִּי־
תֹאמַר אֱדוֹם רֻשַּׁשְׁנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֳרָבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה
ה וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם
6 תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֵּן יְכַבֵּד אָב
וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אָנִי
אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר ׀ יְהוָה צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי
7 וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה בָזִינוּ אֶת־שְׁמֶךָ׃ מַגִּישִׁים עַל־מִזְבְּחִי לֶחֶם
מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה גֵאַלְנוּךָ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן יְהוָה
8 נִבְזֶה הוּא׃ וְכִי־תַגִּשׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ
פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ אוֹ
9 הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה חַלּוּ־נָא פְנֵי־אֵל
וִיחָנֵנוּ מִיֶּדְכֶם הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה
י צְבָאוֹת׃ מִי גַם־בָּכֶם וְיִסְגֹּר דְּלָתַיִם וְלֹא־תָאִירוּ מִזְבְּחִי
חִנָּם אֵין־לִי חֵפֶץ בָּכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־
11 אֶרְצֶה מִיֶּדְכֶם׃ כִּי מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ וְעַד־מְבוֹאוֹ גָּדוֹל
שְׁמִי בַּגּוֹיִם וּבְכָל־מָקוֹם מֻקְטָר מֻגָּשׁ לִשְׁמִי וּמִנְחָה
טְהוֹרָה

v. 2. הפטרת תולדות יצחק

מ ל א כ י

קאַפּיטל א

1 אַ פאַרטראָג. גאָט'ס וואָרט צו ישראל דורך מלאכי.
2 „איך האָב אייך געליעבט" — זאָגט גאָט. וועט איהר זאָגען: „מיט וואָס
וויזטו אונז דיין ליעבע?" — איז ניט עשו אַ ברודער יעקב'ס? דאָך
ליעב איך יעקב'ן;
3 און עשו'ן האַס איך; זיינע בערג האָב איך געמאַכט צו וויסט און זיין
בעזיץ — צו אַ בעוועלדערטע וויסטע.
4 אויב אדום זאָגט זיך: „מיר זיינען פעראָרימט געוואָרען — מיר וועלען
אָבער צוריק אויפבויען די רואינען!" אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען, זיי
וועלען בויען און איך וועל ברעכען; מען וועט זייער לאַנד רופען „בע-
שטראָפער גרענעץ" און דאָס פאָלק „גאָט'ס פערפלוכטעס" אויף אייביג.
5 איהר וועט עס מיט אייערע אויגען זעהען און וועט זאָגען: גרויס איז
גאָט וואָס איז אימער אויפ'ן גרענעץ פון ישראל.
6 אַ זוהן דאַרף כבוד אָבגעבען אַ פאָטער און אַ קנעכט — זיין הערין;
בין איך אַ פאָטער, וואו איז מיין כבוד? בין איך אַ הער, וואו איז
מיין רעספּעקט? דאָס זאָגט גאָט פון אַרמעען צו אייך כהנים, וואָס
מאַכען מיין נאָמען צו שאַנדע. איהר וועט זאָגען: „מיט וואָס האָבען
מיר דיין נאָמען צו שאַנדע געמאַכט?"
7 מען ברענגט אויף מיין טיש אָבשייליכעס ברויט. איהר וועט זאָגען:
„מיט וואָס האָבען מיר עס אָבשייליך געמאַכט?" מיט דעם וואָס איהר
זאָגט: „גאָט'ס טיש איז אַן העסליכער".
8 און אַז איהר ברענגט אַ בלינדען אַלס קרבן, איז דאָס ניט אונרעכט? אַז
איהר ברענגט אָפּפער הינקעדיגע אָדער קראַנקע, איז דאָס ניט אונרעכט?
פּרוביר דאָס ברענגען צו דיין פירשט, וועט ער דאָס פון דיר אָננעה-
מען? וועט ער דיר דערפאַר גוט אויפנעהמען? — זאָגט גאָט פון
אַרמעען.
9 אַלזאָ בעט גאָט אום ער זאָל אונז בעגנאַדיגען, איהר זעלבסט האָט אייער
צושטאַנד פערדיענט, וואָלט ער נאָר אייך אויפנעהמען — זאָגט גאָט פון
אַרמעען.
10 וואָלט זיך פון אייך איינער געפונען וואָס זאָל די טהירען צושליסען, אום
איהר זאָלט ניט בעלייכטען מיין אַלטאַר נוצלאָז; איך וויל אייך מעהר
ניט האָבען — זאָגט גאָט פון אַרמעען — אויך קיין שפּייז-אָפּפער וויל
איך פון אייער האַנד נעהמען.
11 פון זונען אויפגאַנג ביז זונען אונטערגאַנג איז מיין נאָמען גרויס צווי-
שען די פעלקער, איבעראַל ווערט געריוכערט און געאָפּפערט צו מיין נאָ-

12 טְהוֹרָה כִּי־גָדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאַתֶּם
מְחַלְּלִים אוֹתוֹ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאָל הוּא וְנִיבוֹ
13 נִבְזֶה אָכְלוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם הִנֵּה מַתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אוֹתוֹ
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת־הַפִּסֵּחַ וְאֶת־
הַחוֹלֶה וַהֲבֵאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם
14 אָמַר יְהוָה׃ וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֵשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ
מָשְׁחָת לַאדֹנָי כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וּשְׁמִי נוֹרָא בַגּוֹיִם׃

CAP. II. ב

ב

2 א וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים׃ אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ
וְאִם־לֹא תָשִׂימוּ עַל־לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמְּאֵרָה וְאָרוֹתִי אֶת־בִּרְכוֹתֵיכֶם
3 וְגַם אָרוֹתִיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים עַל־לֵב׃ הִנְנִי גֹעֵר לָכֶם
אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרִיתִי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא
4 אֶתְכֶם אֵלָיו׃ וִידַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֵת הַמִּצְוָה
ה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ בְּרִיתִי ׀
הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם־לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי
6 וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא׃ תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ וְעַוְלָה
לֹא־נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְרַבִּים
7 הֵשִׁיב מֵעָוֹן׃ כִּי־שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ
8 מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה־צְבָאוֹת הוּא׃ וְאַתֶּם סַרְתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית הַלֵּוִי אָמַר
9 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם נִבְזִים וּשְׁפָלִים לְכָל־
הָעָם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים פָּנִים
י בַּתּוֹרָה׃ הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ
11 מַדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ׃ בָּגְדָה
יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נֶעֶשְׂתָה בְיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלִָם כִּי ׀ חִלֵּל

יהודה

ב v. 7. עד כאן

מען, אויך ווערען ריינע שפּייז־אָפּפער געבראַכט; ווארום צווישען די נאַציאָנען איז מיין נאָמען גרויס — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

12 איהר אָבער פערשוועכט איהם דערמיט וואָס איהר זאָגט: „גאָט'ס טיש איז אבשייליך און איהר רעדט וועגען איהם „זיין שפּייז איז פערהאַסט."

13 אויך זאָגט איהר: „עס איז אַ לאַסט און מיר ליידען דערפון" — זאָגט גאָט פון אַרמעען, דערפאַר ברענגט איהר גערויבטעס, הינקעדיגע און קראַנקע, קוים ברענגט איהר אויף אַזאַ אַרט דעם שפּייז־אָפּפער, קען איך עס פון אייערע הענד אָננעהמען? — זאָגט גאָט.

14 און זאָל פערפלוכט זיין דער קאַרגער, וועלכער האָט אין זיין הערדע אַ גוטען שעפּס און אַז ער פערשפּרעכט אַ אָפּפער צו גאָט, ברענגט ער אַ פערדאָרבענעם! איך בין דער גרעסטער קעניג — זאָגט גאָט פון אַרמעען — און מיין נאָמען איז שרעקליך צווישען די נאַציאָנען.

קאַפּיטעל ב

1 אַלזאָ, אויף אייך, כהנים, ליעגט דאָס פליכט!

2 אויב איהר וועט ניט געהאָרכזאַם זיין און וועט זיך ניט נעהמען צום האַרצען מיין נאָמען צו עהרען — זאָגט גאָט פון אַרמעען, וועל איך אויף אייך אָנשיקען אַ פלוך, איך וועל אייערע ברכות אין קללות פערוואַנדלען; איך האָב שוין געשאָלטען נאָר איהר נעהמט זיך ניט צום האַרצען.

3 איך וועל וועניג מאַכען די פּראָדוקטען פון אייער זעעהן, און וועל אויף אייערע געזיכטער אַרויפוואַרפען דאָס מיסט פון אייערע פעסט־אָפּפער, ביז איהר וועט זיך צו דאָס צוגעוואָהנען.

4 דאַן וועט איהר שוין וויסען אַז איך האָב אייך געשיקט דיעזען בעפעהל אום אַ פערבינדונג צו מאַכען מיט לוי'ן, — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

5 מיין פערבאַנד איז מיט איהם געווען אויף לעבען און פריעדען, איך האָב זיי איהם געגעבען ווען ער האָט מיר רעספּעקטירט, און געציטערט פאַר מיין נאָמען.

6 אַ טרייע לעהרע איז אין זיין מויל געווען, קיין אונרעכט האָט זיך אויף זיינע ליפּען געפונען, אין פריעדען און גערעכטיגקייט איז ער פאַר מיר געגאַנגען און האָט פיעל פון זינד צוריק געקעהרט.

7 דעם כהן'ס ווערטער בעוואַכען דאָס וויסענשאַפט און פון זיין געשפּרעך זוכט מען לעהרע — אויב ער איז ווי אַ מלאך פון'ם גאָט פון אַרמעען.

8 איהר אָבער האָט אָבגעקעהרט פון'ם גוטען וועג, איהר האָט פיעל אין אירטהום געבראַכט דורך אייער לעהרע, פערדאָרבענדיג דעם בונד וואָס איך האָב געמאַכט מיט לוי — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

9 דערפאַר האָב איך אייך געמאַכט פערהאַסט און ערנידעריגט פון דאָס גאַנצע פאָלק, ווייל איהר היט ניט אָב מיינע וועגען און אַכטעט ניט דאָס געזעץ.

10 האָבען מיר ניט אַלע איין פאָטער? האָט אונז אַלעמען ניט דער זעלבינער גאָט בעשאַפען? וואָרום זאָלען מיר אונטריי זיין איינער צום אַנדערן און און פערשוועכען דערמיט דעם בונד פון אונזערע עלטערן?

11 גאַנץ יהודה איז אונטריי! גרוילטהאַטען ווערען געטהאָן אין ישראל און

12 יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נֵכָר׃ יַכְרֵת
יְהוָה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָּה עֵר וְעֹנֶה מֵאָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמַגִּישׁ
13 מִנְחָה לַיהוָה צְבָאוֹת׃ וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ כַּסּוֹת דִּמְעָה
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה
14 וְלָקַחַת רָצוֹן מִיֶּדְכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם עַל־מָה עַל כִּי־יְהוָה
הֵעִיד בֵּינְךָ וּבֵין ׀ אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בָּגַדְתָּה בָּהּ
טו וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ וְאֵשֶׁת בְּרִיתֶךָ׃ וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה וּשְׁאָר רוּחַ
לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם
16 וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל־יִבְגֹּד׃ כִּי־שָׂנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
17 וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃ הוֹגַעְתֶּם יְהוָה
בְּדִבְרֵיכֶם וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹגָעְנוּ בֶּאֱמָרְכֶם כָּל־עֹשֵׂה
רָע טוֹב ׀ בְּעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הוּא חָפֵץ אוֹ אַיֵּה אֱלֹהֵי
הַמִּשְׁפָּט׃

ג CAP. III. ג

א הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה־דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־
הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן ׀ אֲשֶׁר־אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר
2 אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה־בָא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וּמִי מְכַלְכֵּל
אֶת־יוֹם בּוֹאוֹ וּמִי הָעֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי־הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף
3 וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃ וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּסֶף וְטִהַר אֶת־
בְּנֵי־לֵוִי וְזִקַּק אֹתָם כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה
4 בִּצְדָקָה׃ * וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם כִּימֵי
ה עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִיתִי ׀
עֵד מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר
וּבְעֹשְׁקֵי שְׂכַר־שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וּמַטֵּי־גֵר וְלֹא יְרֵאוּנִי
6 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי־
7 יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃ לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא
שמרתם

---

* כ׳ v. 4. הפטרת שבת הגדול

ירושלים! יהודה האָט פערשוועכט די געטליכע הייליגטהימער וועלכע ער האָט געדאַרפט ליעבען, און איז בעהערשט פון א טאָכטער פון פרעמדע געטער.
12 גאָט וועט פערטיליגען דעם מאַן וואָס טהוט אַזעלכע זאכען, קינדער און קינדס-קינדער פון די געצעלטען פון יעקב, זאָגאַר ווען ער ברענגט א שפּייז-אָפּפער צו גאָט פון ארמעען.
13 **און נאָך דאָס טהוט איהר אויך:** מיט טרעהרען בעדעקט איהר גאָט'ס מזבח, מיט געוויין און זיפצעריי, אַז מ'קען זיך שוין צום שפּייז-אָפּפער ניט ווענדען; קען אנגענעהם זיין וואָס פון אייערע הענד צו נעהמען?
14 איהר פרעגט: „פאַר וואָס?" — ווייל גאָט האָט א ווארנונג געגעבען צווישען דיר און דיין יוגענדליכע פרוי, קעגען וועלכע דו ביזט אונטריי אָבוואָהל זי איז דיין פריינדין און דיין געזעצליכע פרוי.
15 דאָס טהוט ניט יענער וועלכער האָט אַן ערהאַבענעם גייסט! יעדער איינער דאַרף ווינשען האָבען געזעצליכע קינדער; היט אייער גייסט און זייט ניט אונטריי אייער יוגענדליכע פרוי!
16 ווען יעמאַנד האַסט זיין פרוי, דאַרף ער איהר פריי לאָזען — זאָגט דער עוויגער, גאָט פון ישראל, און זאָל זיין אונרעכט פערדעקט זיין — זאָגט גאָט פון ארמעען; היט אייער גייסט און זייט ניט טריילאָז.
17 מיט אייערע ווערטער בעלעסטיגט איהר דעם עוויגען, איהר פרעגט: „מיט וואָס בעלעסטיגען מיר איהם? דערמיט וואָס איהר זאָגט: יעדער וואָס טהוט שלעכטס, איז אנגענעהם ביי גאָט, און דאָס איז וואָס ער פערלאַנגט," אָדער: „וואו איז דער גאָט וואָס שטראָפט?"

קאַפּיטעל ג

1 איך שיק מיין מלאך, ער וועט דעם וועג פאַר מיר ריין מאַכען, און עס זאָל שנעל צו זיין טעמפּעל קומען דער הערר, וועמען איהר פערלאַנגט, אויך דער מלאך פון פערבינדונג וואָס איהר ווינשט קומט שוין אַן — זאָגט גאָט פון ארמעען.
2 ווער קען ערטראָגען דעם טאָג פון זיין קומען? ווער קען אויף די פיס איינשטעהען ווען ער בעוויזט זיך? ער ברענט ווי פייער, און רייניגט ווי וועשער-זייף.
3 ער וועט זיך צייט נעהמען און רייניגען ווי זילבער לוי'ס קינדער, ער וועט זיי קלאָהר מאַכען ווי גאָלד און זילבער, דאַן וועלען זיי ווירקליך זיין שפּייז-אָפּפער ברענגען צו גאָט.
4 און עס וועט ביי גאָט אנגענעהם זיין דער שפּייז-אָפּפער פון יהודה און ירושלים ווי אין די אַלטע צייטען אין די פריהעריגע יאָהרען.
5 איך זעלבסט וועל צום געריכט קעגען אייך צוטרעטען, איך וועל א שנעלער עדות זיין קעגען די צויבערער, די אויסוואורפען, די וואָס שווערען פאַלש און פערהאַלטען דעם לוין פון טאָג-לוינער, פון אַן אלמנה אָדער א יתום אויך צו די וואָס ערניעדריגען דעם פרעמדלינג און רעספּעקטירען מיר ניט — זאָגט גאָט פון ארמעען.
6 אַזוי ווי איך, גאָט, בין אונפערענדליך אַזוי זייט איהר, יעקב'ס קינדער, אונאונטערגענגליך.
7 אין די צייטען פון אייערע עלטערן האָט איהר פון מיינע געזעצע אָבגע-

שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
8 וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה נָשׁוּב׃ הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם
קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קְבַעֲנוּךָ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃
9 י בַּמְּאֵרָה אַתֶּם נֵאָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ הָבִיאוּ
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וִיהִי טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי
נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֵת
11 אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי־דָי׃ וְגָעַרְתִּי
לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא־יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא־
12 תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאִשְּׁרוּ
אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה
13 צְבָאוֹת׃ חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם
14 מַה־נִּדְבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֲבֹד אֱלֹהִים וּמַה־
בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרַנִּית מִפְּנֵי יְהוָה
טו צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם־נִבְנוּ עֹשֵׂי
16 רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן
17 לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם
18 כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם
19 בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃ כִּי
הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה
רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
כ אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃ וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי
שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי
21 מַרְבֵּק׃ וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת
22 רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ זִכְרוּ
תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

חֻקִּים

v. 16. קמץ בזיק   v. 22 ד רבתי

קעהרט און האָט זיי ניט אָבגעהיט ; קעהרט איהר זיך צוריק צו מיר
וועל איך זיך קעהרען צו אייך — זאָגט גאָט פון אַרמעען. איהר פרעגט :
„ווי זאָלען מיר צוריקקעהרען ?".

8 דאַרף אַ מענש גאָט בערויבען ווי איהר בערויבט מיר ? איהר פרעגט :
„מיט וואָס האָבען מיר דיר בערויבט ?" — די מעשר און די תרומה !
9 איהר ווערט פערפלוכט, אונרוהיגעס פאָלק, און מיר בערויבט איהר !

10 ברענגט אַריין דאָס גאַנצע מעשר אין שפּייכלער־הויז, און זאָל שפּייז זיין
אין מיין הויז ; פּרובירט מיר דערמיט — זאָגט גאָט פון אַרמעען —
אויב איך וועל פאַר אייך ניט עפענען די פענסטער פון הימעל און וועל
אויף אייך אַראָבגיעסען ברכה מעהר ווי גענוג.

11 איך וועל אָנשרייען אויפ'ן פערצעהרער און ער וועט מעהר ניט פערדאַר־
בען די פרוכט פון דר'ערד, אויך ניט פערניכטען דעם וויינבוים אין
פעלד — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

12 אַלע פעלקער וועלען אייך גליקליך שעצען, וואָרום איהר און אייער לאַנד
וועט ווינשענס־ווערטה זיין — זאָגט גאָט פון אַרמעען.

13 איהר האָט וועגען מיר האַרטע ווערטער גערעדט — זאָגט גאָט. איהר
פרעגט : „וואָס האָבען מיר וועגען דיר גערעדט ?"

14 איהר האָט געזאָגט : „עס איז נוצלאָז גאָט צו דיענען ! און וועלכע נוצען
האָבען מיר געהאַט אַז מיר האָבען זיינע בעפעהלע אָבגעהיט ? און אַז
מיר זיינען אַרומגעגאַנגען פערפינסטערטע צוליעב דעם גאָט פון אַרמעען ?

15 אַט שעצען מיר גליקליך די פערברעכער, וואָרום די שלעכטס־טהוער זיינען
פעסט געבויט, זיי זיינען זעהר שטאַרק און ווערען אימער גערעטעט."

16 אָבער דאַן ווען די גאָטספאַרכטיגע רעדען זיך דורך איינער מיט דעם
צווייטען, האָרכט גאָט אויס און הערט, ער פערשרייבט זיי ביי זיך אין
בוך פון ערינערונגען אַלס גאָטספאַרכטיגע וועלכע אַכטען זיין נאָמען.

17 זיי וועלען מיינע זיין — זאָגט גאָט פון אַרמעען — דאַן ווען איך וועל
זיי אַלס מוסטער פאָלק מאַכען, איך וועל אויף זיי מיטלייד האָבען,
ווי אַ מאַן וואָס האָט מיטלייד מיט זיין געהאָרכזאַמען זוהן.

18 דאַמאָלס וועט איהר זעהען דעם אונטערשייד צווישען אַ פרומען און אַ
פערברעכער, צווישען דעם וואָס דיענט גאָט און דעם וואָס דיענט איהם
ניט.

19 יענער קומענדער טאָג וועט ברענען ווי אַן אויווען, אַלע פערדאָרבענע
און פערברעכער וועלען ווערען שוואַך ווי שטרוי, און יענער קומענדער
טאָג וועט זיי פערברענען — זאָגט גאָט פון אַרמעען — און עס וועט פון
זיי ניט בלייבען קיין וואָרצעל און קיין צווייג.

20 נאָר פאַר אייך, די וואָס רעספּעקטירען מיין נאָמען, וועט שיינען אַ מיל־
דע זונן וועלכע היילט מיט איהרע שטראַהלען ; איהר וועט אימער פעט
זיין ווי די מאַסט קעלבער.

21 די פערברעכער וועט איהר צודריקען, זיי וועלען זיין ווי אַש אונטער
אייערע פיס־טריט, דאַן ווען איך וועל מיין אַרבייט טהאָן — זאָגט גאָט
פון אַרמעען.

22 געדענקט די לעהרע פון משה, מיין דיענער, אויך אַלע געזעצע און רעכטע
וואָס איך האָב איהם איבערגעגעבען אין חרב, פאַר גאַנץ ישראל.

23 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא
24 לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ וְהֵשִׁיב לֵב־אָבוֹת
עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת־
הָאָרֶץ חֵרֶם׃ ע״כ

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא׃

י׳ת׳ק׳ק׳ סימן

חזק

סכום פסוקי תרי עשר

הושע מאה ותשעים ושבעה׃ ורגלך לא בצקה סימן.
יואל שבעים ושלשה׃ שלחו מגל סימן.
עמוס מאה וארבעים וששה׃ קמו בניה סימן.
עובדיה עשרים ואחד׃ אך טוב לישראל סימן.
יונה ארבעים ושמונה׃ ישראל עושה חיל סימן.
מיכה מאה וחמשה׃ עלה אלהים בתרועה סימן.
נחום ארבעה ושבעה׃ יזל מים סימן.
חבקוק חמשים וששה׃ ולך תהיה צדקה סימן׃
צפניה חמשים ושלשה׃ גן נעול סימן.
חגי שלשים ושמונה׃ כי אם גלה סודו סימן.
זכריה מאתים ואחד עשר׃ אשרי כל ירא י״י סימן.
מלאכי חמשים וחמשה׃ ויעקב הלך לדרכו סימן׃

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים כי שרית
עם אלהים סימן. וחציו. לכן בגללכם ציון שדה תחרש. וסדריו
עשרים ואחד. ולכבוד אדוה בתופה סימן׃

23 איך שיק אייך אליהו דעם נביא איידער עס וועט קומען גאָט'ס גרויסער
און שרעקליכער טאָג.
24 ער וועט צוריקברענגען דאָס הארץ פון עלטערן צו די קינדער און דאָס
הארץ פון קינדער צו זייערע עלטערן, אום איך זאָל ניט קומען און שלאָגען
דאָס גאַנצע לאַנד מיט פערניכטונג.

איך שיק אייך אליהו דעם נביא איידער עס וועט קומען גאָט'ס גרויסער
און שרעקליכער טאָג.

חזק.

די צאהל פון פסוקים אין תרי עשר:

הושע, הונדערט און זיעבען און נײַנציג.
יואל, דריי און זיעבעציג.
עמוס, הונדערט און זעקס און פערציג.
עובדיה, איין און צוואַנציג.
יונה, אכט און פערציג.
מיכה, הונדערט און פינף.
נחום, זיעבען און פערציג.
חבקוק, זעקס און פופציג.
צפניה, דריי און פופציג.
חגי, אכט און דרייסיג.
זכריה, צוויי הונדערט און עלף
מלאכי, פינף און פופציג.

צוזאמען געפינען זיך אין תרי עשר, טויזענד און פופציג פסוקים. די
העלפט דאפון איז, מיכה קאַפּ. ג', פסוק 12.